၁၉၈၉

သုဓမ္မာဘိ သိရီဓမ္မ မဟာဓမ္မ ရာဇဂုရု

တန်ဆိပ်တော်ရှင်

ပြာသာဒ်ကျောင်းဆရာတော်

အရှင်သာရဒ္ဓသီ

စီရင်တော်မူအပ်သော

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

(ဒုတိယတွဲ)

ပါဠိဆရာ-ဦးထွန်းရည် နှင့်
ဒီဂုဏတ်တော်ပြန်ပွားရေး စာတည်းအဖွဲ့။

ဒီဂုဏတ်တော်ပြန်ပွားရေးပုံနှိပ်တိုက်
အောင်ဆန်းလမ်း-မန္တလေးမြို့

၁၃၄၃ 1982 ကြည်မင်-အတွေ့ပေါင်းလ

တတိယအကြိမ် ၇၁၈၂

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာမူထုတ်ဝေခွင့် အမှတ် (၁၉၃)

ပုံနှိပ်ခြင်း ....

တတိယအကြိမ်
၁၉၇၂ ခု၊ မတ်လ။
စာအုပ်ရေ (၁၀၀၀)

ပုံနှိပ်သူ ....

ဒေါ်လှမြင့်
မှတ်ပုံတင်အမှတ် (မြ-၀၂၀၉၀)
ကာယသုခပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် ၁၂၉၊ ၃၁ လမ်း၊
ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ ....

ဦးကိုကို
မှတ်ပုံတင်အမှတ် (မြ-၀၁၀၆၆)
မိုးကိုကိုစာပေ
အမှတ် ၁၀၂၊ ၃၇ လမ်း၊
မန်ကုန်မြို့။

ပါဠိဆရာ ....

ဦးထွန်းရည် နှင့်
ပိဋကတ်တော်ပြန်ပွားရေး စာတည်းအဖွဲ့။

နိဒါန်း

"မပေါ်လွင် မထင်ရှားသောကာလ (ခေတ်), ဒေသ, ပုဂ္ဂိုလ်များ ပေါ်လွင်ထင်ရှားစိမ့်သောဌာ၊ ထိုကာလ, ဒေသ, ပုဂ္ဂိုလ်များကိုညွှန်ပြသော နိဒါန်း ရှိရမည်" ဟု အဌသာလိနီ မူလဋီကာဆရာ မိန့်မှာတော်မူခဲ့၏။

(အပါကဋ္ဌာန် ကာလ, ဒေသ, ဒေသက ပရိသာန် ပါကဋ္ဌဘာဝ ကရုဏာတို့ တဒုပဒေသ သဟိတေန နိဒါနေန ဘဝိတဗ္ဗံ)

မူလဋီကာဆရာ၏ မိန့်မှာတော်မူချက်အတိုင်း ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာနိဿယ နိဒါန်းကို—

(၁) ကာလ,
(၂) ဒေသ,
(၃) ပုဂ္ဂိုလ် အားဖြင့် (၃)ပိုင်းခွဲခြားညွှန်ပြ၍ရေးသားအပ်၏။

(၁) ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယကို ရေးသားသောခေတ်မှာ ကုန်းဘောင်ခေတ် မွန်းတည့်ချိန်ဟု ခေါ်သင့်သော ဘိုးတော်ဘုရား လက်ထက်ဖြစ်လေသည်၊ ထိုအကြောင်းကို နိဿယကျမ်းပြီးနိဂုံးနှင့် ကျမ်းဦးပဏာမတို့မှ သိရသည်။ ကျမ်းပြီးနိဂုံး၌ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယကို သကရာဇ် ၁၁၅၅-ခု၊ နယုန်လပြည့်၊ သောကြာနေ့ ရေးသားပြီးစီးကြောင်း-ပါဠိမြန်မာ နှစ်ဘာသာဖြင့် သကရာဇ်ကန်ခဲ့၏၊ ကျမ်းဦးပဏာမ၌ "ဆင်ဖြူစီးရ၊ ဘဝသခင်၊ အသျှင်ကေရာဇ်မင်းမြတ် ကြည့်ရှုတော်မူရန် အကျိုးငှါ ဥဏာဘိဝံသ ဓမ္မဝေဿနာပတိ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိ ရာဇဂုရု တန်ဆိပ်နာမ်ဖြင့်ရှိသော သာသနာပြု ဆရာတော်ကြီးက ဘောင်းပန်စေခိုင်းတော်မူ၍ သာသနာပြု ဆရာတော်မြတ်၏အစွမ်း အာနုဘော် ဘုန်းတော်ကို အမှီပြု၍ ရေးသားစီရင်ကြောင်း" နိဿယ ဆရာတော်က ဖော်ပြခဲ့၏။

(၂) ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ ရေးသားသောဒေသမှာ အမရပူရမြို့ မြောက်၊ မဟာမုနိ (ဘုရားကြီး) ရှေ့ရှင်တော်အရှေ့ (အရှေ့မြောက်) "ဗီမာန်ဘုံကျော်" ပြာသာဒ်ကျောင်းတော်ဖြစ်လေသည်၊ ထိုအကြောင်းကို ကျမ်းပြီးနိဂုံးမှ သိရ၏။

(၂) ပုဂ္ဂိုလ် ကဏ္ဍတွင် နှစ်ပိုင်း ခွဲခြားအပ်၏။

(က) ဒေသက သို့မဟုတ် ကာရက၊
(ခ) ပရိသတ်၊

(က) ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယရေးသားသော ကာရကပုဂ္ဂိုလ်မှာ-အဆိုပါ ဗီမာန်ဘုံကျော် ပြာသာဒ်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးစံပျော်ခဲ့သော မူလေသာရှင်မည့်,ရဟန်းမည် ရှင်သာရဒါဘိ, တန်ဆိပ်မည် သုဓမ္မာဘိ သင်္ဃဓဇ မဟာဓမ္မ ရာဇဂုရု ဆရာတော်ဖြစ်သည်၊ ထိုအကြောင်းကို နိဂုံးနှင့် ပိဋ္ဌကတ်သမိုင်းမှ သိရသည်၊ ၎င်းဆရာတော်၏ ဖွားသကဆုန် ၁၁၀၇-ခု ဖြစ်သည်၊ ၁၁၅၄-

ခုနှစ်တွင် ဥဘာတော ဝိဘင်းကို ပြန်ဆိုသည်၊ ထိုအခါ သက်တော် ၄၇၊ ၀၀ တော် (သီကျွာတော်) ၁၁-၀၀ ရပြီ၊ ထိုအကြောင်းကို ဘိုးတော်အမေး သာသနာပိုင် အဖြေဖြစ်သော "အမေးတော်ဖြေ" ကျမ်းကြီးမှ သိရသည်။

ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော် နိဿယသစ်နှင့် သဒ္ဒါရှစ်စောင် နိဿယများကိုလည်း ရေးသားစီရင်ခဲ့၏။ ထိုအကြောင်းကို "ပိဋကတ်သမိုင်း" မှ သိရ၏၊

(၁) ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ၏ ဆိုင်ရာပရိသတ်မှာ အခြားသာမန် ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ အမရပူရမြို့တည်နန်းတည် ဖြစ်တော်မူသော ဘိုးတော်မင်းတရားကြီးဖြစ်သည်။

ဘိုးတော် မင်းတရားကြီးသည် ကိုယ်တိုင်လည်း အရည်အချင်း အနှစ်သာရပြည့်ဝ၍ အရည်အချင်းအနှစ်သာရပြည့်ဝသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ခြံရံခြင်းကိုလည်း ခံယူရရှိသော သာရ-သာရပရိ၀ါရ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လေသည်။

"အင်း, နှင့်, သာ, နေ၊ မင်းစနေ" ဟူသော မုံရွှေးရာဇဝင်သီတံအရ သကရာဇ် ၁၀၆၀-ခုနှစ်၊ နန်းတက်သော စနေမင်း လက်ထက်မှစ၍ ကွဲပြားခဲ့သော တုံဂိုဏ်း ရံဂိုဏ်း၊ သို့မဟုတ် အတင်ဂိုဏ်း အရံဂိုဏ်း ပြဿနာသည် စဉ်ကူးမင်း လက်ထက်တွင် အရှိန်ကုန်၍ ဘိုးတော်ဘုရား လက်ထက်ရောက်မှ အပြီးတိုင်ပြေငြိမ်းခဲ့၏။

အလောင်းမင်းတရားလက်ထက်မှစ၍ ၂၉-နှစ်လုံးလုံး ပြတ်စဲသွားခဲ့ရသော အရံဂိုဏ်းကြီးသည် စဉ်ကူးမင်းလက်ထက်ရောက်မှ ပြန်လည်ဆက်လက် လာခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ဆုံလားဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားအပ်သော အာစရိယ ဝံသပါဠိ၌ ဤသို့မှတ်တမ်းတင်တော်မူခဲ့၏။

(ပါရမီမှန် ဂဏဝံသစ္ဆိန္နဝဿာနိ ပန ဂဏေတဗ္ဗာနိ၊ ရူပ, ရူပ, ရူပ ဘူမိ ၁၁၁၄ ဝဿေ ရတနာပုရသာ ဟိ ရာမညရာဇုနံ ဟတ္ထဂတ ကာလတော ပရံ ရောဝတိ နဒ္ဒုတ္တရေ ကုန်းဘောင်ဣတိ မဟာနဂ-ရံ မာပေတ္တာ တတ္ထသေတစ္ဆတ္တံ စာရေနန္တာ အာဒိမဟာရာဇာ (အလောင်းမင်းတရား) အဌဝဿာနိ ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊ တဿ ဇေဋ္ဌ ပုတ္တော (နောင်တော်ကြီး) စတ္တာရိ ဝဿာနိ ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊ အာဒိရာ-ဇသ ဒုတိယ ပုတ္တဘူတော, ဒုတိယမဟာရာဇသ ကနိဋ္ဌဘူတော, မဟာ-သေနော, ဃသတ်ဘိန္နမဟာရာဇော (ဆင်ဖြူရှင်) စဒ္ဒသ ဝဿာနိ ရဇ္ဇံ ကာ-ရေသိ၊ တဿ မဟာရညော ပုတ္တဘူတ နရိန္ဒသ (စဉ်ကူး) ရာဇာဘာ၀ံ ပတ္တကာလတော ယာ၀ ပါရမီမှန ဂဏော အနုသန္ဓာတိ၊ တာ၀ တိဏိ ဝဿာနိ၊ ဝေ၀ခါ ကျွန်ုတ္တိ်ံသတိ ဝဿာနိ ဝိနယာစာရ သမ္ပန္နော သီကျွာကာမော လဇ္ဇီကုဋုမ्बစ္ဆကော ပါရမီမှန ဂဏ၀ံသော သာမဏေရေဟိ ယထာ ပညတ္တ သေခိ ယ၀တ္တ ခန္ဓက ၀တ္တံ အပါရမ္ဘာ ပန ၀ေသန ပစ္ဆိန္နော

ထိုမှတပါး ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက်တော်တွင်....

(က) နိုင်ငံခြားပညာတော်သင်များ စေလွှတ်ခြင်း,
(ခ) ဘာသာပြန်လုပ်ငန်း အကြီးအကျယ် လုပ်ဆောင်ခြင်း,
(ဂ) သုတေသန လုပ်ငန်းကို ကျောက်စာများနှင့်ညီနှိုင်းမှု ကျယ်ပြန့်စွာ ဆောင်ရွက်ခြင်း(တွင်းသင်းမင်းကြီးကို ကျောက်စာ၀န်ခန့်သည်။)
(ဃ) ရာဇ၀င်သစ် ရေးခြင်းနှင့်,
(င) မြို့ပေါင်း ၅၆-မြို့သို့ သာသနာပြုသံဃာတော်များ စေလွှတ်ခြင်း စသော ဘာသာရေး,ပညာရေးများ အသူးတိုးတက် အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၌လာရှိသော ၀တ္ထုများကို မြန်မာ(နိဿယ)ဖြင့် ဖတ်ရှုလိုသောကြောင့် ဘိုးတော်ဘုရားက သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား လျှောက်ထားရာ သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ပြာသာဒ်ကျောင်း ဆရာတော်အား နိဿယ ပြန်ဆိုရေးသားရန် တောင်းပန်စေခိုင်းတော်မူသောကြောင့် ဤဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယဘုက်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဤနေရာ၌ စကားအလျဉ်းသင့်၍ ဘိုးတော်ဘုရား လက်ထက် ဓမ္မပဒ ခေတ်စားပုံကို အနည်းငယ် ရေးသားလိုပေသည်။

ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက်ကိုဓမ္မပဒခေတ်ဟု ခေါ်သော်ခေါ်သင့်ပေသည်။ ဘိုးတော်ဘုရားကိယ်တိုင်လည်း ဓမ္မပဒကို အလွန်လေ့လာ ကြည့်ရှုတော်မူသည်။ မင်းတရားကြီး ကိုးကွယ်တော်မူသော ဆရာတော်ကြီးများလည်း တာ၀န်တရပ် အနေအားဖြင့်ဓမ္မပဒကျမ်းကိုလေ့လာရန် ၀န်ခံတောင်းပန်ကြလေသည်။

ဥဘတော ဝိဘင်းကျမ်းကို ပြန်ဆိုပြီးလျှင် နောင်လေ့လာရန်စာပေ
များကို ၀န်ခံသည့် ဆရာတော် သံဃာတော်တို့ စာရင်းဘုရား...
အစချီသော ၁၁၅၄-ခုနှစ် သွင်း ဟာရင်း မှတ်တမ်းတခု၌-

၁-ညဏာဘိဝံသ ဓမ္မသေနာပတိ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိ ရာဇဂုရု (သာသနာပြု ဆရာတော်)အသက် ၃၉၊သိက္ခာ ၁၉၊နှောက်လေ့လာရန်စာ ဓမ္မပဒကျမ်း၊(ပ) ၄၉-ရှင်သဒ္ဓမ္မရံသီ(ဗဒုံအောက်တိုက်ညောင်ကန်) အသက် ၄၂၊ သိက္ခာ ၂၁၊ ရှင်း ဓမ္မပဒကျမ်း။

အထက်ပါစာရင်းဇယားကို လေ့လာသောအခါ အမှတ်စဉ် ၁၊ ၄။ ၇။ ၈၊ ၁၀။ ၁၁၊ ၁၃။ ၁၄၊ ၁၅၊ ၁၆။ ၁၇။ ၁၈၊ ၁၉။ ၂၀။ ၂၂။ ၂၃။ ၂၄။ ၂၇။ ၂၉။ ၃၃။ ၃၇။ ၃၈၊ ၄၇။ ၄၈။ ၄၉။ ၅၀။ ၅၁။ ၅၃။ ၅၄။ ၅၅။ ၅၇။ ၅၈။ ၅၉၊ ၅၈။ နှင့် အမှတ်စဉ် ၄၉ ကျသော ဆရာတော်(၃၄)ပါးက ဓမ္မပဒ

ကျမ်းကို လေ့လာရန် ဝန်ခံတော်မူကြ၍ကျန်သောဆရာတော်(၁၅)ပါးကသာ အခြားကျမ်းစာများကို လေ့လာရန် ဝန်ခံတော်မူကြသည်ကို တွေ့ရ၏၊

အမှတ်စဉ် ၁၈၊ ရှင်သာရဒဿီ(ပြာသာဒ်ကျောင်းတော်)
အသက် ၄၇၊သီတင်္သာ ၁၁၊ ရင်းဓမ္မပဒကျမ်း။

အမှတ် ၁၈။ ရှင်သာရဒဿီမှာ အခြားသူမဟုတ်၊ဤ ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ နိဿယကိုရေးသားစီရင်ခဲ့သောပဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်၊ ထိုဆရာတော်၏အဋ္ဌုပ္ပတ္တိတွင် စိတ်ဝင်စားဘွယ်,လေ့လာဘွယ် တခုရှိ၏။ရင်းမှာ အခြားမဟုတ်၊ ဆရာတော်သည်'ယေဘြူဟုတ်မှ ဟုတ်ပါ၊လေအုံ့လော' ဟူသော ပြဿနာပင် ဖြစ်လေသည်။ အကယ်၍ ယေဘြူမဟုတ်လျှင် ဆရာတော်အား ပိုမို လေးစား သင့်၏။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ယေဘြူမဟုတ်သော ရဟန်းတော်များစွာတို့သည်စာပေတတ်မြောက်ကျမ်းကျင်ခြင်း နည်းပါး၍ လောကီ'သန်'နေတတ်ကြသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ **အသက် ၄ ၇၊သီတင်္သာ-၁ ၁၊**ဤအချက်ကိုထောက်ထား၍အသက် ၃ ၆-နှစ်လောက်ရှိမှ ရဟန်းပြုသည် ဆိုနိုင်လျှင် ပြာသာဒ်ကျောင်းဆရာတော်အား ဒုတိယ ဦးကျည်ပွေ, သို့မဟုတ် ကုန်းဘောင်ခေတ် ဦးကျည်ပွေ, ဟု မော်ကွန်း တင့်သင့်ပေသည်။

အကယ်၍ အကြောင်းအားလျော်စွာ ပရိသုဒ္ဓ(လူထွက်ခြင်း)ပြုပြီးမှ တဖန် ရဟန်းဘောင်သို့ ပြန်လည် တက်ရောက်သည် ဆိုနိုင်လျှင်လည်း'တမောဇောတိ-ပရာယန' (အမှောင်ခွင်း၍ အလင်းသို့ လာနိုင်သော)ပဂ္ဂိုလ်အဖြစ် လေးစားသင့်ပေသည်။

ဆရာတော် ရေးသားစီစင်အပ်သော ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ နိဿယ၏ အခန့်ပမာဏကို ခန့်မှန်းလိုသော ပဂ္ဂိုလ်များအတွက် စဏ္ဏူပမာဏ အခန့်အမှန်းကို ဆိုရသော်...ဆိုက်ကြီးအားဖြင့်—

ပထမတွဲ စာမျက်နှာ ၅၀၀-ခန့်၊ဒုတိယတွဲ စာမျက်နှာ ၆၀၀-ကျော်၊ တတိယတွဲ စာမျက်နှာ ၆၀၀-ကျော်၊စတုတ္ထတွဲ စာမျက်နှာ၅၀၀-ခန့်၊ ၄-တွဲ၊ စာမျက်နှာ ၂၂၀၀-ခန့် အရေအတွက်ရှိပေသည်။

ပုရပိုက်-ကန့်ကူ၊ပေ-ကညစ်ခေတ်၊က ဤမျှမျှားပြားလှသော စာလုံးအက္ခရာများကို တလုံးစီလိပ်၍ ရေးသားဂတော်မူရသော ဆရာတော်ဘုရား၏ လုံ့လဝီရိယနှင့် သဒ္ဓါတရားကို ဘာယ်သူသည် မလေးစား မကြည်ညိုနိုင်ဘဲရှိပါအုံ့နည်း။

ဆန်းထွန်း
၂၅-၆-၅၆

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
	၃-စိတ္တဝဂ္ဂ	
၁	မေဃိယတ္ထေရ ဝတ္ထု	၁
၂	အညတရ ဘိက္ခု ဝတ္ထု	၆
၃	အညတရ ဥက္ကဏ္ဌိတဘိက္ခု ဝတ္ထု	၂၁
၄	သံဃရက္ခိတ ဘာဂိနေယျတ္ထေရ ဝတ္ထု	၂၇
၅	စိတ္တဟတ္ထတ္ထေရ ဝတ္ထု	၃၄
၆	ပဠဿတ ဘိက္ခု ဝတ္ထု	၄၇
၇	ပုဏ္ဏတိကတ္တ တိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု	၅၆
၈	နန္ဒဂေါပါလက ဝတ္ထု	၆၃
၉	သောရေယျတ္ထေရ ဝတ္ထု	၅၀–၄၈
	၄-ပုပ္ဖဝဂ္ဂ	
၁	ပထဝီကထာ ပသုတ ပဠဿတ ဘိက္ခု ဝတ္ထု	၈၂
၂	မရီစိကမ္မဋ္ဌာနိကတ္ထေရ ဝတ္ထု	၈၅
၃	ဝိဇ္ဇဇ္ဇုဘ ဝတ္ထု	၈၈
၄	ပတိပူဇိက ကုမာရိ ဝတ္ထု	၁၂၈
၅	မစ္ဆရိယ ကောသိယသေဋ္ဌိ ဝတ္ထု	၁၃၅
၆	ပါဝေယ္ယကာ ဇီဝက ဝတ္ထု	၁၅၁
၇	ဆတ္တပါဏိ ဥပါသက ဝတ္ထု	၁၅၈
၈	ဝိသာခါ ဝတ္ထု	၁၆၆
၉	အာနန္ဒတ္ထေရပဠု ဝတ္ထု	၂၃၂
၁၀	မဟာကဿပတ္ထေရ ပိဏ္ဍပါတဒိန္န ဝတ္ထု	၂၃၇
၁၁	ဂေါဓိကတ္ထေရ ပရိနိဗ္ဗာန ဝတ္ထု	၂၄၉
၁၂	ဂရဟဒိန္န ဝတ္ထု	၂၅၄
	၅ ဗာလဝဂ္ဂ	
၁	အညတရ ပုရိသ ဝတ္ထု	၂၇၄
၂	မဟာကဿပတ္ထေရ သဒ္ဓိဝိဟာရိက ဝတ္ထု	၃၀၃
၃	အာနန္ဒသေဋ္ဌိ ဝတ္ထု	၃၁၄
၄	ဂဏ္ဍိဘေဒက စောရ ဝတ္ထု	၃၂၁

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၅	ဥဒါယိတ္ထေရ် ဝတ္ထု	၃၂၄
၆	တိ သမတ္တ ပါဝေယျက ဝတ္ထု	၃၂၆
၇	သုပ္ပဗုဒ္ဓ ကုဋ္ဌိ ဝတ္ထု	၃၂၈
၈	ကဿက ဝတ္ထု	၃၃၄
၉	သုမန မာလာကာရ ဝတ္ထု	၃၄၁
၁၀	ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရီ ဝတ္ထု	၃၅၂
၁၁	ဇမ္ဗုကတ္ထေရ ဝတ္ထု	၃၅၉
၁၂	အဟိပေတ ဝတ္ထု	၃၈၁
၁၃	သဋ္ဌိ ကုဋ္ဌပေတ ဝတ္ထု	၃၈၉
၁၄	စိတ္တဂဟပတိ ဝတ္ထု	၃၉၈
၁၅	ဝနဝါသိတိဿ သာမဏေရ ဝတ္ထု	၄၁၅
	၆-ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂ	
၁	ရာဓတ္ထေရဝတ္ထု	၄၄၉
၂	အာသီဝိပုနမ္ဗသုက ဝတ္ထု	၄၅၆
၃	ဆန္နတ္ထေရ ဝတ္ထု	၄၆၀
၄	မဟာကပ္ပိနတ္ထေရ ဝတ္ထု	၄၆၃
၅	ပဏ္ဍိတသာမဏေရ ဝတ္ထု	၄၈၇
၆	လကုဏ္ဍိက ဘဒ္ဒိယတ္ထေရ ဝတ္ထု	၅၂၁
၇	ကာဏမာတာ ဝတ္ထု	၅၂၃
၈	ပဋ္ဌသတ ဘိက္ခု ဝတ္ထု	၅၃၀
၉	ဓမ္မိကတ္ထေရ ဝတ္ထု	၅၃၇
၁၀	ဓမ္မသဝန ဝတ္ထု	၅၄၁
၁၁	ပဋ္ဌသတ အာဝန္တိက ဘိက္ခု ဝတ္ထု	၅၄၄
	၇-အရဟန္တဝဂ္ဂ	
၁	ဇီဝကပဋ္ဌဝတ္ထု	၅၄၇
၂	မဟာကဿပတ္ထေရ ဝတ္ထု	၅၅၂
၃	ဗေလဋ္ဌသီသတ္ထေရ ဝတ္ထု	၅၅၈
၄	အနုရုဒ္ဓတ္ထေရ ဝတ္ထု	၅၆၁

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၅	မဟာကစ္စာယနတ္ထေရ ဝတ္ထု	၅၆၆
၆	သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု	၅၆၉
၇	ကောသမ္ဗိဝါသီ တိဿတ္ထေရ သာမဏေရ ဝတ္ထု	၅၇၆
၈	သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု	၅၈၃
၉	ခဒိရဝနိယ ရေဝတတ္ထေရ ဝတ္ထု	၅၈၆
၁၀	အညတရ ဣတ္ထီ ဝတ္ထု	၆၀၄

၈-သဟဿဝဂ္ဂ

၁	တမ္မဒါဋ္ဌိကစောရ ဃာတက ဝတ္ထု	၆၀၇
၂	ဗာဟိယ ဒါရုစီရိယတ္ထေရ ဝတ္ထု	၆၁၇
၃	ကုဏ္ဍလ ကေသိတ္ထေရီ ဝတ္ထု	၆၂၉
၄	အနုတ္တ ပုစ္ဆက ပြာဟ္မဏ ဝတ္ထု	၆၄၄
၅	သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ မာတုလ ပြာဟ္မဏ ဝတ္ထု	၆၄၈
၆	သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ ဘာဂိနေယျ ဝတ္ထု	၆၅၂
၇	သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ သဟာယက ပြာဟ္မဏ ဝတ္ထု	၆၅၄
၈	အာယုဝစ္ဆုန ကုမာရ ဝတ္ထု	၆၅၇
၉	သံကိစ္စသာမဏေရ ဝတ္ထု	၆၆၄
၁၀	ခါဏုကောဏ္ဍညတ္ထေရ ဝတ္ထု	၆၈၆
၁၁	သပ္ပဒါသတ္ထေရ ဝတ္ထု	၆၈၉
၁၂	ပဌာစာရီ ထေရီ ဝတ္ထု	၆၉၇
၁၃	ကိသာဂေါတမီထေရီ ဝတ္ထု	၇၁၂
၁၄	ဗဟုပုတ္တိကတ္ထေရီ ဝတ္ထု	၇၁၃

မာတိကာ ပြီးပြီ။

ဒဗ္ဗပဒဘဏ္ဍကဏာနိသယ

(ဒုတိယတွဲ)

၃-စိတ္တ ဝဂ္ဂ

၁-မေဃိယတ္ထေရ ဝတ္ထု

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

အနုသန္ဓေ.....ကိုးဝတ္ထုတို့ဖြင့် စုပေါင်းအပ်သော အပ္ပမာဒ ဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဒေသနာ ဂါထာတို့၏ အနက်ကို အသီးအသီး ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ ကိုးဝတ္ထုတို့၏ အစုအပေါင်းဖြစ်သော စိတ္တဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဒေသနာဂါထာတို့၏ အနက်တို့တွင် မေဃိယတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ဖန္ဒနံ စပလံ စိတ္တန္တိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဖန္ဒနံ စပလံ စိတ္တန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဖန္ဒနံ စပလံ စိတ္တံ-စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ စာလိကာယ ပဗ္ဗတေ၊ စာလိကတောင်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ အာယသ္မန္တံ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ မေဃိယံ၊ မေဃိယထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

တဿ ဝတ္ထုံ၊ ထိုမေဃိယထေရ်၏ ဝတ္ထုကို။ ဝိဘာဝနတ္ထံ၊ ထင်စွာပြခြင်းငှါ။ သဗ္ဗံ၊သော။ မေဃိယသုတ္တန္တံ၊ မေဃိယသုတ်ကို။ဝိတ္ထာရေတဗ္ဗံ၊

ချဲ့အပ်၏။ သတ္တာပန၊ ဘုရားရှင်သည်ကား။ တိဟိ စိတ္တ ဝိတက္ကေဟိ၊ သုံးပါးသော စိတ်အကြံတို့ဖြင့်။အနွာသတ္တတာယ၊စွဲ၍နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်။ တဿိ အမ္ဘဝေနေ၊ ထိုသရက်ဥယျာဉ်၌။ ပဓာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အနုယုဉ္ဇိတုံ၊ ယှဉ်ခြင်း စီးဖြန်းခြင်းငှါ။ အသက္ကုဏိတ္ထာ၊မတတ်နိုင်ခြင်းကြောင့်။အာဂတံ၊ လာသော။မေဃိယတ္ထေရံ၊ မေဃိယမထေရ်ကို။ အာမန္တေတ္မာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ မေဃိယ၊ မေဃိယရဟန်း။ တေ၊ သင်သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော အမှုသည်။ အတိဘာရိယံ၊ အလွန်ဝန်လေး၏၊ မေဃိယ၊ ရဟန်းမေဃိယ။ ကေကောမှိ၊ ငါတယောက်ထီးတည်း ဖြစ်၏။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ အညောပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော။ ကောစိသိက္ခု၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်းသည်။ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ အာဂမေဟိ၊ ငံ့ဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာဝစ္ဆံ၊ တောင်းပန်သော။ မံ၊ ငါ့ကို။ ကေကံ၊ ကိုယ်တော်ထီးတည်း။ပဟာယ၊ပယ်စွန့်၍။ဂစ္ဆန္တေန၊သွားသော။ သိက္ခုနာ နာမ၊ ရဟန်းမည်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိတ္တဝသိကေန၊ စိတ်၏အလိုဖြင့်။ ဘဝိတုံ၊ဖြစ်ခြင်းငှါ။ နဝဋ္ဋတိ၊မအပ်။ တေ၊စိတ္တံနာမ၊ ဤစိတ်မည်သည်ကား။ လဟုကံ၊ လျင်သော အပြုန်ရှိ၏။ တံ၊ ထိုစိတ်ကို။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ ဝသေ၊ အလိုဋ္ဌ။ ဝတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၍။ ဣမာ ဒွေ ဂါထာ၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၃၃) ဖန္ဒနံ၊တုန်လှုပ်ခြင်းရှိထသော။ စပလံ၊လျှပ်ပေါ်ခြင်းရှိထသော။ ဒုရက္ခံ၊ စောင့်နိုင်ခဲထသော။ ဒုန္နိဝါရယံ၊ မြစ်နိုင်ခဲထသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ မေဓာဝိ၊ ပညာရှိသည်။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ယထာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဥသုကာရော၊ မြားသမားသည်။ တေဇနံ၊ မြားကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်သည်ကို။ ကရောတိဧဝ၊ ပြုသကဲ့သို့တည်း။

(၃၄) သြကမောကတ ဥဒ္ဓတော၊ ရေဟူသောတည်ရာမှ ထုတ်အပ်ပြီးသည် ဖြစ်၍။ ထလေ၊ ကြည်းကုန်းအရပ်၌။ ခိတ္တော၊ ပစ်အပ်သော။ ဝါရိဇော၊ ငါးသည်။ ပရိဖန္ဒတိဧဝ၊ လွန်လျက်တုန်လှုပ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ဣဒံစိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်။ မာရဝေယျ၊ မာရ်၏အရာတည်းဟူသော ကိလေသဝင်္ဂကို။ ပဟာတဝေ၊ ပယ်သည်ရှိသော်။ ပရိဖန္ဒတိ၊ လွန်လျက်တုန်လှုပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ဖန္ဒနန္တိ၊ ဖန္ဒနံဟူသည်ကား။ ရူပါဒိဆု အာရမ္မဏေသု၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော အာရုံတို့၌။ ဝိပ္ပန္နမာနံ၊တုန်လှုပ်ခြင်း ရှိထသော။ စပလန္တိ၊ စပလံဟူသည်ကား။ ကေဠုရိယာပထေန၊ တခုသော ဇုရိယာပုထ်ဖြင့်။ အသဏ္ဌဟန္တော၊ မတည်တံ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဂါမဒါရကော ဝိယ၊ရွာသူ သားယော်ကဲ့သို့။ကေသို့ အာရမ္မဏော၊ တခုသော အာရုံ၌။ အသဏ္ဌဟနတော၊ မတည်ကြည်ခြင်းကြောင့်။ စပလံ၊ လျှပ်ပေါ် လော်လည်ထသော။ စိတ္တန္တိ၊ စိတ္တံဟူသည်ကား။ ဘူမိ ဝတ္ထု၊ အာရမ္မဏ-ကိရိယာဒိ ဝိစိတ္တတာယပန၊ ဘုံ, ဝတ္ထု, အာရုံ, ကိရိယာ အစရှိသည်ဖြင့် အလွန်ဆန်းကြယ်ခြင်းရှိသော။ တေ'ဝိညာဏံ၊ ထိုဝိညာဉ်ကို။ စိတ္တန္တိ၊ စိတ္တ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။ ဒုရက္ခန္တိ၊ ဒုရက္ခံဟူသည်ကား။ + ကိလိဋ္ဌသမ္ဘာဝေ၊ ပြုပြင် သဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းသော။ ဌာနေ၊ အရဝ်၌။ ကိလိဋ္ဌ ခါဒက ဝေါဏံဝိယ၊ ညစ်ညမ်းသဖြင့် စားလိုသော နွားကဲ့သို့။ ဧကေကသို့၊ တခုခုသော။ သပ္ပါယာရမ္မဏေယေဝ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အာရုံ၌လျှင်။ ဒုဋ္ဌပန တော၊ ထားနိုင်ခဲသောကြောင့်။ ဒုရက္ခံ၊ စောင့်နိုင်ခဲထသော။ဒုန္နိဝါရယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိသဘာဂါရမ္ဘဏံ၊ ဝိသဘာဂအာရုံသို့။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသော စိတ်ကို။ ပဋိသေဓေတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ။ ဒုရက္ခတ္တာ၊ စောင့်နိုင်ခဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒုန္နိဝါရယံ၊ မြစ်နိုင်ခဲထသော။ ဥသုကာရော၀ တေဇနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ဥသုကာရော၊ မြားသွား သည်။ အရညတော၊ တောမှ။ ကေဠံ ဝက်ဒဏ္ဍကံ၊ တခုသော ကောက်သော လှုန်ကန်ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ဆောင်ခဲ့၍။ နိတ္တစံ ကတ္တာ၊ အခွံအကြေး မရှိ သည်ကိုပြု၍။ ကဠိယ တေလေန၊ ပုံးရည်ဆီဖြင့်။ မက္ခိတ္တာ၊ စိမ်၍။ အင်္ဂါရ ကပလ္လေ၊ မီးအိုးကင်း၌။ တာပေတ္တာ၊ မီးကင်၍။ ရက္ခာလကေ၊ မြားရိုးကို။ ဥဇုံ ဒဠှီတ္တာ၊ နှိပ်၍။ နိဝက်'၊ မကောက်သည်ကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်သည်ကို။ ဝါဠ-ဝိဇ္ဇနယောဂေ၊ သားကောင်၌ စူးဝင်ခြင်းငှါ သင့်သောမြားကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ကတ္တာစပန၊ ပြုပြီး၍ကား။ ရာဇ ရာဇမဟာမတ္တာနံ၊ ပြည့်ရှင်မင်း, မင်းမှူးမတ်ဘို့အား။ သိပ္ပံ၊ ကို။ ဒယေတ္တာ၊ ပြ၍။ မဟန္တံ၊ များစွာသော။ သတ္ထာရသမ္ဘာနံ၊ မြတ်နိုးတနာ ပူဇော်ခြင်းကို၊ လဘတိယထာ၊ ရသကဲ့သို့။ ဝေမေ၊ ဤအတူလျှင်။ မေဓာဝီ ပဏ္ဍိတော ဝိညူပုရိသော၊ ပညာရှိသော ယောက်ျားသည်။ ဖန္ဒနာဒိ သဘာဝံ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းစသည် သဘောရှိသော။ တေ'စိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်။ ဓုတင်္ဂါရညာ၀ါသ ဝသေန၊ ဓုတင် ဆောက်တည်

ခြင်း, တောကျောင်းနေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ နိတ္ထစံ၊ အရေအသား ပြည့်ဖြိုး ခြင်းကို ပယ်၍။ ဩဠာရိက ကိလေသံ၊ ရန်ရင်းသော ကိလေသာကို။ အပဂတံ ကတ္တာ၊ ပယ်ခြင်းကိုပြု၍။ သဒ္ဓါသိနေဟေန၊ သဒ္ဓါတည်းဟူသော အစေးဖြင့်။ တေမေတ္တာ၊ ဆွတ်၍။ ကာယိက စေတသိက ဝိရိယေန၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်သော လုံ့လပြုခြင်း, စိတ်၌ဖြစ်သော လုံ့လပြုခြင်းဖြင့်။ တာပေတ္တာ၊ ပူပန်စေ၍။ သမထဝိပဿနာ နာလကေ၊ သမထဝိပဿနာ တည်းဟူသော မြားရိုးကို။ ဥဇုံ ဒဋ္ဌတ္တာ၊ နှိပ်၍။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ။ အကုဋိလံ၊ ကောက်ကျစ်ခြင်း မရှိသည်ကို။ နိဗ္ဗိသေဝနံ၊ အမြဲ မှီဝဲခြင်းကို။ ဝါ၊ အဆိပ် မရှိသည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ကတ္တာစပန၊ ပြုပြီး၍ကား။ သခ်ါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို။ သမ္မသိတ္တာ၊သုံးသပ်၍။မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။အဝိဇ္ဇက္ခန္ဓံ၊ အဝိဇ္ဇာဟူသော အမိုက်တိုက်ကို။ ပဒါလေတ္တာ၊ ဖေါက်ခွဲ၍။ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာ သုံးပါး တို့ကို။ ဆအဘိညာ၊ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးတို့ကို။ နဝလောကုတ္တရဓမ္မေ၊ လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးတို့ကို။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဇုမံဝိသေသံ၊ ဤအထူးကို။ ဟတ္ထဂတမေဝ၊ လက်သို့ရောက်သည်ကို သာလျှင်။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အဂ္ဂ ဒက္ခိဏေယျဘာဝံ၊ မြတ်သောအလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏ အဖြစ်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။

ဝါရိဇောဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ မဇ္ဈောဝိယ၊ ဝါးကဲ့သို့။ ထလေ ဒိဇ္ဇောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟတ္ထေနဝါ၊ လက်ဖြင့်ရင်း။ ပါဒေနဝါ၊ ခြေဖြင့်ရင်း။ ဇာလာဒီနံ၊ ကွန်စသည်တို့တွင်။ အညတရေနဝါ၊ တပါးပါး ဖြင့်ရင်း။ ထလေ၊ ကြည်းကုန်း၌။ ဆဋ္ဌိတော၊ အပ်၏။ သြကမော ကတ ဥဒ္ဓတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သြကပုဏ္ဏေဟိ စိဝရေဟိတိ ဣဒေ၊ စီဝရေဟိ ဟူသော ဤပုဒ်၌။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ သြကံ၊ သြကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။ သြကံ ပဟာယ အနိကေတ သာရိတိဣဒေ၊ သာရိဟူသော ဤပုဒ်၌။ အာလယော၊ တည်ရာဟူသော အနက်တည်း။ ဣဒေ၊ ဤအရာ၌လည်း။ ဥဘယံ၊ ဥဒက အနက်, အာလယအနက် နှစ်ပါးလုံးကို။ လဒ္ဓတိ၊ ရအပ်၏။ သြကမော ကတ ဥဒ္ဓတောတိဟိ ဣဒေ၊ ဤပုဒ်၌။သြကမောကတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဒကသင်္ခါတာ၊ ရေဟုဆိုအင်သော။ အာလယာ၊ တည်ရာတည်း။ ဇုတိ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အဣဒေ၊ တည်း။ ဥဒ္ဓတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဒ္ဓဋ္ဌော၊ ထုတ်အပ်ပြီး သော။ ပရိဖန္ဒတိဒံ စိတ္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဥဒကာ လယတော၊ ရေဟူသော တည်ရာမှ။ ဥဒ္ဓတော၊ ထုတ်အပ်သော။ ထလေ၊ ကြည်းကုန်း၌။ ဓိဣဒေ၊ ပစ်အပ်သော။ သေမဇ္ဈော၊ ထိုဝါးသည်။ဥဒကံ၊

ကို။ အလဘန္တော၊ မရခြင်းကြောင့်။ ပရိဗန္ဓတိယထာ၊ တုန်လှုပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဣဒံ ပဏ္ဍိတာမဂုဏာလယာဘိရတံ စိတ္တံ၊ ဤ ကာမဂုဏ် ငါးပါးခဲ့ တည်၍ အလွန်မွေ့လျော်ခြင်း ရှိသော စိတ်ကို။ တတော၊ ထို ကာမဂုဏ်ငါးပါးမှ။ ဥဒ္ဓရိတ္တာ၊ ၍။မာရဧယျ သင်္ခါတံ၊ ကိလေသမာရ်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဝန္ဒံ၊ ဝင့်ကို။ ပဟာတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာနေ၊ ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းခဲ့။ စိတ္တံ၊ ကို။ ကာယိက စေတသိက ဝိရိယေန၊ ကိုယ်, စိတ်နှင့်ယှဉ်သော လုံ့လဖြင့်။ သန္ဓာဝိယမာနံ၊ ဝူပန်စေအပ်သည် ရှိသော်။ ပရိဗန္ဓတိ၊ တုန်လှုပ်၏။ သဏ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ။ နဲ သဏ္ဌောတိ၊ မတည်နိုင်။ ဧဝံသန္တော၊ ဤသို့ ဖြစ်သည် ရှိသော်လည်း။ ဝုရံ၊ လုံ့လ ဟူသော ဝန်ကို။ အနိက္ခိဝိတ္တာ၊ မချမူ၍။ မေဓာဝိပုဂ္ဂလော၊ ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တံ၊ ထိုဝိပဿနာစိတ်ကို။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်လျှင်။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ဂမ္ဘီရယံ၊ ခဲ့သည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ အယ္ဟော၊ ဤကား အနက်တည်း။ အပရော နယော၊ နည်းတပါးကို ဆိုဦးအံ့။ ဣဒံ မာရဧယံ့ ကိလေသဝဋ်၊ ဤမာရ်၏ တည်ရာဟူသော ကိလေသ ဝင့်ကို။ အဝိဇဟိတ္တာ၊ မစွန့်မူ၍။ ဌိတံ၊ တည်သေး။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သော ဝါရိဇောဝိယ၊ ထိုငါးကဲ့သို့။ ပရိဗန္ဓတိ၊ တုန်လှုပ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။မာရဧယံ့၊ ကိလေသမာရ်၏ တည်ရာဟူသောဝင့်ကို၊ ပဟာတဝေ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ ကိလေသဝဋ္ဋ သင်္ခါတေန၊ ကိလေသဝင့်-ဟု ဆိုအပ်သော။ ယေန မာရဧယျေနေဝ၊ အကြင်ကိလေသမာရ်၏ တည်ရာ ဝင့်ဖြင့်သာလျှင်။ ပရိဗန္ဓတိ၊ တုန်လှုပ်၏။ တံ၊ ထိုတုန်လှုပ်ခြင်းကို။ ပဟာ-တဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာကို ဟောတော်မူသော အဆုံးခဲ့။ မေဃိယဇ္ဈာရော၊ မေဃိယမထေရ်သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာ ပတ္တိဖိုလ်ခဲ့။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်၏။ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန် အစရှိသည်တို့သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ပဌမံ၊ စွာသော။ မေဃိယဇ္ဈောရဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ဤတွင် ပြီးပြီ။

၃-စိတ္တဝဂ္ဂ၊ ၂-အညတရဘိက္ခု ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ.....မေဃိယဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ အညတရ ဘိက္ခု ဝတ္ထုဟု ဟောကြောင်း ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ဒုန္နိဂ္ဂဟဿ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဒုန္နိဂ္ဂဟဿ လဟုနောတိ ဧကမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဒုန္နိဂ္ဂဟဿ လဟုနော စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟာရန္တေ၊ နေတော်မူသော။ သတ္ထာ၊ ဘုရား ရှင်သည်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကောသလရညော၊ ကောသလမင်း၏။ ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံ၌။ ပဇ္ဇတပါဒေ၊ တောင်ခြေရင်း၌။ မာတိကဂါမော နာမ၊ မာတိကဂါမ အမည်ရှိသော။ ဃနဝါသော၊ တခဲနက်ပြည့်သော အိမ်ခြေလူနေရှိသော။ ကောဂါမော၊ ရွာတခုသည်။အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။အယ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သဠိမတ္တာဘိက္ခူ၊ ခြောက်ကျိပ် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံ၌။ ယာဝ အရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ် တိုင်အောင်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထာပေတ္မာ၊ ဟောစေ၍။ တံဂါမံ၊ ထိုရွာသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ ပဝိသိ ံသု၊ ဝင်ကုန်၏။ အယ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ တဿ ဂါမဿ၊ ထိုရွာ၏။ သာမိကော၊ အကြီးဖြစ်သော။ ယော၊ အကြင် ဒါယကာသည်။ မာတိကောနာမ၊မာတိကမည်၏။တဿ၊ ထိုရွာသူကြီး၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ဂေဟေ၊အိမ်၌။ နိသိဒါပေတ္မာ၊နေစေ၍။ နာနာဂ္ဂရသေန၊ အထူးထူးသော အရသာရှိသော။ ယာဂုတဏ္ဍေန၊ ယာဂု ဆွမ်းဖြင့်။ ပရိဝိသိတ္မာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂန္တုကာမာ၊ သွားလိုကုန်သနည်း။ ဧတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။မဟာဥပါသိကေ၊ဒါယိကာမကြီး။ယထာဖါသုကဋ္ဌာနံ၊ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းရှိသော အရပ်သို့ သွားပါကုန်အုံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ သာ၊ ထိုရွာသူကြီး အမိသည်။ ဝဿာဝါသိကဋ္ဌာနံ၊ ဝါဆိုကျောင်းကို။ အယျာ၊အရှင်ကောင်းတို့သည်။ပရိယေသန္တိမညော၊ရှာယောင်ရှိသည်ထင်၏ တကား။ ဧတိ ဥတ္တာ၊ဤသို့သိ၍။ ပါဒမူလေ၊ခြေရင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇိတ္မာ၊ ဝပ်၍။ အယျာ၊ အရှင်ကောင်းတို့သည်။ ဧကမံတေမာသံ၊ ဤဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။

ဇုဓ၊ ဤရွာ၌။ သစေ ဝသိဿန္တိ၊ အကယ်၍ နေကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ အဟံ၊ သည်။ တိဏိ သရုဏာနိ၊ သရဏဂုံသုံးပါးတို့ကိုဥင်း။ ပဋ္ဌဿိလာနိ၊ ငါးပါး သော သိက္ခာတို့ကိုဥင်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊ ဥပေါသထ ကမ္မံ၊ ဥပုသ်သုံးသောအမှုကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဇုမံ၊ ဤဒါယိကာမကို။ နိဿာယ ဖြစ်၍။ ဘိက္ခာယ၊ဆွမ်းဖြင့်။ အကိလမန္တာ၊ မပင်ပန်းကုန်ဘဲ။ ဘဝနိဿရဏံ၊ ဝဋ္ဋမှထွက်မြောက်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ခိဿာမ၊ တတ်နိုင်ကုန်အံ့။ ဇုတိ၊ဤသို့။ အမိဝါသယိ ံသု၊ သည်းခံကုန်၏။ သာ၊ ထိုဒါယိကာမသည်။ ဘောဘံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနဝိဟာရံ၊ နေရာကျောင်းကို။ ပဋိဇဂ္ဂိတွာ၊ သုတ်သင်ပြုစု၍။ အဒါသိ၊ လှူ၏။

ဘော၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တတ္ထေव၊ ထိုကျောင်း၌သာလျှင်။ ဝသန္တာ၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သန္ဓိပတိတွာ၊ စည်းဝေး၍။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဩဝဒိ ံသု၊ ဆုံးမကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အမှေဟိ၊ တို့သည်၊ ပမာဒစာရံ၊ မေ့လျော့သောအကျင့်ကို။စရိတုံ၊ကျင့်ခြင်းငှါ။နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သကဂေဟံ ဝိယ၊ မိမိနေရာကျောင်းကဲ့သို့။ အဋ္ဌမဟာနိရယာ၊ ငရဲကြီးရှစ်ထပ်တို့သည်။ ဝိဝဋ္ဋဒ္ဒါရာယေဝ၊ တံခါးဟင်းလင်းရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ခေါပန်၊စင်စစ်အားဖြင့်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ခရမာနက ဗုဒ္ဓဿ၊ သက်တော်ထင်ရှားရှိသော ဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ ဗုဒ္ဓါစနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား။ ပဒါနုပဒိကံ၊ ဘဝါးအဆင့်ဆင့်။ ဝိစရန္တေနာဝိ၊ လှည့်လည်သော်လည်း။ သဗ္ဗေန၊ စည်းလဲခြင်းဖြင့်။ အာရာဓေတုံ၊ နှစ်သက်စေခြင်းငှါ။ နဿက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ယထာဗ္ဗာသယေနေဝ၊ မြတ်သော အလိုအားဖြင့် သာလျှင်။ အာရာဓေတုံ၊ နှစ်သက်စေခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ အဋ္ဌမတ္ထာ၊ မမေ့မလျော့။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ ဒ္ဒိဟိ၊နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်။ ကေဋ္ဌာနေ၊ တခုသောနေရာ၌။ နဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ မရအပ်။ နနိသီဒိ-တဗ္ဗံ၊ မနေအပ်။ သာယံခေါပန၊ ညအခါ၌ကား။ ထေရူပဋ္ဌာနကာလေ၊ မထေရ်အား ဆည်းကပ်သောအခါ၌လည်းကောင်း။ပါတောဝ၊စောစောကလျှင်။ ဘိက္ခာစာရကာလေ၊ ဆွမ်းခံသွားသောအခါ၌ လည်းကောင်း။ ကေဝတာ၊ တပေါင်းတည်း။ ဘဝိဿာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့။ သေသကာလေ၊

ကြွင်းသောအခါ၌။ ဒွေ၊ နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့သည်။ ကေတော၊ အတူ တကွ တပေါင်းတည်း။ နဘဝိဿာမ၊ မဖြစ်ကုန်အံ့။ အဝိစခေါပန၊စင်စစ် မူကား။ အဖါသုကေန ဘိက္ခုနာ၊ နာဖျားမကျန်းရှိသော ရဟန်းသည်။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ ဝိဟာရမဗ္ဗေ၊ ကျောင်းအလယ်၌။ ဃဏ္ဍိယာ၊ ခေါင်း လောင်း ကျောက်စည်ကို။ ပဟရိတာယ၊ ထိုးခြင်း, ခေါက်ခြင်း ရှိလတ်သော်၊ ဃဏ္ဍိသညာယ၊ ခေါင်းလောင်း, ကျောက်စည် အမှတ်ဖြင့်။ အာဂန္တာ၊၍၊ တဿ၊ထိုသူနာရဟန်းအား။ဘေသဇ္ဇ၊ဆေးကို။ ကရိဿာမ၊ကုစားကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုဆုံးမကုန်လျက်။ ဘေသု၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ ဧဝံ၊ သို့။ ကတိကံ၊ ကတိကဝတ်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ဝိဟာရန္တေသု နေကုန်သည်ရှိသော်။ ကေဒိဝသံ၊ တခနေ့သ၌။ သာဥပါသိကာ၊ ထိုဒါယိကာမသည်။ သဝိတေလ ဖါဏိတာဒိနိ၊ ထောပတ်, ဆီ, တင်လဲ အစရှိသည်တို့ကို။ ဂါဟာပေတ္တာ၊ ယူစေ၍။ဒါသ ဒါသိ ကမ္မကရာဒိဟိ ကျွန်ယောကျ်ား, ကျွန်မိန်းမ အမှုလုပ် စသည်တို့ဖြင့်။ ပရိဝုတာ၊ ခြံရံကုန်လျက်။ သာယန္ဟသမယေ၊ ညချမ်းသော အခါ၌။ တံဝိဟာရံ၊ ထိုကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဝိဟာရမဗ္ဗေ၊ ကျောင်း လယ်၌။ ဘိက္ခူ၊ တို့ကို။ အဒိသွာ၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ ကဟံနုခေါ၊ အာဘယ် အရပ်သို့လျှင်။ အယျာ၊ အရှင်ကောင်း တို့သည်။ ဂတာ၊ သွားလေကုန် သနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ ပုရိသေ၊ ကျွန်အမှုလုပ်တို့ကို။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေးသည် ရှိသော်။ အယျော၊ အရှင်မ။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ရတ္တိဋ္ဌာန-ဒိဝါဋ္ဌာနေသု၊ ညဉ့်သန့်စရာ နေ့သန့်စရာ အရပ်တို့၌။ နိသိန္နာ၊ နေကုန် သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ ကိံ နုခေါကတ္တာ၊ အာဘယ်သို့ပြု၍။ ဒဠ္ဌံ၊ ဖွဲ့မြင်ခြင်းငါ။ သက္ခိဿာမိ၊ တတ်နိုင်အံ့နည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဒါယိကာမကို။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာ၏။ ကတိကဝတ္တံ၊ဝတ်ကို၊ ဇာနနမနုဿာ၊ သိသောလူတို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အယျေ၊ မ။ ဃဏ္ဍိယာ၊ ကျောက်စည်ကို။ ပဟရိတာယ၊ ခတ်ခြင်းဖြင့်။ သန္နိပတိဿန္တိ၊ စည်းဝေးကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သာစ၊ ထိုဒါယိကာမသည် လည်း။ ဃဏ္ဍိ၊ ကျောက်စည်ကို။ ပဟရာဒေသိ၊ ခတ်စေ၏။ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ ဃဏ္ဍိသဒ္ဒံ၊ ကျောက်စည်သံကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ကဿစိ၊ တစုံ တယောက်သော ရဟန်း အား။ အဖါသုကံ၊ မချမ်းသာ ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ သို့၊ သကသကဋ္ဌာနေဟိ၊ မိမိ မိမိတို့နေရာ အရပ်တို့မှ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ ဝိဟာရမဗ္ဗေ၊ ကျောင်း အလယ်၌။

သန္ဓိပတိ ံသု၊ စည်းဝေးကုန်၏။ ဒွေပိ ဇနာ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့သည် လည်း။ကေမဂ္ဂေန၊တခုတည်းသောလမ်းခရီးဖြင့်။အာဂတာနာမ၊လာသော ရဟန်းမည်သည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမသည်။ ကေကဋ္ဌာန-တော၊ တခုတခုသောအရပ်မှ။ ကေကာမေဝ၊ တပါးတပါး စိသာလျှင်။ အာဂန္တုန်၊ လာသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ မမပုတ္တောဟိ၊ ငါ့သားတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ကလဟော၊ ငြင်းခုံခြင်း ခိုက်ရန်ကို။ ကတော၊ ပြုသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ဇုတိ၊ဤသို့။စိန္တေတွာ၊ကြံ၍။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပုစ္ဆိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ကလဟံ၊ ငြင်းခုံခြင်းခိုက်ရန်ကို။ ကရိတ္ထနုခေါ၊ ပြုကုန်သလော။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ မဟာဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမကြီး။ နကရောမ၊ မပြုကုန်။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ကလဟော၊ ငြင်းခုံခြင်း ခိုက်ရန်သည်။ သစေ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိသည် ဖြစ်အုံ့။ အထ၊ ထိုသို့မရှိဘဲလျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဂန္တုန္တာ၊ ကြွလာကုန်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ အာဂန္တ္ဝာ ယထာ၊ ကြွလာကုန်သကဲ့သို့။ ဝေ၊ ဤအတူ။ အနာဂန္ဒ္ဝာ၊ မလာမူ၍။ ကေကဋ္ဌာနတော၊ တခုတခုသော အရပ်မှ။ ကေကာဝ၊ တပါးတပါးစီ သာလျှင်။ အာဂတာ၊ လာကုန်သနည်း။ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်၊ မဟာဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမကြီး။ ကေကသ္မိ ံဌာနေ၊ တခုတခုသော အရပ်၌။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ သမဏမုံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရိမှာ၊ ပြုကုန် ၏။ ဇုတိ၊ဤသို့မိန့်ကုန်၏။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။သေ သမဏမ္ဟောနာမ၊ ဤရဟန်းတရားမည်သည်ကား။ ကော၊ အဘယ်နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ မဟာဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမကြီး။ဒွတ္တိ ံသာ ကာရေ၊ ကောသာ, လောမာ အစရှိသော သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ကို။ သဗ္ဗာယံ၊ ရွတ်အံ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို။ ကရောမ၊ ပြုကုန်၏။ အတ္တာဘာဝေ၊ ကိုယ်၏ အဖြစ်၌၊ ခယဝယံ၊ ကုန်ခြင်း, ပျက်ခြင်းကို၊ ပဋ္ဌပေမ၊ အသင့် နှလုံးထားကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ,ကိ ံပန၊ အသို့နည်း။ ဒွတ္တိ ံသာကာရေ၊ဒွတ္တိ ံသာကာရတို့ကို။ သဗ္ဗာယံ၊ စီးဖြန်းခြင်းကို။ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အတ္တာဘာဝေ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ခယ ဝယံ၊ ကုန်ခြင်း, ပျက်ခြင်း ကို။ ပဋ္ဌပေတုံ၊ အသင့်နှလုံးထား၍ ဆောက်တည်ခြင်းငှါ။ တုမှာကမေဝ၊ အရှင်ဘုရားတို့အားသာလျှင်၊ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်

မူကား။ အမှာကံပ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား လည်း။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်ပါမည်လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ မဟာဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမကြီး။ သေဓမ္မော၊ ဤဒွတ္တိံသာကာရ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကသိစ၊ တစုံတယောက်သော သူအား။ အဝါရိတော၊ မြစ်တော်မမူ။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့အပ်ပါမူကား။ မယ္ဟံပ၊ အကျွန်ုပ်အား လည်း။ ဒွတ္တိံသာ-ကာရံ၊ ဒွတ္တိံသာကာရကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဒေထ၊ ပေးပါကုန်လော့။ အတ္တာ ဘာဝေ၊ ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ ခယဝယံ၊ ကုန်ခြင်း, ပျက်ခြင်းကို။ ပဋ္ဌပနံ၊ ဆောက်တည်ရာ အစီအရင်ကို။ အာစိက္ခထ၊ ကြားကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမကြီး။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ စီးဖြန်းလိုမူကား။ ဥဋ္ဌဟ, သင်လော့။ ဇုတိ၊သို့။ သမ္ဘ၊ အလုံးစုံကို။ ဥဋ္ဌဟာပေသုံ၊ သင်စေကုန်၏။

သာ၊ ထိုဒါယိကာမသည်။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ ဒွတ္တိံသာ-ကာရေ၊ ဒွတ္တိံသာ ကာရကို။ သဏ္ဌာယံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ အတ္တာနိ၊ မိမိ၌။ ခယဝယံ၊ ကုန်ခြင်း, ပျက်ခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို ဖြစ်စေလျက်။ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ ထိုရဟန်း တို့မှ။ ပုရေတရမေဝ၊ ရှေးဦးစွာသာလျှင်။ တယောမဂ္ဂေ၊ သုံးပါးသော မဂ်တို့သို့ရင်း။ ဘိကိဖလာနိစ၊ သုံးပါးသော ဖိုလ်တို့သို့ရင်း၊ ပါပုဏိ၊ရောက်၏။ အဿာ၊ ထိုဒါယိကာမ၏။ မဂ္ဂေနေဝ၊ မဂ်စိတ်ဖြစ်သည်နှင့်သာလျှင်။ သဟ၊ တကွ။ စတသော ပဋိသမ္ဘိဒါ၊ လေးပါးသော ပဋိသမ္ဘိဒါတို့သည် ရင်း။ လောကိယ အဘိညာစ၊ လောကိအဘိညာဉ်တို့သည်ရင်း။ အာဂမိံသု၊ ရောက်လာကုန်၏။ သာ၊ ထို အနာဂါမ်တည်မသည်။ မဂ္ဂဖလသုခတော၊ မဂ်, ဖိုလ်ချမ်းသာမှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ် ဖြင့်။ ဩလောကေတ္ဝာ၊ ကြည့်၍။ ကဒါနုခေါ၊ အဘယ် အခါ၌လျှင်။ မမပုတ္တောဟိ၊ ငါ့သားတို့သည်။ အယံခမ္ဘော၊ ဤ မဂ်, ဖိုလ်တရားကို။ အဓိ-ဂတော၊ ရသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဥပဓာရေန္တီ၊ စူးစမ်းသည် ရှိသော်။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဇုမေ၊ ဤ ခြောက်ကျိပ်သောရဟန်း တို့သည်။ သရာဂါ၊ ရာဂရှိကုန်၏။ သဒေါသာ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းရှိကုန်၏။ သခမောဟာ၊ တွေဝေခြင်းရှိကုန်၏။ ဗျာနဝိပဿနာမတ္တမ္ပိ၊ ဗျာန်, ဝိပဿနာ မျှကိုလည်း။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်သို့ လျှင်။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့အား။ အရဟတ္တာ သ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ ဥပနိဿယော၊ အားကြီးသော အကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိလေသလော။

နတ္ထိ၊ မရှိလေသလော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဝုဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟု။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ သေနာသန သပ္ပါယံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ အရိပ်သင်္ခမ်း၏ လျောက်ပတ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိလေသလော။နတ္ထိနုခေါ၊ မရှိလေသလော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဝုဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင် လတ်သော်။ သေနာသနသပ္ပါယံ၊သေနာသနသပ္ပါယကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပုဂ္ဂလသပ္ပါယံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ တင့်တယ် လျောက်ပတ်ခြင်းကို။ လဘန္တိနုခေါ၊ ရလေကုန်အံ့လော၊ နလဘန္တိနုခေါ၊ မရလေကုန်အံ့လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဝုဇ္ဇေသိ၊ ဆင်ခြင်၏။ ပုဂ္ဂလသပ္ပါယံ၊ ပုဂ္ဂလသပ္ပါယကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အာဟာရသပ္ပါယံ၊ ဆွမ်းစသောအာဟာရ၏ သပ္ပါယကို။ လဘန္တိနုခေါ၊ ရလေကုန်အံ့ခလော။ နလဘန္တိနုခေါ၊ လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဥပဓာရေန္တိ၊ စူးစမ်းသည်ရှိသော်။ အာဟာရသပ္ပါယံ၊ အာဟာရသပ္ပါယ၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။နတ္ထိတိ၊မရှိဟု။ဒိသ္မာ၊၍။တတော ဝဠ္ဘာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ နာနာဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြားပြားရှိသော။ ယာဂုဠု၊ယာဂုကိုလည်းကောင်း။ အနေကပွကာရံ၊ များစသောအပြားရှိသော။ ခဇ္ဇကဠု၊ ခဲတွယ်ကိုလည်းကောင်း။ နာနဂ္ဂရသံ၊ အထူးထူး အရသာရှိသော။ ဘောဇနဠု၊ ဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း။ သမ္ဘာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ဝေဟော၊ အိမ်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။နိသီဒါပေတွာ၊နေစေ၍။ ဒက္ခိဏောဒကံ၊မြေတ်သောအလှူရေစက်ကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ယံယံ၊အကြင်အကြင် ခဲတွယ်ဘောဇဉ်ကို။ ရုစ္စတိ၊ နှစ်သက်၏။တံတံ၊ ထိုထိုခဲတွယ်ဘောဇဉ်ကို။ ဝဟောတွာ၊ ကြိုက်ရာယူ၍။ ပရိဘုဉ္ဇထ၊ အလိုရှိတိုင်းဘုန်းပေးကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ နိယျာဒေသိ၊ ဆောက်နှင်း၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ယထာရုစိ၊ အလိုအားလျော်စွာ။ ယာဂုအာဒိနိ၊ ယာဂုအစရှိသည်တို့ကို။ ဝဟောတွာ၊ယူ၍။ပရိဘုဉ္ဇန္တိ၊ ဘုန်းပေးကုန်၏။သပ္ပါယာ-ဟာရံ၊ လျောက်ပတ်သော ခဲတွယ်ဘောဇဉ်ကို။ လဘန္တာနံ၊ ရကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကေဝံ၊ တည်ကြည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

တေ၊ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကေဠေန စိတ္တေန၊ တခုတည်းသော အာရုံသို့ပြေးဝင်သောစိတ်ဖြင့်။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဠဉ္ဇေတွာ၊ ပွားစေ၍။ နစိရဿေဝ၊မကြာမြင့်မီလျှင်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ပဋိသम्भिदा တို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ စိန္တယိ သု၊ ကြံကြကုန်၏။

မဟာဥပါသိကာ၊ဒါယိကာမ အမယ်ကြီးသည်။ အဟော၊အံ့တွယ်ရှိပေ၏။ အမှာကံ၊ငါတို့၏။ပတိဋ္ဌာ၊မိုရာကိုးကွယ်ရာသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ပေ၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။သပ္ပါယာဟာရံ၊ လျှောက်ပတ်သော ဆွမ်းကို။သစေ နလဘိမ္ဘ၊ အကယ်၍ မရကုန်သည် ဖြစ်ငြားအံ့။ နော၊ ငါတို့၏။ မဂ္ဂဖလ ပဋိဝေဓော၊ မဂ်,ဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းသည်။ နအာဘဝိဿ၊ မဖြစ်ရာ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝုဋ္ဌဝဿာ၊ ဝါကျွတ်ကုန်ပြီးသည် ရှိသော်။ ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရဏာပြု၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ ဂမိဿာမာတိ၊ သွားကုန်အံ့ဟု၍။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ ဒဋ္ဌုကာမမှာတိ၊ ဖူးမြင်လိုကုန်၏ဟု၍။ မဟာဥပါသိကံ၊ သီတင်းသည် အမယ်ကြီးကို။ အာပုစ္ဆိ ံသု၊ ပန်ကြားကုန်၏။ မဟာဥပါသိကာ၊ သီတင်းသည် အမယ်ကြီးသည်။ အယျာ၊ အရှင်ကောင်းတို့။ သာဓု၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီးသော်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အနုဂန္တွာ၊ အစဉ်ပို့လိုက်၍။ ပုနပိ၊ တဖန်လည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အမှေ၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို။ ဩလောကေယျာထ၊ ကြည့်ပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော။ ဝိယဝစနာနိ၊ ချစ်ဘွယ် သနားဘွယ် ရှိသော စကားတို့ကို။ဝတ္တွာ၊၍။ ပဋိနိဝတ္တိ,ပြန်နှစ်လေ၏။တေပိခေါ ဘိက္ခဝေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ သာဝတ္ထိ ံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္တွာ၊ ရောက်၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသမ္ဗညုကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်သော အရပ်၌။နိသိန္နာ၊ နေကုန်သည်ရှိလော်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ ခမနီယံ၊ ခံ့ကုန်၏လော။ ကစ္စိ၊ အသို့နည်း။ ယာပနီယံ၊ မျှတကုန်၏လော။ ဝိဏ္ဏကေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။နစ ကိလမိတ္ထ၊မပင်မပန်းဘဲ ရှိကြကုန်၏လော။ ဣတိ-ဝုတ္တေ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ခမနီယံ၊မေတ္တာတော်ကြောင့် အနာရောဂါမရှိမူ၍ နေရပါကုန်၏ဘုရား။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ယာပနီယံ၊ ကိုယ်တော်မြတ် ဘုန်းတော်ကြောင့် မျှတပါ၏ဘုရား။ ဘန္တေ၊ ရား။ ဝိဏ္ဏကေနပန၊ ဆွမ်းဖြင့်လည်း။ နေဝ ကိလမိမှ၊ ဘုန်းတော်ကိုအမှီပြု၍ ရလွယ်သဖြင့် ပင်ပန်းခြင်းမရှိပါဘုရား။ ဟိ၊ ထိုလျှောက်ချက်စကားမှန်၏။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့၏။ မာတိကမဇ္ဈေ၊ မာတိကဟူသော ရွာသူကြီး၏ အိမ်ဖြစ်သော။ ဧကော ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမ တရေယာက်သည်။ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်၏ကျက်စားရာ အာရုံကို။ ဥတ္တာ၊ သိ၍။ နော၊ ငါတို့အား။ ဝေရုပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အာဟာရံနာမ၊ ဆွမ်းမည်သည်ကို။ ပဋိယာဒေယျ၊ စီရင်ပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ကြောင်ကောင်းပါ

လေစ့။ ဧ့တိ၊ ဤသို့။ စိန္တိတေ၊ ကြီသည်ရှိသော်။ ယထာစိန္တိတံ၊ ကြီတိုင်း သော။ အာဟာရံ၊ ဆွမ်းကို။ ပဋိယာဒေတွာ၊ စိရင်၍။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ဧ့တိ၊သို့။တဿာ၊ထိုအနာဂါမ်တည် အမယ်ကြီး၏။ဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးနှင့် စပ်သော စကားကို။ ကထယိ ံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။

အညတရော ဘိက္ခု၊ အမှတ်မရှိသော ရဟန်းသည်။တဿာ၊ထိုသီတင်း သည် အမယ်ကြီး၏။ ဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးနှင့် စပ်သောစကားကို။ သုတ္တာ၊ ၍။တတ္ထ၊ထိုအမယ်ကြီးရှိရာ ရွာသို့။ ဂန္တ္ဝါ၊ကာမော၊ သွားလိုသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံတော်၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တံဂါမံ၊ ထိုရွာသို့။ ဂမိဿामိတိ၊ သွားပါအံ့ဟု။သတ္ထာရံ၊ဘုရားရှင်ကို။အာပုစ္ဆိတ္တာ၊ပန်ကြား၍။ ဇေတဝနာ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်မှ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်ခဲ့၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ် အားဖြင့်။ တံဂါမံ၊ ထိုရွာသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပဝိသန ဒိဝသေယေဝ၊ ဝင်သောနေ့၌လျှင်။ စိန္တေသိ၊ ကြီ၏။အယံ ဥပါ-သိကာ၊ ဤဒါယိကာမ သီတင်းသည် သည်။ စိန္တိတ စိန္တိတံ၊ ငါတို့က ကြီတိုင်း ကြီတိုင်းကို။ ဇာနာတိကိရ၊ သိသတတ်။ အဟဿ၊ ငါသည် လည်း။ မဂ္ဂကိလန္တော၊ခရီးပန်းခဲ့၏။ဝိဟာရံ၊ကို။ ပဋိဇဂ္ဂိတုံ၊ သုတ်သင်ခြင်း ငှါ။ နု သက္ခိဿာမိ၊ မတတ်နိုင်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ပဋိဇဂ္ဂကံ၊သုတ်သင် တတ်သော။ မနုဿံ၊လူကို။ ပေသေယျ၊စေပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ကြောက် ကောင်းလေစ့။ ဧ့တိ၊ ဤသို့ကြီ၏။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်။ ဂဟေ၊အိမ်၌။နိသိန္နာဝ၊ နေလျက်လျှင်။အာဝဇ္ဇန္တီ၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥ တ္တာ၊ ၍။ ဂန္ဓ၊ ချေ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ ပဋိဇဂ္ဂိတ္တာ၊ သုတ်သင်၍။ ဟေ၊ လာလော့။ ဧ့တိ၊ ဤသို့ဆို၍။ မနုဿံ၊ ကို။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ ဧ့တရောဝိ၊ ရဟန်းသည်လည်း။ ပါနကံ၊ အဖျော်ကို။ ပိဝိတုကာမော၊ သောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ မေ၊ အား။ သက္ခရပါနကံ၊ သကာ အဖျော်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပေသေယျ၊ လှူချေစေလတ်ပါမူကား။ အဟော-ဝတ၊ ကောင်းပါလေစ့။ဧ့တိ၊ ဤသို့။စိန္တေသိ၊ ၏။ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမ ကြီးသည်။ တမ္ပိ၊ ထိုအဖျော်ကိုလည်း။ ပေသေသိ၊လှူပါချေဟု စေလတ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ မေ၊ ငါ့အား။ သိနိဒ္ဓ ယာဂုံ၊ သိမ်မွေ့သော ယာဂုကို ၎င်း။ သဉ္ဇာရိတဂုဠံ၊ လက်သုပ်ဟင်းလျှာနှင့် တကွသော ဆွမ်းကို၎င်း။

ပေသေတာ့၊ ဝိုလာစေသတည်း။ ဇုတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြောင့်၊ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမသည်။ တထာ၊ ထိုအကြောင်းရှိတိုင်း။ အကာသိ၊ လှူချေစေ၏။သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ယာဂုံ၊ ယားဂုကို။ ဝိဝိတ္တာ၊ သောက်ပြီး၍။ မေ၊ ငါ့အား။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ခဇ္ဇကံ၊ ခဲတွယ်ဖြစ်သော သစ်သီးဝလံကို။ ပေသေယျ၊ဝိုလာစေပါမူကား။အဟောဝတ၊ကောင်းလေစွ။ ဇုတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြောင့်။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမသည်။ တံဝိ၊ ထိုခဲတွယ် ကိုလည်း။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြောင့်။ အယံ–ဥပါသိကာ၊ ဤဒါယိကာမသည်။မယာ၊ ငါသည်။ စိန္တိတ စိန္တိတံ၊ ကြံတိုင်း ကြံတိုင်းသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ပေသေသိ၊ ဝိုလာစေသည်မှန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဧတံ၊ ဤဒါယိကာမကို။ ဒဋ္ဌုကာမော၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ မေ၊ အား။ နာနာဂုဏသ ဘောဇနံ၊ အထူးထူးအရသာရှိသော ဘောဇဉ်ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူခဲ့စေ၍။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ အာဂန္တွယျ၊ ရောက်လာပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ကောင်းပါလေစွ။ ဇုတိ ဤသို့ ကြောင့်။ ဥပါသိကာပိ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်လည်း။ မမဟတ္ထေ၊ ငါ့သားသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒဋ္ဌုကာမော၊မြင်ခြင်းငှါအလိုရှိ၏။မေ၊ငါ၏။ အာဂမနံ၊လာခြင်းကို။ ပစ္စာသီသတိ၊ တောင့်တ၏ဟု။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ သော၊ထိုရဟန်းသည်။ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ဆွမ်းဘုန်းပေးပြီးလတ်သော်။ မဟာဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမကြီး။ တွံ၊သည်။ မာတိက–မာတာနာမ၊ မာတိကရှာသူကြီး၏ အမိဖြစ်သော ဒါယိကာမ ဆိုသူမှန်၏ လော။ ဇုတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ တာတ၊ ငါ့သား။ အာမ၊ ဟြောမှန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တွံ၊ သင်သည်။ ပရစိတ္တံ၊ သူတပါး စိတ်အကြံကို။ ဇာနာသိ၊ သိသလော။ ဇုတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ တာတ၊ ငါ့သား။ မံ၊ ကို။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ။ ပုစ္ဆသိ၊ မေးလေတိသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ မယာ၊ ငါသည်။ စိန္တိတ စိန္တိတံ၊ ကြံတိုင်း ကြံတိုင်းသော။ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံကို။ အကာသိ၊ပြု၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ တံ၊ သင့်ကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာတ၊ ငါ့သား။ ပရစိတ္တံ၊ သူတပါးစိတ်ကို။ ဇာနနက ဘိက္ခု၊သိသောရဟန်းတို့သည်။ဗဟူ၊များစွာရှိကုန်၏၊ဇုတိ၊ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဥပါသိကေ၊ဒါယိကာမကြီး။ အဟံ၊ငါသည်။ အညံ၊တပါးသူကို၊ နပုစ္ဆာမိ၊ မ,မေး။ တုဋ်ံ၊ ဒါယိကာမကြီးကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ဤသို့ ဆို၏။ ဝေဝသန္တေ ဝိ၊ ဤသို့မလွဲသောအောင် မေးသော်လည်း။ ဥပါသိကာ၊

ဒါယိကာမကြီးသည်။ ပရစိတ္တံ၊ သူတပါးစိတ်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏ ဟူ၍။ အဝတ္ထာ၊မဆိုမူ၍။ပုတ္တ၊ ငါ့သား မောင်ပဉ္စင်း။ ပရစိတ္တံ၊ သူတပါးစိတ်ကို။ ဇာနန္တာနာမ၊ သိသောသူတို့မည်သည်ကား။ဝေ၊ဤသို့။ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ဧဒံကမ္မံပန၊ ဤအမှုသည်ကား။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေး၏။ ပုထုဇ္ဇနာ နာမ၊ ပုထုဇဉ်တို့ မည်သည်ကား။ သောဘဏ်ပိ တင့်တယ်သော အာရုံကိုလည်း။ စိန္တေန္တိ၊ ကုန်၏။ အသော-ဘဏ်ပိ၊ မတင့်တယ်သော အာရုံကိုလည်း။ စိန္တေန္တိ၊ကြံကုန်၏။အဟံ၊သည်။ အယုတ္တံ၊မသင့်တင့်မလျောက်ပတ်သည်ကို။သစေစိန္တယိ ယာဝမိ၊ အကယ်၍ ကြံမှားသည်ဖြစ်အံ့။ သဟဘဏ္ဍကေန၊ ဥစ္စာထုပ်နှင့်တကွ မိသေး။စောရံ၊ ခိုးသူကို။ ဓုဇ္ဇာယ၊ ဆံပင်ရောင်ထုံး၌။ ဂဏ္ဍန္တိ ဝိယ၊ ဆွဲငင်တို သကဲ့သို့။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဝိပ္ပကာရံ၊ ဖရိဖရဲဖေါက်ပြန်ခြင်းသို့။ပါပေယ္ယ၊- ရောက်လေရာ၏။ မယာပန၊ ငါသည်ကား။ဧတေ၊ဤကျောင်းမှ။ ပလာယိတုံ၊ ပြေးခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ သင့်၏ဟု။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမ အလျှရှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အယျ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿသိ၊ သွားအံ့နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ ဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမ။သတ္ထု၊သန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့ သွားပါအံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဧဓ၊ ဤကျောင်း၌။ ဝသထ၊ နေပါဦးလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမ။ နဝသိဿာမိ၊ မနေအံ့။ ဂမိဿာမေव၊ သွားအံ့သည်သာ လျှင်တည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခွဲ၍။ သတ္ထု၊သန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တွံ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌။ နဝသသိ၊ မနေလေတိသနည်း။ ဧတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ မနေဝံ့သည်မှန်ပါ၏ အရှင်ဘုရား။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌။ဝသိတုံ၊ ပျော်ပျော်နေခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ဧတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ရာ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကိံ-ကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့် မပျော်နိုင်သနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သာဥပါသိကာ၊ ထို ဒါယိကာမကြီးသည်။ စိန္တိတ စိန္တိတံ၊ ကြံတိုင်း ကြံတိုင်းသော၊ သင့်၊ အလုံးစုံကို။ ဇာနာတိ၊ ကြောက်ခမန်းလိလိ သိခဲ့၏။ ပုထုဇ္ဇနာစ နာမ၊ ပုထုဇဉ်တို့ မည်သည်ကား။ သောဘဏ်ပိ၊ တင့်တယ်သော အာရုံကိုလည်းကောင်း။ အသောဘဏ်ပိ၊

မတင့်တယ်သော အာရုံကိုလည်းကောင်း။ စိန္တေန္တိ၊ ကြံကြကုန်၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ကိဠိ၊ တစုံတခုသော။ အယုတ္တံ၊ မသင့်သော အာရုံကို။ သစေ စိန္တေဿာမိ၊ အကယ်၍ မတော်တဆ ကြံမိသည်ဖြစ်အုံ့။ သဟ-ဘဏ္ဍကေန၊ ဥစ္စာထုပ်နှင့်တကွ ဖမ်းမိခြင်းကြောင့်။ စောရံ၊ ခိုးသူကို။ စူဠာယ၊ ရောင်ထုံးဆံပင်၌။ ဂဏှန္တိ ဝိယ၊ ဆွဲငင်တိသကဲ့သို့။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ ဝိပ္ပကာရံ၊ ဖရိုဖရဲပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပေဿတိ၊ အပြစ်တင်သော အားဖြင့် ရောက်စေလတ္တံ့။ ဣတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အာဂတော၊ ရောက်လာသည်။ အမှိ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တတ္ထေव၊ ထိုနကျောင်း၌ပင်လျှင်။ တယာ၊ သင်သည်။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နသက္ကောမိ၊ နေခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပါ။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုဒါယိကာမ ကျောင်း၌။ နဝသိဿာမိ၊ မနေဝံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ တွံ၊ သင်သည်။ ကေမေဝ၊ တခုတည်းသော စိတ်ကိုသာလျှင်။ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်ခြင်းငှါ။ သက္ခိဿသိ၊ တတ်နိုင်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံ၊ ကေမေဝ ဟူသည် အဘယ်ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘဝ၊ သင်၏။ စိတ္တမေဝ၊ စိတ်ကို သာလျှင်။ ရက္ခ၊ စောင့်ခြင်းငှါ။ ကိဿ ဝိယ ဟူသည် အဘယ်ပါနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘဝ၊ သင်၏။ စိတ္တမေဝ၊ စိတ်ကို သာလျှင်။ ရက္ခ၊ စောင့်ရှိခဲ့ပါ။ တွံ၊ သင်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စိတ္တမေဝ၊ စိတ်ကို သာလျှင်။ နိဂ္ဂဏှ၊ နှိပ်နင်းလေလော့။ အညံ၊ တပါး သော။ ကိဠိ၊ တစုံတခုကို။ မာစိန္တယိ၊ မကြံလင့်။ တေ စိတ္တံ နာမ၊ ဤစိတ်မည်သည်ကို။ ဒုန္နိဂ္ဂဟံ၊ နှိပ်နင်းနိုင်ခဲ၏။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၃၅) ဒုန္နိဂ္ဂဟဿ၊ အလွန်နှိပ်နင်းနိုင်ခဲသော။ လဟုနော၊ လျင်စွာ ဖြစ်ခြင်း, ချုပ်ခြင်းရှိသော။ ယတ္ထကာမ နိပါတိနော၊ အကြင်အကြင် အလိုရှိသော အာရုံ၌ ကျခြင်းရှိသော။ စိတ္တဿ၊ စိတ်ကို။ ဒမထော၊ ဆုံးမခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဒန္တံ၊ ဆုံးမပြီးသည်ဖြစ်၍ ယဉ်ကျေးသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သုခါဝဟံ၊ မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ တေ စိတ္တံ နာမ၊ ဤစိတ်မည်သည်ကို။ ဒုဏ္ဍေန၊ ဆင်းရဲပြုခြင်စွာ။ နိဂ္ဂယ္ဟတိ၊ နှိပ်အပ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဒုန္နိဂ္ဂဟံ၊ ဒုန္နိဂ္ဂဟ

မည်၏။ လဟုံ၊ လျင်စွာ။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။နိရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်လည်း ချုပ်၏။ဣတိ၊ထို့ကြောင့်။လဟု၊လဟုမည်၏။ဒုန္ဒိုဂ္ဂဟဿ၊နှိပ်နှင်းနှိုင်ခဲသော။ တဿ လဟုနော၊ထိုလျင်စွာဖြစ်ခြင်း,ချုပ်ခြင်းရှိသောစိတ်၏။ ယတ္ထကာမ-နိပါတိနောတိ၊ဟူသည်ကား။ ယတ္ထကဿစိဒေဝ၊ အကြင်အမှတ်မရှိသော အာရုံ၌လျင်။ နိပါတနသီလဿ၊ ကျလေ့ရှိသော စိတ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ တေ၊ ဤစိတ်သည်။ လဘိတမ္ဘဋ္ဌာနံဝါ၊ ရအပ်သော အကြောင်းကို လည်းကောင်း။ အလဘိတမ္ဘဋ္ဌာနံဝါ၊ မရအပ်သော အကြောင်းကိုလည်း ကောင်း။ ယုတ္တဋ္ဌာနံဝါ၊ သင့်သောအကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ အယုတ္တ-ဋ္ဌာနံဝါ။မသင့်သောအကြောင်းကိုလည်းကောင်း။နဇာနာတိ၊မသိ။ဇာတိ၊ အမျိုးကို။ နေဝ်ဩ်ြလောကေတိ၊ မကြည့်။ ဂေါတ္တံ၊ အနွယ်ကို။ နဩ်ြလော-ကေတိ၊ မကြည့်။ ဝယံ၊ အရွယ်ကို။ နဩ်ြလောကေတိ၊ မကြည့်။ ယတ္ထ-ယတ္ထ၊ အကြင် အကြင် အာရုံ၌။ ဣဒ္ဓတိ၊ အလိုရှိ၏။ တတ္ထ တတ္ထေဝ၊ ထိုထိုအာရုံ၌လျင်။ နိပတတိ၊ ကျ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ယတ္ထကာမ-နိပါတိနောတိ၊ ဟူ၍။ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ တဿေဝ စိတ္တဿ၊ ထိုစိတ်ကိုလျင်။ ဒမထော၊ ဆုံးမခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ စတူဟိ အရိယမဂ္ဂေဟိ၊ လေးပါးသော အရိယ မဂ်တို့ဖြင့်။ ဒန္တဘာဝေါ၊ ယဉ်ကျေးသောအဖြစ်သည်။ နိဋ္ဌိသေဝနံ၊ အဆိပ်မရှိခြင်း သည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ကတဘာဝေါ၊ ကိုလေသာဟူသော အဆိပ်မရှိအောင် ပြုခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ကိုံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဒန္တံ၊ ယဉ်ကျေးအောင်။ နိဋ္ဌိသေဝနံ၊ အဆိပ်မရှိအောင်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ဣဒံစိတ္တံ၊ သည်။ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။ မဂ္ဂဖလသုခဿ၊ မဂ်, ဖိုလ်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း။ ပရမတ္ထနိဗ္ဗာနသုခဿ၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန် ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း။ အာဝဟတိ ရှက်ဆောင်တတ်၏။ဣတိ၊ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ဒေသနာအဆုံး၌။ သမ္ဗတ္တာပရိသာယ၊ ရောက် လာသော ပရိသတ်၌။ ဗဟူ၊များစွာကုန်သောသူတို့သည်။သောတာပန္နာ-ဒယော၊ သောဘာပန်စသည်တို့သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။မဟာဇနသ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရား ဟောခြင်းသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

သတ္တွာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဧကမံ-သြဝါဒံ၊ ဤအဆုံးအမကို။ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော။ အညံ၊ တပါးသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ အစိန္တယိတ္တွာ၊ မကြံမူ၍။ တတ္ထေव၊ ထိုကျောင်းဌသာလျှင်။ ဝသာဟိ၊ နေလေလော့။ ဧတိ. ဤသို့။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။ သောသိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ သတ္ထုသန္တိကာ၊ ဘုရားအထံတော်မှ။ သြဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ လဘိတ္တွာ၊ ရ၍။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းသို့၊ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ပဟိဌ၊အပပြစ်သောအာရုံကို။ စိန္တနံ နာမ၊ ကြံခြင်းမည်သည်ကို။ နစိန္တေသိ၊ မကြံ။မဟာဥပါသိကာဝိ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်လည်း။ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အာဘိညာဉ်ဖြင့်။ သြလောကေန္တီ၊ ကြည့်သည် ရှိသော်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဧဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သြဝါဒ ဒါယကံ၊ အဆုံးအမကို ပေးနိုင်သော၊ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ လဘိတ္တွာ၊ ရ၍။ ပုန၊ တဖန်။ မမပုတ္တော၊ ငါ့သားသည်။ အာဂတော၊ လာ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဉာဏေနေဝ၊ ဉာဏ်ဖြင့်လျှင်။ပရိစ္ဆိန္နိတ္တွာ၊ ဝိုင်းခြား၍။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။သပ္ပါယဘာရံ၊ လျော်ကန်ပတ်သော ဆွမ်းကို။ ပဋိယာဒေတ္တွာ၊ စီရင်၍။ အဒါသိ၏။သော၊ထိုရဟန်းသည်။ သပ္ပါယဘောဇနံ၊ လျော်ကန်ပတ်သောဘောဇဉ်ကို။ သေဝိတ္တွာ၊ ၍။ ဂတိပါဟေနေဝ၊ နှစ်ရက်, သုံးရက်ဖြင့် သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တာဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၍။ မဂ္ဂဖလသုခေန၊ မဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်။ ဝိတိနာမေန္တော၊ လွန်စေလျက်။ မဟာ ဥပါသိကာ၊ အနာဂါမ်တည် အမယ်ကြီးသည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိလှ၏။ မယ္ယံ၊ ငါ၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ပေစ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧကမံ၊ ဤအဖွားအေ:ကို။နိဿာယ၊မှီ၍။ဘဝနိဿရဏံ၊ဝဋ်မှလွတ်မြောက်ခြင်းသို့။ပတ္တောမှိ-တိ၊ရောက်ပေပြီဟု။စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ဘာဝ၊ရှေးဦးစွာ။ မေ၊ ငါ၏။ဧကမတ္တိ-အတ္တဘာဝေ၊ ဤကိုယ်အဖြစ်၌။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ သံသာရေ ပန၊ သံသရာ၌ကား။ မေ၊ ငါ၏။ သံသရန္တဿ၊ ကျင်လည်စဉ်။ မေ၊ ငါ၏။ အညေသုပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အတ္တဘာဝေသု၊ အတ္တဘောတို့၌။ အယံ၊ ဤဒါယိကာမကြီးသည်။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်။ ဘူတပုဗ္ဗာ၊ ဖြစ်ဘူးလေသလော။ နော၊ မဖြစ်ဘူးလေသလော။ ဧတိ၊ သို့၊ ဥပခာရေန္တော၊ စူးစမ်းသည်ရှိသော်။ကျေနုအတ္တဘာဝသတံ၊ ကိုးဆယ့်ကိုးဘဝသောကိုယ်၏အဖြစ်ကို။အနုဿရိ အောက်မေ့၏။သေ:ပိ၊ထိုဒါယိကာမကြီးသည်လည်း။ ကျေနုအတ္တဘာဝသတေ၊ ကိုးဆယ့်ကိုးခုသောကိုယ်၏

အဖြစ်၌။ တဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ ပါဒပရိစာရိကာ၊ ခြေရင်းအလုပ်အကျွေး ဖြစ်သော ခင်ပွန်းမသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ အညေသု၊ တပါးသူတို့၌။ ပဋိပဒ္ဓ-စိတ္တာ၊ တပ်သောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ တံ၊ ထိုမထေရ် ဖြစ်ဘူးသောယောကျ်ားကို။ ဇိုရိတာ၊ အသက်မှ၊ ဝေါရောပေသိ၊ ကျစေ၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တဿာ၊ ထိုဒါယိကာမ၏။ တွေ့ကံ၊ ဤမျှ လောက်သော။ အဂုဏာရာသိ၊ ကျေးဇူးမဲ့ အစုကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံ-မဟာဥပါသိကာ၊ ဤအမယ်ကြီးသည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွ။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ အကာသိ၊ ပြုလေပြီ။ ဧတိစန္ဒေသိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။

မဟာဥပါသိကာပိ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်လည်း။ ဝေဟော၊ အိမ်၌။ နိသိန္နာဝ၊ နေလျက်လျှင်။ ကိံ နုခေါ၊ အသို့နည်း။ မယ္ဟံ၊ ၏။ ပုတ္တသ၊ သား အား။ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စသည်။ ပတ္ထကံ၊ အပြီးသို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်လေ ပြီလော။ နော၊ မရောက်လေသေးသလော။ ဧတိ၊ သို့။ ဥပဓာရိယမာနာ၊ စူးစမ်းသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အရဟတ္တပ္ပတ္တိံ၊ ရဟန္တာ အဖြစ် သို့ ရောက်ခြင်းကို။ ဥ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဥပဓာရယမာနာ၊ စူးစမ်း ဆင်ခြင်ပြန်သည်ရှိသော်။ မမပုတ္တော၊ သည်။ အရဟတ္တံ၊ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၍။ အယံဥပါသိကာ၊ဤဒါယိကာမကြီးသည်။အဟောဝတ၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွတကား။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝါ၊ ၏။ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော။ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်။ ဇာတံ၊ဖြစ်၏။ ဧတိစန္ဒေတော၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။ အတိတေပိ၊ အတိတ်ဘဝ၌လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ အယံ၊ ဤဒါယိကာမသည်။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်။ ဘူတပုဗ္ဗာ နုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေပြီလော။ နော၊ မဖြစ်ဘူး လေသလော။ ဧတိ၊ သို့။ ဥပဓာရေန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ကျေနု-အတ္တဘာဝသတံ၊ ကိုးဆယ့်ကိုးဘဝသော ကိုယ်၏အဖြစ်ကို။ အနုဿရိ၊ အောက်မေ့၏။ အဟံခေါပန၊ ငါသည်ကား။ ကျေနုအတ္တဘာဝသတေ၊ ကိုးဆယ့်ကိုး ဘဝသော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ အညေဟိ၊ သူတပါးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကေတောဟုတ္တာ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်၍။ တေ၊ ဤမထေရ် အလောင်းကို။ ဇိုရိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေသိံ၊ ကျစေဘူးပြီ။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ မေ၊ ငါ၏။ တွေ့ကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ အဂုဏ်၊ကျေးဇူး မဲ့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်။ ဘာရိယံ၊ကမ္မံ၊ ဝန်လေးသောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုခြင်းသည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိလှ၏။ ဧတိစန္ဒေသိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ သံသရန္တိယာ၊

ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ မမပုတ္တာသာ၊ ငါ့သားအား။ ဥပကာရော၊ ကျေးဇူး ကို။ ကတပုဗ္ဗော၊ ပြုဘူးခြင်းသည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိဘူးသလော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ သာ၊ ထိုဒါယိကာမသည်။ (သာ, ကား ထည့်သည်) ဥပဓာရယ-မာနာ၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ တတော၊ ထို့ထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။သတမံ-အတ္ထသာဝံ၊ တရာမြောက်သော အတ္ထဘောကို။အနုဿရိတ္မာ၊အောက်မေ့ ၍။ သတမေ အတ္ထသာဝေ၊ တရာမြောက်သော အတ္ထဘောဌ်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဧတဿ၊ ဤရဟန်း၏။ ပါဒပရိစာရိကာ၊ခြေရင်းအလုပ်အကျွေး ခင်ပွန်းမသည်။ ဟုတ္မာ၊ ၍။ ဧတဿ်ီ၊ ဤရဟန်းကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပနဋ္ဌာနေ၊ချရာ၌။ ဇီဝိတဒါနံ၊ အသက်အလှူကို။ ဒိန္နံ၊ပေးလှူဘူးပြီ။ မယာ၊ ငါသည်။ မမပုတ္တာသာ၊ ငါ့သားအား၊ မဟာဥပကာရော၊ ကျေးဇူး အများကို။ ကတပုဗ္ဗော၊ ပြုဘူးခြင်းသည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝေဟော၊ အိမ်၌။ နိသိန္နာဝ၊ နေလျက်လျှင်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဝိသေ-သေတ္မာ၊ အထူးပြု၍။ ဥပဓာရေထ၊ ဆင်ခြင်တော်မူကုန်လော့။ဇုတိ၊ဤသို့။ အာဟာ၊ ၏။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ ဒိဗ္ဗဝယ သောတဓာတုယာ၊ ဒိဗ္ဗ သောတအာဘိညာဉ်ဖြင့်။ သဒ္ဒံ၊ ကို။ သုတ္မာ၊ ၍။ ဝိသေသေတ္မာ၊ အထူး ပြု၍။သတမံ အတ္ထသာဝံ၊တရာမြောက်သော အတ္ထဘောကို။အနုဿရိတ္မာ၊ အောက်မေ့၍။ ဟတ္ထ၊ ထိုကိုယ်အဖြစ်ဌ်။ တာယ၊ ထိုဒါယိကာမသည်။ အတ္ထနော၊၏။ ဇီဝိတဿ၊ အသက်ကို။ ဒိန္နဿာဝံ၊ ပေးလှူဘူးသည်၏ အဖြစ် ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။မမ၊ ငါ့အား။ ဇုမာယ မဟာဥပါသိကာယ၊ ဤဒါယိ ကာမကြီးသည်။ ဥပကာရော၊ ကျေးဇူးကို။ ကတပုဗ္ဗော၊ ပြုဘူးခြင်းသည် ကား။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိလှ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ အတ္ထမနော၊ ဝမ်းမြောက် ခြင်း ရှိသည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုဒါယိကာမကို။ (တံကား ထည့် သည်။) တတ္ထေဝ၊ ထိုကျောင်းဌ်ပင်လျှင်။ စတူသု မဂ္ဂဖလေသု၊ လေးပါး ကုန်သော မဂ်ဖိုလ်တို့ဌ်။ ပဋိ၊ ပြဿနာကို။ ကထေတ္မာ၊မေး၍။ အနုပါဒि-သေသာယ၊ ဝိပါက်ကမ္မဇရုပ် အကြွင်းမရှိသော်။ နိဗ္ဗာနဓာတုယာ၊ နိဗ္ဗာန ဓာတ်ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ အညတရတိတ္ထ၊ ဝတ္ထု၊ သည်။

ဇုတိသမတ္တံ၊ ပြီး၏။

၃-စိတ္တဝဂ္ဂ၊ အညတရ ဥက္ကဏ္ဍိတဘိက္ခု ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ...အညတရဘိက္ခုဝတ္ထုဟု ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ အညတရဥက္ကဏ္ဍိတဝတ္ထုဟု ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ သုဒုဒ္ဒသံ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

သုဒုဒ္ဒသန္တိ ဇုမံ ဝမ္မဒေသနံ၊ သုဒုဒ္ဒသံ-စသော ဤတရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ တုရားသဗ္ဗညုသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဟု။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ဥက္ကဏ္ဍိတ ဘိက္ခုံ၊ သာသနာတော်မှ ဆန့်ကျင်သော ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သတ္ထာရိ၊ တုရားရှင်သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည် ရှိသော်။ ကော သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သူဌေးသားတယောက်သည်။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ကုလူပဂတ္ထေရံ၊ အိမ်ရှိကပ်တော်သော မထေရ်ရှိ။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ။ မုစ္စိတုကာမော၊ လွတ်ခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ မေ၊ငါ့အား။ဒုက္ခတော၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ။ ကေ၊ တခုသော။ မုစ္စနကာရဏံ၊ လွတ်အံ့သောအကြောင်းကို။ ကထေထ၊ ဟောတော်မူပါလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟာကိရ၊ လျှောက်သတတ်။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ၊ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ။ သစေ မုစ္စိတုကာမော၊ အကယ်၍ လွတ်လိုသည်ဖြစ်အံ့။ သလာကဘတ္တံ၊ စာရေးတံဆွမ်းကို။ ဒေဟိ၊ လှူလော့။ ပက္ခိကဘတ္တံ၊ လဆန်းပက္ခ လဆုတ်ပက္ခ၌ လှူအပ်သောဆွမ်းကို။ ဒေဟိ၊ လှူလော့။ ဝဿာဝါသိကံ၊ ဝါဆိုကျောင်းကို။ ဒေဟိ၊ လှူလော့၊ စိဝရာဒယော၊ သင်္ကန်းအစရှိကုန်သော။ ပစ္စယေ၊ ပစ္စည်းတို့ကို။ ဒေဟိ၊ လှူလော့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သာပတေယ္ယံ၊ ဥစ္စာနှစ်ကို။ ဟယော ကောဋ္ဌာသေ၊ သုံးဘို့ သုံးစု တို့ကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဧကေန၊ တဘို့တစုဖြင့်။ ကမ္မန္တံ၊ အမှုလုပ်ကို။ ပယောဇေဟိ၊ ရောင်းဝယ်ခြင်း စသည်ဖြင့် ယှဉ်လေလော့။ ဧကေန၊ တဘို့တစုဖြင့်။ ပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားကို။ ပေါသေဟိ၊ ကျွေးမွေး စောင့်ရှောက် လေလော့။ ကေ၊ တဘို့တစုကို။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ တုရားသာသနာတော်၌။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလေလော့။ ဇုတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်။ ဘန္တေ ၊ အရှင်တုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဇုတိ၊ သို့။ ဝုတ္တာပဋိပါဋိယာ၊ဆိုခဲ့ပြီးသော အစဉ်အတိုင်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ပုန၊ တတန်။

ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ပုန္တိ၊မေး၏။ဧ့ကေဝ။ ဤဆိုခဲ့ပြီးသော အစီအရင်ထက်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ အညံ၊ တပါးကို။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိं၊ အဘယ်သို့။ ကရောမိ၊ ပြုရအံ့နည်း။ ဧ့တိ၊ ဤသို့လျှောက်သည် ရှိသော်။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ တိဏိ သရဏာနိ၊ သုံးပါးသော သရဏဂုံတို့ကို။ ဂဏှ၊ဆောက်တည်လော့။ ပဉ္စသီလာနိ၊ပဉ္စသီလတို့ကို။ ဂဏှ၊ ယူလော့၊ဧ့တိ၊ဤသို့ အမိန့်ရှိ၏။ ဘာနိုပိ၊ ထိုသရဏဂုံ, ပဉ္စသီတို့ကိုလည်း။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ခံယူပြီး၍။ ဘတော၊ထို့ထက်။ဥတ္တရိ။ အလွန်။ ပုန္တိ၊မေး၏။ တေနဟိ၊ထိုသို့တပြီးကား။ ဒသသီလာနိ၊ ဒသသီလတို့ကို။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလော့။ ဧ့တိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ကောင်းပြီ။ ဧ့တိ၊ ဤသို့။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ပုညကမ္မဿ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနုပုဗ္ဗ သေဋ္ဌ-ပုတ္တောနာမ၊ အနုပုဗ္ဗသူဌေးသားမည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထို့ထက်။ဥတ္တရိပိ၊ အလွန်လည်း။ ကတ္တုံ၊ ပြုအပ်သောအမှုသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အတ္ထိ၊ ရှိပါသလော။ ဧ့တိ၊ ဤသို့။ ပုန၊ တဘန်။ ပုန္တိတွာ၊ မေး၍။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ ပဇ္ဇာဇေဟိ၊ ရဟန်းပြုလေလော့။ ဧ့တိဝုတ္တောဟု ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပဇ္ဇဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ ဧကော အာဘိမ္ဓိက-ဘိက္ခု၊ အဘိဓမ္မာကို ဆောင်သော ရဟန်းတယောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ဧကော ဝိနယဓရော၊ဝိနည်းမိုရ်တပါးသည်။ ဥပဇ္ဈာယော၊ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ လဒ္ဓူပသမ္ပဒဿ၊ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို ရပြီးသော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အာစရိယော၊ ဆရာသည်။ အတ္ထနော၊ ၏။ သန္တိကံ၊ အထံ၌။ အာဂတကာလေ၊ လာသောအခါ၌။ အဘိဓမ္မေ၊ အဘိဓမ္မာ၌။ ပဉ္ဍံ၊ ပြဿနာကို။ ကထေသိ၊ ပြောဟော၏။ ဗုဒ္ဓသာသနေနာမ၊ ဘုရားသာသနာတော် မည်သည်ကား။ ဧ့ဒံ၊ ဤမည်သောသဘောကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊အပ်၏။ ဧ့ဒံ၊ ဤအမှုသည်။ နဝဋ္ဋတိ၊မအပ်။ ဧ့တိ၊ ဤသို့ ပြောဟော၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ဥပဇ္ဈာယောပိ၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်လည်း။ အတ္ထနော၊မိမိ၏။ သန္တိကံ၊ အထံ၌။ အာဂတကာလေ၊ လာသောအခါ၌။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်း၌။ပဉ္ဍံ၊ပြဿနာကို။ကထေသိ၊ဟောပြော၏။ ဗုဒ္ဓသာသနေ-နာမ၊ ဘုရားသာသနာတော် မည်သည်ကား။ ဧ့ဒံ၊ ဤမည်သော အမှုကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဧ့ဒံ၊ ဤအမှုသည်။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဧ့ဒံ၊ဤအမှုသည်။ကပ္ပတိ၊အပ်၏။ဧ့ဒံ၊ ဤအမှုသည်။ နကပ္ပတိ၊မအပ်။ဧ့တိ၊

ဤသို့ပြောဟော၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသား ရဟန်းသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဧုဒံကမ္မံ၊ ဤရဟန်းကိစ္စသည်။ အဟောဘာရိယံ၊ အလွန်လျှင် ဝန်လေးစွ။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်းမှ။ မုစ္စိတုကာမော၊ လွတ်လိုရှု။ ပဗ္ဗဇိတော၊ရဟန်းပြု၏။ဧုဝ၊ဤသာသနာတော်၌ မမ၊ဝါ၏။ဟတ္ထပသာရဏ ဌာနမေဝ၊ လက်ဆန့်ရာအရပ်မျှသည်လည်း။နပညာယတိ၊ မထင်။ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ဌတ္ဝာဝ၊ နေ၍လျှင်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ။မုစ္စိတုံ၊ လွတ်ခြင်းငှါ။ သတ္ထာ၊ တတ်နိုင်လောက်၏။ မယာ၊ ဝါသည်။ဂိဟိနာ၊ လူသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တတော-ပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ ဥက္ကဏ္ဌိတော၊ ဆန္ဒကျင်သည်ဖြစ်၍။အနတိရတော၊ မမ္မေခလျှော်သည်ဖြစ်၍။ ဒွတ္တိ ံ သာကာရေ၊ ဒွတ္တိ ံ သာကာရတို့ကို။ သဏ္ဌာယံ၊ စီးဖြန်းခြင်း,သရဏ္ဌာယ်ခြင်းကို။နကရောတိ၊မပြု။ဥဒ္ဒေသံ၊ပါဠိကို။နဂဏှာတိ၊ မသင်။ကိသော၊ ကြီသည်။လူခေါ်၊ ခေါင်းပါးသည်။ ဓမနိသန္ထတဂတ္တော၊ အကြောပြိုင်းရရိုင်းထသည်။အာလယသိယာတိဘူတော၊အဖျင်းနှိပ်စက်ခြင်း ရှိသည်။ ကဋ္ဌပရိကိဏ္ဏော၊ ဝမ်းပြည့်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဒဟရသာမဏေရာ၊ သာမဏေငယ်တို့သည်။ အာဝုသော၊ အရှင်ဘုရားကြီး။ကိ ံ၊ အသို့နည်း။တွံ၊ အရှင်ဘုရားကြီးသည်။ ဌိတဋ္ဌာနေ၊ ရပ်၍နေရာ၌။ ဌိတောဝ၊ ရပ်မြဲတိုင်းသာလျှင်။ နိသိန္နဋ္ဌာနေ၊ ထိုင်၍နေရာ၌၊ နိသိန္နောဝ၊ ထိုင်မြဲတိုင်းသာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပဏ္ဏုရောဂါဘိဘူတော၊ ခယရောဂ် အနာ နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်။ ကိသော၊ ကြီလေသလော။ လူခေါ်၊ ညစ်ညူးလေသလော။ ကဋ္ဌပရိကိဏ္ဏော၊ ဝမ်းပြည့်လေသလော။ တော၊ သင်သည်။ ကိ ံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ဂတံ၊ ပြုမိသနည်း။ ဧုတိပုစ္ဆိ ံ သု၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဥက္ကဏ္ဌိ-တော၊ ဆန္ဒကျင်သည်။ အမှိ, ဖြစ်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကိ ံ ကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့် ဆန္ဒကျင်ဝါလေတိသနည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့မေးကုန်သည် ရှိသော်။ သော၊ ထိုသူဌေးသား ရဟန်းသည်။ တံ ပဝတ္တိ ံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။တော၊ ထိုသာမဏေတို့သည်။တဿ၊ထိုရဟန်း၏။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာနံ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့အား။ အာစိက္ခိ ံ သု၊ကြားကုန်၏။အာစရိယုပဇ္ဈာယာ၊ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့သည်။တံ၊ထိုရဟန်းကို။ အာဒါ-ယ၊ခေါ်ခဲ့၍။သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ သိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိ ံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရား တို့၏။ သာသနေ၊ အဆုံးအမ ပေးရာ၌။ ဥဋ္ဌာဏ္ဌိတော၊ ဆန့်ကျင်ခဲ့၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဝံကိရ၊ ဤသို့ဆန့်ကျင်၏ ဟူသည် မှန်မည်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဆန့်ကျင်သည် မှန်ပေ၏ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့် ဆန့်ကျင်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်းမှ။မုစ္စိတုကာမော၊လွတ်လို၍။ပဋ္ဌဝိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ တဿ မေ၊ ထိုအကျွန်ုပ်၏။အာစရိယော၊ဆရာ သည်။ အဘိမဒ္ဒကဏ်၊ အဘိမဒ္ဒာ တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ပြောပြော၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ ဝိနယကဏ်၊ ဝိနည်းတရား စကားကို။ ကထေသိ၊ ပြောပြော၏။ သွာဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဣဒါ၊ ဤသာသနာ တော်၌။ မေ၊အကျွန်ုပ်၏။ ဟတ္ထပသာရဏဋ္ဌာနမေव၊ ကွေးသော လက်ကို ဆန့်ရာအကြောင်းမျှသည်လည်း။နတ္ထိ၊ မရှိခဲ့။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ဂိဟိနာ၊ လူသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်းမှ။ မုစ္စိတုံ၊ လွတ်ခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊တတ်ကောင်း၏။ ဂိဟိ ဘဝိဿာမိ၊လူတွက်အံ့။ဣတိ၊ သို့။သန္ဓိဌာနံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တုံ၊ သင်သည်။ ဧကမေဝ၊ တခုတည်းသော တရားကိုသာလျှင်။ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်ခြင်းငှါ။ သစေ သက္ခိဿသိ၊ အကယ်၍ တတ်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့။အဝ-သေသာနံ၊ ကြွင်းသော အာရုံတို့ကို။ ရက္ခနကိစ္စံ၊ စောင့်တွယ် ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ကိံ၊ အဘယ်ကို စောင့်ရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တဝ စိတ္တမေဝ၊သင့်စိတ်ကိုလျှင်။ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်ခြင်းငှါ။ သက္ခိဿသိ၊ တတ်နိုင်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သက္ခိဿာမိ၊ တတ်နိုင်ပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဘပြီးကား။အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စိတ္တမေဝ၊ စိတ်ကိုသာလျှင်။ ရက္ခာဟိ၊ စောင့်လေလော့။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ။ မုစ္စိတုံ၊ လွတ်ခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်လောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣမံ ဩဝါဒံ၊ ဤအဆုံးအမကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟော တော်မူ၏။

(၃၆) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ သုဒုဒ္ဒသံ၊ အလွန်မြင်နိုင်ခဲသော။ သုနိပုဏံ၊ အလွန်သိမ်မွေ့လှစွာသော။ ယတ္ထကာမနိပါတိနံ၊ အကြင်အမှတ်မရှိ အလို ရှိရာ အာရုံ၌ ကျလေ့ရှိသော။စိတ္တံ၊စိတ်ကို။မေဓာဝီ၊ပညာရှိသည်။ရက္ခေထ၊

စောင့်ရှောက်။ ဂုတ္တံ၊ လုံခြုံစွာ စောင့်အပ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ သုခါဝဟံ၊ မဂ်, ဖိုလ်,နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ကတ္ထ၊ ထိုဝါထာ၌။ သုဒုဒ္ဒသန္တိ၊ သုဒုဒ္ဒသံ-ဟူသည်ကား။ သုဋ္ဌု ဒုဒ္ဒသံ၊ လွန်စွာမြင်နိုင်ခဲသော။ သုနိပုဏန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သုဋ္ဌု နိပုဏံ ပရမသဏှံ၊ လွန်စွာသိမ်မွေ့ခြင်းရှိသော။ယတ္ထကာမ နိပါတိနန္တိ၊ဟူသည်ကား။ ဇာတိ-အာဒီနိ၊ အမျိုးစသည်တို့ကို။ အနောလောကေတွာ၊ မငဲ့မူ၍။ လဘိတဗ္ဗာ-လဘိတဗ္ဗ ယုတ္တာယုတ္တဗ္ဗာနေသု၊ ရသင့်, မရသင့် ယှဉ်သင့် မယှဉ်သင့်သော ဗုဒ္ဓာရုံ အနိဗ္ဗာရုံ တို့တွင်။ ယတ္ထကတ္ထစိ၊ အမှတ်မဲ့တပါးပါး၌။ နိပါတန-သိလံ၊ ကျလေ့ရှိသော။ စိတ္တံ ရကွေ့ထ မေဓာဝိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အန္ဓ-ဗာလော၊ အလွန်မိုက်သော။ဒုမ္မေဓော၊ပညာမရှိသောသူသည်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။စိတ္တံ၊စိတ်ကို။ ရကွဲတုံ၊စောင့်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သော မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ စိတ္တဝသိကော၊ စိတ်၏ အလိုသို့ လိုက်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ အနုယဏ္ဍသနံ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါပုဏာတိ၊ရောက်၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ မေဓာဝိ၊ ထိုးတွင်းသော ဉာဏ်ရှိသော။ ပဏ္ဍိတောဝ၊ ပညာရှိသည်သာလျှင်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ရကွဲတုံ၊ စောင့်ခြင်းငှါ။ သက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တွံဝိ၊ သင်သည်လည်း။ စိတ္တမေဝ၊စိတ်ကိုသာလျှင်။ ဂေါပေဟိ၊ လုံခြုံစေလော့။ဟု၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဣဒံ စိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်။ ဂုတ္တံ၊ လုံခြုံသည်ဖြစ်အံ့။ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်နိုင်၏။ မဂ္ဂဖလ နိဗ္ဗာန သုခါနိ၊ မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန် ချမ်းသာ တို့ကို။ အာဝဟတိ၊ ရှက်ဆောင်နိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ သောတိကဒု၊ ထိုရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အညေပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာသောသူတို့သည်။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန် အစရှိသည်တို့သည်။အဟေသုံ၊ ကုန်၏။ဒေသနာ၊ဒေသနာသည်။မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

တတိယံ၊ သော။ အညတရ ဥက္ကဏ္ဌိတတိကဒု၊ ဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ဤတွင်ပြီးပြီ။

၃-စိတ္တဝဂ္ဂ၊ ၄-သံဃရက္ခိတ ဘာဂိနေယျတ္ထေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ....အညတရ ဥက္ကဏ္ဌိဘဝတ္ထုဟု ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကိုဖွင့်ပြီး၍ သံဃရက္ခိတဘဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ဒုရဂ်မန္တိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဒုရဂ်မန္တိ ဧကမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဒုရဂ်မံ-စသော ဤ တရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌။ဝိဟရန္တော၊နေတော်မူသည် ရှိသော်။ သံဃရက္ခိတံနာမ-သံဃရက္ခိတ မည်သော။ ဘိက္ခုံ၊ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ကောကုလ-ပုတ္တော၊ အမျိုးသား တယောက်သည်။ သတ္ထု၊ ဘုရားရှင်၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောသံကို။သုတ္တာ၊ ၍။နိက္ခမိတ္တာ၊ တောထွက်၍။ပဒ္ဓဇိတောရဟန်းပြု၏။လဒ္ဓူပသမ္ပဒေါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုရ၍။သံဃရက္ခိတတ္ထေရောနာမ၊ သံဃရက္ခိတမထေရ် အမည်ရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ကတိပါဟေနေဝ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့် သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ တသ၊ ထိုမထေရ်၏။ကနိဋ္ဌဘာဂိနိ၊ နှမငယ်သည်။ပုတ္တံ၊ သားကို။ လဘိတ္တာ၊ ရ၍။ထေရဿ၊မထေရ်၏။နာမံ၊သံဃရက္ခိတဟူသော အမည်ကို။အကာသိ၊ မှည့်၏။ဣသာ၊ ထိုသူငယ်သည်။ ဘာဂိနေယျ သံဃရက္ခိတောနာမ၊ တူငယ်သံဃရက္ခိတမည်သည်။ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ဝယပတ္တော၊ အရွယ်သို့ ရောက်လတ်သော်။ထေရဿေဝ၊ မထေရ်၏လျှင်။သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ လဒ္ဓူပသမ္ပဒေါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ရပြီးသည်ရှိသော်။ အညတရသ္မိံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဂါမကာရာဒမေ၊ ဂါမကရွာ၏ အာရာမ်ဥယျာဉ်၌။ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပဂန္တွာ၊ ကပ်၍။ ဧကံ သတ္တာဟတ္ထံ၊ ခုနစ်တောင်ရှိသော တထည်သော သက်နှံးလျှာ ပုဆိုးကိုဝင်း။ ဧကံ အဋ္ဌာဟတ္ထံ၊ ရှစ်တောင်ရှိသော တခုသော သက်နှံးလျှာပုဆိုးကိုဝင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဒွေ ဝဿဝါသိက-သာဋကေ၊ နှစ်ထည်သော ဝါဆိုသက်နှံးတို့ကို။ လဘိတ္တာ၊ ရ၍။အဋ္ဌာဟတ္ထံ၊ ရှစ်တောင်ရှိသော ပုဆိုးကို။ မေ၊ ငါ၏။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်အား။ ဘဝိဿတိ၊ လှူရသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ဇုတိ၊ သို့။သလ္လက္ခေတ္တာ၊ မှတ်၍။ သတ္တာ-ဟတ္ထံ၊ ခုနစ်တောင်ရှိသော ပုဆိုးသည်။မယ္ဟံ၊ ငါ့ဘို့။ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဇုတိစိန္တေတ္တာ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ ဝုဋ္ဌဝေသော၊ ဝါကျွတ်ပြီးသည် ရှိသော်။

ဥပဇ္ဈာယ်၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို။ ပဿိသောမိတိ၊ ဖူးမြင်အံ့ဟူ၍။ အာဂစ္ဆန္တော၊ လာလတ်သော်။ အန္တရာ မဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုင့်။ စရန္တော၊ သွားစဉ်။အာဂန္ဒွာ၊ ရောက်၍။ ထေရေ၊ မထေရ်သည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ အနာဂတေယေဝ၊ မရောက်မီလျှင်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ဒိဝါဋ္ဌာနံ၊ နေ့သန့်စရာ အရပ်ကို။ သမ္မဇ္ဇိတ္တာ၊ တံမြက်လှည်း၍။ ပါဒေါဒကံ၊ ခြေဆေးရေကို။ ဥပဋ္ဌပေတ္တာ၊ တည်ထား၍။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညပေတ္တာ၊ ခင်း၍။ အာဂမနံ မဂ္ဂံ၊ တ္တိလာအံ့သောခရီးကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဥပဇ္ဈာယ်၏။ အာဂမနတ္ထာယ၊ တ္တိလာသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပစ္ဆုဋ္ဌမနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သင်္ဃာဋိသင်္ကန်းကို။ ပဋိဋ္ဌပေတ္တာ၊ လှမ်းယူ၍။ ဘန္တေ၊ ရှင်။ နိသီဒထ၊ နေတော်မူထော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ နိသီဒါပေတ္တာ၊ နေစေ၍။ တာလဝဏ္ဏံ၊ ထန်းရွက်ယပ်ကို။ အာဒါယ၊ယူ၍။ ဗီဇိတ္တာ၊ ယပ်လေပေး၍။ ပါနီယံ၊ သောက်ရေကို။ ဒတ္တာ၊ ကပ်၍။ ပါဒေ၊ ခြေဘို့ကို။ ဓောဝိတ္တာ၊ ဆေး၍။ တံ သာဋကံ၊ ထိုရှစ်တောင်သောပုဆိုးကို။ အာနေတ္တာ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ဌပေတ္တာ၊ ထား၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ဣမံ၊ ဤသင်္ကန်းကို။ပရိဘုဉ္ဇထ၊ သုံးဆောင်တော်မူပါလော့။ဣတိ ဝတ္တာ၊ဤသို့ဆို၍။ဗီဇယမာနော၊ယပ်လေခတ်လျက်။ အဌာသိ၊ နေ၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။နံ၊ ထိုတူရဟန်းသံဃရက္ခိတကို။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ သံဃရက္ခိတ၊ ငါ့တူသံဃရက္ခိတ။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းသည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံပြီ။ တွမေဝ၊ သင်သည်လျှင်။ ပရိဘုဉ္ဇ၊ သုံးဆောင်လေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ လဒ္ဓကာလတော၊ ရသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အယံ၊ ဤသင်္ကန်းကို။ တုမှာကမေဝ၊အရှင်ဘုရားတို့ဟူ၍ သာလျှင်။သလ္လက္ခိတော၊ မှတ်အပ်၏။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ပြုကုန်လော့။ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်း ဖြစ်စေ။ သံဃရက္ခိတ၊ ငါ့ရှင်သံဃရက္ခိတ။ မေ၊ ငါ့အား။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းသည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံလေပြီ။ တွမေဝ၊ သင်သည်ပင်လျှင်။ ပရိဘုဉ္ဇ၊ သုံးဆောင်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ၊ဤသို့။ မာကရောထ၊ အမိန့်မရှိပါလင့်။ တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ပရိဘုဉ္ဇော၊ သုံးဆောင်ကုန်သည် ရှိသော်။ မယ္ဟံ၊ အကျွန်ုပ်အား။မဟပ္ဖလံ၊ မျှားသောအကျိုးရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။

ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသက်နှုးကို။ တဿ၊ ထိုတူ ရဟန်းသည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ ကထေန္တသပိ၊ လျှောက်ပါသော်လည်း။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ နဲ ဇုန္ဆိုယေဝ၊ အလိုမရှိသည်သာလျှင်တည်း။

ဝေါ၊ ဤသို့ အလိုမရှိသည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုသံဃရက္ခိတသည်။ ဗီဇယ-မာနော၊ ယင်လေခတ်လျက်။ ဌိတောဝ၊ နေလျက်လျှင်။ စိန္တေသိ၊ ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ထေရသ၊ မထေရ်၏။ ဂိဟိကာလေ၊ လူ့ဃက်ထက်၌။ ဘာဂိနေ-ယျော၊ တူဖြစ်၏။ ပဗ္ဗဇိတကာလေ၊ ရဟန်းဖြစ်သောအခါ၌။ သဒ္ဓိဝိဟာရိ-ကော၊ အတူနေတပည့်ဖြစ်၏။ ဝေါ၊ ဤသို့ဖြစ်လျက်လည်း။ မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို၊ နကတ္တုကာမော၊ ပြုခြင်းငှါ အလိုမရှိ။ ဇုမသ္မိं၊ ဤဥပဇ္ဈာယ်သည်။ မယာ၊ ငါနှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ ပရိဘောဂံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို။ အကရောန္တော၊ မပြုသည် ရှိသော်။ မေ၊ ငါ့အား။ သမဏဘာဝေန၊ ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်။ ကိं၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဂိဟိ၊ လူသည်။ ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ကြံ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဘော်၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဂိဟိဘူတော၊ လူဖြစ်သော ငါသည်။ ဒုဿဏ္ဍာပိတော၊ ကောင်းစွာတည်နှိုင်ခြင်းငှါခဲယဉ်း၏။ ဃရာဝါသော၊ သည်။ ကိं၊ အဘယ်အမှုကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဇီဝိဿာမိ၊ နခေါ၊ အသက်မွေးရအံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ စိန္တေသိ၊ ၏။ အဌပဏ္ဍိတာ၊ ရှစ်တောင်သော ပုဆိုးကို။ ဝိတ္ထိကိတ္ဝာ၊ ရောင်း၍။ ကော် ဇွန်ကံ၊ ဆိတ်မ တခုကို။ ဂဏှိဿာမိ၊ ဝယ်အံ့။ ဇွန်ကာနာမ၊ ဆိတ်မ မည်သည်ကား။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဝိဇာယတိ၊ သားမွေးလွယ်၏။ သ္စာဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဝိဇာတံ-ဝိဇာတံ၊ ဖွားတိုင်း ဖွားတိုင်းသော ဆိတ်ငယ်ကို။ ဝိတ္ထိကိတ္ဝာ၊ ရောင်း၍။ မူလံ၊ အရင်းငွေကို။ ဂဟိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ မူလံဂတ္ဝာ၊ အရင်းငွေပြု၍။ ကော်-ပဇာပတိं၊ မယားတယောက်ကို။ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်ယူအံ့။ သာ၊ ထိုမယားသည်။ ကော်ပုတ္တံ၊ သားတယောက်ကို။ ဝိဇာယိဿတိ၊ ဖွားမြင်လတ္တံ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူငယ်အား။ မမ မာတုလဿေဝ၊ ငါ့ဝရိုး၏လျှင်။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ မှည့်၍။ စူဠယာနကော၊ လှည်းငယ်၌။ နိသိဒါပေတ္ဝာ၊ နေစေ၍။ မမပုတ္တဿ၊ ငါ့သားကိုဂင်း။ ဘရိယဿ၊ မယားကိုဂင်း။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ မာတုလံ၊ ဝရိုးရဟန်းကို။ ဝန္ဒိတုं၊

ရှိခိုးခြင်းငှါ။ အာဂမိသောမိ၊ သွားအုံ့။ အာဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။မမဘာရိယံ၊ ငါ့မယားကို။ဧဝံ။ ဤသို့၊ ဝဂ္ဂေါမိ၊ ဆိုအုံ့။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ တာဝဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာနေယိ၊ ဆောင်ယူခဲ့လော့။ နံ၊ ထိုသားယောကို။ ဝေဟိသောမိ၊ ချီအုံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆိုအုံ့။ သော၊ ထိုမယားသည်။ တေ၊ ၏။ ပုတ္တေန၊ သားဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ် ပြုရအုံ့နည်း။ ဟေ၊ လာခဲ့။ဧဟိ ယာနကံ၊ ဤလှည်းကို။ ပါဒေဟိ၊ နှင်လော့။ ဧတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပုတ္တံ၊ ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ နံ၊ ထိုသားကို။ အာနေသောမိ၊ ဆောင်ယူအုံ့။ ဧတိနေကွာ၊ ဤသို့ ဆောင်ယူသည် ရှိသော်။ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်တံ့စွာ ယူခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ စတ္တာမဂ္ဂေ၊ လှည်းကြောင်းခရီး၌။ ဆဋ္ဌေဿတိ၊ စွန့်ပစ်လတ္တံ့။အထ၊ထိုအခါ၌။အသ၊ ထိုသူဝယ်၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ အဘိရဟိတ္တာ၊ နင်း၍။ စတ္တံ၊ လှည်းဘီးသည်။ ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့။အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမယားကို။ တုံ၊ သည်။မမပုတ္တံ၊ ငါ့သားကို။ မယုံ၊ အား။နေဝအဒါသိ၊ မပေး။သန္ဓာရေတုံ၊ ကောင်းစွာ တည်စေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဘယာ၊ သင်သည်၊ နာသိတော၊ ဖျက်ဆီးသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဧတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပတောဒယဒ္ဒိယာ၊ နှင်တံဖြင့်။ ဝိဒ္ဒိယံ၊ကျောက်ကုန်းကို။ ပဟရိသောမိတိ၊ ပုတ်ခတ်အုံ့ဟူ၍။ သော၊ ထိုရဟန်းယောသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စိန္တေန္တော၊ ကြံလျက်လျှင်။ ဌတ္တာ၊ ရပ်၍၊ ဗီဇယမာနော၊ ယပ်လေခတ်သည် ရှိသော်။ ထေရသ၊ မထေရ်၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ တာလဝဏ္ဏေန၊ ထန်းရွက်ယပ်ဖြင့်၊ ပဟရိ၊ ခတ်မိ၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ သံဃ-
ရက္ခိတေန၊ သံဃရက္ခိတသည်။ သိသေ၊ ငါ၏ ဦးခေါင်း၌။ ပဟာတော၊ ပုတ်ခတ်အပ်၏။ ကိံ နုခေါ၊ အကြောင်း အဘယ်သို့ ရှိသနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဥပဓာရေန္တော၊ စူးစမ်းသည်ရှိသော်။ တေန၊ ထိုသံဃရက္ခိတသည်၊ စိန္တိတ စိန္တိတံ၊ ကြံတိုင်း ကြံတိုင်းသော။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံကို။ ဉတ္တာ၊ သိ၍။ သံဃရက္ခိတ၊ငါ့ရှင် သံဃရက္ခိတ။ မာတုဂါမဿ၊ မာတုဂါမကို။ ပဟာရံ၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဏ္ဍေ၊ ဤသို့ မတတ်နိုင်ရာ၌။ မဟာလ္လက ထေရသ၊ မထေရ်ကြီးအား၊ ကောဒေါသော၊ အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။သော၊ ထိုတူရဟန်းသည်။ အဟော၊ အုံ့ဘွယ်သရဲ။ နဌော၊ ငါ၏ပျက်စီးခြင်းသည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်ရချေပြီ။ မေ၊ ငါ၏။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ စိန္တိတ စိန္တိတံ၊ ကြံတိုင်းကြံတိုင်းကို။ ဉာတံ၊ သိ၍ပြီတကား။မေ၊ ငါ၏။သမဏဘာဝေန၊ ရဟန်း

အဖြစ်ဖြင့်။ ကိ၊ အကျိုးမရှိပြီ။ ဧကတိ၊ သို့။ တာလဝဏ္ဏ၊ ထန်းရွက်ယပ်ကို။ ဆဆ္ဌေတွာ၊ စွန့်ပစ်၍။ ပလာယိတုံ၊ ပြေးခြင်းငှါ။ အာရဒ္ဓေ၊ အားထုတ်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသံဃရတ္ဓိတကို။ ဒဟရာစ၊ ပဠွင်းငယ်တို့သည်ရင်း။ သာမဏေရာစ၊ သာမဏေတို့သည်ရင်း။ အနုဗန္ဓိတွာ၊ လိုက်၍။ တံ၊ ထိုသံဃရတ္ဓိတကို။အာဒါယ၊ ဆွဲငင်၍။ သတ္ထု၊သန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ တေဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်တော်မူလျှင်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကိ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ အတ္ထ၊ ဖြစ်ကုန်တိသနည်း။ တုမ္မေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ကောဘိက္ခု၊ ရဟန်းတပါးကို။ လဒ္ဓေ၊ အဘယ်က ဖမ်း၍ ရခဲ့သနည်း။ ဧကတိပုဗ္ဗေ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ပြေးရာ၌ လိုက်၍ ခေါ်ရသည်မှန်ပေ၏။ ဧကမံ ဒဟရံ၊ဤပဠွင်းငယ်ကို။ ဥက္ကဏ္ဌိတွာ၊ မမ္မေလျှော်သဖြင့် လူထွက်လို၍ လည်တဝေါဝေါ အိမ်သို့ တစေသာ မျှော်လျက်။ ပလာယန္တံ၊ ပြေးသည်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဖမ်း၍။တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ အာဂတမှ၊ ရောက်လာသည်ဖြစ်၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့ လျှောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဧဝံကိရ၊ ဤသို့ မှန်သလော။ ဧကတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ မှန်ပေသည်ဘုရား။ ဧကတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တေ၊သင်အား။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငှါ။ ဘာရိယံကမ္မံ၊ ဝန်လေးစွာသောအမှုကို။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကတံ၊ ပြုလေတိသနည်း။ တွံ၊ သင်သည်။ အာရဒ္ဓဝိရိယသ၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသော။ ကေသ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓသ၊ ဝါဘုရား၏။ ပုတ္တောနု၊ သားမဟုတ်လေသလော။မာဒိသဿနာမ၊ဝါကဲ့သို့ သဘောရှိသည် မည်သော။ ဗုဒ္ဓသ၊ ဝါဘုရား၏။သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အတ္ထာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သောတာပန္နောတိ ဝါ၊ သောတာပန် ဟူ၍လည်းကောင်း။သကဒါဂါမိတိ ဝါ၊ သကဒါဂါမ် ဟူ၍လည်းကောင်း။အနာဂါ-မိတိ ဝါ၊ အနာဂါမ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ အရဟာတိ ဝါ၊ ရဟန္တာဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဝဒါပေတုံ၊ ဆိုခြင်း ခေါ်ဝေါ်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိနု၊ မတတ်နိုင်လေသလော။(ဝဝတ္ထာပေတုံ ဝါလည်း ရှိ၏။ သူတပါးတို့မှတ်စေခြင်းငှါ–ဟု ပေးလေ။) ကိမတ္ထံ၊အဘယ်အကျိုးငှါ သင်မြင်၍။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘာရိယံကမ္မံ၊ ဝန်လေးစွာသောအမှုကို။ အကာသိ၊ ပြုတိသနည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဥက္ကဏ္ဌိတော၊ ဆန့်ကျင်သည်။

အသို့၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကိုံ ကာရဏာ၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်။ ဥတ္တရိတိတော၊ ဆန့်ကျင်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။သော၊ ထိုလူတွက်လိုသော ရဟန်းသည်။ဝဿာ-ဝါသိကသာဋကာနံ၊ ဝါဆိုသင်္ကန်းတို့ကို။ လဒ္ဓ ဒိဝသတော၊ ရသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ တာလဝဏ္ဏေန၊ ထန်းရွက်ယပ်ဖြင့်။ ယာဝပဟာရာ၊ ခတ်မိသည်တိုင်အောင်။ သမ္ဘ၊ အလုံးစုံသော။ တံ ပဝတ္တိံ၊ ထို အကြောင်းကို။ အာရောစေတွာ ကြား၍။ ဧုမိနာ ကာရဏေန၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ ဘန္တ၊ အရှစ်ဘုရား။ပလာတော၊ ပြေးသည်။ အသို့၊ ဖြစ်ပေ၏။ ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပဋ္ဌင်းယ်ကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဟေ၊ လာခဲ့လော့။ မာစိန္တယိ၊ အထူးအထွေ မကြံလင့်။တေံ စိတ္တံနာမ၊ဤစိတ်မည်သည်။ ဒုရေ၊ အဝေး၌။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်သော။အာရမ္မဏံဝိ၊ အာရုံကိုလည်း။ သမ္ပဋ္ဌနက-ဇာတိကံ၊ ခံလင့်တတ်သော သဘောရှိ၏။ ရာဂဒေါသ မောဟ ဗန္ဓနာ၊ ရာဂ, ဒေါသ, မောဟ-ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မှ။မုစ္စနတ္ထာယ၊ လွတ်စေခြင်းငှါ။ဝါယမိတုံ၊ လုံ့လဖြုန်ခြင်းငှါ။ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ဧုတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဧုမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၃၇) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒူရင်္ဂမံ၊ အဝေးသို့ ရောက်လေထသော။ ဧကစရံ၊တခုတည်းသာဖြစ်ထသော။ အသရီရံ၊ ကိုယ်သဏ္ဌာန် မရှိထသော။ ဂုဟာသယံ၊ ဟဒယဝတ္ထုဟု ဆိုအပ်သော လိုဏ်ဥမင်ကို မှီထသော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ယေ၊ အကြင် ယောဂျား, မိန်းမ, လူ, ရဟန်းတို့သည်။ သံယမေဿန္တိ၊ မမြဲးတူး မရှင်ပမူ၍ လုံ့ခြုံစွာ စောင့်ရှောက် ကုန်လတ္တံ့။ တေ၊ထိုယောဂျား,မိန်းမ,လူ,ရဟန်းတို့သည်။မာရဗန္ဓနာ၊မာရ်၏ အနှောင်အဖွဲ့ဟူသော တောဘုမ္မက ဝဋ္ဋဒုက္ခမှ။ မောက္ခန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ဒူရင်္ဂမန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ စိတ္တဿဟိ၊စိတ်၏ သာလျှင်။မဂ္ဂဋ္ဌ သုတ္တမတ္တကံဝိ၊ မျောက်မျှင်းအိပ်ခြင်း ကာလမျှလည်း။ ပုရတ္ထိ-မာဒိ ဒိသာဘာဂေ၊ အရှေ့စသော အရပ်မျက်နှာအတို့တို့သို့။ဂမနာ ဂမနံ-နာမ၊ သွားခြင်း, လာခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ဒူရေ၊ ဝေးသော အရပ်၌။ သန္တံဝိ၊ ထင်ရှားသည်လည်း ဖြစ်သော။ အာရမ္မဏံပန၊ အာရုံကိုကား။ သမ္ပဋ္ဌတိ၊ ခံတတ်၏။ ဧုတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဒူရင်္ဂမံနာမ၊ ဒူရင်္ဂမ မည်သည်။

ဇာတံ၊ ၏။ သတ္တဋ္ဌစိတ္တာနိပန၊ ဇောခုနစ်တန်, တဒါရုံ မဟာဝိပါက်စိတ် ရှစ်ခုတို့သည်ကား။ ကေတော၊ တက္ခနက်။ ကတ္ထိက ဗဒ္ဓါနိ၊အထွတ်အချက် ကဲ့သို့ ပွဲအစပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ကေဘွဿ၊ တပြိုင်နက်တခုတည်းသောခဏ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထာနိနာမ၊ စွမ်းနိုင်ခြင်း မည်ကုန်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ဥပ္ပတ္တိကာလေ၊ ဖြစ်သောအခါ၌။ကေမေဝ စိတ္တံ၊ တခုတည်းသော စိတ်သည်လျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ၊ ထိုစိတ်သည်။နိရုဒ္ဓေ၊ချုပ်ပြီးသည် ရှိသော်။ ပုန၊ တဘန်။ ကေမေဝ၊ တခုတည်းသော စိတ်သည်သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ကေစရံနာမ၊ ကေစရမည်သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ စိတ္တသ၊၏။သရီရသဏ္ဌာနံဝါ၊ ကိုယ်သဏ္ဌာန်သည်လည်းကောင်း။ နိလာဒိပ္ပကာရော၊ အညိုစသည် အပြားရှိသော။ ဝဏ္ဏဘေဒေါဝါ၊အဆင်း အပြား သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇုတိ၊ ထိုကြောင့်။ အသရီရံနာမ၊ အသရီရမည်သည်။ ဇာတံ၊ ၏။ ဂုဟာနာမ၊ ဂုဟာ မည်သည်ကား။ စတု-မဟာဘူတ ဂုဟာ၊ မဟာဘုတ်လေးပါးတည်းဟူသော တွင်းလိုက်တည်း။ ဇုဒ္ဓ၊ ဤစိတ်သည်လည်း။ ဟဒယရူပံ၊ ဟဒယရုပ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်တတ်၏။ ဇုတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဂုဟာသယံနာမ၊ ဂုဟာသယ မည်သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ယေစိတ္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေကေစိ၊ခပ်သိမ်း ကုန်သော။ ပုရိသာဝါ၊ ယောကျ်ားတို့သည်လည်းကောင်း။ ဇုတ္ထိယောဝါ၊ မိန်းမတို့ သည်လည်းကောင်း။ ဂဟဋ္ဌာဝါ၊ လူတို့ သည်လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇိတာဝါ၊ ရဟန်းတို့သည် လည်းကောင်း။ အနုပ္ပန္နေ ကိလေသေ၊ မဖြစ်သေးသော ကိလေသာကို။ဥပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ ဖြစ်စိမ့်သောငှါ။ အဒေန္တာ၊မပေးမူ၍။ သတိသမ္ဘောသေန၊ သတိ မေ့လျော့ခြင်းကြောင့်။ ဥပ္ပန္နေ ကိလေသေ၊ ဖြစ်လေပြီးသော ကိလေသာကို။ ပဇဟန္တာ၊ ပယ်ကုန်လျက်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ သံယမေယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သံယတံ၊ စောင့်သည်ဖြစ်၍။ အဝိက္ခိတ္တံ၊ မမျှံလွင့်သည်ကို။ကရိယန္တိ၊ပြုကုန်လတ္တံ့။ မောက္ခန္တိ မာရဗန္ဓနာတိ၊ဟူသည် ကား။ တေသမ္ဘေ၊ထိုအလုံးစုံသော သူတို့သည်။ ကိလေသဗန္ဓနာ ဘာဝေန၊ ကိလေသာ ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့မရှိခြင်းဖြင့်။ မာရဗန္ဓနသင်္ခါတာ၊ မာရ ဗန္ဓန-ဟု ဆိုအပ်သော။ တေဘူမကဝဋ္ဋာ၊ တေဘူမိကဝဋ္ဋမှ။ မုစ္စိယန္တိ၊ လွတ်ကုန်လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဘာဂိနေယျ သံဃရတ္ဓိ-တဏ္ဍေရော၊ ဘာဂိနေယျ သံဃရတ္ဓိတမထေရ်သည်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊

သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပါဝုကိ၊ ရောက်၏။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ အညေပိ၊ တပါးသူတို့သည်လည်း။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန်စသည်တို့သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မဟာဇနသ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုး ရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရား ဟောခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ၏။

စတုတ္ထံ၊သော။ သံဃရက္ခိတ ဘာဂိနေယျတ္ထေရဝတ္ထု၊သည်။

ဇုတိသမတ္တံ၊ ပြီး၏။

၃-စိတ္တဝဂ်၊ ၅-စိတ္တဟတ္ထတ္ထေရ ဝတ္ထု၊

အနုသန္ဓေ ... သံဃရက္ခိတဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ စိတ္တဟတ္ထတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ အနဝဇ္ဇတ စိတ္တသာ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

အနစဝဇ္ဇတ စိတ္တသာတိ ဧကမ် ဓမ္မဒေသနံ၊ အနဝဇ္ဇတ စိတ္တသာ - စသော ဤဟရား ဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ စိတ္တဟတ္ထတ္ထေရံ၊ စိတ္တဟတ္ထထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကော၊ တယောက်သော။ သာဝတ္ထိဝါသိ၊ သာဝတ္ထိပြည်လျှင် နေရာရှိသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားသည်။ နဋ္ဌ၊ ပျောက်လေသော။ဂေါဏံ၊ နွားကို။ ပရိယေသန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ မဗ္ဗန္ဓိတောကာလေ၊ မှန်းတည့်အခါ၌။ ဂေါဏံ၊ နွားကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဂေါယူယေ၊ နွားအပေါင်း၌။ ဝိသေဇ္ဇေတ္ဝာ၊ လွှတ်ခဲ့၍။ အံဝဃံ၊ မခွတ်။ အယျာနံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ယဏ္ဍကေ၊ အထံ၌။ အာဟာရမတ္တံ၊ ဆွမ်းကြွင်း ထမင်းမျှကို။ လဘိ ဃာမိကိရ၊ ရပါမည်ထင်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ခုဠ္ဍပါသာ ဝိဠိတော၊ ငတ်မွတ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တော်သင့် လျောက်ပတ်ရာ အရပ်၌။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ တတ္ထ ခေါ ပန သမယော၊ ထိုအခါ၌။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အဝဏ္ဏာရ ပါတိယံ၊ စားဦးဆံဆံသော ခွက်၌။ ဘုတ္တာဝသေသကံ၊ စား၍

ကြွင်းသော။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တံ ဆာတက ဝိဠိတံ၊ ထိုဝတ်မွတ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သော နွားရှာယောက်ျား ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဧတေ၊ ဤခွက်မှ။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ ဘုဉ္ဇာတိတိ၊ စား၊လေ့ဟု။ ဝဒိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဗုဒ္ဓကာလေစပန၊ ဘုရား ဖြစ်သောအခါမည်သည်ကား။အနေက သုပဗျဉ္ဇနံ၊ များစွာသော ဟင်းလျှာ ရှိသော။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုနွားရှာယောက်ျား သည်။ တတော၊ ထိုခွက်မှ။ ယာပနမတ္တံ၊ စား၊လောက်ရုံ ထမင်းကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ ဘုဉ္ဇိတ္မာ၊ စား၍။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ ဝိဝိတ္မာ၊ သောက်၍။ ဟတ္ထေ၊ လက်တို့ကို။ ဓောဝိတ္မာ၊ ဆေး၍။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့ကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိုခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား တို့။ အဇ္ဇ၊ယနေ့။ အယျာ၊အရှင်ဘုရားတို့သည်။ နိမန္တနဋ္ဌာနံ၊ ဆွမ်းဖိတ်ရာအရပ်သို့။ အဂမံသုကိံ၊ ကြွကုန်သလော။ ဧတိ-ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘိက္ခု။ တို့သည်။ ဧမိနာဝ-နိဟာရေန၊ဤသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်။ နိဗဒ္ဓံ၊အမြဲသောဆွမ်းကို။လဘန္တိ၊ကုန် ၏။ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ထိုနွားရှာယောက်ျားသည်။ စိန္တေသိ၊ ၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဥဒ္ဒါယ၊ စောစောကြီးက ထ၍။ သမုဒ္ဒါယ၊ လွန်စွာ လုံ့လပြုခြင်းဖြင့်။ ရတ္တိန္ဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တာပိ၊ကြိုးစား၍လုပ်ဆောင်ပါကုန်သော်လည်း။ဝေါ၊ဤအရှင်ကောင်း တို့၏ ဆွမ်းနှင့်အတူ။ မဓုရဗျဉ္ဇနံ၊ ကောင်းသော ဟင်းလျှာရှိသော။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ နဲ့ လဘာမ၊ မရပါကုန်။ ဧမေ၊ ဤရဟန်းတို့သည်။ ကိရ၊ စင်စစ် အားဖြင့်။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဘုဉ္ဇန္တိ၊ ဘုန်းပေးရကုန်၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ဂိဟိ-ဘာဝေန၊ လူပြု၍ နေသဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဘိက္ခု-ဘဝိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဧတိဖိန္ဓေတ္မာ၊ ၍။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။သန္တိကံ၊သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇ်ံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ အထ၊ ထို အခါ၌။ နံ၊ ထိုနွားရှာသူ လူကို။ဘိက္ခု။ တို့သည်။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ပဗ္ဗာဇေသုံ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။

သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်။ လဒ္ဓူပသမ္ပဒေါ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို ရပြီး သော်။ သဗ္ဗပဓာနံ၊ အလုံးစုံအပြားရှိသော။ ဝတ္တပဋိဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီး, ဝတ် ငယ်ကို။ အကာသိ၊ ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့အား။ ဥပ္ပန္နေန လာဘသက္ကာရေန၊ ဖြစ်သော လာဘ်ပူဇော် သက္ကာကြောင့်။ ကတိပါဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက် သုံးရက်လွန်ကာမျှဖြင့်။ ထူလသရီရော၊ ဆူဖြိုး

သော ကိုယ်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ စိန္တေသိ၊ ၏။ မေ ၊ ငါ့အား။ ဘိက္ခာယ စရိတ္တာ၊ ဆွမ်းခံသွား၍။ ဇိဝိတေန၊ အသက်မွေး ခြင်းဖြင့်။ ကိ ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဂိဟိဘဝိသောမိတိ၊ လူထွက်အံ့ ဟူ၍။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝိဿမိတ္တာ၊ လူထွက်၍။ ဂေဟံ၊ သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ကမ္မံ၊ ကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသော။ တဿ၊ ထိုလူထွက်၏။ ဘတိပါဟေနေဝ၊ နှစ်ရက်, သုံးရက်ဖြင့်လျှင်။ သရီရံ၊ ကိုယ် သည်။ မိလာယိ၊ ညှိုး၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ မေ ၊ ငါ့အား။ ဇုမိနာ- ဒုက္ခေန၊ ဤဆင်းရဲခြင်းဖြင့်။ ကိ ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ သမဏော- ဘဝိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဇုတိစိန္တေတ္တာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ပုန၊ တတန်၊ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ပဒ္ဓဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်, သုံးရက်ကို။ ဝိတိနာမေတ္တာ' လွန်စေ၍။ ပုန' တတန်။ ဥက္ကဏ္ဌိတ္တာ၊ ဆန္ဒကျင် ၍။ ဝိဿမိ၊ လူထွက်၏။ ပဒ္ဓဇိဟကာလေပန၊ ရဟန်းပြုသော အခါ၌ကား။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်တို့အား။ ဥပကာရကော၊ ကျေးဇူးများသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သော၊ ရဟန်းလူထွက်သည်။ ကတိပါဟေနေဝ၊ နှစ်ရက်, သုံးရက်ဖြင့် လျှင်။ ပုနဝိ၊ တဘန်လည်း။ ဥက္ကဏ္ဌိတ္တာ၊ မပျော်ဝိုက် ငြီးငွေ့၍။ မေ၊ ငါ့ အား။ ဂိဟိဘာဝေန၊ 'လူအဖြစ်ဖြင့်။ ကိ ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ပဒ္ဓဇိသောမိတိ၊ ရဟန်းပြုအံ့ဟူ၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ပဒ္ဓဇ်ံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုလူထွက်ကို။ ဘိက္ခူ၊' ရဟန်းတို့သည်။ ဥပကာရဝသေန၊ ကျေးဇူးပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ပုန၊ တဘန်။ ပဗ္ဗာဇယိ ်သု၊ ရဟန်း ပြုကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်။ ဇုမိနာ နိယာမေနေဝ၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်လျှင်။ ဆက္ခတ္တုံ၊ ခြောက်ကြိမ်။ ပဒ္ဓဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဥပဒ္ဒဇိမတာ၊ လူထွက်၏။ ဘိက္ခူ၊' တို့သည်။ သေ၊ ဤရဟန်းသည်။ စိတ္တ- ဝသိဒကာ၊ စိတ်သွားရာအာရုံသို့ လိုက်ခြင်းရှိသည်။ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ဝိစရတိ၊ ကျင်လည်၏။ ဇုတိ၊ ထို့ကြောင့်။ တဿ၊ အား။ စိတ္တဟတ္ထတ္ထေရောတိ နာမံ၊ စိတ္တဟတ္ထမထေရ်ဟူသော် အမည်ကို။ ဂဏိ ်သု၊ မှည့်ကုန်၏။

အပရာပရံ၊ အဖန်ဖန်။ ဝိစရန္တဿ၊ လူအဖြစ်, ရဟန်းအဖြစ်၌ ကျင်လည် သော။ တဿေဝ၊ ထိုရဟန်းလူထွက်၏လျှင်။ ဘရိယာ၊ မယား၏။ ဂဗ္ဘိနီ၊ ကိုယ်ဝန်ရှိသည်။အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုအမျိုးသားသည်။သတ္တမေ- ဝါရေ၊ ခုနစ်ကြိမ်စေ့သောအခါ၌။ အရညတော၊ လယ်တောမှ။ကသိဘဏ္ဍံ၊

ထွန်တုံးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓွာ၊ ၍။ ဘဏ္ဍကံ၊ ထွန်တုံးကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို။ ဂဏ္ဍိသောမိတိ၊ ယူအံ့ဟူ၍။ ဝဋ္ဋံ၊ တိုက်ခန်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ တသ္မိံ-ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ တဿ၊ ထိုကုလပုတ္တ၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ နိပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ လျောင်း၍။ နိဒ္ဒါယတိ၊ အိပ်၏။ တဿ၊ ထိုမယား၏။ နိဝတ္ထသာဋကော၊ ဝတ်သော ထမီသည်။ အပဂတော၊ ကျွတ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ မုခတောစ၊ ခံတွင်းမှလည်း။ လာလာ၊ အရိအရွဲသည်။ ပဋ္ဌရတိ၊ ယိုစီး၏။ နာသာ၊ နှာခေါင်းမှ။ ဃုရဃုရာယတိ၊ ရွတ်ရွတ်မည်၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။ ဝိဝဋံ၊ ဟင်းလင်းဖြစ်၏။ ဒန္တံ၊ သွားကို။ ဃံသတိ၊ ကြိတ်၏။ သော၊ ထိုကုလပုတ္တသည်။ တဿ၊ ထိုမိန်းမ၏။ ဥဒ္ဓုမာတကဿ သရီရံ ဝိယ၊ ဖူးဖူးရောင်သော အကောင်ကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏။ သော၊ ထိုကုလပုတ္တသည်။ ဧတံ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသဘောရှိ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ လဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ တြေကံ ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ပဋ္ဌဇိတ္ဝာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ဧဒိမံ၊ ဤမိန်းမကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဘိက္ခုဘာဝေ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌။ သဏ္ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိံ၊ မတတ်နိုင်။ ဧဒိတိ၊ ဤသို့။ ကာသာယ ကောဋ္ဌိယံ၊ သင်္ကန်းစွန်း၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဆွဲ၍။ ဥဒရေ၊ ဝမ်း၌။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့စည်းလျက်။ ဂေဟာ၊မှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ ဂတော၊ သွားလေ၏။

အထ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုကုလပုတ္တ၏။ အနန္တရဂေဟေ၊ အခြားမဲ့အိမ်၌။ ဌိတာ၊ နေသော။ သဿု၊ ယောကျ်မသည်။ တံ၊ ထိုသားမက်ကို၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဂဏ္ဍန္တံ၊ သွားသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤသားမက်သည်။ ပဋိဥဂ္ဂဏှိတော၊ ဆန့်ကျင်၍ သွားခြင်းသည်။ တာဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧဒါနေဝ ယခုသာလျှင်။ အရညတော၊ လယ်တောမှ။ အာဂန္ဓွာ၊ လာ၍။ ကာသာဝံ၊ ဖန်ရည်စွန်းဝတ် သင်္ကန်းကို။ ဥဒရေ၊ ဝမ်းပိုက်၌၊ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့ချည်၍။ ဂေဟေ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်လျက်။ ဝိဟာရာဘိမုခေါ၊ ကျောင်းတော်သို့ ရှေးရှု၍သာလျှင်။ ဂဏ္ဍတိ၊ သွား၏။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ် အကြောင်းရှိသနည်း။ ဧဒိတိ ဤသို့ဆိုပြီးလျှင်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ၍။ နိဒ္ဒါယမာနံ၊ အိပ်လျက်နေသော။ ဗီတရုံ၊ သမီးကို။ ပဿိတ္ဝာ၊ ၍။ သော၊ ထိုသားမက်သည်။ ဧဒိမံ၊ ဤမိန်းမကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝိဝဋ္ဋိသာရီ၊ နှလုံးမသာယာရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဂတောတိ၊ သွားချေသည်ဟု။ ဥတ္ဝာ၊

သိ၍။ မိတရံ၊ သွားကို။ ပဟရိတ္ဝာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ ကာဠကဏ္ဏိ၊ သူယုတ်မ။ ဥဒ္ဒေဟိ၊ ထလော့။ တေ၊ သင်၏။ သာမိကော၊ လင်သည်။ နိဒ္ဒါယမာနံ၊ အိပ်ကြွေးသော သင့်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဝိပ္ပဋိသာရီ၊ နှလုံးမသာယာရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဂတော၊ သွား၏။ သော၊ ထို လင်ယောကျ်ားသည်။ ဣတော ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှစ၍။ တုယ်ံ၊ သင့်အား။ သံဝါသော၊ ပေါင်းသော်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ ပြစ်တင်စကား ဆို၏။ အမ္မ၊ အမိ။ အပေဟိ အပေဟိ၊ ဖဲသွားပါလေ, ဖဲသွားပါလေ။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်။ ကုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာ ကြောခြင်းရှိအံ့နည်း။ကတိပါဟေနေ၀၊ နှစ်ရက်,သုံးရက်ဖြင့်လျှင်။ပုန၊တဘန်။ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သောပိ၊ ထိုကုလ ပုတ္တသည်လည်း။ အနိစ္စံဒုက္ခန္တိ၊ အနိစ္စံ ဒုက္ခံဟူ၍။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ဂန္ဓဗ္ဗော-ဂန္ဓဗ္ဗောဝ၊ သွားစဉ်, သွားစဉ်ပင်လျှင်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထို ကုလပုတ္တသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ပဗ္ဗဇ်ံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ မယံ၊ ဝါတို့သည်။ ပဗ္ဗာဇေတုံ၊ ၄ါ။ နသက္ခိဿာမ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ တုယ်ံ၊ သင်၏။ သမဏဘာ၀ေါ၊ ရဟန်း အဖြစ်သည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း။ တ၀၊ သင်၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ သတ္ထက နိသာန ပါသာဏသဒိသံ၊ ခေါင်းသွေးကျောက်နှင့် တူ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ နု ယုတ္တံ၊ ရဟန်းပြုခြင်း၄ါ မလျောက်ပတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဣဒါနိ, ယခုအခါ၌။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။အနုကမ္ပာယ၊ အစဉ် သနားခြင်း၄ါ။ ကေ၀ါရံ၊ တကြိမ်မျှ။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရဟန်းပြုပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တဿ၊ ထို ကုလပုတ္တအား။ ဥပကာရ ၀သေန၊ကျေးဇူးပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ပဗ္ဗာဇယိ-သု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ သော၊ ထိုကုလပုတ္တသည်။ ကတိပါဟေနေ၀၊ နှစ်ရက်, သုံးရက်ဖြင့်လျှင်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသम्भिဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

ဘေပိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း၊ နံ၊ ထိုကုလပုတ္တကို။ အာဟံသု၊ ဆိုကြကုန်၏။ အာ၀ုသောစိတ္တဟတ္ထ၊ ၀ါရှင်စိတ္တဟတ္ထ။ တ၀၊ သင်၏။ဂမနသမယံ၊ သွားခြင်း၏ အကြောင်းကို။ တ္ဝမေ၀၊ သင်သည်သာလျှင်။ ဇာနေယျာသိ၊ သိသည်မှုလော့။ တေ၊ သင်၏။ ဣမတ္ထိ ၀ါရေ၊ ဤတကြိမ် ရဟန်းပြုရာ၌။ စိရာယိတံ၊ ကြာမြင့်စွာ၏။ ဣတိ၊ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။

သံသဂ္ဂသ၊ ပေါင်းဘော် ဆက်ဆံလိုသောစိတ်၏။ အတ္ထိဘာဝကာလေ၊ ရှိသောကာလ၌။ ဂတမှာ၊ သွားရသည် မှန်၏။ သော သံသဂ္ဂေါ၊ ထိုသို့ရောနှော ဆက်ဆံခြင်းသည်။ နော၊ ငါတို့အား။ သိန္ဓော၊ ပြတ်ပြီ။ ဗုဒ္ဓါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဂမန ဓမ္မာ၊ မသွားရအံ့သော သဘောတို့သည်။ ဇာတမှာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဗုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ အမှေဟိ၊ တပည့်တော်တို့သည်။ ဧဝံဝုတ္တော၊ ဤသို့ ဆိုကုန်သည် ရှိသော်။ ဧဝံနာမ၊ ဤသို့သောစကားကို။ ကထေသိ၊ ဆို၏။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရောတိ၊ ကြားဘိ၏။ အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်သည်ကို။ ဝဒတိ၊ ဆိုဘိ၏။ ဗုတိအာဟံသု၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာမ၊ ထိုရဟန်းဆိုသည့် အချက် မှန်၏။ မမပုဒ္ဓတ္တာ၊ ငါ့သားသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အနဝဇ္ဇတ-စိတ္တကာလေ၊ တစုံတခု၌ တည်တံ့သော စိတ်မရှိသော အခါ၌။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ အဇာနန္တ ကာလေ၊ မသိသောအခါ၌။ ဂမနာ-ဂမနံ၊ အိမ်နှင့် ကျောင်းသို့ လူးလာ လူးလာ သွားလာခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဗုဒ္ဓါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဿ၊ ထို ကုလပုတ္တသည်။ ပုညဉ္စ၊ ကောင်းမှုကိုလည်း။ ပါပဉ္စ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း။ ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ဗုတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဗုမာ ဒ္ဝေဂါထာ၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၃၀) အနဝဇ္ဇတ စိတ္တာသ၊ တည်တံ့သော စိတ်မရှိသော။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ အဝိဇာနတော၊ မသိခြင်းကြောင့်။ ပရိယ္ယဝ-ပသာဒဿ၊ နည်းသော, ပေါ်သော ယုံကြည်ခြင်း ရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပညာ၊ ကာမာဝစရ, ရူပါဝစရ-စသော ပညာသည်။ နပရိပူရတိ၊ မပြည့်စုံ။

(၃၉) အနဝဿုတ စိတ္တာသ၊ ရာဂဖြင့် မစွတ်သော စိတ်ရှိသော၊ အနန္ဒာဟတ စေတသော၊ ဒေါသဖြင့် မထိပါးသော စိတ်ရှိသော။ ပုညပါပ-ပဟီနဿ၊ ကောင်းမှု, မကောင်းမှုကို ပယ်ပြီးသော။ ဇာဂရတော၊ သဒ္ဓါ စသော ငါးပါးသော နိုးကြားခြင်းဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဘယံ၊ ကိလေသာဟူသော ဘေးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗုတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ အနဝဇ္ဇတ စိတ္တသာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေမိတ္တံနာမ၊ ဤစိတ်မည်သည်ကား။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူ အား။ နိဗန္ဓံဝါ၊ အမြဲဖွဲ့ခြင်းသည်၎င်း။ ထာဝရံဝါ၊ အမြဲတည်ခြင်းသည်၎င်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယောဝန ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အဿဝိဠ္ဠေ၊ မြင်း ကျောက်ကုန်း၌။ ဌပိတ ကုမ္ဘဏ္ဍံဝိယ၊ ထားအပ်သော ဖရုံသီးကဲ့သို့၎င်း။ ထုသ ရာသိမှိ၊ ဖွဲစု၌။ ကောဋ္ဌိတ ခါဏုကော ဝိယ၊ စိုက်ထား အပ်သော သစ်ငုတ်တံသင်း ကဲ့သို့၎င်း။ ခလ္လာဋသိသော၊ မည်မည္ဟုတ်သော ဦးခေါင်း၌။ ဌပိတံ၊ ပန်အပ်, ထားအပ်သော။ကဒမ္ဘပုပ္ဖံဝိယ၊ ထိမ်ပွင့်ကဲ့သို့၎င်း။ ကတ္ထစိ၊ တစုံ တယောက်သောသူ၌။ နိ သဏ္ဌာတိ၊ မတည်။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ ဗုဒ္ဓ-သာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။ အာဇီဝကော၊ တက္ကဘွန်းအာဇီဝက တပည့်ဖြစ်၏။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။နိဂဏ္ဌော၊ ငါတို့ ကိုယ်ထသာ အထုံးအဖွဲ့မရှိပြီဟု ဆိုလေ့ရှိသော တိတ္ထိဖြစ်၏။ ကဒါစိ၊ ရံခါ။တာပသော၊ရသေ့ဖြစ်၏။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အနဝဇ္ဇတ စိတ္တောနာမ၊ မတည်တံ့သော စိတ်ရှိသည်မည်၏။ တဿ အနဝဇ္ဇတ စိတ္တဿ၊ ထိုမတည်တံ့သော စိတ်ရှိသော ရဟန်းအား။ သတ္ထာတိ သ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မဘေဒံ၊ သုံးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယ ဓမ္မ အပြားရှိသော။ သဒ္ဒမ္ပိ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ အဇာနန္တဿ၊ ဟုတ်မှန်စွာ မသိသော။ ပရိတ္တ သဒ္ဓတာယ ဝါ၊ နည်းသော ယုံကြည်ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း။ ဥဿ ဝ သဒ္ဓတာယ ဝါ၊ ပေါ်လွင် ပေါ့လျော့သော ယုံကြည်ခြင်းရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ ပရိတ္တ ဝ ပသာဒဿ၊နည်းသော ပေါ်လွင်ယုံကြည်ခြင်းရှိသော။ကာမာဝစရ-ရူပါဝစရာဒိ ဘေဒါ၊ကာမာဝစရ ရူပါဝစရ စသည် အပြားရှိသော။ ပညာ၊ ပညာသည်။ နပရိပူရတိ၊ မပြည့်စုံ။ ကာမာဝစရာယပိ၊ ကာမဘုံ၌ ဖြစ်သော ပညာသည်လည်း။အပရိ ပူရယ မာနာယ၊မပြည့်စုံသည်ရှိသော်။ရူပါဝစရာ-ရူပါဝစရ လောကုတ္တရ ပညာ၊ ရူပါဝစရ အရူပါဝစရ လောကုတ္တရာတို့၌ ဖြစ်သော ပညာသည်။ကုတော ပရိပူရိဿတိ၊ အဘယ်မှာပြည့်စုံနိုင်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒီပေတိ၊ ပြ၏။ အနဝဿုတ စိတ္တသာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ရာဂေန၊ တပ်ခြင်းဖြင့်။ အတိန္တ စိတ္တသ၊မစွတ်သော စိတ်ရှိသော။ အနန္တ-ဟာ ဘာ စေတသောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဟာတစိတ္တော ခိလဇာဇတာတိ၊ ခိလဇာတ ဟူ၍။ အာဂတဋ္ဌာနေ၊ လာရာပါဠိအရာ၌။ ဒေါသေန၊ ပြစ်မှား ခြင်း ဒေါသဖြင့်။ စိတ္တသ၊ ၏။ ပဟာတဗ္ဗာ ဝေါ၊ ထိပါးသော အဖြစ်ကို။

ဝုတ္တောဟု ဆိုအပ်၏။ ဧကဝေနာ ဤပါဠိတော်၌ကား။ ဒေါသေန ဖြင့်။ အပ္ပဋိဃတ စိတ္တသာ ထိပါးခြင်းမရှိသောစိတ်၏။ ဒုတိအတွေ့ကား ဤကား အနက်တည်း။ ပုညပါပပဟီနသောတိ ဟူသည်ကား။ စတုတ္ထမဂ္ဂေန စတုတ္ထမဂ်ဖြင့်။ ပဟီနပုညသစေဝ ပယ်အပ်သော ကုသိုလ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ပဟီနပါပသစ ပယ်အပ်သော အကုသိုလ်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ ခီဏာသဝဿ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ နတ္ထိ ဘာဝရတောဘယန္တိ ဟူသည်ကား။ ဘာဝရန္တသော ဝ။ နိုးကြားခြင်း ရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ခီဏာသဝဿ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား။ အဘယတောဝေါ ဘေးမရှိခြင်းကို။ ကထိတော ဆိုအပ်၏။ သောပန ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား။ သဒ္ဓါဒိဟိ ယုံကြည်ခြင်း အစရှိကုန်သော။ ပဠဟိ ငါးပါးကုန်သော။ ဘာဝရဝမ္မေဟိ နိုးခြင်းရှိကုန်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့နှင့်။ သမန္နာဂတတ္တာ ပြည့်စုံသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဘာဝရောနာမ ဘာဝရမည်၏။ တသ္မာ ကြောင့်။ ဘာဝရန္တသောပိ နိုးသည်လည်းဖြစ်သော။ တသ ထိုရဟန်းအား။ ကိလေသတယံ ကိလေသာဟူသော ဘေးသည်။ နတ္ထိ မရှိ။ ကသ္မာ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ ကိလေသာနံ ကိလေသာတို့၏။ အဝပ္ဏာ ဝတ္တနတော နောက်တဘန် မဖြစ်ခြင်းကြောင့်တည်း။ ဟိ သင့်စွ။ တံ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သို့။ ကိလေသာ ကိလေသာတို့သည်။ နအနုဇန္တိ မလိုက်ကုန်။ ကသ္မာ အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ တေန တေန မဂ္ဂေန ထိုထိုမဂ်ဖြင့်။ ပဟီနာနံ ပယ်အပ်ကုန်သော။ ကိလေသာနံ ကိလေသာတို့၏။ ပုန တတာန။ အနုပဂမနတော မကပ်လာခြင်းကြောင့်တည်း။ တေနေဝ ထို့ကြောင့်လျှင်။ သောတာပတ္တိ(လ) ဂ္ဂဟဏတိ ဟူ၍။ အာဟု ဟောကုန်၏။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂေန 'သောတာပတ္တိ မဂ်ဖြင့်။ ယေ-ကိလေသာ အကြင်ကိလေသာ တို့ကို။ ပဟီနာ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ။ တေ-ကိလေသာ ထိုကိလေသာတို့သည်။ နပုနေန္တိ နပစ္စာဂ္ဂဟဏန္တိ တဘန်မလာကုန်။ သကဒါဂါမိ အနာဂါမိ အရဟတ္တမဂ္ဂေန သကဒါဂါမိမဂ် အနာဂါမိမဂ် အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်။ ယေကိလေသာ အကြင်ကိလေသာတို့ကို။ ပဟီနာ ပယ်အပ်ကုန်၏။ တေကိလေသာ ထိုကိလေသာတို့သည်။ နပုနေန္တိ နပစ္စာ-ဂ္ဂဟဏန္တိ တဘန်မလာကုန်။ ဒေသနာ ဒေသနာတော်သည်။ မဟာဇနဿ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ သဖလာ အကျိုးရှိသည်။ အဟောသိ၏။

အထ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ တနေ့သ၌။ ဘိက္ခူ။ တို့သည်။ ဓမ္မသဘာ-ယံ၌။ ကထံ စကား။ သမုဋ္ဌာပေသုံ ပြောဆိုကုန်၏။ အာဝုသော ငါ့ရှင်တို့။

ဧုမေ ဟိ ကိလေသာနာမ၊ ဤကိလေသာတို့မည်သည်။ ဘာရိယာဝတ၊ ဝန်လေးကုန်စွ တကား။ ဝေရ္ဘဝေါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ အရဟတ္တ။ပ-နိဿယ သမ္ပန္နော၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ ဥပနိဿယည်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်းသားကို၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသာတို့သည်။ အာလောဠိတော၊ လှုပ်ချောက်ချားအပ်၏။ သတ္တ ဝါရေ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ ဂိဟိဟုတ္တာ၊ လူထွက်၍။ သတ္တ ဝါရေ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုရ၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ တံ ကထာပဝတ္တိံ၊ ထိုစကားဖြစ်ကြောင်းကို။ သုတ္တာ ကြား၍။ တဒ်ဏာ-နုရူပေန၊ ထိုခဏအား လျောက်ပတ်စွာသော။ ဂမနေန၊ ကြွတော်မူလာခြင်းဖြင့်။ ဓမ္မသဘံ၊ တရားသဘင်သို့။ ဂန္တွာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ဗုဒ္ဓါသနေ၊ ဘုရားနေရာ၌။ နိသိန္နော၊ နေကော်မူလျက်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ ယခု အခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဧုတိပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့ မေးခြင်းကြောင့်။ ဧုမာယ နာမာတိ၊ ဤ မည်သော စကားကြောင့်တည်း ဟု။ ဝုတ္တေ၊ နားတော် လျောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေမေ-ဤသို့ ပြောဆိုသည်နှင့် အတူလျှင်။ ကိလေသာနာမ၊ ကိလေသာတို့ မည်သည်ကား။ ဘာရိယာ၊ ဝန်လေး ကုန်၏။ တေ ကိလေသာ၊ ဤကိလေသာတို့သည်။ ရှုဝိနောဟုတ္တာ၊ ရှုပ်ဖြစ်၍။ ကတ္ထစိ၊ အချို့သော အရာ၌။ ပက္ခိပိတုံ၊ ထည့်သွင်းခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်။ သစေ ဘဝေယုံ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့။ စတ္တာ ဝါဠံ၊ 'စကြဝဠာတိုက်သည်။ အတိသမ္ဘာဓံ၊ အလွန်ကျဉ်းမြောင်း၏။ ဗြဟ္မလောကော၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သည်။ အတိနီစကော၊ အလွန်နိမ့်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ နေသံ၊ ထိုကိလေသာ တို့၏။ ဩကာသော၊ နေရာအရပ်သည်။ နဘဝေယျ၊ ပြည့်စုံသည် မဖြစ်နိုင်ရာ၊ မာဒိသံ၊ ဝါကဲ့သို့သော။ ပညာသမ္ပန္နံ၊ ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော။ ပုရိသာဇာနေယျံ၊ ယောက်ျားအာဇာနည်ကို။ တေ၊ ဤကိလေသာတို့သည်။ အာလောဠေန္တိ၊ လှုပ်ချောက်ချား ကုန်သေး၏ ရှင့်။ အဝ,သေသေသုပန၊ ဝါတုရားမှ ကြွင်းသော သူတို့၌ကား။ ကာ ကထာ၊ အဘယ် ဆိုရာရှိအံ့နည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဟံ၊ ဝါသည်။ အနုနာဠိမတ္တံ၊ ပြည်ဝက်မျှသောက်ခဲသော။ ဝရက စောရကဿ၊ ပြောင်းဖူးမျိုးကိုရင်း။ ကုဏ္ဍကုဒါလဿ၊ တူးရွင်းပေါက်တူးကိုရင်း။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဆ ဝါရေ၊ ခြောက်ကြိမ်။ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ဥပ္ပဗ္ဗဇိတပုဗ္ဗော၊ လူထွက်ဘူး၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော် မူလတ်

သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌ ရဟန်းပြုဘူးသနည်း။ သုဂတ၊ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော် မူတတ်သောဘုရား၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌ လူထွက်ကူးသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ သိက္ခေ၊ ရဟန်းတို့။ သုဏိသထ၊ နာကြကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော် မူလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ နာပါကုန်အံ့ဘုရား။ ဇုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ဘေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ သုဏာထ၊ နာကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီးသော်။ အတိတံ၊ အတိတ်ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော် မူ၏။

အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ပြဿဒဋ္ဌေ၊ ပြဿဒတ်မင်းသည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ကုဒါလ ပဏ္ဍိတောနာမ၊ ကုဒါလပဏ္ဍိတ အမည်ရှိသောသူသည်။ ဗာဟိရက ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊သာသနာတော်မှအပ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အဌမာသေ၊ရှစ်လတို့ပတ်လုံး။ ဟိမဝန္တေ၊ဟိမဝန္တာတောင်၌။ ဝသိတ္တာ၊ နေ၍။ ဝဿာရတ္တာသမယေ၊ မိုးရွာသောအခါ၌။ ဘူမိယာ၊ မြေသည်။ တိန္တာယ၊ စိုစွတ်သည် ရှိသော်။ မေ၊ ငါ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ အနုနာဒိ-မတ္တော၊ ပြည်ဝက်မျှသော။ ဝရက စောရကော၊ ပြောင်းဖူးမျိုးသည်ရင်း။ ကုဏ္ဍကုဒါလကောစ၊ တူးရွင်း ပေါက်စူးသည်ရင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝရက-စောရကဗီဇံ၊ ပြောင်းဖူးမျိုးသည်။ မာနုသိ၊ မပျက်စေလင့်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္တာ၊ လူထွက်၍။ ကေဝ္ဌာနံ၊ တခုသောအရပ်ကို။ ကုဒါလေန၊ ပေါက်တူးဖြင့်။ ကသိတ္တာ၊ ပေါက်ခွဲ၍။ တံဗီဇံ၊ ထိုမျိုးစေ့ကို။ ဝပိတ္တာ၊ စိုက်ပျိုး၍။ ဝတိံ၊စောင်ရန်းကို။ ကတ္တာ၊ ရံ၍။ ပဏ္ဍကာလေ၊ရင့်သောအခါ၌။ ဥဒ္ဓရိတ္တာ၊ ရိတ်၍။ နာဠိမတ္တာဗီဇံ၊ တပြည်မျှလောက်သောမျိုးစေ့ကို။ ဌပေတ္တာ၊ထား၍။ သေသံ၊ အကြွင်းကို။ ခါဒိ၊ စား၏။ သော၊ ထိုကုဒါလ ပဏ္ဍိတသည်။ မေ၊ အား။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဂေဟေန၊ အိမ်ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။ ပုန၊ တဘန်။ အဌာမာသေ၊ရှစ်လတို့ပတ်လုံး။ ပဗ္ဗဇိသာမိတိ၊ ရဟန်းပြုအံ့ဟု၍။ စိန္တေတ္တာ၊ ကြံ၍။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ ဇုမိနာဝ နိဟာရေန၊ ဤသို့ဆသာနည်းဖြင့်လျှင်။ နာဠိမတ္တံ၊ တပြည်မျှသော။ ဝရက စောရကဗီဇ၊ပြောင်းဖူးမျိုးကိုလည်း။ ကုဏ္ဍကုဒါလဗီဇ၊ တူးရွင်းပေါက်တူးကိုလည်း။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ သတ္တဝါရေ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ ဂိဟိဟုတ္တာ၊ လူထွက်၍။ သတ္တဝါရေ၊ ခုနစ်ကြိမ်။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ပြု၍။ သတ္တမေ ပန ဝါရေ၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်သော အခါ၌ကား။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဆဝါရော

ခြောက်ကြိမ်။ ဧကမံ ကုဏ္ဍကုဒါလံ၊ ဤတူးရွင်းပေါက်တူးကို။ နိဿာယ၊မှီ၍။ ဂိဟိဟုတ္တာ၊ လူတွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတောဝ၊ ရဟန်းပြု၏။ ကတ္ထစိဒေဝ၊ တစုံတခု သော အရပ်ဌသာလျှင်။ နံ၊ ထိုတူးရွင်း ပေါက်တူးကို၊ ဆဋ္ဌေသာမိတိ၊ စွန့်အံ့ဟူ၍။ သော၊ ထိုကုဒါလပဏ္ဍိတသည်။ ဂင်္ဂါယ တီရံ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နားသို့။ ဂန္တ္မာ၊ ၍။ ပတိတဋ္ဌာနံ၊ ကျရာအရပ်ကို။ ပသဿန္တော၊ မြင်သည်ရှိသော်။ သြတရိတ္တာ၊ ဆင်း၍။ ဂဏ္ဍောယျ၊ ယူရာ၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ အသ၊ ထိုပြောင်းဖူး, တူးရွင်းပေါက်တူး၏။ ပတိတဋ္ဌာနံ၊ ကျရာအရပ်ကို။ နပဿာမိ၊ မမြင်။ လထာ၊ ထိုအခြင်း အရာဖြင့်။ နံ၊ ထိ ပြောင်းဖူး တူးရွင်း ပေါက်တူးကို။ ဆဋ္ဌေသာမိတိ၊ စွန့်အံ့ဟူ၍။ စိန္တေတ္တာ၊ ကြံ၍။ နာဠိမတ္တံပိ၊ တပြည်မျှ သော ပြောင်းဖူးမျိုးကို။ ဝိလောတိကာယ၊ ပုဆိုးနွမ်းဖြင့်။ ဗန္ဓိတ္တာ၊ထုပ်၍။ ဝိလောတိကံ၊ပုဆိုးနွမ်းအထုပ်ကို။ ကုဒါလ ဖလကေ၊ ပေါက်တူး ပျဉ်ချပ်၌၊ ဗန္ဓိတ္တာ။ ဖွဲ့၍။ ကုဒါလံ၊ ပေါက်တူးကို။ အဝ္ဍဒ္ဌကေ အရိုးဖျားဌ။ ဂဟေတ္တာ၊ ကိုင်ဆွဲ၍။ ဂင်္ဂါယ တီရေ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နားဌ။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ အက္ခိနီ၊ မျက်စိတို့ကို။ နိမ္မိလေတ္တာ၊မှိတ်၍။ ဥပရိသိသေ၊ ဦးခေါင်းထက်ဌ။တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ အာဝိဇ္ဇိတ္တာ၊လှည့်၍။ ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါဌ။ မိဝိတ္တာ၊ပစ်၍။ နိဝတ္တေတ္တာ၊ ပြန်၍။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ပတိတဋ္ဌာနံ၊ ကျရာအရပ်ကို၊ အဒိသ္သာ၊ မမြင်မူ၍။ မေ၊ ဝါသည်၊ ဇိတံ၊ အောင်အပ်ပြီ။ မေ၊ ဝါသည်။ ဇိတံ၊ အောင်အပ်ပြီ။ ဧတိ၊ ဤသို့။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။

ဟတ္ထိ ခဏေ၊ ထိုခဏဌ။ ဗာရာဏသိရာဇာ၊ ဗာရာဏသီမင်းကြီးသည်။ ပစ္စန္တဂါမံ၊ ပစ္စန္တရစ်ရွာကို။ ဂူပသမတ္တာ၊ ရန်ငြိမ်းစေ၍။ အာဂန္တ္တာ၊ လာ၍၊ နဒီဘီရေ၊ မြစ်နားဌ။ ခန္ဓာဝါရံ၊ အောင်တပ်ကို။ နိဝါသေတ္တာ၊ ချ၍။ နာနတ္ထာယ၊ ရေသာင်ကစားခြင်း အကျိုးငှါ။ နဒီ၊ မြစ်သို့။ သြတိဏ္ဏော၊ ဆင်းစဉ်။ တံ သဒ္ဒံ ထိုအသံကို။ အဿောသိ၊ ကြား၏။ ရာဇာနံ နာမ မင်းတို့ မည်သည်ကား။ ဇိတံ မေတိ သဒ္ဒေါ၊ ဝါအောင်ပြီဟူသော အသံကို။ အမနာ-ပေါ၊ မနှစ်သက်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ တဿ၊ ထိုကုဒါလပဏ္ဍိတ၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္တ္တာ၊ သွား၍။ ဇဟိ၊ ဝါသည်။ ဧဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အမိတ္တ ဒမနံ၊ ရန်သူအား ဆုံးမခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ မေ၊ ဝါသည်။ ဇိတန္တိ၊ အောင်ပြီဟူ၏။ အာဂတောမှိ၊ လာ၏။ တွံပန၊ သင်သည်ကား။ မေ၊ ဝါသည်။ ဇိတံ၊ အောင်ပြီ။ မေ၊ ဝါသည်။ ဇိတံ၊ အောင်ပြီ။ ဧတိ၊ သို့။ ဝိရဝသိ၊ ဆိုသိ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့အောင်ခြင်းသည်။ ကိံ နာမ၊အဘယ်သို့

အောင်သည်မည်သနည်း။ဇုတိပုဏ္ဏ၊ဤသို့မေးတော်မူ၏။ကုဒါလပဏ္ဍိတော၊ သည်။ အာဟ၊လျှောက်၏။ တုံ၊ ရှင်မင်းကြီးသည်။ ဗာဟိရကစောရော၊အပ ဖြစ်သော ခိုးသူတို့ကို။ ဇိနိ၊ အောင်တော်မူ၏။ တယာ၊ ရှင်မင်းကြီးသည်။ ဇိတံ၊ အောင်အပ်သောရန်သည်။ ပုန၊ တဘန်။ အဇိတမေဝ၊ မအောင်အပ် သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မယာပန၊ အကျွန်ုပ်သည်ကား။ အဗ္ဗတ္တိ-ကော၊ ကိုယ်တွင်း၌ ဖြစ်သော။ လောဘစောရော၊ လောဘဟူသော ခိုးသူ ကို။ ဇိတော၊ အောင်အပ်၏။ သော၊ ထိုလောဘခိုးသူသည်။ ပုန၊ တဘန်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ နဇိနိဿတိ၊ မအောင်နိုင်လတ္တံ့။ တသ္မာ၊ ထိုအတွင်း ရန်သူကိုလျှင်။ ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဇုတိဝတ္ထု၊ ဤသို့ ဆိုရ်။ ဇုမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ယံဇိတံ၊ အကြင်အောင်ခြင်းသည်။အဝ-ဇိယတိ၊ ယုတ်သော အောင်ခြင်းရှိ၏။တံဇိတံ၊ထိုအောင်ခြင်းသည်။ နသာဓု-ဇိတံ၊ ကောင်းသောအားဖြင့် အောင်ခြင်း မမည်။ ယံဇိတံ၊ အကြင် အောင် ခြင်းသည်။ နာဝဇိယတိ၊ မယုတ်သော အားဖြင့် အောင်ခြင်းရှိ၏။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တံဇိတံ၊ ထိုအောင်ခြင်းသည်။ သာဓုဇိတံ၊ ကောင်းသောအောင် ခြင်း မည်၏။

တခ်ဏေယေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ ဂင်္ဂ၊ ဂင်္ဂါမြစ်ကို။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။ အာပေါကသိဏံ၊ အာပေါကသိုဏ်းကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ် စေ၍။ အဓိဂတ ဝိသေသော၊ ရအပ်သော စျာန်အထူးရှိလျက်။ အာကာ-သေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ပွဲခြင်းဖြင့်။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မဟာပုရိသဿ၊ ဘုရားလောင်း၏။ မဇ္ဈကတံ၊ တရား စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ဝန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ ပဒ္ဒဇ်ံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ယာစိတ္တာ၊ တောင်းပန်၍။ ဗလကာယေန၊ ဗိုလ်ပါ အပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဒ္ဒဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ ယောဇနမတ္တာ၊ တယူဇနာမျှလောက်သော။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်သည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ အဝရောဝိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော။ သာမန္တရာဇာ၊ ဗာရာဏသီပြည်နှင့် နီးသော ပြည်ရှင်မင်းသည်။ တဿ၊ ထိုဗာရာဏသီမင်း၏။ ပဒ္ဒဇိတဘာဝံ၊ ရဟန်းပြုသည်၏ အဖြစ်ကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ တဿ၊ထိုဗာရာဏသီမင်း၏။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်ကို။ ဂဏှိဿာမိတိ၊ ယူအံ့ ဟူ၍။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ တတ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ သမိဒ္ဓံ၊ ပြည့်စုံကြွယ်ဝသော။ နဂရံ၊ ပြည်သည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ဆိတ်ညံညံရှိသည်ကို၊

ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍။ ဧဝရှပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ နဂရံ၊ ပြည်ကို။ ဆဋ္ဌေတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတောဿ၊ ရဟန်းပြု၏။ သြရကေ ဌာနေ၊ ယုတ်သော နေရာ ဖြစ်မူကား။ နပဗ္ဗဇိဿတိ၊ ရဟန်းမပြုလတ္တံ့။ မယာပိ၊ ဝါသည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ သင့်၏ဟု။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ကြံ၍။ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားလောင်းရှိရာသို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ ၍။ မဟာပုရိသံ၊ဘုရားလောင်းသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ပဗ္ဗဇ်၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိတ္ဝာ၊ ၍။ သပရိဝါရော၊ ပရိသတ်နှင့်တကွ။ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ ဧတေနေဝ နိဟာရေန၊ဤသို့သော နည်းဖြင့်လျှင်။ သတ္ထုရာဇာနော၊ ခုနစ်ယောက်သော မင်းတို့သည်။ ပဗ္ဗဇိံသု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ သတ္ထယောဇနိကော၊ ခုနစ်ယူဇနာ ရှိသော။ အဿမော၊ သင်္ခမ်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထုရာဇာနော၊ ခုနစ်ပြည်ထောင်သော မင်းတို့သည်။ ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို။ ဆဋ္ဌေတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ဇွေကံ ဇနံ၊ ဤမျှလောက်သော လူကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။ပဗ္ဗဇိံသု၊ရဟန်းပြုကုန်၏။မဟာပုရိသော၊ ဘုရားလောင်းသည်။ ဗြဟ္မစရိယဝါသံ၊ ဗျာနှင့်မွေ့လျော်၍ နေခြင်းကို။ ဝသိတ္ဝာ၊ နေ၍။ဗြဟ္မလောကူပဂေါ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့လားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇုမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟံ၊ ဝါသည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ကုဒါလပဏ္ဍိတော၊ ကုဒါလပဏ္ဍိတသည်။ အဟောသိံ၊ ဖြစ်၏။ ဧတေ ကိလေသာနာမ၊ ဤကိလေသာတို့ မည်သည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဘာရိယာ၊ ဝန်လေးကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ အာဟာ၊ ဟောတော်မူ၏။

ပဠမံ၊ သော။ စိတ္တဟတ္ထတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ သည်။

ဇုတိသမတ္တံ၊ ဤတွင် ပြီး၏။

၃–စိတ္တဝဂ္ဂ၊ ၆–ပဠိသတ ဘိက္ခု၊ ဝတ္ထု၊

အနုသန္ဓေ.... စိတ္တဟတ္ထတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ၌ ပဠိသတ ဘိက္ခု ဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကိုဖွင့်ခြင်းငှါ ကုန္တ။ပမန္ဓိ–စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ကုန္တ||ပမန္တိ ဇုမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကုန္တ||ပမံ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သံဃာ၊ တုရားသဗ္ဗညူသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ အာရဒ္ဓ ဝိဝဏ္ဏကော၊ အားထုတ်အပ်သော ဝိဝဏ္ဏာရှိကုန်သော ရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ၏။

သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပဋ္ဌသတာဘိက္ခူ||၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ တုရားအထံ၌။ ယာဝ အရဟတ္တ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ အရဟတ္တဖိုလ်တိုင်အောင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရိဿမာတိ၊ ပြုကုန်အံ့ ဟူ၍။ ယောဇနသတမဋ္ဌံ၊ ယူဇနာတရာ အတိုင်းအရှည် ရှိသော ခရီးသို့။ဂန္တ္မာ၊၍။ ကော်၊သော||မဟာ-ဝါသဂါမံ၊လူအများနေရာဖြစ်သောကြောင့်မဟာဝါသအမည်ရသောရွာသို့ အဂမံသုကိရ၊ ရောက်ကုန်သတတ်။အထ၊၌။ တေ၊ထိုရဟန်းတို့ကို၊ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းအပ်သော နေရာ၌။ နိသိဒါ-ပေတ္မာ၊ နေစေ၍။ ပဏီတေဟိ၊ မွန်မြတ်ကုန်သော။ ယာဂုဘတ္တာဒီဟိ၊ ယာဂုထမင်း စသည်တို့ဖြင့်။ ပရိဝိသိတ္မာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ကဟံ၊ အဘယ် အရပ်သို့။ ဂစ္ဆထ၊ ကြွကုန်အံ့နည်း။ ဇုတိပုစ္ဆိတ္မာ၊ ဤသို့မေး၍။ ယဿာဖါသုကဋ္ဌာနံ၊ ချမ်းသာစွာနေရာ ဝါဆိုကျောင်း ရှိရာအရပ်သို့။ဂစ္ဆာမ၊သွားကုန်အံ့။ ဇုတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ ဆိုကုန်သည် ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဇုမံ တေမဟာသံ၊ ဤဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး၊ ဇုဝေ၀၊ ဤရွာ၌ပျော်။ ဝသထ၊ နေပါကုန်လော့။ မယံပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ သရဏေသု၊သရဏဂုံတို့၌။ ပတိဋ္ဌာယ။ တည်၍။ ပဋ္ဌသိလာနိ၊ ပဋ္ဌသိလတို့ကို၊ရက္ခိဿာမ၊စောင့်ကုန်အံ့။ ဇုတိယာစိတ္မာ၊ ဤသို့ တောင်းပန်၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ အဓိဝါသနံ၊ သည်းခံခြင်းကို။ ဝိဒိတ္မာ၊ သိ၍။ အဝိဒူရေ ဌာနေ၊ ရွာနှင့် မနီး မဝေးသော အရပ်၌။ မဟန္တော ဝနသဏ္ဍော၊ တောအုပ်ကြီးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဣဒ္ဓ၊ ဤတောအုပ်၌။ ဝသထ၊ သီတင်း သုံးကုန်လော့။ ဇုတိ ဝတ္မာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဥယျောဇေသုံ၊ လှတ်လိုက်ကုန်၏။ ဘိက္ခူ||၊ ရဟန်းတို့သည်။ တံ ဝနသဏ္ဍံ၊ ထိုတောအုပ်သို့။ ပဝိသိ ံသု၊ ဝင်ကုန်၏။ တသ္မိ-ဝနသဏ္ဍေ၊ ထိုတောအုပ်၌။ အဓိဝတ္ထဒေ၀တာ၊ စောင့်ရှောက်သိန်းသိမ်း၍ နေကုန်သော နတ်တို့သည်။ သီလ၀န္တော၊ သီလရှိကုန်သော။ အယျာ၊ အရှင်ကောင်းတို့သည်။ ဇုမံ ဝနသဏ္ဍံ၊ ဤတောအုပ်သို့။ အနုပ္ပတ္တာ၊ရောက်

လာကုန်ပြီ။အယျသု၊အရှင်ဘုရားတို့သည်။ဧရဝ၊ဤတောအုပ်၌။ဝသန္တေသု၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ပုတ္တဒါရေ၊ သားမယား တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်တို့ကို။ အဘိရုယှ၊ တက်၍။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။ အယုတ္တံခေါ်ပန်၊ မသင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧတိ၊ ထို့ကြောင့်၊ တေ၊ ထိုရက္ခဇိုင်းနတ်တို့သည်။ ရက္ခတော၊ သစ်ပင်မှ။ ဩတရိတွာ၊ ဆင်း၍၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ စိန္တယိံသု၊ ကြံကုန်၏။ အယျာ၊ အရှင်ကောင်းတို့သည်။ ဧမသ္မိံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌၊ အဇ္ဇ၊ယနေ့။ကေရတ္တိံ၊ တည်ခဲ့မျှ။ ဝသိတ္မာ၊ နေ၍။ အဒ္ဓါ၊ မချေတ်၊ သေ၊ နက်ဖြန်။ ဂမိဿန္တိ၊ သွားကုန်လတ္တံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ ကြံကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ပါ၊ တို့သည်လည်း။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ အန္တောဂါမေ၊ ရွာတွင်း၌။ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ စရိတွာ၊ ၍။ ပုန၊ တဘန်။ တမေဝ ဝနသဏ္ဍံ၊ ထို တောအုပ်သို့ သာလျှင်။ အာဂမိံသု၊ ပြန်လာကုန်၏။ ဒေဝတာ၊ တို့သည်။ ဘိက္ခု၊သံ၏ဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်။ (အာဂန္တုတိမှာ စပ်၊ နိမန္တိတောမှာ စပ်။) သွားတနာယ၊ နက်ဖြန် ကောင်းမှု အကျိုးငှါ။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ နိမန္တိတော၊ ဖိတ်အပ်သည်။ သဝိဿတိ၊ ဖြစ်ဟန်ရှိ၏။ ဧတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပုန၊ ဘန်။ အာဂန္တုတိ၊ ဤနေရာသို့ လာပြန်၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဂမနံ၊သည်။ နဘဝိဿတိ၊ လတ္တံ့။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ ဂမိဿတိမညေ၊ သွားလိမ့်မည် ထင်၏။ ဧတိဧမိနာ ဥပါယေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ အနုမာသမတ္တံ၊ လခဲ့မျှ။ ဘူမိယမေဝ၊ မြေ၌သာလျှင်။အ'စ္ဆိ'သု၊နေရကုန်၏။

တတော၊ ထို့နောင်မှ။ စိန္တယိံသု၊ ကုန်၏။ ဘဒ္ဒန္တာ၊ အရှင်ကောင်းတို့သည်။ ဧမံ တေမာသံ၊ ဤဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ ဧဝေ၊ ဤတောခ်ဉ်လျှင်။ ဝသိဿန္တိမညေ၊ နေကုန်လိမ့်မည်ထင်၏။ခေါ်ပန်၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဧဝေ၊ ဤအရပ်ခ်ဉ်လျှင်။ ဝသန္တေသု၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ အမှာကံ၊ တို့အား။ ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်တို့ကို။အဘိရုဟိတွာ၊ တက်၍။ နိသီဒိတုံပိ၊ နေခြင်းငှါလည်း။ နယုတ္တံ၊ မသင့်။ တေမာသံ၊ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး။ပုတ္တဒါရေ၊ သားမယား တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲငင်၍။ ဘူမိယံ၊ ၌။ နိသီဒနဌာနာနိပိ၊ နေရာအရပ်တို့သည်လည်း။ ဒုက္ခာနိ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ ကိဉ္စိကမ္ပံ၊ တစုံတခုသော အမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဧဝမေ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းတို့ကို။ ပလာပေတုံ၊ ပြေးစေခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ သင့်၏ဟု။ တာဒေဝတာ၊ တို့သည်။ တေသု တေသု ဌာနေသု၊ ထိုထိုအရပ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ရတ္တိဌာန ဒိဝါဌာနေသုစေဝ၊ ညဉ့်သန်းစရာ

နေ့သန့်စရာ အရပ်တို့၌ ၎င်း။ စက်မနကောင့်သုစ၊ စကြီးဦးတို့၌ ၎င်း။ ဆိန္နသိသာနိ၊ ပြတ်သောဦးခေါင်း ရှိကုန်သော။ ကမ္ဘာနိ၊ ကိုယ်တို့ကိုရင်း။ ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှါရင်း။ အမနုဿ သဒ္ဒဿ၊ ဘီလူးသံကိုယည်း။ သာဝေတုံ၊ ကြားစေခြင်းငှါရင်း။ အာရတိ ံ သု၊ အားထုတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ခိပိတ ကာသာဒယော၊ ချေခြင်း ချောင်းဆိုးခြင်း အစရှိကုန်သော။ ရောဂါ၊ ကျင်နာခြင်းတို့သည်။ ပဝတ္တိ ံ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တုယ်ံ၊ သင်အား။ ကိ ံ ရုဇ္ဇတိ၊ အဘယ်အနာ နှိပ်စက်ခြင်း ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေးကုန်သည်ရှိသော်။ မယံ၊ ငါ့အား။ ခိပိတ ရောဂေါ၊ ချေဆတ်သော အနာရှိ၏။ မယံ၊ အား။ ကာသော၊ ချောင်းဆိုးနာရှိ၏။ ဣတိ ဝတ္တွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဇ္ဇ၊ယနေ့၊ စက်မနကောင့်ယံ၊ စကြီးစွန်း၌။ ဆိန္နသိသံ၊ ခေါင်းပြတ်ကို။ အဒ္ဒသံ၊ ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရတ္တိ-ဋ္ဌာနေ၊ ညဉ့်သန့်ရာအရပ်၌။ ကမ္ဘံ၊ ကိုယ်တခြမ်းကို။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒိဝါဋ္ဌာနေ၊ နေ့သန့်စရာအရပ်၌။ အမနုဿသဒ္ဒံ၊ ဘီလူးသံကို။ အသောသိ ံ၊ ကြား၏။ ဣဒံ ဋ္ဌာနံ၊ ဤအရပ်သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ပရိဝဇ္ဇေတဗ္ဗ ယုတ္တကံ၊ ကြဉ်အပ်သည်နှင့် ယှဉ်သော အရပ်တည်း။ ဣဒ၊ ဤအရပ်၌။ အဖါသုကံ၊ မချမ်းသာခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သတ္ထု သန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂမိဿာမာတိ၊ သွားကုန်အံ့ဟု၍။ တေ ဘိက္ခူ၊ တို့သည်။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်ခဲ့၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ သတ္ထု သန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ ရောက်၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်သော အရပ်၌။ နိသိဒိ ံ သု၊ နေကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တသ္မိ ံ ဋ္ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။ ကိ ံ နသက္ခိဿထ၊ အဘယ့်ကြောင့် မတတ်နိုင်ကုန်ဘိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ မနေဝံ့၍ လာခဲ့သည် မှန်ပေ၏ဘုရား။တသ္မိ ံ ဋ္ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌။ ဝသန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ အမှာကံ၊ တပည့်တော်တို့အား။ ဒေဝရူပါနိ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ ဘေရုဝါရမ္ဘဏာနိ၊ ကြောက်တွယ် လန့်တွယ် ရှိကုန်သော အဆင်းအာရုံတို့သည်။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏၊ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဒေဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ အဖါသုကံ၊မချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။

မယ်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဧုဒံ ဌာနံ၊ ဤအရပ်ကို။ ဝဇ္ဇေတမ္ပိ ယုတ္တကံ ဧုတိ၊ ကြည့်အပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော အရပ်တည်းဟု။ တံ၊ ထိုအရပ်ကို။ ဆဋ္ဌေတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ အာဂတာ၊ ကုန်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်သို့လျင်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ အပ်၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နု သတ္ထာ၊ သွားခြင်းငှါမဝံ့ပါကုန်။ ဧုတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည် ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ အာဝုဓံ၊ လက်နက်ကို။ အဝ္ဘဟေတ္ဝာ၊ မယူမူ၍။ ဂတာ၊ သွားကုန်၏။ ဧုဒါနိ၊ ယခု အခါ၌။ အာဝုဓံ၊ လက်နက်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်လော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာဝုဓံ၊ လက်နက်ဟူသည်။ ကတရံ၊ အဘယ်နည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ အာဝုဓံ၊ လက်နက်ကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော။ အာဝုဓံ၊ လက်နက်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ ဧုတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍–

ကရဏီယ။လ။ အနတ္တမာနိတိ၊ အနတ္တမာနိ ဤသို့အစရှိသော။ သကလံ၊ အလုံးစုံသော။ မေတ္တာသုတ္တံ၊ ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(**အနက်ကား**)သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သော။ယံပဒံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့။ အဘိသမေစ္စ၊ အာရုံပြု၍။ အတ္ထကုသလေန၊ အကျိုးစီးပွားခဲ့ လိမ္မာသောသူသည်။ မေတ္တံ၊ ကို။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။ သက္ကောစ၊ မေတ္တာစိတ်ကိုပြုခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်လည်း။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဥဇုစ၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည်လည်း။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဟုဇုစ၊ လွယ်စွာ ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည်လည်း။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဝစောစ၊ ဆိုလွယ်သော စကားရှိသည်လည်း။ အသ၊ဖြစ်ရာ၏။ မုဒုစ၊ နူးညံ့သော စိတ်နှလုံးရှိသည်လည်း။ အသ၊ဖြစ်ရာ၏။ အနတိမာနိစ၊အလွန်မာန်မရှိသည်လည်း။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။

ကထေတ္ဝာ၊ ဟောပြီး၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧုမံ၊ ဤမေတ္တာသုတ်ကို။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဝိဟာရဿ၊ကျောင်း၏။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဝနသဏ္ဍတော၊ တောအုပ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သဗ္ဗာယန္တော၊ သရဏ္ဌာယ်ကုန်လျက်။ ဣဒ္ဓေ၊

ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတွင်းသို့။ ပရိသေယျာထာတိ၊ ဝင်လေ ကုန်လေဘုံ။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်တော်မှ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်း တို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ညွှတ်ကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ နိက္ခမိတ္မာ၊ ထွက်ခဲ့၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ဗဟိ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းအပ၌။ ဂဏသဇ္ဇာယံ၊ အပေါင်း သရဇ္ဇာယ်ခြင်းကို။ ကတ္မာ၊ ပြု၍။ သဇ္ဇာယမာနာ၊ အသီးအသီး သရဇ္ဇာယ်ကုန်လျက်။ ဝနသဏ္ဍံ၊ တောအုပ်သို့။ ပရိသိ ံသု၊ ဝင်ကုန်၏။ သကလဝနသဏ္ဍော၊ အလုံးစုံသော တောအုပ်၌။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ မေတ္တာစိတ္တံ၊ မေတ္တာစိတ်ကို။ ပဋိ-လတိတ္မာ၊ ရ၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့ ား။ ပစ္စုဋ္ဌမုနံ၊ ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ ကတ္မာ၊ပြု၍။ ပတ္တစီဝရပဋိဂ္ဂဟဏံ၊ သင်္ဃာ၏ လှမ်းယူခြင်းကို။ အာပုစ္ဆိ ံသု၊ ပန်ကုန်၏။ ဟတ္ထပါဒ သမ္ဘာဟနံ၊ ခြေလက် ဆုပ်နယ် ခြင်းကို။ အာပုစ္ဆိ ံသု၊ ပန်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထို အရပ်၌။ အာရက္ခံ၊ အစောင့် အရှောက်ကို။ သံဝိဒယိ ံသု၊ စီရင်ကုန်၏။ ပတ္တဝူပန တေလံ ဝိယ၊ အခိုးအပွက်မရှိ ငြိမ်းပြီး၍ ကျက်ပြီးသော ဆီကဲ့သို့။ သန္ဓိသိန္ဓာ၊ ညီညွတ်စွာ စည်းဝေးကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသောအရာ၌။ ဒေမနုဿာနံ၊ ဘိလူးတို့၏။ သဒ္ဒေါနာမ၊ အသံမည် သည်။နာဟောသိ၊မဖြစ်။တေသံ သိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကေဝဏ်ံ၊ တည်ကြည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်း တို့သည်။ ရတ္တိဘာဂေ ဒိဝါဘာဂေသု၊ ညဉ့်သန့်ရာ နေ့သန့်ရာ အရပ်တို့၌။ နိသိန္နာ၊ နေကြ ကုန်လျက်။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဩတာရေတ္မာ၊ချသွင်း၍။ အတ္တနိ၊မိမိ၌။ ခယ ဝယံ၊ ကုန်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေတ္မာ၊ အသင့်အားဖြင့် ဖြစ်စေ၍။ အယံ အတ္တာ ဘာဝေါ နာမ၊ ဤ အတ္တဘော မည်သည်ကား။ ဘိက္ခုနာ ဘိက္ခုနစ၊ ပျက်စီးဝေတ်သော အနက် ကြောင့်ဝင်း။ အထာ ဝရဇ္ဇေန စ၊ အမြဲမတည်တတ်သော အနက်ကြောင့်ဝင်း။ ကုသာလ ဘာဝနသဒ်သော၊ မဖုတ်သော အိုးစမ်းနှင့်တူ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဒါယိ ံသု၊ ပွားစေကုန်၏။ သမ္ဘာသမ္ဘဒ္ဓေါ ဘုရား သခင်သည်။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌။ နိသိန္နော ဝ၊ နေလျက်လျှင်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဝိပဿနာယ၊ ဝိပဿနာဖြင့်။ အာရဒ္ဓဘာဝံ၊ အားထုတ် သည်၏အဖြစ်ကို။ ဉတ္မာ၊သိ၍။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေတ္မာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤသို့သင်တို့ အောက်မေ့ သည်နှင့်တူစွာလျှင်။အယံ အတ္တ ဘာဝေါ နာမ၊ဤအတ္တသောမည်သည်ကား။

ဘိဇနကဌေနစ၊ ပျက်စီးတတ်သော အနက်ကြောင့်ရင်း။ အထာဝရဌေနစ၊ အမြဲကြာရှည် မတည်တတ်သော အနက်ကြောင့် ရင်း။ ကုလာလ-ဘာဇနသဒိသောဇေ၊ မဖုတ်သော အိုးစိမ်းနှင့် တူသည် သာလျှင်တည်း။ ဧတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ သြဘာသံ၊ ကိုယ်တော်ရောင်ကို။ ဖရိတ္ဝာ၊ နှံ့စေ၍။ ယောဇနသတေ၊ ယူဇနာတရာထက်၌။ ဌိတောပိ၊ တည်သည်ပင် ဖြစ်ငြားသော်လည်း။ အဘိမုခေ၊ မျက်မှောက်၌။ နိသိန္နောဝိယ၊ နေတော်မူသကဲ့သို့။ ဆဒ္ဒန္တာ ရံသိယော၊ ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်တော် တို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတ္ဝာ၊ လွှတ်တော် မူ၍။ ဒိဿမာနေန ရူပေန၊ ထင်ရှားသော ကိုယ်တော်၏ အဟန်ဖြင့်။ ဧဝမံဝါထ၊ ဤဝါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၄၀) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝမံ ကာယံ၊ ဤ ဆံအစသည်တို့၏ အပေါင်းဖြစ်သော ရူပကာယကို။ ကုန္တူ||ပမံ၊ အိုး ဥပမာ ရှိ၏ဟု။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍။ ဧဒံစိတ္တံ၊ ဤမိမိ၏ ဝိပဿနာစိတ်ကို။ နဂရူပမံ၊ လုံခြုံစွာသော မြို့နှင့် တူသော ဥပမာရှိသည်ကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ပညာဝုဓေန၊ ဝိပဿနာ မဂ်ဖြင့်ပြီးသော ဉာဏ်တည်းဟူသော လက်နက်ဖြင့်။ မာရံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော မာရ်ကို။ ယောဓေယ၊ ထိုးပစ်ကုန်ရာ၏။ ဇိတဉ္စ ဥပ္ပါဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်ပြီးသော နသော ဝိပဿနာဉာဏ်ကိုလည်း။ ရက္ခေ၊ စောင့်ရာ၏။ အနိဝေသနော၊ ငဲ့ခြင်းကင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ဟော တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ကုန္ဓူ||ပမန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒုဗ္ဗလဌေန၊ အားနည်းသော သဘောဖြင့်။အဝလံ၊ အားမ့ကင်းသော။ တာဝကာလိကဌေန၊ တ သက်ထျာမျှသာ တည်သော သဘောဖြင့်။ အနဒ္ဓနိယံ၊ အရှည်မခိုင်ခဲ့သော။ ကေသာဒိ သမ္ဘဟ သခ်ါတံ၊ ဆံ အစရှိသော အပေါင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဧဝမံ ကာယံ၊ ဤကိုယ်ကို။ ကုန္ဓူ||ပမံ ကုလာလ ဘာဇနသဒိသံ၊ အိုးထိန်းသည်တို့၏ မဖုတ်သေးသော အိုးခွက်နှင့်တူသည်ကို။ ဝိဒိတ္ဝာ၊ ၍။ နဂရူပမံ စိတ္တမိဒံ ဌပေတ္ဝာတိ၊ ဟူသည်ကား။ နဂရံနာမ၊ မြို့မည်သည်ကား။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပ၌။ ထိရံ၊ ခိုင်ခဲ့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဂဒ္ဒြိရပရိခံ၊ နက်သော ကျုံးရှိ၏။ ပါကာရ ပရိက္ခိတ္တံ၊ တံတိုင်းဖြင့် ခြုံရံအပ်၏။ ဒ္ဝါရဋ္ဌာလကယုတ္တံ၊ တံခါးပြအိုးနှင့် ယှဉ်ခြင်းရှိ၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ဆုဝိဘတ္တ ဝိထိစတုက္ကသိဃာဋကသမ္ပန္နံ၊ ကောင်းစွာ ဝေဘန်အပ်သော ခရီးလေးဆုံနှင့် ပြည့်စုံ၏။

အန္တရာပဏ်၊ အိမ်ဈေး ရှိ၏။ တံ၊ ထို အင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ပြည်ကို။ ဝိလုဠိသာမ၊ လုယက် ဖျက်ဆီးကုန်အံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပမ္မ။ စောရာ၊ ခိုးသူဘို့သည်။ အာဂန္ဒွာ ၍ ၍။ ပဝိသိတုံ၊ ၄ါ။ အသတ္ထောဂန္ဒွာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဇ္ဇတံ၊ ဘောင်ကို။ အာသဇ္ဇ၊ ကပ်၍။ ပဋိဟတာဝိယ၊ ညှင်းဆဲကုန်သကဲ့သို့။ ဂန္ဓဗ္ဗန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဧဝမေဝ ဤအတူသာလျှင်၊ ပဏ္ဍိဒတာ ကုလပုတ္တောပညာရှိသော အမျိုးကောင်းသား သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဝိပဿနာစိတ္တံ၊ ဝိပဿနာစိတ်ကို။ ထိရံ၊ ခိုင်ခံ့စွာ။ နဂရသဒိသံ ၊ ပြည်ကြီးနှင့် တူသည်ကို။ ဂတ္တာ ၍။ ဌပေတ္တာ ၍။ နဂရေ ၌။ ဌိတော၊ သော။ ဧကောပုရိသ ယောဓော၊ ယောက်ျားသူရဲ တယောက်သည်။ ကေတော–ဓာရာဒိ နာနုပ္ပဟာရာဝုဓေန၊ တဘက်သွား အစရှိသော အထူးထူးအပြားပြား ရှိသော လက်နက်ဖြင့်။ စောရဂဟဏံ ဝိယ ခိုးသူတို့ကို တမ်းယူခြင်းကဲ့သို့။ ဝိပဿနာမယေန၊ ဝိပဿနာဖြင့်ပြီး၏သာ။ အရိယမဂ္ဂမယေန၊ အရိယ မဂ်ဖြင့် ပြီးသော။ ပညာဝုဓေန၊ ပညာလက်နက်ဖြင့်။ တံတံမဂ္ဂဝဇ္ဇံ၊ ထိုထို မဂ်ဖြင့် သတ်အပ်သော။ ကိလေသံ၊ ကိလေသာကို။ ပဋိဒဟန္တော၊ တဘန်ငြိမ်းစေလျက်။ တံတံ ကိလေသမာရံ၊ ထိုထိုကိလေသာ ဟူသော မာရ်ကို။ ယောဓေထ ပဟရေထ ဟုတိ ထိုးပစ်ကုန်ရာ၏။ ဧတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဇိတဿ ရကွေဟိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇိတဿ ဥပ္ပါဒိတံ တရုဏဝိပဿနံ၊ ဖြစ်စေအပ်သော နုသောဝိပဿနာကို။ အာဝါသသပ္ပါယ ဥတုသပ္ပါယ-ဘောဇနသပ္ပါယ ဝုဋ္ဌလသပ္ပါယ ဓမ္မသဝန သပ္ပါယာဒိနိ၊ ကျောင်း၏ လျောက်ပတ်ခြင်း, ဥတု၏ လျောက်ပတ်ခြင်း, ဘောဇဉ်၏ လျောက်ပတ်ခြင်း, ပုဂ္ဂိုလ်၏ လျောက်ပတ်ခြင်း, တရားနာခြင်း၏ လျောက်ပတ်ခြင်း စသည်ဘို့ကို။ အာသေဝန္တော၊ အဘန်တလဲလဲမှီဝဲသည်ဖြစ်၍။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ သမာပတ္တိ ၊ သမာပတ်ကို။ သမာပဇ္ဇိတ္တာ၊ ဝင်စား၍ တတော၊ ထိုသမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ၍။ သုဒ္ဓစိတ္တော၊ ဖြူစင်သောစိတ်ဖြင့်၊ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရတို့ကို။ သမ္မသန္တော၊ သုံးသပ်လျက်။ ရကွေယျ၊ စောင့်ရှောက်ရာ၏။

(ဒ) အနိဝေသနော သိယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ အနာလယော၊ ငဲ့ခြင်း ကင်းသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ယောဓော၊ သူရဲကောင်းသည်။ သင်္ဂါမသီသေ၊ စစ်မြေဦး၌။ ဗလကောဋ္ဌကံ၊ ဗိုလ်စုကို။ ဂဟိတ္တာ၊ ဖြိုရ်။ အမိတ္တော်ဟိ၊ ရန်သူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ။ ယုဇ္ဈန္တော၊ ထိုးပစ်သည် ရှိသော်။ ဆာတောဝါ၊

တော်မှတ်ခြင်း ရှိသည်။ ဟုတ္တာဝေါ၊ ဖြစ်၍ရင်း။ ဝိပါသိတောဝေါ၊ မှတ်သိပ်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတ္တာဝေါ၊ဖြစ်၍ရင်း။သန္ဓာဟေ၊ချပ်မိန်ညှိသည်။သိတိလေဝေါ၊ လျော့ချောင် သော်ရင်း။ အာဝုဝေ၊ လက်နက်သည်။ ပတိဟေဝေါ၊ ကျသော်ရင်း။ ဗလဝကာဠကံ၊ ဗိုလ်စုသို့။ ပရိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ဝိဿမိတ္တာ၊ အပင်အပန်းဖြေ၍။ဘုဇ္ဈိတ္တာ၊၍။ဗိဝိတ္တာ၊သောက်၍။ သန္ဓဟိတ္တာ၊ချပ်မိန်ညှိကို ပွဲ၍။ အာဝုဓံ၊ လက်နက်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍၊ ပုန၊ တဘန်။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ ယုဇ္ဈန္တော၊ စစ်ထိုးသည် ရှိသော်။ ပရသေနံ၊ တပါးစစ်သည်ကို။ မဒ္ဒတိ၊နှိပ်နင်းနိုင်၏။ အဇိတံ၊ မအောင်သေးသောရန်သူကို။ ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ ဇိတံ၊ အောင်ပြီးသောရန်ကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သော၊ ထိုသူရဲကောင်းသည်။ ဗလကောဠကော၊ ဗိုလ်စုဠ။ ဠိတော၊ ဝတည်လျက်။ဝေံ၊ဤသို့။ ဝိဿမန္တော၊ အပင်အပန်းဖြေလျက်။ တံ၊ ထိုရဲမက်ဗိုလ်ပါ အပေါင်းကို။ အဿာဒေန္တော၊နှစ်သိမ့်စေလျက်။သစေဒေ ဇွေယ္ယ၊ အကယ်၍ နေပြောအံ့။ ပန၊ထိုသို့နေသည်ရှိသော်။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ပရဟတ္ထဂတံ၊ သူတပါးလက်သို့ ရောက်သည်ကို။ ဂရေယျယထာနာမ၊ ပြုရာသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဘိက္ခု၊သည်။ ပဋိလဒ္ဓံ၊ရအပ်သော၊တရုဏဝိပဿနံ၊ နုသောဝိပဿနာကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ သမာပတ္တိံ၊ သမာပတ်ကို။ သမာပဇ္ဇိတ္တာ၊ ဝင်စား၍။ တတော၊ မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ သုဒ္ဓေန စိတ္တေန၊ စင်ကြယ်သောစိတ်ဖြင့်။ သခ်ါရေ၊ သခ်ါရတို့ကို။ သမ္မသန္တော၊သုံးသပ်သည် ရှိသော်။ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်ခြင်းငှါ။ သတ္တေဟိ၊ တတ်နိုင်၏။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ မဂ္ဂဖလ ပဋိလာဘေန၊ မဂ်ဖိုလ်ကိုရခြင်းဖြင့်။ ကိလေသမာရံ၊ ကိလေသမာရ်ကို။ ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ သမာပတ္တိမေဝ၊ သမာပတ်ကိုသာလျှင်။ သစေပန အဿာဒေတိ၊ အကယ်၍ သာယာသည် ဖြစ်အံ့။ သုဒ္ဓေန စိတ္တေန၊စင်ကြယ်သောစိတ်ဖြင့်။ ပုနပ္ပုနံ အဘန်တလဲလဲ။ သခ်ါရေ၊ သခ်ါရတို့ကို။ နသမ္မသတိ၊ မသုံးသပ်။ ဥတ္တရိမဂ္ဂဖလ ပဋိဝေဓံ၊ အထက်ဖြစ်သော မဂ်ဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသတ္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ရက္ခိတမ္ပိ ယုတ္တကံ၊ စောင့်အပ်သည်နှင့် ယှဉ်သည်ကို။ ရက္ခန္တော၊ စောင့်လျက်။ အနိဝေသနော၊ ငဲ့ခြင်းကင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သမာပတ္တိနိဝေသနံ၊ သမာပတ်၌ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ တတ္ထ၊ ထိုနှလုံးသွင်းသော သမာပတ်၌။ နနိဝေသေယ္ယ၊ မနှစ်သက်ရာ။ အာလယံ နကရေယ္ယ၊ တပ်ခြင်းကို မပြုရာ။ ဧတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ တုမှေဝိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်မလွဲ။

ဝေ၊ဤသို့။ကရောထ၊ ပြုကုန်လေ့။ဇုတိဝေ၊ဤသို့။သတ္တာ၊ဘုရားသခင်သည်။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ပဉ္စသတာဘိက္ခူ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်။ နိသိန္နဋ္ဌာနေ၊ နေရာအရပ်၌။ နိသိန္နာယေဝ၊ နေကုန်လျက် သာလျှင်။သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသम्भिदါတို့နှင့် တကွ။ အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တ ဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားသခင်၏။ ဘုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရှေအဆင်းနှင့်တူသောအဆင်းရှိသော။ သရီရံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ဝဏ္ဏယန္တာ၊ ချီးမွမ်းကုန်လျက်။ ထောမေန္တာ၊ ထောမနာကုန်လျက်။ ဝန္ဒန္တာဝ၊ရှိခိုးကုန် လျက်လျှင်။ အာဂန္တ္ဝါ သု၊ လာကုန်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ ပဉ္စသတာဘိက္ခုဝတ္ထု၊ သည်။
ဇုတိသမတ္တံ၊ ပြီး၏။

၃–စိတ္တဝဂ်၊ ၇–ပူတိဝတ္ထုတိသတ္ထေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ....ပဉ္စသတာဘိက္ခု ဝတ္ထုဟု ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ပူတိဝတ္ထုတိသတ္ထေရဝတ္ထုဟု ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကိုဖွင့်ခြင်းငှါ အစိရံဝတ ယံကာယောတိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

အစိရံဝတ ယံကာယောတိ ဧကမံ မမ္ဗဒေသနံ၊ အစိရံဝတ ယံကာယော စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ ပြည်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ပူတိဝတ္ထ တိသတ္ထေရံ၊ ပူတိဝတ္ထ တိသမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော တော်မူ၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ သာဝတ္ထိဝါသီ၊ သာဝတ္ထိပြည်လျှင် နေရာ ရှိသော။ ဧကော ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသား တယောက်သည်။ သတ္ထု-သန္တိကေ၊ ၌။ဓမ္မံ၊ ကို။သုတ္တာ၊ ၍။သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဥရံ၊ရင်ကို။ ဒတ္တာ၊၍။ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ ထဒ္ဒုပသမ္ပဒေါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ရပြီး သော။ သော၊ ထိုကုလပုတ္တသည်။ တိသတ္ထေရော နာမ၊ တိသမထေရ် အမည်ရှိသည်၊ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ ဂစ္ဆန္တေ ဂစ္ဆန္တေ ကာလေ၊ သွားတိုင်း သွားတိုင်းသောကာလ၌။ တဿ၊ ထိုတိသ၏။ သရီရေ၊ ၌။ ရောဂေါ၊

အနာသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ၏။ သာသပ မတ္တိယော၊ မုန်ညင်းစေ့ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဝိဠကာ၊ အထွတ်နာတို့သည်။ ဥဒ္ဓတိ ံသု၊ ပေါက်ကုန်၏။ တာ၊ ထို အနာတို့သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ မုဋ္ဌမတ္တာ၊ ပဲနောက်စေ့ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သည်။ ကဠာယမတ္တာ၊ ပဲစင်းခုန်သီး အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သည်။ကောလဋ္ဌိမတ္တာ၊ဆီးသီးအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သည်။အာမလက မတ္တာ၊ ဆီးဖြူသီး အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်။ ဗေဠုဝ မတ္တာ၊ ဥသျှစ်သီး အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ပဘိဇ္ဇိ ံသု၊ ပေါက်ကုန်၏။သကလ-သရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးသည်။ ဆိဒ္ဒါဝဆိဒ္ဒါ၊ အပေါက်အပေါက်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထိုမထေရ်အား။ ပုဏ္ဏ တိဿတ္ထေရောတ္ထေ ဝ နာမံ၊ ကိုယ်လုံးပုပ်သော တိဿထေရ်ဟူသော အမည်သည်လျှင်။ဥဒပါဒိ၊ထင်ရှား ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ အပရဘာဂေ၊ နောက် အဘို့၌။ အဠ္ဌိနိ၊ အရိုးတို့သည်။ ဘိဇ္ဇိ ံသု၊ ကျိုးကုန်၏။ သော၊ သည်။ အပဋိဇဂ္ဂိယော၊မသုတ်သင်နိုင်သည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ နိဝါသနပါရုပနံ၊ ဝတ်သော သင်္ကန်း, ရုံသော သင်္ကန်းသည်။ ပုဗ္ဗလောဟိတ မက္ခိတံ၊ ပြည့်, သွေး အလိမ်းအလိမ်း ကပ်ခြင်းရှိ၏။ ဇာလပုဏ္ဏသဒိသံ၊ ကွန်ရက်ကဲ့သို့ အပေါက် အပေါက်ရှိသော မှုံခြောက်နှင့်တူသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သဒ္ဓိ-ဝိဟာရိကာဒယော၊သဒ္ဓိဝိဟာရိက စသော တပည့်တို့သည်လည်း။ပဋိဇဂ္ဂိတုံ၊ သုတ်သင်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဆဠ္ဌယိ ံသု၊ စွန့်ပစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုကိုယ်လုံးပုပ်သော မထေရ်သည်။ အနာထော၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။

ဇုဒ္ဓါနုဒ္ဒနာမ၊ ဘုရားတို့မည်သည်ကား။ ဒွေဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်။ လောကံ၊ ကို။ ဝေါလောကနံ၊ ကြည့်ခြင်းကို။ အဝိဇဟိတံ၊ မစွန့်သည်။ ဟောတိ၊၏။ ပစ္ဆာ ကာလေ၊ မိုးသောက်သအခါ၌။ လောကံ၊ လောကကို။ဝေါလော-ကေန္တာ၊ ကုန်သည်ရှိသော်။ စက္ခဝါ ဗုဒ္ဓေ မုခဝဋ္ဋိတော၊ စကြဝဠာအနားရေးမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဂန္ဓကုဋိအဘိမုခံ၊ ဂန္ဓကုဋိသို့ရှေးရ။ ဥဏ္ဏံ၊ ဥဏ္ဏကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်တော်မူကုန်၏။ သာယံ၊ ညအခါ၌။ ဩလော-ကေန္တာ၊ ကြည့်ခတော်မူကုန်သည်သော်။ ဂန္ဓကုဋိတော၊ ဂန္ဓကုဋိမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဗာဟိရာဘိမုခံ၊ စကြဝဠာသို့ရှေးရ။ ဥဏ္ဏံ၊ ဥဏ္ဏကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဩလောကေန္တိ၊ ကြည့်တော်မူကုန်၏။ တတ္ထ ံပန သမယော၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥဏ္ဏဇာလဿ၊ ဥဏ္ဏတည်းဟူသော

ကွန်ရက်၏။အနှော၊ အတွင်း၌။ ပုတိဂတ္တ တိသဿတ္ထေရော၊ ပုတိဂတ္တတိသ မထေရ်သည်။ ပညာယိ၊ ထင်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ တသ ဘိက္ခုနော၊ ထိုတိဿရဟန်း၏။အရဟတ္တ ဥပနိဿယံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ ဥပ နိဿယည်းကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ အယံ၊ ဤရဟန်းကို။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာဒိဟိ၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိက စသော တပည့်တို့သည်။ ဆဋ္ဌေတာ၊ စွန့်အပ်လေပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အညံ၊ တပါး သော။ အဿ၊ ထိုတိဿရဟန်း၏။ ပဋိဿရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ဂန္ဓကုဋိတော၊ ဂန္ဓကုဋိမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ဝိဟာရစာရိကံ၊ ကျောင်းစဉ် ဒေသစာရီကို။ စရမာနောဝိယ၊ကြွတော်မူသကဲ့သို့။အဂ္ဂိသာလံ၊ မီးတင်းကုပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ဥက္ကလိ ၊ ဆွမ်းအိုးကို။ ဓောဝိတွာ၊ ဆေး၍။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဒတ္တွာ၊ ထည့်၍။ ဥဒ္ဓနံ၊ ခုံလောက်သို့၊ အာရော- ပေတွာ၊ တင်၍။ ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ တတ္ထဘာဝံ၊ ပူသည်၏အဖြစ်သို့ တိုင် အောင်။ အာဂမယမာနော၊ ငုံတော်မူလျက်။ အဂ္ဂိသာလာယ မေဝ၊ မီးတင်းကုပ်၌သာလျှင်။ အဋ္ဌာသိ၊ နေတော်မူ၏။ တတ္ထဘာဝံ၊ ပူသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဇာနိတွာ၊ သိ၍။ ဂန္ဓာ၊ ကြွ၍။ တသ် ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏။ နိပ္ပန္နမဗ္ဗကောဋိယံ၊ အိပ်ရာဖြစ်သော ညောင်စောင်း၏ အစွန်းကို။ ဂဏှိ၊ ဆွဲတော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား။ အပေထ၊ ဖဲတော်မူပါ ကုန်လော့။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဂဏှိဿာမ၊ ဆွဲဝင်ပါကုန်အံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့လျှောက်၍။ မဗ္ဗကံ၊ ညောင်စောင်း ကို။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲ၍။ အဂ္ဂိသာလံ၊မီးတင်းကုပ်သို့။ အာနယိ သု၊ ဆောင်ယူ ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ အမ္ဗကံ၊ သရက်ခေါက်ကို။ အာဟရာ- ပေတွာ၊စေ၍။ ဥဏ္ဍောဒကံ၊ရေနွေးကို။အာသိဉ္စိတွာ၊ ၍။ တေဟိ ဘိက္ခုဟိ၊ ထိုရဟန်း တို့ကို။ တဿ၊ ထိုကိုယ်လုံး ပုပ်အောင် အနာပေါက်သော ရဟန်း၏။ ပါရုပနံ၊ ကိုယ်ရံကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ ဥဏ္ဍော- ဒကေန၊ ရေနွေးဖြင့်။ မဒ္ဒါပေတွာ၊ နယ်စေ၍။ မန္ဒာတပေ၊ နုံ့သောနေပူ၌။ ပိသဏ္ဍာပေသိ၊ လှန်းစေ၏။ အထ၊ ၌။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သန္ဓိကေ၊ အနီး၌။ ဌတွာ၊၍။သရီရံ၊ကိုယ်ကို။ ဥဏ္ဍောဒကေန၊ ရေနွေးဖြင့်။ တေမေတွာ၊ ဆွတ်၍။ ဃံသိတွာ၊ ပွတ်၍။ နှာပေသိ၊ ရေချိုးစေ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ နဟာနပရိယောသာနေ၊ ရေချိုးပြီးသောအဆုံး၌။ ပါရုပနံ၊ ကိုယ်ရံသက်နှိုး သည်။ ဆုကျွတ်ခြောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုတိဂတ္တတိဿကို။ တံ၊ ထိုကိုယ်ရံ သက်နှိုးကို။ နိဝါသာပေတွာ၊ ဝတ်စေ၍။ နိဝတ္ထကာသာဝံ၊

သင်းပိုင်ကို။ဥဏ္ဏောဒကေန၊ ရေနွေးဖြင့်။ တေမေတ္တာ၊ဆွတ်၍။ မဒ္ဒါပေတ္တာ၊ နယ်စေ၍။ အာတာပေ၊ နေပူ၌။ ဝိသဇ္ဇာပေသိ၊ လှန်းစေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ထိုတိသရဟန်း၏။ ဂတ္ဘေ၊ကိုယ်၌။ ဥဒကော၊ ရေသည်။ဆိန္နမတ္တော၊ ပြတ်ကာမျှဖြစ်သော်။ တံပိ၊ ထိုသင်းပိုင်သည်လည်း။ သုက္ခိ၊ ခြောက်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကေ ကာသာဝံ၊ သက်နှံးတထည်ကို။ နိဝါသေတ္တာ၊ ဝတ်၍။ ကေ၊တထည်ကို။ ပါရုပိတ္တာ၊ ရုံ၍။သလ္လဟုက သရီရော၊ ပေါ့သောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကေဝ္ဌစိတ္တော၊ တည်ကြည်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ မဗ္ဗကော၊ ညောင်စောင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇိ။ အိပ်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ တဿ၊ ထိုတိသရဟန်း၏။ ဥဿီသကေ၊ ဦးခေါင်းရင်း၌။ ဌတ္တာ၊ ရပ်၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ တဝ၊ သင်၏။ အယံကာယော၊ဤကိုယ်သည်။အပေတ ဝိညာဏော၊ ကင်းသောဝိညာဉ်ရှိသည်။ နိရုပကာရော၊ ကျေးဇူးမရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ကလိဂ်ရုံဝိယ၊ ဖွဲထင်းကဲ့သို့။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ အဓိသေဿတိ၊ အိပ်ရလတ္တံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဧမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၄၁) တိဿ၊ တိဿမည်သောရဟန်း။ အယံကာယော၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်။ အစိရံ၊ မကြာမြင့်ခင်။ ဝတ ကေန္ဒေ၊ အကယ်မလွဲသဖြင့်။အပေတ-ဝိညာဏော၊ ကင်းသောဝိညာဉ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဆုဒ္ဓေ၊ စွန့်ပစ် အပ်သည်ဖြစ်၍။ နိရတ္ထံ၊ အကျိုးကျေးဇူးမရှိသော။ ကလိဂ်ရုံ ဝ၊ ဖွဲထင်းကဲ့သို့။ ပထဝိ၊ မြေ၌။ အဓိသေဿတိ၊ ကိန်းရလတ္တံ့။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အစိရံ ဝတ၊ တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ နစိရသော ဝ၊ မကြာမြင့်မိလျှင်။ အယံကာယော၊ဤရူပကာယသည်။ ပထဝိ၊ မြေ၌။ အဓိသေဿတိ၊ အထက်၌ အိပ်ရလတ္တံ့။ ဧမိနာ၊ ဤကိုယ်သည်။ ပကတိသယနေ၊ ပြကတော့သောအိပ်ရာ၌။ သယိတာယ၊ အိပ်ခြင်းဖြင့်။ ပထဝိယာ၊ မြေ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ သယိဿတိ၊ အိပ်ရလတ္တံ့၊ ဆုဒ္ဓေါတိ၊ ဟူသည်ကား။ အပရိဒ္ဓေ၊ စွန့်ပစ်အပ်သော။ အပဂတ ဝိညာဏတာယ၊ ကင်းသောဝိညာဉ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ တုဿော၊ အချည်းနှီးသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ သေဿတိ၊ အိပ်ရလတ္တံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဒသေတိ၊ပြ၏။ ယထာကိ၊ အဘယ်သို့နည်း ဟူမူကား။ နိရတ္ထံ ဝ ကလိဂ်ရုံ နိရုပကာရံ နိရတ္ထကံ ကဋ္ဌခဏ္ဍံ ဝိယ၊ ကျေးဇူးမရှိသော ထင်းတုံးကဲ့သို့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ဒဠ္ဌသမ္ဘာ-ရတ္ထိကာ၊ အဆောက်အဦကို အလိုရှိကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်

အရည်၊ တောသို့။ ပရိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်သော သစ်ပင်ကို။ ဥဇုကသဏ္ဌာနေန၊ဖြောင့်သောသဏ္ဌာန်ဖြင့်။ဝက်ံ၊ကောက်သောသစ်ပင်ကို။ ဝက်ံသဏ္ဌာနေန၊ ကောက်သောသဏ္ဌာန်ဖြင့်။ဆိန္ဒိတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ ဒဠ္ဌသမ္ဘာရံ၊ အဆောက်အဦကို။ ဂဏှန္တိ၊ ယူကုန်၏။ အဝသေသံပန၊ ကြွင်းသော။ သုသိရဠု၊ အခေါင်းကိုရင်း။ ပူတိကဠု၊ အဆွေးကိုရင်း။ အသာရကဠု၊ အကာကို ရင်း။ ဂဏ္ဌိဇာတဠု၊ အမျက်ကို ရင်း။ ဆိန္ဒိတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ တတ္ထေव၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ ဆဋ္ဌေန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒဠ္ဌသမ္ဘာရတ္ထိကာ၊ အဆောက်အဦကို အလိုရှိကုန်သော လူတို့သည်။ တံ၊ထိုစွန့်ပစ်ခဲ့သော အဆောက်အဦကို ဂဟေတာရောနာမ၊ ယူသော မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဩသေသောကေတ္တာ၊ ကြည့်၍။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ ဥပကာရကမေဝ၊ ကျေးဇူးရှိသော သစ်သား စသည်ကိုသာလျှင်။ ဂဏှန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ဇုတရုံ၊ ကြွင်းသော အဆောက်အဦသည်။ ပထဝီဂတမေဝ၊ မြေနှင့်အလားတူသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံပန၊ ထိုအဆောက် အဦသည်ကား။ တေန တေန ဥပါယေန၊ ထိုထို အကြောင်းဖြင့်။ မဗ္ဗ-ပဒ္ဒိပါဒကံဝါ။ ညောင်စောင်း ခြေကိုရင်း။ ပါဒ ကထလိကံဝါ၊ ခြေပွတ် စရာ သစ်သား ကိုရင်း။ ဖလက ဝိဋ္ဌံဝါ။ ခြေဆေး အင်းပျဉ် ကိုရင်း။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကောတိ၊ တတ်ကောင်း သည်လည်း။ ဘဝေယ္ယ၊ ဖြစ်ရာ၏။ယဿပန၊အကြင်သူ၏ကား။ ဇုမသ္မိံ အတ္တဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘော ၌။ ဒ္ဒတ္ထိ သာယ ကောဋ္ဌာသေသု၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော အစုတို့တွင်။ ကေ ကောဋ္ဌာသောဝိ၊ တခုသော အစုသည်လည်း။ မဗ္ဗ ပဒ္ဒိပါဒကာဒိ-ဝသေနဝါ၊ ညောင်စောင်းစသည်၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အညေန၊ သော။ဥပကာရ မုခေနဝါ၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းကို ရှေးရှုသဖြင့် လည်းကောင်း။ ဂယ္ဗူပဝေါနာမ၊ ယူလောက်သော ကျေးဇူးရှိခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ နိရတ္ထံဝ ကလိဂ်ရံ၊ ကျေးဇူးမရှိသော ထင်းတုံးကဲ့သို့။ အယံ၊ ဤရူပကာယသည်။ အပဂတ ဝိညာဏော၊ ကင်းသော ဝိညာဉ် ရှိသည်ဖြစ်၍လျှင်။ ကတိပါဟေနေဝ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်လျှင်။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ သေဿတိ၊ နေရာပြု၍ အိပ်ရလတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ပူတိဂတ္တ တိဿတ္ထေရော၊ ပူတိဂတ္တ တိဿမထေရ်သည်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါတိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။

အခြေပါ၊ တပါးကုန်သော သူတို့သည်လည်း။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန် စသည်တို့သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ထေရောပါ၊ မထေရ်သည်လည်း။ အရဟတ္တံ၊ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ပတ္တာ၊ ရောက်၍လျှင်။ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ တသ၊ ထိုရဟန္တာ၏။ သရီရ-ကိစ္စံ၊ သဒ္ဓြိဟ်ခြင်းကိစ္စကို။ ကာရာပေတ္တာ၊ ပြုစေ၍။ဓာတုယော၊ဓာတ်တော်တို့ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ စေတိယံ၊ စေတီကို။ ကာရာပေသိ၊ တည်စေ၏။ ဘိက္ခု၊ တို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ပုစ္ဆိံသု၊ မေးလျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ပူတိဂတ္တ တိသထေရော၊ ပူတိဂတ္တ တိသမထေရ်သည်။ ကုဟိं၊ အဘယ်အရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော။ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟုန်းတို့။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုလေပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ဘော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝရူပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အရဟတ္တ။ပနိဿယ သမ္ပန္နဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ ဥပနိဿယည်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဘိက္ခု။နောပန်၊ရဟန်းအား၊ကား။ ကိं ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဂတ္တံ၊ ကိုယ်သည်။ ပူတိကံ၊ ပုပ်ခြင်းရှိသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်လေ သနည်း။ ကိं ကာရဏာ၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်။ အဋ္ဌိနိ၊ အရိုးတို့သည်။ ဘိန္နာနိ၊ ကျိုးလေကုန်ဘိသနည်း။အာသု၊ ၏။ အရဟတ္တသ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ ဥပနိဿယဘာဝံ၊ အကြောင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၏အဖြစ်သို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်သော။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ ကိं ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတံ သဗ္ဗံ၊ ဤ အလုံးစုံသည်။ ဘောသု၊ ထိုရဟန်း၏။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတကမ္မေနေဝ၊ ပြုအပ်သော ကံဖြင့်သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်၏။ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘေန၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကိं ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကတံ၊ ပြုဘူးလေသနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုပြီတကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သုဏာထ၊ နာကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဒေတိတံ၊ ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

အယံ ဤရဟန်းသည်။ ကဿပ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပဘုရားလက်ထက်တော်၌။ သာကုဏိကော၊ ငှက်မူဆိုးသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဗဟူ-သကုဏော၊ များစွာသော ငှက်တို့ကို။ဝဓိတ္တာ၊ သတ်၍။ ဣဿရဇနံ၊ ပြည်ရှင်မင်းကို။ ဥပဋ္ဌဟိ၊ ခစား၏။ တေသံ၊ ထိုမင်းတို့အား။ ဒိန္နာဝေသေသော၊ ဆက်သပြီးမှ ကြွင်းသော ငှက်တို့ကို။ ဝိက္ကိဏာတိ၊ ရောင်း၏။ ဝိက္ကိတာ ဝ-

သေသေး ရောင်းသည်မှ ကြွင်းသော ၄က်တို့ကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ ဌပိတာ၊ ထားအပ်ကုန်သော်။ ပူတိကာဝ၊ ပုပ်ကုန်သည်လျှင်။တစိသန္တိ၊ ကုန်အံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ကြီလျက်၊ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ ဥပ္ပတိတုံ၊ ဖျံခြင်း၄၊ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ တေသံ၊ ထို၄က်တို့၏။ဇသ်ဒ္ဒိနိစ၊ ဒုးရိုးတို့ကိုရင်း။ ပက္ခဒ္ဒိနိစ၊ အတောင် အရိုးတို့ကို ရင်း။ သိန္ဒိတွာ၊ ချိုး၍။ ရာသိ ံကတွာ၊ အစုပြု၍။ ဌပေတိ၊ ၏။ တေ၊ ထို၄က်ကောင်တို့ကို။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သော နေ့၌။ ဝိတ္ထိဏာတိ၊ ရောင်း၏။ အတိဗဟူနံပန၊ အလွန်များစွာသော ၄က်တို့ကိုကား။ လဒ္ဓ-ကာလေ၊ ရသောအခါ၌။ အတ္ထနောပိ၊ မိမိ၏လည်း။ အတ္ထာယ၊ အကျိုး ၄၊။ပစာပေတိ၊ ချက်စေ၏။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ တဿ၊ထို၄က်မှဆိုး၏။ ရသတောဇနေ၊ အရသာရှိသောဘောဇဉ်သည်။ပတ္တေ၊ ကျက်သည်ရှိသော်။ ဧကော ဒိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာတပါးသည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို ၄၊။ စရန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဂေဟဒ္ဒါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ သော၊ ထို၄က်မှဆိုးသည်။ ထေရံ၊ ရဟန္တာမထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍။ မယာ၊ သည်။ ဗဟူပါကာ၊ များစွာ သော ၄က်တို့ကို။မာရေတွာ၊ သတ်၍။ ခါဒိတာ၊ စားအပ်၏။ အယျော၊ အရှင်ဘုရားသည်လည်း။ မေ၊ ၏။ ဂေဟဒ္ဒါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ ဌိတော၊ ရပ်တော်မူ၏။ အန္တောဂေဟေစ၊ အိမ်တွင်း၌လည်း။ရသတောဇနံ၊အရသာ ရှိသော ဘောဇဉ်သည်။ သံဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ အသ၊ ထိုမထေရ်အား။ ဒဿာမိ၊ လှူအံ့။ဧုတိ၊ ဤသို့။တဿ၊ ထိုရဟန္တာ၏။ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဘတ္တာသ၊ ဆွမ်းဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍၊ ရသ ပိဏ္ဍပါတံ၊ အရသာရှိသော ဆွမ်းကို၊ ဒတ္တာ၊ လှူ၍။ထေရံ၊မထေရ်ကို။ ပဏ္ဍပတိဋ္ဌိတေန၊ ဝါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဒိဋ္ဌမမ္ဟိ၊ မြင်အပ်သော တရား၏။ မတ္ထကံ၊ ပြီးခြင်းသို့။ ပါပုဏေယ်၊ ရောက်လိုပါ၏။ ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆုတောင်း၍ ဆို၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ဝေ၊ ဤသို့ တောင်းသည့် အတိုင်း။ ဟောတု။ ပြည့်စုံစေလော့။ ဧုတိ၊ သို့။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာ ကို။ အကာသိ၊ပြု၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။တဒါ၊ ထိုအခါ၌။တိဿ၊ တိဿ၏။ ကတကမ္မဝသေန၊ ပြုအပ်သောကံ၏ အစွမ်းဖြင့်။ တေ၊ ထိုမကောင်းမှုသည်။ နိပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီ။သကုဏာနံ၊ ၄က်တို့၏။ အဒ္ဓိတေဒန နိဿန္ဓေန၊ အရိုးကို ချိုးခဲ့ ဘူးသောမကောင်းမှုကံ၏အကျိုးဆက်ဖြင့်။တိဿ၊ ၏။ဂတ္ဘဝ၊ကိုယ်သည်

လည်း။ ပူတိကံ၊ ပုပ်ခြင်းဆိုး။ ဇာတံ၊ ရောက်သော ဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ အဋ္ဌိနိစ၊ အရိုးတို့သည်လည်း။ ဘိန္နာနိ၊ ကျိုးလေကုန်၏။ ဒိဋ္ဌာသဝသ၊ ရဟန္တာ အား။ ရသပိဏ္ဍပါတ ဒါန နိသဿန္ဓေန၊ အရသာရှိသော ဆွမ်းကို ပေးလှူခဲ့ ဘူးသော ကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးဆက်ဖြင့်၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ ပူတိဂတ္တတိဿတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။ ဇုတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၃–စိတ္တဝဂ္ဂ၊ ၈–နန္ဒဂေါပါလက ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ...ပူတိဂတ္တ တိဿတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ နန္ဒဂေါပါလက ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ဒိသော ဒိသန္တိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဒိသောဒိသန္တိ ဇုမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဒိသောဒိသံ-စသော ဤတရားဒေသနာ ကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ကောသလဇနပဒေ၊ ကောသလဇနပုဒ်၌။ နန္ဒဂေါပါလကံ၊ နန္ဒမည်သောနွားကျောင်းသားကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်း ပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ အနာထပိဏ္ဍိကသေ ဂဟပတိနော၊ အနာထပိဏ်သူဌေး ၏။ နန္ဒောနာမ ဂေါပါလကော၊ နန္ဒမည်သော နွားကျောင်းသားသည်။ ဂေါယူထံ၊ နွားအပေါင်းကို။ ရက္ခတိ ကိရ၊ စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းသတတ်။ အဓော၊ ကြွယ်ဝ၏။ မဟဒ္ဓနော၊ များသော ဥစ္စာရှိ၏။ မဟာဘောဂေါ၊ ပြန့်ပြောသောစည်းစိမ်ရှိ၏။ သော၊ ထိုနန္ဒဂေါပါလကသည်။ ကေဏိယော၊ မည်သော။ ဇဋိလော၊ ရသော့သည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇဝေသေန၊ ရဟန်းအသွင်ဖြင့်။ ရက္ခတိ-ကိရ ယထာ၊ စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့။ ဝေ၊ ဤအတူ။ ဂေါပါလကတ္ထေန၊ နွား ကျောင်းသား၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ရာဇပလိ၊ မင်းအား အခွန် ပေးခြင်းကို။ ပရိဟရန္တော၊ ပယ်ရှောက်။ အတ္ထနော၊ ၏။ ကုဋုမ্ဗံ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာကို။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ သော၊ ထိုဂေါပါလကသည်။ ကာလေန ကာလံ၊ ရံခါရံခါ။ ပဗ္ဗ ဂေါရသော၊ ငါးပါးသော နွားနို့ အရသာတို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အနာထပိဏ္ဍိကသ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ ပဿတိ၊ ဖူးမြင်၏။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သုဏာတိ၊ နာ၏။ သော၊ ထို ဂေါပါလကသည်။ အတ္ထနော၊ ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအိမ်သို့။

အာဂမနတ္ထာယ၊ ကြွတော်မူစေခြင်းငှါ။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ယာစတိ၊ တောင်းပန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ တဿ၊ ထိုဂေါပါလက၏။ ဉာဏပရိပါကံ၊ ဉာဏ်ရင့်ခြင်းကို။ အာဂမယမာနော၊ ငံ့တော်မူလိုသည်ဖြစ်၍။ အာဂန္တွာ၊ ကြွတော်မမူဦးဘဲ။ မဟာဘိက္ခု သံဃပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်။ ဂေဒိဝသံ၊ ၌။ စာရိကံ၊ ကို။ စရန္တော၊ ကြွတော်မူစဉ်။ ပရိပက္ကဘာဝံ၊ ဉာဏ်ရင့်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဉတ္ဝာ၊ သိ၍။ အာဂန္တွာ၊ ၍။ မဂ္ဂါ၊ ခရီးမှ။ သြက္ကမ္မ၊ ဖဲတော်မူ၍။ တဿ၊ ထိုဂေါပါလက၏။ ဝသနဋ္ဌာနာသန္နေ၊ နေရာအနီး၌။ အညတရသ္မိံ-ရုက္ခမူလေ၊ အမှတ်မရှိသော သစ်ပင်ရင်း၌။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ နန္ဒော၊ နန္ဒနားကျောင်းသားသည်။ သတ္ထု၊ သခွါးကံ၊ ဘုရားအထံ၌။ ဂန္တွာ၊သွား၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ပဋိသန္ထာရံ၊ စကားပြောဟောခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ နိမန္တေတ္ဝာ၊ ဆွမ်းဖိတ်၍။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဗုဒ္ဓပ္ပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော။ ပဏ္ဍေဂေါရသဒါနံ၊ ငါးပါးသော အရသာရှိသော နွားနို့အလျှကို။ အဒါသိ၊ ပေးလျှ၏။ သတ္ထာမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ အနုမောဒနံ ကတ္ဝာ၊ အနုမောဒနာပြု၍။ ဒါနကထာဒိဘေဒံ၊ ဒါနကထာ စသည် အပြားရှိသော၊ အနုပုဗ္ဗိ ကထံ၊ အစဉ်သော တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကထာ ပရိယောသာနေ၊ တရားစကားအဆုံး၌။ နန္ဒော ဂေါပါလကော၊ နန္ဒ နားကျောင်းသားသည်။ သောတာပတ္တိ ဖလေ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ သတ္ထု၊ ဘုရား၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ အနုဂစ္ဆန္တော၊ ပို့လိုက်သည်ရှိသော်။ ဒူရံ၊ဝေးသော အရပ်သို့။ ဂန္ဒာ၊ ရောက်၍။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ၊ တိဋ္ဌ၊ နေရစ်ဦးလော့။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့အမိန့်ရှိ၍။ နိဝတ္တိယမာနော၊ ပြန်လိုသော်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို၊ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ နိဝတ္တိ၊ ပြန်ခဲ့၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုနွားကျောင်းသားကို။ ဧကော လုဒ္ဒကော၊ မှဆိုးတယောက်သည်။ ပိဏ္ဍိတ္ဝာ၊ ပစ်၍။ မာရေသိ၊ သတ်၏။ ပဏ္ဍတော၊ နောက်မှ။ အာဂဆ္ဆန္တော၊ လိုက်လာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ နံ၊ ထိုဂေါဂါလကကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဂန္ဒာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ အာဟံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘဒန္တ၊ အရှင်ဘုရား။ နန္ဒဂေါပါလကော၊ နန္ဒဂေါပါလကသည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဣဒ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂတတ္တာ၊ ကြွတော်မူလာခြင်းကြောင့်။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ အနုဂန္ဒာ၊ ပို့လိုက်၍။

နိဝတ္တေန္တော၊ ပြန်လေသော်။ မာရိတော၊ သေလေ၏။ တုမ္မေ၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်။ သစေ နာဂစ္ဆိဿထ၊ အကယ်၍ မကြွလာကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ အသ၊ ထိုနန္ဒဝေါပါလက၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ နု အသာဝိဿ၊ မဖြစ်ရာပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မယိ၊ ငါဘုရား သည်။ အာဂတေပိ၊ ကြွလာသော်ရင်း။ အနာဂတေပိ၊ မကြွလာသော်ရင်း။ စတသော ဒိသာစ၊ တူရှ အရပ်လေးမျက်နှာ တို့သို့ရင်း။ စတသော အနုဒိသာစ၊ အထောင့်ဖြစ်သော အရပ်လေးမျက်နှာတို့သို့ရင်း။ဂစ္ဆန္တိ သ၊ သွားသော။ တသ္မိ ဝိ၊ ထိုဝေါပါလက အားလျှင်။ မရဏတော၊ သေခြင်းမှ။ မုစ္စနူပါယောနာမ၊ လွတ်အံ့သော အကြောင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ယံ၊ အကြင်သတ်ခြင်း ဖျက်ဆီး ခြင်းကို။ နေဝ ကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ ဝေရိနော၊ ရန်သူတို့သည်။ နု ကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ နံ၊ ထိုသတ်ခြင်း ဖျက်ဆီးခြင်းကို။ ဣမေသံ သတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါ တို့၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော။ မိစ္ဆာပဏိဟိတံ၊ မှားသော အားဖြင့် ဆောက်တည်ခြင်း ရှိသော။ စိတ္တမေဝ၊ စိတ်သည်သာလျှင်။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ သို့။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝတ္ဝာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၄၂) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဒိသော စောရော၊ ခိုးသူတယောက်သည်။ဒိသံ-စောရံ၊မိမိ၌ပြစ်မှား လွန်ကျူးဘူးသောခိုးသူကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝေရိဝါပန၊ ရန်သူတယောက်သည်လည်း။ ဝေရိနံ၊ရန်သူတယောက်ကို။ဒိသ္မာ၊ မြင်သည် ရှိသော်။ တသ္မာ၊ ထိုသူအား။ ယံတံ အနယဗျသနံ၊ အကြင် အကျိုးမဲ့ ပျက်စီးခြင်းကို။ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။ မိစ္ဆာပဏိဟိတံ၊ မှားသဖြင့် ရန်ငြိုးမွှေထား အပ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ တတော၊ ထိုအကျိုးမဲ့ ပျက်စီးခြင်းကို ပြုသောထက်။ ပါပိယော၊ယုတ်မာစွာ ပျက်စီးခြင်းကို။ကရေ၊ ပြုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဒိသောဒိသန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ စောရော၊ ခိုးသူ သည်။ စောရံ၊ ခိုးသူကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပါဋဌသေသော၊ စောရော စောရံ ဒိသ္မာ-ဟူသောပါဋ္ဌထည့်အပ်၏။ယံတံ ကယိရာတိ၊ဟူသည် ကား။ တသ္မာ၊ ထိုခိုးသူအား။ ယံတံ အနယဗျသနံ၊ အကြင်အကျိုးမဲ့ ပျက်စီး ခြင်းကို။ကရေယျ၊ပြုရာ၏။ဒုတိယ ပဒေပိ၊ဒုတိယပုဒ်၌လည်း။သေဝနယော၊ ဤနည်းလျှင်နည်းရှိ၏။ ဣဒံ၊ ဤအမိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊

ဖြစ်၏။ ကောဝ၊ ခိုးသူတယောက်သည်။ ကေသ၊ ခိုးသူတယောက်အား။ မိတ္တဒုဋ္ဌိစောရော၊အဆွေခင်ပွန်း၌ ဖြစ်မှားခြင်းရှိသော ခိုးသူဖြစ်၍။ပုတ္တဒါရ ခေတ္တ ဝတ္ထု ဂေါမဟိ သာဒိသု၊ သားမယား လယ်ယာ နွားကျွဲစသည်တို့၌။ အပရဏ္ဏော၊ ဖြစ်မှားလျက်။ ယသ၊ အကြင်သူအား။ အပရဏ္ဏတိ၊ ဖြစ်မှား၏။ တံပိ၊ထိုသူကိုလည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ အတ္ထနိ၊မိမိ၌။ အပရဏ္ဏံ၊ ဖြစ်မှားခြင်းရှိသော။ စောရံ၊ ခိုးသူကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝေရိဝါပန၊ ရန်သူတယောက်သည် မူလည်း။ ကေနစိဒေဝ ကာရဏေန၊ တစုံတခုသော အကြောင်းကြောင့်။ ဗဒ္ဓဝေရံ၊ ဖွဲ့အပ်သောရန်ပြုံးရှိသော။ဝေရိ၊ ရန်သူကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ကတ္တဗ္ဗတာယ ဒါရဏတာယ၊ ကြမ်းထမ်း ခက်ထန်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ တသ၊ ထိုသူအား။ ယံတံ အနယဗျသနံ၊ အကြင်အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်းကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ပုတ္တဒါရံဝါ၊သားမယား ကိုမူလည်း။ ဝိဇ္ဇေယျ၊ နှိပ်စက်ရာ၏။ ခေတ္တာဒိနိဝါ၊ လယ်စသည် တို့ကို မူလည်း။ နာသေယျ၊ ဖျက်ဆီးရာ၏။ ဇီဝိတာဝါ၊ အသက်မှမူလည်း။ နံ၊ ထိုသူကို။ ဝေါရောပေယျ၊ချရာ၏။ဒသသု အကုသလကမ္မပထေသု၊ဆယ်ပါး သော အကုသိုလ် ကမ္မပထတို့၌။ မိစ္ဆာ ဌပိတတ္တာ၊ မှားသော အားဖြင့် ထားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မိစ္ဆာပဏိဟိတံ၊ အမှားဖြင့် နှလုံးသွင်း၍ ထားအပ်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပါပိယော နံ တတော ကရေတိ၊ ဟူသည် ကား။ တံပုရိသံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ တတော ပါပတရံ၊ ထိုအကျိုးမဲ့ကို ပြုသောထက် အလွန်ယုတ်မာစွာ ပြစ်မှားခြင်းကို။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ ဝုတ္တပ္ပကာရော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ ဒိသော၊ ခိုးသူ တဒယောက်သည်။ ဒိသဿ ဝါ၊ ခိုးသူ တယောက်အားရင်း။ ဝေရိ၊ ရန်သူတဒယောက်သည်။ ဝေရိနော ဝါ၊ ရန်သူတယောက်အားရင်း။ ဇုမသ္မိ-ယေ ဝ အတ္ထဘာဝေ၊ ဤအတ္တဘောဌ် လျှင်မူလည်း။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ကိုလည်း။ ဥပ္ပါဒေယျ၊ ဖြစ်ပေရာ၏။ ဇီဝိတက္ခယံ ဝါ၊ အသက်ကုန်ခြင်းကို မူလည်း။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ အကုသလ ကမ္မပထေသု၊ အကုသိုလ် ကမ္မပထတို့၌။ မိစ္ဆာ ဌပိတံ၊အမှားဖြင့် ထားအပ်သော။ဇုဒံ ပန စိတ္တံ၊ဤစိတ်သည်၊ ဒိဋ္ဌေ-ဓမ္မ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်အဖြစ်၌။ အနယဗျသနံ၊ အကျိုးမဲ့ပျက်စီးခြင်း သို့။ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ၏။ အတ္ထဘာဝ သတသဟဿေသုပိ၊ ဘဝ အရာ ဘဝအထောင်တို့၌လည်း။ဝါ၊ ဘဝအသိန်းတို့၌လည်း။စတူသု အပါယေသု၊ အပါယ်လေးကုံတို့၌။ ခိပိတ္တာ၊ ပစ်ချ၍။ သိသံ ဥက္ခိပိတုံ၊ ဦးခေါင်း ပေါ်စေ ခြင်းငှါ။ နဒေတိ၊ မပေး။ ဇုတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟု၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးနှင့်တကွ။ ဇာတာ၊ဖြစ်၏။ ဥပါသကေနုပန၊ ဒါယကာသည်ကား။ ဘဝန္တရေ၊ ဘဝတပါး၌။ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော ကံကို။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ နပုန္ဓိတံ၊ မလျှောက်ထား။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ မလျှောက်ထားသောကြောင့်။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ နကထိတံ၊ ဟောတော်မမူ။

အဌမံ၊ သော။ နန္ဒဝေါပါလက ဝတ္ထု၊ သည်။
ဇုတိသမတ္တံ၊ ပြီး၏။

၃-စိတ္တဝဂ္ဂ၊ ၉-သောရေယျတ္ထေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ....နန္ဒဝေါပါလကဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ သောရေယျတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်း ဖြစ်သော ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ နတံ မာတာပိတာ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

နတံ မာတာပိတာ ကယိရာတိ ဇုမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နတံ မာတာ ပိတာ ကယိရာ-စသော ဤဓမ္မဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရား သဗ္ဗညူသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ သောရေယျတ္ထေရံ၊ သောရေယျ မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ သောရေယျနဂရေ၊ သောရေယျပြည်၌။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ဟောအပ်၏။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ပြီးစေတော်မူ၏။ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေ၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ၌။ ဝိဟရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ သောရေယျ နဂရေ၊ သောရေယျပြည်၌။ သေရေယျ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သောရေယျ သူဌေးသားသည်။ ဧကေန သဟာယကေန၊ သူငယ်ချင်း တယောက်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။သုခယာနကေ၊ ငြိမ်သက်သော ယာဉ်၌။ နိသိဒိတ္တာ၊နေ၍။ မဟန္တေန၊ များစွာသော။ ပရိဝါရေန၊ အခြံအရံဖြင့်။ နဂရာယ၊ ရေချိုးခြင်းငှါ။ နဂရာ၊ ပြည်မှ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။

မဟာကစ္စာယနတ္ထေရော၊ ရှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်သည်။သောရေယျနဂရံ၊ ပြည်သို့။ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်း အလို့ငှါ။ ပဝိသိတုကာမော၊ ဝင်လိုသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍။ဗဟိနဂရေ၊ ပြည်ပ၌။ သဏ်ဌာဒိုံ၊ ဒုကုဋ္ဌကို။ ပါရုပတိ၊ ရုံ၏။ ထေရသစ်၊ မထေရ်၏လည်း။ သရီရံ၊ကိုယ်သည်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ။ ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိ၏။ သောရေယျသေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သောရေယျသူဌေးသားသည်။ တံ၊ ထိုကစ္စည်းမထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ စိန္တေသိ၊၏။အယံဝါ ထေရော၊ဤမထေရ် သည်လည်း။ မမ၊ ၏။ ဘရိယာ၊ သည်။ ဘဒေယျ၊ ဖြစ်ပါမူကား။ အဟောဝတ၊ စွ။ မမ ဘရိယာယဝါ။ ဝါ့မယားဖြစ်လည်း။ သရီရဝဏ္ဏော၊ ကိုယ် အဆင်းသည်။ ဧတာသ၊ ဤကစ္စည်းမထေရ်၏။ သရီရဝဏ္ဏောဝိယ၊ ကိုယ် အဆင်းကဲ့သို့။ဘဒေယျ၊ ဖြစ်ပါမူကား။ အဟောဝတ၊ စွ။ ဧုတိ၊ဤသို့ကြောင့်။ တသ္မာ။ထိုသောရေယျသူဌေးသား၏။ စိန္တိတ မတ္တေယေဝ၊ ကြောက်မျှသာလျှင်။ ပုရိသလိင်္ဂံ၊ ယောက်ျားအသွင်သည်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်၏။ဧုတ္ထိလိင်္ဂံ၊ မိန်းမအသွင်သည်။ ပါတုရဟောသိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူဌေး သားသည်။ လဇ္ဇိတော၊ ရှက်ခြင်းကြောင့်။ ယာနကာ၊ ယာဉ်မှ။ သြရယ်၊ ဆင်း၍။ ပလာယိ၊ ပြေး၏။ ပရိဇနော၊ အခြံအရံ လူအပေါင်းသည်။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အသဇ္ဇာနန္တော၊ မသိခြင်းကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤသူဌေးသား ကား။ ဂတိ ၊ အဘယ်နည်း။ ဧုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ၏။ သာပိ၊ ထိုမိန်းမသည် လည်း။တဏ္ဍာသိလ မဂ္ဂံ၊ တဏ္ဍာသိုလ်ပြည်သို့ သွားသောခရီးသို့။ ပဋိပဇ္ဇိ၊ သွား၏။ အသ၊ ထိုမိန်းမဖြစ်သော သူဌေးသား၏။ သဟာယကောပိ၊ အဆွေ ခင်ပွန်းသည်လည်း။ ဧုတော စိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ ဝိစရိတ္တာဝိ၊ ရှာဖွေ ပါသော်လည်း။ နံ အဒ္ဒသ၊ မမြင်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ နှာယိတ္တာ၊ ရေချိုးပြီး၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမိံသု၊ ပြန်သွားကုန်၏။ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဧုတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ မေးသည်ရှိသော်။ နှာယိတ္တာ၊ ရေချိုးပြီး၍။ အာဂတော၊ ပြန်လာ သည်။ ဘရိယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ မညိမှာတိ၊ ငါတို့မှတ်ကုန် အောက်မေ့ကုန်၏ဟု။ ဝဒိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုသူဌေးသား၏။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့သည်။ တတ္ထတတ္ထပိ၊ ထိုထို အရပ်၌လည်း။ ပရိယေသိတ္တာ၊ ရှာ၍။ အပဿန္တာ၊ မမြင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ရောဒိတ္တာ၊ငိုး၍။ ပရိဒေဝိတ္တာ၊ မြည်တမ်း၍။ မတော၊ သေသည်။ ဘရိယတိ-တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ သတည်းဟု။ မတကဘတ္တံ၊ သူသေတို့ စားရာထမင်းကို။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမတို့သည်။ တတ္ထသိလဂါမံ၊ တဏ္ဍာသိုလ်

ပြည်သို့ သွားသော။ ကော်သတ္ထဝါဟံ၊ လှည်းကုန်သည် တယောက်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ယာနကာသ၊ လှည်း၏။ပန္ထတော ပန္ထတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ အနုဗန္ဓိ၊ လိုက်၏။

အထ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမိန်းမကို။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ယာနကာသ၊ လှည်း၏။ ပန္ထတော ပန္ထတော၊ နောက်မှ နောက်မှ။ အနုဗန္ဓတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ သော၊ ထိုမိန်းမသည်။ ကာသ၊ အသယ်သူ၏။ ဒါရိကာ၊ မယားနည်း။ ဣတိ၊ သို့။ တံ၊ သင့်ကို။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ နှ ဇာနာမ၊ မသိကုန်။ ဣတိဝဒိ သု၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ သာမိ၊ အရှင်။ တုမှေ၊ တို့သည်။မာအဝစုတ္ထ၊ မဆိုကုန်လင့်။အတ္တနော၊၏။ယာနကံ၊ လှည်းကို။ ပါဇေထ၊ မောင်းကုန်, နှင်ကုန်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဒသာ၊ ခြေဖြင့်။ ဂမိဿာမိတိ၊ လိုက်ပါအံ့ဟူ၍။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ဂန္ဓုန္တိ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ ဘိဇ္ဇန္တိ၊ ပေါက်ကုန်၏။ အဂ်ုလိ-မုဒ္ဒိကံ၊ လက်စွပ်ကို။ဒတ္တွာ၊ပေး၍။ ကေသ္မိ ယာနကေ၊ တခုသော လှည်း၌။ ဩကာသံ၊ စီးရအံ့သော အခွင့်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။စိန္တယိ သု၊ကြံကုန်၏။တတ္ထသိလနဂရေ၊ တတ္ထသိုလ်ပြည်၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သေဋ္ဌိပုတ္တသ၊ သူဌေးသားအား။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ၊ ထိုသူဌေးသားအား။ အာစိက္ခိဿာမ၊ ကြားကုန်အံ့။ မဟာ-ပဏ္ဏာကာရော၊ မျှားစွာသော လက်ဆောင်သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ ဘရိယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ဂန္ဓွာ၊ ၍။ သာမိ၊ ရှင်သူဌေး။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ကော်၊ တယောက်သော။ ဣတ္ထိရတနံ၊ မိန်းမ ရတနာကို။ အာနိတံ၊ ဆောင်ခဲ့ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏၊ သော၊ ထိုသူဌေးသား သည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။တံ၊ ထိုသူဌေးသို့ကို။ပဏ္ဏော-သာပေတ္ဝာ၊ ခေါ်စေ၍။ အတ္တနော ၏။ ဝယာနုရူပံ၊ အရွယ်နှင့် လျောက်ပတ်သော။ အတိရူပံ၊ အလွန်အဆင်းလှလော။ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်ညိုတွယ်ရှိသော အဆင်းကို။ဒိသ္မာ၊မြင်၍လျင်။ ဥပဋ္ဌသိနေဟေ၊ ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ အကာသိ၊ နေစေ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပုရိသာ၊ ယောကျ်ားတို့သည်။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ အဘူတပုဗ္ဗာနာမ၊ ☰ မဖြစ်ဘူးသောမည်သည်။ နတ္ထိ မရှိ။ ဣတ္ထိယော ဝါ၊ မိန်းမတို့ သည်လည်း။ ပုရိသာ၊ ယောကျ်ားတို့သည်။ အဘူတပုဗ္ဗာနာမ၊ မဖြစ်ဘူးသောမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ ပုရိသာ၊ ယောကျ်ား တို့သည်။ ပရသ၊

သူတပါး၏။ ဒါရေသု၊ မယားတို့၌။ အတိစရိတ္တာ၊ လွန်ကျူး ပြစ်မှား၍။ ကာလံကတ္တာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ ဗဟုနိ ဝဿသတသဟဿာနိ၊ များသော အနှစ်အသိန်းတို့ပတ်လုံး။နိရယေ၊ ရေ၌။ပစ္စိတ္တာ၊ ကျက်ပြီး၍။မနုဿဇာတိ၊ လူအဖြစ်သို့၊ အာဂန္တွန္တာ၊ ရောက်လာသည်ရှိသော်။ အတ္တဘာဝသတေ၊ တရာသောကိုယ်အဖြစ်၌။ ဇာတိဘာဝံ၊ မိန်းမအဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံး။ပူရိတ-ပါရမိ၊ ဖြည့်အပ်ပြီးသော ပါရမီ ရှိသော။ အရိယသာဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်ဖြစ်သော။ အာနန္ဒတ္ထေရောပိ၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်လျက်လည်း။ သံသာရေ၊ ၌။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည် ရှိသော်။ ဧကတ္တိ-အတ္တဘावေ၊တခုသော ကိုယ်အဖြစ်၌။ကမ္မာရကုလေ၊ ပန်းထိမ်သည်အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ပရဒါရကမ္မံ၊ ပရဒါရက်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ နိရယေ၊ ရေ၌။ပစ္စိတ္တာ၊ ကျက်ပြီး၍။ ပဏ္ဍာဝေသေသေန၊ အကျိုးကြွင်း အားဖြင့်။ ဗုဒ္ဓသသု အတ္တဘावေသု၊ တဆယ့်လေးခုဖြစ်သော အတ္တသောတို့၌။ ပုရိသဿ၊ ယောကျ်း၏။ ပါဒပရိစာရိကာ၊ ခြေရင်း အလုပ် အကျွေးဖြစ်သော။ ဇာတိ၊ မိန်းမသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ရလေ၏။ သတ္တသု အတ္တ-ဘावေသု၊ခုနစ်ကြိမ်သော ကိုယ်အဖြစ်တို့၌။ဗီဇုဒ္ဓရဏ်၊ ဌေးစေ့ ထုတ်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ဇာတိယောပန၊ မိန်းမတို့သည်ကား။ ဒါနာဒီနိ၊ အလှူပေးခြင်း အစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဇာတိ-ဘावေ၊ မိန်းမအဖြစ်၌။ ဆန္ဒံ၊ တပ်ခြင်းကို။ ဝိရာဇေတ္တာ၊ ပယ်စွန့်၍။ နော၊ ဝါတို့၏။ ဇုဒံပုညံ၊ ဤကောင်းမှုသည်။ ပုရိသတ္တဘावံ၊ ယောကျ်းအဖြစ်ကို။ ပဋိလာဘာယ၊ ရခြင်းငှါ။ ပဝတ္တတူတိ၊ ဖြစ်စေသတည်းဟု။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အဓိဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ဆောက်တည်၍။ ကာလံကတ္တာ၊ သေခြင်းကို ပြု၍။ ပုရိသတ္တဘावံ၊ ယောကျ်းအဖြစ်ကို။ပဋိလာဘန္တိ၊ ရကုန်၏။ ပတိဒေဝတာ၊ အိမ်ဦးနတ်ကဲ့သို့။ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ သာမိကော၊ လင်၌။ သမ္မာပဋိပတ္တိဝသေနပိ၊ ကောင်းစွာကျင့်ခြင်း,ရိုသေစွာကျင့်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း။ပုရိသတ္တဘावံ၊ ယောကျ်းအဖြစ်ကို။ ပဋိလာဘန္တေ၀၊ ရကုန်သည်သာလျှင်တည်း။

အယံဟနေ သေဋ္ဌပုတ္တော၊ ဤ သူဌေးသားသည်။ ထေရေ၊ မထေရ်၌။ အယောနိသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥပ္ပါဒေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍။ဇုမသို့ ယေ၀ အတ္တဘावေ၊ဤကိုယ်၏ အဖြစ်၌သာလျှင်။ ဇုတ္ထိဘावံ၊

ဓိန်းမ အဖြစ်ကို။ ပဋိလဘိ၊ ရ၏။ တတ္တသိလာယံ၊ တတ္တသိုလ်ပြည်၌။ သေဋ္ဌိပုတ္တော နာ၊ သူဌေးသားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သံဝါသံ၊ ယဉ်ပါးပေါင်းဘော်ခြင်းကို။ အန္ဓာယ၊ စွဲ၍။ အဿာပန၊ ထိုသူဌေးသမီး၏လျှင်။ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ သာ၊ ထိုသူဌေးသမီးသည်။ ဒသမာသစ္စယေန၊ ဆယ်လလွန်သဖြင့်။ ပုတ္တံ၊ ကို။ လဘိတ္တာ၊ ရ၍။ တဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ ပဒသာ၊ ခြေဖြင့်။ ဂမနကာလေ၊ သွားနိုင်သောအခါ၌။ အပရံပိ၊ တယောက်လည်း ဖြစ်သော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝဋိလဘိ၊ ရ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုသူဌေးသို့၏။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။ ဝုဋ္ဌာ၊ မွေးကုန်သော။ ဒွေ ပုတ္တာ၊ သားနှစ်ယောက် တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သောရေယျနဂရေ၊ ပြည်၌။တဓိ၊ ထိုသူဌေးသို့းကိုဝင်လျှင်။ပဋိစ္စ၊ အကြောင်းပြု၍။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သော သားတို့သည်။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက်တို့တည်း။ ဇုတိ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ သားယောက် တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ သောရေယျ နဂရတော၊ သောရေယျပြည်မှ။ တဿ၊ ထိုသူဌေးသို့၏။ သဟာယကော သေဋ္ဌိ ပုတ္တော၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော သူဌေးသားသည်။ ပဗ္ဗဇိ သကဋ္ဌသတေဟိ၊ လှည်းငါးရာတို့ဖြင့်။ တတ္တသိလံ၊တတ္တသိုလ်ပြည်သို့။ဂန္ဓွာ၊သွား၍။သုခယာနကော၊ဖြိမ်သက်သောယာဉ်၌၊နိသိန္နော၊နေပြီးသော်။နဂရံ၊ တတ္တသိုလ်ပြည်သို့။ပါဝိသိ၊ဝင်လေ၏။ အဿ၊ထိုအခါ၌။နံ၊ထိုသူဌေးသားကို။သ၊ထိုသူဌေးသို့းသည်။ဥဝဝိုပါသာဒ တဓလေ၊ အထက်ပြာသာဒ်အပြင်၌။ဝါတပါနံ၊ လေသာပြူတင်းကို။ဝိဝရိတ္တာ၊ ဖွင့်၍။ အန္ဓရဝိထိံ၊ ခရီးမကို။ ဒ္ဒိတာ၊ ရပ်လျှက်။ ဩလောကယမာနာ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ဒိသ္မာ၊၍။ တံ၊ ထိုသူဌေးသားကို။ သဠာနိတ္တာ၊သိ၍။ ဒါသိံ၊ ကျွန်မကို။ ပေသေတ္တာ၊ စေလွှတ်၍။ ပဝေသေတ္တာ ၊ ခေါ်စေ၍။ မဟာတလေ၊ ပြာသာဒ်အပြင်၌။ နိသိဒါပေတ္တာ၊ နေစေ၍။ မဟန္တံ၊ မျှားစွာသော။ သက္ကာရသမ္မာနံ၊ မြတ်နိုးတနာ ပူဇော်ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုသူဌေးသို့းကို။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။တုံ၊ သင့်ကို။ ဇုတော၊ ဤအခါမှ။ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ၊ မမြင်ဘူးကုန်။ ကထဏ္ဍပန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ နော၊ ငါတို့အား။ မဟန္တံ၊ မျှားစွာသော။သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာကို။ ကရောသိ၊ပြုဘိသနည်း။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ တုံ၊ သင်သည်။ ဇာနာသိ၊ သိလေသလော။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်သူဌေးသား။ အာမဇာနာမိ၊ သြော်သိသည်မှန်၏။ တုမှေ၊သင်တို့သည်။သောရေယျနဂရ-

ဝါသိနောနနု၊ သောရေယျပြည်သား မဟုတ်ကုန်လော။ ဧကတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နမ။ အာမ၊ သောရေယျပြည်သား မှန်၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့ ဆို၏၊ သာ၊ ထိုသူဌေးသွီးသည်။ မာတာ ပိတူနဋ္ဌ၊ မိဘတို့၏ဝင်း။ ဘရိယာယစ၊ မယား၏ဝင်း။ ပုတ္တာနဋ္ဌ၊ သားတို့၏ဝင်း။ အရောဂဘာဝံ၊ အနာ မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဧကတရော၊ သောရေယျပြည်က လာသော သူဌေးသားသည်။ ဘဒ္ဒေ၊ နမ။ အာမ အရောဂါ၊ သြော် အနာမရှိကုန်သည်မှန်၏။ ဧကတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ ဆိုပြီး၍။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္မ၊ အမိ။ ဧတေ၊ ဤသူတို့ကို။ ဇာနာသိ၊ သိလေသလော။ ဧကတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်။ အာမ ဇာနာမိ၊ သြော် သိသည်မှန်ပါ၏။ တေသံ၊ ထိုသူဘို့တွင်၊ ဧကောပုတ္တော၊ သူဌေးသား တယောက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သာမိ၊ သခင်။ သော၊ ထိုသူဌေးသားသည်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်လျှင် ဖြစ်၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နမ။ ဧဝံ၊ သို့။ မာဂဏေဟိ၊ မဆိုလင့်။ မယံ၊ ဝါတို့သည်။ တေန၊ ထိုသူဌေးသားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သုခယာနကေ၊ ဦးမ်သက်သောလှည်း၌။ နိသိဒိတ္တာ၊ နေ၍။ နှာယိတုံ၊ ရေချိုးခြင်းငှါ၊ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်ကုန်သည်ရှိသော်။ အသ၊ ထိုသူဌေးသား၏။ ဂတိံ၊ သွားလေရာကို။ နေဝဇာနာမ၊ မသိကြကုန်။ ဧကတော စိတော စ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ ဝိစရိတ္တာ၊ လှည့်ပတ်ရှာဖွေ၍။ တံ၊ ထိုသူဌေးသားကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ မာတာ ပိတူနံ၊ မိဘတို့အား။ အာရောစယိမှာ၊ အကြောင်းကြား ကုန်၏။ အသ၊ ထိုသူဌေးသား၏။ ဟေပိ၊ ထိုမိဘတို့သည်လည်း။ ရောဒိတ္တာ၊ ငိုမြည်။ ကန္ဒိတ္တာ၊ မြည်တမ်း၍။ ပေတကိစ္စံ၊ တမလွန်သဝဏ်ပြောင်းသွားသောသူ၏ ကိစ္စကို။ ကရိ၊ သု၊ ပြုကုန်၏။ ဧကတိ၊ လတ်သော်။ သာမိ၊ အရှင်။ သော၊ ထိုသူသည်။ အဟံ၊ ငါပင်မှန်၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဘဒ္ဒေ ၊ နမ။ အပေဟိ၊ ဖဲလေလော့။ ကိံ ကထေသိ၊ အဘယ်သို့ ဆိုသိသနည်း။ မယှံ၊ ၏။ သဟာယော၊ အဆွေခင်ပွန်းကား။ ဒေဝကုမာရောဝိယ၊ နတ်လုလင်ကဲ့သို့။ ဧကော ပုရိသော၊ ဟောကျားတယောက် ပင်တည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင် သူဌေးသား။ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။ သော၊ ထိုလုလင်သည်။ အဟံ၊ ငါပင်တည်း။ဧကတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ နံ၊ ထိုသူကို။ ဧဒံ၊ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းသည်။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်လေသနည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ တေ၊ သင်သည်။ အယျော မဟာ ကစ္စာယနတ္ထေရော၊ အရှင်မဟာ ကစ္စည်း မထေရ်ကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်၏လော။ ဧကတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာမ ဒိဋ္ဌော၊ သြော် မြင်သည်

မှန်၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ အဟံ၊ ဝါသည်။ အယံ့ မဟာ-ကစ္စာယနဏ္ဍေရံ၊ ရှင်မဟာကစ္စည်း မထေရ်ကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ အယံထေရော၊ ဤမထေရ်သည်။ မမ ဘရိယာ၊ ဝါ့မယားသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ပါမူကား။ အဟောဝတ၊ သြော်ကောင်းပါလေစု။ ဘေသ၊ ဤမထေရ်၏။ သရီရဝဏ္ဏောဝိယ၊ ကိုယ်အဆင်းကဲ့သို့။ မမ ဘရိယာယ၊ ဝါ့မယား၏။ သရီရဝဏ္ဏော၊ ကိုယ်အဆင်းသည်။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ပါမူကား။ အဟောဝတ၊ သြော်ကောင်းပါလေစု။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံမိ၏။ စိန္တိတကွဏေ-ယေဝ၊ ကြံသောခဏ၌ပင်လျှင်။ မေ၊ ဝါ၏။ ပုရိသလိင်္ဂံ၊ ယောကျ်ားအသွင်သည်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်လေ၏။ ဣတ္ထိလိင်္ဂံ၊ မိန်းမအသွင်သည်။ ပါတု-ဘဝိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ဝါသည်။ လဇ္ဇမာနာ၊ ရှက်သည်ဖြစ်၍။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ ကိဉ္စိ၊တစုံတခုန်းသော စကားကို။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ အသက္ကုဏိတွာ၊ မတတ်နိုင်၍။ တတော၊ မှ။ ပလာယိတွာ၊ ထွက်ပြေးခဲ့၍။ သာမိ၊ အရှင်။ ဧဝမ၊ ဤတကွဲသိုလ်ပြည်ကို။ အာဂတာ၊ လာခဲ့၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တေ၊ သင်သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ အမှုကား။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အဟောဘာရိယံ၊ အလွန်ဝန်လေးစွာ၏။ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ မယ္ဟံ၊ ဝါ့အား။ နာစိက္ခိ၊ မကြားတဲ့ နေရှာလေသိသနည်း။ အဝိစပန၊ စင်စစ်မူကား။ တေ၊ သင်သည်။ ထေရော၊ ရှင်ကစ္စည်းမထေရ်ကို။ ခမာပိတော၊ ကန်တော့အပ်ပြီလော။ ဧကတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်သူဌေးသား။ နခမာပိတော၊ မကန်တော့အပ်လေ သေး။ ဧကတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ထေရော၊ ရှင်မဟာကစ္စည်းမထေရ်သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌ နေတော်မူသည်ကို။ တွံ၊ သင်သည်။ ဇာနာသိပန၊ သိပါ သလော။ ဧကတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဧဝမမေဝ နဂရံ၊ ဤဘကွဲသိုလ်ပြည်ကိုလျှင်။ ဥပနိဿာယ၊အမှီပြု၍။ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ စရန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဧဝမ၊ ဤအိမ်သို့။ သစေ-အာဂန္တွေယျ၊ အကယ်၍ ကြွလာသည် ဖြစ်ပြားအံ့။ သာမိ၊ အရှင်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ မမ အယျဿ၊ ဝါ့သခင်အား။ ဘိက္ခာဟာရံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒေယျံ၊ လှူချင်ပါ၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတဖြိုးကား။ သီဃံ၊ လျင်စွာ။ သတ္ကာရံ၊ ပူဇော်သတ္ကာကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။အမှာကံ၊ တို့သည်။အယျံ၊ ဤအရှင်မဟာကစ္စည်း မထေရ်ကို။ခမာပေဿာမ၊ သည်းခံ စေအံ့။ ဧကတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ သော၊ သည်။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဝသနट्ठာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်

လျှောက်ပတ်သော အရုဝ်ဌ။ နိသိန္နော၊ နေလျှက်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သွေ့၊ နက်ဖြန်။ မယ်ံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူပါ ကုန်လော့။ ဧတိ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သူဌေးသား။ တုံ၊ သင်သည်။ အာဂန္တုကောနနု၊ ညှို့သည် မဟုတ်လော။ ဧတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ် တို့အား။ အာဂန္တုက ဘာဝံ၊ ညှို့သည်အဖြစ်ကို။ မာပုစ္ဆထ၊ မေးတော် မမူပါလင့်လော့။ သွေ့၊ နက်ဖြန်။ မယ်ံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူပါလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည် ရှိသော်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အဓိဝါသေသိ၊ ဝန်ခံ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်ဌ-လည်း။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ မဟာသက္ကာရော၊ ကြီးစွာသော ပူဇော်ဘွယ်ကို။ ပဋိယတ္တော၊ စီရင်အပ်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ပုန-ဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့ဌ။တံဂေဟဒ္ဒါရံ၊ ထိုအိမ်တံခါးသို့။ အဂမာသိ၊ ကြွလာ၏။ အထ၊ ထို အခါဌ။ နံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ နိသိဒါပေတ္တာ၊ နေစေ၍။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။အာဟာရေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ ပရိဝိသိတ္တာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်။ တံဧတ္ထိ၊ ထိုသူဌေးမကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ခေါ်၍။ ထေရဿ။ မထေရ်၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်းဌ။ နိပ္ပဇ္ဇာပေတ္တာ၊ ဝပ်စေ၍။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ မယ်ံ၊အကျွန်ုပ်၏။ သဟာယိကာယ၊ အဆွေ ခင်ပွန်းမအား။ ခမထ၊ သည်းခံတော် မူပါလော့။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တေံ၊ ဤသို့သည်းခံရခြင်း၏ အကြောင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ် နည်း၊ ဧတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံ၊ ဤသူဌေး ကတော်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဌ။ မယ်ံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပိယသဟာယကော၊ ချစ်ကျွမ်းဝင်သော သူဌေးသားသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ပါလျက်။ တုမှေ၊ အရှင် ဘုရားတို့ကို။ ဩလောကေတ္တာ၊ ကြည့်၍။ ဧဝံနာမ၊ ဤသို့ ယုတ်မာသော အမှုအရာ အကြောင်းကို။ စိန္တေသိ၊ မသင့်သောအားဖြင့် ကြံမိ၏။ အထ၊ ထိုသို့ ကြံသောအခါဌ။ အဿ၊ ထိုသူယေ်ချင်း သူဌေးသား၏။ပုရိသလိင်္ဂ၊ ယောက်ျား၏ အသွင်သည်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်၏။ ဣတ္ထိလိင်္ဂ၊ မိန်းမ၏အသွင်သည်။ ပါတုဘဝိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ခမထ၊ သည်းခံတော်မူပါလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ တပြိုးကား။ ဥဋ္ဌဟထ၊ ထလော့။ တေ၊ အား။ အဟံ၊ ငါသည်။ ခမာမိ၊ သည်းခံ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ထေရေန၊ မထေရ်သည်။ အဿ၊ ထိုသူဌေးမအား။ ,ခမာမိတိ၊ သည်းခံ၏ဟူ၍။ ဝတ္ထုမတ္တေ္ထယေဝ၊ ဆိုကာမျှ

ဖြစ်သော်သာလျှင်။ ဣတ္ထိလိင်ံ၊ မိန်းမအသွင်သည်။ အန္တရဝေယိ၊ ကွယ်ပျောက်၏။ ပုရိသလိင်ံ၊ ယောကျ်း၏ အသွင်သည်။ ပါတုဘဝိ၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။

ပုရိသလိင်ေ၊ ယောကျ်းအသွင်သည်။ ပါတုဘူတ မတ္တေ၀ေ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကာမျှလျှင်။တံ၊ထိုသူဌေးသားကို။ တတ္တသိလာယ၊ တတ္တသိုလ်ပြည်သား ဖြစ်သော။ သေဋ္ဌိပုတ္တော၊ သူဌေးသားသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ သမ္မ-သဟာယက၊ချစ်ကျွမ်း၀င်သော အဆွေခင်ပွန်း။ဣမေ ဒွေဒါရကာ၊ဤသူယေ် နှစ်ယောက် တို့သည်။တ၀၊သင်၏။ ကုန္ဓိယံ၊ ၀မ်းဌ။ဝုဋ္ဌပုတ္တာ၊ ဖွားမြင်သော သားတို့တည်း။ မံ၊ငါ့ကို။ ပဋိစ္စ၊ ၍။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥဘိန္နံပိ၊ နှစ်ပါးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ နော၊ ငါတို့၏။ ပုတ္တာ၀ေ၊ သားတို့သာလျှင်တည်း။ ဣ၀ေ၀၊ ဤတတ္တသိုလ်ပြည်ခ္ခ်ိသာလျှင်။ ၀သိဿာမ၊ နေကုန်အံ့။ မာဥတ္တတ္ထိ၊ မဆန့်ကျင်လင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သမ္မ၊ သူယေ်ချင်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧကေနတ္တဘာ၀ေန၊ တခုသော ကိုယ်အဖြစ်ဖြင့်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပုရိသော၊ ယောကျ်းသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်ပါလျက်။ ပုန၊ တဘန်။ ဣတ္ထိဘာ၀ံ၊ မိန်းမ
ဓ အဖြစ်သို့။ ပတ္ဝာ၊ ရောက်၍။ ပုန၊ တဘန်။ ပုရိသော၊ ယောကျ်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်ပြန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိပ္ပကာရံ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်ရလေ၏။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဋိစ္စ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဒွေပုတ္တာ၊ သားနှစ်ယောက် တို့သည်။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ ငါ၏။ ကုန္ဓိတော၊ ၀မ်းမှ။ ဒွေပုတ္တာ၊ သားနှစ်ယောက် တို့သည်။ နိက္ခန္တာ၊ ဖွားမြင်ကုန်၏။ သွာဟံ၊ သည်။ ဧကေနတ္တဘာ၀ေန၊ တခုတည်းသော ကိုယ်အဖြစ်ဖြင့်။ ဝိပ္ပကာရံ၊ ဘောက်ပြန်သောအခြင်းအရာ သို့။ ပတ္ဝာ၊ ရောက်၍။ ပုန၊ တဘန်။ ဂေဟော၊ အိမ်၌။ ၀သိဿာမိ၊ နေအံ့။ ဣတိသည်ံ၊ ဤသို့သော အမှတ်ကို။ မာကရိ၊မပြုချင်ပြီ။ အဟံ၊ ငါသည်။ မမ အယျဿ၊ ငါ၏ အရှင်ဖြစ်သော ရှင်ကစ္စည်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုပါအံ့။ ဣမေ ဒွေဒါရကာ၊ ဤသူယေ် နှစ်ယောက် တို့သည်။ တ၀ဘာရာ၊ သင့်၀တ္တရားဖြစ်ကုန်၏။ ဣမေသု၊ ဤသူယေ် တို့၌။ မာ၀မဇ္ဇိ၊ မမေ့မလျော့ပါစေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေတ္တာစကား မှာထားခဲ့၍။ ပုတ္တေ၊ သားတို့ကို။ သိသော၊ ဦးခေါင်း၌။ ပရိစုम्बိတ္ဝာ၊ အဘန်ဘန်နမ်း၍။ ပရိမဇ္ဇိတ္ဝာ၊အဘန်ဘန် ကိုယ်အလုံးကိုသပ်၍။ ဥရေ၊ ရင်ခွင်၌။နိပ္ပဇ္ဇာပေတ္ဝာ၊ အိပ်စေ၍။ ဝိတု၊ အဘအား။ နိယျာဒေတ္ဝာ၊ အပ်နှင်းခဲ့၍။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ပဗ္ဗဇ်ံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိ၊

တောင်းပန်၏။ ထေရော်ပါ၊ မထေရ်သည်လည်း။ နံ၊ ထိုသူဌေးသားကို။ ပဋ္ဌာဇေတွာ၊ ရှင်ပြု၍။ ဥပသမ္ပာဒေတွာ၊ ပဋ္ဌင်းခံစေ၍။ ကမ္မဋ္ဌာန်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဏ္ဍိတွာဝ၊ သင်၍လျှင်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ကြွသည်ရှိသော်။ အနုပုဗ္ဗေန၊အစဉ်အားဖြင့်။သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။အဂမာသိ၊ ရောက်လေ၏။ တဿ၊ ထိုသူဌေးသား၏။ သောရေယျတ္ထေရောတိ နာမံ၊ သောရေယျ မထေရ် ဟူသော အမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဇနပဒ-ဝါသိနော၊ဇနပုဒ်၌ နေကုန်သော သူတို့သည်။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥ,တွာ၊ သိ၍။ သံခုတိတွာ၊ ကြော်ငြာ ချောက်ချား၍။ ကောဋုဟလာ၊ အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သည်။ ဇာတာ၊၏။တံ၊ ထိုမထေရ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ၍။ ပုစ္ဆိ ံသု၊ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံကိရ၊ ဤသို့ မဖွယ်မရာ ဖြစ်၏ဟု ဆိုကြသောစကားသည် မှန်ပင်မှန်လေသလော။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေးကုန်၏။ အာဝုသော၊ ဝါရှင်တို့။ အာမ၊ သြော် ဆိုကြသော စကား အမှန်ပင်ဖြစ်ပေ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုသတ်သော်။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကာရဏံ နာမ၊ အကြောင်း မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ကုဋ္ဌိယံ၊ ဝမ်း၌။ ဒ္ဒေပုတ္တာ၊ သားနှစ်ယောက် တို့သည်။နိဗ္ဗတ္တာကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။တုမ္မေ၊အရှင်ဘုရားတို့ကို။ ပဋိစ္စ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဒ္ဒေ၊ သားနှစ်ယောက်တို့သည်။ ဇာတာကိရ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ တေသံ၊ ထိုသားငယ်တို့တွင်။ ကတရေသု၊ အဘယ်သားတို့၌။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဗလဝသိနေဟော၊ အားကြီးသော ချစ်ခြင်းရှိသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ဝါရှင်တို့။ ကုဋ္ဌိယံ၊ ဝမ်း၌။ ဝုဋ္ဌေကသု၊ မွေးဖွားသော သားတို့၌။ ဗလဝသိနေဟော၊ အားကြီးသော ချစ်ခြင်းရှိ၏။ ဇုတိ၊ဤသို့ဆို၏။ အာဂတာဂတာ၊ရောက်လာ ရောက်လာကုန်သော သူတို့သည်။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ပုစ္ဆိ ံသု၊ မေးကုန်၏။

ထေရော၊ ကြီးမှရဟန်းပြုသော မထေရ်ကြီးသည်။ ကုဋ္ဌိယံ၊ ဝမ်း၌။ ဝုဋ္ဌေကသုဝေ၊ ဖွားမြင်သောသားတို့၌သာလျှင်။ သိနေဟော၊ချစ်ခြင်းသည်။ ဗလဝါ၊ အားကြီးရိုးကေန် မှန်ပေ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်။ပုနပ္ပုနံ၊ အသန်တလဲလဲ မေးလာသောသူတို့ကို။ ကထေန္တော၊ ပြောရသည်ရှိသော်။ ဟရာယမာနော၊ရှက်စနိုး၍။ဧကောဝ၊ တယောက်တည်းသာလျှင်။နိသိဒတိ၊ နေ၏။ ဧကောဝ၊ တယောက်တည်း သာလျှင်။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ သော၊

ထိုတောထွက်မထေရ်ကြီးသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကတ္တာ့ပဂတော၊ တယောက်တည်းသာ ထိုသို့အရပ်သို့ကပ်လျက်။အတ္တာဘာဝေ၊ ကိုယ်အဖြစ်၌။ ခယဝယံ၊ ကုန်ခြင်း, ပျက်ခြင်းကို။ သမုဒ္ဒါပေတွာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း အသင့်အားဖြင့် နှလုံးထား၍။ သဟပဒ္ဓိသန္ဓိဒါဟိ၊ ပဋိသန္ဓိဒါတို့နှင့်တကွ။အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ပါပုဏိ၊ ၏။အထ၊ ထိုအခါ၌။နံ၊ ထိုရဟန္တာကို။ အာဂတာဂတာ၊ လာကုန်လာကုန်သောသူတို့သည်။ပုစ္ဆန္တိ၊ မေးကုန်၏။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေဝေနာမ၊ ဤမည် ဤမည်သော အကြောင်းသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတဲ့။ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုသောစကား မှန်သလောဟုမေးကုန်၏။အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အာမ၊ မှန်ပေ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ကတရေသု၊ အဘယ်သားတို့၌။ ဝေ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ သိနေဟော၊ ချစ်ခြင်းသည်။ဗလဝ၊ အားကြီးသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေးကုန်၏။ မယှံ၊ ငါ့အား။ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသော ဝတ္ထု အာရုံ၌။သိနေဟောနာမ၊ ချစ်ခြင်းမည်သည်။နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ဇုတိ၊ သို့။ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ အဘူတံ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို။ကထေသိ၊ ပြောဆိုတိ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဟိရိမဒိဝသေသု၊ ရှေးဖြစ်သော နေ့ရက်တို့၌။ ကုန္ဓိယံ၊ ဝမ်း၌။ ဝုဋ္ဌပုတ္တေသု၊ ဖွားမြင်သောသားတို့၌။ သိနေဟော၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဗလဝ၊ အားကြီး၏။ ဇုတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ ပြောဆိုပြီး၍။ ဇုဒါနိ၊ ယခုမူကား။ မယှံ၊ ၏။ ကတ္ထစိ၊ တစုံတယောက်သော အာရုံ၌။ သိနေဟော၊ ချစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိပြီဟု။ ဝဒတိ၊ ဆိုပြန်တိ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရောတိ၊ ကြား၏။ ဇုတိအာဟံသု၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ မမ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ နဗျာကရောတိ၊ မကြား။ မမ ပုတ္တဿ၊ ငါ့သား၏။ သမ္ဘပဏိတိတေန၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်အပ်သော။ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်တရားကို။ ဒိဋ္ဌကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ မြင်သည်မှစ၍။ ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသော အာရုံ၌။သိနေဟော၊ ချစ်ခြင်းသည်။နဇာတော၊ မဖြစ်လေပြီ။ အယံသမ္ဘတ္တိ၊ ဤမဂ်ဖိုလ်ဟူသော စည်းစိမ်ချမ်းသာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ မာတာ၊ အမိသည်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နေဝ သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ပိတာ၊ အဘသည်။ကာတုံ၊ ငှါ။ နသက္ကောတိ၊ နိုင်။ တံ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဇုမေသံ သတ္ထာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏။ အဘ္ဘန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌။ သမ္ဘာ၊ ကောင်းစွာ။ ပဝတ္တံ-စိတ္တမေဝ၊ ဖြစ်သော စိတ်သည်သာလျှင်။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ဇုတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဇုမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၄၃) ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ မာတာ၊ မွေးမိခင်သည်။ နကယိရာ၊ မပြုနိုင်ရာ။ ပိတာ၊ မွေးဘခင်သည်။ နကယိရာ၊ မပြုနိုင်ရာ။ အညေဝါ၊ မိဘမှတပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ညာတကာဝိစ၊ တို့သည်သည်း။ နကရေယျုံ၊ မပြုနိုင်ကုန်ရာ။ သမ္မာပဏိဟိတံ၊ ဆယ်ပါးသော ကုသိုလ် ကမ္မပထ၌ ကောင်းစွာ နှလုံးသွင်း၍ ထားအပ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ တတော၊ ထိုအကြောင်းထက်။ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သေယျသော၊မြတ်သော အားဖြင့်။ ကရေ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နု တန္တိ၊ နု တံ ဟူသည်ကား။ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ မာတာ၊ အမိသည်။ နေဝ ကရေယျ၊ မပြုနိုင်ရာ။ ပိတာ၊ အဘသည်။ နကရေယျ။ မပြုရာ။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ညာတကာ၊ဆွေမျိုးတို့သည်။ နကရေယျုံ၊မပြုနိုင်ကုန်ရာ။ သမ္မာပဏိဟိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒသသု ကုသလ ကမ္မပထေသု၊ ဆယ်ပါးသော ကုသလ ကမ္မပထတို့၌။ သမ္မာဒ္ဌပိတံ၊ ကောင်းစွာ ထားအပ်သော။ သေယျသော နံ တတော ကရေတိ၊ ဟူသည်ကား။ တတော ကာရဏာတော၊ ထို အကြောင်းထက်။ နံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သေယျသော ဝရတရံ ဥတ္တရိတရံ၊ လွန်စွာမြတ်ခြင်းကို။ ကရေယျ ကရောတိ၊ ပြုတတ်၏။ ဧတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့သည်။ ပုတ္တာနံ၊ သား သွီးတို့အား။ဓနံ၊ကို။ဒဒမာနာ၊ပေးကုန်သည်ရှိသော်။ကေသွိ ယေဝအတ္ထာဘာဝေ၊ တခုမသော ကိုယ်အဖြစ်၌လျှင်။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ဒဟကတ္တာ၊ မပြုဘဲ။ သုခေန၊ လွယ်စွာ။ ဇီဝိတ ကပ္ပနံ၊ အသက် မွေးလောက်အောင်သော။ ဓနံ၊ ကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ၊ သတ္ထောန္တိ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏။ ပိသာခါယ၊ ပိသာခါ၏။ မာတာပိတရောပိ၊ မိဘတို့သည်လည်း။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ မဟာဒ္ဓနာ၊ များသော ဥစ္စာရှိကုန်၏။ မဟာဘောဂါ၊ များသောစည်းစိမ်ရှိကုန်၏။ တသာ၊ ထိုပိသာခါ၏။ ကေသွိ ယေဝ အတ္ထာဘာဝေ၊ တခုသော ကိုယ်အဖြစ်၌လျှင်။ သုခေန၊ ချမ်းသာစွာ။ ဇီဝိတ ကပ္ပနံ၊ အသက်မွေးလောက်သော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ အဒံသု၊ ပေးနိုင်ကုန်၏။ စတ္ဂသုပန ဒိပေသု၊ လေးကျွန်းလုံးတို့၌။ စတ္တာ ဝတ္ထိ-ဆိရိ ံ၊ စကြဝဠာတောင်း စည်းစိမ်ကို။ ပုတ္တာနံ၊ သား သွီးတို့အား။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ သမတ္ထာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော။ မာတာ ပိတရောနာမ၊ မိဘတို့ မည်သည်။ နုတ္ထိ၊ မရှိ။ သဗ္ဗေ၊ နတ်ပြည်၌။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ ံ ဝါ၊ နတ်စည်းစိမ်ကိုဝင်း။ ပဌမဈာနာဒိ သမ္ပတ္တိ ံ ဝါ၊ ပဌမဈာန် စသည်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကိုဝင်း။

လောကုတ္တရသမ္ဗတ္တိ ဝါ၊ လောကုတ္တရာစည်းစိမ်ကိုရင်း။ ဒါနေ၊ ပေးရာ၌။ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုတွယ် ရှိအံ့နည်း။ ကထာဝ နတ္ထိ၊ပေးလိမ့်မည်ဟု ဆိုတွယ် စကား မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ သမ္ဘာဝဏိယတိတံ၊ ကောင်းစွာ ထားအပ်သော။ စိတ္တံပန၊ စိတ်သည်ကား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တေ သမ္ဗတ္တိ ဤစည်းစိမ်ကို။ဒါတုံ၊ပေးခြင်းငှါ။သဏ္ဌောတိ၊တည်နိုင်၏။တေန၊ထို့ကြောင့်။ သေယျသော နံ တတော ကရေတိ၊ ကရေ-ဟူ၍၊ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီ။

ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌၊ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

နဝမံ၊ ကိုးခုမြောက်သော။ သောရေယျဏ္ဍေရဝတ္ထု၊
သောရေယျ မထေရ် ဝတ္ထုသည်။ ဒုတိယမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

စိတ္တဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ စိတ္တဝဂ်အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

တတိယော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ။ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၄-ပုပ္ပ ဝဂ္ဂ၊

၁-ပထဝိကထာ ပသုတ ပဌမသတ္တိကဒ္ဒု ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ.... ကိုးဝတ္ထုတို့၏ အပေါင်းဖြင့် ထားအပ်သော စိတ္တဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဂါထာတို့၏ အနက်အဖွင့်ကို သိသာ ခြားနား သဒ္ဒနယ အတ္ထနယနှင့် ပြည့်စုံစွာ စိစဉ်ပြီး၍ ယခုအခါ၌ တဆယ့်နှစ်ဝတ္ထုရှိသော ပုပ္ပဝဂ်၌ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာတို့တွင် ပဌမသတ္တိကဒ္ဒု ဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ကော ဋ္ဌမံ ပထဝိ ဝိစေဿတိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ကော ဋ္ဌမံ ပထဝိ ဝိစေဿတိတိ ဋ္ဌမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ကော ဋ္ဌမံ ပထဝိ ဝိစေဿတိ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ ပြည်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည် ရှိသော်။ ပထဝိ ကထာ ပသုတော၊ မြေကြီးကို ဆိုသောစကား၌ လေ့လာကုန်သော။ ပဌမဘေဒေ ဘိက္ခူ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ ဟေ၊ ထိုငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားရှင်နှင့်ပင်။ သန္ဓိ၊ တကွ။ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုဒ်သို့ ဒေသစာရီ သွားခြင်းကို။ စရိတ္တာ၊ သွား၍။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း ဟော်သို့။ အာဂန္တ္ဝာ၊ လာ၍။ သာယန္ဟသမယေ၊ ညချမ်းသော အခါ၌။ ဥပဋ္ဌာနသာလာယံ၊ ညီမူခံရာ စရပ်၌။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေး ကုန်လျက်။ အတ္ထနာ၊ မိမိသည်။ ဂတဂတဋ္ဌာနေသု၊ ရောက်တိုင်း ရောက်တိုင်းကုန်သော အရပ်တို့၌။ အသုကဂါမေတော၊ ဤမည်သောရွာမှ။ အသုကဂါမံ၊ ဤမည်သောရွာသို့။ ဂမနဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ရာ, သွားရာအရပ်၌။ သမံ၊ မြေညီညွတ်၏။ ဝိသမံ၊ မမြေမညီညွတ်။ ကဒ္ဒမံ၊ ညွန်ပျောင်းသည်။ ဗဟုလံ၊ များ၏။ သက္ခရံ၊ ကျောက်စရစ်သည်။ ဗဟုလံ၊ များ၏။ ကာလမတ္တိကံ၊ မည်းနက်သော မြေစိုက် ရှိ၏။ တမ္ဗမတ္တိကံ၊ မြေနီစိုင် ရှိ၏။ ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့။ ပထဝိကထံ၊ မြေကြီးနှင့် စပ်သောစကားကို။ ကထေသုံ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အာဂန္တ္ဝာ၊ ကြွသောတော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရသ၊ ဆယ်သုံး ငါးသောဆဲဖြစ်သော ကာလ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အတယ်မည်သော စကား ဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဋ္ဌတိ၊

ပုန္ဆိတ္ကာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူခြင်းကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမှေတိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဝိစရိတဗ္ဗာနေ၊ ခရီးသွားရာအရပ်၌။ ပထဝိကထာယ၊ မြေကြီးကို ပြောဆိုသောစကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္ဓာ၊ စည်းဝေးပါကုန်၏။ ဇုတိ-ဝုတ္တော၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။သော၊ ဤမြေကြီး သည်။ ဗာဟိရ ပထဝိနာမ၊ အပဖြစ်သော မြေကြီးမည်၏။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့ သည်။ အဗ္ဘန္တရိက ပထဝိယံ၊ အတွင်းသဏ္ဌာန် ဖြစ်သော ပထဝိ၌။ ပရိကမ္မံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်းဟူသော ပရိကံကို။ ကာတုံ၊ ၄ါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဇုတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဇုမာ ဒွေ ဂါထာ၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၄၄) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဇုမံ ပထဝိ၊ ဤအတ္တဘောတည်းဟူသော ပထဝီဓာတ်ကို။ဝိစေယ္ယတိ၊ညာဏ်ဖြင့် ရွေးချယ် စိစစ်လတ္တံ့နည်း။ ယမလောကဿ၊ အပါယ်ဘုံ တည်းဟူသော ယမလောက ကိုဝင်း။ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွသော။ ဇုမံ လောကဿ၊ ဤမနုဿလောက ကိုဝင်း။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဝိစေယ္ယတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိနိုင်အံ့နည်း။ သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်သော။ ဓမ္မပဒံ၊ ဗောဓိပက္ခိယဟူသော တရားကို။ကုသလော၊လိမ်မာသော ပန်းသည်သည်။ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို။ဝိစိနန္တော-ဝိယ၊ ရွေးချယ်စိစစ်သကဲ့သို့။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ပစေယ္ယတိ၊ ညာဏ် ဖြင့် ရွေးချယ်စိစစ် နိုင်အံ့နည်း။

(၄၅) ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။သေခေါ၊ခုနစ်ယောက်သော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် သည်။ ဇုမံပထဝိ၊ ဤအတ္တဘော တည်းဟူသော မြေကြီးကို။ ဝိစေယ္ယတိ၊ ရွေးချယ်စိစစ်လတ္တံ့။ယမလောကဿ၊အပါယ်လေးပါးဟူသော ယမလောက ကိုဝင်း။ သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့် တကွသော။ ဇုမံ လောကဿ၊ ဤမနုဿ လောကကိုဝင်း။သေခေါ၊ သေက္ခခုနစ်ယောက်သည်။ ဝိစေယ္ယတိ၊ ထိုးထွင်း ၍ သိလတ္တံ့။ ကုသလော၊ လိမ်မာသော ပန်းသည်သည်။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို။ ဝိစေယ္ယတိဇုဝ၊ရွေးချယ်စိစစ်သကဲ့သို့။ဧဝံ ဤအတူ။သေခေါ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်သည်။ သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော။ ဓမ္မပဒံ၊နိဗ္ဗာန် ၏ အကြောင်းဖြစ်သော တရားကို။ ပစေယ္ယတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိလတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ ကော ဇုမံတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကော၊ အဘယ် သူသည်။ အတ္တဘာဝ သဒ္ဒါတံ၊ အတ္တဘောဟု ဆိုအပ်သော။ ဇုမံ ပထဝိ၊

ဤမြေကြီးကို။ ဝိစေသတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊ ၏။ ညကေန၊ ညဏ်ဖြင့်။ ဝိစိနိသတိ ဝိစာနိသတိ၊ သိလတ္တံ့နည်း။ ပဠိဝိဇ္ဇိသတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိလတ္တံ့နည်း။ သန္ဓိကရိသတိ၊ မျက်မှောက်ပြုလတ္တံ့နည်း။ ဧတိ-အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ယမလောကဿတိ၊ ဟူသည်ကား။ စတုဒ္ဒိဝ-အပါယလောကဿ၊ လေးပါးအပြားရှိသော အပါယ်လောကကိုဟု။ ဧတံ-သဒေဝကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒေဝလောကေန၊ ဒေဝလောကနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကံ မနုဿလောကဿ၊ ဤမနုဿလောကကိုဟု။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဝိစေသတိ ဝိစိနိသတိ ဝိစာနိသတိ၊ သိလတ္တံ့နည်း။ ပဠိဝိဇ္ဇိသတိ၊ ထိုးထွင်းနိုင်အံ့နည်း။ သန္ဓိကရိသတိ၊ မျက်မှောက်ပြုနိုင်အံ့နည်း။ ဧတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ကော ဓမ္မပဒံ သုဒေသိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယထာ-သဘာဝတော၊ သဘောအားလျော်စွာ။ ကထိတတ္တာ၊ ဟောအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သတ္တတိ'သ ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မ သခ်ါတံ၊ သုံးဆယ့် ခုနစ်ပါး သော ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မဟု ဆိုအပ်သော။ ဓမ္မပဒံ၊ တရားအတို့ကို။ ကုသလော မာလာကာရော၊ လိမ်မာသော ပန်းသည်သည်။ ပုပ္ပံ၊ ပွင့်သော ပန်းကို။ ဝိစိနန္တော ဝိယ၊ ရွေးချယ်စိစစ်သကဲ့သို့။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ပဝေသတိ၊ ဝိစိနိသတိ၊ ရွေးချယ် စိစစ်လတ္တံ့နည်း။ ဝိစာနိသတိ၊ သိလတ္တံ့နည်း။ ဥပပရိက္ခိသတိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်လတ္တံ့နည်း။ ပဠိဝိဇ္ဇိသတိ၊ ထိုးထွင်း၍ သိလတ္တံ့နည်း။ သန္ဓိကရိသတိ၊ မျက်မှောက် ပြုလတ္တံ့နည်း။ ဧတိ-အတ္ထော၊ တည်း။ သေခေါ'တိ၊ သေခဟူသည်ကား။ အဓိသီလသိက္ခာ၊ အဓိ သီလသိက္ခာဝင်း။ အဓိစိတ္တသိက္ခာ၊ အဓိစိတ္တသိက္ခာဝင်း။ အဓိပညာသိက္ခာ၊ အဓိပညာသိက္ခာဝင်း။ ဧတိ၊ သို့။ ဧကမာ တိသောသိက္ခာ၊ ဤသုံးပါးသော သိက္ခာတို့ကို။ ယသာဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။ သိက္ခနတော၊ ကျင့်ခြင်းကြောင့်။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌံ၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဋ္ဌံ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အာဒိ'ကတ္တာ၊ အစပြု၍။ ယာဝအရဟတ္တမဂ္ဂဋ္ဌာ၊ အရဟတ္တ မဂ္ဂဋ္ဌံပုဂ္ဂိုလ်တိုင်အောင်။ သတ္တာဝိဒေါ၊ ခုနစ်ပါး အပြားရှိသော ပုဂ္ဂိုလ် သည်။ သေခေါ၊ သေခမည်၏။ အတ္တာဘာဝသခ်ါတံ၊ အတ္တဘောဟု ဆိုအပ် သော။ ဧကံ ပထဝိံ၊ ဤခမြေကြီးကို။ အရဟတ္တမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်။ ကဒတာ၊ စိစစ်ခြင်းကိုပြုအပ်၏။ ဆန္ဒရာဂံ၊ ဆန္ဒရာဂကို။ အပကဒ္ဒေါ၊ ဝင်ထုတ်လျက် ဆွဲပြီးသော်။ ဝိစေသတိ ဝိစိနိသတိ၊ စိစစ်လတ္တံ့။ ဝိစာ-နိသတိ၊ သိလတ္တံ့။ ပဠိဝိဇ္ဇိသတိ၊ ထိုးထွင်းလတ္တံ့။ သန္ဓိကရိသတိ၊ မျက်မှောက်ပြုလတ္တံ့။ ယမလောကဿတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယထာဝုတ္တပ္ပကာရံ၊

အကြင်အကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ ယမလောကဟု၊ ၎င်း။ ဧကမံ-မနုဿလောကဟု၊ ၎င်း။ ဒေဝေဟိ၊ နတ်တို့နှင့်။သဟ၊ တကွဖြစ်၏။သဒေဝကံ၊ နတ်နှင့်တကွဖြစ်သော။ လောကဟု၊ လူကိုဟု၊ ။ သေဝ-သောဝေ၊ ထိုသူ သည်လျှင်။ ဝိဝေသတိ ဝိစိနိသတိ၊ ဝိဇာနိသတိ၊သိလတ္တံ့။ ပဠိဝိဇ္ဈိသတိ၊ ထိုးထွင်းလတ္တံ့။ သန္ဓိကရိသတိ၊ မျက်မှောက်ပြုလတ္တံ့။ ဧတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။ သေခေါတိ၊ သေခဟူသည်ကား။ သတ္တာဝိဓော၊ ခုနစ်ပါး အပြားရှိသော။ သေဝ သေခေါ၊ ထိုသေက္ခပုဂ္ဂိုလ်သည်လျှင်။ ကုသလော-မာလာကာရော၊ လိမ္မာသော ပန်းသည်သည်။ ပုပ္ဖါရာမံ၊ ပန်းအာရာမ်သို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ တရုဏ ဝကုဋ္ဌာနိ၊ ပွင့်စဖြစ်ကုန်သော။ပုပ္ဖါနိစ၊ ပန်းတို့ကို လည်းကောင်း။ ပါဏကဝိဒ္ဓါနိ၊ ပိုးဌက်တို့သည် ပေါက်ကုန် ဆိတ်ကုန် သော။ ပုပ္ဖါနိစ၊ ပန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ (ပါဏသိခါနိ ဟူ၍ ပါဠိအချို့ ရှိ၏၊ 'ဌက်တို့သည် ရှေးဦးစွာ ဝတ်ရက်ကို ယူကုန်ပြီးသော' ဟု ပေးလေ။) မိလာတာနိ၊ ညှိုးကုန် နွမ်းကုန်သော။ ပုပ္ဖါနိစ၊ ပန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂဏ္ဌိက ဇာတာနိ၊ အတွန့်အလိပ် အဖု အဆစ် များကုန်သော။ ပုပ္ဖါနိစ၊ ပန်းတို့ကို လည်းကောင်း။ ဝဇ္ဇေတ္တာ၊ မဆွယ်ဘဲ ကြဉ်၍။ သောဘဏာနိ၊ အပွင့်လှကုန်သော။ သုဇာတ သုဇာတာနေဝ၊ အလွန်ကောင်းစွာပွင့်သည် သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ဝိစိနာတိယထာနာမ၊ ဆွတ်ယူ ဘိ သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ သုကထိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော။ သုနိဗ္ဗိဇ္ဇံ၊ လွန်စွာ ညွှန်ပြခြင်းရှိသော။ ဧကမံ ဗောဓိပက္ခိယ ဓမ္မပဒံဝိ၊ ဤဗောဓိ ပက္ခိယဟူသော တရားအပေါင်းကိုလည်း။ ပညာယ၊ပညာဖြင့်။ ပစေသတိ၊ ဝိစိနိသတိ၊သိလတ္တံ့။ ဥပပရိက္ခိသတိ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်လတ္တံ့။ ပဠိဝိဇ္ဈိသတိ၊ ထိုးထွင်းလတ္တံ့၊ သန္ဓိကရိသတိ၊ မျက်မှောက်ပြုလတ္တံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တော်တိုင် သာလျှင်။ ပဠံ၊ ပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေတော်မူ၏။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ပဌသတာ၊ ဝါးရာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့သည်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ภิဒါတို့နှင့်တကွ။ အရ-ဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ သမ္ဘတ္တပရိသာယ၊ ရောက်လာသော ပရိသတ်အားလည်း။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်း သည်။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကတိပရိသမာပနံ၊

ယေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပုပ္ပဝဂ်၌ ရှေးဦးစွာသော ပဠသတ ဘိက္ခုဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဠံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဌမံ၊ သော။ ပထဝိကထာ ပသုတ ပဠသတဘိက္ခုနုံ။

တို့၏။ ဝတ္ထု၊ တည်း။

၄-ပုပ္ဖဝဂ်၊ ၂-မရိစိ ကမ္မဋ္ဌာနိကတ္ထေရ ဝတ္ထု။

အနုသန္ဓေ.... ပဠသတဘိက္ခု ဝတ္ထုဌ၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ အညတရ မရိစိ ကမ္မဋ္ဌာနိက ဘိက္ခု ဝတ္ထုဌ၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ဖေဏူပမန္တိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဖေဏူပမန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဖေဏူပမံ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ မရိစိ ကမ္မဋ္ဌာနိကံ၊ တံလျှပ်ကို ကမ္မဋ္ဌာန်းရှုခြင်းရှိသော။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ သတ္ထု၊ သန္တိကေ၊ ဘုရားအထံတော်၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတ္မာ၊ ဝင်၍။ ဃနေ္ဒတ္မာ၊ စေ့ဆော်၍။ ဝါယမိတ္မာ၊ လုံ့လပြု၍။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိတုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ခြင်း ကြောင့်။ ဝိသေသေတ္မာ၊ အထူးပြု၍။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထာ-ပေဿာမိတိ၊ ဟောစေအံ့ ဟူ၍။ သတ္ထု၊ သန္တိကံ၊ ဘုရား အထံသို့။ အာဂန္တွန္တော၊ ပြန်လာသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ရေးအကြား၌။ ရိစိံ၊ တံလျှပ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ အယံ၊ ဤတံလျှပ်သည်။ ဂိမှသမယေ၊ နွေကာလ၌။ ဥဒ္ဒိတာ၊ ဖြစ်၏။ မရိစိ၊ တံလျှပ်သည်။ ဒူရေ၊ အဝေး၌။ ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သော သူတို့အား။ ရူပဂတာဝိယ၊ ရေအဆင်းကဲ့သို့။ ပညာယတိ၊ ၏။ သန္တိကံ၊ အနီးသို့။ အာဂန္တွာနံ၊ ရောက်လာကုန်သော သူတို့အား။ နော ပညာယတိ၊ မထင်။ အယံ အတ္တ-သာ ဝေါ ဟိ၊ ဤအတ္တဘောသည်လည်း။ ဥပ္ပါဒ ဝယဒ္ဒေန၊ ဖြစ်တတ် ပျက်တတ်သော အနက်ကြောင့်။ ဝေရူပေါ တိ၊ ဤသို့ သဘောရှိ၏ဟု။ ရိစိ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊

တံလျှပ်ခ်ီ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဘာဝေနော့၊ ပွားစေလျက်။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ မဂ္ဂ.ကိလေနော့၊ ခရီးပန်းသည် ရှိသော်။ အစိရဝတိယံ၊ အစိရဝတီမြစ်၌။ နှာယိတွာ၊ ရေချိုး၍။ ကေသို့ စဏ္ဍသောတတိရေ၊ အဟုန်ပြင်းစွာ စီးသော အယဉ်ရှိသော တခုသော ကမ်းနား၌။ ရက္ခဆာယာယ၊ သစ်ပင်အရိပ်၌။ နိသိန္နော၊ နေသည်ရှိသော်။ ဥဒကဝေဂါတိဃာတေန၊ ရေအဟုန် ခတ်သဖြင့်။ မဟန္တေ မဟန္တေ၊ အလွန်ကြီးစွာ ကြီးစွာသော။ ဖေဏပိဏ္ဍော၊ ရေမြှုပ်စိုင်သည်။ ဥဒ္ဓဟိတွာ၊ ထကုန်၍။ ဘိဇ္ဇမာနေ၊ ပျက်ကုန်သည်တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အယံအတ္တာဘာဝေါ၊ ဤအတ္တဘောသည်လည်း။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်ပြီး၍။ ဘိဇ္ဇနဋ္ဌေန၊ ပျက်စီးတတ်ခြင်း အနက်ကြောင့်။ ဝေရူပေါယေဝ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာရမ္ဘဏံ၊ အာရုံကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌။ ဌိတောဝ၊ နေတော်မူလျက်လျှင်။ တံထေရံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဝေရူပေါဝ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ အယံအတ္တာဘာဝေါ၊ ဤအတ္တဘောသည်။ ဖေဏ-ပိဏ္ဍောဝိယ၊ ရေမြှုပ်စိုင်ကဲ့သို့။ မရိစိဝိယ၊ တံလျှပ်ကဲ့သို့။ ဥပ္ပဇ္ဇ ဘိဇ္ဇန-သဘာဝေါယေဝ၊ ဖြစ်ခြင်း, ပျက်ခြင်း သဘောရှိသည် သာလျှင်တည်း။ ဇုတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဇုမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၄၆) ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဇုမံကာယံ၊ ဤဆံ,အမွေး,ခြေသည်း,လက်သည်းစသည်တို့၏ အပေါင်းဖြစ်သော ကိုယ်ကို။ တာဝကာလိကဋ္ဌေန၊ တခဏမျှသာ တည်တတ်သော အနက်ကြောင့်၊ ဖေဏူပမံ၊ ရေမြှုပ်နှင့် တူ၏ဟု။ ဝိဒိတွာ၊ သိ၍။ ခဏိက ဇုတ္တရ ပစ္စုပဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ ခဏနှင့်စပ်သဖြင့် တိုသည်ဖြစ်၍ ထင်သော အခြင်းအရာရှိသော အနက်ကြောင့်။ မရိစိမမ္ပိ၊ တံလျှပ်နှင့် တူသော သဘောကို။ အသိသမ္ဘုဝဋ္ဌေန၊ သိသည် ဖြစ်၍။ မာရသ၊ ကိလေသမာရ်၏။ သပုပ္ပကာနိ၊ ပန်းပွင့်နှင့် တူကုန်သော တေဘုမ္မကဝဋ္ဋတို့ကို။ ဆေတ္တာန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ဖြတ်၍။ ခိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာသည်။ မစ္စုရာဇဿ၊ သေမင်း၏။ အဒဿနံ၊ မမြင်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂဋ္ဌေ၊ ရောက်ရာ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဟောဇတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဖေဏူပမန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကေသာဒိသမ္ဘဟသဒ္ဒါတံ၊ ဆံ အစရှိသော အပေါင်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဇုမံကာယံ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်။

ဒုဗ္ဗလဋ္ဌေန၊ အားနည်းသောကြောင့်။ အဗလံ၊ ခွန်အား မရှိသော။ တာဝ-
ကာယိကဋ္ဌေန။ တခဏမျှ တည်ခြင်းသဘောကြောင့်။ အနဒ္ဓနိယံ၊ အရှည်
မခံ။ ဖေဏပိဏ္ဍူသရိတ္တကော၊ ရေမြှုပ်ဖိုင်နှင့်တူ၏။ ဧတိ ဝိဒိတ္တာ၊ ဤသို့
သိ၍။ မရိစိမမ္ဗန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မရိစိ၊ တံလျှပ်သည်။ ဒုရေ၊ အဝေး၌။
ဋ္ဌိတာနံ၊ တည်ကုန်သော သူတို့အား။ ရူပဂတာဝိယ၊ ရူပါရုံ၏ အဖြစ်သို့
ရောက်ခြင်းကဲ့သို့။ ဂယ္ဟူပဂါဝိယ၊ အာရုံကိုယူလောက်သကဲ့သို့။ ဟောတိ၊
၏။ သန္တိကေ၊ အနီးသို့။ ဥပဂစ္ဆန္တာနံ၊ ရောက်လာကုန်သော သူတို့အား။
ရိတ္တာ တုစ္ဆာ၊ အချည်းနှီးဖြစ်၍။ အဂယ္ဟူပဂါ၊ အာရုံကိုယူခြင်းငါ မထိုက်
သည်။ သမ္ဗဇ္ဇတိယထာ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ခဏိက-
ဇုတ္တရ ပစ္စုပဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ ခဏနှင့်စပ်သဖြင့် တိုသည်ဖြစ်၍ ထင်သောသဘော
ကြောင့်။ အယံ ကာယော ဝိ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်သည်လည်း။ မရိစိမမ္ဘောတိ၊ တံလျှပ်
နှင့်တူသော သဘောရှိ၏ ဟူ၍။ အဘိသမ္ဘုဝေနော ဗုဗ္ဗုဠေနော ဇာနုနော၊
သိသည်ဖြစ်၍။ ဧတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ မာရဿ သပုပ္ပကာ-
နိတိ၊ ဟူသည်ကား။ မာရဿ၊ ကိလေသာမာရ်၏။ သပုပ္ပက သခ်ါတာနိ၊
ပန်းပွင့်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ တေဘူမကာနိ ဝဋ္ဋာနိ၊ တေဘုမ္မက ဝဋ်တို့ကို။
အရိယမဂ္ဂေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်။ ဆိန္နတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဒိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာ
ဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ မစ္စုရာဇဿ၊ သေမင်း၏။ အဒဿနံ-
အဝိသယံ၊ မြင်ရာမဟုတ်သော။ အမတံ၊ သေခြင်းမရှိသော။ မဟာနိဗ္ဗာနံ၊
မြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့။ ဂစ္ဆေယ္ယ၊ ရောက်ရာ၏။ ဧတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာအဆုံး၌။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။
သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသम्भिဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။
ပတ္တော၊ ရောက်၍။ သတ္ထု၊ ဘုရားရှင်၏။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်
တူသော အဆင်းရှိသော။ သရီရံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ထောမေန္တော၊ ချီးမွမ်း
လျက်။ ဝဏ္ဏေန္တော၊ လျက်။ ဝန္ဒန္တော ဝ၊ ရှိခိုးလျက်လျှင်။ အာဂတော၊
မိမိနေရာ ကျောင်းသို့ ပြန်လာ၏။ ဧတိ ပရိသမာနံ၊ လေးခုတို့၏ ပြည့်
ကြောင်းဖြစ်သော ပုပ္ပဝဂ်၌ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော မရိစိ ကမ္မဋ္ဌာနိကတ္ထေရ-
ဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဒုတိယံ၊ သောမရိစိ ကမ္မဋ္ဌာနိကတ္ထေရဝတ္ထု၊ တည်း။

၄–ပုဗ္ဗဝဂ်၊ ၃–ဝိဇ္ဇ။ဘ ဝတ္ထု၊

အနုသန္ဓေ....မရိစိ ကမ္မဋ္ဌာနိကတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ ဝိဇ္ဇ။ဘဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ပုဗ္ဗါနိဟေဝ ပစိနန္တန္တိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။---

ပုဗ္ဗါနိဟေဝ ပစိနန္တန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပုဗ္ဗါနိဟေဝ ပစိနန္တံ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သည်။ဇေတဝနေ၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ သပရိသံ ပရိသတ်နှင့်တကွ။ မဟောဃေန၊ ကြီးစွာသော ရေအယဉ်သည်။ အဇ္ဈောတ္ထရိတွာ၊ လွှမ်းမိုး ဘိစီးလျက် မျောလျှင်။ မာရိတံ၊ သေသော။ဝိဇ္ဇ။ဘံ၊ ဝိဇ္ဇ။ဘကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ကထေသိ၊ ၏။

တတြ၊ ထိုစကား၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အနုပုဗ္ဗိကထာ၊ အစဉ်ဖြစ်သော ဒေသနာတည်း။ ဟိ၊ ထင်စွာပြအံ့။ သာဝတ္ထိယံ၌။ မဟာ-ကောသလရညော၊ မဟာကောသလမင်းကြီး၏။ပုတ္တော၊ သားတော်သည်။ ပဒေသနဒီ ကုမာရောနာမ၊ ပဒေသနဒီ မင်းသားမည်၏။ ဝေသာလိယံ၊ ဝေသာလိပြည်၌။ လိစ္ဆဝိရညော၊ လိစ္ဆဝိမင်း၏။ ပုတ္တော၊ သားတော်သည်။ လိစ္ဆဝိကုမာရော၊ လိစ္ဆဝိမင်းသားဖြစ်သော။ မဟာလိနာမ၊မဟာလိအမည်ရှိ၏။ ကုသိနာရာယံ၊ ကုသိနာရုံပြည်၌။မလ္လရာဇပုတ္တော၊မလ္လာမင်း၏ သားသည်။ ဗန္ဓုလောနာမ၊ ဗန္ဓုလမည်၏။ ဣတိ ဣမေ တယော၊ ဤသုံးယောက်သော မင်းသား တို့သည်။ ဒိသာပါမောက္ခာ၊ အရပ် လေးမျက်နှာမှ လာသောသူတို့၏ အကြီးအမှူး ဖြစ်သော။ အာစရိယာ၊ ဆရာ၏။ သန္ဓိကော၊ ၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ပညာ အလိမ္မာကို။ ဥဂ္ဂဟာဏတ္ထံ၊ သင်ခြင်းငှါ။ တတ္ထသိလံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဗဟိနဂရေ၊ ပြည်ပ၌။ သာလာယ၊ စရပ်၌။ သမာဂန္တွာ၊ အညီအညွတ်ရောက်၍။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ အာဂတ ကာရဏဟ္ဌ၊ လာကြောင်းကို လည်းကောင်း။ ကုလဟ္ဌ၊ အမျိုးအနွယ်ကိုလည်းကောင်း။နာမဟ္ဌ၊ အမည်ကိုလည်းကောင်း။ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ သဟာယကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းအဖြစ်ကွဲကုန်သည်။ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ကေတောဝ၊ တကွနက်သာလျှင်။ အာစရိယံ၊ ဆရာသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ပညာ အလိမ္မာကို။သိက္ခန္တာ၊ သင်ကုန်သည်ရှိသော်။ နစိရသ္သေဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ ဥဂ္ဂဟိတသိပ္ပါ၊ သင်ပြီးသော အတတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်ကြား၍။ကေတောဝ၊

အတူတကွလျှင်။ နိဗ္ဗမိတ္ထာ၊ ထွက်ခဲ့၍။ သကသကဌာနဝယ်၊ မိမိ မိမိတို့ နေရာပြည်တို့သို့။ အဂမံသု၊ သွားကြကုန်၏။ တေသု၊ ထို မင်းသားတို့တွင်။ ပဒသနဒိကုမာရော၊ ပဒေသနဒိမင်းသားသည်။ ပိတု၊ ခမည်းတော်အား။သိပ္ပံ၊ ကို။ ဒယေတ္ထာ၊ ပြ၍။ ပသန္နေန၊ ကြည်ညိုသဖြင့်။ ပိတရာ၊ ခမည်းတော် မင်းကြီးသည်။ ရဇ္ဇေန မင်းအဖြစ်ဖြင့်။အတိသိတ္ထော၊ အတိသိက်သွန်းတော် မူအပ်၏။ မဟာလိ ကုမာရော၊ မဟာလိမင်းသားသည်။ လိဿိရိနံ၊ လိဿိရိ မင်းသားတို့အား။သိပ္ပံ၊အတတ်ကို။ဒယေန္တော၊ပြသည်ရှိသော်။မဟန္တေန-ဥဿာဟေန၊ လွန်စွာအားထုတ်ခြင်းဖြင့်။ ဒယေသိ၊ ပြ၏။တသ၊ထိုလိဿိရိ မင်း၏။ အက္ခိနိ၊ မျက်စိတို့သည်။ ဘိဇ္ဇိတ္ထာ၊ ပေါက်ကွဲမျက်စိ၍။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။ လိဿိရာဇာနော၊ လိဿိရိမင်းတို့သည်။ အမှာကံ၊ တို့၏၊ အာစရိယော၊ ဤဆရာသည်။ အဟောဝတ၊ ကြောင် အံ့တွယ် ရှိလှပေ၏။ အက္ခိဝိနာသံ၊ မျက်စိကွယ်ပျက်ခြင်းသို့။ ပတ္တောတိ၊ ရောက်ခဲ့ပြီတကား‌ဟု။ နံ၊ ထို မဟာလိမင်းသားကို။ နု ပရိစ္ဆဒ်ဿာမ၊ ငါတို့ မစ္ဆန္ဒပစ်ကုန်အံ့။ နံ၊ ထို လိဿိရိမင်းသားကို။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမ၊ ငါတို့ လုပ်ကျွေးကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတသဟဿုဋ္ဌာနကံ၊ အခွန်တသိန်းထွက်သော။ ဂေဒ္ဓါရံ၊ တံခါးတခုကို။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ သော၊ ထို မဟာလိမင်းသားသည်။ တံ၊ ထို တံခါးကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ပဏ္ဍသတေ၊ ဝါးရာ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ လိဿိ-ရာဇပုဒ္ဓေ၊ လိဿိနင်းသားတို့ကို။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ပညာကို။သိက္ခာပေန္တော၊ သွန်သင်ပြသလျက်၊ ဝသိ၊ နေ၏။ ဗန္ဓုလ ကုမာရော၊ ဗန္ဓုလမင်းသားသည်။ သဒ္ဒိံ သဒ္ဒိံ ဝေဠု၊ ခြောက်ဆယ် ခြောက်ဆယ်မျှလောက်သော ဝါးတို့ကို။ ဂဟေတ္ထာ၊ ယူ‌ဆောင်၍။ မဇ္ဈေ၊ ဝါးခေါင်း၌။ အယသလာကံ၊ သံတိုင် သံချောင်းကို။ ပက္ခိပိတ္ထာ၊ ထည့်သွင်း၍။ သဒ္ဒိကလာပေ၊ ဝါးစည်းခြောက် ဆယ်ကိုကို။ ဥဿာပေတ္ထာ၊ ဆောက်၍။ ဌပိတေ၊ ထားကုန် ပြီးသည် ရှိ‌သော်။ မလ္လရာဇကုလေဟိ၊ မလ္လာမင်းသားတို့သည်။ ဣမေ၊ ဤဝါးစည်း တို့ကို။ ကဒ္ဒေတ္ဝာ‌ဟိ၊ ခုတ်ဖြတ်လော့ဟု၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။အသီတိ-ဟတ္ထံ၊ အတောင် ရှစ်ဆယ်မျှလောက်လော။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ ဥလ္လင်္ဃိတ္ဝာ၊ ခုန်လေ, တက်လေ၍။ အသိနာ၊ သန်လျှက်ဖြင့်။ ကဒ္ဒေန္တော၊ ခုတ်ဖြတ်လျက်။ အဂမာသိ၊ သွား‌၏။ သော၊ ထိုဗန္ဓုလမင်းသည်။ သြသာန-ကလာပေ၊ အဆုံးဝါးစည်း၌။ အယသလကာယ၊ သံချောင်း, သံတံကျင်‌၏။ ကိရိတိ‌သဒ္ဒံ၊ ကျစ်ကျစ် ချင်ချင်ဟူသော အသံကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား‌၍။ ဧတံ၊ ဤ‌အသံ‌သည်။ ကိံ၊ အဘယ် အသံ‌နည်း။ ဣတိ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤ‌သို့ မေး‌၍။

သဗ္ဗကလာပေသု၊ အလုံးစုံသော ဝါးစည်း တို့၌။ အယသလာကာနှံ့ သံချောင်းတို့၏။ ဌပိတဘာဝံ၊ ထားအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ အသိ၊ သန်လျက်ကို။ ဆဋ္ဌေတွာ၊ စွန့်ပစ်၍။ ရောဒမာနော၊ ငိုကြွေးလျက်။ မယုံ၊ ငါ့အား။ ဘွောကေသု ဥတိသုဟဇ္ဇေသု၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော ဆွေမျိုးပေါက်ဖော် နှလုံးအကျွမ်းဝင်ကုန်သော သူတို့တွင်။ကောဝိ၊ တယောက်သော သူမျှလည်း။ သ သိနေဟော၊ ချစ်ခြင်းရှိသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဇုမံ ကာရဏာ၊ ဤအကြောင်းကို။ နာစိက္ခိ၊ မကြားပါလေ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဟံ၊ငါသည်။ သဗ္ဗေ ဇာနေယ္ယုံ၊ အကယ်၍ သိပါမူကား။ အယသလာကာယ၊ သံတံကျင်၏။ သဒ္ဒံ၊ ချင်ချင်သံကို။ အနုဗ္ဗာဝေန္တော ဝ၊ မမြည်မကြား စေ၍လျှင်။ ဆိန္နေယ္ယုံ၊ ဖြတ်ရလေရာ၏။ ဇုတိ ဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဇုမေ၊ ဤမလွှာမင်း တို့ကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကရေယ္ယုံ၊ ပြုအံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ မာတာပိတူနံ၊ မိဘတို့အား။ ကထေသိ၊ ပြောဆို၏။ တေဟိ၊ ထိုမိဘတို့သည်လည်း။ တာတ၊ ငါ့သား။ ဇုဒံ ပဝေဏိရဇ္ဇံနာမ၊ ဤမင်းစဉ်မင်းဆက်မည်သည်ကား။ ဧဝံ၊ငါ့သားပြုသည်နှင့်တူစွာ။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နလဘ္ဘာ၊ မရအပ်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ နာနပ္ပကာရေန၊ အထူးထူး အပြားပြား အားဖြင့်။ ဝါရိတော၊ တားမြစ်၏။ ဘေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ မမ သဟာယကသ၊ ငါ့သူငယ်ချင်း၏။သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ ဂမိဿာမိတိ၊သွားအံ့ဟု၍။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။

ပသေနဒိကောသလောရာဇာ၊ ပသေနဒိကောသလမင်းသည်။ တဿ၊ ထိုဗန္ဓုလ၏။ အာဂမနံ၊ လာကြောင်းကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ပစ္စုဂ္ဂန္တွာ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ မဟာနေ့နှ၊ မျှားစွာသော။ သက္ကာရေန၊ ပူဇော်သက္ကာဖြင့်။ တံနဂရံ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍။ သေနာပတိဌာနေ၊ စစ်သူကြီးအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။သော၊ ထိုဗန္ဓုလသည်။မာတာပိတရော၊ မိဘတို့ကို။ ပဋ္ဌောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ တတ္ထေव၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌ သာလျှင်။ ဝါသံ၊နေခြင်းကို။ ကပ္ပေသိ၊ပြုစေ၏။အထ၊ ထိုအခါ၌။ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ရာဇာ၊ပသေနဒိကောသလမင်းသည်။ ဥပရိပါသာဒေ၊ပြာသာဒ်ထက်၌။ ဌိတော၊ စံပယ်နေစဉ်။ အန္တနေ့ရ၊ ခရီးလမ်းကို။ ဩလောကယ-မာနော၊ ကြည့်ရှုသည် ရှိသော်။ အနာထပိဏ္ဍိကသ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီး၏ ဂင်း။ စူဠ အနာထပိဏ္ဍိက သ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးငယ်၏ ဂင်း။

ဝိသာခါယ၊ဝိသာခါ၏ရင်း။ သုဠဝါသာယ၊ သုဠဝါသာ၏ရင်း။ ဧုတိ၊ သို့။ ဧတေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ဧကေဟေ၊ အိမ်၌။ နိစ္စံ၊ မပြတ်။ ဘဗ္ဗာ ကိစ္စဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းစားခြင်းအကျိုးငှါ။ ဝန္ဒန္တေ၊ကြွသွားကုန်သော။အနေကသဟဿေသု၊ အထောင်မက များသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်း တို့ကို။ ဒိဿွာ၊ မြင်၍။ အယျာ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဝန္ဒန္တိ၊ ကြွကုန်သနည်း။ ဧုတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေး၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အနာထပိဏ္ဍိကသေ၊ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီး၏။ ဧကေဟေ၊ အိမ်၌။ နိစ္စဘတ္တ-သကာသဘတ္တ ဂိလာနဘတ္တာဒီနံ၊ နိစ္စဘတ်ဆွမ်း, စာရေးတံဆွမ်း,နာသော ရဟန်းတို့၏ ဆွမ်း စသည်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ ငှါ။ ဒေဝသိကံ ဝေဒသိကံ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ဒွေဘိက္ခုသဟဿာနိ၊ နှစ်ထောင်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝန္ဒန္တိ၊ ကြွကုန်၏။ စူဠအနာထပိဏ္ဍိကသေ၊ စူဠအနာထပိဏ်၏။ ဧကေဟေ၊ အိမ်၌။ ပဠသတာနိ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်။ ဝန္ဒန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၏။ ဧကေဟေ၊ အိမ်၌။ တထာ၊ ထို့အတူတည်း။ သုဠဝါသာယ၊ သုဠဝါသာ၏။ ဧကေဟေ၊ အိမ်၌။ တထာ၊ ထို့အတူတည်း။ ဧုတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့လျှောက်သည် ရှိသော်။ သယံဝိ၊ မိမိ ကိုယ်တိုင်လည်း။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ဥပဋ္ဌဟိတုကာမော၊ လုပ်ကျွေး လိုသည် ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဘိက္ခု သဟဿေန၊ ရဟန်းတထောင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ နိမန္တေတွာ၊ ဘိတ်၍။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ဒါနံ၊ အဏ္ဏာဒိကို။ ဒတ္တွာ၊ လှူ၍။ သတ္ထာမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဝန္ဒိတ္တွာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပဠတိ-ဘိက္ခုသဟဿာ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဧကေဟေ၊ အိမ်၌။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူပါကုန်လော့။ ဧုတိ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့ မည်သည်ကား။ ကေဋ္ဌာနေ၊ တခုတည်းသော အရပ်၌။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ နဂဏှန္တိ၊ မခံကုန်။ ဗဟူဇနာ၊ လူများတို့သည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ အာဂမနံ၊ ကြွလာခြင်းကို။ ပစ္စာသီသန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏။ဧုတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတဖြီးကား။ ဧကံဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းတပါးကို။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ပေသေထ၊ စေလွှတ်ပါကုန်လော့။ ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ အာနန္ဒတ္ထေရသ၊ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်အား။ဘာရံ၊ဝန်ကို။ အကာသိ၊

ပြု၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်။ အာဂတော၊ ကြွလာသည် ရှိသော်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ လှမ်းယူ၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ဣမေနာမ၊ ဤမည်သော သူတို့သည်။ ပရိဝိသန္တူ၊ တို၊ လုပ်ကျေးကုန်လော့ဟု။ အဝိစာရေတွာ၊ မစိုရင် မခွဲခြမ်းမူ၍လျှင်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ သယမေဝ၊ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ပရိဝိသိတွာ၊ လုပ်ကျေး၍။ အဌမေ ဒိဝသေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ ဝိကွိတ္တစိတ္တော၊ မုံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ပမဇ္ဇိ၊ မေ့လျော့ခြင်းကို။ (ပပဋ္ဌာ ကာသိလည်း ရှိ၏။ ပပဋ္ဌာ၊ ကြာမြင့်မှ။ ဤသို့အနက်ပေး။)အကာသိ၊ လှုဒါန်းခြင်းကို ပြု၏။ရာဇကုလာနာမ၊ မင်းတို့မည်သည်ကား။ အနာဏတ္တာ၊ မစေခိုင်း မတိုက်တွန်းဘဲ။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ပရိဝိသိတုံ၊ လုပ်ကျေးခြင်းငှါ။ နလဘန္တိ၊ မရကုန်။ ဇုတိ၊ ထို့ကြောင့်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဣဒ၊ ဤနှုန်းတော်၌။ ဌာတုံ၊ နေခြင်းငှါ။ နသက္ခိဿာမ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဇုတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပတ္တမိ'သု၊ ဖဲကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဒုတိယ ဒိဝသေပိ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌လည်း။ ပမဇ္ဇိ၊ မေ့လျော့၏။ ဗဟူဘိက္ခူ၊ များစွာသော ရဟန်းတို့သည်။ ပတ္တမိ'သု၊ ဖဲကုန်၏။ တတိယ-ဒိဝသေပိ၊ သုံးရက် မြောက်သော နေ့၌လည်း။ ပမဇ္ဇိ၊ မေ့လျော့၏။ တဒါ-ထိုအခါ၌။ အာနန္ဒတ္ထေရံ ကေကမေဝ၊ အာနန္ဒာမထေရ် တပါးတည်းကိုသာလျှင်။ ဌပေတွာ၊ထား၍။ အဝသေသာ၊ ကြွင်းသောရဟန်းတို့သည်။ ပတ္တမိ'သု၊ ဖဲလေကုန်၏။ ပုညဝန္တာနာမ၊ ဘုန်းရှိကုန်သော သူတို့မည်သည်ကား။ ကာရဏာ ဝသိကာ၊ အကြောင်းအားလျော်စွာ နေလေ့ ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။(ကရဏာဝသိကာလည်း ရှိ၏။ ကရဏာဝသိကာ၊ သနားခြင်းဖြင့် နေလေ့ရှိကုန်သည်, ပေး)။ ။ကုလာနံ၊ ဒါယကာတို့၏။ ပသာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို။ ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ကုန်၏။ တထာဂတသဒ္ဒ၊ မြတ်စွာဘုရား၏လည်း။ သာရိပုတ္တတ္ထေရောစ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်လည်းကောင်း။ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရောစ၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်လည်းကောင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဒ္ဝေအဂ္ဂသာဝကာစ၊ နှစ်ပါးသော တပည့် မြတ်တို့လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနိသု၊ ရဟန်းမိန်းမတို့တွင်။ ခေမာ၊ လည်းကောင်း။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာစ၊ဥပ္ပလဝဏ် လည်းကောင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဒ္ဝေ အဂ္ဂသာဝိကာစ၊ မြတ်သော နှစ်ယောက်သော တပည့်မတို့ လည်းကောင်း။ ဥပါသကေသု၊ ဒါယကာတို့တွင်။ စိတ္တော ဂဟပတိ၊ စိတ္တသူကြွယ်လည်းကောင်း။ ဟတ္ထကော-

အာဠဝကော၊ ဟတ္ထအာဠဝက လည်းကောင်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ဒွေအဂ္ဂ-ဥပါသကာ၊ မြတ်ကုန်သော နှစ်ယောက်သော ဒါယကာတို့လည်းကောင်း။ ဥပါသိကာသု၊ ဒါယိကာ မိန်းမတို့တွင်။ ဝေဠုကဏ္ဍကီ နန္ဒမာတာစ၊ ဝေဠုကဏ္ဍကရွာလျှင်နေရာရှိသော နန္ဒ၏အမိ လည်းကောင်း။ ခုဇ္ဇုတ္တရာစ၊ ခုဇ္ဇုတ္တရာလည်းကောင်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ဒွေ အဂ္ဂဥပါသိကာ၊ မြတ်ကုန်သော တပည့်ဒါယိကာမတို့ လည်းကောင်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ဧုမေ အဋ္ဌ ဇနေ၊ ဤရှစ်ယောက်သော သူတို့ကို။ အာဒိ ကတ္တာ၊ အစပြု၍။ ဌာနန္တရံပတ္တာ၊ အရာထူးသို့ ရောက်ကုန်သော။သဗ္ဗေပိ သာဝကာ၊အလုံးစုံသော သာဝကတို့ သည်။ ကေဒေသေန၊ တစိတ်အားဖြင့် သာလျှင်။ ဒသန္နံ ပါရမိနံ၊ ဆယ်ပါး သော ပါရမီတို့ကို။ ပူရိတတ္တာ၊ ဖြည့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဘိနီဟာရ-သမ္ပန္နာ၊ ဆုတောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံစွာ။ မဟာပုညာ၊ ဘုန်းကြီးကုန်၏။ အာနုဘ္ဘော်ရောပိ၊အာနုဘ်ာ မထေရ်သည်လည်း။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ကမ္ဘာ တသိန်းပတ်လုံး။ ပူရိတပါရမိ၊ ဖြည့်ပြီးသော ပါရမီရှိလျက်။ အဘိနီဟာရ-သမ္ပန္နာ၊ ဆုတောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံစွာ။မဟာပုညော၊ ကြီးသောဘုန်းရှိ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကာရကာ ဝသိကတာယ၊ အကြောင်းအားဖြင့် နေလေ့ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (ကရကာဝသိတတာယ-လည်း ရှိ၏။ သနားခြင်း ဖြင့် နေလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်, ပေး။)ကုလသ-ဒါယကာ၏။ ပသာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို။ ရက္ခန္တော၊ စောင့်ရှောက်လျက်။ အဌာသိ၊ နေ၏။ တံ-ကေဏမေဝ၊ ထိုအာနုဘ်ာတပါးတည်းကိုသာလျှင်။နိသိဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ပရိဝိသိ သု၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။

(ရာဇာ၊ ကောသလ မင်းကြီးသည်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့၏။ ဂတကာလေ၊ သွားသောအခါ၌။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ခါဒနီယ ဘောဇနီယာနိ၊ ခဲတွယ် ဘောဇဉ်တို့ကို။ တဿ ဝ၊ ထိုထားတိုင်းပင်လျှင်။ ဒ္ဝိတာနိ၊ တည်သည်တို့ကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ အယျာ၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်။ နာဂမိ သုကိ၊ မကြွလာကုန် သလော။ဧုတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေး၍။ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အာနုဘ္ဘော်ရော၊ သည်။ ကေကောဝ၊ တပါးတည်းသာလျှင်။ အာဂတော၊ ကြွလာ၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်သော စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ အဒ္ဓါ၊မဆွတ်။ မေ၊ ငါ၏။ ဘွောက်၊ ဤမျှလောက်သော။ ဘတ္တဿ ဒေနံ၊ ဆွမ်း၏ ပျက်စီးခြင်းကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ကုဒ္ဒေါ၊ အမျက်ထွက်၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဘဂ္ဂေ၊

အရှင်ဘုရား။ မယာ၊သည်။ပဋ္ဌန် ဘိက္ခု၊သတာနံ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့၏။ ဘိက္ခာ၊ ဆွမ်းကို။ ပဋိယတ္တာ၊ စီရင်အပ်၏။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်၊ ကေကောဝ၊ တပါးတည်း သာလျှင်။ အာဂတော ကိရ။ ကြွလာခဲ့သတတ်။ ပဋ္ဌသတာ ဘိက္ခု။၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်။ မမ၏။ ဂဝေဟေ၊ ၌။ သည်၊ ဆွမ်းဘုန်းပေးအပ်သော အမှတ်ကို။ နကရိ"သု၊ မပြုကုန်။ ပဋိယတ္တာ၊ စီရင်၍ထားအပ်ကုန်သော။ဘိက္ခာ၊တို့သည်၊ တထေဝ၊ ထိုထား၊မြဲတိုင်း သာလျှင်။ ဌိ တာ၊ ကုန်၏။ ကာရကံ၊ အကြောင်းသည်။ ကိ"နုခေါ၊ အဘယ်သို့ ရှိသနည်း။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရား၊သခ္ဓညုသည်။ ဘိက္ခု။နံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ အဝတ္ထာ၊ မမိန့်မူ၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ မမ၊ ငါ၊ဘုရား၏။ သာဝကာနံ၊ တပည့်တို့အား။ဘုမ္မဟိ.ဒါယကာမင်းကြီးတို့နှင့်။သဒ္ဓိ"၊ဝ.ကွ။ဝိဿာသော၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ နာဂတာ၊ မလာကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဇုတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ကုလာနံ၊ ဒါယကာတို့သို့။ အနုပဂမန ကာရဏတ္ထ၊ မသွား၊အပ်, မကပ်အပ်သော အခြားကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ ဥပဂမနကာရဏတ္ထ၊ သွား၊အပ်, ကပ်အပ်သော အခြားကြောင်းကိုလည်း၊ကောင်း။ ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှား၊စွာ ပြတော်မူလိုရ်။ ဘိက္ခု။၊ တို့ကို။ အာမန္တေတွာ၊ခေါ်တော်မူ၍။ ဇုဒံသုတ္တံ၊ ဤသုတ္တန်ဒေသနာ တော်ကို။ အာဟ၊ ဟောခဲတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ကို။ နဝဟိ၊ ကိုးပါးကုန်သော။ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ ကုလံ၊ ဒါယကာအိမ်သို့။ အနုပဂန္တာ၊ အာဘန် တလဲလဲသွား၍။ဥပဂန္တုံ၊ ကပ်ခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မသင့်, မအပ်။ ဥပဂန္တာဝ၊ ကပ်ပြီး၍မူသည်။ ဥပနိသီဒိတုံ၊ နီးနီးနေခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မသင့်, မအပ်။ ကတမေဟိ နဝဟိ၊ ကိုးပါးတို့ဟူသည် အဘယ်သည်တို့နည်း ဟူမူကား။ မနာပေန၊ နှစ်လိုခြင်းဖြင့်။ နပစ္ဆာ၊ ဒ္ဌေန္တိ၊ ထချီခရီးဦးကြို မဆိုကုန်။ မနာပေန၊ နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်။ နအာဘိဝါ၊ ဒေန္တိ၊ ရှိသေစွာ ရှိမခိုးကုန်။ မနာပေန၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်။ အာသနံ နေရာ.ကို။ နဒေန္တိ၊ မပေးကုန်။သန္တံ၊ ထင်ရှား ရှိသော ဝတ္ထုပစ္စည်းကို။ အဿ၊ ထိုဒါယကာသည်။ ပရိဂုဟန္တိ၊ လျှို.ဝှက် ကွယ်ထား၊ကုန်၏။ ဗဟုကံပိ၊ အများ လှူ၊အပ်သည်ကိုလည်း။ ထောကံ၊ အနည်း၊ငယ်။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ ပဏီတံပိ၊ အမွန်အမြတ် လှူ၊အပ်သည်ကို လည်း။ လူခံ၊ ခြောက်ခြောက် ကပ်တပ်။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ အသက္ကစ္စံ၊

မရှိမသေ။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ သဏ္ဌာန်စုံ၊ ရှိသေစွာ။ နောဒေန္တိ၊ မ‌ပ‌ကုန်။ သဏ္ဌာန်စုံ၊ စွာ။ နဥပနိသိဒန္တိ၊ မနေကုန်။ ဓမ္မသဝနာယ၊ တရားနာသည် ရှိသော်။ * ဘာသန္တိယ၊ တရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ နရဇ္ဇိသန္တိ၊ မမြတ်နိုးကုန်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ခေါ၊ စင်စစ်။ဇုမေဟိ နဝဟိ-အဂ်ေဟိ၊ ဤ ကိုးပါးသောအင်္ဂါတို့နှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ ကုလံ၊ ဒါယကာအိမ်သို့။အနုပဂန္တွာဝ၊အသန်တလဲလဲ သွား၍မူလည်း။ ဥပဂန္တုံ၊ ကပ်ခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မသင့် မအပ်။ ဥပဂန္တွာဝ၊ သွားပြီး၍ မူလည်း။ ဥပနိသိဒိတုံ။ အနိုးအပါးဌာ နေခြင်းငှါ။ နာလံ၊ မသင့်, မအပ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နဝဟိ အင်္ဂေဟိ၊ အင်္ဂါ ကိုးပါးတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ ကုလံ၊ ဒါယကာအိမ်သို့။ အနုပဂန္တွာဝ၊ အသန်တလဲလဲ သွား၍ မူလည်း။ ဥပဂန္တုံ၊ အကျမ်းတဝင် ကပ်၍ နေခြင်းငှါ။ အလံ၊ လျောက်ပတ်၏။ ဥပဂန္တွာဝ၊ ရောက်၍မူလည်း။ ဥပနိသိဒိတုံ၊ ငှါ။ အလံ၊ လျောက်ပတ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကတမေဟိ နဝဟိ၊ လျောက်ပတ်သော အင်္ဂါကိုးပါးတို့ ဟူသည် အဘယ်နည်း။ မနာပေန၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ။ ပစ္စုဋ္ဌေန္တိ၊ ခရီးဦးကြိုဆို လာကုန်၏။ မနာပေန၊ ကြည်ညိုစွာ။ အာသိဝါဒေန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ မနာပေန၊ စုံမက်မြတ်နိုးစွာ။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ဒေန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ အဃ၊ ထိုဒါယကာသည်။ သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော လှူဘွယ်ပစ္စည်းကို။ နပရိဂုဟန္တိ၊ မလျှို့ဝှက် မထားကုန်။ဗဟုကံပိ၊ များများ ဝေါဟပါ-လှူအပ်သည်ကိုလည်း။ဗဟုကံ၊ များစွာ။ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ပဏီတံပိ၊ မွန်မြတ်သော အသုံးအဆောင် လှူအပ်သည် ကိုလည်း။ ပဏီတံ၊ မွန်မွန်မြတ်မြတ်။ဒေန္တိ၊လှူကုန်၏။သဏ္ဌာန်စုံ၊ ရှိသေစွာ။ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ အ‌သ‌ဏ္ဌာန်စုံ၊ မရှိမသေ။နော၊ လှူဘူးသည်မရှိ။သဏ္ဌာန်စုံ၊ ရှိသေစွာ။ ဥပနိသိဒန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဓမ္မသဝနာယ၊ တရားနာရာ၌။ ဘာသန္တိယ၊ တရားဟောသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ရဇ္ဇိသန္တိ၊မြတ်နိုးကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဇုတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဇုမေဟိ နဝဟိ အင်္ဂေဟိ၊ ဤကိုးပါးသော အင်္ဂါတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတံ၊ပြည့်စုံသော။ကုလံ၊ အိမ်သို့။ အနုပဂန္တွာဝ၊ အသန်သန်ကပ်၍မူလည်း။ ဥပဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှါ။အလံ၊ လျောက်ပတ်၏။ဥပဂန္တွာဝ၊ကပ်၍မူလည်း။ဥပနိသိဒိ-တုံ၊ နေခြင်းငှါ။ အလံ၊ လျောက်ပတ်၏။

---

* ဘာသိတ မယ နသုဏာသန္တိ (ဆဋ္ဌ)

မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ဧုတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ မမ၊ ဝါဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။တုမ္မာကံ၊ သင်မင်းကြီးတို့၏။သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ဝိဿာသံ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းကို။ အလဘန္တာ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍။နာဂတာ၊ မရောက်လာကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ကုန်လတ္တံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။ ပေါရာဏကာ ပဏ္ဍိတာပိ၊ ရှေးပညာရှိတို့သည်လည်း။ အဝိဿာသိက-ဌာနေ၊အကျွမ်းမဝင်သင့်သော အရပ်၌။သတ္တစ္ဆံ၊ ရိသေစွာ။ ဥပဋ္ဌိယမာနာပိ၊ လုပ်ကျွေးသည်ဖြစ်လျက်လည်း။ မရဏာန္တိကံ၊ သေခြင်းလျှင် အဆုံးရှိသော။ ဝေဒနံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ဝိဿာသိကဌာနမေဝ၊ အကျွမ်းဝင်သင့်သော အရာသို့သာလျှင်။ အဂမိံသု၊ သွားကုန်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသည် ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌ ရောက်ဘူးသနည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ရညာ၊ မင်းသည်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ဖြစ်၍။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

☰ အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ကောသဝေါနာမ။ ကောသဝ အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ သည်။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ပဟာယ၊ စွန့်ပစ်၍၊ ဧုသိပဋ္ဌဇ္ဇံ၊ ရသေ့ရဟန်း အဖြစ်ကို။ ပဋ္ဌဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ တံ၊ ထိုကောသဝမင်း၏ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ တသ္မာ၊ ထိုကောသဝမင်း၏။ပဋ္ဌပုရိသသတာနိ၊ ဝါးရာကုန်သော အချင်းတို့သည်။အနုပဋ္ဌဲ သု၊ လိုက်၍ ရသေ့ရဟန်းပြုကုန်၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ကောသဝ တာပသောနာမ၊ ကောသဝရသေ့ မည်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အသ၊ ထိုကောသဝမင်း၏။ ပသာဓနေ ကပ္ပကောပနေ၊ ဆံ မုတ်ဆိတ် စသည်ကို သုတ်သင်သော ဆေးကြာသည် သည်ကား။ပဋ္ဌဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍။ကပ္ပကောနာမ၊ ကပ္ပက အမည်ရှိသော။ အန္တေဝါသိကော၊ တပည့်ရင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကောသဝ တာပသော၊ ကောသဝရှင်ရသေ့သည်။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဋ္ဌဟိ မာသေဟိ၊ ရှစ်လတို့ဖြင့်။ ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ၌။ ဝသိတ္တာ၊ နေပြီး၍။ ဝဿာရတ္တာ သမယေ၊ ဝါလနီးသော အခါ၌။ လောဏမ္ဗိလ သေဝနတ္ထာယ၊ ချဉ်, ဆားကို မှီဝဲခြင်းငှါ။ ဗာရာဏသိံ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ ဝါဝိသိ၊ ဝင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။နံ၊ ထို ကောသဝရသေ့ကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပသိဒိတ္တာ၊ ကြည်ညိုမှု။ စတုမာသံ၊ မိုးလေးလပတ်လုံး။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။

သန္တိကေ၊ ၌။ဝသနတ္ထာယ၊ နေစိမ့်သောငှါ။ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဥယျာနေ၀၊ ဥယျာဉ်၌လျှင်။ ဝသာပေန္တော၊ နေစေလျက်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ သာယံ၊ ညအခါ၌ လည်းကောင်း။ ပါတံ၊ နံနက်အခါ၌လည်း ကောင်း။ အဿ၊ ထိုရသေ့အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခယခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ အ၀ဿသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ တာ၀ပသာ၊ ရသေ့တို့သည်။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်, သုံးရက်။ ဝသိတ္တာ၊ နေပြီး၍။ ဟတ္ထိသဒ္ဒါဒိဟိ၊ ဆင်မြည်သံ စသည်တို့ဖြင့်၊ ဥဗ္ဗာဠှာ၊ နှိပ်စက်ကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ဥက္ကဏ္ဌိတ္တာ၊ ဆန့်ကျင်၍။ အာ၀ရိယ၊ ဆရာ ရှင်ကေသ၀။ ဥက္ကဏ္ဌိတာ၊ ငြိုးငွေ့ကုန်သည်, ဆန့်ကျင်ကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ ဂန္ဓာမ၊ သွားကြကုန်အံ့။ ဣတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ တာတာ၊ တပည့်တို့။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့ သွားကုန် အံ့နည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အာ၀ရိယ၊ ဆရာ။ ဟိမ၀န္တံ၊ ဟိမ၀န္တာသို့ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ လျှောက်ကုန်၏။ တာတာ၊ တပည့်တို့။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အာ၀ဟတဒိ၀သေယ်ယော၀၊ ရောက်သော နေ့ရက်မှလျှင်။ စတုမာသံ၊ မိုးလေးလ ပတ်လုံး။ ဣဒ၊ ဤဥယျာဉ်၌။ ဝသနတ္ထာယ၊ နေခြင်းငှါ။ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဏှိ၊ ယူပြီ။ တာတာ၊ တပည့်တို့။ ကထံ၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်။ ဂမိဿထ၊ သွားကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ အနာ၀ိကတ္ဌာ၀၊ မကြားမူ၍လျှင်။ ပဋိညာ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဒိန္နာ၊ ပေးအပ်၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်။ဣ၀၊ ၌။ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။နသက္ကောမ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဣဒေါ၊ ဤဥယျာဉ်မှ။ အဝိဒူရေ၊ မနီး မ၀ေးသောအရပ်၌။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ပ၀တ္တိံ၊ အကြောင်းကို။သ၀နဋ္ဌာနေ၊ ကြားလောက်သော အရပ်၌။ (ဇာနနဋ္ဌာနေလည်း ရှိ၏။ သိလောက်သော အရပ်၌ လည်းပေး။) ဝသိဿာမ၊နေကုန်အံ့။ဣတိ၊ ဤသို့ အကြည်အသာ လျှောက်ပြီးသော်။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ပက္ကမိ"သု၊ ဗဲသွားကုန်၏။ ကပ္ပကဒန္ဓ ဝါသိကေန၊ ကပ္ပက မည်သော တပည့်ရင်းချာ တယောက်နှင့်။သဒ္ဓိ"၊ တကွ။အာ၀ရိယော၀၊ ဆရာသည်သာလျှင်။ဩ၀ါဒယိ၊ ကျန်ရစ်၏။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ် ခ,ယခြင်းသို့။ အာ၀ဟတော၊ ရောက်သောသည်ရှိသော်။အယျာ၊အရှင်ရသေ့ အချို့တို့သည်။ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေးလျှောက်၏။ သော၊ ထိုကေသ၀ ရသေ့သည်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ သဒ္ဓေ၊အလုံးစုံကုန်သော ထိုရသေ့တို့သည်။

ဥတ္တရကြီးဘမှာတိ၊ မမ္ဗေလျော်ကုန်ဟု။ ဝတ္ထာ၊ ဆိုး၍။ ဟိမဝန္တံ၊ သို့။ ဂတာ၊ သွားလေကုန်၏။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကပ္ပကောဝိ၊ ကပ္ပကသည်လည်း။ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မိလျှင်။ ဥတ္တရကြီတွာ၊ ငြီးငွေ့၍။ အာစရိယေန၊ ဆရာသည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ ဝါရိယမာနောပိ၊ မြစ်သော်လည်း။ နသတ္ထောမိ၊ မတတ်နိုင်။ ဧတိ ဝတ္ထာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပတ္ထောမိ၊ ဖဲလေ၏။ ဧဘရေသံ ပန၊တပါးသောရသေ့တို့၏ကား။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။အာဂန္ဒွာ၊ ၍။ အာစရိယဿ၊ဆရာ၏။ ပဝတ္တိ ၊အကြောင်းကို။ သုဏန္တော၊ နားထောင်လျက်။အဝိဒူရေ ဌာနေ၊မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ဝသိ၊နေ၏။ အပရ ဘာဂေ၊ နောက်အတို့၌။ အာစရိယဿ၊ ဆရာသည်။ အန္တေ ဝါသိကေ၊တပည့်တို့ကို။ အနုဿရန္တဿ၊ အောက်မေ့စဉ်။ ကုန္ဓိရောဂေါ၊ ဝမ်းကွဲအနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ရာဇာ၊မင်းသည်။ ဝဇ္ဇေဟိ၊ဆေးသမားတို့ဖြင့်။ တိကိစ္ဆာပေသိ၊ ဆေးကုစေ၏။ ရောဂေါ၊ အနာသည်။ နဝူပသမ္မတိ၊ မငြိမ်း။ တာပသော၊ ရသေ့သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ မေ၊ ဝါ၏။ ရောဂံ၊ အနာကို။ ဝူပသမေတုံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ ဇုဏ္ဏသိကိ ၊ အလိုရှိသလော။ ဧတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အတ၊ သည်။ သစေ-သတ္တုဏေယျံ၊ အကယ်၍ တတ်နိုင်ပါသည် ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧဒါနေဝ၊ ယခု ပင်လျှင်။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ဖါသုကံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို။ ကရေယျံ၊ ပြုလိုပါ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ မေ၊ ၏။ ဖါသုကံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို။ သစေ ဇုဏ္ဏသိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိသည် ဖြစ်အံ့။ မံ၊ ငါ့ကို။ အန္တေ ဝါသိကာနံ၊ တပည့်တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပေသေဟိ၊ ပို့ပါလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ တံ၊ ထိုရသေ့ကို။ မဟန္တေ၊ ညောင်စောင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇာပေတွာ၊ အိပ်စေ၍။ နာရဒ အမစ္စပမုခေ၊ နာရဒ အမတ်အမှူးရှိကုန်သော။ စတ္တာရော အမ္စေ၊ အမတ်လေးယောက် တို့ကို။ မမ အယျဿ၊ ငါ့အရှင်ရသေ့၏။ ပဝတ္တိ ၊ အကြောင်းကို။ ဥ ဘတ္တာ၊ သိ၍။ မယုံ၊ ငါ့အား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏေယျာထ၊ စေလိုက်ပါကုန်လော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ မှာ၍။ ဥယျောဇေသိ၊ စေလွှတ် လိုက်၏။ ကပ္ပကန္တေ ဝါသိကော၊ ကပ္ပက မည်သော အတွင်းနေ တပည့်သည်။ အာစရိယဿ၊ ဆရာ၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ သုတ္တာ၊ကြား၍။ပစ္စုဂ္ဂမနံ-ကတ္တာ၊ ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်းကို ပြု၍။ ဧတရေ၊ ကြွင်းသော တပည့် တို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်မှာ ရှိသနည်း။ ဧတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။

အသုကဋ္ဌာနေ၊ ဤမည်သောအရပ်၌။ ဝသန္တိကိရ၊ နေကုန်သတတ်။ ဧုတိ-အာဟ၊ ဤသို့ဆိုအံ့။ တေပိ၊ထိုရသေ့တို့သည်လည်း။အာစရိယဿ၊ဆရာ၏။ အာဂမနဿ၊ ရောက်လာကြောင်းကို။ သုတ္မာ၊ ကြား၍။ တတ္ထေव၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ သမောသရိတ္မာ၊ စည်းဝေး၍။ အာစရိယဿ၊ ဆရာအား။ ဥဏ္ဍောဒကံ၊ ရေနွေးကို။ ဒတ္မာ၊ ပေး၍။ ဖလာဖလံ၊ သစ်သီး ကြီးငယ်ကို။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ တခ်ဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ ရောဂေါ၊ အနာသည်။ ဂူပသမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း၏။ သော၊ ထိုရသေ့သည်။ ကတိပါဟေနေဝ၊ နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်သာလျှင်။ သုစဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ သရီရော၊ ကိုယ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရသေ့ကို။ နာရဒေါ၊ နာရဒအမတ်သည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။

သဂဝေါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော။ ကေသိ၊ ဆံကျစ်ထုံးသော ရှင်ရသေ့။ သဗ္ဗကာမသမိဒ္ဓိနံ၊ခပ်သိမ်းသော အလိုကိုပေးတတ်သော။မနုဿိန္ဒံ၊လူတို့ကို အစိုးရသောမင်းကို။ ဇဟိတ္မာန၊ စွန့်၍။ ကထံနု၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကပ္ပဿ၊ ကပ္ပကရသေ့၏။ အဿမေ၊ သခ်ိမ်း၌။ ရမသိ၊ မွေ့လျော်သနည်း။

နာရဒ၊ နာရဒအမတ်၊ ကပ္ပဿ၊ ကပ္ပကရသေ့၏။ဧုမံ၊ဤသခ်ိမ်းကျောင်းသည်။ ရမဏီယံ၊ မွေ့လျော်ဘွယ် ရှိ၏။ သာဓုနိ၊ ကောင်းကုန်သော။ ရမဏီယာနိ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ် ရှိကုန်သော။ ရုက္ခာနိ၊ သစ်ပင်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ မနောရမာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ် ရှိသော စကားတို့ကို။ သုဘာသိတာနိ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်ကုန်၏။

သုစိ၊ သန့်ရှင်းစွာ။ မံသူပ သေစနံ၊ အသားဖြင့် ပြွမ်းသော။ သာလိနံ-ဩဒနံ၊ သလေး ထမင်းကို။ + ဘုတ္မာ၊ စားပြီး၍။ သာမာကနီဝါရံ၊ မြက်စပါး ကြိတ်စပါးဖြစ်သော။ အလောဏံ၊ ဆားမရှိသော ခဲတွယ်ကို။ ကထံ၊ အဘယ်မူ၍။ * ခါဒယန္တိ၊ စားကုန်ဘိသနည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့။တံ၊ ထိုရသေ့ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။

အသာဒုံဝါ၊ မကောင်းသည်မူလည်း ဖြစ်သော။ ယဒိ၊ ထိုမြို့။ သာဒုံဝါ၊ ကောင်းသည်မူလည်း ဖြစ်သော။ အပ္ပံဝါ၊ နည်းသည်မူလည်း ဖြစ်သော။ ယဒိ၊ ထိုမြို့။ ဗဟုံဝါ၊ များသည်မူလည်း ဖြစ်သော။ ယတ္ထ၊ အကြင် ခဲတွယ်တောဇဉ်၌။ ဝိဿဇ္ဇေါ၊ အကျွမ်းဝင်လျက်။ ဘုဥ္ဇေယျ၊ စားရ ငြားအုံ့။

+ ဘုဥ္ဇေ * ဆာဒယန္တိ (ဆဋ္ဌ)

ဝိဿာသာ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်။ ပရမာရသာ၊ လွန်မြတ်သောအရသာ မည်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

သတ္ထာ၊ သည်။ ဧုမံမမ္ဗဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မောဂ္ဂလာနော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ နာရဒေါ၊ နာရဒသည်။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကပ္ပကန္ဒေ ဝါသိကော၊ သည်။ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာ သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ကေသဝ တာပသော၊ ကေသဝရသေ့သည်ကား။ အဟမေव၊ ငါဘုရားသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧုတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီး၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ မာရဏန္တိကံ ဝေဒနံ၊ သေခြင်း၏အနီး၌ ဆင်းရဲခြင်း ဝေဒနာသို့။ ပတ္တာ၊ ၍။ ဝိဿာသိကဒ္ဒာနံ၊ အကျွမ်းဝင်သောနေရာသို့။ ဂမိံသု၊ သွားကုန်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ မမ သာဝကာ၊ ငါ့တပည့်တို့သည်။ တုမှာကံ၊ သင်မင်းကြီးတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝိဿာသံ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းကို။ နိ လဘန္တိမည္ဟေ၊ မရယောင်တကား။ ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်ခဲတော်မူ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝိဿာသံ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းပြီးသော်။ ကထံနုခေါ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုရအံ့နည်းဟု။ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားသခင်၏။ ဥတိမိတရံ၊ ဆွေမျိုးဖြစ်သော သို့။ ကို။ မမ၊ ငါ၏။ ဝေဟေ၊ နန်းတော်၌။ ကာတုံ၊ ငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဝေ်သန္တေ၊ ဤသို့နေသည်ရှိသော်။ ဒဟရာစ၊ ပဉ္စင်းယောက်တို့သည် လည်းကောင်း။ သာမဏေရာစ၊ သာမဏေတို့သည်လည်းကောင်း။ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဥတိ-ရာဇာတိ၊ ဆွေမျိုးမင်းတည်းဟု။ မမ သန္တိကံ၊ ငါ့အထံသို့။ ဝိဿဒ္ဓာ၊ အကျွမ်းဝင်သဖြင့်။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ အာဂမိဿန္တိ၊ လာကုန်လတ္တံ့။ ဧုတိ-စိန္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။ မေဃ၊ အား။ ဂေါမိတရံ၊ သို့ယင်တယောက်ကို။ ဒေတု၊ ဆက်လာလော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ သာကိယာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ကတရသ သက္ကဿ၊ အဘယ်မည်သော သာကီဝင်မင်း၏။ ဓီတာ၊ သို့နည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္ဝာဝ၊ မေးရှိလျှင်။ ဥ ဘ္ဝာ၊ သိ၍။ အာဂ္ဂေ ယျာထ၊ လာခဲ့ကုန်လော့။ ဧုတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဒူတေ၊ တမန်တို့ကို။ အာဏာပေသိ၊

စေလွှတ်၏။ ဒုတာ၊ တမန်တို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ သာကိယော၊ သာကိဝင်မင်းတို့ကို။ ဒါရိကံ၊ သတို့သမီးယေါကို။ ယာစိ"သု၊ တောင်းကုန်၏။ တေ၊ ထိုသာကိဝင်မင်းတို့သည်။ သန္ဓိပတိတွာ၊ စည်းဝေး၍။ ရာဇာ၊ ပသေနဒိ ကောသလမင်းသည်။ ပဏ္ဍိတ္ကုရိဂေါ၊ အသင်းအပင်း မျှား၏။ သစေ-နဒဿာမ၊ အကယ်၍မပေးကုန်သည်ဖြစ်အံ့။နော၊တို့အား။ ဝိနာသေဿတိ၊ ဖျက်ဆီးလတ္တံ့။ ခေါပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ အမှေဟိ၊ ငါတို့နှင့်။ ကုလေန၊ အမျိုးချင်း။ နဿဒိသော၊ မတူ။ ကိ"နုခေါ၊ အသို့လျှင်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုရပါ အံ့နည်း။ ဇုတိမန္တယိ"သု၊ ဤသို့ ကြံစည် တိုင်ပင်ကုန်၏။ 'မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်သည်။ မမ ဒါသိယာ၊ ငါ့ကျွန်မ၏။ ကုန္ဒိမ္ပိ၊ ဝမ်းဌ။ ဇာတာ၊ ဖွားသော။ ဝါသဘခတ္တိယာနာမ၊ ဝါသဘခတ္တိယာ အမည်ရှိသော။မိတာ၊ သို့းသည်။ ရူပသောဘဂ္ဂပ္ပတ္တာ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုဝါသဘခတ္တိယာကို။ဒဿာမ၊ ပေးကုန်အံ့။ ဇုတိဝတ္တွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဒူတေ၊ တမန်တို့ကို။ အာဟာ၊ ၏။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ရညော၊ ပြည့်ရှင်မင်းအား။ ဒါရိကံ၊ သို့းကညာကို။ ဒဿာမ၊ ဆက်ကုန်အံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ ကဿ၊ အဘယ်မင်း၏။ ဓီတာ၊ သို့းနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေးသည်ရှိသော်။ သမ္ဘာသမ္ဘဒ္ဒဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂုဏ္ဍပိတုပုတ္တဿ၊ ဘထွေးတော်သား ဖြစ်သော။ မဟာနာမဿ၊ မဟာနာမ် မည်သော။ သက္ကဿ၊သာကိဝင်မင်း၏။ဝါသဘခတ္တိယာနာမ၊ ဝါသဘခတ္တိယာအမည် ရှိသော။ ဓီတာ၊ သို့းတည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။

(၅) တေ၊ ထိုမင်းချင်းတို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ရညော၊ မင်းအား။ အာရောစယိ"သု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ယဒိ၊အကယ်၍ ဆက်လိုသည်ဖြစ်အံ့။ဧဝံ၊ ဤသို့ဆက်သည်ရှိသော်။ သာဓု၊ကောင်းပြီ။ သိဃံ၊ လျင်စွာ။ အာနေထ ကုန်လော့။ ခတ္တိယာစနာမ၊ မင်းတို့မည်သည်ကား။ ဗဟူမာယာ၊ များသောလှည့်ပတ်ခြင်းရှိကုန်၏။ ဒါသိမိတရံပိ၊ ကျွန်မသို့းကို လည်း။ ပဟိဏေယျုံ၊ စေလွှတ်ကုန်ရာ၏။ ပိတရာ၊ အဘနှင့်။ သဒ္ဓိ"၊ တကွ။ ကေဘာဇနေ၊ တခုတည်းသော စားတော်ခွက်၌။ ဘုဥ္ဇန္တိ"၊ စားသော သတို့သို့းကို။ အာနေယျာထ၊ ဆောင်ကြကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ဒေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဘုမ္ဘေဟိ၊ အရှင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ"၊တကွ။ ကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဘုဥ္ဇန္တိ"၊ စားသော သတို့သို့းကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဇုဆုတိ၊ အလိုရှိ၏။ ဇုတိ-

အာဟံသု၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်သာကိုဝင်မင်း သည်။ တာတာ၊ အမောင်တို့။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဝန်ခံလျက်။ တံ၊ ထိုဝါသဘခတ္တိယာကို။ အလက်ာရာပေတွာ၊ တန်းဆာ ဆင်စေ၍။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဘောဇနကာလေ၊ စားတော်ခေါ်သော အခါ၌။ ပဏ္ဏောသာ့ပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ တာယ၊ ထို ဝါသဘခတ္တိယာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ ကေဘော၊ အတ္ထ။ ဘုဥ္ဇနာကာရံ၊ စားသော အခြင်းအရာကို။ ဒသေတွာ၊ ပြ၍။ တံ၊ ထိုဝါသဘခတ္တိယာကို။ ဒုတာနံ၊ သံတမန်တို့အား။ နိယျာဒေသိ၊ ဆောက်နှင်း၏။ တေ၊ ထိုလုလင်တို့သည်။ တံ၊ ထိုသွီးယေ်ကို။ အာဒါယ၊ ဆောင်၍။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ တံ-ပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ရညော၊ မင်းအား။အာရောစေသုံ၊ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံ၊ ထို သတ္တိသွီးကို။ တုဋ္ဌမာနသော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ပဏ္ဍိုနှံ ဧတ္ထိသတာနံ၊ ငါးရာသော မင်းမောင်းမတို့၏။ ဇေဋ္ဌကံ၊ အကြီးကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနေ၊ မိဖုရားကြီး အရာ၌။ အဘိသိဉ္စိ၊ အဘိသိက် သွန်း၏။ သာ၊ ထိုဝါသဘ ခတ္တိယာသည်။ နစိရသော၊ မကြာမြင့်မီလျင်။ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွားဏ်။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမင်းသားယေ်၏။ နာမဂ္ဂဟဏဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်အံ့သောနေ့၌။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ ဒါရကဿ၊သူငယ်၏။ အယျကဿ၊ အဘိုး၏။ သန္ဓိကံ၊ သို့။ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ သတ္ထု-ရာဇဒိတာ၊ သာကိုဝင်မင်း၏ သွီးဖြစ်သော။ ဝါသဘခတ္တိယာ၊ ဝါသဘ ခတ္တိယာသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာတာ၊ ဖွားမြင်ပြီ။ အဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ကိံ ကရောမ၊ အဘယ်သို့ မှည့်ရအံ့နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ စေလွှတ်၏။ တံပနသာသနံ၊ ထိုသတင်းစကားကို။ ဂဟေတွာ၊ ဆောင်၍။ ဂတော၊ သွားသော။ အမစ္စော၊ အမတ်သည်။ ယောကံ၊ အတန်ယော်၊ ဗမိရ ခ ၊တုကော၊ နားပင်းသော သဘောရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဏ်။ သော၊ ထိုနားပင်းဒသာ အမတ်သည်။ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ အယျကဿ၊ အဘိုး ဖြစ်သော။ ရညော၊ မဟာနာမ် သာကိုဝင် မင်းအား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ သော၊ ထိုသာကိုဝင်မင်းမဟာနာမ်သည်။ တံ၊ ထိုစကား ကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဝါသဘခတ္တိယာ၊ ဝါသဘခတ္တိယာသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။အဝိဇာယိတ္ဝာဝိ၊မဖွားမမြင်ခဲ့သည်ရှိမသော်လည်း။သဗ္ဗဇနံ၊လူအလုံး

ကို။ အဘိဆရိ၊ အလွန်ခ္ခပ်စက်၏။ ဇုဒါနိပန၊ယခုမှကား။ရညော၊မင်းအား။ အတိဝိယ၊အလွန်လျှင်။ ဝလ္လဘာ၊ အကျွမ်းဝင်သည်။ ဘရိဿသိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဗမိရော အမစ္စော၊ နားထိုင်းသော အမတ်သည်။ ဝလ္လဘာတိ.ဝလ္လဘဟူ၍။တံဝစနံ၊ ထိုစကားကို။ ဒုဿုတံ၊ မကောင်းသဖြင့် ကြားခြင်းကို။သုတ္တာ၊ကြား၍။ဝိဇ္ဇ||ဘောတိ၊ ဝိဇ္ဇ||ဘဟူ၍။သလ္လက္ခေတ္တာ၊ မှတ်၍။ ရာဇာနံ၊ ကောသလမင်းသို့။ ဥပဂန္တွာ၊ ကပ်၍။ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ကုမာရဿ၊ သတို့သား၏။ နာမံ၊အမည်ကို။ ဝိဇ္ဇ||ဘောတိ။ဝိဇ္ဇ||ဘဟူ၍။ ကရောထကိရ၊ မှည့်လေကုန်သတတ်။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ရာဇာ၊ ကောသလ မင်းသည်။ နော၊ ဝါတို့၏။ ကုလသန္တကံ၊ အမျိုးတို့၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ပေါရာဏကံနာမံ၊ ရှေးအမည်သည်။ဘရိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဇုတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ တံနာမံ၊ ထိုဝိဇ္ဇ||ဘ ဟူသော အမည်ကို။ အကာသိ၊ မှည့်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထို ဝိဇ္ဇ||ဘမင်းသား၏။ ဒဿရကာလေယေဝ၊ ငယ်သောအခါ၌သာလျှင်။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်း သည်။ သတ္ထု၊ ဘုရားသခင်၏။ ဝိယံ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်းကို။ ကရောဗိတိ၊ပြုအံ့ ဟူ၍။ သေနာပတိဋ္ဌာနံ၊ စစ်သူကြီးအရာကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

သော၊ထိုဝိဇ္ဇ||ဘ မင်းသည်။ ကုမာရ ပရိဝါရေန၊သူငယ် အခြံအရံဖြင့်။ ဝဓုန္တော၊ ကြီးသည်ရှိသော်။သတ္တဝဿိက ကာလေ၊ခုနစ်နှစ်ရှိသောအခါ၌။ အဇ္ဇတဂ်၊ တပါးကုန်သော။ကုမာရာနံ၊ မင်းသားတို့၏။ မာတာမဟာကုလ-တော်၊အမ္ဘွားဖြစ်သော အမျိုးအိမ်မှ။ဟတ္ထိရူပက အဿရူပကာ၊ဒိနိ၊ ဆင်ရုပ်, မြင်းရုပ်-စသည် တို့ကို။ အာဟရိယမာနာနိ၊ ဆောင်၍ ဖွိုလာသည် တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မာတရံ၊ အမိကို။ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အမ္မ' အမိ။ အညေယံ၊ တပါး ကုန်သော။ ကုမာရာနံ၊ မင်းသားတို့၏။ (ပဏ္ဏာကာရံမှာစပ်။) မာတာမဟာ-ကုလတော၊ အဖွားဖြစ်သော အမျိုးအိမ်မှ။ ပဏ္ဏာကာရော၊ လက်ဆောင် လက်နက်ကို။ အာဟရိယတိ၊ ဆောင်ခဲ့၏။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား ကောစိ၊ တစုံ တယောက်သော သူသည်။ ကိဉ္စိ၊တစုံတခုသော လက်ဆောင် လက်နက်ကို။ နပေသေသိ၊ မဆက်မပို့လာ။ တွံ၊ မယ်တော်သည်။ နိမဏ္ဍတာကိ'၊ အမိ မရှိ လေသလော။ နိဝိတာကိ'၊ အဘ မရှိလေသလော။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဝိဇ္ဇ||ဘကို။ သာ၊ ထိုအမိသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ ငါ့သား။ တဝကုလံ၊ ငါ့သား၏ အမျိုးဖြစ်သော။သကျရာဇာနော၊ သာကိဝင်မင်းဖြစ်သော်။ မာတာမဟာ၊အဖွားတို့သည်။ ဒူရေပန၊ ဝေးသော

အရပ်ဦးလျှင်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ကိဠိ၊ တစုံတခုသောလက်ဆောင်ကို။ နပေသေန္တိ၊ မပို့လာကုန်။ ဧတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ဆိုး၍။ ဝဇ္ဇေသိ၊ လှည့်ပတ် ဖြားယောင်း၏။ ပုန၊ တဘန်။ သောဠသ-ဝဿိက ကာလေ၊ တဆယ့်ခြောက်နှစ် ရှိသော အခါ၌။ အမ္ဘ အမိ။ တဝ၊ အမိ၏။ မာဘာမဟာကုလံ၊ အမိမျိုးဖြစ်သော အဖွားကို။ ပဿိတု ကာမော၊ ဖူးမြင်လိုသည်။ အမ္ဘ၊ ဖြစ်၏။ ဧတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ ဆိုခြင်းကြောင့်။ တာတ၊ ငါ့သား။ အလံ၊ မသင့်။ တတ္ထ၊ ထိုကပိလဝတ်ပြည်သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝါရိယမာနောပိ၊ တားမြစ်သော်လည်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ ယာစိ တောင်းပန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ လိုဝိဋ္ဌ။တ၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ မောင်သွားလိုတပြီကား။ ဂန္တ၊ သွားလေလော့။ ဧတိသမ္ဘဒ္ဓိ၊ ဤသို့ဝန်ခံ၏။ သော၊ ထိုဝိဋ္ဌ။တသည်။ ပိတု၊ အဘ ကောသလမင်းအား။ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍။ မဟန္တေန ပရိဝါရေန၊ များသော အခြံအရံဖြင့်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ ဝါသဘခတ္တိယာ၊ ဝါသဘခတ္တိယာသည်။ ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပဏ္ဏံ၊ ဆောင်းပါးကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ဇေဟံ၊ ဝါသည်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဧတု၊ ဤအရပ်၌။။ဝသာမိ၊ နေရ၏။ အဿ၊ ထိုဝါ့သားအား။ ကိဠိ၊ တစုံတခုကို။ မာကရိ၊ မပြုပါကုန်လင့်။ သာမိနော၊ သခင်တို့သည်။ အန္တရံ၊ အန္တရာယ်ကို။ မာဒဿယိ သု၊ မပြစေကုန်သတည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ သာကိယာ၊ သာကိဝင်တို့သည်။ ဝိဋ္ဌ။တ၏ ဝိဋ္ဌ။တ၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ဥ၊တွာ သိ၍။ ဝန္ဒိတုံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ။ နဿ ဘဂ္ဂောမ၊မတတ်နိုင်ကုန်။ ဧတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုသာကိဝင် မင်း၏။ ဒဟရေ ဒဟရေ၊ ငယ်ကုန်ငယ်ကုန်သော။ ကုမာရေ၊ မင်းသားတို့ကို။ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်သို့။ ပဟိဏိတွာ၊ စေလွှတ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုဝိဋ္ဌ။တသည်။ ကပိလပုရံ၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့။ သမ္ဘတ္တော၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ သန္ဓာဂါရေ၊ ခင်းထားအပ်သော နေရာ၌။ သန္ဓိပတိ သု၊ စည်းဝေးကုန်၏။ ကုမာရော၊ မင်းသားသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္တာ၊ ရောက်၍။ အ ဌ ဌ ဌ ယိ၊ နေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဝိဋ္ဌ။တကို။ တာတ၊ ငါ့မြေး။ အယံ၊ ဤသူသည်။ တေ၊ သင် ငါ့မြေး၏။ + မာတာမဟာ၊ အဖွားကြီးတည်း။ အယံ၊ ဤသူသည်။ မာတုလော၊ ဦးရီးတည်း။ ဧတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆိုး၍။ ဝန္ဒာပေသုံ၊

+ မာတာမဟော (ဆဋ္ဌ)

ရှိခိုးစေကုန်၏။ သော၊ ထို ဝိဇ္ဇာ။ဘသည်။ သမ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောသူတို့ကို။ ဝန္ဒမာနော၊ ရှိခိုးပြီးသည်ရှိသော်။ ဝိစရိတ္ထာ၊ သွား၍။အတ္ထာနံ၊မိမိကိုယ်ကို။ ဝန္ဒန္တံ၊ ရှိခိုးသော။ ကေဠိ၊ တယောက်သောသူကိုမျှလည်း။ အဒိသ္သာ၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ကိံ နုခေါ၊ အသို့နည်း၊ မံ၊ ကို။ ဝန္ဒကာ၊ ရှိခိုးသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီလော။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ တာတာ၊ ဝါ့မြေး။ ကနိဋ္ဌကုမာရာ၊ မင်းသားငယ် ဖြစ်ကုန်သော။ ယေ သာကိယာ၊ အကြင် သာကီဝင် မင်းတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသာကီဝင် မင်းသားတို့သည်။ ဇနပဒံ၊ ဇနပုဒ်သို့။ ဂတာ၊ သွားကုန်၏။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တဿ၊ထိုဝိဇ္ဇာ။ဘ အား။မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာကို။ ဂဟေ သု၊ ပြုကုန်၏။ သော၊ထိုဝိဇ္ဇာ။ဘသည်။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်, သုံးရက်။ ဝသိတ္ထာ၊ နေ၍။ မဟာဇနေန ပရိဝါရေန၊ များစွာသော အခြံအရံဖြင့်။နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ကောဒါသိ၊ ကျွန်မတယောက်သည်။ သန္ဓာဂါရေ၊ ခင်းထား အပ်သော နေရာ၌။ တေန၊ ထိုဝိဇ္ဇာ။ဘသည်။ နိသိန္နံ ဖလကံ၊ နေသော အင်းပျဉ်ကို။ ဣဒံ၊ ဤ အင်းပျဉ်သည်။ဝါသဘခတ္တိယာယ၊ ဝါသဘခတ္တိယာ အမည်ရှိသော။ ဒါသိယာ၊ ကျွန်မ၏။ ပုတ္တသ၊ သား၏။ နိသိန္နဖလကန္တိ၊ နေရာ အင်းပျဉ်တည်းဟု။ အတ္ထောသိတ္ထာ၊ ဆဲရေး၍။ ပရိဘာသိတ္ထာ၊ ရေရွတ်၍။ ခိရောဒကေန၊ရေနှင့်ရောသော နို့ဖြင့်။ဓောဝိ၊ ဆေး၏။ ဧကော-ပုရိသော၊ သည်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ အာဝုဓံ၊ လက်နက်ကို။ ပမုသိတ္ထာ၊ မေ့ရစ်၍။ နိဝတ္ထော၊ ပြန်လာသည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုလက်နက်ကို။ဂဏ္ဍန္တော၊ ယူစဉ်။ ဝိဇ္ဇ။ဘ ကုမာရဿ၊ ဝိဇ္ဇ။ဘမင်းသားအား။ အတ္ထောသနုသန္ဒံ၊ ဆဲရေးသံကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ တံ ကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ မေး၍။ ဝါသဘခတ္တိယာ၊ ဝါသဘခတ္တိယာသည်ကား။ ဒါသိယာ၊ကျွန်မ ၏။ကုစ္ဆိ ဗ္ဘိ၊ ဝမ်း၌။ မဟာနာမသက္ကံ၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော သာကီဝင် မင်းကို။ ဝဠဉ္ဇိ၊ စွဲ၍။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုသောစကားကို။ ဥ ဘတ္ဝာ၊ သိ၍။ဗလကာယ ဿ၊ ဗိုလ်ပါ အပေါင်းအား။ ကထေသိ၊ ပြောဆို ၏။ ဝါသဘခတ္တိယာ၊ ဝါသဘခတ္တိယာသည်။ ဒါသိဗိတာကိရ၊ ကျွန်မသွီး ဖြစ်သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟာကောလာဟလံ၊ များစွာ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဝိဇ္ဇ။ဘော၊ ဝိဇ္ဇ။ဘ မင်းသားသည်။ ဧတေ၊ ဤသာကီဝင် မင်းတို့သည်။ တာဝ ရှေးဦးစွာ။မမ နိသိန္နဖလကံ၊ ငါနေသောအင်းပျဉ်ကို။ခိရောဒကေန၊ ဖြင့်။ ဓောဝန္တု၊ ဆေးနှင့်စေကုန်ဦး။ အဟံပန၊ ငါသည်ကား။ ရဇ္ဇေ၊

မင်းအဖြစ်၌။ ပတိဋ္ဌိတကာလေ၊ တည်သောအခါ၌။ ဧကေသံ၊ ဤသာကိုဝင်
မင်းတို့၏။ ဂလလောဟိတံ၊ လည်ချောင်းသွေးကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ယူ၍။ မမ-
နိသိန္နဖလကံ၊ငါနေသောအင်းပျဉ်ကို။ဓောဝိဿာမိ၊ ဆေးအုံ့။ ဣတိ ဤသို့။
စိတ္တံ စိတ်ကို။ သမုဋ္ဌာပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တသ္မိံ၊ ထိုဝိဇ္ဇဇ္ဈာဘမင်းသားသည်။
သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂတေ၊ပြန်လာသည်ရှိသော်။ အမစ္စာ၊ အမတ်
တို့သည်။ သဇ္ဇံ၊ အလုံးစုံသော။ ပဝတ္တိံ၊ အကြောင်းကို။ ရညော၊ မင်းအား။
အာရောစယိံသု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။
ဒါသိမိတရံ၊ ကျွန်မသွီးကို။ အဒံသူတိ၊ ပေးကုန်သတိ၏ဟူ၍။ သာကိယာနံ၊
သာကိုဝင်မင်းတို့အား။ ကုဋ္ဌိတ္ဝာ၊ အမျက်ထွက်၍။ ဝါသဘတ္တိယာယစ၊
ဝါသဘခတ္တိယအား လည်းကောင်း။ ပုတ္တဿစ၊ သားဖြစ်သော ဝိဇ္ဇဇ္ဈာဘ
အား လည်းကောင်း။ ဒိန္နပရိဟာရံ၊ ပေးကမ်းချီးမြှင့်ပြီးသော အလုံးအရင်း
ကျေးရွာကို။ အစ္ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ရုပ်သိမ်းဖျက်ဆီး၍။ ဒါသဒါသိယာ၊ ကျွန်
ယောကျ်ား, ကျွန်မိန်းမတို့ဖြင့်။ လဒ္ဓဗ္ဗ မတ္တမေव၊ ရအပ်သော ဥစ္စာမျှကိုသာ
လျှင်။ ဒါဒပယိ၊ ပေးစေ၏။

တဒေတာ၊ ထိုနောင်မှ။ ကတိပါဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက် လွန်သဖြင့်။
သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ရညော၊ ကောသလမင်း၏။ နိဝေသနံ၊
နန်းတော်သို့၊ ဂန္တွာ၊ ကြွ၍။ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းထားအပ်သော နေရာ၌။
နိသိဒိ၊ နေတော်မူ၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊
ရှိခိုး၍။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဥတဂေ ဟိ၊
ဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည်။ ဒါသိမိတာ၊ ကျွန်မသွီးကို။ မယ္ဟံ၊ အား။ ဒိန္နာ-
ကိရ၊ ပေးကုန်ခဲ့သတတ်။ ဟေန၊ ထိုကြောင့်။ အဟံ၊ သည်။ သပုတ္တာယ၊
သားဝိဇ္ဇဇ္ဈာဘနှင့်တကွဖြစ်သော။ အဿာ၊ ထိုဝါသဘမည်သော မင်းသွီး
အား။ ပရိဟာရံ၊ ပေးပြီး အလုံးအရင်းကျေးရွာကို။ အစ္ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ရုပ်သိမ်း
ဖျက်ဆီး၍။ ဒါသဒါသိယာ၊ ကျွန်ယောကျ်ား ကျွန်မိန်းမတို့နှင့် တကွ။
လဒ္ဓဗ္ဗ မတ္တမေव၊ ရအပ်သောဥစ္စာမျှကိုလျှင်။ ဒါပေသိံ၊ ပေးစေ၏။ ဣတိ-
အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်
သော မင်းကြီး။ သာကိယေဟိ၊ သာကိုဝင်မင်းတို့သည်။ အယုတ္တံ၊ မသင့်
မလျောက်ပတ်သည်ကို။ ကတံ ပြုဘိ၏။ ဝါ-ကတံ၊ ပြုခြင်းကား။ အယုတ္တံ၊
မထိုက်။ ဒဒန္တေဟိနာမ၊ ပေးကမ်းဆက်သသောသူတို့ မည်သည်ကား။
သမာနဇာတိကာ၊ တူမျှသော ဇာတ်ရှိသောသူကို။ ဒါဝတ္ထာ၊ ပေးအပ်သည်။

အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အဟံ၊ ဝါတုရားသည်။ တံပန၊ ထိုအကြောင်းကိုလျှင်။ ဝဒါမိ၊ ဟောတော်မူအံ့။ ဝါသဘခတ္တိယာ၊ သည်။ ရာဇမိတာ၊ မဟာနာမ်မင်းကြီး သို့တည်း။ ခတ္တိယရညော၊ ခတ္တိယ မည်သော သင်မင်းကြီး၏။ ဂေဟေ၊ နန်းတော်၌။ အဘိသေကံ၊ အဘိသိက် သွန်းခြင်းကို။ လဘိ၊ ရ၏။ ဝိဋ္ဌဋ္ဌ||ဘောဝိ၊ ဝိဋ္ဌဋ္ဌ||ဘမင်းသားသည်လည်း။ ခတ္တိယရာဇာနမေဝ၊ ခတ္တိယမည်သော မင်းကြီးကိုလျှင်။ ပဋိစ္စ||၍||ဇာတော၊ ဖွားမြင်၏။ မာတုဂေါတ္တံ နာမ၊ အမိအနွယ်အမျိုး မည်သည်ကို။ ကိ-ကရိသတိ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ ဝိတုဂေါတ္တမေဝ၊ အဘအမျိုးအနွယ်သည် သာလျှင်။ ပမာဏံ၊ ပမာဏတည်း။ ဣတိ၊ ဤတို့ မိန့်တော်မူ၏။ ပေါရာဏက-ပဏ္ဍိတာ၊ ရှေးပညာရှိတို့သည်။ ဒလိဒ္ဓိတ္ထိယာ၊ ဆင်းရဲလှသော မိန်းမ ဖြစ်သော။ ကဋ္ဌဟာရိကာယ၊ ထင်းခွေမ စင်လျက်လည်း။ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနံ၊ မိဖုရားကြီးအရာကို။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ တာယ၊ ထိုဆင်းရဲမ၏လည်း။ ကုစ္ဆိမှိ၊ ဝမ်း၌||ဇာတကုမာရော၊ ဖွားသောမင်းသားသည်။ ဒ္ဝါဒသ ယောဇနိ-ကာယ ဗာရာဏသိယံ၊ တဆယ့်နှစ်ယူဇနာ ကျယ်ဝန်းသော ဗာရာဏသီ ပြည်၌။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၍။ ကဋ္ဌဝါဟန ရာဇာနာမ၊ ကဋ္ဌဝါဟနမင်းမည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကဋ္ဌဟာရိ-ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဓမ္မ ကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဝိတုဂေါတ္တမေဝ၊ အဘ အမျိုး အနွယ်သည်သာလျှင်။ ပမာဏံကိရ၊ အတိုင်းအရှည် ဖြစ်သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘုသိတ္တာ၊ နှစ်သက်၍။ ဝါသဘခတ္တိယာယစ၊ ဝါသဘခတ္တိယာ အား ၎င်း။ ပုတ္တာသစ၊ သားဝိဋ္ဌဋ္ဌ||သအား ၎င်း။ ပကတိပရိဟာရမေဝ၊ ပေးတော်မူမြဲဖြစ်သော အလုံးအရင်း ကျေးဇူးကိုလျှင်။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။

ဗန္ဓုလသေနာပတိသိပိ၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးအား လည်း။ ကုသိနာရာယံ-ခေါ၊ ကုသိနာရုံပြည်၌လျှင်။ မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာမိဖုရား၏။ မိတာ၊ သို့ ဖြစ်သော။ မလ္လိကာနာမ၊ မလ္လိကာအမည်ရှိသော။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ အဟောသိ၊ ၏||သာပိ၊ ထိုမလ္လိကာသည်လည်း။ ဒီဃာရတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာသော ကာလပတ်လုံး။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ နဝိဇာယိ၊ မဖွား။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမလ္လိကာကို။ ဗန္ဓုလော၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏||ကုလ-ဃရမေဝ၊ မိဘအိမ်သို့သာလျှင်။ ဂန္တွာဟိတိ၊ သွားလေလော့ဟု||ဥယျောဇေသိ၊ တိုက်တွန်း၏။ သာ၊ ထိုမလ္လိကာသည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။

ဒိသွာဝ၊ ဖူးမြင်၍သာလျှင်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဧကတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း လျက်။ ဧတဝဝနံ၊ ဧတဝဝန် ကျောင်းတော်သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ တတ္ထာဂတံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ဌိတာ၊ တည်သည်ရှိသော်။ ကတံ၊ အဘယ် အရပ်သို့။ ဂန္ဆသိ၊ သွားမည်နည်း။ ဧကတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ မေးတော်မူသည် ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာမိကော၊ လင်သည်။ မံ၊ ကို။ ကုလဿ၊ မိဘအိမ်သို့။ ပေသေတိ၊ စေလွှတ်၏။ ဧကတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကိံ- ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့် စေလွှတ်သနည်း။ ဧကတိ၊ဤသို့ မေးတော်မူသည် ရှိသော်။ ဝဏ္ဏာ၊ မြို့သည်။ အပုတ္တိကာ၊ သားမရှိသည်။ အတ္ထိကိရ၊ ဖြစ်ခဲ့ သတတ်။ ဧကတိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့် စေလွှတ်ပါ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ စေလွှတ် သည်ပင် ဖြစ်သော်လည်း။ ဂမနကိစ္စံ၊ သွားလိုခြင်းကိစ္စသည်။ ယဒိနတ္ထိ၊ အကယ်၍ အလိုမရှိသည်ဖြစ်အံ့။ နိဝတ္တသု၊ ငံ့လင့်ဦးလော့။ ဧကတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ သာ၊ ထိုမလွိကာသည်။တုဋ္ဌမာနသာ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိလျက်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဆာ၊ ပြန်လာ၍။ ကတ္ထာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နိဝတ္တာသိ၊ ပြန်ခဲ့သနည်း။ ဧကတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ မေးမြန်းကြသည်ရှိသော်။ ဒသဗလေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဝတ္တိတာ၊ ပြန်စေသည်။ အမ္မာ၊ ဖြစ်၏။ ဧကတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဗန္ဓုလော၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးသည်။ ဒိဋ္ဌဒသိနာ၊ အရှည်ကိုမြင်လေ့ရှိသော ဘုရားသဗ္ဗညူသည်။ ကာရဏံ၊ သားဖွားမြင်ရအံ့ သော အကြောင်းကို။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်ဘော်မူသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧကတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ သမ္ဗဒ္ဓိဿ၊ ဝုန်ခံ၏။ သာ၊ ထိုမလွိကာသည်။ နစိရဿေဝ၊ မကြာ မြင့်မိလျှင်။ ဂဗ္ဘံ၊ကိုယ်ဝန်ကို။ ပဋိလဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။ ဥပ္ပန္နဒေါဟဠာ၊ ဖြစ်သော ချင်ခြင်းရှိသောကြောင့်။ မေဝါ့အား။ ဒေါဟဠော၊ချင်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့၊ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ဒေါဟဠော၊ ချင်ခြင်းကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့ မေးသည်ရှိသော်။ ဝေသာလိနဂရေ၊ ဝေသာလီပြည်၌။ ဂဏရာဇကုလာနံ၊ မင်းမျိုးအပေါင်းတို့၏။ (သက္ကလိန္ဒ၀ိ ရာဇကုလာနံလည်း ရှိ၏။ 'သာကိ၀င်မင်းမျိုး လိန္ဆ၀ိမင်းမျိုးတို့၏' ပေး)။ ။ အဘိသေက မင်္ဂလပေါက္ခရဏိံ၊ အဘိသိက်သွန်းရာ မင်္ဂလာရှိသော ရေကန် သို့။ ဩတရိတ္ဝာ၊ ဆင်း၍။ နှတ္ဝာ၊ ရေချိုး၍။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ သာမိ၊ အရှင် စစ်ကဲမင်း။ ပါတုကာမာ၊ သောက်လိုသည်။ အမ္မာ၊ ၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်ပေသော်။ ဗန္ဓုလော၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးသည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်း၏ဟု။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ သဟသာ ထောမဓနံ၊ ပိုလ်ချိန် တထောင်ရှိသော လေးကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။တံ၊ထိုမလွိကာကို။ရထံ၊ ရထားထက်သို့။ အာရောပေတ္ဝာ၊

တင်၍။ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ရထံ၊ ရထား ကို။ ပါဇနော၊ နှင်သည်ရှိသော်။ မဟာလိ၊ မဟာလိ အမည်ရှိသော။ လိန္ဆိုရိနော၊ လိန္ဆိုရိမင်းသည်။ ဒိန္နဒ္ဒါရေန၊ ဖွင့်၍ပေးသော တံခါးဖြင့်။ ဝေသာလိ၊ ဝေသာလိပြည်သို့။ပါဒိသိ၊ ဝင်လေ၏။ မဟာလိ လိန္ဆိုရိနောစ၊ မဟာလိ လိန္ဆိုရိမင်း၏လည်း။ ဒ္ဒါရသမီပေဝေ၊ တံခါးအနီး၌ သာလျှင်။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုမဟာလိ မင်းသည်။ ရထဿ၊ ရထား၏။ ဥမ္မာရေ၊ တံခါးခုံ၌။ ပဋိဿာတသဒ္ဒံ၊ ထိခိုက်သံကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍လျှင်။ သော၊ ဤအသံကား။ ဗန္ဓုလဿ၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီး ၏။ ရထသဒ္ဒေါ၊ ရထားသံတည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ သိသဖြင့်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ လိန္ဆိုရိနံ၊ တို့အား။ ဘယံ၊ဘေးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။

ပေါက္ခရဏိယာ၊ရေကန်၏။အနေ္တာစ၊ အတွင်း၌ဝင်း။ ဗဟိစ၊ အပ၌ဝင်း။ အာရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက် ထားကုန်သော သူတို့သည်။ ဗလဝတိ၊ အားကြီး ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ လောဟ-ဇာလံ၊ သံကွန်ရက်ကို။ ပတ္ထန့်၊ ဖုံးအုပ်အပ်၏။ သကုဏာနံပိ၊ ငှက်တို့၏ လည်း။သြကာသော၊ ဝင်ရာအပေါက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗန္ဓုလသေနာပတိ-ပန၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးသည်ကား။ ရထာ၊ ရထားမှ။ သြတရိတ္တာ၊ ဆင်း၍။ အာရက္ခကေ မနုဿေ၊ အစောင့် ထားသောလူတို့ကို။ ခဏ္ဍေန၊ သန်လျက် ဖြင့်။ ပဟရန္တော၊ ပုတ်ခတ်လျက်။ ပလာပေတ္တာ၊ပြေးစေ၍။ လောဟဇာလံ၊ သံကွန်ရက်ကို၊ ဆိန္ဒိတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ အနေ္တာဒပါကွရဏိယံ၊ ရေကန်တွင်းသို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ ပါယေတ္တာ၊ သောက်စေ၍။ သယံပိ၊ ဗိမိသည်လည်း။ နှတ္တာ၊ ရေချိုး၍။ ပုန၊ တဘန်။ တံ၊ ထိုမလ္လိကာကို။ ရထံ၊ ရထားသို့။ အာရောပေတ္တာ၊ တင်၍။ နဂရာ၊ ပြည်မှ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ အာဂတ မဂ္ဂေနေဝ၊ လာသော ခရီးဖြင့်သာလျှင်။ ပါယာသိ၊ သွားလေ၏။ တေ အာရက္ခမနုဿာ၊ ထိုအစောင့်အရှောက် ထားကုန်သော လူတို့သည်။ လိန္ဆိုရိရာဇာနံ၊ လိန္ဆိုရိမင်းတို့အား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက် ကုန်၏။ လိန္ဆိုရိရာဇာနော၊ လိန္ဆိုရိမင်းတို့သည်။ ကုဒ္ဓါတ္တာ၊ အမျက်ထွက်၍။ ဝဠ္ဠရထ-သတာနိ၊ ရထားငါးရာတို့ကို။ အာရုယှ၊ တက်စီး၍။ ဗန္ဓုလဿ၊ ဗန္ဓုလစစ်သူ ကြီးကိုလည်းကောင်း။ မလ္လိကဿ၊ မလ္လိကာကိုလည်းကောင်း။ ဂဏှိသာမ၊ ဖမ်းကုန်အံ့။ ဧဝံ၊ဆို။ နိက္ခမိ သု၊ ထွက်ကုန်၏။ တံ ပဝတ္တိ ၊ ထိုအကြောင်း ကို။ မဟာလိဿ၊ မဟာလိအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ မဟာလိ၊ မဟာလိသည်။ မာဂမိဿ၊ မလိုက်ကုန်လင့်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ သော၊

ထိုဗန္ဓုလ စစ်သူကြီးသည်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့ကို။ ဃာတေဿတိ၊ သတ်လတ္တံ့။ ဧတိအာဟ၊ ၏။ တေဝိ၊ ထိုလိစ္ဆဝိမင်းတို့သည် လည်း။ မယံ၊တို့သည်။ ဂမိဿာမ၊ လိုက်ကုန်အုံ့။ ဧတိ ဧဝံ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ဝဒိ"သု၊ ကုန်၏။ ဧတနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီကား။ တဿ ရထစက္ကဿ၊ ထိုရထား လှည်းဘီးစက်၏။ ယာဝနာဘိတော၊ ပုံတောင်း တိုင်အောင်။ ပထဝိ"၊ သို့။ ပဝိဋ္ဌဋ္ဌာနံ၊ ဝင်ရာအရပ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ နိဝတ္တေယျာထ၊ ပြန်လေကုန်ရာ၏။ တဇ္ဇတော၊ ထိုအရပ်မှ။ အနိဝတ္တေန္တာ၊ မပြန်ကုန်သည် ရှိသော်။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ အသနိသဒ္ဒံဝိယ၊ မိုးကြိုးသံကဲ့သို့။ သုဏိဿထ၊ ကြားကုန်လတ္တံ့။ တမ္ဘာဒ္ဒါနာ၊ ထိုအသံကိုကြားရာအရပ်မှ။နိဝတ္တေယျာထ၊ ပြန်ခဲ့ကုန်လော့။ တဇ္ဇတော၊ ထိုအရပ်မှ အနိဝတ္တေန္တာ၊ မပြန်ခဲ့ ကုန်သည် ရှိသော်။ တုမှာကံ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့၏။ ရထမုရေသု၊ ရထားလှည်းဦးတို့၌။ ဆိဒ္ဓံ၊ အပေါက်ကို။ပဿိဿထ၊ မြင်ကုန်လတ္တံ့။ တမှာ ဒ္ဒါနာ၊ ထိုအရပ်မှ။ နိဝတ္တေယျာထ၊ ပြန်ကုန်လော့။တဇ္ဇတော၊ ထိုအရပ်မှ။ အနိဝတ္တေန္တာ၊ မပြန် ကုန်မူ၍။ ပုရတော၊ ရှေ့သို့။ မာဂမိတ္ထ၊ မလိုက်ကုန်လေလင့်။ ဧတိ၊ ဤသို့ မဟာလိမင်းဆို၏။ ဘေ၊ ထို လိစ္ဆဝိမင်းတို့သည်။ တဿ၊ ထို မဟာလိ၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ အနိဝတ္တေတွာ၊ မပြန်ကုန်မူ၍။ တံ၊ ထိုဗန္ဓုလစစ်သူကြီး ကို။ အနုဗန္ဓိ"သုယေဝ၊ လိုက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာ မင်းသွီးသည်။ တံ၊ ထိုလိုက်သောသူကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။သာမိ၊ အရှင်သား။ ရထာ၊ ရထား၏သည်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်မြင်ကုန်၏။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ဧတနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ ကေသေဝ ရထဿ၊ တခုသော ရထား၏လျှင်။ ပညာယနကာလေ၊ ထင်မြင်သော အခါ၌။ မံ၊ ငါ့ကို။ အာရောစေယျာသိ၊ ကြားလော့။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။သာ ၊ထိုမလ္လိကာ သည်။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ သဗ္ဗေရထာ၊ အလုံးစုံသော ရထား၏သည်။ ကောဝိယ၊ တစီးတည်းကဲ့သို့။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ပညာယိ"သု၊ ထင်ကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သာမိ၊ အရှင်မင်းသား။ ကေဝမဝ ရထသိသံ၊ တခုတည်း သော ရထားဦးသည်လျှင်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဗန္ဓုသော၊ ဗန္ဓုလ စစ်သူကြီးသည်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီကား။ ဧမာ-ရသ္မိ"ယော၊ ဤရထားကြီးတို့ကို။ ဂဏှာဟိ။ ဆွဲလော့။ဧတိ၊ဤသို့ဆိုလျက်။ တဿ၊ ထိုမလ္လိကာအား။ ရသ္မိယော၊ ရထားကြီးတို့ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ရဿ၊ ရထား၌။ ဋ္ဌိတောဝ၊ ထိုင်လျက်လျှင်။ ဓနုံ၊ လေးကို။ အာရောပေသိ၊ တင်၏။ ရထစက္ကံ၊ ရထား လှည်းဘီးသည်။ ယာဝနာဘိတော၊ အချက် ပုံတောင်းတိုင်အောင်။ ပထဝိ"၊ မြေသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။

လိန္ဆုံးနော၊ လိန္ဆုံးမင်းတို့သည်။ တံဋ္ဌာနံ၊ ထိုအရပ်ကို။ ဒိသ္မာပိ၊ မြင်၍ လည်း။ နနိဝတ္တိ'သု၊ မပြန်ကုန်။ ဇုတရော၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးသည်။ ထေရကံ၊ အဘန်ယော်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဇိယံ၊ လေးညှို့ကို။ ပေါ်ထေသိ၊ ဖြန်း၏။ အသနိသဒ္ဒေါဝိယ၊ မိုးကြိုးသံကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တေ၊ ထိုလိန္ဆုံ မင်းတို့သည်။ တတောပိ၊ ထိုအရပ်မှလည်း။ နနိဝတ္တိ'သု၊ မပြန်ကုန်။ အနုဗန္ဓန္တာ၊အစဉ်အတိုင်းလိုက်ကုန်လျက်။ ဂန္ဆန္တေ၀၊ သွားကုန်သည်သာ လျှင်ဘည်း။ ဗန္ဓုလော၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးသည်။ရထေ၊ရထား၌။ ဌိတကော၀၊ နေလျက်လျှင်။ ကေသရံ၊ မြားတစင်းကို။ ဒိဝိ၊ ပစ်၏။ သော၊ ထို မြားသည်။ ပဠန္ဆန်ံ ရထသတာနံ၊ ရထား၀ါးရာတို့၏။ရထသီသံ၊ ရထားဦးကို။ဆိန္ဒိကတ္တာ၊ ဖေါက်ထွင်းသည်ကိုပြု၍။ပဠုရာဇသတာနံ၊ ၀ါးရာသောမင်းတို့၏။ပရိက္ခာရ-ဗန္ဓနဋ္ဌာနေ၊ အရံအဘာ၊ ဖြစ်သော ချပ်မိန်ညှိတို့ ဝတ်ဆင်သော အရပ်၌။ ဝိနိဝိဇ္ဈိတ္တာ၊ ထုတ်ချင်းထွင်း၍။ ပထဝိ'ံ၊ မြေသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ တေ၊ ထိုလိန္ဆုံမင်းတို့သည်။အတ္တနော၊ မိမိ၏။ပဝိဋ္ဌဘာ၀ံ၊ ထုတ်ချင်းတွင်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ အဇာနိတ္တာ၊ မသိမူ၍။ ရေ၊ အချင်းတို့။ တိဋ္ဌ၊ ရပ်ဦးလော့။ ရေ-အချင်းတို့။တိဋ္ဌ၊ငုံဦးနေဦးလော့။ဇုတိ၊သို့။ဝဒန္တာ၊ဆိုကုန်လျက်။အနုဗန္ဓိ'သု-ယေ၀၊ အစဉ်အတိုင်း လိုက်ကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ ဗန္ဓုလော၊ ဗန္ဓုလ စစ်သူကြီးသည်။ ရထံ၊ ရထားကို။ ဌပေတ္တာ၊ ထားခဲ့၍။ (ပါဇေတ္တာလည်း ရှိ၏၊ နှင်၍,ပေး။) တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ မတကာ၊ သူသေတို့ချည်းတည်း၊ မတကေဟိ၊ သူသေတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ'ံ၊ တကွ။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ ယုဒ္ဓံနာမ၊ စစ်ထိုး ခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မတကာနာမ၊ သူသေ တို့ မည်သည်ကား။ အမှာကံ၊ ငါတို့နှင့်။ သဒိသာ၊ တူကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီကား။သမ္ဗံ၊ အလုံးစုံ သော။ပုရိမပစ္ဆိမပရိက္ခာရံ၊ရှေ့နောက်ဖြစ်သောကိုယ်၌ဆင်သော ချပ်မိန်ညှို စသော တန်းဆာကို။ မောစေထာတိ၊ ချွတ်စေကုန်လော့ဟု။တေ၊ ထိုလိန္ဆုံ မင်းသားတို့ကို။ မောစယိ'သု၊ ချွတ်စေကုန်၏။ သော၊ ထို တန်းဆာသည်။ မုတ္တမတ္တေ၀ယေ၀၊ ကိုယ်မှချွတ်ကာမျှ တည်းလျှင်။ မရိတ္တာ၊သေ၍။ပတိတော၊ လည်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ တေ၊ ထိုလိန္ဆုံ မင်းသားတို့ကို။ တုမှေပိ၊ သင်တို့သည်လည်း။ ဝေရုပါ၊ ဤသို့ သတော ရှိကုန်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဃရာနိ၊ အိမ်တို့သို့။ ဂန္ဆာ၊ရောက်၍။သံဝိဓာ-တဗ္ဗံ၊ စီရင်အပ်သော ဒေါသကို။ သံဝိဓဟိတ္တာ၊ စီရင်အပ်ပြီး၍။ ပတ္တာဒါရံ၊ သား, မယားကို။ အနုသာသေတ္တာ၊ ဆုံးမ၍။ သန္ဓာဟံ၊ ချပ်မိန်ညှို-စသော တန်းဆာကို။ မောစေထ၊ ချွတ်လေကုန်လော့။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။

တော၊ ထိုလိန္ဆရိမင်းတို့သည်။ ဝေထာ၊ ထိုဆိုတိုင်း။ ကတ္ထာ၊ ၍။ သမ္ဘေပိ၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်လည်း။ ဇိဝိတကွယံ၊ အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဗန္ဓုလောပိ၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးသည်လည်း။ မလ္လိကံ၊ မလ္လိကာမင်းသွီးကို။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အာနေသိ၊ ဆောင်၏။ သာ၊ ထိုမလ္လိကာမင်းသွီးသည်။ သောဠသကွတ္တုံ၊ တဆယ့်ခြောက်ကြိမ်။ယမကေ-ယမကေ၊ အစုံအစုံ ဖြစ်ကုန်သော။ ပုတ္တေ၊ သားတို့ကို။ ဝိဇာယိ၊ဖွားမြင်။ သမ္ဘေပိ၊ အလုံးစုံသော သားတို့ သည်လည်း။ သူရာ၊ ရဲရင့် ကုန်သည်။ ထာမသမ္ပန္နာ၊ အားနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်။အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သမ္ဘသိပ္ပါနံ၊ အလုံးစုံသော အတတ်ပညာတို့၏။ နိပ္ပတ္တိံ၊ ပြီးခြင်းသို့။ ပါပုဏိံ သု၊ရောက်ကုန်၏။ ဧကေကဿ၊တယောက် တယောက်၏။ပုရိသ သဟဿပရိဝါရော၊ အခြေအရံ ပရိသတ် တထောင်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒိတရာ၊ အသာ စစ်သူကြီးနှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ရာဇနိဝေသနံ၊ မင်းစံရာနန်းတော်သို့။ဂန္တွန္ဓေဟိ၊ သွားခြင်းတို့ဖြင့်။ တေဟေဝ၊ ထိုသူတို့နှင့် သာလျှင်၊ ရာဇဂိဟံ၊ မင်းယင်ပြင်သည်။ ပရိပူရိ၊ ပြည့်၏။

(1) အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ဝိနိစ္ဆယော၊ တရားတင်းကုပ်၌။ ကူဋဋ္ဌပရာဇိတာ၊ စဉ်းလဲ စဉ်းစားပြု၍ စီရင် ခြင်းကြောင့် ရှုံးကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်၊ အာဂန္တွန်ဒဏ်၊ လာသော။ ဗန္ဓုလံ၊ ဗန္ဓုလ စစ်သူကြီးကို။ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။မဟာဝိရဝံ၊သည်းစွာသောငိုမြည်တမ်းခြင်းကို။ဝိရဝန္တော၊ ငိုမြည်တမ်းကုန်လျက်။ ဝိနိစ္ဆယ အမစ္စာနံ၊ တရားစီရင် ဆုံးဖြတ် ကုန်သော အမတ်တို့၏။ ကူဋဋ္ဌကာရကံ၊ စဉ်းလဲစဉ်းစားပြု၍ စီရင်ကြောင်းကို။ တဿ၊ ထိုဗန္ဓုလအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားကုန်၏။ သော၊ ထို ဗန္ဓုလသ ည်။ ဝိနိစ္ဆယံ၊ တရားတင်းကုပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ တံအဠံ၊ ထိုတရား ဆင်သော အကြောင်းကို။ ဝိစာရေတွာ၊ စိစစ်မေးမြန်း၍။ သာမိကမေဝ၊ ဥစ္စာရှင်ကို သာလျှင်။ သာမိကံ၊ ဥစ္စာသခင်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏၊ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ မဟာသဒ္ဒေန၊ သည်းစွာသော အသံဖြင့်။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးပေးခြင်းကို။ ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဧဒံ၊ ဤအသံသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်သော အသံနည်း။ ဧတိပုဏ္ဏတွာ၊ ဤသို့မေးတော်မူခြင်းကြောင့်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တုဿိတွာ၊ နှစ်သက်၍။သမ္ဘေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။တေအမစ္စေ၊ တိုအမတ်တို့ကို။ ဟာပေတွာ၊ တရားသူကြီးအရာမှ နုတ်၍။ ဗန္ဓုလသော၊ ဗန္ဓုလ အားသာလျှင်။ ဝိနိစ္ဆယံ၊ တရားသူကြီး အရာကို။ နိယျာဒေသိ၊

ဆောက်နှင်း၏။ သော၊ထိုဗန္ဓုလ စစ်သူကြီးသည်။တတောပဌာယ၊ထိုအခါမှ စ၍။ သမ္မာ၊ မှန်ကန်ဖြောင့်မတ်စွာ။ ဝိနိစ္ဆယိ၊ ဆုံးဖြတ်စီရင်၏။ တတော၊ မှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ တေ ပေါရာဏက ဝိနိစ္ဆယိကာ၊ ထို တရားသူကြီး ဟောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်။ ကိန္တို လဠုံ၊ တစုံတခုသောတန်ဆိုး လက်ဆောင်ကို။ အလဘန္တာ၊ မရကုန်သည်ရှိသော်။ အပ္ပလာဘာ၊ နည်း သော လာဘ်သပ်ပကာ ရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဗန္ဓုလော၊ ဗန္ဓုလ စစ်သူကြီးသည်။ရဇ္ဇုကို။ ပဏ္ဍေတိ၊ တောင့်တ၏။ ရာဇကုလေ၊မင်းမျိုးတို့ကို။ ပရိဘိန္ဒိ'သု၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ တင်လျှောက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တေသံ၊ထိုအမတ်ဟောင်းတို့၏။ ကထံ၊ ကို။ သဒ္ဒဟိတ္တာ၊ ယုံကြည် ၍။ (ဂဟေတ္တာ, လည်း ရှိ၏၊ ယူ၍, ပေး။)စိတ္တံ၊ စိတ်တော်ကို။ နိဋ္ဌပေတုံ၊ သိမ်းယူခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဇုမသ္မိ'၊ ဤဗန္ဓုလ စစ်သူကြီးကို။ ဇုခဝေ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်။ ဩတိယမာနေ၊ သတ်ချေသည် ရှိသော်။ မေ၊ အား။ ဂရဟာ၊ ကဲ့ရဲခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ'သတိ၊ လတ္တံ့။ဇုတိ၊ဤသို့ အောက်မေ့ လျက်။ ပုန၊ တဘန်။ စိန္တေတ္တာ၊ ၍။ ပယုတ္တပုရိသေဟိ၊ ရန်သူဖြစ်သော ကျွန်ယောကျ်ားတို့ကို။ ပစ္ဆန္ဒံ၊ပစ္ဆန္ဒရစ်ကို။ပဟာရာပေတ္တာ၊ လုယက်ဖျက်ဆီး စေ၍။ ဗန္ဓုလံ၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးကို။ ပဏ္ဏာသာပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ ပစ္ဆန္တော၊ ပစ္ဆန္ဒရစ်သည်။ ကုဋ္ဌိတောကိရ၊ ဖျက်ဆီးလုယက်သတတ်။ တဝ၊ ၏။ ပုတ္ထေဟိ၊ သား၊တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ'၊ တကွ။ ဂန္ဒာ၊ သွား၍။ စောရေ၊ ခိုးသူ တို့ကို။ ဂဏှာဟိ၊ ဘမ်းယူချေလော့။ ဇုတိ၊ သို့။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်တော်မူ၏။ ပဟိဏေတ္တာ၊ ၍။ ဏေ့ဝ၊ ဤအရပ်၌ပင်လျှင်။ အဿ၊ ထိုဗန္ဓုလစစ်သူကြီး ၏။ ဒ္ဒတ္တိ'သာယ ပုတ္ထေဟိ၊ ဆုံးကျိပ် နှစ်ယောက်သော သား၊တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ'၊ တကွ။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒိတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ အာဟရိတ္တာ၊ ဆောင်ချေ ကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ တေဟိ၊ ထိုဗန္ဓုလ စစ်သူကြီး တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ'၊ တကွ။ အညေပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သမတ္ထေပိ၊ ထိုစစ်ဆိုးခြင်း၌ ရဲစွမ်းသတ္တိရှိကုန်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။မဟာယောဓေ၊ သူရဲကြီးတို့ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်တော်မူ၏။ တတ္ထ'၊ ထိုဗန္ဓုလစစ်သူကြီး သည်။ ပစ္ဆန်ံ၊ ပစ္ဆန္ဒရစ်သို့။ ဂန္ဓွန္ဒေယေဝ၊ သွားသည်ရှိသော် သာလျှင်။ သေနာပတိ၊ စစ်သူကြီးသည်။ အာဂန္ဓွတိကိရ၊ လာခဲ့သတတ်။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ကြောက်ရွံ့ကုန်လျက်။ပယုတ္တ စောရာ၊ စစ်ပြိုင်ခြင်းငှါအလိုရှိကုန်သော ခိုးသူ တို့သည်။ ပလာယိ'သု၊ ပြေးလေကုန်၏။ သော၊ ထိုဗန္ဓုလ စစ်သူကြီးသည်။ တံပဒေသံ၊ ထိုအရပ်ကို။ အာဝါသာပေတ္တာ၊ နေရာပြု၍၊ သဏ္ဌာပေတ္တာ၊ ပြိမ်ဝပ်စေ၍။ နိဝတ္တိ၊ ပြန်ခဲ့၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နဂရတော၊ နေပြည်တော်မှ။ အဝိဒူရေ ဌာနေ၊ မနီး မဝေးသောအရပ်၌။ တေ ယောဓာ၊ထိုစစ်သူကြီးတို့သည်။ အဿ၊ထိုဗန္ဓုလ စစ်သူကြီး၏။ ပုတ္တေဟိ၊ သားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္နိံ သု၊ဖြတ်ကုန်၏။ တံ ဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ မလ္လိကာယ၊မလ္လိကာသည်။ ပဗ္ဗတိ-ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ ဒွေအဂ္ဂသာဝကာ၊ နှစ်ပါးသော အဂ္ဂသာဝကတို့ကို။ နိမန္တေတာ၊ ဆွမ်းဘိတ်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမလ္လိကာမင်းသွီး၏။ ပုဗ္ဗဏ္ဏေ၊နံနက်အခါ၌သာလျှင်။ တေ-ပုတ္တေဟိ၊ သင့်သားတို့နှင့်။ ဘုဉ္ဇိ-ကား-တေ၊ သင်၏။ ပုတ္တေဟိ၊ သားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ သာမိကဿ၊လင်၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္နန္တိ၊ ဖြတ်လေပြီဟု။ ပဏ္ဏံ၊ ကမ္ဗည်းကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ သာ၊ ထိုမလ္လိကာမင်းသွီး သည်။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဥ,တ္ဝာ၊ သိ၍။ ကဿစိ၊ တစုံ တယောက်သောသူအား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုန်းသောစကားကို။ အဝတ္ဝာ၊ မဆို မူ၍။ပဏ္ဏံ၊ ကမ္ဗည်းကို။ ဥဿ,ဂ်ေ၊ ရင်ခွင်၌။ ဌပေတ္ဝာ၊ ထား၍,ထုပ်၍။ ဘိက္ခု-သံဃမေဝ၊ ရဟန်းသံဃာကိုသာလျှင်။ ပရိဝိသိ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုမလ္လိကာ၏။ ပရိစာရိကာယော၊ အလုပ်အကျွေး ကျွန်မတို့သည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒတ္ဝာ၊ လှူ၍။ သပ္ပိစာဋိံ၊ ထောပတ်အိုးကို။ အာဟရန္တိယော၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်သည်ရှိသော်။ ထေရာနံ၊ မထေရ်တို့၏။ ပုရတော၊ မှ။ သပ္ပိ စာဋိ၊ ထောပတ် အိုးတို့သည်။ ဘိန္ဒိံ သု၊ ကွဲကုန်၏။ ဓမ္မသေနာပတိ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဘေဒနဓမ္မော၊ ကွဲပြိုပျက်စီးတတ်သော သဘောသည်။ ဘိန္နတိ၊ ပျက်စီးခြင်းသဘောရှိ၏။ နစိန္တေတဗ္ဗံ၊ မကြံအပ်။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သာ၊ ထိုမလ္လိကာ မင်းသွီးသည်။ ဥဿ,ဂ်တော၊ ရင်ခွင်မှ။ ပဏ္ဏံ၊ ကမ္ဗည်းကို။ နီဟရိတ္ဝာ၊ ထုတ်၍။ ဒွတ္တိံ သာယ ပုတ္တေဟိ၊ သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်သော သားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပိတု၊ အဘ၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္နန္တိ၊ ဖြတ်လေပြီဟု။ မေ၊ အား။ ဣမံပဏ္ဏံ၊ ဤကမ္ဗည်းကို။ အာဟရိ သု ဆောင်ခဲ့ကုန်၏။ အဟံ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။ သုတ္ဝာပိ၊ ကြား၍လည်း။ နစိန္တေမိ၊ မကြံ။ သပ္ပိစာဋိယာ၊ ထောပတ်အိုးသည်။ ဘိန္နာယ၊ ကွဲရာ၌။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ စိန္တယိ သာမိ၊ ကြံရအံ့နည်း။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးဖြစ်သော ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အနိမိတ္တ-မနံ၊ အကြောင်းကင်းသောစိတ်ကို။ ဥတံ၊ သိပြီ။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ မစ္ဆာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဣဓ၊ ဤလောက၌။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်း

သည်။ နတိဋ္ဌတိ၊ မတည်။ ဇုတိအာဒိနိ၊ ဤသို့စသော စကားတို့ကို။ ဝတ္ထာ၊ ဖိန့်တော်မူ၍။ ခမ်ဗံ၊ကို။ ဒေသေတွာ၊ ဟောပြီး၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ သာဝိ၊ ထိုမလ္လိကာသည် လည်း။ ဒ္ဒတ္ဘိ ံသ သုဏိသာယော၊ သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်သော ချွေးမတို့ကို။ ပတ္ထောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ သာမိကာ၊ လင်တို့သည်။ နိရုပရာဓာ၊ အပြစ်မရှိကုန်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ပုရိမကမ္မဖလံ၊ ရှေးဘဝ၌ ပြုခဲ့ဘူးသော ကံ၏ အကျိုးကို။ လဘိ ံသု၊ ရကုန်၏။ တုမှေ၊ တို့သည်။ မာ သောစယိတ္ထ၊ မစိုးရိမ်ကုန်လင့်။ မာပရိဒေဝိတ္ထ၊ မငိုကြွေးကုန်လင့်။ ရညော၊ မင်း၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ မနောပဒေါသံ၊ ပြစ်မှားခြင်း အမျက် ထွက်ခြင်းကို။ မာ ကရိတ္ထ၊ မပြုလင့်ကုန်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဩဝဒိ၊ ဆုံးမ၏။

ရညော၊ မင်း၏။ စရ ပုရိသာ၊ သူလျှိုထားသော တမန် ယောကျ်ားတို့ သည်။ တံကယံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ တေသံ၊ ထိုသူဘို့၏။ နိဒ္ဒေါသဘာဝံ၊ အပြစ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကို။ ရညော၊ မင်းအား။ ကထယိ ံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ သံဝေဂပ္ပတ္တော၊ ထိတ်လန့် ခြင်းသို့ ရောက်လျက်။ တဿာ၊ ထိုမလ္လိကာ၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ မလ္လိကဉ္စ၊ မလ္လိကာကို လည်းကောင်း။ သုဏိသာယောစ၊ ချွေးမ ဘို့ကိုလည်းကောင်း။ ခမာပေတွာ၊ ကန်တော့၍။မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာ အား။ ဝဏ်၊ ဆုကို။ အဒါသိ ံ ပေး၏။ သာ၊ ထိုမလ္လိကာသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဇုတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ + တသ္မိ ံဂေဟေ၊ ထိုအိမ်၌။ တေသံ၊ ထိုသား လင်တို့၏။ မတကဘတ္တံ၊ သူသေတို့အား ရည်၍ လှူသော ဆွမ်းကို။ ဒတ္ဝာ၊ လှူ၍။ နတ္ဝာ၊ ရေချိုးပြီး၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဒေဝ၊ အရှင် မင်းကြီး။ တုမှဟိ၊ ရှင်မင်းကြီးတို့သည်။ မယ္ဟံ၊ အား။ ဝရော၊ ဆုကို။ ဒိန္နော၊ ပေးအပ်၏။ မယ္ဟဉ္စ၊ အားလည်း။ အညေန၊ တပါးဆုဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလို ရှိသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒ္ဒတ္ဘိ ံသာယ သုဏိသာနံ၊ သုံးကျိပ် နှစ်ယောက်သော ချွေးမတို့အား လည်းကောင်း။ မမဉ္စ၊ အား လည်းကောင်း။ ကုလသရဂမနံ၊ မိဘအိမ်သို့ ပြန်သွားရခြင်းကို။ အနုဇာနာထ၊ ခွင့်ပြုတော် မူပါကုန်လော့။ ဇုတိ အာဟ၊ ၏။ ရာဇာ၊ ကောသလ မင်းကြီးသည်။ သမ္ဗဒ္ဓိ ံ ဓ ံ ၊ ဝန်ခံ၏။ သာ၊ ထိုမလ္လိကာသည်။ ဒ္ဒတ္ဘိ ံသ သုဏိသာယော၊ သုံးကျိပ်နှစ်ယောက်သော ချွေးမတို့ကို။ သကာနိ ကုလာနိ၊ မိမိတို့ မိဘအိမ်

+ တသ္မိ ံဂတေ (ဆဋ္ဌ)

တို့ဆို့ပေသေသိ၊ စေလွတ်၏။သယံဝိ၊ ဓိမိသည်လည်း။ကုသိနာရာနဂရေ၊ကုသိ
နာရုံပြည်၌။အတ္တနော၊မိမိ၏။ကုလဃရံ၊ မိဘအိမ်သို့။အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။

ရာဇာဝိ၊ ကောသလမင်း သည်လည်း။ ဗန္ဓုလသေနာပတိနော၊ ဗန္ဓုလ
စစ်သူကြီး၏။ ဘာဂိနေယျသ၊ တူဖြစ်သော။ ဒီဃကာရာယနသ္သနာမ၊ ဒီဃ
ကာရာယနမည်သော သူအား။ သေနာပတိဋ္ဌာနံ၊ စစ်သူကြီးအရာကို။ အဒါသိ၊
ပေး၏။ ဩောပန၊ ထိုစစ်သူကြီးသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ မာတုလော၊ ဦးရီးကို။
ဇုမိနာ၊ဤမင်းသည်။မာရိတောတိ၊သတ်လေ၏ဟု။ရညော၊မင်းအား။ညြကာသံ၊
အခွင့်ကို။ ဂဝေသန္တော၊ ရှာလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ လှည့်ပတ်၏။ ရာဇာ၊
မင်းသည်။ နိရပရာဓသ၊ အပြစ်မရှိသော။ ဗန္ဓုလသ၊ ဗန္ဓုလစစ်သူကြီးအား။
မာရိတ ကာလတောဝ၊ သတ်သောကာလမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဝိပ္ပဋိသာရီ၊ နှလုံး
မသာယာရှိသည်။ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။စိတ္တသာဒံ၊ စိတ်၏သက်သာရာကို။နလဘတိ၊
မရ။ ရဇ္ဇသုခဉ္စ၊ နန်းစည်းစိမ်ကိုလည်း။ နာနုဘောတိ၊ ခံစားတော်မမူ။ တဒါ၊
ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သကျာနံ၊ သာကီဝင်မင်းသားတို့၏။
ဇနပဒ ပရမနာမ နိဂမနံ၊ဇနပုဒ်တို့တွင် မြတ်သော နိဂုံမည်သည်ကို။(ဝေဠုဗန္ဓု
နာမ နိဂမံ-ဟု ပါဋ္ဌအချို့ရှိ၏။ဝေဠုဗန္ဓုမည်သော နိဂုံကို ပေး။) ဥပနိဿာယ၊
မှီ၍။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။တတ္ထ၊ထိုဘုရား
ရှိရာသို့၊ဂန္ဓာ၊သွား၍။အာရာမတော၊ အာရာမ်ကျောင်းမှ။အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေး
သောအရပ်၌။ ခန္ဓာဝါရံ၊သစ်တဝါမြို့၌။နိဝါသေတွာ၊နေ၍။ မဇ္ဈန်၊နည်းသော။
ပရိဝါဒရန၊ အခြံအရံဖြင့်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝါ၊ ရှိခိုးအုံ
ဟူ၍။ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ဂန္ဓာ၊သွား၍။ပဗ္ဗာဇကကုဝဘဏ္ဍာနိ၊မင်းမြှောက်
ဘန်းဆာ ဝါးပါးတို့ကို။ ဒီဃကာရာယနသ္သ၊ဒီဃကာရာယန မည်သော စစ်သူ
ကြီးအား။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ ကေဝကာဝ၊ တယောက်အထီးတည်း သာလျှင်။
ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိသို့။ ပါဝိသိ၊ဝင်လေ၏။သမ္ဘံ၊ အသုံးစုံကို။ဓမ္မစေတိယသုတ္တ-
နိယာမေနေဝ၊ ဓမ္မစေတိယသုတ်၌ လာသောနည်းဖြင့် သာလျှင်။ ဝေဒိတမ္ပံ၊
သိအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထို ကောသလမင်းသည်။ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိသို့။ ပဝိဋ္ဌော
ဝင်သည်ရှိသော်။ ဒီဃ ကာရာယနော၊ ဒီဃကာရာယန မည်သော စစ်သူကြီး
သည်။ တာနိ ပဗ္ဗာဇ ကကုဝဘဏ္ဍာနိ၊ထိုမင်းမြှောက်ဘန်းဆာ ဝါးပါးတို့ကို။
ဂဟေတ္တွာ၊ ယူ၍။ဝိဇ္ဇ||ဘံ၊ ဝိဇ္ဇ||ဘကို။ ရာဇာနံ်ကတ္တွာ၊ မင်းပြုစေ၍။ ရညော၊
ကောသသမင်းအား။ကော်အသံ၊မြင်းတစီးကိုလည်းကောင်း။ဥပဋ္ဌာနကာရိကံ၊
ခြေရင်း အလုပ်အကျွေး ဖြစ်သော။ ကေဠ မာတုဂါမံ၊ မိဖုရားတပါး ကိုလည်း
ကောင်း။ဒ္ဒဒပတ္တွာ၊ ထားခဲ့၍။ နိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လည်ခဲ့၍။ သာဝတ္ထိံ၊သာဝတ္ထိ
ပြည်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လေ၏။

ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ သတ္တာရာ၊ ဘုရားရှင်နှင့်။သဒ္ဓိ၊ကွ။ပိယကထံ၊ ချစ်ဘွယ်သောမေတ္တာစကားကို။ ကထေတွာ၊ ပြောဟောရှိ။ သတ္တာရံ၊ ဘုရား သခင်ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ နိဋ္ဌန္တော၊ ထွက်ခဲ့သည်ရှိသော်။ သေနံ၊ စစ်သည် အပေါင်းကို။ အဒိသ္မာ၊မမြင်ခြင်းကြောင့်။ တံ မာတုဂါမံ၊ထိုမိဖုရားကို။ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ တံ ပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ အဟံ၊ ဝါသည်။ သာဝိနေယျံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ရှင်ဖြစ်သော တူ အဇာတသတ်ကို။ အာဒါယ၊ခေါ်၍။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဝိဇ္ဇ္ဇုဘံ၊ ဝိဇ္ဇ္ဇုဘကို။ ဂဟေဿာမိတိ၊ ဘမ်းယူအံ့ဟု။ ရာဇဂဟနဂရံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ဂန္တွန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဝိကာလေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌။ ဒ္ဝါရေသု၊ တံခါးတို့ကို။ ပိဒဟိတေသု၊ ပိတ်အပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ နဂရံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၍။ ကေသော သာလာယ၊ တဆောင်သော စရပ်၌။ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ အိပ်၍။ ဝါတာတပေဟိ၊လေ နေဝူတို့ဖြင့်။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်အတို်၌။ တတ္ထေဝ၊ထိုစရပ်၌ သာလျှင်။ ကာလမကာသိ၊နတ်ရွာလားတော်မူ၏။ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်သည်။ဝိတာ-တာယ၊ လင်းသည်ရှိသော်။ ဒေဝကောသလနရိန္ဒ၊ ကောသလမင်းကြီး။အနာ-ထော၊ ကိုးကွယ်ရာမဲ့သည်။ ဇာတောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ ဧတိ၊ဤသို့။ ဝိပ္ပလပန္တိယာ၊ ငိုကြွေးမြည်တမ်းသော။တသာ ဧတ္ထိယာ၊ထိုမိဖုရား၏။ သဒ္ဒံ၊အသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ရညော၊ မင်းအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်ရှင် အဇာတသတ်မင်းကြီးသည်။မာတုလဿ၊ဦးရီးကောသလ မင်းအား။မဟာနေ့နေ့၊ မျှားစွာသော။သတ္တာ့ရေန၊ ပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ (ပရိဝါရေန လည်း ရှိ၏။ အခြံအရံဖြင့်,ပေး။) သရီရကိစ္စံ၊ သဂြိုဟ်ခြင်းကိစ္စကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။

ဝိဇ္ဇ္ဇုဘောပိ၊ ဝိဇ္ဇ္ဇုဘသည်လည်း။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ပဋိလဘိတွာ၊ ၍။ တံဝေရံ၊ ထိုခရားကဖွဲ့ပြီးသော ရန်ပြုကို။ သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍။သဇ္ဇေ-သာကိယော၊ အလုံးစုံသော သာကိုဝင်မင်းတို့ကို။ မာရေဿာမိ၊သတ်အံ့။ဧတိ-ဤသို့ကြံပြီးသော်။ မဟတိယာ သေနာယ၊ မျှားစွာသော စစ်သည်ဗိုလ်ပါဖြင့်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ သတ္ထာ၊ဘုရားသခင်သည်။ပစ္ဆူသ ကာလေ၊ မိုးနံနက်ထ အခါ၌။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည် ရှိသော်။ ဥတိသစ်ယ၊ ဆွေတော် မျိုးတော်အပေါင်း၏။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးအံ့သည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်တော်မူ၍။ ဥတိယာ၊ ဆွေတော် မျိုးတော် အဓပေါင်းအား၊ သင်ဟံ၊သဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ခြင်းကို။ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ သင့်၏ဟု။ စိန္တေတွာ၊ ကြံတော်မူ၍။ ပုဗ္ဗဏ္ဏသမယေ၊ နံနက်အခါ၌။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ စရိတွာ၊ ကြွသွားတော်မူ၍။ ဝိဏ္ဏပါတ ပဋိက္ကန္တော၊

ဆွမ်းခံရှာမှဖဲပြီးသည်ရှိသော်။ဂန္ဓကုဋိယံ၊ဂန္ဓကုဋိ၌။သီဟသေယျံ၊ ခြေသော့်မင်း၏ အိပ်ခြင်းနှင့်တူသော ကိန်းစက်တော်မူခြင်းကို။ ကပ္ပေတွာ၊ ပြု၍။ သာယန္ဟ-သမယေ၊ညချမ်းသောအခါ၌။အာကာသေန၊ ကောင်းကင်လမ်းခရီးဖြင့်။ဂန္ဓာ၊ ကြွသွားတော်မူ၍။ ကဝိလဝတ္ထုဿ၊ ပြည်၏။ သာမန္တေ၊ အနီးဖြစ်သော။ ကပဏ ရွာယော၊ပြောက်ကျားသော အရိပ်ရှိသော။ကောသို ရက္ခမူလေ၊တခုသော သစ်ပင်ရင်း၌။ နိသိဒိ၊ နေတော်မူ၏။ တတော၊ ထိုသစ်ပင်မှ။ ဝိဇ္ဇဇ္ဇာဿ၊ ဝိဇ္ဇဇ္ဇာတမင်း၏။ ရဇ္ဇသိမာယ၊ ပြည်အပိုင်းအခြား၌။ မဟန္တော၊ ကြီးစွာ သော။ သန္ဓိစ္ဆာယော၊ အေးသော အရိပ်ရှိသော။ နိဂြောဓော၊ ပညောင်ပင် သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ဝိဇ္ဇဇ္ဇာတော၊ ဝိဇ္ဇဇ္ဇာတမင်းသည်။ သတ္ထာရံ၊ဘုရားသခင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ၍။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ဝေရုပါယ၊ ဤသို့သောဘေရှိသော။ ဥဏ္ဏဝေသာယ၊ ပူပြင်းအိုက်လောင်သောအခါ၌။ ကပဏ ရွာယော၊ နေပြောက် ထိုးသော။ဒုမသို့ ရက္ခမူလေ၊ ဤသစ်ပင်ရင်း၌။နိသိဒထ၊နေတော်မူဘိသနည်း။ သန္ဓိစ္ဆာယော၊ ငြိမ်းချမ်းသာယာသော အရိပ်ရှိသော။ ဘေသို့ နိဂြောဓမူလေ၊ ထိုပညောင်ပင်ရင်း၌။ ဘဒန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ နိသိဒထ၊ နေတော်မူပါလော့။ ဇုတိဝတ္မာ၊ ဤသို့လျှောက်၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။မဟာတု၊ ထိုသို့နေပြောက်ထိုးသည်ပင်ဖြစ်စေ။ဥ ဘကာနံ၊ ဆွေတော် မျိုးတော်တို့၏။ဆာယာနာမ၊အရိပ်မည်သည်ကား။သီတလာ၊ ချမ်းအေးကုန်၏။ ဇုတိဝုတ္တော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ သည်ရှိသော်။ ဥဘကာနံ၊ ဆွေတော် မျိုးတော်တို့ကို။ရက္ခနတ္ထာယ၊ စောင့်ရှောက်တော်မူခြင်းငှါ။သ တ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အာဂတော၊ ကြွခဲတော်မူလာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဇုတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ နိဝတ္တိတ္မာ၊ ပြန်၍။ သာဝတ္ထိမေဝ၊သို့သာလျှင်။ဝစ္ဆာဂမိ၊ပြန်လေ၏။သတ္ထာပိ၊ဘုရားရှင်သည်လည်း။ ဥပ္ပတိတ္မာ၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်ပြန်၍။ဇေတဝနမေဝ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော် သို့သာလျှင်။ ဂတော၊ ရောက်တော်မူ၏။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သာကိယာနံ၊ သာကိဝင်မင်းတို့၏။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ သရိတ္မာ၊ အောက်မေ့၍။ ဒုတိယံပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။နိက္ခမိတ္မာ၊ထွက်၍။ တဇ္ဇေဝ၊ထိုအရပ်၌သာလျှင်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ ပဿိတ္မာ၊ ဖူးမြင်၍။ ပုန၊ တဘန်။နိဝတ္တိ၊ ပြန်လာ၏။တတိယဝါရေ၊ သုံးကြိမ်မြောက်သောအခါ၌၊ နိက္ခမိတ္မာ၊ ၍။ တဇ္ဇေဝ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ ပဿိတ္မာ ဖူးမြင်၍။ ပုန၊ တဘန်။ နိဝတ္တိ၊ ပြန်လာ၏။ စတုတ္ထဝါရေပန၊ လေးကြိမ်မြောက် သော အခါ၌ကား။ တတ္ထ၊ ထိုဝိဇ္ဇဇ္ဇာဘသည်။ နိက္ခန္တေ၊ ထွက်သည်ရှိသော်

သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ သာကိယာနံ၊ သာကိဝင်မင်း တို့၏။ ပုဗ္ဗကမ္ပံ၊ ရှေးမကောင်းမှုကံကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ တေသံ၊ ထိုသာကိဝင်မင်းတို့၏။ ဧကဒိဝသံ၌၊ နုဒိယံ၊ မြစ်၌။ ဝိသပတ္ထိပန ပါပကမ္မဿ၊ အဆိပ်ကို ခတ်ခဲ့ကူးသော မကောင်းမှုကံ၏။ အပဋိဗာဟိယဘာဝံ၊ မမြစ်မတား နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဉတ္မာ၊ သိ၍။ စတုတ္ထဝါရေ၊ လေးကြိမ် မြောက်သော အခါ၌။ နဂမာသိ၊ ကြွတော်မမူ။ ဝိဇ္ဇ္ဇုတော၊ ဝိဇ္ဇ္ဇုတမင်းသည်။ သာကိယေ၊သာကိဝင်မင်းတို့ကို။ ဃာတေဿာမိတိ၊ သတ်အံ့ဟု၍။ မဟန္တေန ဗလကာယေန၊ များစွာသော ရဲမက်ဗိုလ်ပါအပေါင်းဖြင့်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားသခင်ညီ၏။ ဥဗ္ဘတကာပန၊ ဆွေတော်မျိုးတော် တို့သည်ကား။ အသတ္ထု ဃာတကာနာမ၊ လက်နက်ကိုင်စွဲလျက်သတ်သောမည်သည်မရှိကုန်။အတ္တနာ၊မိမိသည်။မရန္တာပိ၊ သေကုန်သော်လည်း။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ နဝေါရောပေန္တိ၊ မချကုန်။ တေ၊ ထို သာကိဝင်မင်းတို့သည်။ စိန္တယိ သု၊ ကြံကြကုန်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သုသိက္ခိတဟတ္ထာ၊ ကောင်းစွာသင်အပ်သော လေးအတတ်စသည်ကို လက်စွဲခြင်းရှိကုန်၏။ ကတူပါသနာ၊ ဆင်ယင်အပ်သော ချပ်မိန်ညှိရှိကုန်၏။ မဟိဿာသာ၊ မြှောက်သော ဆိတ်ချိုလေး အစရှိသည်တို့ကို အစိုးရကုန်သော သူတို့တည်း။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေတုံ၊ ချခြင်းငှါ။ နခေါပန သတ္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္ပံ၊ တတ်သောအမှုကို။ ဒသ္သေတွာ၊ ပြည့်ညွှန်၍။ ပလာပေဿာမ၊ ပြေးစေကုန်အံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ကြံကုန်၏။ တေ၊ ထိုသာကိဝင်မင်းတို့သည်။ကတသန္နာဟာ၊ ဆင်ယင်အပ်သော ချပ်မိန်ညှိရှိလျက်။ နိက္ခမိတ္မာ၊ ၍။ယုဒ္ဓံ၊စစ်ထိုးခြင်းငှါ။ အာရဘိ သု၊ အားထုတ်ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထို သာကိဝင်မင်းတို့သည်။ ဒိတ္ထာသရာ၊ ပစ်အပ်သောမြားတို့သည်။ဝိဇ္ဇ္ဇုတဿ၊ဝိဇ္ဇ္ဇုတ၏။ ပုရိသာနံ၊ မင်းချင်း ယောက်ျားတို့၏။ အန္တရန္တရေန၊ အကြား အကြားဖြင့်။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကုန်၏။ ဖလကန္တရ ကဏ္ဏသိဒ္ဓန္တရာဒီဟိ၊ ကာကြား, နားပေါက်ကြား စသည်တို့မှ။ နိက္ခမန္တိ၊ထွက်ကုန်၏။ဝိဇ္ဇ္ဇုတော၊ ဝိဇ္ဇ္ဇုတသည်။ ဒိဿ၊ မြင်၍။ သဏော၊ အချင်းတို့။ သာကိယာ၊ သာကိဝင် မင်းတို့သည်။ အသတ္ထု ဃာတကမ္ပ၊ လက်နက် စွဲကိုင်လျက် မသတ်အပ်သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ နု၊ ကုန်၏ မဟုတ်လော။ အထစပန၊ ထိုသို့ဆိုလျက်လည်း။ မေ၊ ၏။ပုရိသေ၊ အချင်းယောက်ျားတို့ကို။ နာသေန္တိ၊ ဖျက်ဆီးကုန်၏။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

(၅) အထ၊ ၌။ နံ၊ထိုဝိဇ္ဇ္ဇုတကို။ကောပုရိသော၊ယောက်ျားတယောက်သည်။ အာဟ၊ဆို၏။သာမိ၊အရှင်မင်းကြီး။ကိं၊ အဘယ်သို့ဆိုတိသနည်း။ နိဝတ္ထေတွာ၊

ပြန်လည်၍။ သြလောကေဟိ၊ ကြည့်ဦးလော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ သာကိယာ၊ သာကိဝင်မင်းတို့သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပုရိသေ၊ အချင်းယောက်ျား တို့ကို။ နာသေန္တိ၊ဖျက်ဆီးကုန်၏။တုမှာကံ၊တို့၏။ကော ပုရိသော၊ယောက်ျား တယောက်သည်မျှလည်း။ မတော၊ သေခြင်းသည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘဂေ၊ အချင်းတို့။ ဧဃ်၊ တိုက်တွန်း၏။ ဂဏ္ဍာပေထ၊ ဘမ်းဆီးကုန်လော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ဂဏ္ဍာပေန္တော၊ ဘမ်းယူစေသည်ရှိသော်။ ကေဿပိ၊တယောက် သောသူ၏လည်း။ ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းကို။နပဿိ၊ မမြင်။သော၊ ထိုဝိဇ္ဇ္ဇ။ဘ သည်။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ နိဝတ္တိတ္ဝာ၊ ပြန်လည်၍။ ဘဂေ၊ အချင်းတို့။ ယေယေပန၊ အကြင်အကြင် သူတို့သည်ကား။သာကိယမှာတိ၊သာကိဝင်မင်းတို့ ဟူ၍။ ဘဂန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သမ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောသူတို့ကို။ မာရေထ၊ သတ်လေ ကုန်လော့။ မေ၊ ငါ၏။ပိတာမဟာသာ၊အသိုးဖြစ်သော။မဟာနာမ သတ္တာသဝန၊ မဟာနာမ်မင်းကြီး၏။သန္တိကေ၊ အထံ၌။ဋ္ဌိတာနံ၊ နေကုန်သောသူတို့၏။ ဧဝိတံ၊ အသက်ကို။ဒေထ၊ချမ်းသာပေးကုန်လော့။ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။သာကိယာ၊ သာကိဝင် မင်းတို့သည်။ ဂဟေတမ္ဗ ဂဟဏံ၊ ယူအပ်သောအရာ၌ ယူခြင်းကို။ အပဿန္တော။ မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကေစ္စေ၊ အချို့သော သာကိဝင်းမင်းတို့ သည်။တိဏံ၊ မြက်ကို။ ဒုံသိတ္ဝာ၊ ကိုက်၍။ အဋ္ဌံသု၊ နေကုန်၏။ ကေစ္စေ၊အချို့ သော သာကိဝင် မင်းတို့သည်။ နဠံ၊ ကျူကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဆွဲငင်၍။ အဋ္ဌံသု၊ နေကုန်၏။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည် သာကိယာ၊ သာကိဝင် မင်းတို့လော၊ နော၊ မဟုတ်ကုန်သလော။ ဧုတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ တေပန၊ ထိုသာကိဝင်မင်းတို့ သည်ကား။ ယဿ၊ အကြင်ကြောင့်။ မရန္တာပိ၊ သေကုန်သော်လည်း။ မုသာ-ဝါဒံ၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို။ နဘဏန္တိ၊ မဆိုကုန်။ တဿ၊ ထို့ကြောင့်။ တိဏံ၊ မြက်ကို။ ဒုံသိတ္ဝာ၊ ကိုက်၍။ ဋ္ဌိတာ၊ နေကုန်သော သူတို့သည်။ နော၊ ငါတို့သည်။ သကျတိဏန္တိ၊ သကျတိဏ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ နဠံ၊ကျူကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဆွဲငင်၍။ ဋ္ဌိတာ၊ နေသော သူတို့သည်။ နော၊ ငါတို့သည်။ သကျ-နဠောတိ၊ သကျနဠဟူ၍။ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။ ဧုတိ ဤသို့။ ယေစ၊ အကြင်သာကိဝင် မင်းသည်ကိုလည်း။ မဟာနာမသာ၊မယာနာမ်မင်းကြီး၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဋ္ဌိတာ၊ နေကုန်၏။ တေစ၊ ထိုသာကိဝင်မင်းတို့သည်လည်း။ဧဝိတံ၊ အသက်ကို။ လသိ ံသု၊ ရကုန်၏။ တေသု၊ ထို သာကိဝင်မင်းသားတို့တွင်။ တိဏံ၊ မြက်ကို။ ဒုံသိတ္ဝာ၊ကိုက်၍။ ဋ္ဌိတာ၊နေကုန်သောသာကိဝင်မင်းတို့သည်။တိဏသာကိယာ-နာမ၊တိဏသာကိယမည်ကုန်သည်။ ဇာတာ၊ဖြစ်ကုန်၏။ နဠံ၊ကျူကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုင်ဆိ၍။ ဋ္ဌိတာ၊ နေကုန်သော သာကိဝင်မင်းတို့သည်။ နဠသာကိယာနာမ၊ နဠသာကိယ မည်ကုန်သည်။ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိဇ္ဇ္ဇ။ဘော၊ ဝိဇ္ဇ္ဇ။ဘသည်၊

အဝသေသော၊ ကြွင်းကုန်သော။ ဒီရပါယကေဝိ ဒါရကော၊ နို့စို့ သူငယ်တို့ကို လည်း။အဝိသဇ္ဇေတွာ၊မလွှတ်မူ၍။ဃာတာပေန္တော၊သတ်စေလျက်။လောဟိ-တံ၊ သွေးကို။ နဒီပဝတ္တေတွာ၊ မြစ်ရေအယဉ်ကဲ့သို့ တွေတွေ စီးစေလျက်။ ဟောသံ၊ ထိုသာကီဝင်မင်းတို့၏။ ဂလလောဟိတေန၊ လည်ချောင်းသွေးဖြင့်။ ဖလကံ၊ မိမိနေရာအင်းပျဉ်ကို။ ဓောဝါပေသိ၊ ဆေးစေ၏။ဝေ၊ဤသို့သတ်လျက်။ သာကိယဝံသော၊ သာကီဝင်မင်းမျိုးကို။ဝိဋ္ဌဋ္ဌ||တောနှ၊ ဝိဋ္ဌဋ္ဌ||တမင်းသားသည်။ ဥပ္ပန္နိန္ဒော၊ ဖြတ်၏။

သော၊ ထိုဝိဋ္ဌဋ္ဌ||တသည်။ မဟာနာမသက္ကံ၊ မဟာနာမ် အမည်ရှိသော သာကီဝင်မင်းကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍။ နိဝတ္တော၊ ပြန်လာသည်ရှိသော်။ ပါတရာသ ဝေလာယ၊ နံနက်စာ စားချိန်အခါ၌။ ပါတရာသံ၊ ထမင်းနံနက်စာကို။ ကရိဿာမိတိ၊ စားအံ့ဟူ၍။ ဂေသ္မိ ဌာနေ၊ တခုသောအရပ်၌။ ဩတရိတွာ၊ သက်၍။ ဥပနိတေ၊ ဆောင်ခဲ့သော။ဘောဇနေ၊ဘောဇဉ်တို့ကို။ ဂေဟတောဝ၊ တကွနက်လျှင်။ ဘုဥ္ဇိဿာမိတိ၊ စားအံ့ဟူ၍။ အယျကံ၊ အဘိုးဖြစ်သော မဟာနာမ်မင်းကြီးကို၊ ပတ္ထောသာပေတိ၊ ခေါ်စေ၏။ခတ္တိယာ-ပန၊ သာကီဝင်မင်းတို့သည်ကား။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။စဇန္တာပိ၊ စွန့်ရကုန်သော်လည်း။ ဒါသိပုတ္တေဟိ၊ ကျွန်မ သားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ"၊တကွ။ နဘုဥ္ဇန္တိ၊ မစားကုန်။ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ်မင်းကြီးသည်။ကော်သရံ၊ အိုင်တခုကို။ဩဒေလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။တာဒေ၊ငါ့မြေး။ ကိလိဋ္ဌဂတ္ထော၊ ညစ်နွမ်းသောကိုယ်ရှိသည်။ အမ္မိ၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ နှာယိဿာမိ၊ ရေချိုးအံ့၊ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အယျက၊အဘိုးရှင်။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ နှာယထ၊ ရေချိုးလော်မူကုန်လော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။သော၊ ထိုမဟာနာမ်မင်းကြီးသည်။အယံ၊ဤဝိဋ္ဌဋ္ဌ||တသည်။ ဂေဟော၊ တကွနက်။ အဘုဥ္ဇန်တံ၊ မစားသည်ရှိသော်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဃာတေဿတိ၊ သတ်လတ္တံ့။ သယမေဝ၊ အလိုလိုလျှင်။ မတံ၊ သေခြင်းသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ သေယ္ယောတိ၊ မြတ်၏ဟု။ ဂေသော၊ ဆံတို့ကို။ မုဏ္ဍိတွာ၊ ဖြေ၍။ အဝ္ဂေ၊ အဖျားခ်ီ။ ဂဏ္ဍိံ၊ အထုံးကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဂေသေသု၊ ဆံတို့၌။ ပါဒဂ်ဋ္ဌကော၊ ခြေမတို့ကို။ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍။ ဥဒကော၊ ရေ၌။ နိမုဇ္ဇိ၊ ငုပ်၏။တဿ၊ ထိုမဟာနာမ်မင်းကြီး၏။ဂုဏတေဇေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး အာနုဘော်ဖြင့်။နာဂဘဝနံ၊နဂါးပြည်သည်။ဥဏ္ဍာကာရံ၊ ပူသောအခြင်းအရာကို။ဒယေသိ၊ ပြ၏။ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်။ကိံ နခေါတိ၊ အကြောင်း တယ်ဆိုရှိသနည်းဟု။ဥပဓာရေန္တော၊စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ဥ||တွာ၊ သိ၍၊ တဿ၊ ထိုမဟာနာမ် မင်းကြီး၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။

တံ၊ ထိုမဟာနာမ်မင်းကြီးကို။ အတ္တနော၊ ၏။ဖကော၊ ပါးပျဉ်း၌။ နိသိဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ နာဂတဝနံ၊ နဂါးပြည်သို့။ ပဝေသေသိ၊ ဝင်စေ၏။ သော၊ ထိုမဟာနာမ်မင်းကြီးသည်။ဒွါဒသဝဿာနိ၊ တဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။တတ္ထေव၊ ထိုနဂါးပြည်၌ သာလျှင်။ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။ ဝိဇ္ဇဇ္ဇ။ဘောဝိ၊ ဝိဇ္ဇဇ္ဇ။ဘသည်လည်း။မယ္ဟံ၊ ဝါ၏။အယျဒကာ၊ဘိုးတော်မင်းကြီးသည်။ဧဒါနိ၊၌။အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့။ ဧဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အာဂမယမာနောဝ၊ ငံ့လျက်လျှင်။ နိသိဒိ။ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမဟာနာမ် မင်းကြီးသည်။ အတိစိရာယနေ၊ အလွန်ကြာမြင့်သည် ရှိသော်။ သရံ၊ အိုင်၌။ ဝိစိနာ-ပေတွာ၊ စူးစမ်းရှာဖွေ၍။ ဒိပါ၊လောကေန၊ ဆီမီးအလင်းဖြင့်။ပရေသံ၊သူတပါးတို့၏။ ပါဒဝတ္ထုနိ၊ ခြေကြွား ပုဆိုးကြွားတို့ကိုလည်း။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ အဒိဿ၊ မမြင်မြင်းကြောင့်။ ဂတော၊ သွားသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့သတည်းဟု။ ပတ္ထာမိ၊ဖဲလေ၏။ သော၊ထိုဝိဇ္ဇ။ဘသည်။ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အဘို့၌။ အစိရဝတိ ံ၊ အစိရဝတီမြစ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ခန္ဓာဝါရံ၊ သစ်တပ်၌။ နိဝေသေသိ၊နေ၏။ ဧကစ္ဆေ၊အချို့ကုန်သော ရဲမက်ဗိုလ်ပါတို့သည်။ အဇ္ဇနဒိယံ၊ မြစ်တွင်း၌။ ဝါလုကာပုလိနေ၊ သဲပြင်စု၌။ နိပ္ပဇ္ဇိံသု၊အိပ်ကုန်၏။ ဧကစ္ဆေ၊ အချို့ကုန်သော သူတို့သည်။ ဗဟိ ထလေ၊ မြစ်အပဖြစ်သော ကုန်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇိံသု၊ အိပ်ကုန်၏။ အဇ္ဇနဒိယံ၊ မြစ်အတွင်း၌။နိပ္ပဇ္ဇေသုဝိ၊ အိပ်ကုန်သော်လည်း သူတို့တွင်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အတ္တနော၊ ဓိမိ၏။ အဂတ ပါ၊ပကမ္မာ၊ မပြုခဲ့ဘူးသော မကောင်းမှုကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဗဟိ၊မြစ်ပ၌။ နိပ္ပဇ္ဇေသုဝိ၊ အိပ်ကုန်သော သူတို့တွင်လည်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကတပါ၊ပကမ္မာ၊ ပြုခဲ့ဘူးသော မကောင်းမှုကံသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ နိပ္ပဇ္ဇဘာနေသု၊ အိပ်ရာအရပ်တို့၌။ ကိဝိလ္လိကာ၊ ပိုးပရ္ဝက်တို့သည်။ ဥဋ္ဌဟိံသု၊ တက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ မယ္ဟံ၊၏။နိပ္ပဇ္ဇဘာနေ၊ အိပ်ရာအရပ်၌။ ကိဝိလ္လိကာ၊ ပိုးပရ္ဝက်ရှိကုန်၏။မယ္ဟံ၊ ဝါ၏။ နိပ္ပဇ္ဇဘာနေ၊ အိပ်ရာအရပ်၌။ ကိဝိလ္လိကာ၊ ပိုးပရ္ဝက် ရှိကုန်၏။ ဧတိ၊ သို့။ ဥဋ္ဌဟိတ္တာ၊ ထ၍။ အဂတ ပါ၊ပကမ္မာ၊ ရှေးဘဝ၌ အကုသိုလ်ကံကို မပြုခဲ့သောသူတို့သည်။ ဥဋ္ဌာရိတ္တာ၊ တက်၍။ ထလေ၊ ကုန်းအရပ်၌။နိပ္ပဇ္ဇိံသု၊ အိပ်ကုန်၏။ကတပါ၊ပကမ္မာ၊ပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိကုန်သောသူတို့သည်။ ဩဘာရိတ္တာ၊ဆင်း၍။ဝါလုကာပုလိနေ၊သောင်ပြင်သဲစု၌။နိပ္ပဇ္ဇိံသု၊ အိပ်ကုန်၏။ တတ္ထ ံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ မဟာမေဃော၊ မိုးကြီးသည်။ ဥဋ္ဌဟိတ္တာ၊ တက်၍။ ဃနဝဿံ၊ တဝဲနက်သော မိုးကို။ ဝဿိ၊ရွာ၏။နဒိယာ ဩဃော၊ မြစ်ရေအယဉ်သည်။ အာဂန္ဒာ၊ လာ၍။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ် အပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ ဝိဇ္ဇ။ဘံ၊ ကို။ သမုဒ္ဒမေဝ၊သမုဒ္ဒရာသို့သာလျှင်။ ပါ၊ပေသိ၊ ရောက်စေ၏။တတ္ထ၊

ထိုသမုဒ္ဒရာ၌။ သမ္ဘေ၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်။ မ ဆ ဂ ဆ ပ ဘဂ္ဂေါ၊ ဝေါ်,လိပ်တို့၏ အစာသည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဒ္ဒေပေသိ၊ ပြောဆို၏။ သာကိယာနံ၊ သာကိဝင်မင်းတို့၏။ မရဏံ၊ သေခြင်းသည်။ အယုတ္တံ၊ မလျောက်ပတ်၊ ဧဝံနာမ၊ဤသို့လျှင်။ကောဠေတ္ထော ကောဠေတ္ထော၊ရိုက်နှက် ရိုက်နှက်၍။သာကိယာ၊သာကိဝင်မင်းတို့ကို။ မာရေတမ္ဘာ၊ သတ်လေအပ်ကုန်၏။ ဧတံ၊ ဤသို့သေရခြင်းသည်။ အနနုဠ္ဆရိကံ၊ မလျောက်ပတ်။ ဇုတိ၊ဤသို့ပြောဆိုကုန်၏၊ သတ္ထာ၊ ဘုရားသမ္ဘည္ဟသည်။ တံကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ကြားတော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဇုမသ္မိံ အတ္ထတာဝေ၊ ဤကိုယ်အဖြစ်၌။ သာကိယာနံ။ သာကိဝင်မင်းတို့၏။ဝေ၊ ဤသို့။မရဏံ၊သေခြင်းသည်။ ကိဠာဝိ-အယုတ္တံ၊ အကယ်၍ကား မလျောက်ပတ်၏ရှင့်။ ပနတထာပိ၊ သော်လည်း။ ဧတေဟိ၊ဤ သာကိဝင်မင်းသားတို့သည်။ပုဗ္ဗေ၊ရှေးဘဝ၌။ကတကမ္မသဝသေန၊ ပြုအပ်သောကံ၏ အစွမ်းဖြင့်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သော အကျိုးသည်။ ယုတ္တမေဝ၊ သင့်သည်သာလျှင်တည်း။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သမ္ဘေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဧတေ၊ ဤသူတို့သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ကိံ ပန၊ အဘယ်ကိုလျှင်။ အကံသု၊ ပြုခဲ့ဘူးသနည်း။ဇုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ သမ္ဘေ၊ အလုံးစုံဒသာသူတို့သည်။ ဧကေတော၊ တပေါင်းတည်း။ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ နဒိယံ၊ မြစ်၌၊ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ပဂ္ဂိဝိ ံသု၊ ထည့်ခဲ့ဘူးကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်ခတော်မူ၏။ပုန၊ တဘန်။ ဧကဒိဝသံ၊ တခနေ့သ၌၊ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းဘိက္ခုသည်။ကထံ၊ စကားကို။ သမုဒ္ဒေပေသုံ၊ပြောဟောကုန်၏။ ဝိဋ္ဌ။ဘော၊ ဝိဋ္ဌ။ဘသည်။ ဘွော်ကော၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော။ သာကိယော၊ သာကိဝင်မင်းတို့ကို။ မာရေတ္ဝာ၊သတ်၍။ အာဂန္ဆန္တော၊ လာခဲ့သည်ရှိသော်။ အတ္ထာ၊နော၊ မိမိ၏။မ၊နောရထေ၊နလုံး၊အလိုသည်။ မတ္ထကံ၊အပြီးသို့။ အသမ္ဘတ္ထေ-ယေဝ၊ မရောက်မီ သာလျှင်။ ဘွော်ကံ ဇနံ၊ ဤမျှလောက်သော လူအပေါင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊မဟာသမုဒ္ဒရာ၌။ မ ဆ ဂ ဆ ပ ဘဂ္ဂေါ၊ ဝေါ်,လိပ်တို့၏ အစာသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏လေ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ပြောဟောကုန်၏။ သတ္ထာ ။ဘုရား၊ဘုဝ၏ခေါ်သည်။အာဂန္ဒာ ကြွတော်မူလာ၍။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ဘရဟိ၊ ယခုငါလာခဲ့ဖြစ်သောအခါ၌။ကာယဂတထာယ၊အဘယ်မည်သောစကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္ဒ ၊ အညီ အညွတ် စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထန၊ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဇုတိ-ပုန္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့မေးမေးတော်မူခြင်းကြောင့်။ဇုမာယနာမာတိ၊ဤမည်သော စကား ပါတည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ နှားတော် လျှောက်သည် ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့

ဇုမ်ေသာ် သတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏။ မနောရထေ၊ နလုံးအလိုသည်။ မတ္ထကံ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ အပတ္တေ ဝေ၊ မရောက်မီလျှင်။ မစ္စုရာဇာ၊ သေမင်းသည်။ သုတ္တံ၊ အိပ်ပျော်သော။ ဂါမံ၊ ရွာသူရွာသား အပေါင်းကို။ အဗ္ဗောတ္တရေ ဗ္ဗော၊ လွှမ်းမိုး ဘိစီးလျက်။ မဟာမေဃော၊ မိုးကြိုးသည်။ ဇိုရိတိန္ဒြိယံ၊ ဇိုရိတိန္ဒြေကို။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ စတူသု အပါယေ သမုဒ္ဓေသု၊ အပါယ်လေးပါးတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ တို့၌။ နိမုဇ္ဇာပေတိ၊ ငုပ်စေ၏။ ဣတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီး၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၄၇။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မာလာကာရော၊ ပန်းသည်သည်။ ပုပ္ဖါရာမံ၊ ပန်းအာရာမ်သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ဝိစိနန္တော၊ ရွေးချယ်လျက်။ ပမာဒံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိ ဣဝ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ ဧဝမေव၊ ထိုအတူ လျှင်။ ပုပ္ဖါနိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတည်းဟူသော ပန်းတို့ကို။ ပစိနန္တံ၊ ရွေးချယ် သည်ဖြစ်၍။ ဗျာသတ္တ မနသံ၊ ကာမဂုဏ်၌ အလွန်ကပ်ငြိသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပမတ္တံ၊ မေ့လျော့သော။ နရံ၊ လူကို။ မစ္စု၊ သေမင်းသည်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ယထာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။ သုတ္တံ၊ အိပ်ပျော်သော။ ဂါမံ၊ ရွာသူ အပေါင်းကို။ **တနည်းကား**-သုတ္တံ၊ အိပ်သော။ ဂါမံ၊ အိမ်ကို။ မဟောဃော၊ ကြီးစွာသော ရေအယဉ်သည်။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆတိ ဣဝ၊ သွားသကဲ့သို့။ ပမတ္တံ၊ မေ့လျော့သောလူကို။ မစ္စု၊ သေမင်းသည်။ အာဒါယ၊ ယူဆောင်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဗျာသတ္တ မနသံ နရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သမ္ဘတ္တေ ဝါ၊ ရောက်အပ်သော ကာမဂုဏ်၌ဂုဏ်း။ အသမ္ဘတ္တေ ဝါ၊ မရောက်အပ်သော ကာမ ဂုဏ်၌ဂုဏ်း။ ဃရမာနသံ၊ ကပ်ငြိသော စိတ်ရှိသော။ နရံ လူကို။ ဣဒံ၊ ဤမေ မိုးပွါယ် ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မာလာကာရော၊ ပန်းသည်သည်။ ပုပ္ဖ ါရာမံ၊ ပန်းအာရာမ်သို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ပစိနိသာမိ၊ ရွေးချယ်စိစစ်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံလျက်။ တတော၊ ထိုပန်းအာရာမ်မှ၊ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ အဂဟေတ္ဝာ၊ မဆွတ်မယူမူ၍။ အညမညံ ဝါ၊ တပါးတပါးလည်း ဖြစ်သော။ ဂန္ဓံ ပန်းပင်ကို။ ပတ္ထေန္တော၊ တောင့်တလျက်။ သကလေ ပုပ္ဖါရာမေ၊ အလုံးစုံသော ပန်းအာရာမ်၌။ မနံ၊ စိတ်ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ဣတော-စိတော စ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ပစိနိသာ ဣတိ၊ ရွေးချယ်၍ ဆွတ်အံ့ဟူ၍။ တတော၊ ထိုပန်းအာရာမ်မှ။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ အဂဟေတ္ဝာ၊ မဆွတ်မယူမူ၍။ အညတ္ထ၊ တပါးဥယျာဉ်သို့။ မနံ၊ စိတ်ကို။ ပေသေသိ၊ စေ၏။ ၊ တမေဝ ဂန္ဓံ၊ ထိုပန်းချုံကိုလျှင်။ ပုပ္ပံ၊ ပန်းကို။ ပစိနန္တော၊ ရွေးချယ်သည်ရှိသော်၊

ပမာဒ်၊မေ့လျော့ခြင်းသို့။ အာပဇ္ဇတိယထာ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူ လျှင်။ ဧကစ္စော၊ အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုပ္ပါရာမ သဒိသံ၊ ပန်းအာရာမ်နှင့် တူသော။ ပဠုကာမဂုဏမဏ္ဍိ၊ကာမဂုဏ်ငါးပါးအလယ်သို့။ သြတရိတ္တာ၊ဆင်း၍။ မနောရမံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော။ ရူပံ၊ အဆင်းကို။ လဘိတ္တာ၊ ရပြီးသည် ရှိသော်။ မနောရမာနံ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ် ရှိကုန်သော။ သဒ္ဒ ဂန္ဓ ရသ ဖောဋ္ဌ-ဗ္ဗာနံ ဝါ၊သဒ္ဒါရုံ,ဂန္ဓာရုံ,ရသာရုံ,ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ, ဓမ္မာရုံတို့တွင်လည်း။ အညတရံ၊ တပါးပါးကို။ ပဇ္ဇေတိ၊ တောင့်တ၏။ တေသုဝါ၊ ထိုငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့တွင်လည်း၊ အညတရံ၊ တပါးပါးကို။ လဘိတ္တာ၊ ရပြီး၍။ အညတရံ၊တပါးပါးသော ကာမဂုဏ်ကို။ ပဇ္ဇေတိ၊ တောင့်တ၏။ ရူပမေဝ၊ ရူပါရုံကိုသာလျှင်။ လဘိတ္တာ၊ ရ၍။ တေသုဝါ၊ ထိုအဆင်းတို့တွင်။ အညတရံ၊တပါးပါးကို။ ပဇ္ဇေတိ၊ တောင့်တ၏။ရူပမေဝ၊ ရူပါရုံကိုမူလည်း။ လဘိတ္တာ၊ ရ၍။ အညံ၊ တပါးကို။ ပဇ္ဇေဣဿ၊တောင့်တသည်ရှိသော်။ တမေဝ၊ထိုအဆင်းကိုသာလျှင်။ အဿာ-ဒေတိ၊ သာယာနှစ်သက်၏။ သဒ္ဒါဒီသုဝါ၊ သဒ္ဒါရုံ အစရှိသည် တို့တွင်လည်း။ အညတရံ၊ ကို။ လဘိတ္တာ၊ ၍။ အညတရံ၊ကို။ပဇ္ဇေတိ၊၏။ဧဝါ မဟိ သဒါသိ-ဒါသ ခေတ္တ ဝတ္ထု ဂါမ နိဂမ ဇနပဒါဒီသု၊နွား,ကျွဲ,ကျွန်မိန်းမ,ကျွန်ယောကျ်ား လယ်,ယာ,ရွာ,နိဂုံ ဇနပုဒ်-စသည်တို့၌။ ဧသေဝ နယော၊ တည်း။ ပဒ္ဓဇိတာနံ၊ ရဟန်းတို့ အားလည်း။ ပရိဝေဏ ဝိဟာရပတ္တစီဝရာဒီသု၊ ပရိဝုဏ်, ကျောင်း, သပိတ်, သင်္ကန်းတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးကို။ ပဇ္ဇေတိ၊ တောင့်တ၏။ ဧတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဠုကာမဂုဏ သင်္ခါတာနိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးဟု ဆိုအပ်ကုန်သော။ ပုံပွါနိဧဝ၊ ပန်းတို့ကိုလျှင်။ ပစိနန္တိ၊ ရွေးချယ်စိစစ်လျက်။သမ္ဘတ္တေဝါ-ကာမဂုဏေ၊ သမ္ဘတ္တဖြစ်သော ကာမဂုဏ်၌ရင်း။ အသမ္ဘတ္တေ ဝါ ကာမဂုဏေ၊ အသမ္ဘတ္တဖြစ်သော ကာမဂုဏ်၌ ရင်း။ ဗျာသတ္တ မနသံ နရံ၊ အလွန် ကပ်ငြိတတ်သော စိတ်ရှိသောသူကို။ သုတ္တံ ဂါမဏ္ဍိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂါမဃ၊ ရွာသူ ရွာသားအပေါင်း၏။ ဂေဟာတိတ္ထိအာဒီနံပန၊အိမ်နံရံ-စသည်တို့၏ကား။သုပန-ဝသေန၊ အိပ်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ သုပနံနာမ၊ အိပ်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သတ္တာနံပန၊ သတ္တဝါတို့၏ကား။ သုတ္တ ပမတ္တတံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်း ဟူသော မေ့လျော့ခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ သုတ္တောနာမ၊ အိပ်ပျော်ခြင်း မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတ္တံ၊ အိပ်ပျော်သော။ ဂါမံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဒွေ တီဏိ ယောဇနာနိ၊ နှစ်ယူဇနာ သုံးယူဇနာ တိုင်တိုင်။ အာယတဂန္ဓိရော၊ ရှည်လျားသဖြင့် အစောက်လည်း နက်လှသော။ မဟောဃော၊ ကြီးစွာသော ရေအယဉ်သည်။ ဂဏ္ဍတိဋ္ဌဝ၊ စီးသွားသကဲ့သို့။ မဓု၊သေမင်းသည်။ အာဒါယ၊ ခေါ်ငင်၍။ ဂဏ္ဍတိ၊ ၏။သော မဟောဃော၊ ထိုကြီးစွာသော ရေအယဉ်သည်။

ဇုတ္တိ ပုရိသ ဂေါ မဟိံသ ကုက္ကုဋ္ဌာဒီသု၊ မိန်းမ, ယောက်ျား, နွား, ကျွဲ, ကြက် စသည်တို့တွင်။ကိုယ်ခြေ၊ တစုံ တခုကို။ အနဝသေသေတွာ မကြွင်းစေမူ၍။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသော။ တံဂါမံ၊ ထိုသတ္တဝါအခပါင်းကို။သမုဒ္ဒံ၊သမုဒ္ဒရာသို့။ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ၍၊ မဆ္ဆ ကစ္ဆပ ဘက္ခံ၊ ငါး, လိပ်တို့၏ အစာကို။ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဗျာသတ္တ မနသံ၊ ကာမဂုဏ် ငါးပါးခ္ဍ အလွန်ကပ်ငြိတတ်သော စိတ်ရှိသော။ နရံ၊ သတ္တဝါကို။ မစ္စု၊ သေမင်းသည်။ အာဒါယ၊ ဆွဲငင်၍။ အဿ၊ ထိုသတ္တဝါ၏။ဇီဝိတိန္ဒြိယံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေကို။ ဆိန္ဒိတ္တာ၊ ဖြတ်၍။စတူသု အပါယ သမုဒ္ဒေသု၊ အပါယ်လေးပါးတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာတို့ခ္ဍ၊ နိမုဇ္ဇာပေတိ၊ ဝင်နစ်၏။ ဇုတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ဒေသနာအဆုံးခ္ဍ။ဗဟူ၊ များစွာသောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ပတ္တာ၊ရောက်ကုန်၏။ မဟာဇနဿ၊လူအပေါင်းအား။သာတ္ထိကာ၊အကျိုးရှိသော။ဒေသနာ၊ဒေသနာ သည်။ဇာတာ၊ဖြစ်၏။ ။ဇုတိ ပရိသမာပနံ၊ လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပုပ္ပဝဂ်ခ္ဍ သုံးခုမြောက်ဖြစ်သော ဝိဇ္ဇုဘ ဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ဒဠ္ဍံ၊ မှတ်အပ်၏။

တတိယံ၊ သော။ ဝိဇ္ဇုဘ ဝတ္ထု၊ တည်း။

၄-ပုပ္ပဝဂ္ဂ၊ ၄-ပတိပူဇိကကုမာရိ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ ... ဝိဇ္ဇုဘ ဝတ္ထုခ္ဍ ဟောရာ ဟောကြောင်း ဖြစ်သော ပုပ္ပါနိ အစရှိသော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါခ္ဍ ပတိပူဇိက ကုမာရိ ဝတ္ထုခ္ဍ ဟောရာဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ ဆရာသည် ပုပ္ပါနိဟဝါတိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ပုပ္ပါနိဟဝါတိ ဇုမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ပုပ္ပါနိဟေဝ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်ခ္ဍ။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ပတိပူဇိကံနာမ၊ ပရိပူဇိကာ အမည်ရှိသော။ကုမာရိကံ၊သတို့သမီးကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ တာဝတိံသ ဒေဝလောကေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ခ္ဍ။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်၏။

ကိုရ၊ ကြားဘူးသည်တား။ တတ္ထ ထိုဘာဝတိံသာနတ်ပြည်ခ္ဍ၊မာလဘာရိ-နာမ၊ မာလဘာရီ အမည်ရှိသော။ ဒေဝပုတ္တော၊ နတ်သားသည်။ အဿရာ-သဟဿ ပရိဝုတော၊နတ်သွီးတထောင်ခြံရံလျက်။ဥယျာနံ ဥယျာဉ်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ ပဿသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ ဒေဝဓီတရော၊ နတ်သွီးတို့သည်။

ရက္ခံ၊ ပန်းပင်ဆို။အာရယ္ဟ၊ တက်ကုန်၍။ပုပ္ပါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ပါ၊ကေန္တိ၊ ဆွတ်ခူကုန်၏။ ပဋ္ဌသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ ဒေဝမိတာ၊ နတ်သွီးတို့သည်။ ဝတိ-တာနိ၊ ကြွေကျလာကုန်သော။ ပုပ္ပါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ဒေဝဝုတ္တံ၊ နတ်သားကို။ အလက်ံရာ၊ နတ်တန်းဆာဆင်ကုန်၏။ တာသု၊ ထိုနတ်သွီးတို့တွင်။ကော ဒေဝမိတာ၊ နတ်သွီးတယောက်သည်။ရက္ခသာခါယမေဝ၊ သစ်ကိုခ်ဉ်သာလျှင်။ စုတာ၊ သေသည်ရှိသော်။ သရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးသည်။ဒီပသိခါဝိယ၊ ဆီမီးလျှံကဲ့သို့ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗာယိ၊ ငြိမ်း၏။ သာ၊ ထိုနတ်သွီးသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ကေသွိ ကုလဂေဟေ၊ တယောက်သော အမျိုးအိမ်၌။ပဋိသန္ဓိ ပဋိသန္ဓေကို။ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ ဇာတကာလေ၊ ဖွားသောအခါ၌။ဇာတိသရာ၊ ဇာတိသရဉာဏ်ကိုရသည်။ဟုတ္မာ၊ဖြစ်၍။မာလဘာရိဒေဝပုတ္တသ၊မာလဘာရိ မည်သော နတ်သား၏။(အချို့စာ၌ မာလဓာရိဒေဝပုတ္တသ-ဟု ရှိ၏။ 'ပန်းကိုဆောင်၍ တန်းဆာဆင်လေ့ရှိသော နတ်သား'ဟု ပေးလေ။ဘာရိသဒ္ဒါ, ဓာရိသဒ္ဒါတို့ကား အနက်တူ။)ဘရိယာ၊မယား၊သည်။ အမ္ဘိတိ၊ဖြစ်တူ၏ဟု။အနုသ-ရန်၊အောက်မေ့လျက်။ဝုဒိမန္ဒာယ၊ကြိုးရင့်သောအရွယ်ထိုရောက်သည်ရှိသော်။ ဂန္ဓမာလာဒီဟိ၊ နံ့သာပန်း စသည်တို့ဖြင့်။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကတ္မာ၊ပြု၍။ သာမိကဿ၊ လင်ဖြစ်သော နတ်သား၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ အဘိနိဗ္ဗတ္တတု၊ တဘန်ဖြစ်စေသဘည်း။ ဇုတိ၊ ဆို၊ ပတ္ထေသိ၊ တောင်းတ၏။ သာ၊ ထို သတ္တိသွီးသည်။ သောဠသဝဿကာလေ၊ တဆယ့်ခြောက်နှစ်ရှိသောအခါ၌။ပရကုလံ၊လင်ရှိရာ အိမ်သို့။ ဂတာပိ၊ လိုက်ရသော်လည်း။ သလာကဘတ္တ ပက္ခိကဘတ္တ ဝဿာ-ဝါသိ ကာဒီနိ၊ စာရေးတံဆွမ်း, လဆန်းပက္ခ,လဆုတ်ပက္ခ၌ လှူအပ်သော ဆွမ်း, ဝါဆို ဃက်နှီး-စသည်ဘို့ကို။ ဒတ္တာ၊၍၊ အယံ၊ ဤကုသိုလ် ကောင်းမှုသည်။ မေ၊ ဝါ၏။ သာမိကဿ၊ လင်ဖြစ်သော နတ်သား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ နိဗ္ဗတ္တ-နတ္ထာယ၊ ဖြစ်စခြင်းအကျိုးငှါ။ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ သတည်း။ဇုတိ၊ဤသို့ဆုတောင်းခြင်းကို၊ဝဒတိ၊ဆို၏။အထ၊ထိုအခါ၌။အသာ၊ ထိုသတ္တိသွီးအား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အယံ ကုမာရိကာ၊ သည်။ သယံ၊ ကိုယ်ဘိုင်။ဥဒ္ဒေ၊ယ၊လုံ့လပြု၍။သမုဒ္ဒာယ၊လွန်စွာအားထုတ်၍။ပတိမေဝ၊လင်ကို သာလျှင်။ ပတ္ထေတိ၊ တောင်းတ၏။ ဇုတိ ၊ထို့ကြောင့်။ပတိပူဇိကာတိ နာမံ၊ ပတိ ပူဇိကာ ဟူ၍သာအမည်ကို။ကာရိံ သု၊မှည့်ကုန်၏။သာပိ၊ထိုသတ္တိသွီးသည်လည်း။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ အာသနသာလံ၊ ဆွမ်းစားစရပ်ကို။ ပဋိဇဂ္ဂတိ၊ သုတ်သင်၏။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ ဥပဋ္ဌပေတိ၊ တည်ထား၏။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ပညာ-ပေတိ ခင်း၏။ အုညေပိ တပါလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ သလာက ဘတ္တာဒီနိ၊ စာရေးတံ ဆွမ်း-စသည်တို့ကို။ ဒါတုကာမာ၊ လှူလို

ကုန်သည်ရှိသော်။ အမ္ပ၊ အမိ။ ဧကမာနိပ၊ ဤလူတွယ်ဝတ္ထု၊တို့ကိုလည်း။ ဘိက္ခု-သံဃသ၊ –ရဟန်းသံဃာအား။ ပဋိပါဒေယျာသိ၊ ဆောက်နှင်းပါကုန်လော့။ ဧတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အာဟရိတ္တာ၊ ဆောင်၍။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ သာပိ၊ ထိုသတ္တိသွေးသည်လည်း။ ဧတေန နိယာမေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်။ အာဂစ္ဆန္တိပိ၊ လာစဉ်လည်းကောင်း။ ဂစ္ဆန္တိပိ၊ သွားစဉ်လည်းကောင်း။ကေ-ပဒဝါရေ၊ တကြိမ် ဘဝါးလှမ်းရာ၌။ဆပညာသ ကုသလမမ္မေ၊ငါးဆယ့်ခြောက်ပါးသော ကုသိုလ်တို့ကို။ ပဋိလဘိ၊ ရ၏။ တဿာ၊ ထိုသတ္တိသွေး၏။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။သမုဋ္ဌာတိ၊ တည်၏။ သာ၊ ထိုပတိပူဇိကာ မည်သော သတ္တိသွေးသည်။ဒသမာသစ္စယေန၊ ဆယ်လလွန်သဖြင့်။ပုတ္တံ၊ကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွားမြင်၏။တဿ၊ထို သား၏ယောက်ခ်ား။ပဒသာ ဂမနကာလေ၊ ခြေဖြင့် သွားနိုင်သော ကာလ၌။ အညံပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော။ အညံပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွား၏။ဧတိ၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်။ စတ္တာရော ပုတ္တေ၊ သားလေးယောက်တို့ကို။ ပဋိလဘိ၊ ရ၏။

သာ၊ ထိုသတ္တိသွေးသည်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတ္တာ၊ လှူ၍။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ပြု၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတ္တာ၊ နာ၍။သိက္ခာ-ပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ရက္ခိတ္တာ၊ စောင့်ရှောက်၍။ ဒိဝသ ပရိယောသာနေ၊ နေ့ရက်အဆုံး၌။ တံခဏံ၊ ထိုခဏ၌။ နိဗ္ဗတ္တေန၊ ဖြစ်သော။ ကေနစိ ရောဂေန၊ တစုံတခုသော အနာကြောင့်။ ကာလံကတ္တာ၊ သေခြင်းကို ပြု၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သာမိကဿ၊ လင်ဖြစ်သော နတ်သား၏။ သန္တိကေ ဝေ၊ ၌သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ဖြစ်၏။ဧတရာပိ၊တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကရှိသောနတ်သွေးတို့သည်လည်း။ ဘဏ္ဍကံ ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ဒေဝပုတ္တံ၊ နတ်သားကို။ အလက်ရောန္တိ ဝေ၊တန်းဆာဆင်ကုန်သလျှင်ကတည်း။ဒေဝပုတ္တော၊ သည်။ တံ၊ ထိုပတိပူဇိကာနတ်သွေးကို။ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တံ၊ သည်။ ပါတောဝ၊ နံနက်ကလျှင်။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ နဒိဿတိ၊ မမြင်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတာ၊ သွားသည်။ အသိ၊ ဖြစ်လေတိသနည်း။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်နတ်မင်း။ စုဿာ၊စုတေခြင်းသည်။အမှိ၊ ဖြစ်ရချေ၏။ဧတိ၊ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ကိံ ဝဒေသိ၊ အဘယ်သို့ သင်ဆိုဘိသနည်း။ ဧတိ၊ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်နတ်မင်း။ ဧတံ၊ ဤသို့ သေခြင်း သဘောသည်။ ဧဝံ၊ မချွတ် မလွဲ ဖြစ်သည် မှန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ခဲ့သည်။အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ကုလ-ဂေဟေ၊ တဦးသော အမျိုးအိမ်၌ ဖြစ်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ တတ္ထ၊ ၌။ ကိတ္တကံ ကာလံ၊ အဘယ်မျှ ကာလပတ်လုံး။ ဌိတာ၊ နေခဲ့သည်။ အသိ၊ ဖြစ်

သနည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ ဒသမာသစ္စယေန၊ ဆယ်လလွန်သဖြင့်။ မာတုကုစ္ဆိတော၊ အမိဝမ်းမှ။ နိက္ခမိတ္မာ၊ ဖွားမြင်၍။သောဠသ ဝဿကာလေ၊ တဆယ့်ခြောက်နှစ်ရှိသောအခါ၌။ ပရကုလံ၊ လင့်အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ စတ္တာရော ပုတ္တေ၊သား‌လေးယောက်တို့ကို။ဝိဇာယိတ္မာ၊ဖွားမြင်ပြီး၍။ဒါနာဒီနိ၊ အလှူပေးခြင်း အစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတ္မာ၊ ပြု၍။တုမှေ၊ အရှင်နတ်မင်းတို့ကို။ ပတ္ထေတ္မာ၊ တောင့်တ၍။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ သာမိ၊ အရှင်နတ်မင်း။ တုမှာကမေဝ၊ အရှင်နတ်မင်းတို့၏သာလျှင်။သန္တိကေ၊အထံ၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်လာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ မနုဿာနံ၊ တူတို့၏။အာယု၊ အသက်ကား။ ကိတ္တကံ၊ အဘယ်မျှ နေခဲ့သနည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့ မေး‌၏။ ဝဿသတ မတ္တံ၊ အနှစ်တရာမျှ ကာလပတ်လုံး နေခဲ့၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဘောကမေဝ၊ ဤမျှ အနှစ်တရာနေသည် မှန်၏လော။ဧုတိ၊ဤသို့ မေး‌၏။ သာမိ၊ အရှင်နတ်မင်း။ အာမ၊ အနှစ်တရာကြာသည် မှန်၏။ဧုတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဘောကံ၊ ဤမျှလောက်သော။ အာယုံ၊ အသက်ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ‌၍။ နိဗ္ဗတ္တ မနုဿာ၊ ဖြစ်ကုန်သော လူတို့သည်။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ထုတ္တာပမတ္တာ၊ အိပ်ပျော်ခြင်း, မေ့လျော့ခြင်း ရှိကုန်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်ကုန်‌၍။ ကာလံ၊ကာလကို။အတိတ္တာမေန္တိ၊လွန်စေကုန်ဘိသလော။ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ဒါနာဒီနိ၊ အလှူပေးခြင်း အစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်သလော။ဧုတိ၊ဤသို့မေး‌၏။သာမိ၊အရှင်နတ်မင်း။ကိံ ဝဒေထ၊ အဘယ်သို့ ဆိုတော်မူကုန် ဘိသနည်း။ အသင်္ခ‌ေယ်ယုံ၊ မရေတွက်နိုင်သော။ အာယုံ၊အသက်ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ၍။ နိဗ္ဗတ္တာဝိယ၊ ဖြစ်လေဟန်ကဲ့သို့။ အဇရာ-ဝိယ၊ မအိုနိုင်ဘိသကဲ့သို့။ အမရာဝိယ၊ မသေတဲ နေအံ့သကဲ့သို့။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ မာလဘာရိ ဒေဝပုတ္တာသ၊ မာလဘာရိ နတ်သားအား။ မဟာသံဝေဝေါ၊ ကြီးစွာသော ထိတ်လန့်ခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၊ ဖြစ်၏။ ဝဿသတ မတ္တံ၊ အနှစ်တရာမျှဖြစ်သော။ အာယုံ၊ အသက်ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ‌၍။ နိဗ္ဗတ္ထ မနုဿာ၊ ဖြစ်ကုန်သောလူတို့သည်။ ပမတ္တာ၊ မေ့လျော့ကုန်လျက်။နိပ္ပဇ္ဇိတ္မာ၊ လျောင်း‌၍။ နိဒ္ဒါယန္တိကိရ၊ အိပ်ကုန်ဘိ‌၏တကား။ ကဒါနုခေါ၊ အဘယ်အခါမှလျှင်။ဒုက္ခာ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ။ မုစ္စိဿန္တိ၊ လွတ်ကုန်လတ္တံ့‌နည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို‌၏။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ဝဿသတံပန၊ အနှစ်တရာကိုကား။အမှာကံ တာဝတိံသာနံ ဒေဝါနံ၊ ဝါတို့ဟာ‌ဝတိံသာနတ်တို့အား။ ကောဟ ရတ္တိန္ဒိဝေါ၊ တညဉ့် တနေ့မျှဖြစ်‌၏။ တာယ ရတ္တိယာ၊ ထိုနေ့ညဉ့်ဖြင့်။ တိံသရတ္တိယော၊ ညဉ့်သုံးဆယ်တို့သည်။ မာသော၊တလမည်‌၏။ တေနမာသေန၊ ထိုလဖြင့်။ဒ္ဝါဒသ မာသိကော၊တဆယ့်

နှစ်လသည်။သံဝန္ဆရော၊တနှစ်မည်၏။ တေန သံဝန္ဆရေန၊ ထိုနှစ်ဖြင့်။ဒိဋ္ဌဝသ-သဟာသံ၊နတ်၌ဖြစ်သော အနှစ်တထောင်သည်။အာယုပ္ပမာဏံ၊အသက်အရိုင်း အခြား အတိုင်းအရှည်မည်၏။တံ၊ ထိုအသက်အရိုင်းအခြား အတိုင်းအရှည်ကို။ မနုဿ ဂဏနာယ၊ တူတို့၏အရေအတွက်ဖြင့်။ တိသော ဝဿကောဋိယော၊ အနှစ်သုံးကုဋေတို့သည် လည်းကောင်း။သဋ္ဌိစ ဝဿသတာ သဟဿာနိ၊ အနှစ်ခြောက်သန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ တဿ ဒေဝပုတ္တဿ၊ ထိုနတ်သားအား။ ဧကဒိဝသောပိ၊ တရက်မျှလည်း။ နာတိက္ကန္တော၊မလွန်။မုဟုတ္တ သဒိသောဝ၊ တမဟုတ်နှင့် တူသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ကာလော၊ အခါသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ဤသို့။ အပ္ပါယုကာနံ၊ နည်းသောအသက်ရှိကုန်သော။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ပမာဒေါ နာမ၊ မေ့လျော့ခြင်း မည်သည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ အယုတ္တော၊ မသင့်ချေတကား။ဧတိ၊ ဤသို့ ဆိုး၏။

ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောသော နေ့၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်။ အာသနသာလံ၊ ဆွမ်းစားစရပ်ကို။ အပဋိဇဂ္ဂိတံ၊ မသုတ်မသင်အပ်သည်ကို။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ အပညတ္တာနိ၊ မခင်းသည်တို့ကို။ ပါနီယံ၊ ရေကို။ အနုဋ္ဌပိတံ၊ မတည်မထားအပ်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်သည်ရှိသော်။ပတိပူဇိကာ၊ပတိပူဇိကာ မည်သော သတို့သမီးသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်သို့ သွားလေသနည်း။ ဧတိအာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားဘို့။ တုမှေ၊အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အခါ၌။ တံ၊ ကို။ ဒဿ္မိသထ၊ မြင်ကုန်သနည်း။ ဟိဒယျော၊ယမန်နေ့က။အယျော သု၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ဘုဋ္ဌိတ္တာ၊ ဆွမ်းဘုန်းပေး၍။ ဂတော သု၊ ကြွကုန်သည်ရှိသော်။ သာယနှသမယော၊ ညချမ်းအခါ၌။ မတာ၊ သေ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ ပုထုဇနာ၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ တဿာ၊ ထိုပတိပူဇိကာသတို့သမီး၏။ ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးကို။ သရန္တာ၊ အောက်မေ့ကုန်လျက်။အဿူနိ၊မျက်ရည်တို့ကို။သန္ဓာရေတုံ၊တည်တံ့စွာခိုင်စေခြင်းငှါ။နာသက္ခိံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဒိဏာသဝါနံ၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဓမ္မသံဝေဂေါ၊ တေဘုဗ္ဘိက ဓမ္မ၌ ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းသည်။ ဥဒပါဒိ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ကတ္တာ၊ပြု၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တာ၊ ရောက်၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ပုစ္ဆိံသု၊ မေးလျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပတိပူဇိကာနာမ၊ ပတိပူဇိကာ အမည်ရှိသော။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမသည်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထကြွလုံ့လ ပြုခြင်းဖြင့်။

သမုဒ္ဒရာယ၊ ကိုယ်တိုင်အားထုတ်ခြင်းမြင့်။ နာနပွကာရာနိ၊အထူးထူးအပြားပြား ရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ သာမိကမေဝ၊ လင်ထို သာလျှင်။ ပတ္ထေသိ၊ တောင့်တ၏။သာ၊ ထိုသတ္တိသွီးသည်။ဧ့ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မတာ၊ သေခဲ့ပြီ။ ကဟံနုခေါ၊ အဘယ်အရပ်၌လျှင်။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ဧ့တိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သာမိကဿ ဝ၊ လင်ဖြစ်သော နတ်သား၏သာလျှင်။ သန္တိကေ၊ ၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ခဲ့လေ၏။ ဧ့တိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာမိကဿ၊ သာဝတ္ထိပြည်သားလင်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧ့တိ၊ ဤသို့လျှောက် ရာ၌။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။သာ၊ထိုပတိပူဇိကာသည်။ဧတံ သာမိကံ၊ ဤလူ့ပြည်၌ ဖြစ်သော လင်ကို။ နပတ္ထေတိ၊ မတောင့်တ။တာဝတိံသဘဝနေ၊တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။တဿာ၊ထိုပတိပူဇိကာမည်သော အလ္လဒါယိကာမ၏။မာလဘာရိ-ဒေဝပုဒ္ဓောနာမ၊မာလဘာရိ နတ်သားအမည်ရှိသော။သာမိကော၊လင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။သာ၊ ထိုပတိပူဇိကာမည်သော ဒါယိကာမသည်။ တဿ၊ ထို မာလဘာရိနတ်သားအား။ ပုတ္တါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ပဒါနဿ ဒ္ဒုနဿ ဒေတာ၊ ပန်ဆင်ရာ အရပ်မှ။စုဝိတ္တာ စုတေခဲ့၍။ ပုန၊ တဘန်း၊ဝန္ဒ္ဒ၊သွား၍။တယော ဝ၊ ထိုနတ်သား ၏လျှင်။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်၏။ဧ့တိ၊ဤသို့ မိန့်တော်မူလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာ၊ ထိုပတိပူဇိကာ ဒါယိကာမသည်။ ဧဝံကိရ၊ ဤသို့ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်သည်မှန်ပါသလော။ ဧ့တိ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်း တို့။ အာမ၊ ဩ ဖြစ်သည်မှန်၏။ ဧ့တိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင် ဘုရား။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ဇိရိတံ၊ အသက်သည်။ အဟောပရိတ္တံ၊ ပြောင် နည်းလတ္တမ်း၏။ ပါတေဝ၊နံနက်အခါ၌လျှင်။အမှေ၊အကျွန်ုပ်တို့ကို၊ပရိဝိသိတ္တာ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးပါလျက်။ သာယံ၊ ၌။ ဥပ္ပန္နဗျာဓိနာ၊ ဖြစ်သောအနာဖြင့်။မတာ၊ သေခဲ့၏။ ဧ့တိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဇိရိတံနာမ၊ အသက်ရှည်ခြင်း မည်သည့်ကား။ အာမ ပရိတ္တံ ပြောင်နည်းသည်မှန်၏။ တေနေဝ၊ ထိုကြောင့် သာလျှင်။ ဧ့မေ သတ္တေ၊ ဤသတ္တဝါတို့ကို။ ဝတ္ထုကာမေဟိစေဝ၊ ဝတ္ထုကာမ တို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ ကိလေသ ကာမေဟိစ၊ ကိလေသကာမတို့ဖြင့် လည်း ကောင်း။ အတိတ္တေဝ၊ တောင့်တခဲ့ကွက်လျက်လျှင်။ အန္တကော၊ သေမင်း သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသေ၊ အလိုနှင်ငံ့ဆို။ ဝတ္တေတွာ၊ လိုက်စေ၍။ ကန္ဒန္တေ၊ ငိုကြွေးစဉ်။ ပရိဒေဝန္တေ၊ မြည်တမ်းစဉ်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဧ့တိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဧ့မံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၄၀) မာလာကာရော၊ပန်းသည်သည်။ ပုပ္ပါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ပစိနန္တောဇုဝ၊ ရွေးချယ်စိစစ်၍ ဆွတ်သကဲ့သို့။ ပုပ္ပါနိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတည်းဟူသောပန်းတို့ကို။ ပစိနန်တံဟေဝ၊ ဆွတ်လျက်သာလျှင်။ ဗျာသတ္တ မနသံ၊ အထူးထူး အပြားပြားဖြင့် ကပ်ငြိသော စိတ်ရှိသော။ နရံ၊ သတ္တဝါကို။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ, ကိလေသကာမတို့၌။ အတိတ္တံယေဝ၊ ရှာခြင်း သုံးဆောင်ခြင်း ဆည်းပူးခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် မရောင့်ရဲမိခင်လျှင်။ အန္တကော၊ သေမင်းသည်။ ဝသံ၊ မိမိအလိုနိုင်ငံသို့။ ကုရုတေ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ပုပ္ပါနိဟေဝ ပစိနန္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ပုပ္ပါရာမေ၊ ပန်းအာရာမ်၌။ မာလာကာရော၊ ပန်းသည်သည်။ နာနာပုပ္ပါနိ၊ အထူးထူးသော ပန်းတို့ကို။ဩစိနန္တောဝိယ၊ရွေးချယ်စိစစ်၍ဆွတ်သကဲ့သို့။အတ္တဘာဝပဋိပဒ္ဓါ-နိ စေဝ၊ အတ္တဘောနှင့် စပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပကရဏ ပဋိပဒ္ဓါနိစ၊ အဆောက်အဦးနှင့် စပ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကာမဂုဏပုပ္ပါနိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတည်းဟူသော ပန်းတို့ကို။ဩစိနန္တမေဝ၊ ဆွတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဗျာသတ္တ မနသံ နရန္တိ၊ နရံ ဟူသည်ကား။ အသမ္ဘတ္တေသု၊ အသမ္ဘတ္တဖြစ်သော အာရုံတို့၌။ ပတ္ထနာဝသေန၊ တောင့်တသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။သမ္ဘတ္တေသု၊ ရောက်ပြီးသော အာရုံတို့၌။ဂေဓ ဝသေန၊ တပ်မက်မောသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ဝိဝိဓေနာ-ကာရေန၊ အထူးထူးသော အပြားဖြင့်။အာသတ္တစိတ္တံ၊ကပ်ငြိသော စိတ်ရှိသော။ အတိတ္တံယေဝ ကာမေသုတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသကာမတို့၌။ပရိယေသနေနပိ၊ရှာမှီးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း ပဋိလာဘေနပိ၊ ရခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ပရိဘောဂေနပိ၊ သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် လည်း၊ကောင်း။နိဓာနေနပိ၊တည်ထားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝါ၊ သိမ်းဆည်းရုံးစုခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ အတိတ္တံဝေ၊ မရောင့်ရဲမလျှင်။ သမာနံ၊ လျက်။ အန္တကော ကုရုတေ ဝသန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ မရဏသမ်ပါတော၊ သေခြင်းဟူဆိုအပ်သော။ အန္တကော၊ သေမင်းသည်။ ကန္ဒန္တံ၊ ငိုကြွေးစဉ်။ ပရိဒေဝန္တံ၊ မြည်တမ်းစဉ်။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ခေါ်ဝင်၍။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားလျက်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသံ၊ အလို၌။ ဝါ၊အလိုနိုင်ငံသို့။ ပါပေတိ၊ရောက်စေ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာ ပရိယောသာနေ၊ဒေသနာအဆုံး၌။ဗဟု၊များစွာသောလူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ပတ္တာ၊ရောက်ကုန်၏။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။မဟာဇနဿ၊လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊အကျိုးနှင့်တကွ။ဇာတာ၊ဖြစ်၏။ဣတိပရိသမာပနံ၊ လေးခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော

ဌ JRJ

ပုပ္ပဝဂ်ဋ္ဌ လေးကြိမ်မြောက်ဖြစ်သော ပတိပူဇိက ကုမာရိဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ပတိပူဇိက ကုမာရိဝတ္ထု၊ တည်း။

၄-ပုပ္ပဝဂ္ဂ၊ ၅-မဏ္ဍရိယ ကောသိယ သေဋ္ဌိ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ....ပတိပူဇိက ကုမာရိဝတ္ထုဋ္ဌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ မဏ္ဍရိယသူဌေးဝတ္ထုဋ္ဌ ဟောအပ်သောဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်း ၄၂ ယထာပိ ဘမရော စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ယထာပိ ဘမရော ပုပ္ဖန္တိ ဧဝမ် ဓမ္မဒေသနံ၊ ယထာပိ ဘမရော ပုပ္ဖံ စသော ဤတရားဒေသနာကို။သတ္ထာ၊ဘုရားသမ္မာသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်ဋ္ဌ။ ဝိဟာရေ၊ နေတော်မူစဉ်။ မဏ္ဍရိယ ကောသိယ သေဋ္ဌိ၊ ဝန်တိုစဉ်းလဲခြင်း ပျင်းရိခြင်းရှိသော သူဌေးကို။ အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ဟောတော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဋ္ဌ။ သမုဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ ရာဇဂဟ နဂရသ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏။အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်ဋ္ဌ။ သတ္ထာရံနာမ၊ သတ္ထာရအမည်ရှိသော။ နိဂမော၊ နိဂုံရွာသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနိဂုံဋ္ဌ။ အသီတိကောဋိ ဝိဘဝေါ၊ ကုဋေရှစ်ဆယ် ဥစ္စာကြွယ်ဝသော။ မဏ္ဍရိယ ကောသိယောနာမ၊မဏ္ဍရိယ ကောသိယ အမည်ရှိသော။ ဧကော သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးတယောက်သည်။ ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ တိဏဂ္ဂေန၊ မြက်ဖျားမျှဖြင့် ဆွတ်ယူအပ်သော။တေလ-ပိန္ဒုမ္ပိ၊ ဆီတပေါက်မျှကိုလည်း။ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ နဒေတိ၊မပေးမလှူ၊ အတ္တနာ၊ သည်။ နဒ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ မသုံးဆောင်။ ဧဝတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အသ၊ ထိုသူဌေးအား။ ဇာတံ၊ ဖြစ်သော။ တံ ဝိဘဝံ၊ ထိုစည်းစိမ် ဥစ္စာသည်။ပုတ္တ-ဒါရာဒီနံ၊ သား မယား စသောသူတို့သည်လည်း။ အတ္ထံ၊ ကိုယ်နှင့် လျော်စွာ ဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာကို။နေဝအနုဘောတိ၊မခံစား။သမဏဗြာဟ္မဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏား တို့သည်လည်း။ အတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားကို။ နဒ အနုဘောတိ၊ မခံစား။ ရက္ခသ ပရိဂ္ဂဟိတာ၊ ဘီလူးရက္ခိုသ်သည် သိမ်းဆည်းအပ်သော။ ဝေါက္ခရကိဝိယ၊ ရေကန်ကဲ့သို့။ အပရိဘောဂ်၊ မသုံးဆောင်ရသော အဖြစ်ဋ္ဌ။ တိဋ္ဌတိ၊ ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသမ္မာသည်။ ဧကဒိဝသံ၊ ဋ္ဌ။ ပစ္ဆာ သမယေ၊ မိုးသောက်ထ အခါဋ္ဌ။ မဟာကရုဏာ သမာပတ္တိတော၊ မဟာကရုဏာ

သမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူလျက်။ သကလ လောက ဝေတုယံ၊အလုံးစုံ
သော လောကခေတ်၌။ ဗောဓနေယျ ဗန္ဓဝေ၊ ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါ
တို့ကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည် ရှိသော်။ ပဌမ စတ္တာလီလ-
ယောဇနမတ္တကေ၊ သေးဆယ့်ငါးယူဇနာထက်၌။ သပဇာပတိကဿ၊ မယား
ဘူဒ္ဓေးမနှင့်တကွ။ဝ သန္တဿ၊ နေသော။ သေဋ္ဌနော၊ သူဌေး၏။သောတာပတ္တိ-
ဖလူပနိဿယံ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်ကို ရအံ့သော အကြောင်းကို။ အဒ္ဒသ၊
မြင်တော်မူ၏။ တတော၊ မှ။ ပုရိမဒိဝသေပန၊ ရှေးဖြစ်သော နေ့၌ကား။ သော၊
ထိုသူဌေးသည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးသို့။ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ ဆည်းကပ် ခစားခြင်းငှါ။
ရာဇဂေဟံ၊ မင်းအိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ရာဇုပဋ္ဌာနံ၊ မင်းအား ခစားခြင်းကို။
ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အာဂစ္ဆန္တော၊ ပြန်လာခဲ့သည်ရှိသော်။ ဆာတဇ္ဇတ္တံ၊ မွတ်သိပ်
ဆာလောင်ခြင်းရှိသော။ ဧကံ ဇနပဒ မနုဿံ၊ ဇနပုဒ်သား လူတယောက်ကို။
ကုမ္ဘာသ ပူဝဿ၊ မုယောမှုံကိုဂင်း။ ကပလ္လပူဝဿ၊အိုင်းကင်းမှုံကိုဂင်း။ခါဒန္တံ၊ စား
သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ တတ္ထ၊ ထိုစားအင်သော မုယောမှုံ–စသည်၌။ ပိပါသံ၊
မွတ်သိပ်ခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတ္မာ၊ ဖြစ်စေ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဃရံ၊အိမ်သို့။
ဂန္တွာ၊ ရောက်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ သည်။ ကပလ္လပူဝံ၊ အိုးကင်းမှုံကို။
ခါဒိတုကာမော၊ စားလိုသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ သစေ ဝတ္ဘာမိ၊
အကယ်၍ ဆိုသည် ဖြစ်အံ့။ ပဟူ၊ များစွာကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။
မယာ၊ ဝါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ခါဒိတုကာမာ၊ စားလိုကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ဝေ၊ ဤသို့စားလိုကုန်သည်ရှိသော်။ မေ၊ ၏။ပဟူနိ၊ များစွာကုန်
သော။တိလ တဏ္ဍုလ သပ္ပိ ဖါဏိတာဒိနိ၊ ဆီ, ဆန်, ထောပတ်, တင်လဲ စသည်
တို့သည်။ ပရိက္ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ ဂမိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ ကဿစိ၊ တစုံ
တယောက်သော သူအား။ နုကထေဿာမိ၊ မပြောမဆိုအံ့။ဧတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။
တဏ္ဍုံ စားလိုခြင်းတဏှာဖြင့် တောင့်တအင်သောအာသာကို။အမိဝါသေန္တော၊
သည်းခံလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ သော၊ ထို သူဌေးသည်။ ဂန္ဓန္တော-
ဂန္ဓန္တော၊သွားဘန်များသတ်သော်။ကာလေ၊အခါ၌။ ဥပ္ပဏ္ဏုပ္ပဏ္ဏကာ ဇာတေ၊
ဖြစ်သော ဖက်ရွက်ရော်ကဲ့သို့ဖြူဖြူတော့သောအဆင်းရှိသည်။ဇာတေ၊ဖြစ်၏။
ဓမနိ သန္ထတ ဂတ္တော၊အကြောတည်းဟူသော ကွန်ရက်ဖြင့်ခင်းအင်သောကိုယ်
ရှိသည်။ဇာတေ၊ ၏။တတော၊လို့နောက်မှ။တဏှံ၊စားလိုခြင်းကို။အမိဝါသေတုံ၊
သည်းခံခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ခြင်းကြောင့်။ဂန္ဓုံ၊ တိုက်တွင်းသို့။
ပဝိသိတ္မာ၊ ဝင်၍။ မဏ္ဍဂကာ၊ ညောင်စောင်း၌။ ဥပဂူဟိတ္မာ၊ အမှီပြု၍။ ဝါ၊
မဏ္ဍကံ ဥပဂူဟိတ္မာ၊ ညောင်စောင်းဖြင့် ကွယ်၍။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ ဧဝံ၊ဤသို့။
ဂတောပိ၊ ရောက်သော်လည်း။ ဓနဟာနိဘယေန၊ ဥစ္စာကုန်အံ့သည်မှကြောက်

သောကြောင့်။ကသိစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ ကိုယ်၊ တစုံတခွန်းသော စကားကို။ နကထေသိ၊ မပြောမဆို။

အထ၊ ၌။နံ၊ ထိုသူဌေးကို။ ဘရိယာ၊ သူဌေးမသည်။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ၍။ ဝိဠီ၊ ကျောက်ကုန်း၌။ ပရိမသိတ္တာ၊ သုံးသပ်၍။ သာမိ၊ ရှင်သူဌေး။ တေ၊ သင့်အား။ ကိုံအဖါသုကံ၊ အတယ်ကြောင့် မချမ်းသာ ခြင်းသည်။ ဇာတံ၊ သနည်း။ ဇုတိပုစ္ဆိ၊ ၏။ မေ၊ အား။ ကိုယ်၊တစုံတခုသော။ အဖါသုကံ၊မချမ်း သာခြင်းသည်။ နု အတ္ထိ၊ မရှိ။ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ကိုံ နုခေါ၊ အသို့နည်း။တေ၊ ရှင် သူဌေးအား။ရာဇာဝိ၊မင်းကြီးသည်လည်း။ကုပိတော၊အမျက်တွက်လေသလော ဇုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ မေ၊ အား။ ရာဇာဝိ၊ မင်းသည်လည်း။ နကုပ္ပတိ၊ အမျက် မထွက်။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ အထ၊ ထိုသို့ အမျက်မထွက်သည် ရှိသော်။ တေ၊ ရှင်သူဌေးအား။ ပုတ္တ ဓိတာဟိ ဝါ၊ သား, သွီးတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒါသကမ္မကရာဒီဟိ ဝါ၊ ကျွန် အမှုလုပ် အစရှိသော သူတို့သည်လည်းကောင်း။ ကိုယ်၊တစုံတခုသော။အမနာပံ၊ မနှစ်လိုခြင်းကို။ ကတံ၊ ပြုကျင့်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဇုတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဝေရုပံဝိ၊ ဤသို့သော သဘောသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ဇုတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ တေ။ ရှင်သူဌေးအား။ ကိသ္မိဉ္စိပန၊ တစုံတခု သော ခဲတွယ်တောင်ဥကိုလျှင်။တဏှာ၊ စားခြင်းငှါတောင့်တခြင်းသည်။အတ္ထိ၊ ရှိလေသလော။ဇုတိ၊ဤသို့မေး၏။ဝေဝုတ္ထောပိ၊ ဤသို့မေးသော်လည်း။ဧနဟာနိ– ဘယေန၊ဥစ္စာကုန်ခြင်း, ပြုန်းတီးခြင်းမှ ကြောက်သောကြောင့်။ကိုယ်၊တစုံတခွန်း သော စကားကို။ အဝတ္တာ၊ မဆိုမူ၍။ နိသဒ္ဒေါ ဝ၊အသံဆိတ်ဆိတ်လျှင်။ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊အိပ်၏။အထ၊ထိုအခါ၌။နံ၊ထိုသူဌေးကို။ဘရိယာ၊ သူဌေးကတော် သည်။ သာမိ၊ ရှင်သူဌေး။ ကထေဟိ၊ ဆိုတော်မူလော့။တေ၊ ထိုရှင်သူဌေးအား။ ကိသ္မိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ခဲတွယ်တောင်ဥကိုလျှင်။တဏှာ၊စားလိုသဖြင့်တောင့်တ ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုမဋ္ဌရိယ သူဌေးသည်။ တဿ၊ ထိုသူဌေးမ၏။ဝစနံ၊ စကားကို။ * ပရိတိလန္ဓောဝိယ၊ အလွန် ပင်ပန်းသကဲ့ဖြစ်၍။ မေ၊ ငါ့အား။ တဏှာ၊ စားလိုခြင်းငှါ တောင့်တ ခြင်းသည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟု။အာဟ၊ ဆို၏။ သာမိ၊ ရှင်သူဌေး။ကိုံ၊ အဘယ်ကို။ တဏှာ၊ စားလိုသဖြင့် တောင့်တ သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ကပလ္လပူဝံ၊ အိုးကင်းမုံ့ကို။ ခါဒိတုကာမော၊ စားလိုသည်။အမှိ၊ ဖြစ်၏။ဇုတိ၊ ဤသို့ပြောဆို ၏။ အထ၊ ထိုသို့ စားလိုသည်ဖြစ်လျက်။နံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ကိမတ္ထံ၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်။ မုံ၊ ကို။ နကထေသိ၊ မပြောမဆိုတိသနည်း။ တွံ၊ ရှင်သူဌေး

* ပရိဒိလန္ဓောဝိယ (ဆဋ္ဌ)

သည်။ဒလိဒ္ဓေ၊ ဆင်းရဲလေသောသူသည်။အသိကိ၊ ဖြစ်လေသလော။ ဧ၀ဒါနိ၊ ၌။သကလ နဂရ၀ါသိနံ၊ အလုံးစုံပြည်၌ နေကုန်သောသူတို့အား။ ပဟောနက-ကပလ္လပူ၀ေ၊ စားလောက်သော ဆီကြော်မုံ့တို့ကို။ ပစိဿာမိ၊ ကြော်အုံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဧ၀ေတိ၊ ဤပြည်သူ ပြည်သားတို့သည်။တေ၊ သင်သူဌေးမအား။ အတ္တာနောကမ္ပံ၊ မိမိအမှုကို။ကတ္တာ၊ ၍။ကိ ခါဒိဿန္တိ၊ အဘယ်ကြောင့် စားရကုန်အုံ့နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ ကေရ ဠ ၀ါသိနံ၊ ပရ၀ုက်တခုတည်း၌ နေကုန်သောသူတို့အား။ ပဟောနကေ၊ စားလောက်ကုန်သော။ ကပလ္လပူ၀ေ၊ ဆီကြော်အိုးကင်းမုံ့တို့ကို။ ပစိဿာမိ၊ ကြော်အုံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဟံ၊ ၀ါသည်။ တ၀၊ ၏။ မဟာဒ္ဓနဿာ၀ံ၊ ဥစ္စာများသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆိုခြင်းကြောင့်။ ဧမသ္မိ-ဂေဟသာမန္တေ၊ ဤအိမ်၏အနီး၌။ ၀ါသိနံ၊ နေကုန်သော။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့အား။ ပဟောနကံ၊ စားလောက်သောမုံ့ကို။ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပစာမိ၊ ကြော်အုံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အဟံ၊ ၀ါသည်။ တ၀၊ သင်၏။ မဟာဇ္ဈာသယ-ဘာ၀ံ၊ အလိုကြီးသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဧတိ၊ဤသို့ မနာလိုဟန်ဆို၏။ ဧ၀ေတိ၊ ကြော်အုံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဧ၀ေတိ၊ ဤသူတို့ဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။ ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရအုံ့နည်း။ ဧတိ၊ ၏။ တုယ္ဟဉ္စ၊ သင့်အားလည်းကောင်း။ မယ္ဟဉ္စ၊ ငါ့အား လည်းကောင်း။ပဟောနကံ၊ စားလောက်ရုံမုံ့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ မစာမိကိ ပန၊ ကြော်ရအုံ့မည်လော။ ဧတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တွံ၊ သင်သည်။ ကိ-ကရိဿသိ၊အဘယ် ပြုအုံ့နည်း။ ဧတိ၊ဤသို့ဆို၏။တေနဟိ၊ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ကေ၀ေ၀ ၀ ၊ တယောက်တည်း သာလျှင် ဖြစ်လော။ ဧ၀ေ၊ ရှင်သူဌေးအား။ ပဟောနကံ၊ စားလောက်သောမုံ့ကို။ကတ္တာ၊ ၍။ပစာမိ၊ ကြော်အုံ့။ ဧတိ၊ဤသို့ ဆို၏။ ဧမသ္မိ ဌာနေ၊ ဤစဖိအိမ်၌။ ပ၀ိဋ္ဌေ၊ ကြော်သည်ရှိလော်။ ပဟူ၊များ စွာသော သူတို့သည်။ ပစ္စာသိသန္တိ၊ တောင့်တကုန်လတ္တံ့။ သကလ တဏ္ဍုလေ၊ အလုံးစုံသော ဆန်တို့ကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ ဘိန္နတဏ္ဍုလေ၀ ၊ ဆန်ကျိုးဆန်ကွဲတို့ကို လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဓန ကပလ္လာနိ၀ ၊ ခုံလောက် မုံအိုးကင်းတို့ကို ထည်းကောင်း။အာ၀ဒါယ၊ ယူ၍။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဓိရ သ ပ္ပိ မဓု ဖါဏိ-တဉ္စ၊ နို့ရည်,ထောပတ်,ပျား,တင်လဲကိုလည်း။ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။သတ္တာ ဘူမိက-ပါသာဒဿ၊ ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိသော ပြာသာဒ်၏။ ဥပရိမတလံ၊ အထက်အပြင်ဆုံး။ အာရုယ္ဟ၊ တက်၍၊ ပစ၊ ကြော်လေလော့။ တတ္ထ၊ ထိုပြာသာဒ်၌။ အဟံ၊ ၀ါသည်။ ကေ၀ေ၀ ၀ ၊ တယောက်တည်း သာလျှင်။ နိသိဒိတ္ဝာ၊ နေ၍

ခါဒိသမိ၊ စားအံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ သာ၊ ထိုသူဌေးမသည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ ပဋိသုဏိတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်သော အဆောက်အဦကို။ ဂါဟာပေတ္ဝာ၊ ယူဆောင်စေ၍။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ် ထက်သို့။ အဘိရုယ္ဟ၊ တက်၍။ ဒါသိယော၊ ကျွန်မတို့ကို။ ဝိသဇ္ဇေတ္ဝာ လွှတ်လိုက်၍။သေဋ္ဌီ၊ သူဌေးကို။ ပဇ္ဇောသာပေသိ၊ ခေါ်စေ၏။ သော၊ ထိုသူဌေး သည်။ အာဒိတောဝ၊ အစမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။(ပမုခါဒိတော ပဋ္ဌာယ-ဟူ၍လည်း ပါဋ္ဌအချို့ရှိ၏။ တံခါးမုတ်ဦးမှစ၍ ပေးလေ။) ဒ္ဝါရာနိ၊တံခါးတို့ကို။ဝိဒဟန္တော၊ ပိတ်ကျက်။ သမ္ဗဒ္ဓါရေသု၊ အလုံးစုံသောတံခါးတို့၌။ သူစိဃဋ္ဋိကံ၊ ကျီးယော် ကျီမ ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ သတ္တာမ တလံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်သော ဘုံအပြင်သို့။ အဘိ-ရုဟိတ္ဝာ၊ တက်၍။တတ္ထပိ၊ ထိုပြာသာဒ်အပြင်၌လည်း။ ဒ္ဝါရံ၊ ကို။ ဝိဒဟိတ္ဝာ၊ ပိတ်၍။ နိသီဒိ၊နေ၏။ အဿ၊ ထို သူဌေး၏။ဘရိယာပိ၊ မယားသူဌေးကတော် သည်လည်း။ ဥဒ္ဓနေ၊ ခုံလောက်ရှိသော မီးဖို၌။ အဋ္ဌံ၊ မီးကို။ဇာလေတ္ဝာ၊ညှိ၍။ ကပလ္လံ၊ အိုးကင်းကို။အာရောပေတ္ဝာ၊ တင်၍။ ပူဝံ၊ မှုံကို။ ပစိတုံ၊ ကြော်ခြင်းငှါ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင် သည်။ ပါဒေါဝ၊ နံနက် စောစောကလျှင်။ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရံ၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ မိန့်တော်မူ၏။ မောဂ္ဂလာန၊ ချစ်သားမောဂ္ဂလာန်။ ရာဇဂဟသ္မိ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေး ဖြစ်သော။ သတ္တာရနိဂမေ၊ သတ္တာရနိဂုံ၌။ သော မဏ္ဍရိယသေဋ္ဌိ၊ ဤမဏ္ဍရိယ သူဌေးသည်။ကပလ္လပူဝေ၊အိုးကင်းမှုံတို့ကို။ခါဒိသာမိတိ၊စားအံ့ဟု။အညော်၊ တပါးသူတို့၏။ ဒဿန ဘယေန၊ မြင်အံ့သည်မှ ကြောက်ခြင်း, စိုးရိမ်ခြင်း ကြောင့်။ သတ္တာဘူမိကေ ပါသာဒေ၊ ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိသော ပြာသာဒ်၌။ကပလ္ဂ-ပူဝေ၊ ဆီကြော်မှုံတို့ကို။ပစာပေတိ၊ကြော်စေ၏။တုံ့၊သည်။တတ္ထ၊ထိုပြာသာဒ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ သေဋ္ဌိ၊ ဝန်တိုသောသူဌေးကို။ ဒမေတ္ဝာ၊ ဆုံးမ၍။ နိဗ္ဗိသေဝနံ၊ အဆိပ်အတောက် မရှိသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ဥသောပိ၊ နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ဇာယမ္ပတိကေစ၊သူဌေး သို့ခင်ပွန်းတို့ကိုလည်း။ကောင်း။ပူဝေစ၊ မှုံတို့ကိုလည်း။ကောင်း။ ခိရ သပ္ပိ မဓု ဖါဏိတာနိစ၊ နို့ရည်, ထောပတ်, ပျား, တင်လဲ စသည်တို့ကိုလည်း။ကောင်း။ ဂါဟာပေတ္ဝာ၊ ယူစေ၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ဗဒသန၊တန်ခိုး၊အာနုဘော်ဖြင့်။ဇဇ္ဇရဝန်၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။အာနေသိ၊ လော့။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဗ္ဗဇိ သိက္ခာသဂေါ၊ ငါးရာ သော ရဟန်းတို့နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟာရေ၀ေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌သာ လျှင်။ နိသိဒိဿာမိ၊ နေတော်မူအံ့။ ပူဝေဟေ၀၊မုံ့တို့ဖြင့်သာလျှင်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ထေရော၊ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်။သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။သာဓု၊ ကောင်း ပါပြီ။ ဧတိ၊သို့။ သတ္တု၊ ဘုရားသခင်၏။ ဝစနံ၊စကားတော်ကို။ သမ္မဒ္ဓိ၏ဘွာ၊ ဝန်ခံပြီး၍။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ ဇုဒ္ဓိပလေန၊ တန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်းဖြင့်။ တံနိဂမံ၊ ထိုနိဂုံသို့။ ဂန္ဓွာ၊သွား၍။ တဿ ပါသာဒဿ၊ထိုပြာသာဒ်၏။ သီဟ-ပဉ္ဇရဒ္ဒါရေ၊ ခြေသုံ့ခံသော လေသာဖြူတင်းတံခါး၌။ သုနိ၀ဏ္ဏော၊ ကောင်းစွာ ဝတ်လျက်။ သုပါရုတော၊ ကောင်းစွာရုံလျက်။ အာကာသေ၀ေ၊ကောင်းကင်၌ သာလျှင်။ မဏိရူပကံ၀ိယ၊ ပတ္တမြားတုံးကဲ့သို့၊ အဋ္ဌာသိ၊ဆွမ်းရပ်လေ၏။မဟာ-သေဋ္ဌိနော၊သူဌေးကြီး၏။ ထေရံ၊ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ဒိသ္မာ၀၊၍လျှင်။ ဟဒယ-မံသံ၊ နှလုံးခွံသားသည်။ ကမ္မိ၊ တုန်လှုပ်၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ဝေရူပါနံ၀ေ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော သူတို့၏သာလျှင်။ ဒဿန-ဘယေန၊ မြင်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ဧမံ ဌာနံ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂတော၊ ၏။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်လည်း။အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။ အာဂန္တွာ၊ ကြွလာ၍။ ဝါတပါနဒ္ဒါရေ၊ လေသာဖြူတင်း တံခါး၌။ ဌိတောဝ၊ဆွမ်းရပ်လာတိ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ထိုသူဌေးသည်။ ဂဟေတဗ္ဗ ဂဟဏံ၊ ယူအပ်သည်၌ ယူခြင်းကို။အပဿန္တော၊မမြင်ခြင်းကြောင့်။ အဝိမ္ပိ၊ မိုးခ်ု။ဝက္ခိတ္တာ လောဏ သက္ခရာ၀ိယ၊ထည့်အပ်သော ဆား ကျောက်စရစ် ကဲ့သို့။ ဒေါသေန၊အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့်။ တဋ္ဌတဋ္ဌာယန္တော၊ ဖျစ်ဖျစ်မြည်လျက်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌတ္ဝာပိ၊ ရပ်သော်လည်း။ တ၀၊ သင်အား။ ကိံ လတိ သသိ၊ အဘယ်ဆွမ်းကို ရအံ့နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အပဒေ၊ခြေရာမရှိသော။ အာကာသေ၊ ကောင်း ကင်၌။ ပဒံ၊ခြေရာကို။ ဒဿေတွာ၊ပြ၍။ စက်မန္တောပိ၊ စကြီသွားသော်လည်း။ နေ၀ လတိ သသိ၊ မရလတ္တံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။တတ္ထ ဝေဠာနေ၊ထိုကောင်းကင်၌သာလျှင်။အ၀ရုပရံ၊ထိုမှဤမှ။ စက်မိ၊ စကြီသွား၏။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ စက်မန္တော၊ စကြီသွားသော်လည်း။ ကိံ လတိ သသိ၊ အဘယ်သို့ ရအံ့နည်း။အာကာသေ၊ကောင်းကင်၌။ပလ္လင်္ကေန ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ နေခြင်းဖြင့်။ နိသိဒန္တောပိ၊နေသော်လည်း။နလတိ သသိ ယေ၀၊ မှုံဆွမ်းကို မရအံ့သည်သာ လျှင်တည်း။ ဧတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ထေရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။အာကာသေ၊၌။ပလ္လင်္ကံ၊ ထက်ဝယ်ကို။အာဘုဇိတ္ဝာ၊ ခွေ ၍။နိသိဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ အာကာသေ၊ ၌။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်။ နိသိန္နော၊ နေသော်လည်း။ ကိံ လတိ သသိ၊ အဘယ်မှာ မှုံဆွမ်းကိုရအံ့နည်း။ အာဂန္တွာ၊လာ၍။ဝါတပါနသ၊လေသောက်တံခါး၏။ ဥမ္မာရေ၊ တံခါးခုံ၌။ ဌိတောပိ၊ ရပ်သော်လည်း။ နလတိ သသိ၊

မ္ဟုဆွမ်းကို မရလတ္တံ့။ ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆိုဏ်။ ထေရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ ဥမ္မာရေ၊ လေသာပြုတင်းခုံတံခါး၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်ဏ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ဥမ္မာရေ၊ လေသာပြုတင်းတံခါးခုံ၌။ ဋ္ဌိတောပိ၊ ရပ်သော်လည်း။ကိံ လတိ ဿသိ၊ အဘယ်မှာ မ္ဟုဆွမ်းကိုရအံ့နည်း။ ဝူမာယန္တောပိ၊ အခိုးအလျှံလွှတ်သော်လည်း။ နလတိ ဿသိ ဝေ၊ လိုရာမ္ဟုကို မရအံ့သည် သာလျှင်တည်း။ ဧုတိအာဟ၊ ဏ်။ ထေရောပိ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်လည်း။ ဝူမာယိ၊ အခိုးအလျှံလွှတ်ဏ်။ သကလ ပါသာဒေါ၊ အလုံးစုံသော ပြာသာဒ်သည်။ ကေဝူမော၊ တခဲနက်အခိုးအလျှံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဏ်။ သေဋ္ဌိနော၊ သူဌေးဏ်။ အဂ္ဂိနိ၊ မျက်စိတို့ကို။ သူစိယာ၊ အပ်ဖြင့်။ ဝိဇ္ဇုနကာလောဝိယ၊ ထိုးဆွသောအခါကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဏ်။ ဂေဟဗ္ဗာယနဿ ဘယေနပန၊ အိမ်ကို မီးလောင်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်ကား။ တွံ၊ သင်သည်။ ပဇ္ဇလန္တောပိ၊ ထိန်ထိန်ပြောင်ပြောင်လောင်စေသော်လည်း။ နထတိ ဿသိ၊ မ္ဟုကိုမရလတ္တံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ အဝတ္ဝာ၊ မဆိုဝံ့၍။ အယံ သမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ ထုဋ္ဌုလဂ္ဂေါ၊ လွန်စွာ ကပ်ငြိခြင်းရှိဏ်။ အထဋ္ဌာ၊ မရတဲ့။ နဂမိဿတိ၊ မသွားလတ္တံ့။ အဿ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်အား။ ဂေါ်ပုဝံ၊ မ္ဟုတရက်ကို။ ဒါပေဿာမိတိ၊ လှူအံ့ဟူ၍။ စိန္တေတ္ဝာ၊ ကြံဖြိုး၍။ ဘရိယံ၊ မယား သူဌေးမကို။ အာဟ၊ ဆိုဏ်။ ဘဒ္ဒေ၊ အိမ်ရှင်သူဌေးမ။ ဂေါ် ခုဒ္ဒကပူဝံ၊ မ္ဟုငယ်တရက်ကို။ ပစိတ္ဝာ၊ ကြော်၍။ သမဏဿ၊ ရဟန်းအား။ ဒတ္ဝာ၊ လှူ၍။ နံ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ဥယျောဇေဟိ၊ လွှတ်လိုက်လော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ မယား ကို ဆိုဏ်။ သာ၊ ထိုသူဌေးမသည်။ ထောက်ဝေ၊ အနည်းငယ်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ပိဋ္ဌိ၊ မုန့်ညက်ကို။ ကပလ္လပါတိယံ၊ အိုးကင်း၌။ ပက္ခိပိ၊ ထည့်သွင်းဏ်။ မဟာပူဝေါ၊ မုန့်ရှက်ကြီးသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ သကလ ပါတိံ၊ အလုံးစုံသော မုန့်အိုးကင်းကို။ ပူရေတ္ဝာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဥဒ္ဓုမ္ဗာတေ၊ ဖုံးဖုံးတက်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ဏ်။

သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ တံ၊ ထိုမုန့်ရှက်ကြီးကို၊ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ တယာ၊ သင်သည်။ ဧဟိ ပိဋ္ဌိ၊ များစွာသောမုန့်ညက်ကို။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်သည်။ ဘရိယတိ၊ ထတ္တံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာလျှင်။ ဒဋ္ဌိကဏ္ဍေန၊ ယောက်မ အစွန်းဖြင့်။ ထောက်၊ အတန်ငယ်သော။ ပိဋ္ဌိ၊ မုန့်ညက်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ပက္ခိပိ၊ ဏ်။ ပူဝေါ၊ မ္ဟုသည်။ ပုရိမ ပူဝတော၊ ရှေးမ္ဟုထက်။ မဟန္တတရော၊ ကြီးသည်ထက် ကြီးသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်ဏ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယံယံ၊ အကြင်အကြင် ငယ်သည်ထက် ငယ်စွာသော မ္ဟုကို။ ပစတိ၊ ဏ်။ သောသော၊ ထိုထိုမ္ဟုသည်။ မဟန္တ မဟန္တောဝ၊ ကြီးသည်ထက် ကြီးစွာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဏ်။ သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ နိဋ္ဌိန္နော၊ ပြီးဆုံးသည်ဖြစ်၍။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ အာဟ၊ ဏ်။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ သူဌေးကတော်။

ဧုမသား၊ ဤရဟန်းအား။ ကော်ပူဝ်၊ မှုံတရှက်ကို။ ဒေဟိ၊ လှူလိုက်လော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ တိုင်ပင်လျက် ဆိုဏ်။ တသောဝိ၊ ထိုသူဌေးမ သည်လည်း။ ပစ္ဆိတော၊ မှုံတောင်းမှ။ ကော်ပူဝ်၊ မှုံတရှက်ကို။ ဂဏ္ဍာန္ဒိယာ၊ ယူသည်ရှိသော်။ သမ္ဘေ၊ ခပ်သိမ်းသော မှုံတို့သည်။ ကောဇဒ္ဓါ၊ တစပ်တည်း။ အလ္လိယိ သု၊ ကပ်ငြိကုန်၏။ သာ၊ ထိုသူဌေးမသည်။ သေဋ္ဌိ သူဌေးကြီးကို။ အာဟ၊ဆိုဏ်။ သာမိ၊ ရှင်သူဌေး။ သမ္ဘေပူဝါ၊ အလုံးစုံသောမှုံတို့သည်။ ကေတောဝ၊ တပေါင်းတစပ်တည်း။ လဗ္ဘါ၊ ကပ်ငြိကုန်၏။ ဝိသုံ၊ အသီးတရှက်စီ။ ကာတုံ၊ ခွဲ၍ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆိုဏ်။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ကရိဿာမိ၊ တရှက်စီခွဲအံ့၊ ဧုတိ၊ ဤသို့။ သောပိ၊ ထိုသူဌေးသည်လည်း။ ကာတုံ၊ တရှက်စီပြုခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဥတောဝိ ဇနာ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လည်း။ ကောဋိယံ၊ အစွန်၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဆွဲ၍။ ကဆုန္ဒာဝိ၊ ငင်ကုန်သော်လည်း။ ဝိယောဇေတုံ၊ ကင်း၍ တရှက်စီနေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ သုဝေ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည် သာတည်း။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူဌေးသည်။ ပူဝေတိ၊ မှုံတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဝါယမန္တသော၀၊ လုံ့လပြုစဉ်လျှင်။ သရီရတော၊ ကိုယ်မှ။ သေဒါ ချေးတို့သည်။ မုစ္စိ သု၊ ယိုထွက်ကုန်၏။ ဝိပါသာ၊ မွှတ်သိပ်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ပြတ်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ ဘရိယံ၊ ကို။ အာဟ၊ ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမအိမ်ရှင်။ ဧမ၊အား။ပူဝေတိ၊တို့ဖြင့်။နအဏ္ဍော၊ စားခြင်းငှါ အလိုမရှိပြီ။ ပစ္ဆိယာ၊ တောင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ ဧဝ၊ တကွပင်လျှင်။ ဧုမသ ဘိက္ခုဿ၊ ဤရဟန်းအား။ ဒေဟိ၊ လှူဘိလော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆိုဏ်။ သာ၊ ထိုသူဌေးမသည်။ ပစ္ဆိ ၊ မှုံတောင်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ထေရံ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ ထေရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ ဥတိန္ဒိပိ၊ နှစ်ပါးသော သူတို့ အားထည်း။ဓမ္မံ၊တရားကို။ ဒေဓေသိ၊ဟော၏။ တိဏ္ဏံ ရတနာနံ၊ ရတနာသုံးပါး တို့၏။ ဂုဏ်၊ ကျေးဇူးကို။ ကထေသိ၊ ပြောဆို၏။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော အလှူ၏ အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ မဆွတ်ခဲလွန်ရှိသည်မှန်၏။ ယိဋ္ဌံ၊ ပူဇော်အပ်သောကောင်းမှု၏ အာနိသင်သည်။ အတ္ထိ၊ ကောင်ရှိသည်မှန်၏။ ဧုတိအာဒိနာ၊ဤသို့ အစရှိသည် ဖြင့်။ ဒိန္နာနံ ဖလံ၊ ပေးအပ်သော အလှူတို့၏ အကျိုးကို။ ဂဂန တယော၊ ကောင်းကင်ပြင်၌။ ပုဏ္ဏစန္ဒံ၊ လပြည့်ဝန်းကို။ ဥက္ခိပေန္တောဝိယ၊ ကိုင်၍ ပြသိ သကဲ့သို့။ဒဿေသိ၊ ဖြတော်မူ၏။

တံ၊ထိုတရားစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားနာရ၍။ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်။ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။သေဋ္ဌိ၊သူဌေးသည်။ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရား။အာဂန္တ္ဝာ၊ ကြွလာတော်မူ၍။ ဧုမတ္ထိ ပလ္လင်ကော်၊ ဤပလ္လင်၌။ နိသီဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ ဝရိဘုဇ္ဇထ၊ ဘုန်းပေးတော် မူပါကုန်လော့။ ဧုတိ၊ အာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ထေရော၊

မထေရ်သည်။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ ဒါယကာသူဌေးကြီး။ သမ္မာသမ္ဗုद्ध၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ပူဇေ၊ မုံ့တို့ကို။ ခါဒိဿာမိတိ၊ ဘုန်းပေးတော်မူအံ့ဟူ၍။ ပဋ္ဌာတိ-ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူခဲ့၏။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ရစိယာ၊ လှူလိုသော စေတနာသည်။ သတိ၊ ရှိသတ်သော်။ အဟံ၊ သည်။ ဝေါ၊သင်တို့ကို။ နေသာမိ၊ ဆောင်ယူအံ့။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သေဋ္ဌိ၊ သည်။ တရိယံ၊ မယား ကို။ပူဇေစ၊မုံ့တို့ကိုလည်းကောင်း။ ခိရာဒိနိစ၊နို့ရည် စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဂဏ္ဍာပေထ၊ယူစေကုန်လော့။ သတ္ထု၊၏။ သန္တိကံ၊သို့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေရယိ၊ ယခုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ကဟံပန၊ အဘယ်အရပ်၌ နေတော်မူသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ ရှင်သူဌေးကြီး။ ဇုတော၊ ဤနိဂုံမှ။ ပဋ္ဌစတ္တာလီသ-ယောဇနမတ္တကေ၊ လေးဆယ့်ငါးယူဇနာထက်၌။ ဇေတဝနဝိဟာရေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝသတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကာလံ၊ ဆွမ်းဘုန်းပေးချိန်ကာလကို။ အနုတိက္ခမိတွာ၊ မလွန်မူ၍။ ထွေကံ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အဒ္ဓါနံ၊ အဓွန့်ရှည်သော ခရီးကို။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ဂမိဿာမ၊ သွားရကုန်အံ့နည်း။ ဇုတိအာဟ၊ ၏။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ ဒါယကာသူဌေးကြီး။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ရစိယာ၊ဖူးမြင်ခြင်း ၄၂ အလိုရှိသည်။ သတိ၊ ရှိသတ်သော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ အတ္ထနော၊မိမိ၏။ ဇုဒ္ဓိဗလေန၊ တန်းခိုးအာနုဘော်ဖြင့်။နေသာမိ၊ ဆောင်ယူအံ့။ တုမှာကံ၊ သင်ဒါယကာတို့၏။ ပါသာဒေ သောပါန သိသံ၊ ပြာသာဒ်၌ စောင်းတန်းဦးသည်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဌာနေယေव၊ အရပ်၌ သာလျှင်။ ဘရိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဝေါတုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ သောပါန ပရိယောသာန်-ပန၊စောင်းတန်းအဆုံးသည်ကား။ဇေတဝန ဒ္ဒါရကောဋ္ဌကေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း တော် မုတ်ဦး၌။ ဘရိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဥပရိပါသာဒါ၊ အထက်ပြာသာဒ် အပြင်မှ။ဟေဋ္ဌာပါသာဒံ၊အောက် ပြာသာဒ်အပြင်သို့။ ဩတရဏ ကာလမတ္တေ-နေဝ၊ ဆင်းသက်သောကာလ ဖြင့်သာလျှင်။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော် သို့။ နေသာမိ၊ ဆောင်အံ့။ ဇုတိ။ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဇုတိသမ္ပဋိစ္ဆိ၊ ဤသို့ဝန်ခံ၏။

ထေရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ သောပါန သိသံ၊ စောင်းတန်း လှေကားဦးကို။ တတ္ထေव၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ သောပါန ပါဒမူလံ၊ စောင်းတန်းခြေရင်းကို။ ဇေတဝန ဒ္ဒါရကောဋ္ဌကေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်

တံခါးမုတ်ဦးဌ။ဟောတူတိ၊ ဖြစ်စေသတည်းဟု။ အမိဋ္ဌာသိ၊အမိဋ္ဌာန်တော်မူ၏။ တထေဝ၊ ထိုအမိဋ္ဌာန်တော် မူတိုင်းသာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ထေရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ သေဋ္ဌိ ံစ၊ သူဌေးကို လည်းကောင်း။ သေဋ္ဌိဘရိယဉ္စ၊ သူဌေးမကိုလည်းကောင်း။ ဥပရိပါသာဒါ၊ အထက်ပြာသာဒ် အပြင်မှ။ဟေဋ္ဌာပါသာဒံ၊ အောက်ပြာသာဒ်အပြင်သို့။ဩတရဏ ကာလတော၀၊ ဆင်းသော, သက်ဆိုသော ကာလ၌လျှင်။ခိပ္ပတရံ၊ လျင်စွာ။ ဇေတ၀နံ၊ ဇေတ၀နိ် ကျောင်းတော်သို့။သမ္ပာပေသိ၊ ရောက်စေ၏။ ဘေဒ္ဒတောပိ၊ ထိုနှစ်ယောက်သော သူဌေးလင်မယားတို့သည်လည်း။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်၍။ ဘတ္တကာလံ၊ ဆွမ်းဘုန်းပေးတော်မူချိန် ကာလကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသမ္ဗညူသည်။ ဘတ္တဂ္ဂံ၊ ဆွမ်းစားစရင်သို့။ ပရိသိတ္မာ၊ ဝင်တော်မူ၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းထားအပ်သော။ ဝရဗုဒ္ဓါသနေ၊ မြတ်သော ဘုရားနေရာ၌။ ဘိက္ခု သံ၏ဃနေ၊ ရဟန်း သံ၀ေါနှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ နိသီဒိ၊ နေတော်မူ၏။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီးသည်။ ဗုဒ္ဓပမုခသ၊ ဘုရား အမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံ၏ဃဿ၊ ရဟန်းသံ၀ေါအား။ ဒက္ခိဏောဒကံ၊ အလှူ ရေစက်ကို။ ပါတေတ္မာ၊ ကျစေ၍။ (ပါတေတ္မာကား ထည့်ပါ၏။) အဒါသိ၊ လှူ၏။ ဘရိယာပိ၊ သူဌေးမသည်လည်း။တယာဂတဿ၊ လာခြင်းကောင်းသော။ အဿ၊ ထိုဘုရားသခင်၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ ပူဝံ၊ မုံ့ကို။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ လောင်း ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏။ ယာ၀နမတ္တံ၊ မျှလောက်ရုံမျှသော မုံ့ကို။ ဂဏှိ၊ ခံတော်မူ၏။ ပဋ္ဌသတာ ဘိက္ခူ။ပိ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ယာ၀နမတ္တံ၊ မျှလောက်ရုံ မျှသော မုံ့ကို။ ဂဏှိ ံသု၊ ခံကုန်၏။ သေဋ္ဌိ၊သူဌေးသည်။ ခိရ သပ္ပိ မဓု သက္ခရာဒိနိ၊ နို့, ထောပတ် ဖျား, သကာ, တင်လဲ စသည်တို့ကို။ ဒဒမာနော၊ လှူသည်ရှိသော်။ခယံ၊ ကုန်ခြင်း သို့။ နအဂမာသိ၊ မရောက်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ပဋ္ဌဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ ပူ၀ေဟေ၀၊ မုံ့တို့ဖြင့်သာလျှင်။ (ပူ၀ေဟေ၀ကား ကရိုဏ်းထည့်သည်။) ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်း ကိစ္စကို။ နိဋ္ဌာပေသိ၊ ပြီး၏။ တဒဟာ၊ ထိုနေ့ကပ်မှ။(တဒေါကား ထည့်ပါ၏။)မဟာ-သေဋ္ဌိပိ၊သူဌေးကြီးသည်သည်း။ ဘရိယာယ၊ မယားနှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ ယာ၀-ဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ခါဒိ၊ စား၏။ ပူ၀ါနံ၊ မုံ့တို့၏။ ပရိယောသာနမေ၀၊အဆုံး သည်ကျေား၊ နပညာယတိ၊ မထင်။ သကလ ဝိဟာရေ၊ ဇေတ၀နိ်ကျောင်းတော် အဆုံး၌။ ဘိက္ခူ။နဉ္စ၊ ရဟန်းတို့အား လည်းကောင်း။ ဝိဿာသာဒါနဉ္စ၊ စားကြွင်း စားတို့အား လည်းကောင်း။ ဒိန္နေသုပိ၊ ပေးကုန်သော်သည်း။ ပရိယန္တော၊ ကုန်ခြင်း၏အဆုံးသည်။ နပညာယတေ၀၊ မထင်သည်သာလျှင်တည်း။ ဘန္တေ၊

အရှင်ဘုရား။ ပူဝါနံ၊ မုံတို့၏။ ပရိကွယ်၊ ကုန်ခြင်းသို့။ နဝ၏ဆုန်း၊ မရောက်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဝဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစေသုံ့၊ကြားလျှောက်ကုန်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ မကုန်နိုင်ပြီတကား။ ဧတဝန ဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေ၊ ဧတဝန်ကျောင်းတော် တံခါးမုတ်ဦး၌။ ဆဋ္ဌေထ၊ စွန့်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဒ္ဓါရကောဋ္ဌကဿ၊ တံခါးမုတ်ဦး၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ ပဿာဝရဋ္ဌာနေ၊ချိုင့်ဝှမ်းရာအရပ်၌။ ဆဋ္ဌယိ ဟု၊ စွန့်ပစ်ကုန်၏။ ယာဝဇ္ဇတနာဝါ၊ ယနေ့ထက် တိုင်အောင်လည်း။ တံဋ္ဌာနံ၊ထိုအရပ်သည်။ ကပလ္လကပူဝပဿာဝရန္တေ၀၊ သီကြော်မှုံစွန့်ပစ်ရာ ချောက်ဟူ၍သာလျှင်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီးသည်။ ဘရိယာယ၊ မယားနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ဘဝဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားထို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ် ထျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ အနုမောဒနာဝသာနေ၊ အနုမောဒနာ ပြုတော်မူသော အဆုံး၌။ ဥဘောပိ၊ သူဌေးလင်မယား နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ သောတာပတ္တိ ဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဒ္ဓါရကောဋ္ဌကေ၊ ဧတဝန်ကျောင်းတော် တံခါးမုတ်ဦး၌။ သောပါနံ၊ ပြာသာဒ် စောင်းတန်းသို့။ အာရုယ္ဟ၊ တက်၍။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ပါသာဒေ-ဏေ၀၊ ပြာသာဒ်၌သာလျှင်။ ပတိဋ္ဌဟိ ဟု၊ တည်ကုန်၏။

တဒေဝါပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ အသိတိ ကောဋိဝန်၊ ကုဋေရှစ်ဆယ်ဥစ္စာကို။ ဗုဒ္ဓသာသနေ ယေ ဝ၊ ဘုရားသာသနာတော်၌ သာလျှင်။ ဝိတ္ထိရိ၊ စွန့်ကြ၏။ ပုနဒိဝသေ၊ တဘန် မိုးသောက်သောနေ့၌။ သာယန္ဟသမယေ၊ ညချမ်းသော အခါ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ သန္ဓိသိန္ဒ၊ စည်းဝေးကုန်ကျမ်း။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဝုဩ၊ တို့။ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရဿ၊ မဟာ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်၏။ အာနုဘာဝံ၊ အာနုဘော်ကို။ ပဿထ၊ ကြည့်ပါကုန်လော့။ သဒ္ဓံ၊ ယုံကြည်ခြင်းကို။ အနုပဟစ္စနာမ၊ မနှိပ်စက်မူ၍လျှင်။ ဩဘာဝေ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာတို့ကို။ အနုပဟစ္စနာမ၊ မယိပါးစေမူ၍လျှင်၊ မဇ္ဈရိယ-သေဋ္ဌိ၊မဇ္ဈရိယသူဌေးကို။မုဟုတ္တေနေ ဝ၊ တခဏဖြင့်သာလျှင်။ ဒမေတ္ဝာ၊ ဆုံးမ၍။နိဗ္ဗိသေ ဝနံ၊ အဆိပ်အတောက် မာန်မာန ဝန်တိုခြင်း မရှိသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ပူဝေ၊ မုံတို့ကို။ ဂါဟာပေတ္ဝာ၊ ယူစေ၍၊ ဧတဝနံ၊ ဧတဝန် ကျောင်းတော်သို့။ အာနေတ္ဝာ၊ ဆောင်ယူခဲ့၍၊သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။သမ္မုခံကတ္ဝာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။ မဟာနုဘာ ဝေါ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနုဘော်ရှိသော။ ထေရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်

သည်။ အဟော၊ ပြောင်အုံ့ဘွယ်ရှိလေ၏။ဧုတိ၊ ဤသို့။ထေရဿ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်၏။ ဂုဏကထံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် စပ်သော စကားကို။ ကထေန္တော၊ ပြောဟော လျက်။ နိသိဒိ ံသု၊ နေကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဒိဋ္ဌာယ သောတ-ဓာတုယာ၊ ဒိဋ္ဌသောတ အာသိညာဉ်ဖြင့်။ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ကထံ၊စကားကို။ သုတ္တာ၊ကြားတော်မူ၍။ အာဂန္ဒာ၊ ကြွလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ ယခုငါလာဆဲ အခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ် မည်သော စကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္ဓာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဧုတိပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူခြင်းကြောင့်။ ဧုမာယ နာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားပါတည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်သ ည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကုလဒမကေန၊ ဒါယကာတို့ကို ဆုံးမတတ်သော။ ဘိက္ခုနာ နာမ၊ ရဟန်းမည်သည်။ သဒ္ဓံ၊ သဒ္ဓါတရားကို။ အနုပဟစ္စ၊ မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်မူ၍။ ဘောဂေ၊စည်းစိမ် ဥစ္စာတို့ကို။ အနုပဟစ္စ၊ မထိပါးစေမူ၍။ ကုလံ၊ အမျိုးကို။ အကိလမေတ္တာ၊ မပင်ပန်း မဆင်းရဲစေမူ၍။ အဝိဟေဌေတ္တာ၊ မညှဉ်းဆဲမူ၍။ ပုဗ္ဗဟေ၊ ပန်းပွင့်မှ။ ရေဏုံ၊ ဝတ်ဆံ ဝတ်မှုန်ကို။ ဂဏ္ဍန္တေန၊ ဆွတ်ယူသော။ ဘမရေနဝိယ၊ ဖျားပိတုန်းကဲ့သို့။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ကပ်၍။ ဗုဒ္ဓဂုဏံ၊ ဘုရားကျေးဇူးကို။ ဇာနာပေတဗ္ဗံ၊ သိစေအပ်၏။ တာဒိသော၊ ထို ဖျားပိတုန်းနှင့်တူသော။ မမ ပုတ္တော၊ ငါ့သားကောင်း ရဟန်းဖြစ်သော။ မောဂ္ဂလာနော်တိ၊ မော်ဂ္ဂလာန်တည်းဟု။ ထေရံ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ ပသံသိတ္တာ၊ ချီးမွမ်း၍။ ဧုမံဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၄၉) ဘမရော၊ ဖျားပိတုန်းသည်။ပုပ္ဖံပိ၊ ပန်းပွင့်ကိုလည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏဂန္ဓံပိ၊ အဆင်း အနံ့ကိုလည်းကောင်း။ အဟေဌယံ အဟေဌယန္တော၊ မပျက်စေမူ၍။ ရသံ၊ ပန်းရည် ပန်းရက်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပလေတိယထာ၊ဖျံလေ သကဲ့သို့။ ဧवံ၊ ဤအတူ။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ မုနီ၊ ရဟန်းသည်။ စရေ စရေယျ၊ကျင့်ရာ၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ဘမရောတိ၊ ဘမရောဟူသည်ကား။ ယာကာစိ၊ အမှတ်မရှိသော။မဓုကရဇာတိ၊ ဖျားအရသာကို ပြုတတ်သော သတောရှိသောသတ္တဝါတည်း။ ပုပ္ဖံန္တိ၊ ပုပ္ပံဟူသည်ကား။ ပုပ္ဖါရာမေ၊ ပန်းအာရာမ်၌။ စရန္တော၊ ကျက်စားသည်ရှိသော်။ ပုပ္ဖဿ၊ ပန်းပွင့်ကိုလည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏဿ၊ ပန်းအဆင်းကိုလည်းကောင်း။ဂန္ဓဿ၊ ပန်းအနံ့ကိုလည်းကောင်း။ အဟေဌယန္တော၊ မညှဉ်းဆဲ စေမူ၍။ အဝိနာသေန္တော၊ မပျက်စေမူ၍။ ဝိစရတိ၊ ကျက်စား၏။ ဧုတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ပလေတိတိ၊ ပလေတိ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စရိတ္တာ၊ ကျက်စား၍။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ရသံ၊ ပန်းရက်ပန်းရည်ကို။ ဝိဝိတ္တာ၊ သောက်၍။ အပရံပိ၊ တပါး ပန်းရက်ကိုလည်း။ မဓုကရဏတ္ထာယ၊ ဖျားအံ့, ဖျားလတ္တံ့ ပြုခြင်း

၄၇။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပလေတိ၊ ပျံ၏။ သော၊ ထိုပျားဝိတုန်းသည်။ကော်-ဝန ဂဟနံ၊ တခုသော တောအုပ်သို့။ အဇ္ဈောဂါဟေတွာ၊ သက်ဝင်၍။ ကေသို-ရက္ခသုသိရေ၊ တခုသော သစ်ပင် အခေါင်း၌။ ရဇမိသကံ၊ မြို့နှင့်ရောသော။ တံရသံ၊ ထိုအရည်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အနုပဒ္ဒေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ မဓုရ-ရသံ၊ ချိုမြိန်သော အရသာ ရှိသော။မဓုံ၊ ပျားအုံကို။ ဂရောတိ၊ ပြု၏။ တဿ၊ ထိုပျားဝိတုန်းတို့၏။ ပုပ္ဖါရာမေ၊ ပန်းအာရာမ်၌။ ဝိစရိတပစ္စယာ၊ ကျက်စားခြင်း-ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ ပုပ္ဖံ ဝါ၊ အပွင့်ကိုလည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏံ ဝါ၊ အဆင်း-ကိုလည်းကောင်း။ ဂန္ဓံ ဝါ၊ အနံ့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိနာသေတွာ၊ ချိုးဖဲ့ ဖျက်ဆီး-၍။ နဂဏ္ဍတိ၊ မပျံ့မသွား။ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ပန်းပွင့်သည်။ ပါကတိကမေဝ၊ ပြကတေ့အတိုင်းသည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ဧဝံ ဂါမေ မုနီ စရေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။သေခါသေခ သခ်ါ-တော၊ သေက္ခ, အသေက္ခဟု ဆိုအပ်သော။ အနာဂါရိယမုနိ၊ အနာဂါရိယမုနိ-သည်။ ဝါ၊ ရဟန်းသည်။ ကုလပဒ္ဓိပါဠိယာ၊ အိမ်စဉ် ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့်။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှန္တော၊ ခံယူလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ ဣတိ-အဏ္ဍော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဂါမေ၊ ဆွမ်းခံရွာ၌။ စရဏပစ္စယာ၊ ကျက်စားခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်း-ကြောင့်။ ကုလာနံ၊ ဒါယကာတို့၏။ သဒ္ဓါဟာနိ ဝါ၊ သဒ္ဓါ၏ ဆုတ်ယုတ်ခြင်း-သည်လည်းကောင်း။ ဘောဂ ဟာနိ ဝါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ၏ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းသည်-လည်းကောင်း။ နဟောတိ၊မဖြစ်။သဒ္ဓါဝိ ဘောဂါဝိ၊ သဒ္ဓါတရား, ဥစ္စာခမ်းနား-တို့သည်လည်း။ ပါကတိကာဝ၊ ပြကတေ့တို့သည်လျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ စရိတ္တာပန၊ ကျက်စားပြီး၍ကား။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ တာဝ၊ အသေက္ခ-ရဟန်းမှ ရှေးဦးစွာ သေက္ခရဟန်းကို ဆိုဦးအံ့။ သေခမုနိ၊ သေက္ခဖြစ်သော-မုနိသည်။ ဗဟိဂါမေ၊ ရွာပြင်၌။ ဥဒကဝါသုကဋ္ဌာနေ၊ ရေကို ရလွယ်သဖြင့် ချမ်းသာခြင်းရှိသောအရပ်၌။ သံဃာဋိ၊ ဒုကုဋ်ကို။ဝညပေတွာ၊ခင်း၍။နိသိဒိတ္ဝာ၊ နေလျက်။ အက္ခဘဉ္ဇန ဝဏ္ဏပဋိဗ္ဗာဒန ပုတ္တမံသူပမာဒိဝသေန၊ လှည်းဝင်ရိုး-ထိုးခြင်း, အနာကို ဆေးလိမ်းကျံသဖြင့် ဖုံးအုပ်ခြင်း, သား၏ အသားကို စားခြင်း-ဥပမာ စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပစ္စဝေက္ခိတ္ဝာ၊ ဆင်ခြင်လျက်။ ဝိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇိတ္ဝာ၊ ဘုန်းပေး၍။ တတ္ထာရုပ်၊ ထိုသို့ သတော ရှိသော။ ဝနသဏ္ဍံ၊ တောအုပ်သို့။ အနုပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။အဇ္ဈတ္တိက ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကိုယ်တွင်း-၌ ဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ သမ္မသန္တော၊ သုံးသပ် ဆင်ခြင်လျက်။ စတ္တာရော-မဂ္ဂေစ၊ လေးပါးသော မဂ်တို့ကို လည်းကောင်း။ စတ္တာရိ သာမညဖလာနိစ၊ လေးပါးကုန်သော သာမညဖိုလ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ဟတ္ထဂတာနေဝ၊ လက်ဆို

ရောက်သည် တို့ကိုသာလျှင်။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ပန၊ သေက္ခရဟန်းမှ တပါး အသေက္ခရဟန်းကို ဆိုအံ့။ အသေခမုနိ၊ရဟန္တာဖြစ်သော မုနိသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခ-ဝိဟာရံ၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ် ချမ်းသာဖြင့် နေခြင်းကို။ အနုယုဉ္ဇတိ၊ အဘန်တလဲလဲ အားထုတ်၏။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အသ၊ ထိုရဟန်း၏။ ဘမရေန သဒ္ဓိं၊ ပျားပိတုန်းနှင့် တကွ။ မဓုကရဏ သရိက္ခတာ၊ ပျားပိတုန်းနှင့် တူသည်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ ဧတဝပန၊ ဤဒေသနာ ဂါထာ၌ကား။ ဒိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာလျှင်။ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဝဟ္ဟု၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဧတိ၊ သို့။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်ညွှန်သည်။ ဧတမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရား ဟောခြင်းကို။ ဝတ္ဝာ၊ မိန့်တော်မူဖြီး၍။ ဥဋ္ဌာရိပိ၊- အလွန်လည်း။ ထေရဿ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပကာသေတုံ၊ ထင်ရှားပြခြင်းငှါ။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဧဒါနေဝ၊ယခုသာလျှင်။ မောဂ္ဂလာနေန၊ငါ့သား မောဂ္ဂလာန်သည်။ မဇ္ဈရိယသေဋ္ဌိं၊ မဇ္ဈရိယသူဌေးကို။ ဒမိတော၊ ဆုံးမသည်။ နဲ၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘဝလည်း။ နံ၊ ထိုဝန်တိုခြင်းရှိသော သူဌေးကို။ ဒမေတွာ၊ ဆုံးမ၍၊ကမ္မဖလသမ္ဗန္ဓံ၊ကံ၏အကျိုးနှင့်စပ်သည်ကို။ ဇာနာပေသိဧဝ၊ သိစေသည်သာလျှင်တည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ ဆိုမ၍။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှားပြလိုမ၍။ အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်၍-

ဥဘော၊ လုလင်နှစ်ယောက်တို့သည်။ ခဠာ၊ ခွင်ကုန် ကုန်းကုန်၏။ ဥဘော၊ တို့သည်။ ကုဏိ၊ လက်ကောက်ခြင်းရှိကုန်၏။ ဥဘော၊တို့သည်။ ဝိသမ စက္ခုကာ၊ မညီမညွှတ်သော မျက်စိရှိကုန်၏။ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်သောသူတို့အား။ ပိဠကာ၊ မှည့်မည်းတို့သည်။ ဇာတာ၊ ပေါက်ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧကလ္လိသံ၊ ဧကလ္လိသ သူဌေးကို။ နပဿာမိ၊ မမြင်။

ဧတိ၊ ဤသို့။ ဧတမံ ဧကလ္လိသ ဇာတကံ၊ ဤဧကလ္လိသ ဇာတ်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဧတိပရိသမာနံ၊ လေးခုမြောက်သော ပုပ္ပဝဂ်၌ ငါးကြိမ်မြောက် ဖြစ်သော မဇ္ဈရိယ သူဌေးဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဌမံ၊ သော။ မဇ္ဈရိယ ကောသိယ ဝတ္ထု၊ သည်။
ဧတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၄–ပုပ္ပဝဂ္ဂ၊ ၆–ပါဝေယျကာဇီဝကဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ.....မည္သူရိယသူဌေးဝတ္ထုဟု ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်အဖွင့်ကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ပါဝေယျကမည်သော တတ္တတွန်းဒါယကာ ဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက် အဖွင့်ကို ပြုလိုသော အဋ္ဌကထာ ဆရာသည် နှ ပရေထံ-စသည်ကို မိန့်တော်မူ၏။

နှ ပရေထံ ဝိလောမာနိတိ ဧကမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နှ ပရေထံ ဝိလောမာနိ-အစရှိသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ဘုရားသခင်သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ပါဝေယ္ယံနာမ အာဇီဝကံ၊ ပါဝေယျအမည်ရှိသော တတ္တတွန်းကို။ (ပါဝေယ္ယံလည်း ရှိ၏။ ပါဝေယျ အမည်ရှိသော, ပေး။) အာရဗ္ဘ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ကြားဘူးသည်ကား။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဧကော ဂဟပတာနိ၊ သူကြွယ်မ တယောက်သည်။ ပုတ္တဒ္ဒုဒေနေ၊ သားအရာ၌။ ဒ္ဒပေတွာ၊ ထား၍။ ပါဝေယ္ယံနာမ၊ ပါဝေယျ အမည်ရှိသော။ အာဇီဝကံ၊ တတ္တတွန်းကို။ ပဋိဇဂ္ဂိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ တသ္မာ၊ ထိုသူကြွယ်မ၏။ အနန္တရ ဃရေသု၊ အခြားမဲ့ အိမ်တို့၌။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ သတ္ထု၊မြတ်စွာဘုရား၏။ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရ၍။ အာဂန္ဒာ၊ လာ၍။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့၏။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ အဟော အစ္ဆရိယံ၊ အံ့ဩဖွယ်ရှိပေစ္ဆ။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ နာနပ္ပကာရေဟိ၊ အထူးထူး အပြားပြားသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ဗုဒ္ဓဂုဏေ၊ ဘုရား ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို။ ဝဏ္ဏေန္တိ၊ ချီးမွမ်းကုန်၏။ သာ၊ ထိုသူကြွယ်မသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားသခင်တို့၏။ ဂုဏကထံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် စပ်သော စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောတုကာမာ၊ နာလိုသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ တမတ္ထံ၊ ထို အကြောင်းကို။ အာဇီဝကဿ၊ တတ္တတွန်းအား။ ကထေတွာ၊ ပြောဆို၍။ အယျ၊ အရှင်။ အယံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဂစ္ဆိဿာမိ၊ သွားပါအံ့။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ သော၊ ထိုဘတ္တတွန်းသည်။ အယျာ၊ အမိ။ မာဂစ္ဆာဟိ၊ မသွားလေလင့်။ ဧတိ၊ဤသို့။ နိဝါရေတွာ၊ မြစ်၍။ တံ၊ ထိုသားပြု၍ မွေးစားသော တတ္တတွန်းကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ ယာစမာနံပိ၊ တောင်းပန်ပါသော်လည်း။ နိဝါရေသိ ယေव၊ မြစ်မြဲမြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ သာ၊ ထိုသူကြွယ်မသည်။ အယံ၊ ဤတတ္တတွန်းသည်။ မမ၊ ဝါ့အား။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောတုံ၊ နာစေခြင်းငှါ။ နဒေတိ၊ မပေး။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။နိမန္တေတွာ၊

ဆွမ်းဘိတ်၍။ ဧရမေဝ၊ ဤအိမ်၌လျှင်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏိသောမိ၊ နာအံ့။ ဧရတိ၊ ဤသို့ကြီ၍။ သာ၊ ထိုသူကြွယ်မသည်။ သာယနှသမယော၊ ညချမ်းသော အခါ၌။ ပုတ္တံ၊ သား တက္ကတွန်းကို။ ပတ္ထေါသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ တာတ၊ ငါ့သား။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်ကောင်းမှုအ ကျိုးငှါ။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားဘခင်ကို။ နိမန္တေဟိ၊ ပင့်ဘိတ်ချေလော့။ ဧရတိ၊ ဤသို့။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ သော၊ ထိုတက္ကတွန်းသည်။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာဇီဝကဿ၊ ဆရာတက္ကတွန်းကြီး၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ ရောက်၍။ တံ၊ ထိုဆရာတက္ကတွန်းကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုတက္ကတွန်းကို။ သော၊ ထိုဆရာတက္ကတွန်းသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆသိ၊ သွားအံ့နည်း။ ဧရတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ မာတု-ဝစနေန၊ အမိစကားဖြင့်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ နိမန္တေတုံ၊ ဆွမ်းဘိတ်ခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆာမိ၊ သွားအံ့။ ဧရတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တဿ၊ ထိုဂေါတမ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ မာဂစ္ဆ၊ မသွားလေလင့်။ ဧရတိ၊ ဤသို့ တားမြစ်၏။ အယ္ယ၊ အရှင်ဘုရား။ အလံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ မသင့်။ မမ၊ ငါ၏။ မာတု၊ အမိကို။ သာယာမိ၊ ကြောက်၏။ အဟံ၊သည်။ ဂန္တွာ သသာမိ သွားအံ့။ ဧရတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဧတဿ၊ ဤဂေါတမတို့။ ကတံ သတ္ကာရံ၊ ပြုအပ်သော ပူဇော်သတ္ကာကို။ ဥဒဿာဝိ၊ ငါတို့နှစ်ယောက် သည်လည်း။ ခါဒိဿာမ၊ စားကုန်အံ့။ မာဂစ္ဆ၊ ဂေါတမအထံသို့ မသွားလေလင့်။ ဧရတိ၊ ဤသို့ တားမြစ်လျက်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အယ္ယ၊ အရှင်ဘုရား။ အလံ၊မသင့်။ မာတာ၊ အမိသည်။မေ၊ငါ့အား။ တဇ္ဇိဿတိ၊ ခြိမ်းချောက်လတ္တံ့။ ဧရတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ဂစ္ဆ၊ သွားလော၊ ဂန္ဒာစဝန၊ သွားပြီး၍ကား။ သတ္ထာ၊ ဘုရားကို။ နိမန္တေတွာ၊ ဆွမ်းဘိတ်၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အသုကဋ္ဌာနေ ဝါ၊ ဤမည်သော အရပ်၌လည်းကောင်း။အသုကဝိဟာရေ ဝါ၊ဤမည်သောသမ်း၌ လည်းကောင်း။ အသုက-မဂ္ဂေန ဝါ၊ ဤမည်သောခရီးဖြင့် လည်းကောင်း။ဂန္တွာ၊သွားအပ်၏။ဧရတိ၊ ဤသို့။ မာ အာဝစိတ္ထ၊ မကြားလေလင့်။ တဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဒ္ဝိတောဝိယ၊ ရပ်သကဲ့သို့။ အညေန မဂ္ဂေန၊ တပါးခရီးဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တောဝိယ၊ သွားသကဲ့သို့။ ပလာယိတွာ၊ ထွက်ပြေး၍။ ဧဟိ၊ လာလတ္တံ့။ ဧရတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုတက္ကတွန်းသည်။ အာဇီဝကဿ၊ ဆရာတက္ကတွန်း၏။ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတ္တွာ၊ ကြား၍။ သတ္ထု၊သန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ နိမန္တေတွာ၊ ဆွမ်းဘိတ်၍။ အာဇီဝကဿ၊ တက္ကတွန်းသည်။ ဝုတ္တနိယာမေနေဝ၊ ဆိုသောနည်းဖြင့်လျှင်။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံကို။ ကတ္တွာ၊ ပြု၍။ တဿ၊ ထိုတက္ကတွန်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ တေ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို။

ကတံ၊ ပြောအပ်သနည်း။ ဧုတိပုဗ္ဗော၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ အယ္ယ၊ အရှင်ဘုရား။ သင်္ခ၊ အလုံးစုံသော။ တံ၊ ထိုမှာလိုက်တိုင်းသော အမှုကို။ ကတံ၊ ပြောအပ်ပြီ။ ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေ၊ သင်၏။ ကတံ၊ ပြုခြင်းကား။ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းသောအမှုရှိ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း ဂေါတမအား။ ကတံ၊ ရှိသေစွာပြုအပ်သော။ သတ္ထာရံ၊ ပူဇော်ဘွယ်ဝတ္ထုကို။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ပါးစုံ ငါတို့သည်လည်း။ ခါဒိဿာမ၊ စားကုန်အံ့။ ဧုတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ အာဇီဝကော၊ တက္ကတွန်းသည်။ ပါတောဝ၊ စောစောက သာလျှင်။ တံဂေဟံ၊ ထိုအိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ သော၊ ထိုတပည့် တက္ကတွန်းသည်။ တံ၊ ထိုဆရာတက္ကတွန်း ပရိဗိုဇ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ခေါ်ဝင်၍။ ဗဟ္ဆာဂဠ္ဆေ၊ အိမ်ခန်းတိုက်၏ နောက်အတွင်း၌။ နိသီဒါပေသိ၊ နေစေ၏။ ပဋိဝိသက-မနုဿာ၊ အိမ်နီးချင်း လူတို့သည်။ တံဂေဟံ၊ ထိုအိမ်ကို။ အလ္လဂေါမယေန၊ နွားချေးအစိုဖြင့်။ ဥပလိတ္ဝါ၊ ထိပ်ကျံစေ၍။ လာဇ ပဿမာနာ၊ ပေါက်ပေါက်လျှင် ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ဝိကိရိတ္ဝာ၊ ဖြန့်ကြဲ၍။ သတ္ထု၊ ဘုရားရှင်အား။ နိသီဒနတ္ထာယ၊ နေစေခြင်းငှါ။ မဟာရဟံ၊ မြတ်သောလူတို့အား ထိုက်သော၊ အာသနံ၊ နေရာကို။ ပညပေသုံ၊ ခင်းကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဗုဒ္ဓေဟိ၊ ဘုရားသခင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ အပရိစိတ မနုဿာ၊ အကျွမ်းဝင်ကုန်သော လူတို့သည်။ အာသနပညတ္တိं၊ ခင်းအပ်သော နေရာတော်ကို။ နဂ္ဂါနဉ္စ၊ မသိကုန်။ ဗုဒ္ဓါနဉ္စ၊ မြတ်စွာဘုရား တို့၏လည်း။ မဂ္ဂဒေသကေန၊ ခရီးညွှန်ခြင်းဖြင့်။ ကိစ္စံနာမ၊ ပြုတွယ်အမှု မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဟိသစ္စံ၊ ၏။ ဗောဓိမူလေ၊ ဗောဓိပင်ရင်း၌။ ဒသသဟဿိ လောကဓာတုံ၊ တသောင်းသော လောကဓာတ်ကို။ ကမ္ပေတ္ဝာ၊ တုန်လှုပ်စေ၍။ သမ္ဗောဓိပတ္တာ ဒိဝသေ ဧ၀၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်သို့ ရောက်သောနေ့၌သာလျှင်။ နေသံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့အား။ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤခရီးကား။ နိရယံ၊ ငရဲသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားရ၏။ အယံ၊ ဤခရီးသည်။ တိရစ္ဆာနယောနိं၊ တိရစ္ဆာန် အမျိုးသို့။ အယံ၊ ဤခရီးသည်။ ပေတ္တိဝိသယံ၊ ပြိတ္တာဘုံသို့။ အယံ၊ ဤခရီးသည်။ မနုဿလောကံ၊ လူ့ပြည်သို့။ အယံ၊ ဤခရီးသည်။ ဒေ၀လောကံ၊ နတ်ပြည်သို့။ အယံ၊ ဤခရီးသည်။ အမတ မဟာနိဗ္ဗာနံ၊ မြတ်သော အမြောက်နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေမဂ္ဂါ၊ အလုံးစုံသော လားရာရေးတို့သည်။ အ ဝိဘူတာ၊ ထင်ရှားဖြစ်ကုန်၏။ ဂါမ နိဂမာဒီနံ၊ ရွာ နိဂုံသုတို့၏။ မဂ္ဂေ၊ သွားရာခရီး၌။ ဝတ္တဗ္ဗမေ၀၊ ဆိုတွယ်စကားသည်ပင်လျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောကလျှင်။ ပတ္တစိ၀ရံ၊ သပိတ် သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ မဟာဥပါသိကာယ၊ ဒါယိကာမကြီး၏။ ဂေဟဒ္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။

ဂတောဏောတော်မူလာ၏။ သာ၊ ထိုဒါယိကာမကြီးသည်။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ အနေ္တာနိဝေသနံ၊ အိမ်တွင်းသို့။ ပဝေသေတ္တာ၊ ဝင်စေ၍။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသီဒါပေတ္တာ၊ နေစေ၍။ ဒက္ခိဏောဒကံ၊ အလှူ ရေစက်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော၊ ခါဒနီယေန၊ ခဲတွယ်ဖြင့်။ သောဇနီယေန၊ သောဇဉ်ဖြင့်။ ပရိဝိသိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမ ကြီးသည်။ ကတဘတ္တကိစ္စသား၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီးသော။ သတ္ထုနော၊ ဘုရားသခင်အား။ အနုမောဒနံ၊ တရားဟောခြင်း အနုမောဒနာကို။ ကာရေတု-ကာမာ၊ ပြုစေလိုသည်ဖြစ်၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင် သည်။ မဓုရ သရေန၊ သာယာစွာ အင်္ဂါရုစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံစွာသော အသံတော် ဖြင့်။ အနုမောဒနမဓုကထံ၊ ဝမ်းမြောက်ကြောင်း ဖြစ်သော တရားစကားကို။ အာရဘိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်။ သာဓု-သာဓုတိ၊သာဓုသာဓုဟူ၍။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးသံကို။ ဒဒမာနာ၊ပေးလျက်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏိ၊ ကြားနာ၏။ အာဇီဝကော၊ တက္ကတွန်း ရဟန်းယောင် သည်။ ပစ္ဆာဂဇ္ဇေ၊ အိမ်ခန်းတိုက်၏ အနောက် ရေသွန်၌။ နိသိန္နော၀၊ နေလျက် လျှင်။ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးသံကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တိယာ၊ ကြားနာသော။ တဿာ၊ ထိုဒါယိကာမ၏။ သဒ္ဒံ၊ ကောင်းချီး ပေးသံကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်တံ့စွာ ဥဒ္ဓေရရ နေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဥဒါနေ၀၊ ယခုပင်လျှင်။ သာ၊ ထိုဒါယိကာမသည်။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ နှ၊ ဒါယိကာမ မဖြစ်သတ္တံ့။ ဥတိ၊ ဤသို့ အောက်မေ့လျက်။ နိက္ခမိတ္တာ၊ နေရာရေသွန်က ထွက်ခဲ့၍။နဒ္ဒာ၊ဖျက်သည်။အသိ၊ဖြစ်၏။ကာလကဏ္ဏီ၊သူယုတ်မ။ ဘောဃ၊ဤရဟန်းဂေါတမအား။ဧဝံ၊ ဤသို့။သတ္ထာရံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရောသိ၊ ပြုဘိ၏။ ဥဘိ၊သို့။ နာနုပ္ပကာရေန၊ အထူးထူး အပြားပြား အားဖြင့်။ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမကြီး ကိုရင်း။ သတ္ထာရဏ္ဍ၊ ဘုရားသခင် ကိုရင်း။ အတ္ထောသဏ္ဌော၊ ဆဲရေးလျက်။ ပလာယိ ထွက်ပြေး၏။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်။ တဿ၊ ထိုဘက္ကဘွန်း ရဟန်းယောင်၏။ကထာယ၊ ဆဲ၍ ပြေးသော စကားဖြင့်။ လဇ္ဇိတာ၊ အရှက်ရ၍။ အညထတ္တံ၊ ဖေါက်ပြန် ချွတ်ယွင်းသော အဖြစ်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်သော။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဒေသနာနုသာရေန၊ ဒေသနာကို အစဉ်မှီး သဖြင့်။ ဘဒ္ဒကံ၊ ဘဒ္ဒက်သို့။ ပေသေတုံ၊ စေလွှတ်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဒါယိကာမကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဒေသနာနုဂတံ၊ ဒေသနာသို့ အစဉ်လျှောက်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ကိံ အာဘယ်ခကြောင့်။ နသက္ကောသိ၊ မတတ်နိုင်ဘိသနည်း။

ဇုတိဝုတ္တော၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ (စိတ္တံမှာစပ်)တေသ၊ ဤတတ္တတွန်း၏။ ကထာယ၊ ဆဲဆိုသော စကားဖြင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အညထတ္တံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းသို့။ ဥပဂတံ၊ ရောက်လေတိ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်ညွှတ်သည်။ ဝေရွိပဿ၊ ဤသို့ယုတ်မာသော သတ္တဝါအကျင့်ရှိသော။ ဝိသဘာဂ ဇနဿ၊ သတ္တဝါမတူ ညစ်ညမ်းသောသူ၏။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်သော။ ကထံနာမ၊ စကားမည်သည်ကို။ အာဝဇ္ဇိတုံ၊ ဆင်ခြင် တွေးတောခြင်းငှါ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မသင့်။ ဝေရွိပ်၊ ဤသို့သော မိန္ဆာအယူကို။ အသမန္နာဟရိတ္ဝာ၊ နှလုံးမသွင်းမူ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကတာ-ကတမေဝ၊ ပြုသင့်သော အမှု, မပြုသင့်သော အမှုကိုသာလျှင်။ ဩလောကေတုံ၊ ကြည့်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဇုတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဇုမ်ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၅၀) ဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမ။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဝိလောမာနိ၊ ကြမ်းထမ်းကုန်သောစကား, ဝန်တိုကုန်သော စကားတို့ကို။ နမနသိကာတဗ္ဗာနိ၊ နှလုံးမပြုအပ်ကုန်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ ကတာကတံ၊ ပြုအပ်သည်၌ မပြုခြင်းကို။ ဝါ၊ ပြုအပ်သောအမှု, မပြုအပ်သော အမှုကို။ နဩလောကေတဗ္ဗံ၊ မကြည့်အပ်။ အတ္တနောဝ၊ မိမိကိုယ်ကို သာလျှင်။ ကတာနိစ၊ လက္ခဏာရေး သုံးပါးသို့တင်၍သုံးသပ်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်တို့ကိုလည်းကောင်း။အကတာနိစ၊ လက္ခဏာရေး သုံးပါးသို့ တင်၍ သုံးသပ်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သည် တို့ကိုထည်းကောင်း။။အဝေက္ခေယ္ယ၊ ရှုဆင်ခြင်ရာ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နှ ပရေသံ ဝိလောမာနိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ဝိလောမာနိ ဖရုသာနိ၊ ကြမ်းထမ်းခက်မာကုန်သော။ မဇ္ဈေရ-ဝစနာနိ၊ ဝန်တိုခြင်းရှိကုန်သော စကားတို့ကို။ နမနသိကာတဗ္ဗာနိ၊ နှလုံးမသွင်းအပ်ကုန်။ နပရေသံ ကတာကတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အသုကော ဥပါသကော၊ ဤမည်သော ဒါယကာသည်။ အသဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်း မရှိ။ အပ္ပသန္နော၊ ကြည်ညိုခြင်းမရှိ။ အသ၊ ထိုဒါယကာ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ကဋ္ဌ-ဘိက္ခာဒိနိ၊ တယောက်မ မျှသော ဆွမ်းစသည်တို့ကို။ နာဝိ ဒိယျန္တိ၊ လှူအပ်သည် မရှိကုန်။ သသာက ဘတ္တာနိ၊ စာရေးတံဆွမ်း စသည်တို့ကို။ နဒိယျန္တိ၊ မလှူနိုင်ကုန်။ စိဝရာဒိ ပစ္စယဒါနံ၊ သင်္ကန်းစသော ပစ္စည်းဖြင့် ပေးခြင်းသည်။ တေဿ၊ ဤဒါယကာအား။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ တထာ၊ ထိုအတူ။ အသုကဥပါသိကာ၊ ဤအမည်ရှိသော ဒါယိကာမသည်။ အသဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်း မရှိ။ အပ္ပသန္နာ၊

မကြေညည်ကို။ အဿာ၊ ထိုမိန်းမ၏။ ဂေဟေ၊ ၌။ ကဋ္ဌဆွဲ၊ တိုက္ခာဒီနိ၊ တယောလ်မ ရှိသော ဆွမ်းစသည်တို့ကို။ နာဝိ ဒိယျန္တိ၊ မလှူနိုင်ကုန်။ သလာကဘတ္တာဒီနိ၊ စာရေတံဆွမ်း စသည်တို့သည်။ နဲ အတ္ထိသန္တိ၊ မရှိကုန်။ စိဝရာဒိ ပစ္စယဒါနံ၊ သင်္ကန်းစသော ပစ္စည်းဖြင့် ပေးလှူခြင်းသည်။ တေသာ၊ ဤမိန်းမအား။ နဲ အတ္ထိ၊ မရှိ။ တထာ၊ ထို့အတူ။ အသုကော ဘိက္ခု၊ ဤမည်သော ရဟန်းသည်။ အသဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါခြင်းမရှိ။ အပ္ပသန္နော၊ ကြည်ညိုခြင်းမရှိ၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဥပဇ္ဈာယ-ဝတ္တံ၊ ဥပဇ္ဈာယဝတ်ကို။ နာပိ ကရောတိ၊ ပြုလေ့မရှိ။ အာစရိယဝတ္တံ၊ ဆရာအား ပြုအပ်သော ဝတ်သည်။ နဲ အတ္ထိ၊ မရှိ။ အာဂန္တုကဝတ္တံ၊ အာဂန္တုက ဝတ်သည်။ နဲ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဂမိကဝတ္တံ၊ ဂမိကဝတ်သည်။ နဲ အတ္ထိ၊ မရှိ။ စေတိယင်္ဂဏဝတ္တံ၊ စေတိယင်ပြင်၌ ပြုအပ်သော ဝတ်ကို။ နဲ ကရောတိ၊ မပြု။ (ရှေးအတ္ထိမှာ စပ်မှ ကတ္တားပေးလေ။) ဥပေါသထာဂါရ ဝတ္တံ၊ ဥပုသ်အိမ်၌ ပြုအပ်သော ဝတ်ကို။ နဲ ပြုလေ့မရှိ။ သောဇနသာလာဝတ္တံ၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌ ပြုအပ်သော ဝတ်ကို။ နဲ ပြုလေ့မရှိ။ ဇန္ဃာဝိဟာရဝတ္တာဒီနိ၊ ဇရုံးအိမ်၌ ပြုရာသော ဝတ် စသည်တို့ကို။ နဲ ပြုလေ့မရှိကုန်။ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ ကိဉ္စိ ဓုတင်္ဂံ၊ တစုံတခုသော ဓုတင် ဆောက်တည်ခြင်းသည်။ နာပိ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘာဝနာရာမတာယ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်းဖြင့် မွေ့လျော်ခြင်း၌။ ဥဿာဟမတ္တံပိ၊ အားထုတ်ကာမျှသည်လည်း။ နဲ အတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇုတိ ဝေ၊ သို့။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ ကတာကတံ နာမ၊ ပြုအပ်သည်၌ မပြုခြင်းမည်သည်ကို။ နံ ဩဿိ ယောကေ ဘဒ္ဒ၊ အပ်။ အတ္တာနော ဝ အဝေက္ခေ-ယျာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကထံ ဘူတသ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သည်ဖြစ်၍လျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ ရတ္တိန္ဒိဝါ၊ ညဉ့်နေ့တို့ကို။ ဝိတိဝတ္တန္တိ၊ လွန်စေကုန်အံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပဒ္ဓဇိတေန၊ ရဟန်းဖြစ်သော သူသည်။ အဘိဏှံ၊ မပြတ်။ ပစ္ဆေဝ ကိတ္ဓိတ ဘဒ္ဒ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဇုမံ ဩဝါဒံ၊ ဤအဆုံးအမကို။ အနုဿရန္တော၊ အောက်မေ့လျက်။ သဒ္ဓါပဒ္ဓဇိတော၊ သာသနာတော်ကို မြတ်နိုးကြည်ညိုမှု ရဟန်းပြုသော။ ကုလ ပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်း သားသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အနိစ္စံ၊ အမြဲမရှိ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲအတိသာဖြစ်၏။ အနတ္တာ၊ အစိုးမရသော သဘောရှိ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ တိလက္ခဏံ၊ လက္ခဏာရေး သုံးပါးသို့။ အာရောပေတ္တာ၊ တင်၍။ ယောဂကျေမံ၊ ယောဂ၏ ကုန်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ခိ နခေါကိ၊ တတ်နိုင်အံ့လော၊ နာသက္ခိ နခေါကိ၊ မတတ်နိုင်အံ့လော။ ဇုတိ ဝေ၊ သို့။ အတ္တာနော၊ ၏။ ကတာ-ကတာနိ၊ စွမ်းနိုင်သည်, မစွမ်းနိုင်သည်တို့ကို။ ဩလောကေယ၊ ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ရာ၏။ ဇုတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ သာဥပါသိကာ၊ ထိုဒါယိကာမသည်။ **သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။** ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်၏။ ဒေသနာ၊ တရား

ဟောခြင်းသည်။ မဟာဇနသ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

ဆဋ္ဌ၊ သော။ ပါဝေယျကာဇီဝက ဝတ္ထု၊ သည်။
ဇုတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၄-ပုပ္ဖဝဂ်၊ ၂-ဆတ္တပါဏိ ဥပါသက ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ.... ပါဝေယျကာဇီဝက ဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဆတ္တပါဏိ ဥပါသက ဝတ္ထုဟု ဟောကြောင်း ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ယထာပိ ရုစိရံ-စသည်ကိုမိန့်အပ်၏။

ယထာပိ ရုစိရံ ပုပ္ဖန္တိ ဇုမံ မွေဒေသနံ၊ ယထာပိ ရုစိရံ ပုပ္ဖံ-စသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်ညွှတ်သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိဟာရဇ္ဇေ၊ နေတော်မှုစဉ်။ ဆတ္တပါဏိ ဥပါသကံ၊ ဆတ္တပါဏိ အမည်ရှိသော အနာဂါမ်တည် ဒါယကာကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဆတ္တပါဏိနာမ၊ ဆတ္တပါဏိ အမည်ရှိသော။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ တိဝိဒ္ဓကဓရော၊ ဝိဒ္ဓကတ်သုံးပုံကို ဆောင်နိုင်သော။ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသီတင်းသည် ဒါယကာ ဆတ္တပါဏိသည်။ ပါတောဝ၊ ဟောစော ကလျှင်။ ဥပေါသထိကော၊ ဥပုသ် သုံးသည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ သတ္ထု၊ ဘုရားသခင်အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ် ခုယခြင်းကို။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ အနာဂါမိ အရိယသာဝကာနံ၊ အနာဂါမ်တည် ဖြစ်သော အရိယာသာဝက တို့အား။ သမာဒါန ဝသေန၊ သမာနဒါန ဝိရတိ၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဥပေါသထကမ္မံနာမ၊ ဥပုသ်သုံးခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မဂ္ဂေနေဝ၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် သာလျှင်။ တေသံ၊ ထိုအရိယာ သာဝက တို့အား။ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ မြတ်သော အကျင့်သည်လည်းကောင်း။ ကေဝတ္တိကဿ၊ နံနက် တထပ်စာ စားခြင်း သည်လည်းကောင်း။ အာဂတံ၊ လာ၏။ တေနေဝ၊ ထို၄ကြောင့် သာလျှင်။ ဃဋ္ဋိကာရော ။လ။ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မော ဟူ၍။ အာဟ၊ ဟောတော်မူပြီ။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ကုမ္ဘကာရော၊ အိုးထိန်းသည် ဖြစ်ဘူးသော။ ဃဋ္ဋိကာရော၊ ဃဋ္ဋိကာရသည်။ ကေဝတ္တိ-ကော၊ နံနက် တကြိမ်သာ စားခြင်း ရှိ၏။ ဗြဟ္မစာရီ၊ မေထုန် အကျင့်မှ ရှောင်ကြဉ်လေ့ ရှိ၏။ သီလဝါ၊ သီလ ရှိ၏။ ကလ္ယာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသော

အကျင့်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနာဝါမိနော၊ အနာဝါမ် ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ပကတိယာဝ၊ သဘောအားဖြင့် သာလျှင်။ ကောဘတ္တိကာစ၊ နံနက်တယင်စာ စားခြင်းတို့သည်ရင်း။ ပြဟ္မစာရိနောစ၊ မေထုန်အကျင့်မှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းတို့သည် ရင်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုဆတ္တပါဏိသည်လည်း။ တယော၊ ထိုဃဋ္ဌိကာရ အတူလျှင်။ ဥပေါသထိကော၊ ဥပုသ်သုံးသည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တရား စကားကို။ သုဏန္တော၊ နာလျက်။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ ပသေနဒိ ကောသလော၊ ပသေနဒိ ကောသလ မင်းကြီးသည်။ သတ္ထု၊ ဘုရားသခင်အား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခယခြင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ ဥပါသကော၊ ဆတ္တပါဏိအမည်ရှိသော ဒါယကာသည်။ အာဂန္တွန်၊ လာသော။ တံ၊ ထိုကောသလမင်းကြီးကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဥဋ္ဌာတဗ္ဗံ နခေါ၊ ထအပ်မည်လော။ နော-နခေါ၊ မထအပ်မည်လော။ ဣတိစိန္တေတ္မာ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ အဟံ၊ သည်။ အဋ္ဌ-ရာဇာသ၊ မြတ်သောမင်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ နိသိန္နော၊ နေ၏။ တသ မေ၊ ထိုငါ့အား။ ပဒေသရာဇာနံ၊ ပဒေသရာဇ် မင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥဋ္ဌာတုံ၊ ထခြင်းငှါ။ နဲယုတ္တံ၊ မသင့်။ ခေါပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အနုဋ္ဌဟန္တသ၊ မထသော။ မေ၊ ငါ့အား။ ကုဇ္ဈိသတိ၊ အမျက်ထွက်ထတ္တံ့။ တေသ္မိံ၊ ဤ ကောသလ မင်းသည်။ ကုဇ္ဈန္တေပိ၊ အမျက် ထွက်သော်လည်း။ နေဝ ဥဋ္ဌဟိသာမိ၊ မထအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥဋ္ဌဟန္တေန၊ ထခြင်းဖြင့်။ ရာဇဂရကတော၊ မင်းကြီး ကို အလေးအမြတ် ပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထရိ၊ ဘုရားသခင်၌။ နော၊ အရိအသေ ပြုသည်မမည်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ နေဝ ဥဋ္ဌဟိသာမိတိ၊ မထအံ့ ဟု၍ နှလုံးသွင်းလျက်။ နဥဋ္ဌဟိ၊ မထ။ ပဏ္ဍိတ ပုရိသာ နာမ၊ ပညာရှိသော ယောကျ်ားတို့မည်သည်။ ဂရုတရာနံ၊ အထူးအရိအသေ ပြုအပ်သော သူတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ နိသိဒိတ္မာ၊ နေ၍။ အနုဋ္ဌဟန်္တံ၊ မထသော သူကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ နကုဇ္ဈန်္တိ၊ အမျက်မထွက်ကုန်။ ရာဇာ ပန၊ ကောသလ မင်းကြီးသည်ကား။ အာသနာ၊ နေရာမှ၊ အနုဋ္ဌဟန်္တံ၊ မထသော။ တံ၊ ထိုဆတ္တပါဏိကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကုပိတမာနသော၊ အမျက်ထွက်လိုသော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်လျက်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ တံ၊ ထိုကောသလ မင်းကို။ ကုပိတ-ဘာဝံ၊ အမျက်ထွက်လိုသောအဖြစ်ကို။ ဥ တ္မာ၊ သိ၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အယံ ဆတ္တပါဏိ ဥပေါသကော၊ ဤဆတ္တပါဏိ မည်သော ဒါယကာသည်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိ၏။ ဒိဋ္ဌမ္မော၊ မြင်အပ်သော

အနာဂါဒိမဂ်ဉာဏ်ရှိ၏။ တိပိဋကဓရ ဣရော၊ ပိဋကတ်သုံးပုံကို ဆောင်၏။ အတ္ထာ-နတ္ထဘုသလော၊ အကျိုးစီးပွားရှိသည် မရှိသည်တို့၌ လိမ္မာ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဥပါသကဿ၊ သီတင်းသည် ဒါယကာ၏။ ဂုဏ်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ကထေသိ၊ ပြောဟောတော်မူ၏။ တဿ ထိုဒါယကာ၏။ ဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးနှင့်စပ်သော စကားကို။ သုဏန္တသော၊ နာစဉ်လျှင်။ ရညော၊ မင်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ မုဒုကံ၊ နူးညံ့စွာ။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။

☰ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ ဥပရိပါသာဒေ၊ အသက်ပြာသာဒ် အပြင်၌။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ ဆတ္တပါဏိ-ဥပါသကံ၊ ဆတ္တာပါဏိမည်သော ဒါယကာကို။ ကတဘတ္တကိစ္စံ၊ ထမင်းနံနက်စာ စားပြီးသော်။ ဆတ္တံ၊ထီးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဥပါဟနံ၊ ဘိနပ်ကို။ အာရုယှ၊ ၍။ ရာဇဂိဟေန၊ မင်းရင်ပြင်ဖြင့်။ ဂန္ဓန်၊ သွားသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပဏ္ဍောသာပေသိ၊ ခေါ်တော်မူစေ၏။ သော၊ ထိုဆတ္တပါဏိသည်။ ဆတ္တ-ဥပါဟနံ၊ ထီး၊ ဘိနပ်ကို။ အပနေတ္ဝာ၊ ပယ်၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးထံ။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထို ဆတ္တပါဏိကို။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ အာဟ၊ ၏။ ဘောဥပါသက၊ အိုသီဘင်းသည်။ တေ၊ သင်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဆတ္တ-ဥပါဟနံ၊ ထီး၊ ဘိနပ်ကို။ အပနိတံ၊ မယူဘဲထားခဲ့လေသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ရာဇာ၊ ပြည့်ရှင်မင်းကြီးသည်။ ပဏ္ဍောသတိတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏ ဟူသော စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားသောကြောင့်။ အပနေတ္ဝာ၊ ပယ်၍။ အာဂတော၊ ရောက်လာသည်။ အနို၊ ဖြစ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့တင်၏။ အဇ္ဇ၊ ယခုမှသာ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ရာဇာဘာဝေါ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ဥတော၊ သိအပ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ခဲသည်သော။ ဇုတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ သဒါပိ၊ အခါခပ်သိမ်းလည်း။ တုမှာကံ၊ ရှင်မင်းကြီးတို့၏။ ရာဇာဘာဝံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ဇာနာမ၊ သိပါကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ယဒိဝေ၊ အခါခပ်သိမ်း ငါတို့၏မင်းအဖြစ်ကို အကယ်၍ သိသည်ဖြစ်လျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောဟု။ ပုရိမဒိဝသေ၊ ရှေးဖြစ်သောနေ့၌။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရား အထံ၌။ နိသိန္နာ၊ နေသည်ရှိသော်၊ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ နဥ္ဇဟိ၊ မထ လေတိသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ အဟံ အကျွန်ုပ်သည်။ အဂ္ဂရာဇဿ၊ မင်းတို့ထက် မြတ်သောဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ နိသိန္နော၊ နေ၏။ ပဒေသ-ရာဇာနံ၊ ပဒေသရာဇ်မင်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥဋ္ဌဟာမိ၊ ထချေသည်ရှိသော်။ သတ္ထုရိ၊ ဘုရားသမ္ဗုဒ္ဓ၌။ အဂါရဝံ၊ မရိုသေ ခြင်းသည်။ ပဝေဒေယ္ယုံ ဘဝေယ္ယုံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ နဥ္ဇဟိ၊

မထလေပြီ။ ဧ့တိ၊ ဤသို့တင်၏။ ဘော၊ အိုအချင်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေဦး။ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ တိဋ္ဌတု၊ ထားဘိဦး။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ကိရ၊ ကြားသိရဘူးသည်ကား။ ဒိဋ္ဌဓမ္မိက သမ္မရာယိကာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ သံသရာဘဝ၌ ဖြစ်ကုန်သော။ အတ္ထာနတ္ထာနံ၊ အကျိုးစီးပွား ရှိ,မရှိတို့၌။ ကုသလာ၊ လိမ္မာကုန်၏။ တိဝိဒ္ဓက ဓရာ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံကို ဆောင်နိုင်ကုန်၏။ အမ္မာကံ၊ ငါတို့၏။ အန္တေ-ပုရေ၊ နန်းတော်တွင်း၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝါစေထ၊ ဟောလော့။ ဧ့တိ၊ ဤသို့ အမိန့်ရှိ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ နု သက္ကောမိ၊ ဟောခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း။ ဧ့တိ၊ ဤသို့တင်၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့် နည်း။ ဧ့တိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ရာဇဂဟံနာမ၊ မင်း၏စံတော်မူရာ ရွှေနန်းတော် မည်သည်ကား။ မဟာသာဝတ္ထိ၊ မျှားသောအပြစ်ရှိ၏။ ဒုယုတ္တ သုယုတ္တကာနိ၊ မကောင်းသောယှဉ်ခြင်း ကောင်းသောယှဉ်ခြင်း ရှိကုန်၏။ ဣဒေ၊ ဤနန်းတွင်း၌။ ဂရုကာနိ၊ လေးသောဝန် ရှိကုန်၏။ ဧ့တိ၊ ဤသို့တင်လတ်သော် ဝေ၊ ဤသို့။ မာဝဒေထ၊ မဆိုလင့်။ ပုရိမဒိဝသေ၊ ရှေးဖြစ်သောနေ့၌။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်လျက်။ နဥဋ္ဌိတော၊ မထသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဧ့တိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီးလျက်။ ကုက္ကုစ္စံ၊ သို့လား သို့လား-ဟူသော တွေးတောခြင်း သံသယကို။ မာကရောထ၊ မပြုကုန်လင့်။ ဧ့တိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဂိဟိနံ၊ လူတို့၏။ ဝိစရဏဋ္ဌာနံနာမ၊ ကျက်စားသွားလာရာအရပ် မည်သည်ကား။ မဟာသာဝတ္ထိ၊ မျှားသော အပြစ်ရှိ၏။ ဧကံ၊ တပါးသော။ ပဒ္ဓဇိတံ၊ ရဟန်းကို။ ပတ္ထော-သာပေတွာ၊ ပင့်ခေါ်စေ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝါစာပေထ၊ ပြသသွန်သွင် ဟောပါစေကုန်လော့။ ဧ့တိ၊ ဤသို့တင်၏။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ ဘော၊ အချင်း။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဂန္ဓာ ထ၊ သွားလေကုန်လော့။ ဧ့တိ၊ ဤသို့။ တံ၊ ထိုဆတ္တပါဏိ ဥပါသကာကို။ ဥယျောဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ ရာဇာ၊ မင်းကြီးသည်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မလ္လိကာဒေဝီစ၊ မလ္လိကာမိဖုရားသည်လည်းကောင်း။ ဝါသဘခတ္တိယာစ၊ ဝါသဘမည်သော မင်းသွီးသည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ပရိယာပုဏိသာမ၊ သင်ကြားပါကုန်အုံ့။ ဧ့တိ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ပဠုဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ မမ၊ ငါ၏။ ဂေဟံ၊ နန်းတော်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွ၍။ တာသံ၊ ထိုမိဖုရားတို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဥဒ္ဒိသထ၊ သင်တော်မူပါကုန်လော့။ ဧ့တိ၊ ဤသို့ တောင်းပန်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ဘုရားသခင်တို့အား။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဂေဟဿ ဂမနံနာမ၊ တခုတည်းသော အရပ်၌ ကြွသွားခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧ့တိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊

အရှင်ဘုရား။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တဖြိုးကား။ အညံ၊ တပါးသော။ ကေ၊ ဆိုကျေ့၊ ရဟန်းတပါးကို။ ဒေထ၊ ပေးတော်မူပါကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အာနန္ဒတ္ထေရသ၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်အား။ ဘာရံ၊ ဝန်ကို။ အကာသိ၊ ပြုခဲတော်မူ၏။ ထေရော၊ ရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဂန္ဓာ၊ ကြွ၍။ တာသံ၊ ထိုမိဖုရားတို့အား။ ဥဒ္ဒေသံ၊ ပါဠိကို။ ဥဒ္ဒိသတိ၊ သင်တော်မူ၏။ တာသု၊ ထိုမိဖုရားတို့တွင်။ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာမိဖုရားသည်။ သတ္တာနံ၊ ရှိသေစွာ။ ဂဟေတွာ၊ သင်၍။ သဗ္ဗာယတ္တာ၊ သရဇ္ဈာယ်၍။ အာစရိယံ-အာစရိယော၊ ဆရာအထံ၌။ ဥဒ္ဒေသံ၊ ပါဠိကို။ ပဋိဿာပေသိ၊ ရှိသေစွာ ဝန်ခံ၏။ ဝါ၊ ပြန်ဆိုနိုင်၏။ ဝါသဘခတ္တိယာပန၊ ဝါသဘခတ္တိယာ သည်ကား။ သတ္တာနံ၊ ရှိသေစွာ။ နေဝ ဂဏှာတိ၊ မသင်။ နဿဗ္ဗာယတိ၊ ရှိသေစွာ သရဇ္ဈာယ်ခြင်း မရှိ။ ဥဒ္ဒေသံ၊ ပါဠိကို။ ပဋိဿာပေတုံ၊ သွက်သွက်ပြန်ဆိုခြင်းငှါ။ နဿဗ္ဗော-တိ၊ မတတ်နိုင်။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ထေရံ၊ ရှင်အာနန္ဒာကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမတို့သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ပရိယာပုဏန္တိ၊ သင်ကြားကုန်၏လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ သင်ပါကုန်၏ဘုရား။ ဇုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ကာ ဥပါသိကာ၊ အဘယ် ဒါယိကာမသည်၊ သတ္တာနံ၊ ရှိသေစွာ။ ဂဏှာတိ၊ သင်သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာမိဖုရားသည်။ သတ္တာနံ၊ ရှိသေစွာ။ ဂဏှာတိ၊ သင်၏။ သတ္တာနံ၊ ရှိသေစွာ။ သဗ္ဗာယတိ၊ သရဇ္ဈာယ်၏။ သတ္တာနံ၊ စွာ။ ဥဒ္ဒေသံ၊ ပါဠိကို။ ပဋိဿာပေတုံ၊ အံခြင်းငှါ။ သတ္ထောတိ၊ တတ်နိုင်၏။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဥတိ၊ ဆွေတော်ဖြစ်သော။ မိတာပန၊ ဝါသဘခတ္တိယာ မင်းသွီး သည်ကား။ သတ္တာနံ၊ ရှိသေစွာ။ နေဝ ဂဏှာတိ၊ မသင်။ နဿဗ္ဗာယတိ၊ ရှိသေစွာ မသရဇ္ဈာယ်။ ဥဒ္ဒေသံ၊ ပါဠိကို။ ပဋိဿာပေတုံ၊ ပြန်ဆိုခြင်းငှါ။ နဿတ္ထောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဇုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ထေရသ၊ ရှင်အာနန္ဒာ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ မယာ၊ ငါဘုရား သည်။ ကထိတ ဓမ္မောနာမ၊ ဟောအပ်သော တရားမည်သည်ကို။ သတ္တာနံ၊ ရှိသေစွာ။ အသုဏန္တသ၊ မနာသောသူအား လည်းကောင်း။ အဂ္ဂဏှန္တသ၊ မသင်သောသူအား လည်းကောင်း။ အသဗ္ဗာယန္တသ၊ မသရဇ္ဈာယ်သော သူအား လည်းကောင်း။ အဒေသေန္တသ၊ မဟောသောသူအား လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏသမ္ပန္နံ၊ အဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသော။ အဂန္ဓကံ၊ အနံ့မရှိသော ပုပ္ပါဝိယ၊ ပန်းကဲ့သို့။ အဖလော၊ အကျိုးမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ၏။ သတ္တာနံ၊ ရှိသေစွာ။ သဝနာဒိနိ၊

နာခြင်း စသည်တို့ကို။ ကရောန္တသပန်၊ ပြုသောသူအား၊ကား။ မဟပ္ပလော၊ မြတ်သော အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနိသံသော၊ များသော အာနိသင်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇုတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဧကမာ ဒွေ-ဂါထာ၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၅၀) ရှစိရံပိ၊ ပြိုးပြိုးပြက် တင့်တယ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဝဏ္ဏဝန္တံ၊ အဆင်းလည်း ရှိထသော။ အဂန္ဓကံ၊ အနံ့မရှိသော။ ပုပ္ပံယထာ၊ ပေါက်ပွင့်, ကသစ်ပွင့်ကဲ့သို့။ ဧवံ၊ ဤအတူ။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဝါစာ၊ ဝါ၏စကားတော်သည်။ အကုဗ္ဗတော၊ ရိုသေစွာနာခြင်း, သင်ခြင်း စသည်ကို မပြုသော သူအား။ အဖလာ၊ သုတဂန္ဓ စသော အကျိုးကို မဆောင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

(၅၁) ရှစိရံပိ၊ ပြိုးပြိုးပြက်လည်း ရှိထသော။ ဝဏ္ဏဝန္တံ၊ အဆင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံထသော။ သုဂန္ဓကံ၊ ကောင်းသော အနံ့လည်း ရှိထသော။ ပုပ္ပံယထာ၊ စကားပွင့်, ကြာညိုပွင့်ကဲ့သို့။ ဧवံ၊ဤအတူ။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော။ ဝါစာ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံ တည်းဟူသော စကားတော်သည်။ ကုဗ္ဗတော၊ ရိုသေစွာ နာခြင်း သင်ခြင်းစသည်ဖြင့် ပြုအပ်သည်ကို ပြုသောသူအား။ သဖလာ၊ သုဘဂန္ဓ စသည်ကို ဆောင်သည်ဖြစ်၍ များသော အကျိုးရှိသည်။ဟောတိ၊၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ တို့တွင်။ ရုစိရန္တိ၊ ရှစိရံ ဟူသည်ကား။ သောဘဏံ၊ တင့်တယ်ခြင်းရှိသော။ ဝဏ္ဏဝန္တန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာန သမ္ပန္နံ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံသော။ အဂန္ဓကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂန္ဓဝိရဟိတံ၊ အနံ့မှ ကင်းသော။ ပါလိဘဒ္ဒက ဂိရိကဏ္ဏိက ဇယသုမနာဒိ ဘေဒံ၊ ပင်လယ်ကသစ်, တောင်ဇသင်, လယ်ခေါင်ရန်း-စသော ပန်းအထူးတည်း။ ဧဝံ ထုဘာသိတာ ဝါစာတိ၊ ဝါစာဟူသည်ကား။ သုဘာသိတာ ဝါစာနာမ၊ သုဘာသိတာဝါစာ မည်သည်ကား။ တေပိဋကံ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော။ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်တည်း။ တံ၊ ထိုဘုရားစကားသည်။ ဝဏ္ဏသဏ္ဌာန သမ္ပန္နံ၊အဆင်း သဏ္ဌာန်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ အဂန္ဓက ပုပ္ပသဒိသံ၊ အနံ့မရှိသော ပန်းနှင့်တူ၏။ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ နံ အဂန္ဓကပုပ္ပံ၊ ထို အနံ့မရှိသော ပန်းကို။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ ဂန္ဓံ၊ အနံ့သည်။ နဖရတိ ယထာ၊ မနံ့သကဲ့သို့။ ဧवံ ဤအတူလျှင်။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ တေပိ၊ ဤဘုရားတရားတော်ကိုလည်း။ သဏ္ဌာနံ၊ ရှိသေစွာ။ သဝနာဒီဟိ၊ နာခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ နစရတိ၊ မကျင့်။(ဝဒတိ ရှိမူ-ဆို၏, ပေးလေ။ နံကား အနက်မရှိ)တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဏ္ဌာနံ၊ ရှိသေစွာ။ အသမ္မာစရန္တ သ၊ ကောင်းစွာ မကျင့်သည် ရှိသော်။

တတ္တ၊ ထိုဘုရား၌။ ကတ္တုဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော။ ယံ၊ အကြင်သာမိစိ ကိရိယာ သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုသာမိစိ ကိရိယာကို။ အကုဗ္ဗတော၊ မပြုခြင်းကြောင့်။ သုတဂန္ဓဿ၊ အကြားအမြင် မျှားသော သုတအနံ့ကိုလည်းကောင်း။ ဝါစာဂန္ဓဿ၊ ရွတ်အံသရဇ္ဈာယ်ခြင်းတည်းဟူသော ဝါစာအနံ့ကိုလည်းကောင်း။ ပဒိုပတ္တိဂန္ဓဿ၊ အကျင့်ဟု ဆိုအပ်သော ပဒိုပတ္တိ အနံ့ကိုလည်းကောင်း။ နာ အာဝဟတိ၊ မရှက်ဆောင်နိုင်။ အဖလာ၊ အကျိုးမရှိသည်။ ဟောတိ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဧဝံ-သုဘာသိတာ ဝါစာ၊ အဖလာ ဟောတိ အကုဗ္ဗတောတိ ၊ဧဝံ ။ပ။ တော-ဟူ၍ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီ။ သုဂန္ဓကန္တာ၊ ဟူသည်ကား။ စမ္ပက နိုလုပ္ပလပုပ္ဖါဒိ တောဒ်၊ စကားပန်း, ကြာညိုပန်း-စသော ပန်းအထူးတည်း။ ဧတ္ထ၊ ဧဝံ ဟူသည်ကား။ တံပုပ္ဖံ၊ ထို စကားပန်းစသော ပန်းကို။ ခာရေန္တ သ၊ပန်ဆင်သောသူ၏။ သရီရ-ဂန္ဓော၊ ကိုယ်အနံ့သည်။ ဖရတိယထာ၊ နှံ့သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ တေပိ ဒုက-ဗုဒ္ဓဝစန သခ်ါတာ၊ ဝိဒူကတ်သုံးပုံတည်းဟူသော ဘုရားစကားဟု ဆိုအပ်သော။ ဆုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော။ ဝါစာပိ၊ စကားတော် ကိုလည်း။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သတ္ထုစ္ဆံ သဝနာဒီဟိ၊ ရှိသေစွာနာခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ သကုဗ္ဗတော၊ ကောင်းစွာ ပြုလေ့ရှိ၏။ တတ္တ၊ ထိုဘုရားစကား၌။ ကတ္တုဗ္ဗံ၊ ရှိသေစွာပြုအပ်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သ၊ ထိုဘုရားစကားသည်။ အဿ-ပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ သဖလာ၊ အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သကုဗ္ဗ-တော၊ အရိအသေပြုသောသူအား။ သုတဂန္ဓ ဝါစာဂန္ဓ ပဒိုပတ္တိဂန္ဓာနံ၊ သုတဂန္ဓ, ဝါစာဂန္ဓ, ပဒိုပတ္တိဂန္ဓ တို့ကို။ အာဝဟနတော၊ ရွက်ဆောင် နိုင်ခြင်းကြောင့်။ မဟပ္ဖလာ၊ မျှားသော အကျိုး ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာနိသံသာ၊ မျှားသော အာနိသင်ရှိ၏။ ဧတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ မျှားစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုး ရှိသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ ဆတ္တပါဏိ ဥပါသကဝတ္ထု၊ သည်။
ဧတိသမတ္တံ ပြီးပြီ။

၄-ပုပ္ပဝဏ္ဏ၊ ၈-ဝိသာခါ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ... ဆတ္တပါဏိ ဥပါသက ဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ တို့၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ ဝိသာခါ ဝတ္ထုဟု ဟောကြောင်း ဖြစ်

သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်လိုရကား ယထာပိ ပုပ္ပရာသိမှာ- စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ယထာပိ ပုပ္ပရာသိမှာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ ၊ ယထာပိ ပုပ္ပရာသိမှာ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အခြံပြု၍။ ပုဗ္ဗာရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူလတ်သော်။ ဝိသာခံ၊ ဝိသာခါအမည်ရှိသော။ဥပါသိကံ၊ ဒါယိကာမကို။ အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

☰ သာ၊ထိုဝိသာခါသည်။ အင်္ဂုဠေ၊ အင်္ဂုတ်ပိုင်း၌။ ဘဒ္ဒိယနဂရေ၊ ဘဒ္ဒိယပြည်၌။ မေဏ္ဍကသေဋ္ဌိ ပုတ္တသ၊ မေဏ္ဍက သူဌေး၏သားဖြစ်သော။ ဓနဉ္ဇယသေဋ္ဌိနော၊ ဓနဉ္ဇယ သူဌေး၏၊ အဂ္ဂမဟေသိယာ၊ သူဌေးကတော်ကြီး ဖြစ်သော။ သုမနဒေဝိယာနာမ၊ သုမနဒေဝီမည်သော သူဌေးမ၏။ ကုဋုဿ ဝိ ၊ ဝမ်း၌။ နိဗ္ဗတ္တိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ တဿာ၊ ထိုဝိသာခါ၏။ သတ္တဝဿိက ကာလေ၊ ခုနစ်နှစ် ရှိသော အခါ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်ညွှတ်သည်။ သေဋ္ဌိ ဗြာဟ္မဏာဒီနံ၊ သူဌေး, ပုဏ္ဏား အစ ရှိကုန်သော။ ဇေတဝနယျာဒန္ဓဝါနံ၊ ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါတို့၏။ဥပနိဿယ-သမ္ပဒဿ၊ အကြောင်းနှင့်ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၏။မဟာဘိက္ခုသံဃ-ပရိဝါရော၊ ရဟန်းသံဃာ အုပေါင်း ခြံရံလျက်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရမာနော၊ ကြွတော်မူသည် ရှိသော်။ တံနဂရံ၊ ထို ဘဒ္ဒိယပြည်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်တော်မူ၏၊

တသ္မိံ စ သမယေ၊ ထိုအခါ၌လည်း။ မေဏ္ဍကော၊ မေဏ္ဍက အမည်ရှိသော။ ဂဟပတိ၊ သူဌေးကြီးသည်။ တသ္မိံ နဂရေ၊ ထိုပြည်၌။ ပဉ္စန္နံ မဟာပုညာနံ၊ ဘုန်းကြီးကုန်သော ငါးယောက်သောသူတို့၏။ ဇေဋ္ဌကော၊ သူဌေးကြီးသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ သေဋ္ဌိဋ္ဌာနံ၊ သူဌေးအရာကို။ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏။ ပဉ္စမဟာ-ပုညာနာမ၊ ဘုန်းကံ ရှိသောသူ ငါးယောက်တို့ မည်သည်ကား။ မေဏ္ဍကော-သေဋ္ဌိ၊ မေဏ္ဍကသူဌေးလည်းကောင်း။ စန္ဒပဒုမာနာမ၊ စန္ဒပဒုမာ အမည်ရှိသော။ တသ္ဓေ၊ ထိုမေဏ္ဍကသူဌေး၏ သားလျှင်။ ဇေဋ္ဌက ဘရိယာ၊ မယားကြီးလည်းကောင်း။ တသ္ဓေ၊ ထိုမေဏ္ဍကသူဌေး၏သားလျှင်။ ဓနဉ္ဇယောနာမ၊ ဓနဉ္ဇယ အမည်ရှိသော။ ဇေဋ္ဌက ပုတ္တော၊ သားကြီးလည်းကောင်း။ တဿ၊ ထိုဓနဉ္ဇယ သူဌေး၏။ သုမနဒေဝိနာမ၊ သုမနဒေဝီအမည်ရှိသော။ ဘရိယာ၊ မယားလည်းကောင်း။ မေဏ္ဍက သေဋ္ဌိနော၊ ၏။ ပုတ္တော နာမ၊ ပုဏ္ဏအမည် ရှိသော။ ဒါသော၊ ကျွန်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤငါးယောက်တို့သည်။ဟောန္တိ၊ဘုန်းကြီး ကုန်သောသူ ဖြစ်ကုန်၏။ ကေဝလဿ၊ သက်သက်လည်း။ မေဏ္ဍက သေဋ္ဌိယေဝ၊

မေဏ္ဍကသူဌေးသာလျှင်။ နှ၊ မဟုတ်သေး။ ဗိမ္ဗိသာရ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏။ ဝိဇိတေပန၊ နိုင်ငံတော်၌ကား။ ပဋ္ဌ၊ ငါးယောက်သော သူတို့သည်။ အမိတ-ဘောဂါနာမ၊ မရေတွက် မပိုင်းခြားနိုင်သော အုံ့ဩ ချီးမွမ်း၍ မဆုံးသော ဖုန်းကံ ရှိသော သူတို့ မည်ကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇောတိကော၊ ဇောတိက သူဌေး လည်းကောင်း။ ဇဋိလော၊ ဇဋိလသူဌေး လည်းကောင်း။ မေဏ္ဍကော၊ မေဏ္ဍက သူဌေး လည်းကောင်း။ ပုဏ္ဏကော၊ ပုဏ္ဏက သူဌေး လည်းကောင်း။ ကာကဝလိယော၊ ကာကဝလိယ သူဌေး လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤငါးယောက်တို့သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုငါးယောက်သော သူတို့တွင်။ အယံမေဏ္ဍကသေဋ္ဌိ၊ ဤမေဏ္ဍက သူဌေးသည်။ ဒသပလဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အတ္တနော နဂရံ၊ မိမိနေရာ ဘဒ္ဒဝတီပြည်သို့။ သမ္ပတ္တဘာဝံ၊ ရောက်တော်မူလာသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဉ ဘုတ္ဝာ၊ ၍။ ပုတ္တသ၊ သားဖြစ်သော။ ဓနဇ္ဇယ သေဋ္ဌိနော၊ ဓနဇ္ဇယ သူဌေး၏။ ဓီတရံ၊ သွေးဖြစ်သော။ ဝိသာခံ ဒါရိကံ၊ ဝိသာခါ သတ္တိသွေးကို။ ပဋ္ဌေါသာပေတ္ဝာ၊ ခေါ်စေ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္မ၊ ချစ်သွေး။ တုယ္ဟံပိ၊ သင့်အား လည်း။ မဂ်ံ၊ မဂ်လာ သည်လည်းကောင်း။ အမှာကံပိ၊ ငါတို့အား လည်း။ မဂ်ံ၊ မဂ်လာ သည်လည်းကောင်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တန့်။ တဝ၊ သင်၏။ ပရိဝါရေပိ၊ အခြံအရံ ဖြစ်ကုန်သော။ ပဋ္ဌပိ-ဒါရိကာသတေပိ၊ ငါးရာသော သတ္တိသမီး တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပဋ္ဌရထ-သတာနိ၊ ငါးရာသော ရထားတို့ကို။ အာရယ္ဟ၊ ၍။ ပဋ္ဌပိ ဒါသိသတေပိ၊ ငါးရာသော ကျွန်မ တို့ဖြင့်။ ပရိဝုတာ၊ ခြံရံလျက်။ ဒသပလဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စုဂ္ဂမနံ၊ ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်းကို။ ကရောပိ၊ ပြုလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ သာဓူတိ၊ ကောင်းပါပြီဟု။ ပဋိဿုဏိတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ တံထာ၊ ထို ရှင်သူဌေးကြီး ဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ကာရကာ-ကာရကေသုပနအကြောင်း ဟုတ်သည်, မဟုတ်သည် တို့၌ကား။ ကုသလတ္ထာ၊ လိမ္မာသော သဘော ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယာဝတိကာ၊ အကြင်မျှ လောက်၊ ယာနဿ၊ ယာဉ်ဖြင့်။ ဘူမိ၊ သွားရာမြေ ရှိ၏။ တာဝတိကာ၊ ထိုမျှ လောက်။ ယာနေန၊ ယာဉ်ဖြင့်။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ယာနာ၊ ယာဉ်မှ။ ပစ္စောရောဟိတ္ဝာ၊ ဆင်းသက်၍။ ပတ္တိကာဝ၊ ခြေသျင်သာလျှင်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရား သခင်ကို။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အဿ၊ ထိုဝိသာခါအား။ ပုဗ္ဗာ-စရိယ ဝသေန၊ ရှေးဘ၌ လေ့ကျက်ခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုကံ၏ အစွမ်းဖြင့်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါ သည်။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ပဋ္ဌပိ ဒါရိကာသတေပိ၊ ငါးရာ

သော သတ္တိသွားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တက္ခ။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ မေဏ္ဍကသေဋ္ဌိပိ၊ မေဏ္ဍကသူဌေး သည်လည်း။ ခေါ၊ ဝမ်းမြောက်သောအားဖြင့်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်သို့။ ဥသက်မိတ္တာ၊ ကပ်၍။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတ္တာ၊နာ၍။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန် ကောင်းမှု အကျိုးငှါ။ ဘဇ္ဇေန၊ ဆွမ်းဖြင့်။ နိမန္တေတွာ၊ ဘိတ်၍။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ အတ္တနော နိဝေသနေ၊ မိမိအိမ်၌။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်စွာသော။ ခါဒနီယေန၊ ခဲတွယ်ဖြင့်ဝင်း။ ဘောဇနီယေန၊တောဇဉ်ဖြင့်ဝင်း။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ပရိဝိသိတွာ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍။ ဧတေနေဝ-ဥပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်။ အစုမာသံ၊ တဆယ့်ငါးရက် လခွဲပတ်လုံး။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။အဒါသိ၊ ပေး၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်ညွှတ်သည်။ ဘဒ္ဒိယ-နဂရေ၊ ဘဒ္ဒိယပြည်၌။ ယထာဘိရန္တံ၊ မွေလျော်တော် မှုသော အတိုင်း။ (မွေလျော်တော် မှုသည်နှင့် လျော်စွာ,လည်းပေး။) ဝိဟရိတ္တာ၊ နေတော်မူ၍၊ ပက္ကာမိ၊ ဖဲတော်မူ၏။

တေန ခေါ၊ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ဒိမ္ဓိသာရောစ၊ ဒိမ္ဓိသာရမင်းကြီးသည် လည်းကောင်း။ ဝဿနဒိကောသလောစ၊ ပသေနဒိကောသလမင်းသည်လည်း ကောင်း။အညမညံ၊အချင်းချင်း။ ဘဂိနိ ပတိကာ၊နှမလင်ဖြစ်ကြ၍ သွားယောက်ဖ ဖြစ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ မောင်လှယ် နှမလှယ် ပေးစားထိမ်းမြား အပ်သည်ဖြစ်၍ နှမ၏လင် ဖြစ်ကြကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ; တနေ့သ၌။ ကောသလရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဒိမ္ဓိ-သာရဿ၊ဒိမ္ဓိသာရမင်း၏။ ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံတော်၌သာလျှင်။ အမိတတောဂါ အတိုင်းအရည်မရှိ များစွာသော စည်းစိမ်ချမ်းသာရှိကုန်သော။ မဟာပုညာ ဘုန်းကြီးကုန်သော။ ပဗ္ဗ၊ငါးယောက်သောသူတို့သည်။သန္တိ၊ ကုန်၏။မယ်၊ငါ၏။ ဝိဇိတေ၊ နိုင်ငံ၌။ ကောဝိ၊ တယောက်မျှလည်း ဖြစ်သော။ တာဒိသော၊ ထိုသူ တို့နှင့်တူသော ဘုန်းကြီးသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒိမ္ဓိသာရဿ၊ ဒိမ္ဓိသာရမင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ကေ မဟာပုညံ၊ ဘုန်းကံ ကြီးသူ တယောက်ကို။ ယာစေယ်၊ တောင်းရမ္ယာ။ ယံနူန၊ ကောင်းလေစ။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။ သော၊ ထိုကောသလမင်းကြီးသည်။ တတ္ထ၊ ထိုရာဇဂြိဟ် ပြည်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ရညာ၊ ဒိမ္ဓိသာရမင်းသည်။ ကတပဋိသန္ထာရော၊ ပြုအပ် သော စေ့စပ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ကိ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အာဂတော၊ ကြွလာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဇုတိပုဗ္ဗော၊ ဤသို့ မေးအပ် သည်ရှိသော်။တုမှာကံ၊ သင်မင်းကြီးတို့၏။ဝိဇိတေ၊နိုင်ငံတော်၌သာလျှင်။ပဗ္ဗ၊

ငါးယောက်ကုန်သော၊ အမိတဘောဂါ၊ မန္ဒိုင်းယှဉ်အပ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာ ရှိကုန်သော။ မဟာပုညာ၊ မြတ်သော ဘုန်းကံရှိသောသူတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တတော၊ ထိုသူငါးယောက်မှ။ ဧကံ၊ တယောက်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းလျက်။ အာဂတော၊ လာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေသု၊ ထိုငါးယောက်တို့တွင်။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဧကံ၊တယောက်ယောက်ကို။ မေ၊ ငါ့အား။ဒေထ၊ ပေးဟော်မူကုန်လော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မဟာကုလာနိ၊ သူဌေးကြီးတို့ကို။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ စာလေတုံ၊ လှုပ်ရှားခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ အလဒ္ဓါ၊ မရသည်ရှိသော်။ နဂမိဿာမိ၊ နေပြည်တော်သို့မပြန်အံ့။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ အမစ္စေဟိ၊ အမတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မန္တေတွာ၊ တိုင်ပင်၍။ ဇောတိကာဒိနံ၊ ဇောတိက အစရှိကုန်သော။ မဟာကုလာနံ၊ သူဌေးကြီးတို့ကို။ စာလနံနာမ၊ လှုပ်ချောက်ချားခြင်းမည်သည်။ မဟာပထဝီ စလနသဒိသံ၊ မြေကြီးကို တုန်လှုပ်စေသည်နှင့်တူ၏။ မေဏ္ဍကဂ မဟာသေဋ္ဌိသ၊ မေဏ္ဍကသူဌေး၏။ ပုတ္တော၊ သားဖြစ်သော။ ဓနဇယ သေဋ္ဌိနာမ၊ ဓနဇယမည်သော သူဌေးကြီးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုဓနဇယသူဌေးနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။မန္တေတွာဝ၊ တိုင်ပင်၍လျင်။ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့ကို။ တေ၊ သင့်အား။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိဝတ္မာ၊ ဤသို့ဆိုပြီး၍။ တံ ထိုဓနဇယသူဌေးကို။ ပတ္ထေသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ တာတ၊ ချစ်သား ဓနဇယသူဌေး။ ကောသလရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ ဧကံ၊တယောက်သော။ ဓနသေဋ္ဌိ၊ ဥစ္စာကြွယ်ဝသောသူဌေးကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူဆောင်၍။ ဂမိဿာမိ၊ ပြန်သွားအံ့။ ဣတိ ဝဒတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ တွံ၊ သင်သည်။ တေန၊ ထိုကောသလမင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂစ္ဆာဟိ၊ သွားလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ တုဓမှသု၊ အရှင်မင်းကြီး တို့သည်။ ပဟိဏ္ဏေသု၊ စေလွှတ်ကုန်သည် ရှိသော်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားပါအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ပရိသင်္ဂဲ၊ အမှုကြီးငယ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ တာတ၊ချစ်သား။ ဂစ္ဆ၊သွားလေလော့။ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၏။သော၊ ထိုဓနဇယသူဌေးသည်။အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သောအမှုနှင့် ယှဉ်သည်ကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ ရာဇာပိ၊ မင်းကြီးသည်လည်း။ အဿ၊ ထိုဓနဇသူဌေးအား။ မဟန္တံ၊ များစွာသော။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဣမံ၊ ဤသူဌေးကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ပသေနဒိ ရာဇာနံ၊ ပသေနဒိကောသလမင်းကို။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ သော၊ ထိုကောသလမင်းသည်၊ တံ၊ ထိုဓနဇယသူဌေးကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော

အရပ်တို့၌။ ကေရတ္တိ၀ါသေန၊ တည်ခိုတည်း အိပ်နေခြင်းဖြင့်။ ဝန္ဆန္ဒော၊ သွား သည်ရှိသော်။ ကော်၊ တခုသော။ ဖါသုကဒ္ဒာနံ၊ ချမ်းသာရာ အရပ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၍။ နိ၀ါသံ၊ နေခြင်းကို။ ဝဏ္ဏိ၊ ယူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ထိုကောသလ မင်းကို။ ဓနဉ္ဇယ သေဋ္ဌိ၊ ဓနဉ္ဇယသူဌေးသည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဣဒံ၊ ဤတိုင်းပြည် သည်။ ကဿ၊ အဘိယ်မည်သောမင်း၏။ ဝိဇိတံ၊ နိုင်ငံနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့မေး၏။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေး။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ဝိဇိတံ၊ နိုင်ငံတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့ပြောဆို၏။ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ သာ၀တ္ထိ၊ သာ၀တ္ထိပြည်သည်။ ကိ၀ ဒူရော၊ အဘယ်မျှ ဝေးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သတ္တာဟေ၊ သတ္တမနေ့ မတ္ထကေ၊ ခုနစ်ယူဇနာထက်၌။ ဒ္ဋ္ဌော၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဒေ၀၊ အရှင်မင်းကြီး။အနွှောနဂရံ၊ ပြည်တွင်းသည်။ သမ္ဘာ၀ံ၊ ကျဉ်းမြောင်း၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပရိဇနော၊ အခြံအရံသည်။ မဟန္တော၊များစွာ၏။သစေ ရောစေထ၊အကယ်၍ နှစ်သက်သည်ဖြစ်အံ့။ ဣဒေ၀၊ ဤအရပ်၌လျှင်။ ဝသေယျာမ၊ နေလိုပါကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းသည်။ သာ၀ဏ္ဏိ၊ ကောင်းပြီဟု။ သမ္ဘဒ္ဒိ ဓဇ္ဇတ္ထာ၊ ဝန်ခံ၍။ တတ္ထ ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌။ နဂရံ၊ ပြည်ကို။ မာပေတွာ၊ စီရင်သန်ဆင်း၍။ တတ္ထ၊ ထိုဓနဉ္ဇယသူဌေးအား။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ တတ္ထ ပဒေသေ၊ ထိုအရပ်၌။ သယံ၊ဖိဖိသည်။ ဝသနဋ္ဌာနသာ၊ နေရာအရပ်၏။ ဂဟိတတ္တာ၊ ယူအပ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နဂရသာ၊ ပြည်၏။ သာကေတန္တေ ဝ နာမံ၊ သာကေတ ဟူသော အမည်သည်လျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

သာ၀တ္ထိယံ ပိ ခေါ၊ သာ၀တ္ထိပြည်၌လည်း။မိဂါရသေဋ္ဌိနော၊မိဂါရသူဌေး၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ပုဏ္ဏ၀ဍ္ဎန ကုမာ၊ရောနာမ၊ ပုဏ္ဏ၀ဍ္ဎနအမည်ရှိသော လုလင် သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ၀ယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပုဏ္ဏ၀ဍ္ဎန သူဌေးသားကို။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့ သည်။ ၀ဒေ သု၊ ဆိုကုန်၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ တ၀၊ သင်၏။ ရုစ္စနဋ္ဌာနေ၊နှစ်သက် ရာ အရပ်၌။ ကော် ဒါရိကံ၊ သတ္တိသွေးလယ် တယောက်ကို။ ဥပဓာရေတိ၊ စူးစမ်း ရှာဖွေလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ ဧ၀ရူ၀ါယ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဇာယာယ၊ မယားဖြင့်။ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ပုတ္တ၊ ချစ်သား။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ မာ ကရိ၊ မဆိုလင့်။ အပုတ္တကံ၊ သား မရှိသော။ ကုလံ နာမ၊ အမျိုးမည်သည်။ နတ္ထိ ဣတိ၊ကာလအရှည် မတည်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။သော၊ ထိုပုဏ္ဏ၀ဍ္ဎနသည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုဘပြီးကား။ ပဏ္ဍိတလျာဇ သမန္ဒာဂတံ၊ ကောင်းခြင်းငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ ဒါရိကံ၊ သတ္တိသွေးကို။ လဘမာနော၊ ရသည်ရှိသော်။ တုမှာကံ၊သင်တို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ ကရိဿာမိ၊ လိုက်နာအံ့။

ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆိုဏ်။ တောနိ ပဋ္ဌကလျှာဏာနိနာမ၊ ဤကောင်းခြင်းငါးပါး တို့ မည်သည်။ တာတ၊ ချစ်သား။ ကာနိပန၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့မေးသည်ရှိသော်။ကေသ ကလျှာဏံ၊ဆံပင်၏ ကောင်းခြင်း လည်းကောင်း။ မံသ ကလျှာဏံ၊အသား၏ ကောင်းခြင်းလည်းကောင်း။ အဋ္ဌိ ကလျှာဏံ၊ အရိုး၏ ကောင်းခြင်း လည်းကောင်း။ ဆဝိကလျှာဏံ၊ အရေ၏ ကောင်းခြင်းလည်း ကောင်း။ဝယ ကလျှာဏံ၊အရွယ်၏ ကောင်းခြင်းလည်းကောင်း။ဇုတိ၊ဤငါးပါး တို့တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မဟာပုညာယ၊ ဘုန်းကြီးလှသော။ ဇုတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။ ကေသာ၊ ဆံတို့သည်။ မောရ ကလာပ သဒိသာ၊ ဥဒေါင်းမြီးစည်းနှင့် တူကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ မုဒ္ဓိတ္ဝာ၊ ဖြေ၍။ ဝိဿဋ္ဌာ၊ လွတ်သည်ရှိသော်။ နိဝါသနန္တံ၊ ထမိနားကို။ ပဟရိတ္ဝာ၊ ခတ်မိ၍။ နိဝတ္တိတ္ဝာ၊ လည်၍။ ဥဒ္ဓဂ္ဂါ၊ အဖျားကော့၍ တက်ကုန်လျက်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဇုဒံ၊ ဤသည်ကား။ ကေသကလျှာဏံနာမ၊ ဆံပင်၏ ကောင်းခြင်း မည်၏။ ဒန္တာဝရဏံ၊ သွားကို ဖုံးသော နှုတ်ခမ်းသည်။ ဗိမ္ဗဖလသဒိသဝဏ္ဏသမ္ပန္နံ၊ ကျိုးအာသီးမှည့်နှင့်တူသော အဆင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ သမံ၊ ညီညွတ်စွာ။ သုဖုသိတံ၊ ကောင်းစွာထိခြင်း စပ်ခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇုဒံ၊ ဤသည်ကား။ မံသ ကလျှာဏံနာမ၊ အသား၏ ကောင်းခြင်းမည်၏။ ဒန္တာ၊ သွားတို့သည်။ သုတ္တာ၊ ဖြူစင်ကုန်၏။ သမာ၊ ညီညွတ်ကုန်၏။ အဝိရဠာ၊ မကြဲကုန်။ ဥဿာပေတ္ဝာ၊ စိုက်၍။ ထဝိတ-ဝဇိရ ပန္တိဝိယစ၊ ထားအပ်သော ဝရဇိန်ရွဲလုံးအစဉ်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ သမန္တိန္နံ သခ်ပတ္တံဝိယစ၊ညီစွာဖြတ်အပ်သော ခရုသင်းခွက်ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ သောဘန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဇုဒံ၊ ဤသည်ကား။ အဋ္ဌိကလျှာဏံနာမ၊ အရိုး၏ ကောင်းခြင်း မည်၏။ ကာဠိယာ၊ မည်းသော မိန်းမအား။ ဝဏ္ဏကာဒီဟိ၊ အရေအဆင်းစသည်တို့သည်။ အဝိလိတ္ထောဝေ၊ မှည့်မည်းစသည်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံ ပြောက်ကျားခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍လျှင်။ ဆဝိဝဏ္ဏော၊ အရေအဆင်း သည်။ သိနိဒ္ဓေါ၊ ပြေပြစ်၏။ နီလုပ္ပလ ဒါမ သဒိသော၊ ကြာညိုပန်းကုံးနှင့် တူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဩဒါတာယ၊ ဖြူသောမိန်းမအား။ ကဏိကာရ ပုပ္ဖဒါမ-သဒိသော၊ မဟာလှေကား ပန်းကုံးနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇုဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဆဝိ ကလျှာဏံနာမ၊ အရေ၏ ကောင်းခြင်း မည်၏။ ဒသက္ခတ္တုံ၊ ဆယ်ကြိမ်။ ဝိဇာတာပိ၊ သားဖွားမြင်သော်လည်း။ ခေါပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သကိ ံ ဝိဇာတာဝိယ၊ တကြိမ်သာ ဖွားသော မိန်းမကဲ့သို့။ အဝိဂတ-ယောဗ္ဗနာယေဝ၊ အရွယ်မယုတ်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဇုဒံ၊ ဤသည် ကား။ ဝယ ကလျှာဏံနာမ၊ အရွယ်၏ ကောင်းခြင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ ကောင်းခြင်း ငါးပါးကို မှတ်အပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။

အသ၊ ထိုပုဏ္ဏားစနုန်။ မာတာဝိတရော၊ အဓိအဘတ္တိသည်၊ + အဌပြောဟွဏော၊ ပုဏ္ဏား ရှစ်ယောက်တို့ကို။ နိမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဘောဇေတွာ၊ ကျွေးမွေး၍။ ပဉ္စကလျာဏ သမန္နာဂတာ၊ ကောင်းခြင်း ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံ ကုန်သော။ ဇုတ္တိယောနာမ၊ မိန်းမတို့မည်သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည် ဖြစ်ကုန်၏လော။ ဇုတိ-ပုစ္ဆိ ံသု။ ဤသို့ မေးကုန်၏။ အာမ ဟောန္တိ၊ ကောင်းခြင်းငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော မိန်းမတို့မည်သည်ရှိကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်သည် ရှိသော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ ဝေရှပ်၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဒါရိကံ၊ သတို့သျှီးကို။ ပရိဒယသိတုံ၊ ရှာခြင်းငှါ။ အဌဇနာ၊ ရှစ်ယောက်သော ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဂဆ္ဆန္တု၊ သွားကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ဗဟုံ ဓနံ၊ များစွာသော ဥစ္စာကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ အာဂတကာလေ၊ ရောက်လာသောအခါ၌။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ကတ္တွာ၊ ပြုအပ်သော ကျေးဇူးကို။ ဇာနိဿာမ၊ သိကုန်အံ့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ ဝေရှပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒါရိကံ၊ သတို့သျှီးကို။ ပရိယေသိတ္ဝာ၊ရှာလေကုန် လော့။ ဒိဋ္ဌကာလေ၊ တွေ့မြင်သော အခါ၌လည်း။ ဇုမံ ပိလန္ဓနံ၊ ဤတန်းဆာ ကို။ ဒဒေယျာထ၊ ပေးခဲ့ကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မှာထား ပြောဆိုလျက်။ သတ-သဟဿဿ ဗ္ဗနိကံ၊ အဘိုးတသိန်းထိုက်သော။ သုဝဏ္ဏမာလံ၊ ရွှေပန်းကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေးလိုက်၍။တေ၊ထိုပုဏ္ဏားရှစ်ယောက်တို့ကို။ဥယျောဇေသုံ၊လွှတ်လိုက်ကုန်၏။

တေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်။ မဟန္တ မဟန္တာနိ၊ လွန်စွာလွန်စွာ ကြီးကုန်သော။ နဂရာနိ၊ ပြည်တို့သို့။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ ပရိယေသမာနာ၊ ရှာကုန်သည်ရှိသော်။ ပဉ္စကလျာဏ သမန္နာဂတံ၊ ကောင်းခြင်း ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော။ဒါရိကံ၊ သတို့ သျှီးကို။အဒိသ္မာ၊ မမြင်မတွေ့၍။ နိဝတ္တိတ္ဝာ၊ ပြန်လည်ခဲ့၍။အာဂဆ္ဆန္တာ၊ လာကုန် သည်ရှိသော်။ ဝိဝဋ္ဋ နက္ခတ္တဒိဝသေ၊ ဖွင့်အပ်သော ဥကင်တံခါးရှိသော နက္ခတ် ပွဲသဘင်နေ့၌။ သာကေတံ၊ သာကေတပြည်သို့။ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည် ရှိသော်။ အဇ္ဇ၊ယနေ့။အမှာကံ၊ တို့အား။ကမ္မံ၊အမှုသည်။ နိပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ပြီးလတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဤ။ တေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်။ စိန္တယိံသု၊ တြွေးကုန်၏။ တသ္မိံ ပန နဂရေ၊ ထိုသာကေတပြည်၌ကား။အနုသံဝစ္ဆရံ၊ နှစ်စဉ်မပြတ်။ဝိဝဋ္ဋနက္ခတ္တံနာမ၊ ဖွင့်အပ် သော တံခါးရှိသော နက္ခတ်နှင့် ယှဉ်သော သဘင်ပွဲကြီးမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သတတ်။ဟိ ဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ဗဟိ၊ အပသို့။ အနိက္ခမနု-ကုသာဝိ၊ မထွက် မသွားကုန်သော အမျိုးသား, အမျိုးသျှီးတို့ သည်လည်း။ ပရိဝါရေဟိ၊ အခြံအရံနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။

+ အဌဗြာဟ္မဏ သတ ဗြာဟ္မဏ (ဆဌ)

အပ္ပဋိဗ္ဗန္ဓေန၊ အဖုံးအလွမ်း မရှိသော။ သရီရေန၊ ယာဝဇ္ဇီဝေ လျင်မစီး တန်းဆာဆင်ပြီးသော ကိုယ်ဖြင့်။ ပဒသာဝ၊ ခြေဖြင့်သာလျှင်။ နဒီတိရံ၊ မြစ်ဆိပ် မြစ်နား၌။ ဂန္တွန်၊ သွားကုန်၏။ တသ္မိံ ဒိဝသေ၊ ထိုနေ့၌။ ခတ္တိယ မဟာသာလာဒီနံ၊ မင်း, ပုဏ္ဏား, သူကြွယ် စသည်တို့၏။ ပုတ္တာပိ၊ သားတို့သည်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သမာနဇာတိကံ၊ တူသော ဇာတ်ရှိသော။ မနာပံ၊ နှစ်လိုတွယ်ရှိသော။ ကုလ-ဒါရိကံ၊ အမျိုးတူသော သတို့သမီးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မာလာဂုဠေန၊ ပန်းကုံးဖြင့်။ ပရိက္ခိပိသာမ၊ ပစ်ကုန်အံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ကြံကုန်လျက်။ တံတံမဂ္ဂံ၊ ထိုထို ခရီးကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်ကြကုန်၏။ တေပိ ခေါ ပြာဟ္မဏာ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း။ နဒီတိရေ၊ မြစ်နား၌။ ကေသာလံ၊ စရပ်တဆောင်သို့။ ပရိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ အဋ္ဌံသု၊ နေကုန်၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ပန္နရသ-သောဠသ ဝဿုဒ္ဒေသိကာ၊ တဆယ့်ငါးနှစ်ရှယ်, တဆယ့်ခြောက်နှစ်ရှယ်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ သဗ္ဗာဘရဏ ပဋိမဏ္ဍိတာ၊ ခပ်သိမ်းသောတန်းဆာဖြင့် တန်းဆာဆင်လျက်။ ပဋ္ဌပိ ကုမာရိကာသတေဟိ၊ ငါးရာသော သတို့သမီးတို့ဖြင့်။ ပရိဝုတာ၊ ခြံရံကုန်လျက်။ နဒီ၊ မြစ်သို့။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ နှာယိသာမိတိ၊ ရေချိုးအံ့ဟူ၍။ တံပဒေသံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်လေကုန်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ မေဃော၊ မိုးသည်။ ဥဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ တက်၍။ ပါဝဿိ၊ ရွာ၏။ ပဋ္ဌသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ ကုမာရိကာယော၊ သတို့သမီးတို့သည်။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ သာလံ၊ စရပ်သို့။ ပရိသိ ံသု၊ ဝင်လေကုန်၏။ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ ဩလောကေန္တာ၊ ကြည့်ကုန်သည် ရှိသော်။ တာသု၊ ထို ငါးရာသော သတို့သမီးတို့တွင်။ ပဋ္ဌကလျာဏသမန္တာဂတံ၊ ကောင်းခြင်း ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော။ ကေပိ၊ တယောက်သော သတို့သမီးကိုမျှလည်း။ နပဿိ ံသု၊ မမြင်ကုန်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ပကတိဂမနေ နေစ၊ ပကတိ သွားခြင်းဖြင့်လျှင်။ သာလံ၊ စရပ်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ ဝတ္ထာဘရဏာနိ၊ အဝတ်တန်းဆာတို့သည်။ တေမိ ံသု၊ စွတ်ကုန်, စိုကုန်၏။ ပြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ တသ္မာ၊ ထိုဝိသာခါ၏။ စတ္တာရိ ကလျာဏာနိ၊ လေးပါးသော ကောင်းခြင်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဒန္တေ၊ သွားတို့ကို။ ပဿိတုကာမာ၊ ကြည့်မြင် လိုကုန်သည် ဖြစ်၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဓိတာ၊ သွေးကား။ အလသ ဇာတိကာ၊ ပျင်းရိသော သဘောရှိ၏။ တေသာ၊ ဤမိန်းမ၏။ သာမိကော၊ လင်သည်။ ကဠိက မတ္တံပိ၊ ပုံးရည်ကိုမျှလည်း။ နလဘိ သတိမညော၊ မရယောင်တကား။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ကထယိ ံသု၊ ပြောဆိုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့ကို။ ဝိသာခါ၊ သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ကိ ံဝဒေထ၊ အဘယ်စကားကို ဆိုကုန်ဘိသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ အမ္ဘ၊ အမိ။ တံ၊

သင် သွီးကို။ ကထေမ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ တဿာ၊ ထို ဝိသာခါ၏။ သဒ္ဓေါ၊ အသံသည်။ ကံသတာဠ သရောဝိယ၊ဆည်းလည်းသံကဲ့သို့။ မဓုရောဟိ၊ သာယာစွာလျှင်။ နိန္ဓရတိ၊ တွက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တေ၊ပုဏ္ဏား တို့ကို။ ပုန၊ တဘန်၊ မဓုရ သဒ္ဒေန၊ သာယာသော အသံဖြင့်။ ကိံ ကာရဏာ၊ ကြောင့်။ ဘဏထ၊ ဆိုကုန်ဘိသနည်း။ ဧကတိပုဏ္ဏ၊ ဤသို့ မေး၏။ တဝ၊သင်၏။ ပရိဝါရိတ္ထိယော၊ အခြံအရံ ဖြစ်ကုန်သော မိန်းမတို့သည်။ ဝတ္ထာလင်္ကာရေ၊ ပုဆိုး အဝတ်တန်းဆာတို့ကို။ အတေမေတ္တာ၊ မစွတ်စေမူ၍။ ဝေဝေန၊ လျင်စွာ။ သာလံ၊ စရပ်သို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်လာကုန်၏။ တုယ္ဟံ၊ သင့်အား။ ဣတော ဌာနံ၊ဤမျှ လောက်သော အရပ်သို့။ ဝေဝေန၊ လျင်စွာ။ အာဝမန မတ္တံပိ၊ လာခြင်းမျှသည် လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝတ္ထာဘရဏာနိ၊ အဝတ် တန်းဆာ တို့ကို။ တေမေတ္တာ၊ စွတ်စေ၍။ အာဝတာ၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ တဿာ၊ ထို့ကြောင့်။ အမ္မ၊ အမိ။ကထေမ၊ ဆိုကုန်၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်၏။

တာတာ၊ ဘခင် ပုဏ္ဏားတို့။ ဝေါ၊ ဤသို့။ မာဝဒေထ၊ မဆိုလင့်ကုန်။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ဧတာဟိ၊ ဤမိန်းမတို့ထက်။ ဗလဝတရာ၊ လွန်စွာအားကြီးကုန်၏။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ ဇဝေန၊ စွာ။ အာဝတာ၊ လာသည်။ နု အမ္မ၊ မဖြစ်။ ဧကတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အမ္မ၊ အမိ။ ကိံ၊ အဘယ်အကြောင်းနည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ တာတာ၊ ဘခင် ပုဏ္ဏား တို့။ စတ္တာရော ဇနာ၊ လေးယောက်သောသူတို့သည်။ ဇဝမာနာ၊ လျင်စွာ သွား ကုန်သည် ရှိသော်။ နု သောဘန္တိ၊ မတင့်တယ်ကုန်။ အပရံ၊ တပါးလည်း ဖြစ် သော။ ဧကံ ကာရဏံ၊ အကြောင်းတခုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ဧကတိ၊ဤသို့ဆို၏။အမ္မ၊ အမိ။ စတ္တာရောဇနာ၊ လေးယောက်သောသူတို့သည်။နသောဘန္တိ၊ မတင့်တယ် ကုန်ဟူသည်။ ကတမေ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ တာတာ၊ ဘခင် ပုဏ္ဏား တို့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။အတိသိတ္တာရာဇာ၊ အတိသိက် သွန်းပြီးသောမင်းသည်။ သဗ္ဗာဘရဏ ပဋိမဏ္ဍိတော၊ ခပ်သိမ်းသော တန်းဆာ ဆင်လျက်။ ကဏ္ဌေ ဗန္ဓိတ္တာ၊ အောက်ပိုးကျိုက်၍။ ရာဇဂဏ်ဟော၊ မင်းရင်ပြင်၌။ ဇဝမာနော၊ လျင်စွာ ပြေးသွားသည်ရှိသော်။ နု သောဘတိ၊ မတင့်တယ်။အယံ-ရာဇာ၊ ဤမင်းသည်။ ဂဟပတိကောဝိယ၊ လယ်လုပ်ကုန်သွယ် အသက်မွေးသော ယောကျ်ားကဲ့သို့။ ကိံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ခာဝတိ၊ ပြေးလေတိသနည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ အညဒတ္ထု၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဂရဟံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ သဏိကံ၊ ပြေးပြေး၊ ဂန္ဓန္ဓောဝ၊ သွားသော်သာလျှင်။သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ ရညော၊ မင်း၏။ မဂ်လဟတ္ထိပိ၊ မဂ်လာရှိသော ဆင်ရတနာ သည်လည်း။ အလက်ဘော၊ တန်းဆာဆင်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဇဝမာနော၊ လျင်စွာပြေးသွား

သည်ရှိသော်။ နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်။ ဝါရဏလီဌာယ၊ ဆင်၏ စမ္ဘယ်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဂန္ဓဇနွှောဝ၊ သွားသော်သာလျှင်။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ ပဇ္ဇဇိတောဝ၊ ရဟန်းသည်။ ဇဝမာနော၊ လျင်စွာ ပြေးသွားသည် ရှိသော်။ နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်။အယံသမဏော၊ ဤရဟန်းသည်။ဂိဟိဝိယ၊ လူတို့ကဲ့သို့။ ကိံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဓာဝတိ၊ ပြေးလေတိသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ကေဝလံ၊ ချီးမွမ်းခြင်းနှင့် မရော သက်သက်။ဂရဟမေဝ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း ကိုသာလျှင်။ လဘတိ၊ ရ၏။သမိတ ဂမနေနပန၊ငြိမ်သက်တည့်ကြည်စွာ သွားခြင်းဖြင့်ကား။သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ ဇုတ္ထိ၊ မိန်းမသည်။ ဇဝမာနာ၊ အဆောတလျင် သွားသည် ရှိသော်။ နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်။ ဧသော ဇုတ္ထိ၊ ဤမိန်းမသည်။ ပုရိသော-ဝိယ၊ ယောကျ်ားကဲ့သို့။ ကိံ ဓာဝတိ၊ အဘယ့်ကြောင့် ပြေးလေ ဘိသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဂရဟိတဗ္ဗာဝ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သည် သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဇုမေ စတ္တာရော၊ ဤလေးယောက်သော သူတို့သည်။ ဇဝမာနာ၊ လျင်စွာ ပြေးသွားကုန်သည်ရှိသော်။နသောဘန္တိ၊ မတင့်တယ်ကုန်။ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ အမ္မ၊ အမိ။ အပရံ၊ တပါးသော။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ ကတမံပန၊ အဘယ်နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တာတာ၊ ဘခင်ပုဏ္ဏားတို့။ မာတာပိတရော-နာမ၊ အမိအဘတို့မည်သည်ကား။ ဓိတရံ၊ သွီးကို။ အဂ်ံပစ္ဆဂ်ါနိ၊ အဂ်ါကြီးငယ်တို့ကို။ သဏ္ဌာပေတွာ၊ ကောင်းစွာ ပြုခြင်း, ထားခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍။ပေါ်သော်၊ မွေးကျွေးသုတ်သင်ကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ဝိတ္ထိဏေယ္ယ-ဘဏ္ဍံနာမ၊ ရောင်းအပ်သော ဘဏ္ဍာဥစွာ မည်ကုန်၏။အမ္မေ၊ ငါတို့ကို။ပရကုလ-ပေသနတ္ထာယ၊ တပါး အမျိုးအိမ်သို့ စေလွှတ်ခြင်း အကျိုးငှါ။ ပေါသော်၊ မွေးကျွေး သုတ်သင်ရကုန်၏။ ဇဝမာနာ၊ လျင်စွာသွားခြင်းဖြင့်။ နိဝါသနဒုဿ-ကဏ္ဍေဝါ၊ ဆင်ယင် ဝတ်စားသော ထမီနားကို သော်လည်း။ အဏ္ဏမိတ္ထာ၊ နင်းမိ၍။ ဘူမိယံဝါ၊ မြေ၌လည်း။ပဏ္ဍလိတ္ထာ၊ ချော်၍။ ပတိကကာလေ၊ လည်း သောအခါ၌။ ဟတ္ထေဝါ၊ လက်သည် ၎င်း။ ပါဒေါဝါ၊ ခြေသည် ၎င်း။ သစေဘိဇ္ဇေယ္ယု၊ အကယ်၍ ကျိုးလေငြားအုံ့။ ကုလသော၊ အမျိုးအားသာလျှင်။ ဘာရော၊ ဝန်သည်။ ဘဝေယ္ယ၊ ဖြစ်လေရာ၏။ မေ၊ ငါ၏။ ပသာဒေန ဘဏ္ဍံပန၊ ဆင်သော တန်းဆာ သည်ကား။ တေမေတ္ထာ၊ မိုးစွတ်၍။ သုက္ခိဿတိ၊ ခြောက်လတ္တံ့။ ဇုမံကာရဏံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ သလ္လက္ခေတ္ထာ၊ ၍။ဓာဝိတာ၊ လျင်စွာသွားခြင်းရှိသည်။တာတာ၊ဘခင်တို့။နအမ္မ၊ မဖြစ်။ဇုတိ၊ဤသို့ဆို၏။

ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့သည်။ တဿာ၊ ထိုဝိသာခါ၏။ ကထနကာလေ၊ ဆိုသောအခါ၌။ ဒန္တသမ္ဘတ္တိ၊ သွား၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဝေရုပါ၊ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဒန္တသမ္ဘတ္တိ၊ သွားနှင့် ပြည့်စုံသော မိန်းမကို။နော၊ ငါတို့သည်။

နဒီဌပုဒ္ဓာ၊ မမြင်စတူးကုန်။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်လျက်။ တသာ၊ ထိုဝိသာခါအား၊ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒတ္တာ၊ ၍။ အမ္မ၊ ချစ်သွီး။ သော၊ ဤရွှေပန်းခိုင် သည်။ တုယ္ဟမေဝ၊ သင်အားသာ လျှင်။ အနုဿ ဝိကာ၊ လျှောက်ပတ်၏။ ဧတိ-ဝတ္ထာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တံ၊ ထိုဝိသာခါကို။ သုဝဏ္ဏမာလံ၊ ရွှေပန်းကုံးကို။ ပိလန္ဓာ-ပေသုံ၊ ပန်ဆင်စေကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့ကို။ ကတရ-နဂရတော၊အဘယ်မည်သောပြည်မှ။တာတာ၊ဘခင်ပုဏ္ဏားတို့သည်။အာဂတ ဣ၊ ရောက်လာ ကုန်သနည်း။ ဧတိပုန္ဓ၊ ဤသို့မေး၏။ အမ္ဘ၊ ချစ်သွီး။ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ။ အာဂတာ၊ ရောက်လာကုန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်၏။ သေဋ္ဌိကုလံ၊ သူဌေးမျိုးသည်။ ကတရံနာမ၊ အဘယ်အမည် ရှိသနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ အမ္ဘ၊ချစ်သွီး။မိဂါရသေဋ္ဌိနာမ၊မိဂါရသူဌေးမည်၏။ဧတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုကုန်၏။ အယျပုတ္တော၊ ရှင်သူဌေးသားသည်။ ကောနာမ၊ အဘယ် အမည်ရှိသနည်း။ဧတိ၊ဤသို့ မေးလတ်သော်။အမ္ဘ၊ချစ်သွီး။ပုဏ္ဏဝဍ္ဎန ကုမာရော-နာမ၊ ပုဏ္ဏဝဍ္ဎန သတ္တိသား အမည်ရှိ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ နော၊ ငါတို့အား။ သမာနဇာတိကံ၊ တူသော ဇာတ်ရှိသော။ ကုလံ၊ အမျိုးတည်း။ ဧတိ၊သို့။ အမိဝါသေတ္တာ၊ သာယာ၍။ ဝိတု၊ အဘအား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ရထံ၊ ရထားကို။ ပေသေတု၊ စေလွှတ်တော်မူကုန်လော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ တမန်စေ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ အာဂမနကာလေ၊ လာသော အခါ၌။ ပဒသာ၊ ခြေဖြင့်။ ကိဉ္စာပိ အာဂတာ၊ အကယ်၍ကား လာ၏ရှင့်။ ပနတထာပိ၊ လည်း။ သုဝဏ္ဏမာလာယ၊ ရွှေပန်းကုံးဖြင့်။ ပိလန္ဓန ကာလတော၊ ဆင်သောအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ဂန္ဓုံ၊ သွားခြင်းဌာ။ နလဘာမိ၊ မရ။ ဧသဿရဒါရိကာ၊ မင်းသွီး, ဥစ္စာပစ္စည်းနှင့်ပြည့်စုံသော သူ့တို့၏ သွီးတို့သည်။ ရထာဒိဟိ၊ ရထားစသည်တို့ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဧတရာ၊ သူ့ဆင်းရဲသွီးတို့သည်။ပကတိယာနကံဝါ၊ ပကတိယာဉ်ကိုမူလည်း။ အတိရဟန္တိ၊ စီးသွားကုန်၏။ ဆတ္တံဝါ၊ ထီးကိုဝင်း။ တာလပဏ္ဏံဝါ၊ ထန်းရွက်ကိုဝင်း။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ကရောန္တိ၊ဆောင်းကုန်၏။ တသ္မိံ၊ထိုထီး,ထန်းရွက် အစရှိသည်သည်။ အသတိ၊ မရခဲ့သော်။ နိဝတ္ထသာဋကဿ၊ ဝတ်ရုံသော ပုဆိုး၏။ ဒသန္တံ၊ အစွန်းအမြီတ်ကို၊ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ ပင့်၍။ အံသေ၊ ပခုံး၌၊ ခိပန္တာ၊ ပစ်တင်ကုန် လျက်။ ဂစ္ဆန္တိဧဝ၊ လျှင်တည်း။ တသာပန၊ ထိုဝိသာခါ၏ကား။ ပိတာ၊ အဘသည်။ပဋ္ဌရထသတာနိ၊ငါးရာသော ရထားတို့ကို။ပေသေသိ၊စေလွှတ်လိုက် ၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ သပရိဝါရာ၊ အခြံအရံနှင့်တကွ။ ရထံ၊ ရထားကို။ အာရုယ္ဟ၊စီး၍။ ဂတာ၊ သွား၏။ပြာဟွဏာပိ၊ပုဏ္ဏားတို့သည်လည်း။ ဧကေကော ဝ၊

တက္ကနက်သာလျှင်။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေး သည်။ နေ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့ကို။ ကုတော၊ အဘယ်ပြည်က။ အာဂတတ္ထ၊ ကြွလာ ကုန်သနည်း။ ဇုတိပုန္ဓ၊ ဤသို့မေး၏။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ ရှင်သူဌေးမြတ်။ သာဝတ္ထိ-တော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ ရောက်လာကုန်၏။ ဇုတိ၊ဤသို့ ပြောဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ သေဋ္ဌိ၊ ရှင်ပုဏ္ဏားတို့၏ သူဌေးကား။ ကတရောနာမ၊ အဘယ်အမည် ရှိသနည်း။ ဇုဘိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ မိဂါရသေဋ္ဌိနာမ၊ မိဂါရသူဌေးဟူသော အမည် ရှိ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုလတ်သော်။ ပုတ္တော၊ သားတော်ကား။ ကောနာမ၊ အဘယ် အမည်ရှိသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ ကြီး။ ပုဏ္ဏဝဍ္ဎန ကုမာရောနာမ၊ပုဏ္ဏဝဍ္ဎန သတ္တိသား အမည်ရှိ၏။ ဇုတိ၊ဤသို့ပြောဆို ကုန်၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ ကိတ္တကံ၊ အဘယ်မျှရှိသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေးလတ် သော်။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ မြတ်သော ရှင်သူဌေး။ စတ္တာလီသ ကောဋိယော၊ ကုဋေ လေးဆယ်ရှိကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုကုန်၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ တာဝ၊ ရှေးဦး စွာ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဥပါဒါယ၊ ထောက်၍။ ကာကဏိက-မတ္တံ၊ တချင်ရွေးမျှသာတည်း။ ဒါရိကာယ ပန၊ သတ္တိသွေးကိုကား။ အာရက္ခ-နတ္ထာယ၊ စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ။လဒ္ဓ ကာလတော၊ ရသောအခါမှ။ ပဌာယ၊ စ၍။ အညေန၊ တပါးသော။ ကာရဏေန၊ အကြောင်းသည်။ ကိं၊အဘယ်ပြုအံ့ နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ အဓိဝါသေသိ၊ သာယာ၏။ သော၊ ထိုဓနဥယ သူဌေးသည်။ တေသံ၊ ထိုပုဏ္ဏားတို့အား။ သတ္တာရံ၊ ပူဇော်သကာကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ကောဟ ဒ္ဒိဟံ၊ တရက်နှစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။ဝသာပေတ္တာ၊ နေစေ၍။ဥယျော-ဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။

တေ၊ထိုပုဏ္ဏားတို့သည်။ သာဝတ္ထိ၊သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ နော၊ ငါတို့သည်။ ဒါရိကာ၊ သတ္တိသွေးကို။ လဒ္ဓါ၊ရကုန်ပြီ။ ဇုတိ၊သို့။ အာရောစယိ သု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ဓိတာ၊ သွေးနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ ဓနဥယ သေဋ္ဌိနော၊ ဓနဥယ သူဌေး၏ သွေးတည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုမိဂါရ သူဌေးသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ မဟာ-ကုလတော၊ မြတ်သော သူဌေး၏။ ဒါရိကာ၊ သတ္တိသွေးကို။ လဒ္ဓါတိ၊ ရပေပြီ ဟူ၍။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ နံ၊ ထိုသတ္တိ သွေးကို။ အာနေတုံ၊ ဆောင်ယူ ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ သင့်၏ ဟူ၍။ တတ္ထ၊ ထိုသာကေတပြည်သို့။ ဂမနတ္ထံ၊ သွားခြင်းငှါ။ ရညော၊ ကောသလမင်းအား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက် ၏။ ရာဇာ၊ ကျောသလ မင်းသည်။ ဇေတံ၊ ဤ သူဌေးကား။ မဟာ ကုလံ၊ မြတ်သော အမျိုးတည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ ဗိမ္ဗိသာရဿ၊ ဗိမ္ဗိသာရ မင်း၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ အာနေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍။ သာကေတေ၊ ပြည်၌။နိဝေသိတံ၊

နေအာပ်၏။ တသ၊ ထိုသူဌေးအား။ သမ္မာနံ၊ မြတ်နိုးစွာ။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝန္ဒတိ၊သင့်၏။ ဧတိ၊ဤသို့ဆိုရ။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဂမိဿामि၊ သွားအံ့၊ ဧတိ၊ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုမိဂါရသူဌေးသည်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဧတိ ဝတ္တွာ၊ ဤသို့ဆိုရ။ ဓနဉ္ဇယ သေဋ္ဌိနော၊ ဓနဉ္ဇယ သူဌေးအား။သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ မယိ၊ ငါသည်။ အာဂန္တုန္တေ၊ လာသည်ရှိသော်။ ရာဇာဝိ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်လည်း။ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့။ ရာဇမဟေ၊ မင်း၏အခြံအရံ ဖြစ်သော ရဲမက်ဗိုလ်ပါ အပေါင်းသည်။ မဟန္တံ၊ များစွာ၏။ ဣတ္ထေကသ ဇနသ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိသော မှူးတော် မတ်တော် စသော ဗိုလ်လူ အပေါင်းအား။ ကတ္တုမ္ပိ ယုတ္တကံ၊ ဂုဏ်အားလျော်စွာ ပြုအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော လက်ဆောင်လက်နက်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ခိဿသိ၊ တတ်နိုင်အံ့လော။ နု သက္ခိဿသိ၊ မတတ်နိုင်အံ့လော။ ဧတိ၊ဤသို့စေလွှတ်၏။ဧတရောပိ၊ ဓနဉ္ဇယ သူဌေးသည်လည်း။ ဒသရာဇာနော၊ တကျိပ်သော မင်းတို့သည်။ သစေပိ အာဂန္တုန္တိ၊ အကယ်၍ လာလိုကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ အာဂန္တုန္တု၊ လာစေကုန်သတည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပဋိသာသနံ၊ တဘန် သတင်းစကားကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ မိဂါရသေဋ္ဌိ၊ မိဂါရသူဌေးသည်။ မဟန္တေ နဂရေ၊ ကြီးစွာသော ပြည်၌။ ဂေဟဂေါပကမတ္တံ၊ အိမ်စောင့်မျှကို။ ဌပေတ္တွာ၊ ထား၍။ သေသဇနံ၊ ကြွင်းသော လူအပေါင်းကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ အခုယောဇနမတ္တေ၊ ယူဇနာခွဲ အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ ဌာနေ၊ ၌။ ဌတ္တွာ၊ တည်၍။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။ ဓနဉ္ဇယ သေဋ္ဌိ၊ ဓနဉ္ဇယ သူဌေးသည်။ ဗဟုပဏ္ဏာကာရံ၊ များစွာသော လက်ဆောင်ပဏ္ဏာကို။ ပေသေတ္တွာ၊ ပို့သစေ၍။မိတရာ၊ သို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မန္ဒေသိ၊ တိုင်ပင်၏။ အမ္မ၊ ချစ်သို့။ တေ၊ သင်ချစ်သို့၏။ သသုရော၊ ယောကျွမသည်။ ကောသလ-ရညာ၊ ကောသလမင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ အာဂတောကိရ၊ လာသတတ်။တသ၊ ထိုသူဌေးအား။ ကတရံ ဂေဟံ၊ အဘယ်အိမ်ကို။ ပဋိဇဂ္ဂိတဗ္ဗံ၊ သုတ်သင်ပြင်ဆင် အံ့နည်း။ ရညော၊ မင်းအား။ ကတရံ၊ အဘယ်တဲနန်းတော်ကို။ ပဋိဇဂ္ဂိတဗ္ဗံ၊ ဆောက်ထားနှင့်ရအံ့နည်း။ဥပရာဇာဒိနံ၊အိမ်ရှေ့မင်း စသည်တို့အား။ ကတရာနိ၊ အဘယ် မည်သော အိမ်တော် တို့ကို။ ပဋိဇဂ္ဂိတဗ္ဗာနိ၊ စီရင်ရကုန် အံ့နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့တိုင်ပင်၏။ ဧသေဋ္ဌိမိကာ၊ သူဌေးသျှီးသည်။ ပဏ္ဍိတာ၊ အပြားအား ဖြင့် သိသော ပညာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဝဇိရဂ္ဂ တိဒိဏညာဏာ၊ ဝရဇိန်စဉ်းသွားကဲ့သို့ ထက်လှစွာသောဉာဏ်ရှိ၏။ကပ္ပသတသဟဿံ၊ကမ္ဘာတသိန်းပတ်လုံး။ ပတ္ထိတ-ပတ္ထနာ၊ တောင့်တအပ်သော အလိုရှိ၏။ အဘိနီဟာရသမ္ပန္နာ၊ ဆုတောင်းခြင်း

နှင့် ပြည့်စုံ၏။ မေ၊ ငါ၏။ သသုရသ၊ ယောဂ္ဂမအာ။ အသုကဂေဟံ၊ ဤမည်သောအိမ်ကို။ ပဋိဇဂ္ဂထ၊ ပြင်ဆင်ကုန်လော့။ ရညော၊ မင်းအား။ အသုက ဂေဟံ၊ဤမည်သော နန်းတော်ကို။ ပဋိဇဂ္ဂထ၊ ပြင်ဆင်ကုန်လော့။ ဥပရာဇာဒိနံ၊ အိမ်ရှေ့မင်း စသည်တို့အား။အသုကာနိ၊ဤမည်သော အိမ်တော်တို့ကို။ပဋိဇဂ္ဂထ၊ ပြင်ဆင်ကုန်လော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်။ သံဝိဒဟိတွာ၊ စီရင်ခန့်ရန်ပြီး၍။ ဒါသကမ္မကရေ၊ ကျွန်အမှုလုပ်တို့ကို။ ပဋ္ဌောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ဣတော၊ ဤမျှလောက်သောလူတို့သည်။ ရညော၊ မင်းအား။ ကတ္တဗ္ဗ ကိစ္စယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စနှင့် ယှဉ်သည်ကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဣတော၊ ဤမျှလောက် ကုန်သော လူတို့သည်။ ဥပရာဇာဒိနံ၊ အိမ်ရှေ့မင်း စသည်တို့အား။ ကရောထ၊ ပြုလေကုန်။ဟတ္ထိ အဿာဒယောပိ၊ ဆင်,မြင်း စသည်တို့ကိုလည်း။ တုမှေယေဝ၊ သင်တို့သည်သာလျှင်။ ပဋိဇဂ္ဂထ၊ မွေးကျွေးသုတ်သင် ကုန်လော့။ အဿ ဗန္ဓာ-ဒယောပိ၊ မြင်းထိန်း စသည်တို့သည်လည်း။ မဂ်လဆဏံ၊ မင်္ဂလာဆောင် ပွဲသဘင်သို့။ အာဂန္တ္ဝာ၊ လာ၍။ အနုဘဝိဿန္တိ၊ ကြည့်ရှုခြင်း ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဝိဒဟိ၊ စီရင်၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ သံဝိဒဟိ၊ စီရင်လေတိသနည်း။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ ၏။ မင်္ဂလဋ္ဌာနံ၊မင်္ဂလာဆောင်ရာ ပွဲသဘင်သို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ ရောက်၍။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခု ကို။ နလဘိမှ၊မရကုန်။အဿရက္ခာဒိနိ၊ မြင်းထိန်းအမှု စသည်တို့ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုရကုန်သည်ဖြစ်၍။သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ နဝိစရိမှ၊ မလှည့်ပတ် မသွားလာရကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧကေစိ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ မာလတိ သု၊ မရစေကုန်လင့်။ ဣတိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့် စီရင်အပ်၏။

တံဒိဝသမေဝ၊ ထိုနေ့ဌာလျှင်။ ဝိသာခါယပိ၊ ဝိသာခါ၏လည်း။ ပိတာ၊ အဘသည်။ ပဋ္ဌသတေ သုဝဏ္ဏကာရေ၊ နွေပန်းထိမ်သည် ငါးရာတို့ကို။ ပဋ္ဌော-သာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။မေ၊ငါ၏။ ဓီတု၊ သွီးအား။ မဟာလတာ ပသာဓနံ နာမ၊ မဟာလတာမည်သော တန်းဆာကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ရတ္တသုဝဏ္ဏသ၊ ရွှေနီ၏။ နိက္ခသဟဿံ၊ နိက္ခတထောင်ကို။ တဒနုရူပါနိစ၊ ထို မဟာလတာ တန်းဆာနှင့် လျောက်ပတ်ကုန်သော။ရဇတ မဏိမုတ္တာ ဝေ၊ ငွေ-ဝံဇီရာဒိနိ၊ ငွေ ပတ္တမြား ပုလဲ သန္တာ ဝရဇိန်ကျောက် စသည်တို့ကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ရာဇာ၊မင်းသည်။ ကတိပါဟံ·ဝ·ရက်နှစ်ရက်။ဝသိတ္တာ၊နေ၍။ဓနုဃ-ဿေဋ္ဌိ သ၊ဓနုဃသူဌေးအား။ သာသနံ၊သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိ၊စေလွှတ်၏။ ဿေဋ္ဌိနာ၊ သူဌေးသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ ပေါသနံ နာမ၊ မွေးကျွေးသုတ်သင်ခြင်း မည်သည်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊ မတတ် ကောင်း။ ဒါနိ၊ ယခု အခါ၌။ ဒါရိကာယ၊ သတို့သွီး၏။ ဂမနကာလံ၊ သွားအံ့

သောအခါကို။ ဇာနာတု၊ သိသည်မူလော့။ ဧကတိ၊ ဤသို့ စေလွှတ်၏။ သောပါ၊ ထိုသူ့ဌေးသည်လည်း။ ရညော၊ ကောသလမင်းအား။ သာသနံ၊ သတင်းစကား ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ဧဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝဿကာလော၊ မိုးကာလ သည်။ အာဂတော၊ ရောက်သာပြီ။ စတုမာသံ၊ မိုးလေးလပတ်လုံး။ ဝိစရိတုံ၊ သွားခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ဗလကာယဿ၊ ဗိုလ်ပါ အပေါင်းအား။ ယံယံ၊ အကြင် အကြင် အလိုရှိသမျှကို။လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသည်။ မမ ဘာရော၊ ငါ့ဝန်တည်း။မယာ၊ ငါသည်။ ပေသိတ ကာဒေလ၊ စေခိုင်းသော အခါ၌။ ဒေဝေါ၊ မင်းကြီးသည်။ ဂမိဿတိ၊ သွားရလတ္တံ့။ ဧကတိ၊ ဤသို့ဆို၏။တဘောပဋ္ဌာယ၊ ထိုနေ့မှစ၍။ သာကေတနဂရံ၊ သာကေတပြည်သည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ နက္ခတ္တံဝိယ၊ နက္ခတ်သဘင်ကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ အာဒိ ကတ္တာ၊ အစပြု၍။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံသော လူတို့အား။ မာသာဂန္ဓ ဝတ္ထာဒိနိ၊ ပန်းနံ့သာ အဝတ်ပုဆိုး စသည်တို့ကို။ ပဋိ-ယတ္တာနေ၀၊ စီရင်အပ်ကုန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တတော၊ မှ။ဘေ-ဇနာ၊ ထိုလူတို့သည်။ စိန္တယိ သု၊ ကြံကြကုန်၏။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ အမှာက-မေ၀၊ ငါ့တို့အား သာလျှင်။ သတ္ထာရံ၊ ပူဇော်သတ္တာကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့ ကြံကြကုန်၏။ ဝေဠ၊ သို့။ တယော မာသာ၊ သုံးလတို့သည်။ အတိက္ကန္တာ၊ လွန်ကုန်၏။ ပသာဓနံပန၊ ဆင်သော တန်းဆာသည်ကား။ တာ၀၊ ရှေးဦးစွာ။ နနိဋ္ဌာတိ၊ မပြီးနိုင်။ ကမ္မန္တာမိဋ္ဌာယကာ၊ အမှုလုပ်ဆောင်ရာ၌ ကြီးမှူး ကြပ်မ ကြည့်ရှုကြကုန်သော သူတို့သည်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ သေဋ္ဌိနော၊ သူဌေးအား။ အာရောစေသုံ၊ကြားလျှောက်ကုန်၏။အညံ၊ တပါးသော။ အသန္တံနာမ၊ ထင်ရှား မရှိခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗလကာယဿ ပန၊ ဗိုလ်ပါရဲမက် အပေါင်းအား ကား။ဘတ္တ ပစန ဒါရုနိ၊ ထမင်းချက်ရန် ထင်းတို့သည်။ နပ္ပဟောန္တိ၊မလောက် ကုန်။ ဧကတိ၊ ဤသို့ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ တာတာ၊ အချင်း ငါ့သားတို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ ဧကမဿ ဒ်ိ နဂရေ၊ဤပြည်၌။ပရိဇိဏ္ဏာ၊ အိုလေကုန်ပြီးသော။ ဟတ္ထि-သာသာဒယောစေ၀၊ဆင်တင်းကုပ် စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပရိဇိဏ္ဏကာနိ၊ ရိန္ဓမ်း ဟောင်းမြင်း လေကုန်ပြီးသော။ ဂေဟာနိစ၊ အိမ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ပစထ၊ ချက်လေကုန်။ ဧကတိ၊ ဤသို့ စေလွှတ်၏။ ဝေဠ၊ ဤသို့။ ပစန္တာနမ္ပိ၊ ချက်ကုန်သော်လည်း။ အနုမာသော၊ လခွဲသည်။ အတိက္ကန္တေ၊ လွန်၏။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ ပုနပိ၊ တဘန်လည်း။ ဒါရုနိ၊ ထင်းတို့သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိကုန်ပြီဟု။အာရောစယိ သု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဧကမဿိ ကာလေ၊ ဤအခါ၌။ ဒါရုနိ၊ ထင်းတို့ကို။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ဒုဿ ကောဋ္ဌာဂါရာနိ၊ ပုဆိုးကျီတို့ကို။ ဝိ၀ရိတ္ဝာ၊ ဖွင့်လှစ်၍။ထူလသာဋကေဟိ၊

ချည့် ပုဆိုးကြမ်းတို့ဖြင့်။ ဝန္ဒေယော ကတ္တာ၊ မီးစာကျစ်၍။ တေလစာဋ္ဌိသု၊ ဆီအိုး တို့၌။ တေမေတ္တာ၊ ဆွတ်၍။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ပစထ၊ ချက်လေကုန်။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အနုမာသံ၊ လခွဲပတ်လုံး။ တထာ၊ ထိုသူဌေးဆိုတိုင်း။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဧवं၊ ဤသို့။ စတ္တာရော မာသာ၊ လေးလ တို့သည်။အတိက္ကန္တာ၊ လွန်ကုန်ကုန်ညီရှိသော်။ပသာဓနမ္ပိ၊ ဆင်ယင်စရာ တန်းဆာ သည်လည်း။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး၏။

တသ္မိं ပသာဓနေ၊ ထို တန်းဆာ၌လည်း။ စတသော ဝဇိရနာဠိယော၊ လေးကွမ်းစား ရှိသော ဝရဇိန်ကျောက် တို့သည်။ ဥပယောဂံ၊ စီခြယ်ခြင်းသို့။ အဂမံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ မုတ္တာနံ၊ ပုလဲတို့၏။ ဧကာဒသ နာဠိယော၊ တဆယ့် တကွမ်းစားတို့သည်။ ဥပယောဂံ၊ ခြင်းသို့။ အဂမံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ပဝါဠသ၊ သန္ဓာ၏။ ဗာဝီသတိ နာဠိယော၊ နှစ်ဆယ့် နှစ်ကွမ်းစား တို့သည်။ ဥပယောဂံ၊ သို့။ အဂမံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ မဏိနံ၊ ပတ္တမြားတို့၏။ တေတ္တိံသ နာဠိယော၊ သုံးဆယ့် သုံးကွမ်းစား တို့သည်။ အဂမံသု၊ ယှဉ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဧတေဟိစ၊ ဤ ရတနာတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ အညေဟိ၊ တပါးကုန် သော။ သတ္တဟိ ရတနေဟိစ၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် လည်းကောင်း။ နိဋ္ဌာနံ၊ ပြီးခြင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ ပသာဓနံ၊ တန်းဆာသည်။ အသုတ္ထမယံ၊ ချည်ကြိုးဖြင့် မပြီး။ ရဇတေန၊ ငွေဖြင့်။ သုတ္ထကိစ္စံ၊ ကြိုးဖြင့်ပြုအပ်သော ကိစ္စကို။ ကရိ ံသု၊ ပြုကုန်၏။ တံ၊ ထိုမဟာလတာ တန်းဆာသည်။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပဋိမုက္ကံ၊ စွပ်သည်ရှိသော်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ ပါဒ ပိဋ္ဌိं၊ ခြေဖမိုးသို့။ ဝဋ္ဋတိ၊ ရောက်လာ၏။ တသ္မိं တသ္မိं ဌာနေ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ မုဋ္ဌိကာ၊ အကွင်း တို့ကို။ ယောဇေတ္တာ၊ ယှဉ်၍။ ကတာ၊ ပြုအပ်ကုန်သော။ သုဝဏ္ဏမယာ၊ ရွှေဖြင့် ပြီးကုန်သော။ ဂဏ္ဌိကာ၊ အဖုရွဲလုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ရဇတမယာ၊ ငွေဖြင့် ပြီးကုန်သော။ ပါသကာ၊ အကွင်းအဖု နေရာအိမ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ မဇ္ဈက မဇ္ဈေ၊ အထက် ဦးခေါင်း အလယ်၌။ ကောမုဋ္ဌိကာ၊ အကွင်း တခုသည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဒ္ဝိသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ကဏ္ဏဝိဋ္ဌေသု၊ နားရင်းတို့၌။ ဒ္ဝေ၊ နှစ်ခုသော အကွင်း တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဂလဝါဋကေ၊ ရေမျှို၌ ကော၊ တကွင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒ္ဝိသု * ဇဏ္ဏုကေသု၊ နှစ်ခုသော ပုဆစ်ဒူးဝန်းတို့၌။ ဒ္ဝေ၊ နှစ်ကွင်းတို့သည်။ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒ္ဝိသု ကပ္ပရေသု၊ တတောင်ဆစ် နှစ်ဘက်တို့၌။ ဒ္ဝေ၊ နှစ်ကွင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ဒ္ဝိသု-ဥရူသု၊ ပေါင်နှစ်ဘက်တို့၌။ ဒ္ဝေ၊ နှစ်ကွင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒ္ဝိသု-

* ဇဏ္ဏုကေသု (ဆင်)

ကဋ္ဌိပသေယျ၊ နံဘေးနှစ်ဘက်တို့၌။ ဒွေ၊ နှစ်ကွင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကတိ၊ သို့။ တသ္မိံ ခေါ ပန ပသာဓနေ၊ ထိုမဟာလတာ တန်းဆာ၌။ ဧကံ မောရံ၊ တခုသော ဥဒေါင်း၏ သဏ္ဌာန်ကို။ ကရိတ္မာ၊ ပြုကုန်၏။ တဿ၊ ထိုရှေဥဒေါင်း ရှင်၏။ ဒက္ခိဏပဿေ၊ လက်ျာ အတောင်၌။ ရတ္တသုဝဏ္ဏမယာနိ၊ ရွှေနီဖလံဖြင့် ပြီးကုန်သော။ ပဗ္ဗပတ္တသတာနိ၊ ငါးရာကုန်သော လေခေါ် တောင် တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝါမပဿေ၊ လက်ဝဲအတောင်၌။ ပဗ္ဗပတ္တသတာနိ၊ ငါးရာကုန်သော လေခေါ် တောင်တို့သည်၊ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တုဏ္ဍံ၊ နှုတ်သီးသည်။ ပဝါဠမယံ၊ သန္ဓာဖြင့် ပြီး၏။ အဟောသိ၊ မျက်စိတို့သည်။ မဏိမယာနိ၊ ပတ္တမြားဖြင့်ပြီးကုန်၏။ ဂိဝါ၊ လည်သည်လည်းကောင်း။ ပိဋ္ဌိ ဝ နိစ၊ အမြီးတို့သည်လည်းကောင်း။ တထာ၊ ထိုမျက်စိအတူ ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးကုန်၏။ ပဗ္ဗသတာနိ၊ ငါးရာကုန်သော။ ပတ္တနာဠိယော၊ လေခေါ် တောင် အတံတို့သည်။ ရဇတမယာ၊ ငွေဖြင့် ပြီးကုန်၏။ ဇယ်ာယော၊ ဥဒေါင်း၏ သလုံး မြင်းခေါင်း ရိုးတို့သည်။ တထာ၊ ထိုအတူ ငွေဖြင့် ပြီးကုန်၏။ ဧကတိ၊သို့။သော၊ ထိုမဟာလတာ တန်းဆာ သည်။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၏။ မတ္ထကမဏ္ဍေ၊ ထိပ်လယ်၌။ ပဒုတကူဋေ၊ တောင်အထွတ်၌။ ဌတ္ဝာ၊ နား၍။ နစ္စန မယူရောဝိယ၊ ယဉ်ကျေးစွာ က,သော ရှေဥဒေါင်းမင်းကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ထင်ရ၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ပတ္တနာဠိ သဟသ သဒ္ဒေါ၊ တထောင်သော လေခေါ်တောင် အသံသည်။ ဒိဗ္ဗ သံဂီတံ ဝိယ၊ နတ်၏ သီချင်းသံကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗတိက ကူရိယ ဃောသော ဝိယ၊ သာယာစွာ တီးမှုတ်အပ်သော ငါးပါးသော တူရိယာ အသံကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ သန္ဓိကံ၊ အနီးသို့။ ဥပဂတာယေव၊ ရောက်သော်သာလျှင်။ တဿ၊ ထိုမဟာလတာ တန်းဆာ၏။ အမောရတာဝံ၊ ဥဒေါင်းစင်စစ် မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏၊ ပသာဓနံ၊ တန်းဆာသည်။ နဝကောဋိ အဿနကံ၊ ကိုးကုဋေ အတိုး ထိုက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတသဟဿံ၊ တသိန်း။ ဟတ္ထမူလကမ္ပံ၊ ပန်းထိမ်သည် လက်မှ လုပ်ခဏ်။ ဒိယိတ္ထ၊ ပေးရကုန်၏။

ကိသပန၊ အဘယ်မည်သော ကောင်းမှုကံ၏။ နိဿန္ဒေန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်။ တာယ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ ဧတံ ပသာဓနံ၊ ထိုမဟာလတာတန်းဆာကို။ လဒ္ဓံ၊ ရလေသနည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့ဆိုပြား အံ့။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ ကိရ၊ စင်စစ် စေတနာ သတောအားဖြင့် ။ကဿပ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပဘုရား ရှေလက်ထက်၌။ ဝိသတိယာ ဘိက္ခုသဟဿာနံ၊ နှစ်သောင်းသော ရဟန်းတို့အား။ စီဝရ-သာဋကံ၊ သင်္ကန်းလျှာပုဆိုးကို။ ဒတ္ဝာ၊လှူ၍။သုတ္တမ္ပိ၊ ချုပ်ချည်ကိုလည်းကောင်း။ သူစိယောပိ၊ အပ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ရဇနမ္ပိ၊ ဆိုးရည်ကို လည်းကောင်း။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ သန္ဓကမေဝ၊ ဓမ္မိယလဒ္ဓဖြစ်သော ဥစ္စာကိုသာလျှင်။ အဒါသိ၊

လျှ၏။တဿ စိဝရဒါနသည်၊စေတနာသုံးတန်ပြတ်ယျက် လျှအပ်သော ထိုသက်နှံ့ ဟူသော ဒါန၏။ နိဿန္ဒေန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်။ ဣမံ မဟာလတာ ပသာဓနံ၊ ဤမဟာလတာ ဝန်းဆာကို။ လတိ၊ ရ၏။ ဟိ၊ ထို စကားသင့်စ္ဆ။ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမ တို့အား။ စိဝရဒါနံ၊ သက်နှံ့ဟူသော အလျှသည်။ မဟာလတာ ပသာဓန-ဘဏ္ဍေန၊ မဟာလတာ တန်းဆာကို ရခြင်းဖြင့်။ မတ္ထကံ၊ ပြီးခြင်းသို့။ ပပ္ပေါ်တိ၊ ရောက်၏။ ပုရိသာနမ္ပိ၊ ယောကျ်ားတို့အားလည်း။ ဣဒ္ဓိမယ ပတ္တစိဝရေန၊တန်းခိုး ဖြင့် ပြီးသော သပိတ်, သက်နှံ့ကိုရခြင်းဖြင့်။ မတ္ထကံ၊ အပြီးသို့။ ပပ္ပေါ်တိ၊ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီးသည်။ စတူဟိ မာသေဟိ၊ လေးလတို့ဖြင့်။မိတု၊ သွီး၏။ ပရိဝဏ္ဏံ၊ စီရင်ခန့်ရန် အပ်သော အမှုကြီးငယ် အခမ်းအနားကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ တဿာ၊ ထို ဝိသာခါအား။ ဒေယျမမ္ပံ၊ ပေးအပ်သော ဥစ္စာ စည်းစိမ်ကို။ဒဒမာနော၊ ပေးအပ်သည်ရှိသော်။ ကဟာပဏပူရာနိ၊ အသပြာဖြင့် ပြည့်ကုန်သော။ ပဉ္စသကဋသတာနိ၊ လှည်း ငါးရာတို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သုဝဏ္ဏ ဘာဇနပူရာနိ၊ ရွှေအိုး, ရွှေခွက်ဖြင့် ပြည့်ကုန်သော။ ပဉ္စသကဋ သတာနိ၊ လှည်းငါးရာ တို့ကိုလည်း။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ရဇတ ဘာဇန ပူရာနိ၊ ငွေအိုး, ငွေခွက်ဖြင့် ပြည့်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ လှည်းငါးရာတို့ကို လည်းကောင်း။ တမ္ဗဘာဇန ပူရာနိ၊ ကြေးနီအိုး, ခွက်ဖြင့် ပြည့်ကုန်သော။ပဉ္စ လှည်းငါးရာတို့ကိုလည်းကောင်း။ပဉ္စ ဣဏ္ဍဝတ္ထ ကောသေယျ-ဝတ္ထပူရာနိ၊ ပြေပြစ်သော ပဉ္စဣဏ္ဍတိုင်းမှ ဖြစ်သော ပုဆိုး, ဝိုးချည် ပုဆိုးတို့ဖြင့် ပြည့်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ လှည်းငါးရာတို့ကိုလည်းကောင်း။သဝိပူရာနိ၊ ထောပတ်ဖြင့် ပြည့်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ လှည်းငါးရာတို့ကိုလည်းကောင်း။ တေလပူရာနိ၊ ဆီဖြင့် ပြည့်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ လှည်း ငါးရာတို့ကို လည်းကောင်း။ သာလိ တဏ္ဍုလ-ပူရာနိ၊ သဒေးဆန်ဖြင့် ပြည့်ကုန်သော။ ပဉ္စ၊ လှည်းငါးရာတို့ကိုလည်းကောင်း။ နဂ်လ ဖါလာဒိ ဥပကရဏပူရာနိ၊ ထွန်တုံး, ထွန်သွား အစရှိသော အဆောက်အဦးဖြင့် ပြည့်ကုန်သော။ ပဉ္စသကဋသဘာနိ၊ လှည်းငါးရာတို့ကိုလည်းကောင်း။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အဿ၊ ထိုသူဌေးအား။ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အကြီသည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ မမ၊ ငါ၏။ မိတု၊ သွီးသည်။ ဂတဋ္ဌာနေ၊ ရောက်ရာအရပ်၌။ အသုကေန နာမေန၊ ဤ အမည်ရှိတော ပစ္စည်းဥစ္စာဖြင့်။ မေ၊ ငါ့အား။ အတ္ထောတိ၊ အလိုရှိ၏ ဟူ၍။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ဂေဟဒ္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ မာပတိ၊ မစေခိုင်းရပါစေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြို၏။ တဿ၊ ကြောင့်။ သဗ္ဗူပကရဏာနိ၊ ခပ်သိမ်းသော အဆောက်အဦ တို့ကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ ဧကေကသ္မိံ ရထေ၊ တခု တခုသော ရထား၌။ သဗ္ဗာလင်္ကာရပဋိ-မဏ္ဍိတာ၊ ခပ်သိမ်းသော တန်းဆာဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်ကုန်သော။တိယောဇ-

တိသော၊ သုံးယောက် သုံးယောက်ကုန်သော။ ဝဏ္ဏဒါသိယော၊ အမျိုးမြတ်ဖြစ်သော ကျွန်သွီးတို့ကို။ (စတသော စတသော ရှိသော ပါဠိကား- ဒိယနှသတသဟဿနှင့် မတန်။) ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပဠုရထသတာနိ၊ ရထားငါးရာတို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဧတာ၊ ဤမိန်းမတို့ကို။ နှာပေန္တိယော၊ ရေချိုးပေးစေလျက်။ ဘောဇေန္တိယော၊ စားတော်ပွဲ တည်ပေးစေလျက်။ အလင်္ကာရေန္တိယော၊ တန်းဆာ ဆင်ပေးစေလျက်။ ဝိစရထ၊ လှည့်လည်ကုန်လော့။ ဇုတိ၊ သို့။ ဒိယနှ-သတသဟ ပရိစာရိကာ၊ ခြေရင်းအလုပ်အကျွေး ဖြစ်ကုန်သော တထောင့်ငါးရာသော ကျွန်မတို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ (တေံရှိသောပါဠိကား-ပရိစာရိကာနှင့် လိင်ဝုစ်မတူ။) အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူဌေးအား။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မမ ဓီတု၊ ငါ့သွီးအား။ ဂါ၀ေါ၊ နွားတို့ကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ကြံလျက်။ သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ ပုရိသေ၊ အချင်းယောကျ်ားတို့ကို။ အာဏာပေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ ဂန္တ၊ သွားချေ။ စုဠ ဝဇ္ဇသ၊ နွားခြေငယ်၏။ ဒ္ဒါရံ၊ တံခါးကို။ ဝိဝရိတ္တာ၊ ဖွင့်၍။ တိသု ဂါ၀ုတေသု၊ သုံးဂါ၀ုတ်တို့၌။ တိသော ဘေရိယော၊ သုံးလုံးသော စည်ကြီးတို့ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ဆွဲ၍ တီးလျက်။ တိဋ္ဌထ၊ ရပ်လင့်ကုန်လော့။ ပုထုလတော၊ အနုံအားဖြင့်။ ဥသဘ-မတ္တေ ဌာနေ၊ တဥသဘမျှသောအရပ်၌။ ဥတောသု ပသေသု၊ နုံပါးနှစ်ဘက်တို့၌။ တိဋ္ဌထ၊ ရပ်လင့်ကုန်လော့။ ဂါ၀ိနံ၊ နွားမတို့၏။ တတောပရံ၊ ထိုထက်အလွန်။ ဂန္ဓုံ၊ သွားစေခြင်းငှါ။ မာအဒတ္ထ၊ မပေးလင့်ကုန်။ ဇုတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဌိဘကာလေ၊ရပ်၍နေသော အခါ၌။ ဘေရိသညံ၊ စည်အပိုင်းအခြား အမှတ်ကို။ ကရေယျာထ၊ ပြုလေကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ စေလွှတ်၏။ တေ၊ ထိုအချင်းယောကျ်ားတို့သည်။ တထေဝ၊ ထိုသူဌေးဆိုတိုင်းလျင်။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ တေ၊ ထိုအချင်း ယောကျ်ားတို့သည်။ ဂါ၀ိနံ၊ နွားမတို့၏။ ဝဇ္ဇတော၊ ခြေမှ။ နိက္ခာမေတ္တာ၊ ထွက်စေ၍။ ဂါ၀ုတံ၊ တဂါ၀ုတ်သို့။ ဂတကာလေ၊ ရောက်သော အခါ၌။ ဘေရိသညံ၊ စည်အမှတ်ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ပုန၊ တဘန်။ အစ္ဆ-ယောဇနံ၊ ယူဇနာခွဲတိုင်တိုင်။ ဂတကာလေ၊ သွားသောအခါ၌။ ဘေရိသညံ၊ စည်သံအမှတ်ကို။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ ပုနပိ၊ တဘန်လည်း။ တိဂါ၀ုတ ဂတ-ကာလေ၊ သုံးဂါ၀ုတ်သို့ ရောက်သောအခါ၌။ ဘေရိသညံ၊ စည်သံကို။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။ ပုထုလတော၊ အနုံအားဖြင့်။ ဂမနဋ္ဌ၊ သွားခြင်းကို လည်း။ နိ၀ါရေသုံ၊ တားမြစ်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌတော၊ အလျားအားဖြင့်။ တိ-ဂါ၀ုတေ၊သုံးဂါ၀ုတ်ရှိသော။ ပုထုလတော၊ အနုံအားဖြင့်။ ဥသဘမတ္တေ ဌာနေ၊ တဥသဘမျှသောအရပ်၌။ ဂါ၀ိယော၊ နွားမတို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ နိဃံသန္တိယော၊ တိုးဝှေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဋ္ဌံသု၊ နေကုန်၏။

မဟာသေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီးသည်။ မမ ဓိတု၊ ဝါ့သွီးအား။ ဣတ္ထေကာ ဂါထေါ၊ ဤမျှလောက်သော နွားတို့ကို။ အလံ၊ ရခြင်းငှါထိုက်၏။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ ပိဒဟထ၊ ပိတ်ဆို့ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဝဇ္ဇဒွါရံ၊ ခြေတံခါးကို။ ပိဒဟာပေသိ၊ ပိတ်စေ၏။ ဒွါရသ္မိံ၊ နွားခြံတံခါးကို။ ပိဒဟိတေ၊ ပိတ်သည်ရှိသော်။ ဝိသာခါယ၊ ၏။ ပုညဖလေန၊ ကောင်းမှုအကျိုးဖြင့်။ ဗလဝ ဂါထေါစ၊ အားကြီးသော နွားတို့သည်လည်းကောင်း။ ဓေနုယောစ၊ နွားမတို့သည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပတိတ္ဝာ ဥပ္ပတိတ္ဝာ၊ ခုန်၍ခုန်၍၊ နိက္ခမိ သု၊ ထွက်ကုန်၏။ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ ဝါရေန္တာနံ ဝါရေန္တာနမေဝ၊ ဆီးတားစဉ် ဆီးတားစဉ်ပင်လျှင်။ သဒ္ဒသဟဿာ၊ ခြောက်သောင်း အတိုင်းအရည်ရှိကုန်သော။ ဗလဝ ဂါထေါစ၊ အားကြီးသော နွားတို့သည်လည်းကောင်း။ သဒ္ဒသဟဿာ၊ ခြောက်သောင်းအတိုင်းအရည်ရှိကုန်သော။ဓေနုယောစ၊ နွားမတို့သည်လည်းကောင်း။နိက္ခန္တာ၊ ထွက်ခဲ့ကုန်၏။ တာသံ ဓေနူနံ၊ ထိုနွားမတို့၏။ ပဓ္ဓာ၊ နောက်မှ။ ဥပ္ပတိတ္ဝာ၊ ခုန်ထွက်၍။ အနုဗန္ဓာ၊ အစဉ်အတိုင်း လိုက်လာကုန်သော။ တတ္ထကာ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သော။ ဗလဝါ၊ အားရှိသော နွားတို့သည်။ ဥသဘာ၊ တဉသဘရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကိသ၊ အဘယ်မည်သော ကောင်းမှုကံ၏။ နိသဒ္ဓေန ပန၊ အကျိုးဆက်ဖြင့်ကား။ဝေါ၊ ဤသို့။ ဂါဝေါ၊ နွားတို့သည်။ ဂတာ၊ လိုက်လာကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးခြင်းအံ့။ နိဝါရေန္တာနံ နိဝါရေန္တာနံပိ၊ တားမြစ်ကုန် တားမြစ်ကုန်သော အလျှောခံတို့အား။ ဗလဝ ဒိန္နဒါနသ၊ အားကြီးစွာ ရှေးကပေးခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုကံ၏။ ဗလေန၊ အစွမ်းဖြင့် ဆီးတားမနိုင်လိုက်သာ၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ ကဿပ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌။ ကိကိသ ရညော၊ ကိကိမင်း၏။ သတ္တန္နံ-ဓိတာနံ၊ သွီးခုနစ်ယောက်တို့တွင်။ ကနိဋ္ဌာ၊ ညီမဖြစ်သော။ သဝ်ဒါသိနာမ၊ သဝ်ဒါသိဟူသော အမည်ဖြင့်။ ကိရ၊ ကျော်စောထင်ရှားစွာ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိသတိယာ ဘိက္ခုသဟဿာနံ၊ နှစ်သောင်းသော ရဟန်းတို့အား။ပဓ္ဓ ဝေါရသ-ဒါနံ၊ ငါးပါးသော နွားနို့အရသာအလှူကို။ ဒဒမာနာ၊ ပေးလှူသည်ရှိသော်။ ထေရာနဉ္စ၊ မထေရ်ကြီးတို့သည် လည်းကောင်း။ ဒဟရာနဉ္စ၊ ပဉ္စင်းယော်တို့သည်လည်းကောင်း။ သာမဏေရာနဉ္စ၊ သာမဏေတို့သည်လည်းကောင်း။ ပတ္တဘာဇနံ၊ သပိတ်ခွက်ကို။ ဟတ္ထေ၊ လက်ကို။ ပိဒဟိတ္ဝာ၊ ပိတ်ဖုံးအုပ်၍။ အလံ၊ တံပြို။ အလံ၊ ဘော်ပြို။ ဣတိ၊ ဤသို့ အမိန့်ရှိလျက်။ နိဝါရေန္တာနံပိ၊ မြစ်တားကုန်သော်လည်း။ ဣဒံ၊ ဤနွားနို့ယည်။ မဓုရံ၊ ချိုမြိန်စွာ ကောင်းပါသည် အရှင်ဘုရား။ ဣဒံ၊ ဤနွားနို့သည်။မနာပံ၊နှစ်လိုဖွယ်ရှိပါသည် အရှင်ဘုရား။ဣတိ၊ဤသို့။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တသ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏။ နိသဒ္ဓေန၊ အကျိုးဆက်သည်။

ယာဝ၊အကြင်ရွှေလောက်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးဆက် ရှိသလောက်။ ဝါရိယမာနာပိ၊ တားမြစ်ကုန်သော်သည်း။ ဂါ၀ေါ၊ နွားတို့ သည်။ နိက္ခမိ'သု၊ ခြံမှထွက်၍ လိုက်လာ ကုန်၏။ သေဋ္ဌိနာ၊ သူဌေးသည်။ ဣတ္ထေကသ္မိ ဓနသ္မိ၊ ဤမျှလောက်သော ဥစ္စာကို။ ဒိန္နကာလေ၊ပေးသောအခါ၌။ သေဋ္ဌိဘရိယာ၊ သူဌေးကတော်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တုမှေဟိ၊ ရှင်သူဌေးတို့ သည်။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ဓီတု၊ သွီးအား။ သင်္ဃံ၊ အလုံးစုံသော စည်းစိမ် ဥစ္စာကို။ သံဝိဒဟိတံ၊ စီရင်ခန့်ရန်အပ်၏။ ဝေယျာ၀စ္စကရာပန၊ အမှုကြီးငယ်ကို စေခြိုး ခြင်းငှါကား။ ဒါသ ဒါသိယော၊ ကျွန်ယောကျ်ား ကျွန်မိန်းမတို့ကို။ နသံဝိဒ-ဟိတာ၊ အထိုက်အလိုက် မစီရင်ပါသေး။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကား။ ကိ'၊ အဘယ်နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ မမ ဓီတရိ၊ ငါ့သွီး၌။ သိနေဟာသိနေဟာနံ၊ ချစ်, မချစ်သည်တို့ကို။ ဇာနနတ္ထံ၊ သိခြင်းငှါ အကျိုးရှိ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဟံ၊ငါသည်။ တာယ၊ ထိုသူဌေးသွီးနှင့်။ သဒ္ဓိ'၊ တကွ။ အနိစ္ဆမာနကေ၊ အလို မရှိသူတို့ကို။ ဂိ၀ါယ၊ လည်၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဆွဲငင်၍။ နပဟိဏာမိ၊ အတူမလိုက် စေချင်။ ယာနံ၊ ယာဉ်သို့။ အာရုယ္ဟ၊ တက်စီး၍။ ဂမနကာလေ ယေ၀၊ သွားသော အခါ၌လျှင်မူကား။ ဇေ၀ယ၊ ဤသွီးနှင့်။ သဒ္ဓိ'၊ တကွ။ ဂန္တုကာမာ၊ လိုက်လို ကုန်သော သူတို့သည်။ ဂစ္ဆန္တု၊ လိုက်ကုန်လော့။ အဂန္တုကာမာ၊ မလိုက်လို သော သူတို့သည်။ မာဂစ္ဆန္တု၊ မလိုက်ကုန်လင့်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝါမိ၊ဆိုအံ့။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ မမဓီတာ၊ ငါ့သွီးသည်။ ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့။ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ဂန္ဓေ၊ တိုက်ခန်း၌။ နိသိန္နော၊ စံစား၍ နေစဉ်။ ဓီတရံ၊ သွီးကို။ သမီပေ၊ ၌။ နိသီဒါပေတ္ဝာ၊ နေစေ၍။ အမ္ဘ၊ ချစ်သွီး။ ပတိကုလေ၊ လင်အိမ်၌။ ဝသန္တီယာနာမ၊ နေသောမိန်းမ မည်သည်။ ဇုမဠ္ဆ ဇုမဠ္ဆ အာစာရံ၊ ဤမည် ဤမည်သော အကျင့်ဝတ်ကို။ ရက္ခိတုံ၊ ကျင့်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဇုတိ၊ဤသို့ဆိုလျက်။ ဩ၀ါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ မိဂါရသေဋ္ဌိ၊ မိဂါရသူဌေးသည်။ အနန္တရဂန္ဓေ၊ အခြားမရှိသော တိုက်ခန်း၌။ နိသိန္နော၊ နေစဉ်။ ဓနဇ္ဇယ သေဋ္ဌိနော၊ ဓနဇ္ဇယ သူဌေး၏။ အယံပိ ဩ၀ါဒံ၊ ဤသို့ အဆုံး အမ ပေးသော စကားကိုလျှင်။ အသောသိ၊ ကြား၏။သောပိ သေဋ္ဌိ၊ ထိုဓနဇ္ဇယ သူဌေးသည်လည်း။ ဓီတရံ၊ သွီးကို။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ဩ၀ဒိ၊ ဆုံးမ၏။

အမ္ဘ၊ ချစ်သွီး။သသုရ ကုလေ၊ ယောဂ္ဂမအိမ်၌။ ဝသန္တီယာနာမ၊ နေသော ရှေးမ မည်သည်ကား။အန္ဓောအဝိ၊အတွင်းမီးကို။ဗဟိ၊ အပသို့။ နနိဟရိတဗ္ဗော၊ မထုတ်အပ်။ ဗဟိအဝိ၊ အပမီးကို။ အန္ဓော၊ အတွင်းသို့။ နပ ပ၀ေသေတဗ္ဗော၊

မသွင်းမဝင်စေအပ်။ ဒဒန္တသော၀၊ ပေးကမ်းသင့်သော သူကိုသာလျှင်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ အဒဒန္တသ၊ မပေးသင့်သော သူအား။ နဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးအပ်။ ဒဒန္တသာပိ၊ ပေးအပ်သော သူအားရင်း။ အဒဒန္တသာပိ၊ မပေးအပ်သော သူအားရင်း။ ဒါတဗ္ဗံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို သိ၍ ပေးအပ်၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ နိသိဒိတဗ္ဗံ နေအပ်၏။ သုခံ ချမ်းသာစွာ။ ဘုဥ္ဇိတဗ္ဗံ၊ စားအပ်၏။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ နိပ္ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အိပ်အပ်၏၊ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ပရိစိတမ္ဘော၊ မွေးကျွေး သုတ်သင်အပ်၏။ အန္ဓော ဒေ၀တာ၊ အတွင်းနတ်ကို။ နမဿိတမ္ဘာ၊ရှိခိုးအပ်၏။

ဧတိ၊သို့။ ဒသဝိဓံ၊ဆယ်ပါး အပြားရှိသော။ ဧတမ် ဩ၀ါဒံ၊ ဤအဆုံးအမကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ ပုနဒိ၀သေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော။ သေနိယော၊ စစ်သည် ဗိုလ်ပါ တို့ကို။ သန္ဓိပါတေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ ရာဇ-သေနာယ၊ မင်းစစ်သည် အပေါင်း၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ အဋ္ဌ ကုဋိ၊ မြို့ကေ၊ ရှစ်ယောက်သောသူကြွယ်တို့ကို။ ပါဋိဟေ၀ေ၊အသီးအသီးသော ဥစ္စာစည်းစိမ်တို့ကို။ ဂါဟာ၀ေတွာ၊ယူစေ၍။မေ၊ ငါ၏။ ဓီတု၊ သွီးဝိသာခါသည်။ ဂတဋ္ဌာနေ၊ သွားရာအရပ်၌။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ တုဒမ္ဘာ၊ သင်တို့သည်။ သောဓေတမ္ဘော၊ သုတ်သင်အပ်၏။ ဧတိ၀တွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ နဝကောဋိ အဏ္ဍနကေန၊ကိုးကုဋေ အတိုးထိုက်တန်သော။ မဟာလတာ-ပသာဓနေန၊ မဟာလတာ တန်းဆာဖြင့်။ ဓီတရံ၊ သွီးကို။ပသာ၀ေတွာ၊တန်းဆာဆင်စေ၍။စတုပဏ္ဏာသ ကောဋိဓနံ၊ ၀ါးဆယ့်လေးကုဋေသောဥစ္စာကို။နှာနစုဏ္ဏ-မူလံ၊ ရေချိုးကသယ်မှုန့်ဘိုးကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေးပြီး၍။ ယာနံ၊ ယာဉ်သို့။ အာရော-ပေတွာ၊တင်၍။ သာ၀ကေတ၊ သာ၀ကေတပြည်၏။ သာမန္တာ၊ အနီးဖြစ်သော ထက်ဝန်းကျင်မှ။ အတ္ထနော၊မိမိ၏။ သန္တကေသု၊ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော။ အနုရာဓ-ပုရ မတ္ထေသု၊ အနုရာဓပြည် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ စုဠသသု၊ တဆယ့်သေးခရင် ရှိကုန်သော။ ဘတ္တ၀ါ၊မေသု၊ စားရာကျေးရွာတို့၌။ ဘေရိ၊ စည်ကို။ စရာပေသိ၊လည်စေ၏။ မမ၊ ငါ၏။ ဓီတရာ၊ သွီးနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဂန္တ္ဝါ၊ ကာမာ၊ လိုက်လိုကုန်သောသူတို့သည်။ ဂန္ဓဗ္ဗာ၊ လိုက်ကုန်လော့။ ဧတိ၊ ဤသို့စည်လည်စေ၏။ ဘေ၊ ထိုသူဘို့သည်။ သဒ္ဒံ၊ စည်လည်သံကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အယျာယ၊ သခင်မ၏။ ဂမနကာလေ၊ သွားသောအခါ၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဧတမ၊ ဤအရပ်၌။ ကိံ၊ အာဘယ်အကြောင်းဖြင့် နေ၍ ပျော်နိုင်ရပါအံ့နည်း။ ဧတိ ဤသို့။ စုဠသ ဂ၀ါ၊မေ၊တဆယ့်လေးရွာ၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတယောက်သော အိမ်စောင့် ရွာစောင့် လူကို။ အသေသေတွာ၊ အကျန် အကြွင်း မထားမူ၍။ နိက္ခမိ ထု၊ ထွက်၍ လိုက်ကုန်၏။ ဓနဿ ယေ ဒ္ဒိ၀ိ၊ ဓနဿ ယူဌေးသည်လည်း။ ရညော၀၊ ကောသလမင်းအား၊လည်းကော၏။မိဂ၀ါ ရသေဋ္ဌနော၀၊ မိဂ၀ါရသူဌေး

အားသည်းကောင်း။ သတ္တာရံ၊ မြတ်နိုးတနာ ပူဇော်သတ္တာကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ထောက်၊ အတန်ငယ်။ အနုဂန္ဓာ၊ ပို့လိုက်၍။ တေဟိ၊ ထိုသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ ဓိတရံ၊ သွေးကို။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။

မိဂါရသေဋ္ဌိပါ၊ မိဂါရ သူဌေးသည်လည်း။ သဇ္ဇပဏ္ဍတော၊ အလုံးစုံသော ဗိုလ်ပါတို့နောက်မှ။ ယာနဒဏ်၊ ယာဉ်၌။ နိသိဒိတ္တာ၊ နေ၍။ ဂဏ္ဍန္ကောသွား လေသည်ရှိသော်။ ဗလကာယံ၊ ရဲမက် ဗိုလ်ပါအပေါင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တေ၊ ဤသူတို့သည်။ ကေနာမ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ ဇုတိပုဏ္ဏ၊ ၏။ ဝေါ၊ ရှင်သူဌေး တို့၏။ သုကိသာယ၊ ခွေးမ၏။ ဝေယျာဝစ္စကရာ၊ အမှု ကြီးငယ်ကို ညီညာ ရှက်ဆောင်ကုန်သော။ ဒါသိ ဒါသာ၊ ကျွန်မိန်းမ, ကျွန်ယောကျ်ားတို့တည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်၏။ တ္တေကေ၊ ဤမျှလောက်သော သူတို့ကို။ ကော၊ အဘယ် သူသည်။ ပေါဒေသဿတိ၊ မွေးကျွေး သုတ်သင်နိုင်အံ့နည်း။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ပေါဏေတ္တာ၊ ပုတ်ခတ်ရိုက်နှက်၍။ ပလာပေထ၊ ပြေးစေကုန်လော့။ အပလာ-ယန္တေ၊ မပြေးကုန်သည်ရှိသော်။ ဇုတော၊ ဤအရပ်မှ။ ဒဏ္ဍံ၊ ဒဏ်ကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ဝိသာခါပန၊ ဝိသာခါသည်ကား။ အပေထ ဖဲကုန်လော့။ မာဝါရေထ၊ မမြစ်ဘားကုန်လင့်၊ ဗလမေဝ၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်း သည်လျှင်။ ပလသ၊ ဗိုလ်ပါအပေါင်းအား။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဒဿတိ၊ ပေးလတ္တံ့။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သောဠ၊ သူဌေးသည်။ ဝေံ ဝုတ္တေပိ၊ ဤသို့ ဆိုသော်လည်း။ အမ္ဘ၊ ချစ်သွီး။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ တေဟိ၊ ဤသူတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ လိုအပ်သော အကျိုးသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေ၊ ဤသူတို့ကို။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ပေါသေဿတိ၊ မွေးကျွေးသုတ်သင်နိုင်အံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ လေဌုဒဏ္ဍာဒီဟိ၊ အုတ်ခဲ, လှန်ကန် စသည်တို့ဖြင့်။ ပေါဏေတ္တာ ပစ်ခတ် ရိုက်နှက်၍။ ပလာပေတ္တာ၊ ပြေးစေ၍။ သေသကေ၊ ကြွင်းသောသူတို့ကို။ အမှာကံ၊ ငါတို့ အား။ တ္တေကေဟိ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော သူတို့ဖြင့်။ အလံ၊ လျောက်ပတ် တော်သင့်ပြီ၊ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ပါယာသိ၊ သွားလေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ သာဝတ္ထိနဂရဒ္ဒါရံ၊ သာဝတ္ထိပြည်တံခါးသို့။ သမ္ဘတ္တကာလေ၊ ရောက်သော အခါ၌။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ပဋ္ဌာန္ဒ ယာနသ္မိं၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော ရထားပေါင်းချုပ်ယာဉ်၌။ နိသိဒိတ္တာ၊ နေ၍။ ပရိသိဿာမိ နုခေါ၊ ဝင်ရအံ့လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ ရထေ၊ ရထား၌။ ဌတ္တာ၊ ရပ်၍။ ပရိသိဿာမိနုခေါ၊ ဝင်ရအံ့လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဝိသာခါ၏။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်၏။ ပဋ္ဌာန္ဒ ယာနေန၊ ရထားပေါင်းချုပ်ယာဉ်ဖြင့်။ မေ၊ ငါသည်။ ပရိသန္တိယာ၊ ဝင်သည် ရှိသော်။ မဟာလတာ ပသာခနဿ၊ မဟာလတာတန်းဆာ၏။ ဝိသေသော၊

အထူး တင့်တယ်ခြင်းသည်။ နှ ပညာယိသတိ၊ မထင်ရှားလတ္တံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ တဘန် အကြံဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ သကလ နဂရသဏ၊ အလုံးစုံသော ပြည်သူအပေါင်းအား။အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဒသေဿန္တိ၊ ပြလျက်။ ရထေ၊ အဖုံး အလွှမ်းမရှိသော ရထားဌ။ ဌတ္ဝာ၊ နေ၍။ နဂရံ၊ ပြည်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ သာဝတ္ထိဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိပြည်ဌ နေကုန်သော သူတို့သည်။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၏။သမ္ဘတ္တိ'၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ သော၊ ဤသူသည်။ ဝိသာခါနာမကိရ၊ ဝိသာခါ မည်သတတ်။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော။ အယံသမ္ဘတ္တိ၊ ဤအံ့ဩြ၍ မဆုံးနိုင်သော စည်းစိမ်၏ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ကေသာဝ၊ ဝိသာခါတယောက်အား သာလျှင်။အနုဘုဝိကာ၊ လျှောက်ပတ်၏။ ဧုတိအာဟံသု၊ ကုန်၏။ ဧုတိ၊ သို့။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ မဟာသမ္ဘတ္တိယာ၊ မျှားစွာသော စည်းစိမ် ချမ်းသာဖြင့်။ သေဋ္ဌနော၊ သူကြီး၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ အဿာ၊ ထိုဝိသာခါ၏။ ဂတ ဒိဝသေ၊ ရောက်လာသော နေ့ဌလည်း။သကလ နဂရဝါသိနော၊ အလုံးစုံသော ပြည်ဌ နေသောသူတို့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဓနဇ္ဇယသေဋ္ဌိတာ၊ ဓနဇ္ဇယသူကြီး၏သွီးဖြစ်သော ဝိသာခါ သည်။ အတ္တနော၊ ၏။နဂရံ၊ ပြည်သို့။ သမ္ဘတ္တာနံ၊ ရောက်လာကုန်သော သူတို့ အား။ မဟာသတ္တာရံ၊ မျှားစွာသော ပူဇော်သတ္တာကို။ အကာသိ၊ ပြုပေ၏။ဧုတိ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍။ ယထာသတ္တိ၊ အစွမ်းအားလျော်စွာ။ ယထာဗလံ၊ အားနှင့် လျော်စွာ။ ပတ္ထာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ ပဟိဏိ'သု၊ စေလွှတ်လိုက် ကုန်၏။ တေဟိ၊ ထိုပြည့် သူပြည့်သားတို့သည်။ ပဟိတံ၊ စေလိုက်သော။ ပတ္ထာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို၊ တသ္မိ'ယေဝ နဂရေ၊ ထိုပြည်ဌ သာလျှင်။ အညမညေသု၊ အချင်းချင်းဖြစ်ကုန်သော။ ကုလေသု၊ အမျိုးတို့ဌ။သမ္ဘတ္ထကမေဝ၊ အလုံးစုံသူတို့ ကိုသာလျှင်။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ ဧုဒံ၊ ဤဥစ္စာကို။ မယ္ဟံ၊ ၏။ မာတု၊ အမိအား။ ဒေထ၊ ကုန်လော့။ ဧုဒံ၊ ဤဥစ္စာကို။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ပိတု၊ အဘအား။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဧုဒံ၊ ဤဥစ္စာကို။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ဘာတု၊ မောင်အား။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဧုဒံ၊ ဤဥစ္စာကို။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ဘဂိနိယာ၊ ညီမအား။ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ တေသံ တေသံ၊ ထိုထို သူတို့အား။ ဝယာနုရူပံ၊ အရွယ်အားလျော်စွာ။ ပိယဝစနံ၊ ချစ်ဖွယ်သောစကား ကို။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ ပတ္ထာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ ပေသေသိ၊ ဝှိသစေ၏။ သကလနဂရဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိပြည့်အလုံးဌနေကုန်သောသူတို့ကို။ညာတကေ-ဝိယ၊ ဆွေမျိုးရင်းချာကဲ့သို့။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါဌ။ အဿာ၊ထို ဝိသာခါအား။ ရတ္တိဘာဂ သမနန္တရေ၊ ညဉ့်၏ သန်ကောင်အတို့မှ အခြားမဲ့ဌ။ အာဇည ဝဠဝါယ၊ အာဇာနည် မြင်းမ၏။ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနံ၊ အဿတို့ရ မြေယဉ် ဖွားခြင်း

သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ ဒါသိတိ၊ ကျွန်သွေးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ ဒဏ္ဍ ဒီပကေ၊ ဆီမီးဖယောင်းတိုင်တို့ကို။ ဂါဟာပေတ္မာ၊ ကိုင်ထွန်း ကိုင်စွဲစေ၍။ တတ္ထ၊ ထိုမြေယာ ဖွားရာသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝဠဉ်ပံ၊ မြေမကို။ ဥဏ္ဏော-ဒကေန၊ ရေနွေးဖြင့်။ နှာပေတ္မာ၊ ရေချိုးစေ၍။ တေလေန၊ ဆီဖြင့်။ မက္ခာပေတ္မာ၊ သုတ်လိမ်းစေ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝသနဋ္ဌာန မေဝ၊ နေရာအရပ်သို့ သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။

မိဂါရသေဋ္ဌိပိ၊ မိဂါရသူဌေးသည်လည်း။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ အာဝါဟ-မင်္ဂလံ၊ ထိမ်းမြားခြင်း မင်္ဂလာကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဓုရဝိဟာရေ၊ အမြဲနေတော်မူရာ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝသန္တမ္ပိ၊ နေတော်မူသည်လည်း ဖြစ်သော။ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အမနုဿိကရိတ္မာ၊ နှလုံးမသွင်းမူ၍။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာသော ကာလပတ်လုံး။နဂ္ဂသမဏကေသု၊ အဝတ်မရှိသော ရဟန်းယောင် တိတ္ထိတို့၌။ ပတိဋ္ဌိတေန၊ တည်သော။ ပေမေန၊ ချစ်ခြင်းဖြင့်။ စောဒိယမာနော၊ တိုက်တွန်း နှိုးဆော်သည် ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါ၏။ အယျာနံပိ၊ အရှင်ကောင်းတို့အားလည်း။ သက္ကာရံ၊ ပူဇော်သက္ကာကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ကေဒိဝသ်၊ တနေ့သ၌။ အနေကသတေသု၊ အရာမက များစွာ ကုန်သော။ နဝ ဘာဇနေသု၊ အိုးသစ်တို့၌။ နိရုဒက ပါသာယံ၊ ရေမရှိသော နို့ဃနာကို။ ပစာပေတ္မာ၊ ချက်စေ၍။ ပဠသတေ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ အစေ-လကေ၊ အဝတ် အချည်းစည်း ဖြစ်ကုန်သော တက္ကတွန်းတို့ကို။ နိမန္တာပေတ္မာ၊ ဖိတ်စေ၍။ အန္တောဂေဟံ၊ မိမိအိမ်တွင်းသို့။ပဝေသေတ္မာ၊ သွင်း၍။ဘောဇေသိ၊ ကျွေးမွေး၏။ မေ၊ ငါ၏။ သုဏိသာ၊ ချွေးမ ဝိသာခါသည်။ အာဂန္တ္ဝါ၊ လာခဲ့စေလော့။ အရဟန္တေ၊ ရဟန္တာတို့ကို။ ဝန္ဒတု၊ ရှိခိုးစေချင်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန္တာဉာဏ် အမြင်ဖြင့်။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါအား။သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ အရဟန္တောတိ ဝစနံ၊ ရဟန္တာ ဟူသော စကားကို။သုတ္မာ၊ ၍။သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်ဖြစ်သော။ အရိယ-သာဝိကာ၊ အရိယာ သာဝိကာဖြစ်သော ဘုရားသခင် တပည့်မသည်။ဟဒ္ဒတုဒ္ဒာ၊ အလွန် ရှင်သော စိတ်ဖြင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ တေသံ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့အား။ ဘောဇနဋ္ဌာနံ၊ ဆွမ်းကျွေးရာ အရပ်သို့။ အာဂန္တ္ဝါ၊ရောက်လာ၍။ဘေ၊ ထိုဘက္ကတွန်းတို့အား။ ဩဝေလောကေတ္မာ၊ ကြည့်၍။ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ ယာဝဇီဝံ ဝိရဟိတာ၊ အရှက်အကြောက်မှ ကင်းကုန် သော တိတ္ထိတို့သည်။ အရဟန္တာနာမ၊ရဟန္တာမည်ကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ သသုရော၊ယောကွမ ရှင်သူဌေးသည်။မံ၊ ငါ့ကို။ ပဏ္ဍောသာပေသိ၊ ခေါ်လေဘိသနည်း။ဧတိ၊ ဤသို့ အပြစ်တင်လျက်ပင်။မိမိတို၊

ထွိထွိဟူ၍။ သေဋ္ဌီ၊ကို။ ဂရဟိတ္ဌာ၊ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ၍။ အတ္ထနောမိမိ၏။ ဝသနဋ္ဌာန-
မေဝ၊စံစား၍နေရာအရပ်သို့လျှင်။ ဂတာ၊သွား၊လေ၏။ အစေလကာ၊ တက္ကတွန်း
တို့သည်။ တံ၊ ထိုဝိသာခါကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ သဒ္ဓေ၊ အလုံးစုံကုန်သော တက္ကတွန်း
တို့သည်၊ ဧကပွဟာရေနေဝ၊ တပြိုင်နက်တည်းဖြင့်လျှင်။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကို။
ဂရဟိ သု၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဂဟပတိ၊ အမောင်သူဌေး။ တွံ၊ သင်သည်။ကိံ၊ အတယ်
ကြောင့်။ အညံ၊ တပါး၊သူ သို့ကို။ နာလတ္ထ၊ မရလေဘိသနည်း။ သမဏသ-
ဂေါတမဿ၊ ၏။ သာဝိကံ၊ တပည့်မ ဖြစ်သော။ မဟာကာလကဏ္ဏိ၊ အလွန်
မိုက်သော သူယုတ်မကို။ ဋ္ဌ၊ ဤအိမ်သို့။ ပဝေသေသိ၊ သွင်းဘိ၏။ ဝေဝေန၊
လျှင်စွာ။ နံ၊ ထိုသူယုတ်မကို။ ဋ္ဌမသ္မာ ဂေဟာ၊ ဤရှင်သူဌေး၊အိမ်မှ။ နိက္ခဒ္ဓာ-
ပေဟိ၊ နှင်ထုတ်စေလော့။ ဋ္ဌတိ၊ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ မဟာ၊
ဝါသည်။ ဋ္ဌမေသံ၊ ဤသူတို့၏။ ဝစနမတ္တေနေဝ၊ ဆိုကာမျှ ဖြင့်လျှင်။ နံ၊ ထို
ဝါ့ချေးမ ဝိသာခါကို။နိက္ခဒ္ဓာပေတုံ၊ နှင်ထုတ်ခြင်းငှါ။နသက္ကာ၊ မတတ်ကော၏။
သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ မဟာကုလဿ၊ များသောအမျိုး၏။မိတာ၊သို့းကောင်း
တကား။ ဋ္ဌတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ ကြံလျက်။ အယျာ၊ ဆရာ အရှင်ကောင်းတို့။
ဒဟရာနာမ၊ သူငယ်တို့ မည်သည်ကား။ ဇာနိတွာဝါ၊ သိ၍ လည်းကောင်း။
အဇာနိတ္ဝာဝါ၊ မသိမူ၍လည်းကောင်း။ ကရေယျုံ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ တုမှေ၊ အရှင်
ဘုရားတို့သည်။ တုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်ငြိမ်ငြိမ်သာ။ ဟောထ၊နေသည်ဖြစ်ကုန်လော့။
ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့ သောကဝတ်စကား၊ဖြင့် ဆိုလျက်။ တေ၊ ထိုတက္ကတွန်း တို့ကို။
ဥယျောဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ မဟာရဟေ၊ မြတ်သောသူတို့
အား နေခြင်းငှါ ထိုက်သော။ အာသနေ၊နေရာ၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ သုဝဏ္ဏ-
ပါတိယံ၊ ရွှေခွက်၌။ နိရုဒက မဓုပါယာသံ၊ ရေမရှိသော နို့ဆန်ကို။ ပရိဘုဉ္ဇိ၊
စား၊တော်ခေါ်၏။

ဘဿိ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ကော၊တပါး၊သော။ပိဏ္ဍပါတ စာရိကတ္ထေရော၊
ပိဏ္ဍပါတ်ခံတင် ဆောက်တည်သော မထေရ်သည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။
စရန္တော၊ ကြွသွား၊သည်ရှိသော်။ တံ နိဝေသနံ၊ ထိုသူဌေးအိမ်သို့။ ပါပိသိ၊
ဝင်လာ၊လေ၏။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ သသုရံ၊ ယောကျ္ကမသူဌေးကို။ ဗီဇယ-
မာနာ၊ ယင်လေ ခတ်လျက်။ ဋ္ဌိတာ၊ နေစဉ်။ တံ၊ ထိုဆွမ်းခံ ကြွလာသော
အရှင်ဘုရားကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သသုရဿ၊ ယောကျ္ကမအား၊ အာစိက္ခိတုံ၊
ကြား၊ခြင်းငှါ၊ နဲ ယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဋ္ဌတိ၊ဤသို့ကြံလျက်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။
သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဝဿတိ၊ မြင်၏။ ဝေ၊ ဤအခြင်းဖြင့်။
အပဂန္တွာ၊ နေရာမှထ၍ ဖဲလျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ နေလေ၏။ သောပန ဗာဟိရော၊
ထိုမလိမ္ပာလှသော သူဌေးသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဒိသွာပိ၊ မြင်၍လည်း။

အပသဿနော်ဘုရားယ၊ မမြင်ယောင်ကဲ့သို့။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ အခေါမုခေါ၊အောက်သို့ မျက်နှာရှေ့ကို ထားလျက်။ ဘုဉ္ဇတေ၀၊ စားသည် သာလျှင်တည်း။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာပိ၊ မြင်၍လည်း။မေ၊ ငါ၏။သသုရော၊ ယောဇ္ဈမသည်။ သည်း၊အမှတ်ကို။ နဂ်ာရောတိ၊ မပြု။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဥ ဟုတ္တာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အတိ၌ယ၊ ဤအိမ်ကိုလွန်၍ ကြွပါလေကုန်လော့။ ဝါ၊ ကန်တော့ပါသေး၏ ဘုရား။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သသုရော၊ ယောဇ္ဈမသည်။ ပေါရာဏံ၊ အစာဟောင်းကို။ ခါဒတိ၊ စား၏။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုသူဌေးသည်။ နိဂဏ္ဌေဟိ၊ တက္ကတွန်းတို့ကို။ ကထိတ ကာလေ၊ ဝိသာခါ ဆိုသောအခါ၌။ အမိ၀ါသေတ္ဝာပိ၊ သည်းခံလျက်လည်း။ ပုရာဏံ ခါဒတိတိ၊ အစာဟောင်းကို စား၏ဟူ၍။ ဝုတ္တဂ္ဂဏေယေ၀၊ ဆိုသော ခဏ၌ သာလျှင်။ ပါယာသာ၊ နို့ဆန်ခွက်မှ။ ဟတ္ထံ၊ ကိုင်သောလက်ကို။ အပနေတ္ဝာ၊ လွှတ်၍။ ဇုမံပါယာသံ၊ ဤနို့ဆန်ခွက်ကို။ ဇုတော၊ ဤအရပ်မှ။ ဟရထ၊ ဆောင်လေကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဧတံ၊ ဤဝိသာခါကို။ ဇုမသ္မာ ဂေဟာ၊ ဤအိမ်မှ။ နိက္ခ၊ဆုထ၊ နှင်ထုတ်ကုန်လော့။ ဂဏ္ဍထ၊ ကိုင်ဆွဲ ကုန်လော့။ အယံပိ၊ ဤဝိသာခါသည်လည်း။ မံ၊ငါ့ကို။ ခေါ၊စင်စစ်။ ဧ၀ရူပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ မင်္ဂလကာလေ၊ စားတော်ခေါ်ရာ မင်္ဂလာ၌။ အသုစိခါဒကံနာမ၊ မစင်ကို စားသောသူမည်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တသ္မိ - ခေါ ၀နေ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ နိ၀ေသနေ၊ အိမ်၌။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဒါသကမ္မကရာ၊ ကျွန်အမှုလုပ်သော သူတို့သည်။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၏။ သန္တိကာ၀၊ ဥစ္စာဖြစ်သော သူတို့သာလျှင်တည်း။ နံ၊ ထိုဝိသာခါကို။ ဟတ္ထေ၀ါ၊ လက်၌လည်းကောင်း။ ပါဒေ၀ါ၊ ခြေ၌လည်းကောင်း။ ဂေါ၊ အာဘယ်သူသည်။ ဂဏ္ဍိသတိ၊ ကိုင်ဝင် ဆွဲယူလတ္တံ့နည်း။ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်။ ကထေတုံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ။ သမတ္ထောပိ၊ စွမ်းနိုင်သော သူသည်မျှလည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ သသုရဿ၊ ယောဇ္ဈမ၏။ ဂဏံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ တာတ၊ ဘခင်။ ဇွောကေနေ၀၊ ဤမျှဖြင့်လျှင်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ နနိက္ခမာမ၊ မထွက်ကုန်အံ့။ အဟံ၊ ငါ့ကို။ ဘုမ္မေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ဥဒက တိတ္ထတော၊ ရေဆိပ်မှ။ ဘုမ္ဘ ဒါသိ၀ိယ၊ ရေခပ် ကျွန်မတို့ ကဲ့သို့။ အာနီတာ၊ ဆောင်အပ်သည်။ နံ၊ မဟုတ်။ ရေမာနက မာတာပိတူနံ၊ ထင်ရှားသော အမိအဘတို့၏။ဓိဘရောနာမ၊သွေးတို့မည်သည်ကား။ ဇွောကေန၊ ဤမျှဖြင့်။ နနိက္ခမန္တိ၊မထွက်သွားကုန်အံ့။ ဧတေနေ၀ ကာရဏေန၊ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ မေ၊ ငါ၏။ ပိတာ၊ အဘသည်။ ဇုမ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂမနကာလေ၊ လာသောအခါ၌။ အဋ္ဌ ကုဋုမ্ဗိကေ၊ ထူကြွယ်ရှစ်ယောက်တို့ကို။ ပဇ္ဇောသာပေတ္ဝာ၊

ခေါ်စေ၍။ မေ၊ ငါ၏။ ဓိတာ၊ သွီးအား။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ သစေ-ဥပုဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ပြီးအုံ့။ သောမေယျာထ၊ သုတ်သင်ကုန်လော့။ ဧတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ တေသံ၊ ထိုသူကြွယ် တို့၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ တေ၊ ထိုသူကြွယ်တို့ကို။ ပတ္ထောသာပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ဒေါသာဒေါသံ၊ အပြစ်ရှိ,မရှိကို။ သောဓာပေထ၊ သုတ်သင်စေကုန်လော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။

သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသော သဘောရှိသော စကားကို။ သော၊ ဤဝိသာခါသည်။ ကထေတိတိ၊ ဆို၏ဟု။ အဋ္ဌ ကုဋုမ्बိကေ၊ သူကြွယ်ရှစ်ယောက်တို့ကို။ ပတ္ထောသာပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ အယံ ဒါရိကာ၊ ဤသတို့သွီးသည်။ မဂ်လ ကာလေ၊ ထမင်းစား မင်္ဂလာ ပြုသော အခါ၌။ နိသိဒိတ္တာ၊ နေ၍။ သုဝဏ္ဏပါတိယံ၊ ရွှေခွက်၌။ နိရဒက ပါယာသံ၊ ရေမရှိသော နို့ဆန်ကို။ ပရိဘုဉ္ဇန်၊ စားသော။ မံ၊ ငါ့ကို။ အသုစိခါဒကောတိ၊ မစင်ကိုစား၏ဟု။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဧတိ အာဟ၊ ဤသို့ အပြုံးထားလျက်ဆို၏။ ဧမိသာ၊ ဤသတို့ သွီးအား။ ဒေါသံ၊ ကို။ အာရောပေတ္တာ၊ တင်၍။ ဧမံ၊ ဤဝိသာခါကို၊ ဂေဟတော၊ မှ။ နိက္ခမ္ဘထ၊ နှင်ထုတ်လေကုန်လော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အမ္ဘ၊ ချစ်သမီး။ ဝေဂိရ၊ ဤသို့ဆိုသည် အမှန်ပင်လော။ ဧတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ နု ဝဒါမိ၊ မဆို။ ကေသွိ ပန ဝိဏ္ဏပါတိကတ္ထေ ရေ၊ တဦးသော ဝိဏ္ဏပါတ်ဆောက်တည်သော ရဟန်းသည်။ ဃရဒ္ဒါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ ဌိတော၊ ရပ်သည်ရှိသော်။ မေ ငါ၏။ သသုရော၊ ယောကျ္မမသည်။ အပ္ပေါဒကံ မဓုပါယာသံ၊ ရေမရှိသော နို့ဆန်ထမင်းကို။ ပရိဘုဉ္ဇန္တော၊ စားတော်ခေါ်သည် ရှိသော်။ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ နု မနုသိကရောတိ၊ ဆွမ်းရပ်လာသည်ဟု နှလုံးသွင်းခြင်းကို မပြု။ ဧတိ၊ ထိုကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ သသုရော၊ ယောကျ္မမသည်။ ဧမသ္မိံ အတ္တဘावे၊ ဤကိုယ်အဖြစ်၌။ ပုညံ၊ ကောင်းမှု ကုသိုလ်ကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ ပုရာဏ ပုညမေဝ၊ ရှေးဦးပြုအပ်သော ကောင်းမှုကံ၏ အကျိုးကိုသာလျှင်။ ခါဒတိ၊ စားလေတိ၏။ ဧတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့အကြံ ဖြစ်ပြီး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အတိ ဆွယ၊ ကန်တော့ပါသေး၏။ မယ္ဟံ၊ ၏။ သသုရော၊ ယောကျ္မမသည်။ ပုရာဏံ၊ အစာဟောင်းကို။ ခါဒတိ၊ စား၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အဝစ၊ ဆိုမိ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤသို့ဆိုရာ၌။ ကောဒေါသော၊ အဘယ်အပြစ် ရှိသနည်း။ ဧတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ အယျ၊ အရှင်သူဌေး။ ဧဝ၊ ဤသတို့သွီး၌။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိသင့်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဓိတာ၊ သွီးသည်။ ယတ္ထ၊ သဘောအားလျော်စွာ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော စကားကို။ ကထေတိ၊ ၏။ တံ၊ ရှင်သူဌေးသည်။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုဋ္ဌသိ၊ အမျက်ထွက်လေတိသနည်း။

ဧ့တိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ အယျာ၊ အရှင်သား သူကြွယ်တို့။ သေ၊ ဤစကားသည်။ ☰ တာ၀၊ စွာ။ ဒေါသော၊ ပြစ်မှားလိုရှိ၍ဆိုသော စကားသည်။ မာဟောတု၊ မပြစ်စေကာမူ။ အယံပန၊ ဤဝိသာခါသည်ကား။ ကေဒိ၀သံ၊ တနေ့သ၌။ မဇ္ဈိမ-ယာမေ၊ သန်ကောင်ယာမ်၌။ ဒါသိပရိ၀ုတာ၊ ကျွန်မိန်းမတို့ဖြင့် ခြံရံလျက်။ ပဋ္ဌာဂေဟံ၊ အိမ်နောက်ဘေးသို့။ အဂမာသိ၊ သွားခဲ့၏။ ဧ့တိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ အမ္ဘ၊ ချစ်သွီး။ ဝေ၊ ဤသို့သွား၏ ဆိုသောစကားသည်။ ကိရ၊ စင်စစ်ပင်မှန်ဖေသလော၊ ဧ့တိ၊ ဤသို့ မေးကုန်၏။ တာတာ၊ ဘခင်တို့။ အဟံ၊ သည်။ အညေန ကာရဏေန၊ တပါးသော အကြောင်းဖြင့်။ နဂတာ၊ မသွား။ ဧ့မသ္မိ-ပန ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ အာဇာနေယျ ဝဋ္ဋ၀ါယ၊ အာဇာနည် အမျိုးဖြစ်သော မြည်းမ၏။ ဝိဇာတာယ၊ သားဖွားခြင်း၌။ သညမ္ပိ၊ အမှတ်ကိုမျှလည်း။ အကတ္တာ၊ မပြုမူ၍။ နိသိဒိတုံ၊ ၄ါ။ အယုတ္တံနာမ၊ မသင့်လေတကား။ ဧ့တိ၊ ဤသို့အောက်မေ့ဆင်ခြင်လျက်။ ဒဏ္ဍ ဒီပိကာ၊ဆီမီးဖယောင်းတိုင်တို့ကို။ ဂါဟာပေတ္မာ၊ ယူစေ၍။ ဥဏ္ဏောဒကာဒိနိပိ၊ရေနွေးစသည်တို့ကိုလည်း။ ဂါဟာပေတ္မာ၊ယူစေ၍။ ဒါသိဟိ၊ ကျွန်မိန်းမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂန္ဓွာ၊ ၍။ ဝဋ္ဋ၀ါယ၊ မြည်းမ၏။ ဝိဇာတံ၊ မြည်းငယ်မွေးခြင်းကို။ ပရိဟာရံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ကာရာပေသိ၊ ပြုစေ၏။ ဧ့တိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဇ္ဇေ၊ ဤသို့ ကြောင့်ကြပြုရာ၌။ မေ၊ ငါ့အား။ ကောဒေါသော၊ အဆယ်အပြစ်ရှိသနည်း။ ဧ့တိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အယျ၊ ရှင်သူဌေး။ အမှာကံ၊ တို့၏။ ဓိတာ၊ သွီးသည်။ တ၀၊ ရှင်သူဌေး၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဒါသိဟိပိ၊ ကျွန်မိန်းမတို့သည်လည်း။ အကတ္တာ၊ မပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တံ၊ ရှင်သူဌေးသည်။ ဇ္ဇေ၊ ဤသို့သွားရာ၌။ ကိ'ဒေါသံ၊ အဘယ်အပြစ်ကို။ ပဿသိ၊ မြင်သနည်း။ ဧ့တိ၊ ဤသို့ မေးကုန်၏။

အယျာ၊ အရှင်သူကြွယ်တို့။ ဧ့ဝေ၀ိ၊ ဤအချိန်မတော် သွားရာ၌လည်း။ တာ၀၊ ရှေးဦးစွာ။ ဒေါသော၊ ပြစ်မှားခြင်းသည်။ မာဟောတု၊ မပြစ်စေကာမူ။ ဧ့မိဿာ၀ပန၊ ဤဝိသာခါ၏ကား။ ပိတာ၊ အဘသည်။ ဧ့ဝ၊ ဤနေ့ပြည်တော်သို့။ အာဂမန ကာလေ၊လာသောအခါ၌။ ဧ့မံ ဩ၀ါဒံ၊ ဤအဆုံးအမကို။ ဒေန္တော၊ ပေးသည်ရှိသော်။ ဂုယ္ဟေ ပဋိစ္ဆန္နေ၊လျှို့ဝှက်ရာ ဖုံးလွှမ်းရာအရပ်၌။ ဒသ ဩ၀ါဒေ၊ ဆယ်ကြိမ်သော အဆုံးအမပေးခြင်းတို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တေသံ၊ ထိုဆယ်ခုသော ဩ၀ါဒတို့၏။ အတ္ထံ၊ အကြောင်းကို။ နဇာနာမိ၊ မသိရ။ မေ၊ ငါ့အား။ တေသံ၊ ထိုဆယ်ခုသောဩ၀ါဒတို့၏။ အတ္ထံ၊လိုအပ်သောအနက်ကို။ ကထေတု၊ ဆိုစေချင်၏။ ဧ့မိဿာ၊ ဤဝိသာခါ၏။ ပိတာ၊ အဘသည်။ အန္တောအဝ္ဘ၊ အတွင်းမီးကို။ ၀ဟိ၊ အပယ်သို့။ နနိဟရိတဗ္ဗောတိ၊ မထုတ်အပ်ဟု။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္မေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဥဘတော၊ နံ၀ါးနှစ်ဘက်မှ။ ပဋိ[illegible]ကာနိ'

အိမ်နီးချင်းတို့အား။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ အဒတ္တာ၊ မပေးမူ၍။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။ သတ္ကာနုခေါ၊ တတ်ကောင်းအုံ့လော။ ဧကတိ၊ ဤသို့ဆိုဏ်း။ အမ္ဘ၊ ချစ်သို့။ ကိရ၊ စင်စစ်။ ဧဝံ၊ ဤဆိုသည်အတိုင်းပင် မှန်သလော။ ဧကတိ၊ ဤသို့ မေးကုန်သည် ရှိသော်။ တာတာ၊ ဘခင်သူကြွယ်တို့။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ပိတာ၊ အဘသည်။ ဧတံ၊ ဤပကတိမီးကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ နကထေသိ၊ မဆို။ ဧဒံပန၊ ဤအကြောင်းကိုကား။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ကထေသိ၊ ပြောဆိုဏ်း။ အမ္ဘ၊ ငါ့သို့။ တာဝ၊ သင်၏။ သဿု သသုရ သာမိကာနံ၊ ယောဂ္ဂမမိန်းမသူ ယောဂ္ဂမ ယောက်ျားသူ အရှင်လင်တို့၏။ အဂုဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဗဟိ၊ အပြင်ဖြစ်သော။ တသ္မိံ တသ္မိံ - ဂေဟေ၊ ထိုထိုအိမ်၌။ ဌတ္မာ၊ နေ၍။ မာကထေသိ၊ အတင်းမပြောလေလင့်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧဝရူပေါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ အဂ္ဂိသဒ်သော၊ မီးနှင့် တူသော။ အဂ္ဂိနာမ၊ မီးမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧကတိ၊ ဤသို့ဆိုဏ်း။

အယျာ၊ အမောင်သူကြွယ်တို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ ကာမူ။ ဧကမိဿာ ပန၊ ဤ ပိသာခါ ၏ကား။ ပိတာ၊ အဘသည်။ ဗာဟိရတော၊ အပမ္ဘ။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ နုပဝေသေတဗ္ဗောတိ၊ မသွင်းအပ်ဟု။ အာဟ၊ ဆိုဏ်း။ အမ္ဘေဟိ၊ ငါတို့သည်။ အန္တော အဂ္ဂိမှ၊ အိမ်တွင်း စဖိုမီးသည်။ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းခဲ့သည်ရှိသော်။ ဗာဟိရတော၊ အပမ္ဘ။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ အနာဟရိတုံ၊ မဆောင်စေခြင်းငှါ။ ကိံ သက္ကာ၊ အဘယ်မှာ တတ်နိုင်အုံ့နည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့ဆိုဏ်း။ အမ္ဘ၊ ချစ်သို့။ ကိရ၊ စင်စစ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ အဘက ဆိုသည် မှန်ပေသလော။ ဧကတိ၊ ဤသို့ မေးကုန်ဏ်း။ တာတာ၊ ဘခင်သူကြွယ်တို့။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ပိတာ၊ အဘသည်။ ဧတံ၊ ဤစဖိုအိမ်မီးကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ နကထေသိ၊ မမိန့်မဆို။ ဧဒံပန၊ ဤအကြောင်းကိုကား။ သန္ဓာယ၊ ၍။ ကထေသိ၊ ဆိုဏ်း။ ပဋိပိသာက ဂေဟေသု၊ အိမ်နီးချင်းတို့၏ နေရာအိမ်တို့၌။ ဧတ္ထိယောဝ၊ မိန်းမတို့သည် လည်းကောင်း။ ပုရိသာဝ၊ ယောက်ျားတို့သည် လည်းကောင်း။ သဿု သသုရ သာမိကာနံ၊ ယောဂ္ဂမ မိန်းမသူ ယောဂ္ဂမယောက်ျားသူ အရှင်လင်တို့၏။ အဂုဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ကထေန္တိ၊ ဆိုတတ်ကုန်ဏ်း။ တေဟိ၊ ထိုသူတို့သည်။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်သောစကားကို။ အာဟရိတ္မာ၊ ဆောင်၍။ အသုကောနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော သူသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဧဝဠ ဧဝဠ၊ ဤသို့ ဤသို့လျှင်။ အဂုဏံ၊ ကျေးဇူးမရှိသောစကားကို။ ကထေတိ၊ ဆိုလေဏ်။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ပုန၊ တဘန်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာကထေယျာသိ၊ မဆိုလေလင့်။ ဧကတိ၊ ဤသို့မှာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧတေန အဂ္ဂိနာ၊ ဤမီးနှင့်။ သဒိသော၊ တူသော။ အဂ္ဂိနာမ၊ မီးမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧကတိ၊ ဤသို့ဆိုဏ်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဧကမ္ပိ ပိ ကာရဏေ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သာ၊ ထို ပိသာခါသည်။

နိဗ္ဗေါသာဝ၀၊ အပြစ်မရှိသည် သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဇွေ၊ ဤသြ၀ါဒ နှစ်ပါး၌။ နိဗ္ဗေါသာဝ၀၊ အပြစ်မရှိသည်သာလျှင်။ အဟောသိယထာစ၊ ဖြစ်လေ သိသကဲ့သို့လျှင်။ သေသေသုပိ၊ ကြင်းသော သြ၀ါဒတို့၌လည်း။ ဧ၀ံ၊ ဤအတူ အပြစ်မရှိ။ တေသု၊ ထိုကြင်းသော အဆုံးအမတို့၌။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည် ကား။ အမိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဒဒန္တိ၊ ပေးကုန်၏။ တေသံယေ၀၊ ထိုသူတို့အား သာလျှင်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပိတရာ၊ အဘသည်။ တသာ၊ ထို သွေးပိသာခါအား။ ယံပိ ဝစနံ၊ အကြင်စကားကိုလည်း။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ ယာစိတကံ၊ တောင်း လာသော။ ဥပကရဏံ၊ အဆောက်အဦးကို။ ဂဟေတ္မာယေ၀၊ ယူ၍လျှင်။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ပဋိဒေန္တိ၊ ပြန်ပေးကုန်၏။ တေသညေ၀၊ ထိုသူတို့အား သာ လျှင်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ ဇုတိဇုဒံ၊ ဤစကားကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ယေ၊အကြင်သူတို့သည်။ နဒေန္တိ၊ မပေးကုန်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ နဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးအပ်။ ဇုတိ ဇုဒံ၊ ဤ စကားကို။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ယာစိတကံ၊ တောင်းလာသော အဆောက်အဦးကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ နပဋိဒေန္တိ၊ ပြန်၍ မပေးကုန်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ နဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးအပ်။ ဇုတိဇုဒံ၊ ဤ အကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

ဒဒန္တိ သာပိ၊ ထိုခဏ ချေးငှါး၍ ပေးလာသော သူအား လည်းကောင်း။ အဒန္တိ သာပိ၊ ငှါး၍လည်း မပေးလာသော သူအားလည်းကောင်း။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ ဇုတိ ဇုဒံပန၊ ဤစကားကိုကား။ ဒလိဒ္ဒ ဥတိမိတ္တေသု၊ ဆင်းရဲသော အဆွေခင်ပွန်း, နှလုံးအကျွမ်း မ၀င်သော သူတို့သည်။ သမ္ဘတ္တေသု၊ ရောက်လာ ကုန်သည် ရှိသော်။တေ၊ ထိုသူဘို့သည်။ပဋိဒါတုံ၊ ပြန်ပေးခြင်းငှါ။သတ္တောဿ၊ ၀ါ၊ တတ်နိုင်သည်မူလည်း ဖြစ်စေကုန်။ မာ၀ါ၊ မတတ်နိုင်သည်မူလည်းဖြစ်စေကုန်။ တေသံ၊ တို့အား။ဒါတုမေ၀၊ ပေးခြင်းငှါသာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဇုတိဇုဒံ၊ ဤစကားကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

သုခံ နိသိဒိတဗ္ဗန္တိ ဇုဒမ္ပိ၊ သုခံ နိသိဒိတဗ္ဗံ-ဟူသော ဤစကား ကိုလည်း။ သဿု သသုရ သာမိကေ၊ ယောဂ္ဂမမိန်းမသူ, ယောဂ္ဂမယောက်ျားသူ, အရှင် လင်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝုဋ္ဌာတဗ္ဗဋ္ဌာနေ၊ ထ၍ နေသင့်သောအခါ၌။ နိသိဒိတုံ၊ ထိုင်ခြင်းငှါ။နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်၊ ဇုတိဇုဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။သန္ဓာယ၊ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

သုခံ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗန္တိ ဇုဒံပန၊ သုခံဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ ဟူသော ဤစကားကိုကား။ ဣ သ္သု သသုရ သာမိကေတိ၊ ယောဂ္ဂမ မိန်းမသူ, ယောဂ္ဂမယောက်ျားသူ, အရှင်လင်

တို့မှ။ ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အတုဠ္ဠိတွာ၊ မစားမူ၍။ တေ၊ ထိုယောဂ္ဂမတို့ကို။ ပရိဝိသိတွာ၊ လုပ်ကျွေးပြီး၍။ သဗ္ဗေပိ၊ ခပ်သိမ်းသော ခဲတွယ် တောင်ခဲ့ တို့ကို လည်း။ လဒ္ဓါ လဒ္ဓံ၊ ရအာပ်,မရအာပ်သည်ကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဘုဠ္ဠိတုံ၊ စားခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိဣဒံ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

သုခံ နိပ္ပဇ္ဇိတဗ္ဗန္တိ ဣဒံပန၊ ဤစကားကိုကား။ သသု သသုရ သာမိကေဟိ၊ ယောဂ္ဂမမိန်းမသူ, ယောဂ္ဂမယောကျားသူ, အရှင်လင်တို့မှ။ ပုရေတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ သယနံ၊ အိပ်ရာသို့။ အာရယ္ဟ၊ တက်၍၊ နနိပ္ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ မအိပ်အပ်။ တေသံ၊ ထိုယောဂ္ဂမတို့အား။ ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သည်နှင့် ယှဉ်သော။ ဝါ၊ ပြုသင့်ပြုထိုက်သော။ ဝတ္တပဋိဝတ္တံ၊ ခြေ, လက်ဆုပ်နှယ်ခြင်း အစရှိသော ဝတ်ကြီး, ဝတ်ငယ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပစ္ဆာ၊မှ။ သယံ၊ မိမိသည်။ နိပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ အိပ်ခြင်းငှါ။ ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ဣတိဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

အဝိ ပရိစရိတဗ္ဗော ဣဒံပန၊အဝိပရိစရိတဗ္ဗော ဟူသော ဤစကားကိုကား။ သသုံပိ၊ ယောဂ္ဂမ မိန်းမသူကိုလည်းကောင်း။ သသုရံပိ၊ ယောဂ္ဂမယောကျားသူကိုလည်းကောင်း။သာမိကံပိ၊ အရှင်လင်ကိုလည်းကောင်း။ အဝိခန္ဒိဝိယစ၊ မီးပုံကြီးကို ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဥရဂ ရာဇာနံဝိယစ၊ နဂါးမင်းကို ကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပယိတုံ၊ ရှုမြင်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊သင့်၏။ ဣတိဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

အန္ဓော ဒေဝတာ၊ အိမ်တွင်းနတ်တို့ကို။ နမသိတဗ္ဗာ၊ ရှိခိုးအပ်ကုန်၏။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤ အကြောင်းကိုကား။ သသုဠ္ဠ၊ ယောဂ္ဂမ မိန်းမကို လည်းကောင်း။ သသုရဠ္ဠ၊ယောဂ္ဂမ ယောကျားကိုလည်းကောင်း။ သာမိကဠ္ဠ၊ လင်ကို လည်းကောင်း။ ဒေဝတာဝိယ၊ နတ်တို့ကဲ့သို့။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဒဋ္ဌုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဣတိဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ဣမေသံ ဩဝါဒါနံ၊ ဤ ဆုံးမခြင်းတို့၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့ကို။ အပသယဒန္တာ၊ အကြောင်း ပြန်ခြင်းငှါ. မမြင်သည် ရှိသော်။ ဒုဗ္ဗော မုခေါ၊ အောက်သို့ မျက်နှာပြုလျက်။ နိသိဒိ၊ နေ၏။

အထ၊ ထိုသို့ နေသောအခါ၌။ နံ၊ ထိုမဂါရသူဌေးကို။ ကုဋုမ्बိကာ၊ သူကြွယ်ရှစ်ယောက်တို့သည်။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီး။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဓီတာ၊ သွီးအား။ အညောပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ အတ္ထိကိ ံ၊ ရှိသေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ ံသု၊ မေးကုန်၏။ အယျာ၊ အရှင်သူကြွယ်တို့။ နတ္ထိ၊

မရှိပြီ။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆိုဏ်။ အထ၊ ထိုသို့ အပြစ်မရှိသည် ဖြစ်လျက်။ကသ္မာ၊ အာဘယ့်ကြောင့်။ နိဒ္ဒေါသံ၊ အပြစ်မရှိသော။ နံ၊ ထိုဝိသာခါကို။အကာရဏေန၊ အကြောင်းမရှိဘဲ။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခနှာပေသိ၊ နှင်ထုတ်စေတိသနည်း။ဇုတိ-ဧဝံ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သူကြွယ်တို့က ဆိုသည်ရှိသော်။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ အာဟ၊ ဏ်။ တာတာ၊ ငါ့တခင်တို့။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်ဏ်။သ ဘုရား၊ ယောဂ္ဂမဏ်။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ ပဌမမေဝ၊ ရှေးဦးစွာကလျှင်။ ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်။ * ကိဉ္စာပိ ယုတ္တံ၊ အကယ်၍ကား သင့်ဏ်ရှင့်။ပနတထာပိ၊ထိုသို့သင့်သော်လည်း။ မေ၊ ကျွန်ုပ်ဏ်။ ပိတာ၊ အဘသည်။ အာဂမန ကာလေ၊ လာသောအခါ၌။ မမ၊ ငါ၏။ ဒေါသ သောဓနတ္ထာယ၊ အပြစ်ကို သုတ်သင်ခြင်းအကျိုးငှါ။ မံ၊ ငါ့ကို။ တုမှာကံ၊ သခင်သူကြွယ်တို့ဏ်။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ တုမ္မေဟိ၊ အရှင် သူကြွယ်တို့သည်။ မေ၊ ငါ၏။ နိဒ္ဒေါသဘာဝေါ၊ အပြစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဉတ္တေ၊ သိစေအပ်ပြီ။ ဇုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ဂန္ဆံ၊ သွားခြင်းငှါ။ ယုတ္တံ၊ သင့်ဏ်။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဒါသိဒါသေ၊ကျွန်မိန်းမ, ကျွန်ယောကျ်းတို့ကို။ ယာနာဒီဟိ၊ ယာဉ်ပေါင်းချုပ် စသည်တို့ဖြင့်၊ သဇ္ဇာပေတ၊ စီရင်လေကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဏာပေသိ၊ စေခိုင်းဏ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဝိသာခါကို။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ တေ ကုဋုမ္ဗိကေ၊ ထို သူကြွယ်တို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူစေ၍။ အမ္မ၊ ချစ်သွီး။ မယာ၊ ငါသည်။ အဇာနိတ္ဝာဝ၊ မသိမူ၍ လျှင်။ ကထိတံ၊ ဆိုမိဏ်။ မေ၊ ငါ့အား။ ခမာဟိ၊ သည်းခံပါလော့။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆိုဏ်။ တာတ၊ သခင်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ခမိတဗ္ဗံ၊ သည်းခံအပ်သည်ကို။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ခမာမိ၊ သည်းခံပါ၏။ ပန၊ သည်းခံသည်မှ တပါးနေသည်ကို ဆိုဦးအုံ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ တုရားသာသနာတော်၌။ အဝေစ္စ ပသန္နဿ၊ မတုန်မလှုပ် ကြည်ညိုခြင်းရှိသော။ကုလဿ၊ အမျိုး၏။ မိတာ၊ သွီးတည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ နဝတ္ထာမ၊ မနေနိုင်ကုန်။ မမ ရစိယာ၊ ငါ၏ အလိုအားဖြင့်။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ကို။ ပဋိဇဂ္ဂိတုံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းငှါ။ သစေ လဘာမိ၊ အကယ်၍ ရသည် ဖြစ်အုံ့။ ဝသိဿာမ၊ နေအုံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုဏ်။ အမ္ဗ၊ အမိ။ တွံ၊ ချစ်သွီးသည်။ယထာ-ရစိယာ၊ အလိုရှိတိုင်း။ ဘဝ၊ သင်ဏ်။ သမဏော၊ ရဟန်းတို့ကို။ ပဋိဇဂ္ဂ၊ လုပ်ကျွေးလေလော့။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆိုဏ်။

☰ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ဒသဗလံ၊ မြတ်သောဘုရားကို။ နိမန္တေတ္ဝာ၊ ဆွမ်းတိတ်စေ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တတန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သို့။

---

* ကိဉ္စာပိ နယုတ္တံ၊ (ဆဋ္ဌ)

ပဝေသေသိ၊ ဆွမ်းဘုန်းပေးခြင်းငှါ သွင်း၏။ နဂ္ဂသမဏာပိ၊ တတ္ထတ္ထန်း ရဟန်း ဖယောင်တို့သည်လည်း။ မိဂါရဲ့သေဋ္ဌိနော၊ မိဂါရသူဌေး၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ သဏ္ဌေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဂမနဘာဝံ၊ ကြွလာတော်မူသည်၏ အဖြစ်ကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ပရိဝါရေတ္ဝာ၊ ခြံရံ၍။ နိသိဒိ သု၊ နေကုန်၏။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ဒက္ခိဏောဒကံ၊ အလှူရေစက်ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ သမ္ဗော၊ အလုံးစုံသော။ သက္ကာရော၊ ပူဇော်သက္ကာ အလှူဝတ္ထုကို။ ပဋိယာဒိတော၊ စီရင်အပ်ပြီးသည် ရှိသော်။ မေ၊ ၏။ သသုရော၊ ယောကျ္ဍမသည်။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ ဒသဗလံ၊ သမ္ဗုဒ္ဓဘုရားသို့။ ပရိဝိသတု၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးစေ ချင်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို၊ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဂန္ဓကာမံ၊ သွားခြင်းငှါ အလိုရှိသော။ နံ၊ ထိုမိဂါရသူဌေး ကို။ အာဇီဝကာ၊ တတ္ထတ္ထန်းတို့သည်။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး။ တွံ၊ သင်သည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သမဏာသ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဟာဂန္ဓ၊ မသွားလေလင့်။ ဧတိ၊ သို့။ နိဝါရေသုံ၊ တားမြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထို မိဂါရသူဌေးသည်။ မေ၊ ငါ၏။ သုဏာ၊ ဆွေးမသည်။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင် သာလျှင်။ ပရိဝိသတု၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေး လေလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်လိုက်၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ပရိဝိသိတ္ဝာ၊ ဆွမ်းလုပ် ကျွေးပြီး၍။ ဘတ္တကိစ္စေ၊ ဆွမ်းဘုန်းပေးခြင်းကိစ္စသည်။နိဋ္ဌိတေ ၊ပြီးသည်ရှိသော်။ ပုန၊ တဘန်။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ မေ၊ ငါ၏။ သသုရော၊ ယောကျ္ဍမသည်။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ ဓမ္မကထံ၊ တရားတော်ကို။ သုဏာတု၊ နာစေချင်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့စေလွှတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ဇုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။အဂမနံနာမ၊ မသွားဘဲ နေခြင်း မည်သည်ကား။ အတိဝိယ၊ အလွန် လျှင်။ အယုတ္တန္တိ၊ မသင့်ခဲ့တကားဟု။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောတုကာမတာယ၊ နာခြင်းငှါ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဂစ္ဆန္တံ၊ သွားသော။ နံ၊ ထိုသူဌေးကို။ ပုန၊ တဘန်။ ဧတ၊ ထိုတတ္ထတ္ထန်းတို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဧနယာ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ သမဏာသ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သန္တိကေ၊အထံ ၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တော၊ နာသည်ရှိသော်။ ဗဟိ သာဏိယာ၊ တင်းတိမ် အပ၌။ နိသိဒိတ္ဝာ၊ နေ၍။ သုဏာဟိ၊ နာလေလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ အဿ၊ ထိုသူဌေး၏။ ပုရေတရမေဝ၊ မလာမီ ရှေးဦးစွာကလျှင်။ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သာဏိံ၊ တင်းတိမ်ကို။ ပရိက္ခိပိ သု၊ ခြံရံကုန်၏။ သော၊ ထိုမိဂါရ သူဌေးသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဗဟိသာဏိယံ၊ တင်းတိမ်အပ၌။ နိသိဒि၊ နေ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရား သခင်သည်။ ဂဟပတိ၊ သူဌေး။ တွံ၊ သင်သည်။ ဗဟိသာဏိယံ၊ တင်းတိမ် အပ၌။

နိသီဒတုဝါ၊ နေသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ ပရကုန္ဓေ၊ နံရံတဘက်၌။ နိသီဒတုဝါ၊ နေသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ ပရသေလေ၊ ကျောက်တောင်တဘက်၌။ နိသီဒတုဝါ၊ နေသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ ပရစက္ကဝါဠေ၊ စကြဝဠာ တဘက်၌။ နိသီဒတုဝါ၊ နေသည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ အဟံဇုဠ္ဓေါနာမ၊ ငါဘုရားမည်သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ မမ၊ ငါ၏။ သန္ဓိ၊အသံကို။ သာဝေတုံ၊ ကြားစေခြင်းငှါ။ သက္ကောမိ၊ တတ်နိုင်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ ကြီးဝါးတော်မူလျက်။ မဟာဇမ္ဗုခန္ဓေ၊ သပြေပင်ကြီး၏ ပင်စည်၌။ ဂဟေတ္ဝာ၊ကိုင်၍။စာလေနွှောရိယစ၊လှုပ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း။ အမတာဝသံ၊ အမြိုက်ဟူသောမိုးကြီးကို။ဝယေနွှောရိယစ၊ရွာစေသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ဒေသေတုံ၊ ဟောခြင်းငှါ။ အနုပုဗ္ဗိံ ကထံ၊ အစဉ်သောတရားစကားကို။ အာရဘိ၊ အားထုတ်တော်မူ၏။

ဟိ၊ထိုစကားသင့်စွ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေစ ပန၊မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်ကား။ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တေ၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဌိတာပိ၊ နေသောသူတို့သည်ရင်း။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ဌိတာပိ၊ နေသောသူတို့သည်ရင်း။ စက္ကဝါဠေ သတံ၊ စကြဝဠာ တရာကိုရင်း။ စက္ကဝါဠေ သဟဿံ၊ စကြဝဠာ တထောင်ကိုရင်း။ အတိက္ကမိတ္ဝာ၊ လွန်၍။ ဌိတာပိ၊ နေသောသူတို့သည်ရင်း။ အကနိဋ္ဌ ဘဝနေ၊ အကနိဋ္ဌ ဘုံ၌။ ဌိတာပိ၊ နေသော သူတို့သည်ရင်း။ သဗ္ဗာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဩဘာသေန၊ ကြည့်တော်မူ၏ဟု ဇအာက်မေ့ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ မယ္ဟမေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဟိ၊ သင့်စွ။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ တံတံ၊ ထိုထိုသူကို။ ဩလောကေန္တောရိယ၊ ကြည့်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။တေန တေန၊ ထိုထိုသူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သလ္လ-ပန္တောရိယစ၊ စကားပြောသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပုဒ္ဓါ၊ ဘုရားသခင်တို့သည်။ ကိရ၊ စင်စစ်။ စန္ဒသမာ၊ လနှင့်တူကုန်၏။ စန္ဒော၊ လမင်းသည်။ ဂဂန မဇ္ဈေ၊ ကောင်းကင်လယ်၌။ ဌိတော၊ တည်သည်ဖြစ်လျက်။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ စန္ဒော၊ လရှိ၏။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ စန္ဒော၊ လရှိ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့အား။ ခါယတိ-ယထာ-ထင်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ ဝေံတထာ၊ ဤအတူလျှင်။ယဏ္ဍကဏ္ဍစိ၊ အမှတ်မဲ့ တပါးပါးသော အရပ်၌။ ဌိတာနံ၊ နေကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ အဘိမုခေ၊ ရှေ့ရှုသောအရပ်၌ ဌိတာဝိယ၊ တည်သကဲ့သို့။ ခါယန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။ဧဒံ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ တေသံ၊ ထိုဘုရားသခင်တို့၏။ အလက်တ သိသံ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းနှင့်စပ်သော ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ အဋ္ဌိဘ အကျွန်၊ ညှိသော အဆင်းရှိသော မျက်လုံးတို့ကို။ ဥပ္ပါဋေတ္ဝာ၊ ထုတ်၍။ ဟဒယမံသံ၊ နှလုံးခွံ

သားကို။ ဥပ္ပါ၎ရှေတွာ၊ နုတ်၍။ ပရသ၊ သူတပါး၏။ ဒါသတ္ထာယ၊ ကျွန်ပြုစေ ခြင်းငှါ။ ဇာလိသဒိသေ၊ ဇာလိမင်းသားနှင့် တူကုန်သော။ ပုတ္တေ၊ သားတော် တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကဏ္ဍာဇိနာသဒိသာ၊ ကဏ္ဍာဇိန်မင်းသမီးနှင့် တူကုန်သော။ ဓီတရော၊ သမီးတို့ကိုလည်းကောင်း။ မဒ္ဒိသဒိသာ၊ မဒ္ဒီမိဖုရားနှင့် တူကုန်သော။ ပဇာပတိယော၊ မယားတို့ကို လည်းကောင်း။ ပရိစ္စဇိတ္မာ၊ စွန့်၍။ ဒိန္နဒါနသ၊ ပေးတော် မူအပ်သော အလှူ၏။ ဖလံကိရ၊ အကျိုးဆက် ဖြစ်သတတ်။ ဧတိ၊ ဤကား အကြောင်းတည်း။ မိဂါရသေဋ္ဌိပိ၊ မိဂါရ သူဌေး သည်လည်း။ ခေါ၊ စင်စစ်။ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောခြင်း ကို။ ဝိနိဝတ္တေန္တော၊ ပြီးဆုံးစေသည်ရှိသော်။ ဗဟိ သာဏိယံ၊ တင်းတိမ် အပ၌။ နိသိန္နောဝ၊ နေလျက်လျှင်။ သဗ္ဗသနယ ပဋိမဏ္ဍိတော၊ နည်းတထောင်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ အစလာယ သဒ္ဓါယ၊ မတုန်မလှုပ်သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့်။ ဃမန္တာ-ဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ တိသု သရဏေသု၊ သရဏဂုံသုံးပါးတို့၌။ နိက္ကङ်ခေါ၊ ယုံမှားမရှိသည်။ ဟုတ္မာဝ၊ ဖြစ်၍လျှင်။ သာဏိကဏ္ဏံ၊ တင်းတိမ်စွန်းကို။ ဥက္ခိပိတ္မာ၊ ပင့်၍။ အာဂန္ဒာ၊ လာ၍။ သုဏာယ၊ ခွေးမ၏။ ထနံ၊ သားမြတ်နို့ကို။ မုခေန၊ ခံတွင်းဖြင့်။ ဂဟေတ္မာ၊ စို့၍။ တံ၊ သင်သည်။ မေ၏။ အဇ္ဇတော ပဋ္ဌာယ၊ ယနေ့မှ စ၍။ မာတာ၊ အမိတည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ မာတုဋ္ဌာနေ၊ အမိအရာ၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ သာပိ၊ ထို ဝိသာခါသည်လည်း။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထို အခါမှစ၍။ မိဂါရမာတာနာမ၊ မိဂါရမာတာဟူသော အမည်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။ ပစ္ဆာဘာဂေ၊ နောက်အဘို့၌။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ လဘိတ္မာပိ၊ ရသော်လည်း။ မိဂါရောတိ၊ မိဂါရဟူ၍။ အဃ၊ ထိုသား၏။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကာသိ၊ ၏။

မဟာသေဋ္ဌိ၊ သူဌေးကြီးသည်။ သုဏာယ၊ ခွေးမ၏။ ထနံ၊ နို့ကို။ ဝိသဇ္ဇေတ္မာ၊ လွှတ်၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဒ္ဒိသုပါဒေသု၊ ခြေတော် နှစ်ဘက်တို့၌။ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်။ နိပတိတ္မာ၊ ဝပ်၍။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ပါဏိယိစ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်း။ ပရိသမ္ဘာဟန္တော၊ သုံးသပ်လျက်။ မုခေနစ၊ ခံတွင်းဖြင့်လည်း။ ပရိစုမ္ဗန္တော၊ စုတ်လျက်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် ကား။ မိဂါရော၊ မိဂါရသူဌေးပါတည်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် ကား။ မိဂါရော၊ မိဂါရ သူဌေးပါတည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ နာမံ၊ အမည်ကို။ သာဝေတ္မာ၊ ကြား၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ ဇေတ္တေ ကာလံ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ယတ္ထ၊ အကြင် ရတနာသုံးပါး၌။ ဒိန္နံနာမ၊ ပေးလှူခြင်းမည်သည်ကို။ မဟပ္ဖလန္တိ၊ အကျိုးကြီး

မြတ်၏ဟူ၍။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ ဧုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သုဏိသံ၊ ချွေးမကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဥတံ၊ သိရပေပြီ။ သဗ္ဗာ၊ အလုံးစုံသော။ အပါယ ဒုက္ခာ၊ အပါယ်ဆင်းရဲမှု။ မုတ္တောဿ၊ လွတ်သည်။အမှီ၊ ဖြစ်ရပေပြီ။ ဧုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သုဏိသာ၊ ချွေးမသည်။ ဧုမံဂေဟံ၊ ဤအိမ်သို့။ အာဂန္တွာန်၊ လာခြင်းသည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ အာဂတာ၊ လာသည် ဖြစ်ပါ၏။ ဧုတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဧုမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ဆို၏။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သောဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ယတ္တ၊ အကြင် ရတနာသုံးပါး၌။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူခြင်းသည်။ မဟပ္ဖလံ၊ အကျိုးကြီး၏ ဟူ၍။ အဇ္ဈ၊ ယခုမှ။ ပဇာနာမိ၊ သိရ၏။ မေ၊ ငါ၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ သုဏိသာ၊ ချွေးမသည်။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။ အာဂတာ၊ လာခြင်းကား။ ဘဒ္ဒါဝတာ၊ ကောင်းပေစွ တကား။ ဧုတိ၊ဤသို့ ဂါထာကို ဆို၏။

ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ပုနဒိဝသတ္တာယပိ၊ တဘန်မိုးသောက်သောနေ့ အကျိုးငှါလည်း။ သတ္တာရံ၊မြတ်စွာဘုရားကို။ နိမန္တေသိ၊ ဆွမ်းဘိတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုဝိသာခါ၏။သဿု၊ ယောဂ္ဂမမိန်းမသူသည်။ပုနဒိဝသေ၊ တဘန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၏။တတော ပဋ္ဌာယ၊ထိုအခါမှစ၍။ တံဂေဟံ၊ထိုအိမ်သည်။ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏။ ဝိဝဋ္ဋဒ္ဒါရံ၊ ဟင်းလင်းပွင့်သော တံခါးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မေ၊ ငါ၏။ သုဏိသာ၊ ချွေးမသည်။ ဗဟုပကာရာ၊ များသော ကျေးဇူးရှိ၏။ ပသန္နာကာရံ၊ ကြည်ညိုသော အခြင်းအရာကို။ အဿာ၊ ထိုဝိသာခါအား။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ကြံပြီးသော်။ ဧတိဿာ၊ ဤဝိသာခါအား။ ဘာရိယံ၊ လေးသောဝန်ရှိသော။ ပသာဓနံ၊ တန်းဆာကို။ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပသာဓေတုံ၊ ဆင်ယင်ခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဒိဝါစ၊ နေ့၌ လည်းကောင်း။ ရတ္တောစ၊ ညဉ့်၌လည်းကေင်း။ သဗ္ဗဧုရိယာပထေသု၊ အလုံးစုံသော ဧုရိယာပုထ်တို့၌။ အဿာ၊ ထိုဝိသာခါအား။သလ္လဟုကံ၊ ပေါ့သော။ ပသာဓန ယောဂ်ံ၊ ဆင်ယင်ခြင်းငှါ လျောက်ပတ်သော။ ပသာဓနံ၊ တန်းဆာကို။ ကာရေသာမိ၊ ပြုစေအံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ သစာသဟသ္ဿနကံ၊ အတိုးတသိန်းထိုက်သော။ ဃန-မဋ္ဌကံနာမ၊ ကခဲနက်ပြေပြစ်ခြင်းရှိသော။ ပသာဓနံ၊ တန်းဆာကို။ ကာရေတ္မာ၊ ပြုစေ၍။ တတ္ထ၊ ထိုတန်းဆာသည်၊ နိဋ္ဌိတေ၊ ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဇုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရား

အမ္ဗုးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ နိမန္တေတွာ၊ ဆွမ်းဖိတ်၍။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ ဝိသာခံ၊ ဝိသာခါကို။ သောဠသဟိ-ဂန္ဓောဒက ဃဋေဟိ၊ တဆယ့်ခြောက်လုံး ကုန်သော နံ့သာရေအိုး တို့ဖြင့်။ နှာပေတွာ၊ရေချိုးစေ၍။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ မျက်မှောက်တော်၌။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပသာဒေတွာ၊ တန်းဆာဆင်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒာပေသိ၊ ရှိခိုးစေ၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဝိဟာရမေဝ၊ ကျောင်းတော်သို့သာလျှင်။ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏။ ဝိသာခါပိ၊ ဝိသာခါသည်လည်း။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ ဒါနာဒိနိစ၊ အလှူပေးခြင်း အစရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောန္တီ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ သတ္ထု၊ ဘုရားရှင်၏။ သန္တိကာ၊ အထံတော်မှ။ အဋ္ဌ ဝရေ၊ ရှစ်ပါးသောဆုတို့ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ ဂဂန ဟလေ၊ ကောင်းကင်ပြင်၌။ စန္ဒလေခါဝိယ၊ လရေး ထပြည့်ဝန်းကဲ့သို့။ ပညာယမာနာ၊ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်ကုန်လျက်။ ပုတ္တမိတာဟိ၊ သားသွီးတို့ဖြင့်။ ဝုဏ္ဏီ၊ စည်ပင် ကြီးပွားခြင်းသို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ တဿာ၊ ထိုဝိသာခါ၏။ ဒသပုတ္တ ဒသမိတရော၊ တကျိပ်သောသား တကျိပ်သောသွီးတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ တေသု၊ ထိုသားသွီးတို့တွင်။ ဧကေကဿ၊ တယောက် တယောက်၏။ ဒသ ဒသ ပုတ္တာစ၊ တကျိပ်တကျိပ်သော သားတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒသ ဒသ မိတရောစ၊ တကျိပ်တကျိပ်သော သွီးတို့သည် လည်းကောင်း။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု-တေသုပိ၊ ထိုထိုသားသွီးတို့တွင်လည်း။ ဧကေကဿ၊ တယောက် တယောက်၏ ဒသ ဒသ ပုတ္တာစ၊တကျိပ်တကျိပ်သော သားတို့သည် လည်းကောင်း။ ဒသ ဒသ မိတရောစ၊ တကျိပ်တကျိပ်သော သွီးတို့သည် လည်းကောင်း။ ဇုတိဧဝံ၊ ဤသို့။ အဿာ၊ ထိုဝိသာခါ၏။ ပုတ္တာနတ္ထု ပနတ္ထာသန္ဓာနဝသေန၊ သား မြေး မြစ် အစဉ်အဆက်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဝတ္ထာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိသာခိကာနိ၊ နှစ်ဆယ်အလွန်ရှိကုန်သော။ စတ္တာရိသတာနိစ၊လေးရာသော သားမြေးတို့သည်လည်းကောင်း။ အဋ္ဌပနတ္ထ သဟာသာနိစ၊ရှစ်ထောင်သော မြစ်တို့သည်လည်းကောင်း။အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေန၊ ထိုကြောင့်။ ပေါရာဏာ၊ ရှေးဆရာတို့သည်။ အာဟု၊ကုန်၏။

ဝိသာခါ-ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါအား။ ပုတ္တာ၊ သားသွီးတို့ကား။ ဝိသတိ၊ နှစ်ကျိပ်တို့ဘည်း။ နတ္တာ၊မြေးတို့ကား။ စတုရော သတာ၊လေးရာတို့တည်း။ ပနတ္ထာ၊ မြစ်တို့ကား။ အဋ္ဌသဟဿာ၊ ရှစ်ထောင်တို့တည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ဇမ္ဗုဒီပေ၊ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း၌။ သုပါကဋာ၊ အလွန်ထင်ရှား၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။

အာယု၊ အသက်သည်။ ဝိသတိဝဿသတ်၊ အနှစ်တရာ့ နှစ်ဆယ်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သိသေ၊ ဦးခေါင်းခ်ဉ်။ ကော်ဒိ ပလိတံနာမ၊ တရောင်းသော ဆံဖြူ ပေါက်ခြင်း မည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ နိစ္စံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သောဠသ-ဝဿုဒ္ဒေသိကာဝ၊ ယ၊ တဆယ့်ခြောက်နှစ်ရှယ်ကဲ့သို့။အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ပုတ္တနတ္တ-ပနတ္တာ ပရိဝါရာ၊ သား, မြေး, မြစ် တို့ဖြင့် ခြံရံလျက်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဆန္တိ။ သွားသော။ တံ၊ ထိုဝိသာခါကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဣတ္ထာ၊ ဤသူအပေါင်း တို့တွင်။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ကတမာ၊ အဘယ်သူနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိပုစ္ဆိတာရော၊ အဘန်ဘန် မေးတွယ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေ၊ အကြင် သူတို့သည်။ ဂန္ဆန္တိ၊ သွားသော။ နံ၊ ထိုဝိသာခါကို။ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဝါ၊ ဖြည်းဖြည်း။ ဂန္ဆတု၊ သွားစေချင်၏။ ဂန္ဆမာနာဝ၊ သွားစဉ်ပင်လျှင်။ နော၊ ဝါတို့၏။ အယျာ၊ အရှင်မ ဝိသာခါသည်။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်လေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေန္တိ၊ ကြံစည်အောက်မေ့ကုန်၏။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ နံ၊ ထို ဝိသာခါကို။ ဌိတံ၊ ရပ်၍ နေစဉ်၊ နိသိန္နံ၊ ထိုင်၍နေစဉ်၊ နိပ္ပန္နံ၊ လျောင်း၍နေစဉ်။ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ နိပ္ပဇ္ဇတု၊ အိပ်စေချင်၏။ နိပ္ပန္နာဝ၊ အိပ်ပျော် စဉ်ပင်လျှင်။ နော၊ တို့၏။ အယျာ၊ ရှင်မ ဝိသာခါသည်။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေန္တိ၊ ကြံကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ စတူသု ဣရိယာပထေသု၊ လေးပါးကုန်သော ဣရိယာပုထ် တို့တွင်။ အသုဘ ဣရိယာပထေန နာမ၊ ဤ အမည်ရှိသော ဣရိယာပုထ်ဖြင့်။ နဟောတိ၊ မတင့်တယ်ဟူ၍။ ဝတ္ထုဒ္ဒါ၊ ဆိုအပ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ခေါပန၊ စင်စစ် အားဖြင့်၊ ပဠန္ဓနံ ဟတ္ထိနံ၊ ဆင်ငါးစီးတို့၏။ ဗလံ၊ အားကို။ဓာရေတိ၊ ဆောင်နိုင်၏။ရာဇာ၊ မင်းသည်။ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ပဠန္ဓနံ ဟတ္ထိနံ၊ ဆင်ငါးစီးတို့၏။ ဗလံ၊ အားကို။ ကိရ၊ စင်စစ်။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်နိုင်၏။ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုသော စကားကို။သုတ္တာ၊ကြား၍။တယာ၊ ထိုဝိသာခါ၏။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ဂန္ဒာ၊ သွား၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတ္တာ၊ နာ၍။ အာဂမနဝေလာယ၊ ပြန်လာသောအခါ၌။ ထာမံ၊ အားကို။ ဝိမံသိတု-ကာမော၊ စုံစမ်းလိုသည် ဖြစ်၍။ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်ကို။ ဝိဿဇ္ဇာပေသိ၊ လွှတ်စေ၏။ သော၊ ထိုဆင်သည်။ သောဏ္ဍံ၊ နှာမောင်းကို။ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ ချီ၍။ ဝိသာခံ၊ ဝိသာခါသို့။ အဘိမုခေါ၊ ရှေးရှု။ အဂမာသိ၊ပြေးလာ၏။ တယာ၊ ထိုဝိသာခါ၏။ ပဠသတာ၊ ငါးရာကုန်သော။ ပရိဝါရာ၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော။ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တာသု၊ ထိုမိန်းမတို့တွင်။ ဧကစ္စာ၊ အချို့သော မိန်းမတို့သည်။ ပလာယိံသု၊ ပြေးလေကုန်၏။ ဧကစ္စာ၊ အချို့သော မိန်းမတို့သည်။

နံ၊ ထိုဝိသာခါကို။ ပရိသဒ္ဓိတွာ၊ ဆီးတား ကာကွယ်အံ့သော အခြင်းအရာကို စိရင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဧုဒ်၊ ဤအမှုအရာသည်။ကိ၊ အဘယ်နည်း။ ဧုတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဝိသာခါက မေးသည် ရှိသော်။ အယ္ယ၊ ရှင်မ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တေ၊ အရှင်မ၏။ ပလံ၊ အားကို။ ဝိမံသိတုကာမော၊ စုံစမ်းလိုသည် ဖြစ်၍။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကို။ ဝိဿဇ္ဇာပေသိ ကိရ၊ လွှတ်စေဟန်ရှိ၏။ ဧုတိဝဒိ သု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ဧုမံ၊ ဤဆင်ကို။ဒိသွာ၊ မြင်၍။ပလာယိတေန၊ ထွက်ပြေးသဖြင့်။ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ကထံနုခေါ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။တံ၊ ထိုဆင်ကို။ဂဏ္ဍိဿာမိ၊ ဖမ်းရအံ့နည်း။ ဧုတိစိန္တေတွာ၊ဤသို့ကြံ၍။ နံ၊ထိုဆင်ကို။ ဒဠ္ဠ၊ မြဲစွာ။ သစေ ဂဏ္ဍိဿာမိ၊ အကယ်၍ ဖမ်းချေသည် ဖြစ်အံ့။ သော၊ ထိုဆင်သည်။ ဝိနဿေယ္ယ၊ သေကျေပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်ရာ၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်လျက်။ ဒ္ဒိဟိ အင်္ဂုလိဟိ၊ လက်ချောင်း နှစ်ခုတို့ဖြင့်။ သောဏ္ဍာယ၊ နှာမောင်း၌။ ဂဟေတွာ၊ ဆွဲငင်၍။ ပဒ္ဒိပဏာမေသိ၊ တွန်း၏။ ဟတ္ထိ၊ ဆင်သည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ သန္ဓာရေတွာ၊ တည်တံ့စေ၍။ ဌာတုံ၊ ရပ်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ရာဇာ(ကော၊ မင်းယင်ပြင်၌။ ဥဏ္ဏာဠိကော၊ ဆောင့်ကြောင့်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ပတိတော၊ လည်းလေ၏။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါအား။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ သာဓုကာရံ။ ကောင်းချီးကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သာပိ၊ ထိုဝိသာခါသည်လည်း။ သပရိဝါရာ၊ အခြံအရံနှင့်တကွ။ သောတ္ထိနာ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။

တေနခေါပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ဗဟုပုတ္တာ၊ များသော သား, သွီးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဗဟုနတ္တာ၊ များသောမြေးတို့သည်။ဗဟုပနတ္တာ၊ များသော မြစ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏။ ပုတ္တာ၊ သား, သွီးတို့သည်။အရောဂါ၊ အနာမရှိခြင်းကြောင့်။ နတ္တာ၊ မြစ်တို့သည်။ အရောဂါ၊ ဘေးမရှိခြင်းကြောင့်။ ပနတ္တာ၊ မြစ်တို့သည်။ အရောဂါ၊ ဆင်းရဲဝေဒနာ မရှိခြင်းကြောင့်။ အဘိမဂ်လသမ္ပတ္တာ၊ အလွန်မဂ်လာရှိသော ဝိသာခါ ဟု သမုတ်အပ် ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာဝတကေသု၊ထိုမျှအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ပုတ္တ နတ္တ ပနတ္တေသု၊သား,မြေးမြစ်တို့တွင်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ဧကောပိ၊ တယောက်မျှသည်လည်း။ အန္တရာ၊ အကြား၌။ မရဏံပတ္တောနာမ၊ သေခြင်းသို့ ရောက်သောသူမည်သည်။နာဟောသိ၊ မဖြစ်။သာဝတ္ထိဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိပြည်သားတို့သည်။မဂ်လေသု ဆဏေသု၊ မဂ်လာရှိသော ပွဲသဘင်တို့၌။ ဝိသာခံ၊ ဝိသာခါကို။ ပဋမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ နိမန္တေတွာ၊ဘိတ်မန်၍။ သောဇေန္တိ၊ကျွေးမွေးကုန်၏။အထ၊ထိုအခါ၌။ကေသို-ဥဿဝဒိဝေ၊ တခုသော ပွဲသဘင်နေ့၌။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်

မဏ္ဍိတပသာဒိတေ၊ ပုတိုးလက်ကောက် စသော တန်းဆာဖြင့် တန်းဆာဆင်ပြီး သည်ရှိသော်။ဓမ္မသဝနာယ၊ တရားနာခြင်းငှါ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဝိသာခါဟိ၊ ဝိသာခါသည်လည်း။ နိမန္တိတဿာနေ၊ ဘိတ်ရာ အရပ်၌။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စားသောက်၍။ မဟာလတာ ပသာဓနံ၊ မဟာလတာ အမည်ရှိသော တန်းဆာကို။ပသာဓေတွာ၊ ဆင်ယင်၍။မဟာဇနေန၊ လူအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။အာဘရဏာနိ၊တန်းဆာတို့ကို။ ဩမုဉ္စိတွာ၊ ချွတ်၍။ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ အင်္ကျီရုံဖြင့်၊ ဘဏ္ဍိကံ၊ အထုပ်ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ ဒါသိယာ၊ ကျွန်မအား။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ယံ၊ အကြင်အကြောင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ တေနခေါ၀ပန သမယေန ။လ။ ဂဏ္ဍာဟိတိ၊ ဟူ၍။ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

☰ တေနခေါ၀ပနသမယေန၊ ထိုအခါ၌။ သာ၀တ္ထိယံ၊ သာ၀တ္ထိပြည်၌။ဥဿဝေါ၊ ပွဲသဘင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ အလက်တ ပဋိယတ္တာ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာရာမံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ မိဂါရမာတာ၊ မိဂါရ၏အမိဖြစ်သော။ ဝိသာခါဟိ၊ ဝိသာခါသည်လည်း။ အလက်ကတ ပဋိယတ္တာ၊ တန်းဆာ ဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ မိဂါရမာတာ၊ မိဂါရသူဌေး၏ အမိဖြစ်သော။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ အာဘရဏာနိ၊ တန်းဆာတို့ကို။ ဩမုဉ္စိတွာ၊ ချွတ်၍။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ အင်္ကျီရုံဖြင့်။ ဘဏ္ဍိကံ၊ အထုပ်ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ဒါသိယာ၊ ကျွန်မအား။အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဧ၊ ကျွန်မ။ ဟန္ဒ၊ ယခု၊ ဧမံ ဘဏ္ဍိကံ၊ ဤအထုပ်ကို။ ဂဏ္ဍာဟိ၊ ယူလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွားသည်ရှိသော်။ စိန္တေသိကိရ၊ ကြံသတတ်။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ မဟာ္ဃပသာဓနံ၊ အကိုးများစွာထိုက်သော တန်းဆာကို။ သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ပဋိမုဉ္စံ၊ စွပ်လျက်။ ယာ၀ပါဒပိဋ္ဌံ၊ ခြေဖမိုးတိုင်အောင်။ အလက်ာရံ၊ တန်းဆာကို။ အလက်ရိတွာ၊ တန်းဆာဆင်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပဝိသိတုံ၊ ဝင်ခြင်းငှါ။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်အောက်မေ့လျက်။ နံ၊ ထိုတန်းဆာကို။ ဩမုဉ္စိတွာ၊ ချွတ်၍။ ဘဏ္ဍိကံ၊ အထုပ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အတ္တနော၊ ၏။ ပုညေနေ၀၊ ကောင်းမှုဖြင့် လျှင်။နိဗ္ဗတ္တာယ၊ ဖြစ်သော။ ပဗ္ဗဟတ္ထိ ထာမ ဓရာယ၊ ဆင်ငါးစီးအားလိုဆောင်သော။ ဒါသိယာ၊ ကျွန်မ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သာဓေ၊ ထိုကျွန်မ သည်လျှင်။ တံ၊ ထိုမဟာလတာ တန်းဆာကို။ ဂဏ္ဍိတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ သဏ္ဌောတိကိရ၊ တတ်နိုင်သတတ်။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ နံ၊ ထိုကျွန်မကို။ အမ္မ၊

ချစ်သို့။ ဧကမံပသာဓနံ၊ ဤတန်းဆာကို။ ဂဏ္ဍာယ၊ ယူကုန်လော့။ သတ္တူ၊ ဘုရား သခင်၏။ သန္ဓိကာ၊ အထံမှ။ နိဝတ္တန ကာလေ၊ ပြန်လာသော ကာလ၌။ နုံ ထို တန်းဆာကို။ ပသာဓေဿာမိ၊ ဆင်ယင်အံ့။ ဧတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တံပန၊ ထို တန်းဆာကိုလျှင်။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ဃနမဋ္ဌကံ၊ ဃနမဋ္ဌက အမည်ရှိသော။ ပသာဓနံ၊ တန်းဆာကို။ ပသာဓေတ္တာ၊ ဆင်ယင်၍။သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ဓမ္မံ၊ တရားကို။အသေသာသိ၊ နာ၏။ဓမ္မဿဝနာဝသာနေ၊ တရား နာပြီးသော အဆုံး၌။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲသွား၏။ အဿာ၊ ထိုဝိသာခါ၏။ သာပိ ဒါသီ၊ ထို ကျွန်မသည်လည်း။ တံပသာဓနံ၊ ထိုတန်းဆာကို။ ပမုဋ္ဌာ၊ မေ့ရစ်၏။ ဓမ္မံ၊ တရား ကို။သုတ္တာပန၊ နာ၍ကား။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်သည်။ ပက္ကန္တာယ၊ ဖဲပြီးသည် ရှိသော်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ပစ္စည်းဝတ္ထုသည်။ ပမုဋ္ဌံ၊ မေ့လျော့သည်။ သစေ– ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ ပဋိသာမေတိ၊ သိမ်းသိမ်းဆည်းရ၏။ဧတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်း ကြောင့်။သော၊ ထို အာနန္ဒာသည်။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ မဟာလတာ ပသာဓနံ၊ မဟာလတာ တန်းဆာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရော– စေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ဘဒန္တ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ပသာဓနံ၊ တန်းဆာကို။ ပမုဿိတ္တာ၊ မေ့ရစ်၍။ ဂတာ၊ သွား၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ ကြားလျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ။ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ ဌပေဟိ၊ လားဘိလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ် သည်။တံ၊ထိုတန်းဆာကို။ဥက္ခိပိတ္တာ၊ချီ၍။သောပါနပဿေ၊ စောင်းတန်းတေး၌ လေးဝှေတ္တာ၊ ဆွဲ၍။ ဌပေသိ၊ ထား၏။

ဝိသာခါပိ၊ ဝိသာခါသည်လည်း။ သုဝိယာယ၊ သုဝိယနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂန္တ္ဝါ ဂမိက ဂိလာနာဒီနံ၊ ညှဉ်သည်, ခရီးသွား, သူနာ စသည်တို့အား။ ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သည်နှင့် ယှဉ်သောအမှုကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။ဧတိ၊ ဤသို့။ အန္တောဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတွင်း၌။ ဝိစရိ၊ လှည့်ပတ်သွားလာ၏။တာပန– ဥပါသိကာယော၊ ထို ဒါယိကာမတို့ကို။ အန္တော ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတွင်း၌။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သဝိ မဓု တေလာဒီဟိ၊ ထောပတ်, ပျား, တင်လဲ စသည်တို့ဖြင့်။ ပကတိယာ၊ သဘောအားလျော်စွာ။ အတ္ထိကာ၊ အလိုရှိကုန်သော။ ဒဟရာစ၊ ပဋ္ဌင်းငယ် ကို့သည် လည်းကောင်း။ သာမဏေရာစ၊ တို့သည်လည်းကောင်း။ ထာလကာဒီနိ၊ ခွက် အစရှိသည် တို့ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ကိုင်စွဲ၍။ ဥပသင်္ကမန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏။ တသ္မိံ ဒိဝသေ၊ ထိုနေ့၌။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ကရိ ်သု၊ ပြုကုန် ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ဂိလာနံ၊ နာသော။ ဧကံ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းတပါးကို။ ဒိသ္မာ၊

မြင်၍။ သုဂ္ဂိယာ၊ သုဂ္ဂိယာသည်။ အယျသ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ကေန၊ အဘယ်ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ သနည်း။ ဧတိ ပုဏ္ဏိတ္မာ၊ ဤသို့ မေးခြင်း ကြောင့်။ ပဋိဏ္ဍာဒနီယေန၊ သားစိမ်း ဝါးစိမ်းဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ ဧတိ ဝုတ္တော၊ သော်။ အယျသ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ဟောတု၊ အလိုရှိသည် ဖြစ်မူကား။ ပေသေဿာမိ၊ ပို့လာစေအံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဒုတိယ ဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ ကဋ္ဌိယ မံသံ၊ အပ်သောအသားကို။ အလတ္တန္တိ၊ မရသည်ရှိသော်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဥရမံသေန၊ ပေါင်သားဖြင့်။ ကတ္တုမ္ဗ ယုတ္တက ကိစ္စံ၊ သားစိမ်းဟင်းချက်ခြင်းနှင့် ယှဉ်သော ကိစ္စကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပုန၊ တဘန်။ သတ္ထုရိ၊ ဘုရားရှင်၌။ ပသာဒေန၊ ကြည်ညိုခြင်းဖြင့်။ ပါကတိက သရိရာဝ၊ ပြကတော်သော ကိုယ်ဖြင့်လျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိသာခါပိ၊ ဝိသာခါသည်လည်း။ ဂိလာနေစ၊ လူနာတို့ကို လည်းကောင်း။ ဒဟရေစ၊ ပဋ္ဌင်းငယ်တို့ကို လည်းကောင်း။ သာမဏေရေစ၊ သာမဏေတို့ကို လည်းကောင်း။ ဩလောကေတ္မာ၊ ကြည့်၍။ အညေန၊ တပါးသော။ ဒ္ဝါရေန၊ တံခါးဖြင့်။ နိက္ခမိတ္မာ၊ ထွက်၍။ ဂိဟာရှုပစာရေ၊ ကျောင်း၏ ဥပစာရ၌။ ဌိတာ၊ ရပ်လျက်။ အမ္မ၊ အမိ။ ပသာဓနံ၊တန်းဆာကို။အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ပသာဓေဿာမိ၊ ဆင်ယင်အံ့။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သာဒါသီ၊ ထိုကျွန်မသည်။ ပမုဿိတ္မာ၊ မေ့လျော့ခဲ့၍။ နိက္ခန္တဘာဝံ၊ ထွက်လာသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တ္မာ၊ သိ၍။ အယျ၊ အရှင်မ။ အဟံ၊ ကျွန်တော်မသည်။ ပမုဋ္ဌာ၊ မေ့လျော့ခဲ့သည်။ အမ္မိတိ၊ဖြစ်ချေပြီဟု။ အာဟ၊ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ပြီးကား။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဂဏ္ဍိတ္မာ၊ ယူ၍။ ဟေ၊ လာခဲ့လော့။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ အယျေန၊ သခင်ဖြစ်သော။ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဥက္ခိပိတ္မာ၊ ချီ၍။ အညတ္ထိ ဌာနေ၊ တပါးသော အရပ်၌။ ဌပိတံ၊ ထားသည်။ သစေပန ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ မာအာဟရေယျာသိ၊မဆောင်ခဲ့လင့်လော့။ အယျသ္မေ ဝ၊ အရှင်အာနန္ဒာအားသာလျှင်။ တံ၊ ထိုဆင်ယင်သော တန်းဆာကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ပရိစ္ဆတ္တံ၊ စွန့်အပ်ပြီ။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ ကုလမနုဿာနံ၊ အမျိုးသားဖြစ်သောလူတို့၏။ ပမုဋ္ဌတဏ္ဍုကံ၊ မေ့ရစ်သော ဥစ္စာထုပ်ကို။ ထေရော၊ ရှင်အာနန္ဒာသည်။ ပဋိသာမေတိ၊ သိမ်းဆည်းရ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ကိရ၊ စင်စစ်။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ တတ္ထ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ထေရောပိ၊ ရှင်အာနန္ဒာ သည်လည်း။ တံ ဒါသိံ၊ ထိုကျွန်မကို။ ဒိသ္မာ ဝ၊ မြင်၍လျှင်။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အာဂတာ၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဧတိပုဏ္ဏိတ္မာ၊ ဤသို့မေး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ပ်၏။ အယျာယ၊ သခင်မ၏။ ပသာဓနံ၊ တန်းဆာကို။

ပမုဿိတ္တာ၊ မေ့လျော့ရစ်၍။ အာဂတာ၊ လာသည်။ အမ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဇုတိဝုဏ္ဏေ၊ ဤသို့လျှောက်သည် ရှိသော်။ မေ၊ ငါသည်။ ကေသွိ ံ သောပါန ပဿေ၊ တခု သော စောင်းတန်းတေး၌။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်၏။ ဂန္ဓ၊ သွားချေ။ နံ ထိုတန်းဆာ ကို။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလော့။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုကျွန်မသည်။ အယျ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ အာမဋ္ဌဘဏ္ဍကံ၊ သုံးသပ်လေပြီးသော ဘဏ္ဍာကို။မယ္ဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏။အယျာယ၊ အရှင်မ ဝိသာခါ သည်။အနာဟာရိယံ၊ မသုံးဆောင်အပ်သည်ကို။ ကတံ၊ပြု၏။ ဇုတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ ဆို၍။ တုဏ္ဍဟတ္ထာဝ၊ လက်ချည်းစည်းလျှင်။ ဂန္ဒာ၊ ပြန်လာခြင်းကြောင့်။ အမ္မ၊ အမိ။ကိန္တိ၊ အကြောင်း အဘယ်သို့နည်းဟု။ ဝိသာခါယ၊ သည်။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးလတ် သော်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ အမ္မ၊ အမိ။ အဟံ၊ ငါသည်။ မမ အယျေန၊ ငါ့အရှင်အာနန္ဒာသည်။ အာမဋ္ဌဘဏ္ဍံ၊ သုံးသပ်လေပြီး သော ဘဏ္ဍာကို။ နပိလန္ဒိသာမိ၊ မဆင်ယင်အံ့။ တံ၊ ထိုတန်းဆာကို။ မယာ၊ ငါသည်။ ပရိစ္ဆတ္တံ၊ စွန့်အပ်ပြီ။ အယျာနံ ပန၊ အရှင်ဘုရားတို့ အား၊ကား။ ပဋိ-ဇဂ္ဂိတုံ၊ သိမ်းဆည်းခြင်းငှါ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲပြုပြင်၏။ တံ၊ ထိုတန်းဆာကို။ ဝိဿဇ္ဇေတ္တာ၊ စွန့်၍။ ကဠိယဘဏ္ဍံ၊အပ်သောဘဏ္ဍာကို။ ဥပနေသာမိ၊ ဆောင် အံ့။ ဂန္ဓ၊သွားချေ။ နံ၊ ထိုတန်းဆာကို။ အာဟရာဟိ၊ ဆောင်ချေလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုကျွန်မသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အာဟရိ၊ ဆောင်ယူ၏။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ တံ၊ ထိုတန်းဆာကို။ အပိလန္ဒိတ္တာဝ၊ မဆင်ယင်မှု၍ လျှင်။ ကမ္မာရေ၊ ပန်းထိမ်သည်တို့ကို။ ပဏ္ဍောသာပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ အယ္ယ ါ ပေသိ၊ အဘိုးပြတ်စေ၏။ တေဟိ၊ ထိုပန်းထိမ်သည်တို့သည်။ နဝ ကောဋိယော၊ ကိုးကုဋေတို့သည်။ အယ္ယတိ၊ ထိုက်၏။ အသ၊ ထိုတန်းဆာ၏။ (အသကား ပါဠိသေသတည်း။ ဤမှ နောက်ကိုဖြစ်စေ ရှေကဖြစ်စေ ပုဒ်ပါဠိ အပိုတွေ့လျှင် ပါဠိသေသ ထည့်သည်ဟု မှတ်လေ။) ဟတ္ထကာရာပဏိယံ ပန၊ လုပ်စရာ၌ အဘိုးလက်ခသည်ကား။ သတသဟဿံ၊ တသိန်းသောအဘိုးကို။ အယ္ယတိ၊ ထိုက်၏။ ဇုတိဝုဏ္ဏေ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ တပြိုးကား။ ပသာဓနံ၊ တန်းဆာကို။ ယာနေ၊ လှည်းရထား၌။ ဌပါပေတ္တာ၊ တင်စေ၍။ တံ၊ ထိုဘန်းဆာကို။ ဝိက္ကိဏထ၊ ရောင်းကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တတ္ထကံ၊ ထိုမျှလောက်သော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ဂဏှိတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ နသက္ခိဿတိ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့။ ဟိ။ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။တံပသာဓနံ၊ထိုတန်းဆာကို။ပသာဓေတုံ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းငှါ။ အနုဋ္ဌဝိကာ၊ ထိုက်တန်သော။ ဇုတ္ထိယောနာမ၊ မိန်းမ မည်သည်တို့ကို။ ဒုလ္လဘာ၊ ရခဲ၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ပထဝိမဏ္ဍလသ္မိ ံ၊ မြေ အပြင်၌။ ကိသော၊ သုံးယောက်

ကုန်သော။ ဧကတ္တိယောဝ၊ မိန်းမတို့သည်သာလျှင်။ မဟာလတာ ပသာဒနံ၊ မဟာ လတာ တန်းဆာကို။ လသိ သု၊ ကုန်၏။ ဝိသာခါ မဟာဥပါသိကာ၊ ဝိသာခါ ဒါယိကာမကြီးလည်းကောင်း။ ဗန္ဓုလ မလ္လသေနာပတိ သ၊ မလ္လာမင်း၏ သား ဖြစ်သော ဗန္ဓုလစစ်သူကြီး၏။ ဝါ၊လက်ပမ်းသည် ဗန္ဓုလစစ်သူကြီး၏။ ဘရိယာ၊ မယားဖြစ်သော။ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာလည်းကောင်း။ ဗာရာဏသီ သေဋ္ဌနော၊ ဗာရာဏသီ သူဌေး၏။ ဓိတာ၊ သွေးလည်းကောင်း။ ဧတိ ဧမာ တိသော၊ ဤ သုံးယောက်သော မိန်းမတို့သည်။ လသိ သု၊ ရကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ သယမေဝ၊ မိမိသည်ပင်လျှင်။ တဿ၊ ထို တန်းဆာ ၏။ မူလံ၊ အဘိုးကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ သတ သဟဿာမိကာ၊ တသိန်း အလွန် ရှိကုန်သော။ နဝ ကောဋိယော၊ ကိုးကုဋေတို့ကို။ သကဋေ၊ လှည်း၌။ အာရော-ပေတ္ဝာ၊ တင်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ နေတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယ္ဟံ၊အကျွန်ုပ်၏။ အယျေန၊ အရှင်ဖြစ်သော။ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပသာဒနံ၊ တန်းဆာကို။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ အာမဋ္ဌံ၊ သုံးသပ်လေပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အာမဋ္ဌ ကာလတော၊ သုံးသပ်သောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ တံ၊ ထို ဆင်ယင်သော တန်းဆာကို။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝိလန္ဒိတုံ၊ ဆင်ယင်ခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ တံ ပန၊ ထိုတန်းဆာကိုကား။ ဝိသခ္ခိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ကဝိယံ၊ အပ်သည်ကို။ ဥပနေဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝိတ္ထိကာပေန္တီ၊ ရောင်းစေသည် ရှိသော်။ ဂဏ္ဍိတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ သမတ္ထံ၊ စွမ်းနိုင်သော။ အညံ၊ တပါးသောသူကို။ အဒိသ္ဝာ၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ ဒဟာမေဝ၊ အကျွန်ုပ်သည်ပင် လျှင်။ တဿ၊ ထိုတန်းဆာ၏။ မူလံ၊ အဘိုးကို။ ဂါဟာပေတ္ဝာ၊ ယူစေ၍။ အာဂတာ၊ ရောက်လာ၏။ စတူသု ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့တွင်။ ကတရ-ပစ္စယေန၊ အဘယ်ပစ္စည်းဖြင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဥပနေဿာမိ၊ ဆောင်ရ အံ့နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ ဒါယိကာမ။ ပါစိန ဒ္ဒါရေ၊ အရှေ့တံခါး၌။ သံဃဿ၊ သံဃာ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ တေ၊ သင်အား။ ယုတ္တံ၊ သင့်တင့်လျှောက်ပတ်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယုတ္တံ၊ ပြုခြင်းငှါ သင့်ပေ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ဘုဇ္ဇမာနသာ၊ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ နဝ ကောဋိယော၊ ကိုးကုဋေသော ဥစ္စာတို့ဖြင့်။ ဘူမိမေဝ၊ မြေကို သာလျှင်။ ဂဏ္ဍိ၊ ဝယ်ယူ၏။ အပရဘိ၊ တပါးကုန်သော။ နဝဟိ ကောဋိဟိ၊ ကိုးကုဋေသော ဥစ္စာတို့ဖြင့်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ပစ္ဆူသ သမယေ၊မိုးသောက်သောအခါ၌။လောကံ၊သတ္တလောကကို။ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ဒေဝလောကာ၊ နတ်ပြည်မှ။ စရိတ္တာ၊ စုတေ၍။ ဘဒ္ဒိယနဂရ သေဋ္ဌိကုလေ၊ ဘဒ္ဒိယပြည် သူဌေးအမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တာသ၊ ဖြစ်သော။ ဘဒ္ဒိယသေဋ္ဌိ၊ ဘဒ္ဒိယအမည်ရှိသော။ သေဋ္ဌိပုတ္တာသ၊ သူဌေးသား၏။ ဥပနိဿယ သမ္ပတ္တိံ၊ အကြောင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အနာထပိဏ္ဍိကသ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းဘုန်းပေးခြင်းကိစ္စကို။ ကတ္တာ ပြု၍။ ဥတ္တရဒ္ဒါရာဘိမုခေါ၊ မြောက်တံခါးသို့ ရှေ့ရှုကြွတော်မူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ပကတိယာ၊ သဘောအားဖြင့်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှိတ္တာ၊ ခံယူ၍။ ဒက္ခိဏဒ္ဒါရေန၊ တောင်တံခါးဖြင့်။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ ဇေတဝနေ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝသတိ၊နေတော်မူ၏။အနာထပိဏ္ဍိကသ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏။ ဂေဟေ၊အိမ်၌။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဟေတ္တာ၊ခံ၍။ပါစီနဒ္ဒါရေန၊ အရှေ့တံခါးဖြင့်။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ ပုဗ္ဗာရာမေ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်၌။ ဝသတိ၊ နေတော်မူ၏။ဥတ္တရဒ္ဒါရံ၊ မြောက်တံခါးကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဂစ္ဆန္တံယေဝ၊ ကြွသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီကို။ ပတ္တမိသတိ၊ ဖဲလတ္တံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဇာနန္တော်၊ သိကုန်၏။ ဝိသာခါပိ၊ ဝိသာခါသည်လည်း။ တံ ဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဥတ္တရဒ္ဒါရာဘိမုခေါ၊ မြောက်တံခါးသို့ရှေ့ရှု။ ဂတော၊ ကြွတော်မူ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆိုသော စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရီကို။ ဂန္တုကာမော၊ ကြွတော်မူလိုသည်။ အတ္ထု၊ဖြစ်သလော။ ဧတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ။ အာမ၊ ဩကြွလိုသည်မှန်၏။ ဧတိ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘွောက် ဓနံ၊ ဤမျှလောက်သော ဥစ္စာကို။ ပရိစ္စဇိတ္တာ၊ စွန့်၍။ တုမှာကံ၊အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ ကာရေမိ၊ ဆောက်လိုပါ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နိဝတ္တထ၊ ပြန်နစ်တော်မူပါဦး။ ဧတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ။ ဧဒံ၊ ဤသို့ ကြွခြင်းသည်။အနိဝတ္ထ ဂမနံ၊ မပြန်အံ့သော ကြွခြင်းတည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ အဒ္ဓါ၊ မဆွတ်။ ဟေတု သမ္ပန္နံ၊ အကြောင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ကိဠိ၊တစုံတယောက်သောသူကို။ဘဂဝါ၊ဘုရားသခင်သည်။ ပဿိဿတိ၊ မြင်တော် မူလတ္တံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေတ္တာ၊ ကြံ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုဘုပြီးကား။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ကတာကတ ဝိဇာနနကံ၊

ပြုအပ်သော အခြင်းအရာ, မပြုအပ်သောအခြင်းအရာကို သိသော။ ကော် ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတပါးကို။ နိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်စေ၍။ ဂန္ဓာ ထ၊ ကြွတော်မူပါလော့။ ဇုတိ-အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝိသာခေ၊ ဝိသာခါ။ ယံ၊ အကြင်ရဟန်းကို။ ရစ္ခသိ၊ နှစ်သက်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဏှာဟိ၊ ယူလော့လော့။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာ မထေရ်ကို။ ကိန္တာဝိ ပိယာ့ယတိ၊ အကယ်၍ကား ချစ်မြတ်နိုး၏ရှင်။ ပန၊ ထိုသို့ မြတ်နိုး သော်လည်း။ မဟာ မေဂ္ဃလာနတ္ထေရော၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ ဇုဒ္ဓိမာ၊ တန်းခိုးကြီး၏။ မေ၊ ငါသည်။ ဧတံ၊ ဤ မောဂ္ဂလာန်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ကမ္မံ၊အမှုသည်။လဟုံ၊လျင်စွာ။ နိပ္ဖဇ္ဇိဿတိ၊ ပြီးလတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပုန၊ တဘန်။ စိန္တေတွာပိ၊ ကြံ၍လည်း။ ထေရဿ၊ ရှင် မောဂ္ဂလာန်မထေရ်၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ ထေရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ သြလောကေသိ၊ ကြည့်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင် သည်။ မောဂ္ဂလာန၊ မောဂ္ဂလာန်။ တဝ၊ သင်၏။ ပရိဝါရေ၊ အခြံအရံ ဖြစ်ကုန်သော။ ပဋ္ဌသတေ ဘိက္ခူ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ နိဝတ္တ၊ ပြန်လေ လော့။ ဇုတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ တထာ၊ ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တဿ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်၏။ အာနု-ဘာဝေန၊ အာနုဘော်ဖြင့်။ ပညာသ သဋ္ဌိယောဇနာနိ၊ ယူဇနာငါးဆယ်, ယူဇနာ ခြောက်ဆယ်တိုင်တိုင်။ ရက္ခတ္ထာယ၊ သစ်အလို့ငှါ လည်းကောင်း။ ပါသာ-ဏဿ၊ ကျောက်အလို့ငှါလည်းကောင်း။ ဂတာ၊ သွားကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ မဟန္တေ မဟန္တေ၊ ကြီးကုန် ကြီးကုန်သော။ ရက္ခေစ၊ သစ်ပင်တို့ကို လည်းကောင်း။ ပါသာဏေစ၊ ကျောက်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ တံ ဒိဝသမေဝ၊ ထိုနေ့ဌာသာလျှင်။ အာဂန္တ္ဝါ၊ လာကုန်၏။ သကဋေ၊ လှည်း၌။ ရက္ခပါသာဏေ၊သစ်, ကျောက်တို့ကို။ အာရောပေန္တာ၊ တင်စေကုန်သည်ရှိသော်။ နေဝ ကိလမန္တိ၊ မပင်ပန်းကုန်။ အဂ္ဂေါ၊ ဝင်ရိုးသည်။ နဘိဇ္ဇတိ၊ ကျေ။ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့် မိလျှင်။ ဒ္ဒိဘူမိကံ၊ ဘုံနှစ်ဆင့် ရှိသော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ ကရိ ံသု၊ ပြုကုန်၏။ ဟေဋ္ဌာ ဘူမိယံ၊ အောက် ဘုံဆင့်၌။ ပဋ္ဌ-ဂဏ္ဍသတာနိ၊ တိုက်ခန်း ငါးရာတို့ ကိုရင်း။ ဥပရိဘူမိယံ၊ အထက်ဘုံဆင့်၌။ ပဋ္ဌ-ဂဏ္ဍသတာနိ၊ တိုက်ခန်းငါးရာတို့ကိုရင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဂဏ္ဍသဟဿ ပဋ္ဌိမဏ္ဍိတ-ပါသာဒေါ၊ တိုက်ခန်းကနဉ်ထောင်ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော ပြာသာဒ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဌကရိသေ၊ ရှစ်မင်းပယ်စာ မျှလောက်သော။ ပရိသုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ် သန့်ရှင်းသော။ ဘူမိ ဘာဂေ၊ မြေအတို့၌။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ ကာရာပေသိ၊ ဆောက်စေ၏။ သုဒ္ဓါ၊ဟပါးနှင့်မရော သက်သက်။ ဝါ၊ တဆောင်

တည်း။ ပါသာဒေါ၊ ပြာသာဒ်သည်။ နသောဘတိ၊ မတင့်တယ်ခဲ့။ ဧုတိ၊ ထို့ကြောင့်။ တံဟိ၊ထိုပြာသာဒ်ကိုလျှင်။ ပရိဝါရေတွာ၊ ခြီရံစေ၍။ ပဠု ပဓာန-ဝေတ္ထရေဟ သတာနိ၊ဝါးရာကုန်သော လည်၍ ဆောက်အပ်သော ကမ္ဗဒ္ဒာန်း ကျောင်းတို့လည်းကောင်း။ ပဠု စူဠပါသာဒ သတာနိ၊ ဝါးရာသော ပြာသာဒ်ငယ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ပဠု ဒီဃမာလက သတာနိ၊ ဝါးရာ ကုန်သော တန်ဆောင်းရှည်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ကာရာပေသိ၊ ဆောက်စေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နဝဟိ မာသေဟိ၊ ကိုးလတို့ဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရိတ္မာ၊ ကြွတော်မူ၍။ ပုန၊ တဘန်။သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာတော်မူ၏။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ ပါသာဒေ ကမ္မံ၊ ပြာသာဒ်၌ ပြုအပ်သော အမှုကို။ နဝမာသေဟိ၊ကိုးလတို့ဖြင့်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးစေအပ်၏။ ပါသာဒကူဋံ၊ ပြာသာဒ်အထွတ်ကို။ ဃနကောဋ္ဌိတ ရတ္တ-သုဝဏ္ဏေနေဝ၊ တခဲနက်ခတ်အပ်သော ရွှေနီဖြင့် သာလျှင်။ သဋ္ဌိဥဒကဃဋ-ဂဏာနကံ၊ အတင်း ခြောက်ဆယ်ဝင် ရေအိုးအတိုင်းအရှည် ရှိသော အိုးကို။ဝါ၊ ရေအိုး ခြောက်ဆယ်မျှ ဝင်လောက်သော ရွှေအိုးကို။ ကာရာပေသိ၊ ပြုစေ၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဇေတဝန ဝိဟာရံ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္တွာ၊ ကြွတော်မူ၏။ ဧုတိစ၊ ဤသို့သော စကားကိုလည်း။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ပဠု ဗုဒ္ဓဂုဏ-ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ နေတ္တာ၊ ပင့်ဆောင်၍။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဏှိ၊ယူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဒိသံ စတုမာသံ၊ ဤလေးလပတ်လုံး။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ရဟန်းသံဃာကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ ဧဒေဝ၊ ဤကျောင်း၌လျှင်။ ဝသထ၊ နေတော်မူပါကုန်လော့။ ပါသာဒမဟံ၊ ပြာသာဒ်ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဓိဝါသေသိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ ဗုဒ္ဓ-ပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ ဝိဟာရေ-ဧဝ၊ ကျောင်း၌သာလျှင်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဧကဿ၊ ထိုဝိသာခါ၏။ကော သယာယိကာ၊တယောက်သော အဆွေခင်ပွန်းမ သည်။ သတသဟဿဿ ဃနကံ၊ အသိုးတသိန်းထိုက်သော။ ကော်၊ တထည်သော။ ဝတ္ထံ၊ အဝတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ သဟာယိကော၊ သူငယ်ချင်း ဝိသာခါ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဧကမံ ဝတ္ထံ၊ ဤအဝတ်ကို။ တဝ၊သူငယ်ချင်း၏။ ပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်၌။ ဘူမဋ္ဌရဏေ သခ်ေပန၊ မြေအခင်း၏ အသွင်ဖြင့်။ အတ္ထိ ရိတုကာမာ၊ ခင်းလိုပါ၏။ အတ္ထိ ရဏဋ္ဌာနံ၊ ခင်းထားရာအရပ်ကို။ မေ၊အား။ အာစိက္ခထ၊ ကြားပါလော့။ ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သဟာယိကော၊ အဆွေ

ခင်ပွန်းမ။ သာခု၊ ကောင်းပြီ။ (တောင်းပန်ပါ၏, လည်းဟု။) အဟံ၊ ဝါသည်။ တေ၊ သင့်အား။ သြကာသော၊ အခွင့်ပေးခြင်းသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိပြီဟု။ သစေ၊ ဝက္ခာမိ၊ အကယ်၍ ဆိုသည်ဖြစ်အံ့။ တွံ၊ သင်သည်။ မေ၊ ဝါ့အား။ သြကာသံ၊ အခွင့်ကို။ နဒါတုကာမာတိ၊ မပေးလိုကုန်ဟု။ မည်သည်သည်၊ အောက်မေ့လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်။ ဝန္ဒာ၊ သွား၍။ ပါသာဒသာ၊ ပြာသာဒ်၏။ ဒွေဘူမိယော၊ ဘုံနှစ်ဆင့်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဝန္ဒသဟဿဿ၊ တိုက်ခန်း တထောင်ကို လည်းကောင်း။ သြလောကေတွာ၊-ကြည့်၍။ အတ္ထရ-ဏဒ္ဒါနံ၊ ခင်းရာအရပ်ကို။ ဇာနာဟိ၊ သိလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုသူယေ်ချင်း အဆွေခင်ပွန်းမသည်။ သတသဟဿဿ၊ နကံ၊ အဘိုးတသိန်း ထိုက်သော။ ဝတ္ထုံ၊ အဝတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာ ကြည့်ရှုသည်ရှိသော်။ တတော၊ ထိုအဝတ်ထက်။ အပ္ပတရ-မူလံ၊ အဘိုးနည်းထိုက်သော။ ဝတ္ထုံ၊ အဝတ်ကို။ အဒိသွာ၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ အဟံ၊ ဝါသည်၊ ဣမဿိံ ပါသာဒေ၊ ဤပြာသာဒ်၌။ ပုညဘာဂံ၊ ကောင်းမှု၏ အဘို့ကို။ နလဘာမိတိ၊ မရအံ့သတည်းဟု။ ဒေါမနဿပ္ပတ္တာ၊ နှလုံးမသာယာ ခြင်းသို့ ရောက်လျက်။ ကေသိ ဌာနေ၊ တခုသော အရပ်၌။ ရောဒန္တိ၊ ငိုလျက်။ အဌာသိ၊ နေ၏။ အထ၌။ နံ၊ ထိုခင်ပွန်းမကို။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာထေရ်သည်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ရောဒသိ၊ ငိုသိသနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာ၊ ထိုဒါယိကာမသည်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ထေရော၊ အာနန္ဒာသည်။ မာစိန္တယိ၊ မစိုးရိမ်လင့်။ အဟံ၊ ဝါသည်။ တေ၊ သင့်အား။ အတ္ထရဏဒ္ဒါနံ၊ ခင်းထားရာအရပ်ကို။ အာစိက္ခိဿာမိ၊ ကြားအံ့။ ဣတိ ဝတ္တွာ၊ ဤသို့မိန့်ပြီး၍။ သော ပါန ပါဒမူလေ၊ စောင်းတန်း ခြေရင်းဦး၌။ ပါဒ ဓောဝံ နဒ္ဒာနေ၊ ခြေဆေးရာ အနီး အပါး၌။ ဣဒံ၊ ဤအဝတ်ကို။ ပါဒပုဉ္ဇနကံ၊ ခြေသုတ်စရာကို။ ကတ္တွာ၊ ပြု၍။ အတ္ထရာဟိ၊ ခင်းလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ သိက္ခာ။ ရဟန်းတို့သည်။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဓောဝိတ္တွာ၊ ဆေး၍။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဣဒ္ဓေ၊ ဤအဝတ်၌။ ပါဒ ရဇံ၊ ခြေ၌ ကပ်သောမြူကို။ ပုဉ္ဇိတ္တွာ၊ သုတ်၍။ အဇ္ဇေ၊ ကျောင်းတွင်းသို့။ ပဝိသိဿန္တိ၊ ဝင်ကုန်လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ခြေသုတ်စရာ ထားသည်ရှိသော်။ တေ၊ သင့်အား။ မဟာပွလံ၊ အကျိုးကြီးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါသည်။ တေံ၊ ထို ခြေဆေးရာ အရပ်ကို။ အသလ္လက္ခိတဒ္ဒါနံ ကိရ၊ မအောက်မေ့ မမှတ်မိသော အရပ် ဖြစ်သတတ်။

ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါသည်။ စတ္တာရော မာသေ၊ လေးလတို့ပတ်လုံး။ အဇ္ဇေ-ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတွင်း၌။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ သိက္ခုသံဃဿ၊

ရဟန်း သံဃာအား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အဝသာနဒိဝသေ၊ အဆုံးဖြစ်သောနေ့၌။ ဘိက္ခု သံဃဿ၊ ရဟန်း သံဃာအား။ စီဝရသာဋကေ၊ သင်္ကန်းလျှာ ပုဆိုးတို့ကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ သံဃနဝကေန၊ သံဃာတွင် အဝယ် ရဟန်းသည်။ လဒ္ဓစီဝရ သာဋကာ၊ ရသော သင်္ကန်းလျှာ ပုဆိုး တို့သည်။ သဟဿဿ ဗုဒ္ဓနကာ၊ အဘိုးတထောင် ထိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းလော ရဟန်းတို့၏။ ပတ္တာနိ၊ သပိတ်တို့ကို။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ဒါနပရိစ္စာဂေန၊ အလှူစတ်ကို စွန့်ကြဲခြင်းဖြင့်။ နဝ ကောဋိယော၊ ကိုးကုဋေသော ဥစ္စာတို့သည်။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းသို့။ အဂမံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဟာရဿ၊ ကျောင်း၏။ဘူမိဂဟဏေန၊ မြေကိုဝယ်ခြင်းဖြင့်။ နဝကောဋိယော၊ ကိုးကုဋေတို့လည်းကောင်း။ ဝိဟာရဿ၊ ကျောင်း၏။ ကာရာပနေန၊ ဆောက်လုပ်ခြင်းကို ပြုသဖြင့်။ နဝ၊ ကိုးကုဋေတို့လည်းကောင်း။ ဝိဟာရမဟေန၊ ကျောင်းကို ပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ နဝ၊ ကိုးကုဋေတို့သည်းကောင်း။ဣတိ၊ သို့။သဗ္ဗာပိ၊ ခပ်သိမ်းလည်းဖြစ်ကုန်သော။သတ္တဝိသတိ-ကောဋိယော၊နှစ်ဆယ့်ခုနစ်ကုဋေသောဥစ္စာတို့ကို။ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ဘုရားသာသနာတော်၌၊ပရိစ္စဇိ၊စွန့်လှူ၏။ဣတ္ထိဘာဝေ၊ မိန်းမအဖြစ်၌။ဌတ္ဝာ၊ ၍။မိဋ္ဌာဒိဋ္ဌိကဿ၊ မိစ္ဆာ အယူရှိသောသူ၏။ ဂေဟေ ၊ အိမ်၌။ဝသမာနာယ၊ နေရသည်ဖြစ်လျက်။ ဝေရုပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ မဟာပရိစ္စာဂေါနာမ၊ မျှားမြတ်သော စွန့်ကြဲခြင်းမည်သည်။အညိုဿ၊ ဝိသာခါမှ တပါးသောမိန်းမအား။နတ္ထိ၊ မရှိ။ သာ၊ ထို ဝိသာခါသည်။ ဝိဟာရမဟဿ၊ ကျောင်းပူဇော်ခြင်း၏။နိဋ္ဌိတဒိဝသေ၊ ပြီးသောနေ့၌။ဝနမာနကဿ၊ယာယ၊နေမွန်းလွဲသောအခါ၌(အရိပ်ပွားလတ်သော်လည်းပေး။)ပုတ္တ နတ္တ ပနတ္တပရိဝုတာ၊ သား,မြေး,မြစ် အပေါင်း ခြံရံလျက်။မယာ၊ ဝါ သည်။ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ယံယံ၊ အကြင် အကြင်ဆုကို။ပတ္ထိတံ၊ တောင့်တအပ်၏။ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းသော။ တံတံ ဝေ၊ထိုထို ဆုသည်လျှင်။ မတ္ထကံ၊ အပြီးသို့။ပတ္တံ၊ ရောက်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝမ်းသာသော စိတ်ဖြင့်။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ အနုပရိယာယ၊ အကြိမ်များစွာ အထပ်ထပ် လှည့်၍။ ဂန္ဓဗ္ဗဒီ၊ သွားစဉ်။ ပဗ္ဗတိ ဂါထာဟိ၊ ဂါးခုသော ဂါထာတို့ဖြင့်။ မဓုရ သဒ္ဒေန၊ သာယာသော အသံဖြင့်။ ဣမံ ဥဒါနံ၊ ဤနှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သောစကားကို။ဥဒါနေသိ၊ ဖွဲ့ဆို၏။

ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ အဟံ၊ ဝါသည်။ သုဓာမတ္တိက လေပနံ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အင်တေ မြေဖွ, မြေနီဖြင့်လိမ်းကျံအပ်သော။ ရမ္မံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ် ရှိသော။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဝိဟာရဒါနံ၊ ကျောင်းဟူသော အလှူ ကို။ ဒဿာမိ၊ လှူရအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယ္ဟံ၊ ဝါ၏။ သက်ပွေါ၊

ကမ္ဘာတသိန်းကာလပတ်လုံး ပါရမီဖြည့်၍ ကြီးခြင်းသည်။ အဋ္ဌ၊ယနေ့၊ပူရိတော၊ ပြည့်လေပြီ။

ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ အဟံ၊ ဝါသည်။ မဠ္ဌ ဝိဌ္ဌ၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ် ကိုလည်းကောင်း။ ဘိသိဝိမ္ဘောဟနာနိစ၊ ဘုံ လျှို, အုံး တို့ကို လည်းကောင်း။ သေနာသနဘဏ္ဍံ၊ အိပ်ရာနေရာကျောင်း ဘဏ္ဍာကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဒဿာမိ၊ လှူရအံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ မယ္ဟံ၊ ဝါ၏။ သက်ပွေါ၊ ကြီးခြင်းသည်။ အဋ္ဌ၊ ယနေ့၊ ပူရိတော၊ ပြည့်လေပြီ။

ကဒါ၊အဘယ်အခါ၌၊ အဟံ၊ဝါသည်။ ဆုစီ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာထသော။ မံသူပသေစနံ၊ သားဟင်းမျိုးဖြင့် ပြွမ်းသော။ သလာက ဘတ္တံ၊ စာရေးတံဆွမ်းဟု ဆိုအပ်သော။ ဘောဇနဒါနံ၊ ဆွမ်းအလှူကို။ ဒဿာမိ၊ လှူရအံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။မယ္ဟံ၊ဝါ၏။ သက်ပွေါ၊ သည်။ အဋ္ဌ၊ယနေ့၊ ပူရိတော၊ပြည့်လေပြီ။

ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ကာသိကံဝတ္ထူ၊ ကာသိကရာဇ် တိုင်း၌ ဖြစ်သော ပုဆိုးကိုလည်းကောင်း။ ခေါမ ကပ္ပါသိကာနိစ၊ ခေါမတိုင်း၌ ဖြစ်သောပုဆိုး, ဝါချည်ပုဆိုးတို့ကို လည်းကောင်း။ စီဝရဒါနံ၊ သင်္ကန်းဟူသော အလှူကို။ဒဿာမိ၊ လှူရအံ့နည်း။ ဇုတိ၊ဤသို့။ မယ္ဟံ၊ဝါ၏။သက်ပွေါ၊ သည်။အဋ္ဌ၊ ယနေ့၊ ပူရိတော၊ ပြည့်လေပြီ။

ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ အဟံ၊ ဝါသည်။ သပ္ပိ နဝနီတဿ၊ထောပတ် ဆီဥကို လည်းကောင်း။ မဓုတေလဿ၊ ပျားနှဆီကို လည်းကောင်း။ ဖါဏိတဿ၊ တင်လဲကို လည်းကောင်း။ ဘေသဇ္ဇဒါနံ၊ ဆေးဟူသော အလှူကို။ ဒဿာမိ၊ လှူရအံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ မယ္ဟံ၊ ဝါ၏။ သက်ပွေါ၊ သည်။ အဋ္ဌ၊ ယနေ့။ ပူရိတော၊ ပြီ။

ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ တဿာ၊ ထိုဝိသာခါ၏။ သဒ္ဓံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဆိုသံကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ အာရောစယိ သု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အမှေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဇေတဝန-အဒ္ဓါနေ၊ ဤမျှအတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလပတ်လုံး။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ သည်။ ဂါယနံနာမ၊ သီချင်းသံဖြင့် သီခြင်းမည်သည်ကို။ နဒ္ဒပုဗ္ဗံ၊ မမြင်စဖူးပါ။ သာ၊ထိုဝိသာခါသည်။ အဋ္ဌ၊ယနေ့။ ပုတ္တ နတ္တ ပနတ္တ ပရိဝုတာ၊ သားမြေး မြစ် အပေါင်း ခြီရံလျက်။ ဂါယမာနာ၊ သီချင်းသီလျက်။ ပါသာဒံ၊ ပြာသာဒ်ကို။ အနုပရိယာယတိ၊ လှည့်၍သွား၏။ အဿာ၊ ထိုဝိသာခါ၏။ ဝိတ္ထံ ဝါ၊ သည်းခြေ သည် မူလည်း။ ကုပိတံ ကိ ံနုခေါ၊ ပျက်လေသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူ ကား။ ဥမ္မတ္တိကာ၊ ရူးခြင်းသည်။ ဇာတာကိ ံနုခေါ၊ ဖြစ်သေသလော။ ဇုတိ၊

ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ဓိတာ၊ သို့သည်။ နဂါယတိ၊ မသီ၊ အတ္တာနော ပန၊ မိမိ၏လျှင်။ အဗ္ဘာ-သယော၊ မြတ်သော အလိုသည်။ ပရိပုဏ္ဏော၊ ပြည့်စုံသည်။ အဿ၊ ဖြစ်၏။သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ မေ၊ ၏။ ပတ္ထိတ ပတ္ထနာ၊ တောင်းအပ်သောဆုသည်။ မတ္ထကံ၊ အပြီးသို့။ ပတ္တာတိ၊ ရောက်လေပြီဟု။ တုဋ္ဌမာနသာ၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေန္တီ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဆိုလျက်။ ဝိစရတိ၊ လှည့်ပတ် သွားလာ၏။ ဧတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဒါပန၊ အဘယ်ကာလကလျှင်။ တာယ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ ပတ္ထနာ၊ ဆုကို။ ပတ္ထိတာ၊ တောင်းတူးသနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သုဏိသဏ၊ နာကြားကုန်လော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သုဏိသာမ၊ နာပါကုန်အံ့။ ဧတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ နားတော် လျှောက်သည်ရှိသော်။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို။ အာဟရိ-ဆောင်တော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဧတေ၊ ဤဘဒ္ဒ-ကပ်ကမ္ဘာမှ။ကပ္ပ သတသဟဿမတ္ထကေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌။ ပဒုမုတ္တရော-နာမ ဗုဒ္ဓေါ၊ပဒုမုတ္တရ အမည်ရှိသော ဘုရားသည်။ လောကေ၊လောက၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ တသ၊ ထိုပဒုမုတ္တရဘုရား၏။ အာယု၊ အသက်တော်သည်။ ဝဿ သတ သဟဿံ၊ အနှစ်တသိန်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒီဃာသဝါနံ၊ ရဟန္တာတို့၏။သတသဟဿ ပရိဝါရော၊ တသိန်းအခြံအရံရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ နဂရံ၊ နေပြည်တော်သည်။'ဟံသာဝတီနာမ၊ ဟံသာဝတီ အမည်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိတာ၊ ခမည်းတော်သည်။ သုနန္ဒောနာမ၊ သုနန္ဒာအမည်ရှိ-သော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မာတာ၊ မယ်တော်သည်။ သုဇာတာနာမ၊ သုဇာတာအမည်ရှိသော။ ဒေဝီ၊ မိဖုရားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ၊ ထိုပဒုမုတ္တရ ဘုရား၏။ အဂ္ဂ ဥပဋ္ဌာယိကာ၊ မြတ်သော အလုပ်-အကျွေးဖြစ်သော။ကော ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမ တယောက်သည်။ အဋ္ဌဝရေ၊ ရှစ်ပါးသော ဆုကို။ ယာစိတ္ထာ၊ တောင်းပန်၍။ မာတုဋ္ဌာနေ၊ အမိအရာ၌။ ဌတ္ထာ၊ တည်၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသခင်ညွှတ်ကို။ စတူဟိ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါး-တို့ဖြင့်။ ပဋိဇဂ္ဂတိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ သာယံ၊ ညအခါ၌ လည်းကောင်း။ ပါတံ၊ နံနက်အခါ၌လည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ် လုပ်ကျွေးခြင်းဆို။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ တသာ၊ ထိုသီတင်းသည်မ၏။ ကော၊ တယောက်သော။ သဟာယိ-ကာ၊ အဆွေခင်ပွန်းမသည်။ တာယ၊ ထိုသီတင်းသည်မနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းဆို။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ သာ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းမသည်။

တဿာ၊ ထို သီတင်းသည်မအား။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရား သခင်နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ ဝိသာခေသေန၊ အကျွမ်းဝင်သဖြင့်။ ကထနဋ္ဌ၊ ဆိုခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဝလ္လဘ ဘာဝဋ္ဌ၊ အထူးအားဖြင့် အကျွမ်းဝင်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ကိုံနုခေါ၊ အဘယ်အမှုကိုလျှင်။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားရှင်တို့နှင့်။ ဝလ္လဘာ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း။ ဇုတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ သော ဇုတ္ထိ၊ ဤမိန်းမသည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဥပဇ္ဈာယိကာနံ၊ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပါသိကာနံ၊ မိန်းမတို့တွင်။ "မိန်းမတို့ထက်။" ကိုံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်သော မိန်းမသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လေသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိုံ၊ အဘယ်ကောင်းမှုကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဥပဇ္ဈာယိကာနံ၊ ကုန်သော။ ဥပါသိကာနံ၊ ဒါယိကာမတို့ထက်။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ လည်းကောင်း။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ကပ္ပ သတ သဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်း ကာလပတ်လုံး။ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ပတ္ထေတွာ၊ တောင့်တခြင်းကြောင့် မြတ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဇုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပတ္ထေတွာ၊ ဆုတောင်း၍။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှါ။ သတ္ထာ၊ တတ်ကောင်းပါအံ့လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာမ သတ္ထာ၊ ကြေက်တတ်ကောင်းသည် မှန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ ဘိက္ခု သတ သဟဿေန၊ ရဟန်းတသိန်းနှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူပါကုန်လော့။ ဇုတိ အာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ပဒုမုတ္တရဘုရားသည်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူ၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါ အလောင်း မိန်းမသည်။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ဩသာန ဒိဝသေ၊ အဆုံးဖြစ်သော နေ့၌။ စီဝရ-
သာဋကေ၊ သင်္ကန်းလျှာ ပုဆိုးတို့ကို။ ဒတ္တာ၊ လှူ၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇိတ္တာ၊ ဝပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဇုမသာ ဒါနသာ၊ ဤကောင်းမှု၏။ ဖလေန၊ အကျိုးဖြင့်။ ဒေဝိသရိယာဒီနံ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော အစိုးရခြင်းတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးကို။ နပတ္ထေမိ၊ မတောင့်တ။ တုမှာဒိသသာ၊ အရှင်ဘုရားကဲ့သို့ သစ္စာလေးပါးကို သိသော။ ဇကသာ၊ တဆူသော။ ဗုဒ္ဓသာဝကန၊ ဘုရား၏ကား။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ အဌဝရေ၊ ရှစ်ပါးသောဆုတို့ကို။ လဘိတ္တာ၊ ရ၍။ မာတုဋ္ဌာနေ၊ အမိအရာ၌။ ဌတ္တာ၊ တည်၍။ စတူဟိ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်။ ပဋိဇဂ္ဂိတုံ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းငှါ။ သမတ္ထာနံ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သော သူတို့တွင်။ "သူတို့ထက်"

အဂ္ဂါ၊ မြတ်သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရလိုမှ်။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေမှ်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဧမိသာ၊ ဤ ဒါယိကာမမှ်။ ပတ္ထနာ၊ ဆုတောင်းခြင်းသည်။ သမိဒ္ဓိသတိနုခေါ၊ ပြည့်စုံအံ့လော။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ကာလကို။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ကပ္ပ သတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်းကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ကပ္ပ သတသဟဿ ပရိယောသာနေ၊ ကမ္ဘာတသိန်းအဆုံး၌။ ဂေါတမောနာမ၊ ဂေါတမ အမည်ရှိသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တံ၊ သင်သည်။ ဝိသာခါနာမ၊ ဝိသာခါအမည်ရှိသော။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ တဿ၊ ထို ဂေါတမ ဘုရားမှ်။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ အဋ္ဌဝရေ၊ ရှစ်ပါးသော ဆုကို။ လဘိတ္တာ၊ ရ၍။ မာတုဋ္ဌာနေ၊ အမိအရာ၌။ ဌတ္တာ၊ တည်၍။ စတူဟိ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်။ ပဋ္ဌဇ္ဇိတ္ဝါနံ၊ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်ကုန်သော။ ဥပါသိကာနံ၊ ဒါယိကာမ တို့ထက်။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တဿာ၊ ထိုဝိသာခါ အလောင်းမိန်းမ၏။ သာ သမ္ဘတ္တိ၊ ထိုပြည့်စုံခြင်းကို။ ဩဝ၊ နက်ဖြန်သာလျှင်။ လဒ္ဓမ္ဘာဝိယာ၊ ရအံ့သကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ထင်၏။

သာ၊ ထိုဝိသာခါ အလောင်း မိန်းမသည်။ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်အတိုင်း။ ဌတ္တာ၊ တည်၍။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ကတ္တာ ပြု၍။ တတော၊ ထိုကိုယ်အဖြစ်မှ။ စုတာ၊ စုတေသည်ရှိသော်။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်, လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တီ၊ ကျင်လည်သည် ရှိသော်။ ကဿပ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပမြတ်စွာဘုရား လက်ထက် တော်၌။ ကိကိဿ၊ ကိကိအမည်ရှိသော။ ကာသိကရညော၊ ကာသိကရာဇ်မင်း၏။ သတ္တန်-ဓိတာနံ၊ သွီးခုနစ်ယောက်တို့တွင်။ ကနိဋ္ဌာ၊ ညီမငယ်ဖြစ်သော မင်းသွီးသည်။ သံဃဒါသိနာမ၊ အမည်ရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ပရကုလံ၊ လင်အိမ်သို့။ အဂန္တ္ဝါ၊ ၍။ တာဟိ ဇေဋ္ဌဘဂိနိယော၊ ထိုအစ်မတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာ သော ကာလပတ်လုံး။ ဒါနာဒီနိ၊ အလှူပေးခြင်း အစရှိကုန်သော်။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ကဿပ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ကဿပဘုရား၏။ ပါဒမူလေပိ၊ ခြေရင်းတော်၌လည်း။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌။ တုမှာဒိသဿ၊ အရှင်ဘုရားကဲ့သို့သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရား၏။ မာတုဋ္ဌာနေ၊ အမိအရာ၌။ ဌတ္တာ၊ တည်၍။ စတုပစ္စယ ဒါယိကာနံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် လှူလော့ ရှိကုန်သော ဒါယိကာမတို့ထက်။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်သည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရလိုမှ်။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါအလောင်း မိန်းမသည်။ တတော ပဋ္ဌာယပန၊ ထိုအခါမှစ၍ကား။ ဒေဝမနုဿေသု၊ နတ်ပြည်

လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရန္တိ၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ဧုမသို့ အတ္တဘာဝေ၊ ဤကိုယ်-အဖြစ်၌။မေဏ္ဍကသေဋ္ဌိပုတ္တသား၊မေဏ္ဍကသူဌေး၏ သားဖြစ်သော။ခနုဇ္ဇယသေဋ္ဌိ-နော၊ ခနုဇ္ဇယ သူဌေး၏။ ဓိတာ၊ သွေးသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်လာ၏။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏ဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ဗဟူနိ၊ များစွာကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတိခေါ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ဓိတာ၊ သွေးသည်။ နဂါယတိ၊ သိချင်းမသီ။ ပတ္ထိတ ပတ္ထနာယပန၊ တောင့်တ အပ်သော ဆုတောင်းခြင်း၏ကား။ နိပ္ဖတ္တိ၊ ဖြိုးခြင်းကို။ ဒိဿာ၊မြင်၍။ ဥဒါနံ၊ ဝမ်းမြောက်သော စကားကို။ ဥဒါနေတိ၊ မြွက်ဆို၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ဝာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတမ် ဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ ဒေသေန္တော၊ဟောတော်မူလိုရကား။ သိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဆေကော၊ လိမ္မာသော။ မာလာ-ကာရော၊ ပန်းသည်သည်။ နာနာပုပ္ဖါနံ၊ အထူးထူးသော ပန်းတို့ကို။ မဟန္တံ၊ များစွာ။ ရာသိ ံ ကတ္ဝာ၊ အစုပြု၍။ နာနပ္ပကာရေ၊အထူးထူး အပြားပြား ရှိကုန်သော။ မာလာဂုဏေ၊ ပန်းကုံးတို့ကို။ ကရောတိ၊ယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ ဧဝမေव၊ ဤအတူလျှင်။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါသည်။ နာနပ္ပကာရာနိ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရှိကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နမတိ၊ ညွတ်၏။ဧတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဧတမ်ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၅၃) ပုပ္ပရာသိမှာ၊ အထူးထူးသော ပန်းတို့၏ အစုမှ။ ဗဟူ၊ ပွင့်ညှာ တဘက်ဆိုင် စသော-များသောအပြားရှိကုန်သော။မာလာဂုဏေ၊ ပန်းကုံးတို့ကို။ ကယိရာ ယထာပိ၊ ပြုရာသကဲ့သို့လည်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ဇာတေန၊ ဖြစ်သော။ မစ္စေန၊ သတ္တဝါသည်။ဗဟုံ၊ ဆွမ်း, သက်နှံ, ကျောင်း, ဆေး-စသည်ကို လှူသော အားဖြင့် များစွာသော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌။ပုပ္ပရာသိမှာတိ၊ ပုပ္ပရာသိမှာဟူသည်ကား။နာနပ္ပကာရာနံ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရှိကုန်သော။ပုပ္ဖါနံ၊ ပန်းတို့၏။ရာသိမှာ၊ အစုအပေါင်းမှ။ ကယိရာတိ၊ ကယိရာ ဟူသည်ကား။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။ မာလာဂုဏေ ဗဟူတိ၊ ဗဟူ ဟူသည်ကား။ ဧကေတော ဝဏ္ဏေက မာလာဒိ ဘေဒါ၊ ပွင့်ညှာ တဘက်ဆိုင် ပန်းကုံးစသည် အပြားရှိကုန်သော။ နာနပ္ပကာရာ၊ အထူးထူး အပြားပြား ရှိကုန်သော။ မာလာဝိကတိယော၊ပန်းကုံးအထူးတို့တည်း။မစ္စေနာတိ၊ မစ္စေန ဟူသည်

ကား။ မရိတဇ္ဇသဘာဝတာယ၊ သေခြင်းသဘောရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။မစ္စောတိ၊ မစ္စဟူ၍။ လဒ္ဓနာမေန၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော။ သတ္တော၊ သတ္တဝါသည်။ စိဝရဒါနာဒိ ဘေဒံ၊ သင်္ကန်းလှူခြင်း စသည်အပြားရှိသော။ ဗဟုံ၊မျှားစွာသော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတ္တုံ၊ ပြုအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ပုပ္ဖရာသိဂ္ဂဟဏံ၊ ပုပ္ပရာသိ-ဟူသော သဒ္ဒါကို။ ဗဟုပုပ္ဖ ဒဿနတ္ထံ၊ မျှားစွာသော ပန်းအပေါင်းကို ပြခြင်းငှါ ဆိုအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အပ္ပါနိ၊ နည်းကုန်သော။ ပုပ္ဖါနိ၊ တို့သည်။ သစေ ဟောန္တိ၊ ကုန်အုံ့။ ဆေကော၊ လိမ္မာသော။ မာလာကာရော၊ ပန်းသည်သည်။ ဗဟူမာလာဂုဏေ၊ မျှားစွာသောပန်းကုံးတို့ကိုလည်း၊ ကာတုံ၊ သိခြင်း, ကုံးခြင်းငှါ။ နေဝသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ အဆေကောပန၊ မလိမ္မာသော ပန်းသည် သည်ကား။ အပ္ပေသုပိ၊ နည်းသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူသုပိ၊ များသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပုပ္ဖေသု၊ပန်းတို့၌။နသက္ကောတိ ယေဝ၊ ကုံးခြင်းငှါမတတ်နိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ဗဟူသု၊မျှားစွာကုန်သော။ပုပ္ဖေသုပန၊ ပန်းတို့သည်။ သန္တေသု၊ ရှိကုန်သည်ရှိသော်။ ဆေကော၊ လိမ္မာသော။ ဒက္ခော၊ အမြော်အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော။ ကုသလော၊ အကြောင်း၌ လိမ္မာသော။မာလာ-ကာရော၊ ပန်းသည် သည်။ ဗဟူမာလာဂုဏေ၊ မျှားစွာသော ပန်းကုံးတို့ကို။ ကရောတိယထာ၊ ကဲ့သို့။ ဒေဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ကေစ္စယ၊ အချို့သော သူအား။သဒ္ဓါ၊ ယုံကြည်ခြင်းသည်။ မန္ဒာ၊ နည်းသည်။ သစေ ဟောတိ၊အကယ်၍ ဖြစ်အုံ့။ သောဝါစ၊ ဥစ္စာစီည်းစိမ် တို့သည်လည်း။ ဗဟု၊ များစွာ။ သစေ-သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ အကယ်၍ ရှိကုန်သည် ဖြစ်အုံ့။ ဗဟု ် များစွာကုန်သော။ကုသလာနိ၊ ကုသိုလ်တို့ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နေပ သက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ မန္ဒာယ၊ နုံ့သော။ သဒ္ဓါယစ ပန၊ ယုံကြည်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း။ သောဝေသု၊ ဥစ္စာတို့သည်။ မန္ဒေသုစ၊ နည်းကုန်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ နု သက္ကောတိ၊ လှူခြင်းငှါ မတတ်နိုင်။ ဥဠာရာယ၊ ပြန့်ပြောသော။ သဒ္ဓါယစ၊ ယုံကြည်ခြင်း ရှိသော်လည်း။ မန္ဒေသု၊ နည်းပါးကုန်သော။ သောဝေသုစ၊ ဥစ္စာစည်းစိမ်တို့ ကြောင့်လည်း။ နသက္ကောတိယေဝ၊ လှူခြင်းငှါ မတတ်နိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်ခြင်း၏၊ ဥဠာရာယပန၊ ပြန့်ပြောခြင်းသည်။ သတိစ၊ ရှိသော်လည်းကောင်း။ ဥဠာရေသု၊ ပြန့်ပြော ကုန်သော။ သောဝေသု၊ ဥစ္စာတို့သည်။ သန္တေသုစ၊ ရှိကုန်သော်လည်းကောင်း။ သက္ကောတိ၊ တတ်နိုင်၏။တထာရူပါစ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဝိသာခါ ဥပါသိကာ၊ ဝိသာခါမည်သော ဒါယိကာမသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုဝိသာခါကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ယထာပိ။ လ။ ကတ္တုံ ကုသလံ ဗဟုန္တိ၊ ဗဟုံဟူ၍။ တေ၊ဤတရား ဒေသနာကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံးဌ်။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန် အစရှိသည်တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာဇနယ၊ လူပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ ဝိသာခါ ဝတ္ထု၊ သည်။
ဇုတိသမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

၄-ပုပ္ပဝဂ္ဂ၊ ၉-အာနန္ဒတ္ထေရ ပဉ္ဍာ ဝတ္ထု၊

အဋ္ဌသဋ္ဌေ ... ဝိသာခါဝတ္ထုဌ်ဖြင့် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကိုဖွင့်ပြီး၍ အာနန္ဒတ္ထေရဿ ပဉ္ဍံ ဝိဿဇ္ဇနံ-ဌ် ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်လိုသောအရှင်မဟာဗုဒ္ဓဃောသဆရာသည်။ နပုပ္ဖဂန္ဓော-စသည်ကိုမိန့်အပ်၏။

နပုပ္ဖဂန္ဓော ပဋိဝါတမေတိ တိ ဇုမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နပုပ္ဖဂန္ဓော ပဋိဝါတမေတိ ဤသို့ အစရှိသော တရားဒေသနာကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်ဌ်။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ အာနန္ဒတ္ထေရဿ၊ အာနန္ဒာမထေရ်၏။ ပဉ္ဍံ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ ပြဿနာကို ဖြေခြင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ထေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ သာယန္ဟ သမယေ၊ ညချမ်းသော အခါဌ်။ ပဋိသလ္လီနော၊ တယောက် အထီးတည်း ကိန်အောင်း၍ နေလျက်။ ဗိန္ဒေသိ-ကိရ၊ ကြံသတတ်။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ မူလဂန္ဓောစ။ အမြစ်နံ့သာကိုရင်း။ သာရဂန္ဓောစ၊ အနှစ်နံ့သာကိုရင်း။ ပုပ္ပဂန္ဓောစ၊ အပွင့်နံ့သာကိုရင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဥတ္တမဂန္ဓာ၊ မြတ်သောနံ့သာတို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုနံ့သာတို့၏။ ဂန္ဓော၊ သည်။ အနုဝါတမေဝ၊ လေအောက် အရပ်သို့ သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ လိုင်၍သွား၏။ ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့။ နောဂစ္ဆတိ၊ မသွား။ ယသ၊ အကြင် နံ့သာ၏။ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ အနုဝါတမ္ပိ၊ လေအောက်သို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ ပဋိဝါတမ္ပိ၊ လေညာသို့လည်း။ ဂန္ဓော၊ သည်။ ဂစ္ဆတိ၊ တကြိုင်ကြိုင် လိုင်၏။ အနုဝါတ ပဋိဝါတမ္ပိ၊ လေအောက်, လေညာသို့လည်း။ ဂန္ဓော၊ သည်။ ဂစ္ဆတိ၊ လိုင်၏။ တံ ဂန္ဓဇာတံ၊ ထိုနံ့သာမျိုးသည်။ အတ္ထိ-နခေါ၊ ရှိပါအံ့လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့ကြို၏။ အထ၊ ထို့နောင်မှ။ အဃ၊ ထိုအာနန္ဒာ၏။ တေံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်၏။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ အတ္ထနာ၊

ကိုယ်တိုင်။ ဝိနိစ္ဆိတေန၊ဆုံးဖြတ်သဖြင့်။ကိ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။သတ္တာရံ-ယေဝ၊ ဘုရားသခင်ကိုသာလျှင်။ ပုစ္ဆိသာမိ၊ မေးအံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့အကြောဖြစ်ပြန်၏။ သော၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်။ သတ္တာရံ၊ဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အထခေါ်။လေ။ဂစ္ဆတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

အထခေါ်၊ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ အာနန္ဒော၊ ရှင်အာနန္ဒာသည်။ သာယန္ဟ-သမယေ၊ ညချမ်းသော အခါ၌။ ပဋိသလ္လာနာ၊ ကိန်းစက်ရာမှ။ ဝุฏฐိတော၊ ထပြီးသော်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်ပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တိကိမာနိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဂန္ဓာတာနိ၊ နံ့သာမျိုးတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ယေသံ၊ အကြင် နံ့သာတို့၏။ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ အနုဝါတမေव၊ လေအောက်သို့ သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ လိုင်၏။ ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့၊ နော၊ မလိုင်။ တိကိ၊ သုံးပါးတို့သည်၊ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့နည်း။ မူလ ဂန္ဓော၊ အမြစ်နံ့သာဂုင်း။ သာရ ဂန္ဓော၊ အနှစ်နံ့သာဂုင်း။ ပုပ္ဖဂန္ဓော၊ အပွင့်နံ့သာဂုင်း။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဂန္ဓာတာနိ၊ နံ့သာမျိုးတို့သည်။ ဧတမာနိခေါ တိကိ၊ ဤ သုံးပါးတို့တည်း။ ယေသံ၊ အကြင် နံ့သာတို့၏။ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ အနုဝါတမေဝ၊ လေအောက်သို့သာလျှင်။ ဂစ္ဆတိ၊ လိုင်၏။ ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့။ နော၊ မလိုင်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယဿ၊ အကြင် နံ့သာ၏။ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။အနုဝါတံပိ၊ လေအောက်သို့လည်း။ဂစ္ဆတိ၊လိုင်၏။ ပဋိဝါတံပိ၊ လေညာသို့လည်း။ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ ဂစ္ဆတိ၊ လိုင်၏။ အနုဝါတ-ပဋိဝါတံပိ၊ လေအောက်, လေညာသို့လည်း။ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ဂစ္ဆတိ၊လိုင်၏။ ကိဿ၊ တစုံတခုသော။ ဂန္ဓာတံ၊ နံ့သာမျိုးသည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိပါအံ့လော။ ဧတိ၊ဤစကားကို။အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။အယ၊ ထိုအာနန္ဒာ အား။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ပဏ္ဍိ၊ ပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇေန္တော၊ ဖြေလိုရကား။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယဿ၊ အကြင် နံ့သာ၏။ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ အနုဝါတမ္ပိ၊ လေအောက်သို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ လိုင်၏။ ပဋိဝါတမ္ပိ၊ လေညာသို့လည်း။ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ ဂစ္ဆတိ၊ ၏။ အနုဝါတ ပဋိဝါတမ္ပိ၊ လေအောက် သေညာသို့လည်း။ ဂန္ဓော၊ သည်။ ဂစ္ဆတိ၊ လိုင်၏။ တံ ဂန္ဓာတံ၊ ထိုနံ့သာမျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတိ။ ဤသို့ ဖြေတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယဿ၊ အကြင် နံ့သာ၏။ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ အနုဝါတမ္ပိ၊ လေအောက် သို့လည်း။

ဂန္ဓတိ၊ ၏။ ပဋိဝါတံပိ၊လေညာသ္မိလည်း။ ဂန္ဓော၊သည်။ ဂန္ဓတိ၊၏။အနုဝါတ-ပဋိဝါတံပိ၊ လေအောက် လေညာ သ္မိလည်း။ ဂန္ဓော၊ သည်။ ဂန္ဓတိ၊ လှိုင်၏။ တံဂန္ဓဇာတံ၊ ထိုနံ့သာ မျိုးသည်။ ကတမံပန၊ အဘယ်နည်း။ ဋ္ဌတိ၊ ဤသ္မိ လျှောက်၏။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ဋ္ဌ၊ ဤလောကဌ်။ ယသ္မိံ ဂါမေဝါ၊ အကြင် ရွာ၌ လည်းကောင်း။ ယသ္မိံ နိဂမေဝါ၊ အကြင်နိဂုံး၌ လည်းကောင်း။ ဋ္ဌတိ ဝါ၊ မိန်းမ သည်လည်းကောင်း။ ပုရိသော ဝါ၊ ယောကျ်ားသည်လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရား ကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သရဏံ၊ သို့။ ဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံဃံ၊ သံဃာကို။ သရဏံ၊ သို့။ ဂတော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါဏာတိပါတာ၊ သူ၏အသက် ကို သတ်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဒိန္နာဒါနာ၊ သူဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရာ၊ ကာမတို့၌ လွန်ကျူးခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မုသာ ဝါဒါ၊ မဟုတ်မမှန်ဆိုခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုရာ ဒမရယ မဇ္ဇပမာဒဋ္ဌာနာ၊ မေ့လျော့ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော သေအရက်ကို သောက်ခြင်းမှ။ ပဋိဝိရတော၊ ကြဉ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သီလ ဝါ၊ သီလရှိ၏။ ကလ္လာဏဓမ္မော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိ၏။ ဝိဂတ မလ-မစ္ဆေရေန၊ ဝန်တိုခြင်း ဟူသော အညစ်အကြေးမှ ကင်းသော။ စေတသာ၊ စိတ် ဖြင့်။ အဂါရံ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ သောင်္ဘ။ အဇ္ဈာဝသတိ၊ နေ၏။ မုတ္တစာဂေါ၊ လွတ်လွတ် စွန့်ကြဲခြင်း ရှိ၏။ ပယတ ပါဏိ၊ ဖြန့်သောလက်ရှိ၏။ ဝေါဿဂ္ဂရတော၊ စွန့်ကြဲခြင်းဌ မွေ့လျော်သော နှလုံးရှိ၏။ ယာစ ယောဂေါ၊ ဖုန်းတောင်းယာစကာနှင့် ယှဉ်၏။ဒါန သံဝိဘာဂ ရတော၊စားဘွယ်တို့ကိုခွဲဝေ၍ ပေးကမ်းခြင်းဌ မွေ့လျော်သော နှလုံးရှိ၏။ ဒိသာသု၊ အရပ်မျက်နှာ တို့ဌ။ သမဏဗြာဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဘာသန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အသုကသ္မိံ နာမ ဂါမေဝါ၊ ဤမည်သော ရွာ၌လည်း ကောင်း။ အသုကသ္မိံ နာမ နိဂမေဝါ၊ ဤမည်သော နိဂုံး၌ လည်းကောင်း။ ဋ္ဌတိ ဝါ၊ မိန်းမသည်လည်းကောင်း။ ပုရိသော ဝါ၊ ယောကျ်ား သည်လည်း ကောင်း။ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာဟူ၍။ ဂတော၊ ဆည်းကပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။လ။ ဒါနသံဝိဘာဂရတော၊ စားဘွယ်တို့ကို ခွဲဝေ၍ ပေးခြင်းဌ မွေ့လျော်၏။ ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့။ ဘာသန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အသ၊ ထိုသူ၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဒေဝတာပိ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မနုဿာစ၊ လူတို့သည် လည်းကောင်း။ ဘာသန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ အသုကသ္မိံ နာမ ဂါမေဝါ၊ ဤမည်သော

ရွာ၌လည်းကောင်း။ အသုဂတ္တိ နာမ နိဂမေ၀ါ၊ ဤမည်သော နိဂုံး၌လည်းကောင်း။ ဇုတ္ထိ၀ါ၊ မိန်းမသည် လည်းကောင်း။ ပုရိသော၀ါ၊ ယောကျ်ားသည်လည်းကောင်း။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ဂတောဟု ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ဂတောဟု ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သံဃံ၊ သံဃာကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ ဂတောဟု ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏ ။လ။ ဒါနသံဝိဘာဂရတောဟု စားတွယ်တို့ကို ခွဲခြမ်း ဝေဘန်၍ ပေးခြင်း၌ မွေ့လျော်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ဘာသန္တိ၊ ကုန်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယသ၊ အကြင်သူ၏။ ဂန္ဓော၊ ကျေးဇူးအနံ့သည်။ အနုဝါတံပိ၊ လေအောက်အရပ်သို့လည်း။ ဂစ္ဆတိ၊ လွင့်၏။ ပဋိ၀ါတံပိ၊ လေညာသို့လည်း။ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ ဂစ္ဆတိ၊ လွင့်၏။ အနုဝါတ-ပဋိ၀ါတံပိ၊ လေအောက် လေညာသို့လည်း။ ဂန္ဓော၊ အနံ့သည်။ ဂစ္ဆတိ၊လွင့်၏။ တံ ဂန္ဓဇာတံ၊ သည်။ ဇုဒံခေါ၊ ဤနံ့သာမျိုးလျင်တည်း။ ဇုတိ၀တ္ထာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဇုမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၅၄) ပုပ္ဖဂန္ဓော၊ ပန်းတို့၏ အနံ့သည်။ ပဋိ၀ါတံ၊ လေညာသို့။ နတိ၊ မလွင့်။ စန္ဒနံ၀ါ၊ စန္ဒကူးအနံ့ သည်လည်းကောင်း။ တဂရံ၀ါ၊ တောင်ဇလပ် အနံ့သည်လည်းကောင်း။ မလ္လိကာ၀ါ၊ ကြက်ရုံးစပယ် အနံ့သည်လည်းကောင်း။ ပဋိ၀ါတံ၊ လေညာသို့။ နတိ၊ မရောက်။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ဂန္ဓောစ၊ သီလစသော ဂုဏ်ကျေးဇူး ဟူသောအနံ့သည်သာလျှင်။ ပဋိ၀ါတံ၊ လေညာသို့။ တိ၊ လွင့်၏။ သဗ္ဗာဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့သို့။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။ ပ၀ါယတိ၊ လွင့်၏။

(၅၅) စန္ဒနံ၀ါ၊ စန္ဒကူးသည်လည်းကောင်း။ တဂရံ၀ါဝိ၊ တောင်ဇလပ်သည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပလံ၀ါ၊ ကြာညိုသည်လည်းကောင်း။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ ဝဿိကီ၀ါ၊ မုလေးပန်းသည်လည်းကောင်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ယေ ဂန္ဓာတာ၊ အကြင်နံ့သာမျိုးတို့သည်။ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံ ဂန္ဓာတာနံ၊ ဤနံ့သာ မျိုးတို့ထက်။ သီလဂန္ဓော၊ သီလဟူသော အနံ့သည်။ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိ မြတ်၏။ ဇုတိ၊ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ တို့တွင်။ နု ပုပ္ဖဂန္ဓောတိ၊ နု ပုပ္ဖဂန္ဓော ဟူသည်ကား။ တာ၀တိံသ ဘ၀နေ၊ တာ၀တိံသာ နတ်ပြည်၌။ ပါရိစ္ဆတ္တကရုက္ခော၊ ပင်လယ်ကသစ်ပင်သည်။ အာယာမတောစ၊ အလျှား အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝိတ္ထာရတောစ၊ အနံအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ယောဇနသတိကော၊ ယူဇနာ တရာရှိ၏။ တသ၊ ထိုပင်လယ်ကသစ်ပင်၏။ ပုပ္ဖါနံ၊ အပွင့်တို့၏။

အာဘာ၊ တို့သည်။ ပညာသ ယောဇနာနှိ၊ ယူဇနာဝါးဆယ်တိုင်တိုင်။ ဂန္ဓတိ၊ ထွန်းလင်းခြင်းသို့ ရောက်၏။ ဂန္ဓော၊ အနှံ့သည်။ ယောဇနသတံ၊ ယူဇနာ တရာ တိုင်တိုင်နှံ့၏။သောပိ ဂန္ဓော၊ ထိုအနှံ့သည်လည်း။ အနုဝါတမေဝ၊ လေအောက်သို့ သာလျှင်။ ဂန္ဓတိ၊ လိုင်၏။ ပဋိဝါတံပန၊ လေညာအရပ်သို့ကား။ ဂန္ဓံ၊ အနှံ့သည်။ အဋ္ဌဂိုလမဲတ္ထမ္ဘို၊ လက်ရှစ်သစ်မျှလည်း။ ဂန္ဓုံ၊ လိုင်ခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဧဝရူပေါပိ၊ ဤသို့ သတောရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ပုပ္ဖဂန္ဓော၊ ပန်းအနှံ့သည်။ ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့။ နတေတိ၊ မရောက်။ စန္ဒနန္တိ၊ စန္ဒနံဟူသည်ကား။ စန္ဒန ဂန္ဓော၊ စန္ဒကူးအနှံ့တည်း။ တဂရံ မလ္လိကာဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇုမေသံပိ၊ ဤပန်းတို့၏လည်း။ ဂန္ဓောဧဝ၊ အနှံ့ကိုသာလျှင်။ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ သာရဂန္ဓာနံ၊ အနှစ်အနှံ့တို့၏ လည်းကောင်း။အဂ္ဂသပိ၊ အညွှန့်အနှံ့၏ လည်းကောင်း။ လောဟိတ စန္ဒနသပိ၊ စန္ဒကူးနီ၏ လည်းကောင်း။ တဂရသ၊ တောင်ဇလပ်၏ လည်းကောင်း။ မလ္လိကာယပိ၊ ကြွက်ရုံး၏ လည်းကောင်း။ ဂန္ဓော၊ အနှံ့သည်။ အနုဝါတမေဝ၊ လေအောက်သို့သာလျှင်။ ဧတိ၊ လိုင်၏။ ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့။ နော၊ မလိုင်။ သတ္ဌု ဂန္ဓောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သပ္ပုရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ သာဝကာနံ၊ ဘုရား, ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ, သာဝကတို့၏။ သီလ ဂန္ဓော ပန၊ သီလ အနှံ့သည်ကား။ ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့။ ဧတိ၊ လိုင်၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ သဗ္ဗာဒိသာ၊ တို့သို့။ ပဝါယတိ၊ လိုင်သနည်း။ ယသ္မာပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်။သီလဂန္ဓေန၊သီလအနှံ့ဖြင့်။သဗ္ဗာပိ ဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့ကိုလည်း။အဗ္ဘောဋ္ဌရိတ္တာဝ၊လွှမ်းမိုးတိစီးရှိလျှင်။ဂန္ဓတိ၊ လိုင်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တသ၊ ထိုသူတော်ကောင်း၏။ဂန္ဓော၊ သီလအနှံ့သည်။ ပဋိဝါတံ၊ လေညာသို့။ နတေတိ၊ မရောက်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ နာဂ္ဃဒ္ဒော၊ မဆိုအပ်။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ပဋိဝါတမေတိတိ၊ မေတိ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ဝဿိကိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇာတိသုမနာ၊ မြတ်လေးပန်းတည်း။ ဧတေသန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂန္ဓဇာတာနံ၊ အနှံ့မျိုးဖြစ်ကုန်သော။ဇုမေသံ စန္ဒနာဒိနံ၊ဤစန္ဒကူးစသည်တို့၏။ဂန္ဓတော၊ အနှံ့ထက်။သီလဝန္တာနံ၊သီလရှိကုန်သော။သပ္ပုရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ သီလဂန္ဓော၊ သီလအနှံ့သည်။ အနုတ္တရော အသဒိသော၊ အတုမရှိမြတ်၏။ အပ္ပဋိဘာဂေါ၊တုဘက်ကင်း၏။ ဇုတိ၊ဤကားအနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟု၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။

ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။မဟာဇနသား လူအများအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးနှင့် တကွ။ ဇာတာ၊ ပြစ်၏။

နဝမံ၊ သော။ အာနန္ဒတ္ထေရ ပဥ္စာ ဝတ္ထု၊ သည်။
ဇုတိသမတ္တံ၊ ပြီး၏။

၄-ပုပ္ပဝဂ်၊ ၁၀-မဟာကဿပတ္ထေရ ပိဏ္ဍပါတဒါန ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ....အာနန္ဒတ္ထေရ ပဥ္စာ ဝိသဇ္ဇနာ၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ၌ ရှင်မဟာကဿပတ္ထေရ ပိဏ္ဍပါတဒါနဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ အပွမတ္တောာ-စသောပါဠိကို မိန့်အပ်၏။

☰ အပွမတ္တောာ အယံဂန္ဓောတိ ဇုမံမွေ့ဒေသနံ၊အပွမတ္တောာ အယံဂန္ဓော စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ မဟာကဿပတ္ထေရ်သား ရှင်မဟာ ကဿပ မထေရ်၏။ ပိဏ္ဍပါတ ဒါနံ၊ ဆွမ်းလှူခြင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကောသွိ ဒိဝသေ၊ တခုသောနေ့၌။ ထေရော၊ ရှင်မဟာ ကဿပ မထေရ်သည်။ သတ္တာဟစ္စယေန၊ ခုနစ်ရက်လွန်သဖြင့်။ နိရောဓာ၊ နိရောဓသမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သပဒါနံ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရိသောမိတိ၊ သွားအံ့ဟူ၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။တသ္မိံ ပန သမယေ၊ ထိုအခါ၌။သတ္တသ ဒေဝရညော၊သိကြားနတ်မင်း၏။ ပရိစာရိကာ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော။ ကကုဋ္ဌပါဒိနိယော၊ ခိုခြေနှင့် တူသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ပဋ္ဌသတာ အစ္ဆရာယော၊ ငါးရာသော နတ်သွေး တို့သည်။ ထေရဿ၊ ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်အား။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒဿာမာတိ၊ လှူကုန်အံ့ဟူ၍။ ဥဿာဟ ဇာတာ၊ အားထုတ်ခြင်း ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ပဋ္ဌ ပိဏ္ဍပါတသတာနိ၊ ငါးရာသော ဆွမ်းတို့ကို။ သဇ္ဇေတ္မာ၊ စီရင်၍။ အာဒါယ၊ ယူခဲ့၍။ အစ္ဆရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ဌတ္မာ၊ နေ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဇုမံ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဤဆွမ်းကို။ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူပါ ကုန်လော့။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ သင်္ဂဟံ၊ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုပါကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒိ သု၊ ဆိုကုန်၏။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ဂဏ္ဍထ၊ သွားလေကုန်။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ဒုဂ္ဂတာနံ၊ ဆင်းရဲသူတို့အား။ သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့အမိန့်ရှိလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့

အား။ မှာနာသေထ၊ ဖျက်ဆီးတော် မမူပါကုန်လင့်။ နော၊ အကျွန်ုပ် တို့အား။ သင်ဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုပါကုန်လော့။ ဧကတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ထေရော၊ ရှင်မဟာကဿပသည်။ ဥ,တွာ၊ အကြောင်းကို သိ၍။ ပုန၊ တဘန်၊ ပဋိကွိပိတွာ၊ ပယ်၍။ အပဂန္တုံ၊ ဖဲခြင်းငှါ။ အနိစ္ဆမာနာ၊ အလိုမရှိကုန်ဘဲ၊ ယာစန္တိယော၊ တောင်းပန်သောနတ်သွေးတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ နဇာနာထ၊ မသိကုန်။အပဂစ္ဆထ၊ ဖဲထေကုန်လော့။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ အစ္ဆရံ၊ လက်ဖျစ်ကို။ ပဟရိ၊ တီး၏။ တာ၊ ထို နတ်သွေးတို့သည်။ ထေရဿ၊ ရှင်မဟာကဿပ၏။ အစ္ဆရသဒ္ဒံ၊ လက်ဖျစ်သံကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ သန္တိဋ္ဌိတွာ၊ တုန်လှုပ်၍။(သဒ္ဒ,ဋ္ဌိတွာလည်းရှိ၏။သဒ္ဒါဖျက်၍, ပေး။) သမ္ဘုဒါ၊ မျက်မှောက်တော်မှ။ ဌာတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တိယော၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပလာယိတွာ၊ ပြေး၍။ ဒေဝလောကမေव၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့သာလျှင်။ ဂန္တွာ၊ ၍။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတာတ္ထာတိ၊သွားကုန်သနည်းဟု။ပုဋ္ဌာ၊မေးသည်ရှိသော်။ဒေဝ၊ရှင်သိကြားမင်း။ သမာပတ္တိတော၊သမာပတ်မှ။ဝုဋ္ဌိတဿ၊ထသော။ထေရဿ၊ အရှင်မဟာကဿပ အား။ ဒိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ဒဿာမာတိ၊ လှူကုန်အံ့ဟူ၍။ဂတာ၊သွားကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဒိန္နာပန၊ လှူရကုန်၏လော။ ဧကတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဂကျိတုံ၊ ခံယူခြင်းငှါ။ နဇာနာတိ၊ အလိုမရှိ။ ဧကတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ကိं ကထေသိ၊ အဘယ်သို့ အမိန့်ရှိသနည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့ မေးသည်ရှိသော်။ ဒေဝ၊ သိကြားမင်း။ ဒုဂ္ဂတာနံ၊ သူဆင်းရဲတို့အား။ သင်ဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဧကတိအာဟ၊ ဤသို့ အမိန့်ရှိ၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည် ရှိသော်။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ကေနာကာရေန၊ အဘယ်အခြင်းအရာဖြင့်။ဂတာ၊ သွားကုန်သနည်း။ ဧကတိ၊ဤသို့ မေး၏။ ဒေဝ၊ သိကြားမင်း။ ဧကမိနာဝ၊ ဤကိုယ် အဖြစ်ဖြင့်လျှင် သွားပါကုန်၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည် ရှိသော်။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တုမှာကိသိယော၊ သင်တို့နှင့်တူသော မိန်းမတို့သည်။ထေရဿ၊ရှင်မဟာကဿပ အား။ဒိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ကိं ဒဿန္တိ၊ အဘယ်မှာလှူရကုန်အံ့နည်း။ဧကတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဒါတုကာမော၊ လှူလိုသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဇရာဇိဏ္ဏာ၊ အိုမင်းလေပြီးသော၊ မဟလ္လကော၊ အသက် ကြီးလှ ဖွားသော။ ခဏ္ဍဒန္တော၊ သွားကျိုးပြီးသော။ ပလိတ ကေသော၊ ဆံဖြူပြီးသော။ ဩဘဂ္ဂ-သရီရော၊ ပျက်စီးသော ကိုယ်ရှိသော။ မဟလ္လက တန္တ၀ါယော၊ ရက်ကန်းသည် အိုကြီးသည်။ ဟုတ္တာ၊ ၍၊သုဇံ၊ သုဇာတာအမည်ရှိသော။ ဒေ၀မိတရံ၊ နတ်သွေးကိုလည်း။ ကထာရှပမေ၀၊ ထိုသို့သော သဘောဖြင့် သာလျှင်။ မဟလ္လိကံ၊

အမယ်အိုကြီးကို။ ကတ္တာ၊ ဘန်ဆင်းခြင်းကို ပြု၍။ သော၊ ဤသိကြားမင်းသည်။ ကော် ပေသကာရုဝိယိ၊ တကြောင်းသော ရက်ကန်းသည် ခရီးကို။ မာပေတ္တာ၊ ဘန်ဆင်း၍။ တန္တံ၊ ရက်ကန်းကို။ ပသာရေန္တော၊ ရှည်လျက်။ အဋ္ဌာ၊ နေ၏။

ထေရော ပိ၊ ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်သည်လည်း။ ဒုဂ္ဂတာနံ၊ သူဆင်းရဲတို့အား။ သင်္ဃံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းလျက်။ နဂရာဘိမုခေါ၊ မြို့သို့ ရှေးရှု။ ဂစ္ဆန္တော၊ ကြွသွားတော်မူသည် ရှိသော်။ ဗဟိနဂရေ၊ မြို့ပဋ္ဌာသာလျှင်။ ဝိတ်ဝိယိ၊ ထိုတကြောင်းသော ခရီးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ဒွေဗနေ၊ အဘိုးအို, အမယ်အို နှစ်ယောက်တို့ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူ၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထို မြင်သော ခဏ၌။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ တန္တံ၊ ရက်ကန်းကို။ ပသာရေတိ၊ ရှည်၏။ သုဇံ၊ သုဇာတာသည်။တသရံ၊ရက်ဖေါက်ကို။(တညင်းလုံး,လည်းဟု) ဝဏ္ဏေတိ၊ရောက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။မဟာလွက ကာလေ၊ အရွယ်ကြီးရင့်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော။ဣမေပိ၊ဤသူတို့သည်လည်း။ကမ္မံ၊အမှုကို။ ကရောန္တိ ယေဝ၊ ပြုကြကုန်သေးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣမသ္မိံ နဂရေ၊ ဤမြို့၌။ ဣမေဟိ၊ ဤသူတို့အောက်။ ဒုဂ္ဂတတရာ၊ အလွန်ဆင်းရဲသော သူတို့သည်။ နတ္ထိ မညေ၊ မရှိယောင် တကား။ ဣမေဟိ၊ ဤသူတို့သည်။ ဒိန္နံ၊လှူအပ်သော။ ဥဋ္ဌုက် မတ္တံပိ၊ တယောက်ချိမ္ဗု ကိုလည်းကောင်း။ သာကမတ္တံပိ၊ ဟင်းရွက်ပြုတ် မျှကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ နေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ သင်္ဃံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကရိဿာမိ၊ပြုအံ့။ဣတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းလျက်။သော၊ ထိုရှင်မဟာကဿပသည်။ ဟေသံ၊ထိုသူတို့၏။ဂေဟာဘိမုခေါ၊ အိမ်သို့ရှေးရှု။အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အာဂစ္ဆန်တံ၊ ကြွလာသော။ တံ၊ ထိုရှင်မဟာ ကဿပကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ သုဇံ၊ သုဇာတာကို။အာဟ၊ဆို၏။ ဘန္တေ၊ နှစ်မ။မယ်ံ၊ ငါ၏။အယျော၊ အရှင်သည်။ ဣတော၊ ထိုအရပ်သို့။ အာဂစ္ဆတိ၊ ကြွလာ၏။ တွံ၊ သင်နှမသည်။ အပသန္ဓိဝိယ၊ မမြင်သကဲ့သို့။ တုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။နိသိဒ၊ နေလော့။ ခဏေန၊ ခဏဖြင့်။ ထေရံ၊ ရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကို။ ဝဏ္ဏေတ္တာ၊ လှည့်စား၍။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ထေရော၊ ရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်။ အာဂန္ဒာ၊ လာ၍။ ဂေဟ ဒ္ဒါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏။ တေပိ၊ ထိုသူအို သို့ခင်ပွန်း တို့သည်လည်း။ အပသန္ဓာဝိယ၊ မမြင်ကုန်သကဲ့သို့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မမေव၊ အမှုကိုသာ လျှင်။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ ထောကံ၊ အနည်းငယ် မျှသော ကာလကို၊ အာဂမိ ံသု၊ ငံ့လင့်ကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္တော၊ သိကြားမင်းသည်။ ဂေဟဒ္ဒါရေ၊ အိမ်တံခါး၌ ကော၁ ဓထရော၊ မထေရ်တပါးသည်။ ဌိတောဝိယ၊ ရပ်သကဲ့သို့ထင်၏။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဥပဓာရေဟိ၊ စူးစမ်းလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဥပဓာရေထ၊ စူးစမ်းကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့အဖေါ်အို သုဇာတာဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုအဘိုးအို သိကြားသည်။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ပဋ္ဌ ပတိဋ္ဌိတေန၊ ဝါးပါးသောတည်ခြင်း ဖြင့်။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ၍။ ဥသောဟိ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်။ ဇဏ္ဏုကာနိ၊ ပုဆစ်တို့ကို။ဩလမ္ဘိတ္ဝာ၊ နှိပ်၍။နိဋ္ဌုနန္ဒော၊ ငြိုးတွားလျက်။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထလျက်။ အယျော၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ကတရော၊ အဘယ်မည်သော။ ထေရောနုခေါ၊ မထေရ်ပေနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မသိလေဟန် ဆိုလျက်။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဩသက္ကိတ္ဝာ၊ နောက်သို့ဆုတ်၍။မေ၊ ၏။အက္ခိနီ၊ မျက်စိတို့သည်။ဝုမာယန္တိ၊ သိခဲ့ကုန်ပြီ။ဇုတိ၊ သို့။ ဝတ္ဝာ၊ဆို၍။ နလာဋေ၊ နဖူးပြင်၌။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ တင်၍။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ ဩလောကေတ္ဝာ၊ မော်ကြည့်လျက်။ အဟောဒုက္ခံ၊ ဩော် ဆင်းရဲလှ၏တကား။ နော၊ ဝါတို့၏။ အယျော၊ အရှင်ဖြစ်သော။မဟာ-ကဿပတ္တေရော၊ မဟာကဿပမထေရ်သည်။ စိရဿံ၊ ကြာမြင့်စွာကာလမှ။ မေ၊ ဝါ၏။ကုဋ္ဌိဒ္ဓါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ အာဂတော၊ကြွလာပေ၏။ ဂေဟေ၊ဝါတို့အိမ်၌။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော လျှာတွယ်သည်။အတ္ထိနုခေါ ၊ရှိပါ၏လော။ဇုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ မေး၏။ သုဇာ၊ သုဇာတာသည်။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ အာကုလံဝိယ၊ လျှာတွယ် ဝတ္ထု မရှိဟန်ကဲ့သို့။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ သာမိ၊ အရှင်။ အတ္ထိ၊ ရှိပေ၏။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သတ္တော၊ သိကြား မင်းသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ လူခံဝါ၊ ခေါင်းပါး၏ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပဏိတံဝါ၊ မွန်မြတ်၏ ဟူ၍လည်းကောင်း အစိန္တေတ္ဝာ၊ မကြံ မအောက်မေ့မူ၍။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ သင်ဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုပါကုန်လော့။ ဇုတိ၊ သို့။ ပတ္တုံ၊ သပိတ်ကို။ဂဏှိ၊ ယူ၏။ ထေရော၊ ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်သည်။ ဧတေဟိ၊ ဤသူတို့သည်။ ဒိန္နံ၊ လှူအပ်သော။ သာကံဝါ၊ ဟင်းရွက်ပြုတ်သည် မူလည်း။ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ကုဏ္ဍကမုဋ္ဌိဝါ၊ ဆန်ကွဲမုံ့ဆုပ်သည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ နေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ သင်ဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းကို။ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ ဟူ၍။ ပတ္တုံ၊ သပိတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။အန္တော-ဃရံ၊ အိမ်တွင်းသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ ဃတာသြဒနံ၊ ထောပတ်ဆွမ်းကို။ ဃဋ-တော၊ အိုးမှ။ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ၊ ခူး၍။ ပတ္တုံ၊ သပိတ်ကို။ ပူရေတ္ဝာ၊ ပြည့်စေ၍။ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ အနေကသူပဗျဉ္ဇနော၊ များစွာ သော ဟင်းစားမဲနှင့် ပြည့်စုံသော။ သောပိဏ္ဍပါတော၊ ထို ဆွမ်းသည်။

အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သကလံ၊ အလုံးစုံသော။ ရာဇဂဟ နဂရံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို။ ဂန္ဓေန၊ မွှေးကြိုင်သော အနံ့ဖြင့်။ အဗ္ဗောဟာ္ထ၊ ရှိ၊ လွှမ်းမိုး၏။

တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ထေရော၊ ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံ ပုရိသော။ ဤယောကျ်ားသည်။ အပ္ပေသက္ခော၊ ဘုန်းကံ နည်း၏။ ဝိလ္လ-ပါတော၊ ဆွမ်းမူကား။မဟာသက္ခော၊ ကြီးမြတ်သောအာနုဘော်ရှိ၏။ ဃဋ္ဋဿ၊ သိကြားမင်း၏။ ဘောဇနံ သဒိသော၊ စားတော် ဘောဇဉ်နှင့် တူ၏။ ဧသော၊ ဤသူကား။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သူ ဖြစ်သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအဘိုးအို သူဆင်းရဲကို။ သက္ကောတိ၊ သိကြားတည်းဟု။ ဥတ္တာ၊ သိ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။တယာ၊ သင်သိကြားမင်းသည်။ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးစသော။ ကမ္ပံ၊ အမှုကို။ ကတုံ၊ ပြုတိ၏။ ဒုဂ္ဂတာနံ၊ သူဆင်းရဲတို့၏။ သမ္ပတ္တိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ ဝိလုမ္ပန္တေန၊ လုယက်ဖျက်ဆီးသဖြင့်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ကောစိဒေဝ၊ တစုံတယောက်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဒုဂ္ဂတော၊ သူဆင်းရဲသည်။ သေနာပတိဋ္ဌာနံ ဝါ။ စစ်သူကြီး အရာကိုဂုဏ်း။ သေဋ္ဌိဋ္ဌာနံ ဝါ၊ သူဌေးအရာကိုဂုဏ်း။ လဘေယျ၊ ရလေရာ၏။ ဇုတိ. ဤသို့ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်အောက်။ဒုဂ္ဂတ တရော၊ လွန်စွာ ဆင်းရဲသော သူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တွံ၊ သင်သိကြားမင်းသည်။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဒုဂ္ဂတော၊ ဆင်းရဲလေတိသနည်း။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ ရဇ္ဇသိရိ၊ နတ်မင်း စည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝန္တော၊ ခံစားရ၏ မဟုတ်လော။ **ဘုရားကား–** အနုဘဝန္တော၊ ခံစားလျက်။ ကိ-ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ဒုဂ္ဂတော၊ ဆင်းရဲလေတိသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။တေ၊ ဤစကားသည်။ ဝေါနာမ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူတိုင်း မှန်၏။ ပန၊ ထိုသို့ မှန်သော်လည်း။ မယာ၊ တပည့်တော်သည်။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသည်။ အနုဘဝန္တေ၊ မဖြစ်မီ။ ကလျာဏကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ကတံ၊ ပြုရ၏။ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒ နဝမခေတ်သည်။ ဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ ကလျာဏကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ ကတ္တာ၊ ပြုခြင်းကြောင့်။ စူဠရထ ဒေဝပုတ္တော၊ စူဠရထ နတ်သားသည်ဂုဏ်း။ မဟာရထ ဒေဝပုတ္တော၊ မဟာရထ နတ်သားသည်ဂုဏ်း။ အနေကဝဏ္ဏ ဒေဝပုတ္တော၊အနေကဝဏ္ဏ နတ်သားသည်ဂုဏ်း။ ဇုတိ ဇုမေ-တယော၊ ဤသုံးယောက်ကုန်သော နတ်သားတို့သည်။ သမာန ဒေဝပုတ္တာ၊ အဆင်းသဏ္ဌာန် တူမျှသော နတ်သား ဖြစ်ကုန်လျက်။ မမ၏။ အာသန္နဋ္ဌာနေ၊ နေရာ၏အနီး၌။နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်လာကုန်၏။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်ထက်။တေ ဝဏ္ဏ တရာ၊ လွန်စွာ အထူးအားဖြင့် တန်းခိုးအာနုဘော် ကြီးကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တေသု ဒေဝပုတ္တေသု၊ ထို နတ်တို့သည်။ နဗ္ဗတ္တံ၊ နဗ္ဗတ်

သဘင်ကို။ ကိုဠိသောမတိ၊ ကစ်ားအုံ့ဟူ၍။ ပရိစာရိကာယော၊ အလုပ်အကျွေး နတ်သွီးတို့ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ခေါ်၍။ အန္တရဝိထိ၊ ခရီးမသို့။ ဩတိဏ္ဏော သု၊ သက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပလာယိတ္မာ၊ ပြေး၍။ဧဟိ၊အိမ်သို့။ပဝိသာမိ၊ဝင်ရမ်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တေသံ၊ ထိုနတ်သားတို့၏။ သရီရတော၊ ကိုယ်မှ။ တေဇော၊ အရောင်တန်းခိုးသည်။မမ၊အကျွန်ုပ်၏။ သရီရံ၊ကိုယ်ကို။ဩဘာတိ၊ လွှမ်းမိုးဘိစိ၏။ မမ သရီရတော၊ အကျွန်ုပ် ကိုယ်မှ။ တေဇော၊ ထွက်သော အရောင်တန်းခိုးသည်။ တေသံ၊ ထိုနတ်တို့၏။ သရီရံ၊ကိုယ်ကို။ နဩဘာတိ၊ မလွှမ်းနိုင်။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား။မယာ၊ အကျွန်ုပ်အောက်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဒုဋ္ဌတ တရော၊ လွန်စွာအထူးအားဖြင့် ဆင်းရဲအုံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဝေသန္တေ၊ ဤ သို့ ဆင်းရဲသည်ပင် ဖြစ်ပြီးသော်လည်း။ဇုတော၊ဤနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယ၊စ၍။ မယ္ဟံ၊ငါ့ အား။ ဝေ၊ဤသို့။ဝဓ္ဆေတ္မာ၊လှည့်စား၍။ ဒါနံ၊အလှူကို။ မာအဒါသိ၊မလှူပါလင့်။ ဇုတိ၊ဤသို့ဆို၏။ ဝဓ္ဆေတ္မာ၊လှည့်စား၍။ တုမှာကံ၊ အရှင်တုရားတို့အား။ ဒါနေ၊ အလှူကို။ ဒိန္နေ၊ ပေးသည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား။ မယ္ဟံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ကုသလံ၊ကုသိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိပါအုံ့လော။ နအတ္ထိ၊မရှိခဲ့အုံ့လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာသိကြားမင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဝေသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊တုရား။ ကုသလကမ္မ-ကရဏံ နာမ၊ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို ပြုခြင်းမည်သည်။ မယ္ဟံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ ဝေ၊ ဤသို့ သော စကားကို။ ဝတ္ဝာ၊လျှောက်၍။ယေရုံ၊ရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကို။ဝန္ဒိတ္မာ၊ ၍။ သုဇံ၊ သုဇာတာကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ခေါ်၍။ ထေရုံ၊မထေရ်ကို။ ပဒက္ခိဏံ ကတ္မာ၊ လက်ယာရစ် လည်သည်ကိုပြု၍။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တ္မာ၊ မှုံတက်၍။ ဒါနံ၊သည်။ အဟောသိ၊အုံ့တွယ်ရှိ၏။ ပရမဒါနံ၊ မြတ်သောအလှူသည်။ ကဿပေ၊ အရှင်မဟာကဿပ၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဥဒါနံ၊ ဝမ်းမြောက်သော စကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်ဆို၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ကေ-သမယံ။လ။သုပ္ပတိဋ္ဌိတန္တိ၊ ကေသမယံ။လ။သုပ္ပတိဋ္ဌိတံဟူသော စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်ပြီ။

ကေသမယံ၊ တပါးသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ကလန္ဒက နိဝါပေ၊ရှင်နှင်ကတ်တို့ကို အစာပေးရာဖြစ်သော။ ဝေဠု-ဝနေ၊ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌။ဝိဟရတိ၊နေတော်မူ၏။တေနခေါ၊နသမယေန၊ ထိုအခါ၌။အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ၊ ရှင်မဟာကဿပသည်။ပိပ္ပလိဂုဟာယံ၊ ညောင်ကြွတ်ပင်အနီး လိုက်ဂူ၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက် ပတ်လုံး။ ကေဝလကေါ်နာ၊ တထက်ဝယ်တည်းဖြင့်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိဆော။

သမာဓိ၊ ဈာန်သမာဓိကို။ သမာပဇ္ဇိတ္တာ၊ ဝင်စား၍။ နိသိန္နောနေ၏။ အထခေါ်၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ်၊ ရှင်မဟာ ကဿပသည်။ တသ-သတ္တာဟသ၊ ထိုခုနစ်ရက်၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ တမှာ သမာဓိမှာ၊ ထို သမာဓိမှ။ ဝုဋ္ဌာသိ၊ ထ၏။ အထခေါ်၊ ထိုအခါ၌။ တမှာ သမာဓိမှာ၊ ထိုနိရောဓ သမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌိတသ၊ ထစဉ်။ အာယသ္မတော မဟာကဿပသ၊ ရှင်မဟာ ကဿပအား။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရေယ္ယံ၊ ဝင်ရမ္ယကား။ ယံနူန၊ ကောင်းလေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်၏။

တေန ခေါ်ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ပဏ္ဍုမတ္တာနိ ဒေဝ ဆ္ဆရသတာနိ၊ ငါးရာ အတိုင်းအရည်ရှိသောနတ်သွီးတို့သည်။အာယသ္မတော မဟာကဿပဿ၊အရှင် မဟာကဿပအား။ ပိဏ္ဍပါတ ပဋိလာဘာယ၊ ဆွမ်းကိုရစေခြင်းငှါ။ ဥဿုက္ကံ၊ လုံ့လဖြုန်းခြင်းသို့။ အာပန္နာနိ၊ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထခေါ်၊ ၌။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ်၊ ရှင်မဟာကဿပသည်။ တာနိ ပဏ္ဍုမတ္တာနိ-ဒေဝ ဆ္ဆရသတာနိ၊ ထိုငါးရာအတိုင်းအရည်ရှိသော နတ်သွီးတို့ကို။ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍။ ပုဗ္ဗဏ္ဏသမယံ၊ နံနက်အခါ၌။နိဝါသေတ္တာ၊ သင်္ကန်းကို ဖြန့်ဝတ်၍။ ပတ္တ-စီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ယူ၍။ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ တေန ခေါ်ပန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ဒေဝါန-မိန္ဒော၊ နတ်တို့ကိုအစိုးရသော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ အာယသ္မတော-မဟာကဿပဿ၊ ရှင်မဟာကဿပအား။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒါတုကာမော၊ လှူလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ ပေသကာရဝတ္ထုံ၊ ရက်ကန်းသည် အသွင်ကို။ အသိနိမ္မိနိတ္တာ၊ ဘန်ဆင်း၍။ တန္တံ၊ ရက်ကန်းကို။ ဝိနာတိ၊ ရက်၏။"ရှည်၏, လည်းဟူ။" အသုရကညာ၊ အဆုရာ၏သွီးဖြစ်သော။ သုဇာ၊ သုဇာတ်သည်။ တသံ၊ ရက်ဖေါက်ကို။ "တညင်းလုံး, လည်းဟူ။" ပူရေတိ၊ ပြည့်စုံစေ၏။ အထခေါ်၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မာ မဟာကဿပေါ်၊ ရှင်မဟာကဿပသည်။ရာဇဂဟေ၌။ သပဒါနံ၊တိုင်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ဝှါ။ စရမာနော၊ သော်။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ သက္ကဿ ဒေဝါနမိန္ဒဿ၊ သိကြား နတ်မင်း၏။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေန၊ ထိုအိမ်သို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ ဥပသင်္ကမန္တံ၊ ကပ်ပြီးသော။ အာယသ္မန္တံ မဟာကဿပံ၊ ရှင်မဟာ ကဿပ မထေရ်ကို။ သက္ကောဒေဝါနမိန္ဒော၊ သိကြားနတ်မင်းသည်။ ဒူရတောဝ၊အဝေးမှ သာလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ သာသည်ကို။ အဒ္ဒသခေါ်၊ မြင်သည် သာလျှင်တည်း။ ဒိသ္မာ၊မြင်ပြီး၍။ ဃရာ၊ မှ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ၍။ ပစ္စုဂ္ဂန္တ္မာ၊ခရီးဦးကြိုဆို၍။ဟတ္ထေ၊ လက်မှ။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်စေ၍။

ဆဲဒူတော၊ အိုးမှ။ သြဒနံ၊ ဆွမ်းကို။ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ၊ ခူး၍။ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ပူရေတ္ဝာ၊ ပြည့်စေ၍။ အာယသ္မတော မဟာကဿပသ၊ ရှင်မဟာကဿပအား။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ သော ပိဏ္ဍပါတော၊ ထိုဆွမ်းသည်။ အနေကသူပေါ၊ များစွာသော ဟင်းရှိသည်။ အနေကဗျဉ္ဇနော၊ များစွာသော စားမဲ ဟင်းလျှာရှိသည်။ အနေက-
ရသ ဗျဉ္ဇနော၊ သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မတော-
မဟာကဿပသ၊ ၏။ တေံ၊ ဤအကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ အယံသတ္တော၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သူနည်း။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ဝေရုပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အယံ ဇုဒ္ဓါနုဘာဝေါ၊ ဤတန်းခိုးအာနုဘော်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဇုတိ၊ ဤသို့ အကြီးဖြစ်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ အာယသ္မတော မဟာကဿပသ၊ ရှင်မဟာကဿပ၏။ တေံ၊ ဤအကြီးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြန်၏။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ နတ်တို့၏ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကောနုခေါ၊ သိကြားမင်းမှန်၏။ ဇုတိ ဝိဒိတ္ဝာ၊ ဤသို့ ဆတ်ဆတ်သိ၍။ သက္ကံ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သိကြားမင်းကို။တေံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊မိန့်တော်မူ၏။ ကောသိယ၊ သိကြားမင်း။ ကထံနုခေါ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ တွံ၊ သင်သည်။ ဇုဒံ အကာရိယံ၊ ဤမပြုအပ်သောအမှုကို။ အကာသိ၊ ပြုတိသနည်း။ ပုနဝိ၊တဘန်လည်း။ဝေရုပံ၊ဤသို့သဘောရှိသော အမှုကို။မာအကာသိ၊ မပြုလင့်။ ဇုတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဘန္တေ ကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ အမှာကံဝိ၊အကျွန်ုပ်တို့အား လည်း။ ပုညေန၊ ကောင်းမှုဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိပါ၏။ အမှာကံဝိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း။ ပုညေန၊ ကောင်းမှုဖြင့်။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သက္ကော ဒေဝါန မိန္ဒော၊ သိကြား နတ်မင်းသည်။ အာယသ္မန္တံ မဟာကဿပံ၊ အသက်ရှည်သော မဟာကဿပကို။ အတိဝါဒေတ္ဝာ၊ ၍။ ပဒက္ခိဏံ ကတ္ဝာ၊လက်ျာရစ် လည်သည်ကိုပြု၍။ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တ္ဝာ၊ပျံတက်၍။ အာကာသေ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ဥဒါနံ၊နှစ်သက်သော စကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ မြွက်ဆို၏။ ဒါနံ၊သည်။ အဟော၊အံ့ဘွယ်ရှိ၏။ ပရမဒါနံ၊ မြတ်သောအလှူသည်။ ကဿပေ၊ ၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏။ ဒါနံ၊ သည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိ၏။ ပရမဒါနံ၊ မြတ်သောအလှူသည်။ ကဿပေ၊ ၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏။ဒါနံ၊သည်။ အဟော၊ ၏။ ပရမဒါနံ၊ သည်။ ကဿပေ၊ ၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတံ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဆို၏။ (ဇင်းဇုတိသဒ္ဒါကား ဂမျမာန်တည်း။)

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား သခင်သည်။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတော်၌။ ဋ္ဌိတောဝေ၊ နေတော်မူလျက်လျှင်။ တဿ၊ ထိုသိကြားမင်း၏။

တံသဒ္ဓံ၊ ထိုအသံကို။ သုတ္တာ၊ ကြားရ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေတ္တာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဥဒါနံ၊ ဝမ်းမြောက်သော စကားကို။ ဥဒါနေတ္တာ၊သုံးကြိမ်စေ့အောင် ဝမ်းမြောက်သောအားဖြင့်ဆို၍။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင် ခရီးဖြင့်။ ဂန္ဓနန်၊ သွားသော။ သတ္ထာ ဒေဝါနမိန္ဒံ၊ သိကြားမင်းကို။ ပဿထ၊ ရှုပါကုန်လော့။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ တေ၊ ထိုဥဒါန်းကျူးရင့်ခြင်းတို့ကို။ ကိံ ပန၊ အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်ကား။ ကတံ၊ပြုလေသနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်။ တေန၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ မယ္ဟံ ပုတ္တသ၊ ငါ့သားဖြစ်သော။ ကဿပဿ၊ ကဿပကို။ ဝဏ္ဏေတ္တာ၊ လှည့်စား၍။ ပိဏ္ဍပါတေ၊ ဆွမ်းကို။ ဒိန္နော၊ လှူအပ်၏။ တံ၊ထိုဆွမ်းကို။ ဒတ္တာ၊ လှူပြီး၍။ တုဋ္ဌမာနသော၊ နှစ်သက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥဒါနံ၊ဝမ်းမြောက်သောစကားကို။ ဥဒါနေန္တော၊ ဆိုလျက်။ ဂန္ဓတိ၊ သွား၏။ ဧတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ တေန၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှါ။ ကထံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဝဋ္ဋတိတိ၊သင့်၏ဟူ၍။ညွှတ်၊သိအပ်သနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊မမ ပုတ္တေန၊ ငါ့သား ကဿပနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တူသော။ ပိဏ္ဍပါတိကံ-နာမ၊ ပိဏ္ဍပါတ် ဆောက်တည်သော ရဟန်းမည်သည်ကို။ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မနုဿာပိ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း။ ပိဟယန္တိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဝေဠုပန၊ ဤသို့သော စကားကိုလျှင်။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ သယံပိ၊ ကိုယ်တော်သည်လည်း။ ဥဒါနံ၊ နှစ်သက်သော စကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သုတ္တေပန၊ ပါဠိတော်၌ကား။ ဧတ္တာကမေဝ၊ ဤမျှသာလျှင်။ အာဂတံ၊ လာ၏။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဝိသုဒ္ဓါယ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော။ အတိက္ကန္တ မာနုသိကာယ၊ လူတို့၏ နားအကြားကို လွန်နိုင်သော။ ဒိဗ္ဗာယ-သောတဓာတုယာ၊ ဒိဗ္ဗသောတ အတိညာဉ်ဖြင့်။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တွာ၊ ပျံတက်၍။ အာကာသေ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဒါနံ၊သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ပရမဒါနံ၊ သည်။ ကဿပေ၊ ရှင်မဟာကဿပ၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်၏။ ဒါနံ၊သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ပရမဒါနံ၊သည်။ ကဿပေ၊၌။ သုပ္ပတိဋ္ဌိတံ၊ ၏။ဝေ။ ဧတိ၊ သို့။ ဘိက္ခတ္ထေ၊ သုံးကြိမ်။ ဥဒါနံ၊ နှစ်သက်သော စကားကို။ ဥဒါနေန္တသ၊ဆိုစဉ်။သတ္ထာသ ဒေဝါန မိန္ဒဿ၊ သိကြားနတ်မင်း၏။သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ အသောသိခေါ၊ ကြားတော်မူသည်သာလျှင်တည်း။အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိ၍။

တာယံ ဝေလာယံ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကမံ ဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းစကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

☰ တာဒိနော၊ သည်းခံခြင်း ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံထသော။ ဥပသန္တဿ၊ ငြိမ်းပြီးသော ကိလေသာရှိထသော။ ဣဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သတိမတော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံထသော။ အတ္ထဘာရဿ၊မိမိကိုယ်ကို မွေးမြူထသော။ အနညပေါသိနော၊ သူတပါးတို့သည် မမွေးမြူအပ်ထသော။ ဒိဋ္ဌိပါတိကဿ၊ ဆွမ်းခံသွားလေ့ရှိထသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ဒေဝါ၀ိ၊ နတ်တို့သည်လည်း။ပိဟယန္တိ၊ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဧကမ္ဗု ပန ဥဒါနံ၊ ဤသို့သော ဥဒါန်းစကားကို။ ဥဒါနေတွာ၊ မိန့်တော်မူ၍၊ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။သတ္ထာ ဒေဝါနမိန္ဒော၊ သိကြားနတ်မင်းသည်။မမပုတ္တဿ၊ ဝါ့သား ကဿပ၏။ သီလဝန္ဒေန၊ သီလဟူသော အနုံဖြင့်။ အာဝဇ္ဇာ၊ လာ၍။ ဒိဋ္ဌိပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ အဒါသိ၊ လှူပြီ။ ဧတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ဧကမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၅၆) ယွာယံ တဝရစန္ဒနံ၊ အကြင်တောင်ဇလပ် စန္ဒကူးနီအနုံသည်။အတ္ထိ၊ ၏။ အယံဝန္ဒော၊ ဤတောင်ဇလပ် စသော အနုံသည်။ အပ္ပမတ္တော၊ အနည်းငယ် သာတည်း။ သီလဝတံ၊ သီလရှိသောသူတို့၏။ ယောစ ဝန္ဒော၊ အကြင်သီလ ဟူသော အနုံသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သောစ ဝန္ဒော၊ ထိုသီလဟူသော အနုံသည်။ ဒေဝေသု၊ တို့၌။ ဥတ္တမော၊ အမြတ်အကြီးဖြစ်၍။ ဝါတိ၊လှိုင်း၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အပ္ပမတ္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပရိတ္တပ္ပမာဏော၊ အနည်းငယ် သာတည်း။ ယောစ သီလဝတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သီလဝန္တာနံ၊ သီလရှိသော သူတို့၏။ ယောစ ပန သီလဝန္ဒော၊ အကြင်သီလ တည်းဟူသော အနုံသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။သော၊ ထိုသီလတည်းဟူသော အနုံသည်။တဝရုံ-ဝိယစ၊ တောင်ဇလပ်ပန်းကဲ့သို့ဝင်း။ လောဟိတ စန္ဒနံဝိယစ၊ စန္ဒကူးနီကဲ့သို့ဝင်း။ ပရိတ္တကော၊ အနည်းငယ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဥဠာရော၊ မြတ်၏။ ဝိပ္ပါရိတော၊ မျှံ့နှံ့၏။ တေနေဝ ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်း ကြောင့်လျှင်။ဝါတိ ဒေဝေသု ဥတ္တမောတိ၊ ဟူ၍။အာဟ၊ဆို၏။ ဝါတိ ဒေဝေသု-ဥတ္တမောတိ၊ ဟူသည်ကား။(ထည့်ပါ၌။) ပဝေရော သေဋ္ဌော၊ မြတ်သည်။ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဒေဝေသုစ၊ နတ်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း။ မနုဿေသုစ၊ လူ့ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း။ သဗ္ဗတ္ထမေဝ၊ အလုံးစုံသော အရာသို့လျှင်။ ဝါယတိ၊ လှိုင်း၏။ ဩဇ္ဇတိ၊ ရောက်၏။ ဧတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝတ္ထုနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟု၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

ဒသမံ၊ သော။ မဟာကဿပတ္ထေရ ပိဏ္ဍပါတဒါန ဝတ္ထု၊ သည်။
ဇုတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၄-ပုဗ္ဗဝဋ္ဌ၊ ၁၁-ဂေါဓိကတ္ထေရပရိနိဗ္ဗာန ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ....ကဿပ ပိဏ္ဍပါတဒါန ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကိုဖွင့်ပြီး၍ ဂေါဓိကတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ တေသံ စသောပါဋိကို မိန့်အပ်၏။

တေသံ သမ္ဘန္နသီလာနန္တိ ဧကမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ တေသံ သမ္ဘန္နသီလာနံ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ရာဇဂဟံ၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ အမှီပြု၍။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ဂေါဓိကတ္ထေရဿ၊ ဂေါဓိက မထေရ်၏။ ပရိနိဗ္ဗာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သောပိ အာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်ဂေါဓိက မထေရ်သည်လည်း။ ဧသိဂိလိ-ပဿေ၊ ဧသိဂိလိ တောင်ယံ၌။ ကာဠသိလာယံ၊ ညိုသော အဆင်းရှိသော ကျောက်ဖျာ၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့ဘဲ။ အာတာပီ၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍။ပဟိတတ္တော၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။သာမာယိကံ၊ တည်ကြည်ခြင်းရှိသော။ စေတောဝိမုတ္တိံ၊ လောကိသမာပတ်သို့။ ဖုသိတ္တာ၊ ရောက်၍။ အနုသာယိကဿ၊ အဘန်တလဲလဲ ကိန်းခြင်းရှိသော။ ကေသ ရောဂဿ၊ တခုသော ရောဂါ၏။ ဝယေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ဘဝေ၊ ထိုသမာပတ်မှ။ ပရိဟာယိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏။ သော၊ ထို ဂေါဓိကသည်။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်ရင်း။ တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်ရင်း။ ဆဋ္ဌတ္တိံ၊ ခြောက်ကြိမ်။ ဈာနံ၊ ဈာန်ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ပရိဟီနော၊ ၏။ သတ္ထာမေ ဝါရေ၊ ခုနစ်ကြိမ်မြောက်သောအခါ၌။ ဥပ္ပါဒေတ္တာ၊ ဈာန်ကိုဖြစ်စေ၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဆဋ္ဌတ္တိံ၊ ခြောက်ကြိမ်။ ဈာနာ၊ ဈာန်မှ။ ပရိဟီနော၊ ယုတ်၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ပရိဟီနဿ ဈာနဿ၊ ယုတ်သော ဈာန်ရှိသောငါ၏။ဂတိ၊လားရာသည်။ အနိယတာ၊မမြဲခဲ့။ ဇုဒါနေ၀၊

ယခုပင်လျှင်။ သတ္တုံ၊ လက်နက်ကို။ အာဟရိသောမိတိ၊ ဆောင်အံ့ ဟူ၍။ ကေသောရောပန သတ္ထကံ၊ဆံရိတ်သင်ဓုန်းခေါ်ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ယူ၍။ဂလနာလိ၊ ရေမျိုကို။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ။မဟ္ဟကော၊ ညောင်စောင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်။ တဿ၊ ထိုဝေါဓိက၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဥတ္တာ၊ သိ၍။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤ ရဟန်းသည်။ သတ္တုံ၊ လက်နက်ကို။ အာဟရိတုကာမော၊ ဆောင်ခြင်းငှါ အလိုရှိ၏။ သတ္တုံ၊ လက်နက်ကို။အာဟရန္တာ၊ ဆောင်ကုန်သော သူတို့သည်။ ခေါပန၊စင်စစ်အားဖြင့်။ ဇီဝိတော၊ အသက်၌။ နိရပေက္ခာ၊ငဲ့ကွက်ခြင်း ကင်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တော၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဝိပဿနံ၊ ကို။ ပဋ္ဌပေတ္မာ၊ ပွားစေ၍။ အရဟတ္တမ္ပိ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့လည်း။ ပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။ အဟံ၊ ဝါသည်။တေံ၊ ဤဝေါဓိကကို။သစေဝါရိသောမိ၊ အကယ်၍ မြစ်သည်ဖြစ်အံ့။ မမ ဝစနံ၊ ဝါ၏စကားကို။ နကရိသတိ၊ မလိုက်နာလတ္တံ့။ သတ္ထာရံ၊ ဆရာဘုရားကို။ ဝါရာပေသောမိတိ၊ မြစ်စေအံ့ဟူ၍။ အညာတက-ဝေသေန၊ မထင်ရှားသောအသွင်ဖြင့်။သတ္ထာရံ၊ဘုရားသို့။ဥပသင်္ကမိတ္မာ ကပ်၍။ ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

မဟာဝီရ၊မဟာပုညာ၊ ကြီးသော လုံ့လ,ကြီးသောဘုန်းရှိတော်မူသောဘုရား။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်းခိုးဖြင့်ဝင်း။ ယသသာ၊ အခြီအရံဖြင့်ဝင်း။ ဇလံ ဇလန္တော၊ တွန်းလင်းတော်မူသောဘုရား။ သဗ္ဗဝေရဘယာတီတာ၊ အလုံးစုံ ဘေးအပေါင်းကို လွန်တော်မူသောဘုရား။ စက္ခုမာ၊ စက္ခု ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောဘုရား။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုး၏။

မဟာဝီရ၊ လုံ့လကြီးတော်မူသောဘုရား။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။သာဝကော၊ တပည့်ဝေါဓိကသည်။ မရဏာဘိဘူ၊ သေခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍။ မရဏံ၊ သေခြင်းကို။ အာကင်္ခတိ၊ တောင့်တ၏။ စေတယတိ၊ စေ့ဆော်၏။ ဇုတိန္ဓရ၊ တောက်ပခြင်းရှိသော တန်းခိုးကိုဆောင်တော်မူသောဘုရား။တံ၊ထိုဝေါဓိကကို။ နိသေဓ၊ တားမြစ်တော်မူလေ့။

ဇနေသုတာ၊ လူသုံးပါး၌ ထင်ရှား ကျော်စောတော် မူသော။ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား။ တုယ္ဟံ၊ အရှင်ဘုရား၏ သာဝကော၊ တပည့်သည်။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ ရတော၊ မွေ့လျော်လျက်။ အပ္ပတ္တမာနသော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ မရောက်သော စိတ်ရှိသော။ သေခေါ၊ သေကွယ်သာ ဖြစ်လျက်။ ကာလံ၊ စုတေခြင်းကို။ ကထံဟိ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ ကယိရာ၊ပြုပါသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

တသွေ့ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ထေရေန၊ မထေရ်သည်။ သတ္တံ၊ လက်နက်ကို။ အာဟရိတံ၊ ဆောင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အယံ၊ ဤသူကား။ မာရောတိ၊ မာရ်နတ်သားတည်းဟု။ ဝိဒိတ္တာ၊ သိ၍။ ဧဝမ်ဝါထံ၊ ဤဝါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ပါဝိမ၊ မာရ်ယုတ်။ ဝေဠု၊ ဤသို့လျှင်။ ဓိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ကုဗ္ဗန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို။ နာဝကင်္ခန္တိ၊ မတောင့်တကုန်။ ဂေါမိကော၊ ဂေါမိကသည်။ သမ္ဘလံ၊ အမြစ်နှင့်တကွ။ တဏ္ဍံ၊ တဏှာကို။ အဗ္ဗုယ္ဟ၊ အကြွင်းမဲ့ နုတ်၍။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေပြီ။ ဧဝတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္ဘဟုလေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ သတ္ထံ၊ လက်နက်ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ဆောင်၍။ နိပ္ပန္နဋ္ဌာနံ၊ အိပ်ရာအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ ဘဘဝါ ထိုခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ မာရော ပါပိမာ၊ မာရ်ယုတ်သည်။ ကတ္ထနခေါ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဧဝမသ၊ ဤ ဂေါမိက၏။ ပဒ္ဓိသန္ဓိ ဝိညာဏံ၊ ပဋိသန္ဓေ ဝိညာဉ်သည်။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သနည်း။ ဧဝတိ၊ ဤသို့။ ဓူမ ရာသိဝိယစ၊ အခိုးစုကဲ့သို့လည်းကောင်း။ တိမိရ ပုဉ္ဇောဝိယစ၊ အမိုက်စုကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ သမ္ဘဒိသာသု၊ အလုံးစုံအရပ်မျက်နှာတို့၌။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဝိညာဏံ၊ ပဋိသန္ဓေ ဝိညာဉ်ကို။ သမန္ဒေသတိ၊ ရှာ၏။ ဘဘဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တံ ဓူမ တိမိရ ဘာဝံ၊ ထိုအခိုး, အမိုက်၏အဖြစ်ကို။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့ အား။ ဒဿေတ္တာ၊ ပြ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧသော ခေါ မာရော ပါပိမာ၊ ဤ မာရ်ယုတ် နတ်သားသည်။ ဂေါမိကဿ ကုလပုတ္တဿ၊ ဂေါမိက အမျိုးကောင်းသား၏။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်ကို။ သမန္ဒေသတိ၊ ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဂေါမိကဿ ကုလပုတ္တဿ၊ ဂေါမိက အမျိုးကောင်းသား၏။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဉ်သည်။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သနည်း။ ဧဝတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အပတိဋ္ဌိတေန၊ တည်ရာ မရှိသော။ ဝိညာဏေနေဝ၊ ဝိညာဉ် ဖြင့်သာလျှင်။ ဂေါမိကော ကုလပုတ္တော၊ ဂေါမိက အမျိုးကောင်း သားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီ။ ဧဝတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ မာရောပိ၊ မာရ် နတ်သားသည်လည်း။ တဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ ဝိညာဏဋ္ဌာနံ၊ ဝိညာဉ်၏ တည်ရာ အရပ်ကို။ ဒဋ္ဌုံ၊ မြင်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ကုမာရက-ဝဏ္ဏံ၊ သတ္တိသား၏ အသွင်ကို။ ဟုတ္တာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ဗေဠုဝ ပဏ္ဏုဝိဏံ၊ ဥသျစ်သီးမှည့် အဆင်းရှိသော စောင်းကို။ အာဒါယ၊ ဝိုက်၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ။ ကပ်၍။ ပုန္ဆ၊ မေး၏။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ယောဝေါဒိကော၊ ကို။ ဥဒ္ဒံ၊ အထက်၌လည်းကောင်း။ အဝေါပိ၊ အောက်၌ လည်းကောင်း။ တိရိယံ ဒိသာပိ၊ ဖိလာ အရပ်၌လည်း ကောင်း။ အနုဒိသာပိ၊ အထောင့်အရပ်၌ လည်းကောင်း။ သွာဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ် သည်။ အနေသံ၊ ရှာသည်ရှိသော်။ နာဓိဂစ္ဆာမိ၊ မရ။ သောဝေါဒိကော၊ ထို ဝေါဒိကသည်။ ကုဟိं၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတော၊ သွားလေသနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမာရ်နတ်သားကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အာဟ၊ မိန့်၏။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ စျာနရတော၊ စျာန်၌ မွေ့လျော်ခြင်း ကြောင့်။ စျာယီ၊စျာန်ဝင်စားလေ့ရှိသော။ ဓိတိသမ္ပန္နော၊သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံသော။အဟော-ရတ္တံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ အနုယုဉ္ဇံ၊ အားထုတ်ခြင်းရှိသော။ ယောဓိရော၊ အကြင် ပညာရှိသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။အယံ၊ဤပညာရှိသည်။ဇိဝိတံ၊အသက်ကို။အနိကာမယံ၊ တောင့်တခြင်းမရှိ။

ဝေါဒိကော၊ ဝေါဒိကသည်။ မစ္စုနော သေနံ၊ သေမင်း၏ စစ်သည်ကို။ ဆေတ္တာန၊ ဖြတ်၍။ ပုနဗ္ဘဝံ၊ ဘဝသစ်သို့။ အနာဂန္ဒာ၊ မသွားမူ၍။ သမူလံ တဏှံ၊ အမြစ်နှင့်တကွဖြစ်သောတဏှာကို။ အဗ္ဘုယ္ယာနတ်၍၊ပရိနိဗ္ဗုတောပရိနိဗ္ဗာန်ပြုပြီ။ ဧတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။

ဝေံဝုတ္တေ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ သောကပရေတသ၊ စိုးရိမ်ခြင်း ဖြင့် နှိပ်စက်သော။ တဿ၊ ထိုမာရ်နတ်သား၏။ ကစ္ဆာ၊ လက်ကတီးကြားမှ။ ဝိဏာ၊ စောင်းသည်။ အဘဿထ၊ လျှောကျ၏။ ပဘော၊ ထို့နောင်မှ။ သော-ယက္ခော၊ ထိုမာရ်နတ်သားသည်။ ဒုမ္မနော၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍။ တတ္ထေव၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ အန္တရဓာယထ၊ ကွယ်ပျောက်၏။

သတ္ထာပိ၊ ဘုရားသခင်သည်လည်း။ ပုဗ္ဗပါဒိမ၊ မာရ်ယုတ်။ ဝေါဒိကဿ ကုလ-ပုတ္တဿ၊ ဝေါဒိကအမျိုးကောင်းသား၏။ နိဗ္ဗတ္တဗ္ဗာနေန၊ ဖြစ်ရာအရပ်ဖြင့်။ တေ၊ သင်အား။ ကိं၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တဿ၊ ထိုဝေါဒိက၏။ ပရိနိဗ္ဗုတဗ္ဗာနံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ယူရာအရပ်ကို။ တုမှာဒိသာနံ၊ သင်ကဲ့ သို့သော သတ္တဝါ ရှိသော သူတို့၏။ သတမ္ပိ၊ အရာသည် လည်းကောင်း။ သဟဿမ္ပိ၊အထောင်သည်လည်းကောင်း။ဒဋ္ဌုံ၊မြင်ခြင်းငှါ။နဿ သက္ကောတိ၊မတတ်နိုင်။ ဧတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဧဒမ် ဝါဃံ၊ ဤဝါဃာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၅၇။ သမ္ပန္နသီလာနံ၊ ပြည့်စုံသော သီလရှိကုန်သော။ အပ္ပမာဒ ဝိဟာရိနံ၊ မမေ့မလျော့ နေလေ့ရှိကုန်သော။ သမ္မာဟေတုနာ၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်။ အညာ၊ ၍။ ဝိမုတ္တာနံ၊ တဒင်္ဂဝိမုတ္တိ စသော ဝါးပါးသောဝိမုတ္တိတို့ဖြင့် လွတ်ကုန်

ပြီးသော။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့၏။မဂ္ဂံ၊ သွားရာခရီးကို။ မာရော၊ မာရ်နတ်သား သည်။နဝိန္ဒတိ၊ မရ မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌။ တေသန္တိ၊ တေသံဟူသည်ကား။ အပတိဋ္ဌတေန၊ တည်ရာ မရှိသော။ ဝိညာဏေန၊ ဝိညာဉ်ဖြင့်။ ဂေါဓိကော ကုလပုတ္တော၊ဂေါဓိက အမျိုး ကောင်း သားသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတောယထာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသကဲ့သို့။ ဧवံ၊ ဤအတူ။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့၏။ သမ္မန္နသိလာနန္တိ၊ဟူသည်ကား။ပရိပုဏ္ဏသီလာနံ၊ပြည့်စုံသော သီလရှိကုန်သော။ အပ္ပမာဒ ဝိဟာရိနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သတိအဝိပ္ပဝါသ သခ်ါတေန၊ သတိ၏ မကင်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်။ ဝိဟရန္တာနံ၊ နေခြင်းရှိကုန်သော။ သမ္မဒညာ ဝိမုတ္တာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟေတုနာ ဉာယေန-ကာရဏေန၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်။ ဇာနိတ္တာ၊ သိ၍။ တဒင်္ဂ ဝိမုတ္တိယာ၊ တဒင်္ဂဝိမုတ္တိဖြင့် လည်းကောင်း။ ဝိက္ခမ္ဘန ဝိမုတ္တိယာ၊ ဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိဖြင့် လည်း ကောင်း။ သမုစ္ဆေဒ ဝိမုတ္တိယာ၊ သမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိဖြင့် လည်းကောင်း။ ပဋိပဿဒ္ဓि-ဝိမုတ္တိယာ၊ ပဋိပဿဒ္ဓိဝိမုတ္တိဖြင့် လည်းကောင်း။နိဿရဏ ဝိမုတ္တိယာ၊ နိဿရဏ ဝိမုတ္တိဖြင့် လည်းကောင်း။ ဣတိဣမာဟိ ပဉ္စဟိ ဝိမုတ္တိဟိ၊ ဤငါးပါးသော ဝိမုတ္တိ တို့ဖြင့်။ ဝိမုတ္တာနံ၊ လွတ်ကုန်သော။ မာရော မဂ္ဂံ နဝိန္ဒတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဧဝ-ရူပါနံ၊ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ မဟာခီဏာသဝါနံ၊ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏။ သဗ္ဗထာမေနေဝ၊ အလုံးစုံသော အစွမ်းဖြင့်လျှင်။ မဂ္ဂန္တော်ပိ၊ ရှာဖွေးသော်လည်း။ ဂတမဂ္ဂံ၊ သွားရာခရီးကို။ မာရော၊ မာရ်နတ်သားသည်။ နဝိန္ဒတိ နလဘတိ၊ မရ။ နပဿတိ၊ မမြင်။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဒေသနာ၊ သည်။မဟာဇနဿ၊ လူအများအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးနှင့်တကွ။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

ကောဒသမံ၊ သော။ ဂေါဓိကတ္ထေရ ပရိနိဗ္ဗာနဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၄-ပုမ္မဝဂ္ဂ၊ ၁၂-ဂရဟဒိန္နဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ.... ဂေါဓိကတ္ထေရဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ဂရဟဒိန္နဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကိုဖွင့်ခြင်းငါယထာ-စသောပါဠိကို မိန့်အပ်၏။

ယထာ သက်ာရဋ္ဌာနသို့နှိုင်း ဧကမ် ဓမ္မဒေသနံ၊ ယထာသက်ာရဋ္ဌာနသို့ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ ဂရဟဒိန္နံနာမ၊ ဂရဟဒိန္နအမည်ရှိသော။ နိဂဏ္ဌ-သာဝကံ၊တတ္တတ္တန်းတပည့်ကို။အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ သိရိဂုတ္တောစ နာမ၊ သိရိဂုတ္တမည်သော သူ သည်းကောင်း။ ဂရဟဒိန္နောစ၊ ဂရဟဒိန္နသည်းကောင်း။ ဒွေနှစ်ယောက်သောသူတို့သည်။သဟာယကာ၊ သူငယ်ချင်းတို့သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ဦးယောက်သော သူတို့တွင်။ သိရိဂုတ္တော ဥပါသကော၊ သိရိဂုတ္တမည်သော် ဒါယကာသည်။ဗုဒ္ဓသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်တည်း။ဂရဟ-ဒိန္နော၊ ဂရဟဒိန္နသည်။နိဂဏ္ဌသာဝကော၊တတ္တတ္တန်းတပည့်တည်း။တံ၊ ထိုဂရဟ ဒိန္နကို။ နိဂဏ္ဌာ၊တတ္တတ္တန်းတို့သည်။ အဘိဘ္ဝကံ၊ မပြတ်။ ဧဝံဝဒန္တိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ တဝ၊ တင်၏။ သဟာယကံ သိရိဂုတ္တံ၊ သူငယ်ချင်းသိရိဂုတ္တကို။ တွံ၊ သင်သည်။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ရဟန်းဂေါတမကို။ ကိံ ဥပသက်မသိ၊ အဘယ့်ကြောင့် ဆည်းကပ်သနည်း။ တသ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ကိ-လဘိဿသိ၊အဘယ်ကိုရသနည်း။ဧတိ ဝတ္တာ၊ဤသို့ဆို၍။ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့် သွေးဆောင်သည်ရှိသော်။ အမှေ၊ဝါတို့သို့။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ၍။ အမှာကံ၊ ဝါတို့အား။ ဒေယျမမ္ပံ၊ အလှူဝတ္ထုကို။ ဒဿတိ၊ လှူလတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းဖြင့် သွေးဆောင်၍။ ဩဝဒိတုံ၊ ဆိုဆုံးမခြင်းငှါ။ ကိံ နဝန္ဒတိ၊ အဘယ့်ကြောင့် မအပ်လေသိသနည်း။ ဧတိ၊ဤသို့မပြတ်ဆိုကုန်၏။ ဂရဟဒိန္နော၊ ဂရဟဒိန္နသည်။ တေသံ၊ ထိုတတ္တတ္တန်းတို့၏။ ဝစနံ၊စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ အဘိဘ္ဝကံ၊ မပြတ်။ ဂန္ဒာ၊ ၍။ ဌိတနိသိန္နဋ္ဌာနာဒီသု၊ ရပ်၍နေရာ ထိုင်၍နေရာ စသည်တို့၌။ သိရိဂုတ္တံ၊သိရိဂုတ္တကို။ ဧဝံ ဩဝဒတိ၊ ဤသို့ဆုံးမ၏။သမ္မ၊သူငယ်ချင်း။သမဏေန-ဂေါတမေန၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ တေ၊ သင်အား။ ကိံ၊ အဘယ်သို့ သဘော ရှိသနည်း။ တံ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမကို။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းကြောင့်။ ကိံ ၊အဘယ်ကို။ လဘိဿသိ၊ ရသနည်း။တေ၊ သင်သည်။ကိံ ၊အဘယ်ကြောင့်။ မမ၊ ဝါ၏။ အယျ၊ အရှင်တို့သို့။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ကပ်၍။ တေသံ၊ ထိုနိဂဏ္ဌတို့ အား။ ဒါနံ၊အလှူကို။ ဒါတုံ၊ပေးခြင်းငှါ။ နဝန္ဒတိ၊ မအပ်လေသိသနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သိရိဂုတ္တော၊ သိရိဂုတ္တသည်။ တသ၊ ထိုဂရဟဒိန္ဒ၏။ ကထံ၊ စကား ကို။ သုတ္တာပိ၊ ကြား၍လည်း။ ပဟူဒိဝသေ၊ များစွာသော နေ့ရက်တို့ပတ်လုံး။ တုဏ္ဍိ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ဟုတ္တာ၊၍။ နိဒ္ဒိဒ္ဓိတ္တာ ငြိုးငွေ့၍။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သမ္ဘ၊ သူငယ်ချင်း။ တွံ၊ သင်သည်။ အဘိဘ္ဝကံ၊ မပြတ်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဌိတဋ္ဌာနာဒီသု၊

ရပ်ရာအရပ် စသည်တို့၌။ဧ၀ံ၀ဒေသိ၊ ဤသို့သင်ဆိုး၏။ သမဏံ ဂေါတမံ၊ ရဟန်း ဂေါတမသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်၍။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ လတိသသိ၊ ရဲသနည်း။ မမ အယျ၊ ငါ့ရှင်ပင်တို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်၍။ တေသံ၊ ထိုအရှင်ကောင်း တို့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဇုတိကထေသိ၊ ဤသို့ဆိုး၏။ တာ၀၊ ရှေးဦးစွာ။ မေ မယာ၊ ငါသည်။ တံ၊ ကို။ ပုစ္ဆာမိ၊မေးအံ့။ တ၀၊ သင်၏။အယျာ၊ အရှင်တို့သည်။ ကိံ ဇာနန္တိ၊ အဘယ်ကို သိကုန်သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေးလတ် သော်။သာမိ၊အရှင်သူကြွယ်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ မာ၀ဒ၊ မဆိုလင့်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ် ရှိလှ၏။ မမ၊ငါ၏။ အယျာနံ၊ အရှင်တို့၏။ အညာတံနာမ၊ မသိသောမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သဗ္ဗံ' အလုံးစုံသော။ အတီတာနာဂတပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ်,အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော။ ကာယ၀စီ မနောကမ္မံ၊ ကာယကံ ၀စီကံ မနောကံကို လည်းကောင်း။ ဇုဒံ၊ ဤအခြင်းအရာသည်။ ဘ၀ိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဇုဒံ၊ ဤအခြင်းအရာသည်။ နဘ၀ိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဇုတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ ဘဗ္ဗာဘ၀ံ၊ ဖြစ်ထိုက် မဖြစ်ထိုက်သည်ကို။ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ဇုတိ၊ သို့။ အာဟ၊ ဂရဟဒိန္နေ သူကြွယ်ဆိုး၏။ ဧ၀ံ၀ဒေသိ၊ ဤသို့ သင် ဆိုတိုင်းမှန်သလော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ သိရိဂုတ္တ သူကြွယ်က မေး၏။ အာမ ၀ဒေမိ၊ ဩော်အမှန်ကိုဆိုး၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ၀န်ခံ၏။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့ အမှန်ကိုဆိုသည်။ ယဒိ-သိယာ၊အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့။တေ တယာ၊ သင်သည်။ အတိတာဂရိယံ၊ ကို။ကတံ၊ ၏။ ဇွောကံ ကာလံ၊ဤမျှကာလပတ်လုံး။ မယ္ဟံ၊ငါ့အား။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်း ကို။ အနာစိက္ခန္တေန၊ မကြားမူ၍။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အယျာနံ၊ အရှင်တို့၏။ ဥဿာ-နုဘာ၀ေါ၊ ပညာ၏ အာနုဘော်ကို။ မယာ၊ သည်၊ ဥတော၊ သိရပြီ။ သမ္ဘ၊ သူ၀ယ်ချင်း။ ဂန္ဓ၊ သွားချေ။ အယျ၊ အရှင်တို့ကို။ မမ ၀စနေန၊ ငါ့စကားဖြင့်။ နိမန္တေတိ၊ ဘိတ်လေလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုး၏။ သော၊ ထိုဂရဟဒိန္နသည်။ နိဂဏ္ဌာနံ၊တက္ကတွန်းတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဒွာ၊သွား၍။ တေ၊ထိုတက္ကတွန်း တို့ကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ သဟာယကော သိရိဂုတ္တော၊ သူ၀ယ်ချင်း သိရိဂုတ္တသည်။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်ကောင်းမှုအကျိုးငှါ။ တုမှေ၊ အရှင်တို့ကို။ နိမန္တေတိ၊ ဘိတ်၏။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆိုး၏။ သိရိဂုတ္တေန၊ သိရိဂုတ္တသည်။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။ တံ၊ သင့်ကို။ ဝုတ္တော၊ ပင့်ချေဆိုသလော။ ဇုတိ၊ဤသို့မေး၏။ အယျာ၊ အရှင်တို့။ အာမ၊ ပြောပင့်ချေစေ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့သည်။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်း ရှိသည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ နော၊ ငါတို့၏။ ကိစ္စံ၊ သိုအပ်သောအမှုသည်။ နိပ္ပန္နံ၊ ပြီးလေပြီ။ အမှေသု၊ ငါတို့၌။ သိရိဂုတ္တသ၊ သိရိဂုတ္တ၏။ ပသန္န ကာလတော၊ ကြည်ညိုသောအခါမှ။

ပဌာယ၊ စ၏။ ကာနာမ သမ္ဘတ္တိ၊ အဘယ်မည်သော စည်းစိမ်သည်။ အမှာကံ၊ ငါ့တို့အား၊ နဘရိဿတိ၊ မရလတ္တံ့နည်း။ ဧုတိဝဒိ သု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။

သိရိဂုတ္တာဿပိ၊ သိရိဂုတ္တာ၏လည်း။ နိဝေသနံ၊ အိမ်သည်။ မဟန္တံ၊ ကြီး၏။ သော၊ ထိုသိရိဂုတ္တာသည်။ ဒ္ဝိန္နံ ဂေဟာနံ၊ အိမ်နှစ်ဆောင်တို့၏။ အန္တရေ၊အကြား၌၊ ဥဘတော၊ နှစ်ဘက်မှ။ ဒီဃံ၊ ရှည်စွာသော။ အာဝါဋံ၊ တွင်းကို။ ခဏာ-ပေတ္မာ၊ တူးစေ၍။ တသ္မိံ၊ ထိုတွင်း၌။ ဂူထ ကလလဿ၊ မစင်ညွန်ဖျောင်းဖြင့်။ ပူရာပေသိ၊ ပြည့်စေ၏။ ဗဟိ အာဝါဋေ၊ တွင်းပြင်။ ဒ္ဝိသု ပရိယန္တေသု၊ အစွန်းနှစ်ဘက်တို့၌။ ခါဏုကေ၊ သစ်ငုတ်တို့ကို။ ကောဋ္ဋာပေတ္မာ၊ စိုက်စေ၍။ တေသု၊ ထိုသစ်ငုတ်တို့၌။ ရဇ္ဇုယော၊ ကြိုးတို့ကို။ ဗန္ဓာပေတ္မာ၊ ချည်စေ၍။ အာသနာနံ၊ နေရာညောင်စောင်းတို့၏။ ပုရိမပါဒေ၊ ရှေခြေတို့ကို။ အာဝါဋဿ၊ တွင်း၏။ ပုရိမ-ပဿေ၊ ရှေနံပါး၌။ ဌပါပေတ္မာ၊ ထား၍။ ပစ္ဆိမပါဒေ၊ နောက်ခြေတို့ကို။ ရဇ္ဇု-ကေသု၊ ကြိုးတို့၌။ ဌပါပေသိ၊ ထားစေ၏။ ဧवं၊ ဤသို့ထားသည်ရှိသော်။ နိသိန္န-ကာလေ ဝေ၊ ထိုင်သော အခါ၌သာလျှင်။ အဝံ သိရာ၊ ဦးခေါင်း စောက်ထိုး။ ပတိဿန္တိ၊ ကျကုန်လတ္တံ့။ ဧုတိမညမာနော၊ ဤသို့အောက်မေ့လျက်။ ဌပါပေသိ၊ ထားစေ၏။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ အာဝါဋေ၊ တွင်းသည်။ နပညာယတိ၊ မထင်။ ဧवं၊ ဤအခြင်းဖြင့်။ အာသနာနံ၊ နေရာတို့၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပစ္စတ္ထရဏာနိ၊ အိပ်ရာခင်းတို့ကို။ ဒါပေသိ၊ ခင်းစေ၏။ မဟန္တာ မဟန္တာ၊ ကြီးကုန် ကြီးကုန်သော။ စာဋိယော၊ အိုးတို့ကို။ ဌပါပေတ္မာ၊ ထားစေ၍။ ကဒလိပဏ္ဏေဟိစ၊ ငှက်ပျောရွက်ဖျိုဖြင့်လည်းကောင်း။ သေတ ပိလောတိကာဟိစ၊ ဖြူသောပုဆိုးနွမ်း တို့ဖြင့်လည်းကောင်း။ မုခါနိ၊ အိုးဝတို့ကို။ ပဋိစ္ဆာပေတ္မာ၊ စည်းစေ၍။ တုဏ္ဍာဝေ၊ အချည်းနှီးသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ တာ၊ ထိုအိုးတို့ကို။ ဂေဟဿ၊ အိမ်၏။ ပစ္ဆိမဘာဂေ၊ နောက်အတို့ဖြစ်သော။ ဗဟိ၊ ၌။ ယာဂု ဘတ္တသိတ္ထ သဒ္ဓိ တေလ-မဓု ဖါဏိတ ပူဝစုဏ္ဏမက္ခိဘာ၊ဟာဂုထမင်းလုံး, ထောပတ်, ဆီ, ပျား, တင်လဲ, မုံ့မှုန့်တို့ဖြင့် လိမ်းကျံသည်ကို။ ကတ္မာ၊ ၍။ ဌပါပေသိ၊ ထားစေ၏။ ဂရဟဒိန္နောသည်။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ တဿ၊ ထိုသိရိဂုတ္တာ၏။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဂန္တွာ၊ ၍။ အယျာနံ၊ အရှင်တို့အား။ သတ္ကာရော၊ လှူတွယ်ဝတ္ထုကို။ သဇ္ဇေတော၊ စီရင်ပြီလော။ ဧုတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ သမ္ဘ၊ သူငယ်ချင်း။ အာမ-သဇ္ဇေဘော၊ ပြေပြီ စီရင်ပြီ။ ဧသော၊ ဤသို့ စီရင်ပြီးသော အလှူ ဝတ္ထုသည်။ ကဟံ ဝန၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ တောသု၊ ထိုလှူတွယ်ပစ္စည်းကို။ ဘွော်ကာသု စာဋိသု၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော အိုးတို့၌။ ယာဂု၊ ယာဂုတို့ကို။ ပူရိတာနိ၊ ပြည့်စေအပ်ကုန်၏။ ဘွော်ကာသု၊ ဤမျှသော အိုး တို့၌။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဘွော်ကာသု၊ ဤမျှသော အိုးတို့၌။ သဒ္ဓိ ဖါဏိတ ပူဝါဒိနိ၊

ထောပတ်, တင်လဲ,မုန့် စသည်တို့ကို။ပူရိတာနိ၊ ပြည့်စေအပ်ကုန်၏။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညတ္တာနိ၊ ခင်းအပ်ကုန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ သော၊ ထိုဂရဟ ဒိန္နသည်။ သာဓူတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ ဝတ္မာ၊ ဆိုရ။ ဂတော၊ သွား၏။ တဿ၊ ထိုဂရဟဒိန္နမ်။ ဂတကာလေ၊ သွားသောအခါ၌။ ပဋ္ဌသတာ နိဂဏ္ဌာ၊ ငါးရာ သော တက္ကတွန်းတို့သည်။ အာဂမိ ံသု၊ လာကုန်၏။သိရိဂုတ္တော၊ သိရိဂုတ္တသည်။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမိတ္မာ၊ ထွက်၍။ ပဋ္ဌ ပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်း ဖြင့်။ နိဂဏ္ဌေ၊ တက္ကတွန်းတို့ကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ တေသံ၊ ထို တက္ကတွန်းတို့၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ အဋ္ဌလိ ံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယ္ဟ၊ ချီ၍။ ဋ္ဌိတော၊ ရပ်ပြီးသော်။ ဧဝံစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ အတိတာဒိဘေဒံ၊ အတိတ် စသည် အပြားရှိသော။ သဒ္ဒံ၊ အလုံးစုံကို။ ဇာနာထကိ ံ၊ သိကြကုန်၏လော။ဝေ၊ ဤသို့သိကြောင်းကို။ တုမှာကံ၊ အရှင်တို့၏။ ဥပဋ္ဌာကေန၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ကထိတံ၊ ပြောဆိုလာ၏။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။သဒ္ဒံ၊ အလုံးစုံကို။ သစေ ဇာနာထ၊ အကယ်၍ သိကြကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ မာပဝိသိတ္ထ၊ မဝင်ပါကုန်လင့်။ ဟိ၊ ထိုစကား၊သင့်စ္ပ။ မမ ဂေဟံ၊ ငါ့အိမ်သို့၊ ပဝိဋ္ဌာနံ၊ ဝင်ကုန်သော။ ဝေ၊ သင်တို့အား။ ယာဂု၊ ယာဂုသည်။နေဝ အတ္ထိ၊မရှိ။ ဘတ္တာဒိနိ၊ ဆွမ်း-စသည် တို့သည်။ နေ အတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ အဇာနိတ္မာ၊ မသိမူ၍၊ သစေ ပဝိသိဿထ၊ အကယ်၍ ဝင်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ဂုထအာဝါ ဒ္ဝေ၊မစင်တွင်း၌။ ဝေ၊ သင်တို့ကို။ ပါတေတ္မာ၊ ကျစေ၍။ ပေါ်ထေဿာမိ၊ ပုတ်ခတ်စေအံ့။ ဧတိဝေံ၊ ဤသို့။ စိန္တေတ္မာ၊ ကြံပြီး၍။ ပုရိသာနံ၊ အချင်း လုလင်တို့အား။ သည်ံ၊ အမှတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေသံ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့၏။ နိသိဒန-ဘာဝံ၊ နေသည်၏အဖြစ်ကို။ဥ တ္မာ၊ သိ၍။ ပစ္ဆိမပဿေ၊ နောက်ပါး၌။ ဌတ္မာ၊ ရပ်၍။ အာသနာနံ၊ နေရာတို့၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပစ္စတ္ထရဏာနိ၊ အိပ်ရာခင်း တို့ကို။ အပနေယျာထ၊ ပယ်ကုန်လော့။ တာနိ၊ ထို ခင်းနှီးတို့ကို။ အသုစိနာ၊ မစင်ဖြင့်။မာမကွယိ ံသု၊ မလိမ်းမကိုးစေကုန်လင့်။ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၍ အမှတ်ပေး၏။

အထ၊ ထို အခါ၌။ နိဂဏ္ဌေ၊ တက္ကတွန်းတို့ကို။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဧတေ၊ ဤအရပ်သို့။ ဃ၊ ကြွပါကုန်လော့။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။နိဂဏ္ဌာ၊ တက္ကတွန်း တို့သည်။ ပဝိသိတ္မာ၊ ဝင်၍။ ပညတ္တာသနေသု၊ ခင်းအပ်ပြီးသော နေရာတို့၌။နိသိဒိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။အာရဘိ ံသု၊အား၊ထုတ်ကုန်၏။အထ၊ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့ကို။မနုဿာ၊တို့သည်။ဝဒိ ံသု၊ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား တို့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာဂမေထ၊ ငုံ့ပါကုန်ဦးလော့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ မာနိသိဒထ၊ မနေပါကုန်လင့်။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကား။

ကိ၊ အဘယ်နည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပရိဋ္ဌာနံ၊ ဝင်ကုန်သော။ အယျာနံ၊ အရှင်တို့၏။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို။ ဥ ဘွာ၊သိ၍။ နိသီဒိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာတို့။ကိ၊ အဘယ်ဝတ်ကိုသိ၍။ ကာတုံ၊ ငှါ။ဝန္ဒတိ၊ အပ်သနည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့မေး၏။အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ပတ္တာသနမ္ပလေသု၊ ရောက်သော နေရာ အနီးတို့၌။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံသော သူတို့သည်လည်း။ ကေဠဟာရေနေဝ၊ တပြိုင်နက်သာလျှင်။ နိသီဒိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ကေသွိ၊ တယောက်သည်။ အာဝါဌေ၊ တွင်း၌။ ပတိတော၊ ကျသည်ရှိသော်။အာဝုသော၊ ဒါယကာ။အဝေသေသာ၊ ကြွင်းသော သူတို့ကို။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ မာနိသိဒန္တု၊ မနေပါစေကုန်လင့်။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ မာလဘတု၊ မရစေသတည်း။ ဧကတိဧဒံ၊ ဤသည်ကား။ အသာ၊ ၏။ အမိပ္ပါယောကိရ၊ အလိုဖြစ်သတတ်။ တေ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့သည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ ဧကမေဟိ၊ ဤလုလင်တို့သည်။ ကထိတ ကထိတံ၊ ဆိုတိုင်း ဆိုတိုင်းကို။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။ ဧကတိ စိန္တယိ သု၊ ဤသို့ကြံကုန်၏။ အယ၊ ထိုအခါ၌။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော တက္ကတွန်းတို့သည်။ အတ္တနော အတ္တနော။ မိမိ မိမိ၏။ ပတ္တာသနမ္ပလေ၊ ရောက်သော နေရာညောင်စောင်းအနီး၌။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ အဋ္ဌံသု၊ ရပ်ကုန်၏။ အယ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့ကို။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဒိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ။ ကေဠဟာရေနေဝ၊ တပြိုင်နက် သာလျှင်။ နိသီဒယ၊ နေကုန်လေ့။ ဧကတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ တေသံ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့၏။ နိသိန္နဘာဝံ၊ နေသည်၏ အဖြစ်ကို။ဥ ဘွာ၊ သိ၍။အာသနာနံ၊ နေရာတို့၏။ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပစ္စတ္ထရဏာနိ၊ အခင်းတို့ကို။ နိဟရိ သု၊ ပယ်ကုန်၏။နိဂဏ္ဍာ၊ တက္ကတွန်းတို့သည်။ကေဠဟာရေ-နေဝ၊ တပြိုင်နက်သာလျှင်။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ ရဇ္ဇုနံ၊ ကြိုးတို့၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဌပိတာ၊ ထားအပ်ကုန်သော၊ အာသနပါဒါ၊ ညောင်စောင်း ခြေတို့သည်။ ဘဒ္ဒာ၊ လျှောကျကုန်၏။ နိဂဏ္ဍာ၊ တက္ကတွန်းတို့သည်။ အဝံသိရာ၊ ဦးခေါင်းစောက်ထိုး။ အာဝါဌေ၊ တွင်း၌။ ပတိ သု၊ ကျကုန်၏။ သိရိဂုတ္တော၊ သိရိဂုတ္တသည်။ တေသု၊ ထိုတက္ကတွန်း တို့သည်။ ပတိတေသု၊ ကျကုန်သည် ရှိသော်။ ဒ္ဝါရံ၊ တံခါးကို။ ပိဒဟိတ္ဝာ၊ ပိတ်၍။ တေသံ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့တွင်။ ဥတ္တိဏ္ဏာ၊တို့ကြွေ့။ တက်ကုန် တက်ကုန်သော တက္ကတွန်းတို့ကို။ အတိတာနာဂတ-ပစ္စုပ္ပန္နံ၊ အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန်ကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နဇာနာထ၊ မသိကုန်ဘိသနည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ဒဏ္ဍေဟိ၊ လှန်ကန်တို့ဖြင့်။ ပေါထေတ္ဝာ၊ ပုတ်ခတ်စေ၍။ ဣတော၊ ဤမျှဖြင့်။ ဧတေသံ၊ ဤတက္ကတွန်းတို့အား။ ဝန္ဒိဿတိတိ၊

သင့်လောက်ပြီဟူ၍။ ဒွါရံ၊ တံခါးကို။ ဝိဝရာပေသိ၊ ဖွင့်စေ၏။ တေ၊ ထိုတက္ကတွန်း တို့သည်။ နိက္ခမိတ္မာ၊ ထွက်၍။ ပလာယိတုံ၊ ပြေးခြင်းငှါ။ အာရတိ သု၊ အားထုတ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့၏။ ဂမနဿ မဂ္ဂေ၊ သွားရာခရီးခ၌ကား။ သုဝ-ပရိကမ္မကတံ၊ အင်္ဂတေဖြင့် အပြေအပြစ် ပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဘူမိ ပိန္ဓိလံ၊ မြေစေးကိုလည်းကောင်း။ ကာရာပေသိ၊ လိမ်းကျံစေ၏။ တေ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ အသဏ္ဌာဟိတ္မာ၊ မရပ်မတည်နိုင်မူ၍။ ပတိတေ ပတိ-တေ၊ လည်းကုန် လည်းကုန်သော တက္ကတွန်းတို့ကို။ ပုန၊ တဘန်။ ပေါထာ-ပေတ္မာ၊ ပုတ်ခတ်စေ၍။ တုမှာကံ၊ တို့အား။ ခတ္တကံ၊ ဤမျှဖြင့်။ အလံ၊ သင့်ပြီ။ ဇုတိ၊ သို့။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ တေ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့သည်။ နာသိတမ္မာ၊ ပျက်စီးခဲ့ကုန်ပြီ။ တယာ၊ သင် သိရိဂုတ္တ သူကြွယ်သည်။ နာသိတာ၊ ဖျက်ဆီး အပ်သည်၊ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ။ တယာ၊ သင် သိရိဂုတ္တသူကြွယ်သည်။ နာသိတာ၊ ဖျက်ဆီး အပ်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ကန္ဒန္တာ၊ ငိုကြွေးကုန်လျက်။ ဥပဋ္ဌာကဿ၊ အလုပ်အကျွေး ဂရဟဒိန္နဿ။ ဂေဟဒ္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။

ဂရဟဒိန္နော၊ ဂရဟဒိန္နသည်။ တံ ဝိဝ္ဍကာရံ၊ ထိုဘောက်ပြန်သော အခြင်းအရာကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ ကုဒ္ဓေါ၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍။ သိရိဂုတ္တော၊ သိရိဂုတ္တသည်။ နာသိတာ၊ ဖျက်ဆီးအပ်သည်။အမှိ၊ ဖြစ်ပြီဟု။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ပသာ-ရေတ္မာ၊ ဖြန့်၍။ ဝန္ဒန္တာနံ၊ ရှိခိုးကုန်သော သူတို့အား။ သဒေဝကေ လောကေ၊ နတ်နှင့် တကွသော လောကခ်ဉ်။ ယထာရုစိယာ၊ အလိုအားလျှော်စွာ။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သော။ ပုညခေတ္တဘူတော၊ ကောင်းမှု၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေသဘွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ မမ အယျနာမ၊ ငါ့အရှင် မည်သည်တို့ကို။ ပေါထာပေတ္မာ၊ ပုတ်ခတ်စေ၍။ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ပါပေသိ၊ ရောက်စေ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ရာဇကုလံ၊ မင်းအိမ်သို့။ ဂန္တ္မာ၊ သွား၍။ တယာ၊ ထိုသိရိဂုတ္တအား။ကဟာပဏ သဟဿံ၊ အသပြာ တထောင်ထိုက်သော။ ဒဏ္ဍံ၊ ဒဏ်ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ အဃ ထို့နောင်မှ။ အယ၊ ထိုသိရိဂုတ္တအား။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ သော၊ ထိုသိရိဂုတ္တသည်။ ဂန္တ္မာ၊ သွား၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဥပဝရိက္ခိတ္မာ၊ စူးစမ်းဆင်ခြင်၍။ ဒဏ္ဍံ၊ ဒဏ်ကို။ ဂဏှထ၊ ယူပါကုန်သော့။ အနုပရိက္ခိတ္မာ၊ မစူးစမ်း မဆင်ခြင်၍။ မာဂဏှထ၊ မယူကုန်လင့်။ ဇုတိ-အာဟ၊ဤသို့လျှောက်၏။ဥပဝရိက္ခိတ္မာ၊ စူးစမ်း၍။ဂဏှိသာမိ၊ ယူအံ့။ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဇုတိ၊ ဤသို့ တင်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ ဂဏှာဟိ ကထေဟိ၊ ဆိုလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ ဒေဝ၊

အရှင်မင်းကြီး။ မယ့်၊ အကျွန်ုပ်၏။ သဟာယကော၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်။ နိဂဏ္ဌ-
သာဝကော၊ တက္ကတွန်း တပည့်တည်း။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ မံ၊ အကျွန်ုပ်လို့။
ဥပသက်မိတွာ၊ကပ်၍။ဒုတိယနိန္နာဒီသု၊ ရပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်း စသည်တို့၌။ အတိဏ့်၊
မပြတ်။ ဝေဝဒေတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သမ္မ၊ သူငယ်ချင်း။ တေ၊ သင်အား။ သမဏော-
ဂေါတမေန၊ ရဟန်းဂေါတမဖြင့်။ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ တံ၊ ထိုရဟန်း
ဂေါတမသို့။ ဥပသက်မိတွာ၊ ကပ်ခြင်းကြောင့်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ လတိသသိ၊
ရသနည်း။ ဇုတိဇုဒံ၊ ဤအလုံးစုံကို။ အာဒိံကတွာ၊ အစပြု၍။ သိရိဂုတ္တော၊
သိရိဂုတ္တသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရော-
စေတွာ၊ ကြား၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဇုမသ္မိံကာရဏော၊ ဤအကြောင်း၌။
ဒဏ္ဍံ၊ဒဏ်ကို။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ သစေယုတ္တံ၊ အကယ်၍ သင့်သည်ဖြစ်အုံ့။
ဂဏ္ဍာထ၊ ယူတော်မူပါကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ ဂရဟ-
ဒိန္နံ၊ ဂရဟဒိန္နကို။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ တေ၊ သင်သည်။ ဝေဝုတ္တံ ၊ဤသို့
ဆိုသည်။သစ္စံကိရ၊မှန်သလော။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။သစ္စံ၊
မှန်ပေ၏။ဇုတိ၊ဤသို့တင်၏။တွံ၊သင်သည်။ ဣဒါနိ၊ဤမျှကိုလည်း။ အဇာနန္တော၊
မသိသောတက္ကတွန်းတို့ကို။ နော၊ ဝါတို့၏။ သတ္ထာရောတိ၊ဆရာတို့ဟူ၍။တေ၊ထို
သူတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဝိစရန္တော၊ လှည့်လည်သွားလာလျက်။ သဗ္ဗံ-
ဇာနန္တိတိ၊အလုံးစုံသိကုန်၏ဟူ၍။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တထာဂတ-
သာဝကသ၊တုရားတပည့် သိရိဂုတ္တအား။ ကထေသိ၊ပြောဆိုတိသနည်း။တယာ၊
သင်သည်။ အာရောဝိတ ဒဏ္ဍော၊တင်အပ်သောဒဏ်သည်။ တုယ္ဘမေव၊ သင့်အား
သာလျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဇုတိဝေ၊ ဤသို့။ တသ္မေ ဝ၊ထိုဂရဟဒိန္နအား
သာလျှင်။ ဒဏ္ဍံ၊ ဒဏ်ကို။ ပါပိတော၊ ရောက်စေအပ်၏။ တသ္မေ ဝ၊ ထိုသူ၏လျှင်။
ကုလူပကာ၊ ဆရာတက္ကတွန်းတို့ကို။ ပေါ်ထေတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ နိဟဋာ၊ နှင်ထုတ်
အပ်ကုန်၏။

သော၊ ထိုဂရဟဒိန္နသည်။ တံ၊ ထိုသိရိဂုတ္တကို။ ကုဇ္ဈိတွာ၊ အမျက်တွက်၍။
တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ အနုမာသ မတ္တမ္ပိ၊ လက္ခဏာမျှလည်း။ သိရိဂုတ္တေန၊
သိရိဂုတ္တနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အကထေတွာ၊ မပြောမဆိုမူ၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဝေ၊
ဤသို့။ ဝိစရိတုံ၊ မသွားဝံ့နေခြင်းငှါ။ မယ့်၊ ဝါ့အား။ အယုတ္တံ၊ မသင့်။ တေ သ၊
ထိုသိရိဂုတ္တ၏။ ကုလူပကာနမ္ပိ၊ ဆရာတို့အားလည်း။ မယာ၊ ဝါသည်။ ဗျသနံ၊
ကြီးစွာပျက်စီးခြင်းကို။ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ကြံလျက်။
သိရိဂုတ္တံ၊ သိရိဂုတ္တသို့။ ဥပသက်မိတွာ၊ ကပ်၍။ သဟာယ သိရိဂုတ္တာတိ၊ သူငယ်
ချင်း သိရိဂုတ္တဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ သမ္ဘ၊ သူငယ်ချင်း။ ကိံ၊ အသို့နည်း။
ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဣတိသုဟဇ္ဇာနံ၊ ဆွေမျိုး နှလုံး အကျမ်းဝင်သောသူတို့၏။

ကလဟောပါ၊ ခိုက်ရန်သည်လည်း။ ဟောတိနာမ၊ ဖြစ်တုံသေး၏။ ဝိဝါဒေါပိ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိနာမ၊ ဖြစ်တုံသေး၏။ တွံ၊ သင်သည်။ ကိန္တု၊ တစုံတခွန်းသော စကားကို။ နကထေသိ၊ မဆို။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကရောသိ၊ ပြုတိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သမ္မ၊ သူငယ်ချင်း။ တဝ၊ ၏။ မယာ၊ ဝါနင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အကထနတော၊ မဆိုခြင်းကြောင့်။ နကထေမိ၊မဆို။ ဣတိ၊ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ သမ္မ၊ သူငယ်ချင်း။ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ တံ၊ ထိုအမှုသည်။ ကတမေဝ၊ ပြု၍ ပြီးပြီးသည်သာ လျှင်တည်း။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ မယံ၊ ဝါတို့သည်။ မေတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းသတောကို။ နတိန္ဒိသာမ၊ မဖျက်ကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လည်း။ ဧကဋ္ဌာနေ၊ တခုတည်းသော အရပ်၌။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်ကုန်၏။ နိသီဒန္တိ၊ ထိုင်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။သိရိဂုတ္တော၊ သိရိဂုတ္တသည်။ဂရဟဒိန္နံ၊ ဂရဟဒိန္နကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေ၊ သင်အား။ နိဂဏ္ဌော၊ တတ္တတွန်းတို့ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိသနည်း။ တေ၊ ထိုဘတ္တတွန်းတို့သို့။ ဥပသက်မိတ္မာ၊ ကပ်ခြင်းကြောင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးကို။ လဘိဿသိ၊ ရသနည်း။ မမ၊ ဝါ၏။ သတ္ထာရံ၊ ဆရာဘုရားသို့။ ဥပသက်မိတုံဝါ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ အယျာနံ၊ အရှင်တို့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒါတုံဝါ၊ လှူခြင်းငှါ လည်းကောင်း။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တေ၊ သင်အား။ နဝဋ္ဌတိ၊ မအပ်လေသိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ သောပိ၊ ထိုဂရဟဒိန္နသည်လည်း။ တေမေဝ၊ ဤဘုရားဂေါတမ ကိုသာလျှင်။ ပစ္စာသိသတိ၊ တောင့်တ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အသ၊ ထိုဂရဟဒိန္နအား။ ကဏ္ဏေ၊ နဉ်ဘာနေ၊ ယားနာရှိရာအရပ်၌။ နခေန၊လက်သည်းဖြင့်။ ဝိလေခိတံဝိယ၊ ဖျောက်မိသကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဩသ၊ထိုဂရဟဒိန္နသည်။ သိရိဂုတ္တ၊ သိရိဂုတ္တ။ တဝ၊သင်၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဘုရားသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိသနည်း။ ဣတိပုန္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ အမ္ဘော၊ အိုသူငယ်ချင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာဝဒ၊ မဆိုလင့်။ သတ္ထာ-နာမ၊ ဘုရား မည်သည်ကား။ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ အလုံးစုံသော တရားကိုလျှင်။ အဇာနိတ္ဝံနာမ၊မသိအပ်သောမည်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ အတီတာဒိဘေဒံ၊ အတိတ်စသည် အပြားရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ သောဠသဟာ-ကာရေဟိ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ သတ္ထာနံ၊ သတ္ထဝါတို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပရိဇ္ဈိန္နတိ၊ ပိုင်းခြားနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ဧဝံ၊ ဤအကြောင်းကို။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ ကဿ၊အဘယ့်ကြောင့်။ မယ္ဟံ၊ ဝါ့အား။ ဩဠေကံ ကာလံ၊ ဤမျှကာလတိုင်တိုင်။ နကထေသိ၊ မပြောမဆို နေ့လေသိသနည်း။ ဘောနဟိ၊ ထိုကြောင့်လျှင်။ တွံ၊ သင်သည်။ ဂန္ဓ၊ သွားချေ။

တဝ၊သင်၏။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ သ္ဝာတနာယ၊ နက်ဖြန်ကောင်းမှု အကျိုးငှါ။ နိမန္တြေဟိ၊တိတ်ချေလော့။ဘောဇိသောမိ၊ ဆွမ်းကျွေးအံ့။ပဠွဟိ ဘိက္ခုသဂေဟိ၊ ရဟန်းဝါးရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။မမ ဘိက္ခံ၊ ငါ့ဆွမ်းကို။ ဂဏှိတုံ၊ ခံစေခြင်းငှါ။ ဝဒေဟိ၊ လျှောက်ချေလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သိရိဂုတ္တော၊ သိရိဂုတ္တသည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသို့။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ မမ သဟာယကော၊ အကျွန်ုပ်၏ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။ ဂရဟဒိန္နော၊ ဂရဟဒိန္နသည်။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရား တို့ကို။ နိမန္တြာပေသိ၊ ဆွမ်းဘိတ်စေ၏။ ပဠွဟိ ဘိက္ခုသဂေဟိ၊ ဝါးရာသော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ တဿ၊ ထိုဂရဟဒိန္နဧ၏။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ကိရ၊ ယုံမှားမဲ့။ ဂဏှထ၊ ခံတော်မူပါကုန်လော့။ ဧတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ခေါပန၊ စင်စစ်။ ပုရိမဒိဝသေ၊ ရှေးဖြစ်သောနေ့၌။ တဿ၊ ထိုဂရဟဒိန္နဧ၏။ ကုလူပကာနံ၊ အိမ်သို့ကပ်တတ်သော တက္ကတွန်းတို့အား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧဒံနာမ၊ ဤမည်သောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ မယာ၊ သည်။ ကတဿ၊ ပြုအပ်သောအမှု၏။ပဋိကရဏံ၊အစားပြုအံ့သည်ကိုလည်း။နဇာနာမိ၊မသိ။တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ သုဒ္ဓစိတ္တေန၊စင်ကြယ်သော စိတ်ဖြင့်။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒါတုကာမတံပိ၊ လှူလိုသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်တော်မူ၍။ ယုတ္တံ၊ သင့်သည်။ စေ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ အဓိဝါသေထ၊ သည်းခံတော်မူပါလော့။ နောစေယုတ္တံ၊ အကယ်၍ မသင့်သည်ဖြစ်အံ့။ မာအဓိဝါ-သယိတ္ထ၊ သည်းခံတော်မမူပါလင့်။ ဧတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကိံ နုခေါ၊ အကြောင်းအဘယ်သို့နည်း။ သော၊ ထိုဂရဟဒိန္နသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ကာတုကာမော၊ ပြုတုံ့ပြုလိုသလော။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဒ္ဝိန္နံ ဂဟာနံ၊ အိမ်နှစ်ခုတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ မဟန္တံ၊နက်စွာသော။ အာဝါဋံ၊ တွင်းကို။ ခဏာပေတွာ၊ တူးစေ၍။ အသိတိ-သကဋမတ္တာနိ၊ လှည်းရှစ်ဆယ်မျှ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ခဒိရခါရုနိ၊ ရှားနှစ်ထင်းတို့ကို။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ပူရာပေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ အဂ္ဂိံ ဒတ္တာ၊ မီးတိုက်၍။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ အဂ်ါရအာဝါဋေ၊ မီးကျီးတွင်း၌။ ပါတေတွာ၊ကျစေ၍။ နိဋ္ဌဂ္ဂိတုကာမော၊ နှိပ်စက်လိုမူ၏။ ဧတိ၊ဤသို့ဆင်ခြင်တော်မူ၏။ ပုန၊ တဘန်။ အာဝဇ္ဇေသိ၊ ဆင်ခြင်တော်မူပြန်၏။ ကိံ နုခေါ၊ အသို့နည်း။ တတ္တ၊ ထိုဂရဟဒိန္နဧ၏အိမ်သို့။ ဂတပစ္ဆယာ၊ သွားချေသောကြောင့်။ အဏ္ဍော၊ အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့လော။ နတ္ထိ၊ မရှိအံ့လော။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်တော်မူ၏။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ ဧဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အဂ်ါရအာဝါဋေ၊ မီးကျီးတွင်း၌။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။

ပသာရေသောမိ၊ ချဒဲ့။ တံ၊ ထိုဗိုးကျိုးတွင်းကို။ပဋိန္ဓာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်း၍။ဌပိတ-ကိလဉ္ဇံ၊ ထားအပ်သောဖျာသည်။ အန္ဓရဓာယိသတိ၊ ကွယ်ပျောက်လတ္တံ့။ အဂ်ါရကာသုံ၊ မိုးကျိုးတွင်းကို။ ဘိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖေါက်ခွဲ၍။ စတ္တာမတ္တံ၊ လှည့်ဘီး အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ မဟာပဒုမံ၊ ပဒုမ္မာကြာပွင့်ကြီးသည်။ ဥဋ္ဌဟိသတိ၊ ပေါက်လတ္တံ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ပဒုမကဏ္ဏိကံ၊ ပဒုမ္မာအချက်ကို။ အတ္တမန္ကော၊ နင်းလျက်။ အာသနေ၊ နေရာ၌။ နိသိဒိဿာမိ၊ ထိုင်အံ့။ ပဠဿတာပိ ဘိက္ခု။ ငါးရံသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ တတ္ထေव၊ ထိုအရပ်သို့ လျှင်။ ဂန္ဓာ၊သွား၍။ နိသိဒိဿန္တိ၊ ထိုင်ကုန်လတ္တံ့။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ သန္ဓိပတိဿတိ၊စည်းဝေးလတ္တံ့။အဟံ၊ ဝါဘုရားသည်။တသ္မိံ သမာဂမေ၊ ထိုအစည်းအဝေး၌။ ဒ္ဝိဟိ ဂါထာဟိ၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ကရိဿာမိ၊ပြုရအံ့။အနုမောဒနပရိယောသာနေ၊တရားဟောတော်မူသောအဆုံး၌။ စတုရာသီတိယာ ပါဏာ သဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိ သမယော၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သိရိဂုတ္တောစ၊ သိရိဂုတ္တသည်ရင်း။ ဂရဟဒိန္နောစ၊ဂရဟဒိန္နသည်ရင်း။ သောတာပန္နာ၊ သောတာပန်တို့သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ ဓနရာသိံ၊ ဥစ္စာစုကို။ သာသနေ၊ သာသနာ၌။ ဝိကိရိဿန္တိ၊ စွန့်ကြဲကုန်လတ္တံ့။ ဇုမံ ကုလပုတ္တံ၊ ဤအမျိုးသားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မယာ၊ ဝါဘုရားသည်။ ဂန္ဓုံ၊ ကြွခြင်းငှါ။ ဝန္ဒတိတိ၊ သင့်၏ဟု။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ အဓိ-ဝါသေသိ၊ သည်းခံတော်မူ၏။

သိရိဂုတ္တောစ၊ သိရိဂုတ္တသည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဆတ္တုံ၊ ဘုရား၏။ အဓိဝါသနံ၊ သည်းခံခြင်းကို။ဝိဒိတ္ဝာ၊ သိ၍။ ဂရဟဒိန္နဿ၊ ဂရဟဒိန္နအား။ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍။ လောကဇေဋ္ဌဿ၊လူသုံးပါး၏အကြီးဖြစ်သော ဘုရားအား။ သတ္ထာရံ၊ လူဘွယ်ကို။ ကရောဟိတိ၊ ပြုလော့ဟု။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဂရဟဒိန္နော၊ ဂရဟဒိန္ဒ
ကသည်။ ဇုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမအား။ ကတ္တုမဿုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သည်ကို။ဇာနိဿာမိတိ၊သိရအံ့ဟူ၍။ ဒ္ဝိန္နံ ဂေဟာနံ၊အိမ်နှစ်ခုတို့၏။ အန္တရေ၊ အကြား၌။ ဂေါမယေန၊ နွားချေးဖြင့်။ လိမ္ပာပေတွာ၊ လိမ်းကျံစေ၍။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ အာဝါဋံ၊ တွင်းကို။ ခဏာပေတွာ၊ တူးစေ၍။ အသိတိ မတ္တာဟိ၊ ရှစ်ဆယ်အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ခဒိရခါရသကဋ္ဌေဟိ၊ ရှားထင်းလှည့်တို့ဖြင့်။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ပူရာပေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။တေ၊ထိုထင်းတို့ကို။ ဗျာပေတွာ၊ မီးတိုက်စေ၍။ ခဒိရင်္ဂါရ ရာသိနံ၊ ရှားမီးအစုတို့ကို။ ဇေဓာပေတွာ၊ ယှဉ်စေ၍။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။ ဓူမာ-

ပေတွာ၊ အခိုးထွက်စေ၍။ ခဒိရ အင်္ဂါရ ရာသိ၊ ရှားမီးကျီးစုကို။ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍။ အာဝါဋမတ္ထကေ၊ တွင်း၏ အထက်၌။ ရက္ခ ပဒရာနိ၊ ပျဉ်ချပ်တို့ကို။ ဌပါပေတွာ၊ ထားစေ၍။ ကိလဉ္ဇေန၊ ဖျာဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးလွှမ်းစေ၍။ ဂေါမယေန၊ နွားချေးဖြင့်။ လိမ္ပာပေတွာ၊ လိမ်းကျံစေ၍။ ဧကေန ပဝေဏေန၊ နံပါးတဘက်ဖြင့်။ ဒုဋ္ဌလ ဒဏ္ဍကေန၊ အားနည်းသော ဝါးခြမ်းဆင့် ပေါင်းကွပ်ဖြင့်။ အတ္ထရိတ္မာ၊ ခင်း၍။ ဂမနမဂ္ဂံ၊ သွားရာလမ်းကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ ဒဝံ၊ ဤသို့။ အဂ္ဂေန အဂ္ဂေနကာလေ၊ နင်းသော နင်းသော ကာလ၌။ ဒဏ္ဍကေဟိ၊ ဆင့်ပေါင်းကွပ်တို့သည်။ ဘဇ္ဇေသု၊ ကျိုးကုန်သည်ရှိသော်။ ပရိဝန္ဒေတွာ၊ လည်း၍။ အင်္ဂါရ ကာသုယံ၊ မီးကျီးတွင်း၌။ ပတိသဏ္ဌိတိ၊ ကျကုန်လတ္တံ့ဟု။ မည္ဝ-မာနော၊ အောက်မေ့လျက်။ ဂေဟပစ္ဆာဘာဂေ၊ အိမ်၏ နောက်အတွင်း၌။ ဂ်ါရ-ဝုဋ္ဌေန၊ သိရိဝုဋ္ဌာသည်။ ဌပိတ နိယာမေန၊ ထားသော နည်းဖြင့်လျှင်။ စာဋိ-ယော၊ အိုးတို့ကို။ ဌပါပေသိ၊ ထားစေ၏။ အာသနာနိ၊ နေရာ တို့ကိုလည်း။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ပညာပေသိ၊ ခင်းစေ၏။ သိရိဝုဋ္ဌောပိ၊ သိရိဝုဋ္ဌာ သည်လည်း။ ပါတောဝ၊စောစောကလျှင်။တဿ၊ထိုဂရုဟဒိန္နေ၏။ဂေဟံ၊အိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ သမ္ဘ၊ သူငယ်ချင်း။ သဏ္ဌာရော၊ လှူဘွယ်ကို။ ကတော၊ပြုအပ်ပြီလော။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ သမ္ဘ၊သူငယ်ချင်း။ အာမ၊ စိရင်၍ပြီးပြီ။ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုလှူဘွယ်ဝတ္ထု၊သည်။ ကဟံပန၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဟေ၊ကြွခဲ့သော့။ပဿာမာတိ၊ ကြည့်ကုန်အံ့ဟု၍။သင်္ဘ၊ အလုံးစုံကို။ သိရိဝုဋ္ဌေန၊ သိရိဝုဋ္ဌာသည်။ ဒဿိတ နယေနေဝ၊ ပြသော နည်းဖြင့်လျှင်။ ဒဿယိ၊ ပြ၏။ သိရိဝုဋ္ဌော၊ သိရိဝုဋ္ဌာသည်။ သမ္ဘ၊ သူငယ်ချင်း။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ သန္ဓိပတိ၊ စည်းဝေး၏။ ဟိ၊ ထိုဗကားသင့်စွ။မိန္ဆာဒိဋ္ဌကေန၊ မိန္ဆာအယူရှိသော သူသည်။ နိမန္တိတော၊ ဆွမ်းတိတ်သည် ရှိသော်။ မဟန္တော သန္ဓိပါတော၊ ကြီးစွာသော အစည်းအဝေးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ မိန္ဆာဒိဋ္ဌကာပိ၊မိန္ဆာဒိဋ္ဌတို့သည်လည်း။သမဏာသ ဂေါတမသ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ ဝိပ္ပကာရံ၊ ဖေါက်ပြန် ပျက်စီးခြင်းကို။ ပဿိဿာမ၊ ကြည့်ကုန်အံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့၍။ သန္ဓိပတန္တိ၊ စည်းဝေးကုန်၏။ သမ္ဘာဒိဋ္ဌကာပိ၊ သမ္ဘာဒိဋ္ဌတို့သည်လည်း။ အဇ္ဇ၊ ယခု။ သဗ္ဗာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ မဟာဓမ္မဒေသနံ၊ မြတ်ခသော တရား ဟောခြင်းကို။ ဒေသေဿတိ၊ ဟောလတ္တံ့။ ဗုဒ္ဓဝိသယံ၊ ဘုရား၏အရာကို။ဗုဒ္ဓလီလံ၊ ဘုရား၏ စံပယ်ခြင်းကို။ ဥပဓာရေဿာမ၊ စူးစမ်း၍ ဖူးမြင်ကုန်အံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းလျက်။ သန္ဓိပတန္တိ၊ စည်းဝေးကုန်၏။

ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သော နေ့၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ပဋ္ဌမိ ဘိက္ခု-သတေဟိ၊ ရဟန်း ငါးရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂရဟဒိန္နသ၊ ဂရဟဒိန္နဏ်။ ဂေဟဒ္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။သော၊ထို ဂရဟဒိန္နသည်။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။နိက္ခမိတ္ဝာ၊ထွက်၍။ပဋ္ဌမတိဋ္ဌတေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ အဋ္ဌလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယ္ဍ၊ ချီ၍။ဋ္ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ အတိတာဒိဘေဒံ၊ အတိတ်စသည် အပြားရှိသော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။ ဇာနာထ-ကိရ၊ သိကုန်သတတ်။ သောဠသဟာကာရေဟိ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်အကြံကို။ပရိစ္ဆိန္နထ-ကိရ၊ ပိုင်းခြား၍ သိကုန်သတတ်၊ ဧုတိဝေါ၊ ဤသို့။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဥပဋ္ဌာကေန၊ အလုပ်အကျွေးသည်။ မယ္ဟံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ကထေတံ၊ ဆို၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို။သစေ ဇာနာထ၊ အကယ်၍ သိကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။မာပဝိသိတ္ထ၊မဝင်ပါကုန်လင့်။ဟိ၊ထိုစကား၊သင့်စ္ဆ။ပဝိဋ္ဌာနံ၊ဝင်ကုန်သော။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ယာဂု၊ ယာဂုသည်။ နေဝ ဇာတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘတ္တာဒိနိ၊ ဆွမ်း-စသည်တို့သည်။ နအတ္ထိ၊မရှိကုန်။ခေါပန၊စင်စစ်။သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံကုန်သော။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို၊ အဂ်ါရ ကာသုယံ၊ မီးကျီးတွင်း၌။ ပါတေတ္ဝာ၊ ချ၍။ နိဋ္ဌကျိသာမိ၊ နှိပ်အံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ ဝေံစိန္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ကြံပြီး၍။သတ္ထု၊ ဘုရား၏။ ပတ္တံ၊သပိတ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဘဂဝါ၊ ရှင်ပင်ဘုရား။ ဧုတော၊ ဤအရပ်သို့။ ထေ၊ကြွခဲ့လော့။ ဧုတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမှာကံ၊အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဂတာနံ၊ လာကုန်သောသူတို့သည်။ ဝတ္ထံ၊ဝတ်ကို။ဥ တ္ဝာ၊သိ၍။ အာဂန္တုံ၊ လာခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ ကိံ၊ အတယ်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်သနည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဧကေကဿ၊ တပါး တပါးစီ။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ ပုရတော၊ ရှေ့သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ နိသိန္နကာလေ၊ ရဟန်း တပါး နေပြီးသောအခါ၌။ ပဋ္ဌာ၊ နောက်မှ။ အညေန၊ ရဟန်းတပါးသည်။ အာဂန္တုံ၊ လာခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဝေ၊ဤသို့။ အဿ၊ ထို ဂရဟဒိန္နဏ်။ ဝေါ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ပုရတော၊ ရှေ့သို့။ ဂန္ဓုန်ံ၊ သွားသောသူကို။ အဂ်ါရ ကာသုယံ၊ မီးကျီးတွင်း၌။ ပတိတံ၊ ကျသည်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အဝသေသာ၊ ကြွင်းသော ရဟန်းတို့သည်။ နအာဂန္ဆိဿန္တိ ၊မလာဝံ့ကုန်လတ္တံ့။ ဧကေကမေဝ၊ တပါး တပါးကို သာလျှင်။ ပါတေတ္ဝာ၊ ချ၍။ နိဋ္ဌကျိသာမိ၊ နှိပ်အံ့။ဧုတိ၊ဤသို့အကြံဖြစ်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရား ရှင်သည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ ဝတ္ဝာ၊၍။ကေကေဝ၊ ကိုယ်တော်တည်းသာ

လျှင်။ ပါယာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ ဂရဟဒိန္နော၊ ဂရဟဒိန္နသည်။ အင်္ဂါရကာသုံ၊ မိုးကျိုးတွင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ အပသက္ကိတ္တာ၊ နောက်သို့ဆုတ်၍။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ တဉ္စေ၊ ဘုရား။ ပုရတော၊ ရှေ့သို့။ ယာယ၊ ကြွလေ့။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ အင်္ဂါရကာသုမတ္ထကေ၊ မိုးကျိုးတွင်း၏အထက်၌။ ပါဒံ၊ ခြေကို။ ပသာရေသိ၊ ဆန့်တော်မူ၏။ ကိလဋ္ဌံ၊ ဖျာသည်။ အန္တရဝါသိ၊ ကွယ်ပျောက်၏။ အင်္ဂါရကာသုံ၊ မိုးကျိုးတွင်းကို။ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ဖေါက်ခွဲ၍။ စတ္တာမတ္တာနိ၊ လှည့်ဘီးအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ပဒုမာနိ၊ ပဒုမ္မာကြာပွင့်တို့သည်။ ဥဒ္ဒဟိံသု၊ ပေါက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ပဒုမကဏ္ဏိကေ၊ ပဒုမ္မာကြာချပ်၌။ အတ္တာမန္တော၊ နင်းလျက်။ ဂန္ဓာ၊ ကြ၍။ ပညတ္တေ၊ ခင်းအပ်သော။ ဗုဒ္ဓါသနေ၊ ဘုရားနေရာ၌။ နိသိဒိ၊ နေတော်မူ၏။ ဘိက္ခု၊ ပါ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ တယော၊ ထိုအတူလျှင်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ နိသိဒိံသု၊ နေကုန်၏။ ဂရဟဒိန္နသ၊ ဂရဟဒိန္ဒ၏။ ကာယတော၊ ကိုယ်မှ။ ဥာဟော၊ ပူလောင်ခြင်းသည်။ ဥဒ္ဒဟိ၊ တက်၏။

သော၊ ထိုဂရဟဒိန္ဒသည်။ ဝေဂေန၊ လျှင်စွာ။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ သိရိဂုတ္တံ၊ သိရိဂုတ္တသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ၍။ သာမိ၊ အရှင်။ မေ၊ ၏။ တာဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်ပါလော့။ ဇုတိအာဟ၊ ၏။ တေံ၊ ဤ အကြောင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း၊ ဇုတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ ဘိက္ခု၊ သတာနံ၊ ဝါးရာသော ရဟန်းတို့အား။ ယာဂုဝါ၊ ယာဂုသည်ရင်း။ ဘတ္တာဒိနိဝါ၊ ဆွမ်းစသည်တို့သည်ရင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်ကို။ ကရောမိ၊ ပြုရအံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကိံ ပန၊ သို့။ တယာ၊ သင်သည်။ ကတံ၊ ပြုသနည်း။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ မေး၏။ အဟံ၊ သည်။ ဒ္ဝိန္နံ ဂေဟာနံ၊ အိမ်နှစ်ခုတို့၏။ အန္တရေ၊ ၌။ မဟန္တံ အာဝါဋံ၊ ကြီးစွာသော တွင်းကို။ အင်္ဂါရဿ၊ မီးကျီးဖြင့်။ ပူရံ၊ ပြည့်သည်ကို။ ကာရေသိံ၊ ပြုစေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမီးကျီးတွင်း၌။ ပါတေတ္တာ၊ ချ၍။ နိဂ္ဂတ္ထိ ဿာမိ၊ နှိပ်အံ့။ ဇုတိ-စိန္ဓေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုသို့ကြံလျက်။ နံ၊ ထိုမီးကျီးကို။ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ဖေါက်၍။ မဟာပဒုမာနိ၊ ပဒုမ္မာကြာပွင့်ကြီးတို့သည်။ ဥဒ္ဒဟိံသု၊ ပေါက်ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုပေါက်ရာအရပ်၌။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့သည်။ ပဒုမကဏ္ဏိကေ၊ ပဒုမ္မာကြာအချက်၌။ အတ္တာမိတ္တာ။ နင်း၍။ ဂန္ဓာ။ ကြ၍။ ပညတ္တာသနေသု၊ ခင်းအပ်သော နေရာတို့၌။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်၏။ သာမိ၊ သခင့်သား။ ဇုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကိံ ကရောမိ၊ အဘယ်သို့ ပြုရအံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ တွံ၊ သင်သည်။ ဇုဒါနေ၀၊ ယခုပင်လျှင်။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ယာဂုစာဋ္ဌိယော၊ ယာဂုအိုးတို့သည်။ တ္ထောကာ၊ ဤမျှတို့ဘည်း။ ဘတ္တာဒိနိ၊ ဆွမ်းစသည်တို့သည်။ တ္ထောကာနိ၊ ဤမျှတို့တည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဒယော သိနနု၊ ပြ၏ မဟုတ်လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။

ဆိုလတ်သော်။ သာမိ၊ အရှင်သား။ဝါဒံ၊ ဆိုခြင်းကား။မုသာ၊ ချွတ်ယွင်းလေပြီ။ စာဋိယော၊ အိုးတို့ကား။တုစ္ဆာဝ၊ အချည်းနှီးတို့သာတည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆိုး၏။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ တာသု စာဋိသု၊ ထိုအိုးတို့၌။ ယာဂုအာဒိနိ၊ ယာဂုစသည်တို့ကို။ သြလောကေဟိ၊ ကြည့်ချေလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆိုး၏။ တံ ခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ တေန၊ ထိုဂရဟဒိန္နသည်။ ယာသု-စာဋိသု၊ အကြင် အိုးတို့၌။ ယာဂုတိ၊ ယာဂုဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တာ၊ ထိုအိုးတို့သည်။ ယာဂုယာ၊ ယာဂုဖြင့်။ ပူရယိ သု၊ ပြည့်ကုန်၏။ယာသု၊အကြင် အိုးတို့၌။ ဘတ္တာဒိနိတိ၊ ဆွမ်းစသည်တို့ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ။ ဆိုအပ်၏။ တာ၊ ထိုအိုးတို့သည်။ ဘတ္တာဒိနံ၊ ဆွမ်းစသည်တို့ဖြင့်။ ပရိပုဏ္ဏာဝ၊ ပြည့်ကုန်သည်သာလျှင်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တံ သမ္ဘတ္တိ ထိုပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသွာဝ၊ မြင်၍လျှင်။ ဂရဟဒိန္နသ၊ ဂရဟဒိန္နဟု။ သရီရံ၊ ကိုယ် သည်။ ဝိတိပါမောဇ္ဇေန၊ နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်။ပရိပူရိတံ၊ ပြည့်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပသန္နံ၊ ကြည်လင်၏။ သော၊ ထို ဂရဟဒိန္နသည်။ သတ္ထာစ္ဆံ၊ ရှိသေစွာ။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ပရိဝိသိတ္ဝာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ ကတဘတ္တ ကိစ္စသ၊ ဆွမ်းဘုန်းပေးခြင်းကိစ္စ ပြီးသည် ရှိသော်။ သတ္ထုနော၊ ဘုရားအား။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကာရေတုကာမော၊ ပြုစေလိုသည်ဖြစ်၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ ဧဒမဝေါစ၊ ဤ သတ္တဝါတို့သည်။ ပညာစက္ခုနော၊ ပညာမျက်စိ၏။ အဘာဝေနေဝ၊မရှိခြင်းကြောင့်လျှင်။မမ၊ဝါဘုရား၏။သာဝကာနံ၊သာဝကတို့၏လည်းကောင်း။ဗုဒ္ဓသာသနသ၊ဘုရား သာသနာ၏လည်ကောင်း။ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ ပညာစက္ခုဝိရဟိတာ၊ ပညာမျက်စိမှ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အန္ဓာနာမ၊ အကန်း မည်ကုန်၏။ ပညဝန္တော၊ ပညာရှိသောသူတို့သည်။ သစက္ခုကာနာမ၊ မျက်စိရှိသည် မည်ကုန်၏။ ဧတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဧမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၅၀) မဟာပထေ၊ ခရီးလမ်းမ၌။ ဥဇ္ဇိတသို့၊ စွန့်ပစ်အပ်သော။ သင်္ကာရ-ဋ္ဌာနသို့၊တံမြက်ချေးစွန့်ရာ အရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။တတ္ထ၊ တိုတံမြက်ချေးစွန့်ရာ အရပ်၌။ သုစိဂန္ဓံ၊ ကောင်းသော အနံ့ရှိသော။ မနောရမံ၊ နှလုံး မွေ့လျော်ဖွယ် ရှိသော။ ပဒုမံ၊ ကြာသည်။ ဇာယေထယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။

(၅၁) ဧवံ၊ဤအတူ။သင်္ကာရဘူတေသု၊ တံမြက်ချေးစုသဖွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ အန္ဓဘူတေ အန္ဓဘူတေသု၊ပညာမျက်စိ ကင်းခြင်းကြောင့် အကန်းသဖွယ်

ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ပုထုဇဉ်နေ ပုထုဇဉ်နေသာ၊ ပုထုဇဉ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဇာတော၊ ဖြစ်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သည်။ ပညာယ၊ မိမိပညာဖြင့်။ အတိရောစတိ၊ အလွန်တင့်တယ်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ သက်္ခရဗ္ဗာနသ္မိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သက်္ခရဗ္ဗာနသ္မိံ-ကစဝရ ရာသိမှ၊ တံမြက်ချေးအမှိုက်စု၌။ ဧတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဥဒ္ဓိတသ္မိံ မဟာပထေတိ၊ ဟူသည်ကား။ မဟာမဂ္ဂ၊ ခရီးမ၌။ ဆဋ္ဌိတသ္မိံ၊ စွန့်အပ်သော။ သုစိဂန္ဓန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သုရဘိဂန္ဓံ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသော။ ဣတ္ထ၊ ဤအာရုံ၌။ မနော၊ စိတ်သည်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်တတ်၏။ ဧတိ၊ ထို့ကြောင့်။ မနောရမံ၊ မနောရမမည်၏။ သက်္ခရဘူတေသူတိ၊ ဟူသည်ကား။ သက်္ခရ-ဘူမိဝဘူတေသု၊ တံမြက်ချေးစုရာ မြေကဲ့သို့ ဖြစ်၍ဖြစ်ကုန်သော။ ပုထုဇနေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုထူနံ၊ များစွာကုန်သော။ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့၏ ဇနနတော၊ ဖြစ်စေတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝေဝလ္ဒနာမေ၊ ဤသို့ရအပ်သော အမည်ရှိသော။ လောကိယ မဟာဇနေ၊ လောကီလူအပေါင်း၌။ ဣဒံ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာပထေ၊ ခရီးမ၌။ ဆဋ္ဌိတော၊ စွန့်အပ်သော။ အသုစိ ဇေဂုစ္ဆိယ ပဋိကူလေပိ၊ မစင်ကြယ်သဖြင့် စက်ဆုပ်ရွံရှာတွယ်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ သက်္ခရ ရာသိမှ၊ တံမြက်ချေးအစု၌။ သုစိဂန္ဓံ၊ ကောင်းသောအနံ့ရှိသော။ ပဒုမံ၊ ပဒုမ္မာသည်။ ဇာယေထ၊ ပေါက်ရာ၏။ မနော-ရမံ၊ နှလုံးမွေ့လျော်တွယ်ရှိသော။ ဝိယံ၊ နှစ်သက်တွယ်ရှိသော။ မနာပံ၊ မြတ်နိုးတွယ်ရှိသော။ တံ၊ ထိုကြာသည်။ ရာဇ ရာဇမဟာမတ္တာဒီနံ၊ တို့၏။ ဥပရိမတ္ထကေ၊ ထိပ်ထက်၌။ ပတိဋ္ဌာနာရဟမေဝ၊ ပန်ဆင်ခြင်းငှါ ထိုက်သည်သာလျှင်။ ဘဝေယ္ယ-ယဿ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ သက်္ခရဘူတေသု၊ တံမြက်ချေးစု သဖွယ်ဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ ပုထုဇနေသု၊ ပုထုဇဉ်တို့၌။ ဇာတော၊ ဖြစ်သော။ နိပ္ပညဿ၊ ပညာမရှိသော။ အစက္ခုကဿ၊ မျက်စိမရှိသော။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။ အန္ဓရေ၊ အကြားဌ။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သော်လည်း။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ပညာဗလေန၊ ပညာအစွမ်းဖြင့်။ ကာမေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကိုလည်းကောင်း။ နိက္ခမေ၊ တောထွက်ခြင်းဌ။ အာနိသံသံ၊ အကျိုးကိုလည်းကောင်း။ ဒီသ္မာ၊ မြင်၍။ နိက္ခမိတ္မာ၊ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏။ ပဗ္ဗဇိတမတ္တောနပိ၊ ရဟန်းပြုကာမျှဖြင့်လည်း။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ သီလ သမာဓိ-ပညာ ဝိမုတ္တိ ဝိမုတ္တိညာဏဒဿနာဒီဟိ၊ သီလ သမာဓိ ပညာ အရဟတ္တဖိုလ် ပစ္စဝေက္ခဏာညာဏ် စသည်တို့ဖြင့်။ အာရာဓေတွာပိ၊ နှစ်သက်စေ၍လည်း။ သမ္မာ-သမ္ဗုဒ္ဓသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်ဖြစ်သော။ ဒိဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော။

သိက္ခု၊ရဟန်းသည်။ အနုဘူတေ၊အကန်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော။ပုထုဇဉ်နေ၊ပုထုဇဉ်တို့ကို။ အတိတ္တမိတ္ထာ၊ လွန်၍။ ရောဒတိ ဝိရောစတိ၊ အထူးနှစ်သက်ဘွယ်ရှိ၏။ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏။ ဇုတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ စတုရာသီတိယာ ပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောသတ္တဝါတို့အား။မမ္မာဘိသမယော၊သစ္စာလေးပါးကို သိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဂရဟဒိန္နောစ၊ ဂရဟဒိန္နသည်လည်းကောင်း။ သိရိဂုတ္တောစ၊ သိရိဂုတ္တသည် လည်းကောင်း။သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဂရဟဒိန္နသိရိဂုတ္တတို့သည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ အတ္တနော၊ ဓိမိ၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဘုရားသာသနာတော်၌။ ဝိပ္ပကိရိံသု၊စွန့်ကြဲကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ အာသနာ၊နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ထ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ သိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။သာယန္ဟသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ ဗုဒ္ဓဂုဏာ၊ ဘုရားကျေးဇူးတို့သည်။ အဟောအစ္ဆရိယာနာမ၊ အံ့ဘွယ်သဲရဲရှိသည် မည်ကုန်၏။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ ခဒိရင်္ဂါရ ရာသိ'၊ရှားမီးကျီးစုကို။ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ဖေါက်ခွဲ၍။ ပဒုမာနိ၊ ပဒုမ္မာကြာပွင့်တို့သည်။ဥဋ္ဌဟိ'သုနာမ၊ ပေါက်သည် မည်ကုန်၏။ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ အာဂန္တ္ဝာ၊ ကြွသော၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထန္ရ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဇုတိပုန္ဆိတ္ထာ၊ ဤသို့မေးခြင်းကြောင့်။ ဇုမာယနာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ နှားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဗုဒ္ဓဘူတသာ၊ ဘုရားဖြစ်တော်မူသော။ မမ၊ ငါ့ဘုရားအား။ အင်္ဂါရ ရာသိမှာ၊မီးကျီးစုမှ။ ပဒုမာနိ၊ ပဒုမ္မာတို့သည်။ ဥဋ္ဌိတာနိ၊ ပေါက်သည်တို့ကား။ အနဏ္ဍရိယံ၊ အံ့ဘွယ်မရှိသေး။ အပရိပက္ကေ ဉာဏေ၊ မရင့်သေးသော ဉာဏ်သည်။ ဝတ္တမာနသာ၊ ဖြစ်သော။ ဗောဓိသတ္တဘူတသာ၊ ဘုရားလောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်တော်မူသော။ မေ၊ ငါ့အား။ ဥဋ္ဌဟိ'သု၊ ပေါက်ဘူးကုန်ပြီ။ ဇုသိဝတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌ ပေါက်ဘူးသနည်း။ နော၊အကျွန်ုပ်တို့အား။ အာစိက္ခထ၊ ကြားတော်မူပါကုန်လော့။ ဇုတိယာစိတော၊ ဤသို့တောင်းပန်အပ်သော ဘုရားသည်။ အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို။ အာဟရိတ္ထာ၊ ဆောင်၍-

နိရယံ၊ ပူသောငရဲသို့။ ဥဒ္ဓံပါဒေါ၊ ခြေကားမိုးမြှောက်။ အဝံသိရော၊ ဦးခေါင်းစောက်ထိုး။ ကာမံ၊ စင်စစ်။ ပတာမိ၊ ကျပစေ။ အနရိယံ၊ မမြတ်သည်ကို။

နကရိဿာမိ၊ မပြုအံ့။ ဟန္ဒ၊ ယခု။ ဝိတ္ထံ၊ ဆွမ်းကို။ ပဋိဂ္ဂဟ၊ ခံတော်မူလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဇုမံ ခဒိရင်္ဂါရ ဇာတကံ၊ ဤခဒိရင်္ဂါရ ဇာတ်ကို။ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ ချဲ့၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဒ္ဒါဒသမံ၊ သော။ ဂရဟဒိန္နဝတ္ထု၊ သည်။ ဇုတိသမတ္တံ၊ ပြီး၏။

ပုမ္ပဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ပုမ္ပဝဂ်အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး၏။

စတုတ္ထော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။

နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး၏။

၅-ဗာလဝဂ္ဂ၊

၁-အညတရပုရိသ ဝတ္ထု၊

အနုသန္ဓေ....တဆယ်နှစ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် ဗိုင်းခြားအပ်သော ပုပ္ပဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဂါထာတို့၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ တဆယ့်ငါးဝတ္ထုတို့ဖြင့် ဗိုင်းခြားအပ်သော ဗာဌဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဂါထာတို့တွင် အညတရ ပုရိသဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ့ဒီဃာ ဇာဂရတော-စသည်မိန့်အပ်၏။

ဒီဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ဒီဃာ ဇာဂရတော ရတ္တိ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ပသေနဒိကောသလဿ၊ ပသေနဒိကောသလမင်းကိုထည်းကောင်း။ အညတရဿ ပုရိသံ၊ မထင်ရှားသော ယောကျ်ားကိုထည်းကောင်း။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ ရာဇာ ပသေနဒိ ကောသလော၊ ကောသလမင်းသည်။ ကေသွိ ဆဏဒိဝသေ၊ တခုသောပွဲသဘင်နေ့၌။ အလင်္ကာတ ပဋိယတ္တော်၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သော။ သမ္ဗဟေတံ၊ ကိုယ်လုံးဖြူသော။ ပုဏ္ဏာရိကံနာမ၊ ပုဏ္ဏာရိက အမည်ရှိသော။ ဂေါဟတ္ထိ၊ ဆင်တကောင်ကို။ အဘိရုယှ၊ စီး၍။ မဟန္တေန၊ မျှားစွာသော။ ရာဇာနုဘာဝေန၊ မင်း၏ အာနုဘော်ဖြင့်။ နဂရံ၊ ပြည်ကို။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက်ျာရစ်လှည့်သည်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဥယ်သာရဏာယ၊ ပွဲသဘင်သည်။ ဝတ္တမာနာယ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ လေဠုဒဏ္ဍာဒီဟိ၊ အုတ်ခဲလှန်ကန် စသည်တို့ဖြင့်။ ပေါထိယမာနော၊ပုတ်ခတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊မဟာဇနော၊ ထူအပေါင်းသည်။ ပလာယန္တော၊ ပြေးသည်ရှိသော်။ ဂိဝံ၊ လည်ကို။ ပရိ-ဝတ္တေတွာပါ၊ပြန်၍လည်း။ သြလောကေတိယေဝ၊ကြည့်သေးသည် သာလျှင်တည်း။ ဝေ၊ သို့။ ရာဇာနံ၊မင်းတို့၏။ တေ၊ ဤသို့ပြည့်စုံခြင်းသည်။ သုဒိန္နဒါနသာ၊ ကောင်းစွာပေးအပ်သော အလှူ၏။ ဖလံ ကိရ၊ အကျိုးဖြစ်သတတ်။ အညတရသာပါ၊ မထင်ရှားသည်သည်းဖြစ်သော။ ဒဠ္ဌတပုရိသဿ၊ လုံခင်းရဲ၏။ တရိယာ၊ မယားသည်။ သတ္တာဘူမိကဿ၊ ကုံခုနစ်ဆင့်ရှိသော။ ပါသာဒဿ၊ ပြာသာဒ်၏။ ဥပရိတလေ၊ အထက်အပြင်၌။ ဌိတာ၊ နေ၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ကေ ဝါ တပါန ကဝါဋံ၊ တခုသောလေသာပြွတင်း၏ တံခါးရွက်ကို။ ဝိဝရိတ္တာ၊ ၍။ သြလောကေတ္တာဝ၊ ကြည့်၍ကျေင်။ အပဂန္တွာ၊ ဖဲလေ၏။ ပုဏ္ဏစန္ဒောဝ၊ လပြည့်ဝန်းသည်။ ဝလာဟကန္တရံ၊ တိမ်တိုက်ကြားသို့။ ပဝိဋ္ဌောရိယ၊ ဝင်သကဲ့သို့။ ရညော၊ မင်းအား။ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏။ သော၊ထိုမင်းသည်။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမအား။ ပဒိဗဒ္ဓစိတ္တော၊ တင်သော

စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဟတ္ထိကွန္ဒတော၊ ဆင်ကျောက်ကုန်းမှ။ ပတနာဘာရပတ္ထော-
ဝိယ၊ ကျအံ့သောအခြင်းအရာသို့ ရောက်သကဲ့သို့။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။
နဂရံ၊ ပြည်ကို။ ပဒက္ခိဏံကတ္တာ၊ လက်ျာရစ် လည်သည်ကိုပြု၍။ အနေ္တပုရံ၊ နန်း
တော်တွင်းသို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ကော်၊ တယောက်သော။ ဝိသာသိကော်၊ အကျွမ်း
ဝင်သော။ အမစ္စံ၊ အမတ်ကို။ အာဟ၊ ဆိုစ်။ အသုကဋ္ဌာနေ၊ ဤမည်သော အရပ်
သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၊ သည်ရှိသော်။ တေ၊ သင်သည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဩဝါဒေ-
ပါသာဒေါ၊ ကြည်ညိုသော ပြာသာဒ်ကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်ခဲ့စ်လော။ ဧတိ၊ ဤသို့မေးစ်။
ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ အာမ၊ မြင်စ်။ ဧတိ၊ ဤသို့တင်စ်။ တတ္ထ၊ ထိုပြာသာဒ်၌။ ကော်-
ဧတ္ထိ၊ ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်စ်လော။ ဧတိ၊ ဤသို့ မေးစ်။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ အဒ္ဒသံ၊
မြင်ခဲ့စ်။ ဧတိ၊ ဤသို့တင်စ်။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွားချေ။ တဿာ၊ထိုမိန်းမစ်။သဿာမိကာ-
ဘာဝံ၊ လင်ရှိသည်စ် အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။အသာမိကဘာဝံ၊လင်မရှိသည်စ်
အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဇာနာဟိ၊ သိအောင်ပြုလော့။ ဧတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုစ်
သော၊ ထိုအမတ်သည်။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမစ်။ သဿာမိကဘာဝံ၊
လင်ရှိသည်စ် အဖြစ်ကို။ ဥ ဟ္ဟတ္တာ၊ သိ၍။ အာဂန္တ္ဝာ၊ လာ၍။ ရညော၊ မင်းအား။
သဿာမိကာ၊ လင်ရှိသော မိန်းမဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ဧတိအာရောစေသိ၊ ဤသို့
ကြားစ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ရညာ၊ မင်းသည်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။
တဿာ၊ ထိုမိန်းမစ်။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ ပတ္ထေဿာဟိတိ၊ ခေါ်ချေလော့ဟု၊
ဝတ္ဝေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ သော၊ ထိုအမတ်သည်။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ သော၊အချင်း။
ဟေ၊ လာလတ္တံ့။ ရာဇာ၊မင်းသည်၊ တံ၊သင့်ကို။ ပတ္ထေဿတိ ခေါ်စ်။ ဧတိအာဟ၊
ဤသို့ဆိုစ်။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ စိန္တေသိ၊ တြွေစ်။ မေ၊ ငါစ်။ ဘရိယံ၊
မယားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဥပ္ပန္နေန၊ ဖြစ်သော။ ဘယေန၊ ဘေးသည်။ သဝိတဒ္ဒံ၊
ဖြစ်ရာစ်။ ဧတိစိန္တေတ္တာ၊ ဤသို့တြေ၍၊ ရညော၊ မင်းစ်။ အာဏံ၊ အာဏာကို။
ပဋိဗာဟိတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ဂန္တ္ဝာ၊
သွား၍။ ရာဇာနံ၊ မင်းကြီးကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။အဒ္ဒါသိ၊ နေစ်။အထ၊ ထို့နောင်
မှ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။မံ၊ ငါ့ကို။ ဧဝတောပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှစ၍။ ဥပဋ္ဌာဟိ၊ ဆည်း
ကပ်လော့။ဧတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆိုစ်။ဒေဝ၊အရှင်မင်းကြီး။အလံ၊မသင့်။အတ္ထနော၊
မိမိစ်။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ကတ္တာ၊ ပြု၍။ တုမှာကံ၊ အရှင်မင်းကြီးတို့စ်။ သုကတံ၊ အခွန်
ကို။ ဒဒါမိ၊ ပေးရအံ့။ မေ၊ ငါစ်။ ဃရေယေဝ၊ အိမ်၌သာလျှင်။ ဇီဝိတာ
အသက်မွေးရခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့တင်စ်။ တဝ၊
သင်စ်။ သုကေန၊ အခွန်ဖြင့်။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ အတ္ထော၊ အလိုသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။
အဇ္ဇခဘာဝပဋ္ဌာယ၊ ယခုနေ့မှစ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဥပဋ္ဌာဟိတိ၊ ခစားလော့ဟု။ တဿ
ထိုးယောကျ်ား အား။ ဖယကဋ္ဌ၊ ကာကိုလည်းကောင်း။ အာဝုဓဋ္ဌ၊ ထက်နက်ကို

လည်းကောင်း။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ အဿ၊ ထိုမင်း၏။ ဝေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ကိဋ္ဌဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင် ဖြစ်သော။ ဒေါသ၊ အပြစ်ကို။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ဃာတေတွာ၊ သတ်၍။အဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ ဂဏ္ဍိသောမိ၊ယူအံ့။ဇုတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အဝ၊ ထိုအခါ၌။ သော၊ ထို ယောက်ျားသည်။ နံ၊ ထိုမင်းကို။ မရဏဘယဘီတော၊ သေခြင်းမှကြောက်သောကြောင့်။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ခစား၏။ အဝ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။တဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။ ဝိဝရံ၊ အခွင့်ကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ဖြစ်၍။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ကာမရာဂ-ပရိဠာဟေ၊ ကာမဂုဏ်၏ ပူလောင်ခြင်းသည်။ ဝဒုန္တော၊ ကြီးပွားသည် ရှိသော်။ အဿ၊ ထိုယောက်ျားအား။ ကေဝေါသံ၊ တခုသောအပြစ်သို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ရာဇာဏံ၊ မင်းအာဏာကို။ ကရိဿာမိတိ ၊ပြုအံ့ဟု၍။တံ၊ ထိုယောက်ျားကို။ ဝဏ္ဏောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ ဝေဏအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အမ္ဘော၊ အချင်း။ ဇုတော၊ ဤ နေပြည်တော်မှ။ ယောဇနမတ္တေ၊ တယူဇနာထက်၌။ နဒီယာ၊ မြစ်၌။ အသုကဋ္ဌာနံနာမ၊ ဤမည်သော အရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ သာယံ၊ ညအခါ၌။ မမ၊ ဝါ၏။ နာနစေလာယ၊ ရေချိုးသောအခါ၌။ ကုမုဒပ္ပလာနိစေဝ၊ ကုမုဒ္ဒရာ ကြာပွင့်တို့ကို လည်းကောင်း။ အရဏဝတိမတ္တိကဉ္စ၊ အရဏဝတီမြို့ကို လည်းကောင်း။ အာဟရ၊ ဆောင်ချေလော့။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သစေ-နာဂစ္ဆသိ၊ အကယ်၍ မရောက်လာသည်ဖြစ်အံ့။ တေ၊ သင့်အား။ အဟံ၊ မင်းအာဏာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သေဝကော၊ မင်းခစားယောက်ျားသည်။ စတ္ဌဟိ၊ လေးယောက် ကုန်သော။ ဒါသေဟိပိ၊ ကျွန်တို့အောက်လည်း။ ကိလိဋ္ဌတရောဝ၊ အထူးအားဖြင့် ညစ်ညမ်းသည် သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧနက္ကိတာဒယော၊ ဝယ်ကျွန် အစရှိကုန်သော။ ဒါသာ၊ ကျွန်တို့သည်။ မမ၊ ဝါ၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ ရဏ္ဍတိ၊ နာကျင်၏။ မေ၊ ဝါ၏။ပိဋ္ဌိ၊ ကျောက်ကုန်းသည်။ရဏ္ဍတိ၊ နာကျင်၏။ ဇုတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ အန္ဓိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။ လဘန္တိယေဝ၊ ရကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ သေဝကာသ၊ မင်းခစားအား။ ဝေါ၊ ဤသို့နေရခြင်းသည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။အာဏတ္တိကံ၊ စေခိုင်းအပ်သော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကာတုမေဝ၊ ပြုခြင်းငှါ သာလျှင်။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ တဿာ၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ ထိုလူဆင်းရဲ ယောက်ျားသည်။ အဝသံ၊ မချွတ်။ မယာ၊ ဝါသည်။ ဝန္ဒန္တံ၊ သွားအပ်၏။ ကုမုဒပ္ပလေဟိ၊ ကုမုဒ္ဒရာ ကြာပန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အရဏဝတိမတ္တိကာနာမ၊ အရဏဝတီမြေမည်သည်။ နာဂသဝဏ်ရ၊ နဂါးပြည်၌။ ဥပဂဋ္ဌတိ၊ ၏။ အဟံ၊ ဝါသည်။ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်မှ။လတိဿာမိ၊ ရအံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။စိန္တေန္တော၊ ကြံလျက်။ မရဏဘယဘီတော၊ သေသေးမှ

ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ မေ၊ ငါ့အား။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်။ နိဒ္ဒိတံ၊ ကျက်ပြီလော။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊အမောင်။ဥဒ္ဒနမတ္ထိကေ၊ ခုံလောက်အထက်၌ ရှိသေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ယာဝ၊အကြင်ရွှေ့လောက်။ဘတ္တံ၊ ထမင်းအိုးကို။ သြတရတိ၊ ချ၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေ့လောက်။ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ဥဒ္ဒုက္ခေန၊ယောက်ချိုဖြင့်။ကဋ္ဌိကံ၊ထမင်းတတ်ကို။ ဟရာပေတွာ၊ ဆယ်စေ၍။ ယထာလဒ္ဓေန၊ ရ, ရတိုင်းသော။ ဗျဉ္ဇနေန၊ ဟင်းလျှာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အလ္လမေव၊ လောလောပူ၍ ချွေးမသိပ်သေးသော။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ပန္ဓိယံ၊ ခြင်းတောင်း၌။ သြဝိဠေတွာ၊ ဘိနှိပ်၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ယောဇနိကံ၊ တယူဇနာရှိသော။မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ပက္ခန္တော၊ပြေးသည်ရှိသော်။ အဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ဂန္ဓဗ္ဗနဿ ဝ၊ သွားစဉ်လျှင်။ဘတ္တံ၊ ထမင်းသည်။ပတ္ထံ၊ နပ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို ယောကျ်ားသည်။ အနုဿ်ဒ္ဓံ၊ အကြွင်းမဟုတ်သည်ကို။ ဝါ၊ အဦးအဖျား။ ကတ္တာဝ၊ ပြု၍လျှင်။ ယောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ အပနေတွာ၊ပယ်၍။ ဘုဥ္ဇန္တော၊ စားသည်ရှိသော်။ ကေဘဒ္ဒိကံ၊ ခရီးသွားတယောက်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ မယာ၊ ငါသည်။ အပနေတွာ၊ပယ်၍။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်သော။ ယောကံ၊ အနည်းငယ်သော။ အနုဿ်ဒ္ဓံ အကြွင်းမဟုတ်သော။ ဘတ္တမေव၊ ထမင်းသည်သာလျှင်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သာမိ၊ ခရီးသွား သခင်ယောကျ်ား။ ဘုဥ္ဇ၊ စားလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုခရီးသွားယောကျ်ားသည်။ဂဏ္ဍိတွာ၊ ယူ၍။ဘုဥ္ဇိ၊ စား၏။ဣတ ရေ ပိ၊ မင်းခစားယောကျ်ား သည်လည်း။ ဘုဥ္ဇိတွာ၊ စား၍။ ကေဘတ္တမဒ္ဒိံ၊ ထမင်းတဆုပ်ကို။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဓိပိတွာ၊ ပစ်၍။မုခံ၊ခံတွင်းကို။ ဝိက္ခာလေတွာ၊ဆေး၍။မဟာရေနေ-သဒ္ဒေန၊ သည်းစွာသောအသံဖြင့်။ ဣမသ္မိံ နဒီ ပဒေသေ၊ ဤမြစ်အရပ်၌။ အမိ-ဝတ္ထာ၊ စောင့်ရှောက်ကုန်သော။ နာဂ သုပဏ္ဏ ဒေဝါ၊ နဂါး, ဂဠုန်, နတ်တို့သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုဏန္တု၊ နာပါကုန်လော့။ ဣတိ ဤသို့ ဆို၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။မယံ၊ ငါ့အား။အာဏံ၊ အာဏာကို။ ကာတုကာမော၊ ပြုလိုလျှင်။ ကုမုဒုပ္ပလေဟိ၊ ကုမုဒ္ဒရာ ကြာပန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အရဏဝတိ မတ္တိကံ၊ အရဏဝတီမြေကို။ အာဟရာတိ၊ ဆောင်ချေလော့ဟူ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ အာဏာ-ပေသိ၊ စေလွှတ်၏။ အဒ္ဓိက မနုဿသဿစ၊ခရီးသွား လူအားလည်း။မေ၊ ငါသည်။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော။တံ၊ ထိုကုသိုလ်သည်။ သဟသာနိသံသံ၊ တထောင်သော အကျိုးရှိ၏။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ မဏ္ဍာနံ။ ငါးတို့အား။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော။ တံ၊ ထိုကုသိုလ်သည်။ သတာနိသံသံ၊ တရာသော အကျိုးရှိ၏။ ဣဒ္ဓေကံ၊ ဤ မျှလောက်သော။ ပုညံ၊ ကောင်းမှု၏ အကျိုးကို။ တုမှာကံ၊

တို့အား။ ပတ္တိ ကတ္တာ၊ အာတို့ပြု၍။ ဒမ္မိ၊ ပေး၏။ မယ္ဟံ၊ အား။ ကုမုဒုပ္ပလေဟိ၊ ကုမုဒ္ဒရာကြာပန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ အရဏဝတိ မတ္တိကံ၊ အရဏဝတီမြေကို။ အာဟရယေ ဆောင်ကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ အနုယာဝေသိ၊ ကြားစေ၏။ တတ္ထ၊ ထိုမြစ်စဉ် တလျှောက်၌။ အဓိဝတ္ထော၊ စောင့်သော။ နာဂရာဇာ၊ နဂါးမင်းသည်။ တံ သဒ္ဒံ၊ ထိုအသံကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ မဟာလုက ဝေသေန၊ လူအို အသွင်ဖြင့်။ တာသ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ ကိံ၊ အသယ်ကို။ ဝဒေသိ၊ ဆိုသနည်း။ ဇုတိ–အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲယောကျ်ားသည်။ ပုနပိ၊ တဘန်လည်း။ တဝေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဝတ္တာ၊ ဆိုခြင်းကြောင့်။ မယ္ဟံ ဝါ အား။ တံ ပတ္တိ၊ ထိုအလှူ အတို့ကို။ ဒေဟိ တိ၊ ပေးလော့ဟု။ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဒေမိ တိ၊ ပေး၏ဟု။ အာဟ၊ ဆို၏။ ပုနပိ၊ တဘန်လည်း။ ဒေဟိ တိ၊ ပေးလော့ဟု။ ဝုတ္တော၊ ဆိုလတ်သော်။ သာမိ၊ အရှင်။ ဒေမိ၊ ပေး၏။ ဇုတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဝေါ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုနဂါးမင်းသည်။ ဒွေတယောဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်, သုံးကြိမ်။ ပတ္တိ၊ အတို့ကို။ အာဟရာပေတ္ဝာ၊ ဆောင်စေ၍။ ကုမုဒုပ္ပလေဟိ၊ ကုမုဒ္ဒရာကြာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ အရဏဝတိ မတ္တိကံ၊ အရဏဝတီမြေကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မနုဿာနာမ၊ လူတို့မည်သည်ကား။ ဗဟုမာယာ၊ များသော လှည့်ပတ်ခြင်းရှိကုန်၏။ သော၊ ထိုမင်းခစားယောကျ်ားသည်။ ကေနစိ ဥပါယေန၊ တစုံတခုသော အကြောင်းဖြင့်။ သစေလဘေယျ၊ အကယ်၍ ရသည်ဖြစ်ငြားအံ့။ မေ၊ ဝါ၏။ ကိစ္စံ၊ အမှုသည်။ နနိပ္ပဇ္ဇေယျ၊ အပြီးသို့ မရောက်ရာ။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ သော၊ ထိုခင်းသည်။ ကာလဿဝ၊ စောစော ကလျှင်။ ဒ္ဝါရံ၊ တံခါးကို။ ဝိဒဟာပေတ္ဝာ၊ ပိတ်စေ၍။ မုဒ္ဒိကံ၊ သော့ကို။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဟရာပေသိ၊ ဆောင်စေ၏။ ဇုတရောဝိ ပုရိသော၊ မင်းခစားယောကျ်ားသည်လည်း။ ရညော၊ မင်း၏။ နာနဝေလာယမေဝ၊ ရေချိုးအံ့သောအခါ၌ပင်လျှင်၊ အာဂန္တ္ဝာ၊ လာ၍။ ဒ္ဝါရံ၊ တံခါးကို။ အလဘန္တော၊ ဝင်ခွင့်မရသည်ရှိသော်။ ဒ္ဝါရ ပါလံ၊ တံခါးစောင့်ကို။ ပတ္ထေသေတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။ ဒ္ဝါရံ၊ တံခါးကို။ ဝိဝရ၊ ဖွင့်လော့။ ဇုတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဝိဝရိတုံ၊ ဖွင့်ခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊ မတုံ။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ကာလဿဝ၊ နေရှိစဉ်ကလျှင်။ မုဒ္ဒိကံ၊ သော့ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ခတ်၍။ ရာဇဝေဟံ၊ နန်းတော်သို့။ အာဟရာပေသိ၊ ဆောင်စေ၏။ ဇုဘိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ရာဇဒူတော၊ မင်းစေတမန်တည်း။ ဒ္ဝါရံ၊ တံခါးကို။ ဝိဝရ၊ ဖွင့်လော့။ ဇုတိ ဝတ္ဝာ ဝိ၊ ဤသို့ဆို၍လည်း။ ဒ္ဝါရံ၊ တံခါးကို။ အလဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်။ ဇုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ ဝါ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ကိံ နု ခေါ၊ အာဘယ်သို့။ ကရိဿာမိ တိ၊ ပြုရအံ့နည်းဟု။

စိန္တေတွာ၊ ကြေ၍။ ဒွါရသာ၊ တံခါး၏။ ဥပရိ ဥမ္မာရေ၊ တံခါးခုံ၏ အထက်၌။ မတ္တိက ပိဏ္ဍံ၊ အရဏဝတီမြေစိုင်ကို။ ခိပိတွာ၊ ပစ်၍။တသာ၊ ထိုမြေစိုင်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ပုပ္ဖါနိ၊ ကြာပွင့်တို့ကို။ လဂ္ဂေတွာ၊ ဆွဲ၍။ မဟာသဒ္ဒံ၊ သည်းစွာသော အသံကို။ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ အမ္ဗော နဂရဝါသိနော၊ အိုပြည်သူပြည်သား အပေါင်းတို့။ ရညော၊ မင်း၏။ အာဏတ္တိယာ၊ စေခြင်းကြောင့်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဂတ်ဘာဝံ၊သွားသည်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာထ၊ သိကုန်၏လော၊ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မံ၊ငါ့ကို။ အကာရဏေန၊ အကြောင်းမရှိဘဲ။ ဝိနာသေတုကာမောတိ၊ ဖျက်ဆီး လိုခဲ့၏ဟု။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ဝိရဝိတွာ၊ ငိုမြည်တမ်း၍။ ကတ္ထနုခေါ၊ အဘယ် အရပ်သို့လျှင်။ ဂစ္ဆိ သာမိတိ၊ သွားရအံ့နည်းဟု။ စိန္တေတွာ၊ကြေ၍။ ဘိက္ခုနာမ၊ ရဟန်းတို့ မည်သည်ကား။ မုဒုဟဒယာ၊ နူးညံ့သော နှလုံးရှိကုန်၏။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ နိပ္ပဇ္ဇိ သာမိတိ၊ အိပ်အံ့ဟု၍။ သန္ဌိဿာနံ၊ ဆုံးဖြတ် ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဣမေ သတ္တာနာမ၊ ဤသတ္တဝါတို့ မည်သည်ကား။ ဆုခိတကာလေ၊ ချမ်းသာကြွယ်ဝသော ကာလ၌။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။အတ္ထိ-ဘာဝံပိ၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်း။ အဇာနိတွာ၊ မသိမူ၍။ ဒုက္ခာတိဘူတ-ကာလေ၊ ဆင်းရဲခြင်းနှိပ်စက်သောကာလ၌။ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တ္တုကာမာ၊ သွားလိုကုန်သည်လျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သောပိ၊ ထိုယောဂျားသည်လည်း။ အညံ၊ တပါးသော။ မေ၊ငါ၏။ တာဏံ၊ ကိုးကွယ် ရာသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟု၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ကေသ္မိ-ဖာသုကဋ္ဌာနေ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသော တခုသောအရပ်၌။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ တံရတ္တိံ၊ ထိုညဉ့်ပတ်လုံး။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းကို။ အလဘန္တသ၊ မရသော။ တံဇုတ္တိံ၊ ထိုမိန်းမကို။ အနုဿရန္တသ၊ အောက်မေ့သော။ရညောပိ၊ မင်း၏လည်း။ ကာမပရိဠာဟော၊ ကာမဂုဏ်ဖြင့် ပူလောင်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ဝိတာတက္ခဏေယေဝ၊ မိုးသောက်သော ခဏ၌ပင် လျှင်။ တံပုရိသံ၊ ထိုယောဂျားကို။ ဃာတာပေတွာ၊ သတ်ဇေ၍။ တံဇုတ္တိံ၊ ထိုမိန်းမကို။ အာနေသာမိ၊ ဆောင်ယူအံ့။ ဇုတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။

တသ္မိံ ခဏေယေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ သဠ္ဠိယောဇနိကာယ၊ ယူဇနာ ခြောက်ဆယ်ရှိသော။ လောဟကုန္ဓိယာ၊ လောဟကုန္ဓိရေ၌။ နိမ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန် သော။ စတ္တာရော ပုရိသာ၊ ယောဂျားလေးယောက်တို့သည်။ ပတ္တ၊ထိတာယ၊ ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော။ ဥက္ခလိယာ၊ ထမင်းအိုး၌။ တဏ္ဍုလာဝိယ၊ ဆန်တို့ကဲ့သို့။ ထံပရိဝတ္တန္တာ၊ တပြောင်းပြန်ပြန်။ ပစ္စမာနာ၊ ကျက်ကုန်လျက်။ တိံသာယ-ဝသ သဟသေဟိ၊ အနှစ်သုံးသောင်းတို့ဖြင့်။ ဟေဋ္ဌိမတလံ၊ အောက်အပြင်သို့။ ပတ္ထာ၊ရောက်၍။ အပရေဟိ၊ တပါးကုန်သော။ တိံသာယ ဝသ သဟသေဟိ၊

အနှစ်သုံးသောင်း တို့ဖြင့်။ ပုန၊ တဘန်။ မုခဝန္ဓိယံ၊ မျက်နှာဝယ်ရှိ။ ပါပုဏိ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဝရဲသား လေးယောက်တို့သည်။ သိသံ ဥက္ခိ ဒိတ္ထာ၊ ဦးခေါင်းမော်၍။အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ ဩလောကေတ္တာ၊ ကြည့်၍။ ကေကံ-ဝါထံ၊ တဝါထာ တဝါထာစိကို။ ဝတ္တုကာမာ၊ ဆိုလိုကုန်လျက်။ တံဝါထံ၊ ထိုဝါထာကို။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကေကံ အက္ခရံ၊အက္ခရာတလုံးစီကို။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ ပရိဝတ္တေတ္တာ၊ ဦးခေါင်းပြန်၍။လောဟကုန္ဓိမေဝ၊ လောဟကုန္ဓိ၏ရေအိုးသို့သာလျှင်။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်လေကုန်၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ နိဋ္ဌံ၊အိပ်ခြင်းကို။ အလဘန္တော၊မရမူ၍။ မဇ္ဈိမ ယာမ သမနန္တ-ရေ၊သန်ကောင်ယာမ်အခြားမဲ့၌။ တံသဒ္ဒံ၊ထိုအသံကို။ သုတ္တာ၊ကြား၍။ ဘီတော၊ ကြောက်လျက်။ ဥတ္တြသ္တမာနသော၊ ထိတ်လန့်သော နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍။ မယှံ၊ ငါ၏။ ဇီဝိတန္တရာယော၀ါ၊ အသက်၏ အန္တရာယ်သည်မူလည်း။ ဘဝိဿတိ-ကိုံ နုခေါ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။မေ၊ငါ၏။အဂ္ဂ မဟေ-သိယာ၀ါ၊ မိဖုရားကြီး၏လည်း။ ဇီဝိတန္တရာယော၊ အသက်၏အန္တရာယ်သည်။ ဘဝိဿတိ ကိုံ နုခေါ၊ ဖြစ်အံ့လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ မေ၊ ငါ၏။ ရဇ္ဇံ၀ါ၊ ပြည်သည်သည်း။ ဝိနသ္သိဿတိ ကိုံ နုခေါ၊ ပျက်စီးအံ့လော။ ဣတိ-စိန္တေန္တော၊ဤသို့ကြံလျက်။သကလ ရတ္တိ ၊တညဉ့်ပတ်လုံး။ အဂ္ဂိနီ၊ မျက်စိတို့ကို။ နိမီလေတုံ၊ မှိတ်ခြင်းငှါ။ နသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ သော၊ ထိုမင်းသည်။အရုဏုဂ္ဂမန-ဝေလာယဝေ၊ အရုဏ်တက်သောအခါ၌လျှင်။ ကေ ပုရောဟိတံ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားတယောက်ကို။ ပဇ္ဇောသာပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ အာစရိယ၊ဆရာ။ မယာ၊ ငါသည်။မဇ္ဈိမ ယာမ သမနန္တရေ၊ သန်ကောင်ယာမ်အခြားမဲ့၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးစွာသော။ ဘေရ၀သဒ္ဒံ၊ ကြောက်မက်တွယ်သောအသံကို။ သုတံ၊ကြား၏။ရဇ္ဇသ-ဝါ၊ ပြည်၏လည်းကောင်း။ အဂ္ဂမဟေသိယာ၀ါ၊ မိဖုရားကြီး၏ လည်းကောင်း။ မယှံ၀ါ၊ ငါ၏လည်းကောင်း။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ တေန၊ ထို ကြောင့်။ မေ၊ ငါသည်။ တုံ၊ သင့်ကို။ ပဇ္ဇောသာပိတော၊ ခေါ်စေအပ်၏။ဣတိ-အာဟ၊ဤသို့ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ တေ၊ သင်သည်။ ကိုံ သဒ္ဒါ၊ အဘယ်အသံတို့ကို။ သုတာ၊ ကြားအပ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အာစရိယ၊ဆရာ။ဒုဣတိ၊ ဒုဟူ၍လည်းကောင်း။ သဣတိ၊သဟူ၍လည်းကောင်း။ နဣတိ၊ နဟူ၍လည်းကောင်း။သောဣတိ၊ သောဟူ၍လည်းကောင်း။ ဣတိဣမေ-သဒ္ဒေ၊ ဤအသံတို့ကို။ မေ၊ငါသည်။ အသောသိုံ၊ကြားပြီ။ ဣဒံမသံ၊ ဤအက္ခရာ လေးလုံးတို့၏။ နိမ္ဗတ္တိုံ၊ ပြီးကြောင်းကို။ ဥပဓာရေတိ၊ စူးစမ်းလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားအား။ မဟာအန္ဓကာရံ၊ ကြီးစွာသော

အမိုက်တိုက်သို့။ပဝိဋ္ဌသမ္ပန်ယ၊ဝင်ခြင်းကဲ့သို့။ ကိုဠိ၊ဟစုံတခုသည်။ နု ပညာယတိ၊ မထင်။ နုဇာနာမိတိ၊ မသိဟူ၍။ ဝုစ္စတေပန၊ ဆိုချေသည်ရှိသော်ကား။ လာဘ-သက္ကာရော၊ လာဘ်ပူဇော်သကာသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ပရိဟာယိသတီတိ၊ ယုတ်အံ့သတည်းဟု။ ဘာယိတ္တာ၊ ကြောက်၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးဏ်။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အာစရိယ၊ဆရာ။ ကိံ၊အဘယ်သို့ဖြစ်လေသနည်း။ဇုတိ။ဤသို့မေး၊သတ်သော်။တော၊ရှင်မင်းကြီး၏။ ဇိဝိတန္တရာ-ယော၊အသက်အန္တရာယ်သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဇုတိ၊ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ သော၊သိုမင်းသည်။ဒ္ဝိဂုဏံ၊နှစ်ဆတက်။ဘိတော၊ကြောက်သည်ဖြစ်၍။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ကိဠိ၊တစုံတခုသော။ပဠိဃာတ ကာရဏံ၊ တားမြစ်နိုင်အံ့သောအကြောင်း သည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိအံ့လော။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သော မင်းကြီး။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ မာဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တယော-ဝေဒေ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဇုတိ၊ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ကိံ ပန၊ အဘယ်ကိုလျှင်။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်မည်နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သဗ္ဗသတံ ယည်ံ၊အလုံးစုံတရာစီချည်းရှိသော ယဇ်ကို။ယဇိတ္တာ၊ ပူဇော်၍။ ဒေဝ၊ ရှင်မင်းကြီး။ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို။ လဘိဿတိ၊ရလမည်ထင်၏။ ဇုတိ၊ဤသို့ဆို၏။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ လဒ္ဓုံ၊ရခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်မည်နည်း။ ဇုတိ၊ဤသို့ မေးလတ်သော်။ ဟတ္ထိသတံ၊ ဆင်တရာလည်းကောင်း။ အဿသတံ၊ မြင်းတရာ လည်း-ကောင်း။ ဥသဘ သတံ၊ ဥသဘနွားလားတရာ လည်းကောင်း။ ဓေနု သတံ၊ နို့ညှစ်နွားမတရာ လည်းကောင်း။အဇ သတံ၊ဆိတ်တရာ လည်းကောင်း။ဂဒ္ဒြဘ-သတံ၊ မြည်တရာလည်းကောင်း။ အာဇညေ သတံ၊ အာဇာနည် မြင်းတရာ လည်း-ကောင်း။ ဥရဗ္ဘ သတံ၊ ဆိတ်ကုလားတရာ လည်းကောင်း။ ကုက္ကုဋေ သတံ၊ ကြက်-တရာ လည်းကောင်း။ သူကရ သတံ၊ ဝက်တရာ လည်းကောင်း။ဒါရက သတံ၊ သတ္တိသားတရာ လည်းကောင်း။ ဒါရိကာသတံ၊ သတ္တိသွီးတရာ လည်းကောင်း။ ဇုတိဝေါ၊ ဤသို့အစရှိသော။ ဧကေကံ ပါဏဇာတိ ံ၊ တပါးတပါးသော အသက်-ရှိသော သတ္တဝါမျိုးကို။ သတံ သတံ ကတ္တာ၊ တရာစီ ပြု၍။ ဂဏ္ဍာပေတိ၊ ယူစေ၏။ မိဂဇာတိမေဝ၊ သားအမျိုးကိုသာလျှင်။ သစေပိ ဂဏ္ဍာပေဿာမိ၊ အကယ်၍ ယူသည်ဖြစ်အံ့။ အတ္ထာနော၊မိမိ၏။ခါဒနီယမေဝ၊ ခဲဘွယ်ကိုသာလျှင်။ ဂဏ္ဍာပေတိ၊ ယူစေ၏။ ဇုတိဝဏ္ဏန္တိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းမှ-ကြောက်သောကြောင့်။ ဟတ္ထိ အဿ မနုဿေပိ၊ ဆင် မြင်း လူတို့ကိုလည်း။ ဂဏ္ဍာပေတိ၊ ယူစေ၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ မမ ဇိဝိတမေဝ၊ ငါ၏ အသက်ကိုသာ-လျှင်။ မယှံ၊ ငါ့အား။ လာဘော၊ ရအပ်၏။ ဇုတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ သဗ္ဗ-ပါဏေ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို။ သိဃံ၊ လျင်စွာ။ ဂဏ္ဍထာတိ၊ ယူကုန်

လေ့ဟု။ အာဟ၊ ဆိုဏ်။ အာဏတ္တာ မနုဿာ၊ စေအပ်သောလူတို့သည်။အမိက-တရံ၊ အလွန်ကို။ ဂဏ္ဍီ သု၊ ယူကုန်၏။ ကောသလသံယုတ္တေ၊ ကောသလသံယုတ်၌။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံပိစ၊ ဆိုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။

တေန ခေါဝနု သမယေန၊ ထိုအခါ၌။ ရညော ပသေနဒိ ကောသလဿ၊ ကောသလမင်းအား။ မဟာယညော၊ ကြီးစွာသော ယစ်ပူဇော်ခြင်းကို။ပစ္စုပဋ္ဌိ-တော၊ စီရင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဋ္ဌစ ဥသဘ သတာနိ၊ ဝါးရာသော ဥသဘတို့သည် လည်းကောင်း။ ပဋ္ဌစ ဝဏ္ဏတရ သတာနိ၊ ဝါးရာသော နွားဝယ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ပဋ္ဌစ ဝဏ္ဏတရိ သတာနိ၊ဝါးရာသောနွားမဝယ်တို့သည် လည်းကောင်း။ပဋ္ဌစ အာဇညေ သတာနိ၊ ဝါးရာသောအာဇာနည်တို့သည်လည်း-ကောင်း။ပဋ္ဌစ ဥရဗ္ဘသတာနိ၊ ဝါးရာသောဆိတ်ကုလားတို့သည်လည်းကောင်း။ ပဋ္ဌစ မေနု သတာနိ၊ဝါးရာသောနွားမကြီးတို့သည်လည်းကောင်း။ပဋ္ဌစ ကုက္ကုဋ-သတာနိ၊ ဝါးရာသော ကြက်တို့သည် လည်းကောင်း။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အဿ၊ ထိုမင်း၏။ဒါသာတိဝါ၊ ကျွန်ဟူ၍လည်းကောင်း။ပေဿာတိဝါ၊ အစေ-အပါး ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ကမ္မကရာတိဝါ၊ အမှုထမ်းဟူ၍ လည်းကောင်း။ ယေဝိ တေ၊အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ယညဋ္ဌာယ၊ယစ်ပူဇော်ခြင်းငှါ။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုသူတို့သည်လည်း။ ဒဏ္ဍ တဇ္ဇိတာ၊ ဒဏ်ဖြင့် ထိတ်လန့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ဘယ တဇ္ဇိတာ၊ သေဘေးဖြင့် ထိတ်လန့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အဿုမုခါ၊ မျက်ရည်စက်လက်။ ရောဒမာနာ၊ ငိုကုန်လျက်။ ပရိကမ္မာနိ။ ပရိတ်အမှုတို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။

မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ အတ္ထနော အတ္ထနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ပုတ္ထ-မိတု ဥတိနံ၊ သားသွီးဆွေမျိုးတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ပရိဒေဝမာနော၊ ငိုကြွေးလျက်။ မဟာသဒ္ဒံ၊ သည်းစွာသော အသံကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ မဟာ-ပထဝိ ဥန္ဒြိယန သဒ္ဒေါ ဝိယ၊ မြေလျင်ဟီးသံကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ မလ္လိကာဒေဝီ၊ မလ္လိကာမိဖုရားသည်။ တံသဒ္ဒံ၊ ထိုအသံကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ တေ၊ သင်၏။ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ဣန္ဒြေတို့သည်။ အပါကတိကာနိ၊ ပြကတေ့မဟုတ်ကုန်။ ကိလန္တရူပါနိ ဝိယ၊ ပင်ပန်းသော သဘောတို့ကဲ့သို့။ ကိ-ဏခေါ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ပညာယန္တိ၊ ထင်ကုန်တိသနည်း။ ဣတိ ပုဋ္ဌာ၊ ဤသို့ မေး၏။ မလ္လိကေ၊ မလ္လိကာ။ တွံ၊ သင်သည်။ မမ ကဏ္ဏမူလေန၊ ဝါနားရင်းဖြင့်။ ဂန္တွန်၊ သွားသော။ အာသိရိသံဝိ၊ မြွေဟောက်ကိုလည်း။ ကိ ၊အဘယ်ကြောင့်။ တုယ္ဟံ၊ သင့်အား။ နဇာနာသိ၊ မသိလေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊

အရှင်မင်းကြီး။ တော်၊ ဤအကြောင်းသည်။ ကိုယ်ပန်၊ အာဘယ်နည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ ရတ္တိဘာဝေ၊ ညဉ့်အတို့၌။ဝေရူပေါ၊ ဤသို့ သတောရှိသော။ သဒ္ဒေါနာမ။ အသံမည်သည်ကို။ သုတော၊ ကြားအပ်၏။ သွာဟံ၊ ထိုငါသည်။ ပုရောဟိတံ၊ ပုရောဟိတ်ကို။ ပုစ္ဆိတ္မာ၊ မေး၍။ တေ၊ သင်၏။ ဇိုဝိတန္တုရာယော၊ အသက် အန္တုရာယ်သည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ သဗ္ဗသတံ ယည်ံ၊ အလုံးစုံသော တရာစိရှိသော ယဇ်ကို။ ယဇိတ္မာ၊ ပူဇော်၍။ ဇိုဝိတံ၊ အသက်ကို။ လဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ဧုတိ၊ ဤသို့သော စကားကို။ ဝတ္မာ၊ ဆို၍။ မမဇိုဝိတမေဝ၊ ငါ့အသက်ကိုသာလျှင်။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ လာတော၊ ရအပ်၏။ ဧုတိ၊ ထို့ကြောင့်။ဧုမေ ပါဏေ၊ ဤသတ္တဝါတို့ကို။ဂဏှာပေသိ၊ ဘမ်းစေပြီ။ ဧုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ မလ္လိကာဒေဝိ၊ မလ္လိကာ မိဖုရားသည်။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အန္ဓဗာလော၊ အလွန်မိုက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာ-ဘဂ္ဂေါ၊ အစားကြီးသည်။ ကိဉ္စာပိ အသိ၊ အကယ်၍ကား ဖြစ်၏ရှင်။ အနေက-သူပဇ္ဇုန ဝိကတိကံ၊ များစွာသော ဟင်း စားမဲ အထူးရှိသော။ ဒေါဏပါကံ၊ တစရွတ်ချက်ရှိသော။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ ကိဉ္စာပိဘုဉ္ဇသိ၊ အကယ်၍ကား စားဧ၏ရှင်။ ဒ္ဒိသု ရဇ္ဇေသု၊ နှစ်ရပ်သောတိုင်းတို့၏။ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ကိဉ္စာပိ-ကာရေသိ၊ အကယ်၍ကားပြု၏ရှင်။ ပန၊ ထိုသို့ပင် ပြုသော်လည်း။တေ၊ သင်၏။ ပညာ၊ ပညာသည်။ မန္ဒာ၊ နည်းလှခဲ့၏။ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝိ၊ မိဖုရား။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဧဝံ။ဤသို့။ ဝဒေသိ၊ ဆိုတိသနည်း။ ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့ မေး၏။ တယာ၊ သင်သည်။ အညဿ၊ တပါးသူ၏။ မရဏေန၊ ကိုယ်စား သေ ခြင်းဖြင့်။ အညဿ၊ တပါးသူ၏။ ဇိုဝိတ လာသော၊အသက်ကို ရခြင်းကို။ကဟံ-ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ အာဘယ်မှာ မြင်ဘူးသနည်း။ အန္ဓဗာလဿ၊ အလွန် မိုက်လှသော။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ ကထံ၊ စကားကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို။ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဒိပယိ၊ ပစ်ချတိသနည်း။ ဧရဝိဟာရေ၊ အနီးဖြစ်သော ဇေတဝန်ကျောင်းတော် ကြီး၌။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့် တကွသော။ လောကဿ၊ လူအပေါင်းထက်။ အဂ္ဂပုဂ္ဂလော၊ အမြတ် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော။ အတိတာဒိသု၊ အတိတ် စသည်တို့၌။ အပ္ပဋိဟတ ဉာဏော၊ အပိတ်အပင် မရှိသော ဉာဏ်ရှိတော်မူသော။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝသတိ၊ နေတော်မူ၏။ တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သခင်ကို။ ပုစ္ဆိတ္မာ၊ မေး၍။ တသ္မာ ဝါဒံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား အဆုံးအမကို။ ကရောဟိ၊ လိုက်နာလော့။ ဧုတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။သလ္လဟု-ကေဟိ၊ ပေါ့ပါးကုန်သော။ ယာနေဟိ၊ ယာဉ်တို့ဖြင့်။ မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာ မိဖုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟာရံ၊ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။မရဏဘယ-

တဇ္ဇီတော၊ သေတေးဖြင့် ခြိမ်းချောက်သည်ဖြစ်၍။ကိုယ်ရှိ၊ တစုံတခုန်းသော စကား ကို။ဝတ္ထုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။အသတ္ထောဇနော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရား သခင်ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ကေမန္တံ၊ သင့်တော်ရာ၌။နိသိဒိ၊ နေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား သခင်သည်။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်။တွံ၊သည်။ဒိဝါဒိဝသေ၊နေ့လယ်ကြီးကို။ဟန္ဒ၊ ယခု။ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂစ္ဆသိ၊ လာခဲ့သနည်း။ ဧတိ၊ ဤ။ ပဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာလပိ၊ မေးတော်မူ၏။သော၊ ထိုမင်းသည်။ တုဏ္ဍိယေ၀၊ ဆိတ်ဆိတ်သာလျှင်။ နိသိဒိ၊ နေ၏။တတော၊ထို့နောင်မှ။မလ္လိကာ၊မလ္လိကာ မိဖုရားသည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်အား။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ရညာ၊မင်းသည်။ မဗ္ဗိမ ယာမ သမနန္တရေ၊ သန်ကောင်ယာမ်၏ အခြားမဲ့၌။ ဒုသဒ္ဒေါ၊ မကောင်းသော အသံကို။ သုတောကိရ၊ ကြားသတတ်။ အထ၊ ထို အခါ၌။ နံ၊ ထိုမကောင်းသော အသံကြားခြင်း အကြောင်းကို။ ပုရောဟိတသ၊ ပုရောဟိတ်အား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်သည်။ တေ၊ သင့်အား။ ဇီ၀ိတန္တရာယော၊ အသက် အန္တရာယ်သည်။ ဘ၀ိဿသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ တဿ၊ ထို အန္တရာယ်ကို။ ပဋိဃာတတ္ထာယ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ။ သဗ္ဗသတေ ပါဏေ၊ အလုံးစုံ တရာစီ အစေ့ဖြစ်သော သတ္တ၀ါတို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ တေသံ၊ ထို သတ္တ၀ါ တို့၏။ ဂလလောဟိတေန၊ လည်ချောင်းသွေးဖြင့်။ ယညေ၊ ယဇ်ကို။ ယဇိတေ၊ ပူဇော်သည်ရှိသော်။ ဇီ၀ိတံ၊ အသက်ကို။ လဘိဿသိ၊ ရလတ္တံ့။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပါဏေ၊ သတ္တ၀ါတို့ကို။ ဂဏှာပေသိ၊ ဘမ်းစေ၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အယံ၊ ဤမင်းကို။ မယာ၊ တပည့်တော်မသည်။ ဧဝ၊ ဤ ကျောင်းတော်သို့။ အာနိတော၊ သွေးဆောင် ခဲ့ပါ၏ ဘုရား။ ဧတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဧ၀ံကိရ၊ ဤသို့ လျှောက်တိုင်း မှန်၏လော။ဧတိ၊ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧ၀ံ၊ မှန်ပေ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တေ၊ သင်သည်။ကိं သဒ္ဒေါ၊ အဘယ်အသံကို။ သုတော၊ ကြားသနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သုတ နိယာမေနေ၀၊ ကြားသော နည်းဖြင့် သာလျှင်။ အာစိက္ခိ၊ ကြားလျှောက်၏။ တထာဂတော၊ ဘုရားသခင်သည်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၀၊ ကြား၍လျှင်။ ကောဘာသော၊ တပြိုင်နက် အလင်း သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမင်းကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ မာဘာယိ၊ မကြောက်လင့်။ တ၀၊ သင့်အား။ အန္တရာယော၊ အန္တရာယ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါပကမ္မိနော၊ မကောင်းမှုကိုပြုကုန်

သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အဓိဝါ-သေတုံ၊သည်းခံခြင်းငှါ။ အသတ္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ (အာဝိ-ကရောန္တာလည်းရှိ၏။ ထင်ရှားပြလိုမှ,ပေး) ဝေံ၊ ဤသို့။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံ ဝန၊ အဘယ်ကို။ တေဟိ၊ ထိုသူတို့သည်၊ကတံ၊ ပြုအပ်သနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို။ အာစိက္ခိတုံ၊ ကြားခြင်းငှါ။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်း။ တေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီး ကား။ သုဏာဟိတိ၊ နာလော့ဟု။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ အတိတံ၊ အတိတ်ကို။ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်၌။ ဗြဟ္မဒတ္တ ဝတ္ထု သဟဿောယုကေသု၊ အနှစ် နှစ်သောင်း အသက်ရှည်ကုန်သော။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ ကဿပေါ ဘဂဝါ၊ ကဿပဘုရားသည်၊ လောကေ၊ လူသုံးဦး၌။ ဥပ္ပဇ္ဇိတ္ထ၊ ဖြစ်၍။ ဗြဟ္မဒတ္တဿ ဓိဏာသဝ သဟဿေဟိ၊နှစ်သောင်း သော ရဟန္တာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စာရိကံ စရမာနော၊ ဒေသစာရီ ကြွသည် ရှိသော်။ ဗာရာဏသိံ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်တော်မူ၏။ ဗာရာဏသိ ဝါသိနော၊ ဗာရာဏသီပြည်၌ နေကုန်သော။ ဒွေပိ၊ နှစ်ယောက်တို့ သည်ရင်း။ တတောပိ၊ သုံးယောက်တို့ သည်ရင်း။ ဗဟုတရာပိ၊ များစွာသော သူတို့သည်ရင်း။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍။ အာဝန္တ-ကာနံ-ဒါနံ၊ ညှဉ်သည် တို့အား အလှူကို။ ပဝတ္တယိံသု၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်၌။ စတ္တာလီသ ကောဋိ ဝိဘဝါ၊ ကုဋေလေးဆယ် ကြွယ်ကုန်သော။ စတ္တာရော သေဋ္ဌိပုတ္တာ၊ သူဌေးသား လေး ယောက်တို့သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ သဟာယကာ၊ အဆွေခင်ပွန်း တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူဌေးသား လေးယောက် တို့သည်။ အမှာကံ-ဓဂေ၊ ငါတို့အိမ်၌။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဗဟု၊ များ၏။ တေန၊ ထိုဥစ္စာဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ကရောမ၊ ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ဧတိ မန္တယိံသု၊ ဤသို့ တိုင်ပင် ကုန်၏။ ဝေရူပေ၊ ဤသို့သတောရှိသော။ ဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားသည်။ စာရိကံ စရမာနော၊ ဒေသစာရီ ကြွသည်ရှိသော်။ ဒါနံ၊အလှူကို။ ဒဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ သီလံ၊သီလကို။ ရက္ခိဿာမ၊ စောင့်ကုန်အံ့။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ တေသု၊ ထိုသူဌေးသား လေးယောက်တို့တွင်။ ဧကောပိ၊ တယောက်မျှ သည်း။ အဝတ္တာ၊ မဆိုမူ၍။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝေံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ တိဓိဏ သုရံ၊ ထက်သော သေရည်ကို။ ပိဝန္တာ၊ သောက်ကုန်လျက်။ မဓုရ မံသံ၊ မြိန်သော အရသာရှိသော အမဲကို။ ခါဒန္တာ၊

စားကုန်လျက်။ ဝိစရိသောမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဤခံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ အမှောက်၊ ငါတို့အား။ ဇီဝိတ ဖလံ၊ အသက်ရှည်ကျိုးနပ်၏။ ဤတို၊ ဤသို့ဆို၏။ အပရောပိ၊ တယောက် သည်လည်း။ ဧဝမာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ဒေဝယိကံ၊ နေ့တိုင်း၊ တိဝသိက ဂန္ဓသာလိဘတ္တံ၊ သုံးနှစ် ရောက်ပြီးသော အနံ့နှင့် ပြည့်စုံသော သလေးထမင်းကို။ နာနဂ္ဂ ရသေဟိ၊ အထူးထူးသော အရသာတို့ဖြင့်။ ဘုဉ္ဇန္တာ၊ စားကုန်လျက်။ ဝိစရိသောမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဤတို၊ ဤသို့ ဆို၏။ အပရောပိ၊ တယောက်သည်လည်း။ ဧဝမာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူး အပြားပြားရှိသော။ ပူဝခဇ္ဇက ဝိကတိ၊ မုံ့ခဲတွယ် အထူးကို။ ပစာပေတွာ၊ ကြော်စေ၍။ ခါဒန္တာ၊ စားကုန်လျက်။ ဝိစရိသောမ၊ ပျော်ပါးကုန်အံ့။ ဤတို၊ ဤသို့ ဆို၏။ အပရောပိ၊ တယောက်သည်လည်း။ ဧဝမာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သမ္မာ၊ အချင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။အည်ုံ၊တပါးသော။ကိဠိ၊တစုံတခုကို။နကရိသောမ၊ မပြုကုန်အံ့။ ဓနံ ဒဿောမ၊ ဥစ္စာ ပေးကုန်အံ့။ ဤတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အနိစ္စမာနာ၊ ဥစ္စာကို အလိုမရှိသော။ဤတ္ထိနာမ၊မိန်းမ မည်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ ဓနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ပလောဘေတွာ၊ ဖြားယောင်း၍။ ပါရဒါရိက ကမ္မံ၊ပရဒါရိက အမှုကို။ ကရိသောမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဤတို၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းသော သူတို့သည်။သာဓု သာဓူတိ၊ကောင်း၏ ကောင်း၏ဟု။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ကထာယဝေ၊ စကားခ်ီသာလျှင်။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏။

တေ၊ ထိုသူဌေးသား လေးယောက်တို့သည်။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ အဘိရူပါနံ၊ အလွန် အဆင်းလှကုန်သော။ ဤတ္ထိနံ၊ မိန်းမတို့အား။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ပေသေတွာ၊ ပို့စေ၍။ ဝိသတိ ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ် နှစ်သောင်းတို့တိုင်တိုင်။ ပါရဒါရိက ကမ္မံ၊ သူဘေးပါး မယားခ်ီ လွန်ကျူးသော အမှုကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ကာလံကတွာ၊ သေခြင်းကို ပြု၍။ အဝိစိ မဟာနိရယေ၊ အဝိစိ ငရဲကြီး၌။ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကေဝဋ္ဋနရံ၊ နှစ်ဆုသော ဘုရားတို့၏ တခုသော အကြားပတ်လုံး။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ပစ္စိတွာ၊ ကျက်၍။ တတ္ထ၊ ထိုအဝိစိငရဲ၌၊ ကာလံကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ပတ္တာဝသေသေန၊ ကျက်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသော မကောင်းမှုကံဖြင့်။သဠ-ယောဇနိကာယ၊ ယူဇနာ ခြောက်ဆယ်ရှိသော။ လောဟကုမ္ဘိယာ၊ ကြေးအိုးငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ တိံ သာယ ဝဿသဟဿေဟိ၊ အနှစ် သုံးသောင်းတို့ဖြင့်။ ဟေဋ္ဌိမ တလံ၊ အောက်အပြင်သို့။ပတွာ၊ ရောက်၍။ ပုနပိ၊ တတန်လည်း။ တိံ သာယ ဝဿ သဟဿေဟိ၊ အနှစ် သုံးသောင်းတို့ဖြင့်။ လောဟကုမ္ဘိမုခံ၊ ကြေးအိုးအဝသို့။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ ဧကေကံ ဂါထံ၊ တဂါထာ တဂါထာစီကို။ ဝတ္တေ့ကာမာဟုတွာ၊ဆိုလိုသည်ဖြစ်ကုန်လျက်။ ဝတ္ထုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဧကေကံ အက္ခရံ၊ အက္ခရာ တလုံး ကလုံးစီကို။ ဝတွာ၊

ဆိုရ်။ ပုန၊ တဘန်။ ပရိဝတ္တိတ္ထာ၊ ဦးခေါင်းပြန်ရ်။ လောဟကုန္ဓိမေဝ၊ လောဟ ကုန္ဓိ ဝရဲသ္ဆိသာလျှင်။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်လေကုန်၏။ မဟာရာဇ၊မင်းမြတ်။ဝဒေဟိ၊ ဆို လော့။တေ၊သင်သည်။ ပဋ္ဌမံ၊ရှေးဦးစွာ။ကိံ သဒ္ဓေါနာမ၊ အဘယ်အသံ မည်သည် ကို။ သုတေ၊ ကြားသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသ္ဆိမေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒုဇုတိ၊ဒုဟူ၍ဆိုသံကို ကြားပါ၏ဘုရား။ ဇုတိ၊ ဤသ္ဆိလျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရား သည်၊ တေန၊ထိုဝရဲသတ္တိဝါသည်။အပရိပုဏ္ဏံ၊ မပြည့်စုံသောအကျင့်ရာကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော။ ဂါထံ၊ ဂါထာကို။ ပရိပုဏ္ဏံ ကတ္တာ၊ ပြည့်စုံစွာပြု၍။ ဒယေန္တော၊ ပြလိုရကား။ ဧဝမာဟ၊ ဤသ္ဆိမိန့်တော်မူ၏။

မာရိသ၊အချင်းတို့။ ယေသံ နော၊အကြင်ငါတို့သည်။တောဝေသု၊ စည်းစိမ် တို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ ရှိကုန်လျက်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဒိပံ၊ မှီခိုရာကျွန်းကြီး သဖွယ်ဖြစ်သော။ ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ နဒဒမ္မသေ၊ မလျှမ့ပေးမိကုန်။တေမယံ၊ ထိုငါတို့သည်။ဒုဇ္ဇိဝိတံ၊ မကောင်းသော အသက်မွေးခြင်းကို။ အဇီဝိမ္မ၊ အသက် မွေး မိခဲ့ကုန်ပြီ။ ဇုတိ၊ ဤသ္ဆိ ဆိုလို၏ဟု မိန့်တော်မူ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ရညော၊ မင်းအား။ ဇုမိဿာ ဂါထာယ၊ ဤဂါထာ၏။ အတ္ထံ၊အနက်ကို။ ပကာသေတ္တာ၊ ပြပြီး၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ တေ၊ သင်သည်။ကိံ၊အဘယ်သ္ဆိလျှင်။ ဒုတိယသဒ္ဒေါ၊ဒုတိယအသံကို။ တတိယသဒ္ဒေါ၊ တတိယအသံကို။စတုတ္ထသဒ္ဒေါ၊ စတုတ္ထအသံကို။ သုတော၊ကြားသနည်း။ ဇုတိ- ပုစ္ဆိတ္တာ၊ဤသ္ဆိမေးခြင်းကြောင့်။ ဝေဠနာမာတိ၊ ဤသ္ဆိတည်းဟု။ ဝုတ္တော၊ ဆိုလတ် သော်။ အဝသေသံ၊ ကြွင်းသောအကျင့်ရာကို။ ပရိပူရေန္တော၊ ပြည့်စေလျက်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

မာရိသ၊ အချင်းတို့။ နိရယေ၊ ဝရဲ၌။ ပစ္စမာနာနံ၊ ကျက်သော ငါတို့အား။ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသောအားဖြင့်။ သဗ္ဗဝသ သဟသ္ဆာနိ၊ အနှစ် ခြောက် သောင်းတို့သည်။ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ ပြည့်ကုန်ပြီ။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ အန္တော၊ အဆုံးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း။

☰ မာရိသ၊ အချင်းတို့။ အန္တော၊ ဝရဲ၏အဆုံးသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ အန္တော၊ဝရဲ၏ အဆုံးသည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း။ အန္တော၊ ဝရဲ၏အဆုံးသည်။ နပဋိဒိဿတိ၊ မထင်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တဒါ၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်ဝယ် လူဖြစ် သောအခါ၌။ မမ္ဟု၊ ငါသည် လည်းကောင်း။ တုယ္ဟု၊ သင်တို့သည် လည်း ကောင်း။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ ပကတံ၊ ပြုမိလေပြီ။

သောဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဇုတော၊ဤဝရဲမှ။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။မာနုသိံ၊ လူ.ပြည်၌ ဖြစ်သော။ယောနိံ၊ပဋိသန္ဓေကို။ လဒ္ဓါန၊ရပါ၍။ဝဒညူ၊ ကောင်းသောစကားကို

နာလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍။ သီလသမ္ပန္နော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဗဟုံ ကုသလံ၊ များစွာသောကုသိုလ်ကံကို။ ကာဟာမိနုန၊ စင်စစ်ပြုပါအုံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆိုလို၏-ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဧမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာ တို့ကို။ ဝတ္ဝာ၊ ဟောတော်မူ၍။ အထ၊ ထို့နောင်မှ။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တာသံ၊ ထိုဂါထာ တို့၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ပကာသေတွာ၊ ပြတော်မူ၍။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဧတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တေ စတ္တာရောဇနာ၊ ထိုလေးယောက်သော သူတို့သည်။ ဧကေကံဂါထံ၊ တဂါထာ တဂါထာစီကို။ ဝတ္တုကာမာပိ၊ ဆိုလိုကုန်သော်လည်း။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဧကေကမေဝ-အက္ခရံ၊ တလုံးတလုံးသော အက္ခရာကိုသာလျှင်။ ဝတ္ဝာ၊ ဆို၍။ တေ၊ ထိုဝရဲသူ တို့သည်။ ပုန၊ တဘန်။ လောဟကုမ္ဘိမေဝ၊ လောဟကုမ္ဘီဝရဲသို့ သာလျှင်။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်လေကုန်၏။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

အထ၊ ထို့နောင်မှ။ ရညာ ပသေနဒိကောသလေန၊ ကောသလမင်းသည်။ တဿ သဒ္ဒဿ၊ ထိုအသံကို။ သုတကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ ကြားသောအခါမှစ၍။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့။ ဘဿန္တိ ဝေ ကိရ၊ ခြိုပ်လေကုန်သတတ်။ ဧတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ အဇ္ဇာပိ၊ ယနေ့တိုင်အောင်လည်း။ ကော ဝဿ-သဟဿံ၊ အနှစ်တထောင်သည်။ နာတိက္ကမန္တိ၊ မလွန်နိုင်ကုန်။ ရညော၊ မင်းအား။ တံ ဒေသနံ၊ ထိုတရားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ မဟာသံဝေဂေါ၊ ကြီးစွာသော ထိတ်လန့်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ဧဒံ ပါရဒါရိကကမ္မံ နာမ၊ ဤသူမယားကို လွန်ကျူးခြင်းအမှု မည်သည်ကား။ ဘာရိယံ ဝတ၊ ဝန်လေးစွ တကား။ ဧဝံ၊ သို့။ ကေ ဗုဒ္ဓန္တရံ၊ ဘုရားတဖြစ်အကြား ကာလပတ်လုံး။ နိရယေ ဝရဲ့။ ပစ္စိတ္ဝာ၊ ကျက်ပြီး၍။ တတော၊ ထိုဝရဲမှ။ စုတာ၊ စုတေသည်ရှိလော်။ သဒ္ဒ-ယောဇနိကာယ လောဟကုမ္ဘိယာ၊ ယူဇနာခြောက်ဆယ်ရှိသော လောဟကုမ္ဘီ ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုလောဟကုမ္ဘီ၌။ သဒ္ဒ ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်ခြောက်သောင်းတို့ပတ်လုံး။ ပစ္စိတ္ဝာ၊ ကျက်၍။ ဧဝံပိ၊ ဤသို့လည်း။ နေသံ၊ ထို ဝရဲသူတို့အား။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှု။ မုစ္စနကာလော၊ လွတ်အံ့သော အခါသည်။ နပညာယတိ ကိရ၊ မထင်ခဲ့သတတ်။ အဟမ္ပိ၊ ငါသည်လည်း။ ပရဒါရေ၊ သူမယား၌။ သိနေဟံ ကတ္ဝာ၊ ချစ်ခြင်းကိုပြု၍။ သဒ္ဓရတ္တိ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ နလဘိ၊ မရ။ ဧဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဧတေ ပဋ္ဌာယ၊ ဤနေ့မှစ၍။ ပရဒါရေ၊ သူ့မယား၌။ မာနသံ၊ ချစ်စိတ်ကို။ နဗန္ဓိဿာမိ၊ မပွေ့အံ့။ ဧတိစ္ဆေ တွာ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ တထာဂတံ၊ ဘုရားကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်သည်။ ဒိဋ္ဌဘာဝေါ၊ ရှည်သည်၏အဖြစ်ကို။ ညတော၊

သိပြီ၊ ဧုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သောဟုရိသော၊ ထိုမင်းခ ယောက်ျားသည်။ တတ္ထေव၊ ထိုကျောင်းဌသာလျှင်။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ တံ ကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ကြား၍။မေ၊ဝါသည်။ ဗလဝ ပစ္စယော၊ အားကြီးသော အထောက်အပံ့ကို။ လဒ္ဓေါတိ၊ရပြီဟု။ သတ္ထာရံ၊ဘုရားကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ ရညာ၊ မင်းသည်။ တာဝ၊ စွာ။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ဒီဃသာဝေါ၊ ရှည်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတေ၊ သိ၏။ အဟံပန၊ တပည့်တော်သည်ကား။ ဟိယျော၊ ယမန်နေ့က။ ယောဇနသာ၊ ယူဇနာ၏။ ဒီဃဘာဝံ၊ ရှည်သည်၏အဖြစ်ကို။ အညာသိ၊ သိ၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့လျှောက်လေသော်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ဒ္ဝိန္နံပိ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့၏လည်း။ ကထံ၊ စကားကို။ သံသန္ဒိတ္ဝာ၊ နှိုးနှောရ၍။ ကေစ္စသာ၊ အချို့သောသူအား။ ရတ္တိဒီဃာ၊ ညဉ့်ရှည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကေစ္စသာ၊ အချို့သောသူအား။ယောဇနဒီဃံ၊ယူဇနာရှည်သည်။ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ဗာလသာ-ပန၊ မလိမ္မာသောသူအားကား။ သံသာရော၊ သံသရာသည်။ ဒီဃော၊ ရှည်၏။ ဧုတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဧုမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၆၀။ ဇာဂရတော၊ မအိပ်မစက် နိုးကြားသောသူအား။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။ ဒီဃာ၊ရှည်၏။ သန္တသ၊ခရီးပင်ပန်းသောသူအား။ယောဇနံ၊ ယူဇနာသည်။ဒီဃံ၊ ရှည်၏။သဒ္ဓမ္မံ၊သူတော်ကောင်းတရားကို။ အဝိဇာနတံ၊မသိကုန်သော။ ဗာလာနံ၊ သူမိုက်တို့အား။ သံသာရော၊ သံသရာသည်။ ဒီဃော၊ ရှည်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဒီဃာတိ၊ ဒီဃာဟူသည်ကား။ သော ရတ္တိနာမ၊ ဤညဉ့်မည်သည်ကား။တိယာမ မတ္တာဝ၊သုံးယာမ်မျှသာလျှင်တည်း။ ဇာဂရန္တသ၊ပန၊ အိပ်မပျော်သော သူအားကား။ ဒီဃာ၊ ရှည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒ္ဝိဂဏ-တိဂဏာဝိယ၊ နှစ်ဆတက် သုံးဆတက်ကဲ့သို့။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ တသာ၊ ထိုညဉ့်၏။ ဒီဃဘာဝံ၊ ရှည်သည်၏ အဖြစ်ကို။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ပဂုဏံ၊ လေ့လာစွာ။ သံဃသ၊ သံဃာ၏။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ၍။ ယာဝ-သူရိယုဂ္ဂမန ဝေလာယ၊ နေထွက်သည် တိုင်အောင်။ သမ္ဘရိဝတ္တာသ ၊ကိုယ်ကို ပြန်ကာ ပြန်ကာ။သယမာနော၊အိပ်လျက်။ မဟာကုသိတောပိ၊ အပျင်းကြီးသော သူသည် လည်းကောင်း။ ရသဘော ၊ဇနံ၊ အရသာရှိသောဘောဇဉ်ကို။ ဘုဉ္ဇိတ္ဝာ စား၍။ သိရိ သယနေ၊အသရေရှိသောအိပ်ရာ၌။ သယမာနော၊အိပ်သော။ကာမ-ဘောဂီပိ၊ ကာမစည်းစိမ်ကို ခံစားသောသူသည် လည်းကောင်း။ နဇာနာတိ မသိ၊ သဗ္ဗရတ္တိ ်၊တညဉ့်ပတ်သုံး။ပဓာနံပန၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုကား။ ပဒဟန္တော၊စိုးပြန်သော။ ယောဂါဝစရော၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မကထံ၊ တရား

စကား၊ကို။ ကထေန္တော၊ ဆိုသော။ ဓမ္မကထိကောစ၊ ဓမ္မကထိက သည်လည်း ကောင်း။ အာသနသမီပေ၊ နေရာအနီး၌။ ဌတ္ဝာ၊ရပ်၍။ ဓမ္မံ၊ကို။ သုဏာတ္ကောစ၊ နာသောသူသည် လည်းကောင်း။ ဘိသရောဂါဒိ ဖုဋ္ဌောဝါ၊ ခေါင်းခဲနာ စသည်ဖြင့် တွေ့၍လည်းကောင်း။ ဟတ္ထပါဒဋ္ဌေဒနာဒိ ပတ္တောဝါ၊ လက်ဖြတ်ခြင်း, ခြေဖြတ်ခြင်း-စသည်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း။ ဝေဒနာဘိဘူတောစ၊ ဝေဒနာနှိပ်စက်ခြင်းရှိသောသူလည်းကောင်း။ ရတ္တိ ၊ညဉ့်၌။ မဂ္ဂဝဋ္ဌိပန္ထောစ၊ ခရီးသွားသော သူသည် လည်းကောင်း။ အဒ္ဓိကောစ၊ အဓွန့်ရှည်သော ခရီးသွားသော သူသည် လည်းကောင်း။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ယောဇနန္တိ၊ ကား။ စတုဂါဝုတမေဝ၊ လေးဂါဝုတ်သာလျှင်တည်း။ သန္တ သပန ကိလန္တ ဩဝ၊ ပင်ပန်းသောသူအား သာလျှင်။ တံ၊ ထိုခရီးသည်။ ဒီဃံ၊ ရှည်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ဒ္ဝိဂုဏ တိဂုဏံ-ဝိယ၊ နှစ်ဆတက် သုံးဆတက်ကဲ့သို့။ ခါယတိ၊ ထင်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သကလ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ မဂ္ဂံဂန္တ္ဝာ၊ ခရီးသွား၍။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းသော သူသည်။ ပဋ္ဌိပထံ၊ ခရီးရင်ဆိုင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသောသူကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ပုရတောဝ၊ ရှေ့မှ။ ဂါမေဝ၊ ရွာသည်။ ကိဝဒုရော၊အဘယ်မျှဝေးသနည်း။ ဇုတိပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့မေး၍။ ယောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ အပရံပိ၊ တယောက်ကိုလည်း။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ ဝေနာပိ၊ ထိုသူသည် လည်း။ ယောဇနန္တိ၊ တယူဇနာဝေး၏ဟု။ ဝဒတိ၊ဆို၏။ သော၊ထိုခရီးပန်းသော သူသည်။ ပုစ္ဆိတ ပုစ္ဆိတာ၊ မေးတိုင်း မေးတိုင်းသောသူတို့သည်။ ယောဇနဒ္ဝေ ဝ၊ တယူဇနာဝေး၏ဟု။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဇုဒံ ယောဇနံ၊ ဤယူဇနာသည်။ ဒီဃံ ဝတ၊ ရှည်လေစွတကား။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ကေယောဇနံ၊ တယူဇနာခရီးကို။ ဒ္ဝေ တိဂါ-ယောဇနာနိဝိယ၊ နှစ်ယူဇနာ သုံးယူဇနာ ခရီးတို့ကဲ့သို့။ မညတိ၊ အောက်မေ့၏။ ဗာလာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဇုဝ လောက ပရလောကတ္ထံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက တမလွန်လောကအကျိုးကို။ အဇာနန္တာနံ၊ မသိကုန်သော သူတို့အား လည်း ကောင်း။ သံသာရ ဝဋ္ဋသ၊ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၏။ ပရိယန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တာနံ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သော သူတို့အား လည်းကောင်း။ သတ္တတိ သ ဗောဓိပက္ခိယဘေဒံ၊ သုံးဆယ့်ခုနစ်ပါးသော ဗောဓိပက္ခိယ အပြားရှိသော။ ယံ သဒ္ဓမ္မံ၊ အကြင်သူတော်ကောင်းတရားကို။ ဥ ဌတ္ဝာ၊သိ၍။ သံသာရ ဝဋ္ဋ၊ သံသရာ၏။ အန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တံ သဒ္ဓမ္မံ၊ ထိုသူတော်ကောင်း တရားကို။ အဝိဇာနတံ၊ မသိကုန်သောသူတို့အား။ သံသာရော၊ သံသရာသည်။ ဒီဃောနာမ။ အရှည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ သော၊ ထိုသံသရာ

သည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဓမ္မတာယဝေ၊ ပြင့်လျှင်။ ဒီဃောနာမ၊၏။ ဧတံ၊ ဤစကား ကို။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ သံသာရော၊ ဤသံသရာသည်။ အနမတဂ္ဂေ၊ မသိအပ်သော အစရှိ၏။ ပုဗ္ဗကောဋိ၊ ရှေးအစွန်းသည်။ နပညာယတိ၊ မထင်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံပိစ၊ ဟောအပ်သည်သာ လျှင်တည်း။ ပရိယန္တံ၊ အဆုံးကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။အသက္ကောန္တောနံ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သော။ဗာလာနံပန၊ သူမိုက် တို့အားကား။ အတိဒိဃောယေဝ၊ အလွန်ရှည်သည် သာလျှင်တည်း။ (ဣတိ သဒ္ဒါကား ဂါထာအနက်ကို အပြီးမှတ်သည်။)

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။အညေပိ၊ တပါး လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ပတ္တာ၊ရောက်ကုန်၏။ မဟာဇနသာ၊ လူအများ အား။ သာဏ္ဌိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာသည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။

ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ဂန္ဓဋ္ဌေ္ဌာယေဝ၊ သွားပြီး၍လျှင်။ တေသတ္ထေ၊ ထိုသတ္တဝါတို့ကို။ ဗန္ဓနာ၊ အနှောင်အဖွဲ့မှ။ မောစေသိ၊ လွှတ်စေ၏။ဗန္ဓနာ၊ အနှောင်အဖွဲ့မှ။မုတ္တာ၊လွှတ်ကုန်သော။ ဣတ္ထိပုရိသာ၊ မိန်းမ, ယောကျ်ား တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ သိသံနှတ္မာ၊ ဦးခေါင်းဆေး၍။ သကာနိ ဂေဟာနိ၊ မိမိအိမ်တို့သို့။ဂန္ဓဋ္ဌေ္ဌာ၊ သွားကုန်သည် ရှိသော်။နော၊ ငါတို့ ၏။အယျာ မလ္လိကာဒေဝိ၊ အရှင်မ မလ္လိကာမိဖုရားသည်။စိရံ ဇီဝတု၊ ကြာမြင့်စွာ အသက်ရှည်ရှည် နေပါစေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆုတောင်းလျက်။ တံ၊ ထို မလ္လိကာကို၊ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ လဘိမှာတိ၊ ရကုန်၏ဟူ၍။ မလ္လိကာယ၊ မလ္လိကာ၏။ဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးနှင့်စပ်သောစကားကို။ ကထယိ ဆု၊ ဆိုကုန်၏။ သာယန္ဟ သမယေ၊ ညချမ်းသော အခါ၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားပြောဟော ကုန်၏။ အယံ မလ္လိကာ၊ ဤမလ္လိကာသည်။ အဟော ပဏ္ဍိတာ ဝတ၊ ဩော-ပညာရှိပေစွ။ အတ္တနော ပညံ၊ မိမိပညာကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဣတ္ထေကသာ ဇနသာ၊ ဤမျှလောက် သော လူအပေါင်းအား။ ဇီဝိတဒါနံ၊ အသက်အလှူကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌။ နိသိဒန္နာဝ၊ နေထိုက်လျှင်။တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဂန္ဓကုဋိတော၊ ဂန္ဓကုဋိမှ။ နိက္ခမိတ္မာ၊ ထွက်၍။ ဓမ္မသဘံ၊ တရားသဘင်သို့။ ပဝိသိတ္မာ၊ ဝင်၍။ ပညတ္တေ အာသနေ၊ ခင်းအပ်သော ဘုရား နေရာ၌။ နိသိဒိတ္မာ၊ နေ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကဿယ-

ကထာယ၊ အာဘယ်စကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္ဓာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဧုတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မိန့်ခြင်းကြောင့်။ ဧုမာယ နာမာတိ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္တော၊ လျှောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာသည်။ ဧုဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။အတ္တနောပညံ၊ မိမိပညာကို။နိဿာယ၊ မှီ၍။ မဟာဇနဿ၊ လူအများ၏။ ဇိဝိတဒါနံ၊ အသက်အလှူကို။ ဒေတိ၊ ပေးသည်ကား။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘဝသည်း။ အဒါသိယေဝ၊ ပေးဘူးသည်လျှင်တည်း။ ဧုတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်၍။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရား သခင်သည်။ တမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပကာသေန္တော၊ ထင်ရှားပြလျက်။အတိတံ၊ အတိတ်ကို။အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ရညော၊ မင်း၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ ဧကံ နိဂြောရေကွံ၊တခုသော ပညောင်ပင်ကို၊ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ကပ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုပညောင်ပင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာယ၊ ဖြစ်သော။ ဒေဝတာယ၊ နတ်အား။ အာယာစိ၊ တောင်းပန်၏။သာမိဒေဝ၊ ဘုရား၊ ရှင်နတ်မင်း။ ဧုမသ္မိံ ဇမ္ဗုဒီပေ၊ ဤ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း၌။ ဧကသတ ရာဇာနော၊ တရာ့တယောက်သော မင်းတို့သည် ထည်းကောင်း။ ဧကသတ အဂ္ဂမဟေသိယော၊ တရာ့တယောက်သော မိဖုရားကြီးတို့ သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝိဝုအစ္ဆယေန၊ အဘ နတ်ရှာလားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။သစေ-လဘိဿာမိ၊ အကယ်၍ အရှင်နတ်မင်း မ,စ၍ ရသည်ဖြစ်အံ့။ဟောသံ၊ ထိုမင်း, မိဖုရားတို့၏။ ဂဏဿ ဝါ ဟိတေန၊လည်ချောင်း သွေးဖြင့်။ဗလိ ၊ ဗလိနတ်စာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ တောင်းပန်၏။ သော၊ ထိုမင်းသားသည်။ဝိတရိ-ကာလက်တော၊ အဘ နတ်ရှာ ထားသည် ရှိသော်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို။ ပတ္ထေ၊ ရောက်၍။ ဒေဝတာယ၊ နတ်၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ဖြင့်။မေ၊ငါသည်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်းအဖြစ်ကို၊ ပတ္တံ၊ ရောက်၏။ အဿာ၊ ထို နတ်အား။ ဗလိ ၊ ဗလိနတ်စာကို။ ကရိဿာမိ၊ ပူဇော်အံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုမင်းသားသည်၊ ဓဟတိယာ သေနာယ၊ မျှားစွာသော စစ်သည် အပေါင်းဖြင့်။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ ကေရာဇာနံ၊ တယောက်သောမင်းကို။ အတ္တနော ဝသေ၊ မိမိအလိုသို့။ ဝတ္တေတ္တာ၊ လိုက်စေ၍။ တေန၊ထိုမင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ။ အပရံပိ အပရံပိ၊ တယောက်သော တယောက်သော မင်းကိုလည်း။ ဝတ္တေတ္တာ၊ အလိုသို့လိုက်စေ၍။ ဧုတိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ ရာဇာနော၊ အလုံးစုံသော မင်းတို့ကို။ အတ္တနော ဝသေ၊ မိမိအလိုသို့။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အဂ္ဂမဟေသိယော၊ မိဖုရားကြီးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂန္တွာ၊ သွားသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗကနိဋ္ဌ ရညော၊ အလုံးစုံသော မင်းတို့အောက် ငယ်သောမင်း ဖြစ်သော

ဥဂ္ဂသေနသဟာမ၊ ဥဂ္ဂသေန မည်သော မင်း၏။ ဓမ္မဒိန္နာ နာမ၊ ဓမ္မဒိန္နာအမည် ရှိသော။ အဂ္ဂမဟေသီ၊ မိဇရားကြီးသည်။ ဂရဂဒ္ဓာ၊ လေးသော ကိုယ်ဝန်ရှိ၏။ တံ၊ ထိုမိဖုရားကြီးကို။ သြဟာယ၊ ချန်၍။ အာဂန္ဒာ၊လာ၍။ ဘွေကံ၊ ဤမျှလောက် သော။ ဇနံ၊ လူအပါင်းကို။ ဝိသဲ ပါနကံ၊ အဆိပ်နှင့် ရောသော အဖျော်ကို။ ပါယေတွာ၊ သောက်စေ၍၊ မာရေသာမိတိ၊ သတ်အံ့ဟူ၍။ ရက္ခမူလံ၊ ပညောင် ပင်ရင်းကို။ သောဓာပေသိ၊ သုတ်သင်စေ၏။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံ ရာဇာ၊ ဤမင်းသည်။ ဘွေကေ ရာဇာနော၊ ဤမျှလောက်သော မင်းတို့ကို။ ဂဗ္ဘေ ဇနေ္တာ၊ ဘမ်းယူသည်ရှိသော်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဂတိတာ-တိ၊ ဘမ်း၏ဟု။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဂလလောဟိတေန၊ လည် ချောင်းသွေးဖြင့်။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ ဗလိ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကာတု ကာမော၊ ပြုလို၏။ အယံ၊ ဤမင်းသည်။ ဘော၊ ဤ တရာ့ တပါးသော မင်းတို့ကို။ သစေပန-ဿာတေသတိ၊ အကယ်၍ သတ်သည် ဖြစ်အံ့။ ဝေသတိ၊ သော်။ ဇမ္ဗုဒီပေ၊ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်း၌။ ရာဇဝံသော၊ မင်းအဆက်အနွယ်သည်။ ဥပစ္ဆိဇ္ဇိဿတိ၊ ပြတ် လတ္တံ့။ မေ၊ ငါ၏။ ရက္ခမူလမ္ပိ၊ သစ်ပင်ရင်းသည်လည်း။ အလုစိ၊ မစင်ကြယ် မသန့် ရှင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဘော၊ ဤမင်းကို။ နိဝါရေတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ။ သက္ခိဿာမိ နု ခေါ၊ တတ်နိုင်ကောင်းအံ့လော။ ဇုတိ-အာဟ၊ ဤသို့ဆိုအံ့။ တာယပိ၊ ထိုနတ်သည်လည်း။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်သည်ရှိသော်။ အညံပိ၊ တပါးနတ်သို့လည်း။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ တာယပိ၊ ထိုနတ်သည် လည်း ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်လတ်သော်။ ဘော၊ ဤအတူ။ သကလ စတ္တာ ဝါ ဒေ-ဒေဝတာယော၊ အလုံးစုံ စကြဝဠာ၌ နေကုန်သော နတ်တို့ကို။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ တာဟိ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ ပဋိက္ခိတ္တာ၊ ပယ်ကုန်သည်ရှိသော်။ စတုန္နံ-မဟာရာဇာနံ၊ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တေဟိ၊ ထိုနတ်တို့သည်။ ကထိတ ကာလေ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ဟု ဆိုသောအခါ၌။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ မယံ၊ ငါတို့ သည်။ နု သက္ခိဿာမ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဇုတိ ဝုတ္တော၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ သတ္ကံ၊ သိကြားမင်းသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ တမတ္ထံ၊ တိုအကြောင်းကို။ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍။ ဒေဝ၊ သိကြားမင်း။ တုမှေသု ရက္ခိသိကြားမင်းတို့သည်။ အပ္ပေါသုက္ကတံ၊ ကြောင့်ကြမရှိသည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပန္နေသု၊ ရောက်ကုန်သည်

ရှိသော်။ ခတ္တိယ ဝံသော၊ မင်းမျိုး မင်းနွယ်သည်။ ဥပစ္ဆိဒ္ဓိသတိ၊ ပြတ်လတ္တံ့။ တေသံ၊ ထိုမင်းတို့၏။ ပဒ္ဒိဗာဟကာ၊ သေခြင်း၏တားမြစ်ခြင်းကို။ ဟောယ၊ ဖြစ်ကုန်လေ့၊ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သတ္ထော၊ သိကြားမင်းသည်။ အဟံဝိ၊ ငါသည်လည်း။ ပဒ္ဒိဗာဟိတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ။ နသက္ခိဿာမိတိ၊ မတတ်နိုင်အံ့ ဟူ၍။ ဥပါယံပန၊ အကြောင်းကိုကား။ တေ၊ သင့်အား။ ဝက္ခာမိတိ၊ ဆိုအံ့ ဟူ၍။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ ဥပါယံ၊ အကြောင်းကို။ အာစိက္ခိ၊ ကြား၏။ ဂန္ဓ၊ သွားချေ။တုံ၊ သင်သည်။ ရညော၊ မင်း၏။ ပဿန္တသေဝ၊ မြင်စဉ်လျှင်။ ရတ္တဝတ္ထ နိဝတ္ထာ၊ နီမြန်းသော အဝတ်ပုဆိုးကို ဝတ်လျက်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ရက္ခတော၊ သစ်ပင်မှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ဂမနာကာရံ၊ သွားအံ့သော အခြင်းအရာကို။ ဒဿေဟိ၊ ပြလေလော့။အယ၊ ထိုအခါ၌။ရာဇာ၊ မင်းသည်။ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ဂန္ဓတိတိ၊ သွားခဲ့၏ဟု။ နံ၊ ထိုနတ်ကို။ နိဝတ္ထာပေဿာမိ၊ ပြန်လည်စေအံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ နာနပ္ပကာရေန၊ အထူးထူး အပြားပြားဖြင့်။ ယာစိဿတိ၊ တောင်းပန်လတ္တံ့။ အယ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမင်းကို။ ဝဒေယျာသိ၊ ဆိုလေလော့။ တုံ၊ သင်

သည်။ကေသတ ရာဇာနော၊ တရုတယောက်သော မင်းတို့ကို။ အဂ္ဂမဟေသိတိ၊ မိဖုရားကြီးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာနေတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဂလလောဟိတေန၊ လည်ချောင်းသွေးဖြင့်။ဗလိ၊ ဗလိနတ်စာကို။ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ မယံ၊ ငါ့အား။ အာယာစိတ္ဝာ၊ တောင်းပန်၍။ ဥဋ္ဌဿေနဿ ရညော။ ဥဋ္ဌသေနမင်း၏။ ဒေဝိ၊ မိဖုရားကို၊ ဩဟာယ၊ ချန်၍။ အာဂတော၊ လာ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တာဒိသဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ မုသာဝါဒဿ၊ မုသားဆိုသောသူ၏။ ဗလိ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ နသမ္ဘုဏ္ဏာမိ၊ ဝန်မခံအံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုသေလော့။ ဝေဝုတ္ထော၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံ၊ ထိုမွန်ဒိန္နာ မိဖုရားကို။ အာဏာပေဿတိ ကိရ၊ စေလေမည် ထင်၏။ သာ၊ ထိုမွန်ဒိန္နာသည်။ ရညော၊ မင်းအား။ ဓမ္မံ ဒေသေတ္ဝာ၊ တရားဟောမ်။ တ္ထောကဿ ဇနဿ၊ ဤမျှသော လူအပေါင်းအား။ ဇီဝိတဒါနံ၊ အသက် အလှူကို။ ဒဿတိ၊ ပေးလတ္တံ့။ ဧတိဧမိနာ ကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ သတ္ထော၊ သိကြားမင်းသည်။ ဒေဝတာယ၊ နတ်အား။ ဧမံ ဥပါယံ၊ ဤဥပါယ်တမျှကို။ အာစိက္ခိ၊ ကြား၏။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ တဿ၊ ထိုသိကြားဆိုတိုင်း။အကာသိ၊ ၏။

ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း။ တံ၊ ထိုမွန်ဒိန္နာကို။ အာဏာပေသိ၊ စေ၏။ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်။ အာဂန္ဓာ၊ ၍။ တေသံ ရာဇူနံ၊ ထိုမင်းတို့၏။ ပရိယဋ္ဌေ၊ နေရာ အစွန်၌။ နိသိန္နပိ၊ နေသည်လည်း ဖြစ်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ရာဇာနမေဝ၊ လင်ဖြစ်သော မင်းကိုသာလျှင်။ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။နိသိဒိ၊ နေ၏။ ရာဇာ၊ ဗာရာဏသီ

မင်းသည်။ မယိ၊ ငါသည်။ သမ္ဗရာဇ ဇေဋ္ဌကေ၊ အလုံးစုံသော မင်းတို့ထက် ကြီး သော အရာ၌။ ဋ္ဌိတေ၊ တည်လျက်။ သမ္ဗကနိဋ္ဌ၊ အလုံးစုံသော မင်းတို့အောက် ယ်သော။ အတ္တာနော သာမိကံ၊ မိမိလင်ကို။ ဝန္ဒတိတိ၊ ရှိခိုးလေ၏ဟု။ တဿာ၊ ထိုမိဖုရားအား။ ကုဋ္ဌိ၊ အမျက်ထွက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမင်းကို။ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ တယိ၊ရှင်မင်းကြီးနှင့်။ ကိံ ပဋိပဒ္ဒံ၊ အဘယ်ကျေးဇူးစပ်ရှက်သနည်း။မေ၊ ငါ၏။ အယံ ပန သာမိကော၊ ဤလင်သည်။ ဇာသရိယသ၊စည်းစိမ်ကို။ ဒါယကော၊ ပေးတတ်၏။ တံ၊ထိုလင်ကို။ အဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိမခိုးဘဲ။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တံ၊ ရှင်မင်းကြီးကို။ ဝန္ဒိသာမိ၊ ရှိခိုးရအံ့ နည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ မဟာဇနသ၊ ၏။ ပဿန္တသေဝ၊ မြင်စဉ်လျှင်။ ရဂ္ဂ-ဒေဝတာ၊ သစ်ပင်စောင့်နတ်သည်။ ဘဒ္ဒေ၊အဘယ်မိဖုရား။ဧဝံ၊ ဤသို့ပြုခြင်းသည် ကောင်းပေစွတဲ့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ တံ၊ ထိုမမ္ဗဒိန္နာကို။ ပုတ္ထ မုဋ္ဌိနာ၊ ပန်းဆုပ်ဖြင့်။ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်၏။ ပုန၊ တဖန်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ သစေ နဝန္ဒသိ၊ အကယ်၍ ရှိမခိုးသည်ဖြစ်အုံ့။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ရဋ္ဌသိရိ ဒါယကံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို ပေးတတ်သော။ ဧဝံ မဟာနုဘာဝံ၊ ဤသို့ကြီးသော အာနုဘော် ရှိသော။ ဒေဝတံ၊ နတ်ကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ နဝန္ဒသိ၊ ရှိမခိုးသနည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ တယာ၊ သင်သည်။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ ပုညေ၊ ကောင်းမှု၌။ ဌတ္တာ၊ တည်၍။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့ကို။ ဂတိတာ၊ ဘမ်းယူ အပ်၏။ ဒေဝတာယ၊ နတ်သည်။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။နဒိန္နာ၊ သင့်စည်းစိမ်ကိုမပေး။ ဇာတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ပုနပိ၊ ကဖန်လည်း။ တံ၊ ထိုမိဖုရားကို။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်မိဖုရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆုံးမခြင်းသည် ကောင်းပေစွ။ ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ် မိဖုရား။ ဧဝန္တိ၊ ဤသို့ဆုံးမခြင်းသည် ကောင်းပေစွဟု။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ တဏေဝ၊ ရှေးအတူလျှင်။ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်၏။ ပုန၊ တဖန်။ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ တွံ၊ သင်သည်။ ဒေဝတာယ၊ နတ်သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ ဇွေကာ ရာဇာနော၊ ဤမျှလောက်သော မင်းတို့ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ဒိန္နာတိ၊ ပေး၏ဟု။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ ဇုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တေ၊ သင်သည်။ ဒေဝတာယ၊ နတ်၏။ဥပရိ၊အထက်၌။ဝါမပယော၊လက်ဝဲနံပါး၌။ ရဂ္ဂေ၊သစ်ပင်ကို။အဂ္ဂိနာ၊ မီးဖြင့်။ ဒဓေ၊ တိုက်အပ်၏။ သာ၊ ထိုနတ်သည်။ တံ အဂ္ဂိံ၊ ထိုမီးကို။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။နိဗ္ဗာပေတုံ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊မတတ်နိုင်သနည်း။ယဒိ-သိယာ၊ အကယ်၍ တတ်နိုင်သည် ဖြစ်အုံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ တတ်နိုင်သည် ရှိသော်။ မဟာနုဘာဝါ၊ အာနုဘော်ကြီးရာ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ပုနပိ၊ တဖန် လည်း။ တံ၊ ထိုမိဖုရားကို။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်မိဖုရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆုံးမခြင်းသည် ကောင်းပေစွ။ ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်မိဖုရား။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆုံးမ

ခြင်းသည် ကောင်းပေစ္ခ။ ဧုတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ဆိုး၍။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူလျှင်။ တံ၊ ထိုမိဖုရားကို။ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်၏။

ဒ္ဒိတာ၊ ရပ်လျက်။ ကထယမာနာ၊ ဆိုသော။ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်။ ရောဒိ-စေဝ၊ ငိုလည်း ငို၏။ ဟသိစ၊ ရယ်လည်း ရယ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုမိဖုရားကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ကိံ၊ အသို့နည်း။ ဥမ္မတ္တိကာ၊ ရူးသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သလော။ ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ကသ္မာ၊အဘယ့်ကြောင့်။ ဧဝံ ဝဒေသိ၊ ဤသို့ဆိုတိသနည်း။ မာဒိသိတ္ထိယော၊ ငါကဲ့သို့သော မိန်းမတို့သည်။ ဥမ္မတ္တိကာ၊ ရူးကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမိဖုရားကို။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့်၊ ရောဒသိစေဝ၊ ငိုလည်း ငိုတိသနည်း။ ဟသသိစ၊ ရယ်လည်း ရယ်တိသနည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။သုဏာဟိ၊ နာလော့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ခ။ အဟံ၊ ငါသည်။ အတီတေ၊ လွန်လေ ပြီးသော အခါ၌။ ကုလဓီတာ၊ အမျိုးသွီးသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ပတိကုလေ၊ လင်အိမ်၌။ ဝသန္တိ၊ နေသည်ရှိသော်။ သာမိကဿ၊ လင်၏။ သဟာယကံ၊အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။ အာဂတံ၊ လာသော။ပါဟုနကံ၊ည့ှဲသည်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ တဿ၊ ထိုည့ှဲသည် အဆွေခင်ပွန်း၏။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ပစိတုကာမာ၊ချက်လိုသည်ဖြစ်၍။မံသံ၊အမဲကို။အာဟရ၊ ဆောင်ချေလော့။ဧုတိ၊ ဆို။ ဒါသိယာ၊ ကျွန်မအား။ ကဟာပဏံ၊ အသပြာကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ တာယ၊ ထိုကျွန်မသည်။ မံသံ၊အမဲကို။ အလဘိတ္ဝာ၊ ၍။ အာဂတာယ၊ လာသည်ရှိသော်။ မံသံ၊အမဲသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧုတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဂေဟဿ၊ အိမ်၏။ ပစ္ဆိမဿဿာ ဂေ၊နောက်အတွင်း၊ သယိတာယ၊အိပ်သော။ ဇေဋ္ဌကာယ၊ဆိတ်မ၏။ သီသံ ဥိုးခေါင်းကို။ ဆိန္နိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ သမ္ပာဒေသိ၊ ပြည့်စုံစေ၏။ သာဟံ၊ ထိုငါသည်။ ကေဿာယ၊ တခုသော။ ဇေဋ္ဌကာယ၊ ဆိတ်မ၏။ သီသံ ဥိုးခေါင်းကို။ ဆိန္နိတ္ဝာ၊ ဖြတ်ခြင်းကြောင့်။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ ပစိတ္ဝာ၊ ကျက်၍။ ပဏ္ဍာဝ ဝသေသေန၊ ငရဲ၌ခံပြီးသည်မှ ကြွင်းသော အကုသိုလ်ကံဖြင့်။ တဿာ၊ ထိုဆိတ်မ၏။ လောမ ဂဏနာယ၊ အမွေးအရေအတွက်ဖြင့်။သီသဏ္ဌေ ခံ ဥိုးခေါင်း ပြတ်ခြင်းကို။ပါပုဏိ၊ရောက်၏။ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ ဇေတ္တကံ ရာဇာနံ၊ ဤမျှ လောက်သော မင်းအပေါင်းကို။ ဝဓိတ္ဝာ၊ သတ်၍။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်းမှ။ မုစ္စိဿတိ၊ လွတ်ပါလတ္တံ့နည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဧဝံ၊ ဤအကြောင်းကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဝ၊ သင်မင်းကြီး၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ အနုဿရန္တိ၊ အောက်မေ့လျက်။ ရောဒိံ၊ ငိုပြီ။ ဧုတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်။ ဧုမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ခတ္တိယ၊ ရေမြေကို အစိုးရသော မင်းမြတ်။ ဗြဟ္မဏာယ၊ ဆိတ်မင်း။ ကဏ္ဏ၊ လည်ကို။ ဆိန္ဒိတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ လောမဂဏနာယ၊ အမွေးအရေအတွက်ဖြင့်။ ပစ္စိယံ၊ ရေ၌ကျက်ရလေ၏။ ဗဟူနံ၊ များစွာသောမင်းတို့၏။ ကဏ္ဏေ၊ လည်၌။ ဆေတ္တာန၊ ဖြတ်၍။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ကာဟသိ၊ ငရဲမှလွတ်ခြင်းကို ပြုအံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

–အထ၊ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တွံ၊ သင်သည်။ ဟသသိ၊ ရယ်သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တေသ္မာ ဒုက္ခာ၊ ငရဲကြီးစွာ ခံရလတ္တံ့သော ဤဆင်းရဲမှ။ မုတ္တာ၊ လွတ်သည်။ အမှိတိ၊ ဖြစ်ပြီတဲ့။ တုသိတ္တာ၊ နှစ်သက်၍။ မဟာရာဇ၊ မင်းမြတ်။ ဟသိ၊ ရယ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ပုနဒိ၊ တဘန်လည်း။ တံ၊ ထိုမိဖုရားကို။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းသည် ကောင်းပေစ။ ဘဒ္ဒေ၊ အဘယ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုခြင်းသည် ကောင်းပေစ။ ဇုတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပုပ္ဖ မုဠ္ဠနာ၊ ဝန်းဆုပ်ဖြင့်။ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်၏။ ရာဇာ-မင်းသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ အဟောသာ၊ ရှိယံ၊ ကြောင်ဝန်လေးစွ တကား။ အယံ၊ ဤမမ္ဗဒိန္နာသည်။ ကေဝ ဗြဟ္မဏံ၊ ဆိတ်မတခုကိုလျှင်။ ဝဓိတ္တာ၊ သတ်၍။ နိရယေ၌။ ပတ္တာ ဝ သေသေန၊ ခံပြီးသည်မှကြွင်းသော အကုသိုလ်ဖြင့်။ တဿာ၊ ထိုဆိတ်မ၏။ လောမဂဏနာယ၊ အမွေးအရေအတွက်ဖြင့်။ သိသဿ ဆဲ့ခံ၊ ဦးခေါင်းပြတ်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိကိရ၊ ရောက်ရသတတ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တ္တောကံ-ရာဇာနံ၊ ဤမျှသော မင်းအပေါင်းကို။ ဝဓိတ္တာ၊ သတ်၍။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌။ သောတ္ထိ ၊ချမ်းသာခြင်းသို့။ ပါပုဏိဿာမိ၊ ရောက်အံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ အောက်မေ့လျက်။ သဗ္ဗေ ရာဇာနော၊ အလုံးစုံသော မင်းတို့ကို။ မောစေတ္တာ၊ လွှတ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိထက်။ မဟာလ္လကတရေ၊ ကြီးကုန်သောမင်းတို့ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ဒဟရ ဒဟရာနံ၊ ငယ်ကုန် ငယ်ကုန်သော မင်းတို့အား။ အဠ္ဠလိ ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယ္ဟ၊ ချီ၍။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောမင်းတို့ကို။ ခမာပေတ္တာ၊ ကန်တော့၍။ သက-သကဋ္ဌာနမေव၊ မိမိ မိမိတို့၏ နေပြည်သို့သာလျှင်။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။

သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇုမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ဆောင်၍။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဇုဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပညံ၊ ပညာကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မဟာ-ဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ ဇီဝိတဒါနံ၊ အသက်အလှူကို။ ဒေတိ၊ ပေးသည်ကား။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘဝလည်း။ အဒါသိယေဝ၊ ပေးဘူးသည်သာလျှင်တည်း။ ဇုတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ၊ အတိတ်အကြောင်းကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဗာရာဏသိရာဇာ၊

ဗာရာဏသီမင်းသည်။ ပသေနဒိကောသလော၊ ကောသလမင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မဒိန္နာဒေဝီ၊ ဓမ္မဒိန္နာမိဖုရားသည်။ မလ္လိကာ၊ မလ္လိကာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ရက္ခဒေဝတာ၊ ပညောင်ပင်စောင့် နတ်သည်။ အဟမေဝ၊ ဝါဘုရား သည်သာလျှင် တည်း။ ဧတိဝေ၊ ဤသို့။ အတီတံ၊ အတိတ်ကို။ သမောဓာနေတွာ၊ ပေါင်းပြီး၍။ ပုန၊ တဘန်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပါဏာတိ ပါတောနာမ၊ သူ့အသက်သတ်ခြင်းမည်သည်ကို။ နှ ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကော၊ မပြုအပ်သောအကြောင်းနှင့် ယှဉ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပါဏာတိပါတိနော၊ သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းရှိသော သူအား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာသော ကာလပတ်လုံး။ သောစန္တိ၊ စိုးရိမ်ရကုန်၏။ ဧတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဧဝမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပါပကာရီ၊ မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိသော။ ယော-သတ္တော၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ ဣဓ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ပေစ္စ၊ တမလွန် ဘဝ၌။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ဥဘယတ္ထ၊ နှစ်ပါးသော ဘဝ၌။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ သောသတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ သောသတ္တော၊ ထိုသတ္တဝါသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကမ္မံ ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသော အကုသိုလ်ကံကို။ ဒိသ္မွာ၊ မြင်၍။ ဝိဟညတိ၊ ဆင်းရဲပင်ပန်း၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံ ဇာတိသမ္ဘဝေါ၊ ဤပဋိသန္ဓေနေခြင်း သဘောသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲစွာ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ယေသတ္တာ၊ တို့သည်။ စေ ဇာနေယျုံ၊ အကယ်၍ သိကုန်ငြားအုံ့။ တေသတ္တာ၊ တို့သည်။ ပါဏော၊ သတ္တဝါသည်၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ နဟညေ၊ မသတ်မည်ညဉ်းဆဲရာ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပါဏဃာတီ၊ သတ္တဝါကို သတ်လေ့ရှိသောသူသည်။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ (ဤဝတ္ထုမှာ အဋ္ဌကထာနိဂုံး ပါဠိမပါ။)

ပဌမံ၊ သော။ အညတရ ပုရိသဝတ္ထု၊ သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၅-ဗာလဝဂ္ဂ၊ ၂-မဟာကဿပတ္ထေရ သဒ္ဓိဝိဟာရိက ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ....အညတရပုရိသ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်၏ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်လိုရကား စရဏ္ဌေ-စသောပါဠိကို မိန့်အပ်၏။

(၂) စရဏ္ဟေ နာဓိဂဏ္ဍေယျာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ စရဏ္ဟေ နာဓိဂဏ္ဍေယျ - ဤသို့ စသော တရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၌။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ မဟာကဿပတ္ထေရဿ၊ ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကံ၊ အတူနေ တပည့်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ ရာဇ-ဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သမုဋ္ဌိတာ၊ ဖြစ်၏။

ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝိပုလိဂုဟာယံ၊ ညောင်ကြီတော်ဝင်ရှိသောလိုဏ်၌။ ဝသန္တော၊ နေသော။ ထေရံ၊ ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်ကို။ ဒွေ၊ နှစ်ယောက် ကုန်သော။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာ၊ အတူနေ တပည့် တို့သည်။ ဥပဇ္ဈာယိ သုကိရ၊ လုပ်ကျွေး ကုန်သတတ်။ တေသု၊ ထိုတပည့်နှစ်ယောက်တို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သည်၊ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ တေန၊ ထိုဝတ်နှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်။ ကတံ-ကတံ၊ ပြုတိုင်း ပြုတိုင်းသောဝတ်ကို။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတံဝိယ၊ ပြုသောဟန် ကဲ့သို့။ဒသ္သေန္တော၊ ပြလျက်။ မုခေါဒက ဒန္တကဋ္ဌာနံ၊ မျက်သစ်ရေ ဒန်ပူတို့ကို။ ပဋိယာဒိတ ဘာဝံ၊ စီရင်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဉ တွာ၊ သိ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ ဝါသည်။ မုခေါဒက ဒန္တကဋ္ဌာနိ၊မျက်သစ်ရေ ဒန်ပူတို့ကို။ပဋိယာဒိတာနိ၊ စီရင်အပ်ကုန်ပြီ။ မုခံ ဓောဝယ၊ မျက်နှာသစ်တော်မူလော့။ ဣတိ ဝဒတိ၊ ၏။ ပါဒဓောဝန-နှာနာဒိကာလေပိ၊ ခြေဆေးအုံ့သောအခါ ရေချိုးအုံ့သော အခါ အစရှိသည် ၌လည်း။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဣတရောပိ၊ ရိုသေစွာ လုပ်ကျွေးသော တပည့်သည်လည်း။ စိန္တေသိ၊ တြေ၏။ အယံ၊ ဤရဟန်း သည်။ မယာ၊ ငါသည်။ကတံကတံ၊ ပြုတိုင်း ပြုတိုင်းသော ဝတ်ကို။ အတ္တနာ၊ မိမိ သည်။ ကတံဝိယ၊ ပြုလေဟန်ကဲ့သို့။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဒဿတိ၊ ပြ၏။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်း ဖြစ်စေ။ အသ၊ ထိုရဟန်း၏။ ကတ္တုံ၊ ပြုအပ်သော အမှုကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအုံ့ဟု၍။ ဘုဇ္ဇိတ္တာ၊ ဆွမ်းစားပြီး၍။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သုပန္ထသေဝ၊ အိပ်စဉ်လျှင်။ နှာနောဒကံ၊ ချိုးရေကို။ တာဝေတ္တာ၊ နှေး၍။ကေသို့ ဃဋ္ဋေ၊ အိုးတခု၌။ ကတ္တာ၊ ထား၍။ပိဋ္ဌိကောဋ္ဌကေ၊ ရေချိုးအိမ်နောက်၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ ဥဒကတာဝန ဘာဇနေပန၊ ရေနွေး အိုး၌။ နာဠိမတ္တံ၊ တကွမ်းစား မျှလောက်သော။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ သေသေတ္တာ၊ ချင်း၍။ ဥသုမံ၊ အငွေ့ကို။ မုဗ္ဘန်ံ၊ လွတ်စေ၍။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ ဣတရော၊ အရိအသေ လုပ်ကျွေးယောင် ဆောင်သော ရဟန်းသည်။သာယန္ဟ သမယေ၊ ညချမ်းသော အခါ၌။ ပဋိဗုဇ္ဈိတ္တာ၊ နိုး၍။ ဥသုမံ နိက္ခန်ံ၊ အငွေ့ ထွက်သည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ တာဝေတ္တာ၊ နှေး၍။ကောဋ္ဌကေ၊ ရေချိုးအိမ်၌။

ဌပိတံ၊ ထားအပ်သည်။ ဘရိသတိ၊ ပြစ်လတ္တံ့။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ဝေဝေန၊ လျှင်စွာ။ ဂန္ဓာ၊ သွားချေ။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုးချေ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကောဋ္ဌကော၊ ရေချိုးအိမ်၌။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်ပြီ။ နှာယထ၊ ရေချိုးတော်မူလော့။ ဧကတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆိုချေ။ ထေရေန၊ မထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ ယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ကောဋ္ဌကံ၊ ရေချိုးအိမ်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ ထေရော၊ သည်။ ဥဒကံ၊ ကို။ အပသဿန္တော၊ မမြင်သည်ရှိသော်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဧကတိ အာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒဟရော၊ ပဉ္စင်းယောသည်။ အဋ္ဌိသာလံ၊ မီးတင်းကုပ်သို့။ ဂန္ဓွာ၊ ၍။ ဘာဇနေ၊ အိုး၌၊ ဥဒ္ဒုက္ခံ၊ မှုတ်ကို။ ဩတာရေတ္ဝာ၊ ချ၍။ တုဏ္ဍဘာဝံ၊ ရေမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တ္ဝာ၊ သိ၍။ ဒုဋ္ဌယာ၊ မကောင်းသော ရဟန်း၏။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ပဿ၊ ကြည့်ပါလော့။ တုဏ္ဍဘာဇနံ၊ ရေမရှိသော ရေနွေးအိုးကို။ ဥဒ္ဒနေ၊ ခွံ့လောက်သို့။ အာရောပေတ္ဝာ၊ တင်၍။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတောဝ၊ သွားလေတိသနည်း။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ကောဋ္ဌကော၊ ရေချိုးအိမ်၌ ဥဒကန္တိ သညာယ၊ ရေရှိ၏ဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ အာရောစေသိံ၊ ကြား၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ဥဏ္ဍာယန္တော၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချလျှက်။ ဃဋံ၊ ရေအိုးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ တိတ္ထံ၊ ရေဆိပ်သို့။ ဂန္ဓွတိ၊ သွား၏။ တေ၊ ဤအမှုသည်။ ကိ-ဏ္ဍေါ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဥပဓာ-ရေန္တော၊ စူးစမ်းသည်ရှိသော်။ ဣတ္ထေကံ ကာလံ၊ ဤမျှကာလပတ်လုံး။ သေဒဟရော၊ ဤပဉ္စင်းယောသည်။ ဧကမိနာ၊ ဤဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို။ အဇ္ဇနာဝ၊ မိမိသည်လျှင်။ ကတံ ဝိယ၊ ပြုလေဟန်ကဲ့သို့။ ပကာ-သေတိ၊ ပြ၏။ ဧကတိ ဥ တ္ဝာ၊ ဤသို့သိ၍။ သာယံ၊ ညအခါ၌။ အာဂန္တ္ဝာ၊ လာ၍။ နိသိန္နယ၊ နေသောတပည့်အား။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဘိက္ခုနာ နာမ၊ ရဟန်းမည်သည်ကား။ အဇ္ဇနာ၊ မိမိသည်။ ကတမေဝ၊ ပြုသောအမှုကိုသာလျှင်။ ကတန္တိ၊ ပြု၏ဟု။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အကတံ၊ မပြုသောအရာကို။ ကတန္တိ၊ ပြု၏ဟု။ နောဝဋ္ဋတိ၊ ဆိုခြင်းငါ မဖြစ်။

ထို့၊ သင်သည်။ဧဒါနေ၀၊ ယခုပင်လျှင်။ကောဌကေ၊ရေချိုးအိမ်၌။ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဌပိတံ၊ ထားအပ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။နှာယထ၊ ရေချိုးပါလော့။ဧတိ၀တ္ထာ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းကြောင့်။ မယိ၊ ငါသည်။ ပရိသိတ္ထာ၀င်၍။ ဌိတေ၊ နေသည်ရှိသော်။ ဃဋံ၊ ရေအိုးကို။ အာဒါယ။ ယူ၍။ ဥဒ္ဓါယန္တော၊ ကဲ့ရဲ့လျက်။ ဂန္ဓတိ၊ သွား၏။ ပဒ္မဇိတဿနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆုံးမ၏။ သော၊ ထိုပဋ္ဌင်းငယ်သည်။ ထေရဿ၊ ဆရာမထေရ်အား။ ကမ္ဗံနာမ၊ ပြုအပ်သော အမှုမည်သည်ကို။ပဿထ၊ ကြည့်ပါ ကုန်လော့။ဥဒကမတ္တကံ၊ ရေမျှကို။နိဿာယ၊ ၍။ မံ၊ ကို။ ဧ၀ံ၊ သို့။ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ ဧတိကုဋ္ဌိတ္ထာ၊ဤသို့အမျက်ထွက်၍။ပုနဒိ၀သေ၊မိုးသောက်သောနေ့၌။ ထေရေန၊ မထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပိဏ္ဍာယ။ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ နပါဝိသိ၊ မ၀င်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ဧတရေန၊ ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကံ-ပဒေသံ၊ တခုသောအရပ်သို့။အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ သော၊ ထို ပျက်ချော်သော ရဟန်းသည်။ တသ္မိံ၊ ထိုရှင်မဟာကဿပသည်။ ဂတေ၊ ကြွသည်ရှိသော်။ ထေရဿ၊ ရှင်မဟာကဿပ၏။ ဥပဋ္ဌာက ကုလံ၊ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်သော ဒါယကာအိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ထေရော၊ ရှင်မဟာ ကဿပသည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်မှာရှိရစ်သနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပုဋ္ဌော၊ မေးသည် ရှိသော်။ ထေရဿ၊ ရှင်မဟာ ကဿပ၏။ အဖါသုကံ၊ မချမ်းသာခြင်းသည်။ ဇာတံ၊ဖြစ်၏။ဝိဟာရေ ယေ၀၊ကျောင်း၌သာလျှင်။နိပ္ဝန္နော၊ အိပ်၏။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံ ပန၊ အဘယ်ခဲတွယ်ဘောဇဉ်ကို။ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊သင့်သနည်း။ ဧတိ၊ဤသို့မေး၏။ဧ၀ရူပံ၊ဤသို့ သဘောရှိသော။ အာဟာရံနာမ၊ အစာမည်သည်ကို။ ဒေထကိရ၊ လှူရလိမ့်မည်ထင်၏။ဧတိ၀ုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ တေန ၀ုတ္တနိယာမေနေ၀၊ ထို ဆိုသောနည်းဖြင့် သာလျှင်။ သမ္မာဒေတ္ထာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။အဒံသု၊ လှူကုန်၏။သော၊ ထို ပျက်ချော်သော ရဟန်း သည်။အန္တရာမဂ္ဂေ၀၊ ခရီးအကြား၌လျှင်။ ဘတ္တံ ဘုဉ္ဇိတ္ထာ၊ ဆွမ်းစား၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂတော၊ သွားလေ၏။ ထေရောပိ၊ ရှင်မဟာ ကဿပ သည်လည်း။ ဂတဒ္ဒါနေ၊ သွားလေရာအရပ်၌။ မဟန္တံ၊ ပြန့်ပြောသော။ သုခုမ ဝတ္ထံ၊ သိမ်မွေ့ သော ပုဆိုးကို။ လဘိတ္ထာ၊ ရ၍။ အတ္တနာ၊ မိမိနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂတဒဟရဿ၊ သွားသော ပဋ္ဌင်းငယ်အား။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထို ပဋ္ဌင်းငယ်သည်။ တံ၊ ထိုသင်္ကန်းလျှာပုဆိုးကို။ ရဇိတ္ထာ၊ ဆိုး၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နိ၀ါသန ပါရုပနံ၊ ဝတ်ရုံခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။

ထေရော၊ ရှင်မဟာ ကဿပသည်။ ပုနဒိ၀သေ၊ မိုးသောက်သော နေ့၌။ တံ ဥပဋ္ဌာကကုလံ၊ ထို အလုပ်အကျွေး အိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်

ဘုရား။ တုမ္မာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ အဖါသုကံ၊ မချမ်းသာခြင်းသည်။ ကိရ၊ စင်စစ်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ အမ္မေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဒဟာရေန၊ ပဋ္ဌင်းငယ်သည်။ ဝုတ္တာနိယာမေနေဝ၊ ပြောဆိုသောအမှတ်ဖြင့်လျှင်။ ပဋိယာဒေတွာ၊ စီရင်စေ၍။ အာဟာရော၊ ဆွမ်းကို။ ပေသိတော၊ စေလွှတ်အပ်၏။ ပရိဘုဋ္ဌိတွာ၊ စားသောက်၍။ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ဖါသုကံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်ပြီလော။ ဧုတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ် နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဟာရံပန၊ ကျောင်းသို့ကား။ ဂန္ဓွာ၊ ရောက်သည်ရှိသော်။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ နိသိန္နံ၊ နေသော။ တံ ဒဟရံ၊ ကို။ အာဝုသော။ ငါ့ရှင်။ တယာ၊ သင်သည်။ ဟိယျော၊ ယမန်နေ့က။ ဧဒံနာမ၊ ဤမည်သော အမှုကို။ ကတံကိရ၊ ပြုသတတ်လော။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဧဒံ၊ ဤအမှုသည်။ ပဋ္ဌဝီတာနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အနနုဗ္ဗဝိကံ၊ မလျောက်ပတ်။ ဝိညတ္တိ ကတွာ၊ ဝိညတ်ပြု၍။ ဘုဋ္ဌိတုံ၊ စားခြင်းငှါ။ နဝဋ္ဌတိ၊ မအပ်။ ဧဒတိ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းငယ်သည်။ ကုဋ္ဌိတွာ၊ အမျက်ထွက်၍။ ထေရေ၊ ရှင်မဟာကဿပ၌။ အာဃာတံ ဗန္ဓိတွာ၊ ရန်ပြုးဖွဲ့၍။ ပုရိမဒိဝသေ၊ ရှေးဖြစ်သောနေ့၌။ ဥဒကမတ္တံ၊ ရေနွေးမျှကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ မုသာဝါဒံ၊ မဟုတ်မမှန်ဆိုခြင်းကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ဥပဋ္ဌာက ကုလေ၊ အလုပ်အကျွေး ဒါယကာအိမ်၌။ ဘတ္တမုဋ္ဌိယာ၊ ထမင်း တလုပ် တဆုပ်ကို။ ဘုတ္တ ကာရကာ၊ စားခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ မံ၊ ကို။ ဝိညတ္တိ ကတွာ၊ တောင်း၍။ ဘုဋ္ဌိတုံ၊ စားခြင်းငှါ။ နဝဋ္ဌတိတိ၊ မအပ်ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဝတ္ထုံပါ၊ သက်နှိုးလျှာ ပုဆိုးကိုလည်း။ တေန၊ ထို ရှင်မဟာ ကဿပသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပဋ္ဌာကသော ဝ၊ အလုပ်အကျွေး တပည့်အား သာလျှင်။ ဒိန္နံ၊ မျက်နှာကြည့်၍ ပေး၏။ ထေရဿ၊ ရှင်မဟာကဿပ၏။ ကမ္မံ၊ ပြုလေသော အမှုအရာသည်။ အဟောဘာရိယံ၊ ဩဇာ-ဝန်လေးလှ၏တကား။အဿ၊ ထိုရှင်မဟာကဿပ၏။ ကတ္ကမ္ဘယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သည်နှင့် ယှဉ်သည်ကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ အပြုံးထားလျက်။ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သော နေ့၌။ ထေရေ၊ ရှင်မဟာကဿပ သည်။ ဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပဝိသန္တေ၊ ဝင်သည် ရှိသော်။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ သြဟိယိတွာ၊ချန်ရစ်၍။ ဒဏ္ဍံ၊ တောင်ဝှေးတုတ်လှန်ကန်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ပရိဘောဂ ဘာဇနာနိ၊ သုံးရေအိုး, သောက်ရေအိုးတို့ကို။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ခွဲ၍။ ထေရဿ၊ ရှင်မဟာကဿပ၏။ ပဏ္ဏသာလံ၊ နေရာ အရိပ်သခိမ်းကျောင်းကို။ အဂ္ဂိ ဒတွာ၊ မီးတိုက်၍။ ယံ၊ အကြင်ပရိက္ခရာကို။ နဗျာယတိ၊ မီးမလောင်။ တံ၊ ထိုပရိက္ခရာကို။ မဂ္ဂရေန၊ ဆောက်ပုတ်ဖြင့်။ ပဟာရန္တော၊ ပုတ်ခတ်လျက်။ ဘိန္ဒိတွာ၊ ခွဲ၍။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပလာတော၊ ပြေးလေ၏။

သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကာလံကတ္တာ၊ သေ၍။ အဝိစိ မဟာနိရယော၊ အဝိစိငရဲ ကြီး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ မဟာဇနော၊ လူများသည်။ ကထံစကားကို၊ သမုဋ္ဌာ-ပေသုံ၊ ပြောဟောကုန်၏။ ထေရဿ၊ ရှင်မဟာကဿပ၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကော၊ အတူနေတပည့်သည်။ ဩဝါဒမတ္တံ၊ ဆိုဆုံးမကာမျှကို။အသဟန္တော၊ သည်းမခံ ဘဲ။ ကုဋ္ဌိတ္တာ၊အမျက်ထွက်၍။ ပဏ္ဏသာလံ၊ ကျောင်းကို။ ဈာပေတ္တာ၊ မီးတိုက်၍။ ပလာတောကိရ၊ ပြေးသတတ်။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဇကောတိကဿ၊ ရဟန်းတပါးသည်။ အပရဘာဂေ၊ နောက်အဘို့၌။ ရာဇဂဟာ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို။ ဒဋ္ဌု-ကာမော၊ ဖူးမြင်ခြင်းငါအလိုရှိ၏။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္တွာ၊ ရောက်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ ပဋိသန္ထာရံကတ္တာ၊ စကားပြောဟောခြင်းကို ပြုတော်မူ၍။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂတော၊ လာခဲ့သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ပုဗ္ဗော၊ မေးဆော်မူသည်ရှိသော်။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ရာဇဂဟတော၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ ရောက်လာ ပါသည်ဘုရား။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မမပုတ္တသ မဟာကဿပဿ၊ ငါ့သားတော် ဖြစ်သော မဟာကဿပအား။ ခမနိယံ၊ ခံ့ကျန်းပါ၏လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ခမနိယံ၊ ခံ့ကျန်းပါ၏ဘုရား။ ဇုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီးသော်။ အသ၊ ထိုတပည့်တော် ရှင်မဟာကဿပ၏။ ဇကော၊ တယောက်သော။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကောပန်၊ အတူနေ တပည့်သည်ကား။ ဩဝါဒ မတ္တေန၊ ဆုံးမပေးကာမျှဖြင့်။ ကုဋ္ဌိတ္တာ၊ အမျက်ထွက်၍။ ပဏ္ဏသာလံ၊ နေရာကျောင်းကို။ ဈာပေတ္တာ၊ မီးတိုက်၍။ ပလာတော၊ ပြေးလေ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ ဘုရား သည်။ သော၊ ထိုပျက်ချော်သော ပဗ္ဗင်းငယ်သည်။ ဇုဒါနေ၀၊ ယခုသာလျှင်။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ နု ကုဋ္ဌတိ၊ အမျက်ထွက်သည်မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘ၌လည်း။ ကုဋ္ဌတိယေ၀၊ အမျက်ထွက်ဘူးသည် သာလျှင်တည်း။ ဇုဒါနေ၀၊ ယခုသာလျှင်။ ကုဋ္ဌိ ကုဋ္ဌိကို။ ဒူသေတိ၊ ဖျက်ဆီးသည်ကား။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘ၌လည်း။ ဒူသေတိယေ၀၊ ဖျက်ဆီးဘူးသည်သာလျှင်တည်း။ ဇုတိ၀တ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ အတီတံ၊ လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို၊ အာဟရိ၊ ဆောင်တော်မူ၏။

အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်။ ရဇ္ဇံ၊မင်းအဖြစ်ကို။ ကာရေန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဟိမ၀န္တပဒေသေ၊ ဟိမ၀န္တာအရပ်၌။ ဇကော၊ တခုသော၊ သိဂါလ သကုဏော၊

စာပေါင်းသောင်းသည်။ ကုလာဝကံ၊အသိုက်ကို။ကတ္တာ၊ပြု၍။ဝသိ၊နေ၏။အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဒေဝေ ဝဿန္တေ၊ မိုးရွာသည် ရှိသော်။ ကောမဏ္ဍဒေါ၊ မျောက်တခုသည်။ သီတေန၊ အချမ်းဖြင့်။ ကမ္ပမာနော၊ တုန်လှုပ်လျက်။ တံပဒေသံ၊ ထိုအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ သိဂိလော၊ စာပေါင်းသောင်းသည်။ တံ၊ ထိုမျောက်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဝါနရ၊ အိုမျောက်မင်း။ တေ၊ သင်၏။ သီသံ၊ဦးခေါင်းသည်။ မနုဿသ၊ လူ၏။ သီသံဇုဝ၊ ဦးခေါင်းကဲ့သို့ ဖြစ်၏။ တေ၊ သင်၏။ ဟတ္ထပါဒါစ၊ လက်ခြေတို့သည်လည်း။ မနုဿသ၊ လူ၏။ ဟတ္ထပါဒါဇုဝ၊ လက်ခြေကဲ့သို့ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်။ ကေနနု ဝဏ္ဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ တေ၊ သင်၏။အဂါရံ၊နေရာအိမ်သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိသနည်း။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

မဏ္ဍဒေါ၊ မျောက်သည်။မေ၊ ငါ၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်ခြေတို့သည်။ ကိဠာဝိ-အတ္ထိ၊ အဂယ်၍ကားရှိကုန်၏ရှင်။ပနတထာပိ၊ထိုသို့ရှိကုန်သော်လည်း။ယာယ-ပညာယ၊ အကြင် ပညာဖြင့်။ ဝိစာရေတွာ၊ စိစဉ်၍။ အဂါရံ၊ နေရာအိမ်ကို။ ကရေယုံ၊ ပြုရာ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ သာပညာ၊ ထိုပညာသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟု။ စိန္တေတွာ၊ကြံ၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဝိညာပေတုကာမော၊ သိစေလိုသည် ဖြစ်၍။ ဇုမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ဆို၏။

သိဂိလ၊ အဆွေစာပေါင်းသောင်း။ မေ၊ ငါ၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ မနုဿသ၊ လူ၏။ သီသံဇုဝ၊ ဦးခေါင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏။ ဟတ္ထပါဒါစ၊ ငါ၏လက်ခြေတို့သည်လည်း။ မနုဿသ၊ လူ၏။ ဟတ္ထပါဒါဇုဝ၊ လက်ခြေတို့ကဲ့သို့။အဟု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယာပညာ၊ အကြင်ပညာသည်။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌။ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မေ၊ ငါ့အား။ သာပညာ၊ ထိုပညာသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမျောက်ကို။ ဝေရူပဿ၊ ဤသို့ပညာမှ ကင်းသော သဘောရှိသော။ တဝ၊ သင်အား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ဃရာဝါသော၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌ နေသောသူ၏ အမှုကိစ္စသည်။ ဇဗ္ဗိဿတိ၊ ပြည့်စုံလေအံ့နည်း။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ဂရဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချလိုသော။ သိဂိလော၊ စာပေါင်းသောင်းဌက်သည်။ ဇုမံ ဂါထာဒ္ဒယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဝါနရ၊ ဟယ်မျောက်။ အနဝဋ္ဌိတ စိတ္တသ၊ မတည်တံ့ မငြိမ်ဆိတ်သော စိတ်ရှိထသော။ လဟုစိတ္တသ၊လျင်သောစိတ်အကြီးရှိထသော၊ နိစ္စံ အဒ္ဓုဝသီလသ၊

အမြဲလျှင် သီတင်းမရှိထသော။ ဒုဿီနော၊ အဆွေခင်ပွန်းကို ဖျက်တတ်သော သူအား။ သုခဘာဝေါ၊ ချမ်းသာသောအဖြစ်သည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။

ကပိ၊ မျောက်မိုက်။ သောတ္ထိ၊ ထိုသင်သည်။ အာနုဘာဝံ၊ အာနုဘော်ကြီးအံ့ သည်ကို။ ကရဿု၊ ပြုလေလော့။ သီလိယံ၊ ပျက်စီးခြင်းကို။ ဝိတိဝတ္တဿု၊ လွန်လေလော့။ သီတဝါတ ပရိတ္တာဏံ၊ ချမ်းအေးခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော လေကို တားမြစ်ရာ တားမြစ်ကြောင်း ဖြစ်သော။ ကုဋ္ဌဝံ၊ နေရာကုဋ္ဌိကို။ ကရဿု၊ ပြုလေလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုအ။

မဏ္ဍဋ္ဌော၊ မျောက်သည်။ အယံ၊ ဤစာပေါင်းသောင်းငှက်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ အနဝဇ္ဇတစိတ္တံ၊မရဝ် မတည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။လဟုစိတ္တံ၊ ဆေ့သော စိတ်ရှိသည်ကို လည်းကောင်း။ မိတ္တဒုဿိ၊ အဆွေခင်ပွန်းယုတ်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။အဒ္ဓုဝ သီလံ၊ မမြဲသောသီလရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဧဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အယ္ယ၊ ထိုစာပေါင်းသောင်းအား။ မိတ္တ-ဒုဿိဘာဝံ၊ အဆွေခင်ပွန်းယုတ်၏ အဖြစ်ကို။ ဒယိဿာမိ၊ပြုအံ့ဟူ၍။ ကုလာ-ဝကံ၊ အသိုက်ကို။ ဝိဇ္ဇိသိတ္ဝာ၊ ဆုတ်ဖဲ့ ဖျက်ဆီး၍။ ဝိပ္ပကိရိ၊ ဖရိဖရဲ ပြု၏။ သကုဏော၊ စာပေါင်းသောင်းသည်။ တသ္မိံ၊ ထိုမျောက်သည်။ ကုလာဝကံ၊ စာသိုက်ကို။ ဂဏ္ဍန္ရေဝေ၊ လုယက်၍ ယူလေသော်လျှင်။ ဧကေန ပသေန၊ နံပါးတဘက်ဖြင့်။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ ပလာယိ၊ ပြေးရလေ၏။

သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဤတရားဒေသနာကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်တော်မူ၍။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ သမောဓာနေသိ၊ ပေါင်းတော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ မဏ္ဍဒ္ဒေ၊ မျောက်သည်။ ကုဋ္ဌိဒ္ဒုသက ဘိက္ခု၊ ကျောင်းကို ဖျက်ဆီးသော ရဟန်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေ၏။ သိဂါလ သကုဏော၊ စာပေါင်းသောင်းငှက်သည်။ ကဿပေါ၊ ကဿပသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်လေ၏။ ဣသိ၊ ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ သမောဓာနေတ္ဝာ၊ ပေါင်း၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘ၌လည်း။ သော၊ ထိုရဟန်းယ်သည်။ သြဝါဒကွဏော၊ ဆို ဆုံးမသော ခဏ၌။ ကုဇ္ဈိတ္ဝာ၊ အမျက်ထွက်၍။ ကုဋိံ၊ စာပေါင်းသောင်းသိုက်ကို။ ဒုသေသိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ မမ ပုတ္တဿ၊ ငါ့သားတော်ဖြစ်သော။ ကဿပဿ၊ ကဿပအား။ ဝေရုပေန၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဗာလေန၊ မလိမ္မာသောသူနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝသနတော၊ နေခြင်းထက်။ ကေကာယေဝ၊ တယောက်ထီးတည်း သာလျှင်။ နိဝါသော၊ နေခြင်းသည်။ သေယ္ယော၊ မြတ်၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၆၁။ စရံ စရန္တော၊ကလျာဏမိတ္တကို စိတ်ဖြင့်သွားလာရှာဖွေသောသူသည်။ အတ္ထနော၊ မိမိထက်။ သေယ္ယံ၊ သီလအစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ဖြင့် လွန်မြတ်သောသူကိုလည်းကောင်း။ အတ္ထနော၊ မိမိနှင့်။ သဒိသံ၊ ဂုဏ်အားဖြင့် တူသောသူကိုလည်းကောင်း။ စေ နာဓိဂစ္ဆေယ္ယ၊ အကယ်၍ မရခြားအုံ့။ ဧကစရိယံ၊ တယောက်တည်းသာ ကျင့်ခြင်းကို။ ဒဠှံ၊ မြဲစွာ။ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား။ သဟာယတာ၊ အဆွေခင်ပွန်းဟု ဆိုအပ်သော သီလစသော ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်။ ဗာလေ၊ မလိမ္မာသောသူ၌။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ မိမိဆုံးမ၍မရသောသူမိုက်နှင့်နေသဖြင့် ကျေးဇူးမရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဧကစရိယံ၊ တယောက်တည်းသာကျင့်ခြင်းကို။ ဒဠှံ၊မြဲစွာ။ ကယိရာ၊ပြုကျင့်ရာ၏။ ဇုတိအာဟ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ စရန္တိ၊စရံဟူသည်ကား။ဇုရိယာပထ စာရံ၊ ဇုရိယာပုထ်ဖြင့် သွားခြင်းကို။ အဂ္ဂဟေတ္မာ၊ မယူမူ၍။ မနသာစာရော၊ စိတ်ဖြင့် ကျက်စားခြင်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ကလျာဏမိတ္တံ၊ ကလျာဏ မိတ္တကို။ ပရိယေသန္တော၊ စိတ်ဖြင့်ရှာလေ့ရှိသည်။ ဇုတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ သေယ္ယံသဒိသ မတ္တနောတိ၊မတ္တနောဟူသည်ကား။အတ္ထနော၊၏။ သီလ သမာဓိ-ပညာဂုဏေဟိ၊ သီလ သမာဓိ ပညာဂုဏ်တို့ထက်။ အဓိကတရံဝါ၊ လွန်သောသူကိုလည်းကောင်း။ သဒိသံဝါ၊ တူသောသူကိုလည်းကောင်း။ နလဘေယျစေ၊ မရသည်ဖြစ်ငြားအုံ့။ ဧကစရိယန္တိ၊ဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧတေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်တို့တွင်။ သေယ္ယံ၊ မြတ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူး ရှိသောသူကို။ လဘ-မာနော၊ ရသောသူသည်။ သီလာဒီဟိ၊ သီလစသည်တို့ဖြင့်။ ဝနုတိ၊ ပွားမ်ား၏။ သဒိသံ၊ တူမျှသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ လဘမာနော၊ ရသောသူသည်။ နပရိဟာယတိ၊ မယုတ်။ ဟီနေနပန၊ မိမိအောက် ယုတ်မာသော ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်ကား။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကောတာ၊ တပေါင်း တယှက်တည်း။ ဝသန္တော၊ နေသောသူသည် လည်းကောင်း။ ဧကောတာ၊ တကွနက်။ သမ္ဗောဓ ပရိဘောဂံ၊ သံဝါသ သမ္ဗောဓ အတူတကွစားသောက်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသောသူသည် လည်းကောင်း။ သီလာဒီဟိ၊ သီလစသည်တို့မှ။ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဝေရ္ဗေါ ။လ။ အနုဒယာယာတိ၊အနုဒယာယဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။ ဝေရ္ဗေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ နသေဝိတဗ္ဗော၊ မမှီဝဲအပ်။ နဘဇိတဗ္ဗော၊မချဉ်းကပ်အပ်။နပယိရုပါသိတဗ္ဗော၊မဆည်းကပ်အပ်။အနုကမ္ပာယ၊ သနားခြင်းကို။ အညတြ၊ ထား၍။ နသေဝိတဗ္ဗော၊ မမှီဝဲအပ်။ အနုဒယာယ၊ အဘန် တလဲလဲ သနားခြင်းကို။ အညတြ၊ ထား၍။ နပယိရုပါသိတဗ္ဗော၊ ဆည်းကပ်အပ်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကာရဏ်ံ၊ သနားခြင်းကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။

အယံ၊ ဤသူသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ နိသာယ၊ မှီ၍။ သိလာဒိဟိ၊ သီလ စသည်တို့ဖြင့်။ ဝနိသတိ၊ ပွားသည် ဖြစ်လတ္တံ့။ တမှာ ပုဂ္ဂလာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှ။ ကိဠိ၊တစုံတခုကို။ အပစ္စာသိသန္တော၊ မတောင့်တတဲ့။ တံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ သင်္ကိတံ၊ ချီးမြှင့်ခြင်းငှါ။ သစေ သတ္တောတိ၊ အကယ်၍ တတ်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဇာတ္ကေတံ၊ ဤသို့တတ်နိုင်ခြင်းသည်။ ကုသလံ၊ ကောင်း၏။ နောစေ သတ္တောတိ။ အံ့။ ကေစရိယံ၊ တယောက်ထီးတည်း ကျင့်ခြင်းကို။ ဒဠ္ဠံ၊ မြဲစွာ။ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။ ကေဘာဝ မေဝ၊ တယောက်တည်း၏ အဖြစ်ကိုသာလျှင်။ ထိရံကတ္တာ၊ မြဲစွာပြု၍။ သဗ္ဗဇုရိယာ–ပထေသု၊ အလုံးစုံသော ဇုရိယာပုထ်တို့၌။ ကေကောဝ၊ တယောက်တည်းသာလျှင်။ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့် နည်းဟူမူကား။ နတ္ထိဗာလေ သဟာယတာတိ၊ သဟာယတာ ဟူသည်ကား။ သဟာယတာနာမ၊ သဟာယတာ မည်သည်ကား။ စူဠသီလံ၊ စူဠသီလကို လည်းကောင်း။ မဇ္ဈိမ–သီလံ၊မဇ္ဈိမသီလကိုလည်းကောင်း။ မဟာသီလံ၊ မဟာသီလကို လည်းကောင်း။ ဒသ ကထာဝတ္ထူနိ၊ ဆယ်ပါးသော ကထာဝတ္ထုတို့ကိုလည်းကောင်း။တေရသ–ဓုတင်ဂုဏာ၊ တဆယ့်သုံးပါးသော ဓုတင်ဂုဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝိပဿနာ–ဂုဏာ၊ဝိပဿနာဂုဏ်တို့ကိုလည်းကောင်း။ စတ္တာရော မဂ္ဂါ၊လေးပါးသောမဂ်တို့ကိုလည်းကောင်း။စတ္တာရိ ဖလာနိ၊ လေးပါးသော ဖိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း။ တိသော ဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကို လည်းကောင်း။ ဆအဘိညာ၊ အဘိညာ၌ခြောက်ပါးတို့ကို လည်းကောင်း။ အယံ၊ ဤ အလုံးစုံသည်။ သဟာယတာ၊ သဟာယတာ မည်၏။ ဒေသော ဂုဏော၊ ဤသို့ သဘောရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးသည်။ ဗာလံ၊ မလိမ္မာသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။နိသာယ၊ မှီ၍။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇုတိ ဇုမိနာ–ကာရဏေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ ကေကောဝ၊ လျှင်။ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ အာဂန္တုကော ဘိက္ခု၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်က လာသော ခရီးသွားရဟန်းသည်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္တော ၊ ရောက်၏။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဗဟူပိ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်လည်း။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊လောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ပါဝုဏိ–သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဒေသနာ၊ တရားဟောခြင်းသည်။မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ မဟာကဿပတ္တေရ သဒ္ဓိဝိဟာရိက ဝတ္ထု၊သည်။

ဇုတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၅-ဗာလဝဂ္ဂ၊ ၃-အာနန္ဒသေဋ္ဌိ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ.... ရှင်မဟာကဿပ၏ သဒ္ဓိဝိဟာရိက ဝတ္ထုဟု ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ အာနန္ဒာ သူဌေးဝတ္ထုဟု ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ပုတ္တာမတ္တိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ပုတ္တာမတ္တိတိ ဧကမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ပုတ္တာမတ္တိ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ အာနန္ဒ သေဋ္ဌိ၊ အာနန္ဒာ သူဌေးကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အာနန္ဒသေဋ္ဌိနာမ၊ အာနန္ဒာ အမည်ရှိသော သူဌေးသည်။ စတ္တာလီသ ကောဋိဝိသဝေါ၊ ကုဋေ လေးဆယ် ကြွယ်ဝသော ဥစ္စာရှိ၏။ မဟာမစ္ဆရီ၊ အလွန်ဝန်တိုခြင်းရှိသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ သော၊ ထိုအာနန္ဒာ သူဌေးသည်။ အန္တနုမာသံ၊ လခွဲတကြိမ်။ ဥတကေ၊ ပေါက်တော် သားချင်း, အဆွေအမျိုးတို့ကို။ သန္ဓိပါတေတွာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ မူလ-သိရိ ံနာမ၊ မူလသိရိအမည်ရှိသော။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ တိသု ဝေလာသု၊ သုံးပါး သောအခါတို့၌။ ဝေါ၊ ဤသို့။ ဩဝဒတိကိရ၊ ဆုံးမသတတ်။ ဧဒံ စတ္တာလီသ ကောဋိဓနံ၊ ဤကုဋေလေးဆယ်သော ဥစ္စာကို။ ဗဟူတိ၊ များလှပြီဟု၍။ သည်၊ အမှတ်ကို။မာကရိ၊ မပြုလင့်။ဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ နဒါတဗ္ဗံ၊ မပေးအပ်။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဥပ္ပါဒေတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧကေကမ္ပိ ကဟာပဏံ၊ တသပြာ တသပြာသော ဥစ္စာကို လည်း။ ဝယံ၊ ပျက်ခြင်းကို။ ကရောန္တသ၊ ပြုသောသူအား။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ဒိယတေဝ၊ ကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။

အဠနာနံ၊ မျက်စဉ်းတို့၏။ ခယံ၊ ကုန်ခြင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥပစိကာနဠ၊ ခြင်္သေ့၏လည်း။ အာစယံ၊ ဆည်းပူးအပ်သော တောင်ပို့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မဂူနဠ၊ ပျားတို့၏လည်း။သမာဟာရံ၊ပန်းရက်ယူခြင်းကို။ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ ဃရံ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ ဘောင်၌။ အာဝသေ၊ နေရာ၏။ ဧဒိတိ၊ ဤသို့ ဆုံးမ၏။

သော၊ ထိုသူဌေးသည်။အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဠ္ဍ မဟာနိမိယော၊ ရွှေအိုးကြီး ငါးလုံးတို့ကို။ ပုတ္တဿ၊ သားအား။ အနာစိက္ခိတ္ဝာ၊ မကြားမူ၍။ ဓနနိဿိတော၊ ဥစ္စာကိုမှီသည်ဖြစ်၍။ မဏ္ဍေရ မလံ၊ ဝန်တိုခြင်း ဟူသော အညစ်အကြေးကို။ အလိနော၊ လိမ်းကျံလျက်။ ကာလံ-

ကတ္တာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။တသေဝ နဂရသ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၏လျှင်။ ကေသို့၊ တခုသော။ဒွါရ ဂါမကေ၊ ပြည်တံခါးနှင့် နီးသောရွာ၌။စက္ကာလာနုံ၊ဒွန်းစက္ကား တို့၏။ ကုသသဟာသံ၊ အမျိုးတထောင်သည်။ပဋိဝသတိ၊ နေ၏။တတ္ထ၊ ထိုရွာ၌။ ကေသဿ စက္ကာလိယာ၊ ဒွန်းစက္ကားမ တယောက်၏။ကုစ္ဆိ သို့၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ဂဏှိ၊၏။ရာဇာ၊သည်။တဿ၊ ထိုအာနန္ဒာသူဌေး၏။ ကာလံကိရိယံ၊ သေခြင်းကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။အဿ၊ထိုအာနန္ဒာသူဌေး၏။ပုတ္တံ၊သားဖြစ်သော။ မူလသိရိ၊ မူလသိရိကို။ ပဏ္ဏောသာပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ သေဋ္ဌိဌာနေ၊ သူဌေး အရာ၌။ ဌပေသိ၊ တင်ထား၏။တဋ္ဌိ စက္ကာလကုလ သဟဿံ၊ ထို ဒွန်းစက္ကားမျိုး တခုထောင်သည်။ ကေတောဝ၊ တကွနက်လျှင်။ ဘတိယာ၊ အခဖြင့်။ ကမ္ဘံကတ္တာ၊ အမှုကိုလုပ်ဆောင်၍။ဇိစမာနံ၊ အသက်မွေးကြသည်ရှိသော်။တဿ၊ ထိုအာနန္ဒာ သူဌေး၏။ ပဋိသန္ဓိဂ္ဂဟဏတော၊ ပဋိသန္ဓေ နေသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဘတိ၊ အခကို။နေဝလဘတိ၊ မရ။ ယာဝန မတ္တံပိ၊ မျှလောက်ရုံမျှကိုလည်း။ နလဘတိ၊ မရ။ တတောပရံ၊ ထိုမှနောက်၌။ တေ၊ထို ဒွန်းစက္ကားတို့သည်။ မယံ၊ငါတို့သည်။ ဘတ္တာပိ ကျွံ၊ထမင်းတဆုပ်ကို။ နလဘတိ၊ မရဘဲရှိ၏။ တေရတိ၊ ယခုအခါ၌။ ကမ္ဘံ၊ အမှုကို။ ကရောန္တာပိ၊ ပြုကုန်သော်လည်း။ ပိဏ္ဍာဘတ္တမ္ပိ၊ တလုပ်သော ထမင်းကို မျှလည်း။ နလဘာမ၊ မရကြကုန်။အမှာကံ၊ငါတို့၏။အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ကာလ-ကဏ္ဏိယာ၊ သူယုတ်သည်။ ဘရိတဗ္ဗန္တိ၊ ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏ဟု။ ဒွေ ကောဋ္ဌာသာ၊ နှစ်စုတို့သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ တဿ၊ ထို အာနန္ဒာသူဌေး၏။မာတာပိတရော၊ အမိ, အဘတို့သည်။ဝိသုံ၊ အသီး။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ဝိဘဇိတ္တာ၊ခွဲခြမ်းဝေဘန်၍။ ဒုမသို့ ကုလေ၊ ဤအမျိုး၌။ ကာလကဏ္ဏီ၊ သူယုတ်မာသည်။ ဥပ္ပန္နာတိ၊ ဖြစ်ကုန်၏ဟု။ တဿ၊ ထိုအာနန္ဒာသူဌေး၏။ မာတရံ၊ အမိကို။ နိဟရိ သု၊ နှင်ထုတ်ကုန်၏။

သာပိ၊ ထိုအမိသည်လည်း။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ သော၊ ထိုသူယေ သည်။ ကုစ္ဆိဂတော၊ အမိဝမ်း၌ တည်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေ လောက်။ ယာဝနမတ္တမ္ပိ၊ မျှလောက်ရုံသော ထမင်းကိုမျှလည်း။ကိဉ္စေန၊ ဆင်းရဲ ပြုပြင်စွာ။ လတိတ္တာ၊ ရ၍။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွားမြင်၏။ တဿ၊ ထို သူယေ၏။ ဟတ္ထာစ၊ လက်တို့ သည်လည်းကောင်း။ ပါဒါစ၊ခြေတို့ သည်လည်း ကောင်း။ အက္ခိနိစ၊ မျက်စိတို့ သည်လည်းကောင်း။ကဏ္ဏာစ၊ နားတို့သည်လည်း ကောင်း။ နာသာစ၊ နှာခေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ မုခဉ္စ၊ ခံတွင်းသည်လည်း ကောင်း။ ယထာဌာနေ၊ ရှိမြဲတိုင်းသော အရပ်၌။ နဲ အဟေ သုံ၊ မဖြစ်ကုန်။ သော၊ ထိုသူယေသည်။ဝေရူပေန၊ဤသို့သောရှိသော။အဂ်ိ ကြီး ၄ယ် ၍ကြီးခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံ၏။ ပံသုပိသာစကောဝိယ၊ မြေဝုတ်ဘီလူး

ကဲ့သို့။အတိုရိရှုပေါ်၊ အလွန်အဆင်းမလှသည်။အဟောသိ၊ ၏။ဒေဝသန္တေဝိ၊ ဤသို့ အဆင်းမလှ အရှုပ်တန်သည် ဖြစ်ပြားသော်လည်း။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ မာတာ၊ အမိသည်။နုပရိစ္ဆဒိ၊မစ္ဆန့်မပစ်ရက်။ဟိ၊ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ ကုန္ဓိယံ၊ဝမ်း၌။ ဝသိတ-ပုတ္တသ္မိံ၊ အောင်း၍နေသောသား၌။သိနေဟော၊အမိ၏ ချစ်ခြင်းသည်။ ဗလဝါ၊ အားကြီးသည်။ဟောတိ။ဖြစ်၏။သာ၊ ထိုအမိသည်၊ တံ၊ ထိုသားငယ်ကို။ ကိဉ္ဇေန၊ ဆင်းရဲပြုခြင်းသဖြင့်။ပေါသယမာနာ၊ မွေးကျွေးသုတ်သင်လျက်။တံ၊ ထိုသားငယ်ကို။အာဒါယ၊ချီ၍။ဂတဒိဝသေ၊ သွားသောနေ့၌။ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။အလဘိတ္တာ၊ မရသောကြောင့်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ကတ္တာ၊ ထားခဲ့၍။ သယမေဝ၊ မိမိချည်းသာ လျှင်။ဂတဒိဝသေ၊သွားသောနေ့၌။ဘတိ်၊အခကို။လဘတိ၊၏။အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ပိဏ္ဍာယစရိတ္တာ၊ထမင်းတောင်း၍။ ဇိဝိတုံ၊ အသက်မွေးခြင်းငှါ၊ သမတ္ထ ကာလေ၊ သွားခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ကာလ၌။ သာ၊ ထိုအမိသည်။ ကပါလကံ၊ အိုးကင်းကွဲကို။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဌပေတ္တာ၊ ထား၍။ တာတ၊ ချစ်သား။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တံ၊ သင်ချစ်သားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်လေကုန်ပြီ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တံ၊ သင့်ကို။ ပေါသေတုံ၊ ကျွေးမွေးသုတ်သင်ခြင်းငှါ။ နသက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်။ ဣမသ္မိံ နဂရေ၊ ဤသာဝတ္ထိပြည်၌။ ကပဏဒ္ဓိကာဒီနံ၊ အထီးကျန်သောသူ, ခရီးသွားသူ စသည်တို့၏။ ပဋိယတ္တာ ဘတ္တာနိ၊ စီရင်အပ်သော ထမင်းတို့သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။တတ္ထ၊ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌။ဘိက္ခာယ စရိတ္တာ၊ ထမင်းတောင်း၍။ ဇီဝါဟိ၊ အသက်မွေးပါလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။တံ၊ ထိုသားငယ်ကို။ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။သော၊ ထိုအာနန္ဒာသူဌေးဖြစ်သော သူငယ်သည်။ ဃရပဋိပါဋိယာ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း။ စရန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အာနန္ဒ သေဋ္ဌိကာလေ၊ အာနန္ဒာ သူဌေးဖြစ်ဘူးသော အခါ၌။ ပုဗ္ဗနိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနံ၊ ရှေးဘဝဖြစ်၍ ကျင်လည်ရာအရပ်သို့။ ဂန္တာ၊ ရောက်၍။ ဇာတိဿရော၊ ဖြစ်ဘူးသည်ကို သိသောညာဏ်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။အတ္တနောဂေဟံ၊မိမိအိမ်သို့။ပါဝိသိ၊ဝင်လေ၏။ တိသုပန ဒ္ဒါရကောဋ္ဌကေ-သု၊ သုံးတန်သော တံခါး မုတ်တို့၌။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ နသက္ကောဝေ၊ ဝင်လာသည်ကို မမှတ်မိ။ စတုတ္ထေ ဒ္ဒါရကောဋ္ဌကေ၊ လေးခုမြောက်သော တံခါးမုတ်၌။ မူလသိရိ သေဋ္ဌိနော၊ မူလသိရိသူဌေး၏။ ပုတ္တကာ၊ တို့သည်။ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥဋ္ဌိတ ဟဒယာ၊ လွန်စွာထိတ်လန့်သော နှလုံးရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ပရောဒိ သု၊ ငိုကြွေး ဟစ်ကြော်ကုန်၏။ အထ၊ ၌။ နံ၊ ထိုအာနန္ဒာ သူဌေး ဖြစ်ဘူးသော သူယုတ်မာကခေလးကို။ သေဋ္ဌိပုရိသာ၊ မူလသိရိ သူဌေး၏ အချင်းအရင်း ကျွန်ယောကျား တို့သည်။ ကာလကဏ္ဏိ၊သူယုတ်ဘီလူး။နိက္ခမ၊ ထွက်လေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ပေါ်ထေတ္တာ၊ ပုတ်ခတ်ထောင်းသတ်၍။နီဟရိတ္တာ၊ ဝင်ထုတ်

၍။ သက်ာရဋ္ဌာနေ၊ တံမြက်ချေးစွန့်ရာ အရပ်၌။ ခိပိ"သု၊ ပစ်ကုန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။အာနန္ဒတ္ထေရေန,အာနန္ဒတ္ထေရံ၊အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ပန္ဆာသမဏေန-ပန္ဆာသမဏံကတ္တာ၊ နောက်လိုက်ရဟန်းပြု၍။ **တနည်းကား**- ပန္ဆာသမဏေန၊ နောက်လိုက်ရဟန်း ဖြစ်သော။ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ အာနန္ဒာမထေရ်နှင့်တကွ။ ဝိဏ္ဏာယ၊. ဆွမ်းအလိုငှါ။ စရန္တော၊ ကြွတော်မူသည်ရှိသော်။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူ၏။ ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ သြလောကေတ္တာ၊ ကြည့်တော်မူ၍။ တေန၊ ထိုအာနန္ဒာသည်။ ပုဗ္ဗော၊ မေးအပ်သည် ရှိသော်။ တံပဝတ္တိ"၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာစိက္ခိတ္တာ၊ ကြားတော်မူ၍။ ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ မူလသိရိ"၊ မူလသိရိ သူဌေးကို။ ပတ္ထေသာပေသိ၊ ခေါ်စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။မဟာဇနကာယာ၊ များစွာသော လူအပေါင်းတို့သည်။ သန္ဓိ-ပတိ"သု၊ စည်းဝေးကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ မူလသိရိ"၊ မူလသိရိသူဌေးကို။ အာမန္တေတ္တာ၊ ခေါ်တော်မူ၍။ တေ"၊ ဤသူကို။ ဇာနာသိ၊ သိ၏လော။ ဇုတိပုဏ္ဏတ္တာ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၍။ နဇာနာမိတိ၊ မသိပါဘုရားဟု။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်သည်ရှိသော်။ တေ၊ သင်၏။ ဝိတာ၊ အဘဖြစ်သော။ အာနန္ဒသေဋ္ဌိ၊ အာနန္ဒာသူဌေးပင်တည်း။ ဇုတိ"ဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ အသဒ္ဒဟန္တော်၊ မယုံသည်ရှိသော်။ အာနန္ဒသေဋ္ဌိ၊ အာနန္ဒာသူဌေး ဖြစ်ဘူးသော သူငယ်။ တေ၊ သင်၏။ ပုတ္တသ၊ သားဖြစ်သော မူလသိရိအား။ ပဠ္ဆ မဟာနိဓိယော၊ ငါးလုံးသော ရွှေအိုးကြီးတို့ကို။အာစိက္ခာဟိ၊ညွှန်ကြားပြသလော့။ဇုတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူလျက်။ အာစိက္ခာပေတ္တာ၊ သည်မှာတလုံး သည်မှာတလုံးရှိ၏ဟု ကြားစေ၍။ သဒ္ဒဟာ-ပေသိ၊ ယုံစေ၏။ သော၊ ထိုမူလသိရိ သူဌေးသည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာ ဘုရားကို။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ တဿ၊ ထိုမူလသိရိ သူဌေးအား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုရကား။ ဇုမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

၆ ၂။ သေဋ္ဌိ၊ သူဌေး။ မေ၊ ငါ့အား။ ပုတ္တာ၊ သားကောင်းရတနာ တို့သည်။ အတ္ထိ၊ကုန်၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဗာလော၊မလိမ္မာသော ထူသည်။တဏ္ဍာယ၊ သားသို့,ဥစ္စာ၌ တပ်ငြိသဖြင့်။ ဝိဟညတိ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲ၏။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဝိဟညဿ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲသောသူအား။ အတ္တာ၊ ဟိ၊မိမိကိုယ်သည်ပင် လျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏ကိုးကွယ်ရာ စောင့်ရှောက်ရာသည်။ နတ္ထိ၊ ရှိ။ ပုတ္တာ၊ သားတို့သည်။ ကုတောအတ္ထိ၊ အဘယ်မှာကိုးကွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ကုတောအတ္ထိ၊အဘယ်မှာ ကိုးကွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ဇုတိ၊ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တဿ၊ထိုဂါထာ၏။အတ္ထော၊ အနက်ကား။မေ၊ ငါ၏။ပုတ္တာ၊သားတို့သည်။ အတ္ထိ၊ရှိကုန်၏။ဓနံ၊ဥစ္စာသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။ဇုတိ၊ သို့။ဗာလော၊လူမိုက်သည်။ပုတ္တ-

တဏှာယစေဝ၊သားသွီးဌ် တပ်ငြိခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ခေါ် တဏှာယစ၊ဥစ္စာဌ် တပ်ငြိခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဟည္တိ ဝိဟည္တိ ဒုက္ခယတိ၊ ဆင်းရဲပင်ပန်း၏။ မေ၊ ဝါ၏။ ပုတ္တာ၊ သားသွီးတို့သည်။ နသိ သု၊ ပျောက်ပျက် သေကျေခဲ့ကုန်ပြီ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝိဟည္တိ၊ပင်ပန်းဆင်းရဲ၏။ နသ ဣ၊ ပျောက်ပျက်ကုန်၏။ ဇုတိ၊သို့။ ဝိဟည္တိ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲ၏။ နသိ သ ဣ၊ ပျောက်ပျက်ကုန်လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝိဟည္တိ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲ၏။ခေါ်ဝ၊ဥစ္စာဌ်လည်း။ ဧသေ ဝ ခေါ ဟေ၊ ဤခည်းလျှင် ခည်းရှိ၏။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ဆဟာကာရေဟိ၊ ခြောက်ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ဝိဟည္တိ၊ ဆင်းရဲပင်ပန်း၏။ ပုတ္တေ၊သားသွီးတို့ကို။ ပေါသိ သာမိတိ၊ မွေးကျွေးအံ့ဟု၍။ ရတ္တိ ံ စ၊ညဥ်ဌ်လည်းကောင်း။ ဒိဝါ စ၊ နေ့ဌ်လည်းကောင်း။ ထလ ဇလ-ပထာဒီသု၊ လှည်းကြောင်းခရီး, ရေကြောင်းခရီးစသည်တို့ဌ်။ နာနပ္ပကာရတော၊ အထူးထူး အပြားပြားဖြင့်။ ဝါယမန္တောပိ၊ လုံ့လပြုသော သူသည်လည်း။ ဝိဟည္တိ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲ၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဥပ္ပါဒေ သာမိတိ၊ ဖြစ်စေအံ့ဟု၍။ ကသိ ဝါ ဝိဇ္ဇာဒီနိ၊ လယ်လုပ်ခြင်း ကုန်သွယ်ခြင်း စသည်တို့ကို။ ကရောန္တောပိ၊ ပြုသောသူသည်လည်း။ ဝိဟည္တေ ဝ၊ ပင်ပန်းဆင်းရဲသည် သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိဟည္တိ သ၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းသည်သာလျှင် ဖြစ်သောသူအား။ အတ္တာ ဟိ၊ မိမိကိုယ်သည်ပင်လျှင်။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ နတ္ထိ၊ ကိုးကွယ်ရာ မဖြစ်နိုင်။ မရဏမ္ပေ ဝ၊ သေရအံ့သော ညောင်စောင်းဌ်လျှင်။ နိ ဝ ဣ ဿ၊ အိပ်စဉ်။ မာရဏာ ဣ ဟိ၊ သေခြင်းအဆုံးရှိကုန်သော။ ဝေဒနာ ဟိ၊ ဝေဒနာတို့ဖြင့်။ အဋ္ဌ ဇာ လာ ဟိ ဝိယ၊ မီးလျှံတို့ကဲ့သို့။ သရီရေ၊ ကိုယ်ဌ်။ ပရိဒဟ္ယမာနဿ၊ ပူလောင်သောသူအား။ သန္ဓိ ဗန္ဓနေသု၊ အစေ့အစပ် ဖွဲ့အပ်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်။ ဘိဇ္ဇမာနေသု၊ ကွဲပြားကုန်သည်ရှိသော်။ အဋ္ဌိ သဃာ ဌေသု၊ ရိုးဆက်အပေါင်းတို့သည်။ ဘိဇ္ဇမာနေသု၊ ပျက်ခဲ့ကုန်သည်ရှိသော်။ ပရလောကံ၊ တမလွန်ဘဝကို။ နိ ဗ္ဗိ လေတ္တာ၊ မျက်စိမှိတ်၍။ ဇရခလောကံ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝကို။ ဥ ဗ္ဗိ လေတ္တာ၊ မျက်စိဖွင့်၍။ ပဿ ဣ ဿ ဣ ဿာ ပိ၊ ကြည့်သောသူအားလည်း။ ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ဒ္ဒိ ဗ္ဗတ္တုံ၊ နှစ်ကြိမ်။ နာ ပေ တ္တာ၊ ရေချိုး၍။ တိ ဗ္ဗတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ဘောဇေ တ္တာ၊ ထမင်းစား၍။ ဂန္ဓ မာလာ-ဒီဟိ၊ နံ့သာပန်း စသည်တို့ဖြင့်။ အလင်္ကရိတ္တာ၊ တန်းဆာဆင်၍။ ယာ ဝ ဇီ ဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ဥ ပ ဋ္ဌာ ယ ပိ၊ မွေးကျွေးသော်လည်း။ သဟာယ ဘာ ဝေန၊ အဆွေခင်ပွန်း၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဒုက္ခ ပရိ ဇ္ဇ ဏံ၊ ဆင်းရဲမှစောင့်ရှောက် တားမြစ်ခြင်းကို။

ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ အသမတ္ထတာယ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။အတ္တာဟိ၊ မိမိကိုယ်သည်ပင်လျှင်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နတ္ထိ၊ ကိုးကွယ်ရာ မဖြစ်နိုင်။ ပုတ္တာ၊ သားသွေးတို့သည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှာကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်နိုင်အံ့နည်း။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။ ကုတော၊အဘယ်မှာ ကိုးကွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ ပုတ္တာဝါ၊ သားသွေးတို့သည်လည်းကောင်း။ ဓနံဝါ၊ ဥစ္စာသည်လည်းကောင်း။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုဆင်းရဲဝေဒနာရှိသောအခါ၌။ ကိမေဝ၊အဘယ်သို့လျှင်။ ကရိဿန္တိ၊ တားမြစ်ခြင်းကို ပြုကုန်လတ္တံ့နည်း။ အာနန္ဒသေဋ္ဌနောပိ၊ အာနန္ဒာသူဌေးသည်လည်း။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ အဒတ္ဝာ၊ မပေးမူ၍။ ပုတ္တာ သ၊ သား၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ နိဓိံ၊ ရွှေအိုးကို။ သဏ္ဌာပေတ္ဝာ၊ ကောင်းစွာတည်စေ၍။ ပုဗ္ဗေဝါ၊ မသေမီရှေးအဘို့၌လည်းကောင်း။ မရဏ မဉ္စေ၊ သေရအံ့သော ညောင်စောင်း၌။နိပ္ပန္နသ၊အိပ်စဉ်။ဇုဒါနိဝါ၊ ယခုအခါ၌လည်းကောင်း။ ဇုမံဒုက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲခြင်းသို့။ ပတ္တာသ၊ ရောက်သူအား။ ပုတ္တာ၊ သားတို့သည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှာကိုးကွယ်ရာဖြစ်အံ့နည်း။ ဓနံ၊ဥစ္စာသည်။ ကုတော၊ အဘယ်မှာ မှီခိုရာဖြစ်အံ့နည်း။ ပုတ္တာဝါ၊ သားသွေးတို့သည်လည်းကောင်း။ ဓနံဝါ၊ဥစ္စာသည်လည်းကောင်း။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို။ ဟရိံသု၊ ဆောင်ကုန်အံ့နည်း။ ကိံ ဝါ၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်လည်း။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒယိံသု၊ ဖြစ်စေကုန်အံ့နည်း။ ဇုတိအယံ၊ ဤသည်ကား။ အတ္ထော၊ ဂါထာ၏အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ စတုရာသီတိယာ ပါဏ သဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်း ထေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကိုသိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေသနာ၊ တရား ဟောခြင်းသည်။ မဟာဇနသ၊လူအပေါင်းအား။ သာတ္ထိကာ၊အကျိုးရှိသည်။အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

တတိယံ၊ သော။ အာနန္ဒသေဋ္ဌိဝတ္ထု၊ သည်။
ဇုတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၅-ဗာလဝဂ္ဂ၊ ၄-ဂဏ္ဍိဘေဒက စောရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ...အာနန္ဒာ သူဌေးဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်အဖွင့်ကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ ဂဏ္ဍိဘေဒကစောရ ဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်အဖွင့်ကို ပြုခြင်းငှါ ယော ဗာလောတိ-စသောပါဠိကို မိန့်အပ်၏။

ယောဗာလောတိ ဇုမံဓမ္မဒေသနံ၊ယောဗာလော-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သဗ္ဗာ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။

ဝိဟာရန္တေ၊ နေတော်မူသည်ရှိသော်။ ဂဏ္ဍိဘေဒက စောရေ၊ ဂဏ္ဍိဘေဒက အမည်ရှိကုန်သော ခိုးသူတို့ကို။ အာရဇ္ဇ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော တော်မူ၏။

ဒွေ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော။ သဟာယကာ၊ သူငယ်ချင်းဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ၊ တရားနာခြင်းငှါ။ ဂန္တွန္တေန၊ သွားသော။ မဟာဇနေန၊ လူအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း တော်သို့။ ဂန္ဒွာ၊ ရောက်၍။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကား ကို။ အသောသိကိရ၊ နာရသတတ်။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂဟ္ဏပဝံ၊ ယူအပ်သောဥစ္စာကို။ ဩလောကေသိကိရ၊ ကြည့်သတတ်။ တေသု၊ ထိုနှစ်ယောက်တို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏမာနော၊ နာသည်ရှိသော်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ဒုတရော၊ ခိုးသူတယောက်သည်။ ဧကဿ၊ တရားနာ သော သူတယောက်၏။ ဒုဿဏ္ဍေ၊ ပုဆိုးစွန်း၌။ ဗဒ္ဓံ၊ထုပ်အပ်သော။ ပဏ္ဍမာသက- မတ္တံ၊ ငါးပဲမျှသော ဥစ္စာငွေကို။ လဘိ၊ ရ၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏၊ တံ၊ ထိုငွေစ ငါးပဲသည်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပါကဘတ္တံ၊ ဝန်ခြင်း ဟင်းလျှာတို့သည်။ ဇာတံ၊ ဖြစ်၏။ ဒုတရဿ၊ တရားနာသောခိုးသူ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နပဗ္ဗတိ၊ မချက်ရ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုတရားနာခိုးသူကို။ သဟာယကော စောရော၊ သူငယ် ချင်း ခိုးသူသည်။ အတ္တနော ဘရိယာယ၊ မိမိမယားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဥပ္ပဏ္ဏယ- မာနော၊ ပြက်ရယ်ပြုသည်ရှိသော်။ တွံ၊ သင်သည်။ အတိပဏ္ဍိတတာယ၊ အလွန် ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အတ္တနော ဂေဟေ၊ မိမိအိမ်၌။ ပါကဘတ္တ- မ္ပလံပိ၊ ဝန်ချက်လောက်သော ဟင်းလျှာတို့ ဌေစ ငါးပဲမျှကိုလည်း။ နနိဗ္ဗါ- ဒေသိ၊ မပြုံးစေသည်မဟုတ်လော။ ဒုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒုတရောပန၊ တရားနာသူသည်ကား။ ဗာလဘာဝေနေဝ၊ မလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်သာ လျှင်။ အယံ၊ ဤသူသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဏ္ဍိတဘာဝံ၊ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ မညတိ၊ အောက်မေ့၏ (၎င်းဝါကျ၌ အဋ္ဌကထာမှာ 'နံ' ပါ၏။ ၎င်း'နံ'သည် နိပါတ်။ အနက်မရှိ) ဒုတိ၊ ဆို။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သတ္ထု၊ ဘုရားရှင်အား။ အာရောစေတုံ၊ ကြားလျှောက်စေခြင်းငှါ။ ဥတ္တိယာ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သို့။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ တဿ၊ ထိုဒါယကာအား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုက်၍။ ဒုမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၆၃။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ ယောဗာလော၊ အကြင်သူမိုက်သည်။ ဗာလျှံ၊ မိမိမလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကို။ မညတိ၊ ငါမိုက်၏ဟု သိ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ တေန၊ ထိုမိုက်၏ဟုသိသော အကြောင်းကြောင့်။ ပဏ္ဍိတောဝါပိ၊ ပညာရှိသည်လည်း။(ပညာရှိနှင့် တူသည်လည်း,လည်းဟူ။)ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ယောဗာလောစ၊ အကြင်သူမိုက်သည်လည်း။ ပဏ္ဍိတမာနီ၊ငါပညာရှိဟုမှတ်၏။ သော၊ ထိုသူကို၊ ဝေ၊စင်စစ်။ ဗာလောတိ၊ ဗာလဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယော ဗာလောတိ၊ ဗာလဟူသည်ကား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အန္ဓဗာလော၊ အလွန်မိုက်သည်ဖြစ်၍။ အပဏ္ဍိတော၊ ပညာ မရှိသည်။ သခ၊နော၊ ဖြစ်လျက်။အဟံ၊ ငါသည်။ဗာလော၊ မိုက်၏။ဧတိ၊ ဤသို့။အတ္တာနော၊ မိမိ၏။တံဗာလျှံ ဗာလတာဝံ၊ ထိုမလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကို။ မညတိ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ တေန သောတိ၊ သော ဟူသည်ကား။ တေန ကာရဏေန၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဏ္ဍိတောဝါပိ၊ ပညာ ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍိတသဒိသောဝါ၊ ပညာရှိနှင့်တူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ဟိ၊ သိုစကားသင့်စ္ဆ။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။အဟံ၊ ငါသည်။ ဗာလော၊ မလိမ္မာသည်ဖြစ်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဇာနမာနော၊သိလျက်။ အညံ၊ တပါးသော။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသောသူသို့။ ဥပသက်မန္တော ပယိရုပါသန္တော၊ ဆည်းကပ်လျက်။တေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပဏ္ဍိတဘာဝတ္ထာယ၊ ပညာရှိဖြစ်စေခြင်းငှါ။ သြဝဒိယမာနော၊ ဆုံးမသည်ရှိသော်။ အနုသာသိယမာနော၊ ကံမြစ်အပ်သည် ရှိသော်။ တံ-သြဝါဒံ၊ ထိုဆုံးမသော စကားကို။ ဂဏှိတွာ၊ သင်၍။ ပဏ္ဍိတောဝါ၊ ပညာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍိတ တရောဝါ၊ ပညာရှိသော သူတို့ထက် အထူးသဖြင့် ပညာရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သ ဝေ ဗာလောတိ၊ဗာလော ဟူသည်ကား။ ယော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဗာလော၊ မလိမ္မာသည်။ သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။အညော၊ငါမှတပါးသော။မယာ၊ငါနှင့်။သဒိသော၊တူသော။ဗဟုသုတောဝါ၊ အကြားအမြင် များခသော သူသည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မကထိကောဝါ၊ တရားဟောသောပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း။ ဝိနယဓရောဝါ၊ ဝိနည်းမိုရ်သည်လည်းကောင်း။ ဓုတင်္ဂဓရောဝါ၊ ဓုတင်ကို ဆောင်သော သူသည်လည်းကောင်း။ ကောအတ္ထိ၊ အဘယ်ရှိအံ့နည်း။ ဧတိဝေါ၊ ဤသို့။ ပဏ္ဍိတမာနီ၊ ငါပညာရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။အညံ၊ မိမိမှတပါးသော။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသောသူကို။အနုပသက်မန္တော အပယိရုပါသန္တော၊မဆည်းကပ်မူ၍။ ပရိယတ္ထိ၊ပရိယတ်ကို။နောဂဟဏဏာတိ၊မသင်။ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိပတ်ကို။နပူရေတိ၊ မဖြည့်မဈင့်။ကေန္တ ဗာလတာဝမေဝ၊ စင်စစ် မလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်သို့သာလျှင်။

ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဂဏ္ဍိတေဒက စောရောဝိယ၊ ပုဆိုးစွန်၌ အထုပ်ကို ဖြေ၍ အသပြာ ငါးပဲကို ခိုးသော ဂဏ္ဍိတေဒက အမည် ရှိသော ခိုးသူကဲ့သို့တည်း။တေန၊ထို့ကြောင့်။သ ဝေ ဗာလောတိ ဝုစ္စတိတိ၊ဝုစ္စတိ ဟူ၏။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဧတရဿ၊ ဂဏ္ဍိတေဒက ခိုးသူ အား။ ဥတကေဟိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။သဒ္ဓိं၊တကွ။မဟာဇနော၊ လူအပေါင်း သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ ဂဏ္ဍိတေဒကစောရ ဝတ္ထု၊ သည်။
ဧတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၅–ဗာလဝဂ်၊ ၅–ဥဒါယိတ္ထေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ.....ဂဏ္ဍိတေဒက စောရ ဝတ္ထုဟု ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကိုဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ ဥဒါယိတ္ထေရဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ယာဝဇီဝံ– စသောပါဠိကို မိန့်အပ်သတည်း။

ယာဝဇီဝံပိ စေ ဗာလောတိ ဧကမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ယာဝဇီဝံပိ စေ ဗာလော-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်း တော်၌။ ဂိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ဥဒါယိတ္ထေရံ၊ ဥဒါယိမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သော၊ ထိုဥဒါယိသည်။ မဟာထေရေသု၊ မထေရ်ကြီးတို့သည်။ပဋိက္ကန္တေသု၊ တရားသဘင်မှ ဖဲ့၍ သွားကုန်သည် ရှိသော်။ ဓမ္မသဘံ၊ တရားသဘင်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဓမ္မဿနေ၊ တရားဟော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ နေရာ၌။နိသိဒိတိရေ၊ နေသတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။နံ၊ ထိုဥဒါယိကို။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။အာဂန္တ္တုကာ ဘိက္ခူ၊ ညှေ့သည် ခရီးသွား ရဟန်း တို့သည်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤ ရှင်ပင်သည်။ ဗဟုသုတော၊ များသော အကြားအမြင် ရှိသော၊ မဟာထေရော၊ မထေရ်ကြီး သည်။ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧတိမညမာနာ၊ဤသို့ မှတ်ထင် အောက်မေ့ကုန် သည်ဖြစ်၍။ ခန္ဓာဒိ ပဋိသံယုတ္တံ၊ ခန္ဓာစသည်နှင့် စပ်ယှဉ်သော။ပဉ္စ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ အဇာနမာနံ၊ မသိသည် ရှိသော်။ သော၊ ဤအရှင်ကား။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဥဒ္ဒေဟိ၊ ဘုရား

သဗ္ဗညုတ္တိုနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ။ကေဝိဟာရေ၊ကျောင်းတခု၌။ဝသမာနော၊ နေသည် ဖြစ်ပါလျက်။ ခန္ဓ ဓာတု အာယတန မတ္တာမိ၊ ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတနမျှကိုလည်း။ နဇာနာတိ၊ မသိဘဲရှိလေတိသနည်း။ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဂရုတိတ္တာ၊ ကဲ့ရဲ့၍။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ တထာဂတသ၊ ဘုရားသခင်အား။ အာရောစေသုံ၊ ကြား လျှောက်ကုန်၏။သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မံ၊တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလိုရကား။ ဇုမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟော တော်မူ၏။

၆၄။ ဒဗ္ဗိ၊ ဟင်းမွှေ ယောက်မသည်။ သူပရသံ၊အစစ် အဝန် အဖန် အခါ၊ စသော ဟင်း၏ အရသာကို။ နဝိဇာနာတိယထာ၊ မသိသကဲ့သို့။ ဧवံ၊ ဤအတူ။ ယော ဗာလော၊ အကြင် သူမိုက်သည်။ ယာဝဇီဝံပိ၊ အသက်ထက် ဆုံးလည်း။ ပဏ္ဍိတံ ပညာရှိသောသူကို။ စေပယိရုပါသတိ၊ အကယ်၍ အတူတကွ နေလျက် ဆည်းကပ်သည် ဖြစ်၏။ သော ဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ ဓမ္မံ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မ ပဋိပတ္တိဓမ္မ, ပဋိဝေဓ ဓမ္မကို။ နဝိဇာနာတိ၊ မသိ။

တသ၊ ထိုဂါထာ၏။အတ္ထော၊ အနက်ကား။ သေဗာလောနာမ၊ ဤပညာမရှိ သောသူ မည်သည်ကား။ ယာဝဇီဝံပိ၊ အသက်ထက်ဆုံးလည်း။ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိ သောသူကို။ ဥပသင်္ကမန္တော ပယိရုပါသန္တော၊ ဆည်းကပ်လျက်။ ဇုဒံ၊ ဤသည် ကား။ဇုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတည်း။ ဇုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားစကားတော်သည်။ ဣဒေကံ၊ ဤမျှလောက် ဂုဏ်ကျေးဇူး ရှိ၏။ ဇုတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ပရိယတ္တိဓမ္မံ ဝါ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မ ကိုလည်း။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အာစာရော ဝိဟာရော၊ အကျင့်ဖြင့် နေခြင်းတည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ အာစာရော ဂေါစရော၊ အကျင့်ဖြင့် ဆုံးမအပ်သော ဇရန်ကြီတည်း။ ဇုဒံ၊ ဤသည်ကား။ သာဝဇ္ဇံ၊အပြစ် ရှိသောအမှုတည်း။ ဇုဒံ၊ ဤသည်ကား။အနဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်မရှိသောအမှုတည်း။ဇုဒံ၊ ဤသည်ကား။ သေဝိတဗ္ဗံ၊ မှီဝဲအပ်သော တရားတည်း။ ဇုဒံ၊ ဤသည်ကား။ နသေဝိတဗ္ဗံ၊ မမှီဝဲအပ်သောတရားတည်း။ ဇုဒံ၊ ဤသည်ကား။ ပဋိဝိဇ္ဈိတဗ္ဗံ၊ ထိုး ထွင်းရှာသိအပ်သော တရားတည်း။ဇုဒံ၊ဤသည်ကား။သန္ဓိကာတဗ္ဗံ၊မျက်မှောက် ပြုအပ်သော တရားတည်း။ ဇုတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဋိပတ္တိ ပဋိဝေဓ ဓမ္မံ ဝါ၊ ပဋိပတ္တိ ဓမ္မ, ပဋိဝေဓ ဓမ္မကိုလည်း။နဇာနာတိ၊မသိ။ယထာကိံ၊အဘယ်သို့ မသိသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြားအံ့။ ဒဗ္ဗိ၊ ယောက်မသည်။ သူပရသံ၊ ဟင်း အရသာကို။ နဇာနာတိယထာ၊ ကဲ့သို့တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဓ။ဒဗ္ဗိ၊ယောက်မသည်။ယာဝ-ပရိက္ခယာ၊ကုန်သည်တိုင်အောင်။ နာနပ္ပကာရာယ၊ အထူးထူး အပြားပြား အား ဖြင့်။ သူပ ဝိကတိယာ၊ ဟင်း အထူး၌။ သံပရိဝတ္တမာနာပိ၊ တပြောင်း ပြန်ပြန်

အောက် အထက် မေ့နှောက်သော်လည်း။ ဧုဒံ၊ ဤဟင်းသည်။ လောဏိကံ၊ ဆားရှိ၏။ ဧုဒံ၊ ဤဟင်းသည်။ အလောဏိကံ၊ ဆားမရှိ ။ဧုဒံ၊ ဤဟင်းသည်။ တိတ္တကံ၊ ခါး၏။ ဧုဒံ၊ ဤဟင်းသည်။ ခါရိကံ ၊ ငန်၏။ ဧုဒံ၊ ဤဟင်းသည်။ကဋုကံ၊ စပ်၏။ ဧုဒံ၊ ဤဟင်းသည်။ အမ္ဗိလံ၊ ချဉ်၏။ဧုဒံ၊ ဤဟင်းသည်။ နု အမ္ဗိလံ၊ မချဉ်။ ဧုဒ်၊ ဤဟင်းသည်။ ကသာဝံ၊ ဖန်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ သူပရသံ၊ ဟင်း၏ အရသာ၃ကို။ နဇာနာတိယထာ၊ မသိသကဲ့သို့။ ဝေမေ၀၊ဤအတူလျှင်။ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ယာ၀ဇီ၀ံ၀ိ၊ အသက်ထက်ဆုံးလည်း။ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသောသူကို။ပယိရုပါသမာ-နော၊ဆည်းကပ်သည်ရှိသော်၊ ဝုတ္တာပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိသော။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ဧုတိ၊ ဤကား ဂါထာ၏ အနက်တည်း။

ဒေသနာ၀သာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ အာဂန္တုကာ ဘိက္ခူ၊ အာဂန္တုက ရဟန်းတို့သည်။ အာသ၀ေဟိ၊ အာသ၀ေါတို့မှ၊စိတ္တာနိ၊ စိတ်တို့သည်။ဝိမုစ္စိံသု၊ လွတ်ကုန်၏။

ပဌမံ၊ သော။ ဥဒါယိတ္ထေရ ဝတ္ထု၊သည်။
ဧုတိသမတ္တံ၊ ပြီး၏။

၅–ဗာလ၀ဂ္ဂ၊ ၆–တိံသမတ္တ ပါ၀ေယျကဘိက္ခု ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ ... ဥဒါယိ၀တ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ တိံသမတ္တ ပါ၀ေယျကဘိက္ခု ဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ မုဟုတ္တ–စသောပါဠိကို မိန့်အပ်၏။

မုဟုတ္တမပိ စေ ဝိညူတိ ဧုမံ ဓမ္မဒေသနံ၊မုဟုတ္တမပိ စေဝိညူ-စသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ဇေတ၀နေ၊ဇေတ၀နိ်ကျောင်း၌။ဝိဟရန္တော၊ နေသည် ရှိသော်။ တိံသမတ္တေ၊ သုံးကျိပ်မျှ ဖြစ်ကုန်သော။ ပါ၀ေယျကေ၊ ပါ၀ေယျကတိုင်းသား ဖြစ်ကုန်သော။ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။အာရဗ္ဘ၊အကြောင်း ပြု၍။ ကယေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဘဂ၀ါ၊ ဘုရားသည်။ ဧုတ္ထိ ံပရိယေသန္တာနံ၊ မိန်းမကို ရှာကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ကပ္ပါသိက ဝနသဏ္ဍေ၊ ဝါပင်ရှိသော တောအုပ်၌။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ဓမ္မံ၊ တရားကို။ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သဗ္ဗေ၀၊ အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်လျှင်။ ဟေ ဘိက္ခု၊ဘာ၀ံ၊ ဟေ ဘိက္ခု၊ရဟန်းအဖြစ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ဧုဒ္ဓိမယ ပတ္တစီ၀ရ၊ ရော၊ တန်းခိုးဖြင့် ပြီး သောသပိတ်သင်္ကန်းကို ခေါ်ဆောင်ကုန်သည်။ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။တေရသ ဓုတင်္ဂါနိ၊

တဆယ့်သုံးပါးသော ဓုတင်တို့ကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဝတ္တမာနာ၊ ကျင့်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပုနပိ၊ တဘန်လည်း။ ဒီဃသ၊ ရှည်စွာသော။ အဒ္ဓုနော၊ ကာလ၏။ အစ္စယေန၊ လွန်သဖြင့်။ သတ္ထာရံ၊ဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်၍။ အနုမတ္တဝ ဓမ္မဒေသနံ၊ မသိအပ်သော အစရှိသော သုတ္တန်ဒေသနာကို။ သုတ္မာ၊ နာ၍။တသ္မိ ံယေဝ အာသနေ၊ ထိုနေရာ၌ပင်လျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ ံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့သည်။ ဣမေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ဤရဟန်းတို့သည်။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ ဓမ္မော၊တရားကို။ အဟောဝတ ဝိညာ-တော၊ ပြောသိလွယ်ပေစွတကား။ တနည်းကား- ဝိညာတော၊ သိခြင်းသည်။ အဟောဝတ၊ အံ့ဘွယ်ရှိလှ၏တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ပြောကုန်၏။ တံ၊ ထို ပြောဟောကြသော စကားကို။ သုတ္မာ၊ ကြား၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒါ-နေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ နု၊ အလွယ်တကူ လျင်စွာသိသည်မဟုတ်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးခဏလည်း။ တိ ံသမတ္တာ၊ သုံးကျိပ်မျှဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ၊ဤရဟန်းတို့သည်။သဟာ-ယကာ ဓုတ္တာ၊အဆွေခင်ပွန်း သေသောက်ကြွေးတို့သည်။ ဟုတ္မာ၊ဖြစ်၍။ တုဏ္ဍိလ-ဇာတကေ၊ တုဏ္ဍိလဇာတ်၌။ မဟာတုဏ္ဍိလသ၊ မဟာတုဏ္ဍိလ၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။ သုတ္မာပိ၊ နာရ၍လည်း။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာလျှင်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝိညာယ၊ သိ၍။ ပဋ္ဌသိလာနိ၊ဝါးပါးသော သီလတို့ကို။ သမာဒိယိ ံ-သု၊ ဆောက်တည်ကုန်၏။ တေနေဝ ဥပနိဿယေန၊ ထိုမှစ၍ ဝါသနာ ထုံတူးသော ဥပနိဿယဖြင့်သာလျှင်။ တေရဟိ၊ ယခုဘဝ၌။ နိသိန္နာသနေယေဝ၊ ထိုင်၍ နေစဉ်သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ-ဝတ္မာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမံ-ဂါထံ၊ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၆၅။ ဇ၃ါ၊ လျှာသည်။ ဃုပရသံ၊ ဟင်း၏အရသာကို။ ဝိဇာနာတိယထာ၊ သိသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ ဝိညူ၊ သိ,ကြားလိမ္မာ ပညာရှိသောသူသည်။ မုဟုတ္တမပိ၊ တခဏမျှလည်း။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသောသူသို့။ စေပယိရုပါသတိ၊ အကယ်၍ ဆည်းကပ်သည် ဖြစ်ငြားအုံ့။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဓမ္မံ၊ လောကုတ္တရာတရားကို။ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

☰ တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ သယံ၊ မိမိသည်။ဝိညူပဏ္ဍိတ-ပုရိသော၊ သိ,ကြားလိမ္မာပညာရှိသော ယောကျ်ားဖြစ်၍။မုဟုတ္တမပိ၊ တခဏမျှလည်း။ အညံ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိတပါးသို့။ စေပယိရုပါသတိ၊ အကယ်၍ ဆည်းကပ်သည် ဖြစ်ငြားအုံ့။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တဿ၊ ထိုပညာရှိတယောက်၏။

သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဥဂ္ဂဏှာန္တော၊ သင်သည်ရှိသော်။ ပရိပုစ္ဆန္တော၊ မေးသည်ရှိသော်။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ ပရိယတ္တိဓမ္မံ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မကို။ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထေတွာ၊ ပြောပြော စေ၍။ ပဋိပတ္တိယံ၊ ပဋိပတ်၌။ ဃဋေန္တော၊ စေ့ဆော်သည်ရှိသော်။ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လပြုသည်ရှိသော်။ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ အနုပဟတ ဇိဏ္ဏ-ပသာဒေ၊ မပျက်သော ဇိဏ္ဏပသာဒရှင်ရှိသော။ ပုရိသော၊ ယောကျ်ား သည်။ ရသဝိဇာနနတ္ထံ၊ အရသာကို သိခြင်းငှါ။ ဇိဏ္ဏဋ္ဌေ၊ လျှာဖျားဟု။ ဌပေတွာဝေ၊ တင်ထား၍လျှင်။ လောဏိကာဒိဘေဒံ၊ ဆားသင့်ခြင်းစသည် အပြားရှိသော။ ရသံ၊ အရသာကို။ဝိဇာနာတိယထာ၊ သိသကဲ့သို့။ဝေဝံတထာ၊ ထို့အတူ။ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော သူသည်။ ခိပ္ပမေဝ၊ လျင်စွာသာလျှင်။ လောကုတ္တရ ဓမ္မံပိ၊ လောကုတ္တရာ တရားကိုလည်း။ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဧတိ၊ ဤကား ဂါထာ၏ အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ သု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ တိ သမတ္တ ပါဝေယျကဘိက္ခုဝတ္ထု၊
သည်။ ဧတိသမတ္တံ၊ ပြီ ပြီ။

၅-ဗာလဝဂ္ဂ၊ ၇-သုပ္ပဗုဒ္ဓ ကုဋ္ဌိ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ ...ပါဝေယျကဘိက္ခုဝတ္ထုဟု ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ သုပ္ပဗုဒ္ဓကုဋ္ဌိဝတ္ထုဟု ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ စရန်-စသောပါဠိကို မိန့်အပ်၏။

စရန္တိဗာလာ ဒုမ္မေဓာတိ ဧဝမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ စရန္တိ ဗာလာ ဒုမ္မေဓာ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သဗ္ဗာ၊ ဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊နေတော်မူစဉ်။ သုပ္ပဗုဒ္ဓ ကုဋ္ဌိ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓလူနှကို။ အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍။ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သုပ္ပဗုဒ္ဓ ကုဋ္ဌိဝတ္ထု၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓလူနှ၏ ဝတ္ထုသည်။ ဥဒါနေ၊ ဥဒါန်းပါဠိတော်၌။ အာဂတမေဝ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သုပ္ပဗုဒ္ဓ ကုဋ္ဌိ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓလူနှသည်။ ပရိသပရိယန္တေ၊ ပရိသတ်အစွန်း၌။ နိသိန္နော၊ နေသည်ရှိသော်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားတော်ကို။ သုတ္တာ၊ ကြားနာရခြင်းကြောင့်။ ဒေသာတာပတ္တိဖလံ၊သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ အတ္တနော ပဋိလဒ္ဓ-

ဂုဏ်၊ မိမိရအပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ သတ္တု၊ ဘုရားအား။ အာရောစေတု-ကာမော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍။ ပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ်အလယ်သို့။ ဩဝါဒိတုံ၊ သက်ဝင်ခြင်းငှါ။ အဝိသဟန္တော၊ မဝံ့သည်ဖြစ်၍။ မဟာဇနဿ၊ လူအစေါင်း သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ အနုဝန္ဓော၊ ပို့လိုက်ပြီး၍။ နိဝတ္တနဂ-ကာလေ၊ ပြန်လေသော အခါ၌။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သတ္ထာ ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားနတ်မင်းသည်။ အယံ-သုပ္ပဗုဒ္ဓ ကုဋ္ဌိ၊ ဤသုပ္ပဗုဒ္ဓ လူနာသည်။ သတ္ထုသာသနေ၊ ဘုရားသာသနာ၌။ အတ္တနောပဋိလဒ္ဓဂုဏံ၊ မိမိရအပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပါကဋံ၊ ထင်စွာ။ ကာတု-ကာမောတိ၊ ပြုခြင်းငှါ အလိုရှိ၏ဟု။ ဥ တ္တာ၊ သိ၍။ နံ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓ လူနာကို။ ဝိမံသိသာမိ၊ စုံစမ်းအံ့။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ ဝန္ဓော၊ သွား၍။ အာကာသေ၊ တောင်း ကင်၌။ ဋ္ဌတောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ ဆို၏။ သုပ္ပဗုဒ္ဓ၊ အို လူနာ သုပ္ပဗုဒ္ဓ။ တွံ၊ သင်သည်။ မနုဿ ဒလိဒ္ဓေါ၊ လူဆင်းရဲတည်း။ * မနုဿစရကော၊ လှည့်ပတ်လည်၍ တောင်းစားတတ်သော လူတည်း။ အဟံ၊ ဝါသည်။ တေ၊ သင်အား။ အပရိယန္တံ၊ အဝိုင်းအခြား အဆုံးမရှိသော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဟုရားကို။ နု ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားမဟုတ်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ နု ဓမ္မော၊ တရားမဟုတ်။ သံဃော၊ သံဃာကို။ နု သံဃော၊ သံဃာ မဟုတ်။ မေ၊ ဝါ့အား။ ဗုဒ္ဓေန၊ ဘုရားဖြင့်။ အလံ၊ အကျိုးမရှိ။ မေ၊ ဝါ့အား။ ဓမ္မေန၊ တရားဖြင့်။ အလံ၊ အကျိုးမရှိ။ မေ၊ ဝါ့အား။ သံဃေန၊ သံဃာဖြင့်။ အလံ၊ အကျိုးမရှိ။ ဇာတိ ဝ ဒေယိ၊ ဤသို့ဆိုပါလော့။ ဇာတိ၊ ဤသို့ စုံစမ်း၏။ အလ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသိကြားမင်းကို။ သော၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓ လူနာသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တွံ၊ သင်သည်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အဟံ၊ ဝါသည်။ သက္ကော၊ သိကြားတည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ အန္ဓဗာလာ၊ အလွန်မိုက်လှသော။ အဟိရိကာ၊ အရှက်မရှိသော သိကြားမင်း။ တွံ၊ သင်သည်။ မဃာ၊ ဝါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေတုံ၊ ပြောဆိုခြင်းငှါ။ နယုတ္တရူပေါ၊ ဓဿင့်တင့် မလျောက်ပတ်သောသဘောရှိ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တွံ၊ သင်သည်။ မံ၊ ဝါ့သို့။ ဒုဂ္ဂတော ဒလိဒ္ဓေါတိ၊ သူဆင်းရဲဟူ၍လည်းကောင်း။ ကပဏောတိ၊ အလိုးဣန္ဒြေဆုံး ဟူ၍လည်းကောင်း။ ဝဒေသိ၊ ဆို၏။ အဟံ၊ ဝါသည်။ နေဝ ဒုဂ္ဂတော နုဒလိဒ္ဓေါ၊ လူဆင်းရဲမဟုတ်။ အဟံ၊ ဝါသည်။ သုခပ္ပတ္တော၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်လျက်။ မဟာဓနနာ၊ မျိုးသောဥစ္စာရှိသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။

---

* မနုဿ ဝရာကော (ဆဋ္ဌ)

သတ္တာ၊ သိကြားမင်း။ သဒ္ဓါဓနဿ၊ ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်း, ဝစ္ဆဂုန်လောက တမလွန်လောကကို ယုံကြည်ခြင်း,ကျေးဇူးတော်ဂုဏ်တော်အပေါင်းကို ယုံကြည်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော သဒ္ဓါဥစ္စာသည်လည်းကောင်း။သီလဓနဿ၊သီလကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော သီလဥစ္စာသည်လည်းကောင်း။ ဟိရိစ၊ မကောင်းမှု ဒုစရိုက်မှ ရှက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဟိရိ ဥစ္စာသည်လည်း ကောင်း။ ဩတ္တပ္ပိယဿ၊ မကောင်းမှု ဒုစရိုက်မှ ထိတ်လန့်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဩတ္တပ္ပဥစ္စာသည်လည်းကောင်း။သုတဓနဿ၊ကြားနာအပ်သော သူတော်ကောင်း တရားကိုဆည်းပူးခြင်းဟုဆိုအပ်သော သုတဥစ္စာသည်လည်းကောင်း။စာဂေါစ၊ ဆွမ်းသက်နှံးစသော ဒါနဝတ္ထုကို ပေးလှူကြောင်းဖြစ်သော စေတနာဟု ဆိုအပ် သော စာဂဥစ္စာသည်လည်းကောင်း။ ဝေ ကေန္ဒေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သတ္တမံ၊ ခုနစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော။ ပညာဓနဿ၊ အကျိုးရှိသည်၏အဖြစ် အကျိုးမရှိသည်၏ အဖြစ်ကို သိမြင်ကြောင်းဖြစ်သော ပညာဥစ္စာ သည်လည်းကောင်း။ ဇုတ္ထိယာ-ဝါ၊ မိန်းမလည်းဖြစ်သော။ ပုရိသဿဝါ၊ ယောကျ်ားလည်းဖြစ်သော။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။ ဧတေ ဓနာ၊ဤဥစ္စာတို့သည်။အတ္ထိသန္တိ၊ရှိကုန်၏။တံ၊ ထိုသူကို။ အဒလိဒ္ဓေါတိ၊ သူဆင်းရဲမဟုတ်ဟူ၍။ ပဏ္ဍိတာ၊ ဘုရား အစရှိသော ပညာရှိ သူတော်ကောင်း တို့သည်။ အာဟု ကထေန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ တယ၊ ထိုသူတော် ကောင်းဥစ္စာ ခုနစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ယောကျ်ား,မိန်းမ၏။ ဇီဝိတံ၊အသက်ရှည် ခြင်းကို။ အမောဃန္တိ၊ အချည်းနှီးမဟုတ် အကျိုးရှိသော အသက်ရှည်ခြင်းဟူ၍။ ပဏ္ဍိတာ၊ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။အာဟု ကထေန္တိ၊ကုန်၏။

မေ၊ဝါ့အား။ ဇုမာနိ သတ္တာဝိဓ အရိယဓနာနိ၊ ဤခုနစ်ပါးသော သူတော် ကောင်း ဥစ္စာတို့သည်။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ယေသံ၊ အကြင်သူ တို့အား။ဇုမာနိ သတ္တဓနာနိ၊ ဤခုနစ်ပါးသော သူတော်ကောင်း ဥစ္စာတို့သည်။ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ဗုဒ္ဓေဟိ ဝါ၊ ဘုရားတို့သည် လည်းကောင်း။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေဟိ ဝါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်လည်းကောင်း။ ဒလိဒ္ဓေါတိ၊ သူဆင်းရဲ ဟူ၍။ နဝုစ္စန္တိ၊မဆိုကုန်။ဇုတိ၊ဤသို့ဆို၏။ သတ္တာ၊ သိကြားမင်းသည်။ တယ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓ လူနှု၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ တံ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓ လူနှုကို။ အန္ဓရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ဩဟာယ၊ စွန့်ပစ်ခဲ့၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံ တော်သို့။ ဂန္ဓာ၊သွား၍။ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော။ တံဝစနံ ပဋိဝစနံ၊ ထိုမိမိဆိုသော စကား သုပ္ပဗုဒ္ဓဆိုသောစကားကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ထိုသိကြားမင်းကို။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသခင်သည်။ အာဟ၊ မိန့်တော် မူ၏။ သတ္တာ၊ဒေဝသနင်း,သိကြားမင်း။ တာဒိသာနံ၊ သင်ကဲ့သို့ သဘောရှိသော

သူတို့၏။ သတေနပါ၊ အရာဖြင့် လည်းကောင်း။ သဟသေနပါ၊ အထောင်ဖြင့် လည်းကောင်း။ သုပ္ပဗုဒ္ဓကုဋ္ဌိ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓ လူနုကို။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ နဗုဒ္ဓေါတိ-ဝါ၊ ဘုရားမဟုတ် ဟူ၍လည်းကောင်း။ခမ္မောတရားသည်။နခမ္မောတိဝါ၊တရား မဟုတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ သံဃော၊ သံဃာသည်။ နသံဃောတိဝါ၊ သံဃာ မဟုတ်ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ကထာပေတုံ၊ ဆိုစေခြင်းငှါ။ နခေါသက္ကာ၊ မတတ် နိုင်။ဧကတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သုပ္ပဗုဒ္ဓကုဋ္ဌိပါ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓ လူနုသည် လည်း။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံတော်သို့။ဂန္တွာ၊ ရောက်၍။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရား သခင်သည်။ ကတပဋိသန္ထာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော အစေ့အစပ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ဗောဒမာနော၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ကြည်လင်သော စိတ်နှလုံးရှိလျက်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ပဋိလဒ္ဓဂုဏံ၊ ရအပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ဥဋ္ဌာယ၊ထ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဗဲလေ၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓ လူနုကို။ အစိရပက္ကန္တံ၊ဗဲ၍ မကြာမြင့်မီ။ တရုဏဝစ္ဆာ၊ နွားငယ် ရှိသော။ ဂါဝီ၊ နွားမသည်။ ဗီဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရောပေသိ၊ ချ၏။

ကိရ၊ ထိုစကားသည် စင်စစ် မှန်၏။ သာ၊ ထိုနွားမသည်။ ဧကာ၊ တယောက် သော။ယဂ္ဃနိ၊ ဘီလူးမတည်း။အယံ၊ ဤ ဘီလူးမသည်။ပုတ္တုသောတိ၊ ပုတ္တုသောတိ အမည်ရှိသော။ ကုသပုတ္တံ၊ အမျိုးကောင်းသားလည်းကောင်း။ ဗာဟိယံ ဒါရု-စိရိယံ၊ ဗာဟိယ ဒါရုစိရိယ လည်းကောင်း။ တမ္မဒါဋ္ဌိက စောရဿာတကံ၊ တမ္ဘ ဒါဋ္ဌိက မည်သော ခိုးသူသတ် လည်းကောင်း။ သုပ္ပဗုဒ္ဓကုဋ္ဌိ၊ သုပ္ပဗုဒ္ဓ လူနုလည်း ကောင်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ စတုန္နံ၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ဧကမေသံ ဇနာနံ၊ ဤသူ တို့၏။ အနေကသတေ အတ္တဘावေ၊ အရာမကသော ကိုယ်အဖြစ်၌။ ဂါဝီ-ဟုတ္တာ၊ နွားမအဟန် ဘန်ဆင်းသည်ဖြစ်၍။ ဗီဝိတာ၊ အသက်မှ။ဝေါရောပေသိ၊ ချ၏။ တေ၊ ထို လေးယောက်သော သူတို့သည်။ အတိတေ၊ လွန်လေ ပြီးသော အခါ၌။ စတ္တာရော သေဋ္ဌိပုတ္တာ၊ သူဌေးသား လေးယောက် တို့သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဧကံ၊ တယောက်သော။ နဂရသောဘိကံ၊မြို့ကိုတင့်တယ်စေတတ်သော။ ဂဏ်ကံ၊ ပြည့်တန်ဆာမကို။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍။ ဒိဝသံ၊ တဒနုပတ်လုံး။ သမ္ဗတ္တိ၊ မွေ့လျော်စွာသော စည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝိတွာ၊ ခံစား၍။ သာယန္ဟ သမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သမ္ဗန္ဓယိ သုကိရ၊ တိုင်ပင် ကြံစည်ကုန်သတတ်။ ဧကမဿိ ဌာနေ၊ဤအရပ်၌။အညော၊ ငါတို့မှ တပါးသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ဧကမိဿာ၊ ဤမိန်းမအား။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော။ ကဟာပဏ သဟဿဿ၊ အသပြာတထောင် ကိုလည်းကောင်း။ သဗ္ဗံ ပသာဓန-ဘဏ္ဍဿ၊ အလုံးစုံ ဆင်အပ်သော တန်းဆာကိုလည်းကောင်း။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။

ဧုမံ၊ ဤပြည့်တန်ဆာမကို။ မာရေတ္တာ၊ သတ်၍။ ဂန္ဓာမ၊ သွားကုန်အုံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ တိုင်ပင်ကုန်၏။ သာ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်။ တေသံ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသား ယေးယောက်တို့၏။ ကထံ၊ တိုင်ပင် လည်ဆင်ကြသော- စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဧုမေ၊ ဤသူတို့သည်။ နိလ္လဇ္ဇာ၊အရှက်မရှိကုန်ဘဲ။ မယာ၊ ငါနှင့်၊သဒ္ဓိ၊ တကွ၊ အဘိရမိတ္ဝာ၊ မွေလျော်ပျော်ပါးပြီး၍။ ဧုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဓာ- တုကာမာ၊ သတ်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်၏။ နေသံ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသား လေး ယောက်တို့၏။ ကတ္တုမ္ဗယုတ္တက်၊ ပြုအပ်သောအမှုနှင့် ယှဉ်သည်ကို။ ဇာနိသာမိ၊ သိရအုံ့၊ ဧုတိ၊ ဤသို့။ သာ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမသည်။ ဝေဟာ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသား တို့သည်၊ မာရိယမာနာ၊ သတ်ကုန်သည် ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယကွိနိ- ဟုတ္ဝာ၊ သိလူးမဖြစ်၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဝေတေ၊ ဤသူတို့ သည်၊ မာရေန္တိ၊ သတ်ကုန်၏။ ဝေမေဝ၊ ဤအခြင်းဖြင့် သတ်တုံ သတ်စား။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ မာရေတုံ၊ သတ်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထာ၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ဘဝေယ္ယုံ၊ ဖြစ်ရလိုမူ၊ ဧုတိပတ္တနံ၊ ဤသို့ ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တဿ၊ ထိုပြည့်တန်ဆာမကို သတ်သော မကောင်းမှုကံ၏။ နိဿန္ဒေန၊အကျိုးဆက်ဖြင့်။ ဧုမေ၊ ဤသူတို့ကို။ မာရေသိ၊ သတ်၏။ သမ္ဘဟုလာ ဘိက္ခူ၊ များစွာကုန်သော ရုဟန်းတို့သည်။ တဿ၊ ထိုလူနှုသုပ္ပဗုဒ္ဓ၏။ ကာလကိရိယံ၊ သေခြင်းကို။ သဂဝ- တောဝ၊ ဘုရားသခင်အား။ အာရောစေတ္ဝာ၊ ကြား၍။ တဿ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓ၏ ဂတိ၊ လားရာဘဝသည်။ ကာ၊ အဘယ်နည်း။ ကေနစ ကာရဏေန၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်လျှင်။ ကုဋ္ဌိဘာဝံ၊ နှုနာစွဲသည်၏ အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက် သနည်း။ ဧုတိပုစ္ဆိ'သု၊ ဤသို့မေးလျှောက်ကုန်၏၊ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၍။ တဿ၊ ထိုသုပ္ပဗုဒ္ဓ လူနှု၏။ တာဝတိ'သ ဘဝနေ၊ တာဝတိ'သာနတ်ပြည်၌။ ဥပ္ပန္နဘာဝဉ္စ၊ ဖြစ် ကြောင်းကိုလည်းကောင်း။ တဂရသိခိ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ တဂရသိခိ အမည်ရှိသော အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ နိဗ္ဗုတိတ္ဝာ၊ တံတွေး ထွေး၍။ အပ္ပဗျာယ- ကဒ္ဓံ၊ ရှိသေသောအမှုကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဒိဋ္ဌရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာသော ကာလ ဝတ်ထုံးနိရယော၊ ဝရဲ့။ ပစ္ဆိတ္ဝာ၊ ကျက်ခဲ့ပြီး၍။ ဝိပါကာဝသေသေန၊ ဝရဲခံပြီး သည်မှ ကြွင်းသော အကျိုး၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဧုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကုဋ္ဌိဘာဝံ၊ နှုခြင်းသို့၊ ပတ္တံ၊ ရောက်၏။ နံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဧုတိမျာကရိတ္ဝာ၊ ဤသို့ ဖိန့်တော်မူ၍။သိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ဧုမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ အတ္တနော- အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ကဋ္ဌက ဝိပါက ကမ္မံ၊ ထက်သော အကျိုး, ဆင်းရဲသော အကျိုးရှိသော အကုသိုလ်ကံကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ စရန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဧုတိ၊ သို့။ အနုသန္ဓိ'၊ 'အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတ္ဝာ၊ စပ်၍။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ဓမ္မံ၊

တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဇုမ်ဝါထံ၊ ဤဝါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၆၆။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ၊ အကြောင်းမကောင်းမှုသည်။ ကဋ္ဌကံ၊ ထက်စွာသော။ ဖလံ၊ အကျိုးရှိသည်။ဟောတိ၊၏။တံ ပါပကံ ကမ္မံ၊ထိုမကောင်းမှုကို။ကရောန္တော၊ ပြုကုန်၍။ ဒုမ္မေဓော၊ ပညာ မရှိကုန်သော။ ဗာလော၊ နှစ်ပါးသော ဘဝ၌ အကျိုး စီးပွားကို မမြင်ကုန်သည် ဖြစ်၍ မိုက်မဲ တွေဝေကုန်သော သူတို့သည်။ အတ္တာနာ၊ မိမိသည်။ အမိတ္တေနေဝ၊ ရန်သူဖြစ်၍ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဝေရိနာ၊ ရန်သူသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍။ စရန္တိ၊ လှည့်ပတ် သွားလာကုန်၏။ ဇုတိ၊သို့။ အာဟ၊ ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဝါထာ၌။စရန္တိတိ၊ စရန္တိ ဟူသည်ကား။ စတူဟိ ဇုရိယာပထေဟိ၊ လေးပါးသော် ဇုရိယာပုထ်တို့ဖြင့်။ အကုသလမေဝ၊ အကုသိုလ်ကံကိုသာလျှင်။ ကရောန္တော၊ ပြုကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏။ ဗာလောတိ၊ ဗာလ ဟူသည် ကား။ ဇုဝ လောကတ္ထဉ္စ၊ ဤ ပစ္စုပ္ပန် လောက အကျိုးငှါရင်း။ ပရလောကတ္ထဉ္စ၊ တမလွန် လောကအကျိုးငှါရင်း။ အဇာနန္တော၊ မသိကုန်သော သူတို့သည်။ ဇုဝ၊ ဤဝါထာ၌။ ဗာလာနာမ၊ ဗာလ မည်ကုန်၏။ ဒုမ္မေဓောတိ၊ဒုမ္မေဓောဟူသည်ကား။ ဒုပ္ပညာ၊ပညာမရှိကုန်သော။ အမိတ္တေနေဝ အတ္တာနာတိ၊ အတ္တာနာ ဟူသည်ကား။ အတ္တာနာ၊ မိမိသည်။ အမိတ္တာဘူတေနဝိယ ၊ ရန်သူဖြစ်၍ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဝေရိနာ၊ ရန်သူသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ကဋ္ဌကပ္ပလန္တိ၊ ဖလံ ဟူသည်ကား။ တိဒိဏဖလံ၊ ထက်သောအကျိုးရှိသည်။ ဒုက္ခဖလံ၊ ဆင်းရဲနာကျင်သော အကျိုးရှိသည်။ ဇုတိ-အယံ၊ ဤသည်ကား ဝါထာ၏ အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ သုပ္ပဗုဒ္ဓကုဋ္ဌိ ဝတ္ထု၊ သည်။
ဇုတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၅-ဗာလဝဂ္ဂ၊ ၈-ကဿက ဝတ္ထု၊

အနုသန္ဓေ....သုပ္ပဗုဒ္ဓကုဋ္ဌိဝတ္ထုဟု ဟောအပ်သော ဝါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ တယောက်သော လယ်ထွန်ယောက်ျား၏ဝတ္ထုဟု ဟောအပ်သော ဝါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ နှ တံ ကမ္မံ-စသောပါဠိကို မိန့်အပ်၏။

နံ တံ ကမ္ဘံ ကတံ သာမ္ဂုတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နံ တံ ကမ္ဘံ ကတံ သာဓု–စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟာရဏ္ဍေ၊ နေတော်မူစဉ်။ ဧကံ ကာသကံ၊ လယ်ထွန်ယောက်ျားတယောက်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကဒေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သော၊ ထို လယ်ထွန်ယောက်ျားသည်။ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးလွန်းသော အရပ်၌။ ဧကံ ခေတ္တံ၊ လယ်တကွင်းကို။ ကသတိ–ကိရ၊ ထွန်သတတ်။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဥဒကနိဒ္ဓမနေနေ၀၊ ရေပြွန်ဖြင့်လျှင်။ နဂရံ၊ မြို့သို့။ ပဝိသိတ္မာ၊ ဝင်၍။ ကေသို့ အခဲကုလေ၊ တယောက်သော သူကြွယ် အိမ်၌။ ဥမင်ံ၊ ဥမင်ကို။ ဘိန္ဒိတ္မာ၊ ဖေါက်၍။ ဗဟုံ ဟိရညသုဝဏ္ဏံ၊ များစွာသော ငွေ,ရွှေကို။ ဂဟေတ္မာ၊ယူ၍။ ဥဒကနိဒ္ဓမနေနေ၀၊ရေပြွန်ဖြင့်သာလျှင်။ နိက္ခမိ သု၊ ထွက်ကုန်၏။ ဧကော စောရော ခိုးသူတယောက်သည်။ တော၊ ထို အတောင်ခိုးသူတို့ကို။ ဝဇ္ဇေတ္မာ၊ လှည့်ပတ်ဖြားယောင်း၍။ ဧကံ သဟာယဝရိကံ၊ တယောင်ဝင် အိတ်တလုံးကို။ ဩဝဋ္ဌိကာယ၊ ခါးတောင်းကျိုက်၌။ ကတ္မာ၊ ထား၍။ တံ ခေတ္တံ၊ ထိုလယ်သို့။ ဂန္တ္မာ၊ သွား၍၊ တေဟိ၊ ထိုအတောင် ခိုးသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တဏ္ဍုံ၊ ဥစ္စာကို။ ဘာဇိတ္မာ၊ခွဲ၀ေ၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂန္တ္မာ၊ သွားလေသည်ရှိသော်။ ဩဝဋ္ဌိကတော၊ ခါးတောင်းကျိုက်မှ။ ပတမာနံ၊ ကျသော။ သဟာယဝရိကံ၊ ဥစ္စာ တထောင် အိတ်ကို။ နသလ္လက္ခေသိ၊ မမှတ်မိ။ တံဒိ၀သံ၊ ထိုနေ့၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ပစ္ဆူသ သမယေ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်တော်မူသည် ရှိသော်။ တံ ကာသကံ၊ ထို လယ်ထွန်ယောက်ျားကို။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်မြတ်၏။ ညာဏဇာလဿ၊ သမ္ဗညုတညာဏ်ကွန်ရက်၏။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်လာသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကိံ–နခေါ၊ အကြောင်းအဘယ်သို့။ ဘ၀ိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥပ–ဓာရယမာနော၊ စူးစမ်း ဆင်ခြင်တော်မူသည် ရှိသော်။ ဣဒံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အဒ္ဒသ၊မြင်တော်မူ၏။အယံကာသကော၊ဤလယ်တွန်ယောက်ျားသည်။ ပါတော၀၊ နံနက်စောစောကလျှင်။ ကသိတုံ၊ လယ်ထွန်ခြင်းငှါ။ ဂမိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့။ ဘဏ္ဍိက သာမိကာ၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည်။ စောရာနံ၊ ခိုးသူတို့၏။ အနုပဒံ၊ ခြေရာသို့၊ ဂန္တ္မာ၊ လိုက်၍။ ဩဝဋ္ဌိကတော၊ ခါးတောင်းကျိုက်ပုဆိုးမှ။ ပတမာနံ၊ ကျသော။ သဟာသဝရိကံ၊အသပြာတထောင်ထုပ်အိတ်ကို။ဒိသ္မာ မြင်၍။ တေ၊ ဤ လ ယ်တွန်ယောက်ျားကို။ ဂဏ္ဍိဿန္တိ၊ ဘမ်းဆီးလိုက်လံ ကုန်လတ္တံ့၊ မံ၊ ငါ့ဘုရားကို။ ဌပေတ္မာ၊ ထား၍။ ဘဿ၊ ထိုလယ်ထွန်ယောက်ျားအား။အညော၊ တပါးသော။ သက္ခိနာမ၊ သက်သေမည်သည်။ နဘ၀ိဿတိ၊ ရှိသည်မဖြစ်လတ္တံ့။သောတာ–ပတ္တိ မဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိ မဂ်၏။ ဥပနိဿယောပိ၊ ဥပနိဿယ သည်လည်း။

အသား၊ ထိုလယ်ထွန်ယောက်ျားအား။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုလယ်သို့။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဝန္ဒုံ၊ ကြွတော်မူခြင်းငှါ။ ဝဠဟတိ၊သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ အောက်မေ့တော်မူ၏။ သောပိ ကဿကော၊ ထို လယ်ထွန် ယောက်ျား သည်လည်း။ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောကလျှင်။ ကသိတုံ၊ လယ်ထွန်ခြင်းငှါ။ ဂတော၊ သွား၏။ သတ္ထာ၊ဘုရားသခင်သည်။ အာနန္ဒတ္ထေရေန အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ ပဓာသမဏေန-ပဓာ၃သမဏံကတ္တာ၊ နောက်လိုက်ရဟန်းပြု၍။ တတ္ထ၊ ထိုလယ်တောသို့။ အဂမာသိ၊ကြွတော်မူ၏။ ကဿကော၊ လယ်ထွန် ယောက်ျား သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ရှိခိုးပြီး၍။ ပုန၊တဘန်။ ကသိတုံ၊လယ်ထွန်ခြင်းငှါ။အာရဘိ၊ အားထုတ်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားရှင်သည်။ တေန၊ ထိုလယ်ထွန် ယောက်ျားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကိဋ္ဌိ၊တစုံတခွန်းသောစကားကို။ အဝတ္ဝာဝ၊ အမိန့်မရှိတဲလျှင်။ သဟသ ထဝိ-ကာယ၊ ဥစ္စာထောင်ထုပ်အိတ်၏။ ပတိတဋ္ဌာနံ၊ ကျရာအရပ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တံ၊ထိုအသပြာထောင်ထုပ်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍။အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ အာသီဝိသော၊ မြွေဟောက်ကို။ ပဿ၊ မြင်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဃောရဝိသော၊ အဆိပ်ထန်သောမြွေကို။ ပဿာမိ၊ မြင်ပါ၏ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

ကဿကော၊လယ်ထွန်ယောက်ျားသည်။ တံကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊၍။ ဧတံ၊ ဤလယ်တောသည်။ မမ၊ ငါ၏။ ဝေလာယဝါ၊ အခါဟုတ်သည်၌ရင်း။ အဝေလာယဝါ၊ အခါမဟုတ်သည်ရင်း။ စရဏဋ္ဌာနံ၊ သွားလာရာအရပ်တည်း။ ဣဒေ၊ ဤလယ်တော၌၊ အာသီဝိသော၊ မြွေဟောက်သည်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟု။ စိန္တေတ္ဝာ၊ကြံ၍။ သတ္ထရိ၊ ဘုရားသည်။ ဣဒေကံ၊ ဤမျှသော စကားကို။ ဝတ္ဝာ၊ မိန့်ဘော်မူ၍။ ပဏ္ဍန္တေ၊ ဖဲသည်ရှိသော်။နံ၊ ထိုမြွေဟောက်ကို။+ အာဟာရိဿာမိ၊ ဆောင်ယူပစ်အုံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံလျက်။ သော၊ ထိုလယ်ထွန် ယောက်ျားသည်။ ပတောဒလဋ္ဌိ၊ နွားနှင်တံကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်။ သဟဿဘဏ္ဍိကံ၊ အသပြာထောင်ထုပ်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဣမံ၊ ဤ ဥစ္စာထောင်ထုပ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်စူး၍။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ကထိတံ ဘဝိဿတိ၊ အမိန့်တော်ရှိသည်ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့ နှလုံးသွင်းလျက်။ တံ၊ထိုအသပြာအိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ နိဝတ္တော၊ ပြန်ခဲ့သည် ရှိသော်။ အဗ္ဘန္တရာယ၊ မလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တံ၊ ထိုဥစ္စာထုပ်ကို။ ဧကမန္တေ၊ တင့်အပ်သော အရပ်၌။

+ မာရေဿာမိတိ (ဆဋ္ဌ)

ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ပံသုနာ၊ မြေမှုန့်ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံးအုပ်၍။ ပုန၊ တဘန်။ ကသိတုံ၊ လယ်ထွန်းခြင်းငှါ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်၏။ မနုဿာစ၊ လူတို့သည် လည်း။ ဝိဘာတာယ ရတ္တိယာ၊ မိုးသောက်သည် ရှိသော်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ကတကမ္မံ၊ ခိုးလေသောအမှုကို။ ဒိသွာ၊ ၍။ ပဒါနုပဒံ၊ ခြေရာအဆင့်ခံ၍။ ဂန္တ္ဝာ၊ လိုက်လံရှာတွေ့သည်ရှိသော်။ တံခေတ္တံ၊ ထိုလယ်သို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ ရောက်၍။ တတ္ထ၊ ထိုလယ်၌။ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဘဏ္ဍာသ၊ ဥစ္စာ ကို။ ဘာဇိတဋ္ဌာနံ၊ ခွဲဝေရာအရပ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ကဿကဿ၊ လယ်ထွန် ယောက်ျား၏။ ပဒဝလဉ္ဇံ၊ ခြေရာကို။ အဋ္ဌသံသု၊ မြင်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုဥစ္စာရှင်တို့ သည်။ တဿ၊ ထိုလယ်ထွန်ယောက်ျား၏။ ပဒါနုသာရေန၊ ခြေရာကို အစဉ်မှီး သဖြင့်။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ ထဝိကာယ၊ အိတ်ကို။ ဌပိတဋ္ဌာနံ၊ ထားရာအရပ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပံသုံ၊ မြေမှုန့်ကို။ ဝိယူဟိတ္တာ၊ ယက်၍။ ဌပိတံ၊ ထားသောဥစ္စာထုပ် ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ တုံ၊ သင်သည်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဝိလုဠိတ္တာ၊ ဖျက်ဆီး၍။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ ကသမာနောဝိယ၊ ထွန်လေဟန်ကဲ့သို့။ ဝိစရသိ၊ ကျင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ တဇ္ဇေတွာ၊ မြိမ်းချောက်မောင်းမဲ၍။ ပေါ်ထေတွာ၊ထောင်းသတ် ရိုက်နှက်၍။ နေတွာ၊ ခေါ်ခဲ့၍။ ရညော၊ မင်းအား။ ဒဿယိ သု၊ ဆက်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ တဿ၊ ထို လယ်ထွန်ယောက်ျားအား။ ဝဓံ၊ သူသတ်ကို။ အာဏာပေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ရာဇ-ပုရိသာ၊ မင်းချင်း ယောက်ျားတို့သည်။ တံ၊ထိုလယ်ထွန် ယောက်ျားကို။ ပဋ္ဌာ-ဗာဟုံ ဗန္ဓိတ္တာ၊ လက်ပြန်ချည်၍။ ကသာဟိပိ၊ ကြိမ်လုံးတို့ဖြင့်လည်း။ တာဠေန္တာ၊ ခတ်ကုန်လျက်။ အာဃာတနံ၊ သတ်ရာသင်းချိုင်းသို့။ နယိ သု၊ ဆောင်ကုန်၏။ သော၊ ထိုလယ်ထွန် ယောက်ျားသည်။ ကသာဟိ၊ ကြိမ်လုံးတို့ဖြင့်။ တာဠိယ မာနော၊ ပုတ်ခတ်သည်ရှိသော်။ အညံ၊တပါးသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောစကား ကို။ အဝတ္တာ၊ မဆိုမူ၍။ ပဃာနဋ္ဌ အာသိဝိသောတိ၊ ပဃာမိ ဘဂဝါ ဧလောရ ဝိသောတိ၊ပဃာ ။လ။ သောဟူ၍။ ဝဒန္တော၊ မြည်တမ်းလျက်။ ဂစ္ဆတိ၊သွား၏။ အထ၊ ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌။ နံ၊ ထို လယ်ထွန် ယောက်ျားကို။ ရာဇပုရိသာ၊ အာဏာထောင်သားတို့သည်။ တုံ၊ သင်သည်။ သတ္ထုစေဝ၊ ၏လည်းကောင်း။ အာနဋ္ဌဝေ့ရသေ့စ၊ ၏လည်းကောင်း။ ကထံ၊ စကားကို။ ကထေသိ၊ ပြောဆို၏။ တေ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ကိ နာမ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိပုဗ္ဗေ တွာ၊ ဤသို့မေးခြင်း ကြောင့်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ ဒဋ္ဌုံ ဟူးမြင်ခြင်းငှါ။ လဘမာနော၊ ရပါသည်ရှိသော်။ ကထေသာမိ၊သံတော်ဦးတင်ပါအုံ။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုသောကြောင့်။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ နေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍။ ရညော၊ မင်းအား။ တံပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ကသယိ သု၊ လျှောက်တင်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊

ထိုလယ်ထွန် ယောက်ျားကို။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဧဝံ-ကထေသိ၊ ဤသို့ဆိုတိသနည်း။ ဋုတိပုဏ္ဏ၊ ဤသို့ မေး၏။ သော၊ ထိုလယ်ထွန် ယောက်ျားသည်။ ဒေဝ၊ ရှင်မင်းကြီး။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နစောရော၊ ခိုးသူ မဟုတ်။ ဋုတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့တင်လျှောက်၍။ ကသနတ္ထာယ၊ လယ်ထွန်ခြင်းငှါ။ နိဗ္ဗန္ဓ ကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ထွက်ခဲ့သောကာလမှစ၍။သင်္ခေပဝတ္ထိ'အလုံးစုံသော အကြောင်းကို။ ရညော၊မင်းအား။ အာစိက္ခိ၊ ကြား၏။ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တယာ၊ ထိုလယ်လုပ်ယောက်ျား၏။ ကထံ၊ တင်ချက်စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ အယံ၊ ဤသူသည်။ လောကေ၊ လူ၌။ အဂ္ဂပုဂ္ဂလံ၊ မြတ်သော ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သော။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ သက္ခိ'၊ သက်သေကို။ အပဒိသတိ၊ ညွှန်ပြ၏။ တေသ၊ ဤသူလယ်ထွန်ယောက်ျားအား။ ဒေါသံ၊ အပြစ်သို့။ အာရောပေတုံ၊ တင်ခြင်းငှါ၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်မလျော်ပတ်။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ဇာ္ဏေ၊ ဤအရာ၌။ ကတ္ဘဒ္ဒံ'စိစစ် မေးမြန်းအပ်သောအမှုကို။ဇာနိဿာမိ'သိအံ့ဟု၍။ တံ'ထိုတောင်သူ လယ်လုပ် သမားကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ သာယန္ဟသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ သတ္ထုသန္တိကံ'ဘုရားအထံတော်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ'ဘုရားကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘဂဝါ'ဘုန်းတော်ကြီးလှသောဘုရား။ ကစ္စိ'အသို့နည်း။ တုမှေ'အရှင်ဘုရားတို့သည်။ အာနန္ဒတ္ထေရေန'အာနန္ဒာမထေရ်နှင့်။ သဒ္ဓိ'၊ တကွ။ တေသ ကဿကဿ'ဤလယ်ထွန် ယောက်ျား၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ'လယ်ထွန်၍ နေရာအရပ်သို့။ ဂတာ'ကြွတော်မူသလော။ ဋုတိ'ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာရာဇ'မင်းမြတ်။ အာမ'ကြွသွားသည်မှန်၏။ ဋုတိ'ဤမိန့်တော်မူ၏။ ဝေါ'အရှင်ဘုရားတို့သည်။ တတ္ထ'ထိုလယ်တောင်၌။ ကိं'အဘယ်ကို။ ဒိဋ္ဌော'မြင်အပ်သနည်း။ ဋုတိ'ဤသို့လျှောက်၏။ မဟာရာဇ'မြတ်သောမင်းကြီး။ သဟသ ထဝိကာ'ဥစ္စာထောင်ထုပ် အိတ်ကိုမြင်ကုန်၏။ ဋုတိ'ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ ဒိသ္ဝာ'မြင်ပြီး၍။ ကိं'အဘယ်စကားကို။ အဝေါစုတ္ထ'ဆိုတော်မူခဲ့ကုန်သနည်း။ ဋုတိ'ဤသို့မေး၏။ မဟာရာဇ'တကာမင်းမြတ်။ ဋဒံနာမ'ဤမည်သော စကားကို။ အဝေါစုတ္ထ'ဝါတို့ ဆိုခဲ့ကုန်၏။ ဋုတိ'ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ'အရှင်ဘုရား။ အယံပုရိသော'ဤ ယောက်ျားသည်။ တုမှာဒိသံ'အရှင်ဘုရားကဲ့သို့သော။ အပဒိသံ'အတုမရှိ ညွှန်ပြအပ်သော သက်သေကို။ သစေ နာဂရိဿ'အကယ်၍ မပြုပြောအံ့။ ဧဝံသတိ'ဤသို့ မပြုသည်ရှိသော်။ ဇိဝိတံ'အသက်ကို။ နအလဘိဿ'မရကုန်ပြီ။ တုမှေဟိ ပန'အရှင်ဘုရားတို့ သည်ကား။ ကထိက ကထံ'ဆိုတိုင်းသော စကားကို။ ကထေတွာ'သတိရရ ဆိုခြင်းကြောင့်။ တေန'ထိုလယ်ထွန် တောင်သူသည်။ ဇိဝိတံ'အသက်ကို။ လဒ္ဓံ'ရ၏။ ဋုတိ'ဤသို့လျှောက်လေသော်။ တံ'ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ'ကြား၍။ သတ္ထာ'

ဘုရားသည်။ မဟာရာဇာ၊ မင်းမြတ်။ အာမ၊ တကာ လျှောက်သည့် စကား မှန်၏။ အဟဗ္ဗ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ ဣတ္ထကမေဝ၊ ဤမျှသောစကားကို။ ဝတ္တာ၊ မိန့်၍။ ဂတော၊ ကြွသွား၏။ ပဏ္ဍိတေနနာမ၊ ပညာရှိသောသူ မည်သည်ကား။ ယံ ကမ္မံ-အကြင်အမှုကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။ အနုတပ္ပံ၊ စိုးရိမ် အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုအမှုကို။ နကတ္တာ-ဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတ္တာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၆၂။ မဟာရာဇာ၊ ကြား။ ယံကမ္မံ၊ အကြင်ဝေရ၌ ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော အကုသိုလ်တံကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အနုတပ္ပတိ၊ အဘန်တလဲလဲ စိုးရိမ်ရ၏။ ယဿ၊ အကြင်တံ၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ အဿမုခေါ၊ မျက်ရည်ဖြင့် စွတ်သောမျက်နှာ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ရောဒံ-ရောဒန္တော၊ ငိုကြွေးလျက်။ ပဋိသေဝတိ၊ ခံစား၏။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ တံကမ္မံ၊ ထိုအမှုသည်။ နသာဓု၊ မကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

ဘဏ္ဍ၊ ထိုဂါထာ၌၊ နတံကမ္မန္တိ၊ ကမ္မံဟူသည်ကား။ နိရယာဒိသုဝေရစသည်တို့၌။ နိဋ္ဌတ္တာနဿ သမတ္ထံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော။ ဒုက္ခဒြယံ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၏ တည်ရာဖြစ်သော။ ယံကမ္မံ၊ အကြင်အမှုကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အနုဿရိတ-အနုဿရိတက္ခဏေ၊ အောက်မေ့တိုင်း အောက်မေ့တိုင်းသောခဏ၌။ အနုတပ္ပတိ-အနုသောစတိ၊ အဘန်ဘန်စိုးရိမ်ကြောင့်ကြရ၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုအမှုသည်။ နသာဓု-နသုန္ဒရံ၊ မကောင်း။ နိရတ္ထကံ၊ အကျိုးမရှိ။ ယဿ အဿမုခေါ၊ မုခေါ ဟူသည်ကား။ ယဿ၊ အကြင်အကုသိုလ်တံ၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ အဿုတိ၊ မျက်ရည်တို့ဖြင့်။ တိန္တမုခေါ၊ စိုစွတ်သော မျက်နှာရှိ၍။ ရောဒန္တော၊ ငိုကြွေး မြည်တမ်းလျက်။ အနုဘောတိ၊ ခံစား၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာတော်အဆုံး၌။ ကဿကော ဥပါသကော၊ လယ်ထွန် တောင်သူဒါယကာသည်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ဝတ္ထော၊ ရောက်၏။ သမ္ဗတ္တတိက္ခုတ္တုံ၊ ရောက်လာသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ ကဿကဝတ္ထု၊ သည်။

ဒုတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၅-ဗာလဝဂ္ဂ၊ ၉-သုမန မာလာကာရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ....ကဿကဝတ္ထုဟု ဟောအပ်သော ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ သုမန မည်သော မာလာကာရ ဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ တဋ္ဌ ကမ္ဘံ-စသောပါဠိကို မိန့်အပ်၏။

တဋ္ဌ ကမ္ဘံ ကတံ သာဓုတိ ဇုမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ တဋ္ဌ ကမ္ဘံ ကတံ သာဓု-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊နေတော်မူစဉ်။ သုမနံနာမ မာလာကာရံ၊ သုမနမည်သော ပန်းသည်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကို အကျယ်ဆိုဦးအုံ့။ သော၊ ထိုပန်းသည် သည်။ဒေဝ-သိက်၊ နေ့တိုင်း။ဗိမ္ဗိသာရ ရာဇာနံ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကို။ဝါတောဝ၊ နံနက်စောစော ကလျှင်။ အဌဟိ သုမန ပုပ္ဖနာဠိဟိ၊ ရှစ်ကွမ်းစားသော မြတ်လေးပန်း တို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟန္တော၊ ခ,စားဆည်းကပ်သည်ရှိသော်။ အဌကဟာပဏေ၊ ရှစ်သပြောတို့ကို။ လဘတိ၊ရ၏။အထ၊ထို အခါ၌။ကေဒိဝသံ၊တနေ့သ၌။ဟသ္တိ'၊ထိုပန်းသည် သည်။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ နဂရံ၊ ရာဇဂြိဟ်ပြည်သို့။ ပဝိဋ္ဌမတ္တေ၊ ဝင်ကာမျှ ဖြစ်သောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော ဘုရားသည်။ မဟာ-ဘိက္ခုသံဃ ပရိဝုတော၊ များစွာသော ရဟန်းသံဃာ အပေါင်း ခြံရံလျက်။ ဆဠဘိညာ ရံသိယော၊ ခြောက်သွယ်ဒသာ ရောင်ခြည်တော်တို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတ္တာ၊ လွှတ်တော်မူ၍။မဟတာ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊များစွာသော ဘုရား၏အာနုဘော်ဖြင့်။ မဟတိယာ ဗုဒ္ဓလီဠာယ၊ များစွာသော ဘုရား၏ တင့်တယ်စံပယ်ခြင်းဖြင့်။ နဂရံ၊ ပြည်တွင်းသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ တိ၊ ထိုစကား သင့်စ္ဒ။ ဘဂဝါ၊ဘုရားသည်။ ကေဒါ၊ တရံတခါ၌။ ဆဠဘိညာ ရံသိယော၊ ခြောက်သွယ်ဒသာ ရောင်ခြည်တို့ကို။ စိဝရေန၊ သင်္ကန်းတော်ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒေတ္တာ၊ ဖုံးအုပ်၍၊ အညာရော၊ မထင်ရှားသော။ ပိဏ္ဍာပါတိကောဝိယ၊ ပိဏ္ဍာပါတ် ဆောက်တည်သော ရဟန်းကဲ့သို့။ စရတိ ကြွသွားတော်မူ၏။တိ'သ ယောဇနမဂ္ဂံ၊ ယူဇနာ သုံးဆယ်ရှိသော ခရီးကို။ အဂ်ိလိမာလဿ၊အဂ်ိလိမာလအား။ပစ္ဆုဂ္ဂမနံ၊ ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တောဝိယ၊ ကြွသွားတော်မူ သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ကေဒါ၊ တရံတခါ၊ ဆဠဘိညာ ရံသိယော၊ ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည် တို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတ္တာ လွှတ်တော်မူ၍။ကပိလဝတ္ထု ပဝေသနာဒီသုဝိယ၊ ကပိလဝတ်ပြည်သို့ ဝင်တော်မူခြင်း စသည်တို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ တသ္မိ'ပိ ဒိဝသေ၊ ထိုနေ့၌ လည်း။ သရိရတော၊မှ။ဆဠဘိညာ ရံသိ ၃ယာ၊ ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်တို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇေန္တော၊ လွှတ်ခတော်မူလျက်။ မဟန္တေန ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ များစွာသော

ဘုရား၏ အာနုဘော်ဖြင့်။ မဟာတိယာ ဗုဒ္ဓလိဒ္ဓာယ၊ မျှားစွာသော ဘုရား၏ တင့်တယ် စံပယ်ခြင်းဖြင့်။ ရာဇဂဟံ၊ ရာဇဂြိုဟ် ပြည်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။ မာလာကာရော၊ပန်းသည်သုမနသည်။ဘဂဝတော၊မြတ်စွာဘုရား၏။ရတနဋ္ဌိယ သဒိသံ၊ အတိုး အတိုင်းမသိ ထိုက်သော ရတနာနှင့်တူသော။ အတ္တာဘာဝံ၊ ကိုယ် တော်မြတ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဒ္ဒတ္ဘိ ံသ မဟာပုရိသ လက္ခဏ အသီတာနုဗျဉ္ဇန-သရီရသောဘဂ်ံ၊ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော ယောက်ျားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော် ကြီး,ရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာငယ်တို့ဖြင့် တင့်တယ်သောကိုယ်တော်ကို။ သြလော ကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိလျက်။ သတ္ထု၊ ဘုရား သမ္မညှအား။ကိ ံနုခေါ အဓိကာရံ၊ အတယ်ဒါနဝတ္ထုဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို။ကရော-မိ၊ ပြုရပါအံ့နည်း။ ဇုတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အညံ၊တပါးသော လှူတွယ်ဝတ္ထု ကို။ အပသဿန္တော၊ မမြင်သည်ရှိသော်။ဇုမေဟိ ပုပ္ပေဟိ၊ဤပန်းတို့ဖြင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားကို။ပူဇေဿာမိတိ၊ ပူဇော်အံ့ဟူ၍။စိန္တေတွာ၊ ကြံပြီး၍။ပုန၊ တဘန်။စိန္တေ-သိ၊ကြံပြန်၏။ ဇုမာနိ၊ဤပန်းတို့သည်။ ရညော၊မင်း၏။နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဥပဋ္ဌာနာနိ၊ ဆည်းကပ် ခ,စား အပ်ကုန်သော။ ပုပ္ဖာနိ၊ ပန်းတို့တည်း။ရာဇာ၊မင်းသည်။ဇုမာနိ၊ ဤပန်းတို့ကို။ အလဘန္တော၊ မရသည်ရှိသော်။မံ၊ ဝါ့ကို။ ဗန္ဓာပေယျုံ၊ နှောင် အိမ်မူလည်း သွင်းရာ၏။ ဃာတာပေယျုံ၊ သတ်မူလည်း သတ်ရာ၏။ ရဋ္ဌတော၊ တိုင်းပြည်မှ။ ပဗ္ဗာဇေယျုံ၊ နှင်ထုတ်မူလည်း နှင်ထုတ်ရာ၏။ကိ ံနုခေါ၊ အဘယ် သို့လျှင်။ ကရောမိ၊ ပြုရပါအံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ အဿ၊ ထိုပန်းသည်၏။ တေံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ ،ဖြစ်ပြန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မံ၊ ဝါ့ကို။ ဃာတေတုံ၊ သတ်မူလည်း သတ်စေတော့။ ဗန္ဓာပေတုံ၊ နှောင် အိမ် သွင်းမူလည်း သွင်းစေတော့။ ရဋ္ဌတော၊ နေပြည်တော်မှ မူလည်း။ ပဗ္ဗာ-ဇေတုံ၊ နှင်မူလည်း နှင်စေတော့။ သောပိ၊ ထိုမင်းသည်လည်း။မယှံ၊ ဝါ့အား။ ဒဒမာနောပိ၊ အသပြာရှစ်ကျပ်ကို ပေးသော်လည်း။ ဇုမသို့ အတ္တာဘာဝေ၊ ဤ ကိုယ်အဖြစ်၌။ ဇီဝိတမတ္တံ၊ အသက် မွေးလောက်ရုံမျှ ဖြစ်သော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဒဒေယျ၊ ပေးရာ၏။ သတ္ထု၊ ဘုရားသခင်အား။ပူဇာပန၊ပူဇော်ခြင်းကြောင့်ကား။ မေ၊ဝါ့အား။ အနေကာသု ကပ္ပကောဋိသု၊ မျှားစွာကုန်သော ကမ္ဘာကုဋေတို့၌။ ဟိတာယစေဝ၊ အစီးအပွားဖြစ်ခြင်းငှါလည်းကောင်း။ သုခါယစ၊ ချမ်းသာခြင်း ငှါလည်းကောင်း။ အလံ၊ ထိုက်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ကြံလျက်။ အတ္တာနော ဇီဝိတံ၊မိမိ အသက်ကို။ တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပရိစ္စဇိ၊ စွန့်၏။

သော၊ ထိုပန်းသည်သည်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။မေ၊ ဝါ၏။ပသန္နစိတ္တံ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်သည်။ နပတိ ကုဋ္ဌတိ၊ မတွန့်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်၊ တံ၊ ထိုပန်းကို။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရိ ဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော ،အလွန်

ရှင်လန်းစွာ။ ဥဒဂ္ဂ၊ဒဂ္ဂေါ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ။ သတ္တာရံ၊ဘုရားကို။ ပူဇော်၊ ပူဇော်၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့ ပူဇော်သနည်း ဟူမူကား။ပဌမံတာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဒွေဝ ပုဗ္ဗမုဒ္ဒယော၊ နှစ်ဆုပ်သောပန်းတို့ကိုလျှင်။ တထာဂတသ၊ဘုရားသခင်၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ခိပိ၊ ကြဲမြောက်ပူဇော်၏။ တာ၊ ထိုပန်းတို့သည်။ ဥပရိမတ္ထကေ၊ ထိပ်တော်အပေါ်၌။ ဝိတာနံဟုတ္မာ၊ အထူးအဆန်း ဗိဘာန်ကဲ့သို့ဖြစ်၍။ အဋ္ဌသု၊ တည်ကုန်၏။ အပရာ၊ တပါးကုန်သော။ ဒွေမုဒ္ဒယော၊ပန်းနှစ်ဆုပ်တို့ကို။ခိပိ၊ပစ်၍ ပူဇော်ပြန်၏။ တာ၊ ထိုပန်းတို့သည်။ ဒက္ခိဏ ဟတ္ထပယောန၊ လက်ျာ လက်တော် နံပါးဖြင့်။ မာလာပဋ္ဌာနေန၊ ပန်းဆွဲတောင်းလယ်ချ၍ ဖုံးအုပ်သော အဟန်ဖြင့်။ ဩတရိတ္မာ၊ အောက်သို့ တွဲလျားဆင်း၍။ အဋ္ဌသု၊ တည်ကုန်၏။ အပရာ၊ တပါးကုန်သော၊ ဒွေမုဒ္ဒယော၊ ပန်းနှစ်ဆုပ်တို့ကို။ ခိပိ၊ ပစ်၍ပူဇော်၏။ တာ၊ ထိုပစ်အပ်သော ပန်းနှစ်ဆုပ်တို့သည်။ ဝိဋ္ဌပယောန၊ ကျောက်ကုန်း နံပါးဖြင့်။ ဩတရိတ္မာ၊ အောက်သို့ တွဲလျားကျ၍။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်။ အဋ္ဌသု၊ တည်ကုန်၏။ အပရာ၊ တပါးကုန်သော။ ဒွေမုဒ္ဒယော၊ ပန်းနှစ်ဆုပ်တို့ကို။ ခိပိ၊ ပစ်၏။ တာ၊ ထို ပန်းနှစ်ဆုပ်တို့သည်။ ဝါမ ဟတ္ထပယောန၊လက်ဝဲလက် နံပါးဖြင့်။ဩတရိတ္မာ၊ အောက်သို့ တွဲလျားကျ၍။ တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူသာလျှင်။ အဋ္ဌသု၊ တည်ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဌနာဋ္ဌယော၊ ရှစ်ကွမ်းစား အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။အဌ-မုဒ္ဒယော၊ ရှစ်ဆုပ်ကုန်သော ပန်းတို့သည်။ ဟုတ္မာ ဖြစ်ကုန်၍။ စတူသု ဌာနေသု၊ လေးပါးသော အရပ်တို့၌။ တထာဂတံ၊ ထိုဘုရားသခင်ကို။ ပရိက္ခိပိံသု၊ ခြုံရံကုန်၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ဂမန ဌါရမတ္တမေဝ၊ သွားလာ၍ ဝင်ရာတံခါးမျှသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊၏။ပုဗ္ဗါနံ၊ ပန်းတို့၏။ ဝဏ္ဏာနိ၊ အညွှာတို့ယည်။ အန္တော၊ အတွင်းသို့ ရှေးရှုဘည်ကုန်သည်။အဟေသုံ·ဖြစ်ကုန်၏။ပတ္တာနိ၊ ပွင့်ချပ်တို့သည်။ ဗဟိမုခါနိ၊ အပသို့ရှေးရှုတည်ကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ရဇတပတ္တ-ပရိက္ခိတ္တောဝိယ၊ ငွေပြားဖြင့် ခြုံရံဖုံးအုပ်ခြင်းကဲ့သို့။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ ပါယာသိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗါနိ၊ ပန်းတို့သည်။ အစိတ္တကာနိပိ၊ စိတ်မရှိသည် ဖြစ်ကုန်လျက် မူလည်း။ သစိတ္တကံ၊ စိတ်ရှိသော ဘုရားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ သစိတ္တကာနိဝိယ၊ စိတ်ရှိကုန်သကဲ့သို့။ အဘိဒ္ဒိတ္မာ၊ မပြိုမကွဲ။ အပတိတ္မာ၊ အောက်သို့ မကျမူ၍။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားရှင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ ယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဒ္ဝိတ ဒ္ဝိတဌာနေ၊ ရပ်တော် ရပ်တော်မူရာ အရပ်၌။ တိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်ကုန်၏။ သတ္ထုသရီရတော၊ ဘုရားကိုယ်တော်မှ။ သတသဟဿ ဝိဇ္ဇုလတာ-ဝိယ၊လျှပ်စစ်နွယ် အသိန်း ပြက်ခြင်းကဲ့သို့။ ရံသိယော၊ ရောင်ခြည်တော်တို့သည်။ နိက္ခမိ်သု၊ပြိုးပြိုးပြက် ထွက်ကုန်၏။ ပုရတောစ၊ရှေ့မှလည်းကောင်း။ပစ္ဆတောစ၊ နောက်မှ လည်းကောင်း။ ဒက္ခိဏတောစ၊ လက်ျာမှလည်းကောင်း။ ဝါမတောစ၊

လက်ဝဲမှ လည်းကောင်း။ သိသမတ္ထကောစ၊ ဦးခေါင်းတော် အထက်မှ လည်းကောင်း။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။နိက္ခန္တရံသိယော၊ ထွက်ကုန်သော ရောင်ခြည်တို့သည်။ ဝိဝိဓာ၊ အထူးထူးအားဖြင့်။ နိက္ခမိ ထွက်ကုန်၏။ ကောပိ၊ တပါးသော ရောင်ခြည်တို့သည်လည်း။သမ္ဗုဒ္ဓသမ္ဗုဒ္ဓောနေနေ၀၊ရှေးရှုရှေးရှုရာ အရပ်သို့ သာလျှင်။ အဓာ၀ဏ္ဏာ၊ မပြေးမူ၍။ (အ၀ပလာယိတ္မာ လည်းရှိ၏။ ပရိယာယ်အနက်တူ၀ယ်။) သဗ္ဗာပိ၊ ခပ်သိမ်းသော ရောင်ခြည် တို့သည်လည်း။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ပဒက္ခိဏံ၊ လက္ခဏာရစ်လှည့်သည်ကို။ ကတ္မာ၊ပြု၍။ တရုဏ-တာလခန္ဓပ္ပမာဏာ၊ ထန်းလုံးပင်စည် အလုံးပမာဏ ရှိကုန်သည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ ပုရတောဝေ၊ ရှေ့ဆို့သာလျှင်။ ဓာ၀ဏ္ဏာ၊ ပြေးကုန်၏။ သကလနဂရံ၊ ပြည်အလုံးသည်။သခ်ုတိ၊ကြော်ငြာချေါက်ဆား၏။အန္တောနဂရေ၊ ပြည်တွင်း၌။ နဝကောဋ္ဌယော၊ ကိုးကုဋေတို့ဝင်း။ ဗဟိနဂရေ၊ ပြည်ပ၌။ နဝကောဋ္ဌယော၊ ကိုးကုဋေတို့ဝင်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ အဋ္ဌာရသသု ကောဋ္ဌီသု၊ တဆယ့် ရှစ်ကုဋေသော လူတို့တွင်။ ကောပိ၊ တယောက်မျှလည်း။ ပုရိသော၀ါ ယောက်ျားသည် လည်းကောင်း။ ဣတ္ထိ၀ါ၊ မိန်းမ သည်လည်းကောင်း။ တိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဟေတ္မာ၊ယူ၍။ အနိက္ခန္တောနာမ၊ မထွက်သောသူမည်သည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ မဟာ-ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ သိဟနာဒံ၊မြတ်သောအသံကို။နဒန္တော၊ ကြွေးကြော်လျက်။ဧစလုဏ္ဍေ၀ သဟဿာနိ၊ဦးရစ်ပုဆိုးတထောင်ပစ်ခြင်းတို့ကို။ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။သတ္ထုပုရတောဝ၊ဘုရားရှေ့တော်မှသာလျှင်။ဂစ္ဆတိ၊သွား၏။ သတ္ထာ၀ပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။ မာလာဂါရသ။ သုမန မည်သော ပန်းသည်၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပါကဋံ၊ ထင်စွာ။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ တိဂါဝုတပ္ပမာဏော၊ သုံးဂါ၀ုတ် အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ နဂရေ၊ ပြည်၌။ တေရိစရဏ မဂ္ဂေ-နေ၀၊ စည်လည်သော ခရီးဖြင့် သာလျှင်။ အစရိ၊ ကြွတော်မူ၏။မာလာဂါ-ရသ၊ သုမန မည်သော ပန်းသည်၏။ သကလ သရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးသည်။ ပဗ္ဗ၀ဏ္ဏာယ၊ ငါးပါးသော အကြောင်းရှိသော။ ဝိတိယာ၊ ဝိတိဖြင့်။ ပရိပူရိ၊ ပြည့်၏။

သော၊ ထို သုမန ပန်းသည် သည်။ထောကေညေ၀၊ အနည်းငယ်သာလျှင်။ တထာဂတေန၊ ဘုရားသခင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။စရိတ္မာ၊ သွား၍။ မနောသိလာ-တလေ၊ဆေးခဲနီ မြင်းသီလာအပြင်၌။ နိမုဂ္ဂေါ၀ိယ၊ ၀ပ်လျှိုးသကဲ့သို့။ ဗုဒ္ဓရသ္မိံ၊ ဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့၏။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပ၀ိဋ္ဌော၊ ၀င်၏။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ထောမေတ္မာ၊ ချီးမွမ်း၍။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘုန္တပန္ဆိမေ၀၊ အချည်းနှီးသော ခြင်းတောင်းကိုလျှင်။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။

အဂမာသိ၊သွားလေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသုမနပန်းသည်ကို။ ဘရိယာ၊ မယား၊သည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ပုပ္ဖါနိ၊ ပန်းတို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့မေး၏။ မေ မယာ၊ ဝါသည်။ သတ္ထာ၊မြတ်စွာဘုရား၊ကို။ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်ပြီ။ ဧတိ၊ ဤသို့ ပြောဆို၏။ ဧဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ရညော၊ မင်းအား။ ကိံ၊အဘယ်သို့။ ကရိဿသိ၊ ရာဇဝတ်လွတ်အောင် လျှောက်ထား၊တင်အုံ့နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ရာဇာ၊ မင်း၊သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဃာတေတုဝါ၊ သတ်မူလည်း သတ်စေတော့။ ဗန္ဓာပေတုဝါ၊ နှောင်ဖွဲ့မူလည်း နှောင်ဖွဲ့စေတော့။ ရဋ္ဌတော၊ ပြည်မှ။ နိဟရတုဝါ၊ နှင်မူလည်း နှင်စေတော့။ အဟံ၊သည်။ ဧိရိတံ၊အသက်ကို။ ပရိစ္စဇိတ္မာ၊ စွန့်၍။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရား၊ကို။ ပူဇေသိ၊ပူဇော်၏။ သဇ္ဇပုပ္ဖါနိ၊ အလုံးစုံသော၊ပန်းတို့သည်။အဋ္ဌမုဋ္ဌိယောဝ၊ ရှစ်ဆုပ်တို့သည်သာလျှင်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝေရ္ဗပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပူဇာနာမ၊ ပူဇော်ခြင်း၊မည်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်၏။မဟာဇနော၊ လူအပေါင်း၊သည်။ဥက္ကုဋ္ဌိ သဟဿာနိ၊ တထောင်သော ကောင်း၊ချီး၊တို့ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရား၊နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စရတိ၊ သွား၏။ ဝေါ၊ ဤသို့သွား၊သည်ရှိသော်။ ဝေသော၊ ဤကောင်း၊ချီး၊သံ၊သည်။ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌။ မဟာဇနဿ၊ ၏။ ဥက္ကုဋ္ဌိသဒ္ဒေါ၊ ကောင်း၊ချီး၊သံတည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသုမနပန်း၊သည်၏။ ဘရိယာ၊ မယား၊သည်။ အန္ဓဗာလတာယ၊ အလွန်မလိမ္မာ၊သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဝေရ္ဗပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပါဠိဟာရိယေ၊ တန်း၊ခိုး၊ပြာ၊ဋိဟာဌ်။ ပသာဒံ-နာမ၊ ကြည်ညို၊ခြင်း မည်သည်ကို။ အဇနေတ္မာ၊ မဖြစ်စေမူ၍။ တံ။ ထိုလင်ကို။ အဂ္ဂေါသိတ္မာ၊ ဆဲ၊ခရေး၍။ ပရိဘာသိတ္မာ၊ ရေရွတ်၍။ ရာဇာနောနာမ၊ မင်းတို့ မည်သည်ကား။ စဏ္ဍာ၊ ကြမ်း၊ကြုတ်ခက်ထန်ကုန်၏။ သကိံ၊ တကြိမ်။ ဥပ္ပန္န-ကောဓာ၊အမျက်ထွက်ခြင်း၊ကြောင့်။ ဟတ္ထပါဒါဒိနော ဒနေန၊ လက်ခြေ၊သည်ကို ဖြတ်ခြင်း၊ဖြင့်။ ဗဟုဒ္ဓိ၊ များ၊စွာ၊လည်း။ အနတ္ထံ၊ အကျိုး၊မဲ့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တယာ၊ သင်သည်။ ကတ ကမ္မေန၊ ပြုအပ်သော အမှုဖြင့်။မယ္ဟံ၊ ငါ့အား၊လည်း။ အနတ္ထော၊ အကျိုး၊မဲ့သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ပုဏ္ဏော၊ သား၊တို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ရာဇကုလံ၊ မင်း၏အိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်သည်ရှိသော်။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ကိန္တိ၊ အဘယ်သို့ ရှိသနည်း၊ဟု။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သာ၊ ထိုပန်းသည် သုမန မယား၊သည်။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အယံ သာမိကော၊ ဤလင်သည်။ တုမှာကံ၊ရှင်မင်း၊ကြီး၊တို့အား။ ဥပဋ္ဌာနပုပ္ပေဟိ၊ ဆက်သ၊ရန် ပန်း၊တို့ဖြင့်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရား၊ကို။ပူဇေတ္မာ၊ ပူဇော်၍။ တုဏ္ဍဟတ္ထော၊ လက်ချည်း၊စည်း။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ပုပ္ဖါနိ၊ တို့ကို။ ကဟံ၊

အတယ်အရပ်မှာ ထားခဲ့သနည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ မယာ၊ ကျွန်တော်မသည်။ ပုဗ္ဗော၊ မေးအပ်သော သုမနသည်။ ဧုဒံနာမ၊ ဤမည်သောစကားကို။ ဝဒေသိ၊ ဆိုစ်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တံ၊ ထိုလင်သုမနပန်းသည်ကို။ ပရိဘာသိတွာ၊ ဆဲရေး၍။ ရာဇာနောနာမ၊ မင်းတို့မည်သည်ကား။ စဏ္ဍာ၊ ကြမ်းကြုတ်ခက်ထန်ကုန်စ်။သကိ ံကုဋ္ဌာ၊ တကြိမ် အမျက်ထွက်ခြင်းကြောင့်။ ဟတ္ထပါဒါဒိဗ္ဗေဒနေန၊ လက်ခြေစသည်တို့ကို ဖြတ်ခြင်းဖြင့်။ ဗဟုဒ္ဓိ၊ များစွာလည်း။ အနတ္ထံ၊ အကျိုးမဲ့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်စ်။ တုယ္ဟံ၊ သင်စ်။ ဒေါသေန၊ ပြစ်မှားခြင်း ကြောင့်။ မယ္ဟံပိ၊ ငါ့အား။ အနတ္ထော၊ အကျိုးမဲ့သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ။ ဧုတိ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ ထိုလင်ကို။ ဆဋ္ဌေတွာ၊ စွန့်၍။ ဧုဓ၊ ဤ နန်းတော်သို့။ အာဂတာ၊ ရောက်လာ။ တေန၊ ထိုသူသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ သုကတံဝါ၊ ကောင်းသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ဒုက္ကဋံဝါ၊ မကောင်းသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ဖြစ်စေ။ တသ္မာ ဝ၊ထိုအမှုကြောင့်လျှင်။ ဒေဝ၊ ရှင်မင်းကြီး။ တံ၊ထိုလင်ကို။ မယာ၊ ကျွန်မသည်။ ဆဋ္ဌိတဘာဝံ၊ စွန့်အပ်သည်စ်၏ အဖြစ်ကို။ ဇာနာဟိ၊ သိတော်မူလော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့တင်စ်။ ရာဇာ၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်။ ပဋမဒဿနေနေဝ၊ ရှေးဦးစွာမြင်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်လျက်။ သဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်စွာ။ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသော။ အရိယသာဝကော၊ မြတ်သောသာဝကဖြစ်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံစ်။ အယံ ဧုတ္ထိ၊ ဤမိန်းမသည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်သရဲ။ အန္ဓဗာလာ၊ အလွန်မိုက်လှစ်တကား။ ဝေရ္ဂပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဂုဏေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူး၌။ ပသာဒံ၊ ကြည်ညိုခြင်းကို။ နဥ္ဇဂါဒေသိ၊ မဖြစ်စေ။ ဧုတိ၊ ဤသို့ကြံစ်။ သော၊ထိုမင်းသည်။ ကုဒ္ဓေါ ဝိယ၊ အမျက်ထွက် သကဲ့သို့။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ အမ္ဘ၊ အမိ၊ ကိ ံဝဒေသိ၊ အသို့ဆိုဘိသနည်း။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ ဥပဋ္ဌာန ပုပ္ပေဟိ၊ ဆက်သရန် ပန်းတို့ဖြင့်။ တေန၊ထိုယောက်ျားသည်။ ပူဇာ၊ ကို။ ကတာ၊ ပြုသလော။ ဧုတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ ဒေဝ၊ရှင်မင်းကြီး။ အာမ၊ ယြော်ပူဇော်သည်မှန်ပါ၏တုရား။ ဧုတိ၊ဤသို့တင်စ်။ ဧုဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ တေတယာ၊သင်သည်။ တံ၊ ထိုလင်ကို။ ဆဋ္ဌေန္တိယာ၊ စွန့်ပစ်ခြင်းဖြင့်။ ကတံ၊ ပြုခြင်းကား။ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းစ်။ သော၊ ထိုသုမနသည်။ မမ ပုပ္ပေဟိ၊ ငါ့ပန်းတို့ဖြင့်။ ပူဇာကာရော၊ ပူဇော်ခြင်းကို ပြုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာစ်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကတ္ဘာ ဟု ယုတ္တကံ၊ ပြုအပ်သည်နှင့် ယှဉ်သည်ကို။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ တံ၊ ထိုမိန်းမကို။ ဥယျောဇေတွာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဝန္ဒိတွာ၊ရှိခိုး၍။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသခင်နှင့်။ သဒ္ဓိ ံယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ဝိစရိ၊ သွားလေစ်။

သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရညော၊ မင်း၏။ စိတ္တပွတသာ့ဒ်၊ စိတ်၏ကြည်ညှိ ခြင်းကို။ ဥ,တွာ၊ ၍။ ဘေရိစရဏဝိထိယာ၊ စည်လည်သော ခရီးဖြင့်။ နဂရံ၊ ပြည်ကို။ စရိတ္တာ၊လှည့်လည်၍။ ရညော၊မင်း၏။ ဃရဒ္ဒါရံ၊အိမ်တံခါးသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဧကမန္တံ၊အိမ်တွင်းသို့။ ပဝေသေတုကာမော၊ ဝင်စေခြင်းငှါအလိုရှိသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ သတ္ထာပန၊ ဘုရားရှင်သည်ကား။ ရာဇဂိဏ္ဏေယေဝ၊ မင်းရင်ပြင် ၌သာလျှင်။ နိသိဒနာကာရံ၊ နေတော်မူသော အခြင်းအရာကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ တံ၊ ထိုနေအံ့သော အခြင်းအရာကို။ ဥ,တွာ၊ သိ၍။ သီဃံ၊ လျင်စွာ။ မဏ္ဍပံ၊မဏ္ဍပ်ကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်ခြင်းကြောင့်။ တခဏညေဝ၊ထိုခဏ၌သာလျှင်။ မဏ္ဍပံ၊မဏ္ဍပ်ကို။ ကာရာပေသိ၊ ပြုစေ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိသိဒိ၊ နေတော်မူ၏။ ကသ္မာပန၊ အဘယ့်ကြောင့်ကား။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ရာဇဂေဟံ၊နန်းတော်တွင်းသို့။ နပဝိသိ၊ ဝင်တော်မမူလေဘိသနည်း။ ဝေဠု၊ ဤသို့ မေးခြားအံ့။ အဿ၊ ထိုဘုရားအား။ ကိရ၊ အကြီးတော်သည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ဒုဗ္ဘိ၊ ဝါဘုရားသည်။ အန္တော၊ နန်းတော်တွင်းသို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ၍။ သစေ-နိသီဒယျံ၊ အကယ်၍ နေသည်ဖြစ်ငြားအံ့။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ မံ၊ ဝါဘုရားကို။ ဒဋ္ဌုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ နလဘေယျ၊ မရရာ။ မာလာကာရဿ၊ ပန်းသည် သုမန၏။ ဂုဏော၊ ကျေးဇူးသည်။ ပါကဋော၊ ထင်ရှားစွာ။ နဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာ။ ရာဇဂိဏ္ဏေပန၊ မင်းရင်ပြင်၌ကား။ နိသိန္နံ၊ နေသော။ မံ၊ ဝါဘုရားကို။ မဟာဇနော၊လူများသည်။ ဒဋ္ဌုံ၊ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ လဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ မာလာ-ကာရဿ၊ပန်းသည်၏။ဂုဏော၊ကျေးဇူးသည်။ပါကဋော၊ထင်ရှားစွာ။ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့် နန်းတော်သို့ ဝင်တော်မမူ။ ဟိ၊ စွ။ ဂုဏဝန္တာနံ၊ ဂုဏ်ရှိသောသူတို့၏။ဂုဏံ၊ကျေးဇူးကို။ ပဋိ၊ဝေ၊ ဘုရားတို့သည်သာလျှင်။ ပါကဋံ၊ ထင်ရှားစွာ။ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သတ္ထောန္တိ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏။ အဝသေသ ဇနော၊ ဘုရားမှကြွင်းသော လူအပေါင်းသည်။ ဂုဏဝန္တာနံ၊ ဂုဏ်ရှိသောသူတို့၏။ ဂုဏံ၊ ကို။ ကထေန္တော၊ ရှိသော်။ မဇ္ဈရာယတိ၊ ဝန်တို၏။ စတ္တာရော ပုပ္ဖပဋာ၊ လေးခု သော ပန်းပျားတမ်းခွန်တို့သည်။ စထုဒ္ဒိသံ၊ လေးပါးသောအရပ်တို့၌။ အဋ္ဌံသု၊ တည်ကုန်၏။ မဟာဇနော၊လူများသည်။ သတ္ထာရံ၊ဘုရားသခင်ကို။ ပရိဝါရေသိ၊ ခြံရံ၏။ ရာဇာ၊သည်။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာ ကို။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ အာဟာရေန၊ ဆွမ်းခဲတွယ်ဖြင့်။ ပရိဝိသိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘတ္တကိစ္စာဝသာနေ၊ ဆွမ်းဘုန်းပေးတော်မူပြီး သောအဆုံး၌။ အနုမောဒနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ပုရိမ နယေနေဝ၊

ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ စတူဟိ ပုပ္ပပဌေဟိ၊ လေးခုကုန်သော ပန်းပျားတမ်းခွန်တို့ဖြင့်။ ပရိကို့ဘွေ့ဘာ၊ ခြီရံလျက်။ သီဟနာဒံ၊ မြတ်သောအသံကို။ နဒန္တော၊ ဆိုလျက်။ မဟာဇနေန၊ လူအပေါင်းဖြင့်။ ပရိဝုတောဘာ၊ ခြီရံသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတော်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ အနုဂန္တွာ၊ ပို့လိုက်၍။ နိဝတ္တော၊ ပြန်လာသည် ရှိသော်။ မာလာကာရံ၊ သုမနမည်သော ပန်းသည်ကို။ ပတ္ထောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ မမ၊ ဝါ့အား။ အာဟရိတ အဋ္ဌပုပ္ပေဟိ၊ ဆောင်၍ ဆက်အပ်သော ရှစ်ဆုပ်သော ပန်းတို့ဖြင့်။ ကိန္တိကတ္တာ၊ အဘယ်ကို အကြောင်းပြု၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားရှင်ကို။ ပူဇေသိ၊ ပူဇော်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ မာလာကာရော၊ သုမနမည်သော ပန်းသည်သည်။ ဘာ၊ သည်။ မံ၊ ဝါ့ကို။ ဃာတေတုဝါ၊ သတ်မူလည်း သတ်စေ။ ရဇ္ဇတောနေပြည်တော်မှ။ ပဗ္ဗာဇေတုဝါ၊ နှင်မူလည်းနှင်စေ။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိမိကိုယ်ကို ဆိုဆုံးမ၍။ ဇီဝိတံ၊ ကို။ ပရိစ္စဇိတ္တာ၊ စွန့်၍။ ဒေဝ၊ ရှင်မင်းကြီး။ ပူဇေ-သိ၊ ပူဇော်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘာ၊မင်းသည်။ တွံ၊ သင်သည်။ မဟာပုရိသောနာမ၊ မြတ်သောယောကျ်ားမည်၏။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ အဋ္ဌ-ဟတ္ထိစ၊ ရှစ်စီးသော ဆင်တို့ကိုလည်းကောင်း။ အဋ္ဌ အဿေစ၊ ရှစ်စီးသော မြင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒါသိယောစ၊ ကျွန်မတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒါသေစ၊ ကျွန်ယောကျ်ားတို့ကို လည်းကောင်း။ မဟာ ပသာဓနာနိစ၊ မြတ်သော တန်းဆာတို့ကို လည်းကောင်း။ ဒတ္တွာ၊ ၍။ အဋ္ဌ ကဟာပဏ သဟဿာနိ၊ အသပြာ ရှစ်ထောင်တို့ကို။ ရာဇကုလတော၊ နန်းတော်တွင်းမှ။ နိဟရိတ္တာ၊ ထုတ်၍။ သဗ္ဗာလင်္ကာရ ပဋိမဏ္ဍိတာ၊ အလုံးစုံသော တန်းဆာ ဆင်အပ်ကုန်သော။ အဋ္ဌ-နာရိယောစ၊ ရှစ်ယောက်သော ကိုယ်လုပ်မောင်းမတို့ကို လည်းကောင်း။ အဋ္ဌ-ဂါမဝရေစ၊စားကျေး ရှစ်ရွာဆုတို့ကို လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဣဒံ သဗ္ဗဒန်-နာမ၊ ဤသမ္ပတ္တိက အမည်ရှိသော။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ပါတောဝ၊ နံနက်အခါမှလျှင်။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သီဟနာဒ သဟဿာနိစေဝ၊ မြတ်သော ကောင်းချီးပေးသံ တထောင်တို့ကို လည်းကောင်း။ စေလုဂ္ဂေပ-သဟဿာနိစ၊ ဦးရစ်ပုဆိုးတထောင် ပစ်ခြင်းတို့ကို လည်းကောင်း။ ပဝတ္တေန်၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မာလာကာရဿ၊ ပန်းသည်အား။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သို့သတော ရှိသော။ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။ သော၊ ထို ရှင်အာနန္ဒာသည်။ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေးလျှောက်၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊ထိုရှင်အာနန္ဒာကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။

အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။အာနန္ဒ၊ချစ်သား အာနန္ဒာ။ ဤမိနာ မာလာကာရေန၊ ဤ
ပန်းသည်သည်။ အပွမတ္တကံ၊ အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်သော။ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။
ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဤတိ၊ ဤသို့။မာသလ္လဂ္ဂေသိ၊ မမှတ်လေလင့်။အယံ၊ဤပန်းသည်
သည်။မယ္ဟံ၊ငါတုရားအား။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ပရိစ္စဇိတ္ထာ၊ စွန့်၍။ ပူဇံ၊ ပူဇော်
ခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။သော၊ ထိုပန်းသည်သည်။ဝေ၊ ဤသို့။ မယိ၊ ငါဘုရား၌။
စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ပသာဒေတ္ဝာ၊ ကြည်ညိုသောကြောင့်။

အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ ကပ္ပါနံ၊ ကမ္ဘာတို့၏။ သတသဟဿံ၊ တသိန်း
ကာလပတ်လုံး။ဒုဂ္ဂတိ၊ အပါယ်လေးပါးသို့။ နဂမိဿတိ၊ မလားလတ္တံ့။ဒေဝ-
မနုဿေသု၊ နတ်ပြည်, လူ့ပြည်တို့၌။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ ဇောသ ကမ္မုနော၊ ဤ
ကောင်းမှုကံ၏။ ဖလံ၊ အကျိုးဆက်သည်။ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌။သုမနောနာမ၊
သုဓနအမည်ရှိသော။ပဓစ္စကသမ္ဘုဒ္ဓေ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ဘဝိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။
ဤတိ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

သတ္ထာပန၊ဘုရားသခွယ်ညူသည်ကား။ဝိဟာရံ၊ကျောင်းတော်သို့။ဂန္ဓာ၊ကြွတော်
မူ၍။ ကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိသို့။ ပဝိသနကာလေ၊ ဝင်တော်မူသောအခါ၌။တာနိ ပုပ္ဖာနိ၊
ထို ပန်းတို့သည်။ ဒ္ဝါရ ကောဋ္ဌကေ၊ တံခါးမုတ်၌။ ပတိံသု၊ ကျလေကုန်၏။
သာယန္ဟ သမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊
(၅) တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ပြောဟောကုန်၏။ မာလာ-
ကာရဿ၊ ပန်းသည်၏။ ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံသည်။ အဟောအစ္ဆရိယံ၊ ချော်-
အံ့ဖွယ်ရှိလှ၏။ ဓရမာနက ဗုဒ္ဓဿ၊ သက်တော်ထင်ရှား ရှိသော ဘုရားအား။
ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ပရိစ္စဇိတ္ထာ၊ စွန့်၍။ ပုပ္ဖပူဇံ၊ ပန်းပူဇော်ခြင်းကို။ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။
တခ်ဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌ပင်လျှင်။ သဗ္ဗအဠကံနာမ၊ သမ္ဗအဠက အမည်ရှိသော
ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို။ လဘတိ၊ ရလေ၏။ ဤတိ၊ ဤသို့ ပြောဟောကုန်၏။
သတ္ထာ၊ သမ္ဗညူ ဘုရားသည်။ ဂန္ဓကုဋိတော၊ ဂန္ဓဋိတိုက်မှ။ နိက္ခမိတ္ထာ၊ ၍။
တိဏ္ဏံ ဂမနာနံ၊ ကြွသွားခြင်း သုံးပါးတို့တွင်၊ အညတရေန၊ တပါးပါးသော။
ဂမနေန၊ ကြွတော်မူခြင်းဖြင့်။ ဓမ္မသဘံ၊ တရားသဘင်သို့။ ဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။
ဗုဒ္ဓါသနေ၊ ဘုရားနေရာ၌။ နိသီဒိတ္ထာ၊ နေ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။တေရတိ၊ယခု
ငါလာသဲ ဖြစ်သောကာလ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့်။
သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထေန၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဤတိပုစ္ဆိတ္ထာ၊ ဤသို့
မေးခတော်မူခြင်းကြောင့်။ ဤမာယနာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားကြောင့်တည်း
ဟု။ ဝုတ္တေ၊နှားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ဘိက္ခဝေ၊တို့။ အာမ၊ ချော်ခဏခြင်း
ကောင်းကျိုးပေးသည် မှန်၏။ယဿ၊ အကြင်သူသည်။ ကမ္မဿ၊ ကုသိုလ်ကံကို။
ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပစ္ဆာနုတပ္ပံ၊ နောက်ကာလ၌ အဘန်

တလဲလဲ ပူပန်ခြင်းမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ အနုဿရိတာနုဿရိတက္ခဏေ၊ အောက်မေ့တိုင်း အောက်မေ့တိုင်းသော ခဏ၌။ သောမနဿမေဝ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝေရ္ဗပ်၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ကမ္မံ၊ ကောင်းမှုကံကို။ကတ္တာ့ဇ္ဇမေဝ၊ ပြုအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူလို၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၆၀။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယံ ကမ္မံ၊ အကြင်ကံကို။ကတ္တာ၊ ပြု၍။ နာနုတပ္ပတိ၊ မစိုးရိမ် မပူပန်။ ယဿ၊ အကြင်ကံ၏။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ပဋိတော၊ ဝိတိအဟုန်ဖြင့် နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ သုမနော၊ သောမနဿအဟုန်ဖြင့် ဝမ်းမြောက်သည်ဖြစ်၍။ ပဋိသေဝတိ၊ မှီဝဲခံစားရ၏။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ တဉ္စ ကမ္မံ၊ ထိုကံသည်လည်း။ သာဓု၊ ကောင်း၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌၊ ယံ ကတ္တာတိ၊ ယံ ကတ္တာ့ဟူသည်ကား။ ဒေဝမနုဿေသု၊ လူ့ပြည်, နတ်ပြည်တို့၌။ သမ္ပတ္တိနဿေဝ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာန သမ္ပတ္တိယာစ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗတ္တနသမတ္ထံ၊ ပြီးစေခြင်း ၄ါစွမ်းနိုင်သော။ သုခုဒ္ဒြယံ၊ သုခဝေဒနာ၏တည်ရာဖြစ်သော။ ယံ ကမ္မံ နာမ၊ အကြင်ကောင်းမှုကံမည်သည်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ နာနုတပ္ပတိ၊ မစိုးရိမ် မပူပန်။ အလဒ္ဓါ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ဒိဋ္ဌမ္မေ ယေဝ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ သာလျှင်။ အနုဿရိတာနုဿရိတက္ခဏေ ယေဝ၊ အောက်မေ့တိုင်း အောက်မေ့တိုင်းသော ခဏ၌လျှင်။ ဝိတိ ဝေ ဝေ ဣ၊ ဝိတိအဟုန်ဖြင့်။ ပဋိတော၊ နှစ်သက်သည်။ သောမနဿ-ဝေ ဝေ ဣ၊ သောမနဿအဟုန်ဖြင့်။ သုမနော၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ရှိခြင်းသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ အာယတိ ံ၊ နောင်အခါ၌။ ဝိတိ သောမနဿ ဇာတော၊ နှစ်သက်ခြင်း, ဝမ်းမြောက်ခြင်း သဘောရှိသည်။ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိပါကံ၊ အကျိုးကို။ ပဋိ-သေဝတိ၊ မှီဝဲသုံးဆောင်ခံစားရ၏။ တံ ကမ္မံ၊ ထိုကောင်းမှုကံကို။ ကတံ၊ ပြုခြင်းသည်။ သာဓုဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းသောသဘောရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာ အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ စတုရာသီတိယာ ပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာ လေးပါးကို သိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

နဝမံ၊ သော။ သုမန မာလာကာရ ဝတ္ထု၊သည်။

ဣတိ သမတ္တံ၊ ပြီး၏။

၅–ဗာလဝဂ္ဂ၊ ၁၀–ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ ထေရီ ဝတ္ထု၊

ကနုသနေ ...မာလာကာရဝတ္ထုဒ္ဒ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ ဥပ္ပလဝဏ် ထေရီဝတ္ထုဒ္ဒ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ မရှုဝါ မညုတိ-စသော၁ပါဒ်ကို မိန့်အပ်၏။

မရှုဝါ မညုတိ ဗာလောတိ ဇုမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ မရှုဝါ မညုတိ ဗာလော–စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ သဗ္ဗညု ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်ဌ။ဝိဟာရန္တေ၊နေတော်မူစဉ်။ဥပ္ပလဝဏ္ဏာထေရိံ၊ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမ ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ အကျယ် ဆိုဦးအံ့၊သာ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ်သည်။ပဒုမုတ္တရ ဗုဒ္ဓသာ၊ပဒုမုတ္တရ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေတော်ရင်းဌ။ ဝတ္ထုနံ၊ ဆုတောင်း ခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေတ္မာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ကပ္ပ သတသဟဿာနိ၊ ကမ္ဘာတသိန်းတို့ပတ်လုံး။ ဗဟူ၊ များစွာ ကုန်သော။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုကံတို့ကို။ ကုရမာနာ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဒေဝေသုစ၊ နတ်ပြည်တို့ဌ လည်းကောင်း။ မနုဿေသုစ၊ လူ့ပြည်တို့ဌ လည်း ကောင်း။သံသရန္တိ၊ကျင်လည်စဉ်။ဇုမတ္တိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤ ဘုရားဂေါတမ ပွင့်လင်း ထွန်းပသော အခါဌ။ ဒေဝလောကတော၊ နတ်ပြည်မှ။ စရိတ္မာ၊ စုတေခဲ့၍။ သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်ဌ။သေဋ္ဌိကုလေ၊သေဋ္ဌေးအမျိုးဌ။ပဋိသန္ဓိं၊ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏ္ဟိ၊ယူ၏။ အဿာ၊ထိုဥပ္ပလဝဏ်၏။ နိလုပ္ပလဂန္ဓသမာနဝဏ္ဏတာယစ၊ ကြာညို ပွင့် အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်လျှင်။ဥပ္ပလဝဏ္ဏာတွေ့ဝ-နာမံ၊ဥပ္ပလဝဏ်ဟူသော အမည်ကိုသာလျှင်။အကံသု၊မှည့်ကုန်၏။အထ၊ ထိုအခါ ဌ။အဿာ၊ထိုဥပ္ပလဝဏ်၏။ ဝယပ္ပတ္တကာလေ၊အရွယ်ရှိ ရောက်သောကာလဌ။ သကလ ဇမ္ဗုဒီပရာဇာနော၊ ဇမ္ဗုဒီပါကျွန်းအလုံးဌ နေကုန်သော မင်းတို့သည် လည်းကောင်း။သေဋ္ဌိနော၊သေဋ္ဌေးတို့သည်လည်းကောင်း။ သေဋ္ဌိသ၊ သေဋ္ဌေး ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ သာသနံ၊သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိं သု၊စေလွှတ်ကုန်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ မိတရံ၊ သွေးကို။ ဒေတု၊ ပေးလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ အပဟိဏန္တော နာမ၊ မစေလွှတ်သောသူ မည်သည်။နာဟောသိ၊မဖြစ်။ တဘောဝ၊ ထို့နောင်မှ။ သေဋ္ဌိ၊ သေဋ္ဌေးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသော လူတို့၏။ မနုံ၊ နှလုံးကို။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ နသက္ခိဿာမိ၊ မဘတ်နိုင်အံ့။ ကေ၊ တခုသော။ ဥပါယံပန၊ အကြောင်းကိုကား။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ဇုတိ၊ ဤသို့။မိတရံ၊ သွေးကို။ ပတ္ထေသာပေတ္မာ၊ ခေါ်စေ၍၊အမ္မ၊ ချစ်သွေး။ ပဋ္ဌဗိတုံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှါ။ သက္ခိဿသိ၊ တတ်နိုင်အံ့လော။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ တဿာ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ်၏။ ပစ္ဆိမဘဝိက သတ္တတ္တာ၊ ဘဝဆုံးပြီးသော

သတ္တဝါဖြစ်ခြင်းကြောင့်။တံဝေနံ၊ ထိုစကားကို။သိသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ အာသိတ္တံ၊ သွန်းလောင်းအပ်သော။ သတ ပါက တေလံဝိယ၊ အကြိမ်တရာ ချက်ပြီးသော ဆီကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ ဝိတရံ၊ အဘကို။ တာတာ၊ ဘခင်တို့။ ပဋ္ဌဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုသေဋ္ဌေး သည်။ တဿ၊ ထို ဥပ္ပလဝဏ်အား။ မဟန္တံ သက္ကာရံ၊ မျှားစွာသော ပူဇော် သက္ကာရကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဘိက္ခုနီ ဥပဿယံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ကျောင်းသို့။ နေတ္တာ၊ ဆောင်၍။ ပဋ္ဌာဇေသိ၊ ရဟန်းပြု၏။ တဿ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ်၏။အစိရ-ပဋ္ဌဇိတာယ ဧဝ၊ ရဟန်းပြု၍မကြာမြင့်မီလျှင်။ဥပေါသထာဂါရေ၊ ဥပုသ်အိမ်၌။ ကာလဝါရော၊ ဆိမ်း ညီအပ်သော အခါအလှည့်သည်။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သာ၊ ထို ဥပ္ပလဝဏ် ထေရီသည်။ ဒိပံ၊ ဆိမ်းကို။ ဇာလေတ္တာ၊ ညှိထွန်း၍။ ဥပေါသထာ ဂါရံ၊ ဥပုသ်အိမ်ကို။ သမ္မဇ္ဇိတ္တာ၊တံမြက်လှည်း၍။ ဒီပသိခါယ၊ ဆိမ်းလျှံ၌။ နိမိတ္တံ၊ အာရုံကို။ ဂဏှိတ္တာ၊ ယူ၍။ ဌိတာဝ၊ ရပ်လျက်လျှင်။ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ ဩလောကယမာနာ၊ ကြည့်သည် ရှိသော်။ တေဇေကသိဏာ-ရမ္မဏံ၊ တေဇော ကသိုဏ်းလျှင် အာရုံရှိသော။ စျာနံ၊ စျာန်ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍။တမေဝ၊ထိုစျာန်ကိုပင်လျှင်။ပါဒကံ ကတ္တာ၊အခြေပြု၍။ ပဋိသန္ဓိဒါယိ-စေဝ၊ ပဋိသန္ဓိဒါတို့နှင့် လည်းကောင်း။ အဘိညာဟိစ၊ အဘိညာဉ်တို့နှင့်လည်း ကောင်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

သာ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ်ထေရီသည်။အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုဒ်သို့ ဒေသစာရီ သွားခြင်းကို။စရိတ္တာ၊ သွား၍။ပဏ္ဍာဝဏ္ဏာ၊ တဘန်ပြန်သာ၍။ အန္ဓဝနံ၊ မိုက်တောသို့။ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်း မိန်းမတို့၏။ အရညာဝါသော၊ တောကျောင်းနေခြင်းကို။ အပဋိက္ခိတ္တော၊ မပယ် မမြစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ၌။အဿာ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ်၏။ တတ္ထ၊ မိုက်တော၌။ ကုဋိ၊ ကုဋိကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ မဏ္ဍကံ၊ ညောင်စောင်းကို။ ပညပေတ္တာ၊ ခင်း၍။ သာ ဏိယာ၊ တင်းတိမ်ဖြင့်။ ပရိက္ခိပိ သု၊ ခြံရံကုန်၏။ သာ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ်သည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ ဘာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိဟရာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ အဿာ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ် ထေရီ၏။ နန္ဒမာဏဝေါနာမ၊ နန္ဒလုလင် အမည်ရှိသော။ မာတုလပုတ္တောပန၊ ဦးရီးသားသည်ကား။ ဂိဟိကာလတော၊ လူလက်ထက်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ပဋိဗဒ္ဓ-စိတ္တော၊ တပ်ငြိသော စိတ်သည်ဖြစ်၍။ သော၊ ထိုနန္ဒလုလင်သည်။ အဿာ၊ ထိုဥပ္ပလဝဏ်၏။ အာဂတာဘာဝံ၊ ရောက်လာသည်၏အဖြစ်ကို။သုတ္တာ၊ကြား၍။ ထေရိယာ၊ ဥပ္ပလဝဏ် ထေရီ၏။ အာဂမနတော၊ လာသည်မှ။ ပုရေတရမေဝ၊ ရှေးဦးစွာကသာလျှင်။ အန္ဓဝနံ၊ မိုက်တောသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တံကုဋိံ၊ ထိုကုဋိ

သို့။ ပရိသိတ္ထာ၊ ဝင်၍။ ဟေဋ္ဌာ မဗ္ဗကေ၊ ညောင်စောင်းအောက်၌။ နိလီနော၊ ပုန်းအောင်းလျက်နေ၏။ ထေရိယာ၊ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီသည်။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ ကုဋိံ၊ ကုဋိသို့။ ပရိသိတ္ထာ၊ဝင်၍။ ဒွါရံပိဓာယ၊ တံခါးပိတ်၍။ မဗ္ဗကေ၊ ညောင်စောင်း၌။ နိသိန္နမတ္တာယ၊ နေကာမျှ၌။ ဗဟိ၊ အပ၌။ အာတပတောဝ၊ နေဝူမှ။ အာဂတတ္တာ၊ လာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ စက္ခုပထေ၊ မျက်မှောက်၌။ အန္ဓ-ကာရေ၊အမိုက်တိုက်သည်။အဝိဂတေယေဝ၊ မကင်းမဲလျှင်။ဟေဋ္ဌာ မဗ္ဗကတောဝ၊ ညောင်စောင်းအောက်မှ။ နိက္ခမိတ္ထာ၊ ထွက်၍။ မဗ္ဗကံ၊ ညောင်စောင်းသို့။ အတိ-ရုယ္ဟ၊ တက်၍။ ဗာလ၊ သူမိုက်။ မာနသိ၊ မဖျက်ဆီးလင့်။ ဗာလ၊ သူမိုက်။ မာနသိ၊ မဖျက်ဆီးလင့်။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ထေရိယာ၊ ရဟန္တာ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီသည်။ ဝါရိယမာနာယမေဝ၊ တားမြစ်စဉ်ပင်လျှင်။ အတိဘရိတ္ထာ၊ နှိပ်စက်၍။ အတ္ထနာ၊ မိမိသည်။ ပတ္ထိတကမ္မံ၊ တောင့်တအပ်သောအမှုကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပါယာသိ၊ သွားလေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုနန္ဒလုလင်၏။ အဂုဏံ၊ ကျေးဇူးမဲ့ကို။ ခာရေတုံ၊ ဆောင်ရွက်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္ဓိ ဝိယ၊ မတတ်နိုင်သကဲ့သို့။ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီးသည်။ ဒွေဓာ၊ နှစ်ဖြာ။ သ်ဒ္ဓိ၊ ကွဲအက်၏။ သော၊ ထိုလုလင်သည်။ ပထဝိံ ပဝိဋ္ဌော၊ မြေသို့ဝင်လျက်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မဟာအဝိစိမှိ ဝေ၊ ငရဲကြီး၌သာလျှင်။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ၏။ ထေရီပိ၊ ထေရီမသည်လည်း။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဘိက္ခုနိနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့အား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့အား။ တေမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ ဘုရားအား။ အာရောစယိံသု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်ညွှန်သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီ ဥပါသက ဥပါသိကာသု၊ ရဟန်းယောကျ်ား ရဟန်းမိန်းမ ဒါယကာယောကျ်ား ဒါယကာမိန်းမတို့တွင်။ ယော-ကောစိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ မဓုသက္ခရာဒိသု၊ ပျားသကာ စသည်တို့၌။ ကိဉ္စိ-ဒေဝ၊ တစုံတခုသာလျှင်ဖြစ်သော။ မဓုရ ရသံ၊ချိုမြိန်သော ကောင်းမြတ်သော အရသာကို။ ခါဒမာနော၊ စားရသော။ ပုရိသောဝိယ၊ ယောကျ်ားကဲ့သို့။ တုဋ္ဌ-ဟဋ္ဌော၊ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်စွာ။ ဥဒဂ္ဂုဒဂ္ဂေါ ဝိယ၊ အလွန်တက်ကြွသော စိတ်ဖြင့် ဝမ်းသာခြင်းကဲ့သို့။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အနသ္ဓိံ၊ ကို။ ဃဋ္ဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ပြလိုသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧဝမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

(၆၉)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကံသည်။ နပစ္စတိ၊ ယုတ်မာဆင်းရဲသော အကျိုးကို မဖြစ်စေသေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ တံကမ္မံ၊ ထို မကောင်းမှု ကံကို။ ဗာလော၊သူမိုက်သည်။ မဋ္ဌဝ၊ ဗျားသကာကဲ့သို့။ မညတိ၊ မှတ်ထင် အောက်မေ့ခြင်းရှိ၏။ ယဒါစ၊အကြင်အခါ၌ကား။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကံသည်။ ပစ္စတိ၊ ယုတ်မာ ဆင်းရဲသောအကျိုးကို ပေးခြင်းရှိ၏။ တဒါ၊ထိုအခါ၌။သော၊ဗာလော၊ထိုသူမိုက်သည်။ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲခြင်းသို့။နိဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏။ဣတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ မဋ္ဌဝါတိ၊ မဋ္ဌဝဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ ပါပံ၊ယုတ်မာသော။ အကုသလကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသော။ ဗာလဿ၊ သူမိုက်၏။ တံကမ္မံ၊ ထိုအကုသိုလ်ကံသည်။ မဓုဝိယ-မဓုရ ရသံဝိယ၊ ဗျားသကာကဲ့သို့။ ဇုဋ္ဌံ၊ရှာမှီးအပ်သော်အာရုံကို။ ကန္တံ၊ နှစ်သက်အပ်သောအာရုံကို။ မနာပံဝိယ၊ နှစ်သက်ခြင်းကဲ့သို့။ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏။ ဇုတိဝေ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုလူမိုက်သည်။ မဓုံဝ၊ဗျားသကာကဲ့သို့။ မညတိ၊မှတ်ထင်၏။ ယာဝါတိ၊ ယာဝဟူသည်ကား။ယတ္တကံ ကာလံ၊ အကြင်မျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။ တံပါပံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံသည်။နပစ္စတိ၊ယုတ်မာသောအကျိုးကို မဖြစ်စေသေး။ဒိဋ္ဌမ္မေ-ဝါ၊မျက်မှောက်သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌လည်းကောင်း။ သမ္ပရာယေဝါ၊ တမလွန်ဘဝ၌သည်းကောင်း။ဝိပါကံ၊အကျိုးကို။ နဒေတိ၊မပေး။တာဝ၊ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး။ နံ၊ထိုကံကို။ဝေ၊ဤသို့။ မညတိ၊ မှတ်ထင်၏။ယဒါစာတိ၊ ယဒါစဟူသည်ကား။ယဒါပန၊အကြင်အခါ၌ကား။ဒိဋ္ဌမ္မေဝါ၊ မျက်မှောက်သောကိုယ်အဖြစ်၌လည်း။ ဝိဝိဓာ၊ အထူးထူး အပြားပြား အားဖြင့်။ ကမ္မကရဏာ ကယိရ-မာနဿ၊ ခြေလက် ပြတ်ခြင်း စသော ကမ္မကရဏာကို ပြုသော။ သမ္ပရာယေဝါ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်း။ နိရယာဒီသု၊ ငရဲအစရှိသည်ဘို့၌။ ဒဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းကို။ အနုဘဝန္တဿ၊ ခံစားသော။ အယ၊ ထိုသူအား။ တံပါပံ၊ ထို မကောင်းမှုသည်။ ပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သော၊ဗာလော၊ ထိုလူမိုက်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ နိဂစ္ဆတိ ဝိန္ဒတိ ပဋိလဘတိ၊ရ၏။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ပန၊ ဆိုဦးအုံ့။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊တရား သဘင်၌။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုट्ठာပေသိ၊

ပြောဟောဏ်။ ခီဏာသဝါဗိ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်လည်း။ ပဌကာမသုခံ၊ ဝါးပါးသော ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို။ သာဒိယန္တိ၊ သာယာကုန်၏။ ကာမံ၊ ကာမဂုဏ်ကို။ သေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏။ ကိं နသေဝိဿန္တိ၊ အဘယ်ကြောင့် မမှီဝဲဘဲရှိကုန်အံ့နည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တေ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ နကောဌာပ ရက္ခာ၊ သစ်ပင် အခေါင်း မဟုတ်ကုန်။ နစ ဝမ္မိကာ၊ တောင်ပို့ အခေါင်း မဟုတ်ကုန်။ အလ္လမံသ သရီရာဝ၊ စိုသောအသား အသွေးရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧတေပိ၊ ဤရဟန္တာတို့သည်လည်း။ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ် ချမ်းသာကို။ သာဒိယန္တိ၊သာယာကုန်၏။ ကာမံ၊ ကာမဂုဏ်ကို။သေဝန္တိ၊မှီဝဲကုန်၏။ဇုတိ၊ ဤသို့ ပြောဟောကုန်သည် ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဂန္တာ၊ ကြွတော်မူလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဇုတိပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူခြင်းကြောင့်။ ဇုမာယ နာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ နားတော် လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ သံသရာဘေးကို ရှုလေ့ရှိသော ရဟန်းအပေါင်းတို့။ ခီဏာသဝါ၊ ရဟန္တာတို့သည်။ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ် ချမ်းသာကို။ နသာဒိယန္တိ၊ မသာယာကုန်။ ကာမံ၊ ကာမဂုဏ်ကို။ နသေဝန္တိ၊ မမှီဝဲကုန်။ ယထာဟိ၊ ဥပမာ မည်သည်ကား။ ပဒုမ ပတ္တေ၊ ပဒုမာကြာရွက်၌။ ပတိတံ၊ ကျသော။ ဥဒကဗိန္ဒု၊ ရေပေါက်သည်။ နဝိလိမ္ဗတိယထာ၊ မကပ်ငြိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ နသဏ္ဌာတိယထာ၊ မတည်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဝိနိဝတ္တေတ္တာ၊ လိမ့်၍။ ပတတေဝ၊ ကျသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ယထာစ၊ ဥပမာတပါးလည်း။ အာရဂ္ဂေ၊ ပွတ်ဆောက်ဦး၌။ သာသပေါ၊ မုန်ညင်းစေ့သည်။ နဝိလိမ္ဗတိယထာ၊ မကပ်ငြိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ နသဏ္ဌာတိယထာ၊ မတည်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဝိနိဝတ္တေတ္တာ၊ လိမ့်၍။ ပတတေဝ၊ ကျသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ဝေါ၊ ဤအတူ။ ခီဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တေ၊ စိတ်၌။ ဒုဝိဓောပိ၊ နှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ကာမေမာ၊ ဝတ္ထုကာမ, ကိလေသာကာမသည်။ နဝိလိမ္ဗတိ၊ မလိမ်းမကျံ့ မကပ်ငြိ။နသဏ္ဌာတိ၊ မတည်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်ညွှန်သည်။ အနုသန္ဓိ၊အနုသန္ဓေကို။ဃဋ္ဋေတ္တာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊တရားကို။ဒေသေန္တော၊ ဟောလို ရကား။ ဗြာဟ္မဏဝဂ္ဂေ၊ ဗြာဟ္မဏဝဂ်၌။ ဇုမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ပေါဏ္ဍရပဒဏ္ဍေ၊ ကြာရွက်၌။ ဝါရိ၊ ရေပေါက်သည်။ နဝိလိမ္ဗတိဇုဝ၊ မလိမ်းကျံ့ မကပ်ငြိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အာရဂ္ဂေ၊ ပွတ်ဆောက်ဦး၌။ သာသပေါ၊ မုန်ညင်းစေ့သည်။ နဝိလိမ္ဗတိဇုဝ၊မကပ်ငြိသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဝေါ၊ ဤအတူ။

ယော၊ အကြောင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာမေသု၊ နှစ်ပါးသောကာမတို့၌။ နဝိလိမ္ဘတိ၊ မလိမ်းကျံ့ မကပ်ငြိ။ တံ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အဟံ၊ငါဘုရားသည်။ ပြာဟ္မဏံ၊ မကောင်းမှုကို အပယ်ပြုပြီးသောသူဟူ၍။ ဣမိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဤမိသာ၊ ဤဂါထာ၏။ အဋ္ဌော၊ အနက်သည်။ ပြာဟ္မဏဝဂ္ဂေယော၊ ပြာဟ္မဏဝဂ်၌သာလျှင်။ အာဝိ၊ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ သတ္ထာ၊ ပန်၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ ရာဇာနံ ပသေနဒိကောသလံ၊ ကောသလ မင်းကြီးကို။ ပဏ္ဍော-သာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ဣမသ္မိံ သာသနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ကုလပုတ္တာယ ထေရ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့ကဲ့သို့သာလျှင်။ ဝေ-ဒဿ၊ ထို့အတူ။ ကုလမိတရောပိ၊ အမျိုးသွေး တို့သည်လည်း။ မဟန္တံ၊ များစွာသော။ ဥတိဂဏ္ဌ၊ ဆွေမျိုးအပေါင်းကိုလည်းကောင်း။ ဘောဂက္ခန္ဓဉ္စ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာအစုကိုလည်းကောင်း။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အရညေ၊ တောကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တာ၊ ထိုရဟန်း မိန်းမတို့သည်။ အရညေ-ဝိဟာရေ၊ တောကျောင်း၌။ ဝသမာနာ၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ ရာဂရတ္တာ၊ ရာဂဖြင့် ကပ်ငြိခြင်းရှိကုန်သော။ ပါပပုဂ္ဂလာ၊ ယုတ်မာသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဩ-မာနာတိမာနဝသေန၊ ယုတ်မာသောမာန်မူခြင်း, အလွန်သော မာန်မူခြင်းအစွမ်းဖြင့်။ ဝိဟေဌေန္တိ၊ ညှဉ်းဆဲမူလည်း ညှဉ်းဆဲကုန်ရာ၏။ ပြဟ္မစရိယန္တရာယမ္ပိ၊ သာသနာတော် ဟူသော အကျင့်၏ အန္တရာယ်ဆိုမူလည်း။ ပါပေန္တိ၊ ရောက်စေကုန်ရာ၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဘိက္ခုနိသံဃသ၊ ရဟန်းမိန်းမ သံဃာ၏။ အန္တောနဂရေ၊ ပြည်တွင်း၌။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ရာဇာ၊ ကောသလမင်းကြီးသည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပါပြီဘုရားဟု။ သမ္ပဋိစ္ဆိတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍။ နဂရသ၊ ပြည်၏။ ကေပယော၊ တခုသောနံပါးအရပ်၌။ ဘိက္ခုနိသံဃသ၊ ရဟန်းမိန်းမသံဃာ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာကျောင်းကို။ ကာရာပေသိ၊ ဆောက်စေ၏။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ ဘိက္ခုနိယော၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ အန္တောဂါမေယေव၊ ပြည်တွင်းရှာတွင်း၌သာလျှင်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။

ဒသမံ၊ သော။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာ ထေရိဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၅-ဗာလဝဂ္ဂ၊ ၁၁-ဇမ္ဗုကဏ္ဍေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ.... ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီ ဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဇမ္ဗုကဏ္ဍေရဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ မာသေ မာသေ-စသောပါဠိကို မိန့်အပ်၏။

မာသေ မာသေတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ မာသေ မာသေ-စသောဤတရားဟော ခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊နေသည်ရှိသော်။ဇမ္ဗုကံ အာဇီဝကံ၊ဇမ္ဗုကအမည်ရှိသောတဏှာတွန်း ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ကဿပသမ္မာသမ္ဗုद္ဓကာလေ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်တော်၌။ဂါမဝါသီ၊ တခုသောရွာ၌ နေသော။ ကော-ကုဋ္ဌမ္ဗိကော၊ သူကြွယ်တယောက်သည်။ ကေသ ထေရသ၊တဦးသော မထေရ် အား။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ ကတ္တာ၊ ဆောက်၍။တတ္ထ ဝိဟာရေ၊ ထိုကျောင်း၌။ ဝသန္တံ၊ နေသော။ တံ၊ထိုမထေရ်ကို။ စတူဟိ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါး တို့ဖြင့်။ ဥပဋ္ဌဟိတိကိရ၊ လုပ်ကျွေးသတတ်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဘုဉ္ဇတိ၊ ဆွမ်းစား၏။အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကော၊ တပါးသော။ ဓိဏာသဝေါ ဘိက္ခုပိ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ဒိဝါနေ့ အခါ၌။ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းအလို၄ါ။ဇရန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။တဿ၊ ထိုသူကြွယ် ၏။ဂေဟဒ္ဒါရံ၊အိမ်တံခါးသို့။ပါပုဏိ၊ရောက်၏။ကုဋ္ဌမ္ဗိကော၊ သူကြွယ်သည်။ တံ၊ ထို ရဟန္တာကို။ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။တဿ၊ ထိုရဟန္တာ၏။ ဣရိယာပထေ၊ဣရိယာပုထ် ၌။ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသည် ဖြစ်၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝေသေတ္တာ၊ သွင်းရ်။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ ဘောဇနေန၊ ဘောဇဉ်ဖြင့်။ ပရိ-ဝိသိတ္တာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ဣမံသာဋကံ၊ ဤပုဆိုးကို။ ရဇိတ္တာ၊ ဆိုး၍။ နိဝါသေထျာယ၊ ဝတ်တော်မူပါ ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟန္တ သာဋကံ၊ အထည်ကြီးသော ပုဆိုးကို။ဒတ္တာ၊ လှူ၍။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ကေသာ၊ ဆံပင်တို့သည်။ ဒီဃာ၊ ရှည်ကုန်၏။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ကေသေ၊ ဆံကို။ရောဟနတ္ထာယ၊ ချခြင်း,ရိတ်ခြင်းအကျိုးငှါ။ နာပိတံ၊ ဆေးတ္ထာသည်ကို။ အာနေဿာမိ၊ ဆောင်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ သယနတ္ထာယစ၊ အိပ်ခြင်းငှါလည်း။မဉ္စကံ၊ ညောင်စောင်းကို။ ဂါဟာပေတ္တာ၊ ယူစေ၍။ အာဂမိဿာမိ၊ လာအံ့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဂေဟေ၊အိမ်၌။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ ဆွမ်းဘုန်းပေးသော။ ကုလူပကော-ဘိက္ခု၊ ဆရာဖြစ်သောရဟန်းသည်။တဿ၊ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ တံသက္ကာရံ၊ ထိုသို့အရိုအသေပူဇော်ခြင်းကို။ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပသာဒေတုံ၊ ကြည် ညိုစေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ အယံ၊ ဤဒါယကာသည်။ တံ မုဟုတ္တံ၊ ထို ခဏ၌။ ဒိဋ္ဌကာသ၊မြင်အပ်သောအရှင်ကို။ဝေရုပံ၊ဤသို့သောရှိသော။သက္ကာရံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ကရောတိ၊ ပြု၏။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဘုဉ္ဇန္တသ၊ဆွမ်း စားသော။ မယှံ ပန၊ ငါ့အား။ကား။ နကရောတိ၊ ရိုသေစွာ မပြု။ ဣတိ၊ ဤသို့။

စိန္တေတွာ၊ ကြီ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ ဧတရောပိ၊ ဆရာရဟန်းမှ တပါးသော ရဟန္တာသည်လည်း။ တေနေဝ၊ ထိုရဟန်းနှင့်လျှင်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ဂန္တွာ၊ ၍။ ကုဋုမ္ဗိကေန၊ သူကြွယ်သည်။ ဒိန္နသာဋကံ၊ လှူအပ်သော ပုဆိုးကို။ ရဇိတွာ၊ ဆိုး၍။ နိဝါသေသိ၊ ဝတ်ရုံ၏။ ကုဋုမ္ဗိကောပိ၊ သူကြွယ်သည်လည်း။ နှာပိတံ၊ ဆေတွာသည်ကို။ အာဒါယ။ ယူ၍။ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ကေသေ၊ဆံတို့ကို။ဩဟာရာပေတွာ၊ ရိတ်စေ၍။မဗ္ဗကံ၊ ညောင်စောင်းကို။ အတ္ထရာပေတွာ၊ ခင်းစေ၍။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧမသ္မိံ ယေဝ မဗ္ဗကေ၊ ဤညောင်စောင်း၌သာလျှင်။သယတု၊ အိပ်တော်မူပါကုန်လော့။ ဧတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ဒ္ဝေပိ ထေရေ၊နှစ်ဦးသော မထေရ် တို့ကိုလည်း။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌၊ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန် ကောင်းမှု အကျိုးငှါ။ နိမန္တေတွာ၊ ဘိတ်၍။ ပက္ကာမိ၊ ဗဲသွား၏။

နေဝါသိကော၊ ကျောင်းနေရဟန်းသည်။ တဿ၊ ထို ညှဉ်းသည်ရဟန်း၏။ ဂယိရမာနံ၊ ပြုအပ်သော။ တံသက္ကာရံ၊ ထို ပူဇော်သက္ကာကို။ အဓိဝါသေတုံ၊ သည်းခံခြင်းငှါ။ နသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုညှဉ်းသည်ရဟန်းအား။ သော၊ ထိုကျောင်းနေ ရဟန်းသည်။သာယံ၊ ညအခါ၌။ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ နိပ္ပန္နဘာနံ၊ အိပ်ရာအရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ စတ္ကဟာကာရေဟိ၊ လေးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ အလ္လောသိ၊ ဆဲရေး၏။ အာဝုသော အာဂန္တုကာ၊ ငါ့ရှင်-အာဂန္တုကာ ရဟန်း။ ကုဋုမ္ဗိကဿ၊သူကြွယ်၏။ ဂေဟေ၊အိမ်၌။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ဘုဉ္ဇနတော၊ စားခြင်းထက်။ မိဠံ၊ မစင်ကို။ ခါဒိတုံ၊ စားခြင်းသည်။ ဝရတရံ၊ မြတ်လေစွ၏။ ကုဋုမ္ဗိကေန၊ သူကြွယ်သည်။ အာနိတေန၊ ခေါ်ခဲ့သော။ နှာပိတေန၊ ဆေတွာသည်ဖြင့်။ ကေသောဟာရာ-ပနတော၊ဆံကိုရိတ်ခြင်းထက်။ တာလဋ္ဌိကေန၊ ထန်းစေ့မှုတ် ဖြစ်သော။ သက္ကာ-သေန၊ ညှပ်ဖြင့်။ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ လုဗ္ဘာပေတုံ၊ နုတ်စေခြင်းသည်။ဝရတရံ၊ မြတ်လေစွ၏။ ကုဋုမ္ဗိကေန၊ သူကြွသည်။ ဒိန္နသာဋက နိဝါသနတော၊ ပေးလှူအပ်သော ပုဆိုးကို ဝတ်ခြင်းထက်။ နဂ္ဂေန၊ သင်္ကန်းမဝတ်တဲ့ အချည်းစည်း ဖြစ်တိုင်းသော ကိုယ်ဖြင့်။ဝိစရိတုံ၊ လှည့်ပတ် သွားလာခြင်းသည်။ ဝရတရံ၊ မြတ်လေစွ၏။ ကုဋုမ္ဗိကေန၊ သူကြွယ်သည်။ အာဘတ မဗ္ဗကေ၊ဆောင်ယူခဲ့သော ညောင်-
စောင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇနတော၊ အိပ်ခြင်းထက်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ နိပ္ပဇ္ဇိတုံ၊ အိပ်ခြင်းသည်။ ဝရတရံ၊ မြတ်လေစွ၏။ဧတိ ဤသို့ လေးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့် ဆဲရေး၏။ ထေရောပိ၊ မထေရ်သည်လည်း။ သေသော၊ ဤကျောင်းနေ ရဟန်းသည်။ ဗာလော၊ မိုက်လှ၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ မာနသိ၊ မပျက်ပါစေလင့်။ ဧတိ၊ ဤသို့၊ နိမန္တနံ၊ ဘိတ်သောဆွမ်းကို။ အနာဒိယိတွာ၊ မသာယာ မခင်တွယ်

မှ၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဥဒ္ဒါယ၊ထ၍။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာစွာ အလိုရှိရာ အရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွသွားလေ၏။ နေဝါသိကောပि၊ ကျောင်းနေ ရဟန်းသည်လည်း။ ပါတောဝ၊ နံနက်စောစောကလျှင်။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ကတ္တဗ္ဗဝတ္တံ၊ ပြုအပ်သောဝတ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဘိက္ခာစာရ ဝေလာယ၊ ဆွမ်းခံ သွားသောအခါ၌။ ဧဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အာဂန္တုကောပိ၊ ညှိုသည်ရဟန်း သည်လည်း။ နိဒ္ဒါယတိ၊ အိပ်ကြီးအိပ်၏။ ဂဏ္ဍိက သဒ္ဒေန၊ ခေါင်းလောင်းသံ ကျောက်စည်သံဖြင့်။ ပဗုဇ္ဇေယျ၊ နိုးလေရာ၏။ ဧတိသညာယ၊ ဤသို့သောအမှတ် ဖြင့်။ နခပိဋ္ဌေနေဝ၊ လက်သည်းခွံဖျားဖြင့် သာလျှင်။ ဂဏ္ဍိံ၊ ခေါင်းလောင်းကို။ ပဟရိတ္ဝာ၊ ခတ်၍။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ ပါဝိသိ၊ဝင်လေ၏။ ကုဋုမ္ဗိကောပိ၊ သူကြွယ်သည်လည်း။ သတ္ထာရံ၊ ပူဇော်လှူဒါန်းတွယ် ပစ္စည်းကို။ ကတ္ဝာ၊ပြု၍။ ထေရာနံ၊ မထေရ် နှစ်ပါးတို့၏။ အာဂမန မဂ္ဂံ၊ လာရာခရီးကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည် ရှိသော်။ နေဝါသိကံ၊ ကျောင်းနေ ရဟန်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ထေရော၊ညှိုသည်ဖြစ်သော မထေရ်သည်။ ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်သို့ သွားသနည်း။ ဧတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ ၌။ နေဝါသိကော၊ကျောင်းနေ ရဟန်းသည်။ နံ၊ ထိုသူကြွယ်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာသူကြွယ်။ ကိဋ္ဌိ၊ တစုံတခုသော စကားကို။ မာအဝစ၊ မဆိုပါလင့်။ တုယ္ဟံ၊ သင်ဒါယကာ၏။ ကုလူပကော၊ ဆရာသည်။ တိယျော၊ ယမန်နေ့က။ ဘဝ၊ သင်၏။ နိက္ခန္တ ဝေလာယ၊ ဘိတ်မန်ပြီး၍ ထွက်သွားသော အခါ၌။ ဩဝရကံ၊ တိုက်တွင်းသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ နိဒ္ဒံ၊ အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ ဩတ္တန္တော၊သက်ခြင်းကြောင့်။ ပါတောဝ၊ နံနက်အခါမှလျှင်၊ ဥဒ္ဒါယ၊ ၍။ မမ ဂါ၏။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ သမ္ဗဇ္ဇန သဒ္ဒံပိ၊ တံမြက်လှည်းသံကို လည်းကောင်း။ ပါနိယစဋ္ဌ ပရိဘောဇနီယစဋ္ဌေသု၊ သောက်ရေအိုး, သုံးဆောင်ရေအိုးတို့၌။ ဥဒက သိဥ္စနသဒ္ဒံပိ၊ ရေလောင်းသံကို လည်းကောင်း။ ဂဏ္ဍိက သဒ္ဒံပိ၊ ခေါင်း လောင်းသံ, ကျောက်စည်သံကို လည်းကောင်း။ ကရောန္တာ၊ ပြုသည်ကို။ နဇာနာတိ၊ မသိလေခဲ့။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ကုဋုမ္ဗိကော၊ သူကြွယ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ တာဒိသာယ ဧရိယာပထ သမ္ဗတ္တိယာ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ဧရိယာပုထိ၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။ သမန္နာဂတာ၊ ပြည့်စုံသော။မေ၏။ အယျာ၊ အရှင်ဘုရားအား။ ယာဝ ဧမမှာ ကာလာ၊ ဤသို့လင်းသည်ကာလတိုင်အောင်။ နိဒ္ဒါယနံနာမ၊ အိပ်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။တာသ၊ ထိုမထေရ်အား။ကရောန်၊ မြတ်နိုးစွာ ပြုအပ်သော။ ဧမံပန သတ္ထာရံ၊ ဤပူဇော်အပ်သော အခြင်းအရာကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်မလွဲ။ ဧမိနာ ဘဒန္တေန၊ ဤအရှင်ဘုရားသည်။ ကိဋ္ဌိ၊ တစုံတခုသော အမနာပ စကားကို။ဝုတ္တံ၊ ဆိုသည်။ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧတိ၊

ဤသို့ကြောင့်။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ အတ္တနော ပဏ္ဍိတဘာဝေန၊ မိမိ ပညာရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ တံ၊ ထိုကျောင်းနေ ဆရာရင်း ရဟန်းကို။ သတ္တာစ္ဆံ၊ ရှိသေစွာ။ ဘောဇေတွာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ သာဓုကံ၊ ကောင်းစွာ။ ဓောဝိတွာ၊ ဆေး၍။ နာနဂ္ဃ ရသ ဘောဇနဿ၊ အဲထူးထူးသော အရသာရှိသော ဘောဇဉ်ဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အယံ၊ အရှင်ကို။ သစေ ပသေယျာထ၊ အကယ်၍မြင်ပါကုန်ငြားအံ့။ အသ၊ထိုမထေရ်အား။ဧတမ် ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဤဆွမ်းကို။ဒဒေယျာထ၊ လှူပါကုန်လော့။ ဧတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။

ဧတရော၊ ကျောင်းနေ ရဟန်းသည်။ တံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ ဂဟေတွာဝ၊ ယူ၍လျှင်။ စိန္တေသိ၊ ကြား၏။သော၊ ထိုသို့သည် ရဟန်းသည်။ ဝေရုပ်၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ သစေ ဘုဉ္ဇိဿတိ၊ အကယ်၍စားရသည်ဖြစ်ငြားအံ့။ ဧတမတ္ထိ-ယော ဌာနေ၊ ဤကျောင်းဌာသာလျှင်။ ပလုဒ္ဓေ၊ တပ်ငြိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ကြံလျက်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ တံ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ ဆဋ္ဌေတွာ၊ စွန့်ပစ်၍။ထေရဿ၊မထေရ်၏။ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌။ တံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ နအဒ္ဒဿ၊မမြင်။အဿ၊ထိုအခါ၌။နံ၊ထိုရဟန်းကို။ဣတ္ထေကဿ-ကမ္ဘဿ၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော မကောင်းမှုကံ၏။ ကတတ္တာ၊ ပြုဘူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိသတိ ဝဿသဟဿာနိ၊အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး။ကတော၊ ဆောက်တည်အပ်, ကျင့်အပ်သော။ သမဏဗမ္ဗောပိ၊ ရဟန်း တရားသည်လည်း။ တနည်းကား–သမဏဗမ္ဗော၊ ရဟန်း တရားကို။ ကတောပိ၊ ပြုပါသော်လည်း။ ရက္ခိတုံ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ အာယု ပရိယောသာနေ-ပန၊အသက်အဆုံး၌ကား။ကာလံကတွာ၊ စုတေခြင်းကိုပြု၍။အဝီစိမှိ၊ အဝီစိငရဲ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ကေဝဋ္ဋနဂ္ဂရံ၊ ဘုရားတဖြစ်အကြား ကာလပတ်လုံး။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသော ဆင်းရဲခြင်းကို။ အနုဘဝိတွာ၊ ခံစား၍။ ဧကမတ္တိ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဂေါတမဘုရား ဖြစ်တော်မူသော အခါ၌။ ရာဇဂဟ နဂရေ၊ ရာဇဂြိဟ်ပြည်၌။ ဧကသ္မိံ၊ တဦးသော၊ဗဟွန္ဒ ပါနေ၊ မျှားစွာသော ထမင်းအဖျော်ရှိသော။ ကုလ-ဃရေ၊ ကြွယ်ဝ ကုံလုံသော အမျိုးအိမ်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဇမ္ဗုကသည်။ ပဒသာ၊ ခြေဖြင့်။ဂမနကာလတော၊ သွားနိုင်သောအခါမှ။ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ သယ-နေ၊ အိပ်ရာ၌။ သယိတုံ၊ အိပ်ခြင်းငှါ။ နေဝဇ္ဇတိ၊ အလိုမရှိ။တတ္ထ၊ ထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ စားခြင်းငှါ။ နဇ္ဇတိ၊ အလိုမရှိ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သရီရဝဍ္ဎမေဝ၊ အစာဟောင်းကိုသာလျှင်။ ခါဒတိ၊ စား၏။ဗာလတာယ၊ ငယ်သေး၍ မလိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အဇာနန္တော၊ မသိမူ၍။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ဧတိ၊ ဤသို့

ထင်၍။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ပေါသယိ ံသု၊ မွေးကျေးဇူးတော်သင်ကုန်၏။ မဟာလွှက-
ကာလေပါ၊ ကြီးရင့်သောအခါ၌လည်း။ ဝတ္ထုံ၊ပုဆိုးကို။နိ ဝါသေတုံ၊ ဝတ်ခြင်းငှါ။
နဇာနာတိ၊ အလိုမရှိ။ နဂ္ဂေါ ဝ၊ အချည်းစည်းသည်လျှင်။ ဝိစရတိ၊သွား၏။ဘူမိယံ၊
မြေ၌။ သယတိ၊အိပ်၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သရီရဝလ္ဇမေဝ၊ မစင်ကိုသာလျှင်။
ခါဒတိ၊ စား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုဇမ္ဗုက၏။ မာတာပိတရော၊ အမိ
အဘတို့သည်။ အယံ၊ ဤသူငယ်သည်။ ကုလဿ၊ ဝါတို့နေရာ အိမ်နှင့်
နအနုဇ္ဇဝိကော၊မထိုက်တန်း။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အလဇ္ဇနကော၊အရှက်မရှိ။
အာဇီဝကာနံ၊ တက္ကတွန်းတို့အား။ သော၊ ဤဇမ္ဗုကသူငယ်သည်။ အနုဇ္ဇဝိကော၊
လျောက်ပတ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့လျက်။ တေသံ၊ ထိုတက္ကတွန်း တို့၏။
သန္တိကံ၊အထံသို့။ နေတွာ၊ ဆောင်ယူ၍၊ ဇုမံဒါရကံ၊ ဤသူငယ်ကို။ ပဗ္ဗာဇေထ၊
ရဟန်းပြုပါကုန်လော့။ ဇုတိ၊ဤသို့။အဓံသု၊ ပေးအပ်ကုန်၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊
ထိုဇမ္ဗုကကို။တေ၊ထိုတက္ကတွန်းတို့သည်။ပဗ္ဗာဇေသုံ၊ရဟန်းပြုကုန်၏။ပဗ္ဗာဇေန္တာ
စ ပန၊ရဟန်းပြုကုန်၍လည်း။ဂလပ္ပမာဏော၊လည်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။အာဝါ-
ဋေ၊ တွင်း၌။ ဌပေတွာ၊ ထားသည်ကိုပြု၍။ ဒ္ဝိန္နံ အံသကူဋာနံ၊ ပခုံးနှစ်ဘက်တို့၏။
ဥပရိ၊အထက်၌။ ပဒရာနိ၊ ဖျဉ်ချပ်တို့ကို။ ဒတ္တွာ၊ ခင်း၍။ ဒေတသံ၊ ထိုဖျဉ်ချပ်တို့၏။
ဥပရိ၊အထက်၌။ နိသီဒိတ္တွာ၊ထိုင်၍။ တာလဋ္ဌိ ခဏ္ဍေန၊ ထန်းစေ့ခွံဖြင့်။ ကေသေ၊
ဆံပင်တို့ကို။ လုဗ္ဘိ ံသု၊ နုတ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့ကို။
တဿ၊ထိုဇမ္ဗုက၏။ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ သွာတနာယ၊ နက်ဖြန်
ကောင်းမှု အကျိုးငှါ။ နိမန္တေတွာ၊ ဆွမ်းတိတ်၍။ ပက္ကမိ ံသု၊ ဖဲလေကုန်၏။

ပုနဒိဝသေ၊ တဘန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ အာဇီဝကာ၊ တက္ကတွန်းတို့သည်။
ဟေ၊ လာလတ္တည်။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပဝိသိဿာမ၊ ဝင်ကုန်အံ့။ ဇုတိ၊ သို့။ တံ၊ ထို
ဇမ္ဗုကကို။ ဝဒိ ံသု၊ ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုဇမ္ဗုကသည်။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့
သည်။ ဂစ္ဆထ၊ ကြွလေကုန်။ အဟံ၊ ဂါသည်။ ဇုဝေဝ၊ ဤကျောင်း၌သာလျှင်။
ဘဝိဿာမိ၊ နေအံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ နဇာနန္တိ၊ ရွာဝင်ခြင်းကို အလိုမရှိ။
အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဇမ္ဗုကထို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ ဝတ္တွာ၊ ဆို၍။
အနိစ္ဆမာနံ၊ လိုက်ခြင်းငှါ အလိုမရှိသည်ရှိသော်။ဩဟာယ၊စွန့်ပစ်၍။ အဂမံသု၊
သွားလေကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုဇမ္ဗုကသည်လည်း။ တေသံ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့၏။
ဂတဘာဝံ၊ သွားသည်၏အဖြစ်ကို။ဥ,တွာ၊ သိ၍။ ဝစ္ဆကုဋ္ဌိယာ၊ ရေအိမ်၌။ပဒရံ၊
ဖျဉ်ချပ်ကို။ ဝိဝရိတ္တွာ၊ ဖွင့်၍။ ဩရုယ္ဟ၊ ဆင်း၍။ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်နှစ်
ဘက်တို့ဖြင့်။ အာလောပံ အာလောပံ၊အဆုပ်အဆုပ်ကို။ဂတ္တွာ၊ပြု၍။ ဂူထံ၊ မစင်
ကို။ ခါဒိ၊ စား၏။ အာဇီဝကာ၊ တက္ကတွန်းတို့သည်။ တဿ၊ ထိုဇမ္ဗုကအား။
အန္တောဂါမတော၊ ရွာတွင်းမှ။ အာဟာရံ၊ ဆွမ်းကို။ ပဟိဏိ ံသု၊ ပို့စေကုန်၏။

တံပါ၊ ထိုဆွမ်းကိုလည်း။ နှ ဣစ္ဆိ၊ စားခြင်းငှါအလိုမရှိ။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ ဝုစ္စမာနောပိ၊ ဆိုပါသော်လည်း။ မေ၊ ငါ့အား။ ဣမိနာ၊ ဤဆွမ်းဖြင့်။ နှ အတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ မေ၊ ငါ့အား။ အာဟာရော၊ ဆွမ်းကို။ လဒ္ဓေါ၊ စားရပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကတံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ လဒ္ဓေါ၊ ဆွမ်းကိုရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ ဣဒေဝ၊ ဤကျောင်း၌ပင်လျှင်။ လဒ္ဓေါ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ ဝေ၊ ဤအတူ။ ဒုတိယပိ၊ နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ လည်းကောင်း။ တတိယေပိ၊ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ လည်းကောင်း။ စတုတ္ထေပိ ဒိဝသေ၊ လေးရက်မြောက်သော နေ့၌လည်းကောင်း။ တေဟိ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့သည်။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ ဝုစ္စမာနောပိ၊ ဆိုပါသော်လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဣဒေဝ၊ ဤကျောင်း၌သာ လျှင်။ လဘိဿာမိ၊ ရအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှါ။ နှ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။ အာဇီဝကာ၊ တက္ကတွန်းတို့သည်။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ဒိဝသေ ဒိဝသေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပဝိသိတုံ၊ ဝင်ခြင်းငှါ။ နေဝ-ဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ပဟိတံ၊ ပို့စေအပ်သော။ အာဟာရံ၊ ဆွမ်းကို။ နှ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုမရှိ၊ ဣဒေဝ၊ ဤကျောင်း၌လျှင်။ မေ၊ ငါ့အား။ လဒ္ဓေါတိ၊ စားရပြီဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ကိံ နု ခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကရောတိ၊ ပြုအံ့နည်း။ ဣတိ၊ သို့။ နံ၊ ထိုဇမ္ဗုကကို။ ပရိဝ္ဂဏှိဿာမ၊ စူးစမ်းကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပဝိသန္တာ၊ ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဧကံ ဒွေ၊ တယောက် နှစ်ယောကုန်သော။ ဇနေ၊ လူတို့ကို။ တဿ၊ ထိုဇမ္ဗုကအား။ ပရိဝ္ဂဏှနတ္ထံ၊ စုံစမ်းစေခြင်းငှါ။ သြဟာယ၊ ချန်ထားခဲ့၍။ ဂမိံသု၊ သွားကုန်၏။ တေ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့သည်။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ ဂန္တ္ဝါ ဝိယ၊ သွားလိုသကဲ့သို့။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ နိလိယိံသု၊ ပုန်း၍နေကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုဇမ္ဗုကသည်လည်း။ တေသံ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့၏။ ဂတဘावံ၊ သွားသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဉတ္ဝာ၊ သိ၍။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ ဝစ္စကုဋိံ၊ ရေအိမ်သို့။ သြရယ္ဟ၊ ဆင်း၍။ ဂူထံ၊ မစင်ကို။ ခါဒိ၊စား၏။

ဣတရေ၊ ချန်ထားခဲ့သော တက္ကတွန်းတို့သည်။ တဿ၊ ထိုဇမ္ဗုက၏။ ကိရိယံ၊ ယုတ်မာသောအမှုအရာကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အာဇီဝကာနံ၊ တက္ကတွန်းတို့အား။ အာရောစယိံသု ပြန်ကြားကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ အာဇီဝကာ၊ တက္ကတွန်းတို့သည်။ ဘာရိယံ၊ ဝန်လေးသော။ ကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံသည်။ အဟောဝတ၊ အံ့ဘွယ်သရဲရှိလေ၏။ သမဏသက္ကေါ ဝေါ ဘမသေ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ သစေ ဇာနေယျုံ၊ အကယ်၍ သိကြားအံ့။ အာဇီဝကာ၊ တက္ကတွန်းတို့ သည်။ ဂူထံ၊ မစင်ကို။ ခါဒမာနာ၊ စားကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားကုန်၏ ဟူ၍။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အကိတ္တိံ၊ မကောင်းသော ကျော်စောခြင်းကို။

ပကာသေယျုံ၊ပြိသပြောဟောကုန်၏။ အယံ၊ဤဇမ္ဗုကသည်။ အမှာကံ၊ငါတို့နှင့်။ နအနုဗ္ဗဝိကော၊ မထိုက်တန်။ ဧတိ၊ဤသို့ဆိုလျက်။တံ၊ ထိုဇမ္ဗုကကို။ အတ္တနော-သန္တိကာ၊ မိမိတို့အထံမှ။ နိဟရိ ံသု၊ နှင်ထုတ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုဇမ္ဗုကသည်။ တေဟိ၊ ထိုတက္ကတွန်းတို့သည်။နိဟရိတော၊နှင်ထုတ်သည်ရှိသော်။ မဟာဇနဿ၊ လူများ၏။ဥစ္စာရ ကရဏဋ္ဌာနေ၊ကျင်ကြီးကျင်ငယ် စွန့်ပစ်ရာအရပ်၌။ပတ္ထရိတော၊ ခင်းထားအပ်သော။ ကေကာ ဝိဋ္ဌပါသာဏော၊ ကျောက်ဖျာတခုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တသ္မိ ံ၊ထိုကျောက်ဖျာ၌။ မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်သော။ သောဏ္ဍိ ဝိဋ္ဌပါသာဏံ၊ ကျောက်ရေကန်ကို။နိဿာယ၊မှီ၍။မဟာဇနဿ၊လူများ၏။ ဥစ္စာရ ကရဏဋ္ဌာနံ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် သွားရာအရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။သော၊ ထိုဇမ္ဗုကသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ဂန္တ္ဝာ၊သွား၍။ ရတ္တိ ံ၊ညဉ့်၌။ ဂူထံ၊မစင်ကို။ ခါဒိတ္တာ၊စား၍။ မဟာ-ဇနဿ၊လူများ၏။သရီရ ဝလဉ္ဇနတ္ထာယ၊ကိုယ်လက်သုတ်သင်ခြင်းငှါ။ အာဂမန-ကာ,လေ၊လာသောအခါ၌။ ဧကေန ဟတ္ထေန၊ လက်တဘက်ဖြင့်။ ပါသာဏဿ၊ ကျောက်ဖျာ၏။ ကော်အနှံ့၊အစွန်းတခုကို။ ဩလုဗ္ဘ၊ ဆွဲ၍။ကော်ပါဒံ၊ ခြေတဘက်ကို။ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ချီ၍။ ဇဏ္ဏုကေ၊ ပုဆစ်၌။ ဌပေတ္တာ၊ တင်ထား၍။ ဥဒ္ဓံဝါတာဘိ-မုခေါ၊ လေညာသို့ ရှေးရှုလျက်။ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ဝိဝရိတ္တာ၊ ဖွင့်၍။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်။ တံ၊ ထိုဇမ္ဗုကကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္တာ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ အယျော၊ အရှင်ဘုရားသည်။ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ဝိဝရိတ္တာ၊ဖွင့်၍။ ဌိတော၊ ရပ်ဘိသနည်း။ဧတိပုဏ္ဏ၊ဤသို့မေး၏။အဟံ၊ငါသည်။ ဝါတဘက္ခော၊လေကိုသာ စား၏။ အညော၊ လေမှတပါး၊သော။ အာဟာရော၊ အစာထမင်းသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဧတိ၊ဤသို့ပြောဆို၏။ အထ၊ထိုမြို့။ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ကော်ပါဒံ၊ ခြေတဘက်ကို။ ဇဏ္ဏုကေ ကတ္တာ၊ ပုဆစ်ထက်တင်လျက်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဌိတော၊ရပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်လေဘိသနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့မေးမြန်း

သည်ရှိသော်။ အဟံ၊ငါသည်။ ဥဋ္ဌတပေါ၊ ကျော်စောသော အကျင့် ရှိသည်။ ဃောရတပေါ၊ ပြင်းထန်သော အကျင့်ရှိသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒ္ဒိဘိ ပါဒေဟိ၊ ခြေနှစ်တက်တို့ဖြင့်။ အတ္တနော၊ နင်းသည်ရှိသော်။ ပထဝီ၊ မြေကြီး သည်။ ကမ္ပတိ၊ တုန်လှုပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကော်ပါဒံ၊ ခြေတဘက်ကို။ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ကြွ၍။ ဇဏ္ဏုကေ၊ ပုဆစ်၌။ ဌပေတ္တာ၊ ထင်ထား၍။ ဌိတော ရပ်သည်။ အမှိ၊ဖြစ်၏။ဧတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ ဟိ၊ထိုစကားသင့်စွ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရတ္တိ ံ-ဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး။ ဌိတောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ ဝိတိနာမေမိ၊ ကာလကို လွန်စေ၏။ နနိသိဒါမိ၊ မထိုင်။ နနိပ္ပဇ္ဇာမိ၊ မအိပ်။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ မနုဿာနာမ၊လူတို့မည်သည်ကား။ယေဘုယျေန၊များသော အားဖြင့်။ဝစနမတ္တ-

မေဝ၊ စကားမျှကိုသာလျှင်။ သဒ္ဒဟန္တိ၊ယုံကြည်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ဝေ-ရ္ဗဝါပိနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တပသိ၊ ခြိုးခြီသော အကျင့်တို့သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်စတူး။ နော၊ ဝါတို့သည်။ ဝေရ္ဗပေါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော အကျင့်ကို။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ မမြင်စတူး။ အဟောအန္ဓရိယံ၊ ချေခ်ာ အုံ့တွယ်သရဲရှိလတ္တံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ယေဘုယ္ယေန၊ များသောအားဖြင့်။ အင်္ဂ် မဂဓဝါသိနော၊ အင်္ဂတိုင်းသူ မဂဓတိုင်းသူတို့သည်။ သခ်ုန္ဒိတ္ဝာ၊ကြောင်ကြာ ချောက်ချား၍။ ဥပသက်မိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ မာသေ မာသေ၊ လတိုင်း လတိုင်း၌။ မဟန္တံ သက္ကာရံ၊ များစွာသော လူတွယ်ဝတ္ထုကို။ အဘိဟရန္တိ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ သော အဟံ၊ ထိုဝါသည်။ ဝါတမေဝ၊ လေကိုသာလျှင်။ ဘက္ခာမိ၊ စား၏။အညံ-အာဟာရံ၊ လေမှတပါးသောထမင်းကို။ နဘက္ခာမိ၊ မစား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အညံ၊လေမှတပါးသော ထမင်းကို။ ခါဒန္တ္ယသ၊ စားသည်ရှိသော်။ မေ၊ငါ့အား။ တပေါ၊ အကျင့်သည်။ နဿတိ၊ ပျက်စီး၏။ ဧတိ၊ ထို့ကြောင့်။ တေဟိ၊ ထိုသူ တို့သည်။ အဘိဟဋ်၊ ရှေးရှုဆောင်ခဲ့သော။ ကိန္တု၊ တစုံတခုသော အာဟာရကို။ နဇာနန္တိ၊ အလိုမရှိ။ မနုဿာ၊လူတို့သည်။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ နော၊ အကျွန်ုပ် တို့ကို။ မာနာသေထ၊ မပျက်စီးပါကုန်လင့်။ တုမှာဒိသေန၊ အရှင်ဘုရားကဲ့သို့ သဘောရှိသော။ ဆောရတပေန၊ ပြင်းထန်သော အကျင့်ရှိသော သူသည်။ ပရိတောဝေါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ အမှာကံ၊အကျွန်ုပ် တို့အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာသော ကာလပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်း ငှါ၊ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတိ၊ဤသို့။ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန် တလဲလဲ။ ယာစန္တိ၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ တသ မေ၊ ထိုငါ့အား။ အညော-အာဟာရော၊ လေမှတပါးသော ထမင်းအစာကို။ နရုစ္စတိ၊ မနှစ်သက်။ မဟာ-ဇနသပန၊ လူအပေါင်း၏ကား။ ယာစနာယ၊ တောင်းပန်ခြင်းဖြင့်၊ ဝိဠိတော၊ နှိပ်စက်သည်ရှိသော်။ တေဟိ၊ ထိုလူတို့သည်။ အာဘတာနိ၊ ဆောင်ယူခဲ့ကုန် သော။ သပ္ပိ ဖာဏိတာဒိနိ၊ ထောပတ် တင်လဲ စသည်တို့ကို။ ကုသဂ္ဂေန၊ သမန်း မြက်ဖျားဖြင့်။ ဗိန္ဒဂ္ဂေ၊ လျှာဖျား၌။ ဌပေတ္ဝာ၊ တင်၍။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ ဂဏ္ဍထ၊ သွားကြလေကုန်။ ဧတ္တကံ၊ ဤမျှဖြင့်။ ဟိတာယ၊ စီးပွားခြင်းငှါလည်း ကောင်း။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါလည်းကောင်း။ အလံ၊ ထိုက်ပြီ။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဥယ္ယောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုဇမ္ဗုကသည်။ ပဋ္ဌပညာသ ဝဿာနိ၊ငါးဆယ့်ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ နဂ္ဂေါ၊အဝတ်မရှိဘဲ အချည်း စည်း။ ဂူထံ၊ မစင်ကို။ ခါဒန္တော၊ စားလျက်။ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ လုဗ္ဘန္တော၊ နုတ်လျက်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ သယမာနော၊ အိပ်လျက်။ ဝိတိနာမေသိ၊ ကာလကို လွန်စေ၏။

ခေါ၊ စင်စစ်။ ဇုဒ္ဓါနံပိ၊ သမ္ဗညူဘုရားတို့အားလည်း။ ပစ္ဆိုသ ကာလေ၊ မိုးသောက်ထ အခါ၌။ လောကံ ဝေါလောကနံ၊ လူအပေါင်းအား ကြည့်ခြင်းကို။ အဝိဇဟိတမေဝ၊ မစွန့်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ပစ္ဆိုသ သမယေ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ လောကံ၊ လူကို။ သြလောကေန္တသာ၊ ကြည့်တော်မူစဉ်။ အယံဇမ္ဗုကာဇီဝကော၊ ဤဇမ္ဗုကတဏ္ဍုလာန်းသည်။ ဥဒကဇာလသာ၊ ဥဒကတော် ကွန်ရက်၏။ အန္တော၊ အတွင်း၌။ ပညာယိ၊ ထင်တော်မူ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသမ္ဗညူသည်။ ကိံနုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်းဟု။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်တော်မူ၍။ ပဋိသန္ဓိဒါဟိ၊ ပဋိသန္ဓိဒါတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။ တဿ၊ ထိုဇမ္ဗုက တဏ္ဍုလာန်း၏။ အရဟတ္တဿ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ ဥပနိဿယံ၊ အကြောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အဟံ၊ ဝါဘုရားသည်။ ဧတံ၊ ဤဇမ္ဗုကကို။ အာဒိ"ကတွာ၊ အစပြု၍။ ကေ ဂါထံ၊ တဂါထာကို။ ဘာသိဿာမိ၊ ဟောအံ့။ ဂါထာဝသာနေ၊ ဂါထာအဆုံး၌။ စတုရာသီ-တိယာ ပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်တော်မူလျက်။ ဇုမံ ကုလပုတ္တံ၊ ဤ အမျိုးသားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။မဟာဇနော၊ လူအစုပေါင်းသည်။ သောတ္ထိဘာဝံ၊ ချမ်းသာခြင်းအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိဿတိတိ၊ ရောက်လတ္တံ့ သတည်းဟု။ ဥတ္တာ၊ သိတော်မူ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တဘန် မိုးသောက်သော နေ့၌။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိဟ် ပြည်၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ စရိတ္တာ၊ ကြွ၍။ ပိဏ္ဍပါတ ပဋိက္ကန္တော၊ ဆွမ်းခံရှာမှ ဖဲ့ပြီးသည်ရှိသော်၊ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်၍ မိန့်တော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ။ဇမ္ဗုကာဇီဝကဿ၊ဇမ္ဗုကအာဇီဝက၏။ သန္တိကံ၊အထံသို့။ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ဇုတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိं၊ အဘယ်ကြောင့်။ တုမှေယေဝ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်သာလျှင်။ ဂမိဿထ၊ ကြွသွားကုန်အံ့နည်း။ ဇုတိ၊ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ အဟမေဝ၊ ဝါဘုရားသာလျှင်။အာဝ၊ သင့်မည်မှန်၏။ ဇုတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသမ္ဗညူသည်။ ဝဓုမာနကဿ ဟာယာယ၊ နေမ္ဗန်းယိမ်းသော အခါ၌။ တဿ၊ထိုဇမ္ဗုကတဏ္ဍုလာန်း၏။သန္တိကံ၊ အထံသို့။ပါယာသိ၊သွားတော်မူ၏။

ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ စိန္တယိ"သု၊ တြိကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသမ္ဗညူသည်။ သာယံ၊ညချမ်းအခါ၌။ ဇမ္ဗုကာဇီဝကဿ၊ ဇမ္ဗုကတဏ္ဍုလာန်း၏။သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ ကြွသွား၏။သော၊ ထိုဇမ္ဗုကသည်။ဇေဂုဏ္ဍေ၊စက်ဆုပ်တွယ်ရှိသော။

ဥစ္စာရ ပဿာဝ ဒန္တကဋ္ဌ ကိလိဋ္ဌေ၊ ကျင်ကြီးကျင်ယော် ဒန်ပူတို့ဖြင့် ညစ်နွမ်းခြင်း ရှိသော။ပိဋ္ဌပါသာဏော၊ ကျောက်ဖျာ၌။ ဝသတိ၊ ၏။ ဒေဝ၊မိုးကို။ ဝဿာပေတုံ၊ ရွာစိမ့်သောငှါ။ ဝန္ဒတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ဖြင့်။ တံ မဟုတ္တံယေव၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ ဒေဝ၊ မိုးကို။ ဝဿာပေသုံ၊ ရွာစေကုန်၏။ ပိဋ္ဌပါသာဏော၊ ကျောက်ဖျာသည်။သုစိ၊ သန့်ရှင်း စင်ကြယ်စွာ။ နိမ္မလော၊ အညစ်အကြေး ကင်းသည်။အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုခါ၌။ အဿ၊ ထိုကျောက်ဖျာ၏။ ဥပရိ၊ အထက်အပေါ်၌။ ပဒ္ဓဝဏ္ဏံ ပုပ္ဖဝဿံ၊ ငါးပါးသော အဆင်းရှိသော ပန်းမိုးကို။ ဝဿာပေသုံ၊ ရွာစေကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။သာယံ၊ ညချမ်းအခါ၌။ ဇမ္ဗုကာဇီဝကဿ၊ ဇမ္ဗုကအာဇီဝက၏။ သန္တိကံ၊ သို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ ဇမ္ဗုကာတိ၊ ဇမ္ဗုကဟူ၍။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ ဇမ္ဗုကောသည်။သေ ဧသော သဒ္ဒေါ၊ဤအသံသည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သူ့ အသံနည်း။ ဒုဋ္ဌနော၊ မကောင်းသော သူသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇမ္ဗုက-ဝါဒေန၊ ဇမ္ဗုကဟု ခေါ်ခြင်းဖြင့်။ ဝဒတိ၊ ဆိုတိ၏။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ ဧသော၊ ဤသူသည်။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဇမ္ဗုက၊ ဇမ္ဗုက။ အဟံ၊ ငါကား ဘုရားတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။မဟာသဏော၊ ရဟန်းကြီး။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့် ရောက်လာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။အဇ္ဇ၊ ယနေ့။မေ ၊ငါ့အား။ ဧကရတ္တိံ၊ တညဉ့်မှု။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာ ကျောက်ဖျာကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ မဟာသမဏ၊ ရဟန်းကြီး။ ဣတ္ထိ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ဤသို့ဆို၏။ ဇမ္ဗုက၊ ဇမ္ဗုက။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာဂဏ၊ နေခြင်းဌာ ဝန်တိုသည်ကို မပြုလင့်။ ဧကရတ္တိမေဝ၊ တညဉ့်မှုသာလျှင်။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို၊ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ပဒ္ဓဇိတာနာမ၊ ရဟန်းတို့ မည်သည်ကား။ ပဒ္ဓဇိတံ၊ ရဟန်းချင်းကို။ ပတ္ထေန္တိ၊ တောင့်တမြတ်နိုးကုန်၏။မနုဿာ၊လူတို့သည်။ မနုဿံ၊ လူချင်းကို။ ပတ္ထေန္တိ၊တောင့်တကုန်၏။ ပသဝေါနာမ၊ နွားတို့မည်သည်။ ပသဝံ၊ နွားချင်းကို။ပတ္ထေန္တိ၊တောင့်တကုန်၏။တွံပန၊သင်သည်ကား။ပဒ္ဓဇိတော-ကိံ၊ ရဟန်း မဟုတ်ပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ပဒ္ဓဇိတော၊ ရဟန်း သည်။အာမ အမှိ၊ ဩော် ဖြစ်သည်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တွံ၊ သည်။ သစေ ပဒ္ဓဇိတော၊အကယ်၍ ရဟန်းဖြစ်ပြား၏။တေ၊သင်၏။လာဘကံ၊ဗူးတောင်းသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ တေ၊၏။ဗူမ ကဋ္ဌ၊ကော၊ မီးမွှေယောက်မသည်။ကဟံ၊ အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ယညသုတ္တကံ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်းသည်။ ကဟံ၊ အဘယ် ကြောင့် မရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဧတံ၊ ဤအလုံးစုံသည်။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဝိသုံ ဝိသုံပန၊အသီး အသီးမူကား။ ဂဟေတွာ၊၍။ဝိစရကံ၊

သွားလာခြင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲ၏။ ဧုတိ၊ကြောင့်။အဋ္ဌန္တရေနေ၀၊ ကိုယ်တွင်း ဖြင့်သာလျှင်။ ဂဟောတ္ဝာ၊ ၍။စရာမိ၊ သွား၏။ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုဇမ္ဗုက သည်။တံ့၊ သင် ရဟန်းကြီးသည်။ ဧတံ၊ ဤအလုံးစုံသော ပရိက္ခရာကို။ ဂဏှိတ္ဝာ၊ ၍။ စရိဿသိ၊ သွားတိ၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ကုဋ္ဌိ၊ အံမျက်ထွက်၏။ အထ၊ ထို အခါ၌။ နံ၊ ထိုဇမ္ဗုကကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဇမ္ဗုက၊ ဇမ္ဗုကတဏ္ဍုလတ္ထေ။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။ မာကုဏ္ဍ၊ အမျက်မထွက်လင့်။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ မေ၊ ဝါ့အား။ အာစိက္ခ၊ ကြားလော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ မဟာသမဏ၊ ရဟန်းကြီး။ ဣတ္ထေ၊ ဤအရပ်၌။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာ ပလ္လင်သည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။

သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုဇမ္ဗုက၏။ဝသနဋ္ဌာနတော၊ နေရာအရပ်မှ။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေးသော်အရပ်၌။ကော်ပဏ္ဍာ၀ရဲ့၊ တခုသော ချိုင့်ဝှမ်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအရပ်ကို။ဝိမံသန္တော၊ စူးစမ်းရှာဖွေသည်ရှိသော်။ တေသို့ ပဏ္ဍာ၀ရေ၊ ထိုချိုင့်ဝှမ်း၌။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဝသတိ၊ နေသနည်း။ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ မဟာသမဏ၊ ရဟန်းကြီး။ ကောစိ၊ တစုံတယောက် နေသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ တေံ၊ ဤအရပ်ကို။ မယှံ၊ ဝါ့အား။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ မဟာသမဏ၊ ရဟန်းကြီး။ တွဏ္ဍေ၀၊ သင်သည်ပင်လျှင်။ ဇာန၊ သိလေလော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ပဏ္ဍာ၀ရေ၊ အ၀ှမ်းချိုင့်၌။ နိသိဒနံ၊ ကို။ ပညာပေတ္ဝာ၊ ခင်း၍။ နိသိဒိ၊ နေတော်မူ၏။ ပဌမ ယာမေ၊ ပဌမယာမ်၌။ စတ္တာရော မဟာရာဇာနော၊နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့သည်။စတုဒ္ဒိသာ၊အရပ် လေးမျက်နှာမှ။ ဧကောဘာသံ၊ တပြိုင်နက်အလင်းကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ သတ္ထု၊ဘုရားအား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ် ခယခြင်းသို့။အာ၀မိ ံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဇမ္ဗုကော၊ ဇမ္ဗုကသည်။ ဩဘာသံ၊ အရောင်ကို။ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။သော ဩဘာ-သောနာမ၊ ဤအရောင် မည်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဧုတိ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။ မဇ္ဈိမယာမေ၊ သန်ကောင်ယာမ်၌။ သက္ကော ဒေ၀ရာဇာ၊ သိကြားမင်း သည်။ အာ၀မိ၊ ရောက်လာ၏။ ဇမ္ဗုကော၊ ဇမ္ဗုကသည်။တံ၀ိ၊ ထိုသိကြားမင်းကို လည်း။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ သော၊ ဤသူသည်။ ကောနာမ၊ အဘယ်သူဖြစ်သနည်း။ ဧုတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ ပစ္ဆိမယာမေ၊ မိုးသောက်ယာမ်၌။ ကောယ အဂ္ဂိလိ-ယာ၊ လက်တချောင်းဖြင့်။ ကော်၊ စကြ၀ဠာ တခုကို။ ဒ္ဝိဟိ၊ လက်နှစ်ချောင်း တို့ဖြင့်။ ဒ္ဝေ၊ စကြ၀ဠာနှစ်ခု တို့ကို။ ဒသဟိ၊ ဆယ်ချောင်းသော လက်တို့ဖြင့်။ ဒသစက္ကဝါဠာနိ၊ စကြ၀ဠာ ဆယ်ခုတို့ကို။ ဩဘာသေတုံ၊ ထွန်းလင်းစေခြင်းငှါ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သော။ မဟာပြဟ္မာ၊ ပြဟ္မာကြီးသည်။ သကလံ အရညံ၊

တောအလုံးကို။ ကောဘာသံ၊ တပ္ပြိုင်နက်အလင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ အာဝဓိ၊ရောက်လာ၏။ ဇမ္ဗုကော၊ဇမ္ဗုကသည်။ တံပိ၊ ထို ဗြဟ္မာမင်း ကိုလည်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။သော၊ ဤသူကား။ကောနုခေါ၊အဘယ်သူနည်း။ဇုတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ဂန္တွာ၊ ၍။ ပဋိသန္ထာရံကတ္တာ၊ စကားပြောခြင်းကိုပြု၍၊ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်လျောက်ပတ်စွာ။ဌိတော၊ ရပ်လျက်။သတ္ထာရံ၊ဘုရားကို။ပုစ္ဆိ၊မေး၏။မဟာသမဏ၊ ရဟန်းကြီး။ တုမ္ဟာကံ၊ သင်တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ စတသော်ဒိသာ၊ လေးပါးသောအရပ်တို့ကို။ သြဘာသေန္တော၊ ထွန်းလင်းစေကုန်လျက်။ အာဝတာ၊ လာကုန်သော သူတို့သည်။ ကေ၊ အဘယ်သူတို့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ စတ္တာရော မဟာရာဇာနော၊ လေးယောက်ကုန်သော စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းတို့သည်။ အာဝတာ၊ လာကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့် လာသနည်း၊ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ မံ၊ ငါဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ လာ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။တုံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။စတူဟိ မဟာ-ရာဇေဟိ၊ စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်း လေးယောက်တို့ထက်။ ဥတ္တရိတရောကိံ ပန၊ လွန်မြတ်လေသလော။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ ဇမ္ဗုက၊ ဇမ္ဗုကတကွတွန်း။ မဟာရာဇနံပိ၊စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းလေးယောက်တို့ထက်လည်း။အာမ အတိ-ရာဇာ၊သြော်အလွန်မြတ်သောမင်းတည်း။ဇုတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။မဇ္ဈိမယာမေ-ပန၊ သန်ကောင်ယာမ်၌ကား။ အာဝတော၊ လာသောသူသည်။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ဇုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဇမ္ဗုက၊ ဇမ္ဗုက။ သက္ကော ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားမင်းတည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့် လာသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ခမေးလတ်ခသော်။မံ၊ ကို။ဥပဋ္ဌာတုမေဝ၊ ခစားခြင်းငှါသာလျှင် လာ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ တုံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ သက္ကဒေဝရာဇတောပိ၊ သိကြား နတ်မင်းထက်လည်း။ ဥတ္တရိတရောကိံ ပန၊ လွန်မြတ်လေသလော၊ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဇမ္ဗုက၊ ဇမ္ဗုက။ သက္ကတောပိ၊ သိကြားမင်းထက်လည်း။ ဥတ္တရိတရော၊ လွန်သည်။ အာမ အမှိ၊ ဖြစ်သည် မှန်၏။ ဇုတိ ဧသောပန၊ ဤသိကြားမင်းသည်ကား။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ဂိလာနုပဋ္ဌာကော၊နာဖျားမကျန်းရှိသောအခါ လုပ်ကျွေးသူ ဖြစ်၏။ ကတ္ပိယကာရက သာမဏေရသဒိသော၊ ကတ္ပိယကာရကဖြစ်၍ သာမဏေ နှင့် တူ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။မဟာသမဏ ရဟန်းကြီး။ပဋ္ဌိမ ယာမေ၊ မိုးသောက်ယာမ်၌။ သကလံအရည်၊ တောအလုံးကို။ သြဘာသေတွာ၊ ထွန်းလင်းစေ၍။ အာဝတော၊ ရောက်လာသူသည်။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ ဇုတိ၊ဤသို့မေး၏။ လောကော၊ လောကဋ္ဌ။ ဗြာဟ္မဏာဒယော၊ ပုဏ္ဏား အစရှိသော သူတို့သည်။ ဒိပိတွာ၊ ချေ၍ လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗလိတွာ၊ ချော်ချွတ်၍ သော်လည်းကောင်း။

မဟာပြဟ္မာနော၊ ပြဟ္မာကြီးကို။ နမောတိ၊ ရှိခိုးပါ၏ ဟူ၍။ ယံ၊ အကြင်သူကို။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ သေ မဟာပြဟ္မာ၊ ဤပြဟ္မာကြီးပင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ကိံ ပန၊ အဘယ်နည်း။ တွံ၊ ရှင်ပင် ဘုရားသည်။ မဟာ-ပြဟ္မာတောပိ၊ ပြဟ္မာကြီးထက်လည်း။ ဥတ္တရိတရော၊ လွန်မြတ်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ ဇမ္ဗုက၊ ရဟန်းယောင်တက္ကတွန်း ဇမ္ဗုက။ အာမ၊ ဩမြတ်သည်မှန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပြဟ္မာပိ၊ ပြဟ္မာ တို့ထက်လည်း။ အတိပြဟ္မာ၊ လွန်သောပြဟ္မာဖြစ်တော်မူ၏။ဣတိ၊ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ မဟာသမဏ၊ ရဟန်းကြီး။ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ အစ္ဆရိယောသိ၊ အံ့ဘွယ်သရဲရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်၏။ မယ္ဟံ ပန၊ ငါ၏ကား။ ပဠမညာသ ဝဿာနိ၊ ငါးဆယ့်ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ဣဒမ၊ ဤကျောက်ဖျာ၌။ ဝသန္တသ၊ နေသည်ရှိသော်။ ဧတေသု၊ ဤသူတို့တွင်။ ဧကောပိ၊ တယောက်သည်မျှလည်း။ မံ၊ငါ့ကို။ဥပဇ္ဈာတုံ၊ ချဉ်းကပ်ခြင်းငှါ။နာဂတပုဗ္ဗော၊မလာစဘူး။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။အဟံ၊ ငါသည်။ ဣဒေဝ အဇ္ဇ ဒါနိ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလတိုင်တိုင်။ ဝါ တာဘဏ္ဍော၊ လေကိုစား သည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ ဒ္ဝိတကောဝ၊ရပ်လျက်သာလျှင်။ ဝိတိနာမေသိံ၊ ကာလကို လွန်စေ၏။ တာဝ၊ထိုမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ မယ္ဟံ၊ ဝါ့အား ဥပဇ္ဈာနံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းငှါ။ နအာဂတပုဗ္ဗာ၊ မလာစဘူး။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုဏ်။

အထိ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဇမ္ဗုကကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဇမ္ဗုက၊ ဇမ္ဗုက။ တွံ၊ သင်သည်။ လောကသ္မိံ၊ လူ့ပြည်၌။ အန္ဓဗာလ-မဟာဇနံ၊ အလွန်မိုက်သောလူများကို။ ဝဏ္ဏယမာနော၊ လှည့်ပတ်လျက်။ မံ ပိ၊ ငါဘုရားကိုလည်း။ ဝဏ္ဏေတုကာမော၊ လှည့်စားလိုသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်ခဲ့၏။ တွံ၊ သင်သည်။ ပဠမညာသ ဝဿာနိ၊ ငါးဆယ့်ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ ဂုဏမေဝ၊ မစင်ကိုသာလျှင်။ ခါဒိနနု၊ စား၏မဟုတ်လော။ ဘူမိယံယေဝ၊ မြေ၌သာလျှင်။ နိပ္ပဇ္ဇိနနု၊ အိပ်၏မဟုတ်လော။ နဂ္ဂေါဟုတ္တာ၊ အချည်းစည်းဖြစ်၍ အဝတ်မဂဝ-ဘဲ။ ဝိစရိနနု၊ သွား၏မဟုတ်လော။ တာလဋ္ဌိ ခဏ္ဍေန၊ ထန်းစေ့ မှုတ်ဖြင့်။ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ လုဠိနနု၊ နုတ်၏မဟုတ်လော။ အထစပန၊ ထိုသို့လျက်လည်း။ လောကံ၊ မလိမ္မာသောလူကို။ ဝဏ္ဏေန္တော၊ လှည့်စားလျက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝါတံ၊ လေကို။ ဘက္ခာမိ၊ စား၏။ ကေပါဒေန၊ ခြေတဘက်ဖြင့်။ ဘိဒ္ဒာမိ၊ ရပ်၏။ နနိသီဒါမိ၊ မထိုင်။ နနိပ္ပဇ္ဇာမိ၊ မအိပ်။ ဣတိ၊ သို့။ ဝဒေသိ၊ ဆိုဘိ၏။ မမံ ပိ၊ ငါဘုရားကိုလည်း။ ဝဏ္ဏေတုကာမော၊ လှည့်စားလိုသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ဘိ၏။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘ၌လည်း။ တွံ၊ သင်သည်။ ပါဝိကံ၊ မကောင်းသော သဘောရှိသော။ လာမိကံ၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသော။ ဒိဋ္ဌိ၊ အယူကို။

နိသာယ၊ ၍။ ဣတ္ထာကံ ကာလံ၊ ဤမျှကာလတိုင်တိုင်။ ဂူထဘာဏ္ဍော၊ မစင်ကို စား၊လျက်။ ဘူဒိသယော၊ မြေ၌အိပ်လျက်။ နဂ္ဂေါ၊ အချည်းစည်း။ ဝိစ့ရန္တော၊ သွား၊လျက်။ တာလဒ္ဒိခဏ္ဍေန၊ ထန်း၀ေမှတ်ဖြင့်။ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ လုဗ္ဘနံ၊ နုတ်ရခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဣဒါနိ ဝိ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ ပါဒိကံ၊ မကောင်းသော သဘောရှိသော။ လာမိကံ၊ ယုတ်မာသော သဘောရှိသော။ ဒိဋ္ဌိမေဝ၊ အယူကိုသာလျှင်။ ဂဏှာသိ၊ ယူတိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ မဟာသမဏ၊ ရဟန်းကြီး။ ကိံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ မယာ၊ ငါသည်။ ကတံ၊ ပြုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဇမ္ဗုကအား။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ကတကမ္မံ၊ ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံကို။ အာစိက္ခိ၊ ကြားတော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုဇမ္ဗုကအား။ သတ္ထရိ၊ ဘုရားသည်။ ကထေန္တေ၊ ဟောသည်ရှိသော်။ ကထေန္တေယေव၊ ဟောကြားစဉ် ပင်လျှင်။ သံ၀ေဂေါ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိရောတ္တပ္ပံ၊ အရှက်အကြောက်ကို။ ဥပဋ္ဌိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ သော၊ ထိုဇမ္ဗုကသည်။ ဥက္ကုဋိကော၊ ဆောင့်ကြောင့်။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဇမ္ဗုကအား။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသဗ္ဗညုသည်။ ဥဒကသာဋိကံ၊ ရေသနုတ်ကို။ ခိပိတ္ဝာ၊ ပစ်၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုဇမ္ဗုကသည်။ တံ၊ ထိုရေသနုတ်ကို။ နိ၀ါသေတ္ဝာ၊ ၀တ်၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်ရာ၌။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ သတ္ထာပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။ အဿ၊ ထိုဇမ္ဗုကအား။ အနုပုဗ္ဗိံ ကထံ၊ အစဉ်အတိုင်း ဆိုအပ်သော စကားကို။ ကထေတ္ဝာ၊ ပြောဆို၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ သော၊ ထိုဇမ္ဗုကသည်။ ဒေသနာ၀သာနေ၊ တရားဟောတော်မူသော အဆုံး၌။ သဟ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသम्भिदာတို့နှင့် တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပတ္ဝာ၊ ရောက်၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဥဋ္ဌာယာသနာ၊ နေရာမှထ၍။ ပဋ္ဌဇ္ဇေ၊ သာမဏေအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပဒေ၊ ပဋ္ဌေးအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ ဘဂ္ဂေါ ၀တာ၊ ဤမျှဖြင့်။ တဿ၊ ထိုဇမ္ဗုက၏။ ပုရိမကမ္မံ၊ ရှေးမကောင်းမှုကံသည်။ ပရိက္ခီဏံ၊ ကုန်လေပြီ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ အယံ၊ ဤဇမ္ဗုကသည်။ ဒိဏာသ၀ မဟာ ထေရံ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော မထေရ်ကြီးကို။ စတူဟိ၊ လေးပါးသော ဆဲရေးခြင်းတို့ဖြင့်။ အဂ္ဂေါသိတ္ဝာ၊ ဆဲရေး၍။ ယာ၀၊ အကြင်ရွှေလောက်။ အယံ မဟာ-ပထဝိ၊ ဤမြေကြီးသည်။ တိ၀ါ၀ုတာ၀ိကံ၊ သုံး၀ါ၀ုတ်အလွန်ရှိသော။ ယောဇနံ၊ ယူဇနာတိုင်တိုင်။ ဥဿဒ္ဓံ၊ တက်၏။ တာ၀၊ ထိုရွှေလောက်။ အ၀ိစိမှိ၊ အ၀ိစိ၌။ ပစ္စိတ္ဝာ၊ ကျက်ပြီး၍။ တတ္ထ၊ ထိုအ၀ိစि၌။ ပဏ္ဏာ၀ေ၊ ပေ၀ေ၊ ကျက်ပြီးသည်မှ ကြင်းသောအကုသိုလ်ကံဖြင့်။ ပဋ္ဌ ပညာသ ၀ဿာနိ၊ ငါးဆယ့်ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး။

ဧုမံ ဝိပ္ပကာရံ၊ ဤဘောက်ပြန်ခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အာသ၊ ထိုဇမ္ဗုက၏။ တံကမ္မံ၊ ထို အကုသိုလ်ကံ သည်။ ဒိဏ်၊ ကုန်ပြီ။ ဝိသတိပန ဝဿသဟဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်းတို့ပတ်လုံး။ ဧုမိနာ၊ ဤဇမ္ဗုက သည်။ ကတာသ၊ ပြုအပ်သော။ သမဏဝမ္ဘသ၊ ရဟန်းတရား၏။ ဖလံ၊ အကျိုး ကို။ နာသေတုံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊မတတ်ကောင်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သတ္ထာ၊ဘုရားသည်။ ဒကွိဏ ဟတ္ထံ၊ လက်ျာလက်ကို။ ပသာရေတ္မာ၊ ဆန့်တော် မူ၍။ ဘိက္ခု၊ရဟန်း။ဟေ၊လာလတ္တည်။ သမ္ဘာ၊ကောင်းစွာ။ ဒုက္ခသ၊ဆင်းရဲခြင်း၏။ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ။ ပြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို။ စရ၊ ကျင့်လော့။ ဧုတိအာဟ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ အသ၊ ထိုဇမ္ဗုကအား။ ဂိဟိ လိင်္ဂံ၊ လူအသွင်သည်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်ပျောက်၏။ အဒ္ဒပရိက္ခာရမရော၊ပရိက္ခရာရှစ်ပါးကိုဆောင်လျက်။သဋ္ဌိဝဿိက မဟာထေရော-ဝိယ၊ အဝါခြောက်ဆယ်ရှိပြီးသော မထေရ်ကြီးကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ဩ-သော၊ ဤဇမ္ဗုက ဟေတိကို၊ ရဟန်းဖြစ်သော နေ့သည်။ အဂ် မဂဓ-ဝါသိနံ၊ အဂ်တိုင်း မဂဓတိုင်းသူတို့၏။ တ သ၊ ထိုဇမ္ဗုကအား။ သတ္ထာရံ၊ ပူဇော် ဘွယ်ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ အာဂတ ဒိဝသောကိရ၊လာသောနေ့ ဖြစ်သတတ်။ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ဥဘယ်ရဋ္ဌဝါသိနော၊ နှစ်ပါးသောတိုင်းသူတို့သည်။သတ္ထာရံ၊ ပူဇော်ဘွယ်ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည် ရှိသော်။ တထာ-ဂတံ၊ ဘုရားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အမှာကံ အယျော၊ ငါတို့အရှင် ဖြစ်သော။ ဇမ္ဗုကော၊ ဇမ္ဗုကသည်။ မဟာကိ ံနခေါ၊ မြတ်သည် ဖြစ်မည်လော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မူကား။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။မဟာကိ ံ-နခေါ၊မြတ်လိမ့်မည်လော။ဧုတိစိန္တေတ္မာ၊ဤသို့ကြံပြီး၍။သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်းဂေါတမသည်။ မဟာ၊မြတ်သည်။သစေ ဘဝေယျ၊ အကယ်၍ဖြစ်ပြီးအုံ့။ အယံ၊ ဤဇမ္ဗုကသည်။ သမဏသ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂစ္ဆေယျ၊ သွားလေရာ၏။ ဇမ္ဗုကာဇီဝကသပန၊ ဇမ္ဗုက အာဇီဝက၏ ကား။ မဟန္တတာယ၊ မြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။သမဏော ဂေါတမော၊ရဟန်း ဂေါတမသည်။ ဧုမံသ၊ ဤဇမ္ဗုက၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂတော၊ ရောက် လာ၏။ ဧုတိစိန္တယိ ံသု၊ ဤသို့ ကြံကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသမ္ဗညူသည်။ မဟာ-ဇနဿ၊လူများ၏။ ပရိဝိတက္ကံ၊အကြံကို။ဉ တ္မာ၊သိ၍။ဇမ္ဗုက၊ ဇမ္ဗုကတက္ကတွန်း။ တဝ၊သင်၏။ ဥပဌာကာနံ၊အလုပ်အကျွေး ဒါယကာတို့၏။ကခ် ံ၊ ယုံမှားခြင်းကို။ ဆိန္နာဟိ၊ ဖြတ်ခလော့။ ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုဇမ္ဗုကသည်။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံပိ၊ တပည့်တော်လည်လည်း။ ဇွေကမေဝ၊ ဤမျှကို

သာလျှင်။ ပစ္စာသီသာမိ၊ တောင့်တပါ၏ဘုရား။ ဧုတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့လျှောက်၍။ စတုတ္ထစျာနံ၊ စတုတ္ထစျာန်ကို။ သမာပဇ္ဇိတ္ထာ၊ ဝင်စား၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ ဈာန်မှထ၍။ တာသပ္ပမာဏံ၊ ထန်းပင်အမြင့်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တွာ၊ ပျံတက်၍။ ဘဂ္ဂေ၊အရှင်ဘုရား။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော ဘုရားသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာတည်း။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ သာဝကော၊ ဆုံးမခံဘူ တပည့်သည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဧုတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဩရယ္ဟ၊ ဆင်း၍။ ဝန္ဒိတ္ထာ၊ ရှိခိုး၍။ ပုန၊ တဘန်။ ဒ္ဒိတာလမတ္တံ၊ ထန်းနှစ်ဆင့်မျှသော အရပ်သို့လည်းကောင်း။ တိတာလမတ္တံ၊ ထန်းသုံးဆင့်မျှသော အရပ်သို့လည်းကောင်း။ ဧုတိဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်။ သတ္တာဘာလမတ္တံ၊ ထန်းခုနစ်ဆင့်မျှသော အရပ်သို့ လည်းကောင်း။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တွာ၊ ပျံတက်၍။ ဩတရိတ္ထာ၊ ဆင်း၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သာဝကဘာဝံ၊ တပည့်၏အဖြစ်ကို။ ဇာနာပေသိ၊ သိမြင်စေ၏။ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မဟာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရားတို့ မည်သည်ကား။ အဟောအစ္ဆရိယာ၊ ကြောက်ဖွယ်သရဲ ရှိလတ္တံ့။ အနောပမ ဂုဏာ၊ မယှဉ်မှီသော ဂုဏ်ကျေးဇူး ရှိ၏။ ဧုတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ မဟာဇနေန၊ လူအပေါင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေန္တော၊ ပြောဟောလျက်။ ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အယံ၊ ဤဇမ္ဗုကသည်။ ဣဒါနိ ကာလံ၊ ဤမျှ ကာလတိုင်တိုင်။ တုမှေဟိ၊သင်တို့သည်။ အာဘတံ၊ဆောင်ယူခဲ့သော။သတ္ကာရံ၊ ပူဇော်ဘွယ်ကို။ ကုသဂ္ဂေန၊သမန်းမြက်ဖျားဖြင့်။ ဗီဇဂ္ဂေ၊ လျှာဖျား၌။ ဌပေတွာ၊ တင်ထား၍။ တပ စရဏံ၊ ရှိုးခြီသော အကျင့်ကို။ ပူရေမိတိ၊ ဖြည့်အံ့ဟု။ ဧုဝ၊ ဤအရပ်၌။ နိဝုဋ္ဌော၊ နေခဲ့၏။ ဧုမိနာ ဥပါယေန၊ ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်ဘရာ တိုင်တိုင်။ တပ စရဏံ၊ ရှိုးခြီသော အကျင့်ကို။ သဧ-ပူရေယျ၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြည့်ကျင့်ပြားအံ့။ ဧဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာလံ ဝါ၊ အခါကိုလည်းကောင်း။ ဘတ္တံ ဝါ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း။ ကုက္ကုစ္စာယိတ္တာ၊ အလို့လို့ဖြစ်၍။ အဘုဉ္ဇန္တာ သာ၊မစားသော။ အိသ၊ ထိုဇမ္ဗုက၏။ ယာဝဘတ္တ-ဆေဒနာ ကုသလခေတနာ၊ အကြင်ထမင်းကိုဖြတ်၍ ကျင့်သော ကုသိုလ်စေတနာ သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။တံ တပ စရဏံ၊ ထိုရှိုးခြီစွာ ကျင့်အပ်သော ဇမ္ဗုက၏ အကျင့်သည်။ တသာ၊ ထိုကုသိုလ်စေတနာကို။ သောဠသိ၊ တဆယ့်ခြောက်စိတ် စိတ်၍။ ကလံ ပိ၊ တစိတ်မျှကိုလည်း။ နအဗ္ဗတိ၊ မထိုက်။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓာကို။ ဃဋ္ဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ဟောလိုရကား။ ဧုမံ-ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၇၀။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ တပ စရဏ်၊ ပူပန် ဆင်းရဲသော အကျင့်ကို။ ပူရေသောမိတိ၊ ဖြည့်အံ့ဟူ၍။ မာသေ မာသေ၊ လတိုင်း လတိုင်း။ ပတ္တော၊ ခွက်၌။ တောဇနံ၊ အစာထမင်းကို။ ကုသဂ္ဂေန၊သမန်းမြက်ဖျားဖြင့်။ ဘုဉ္ဇေယျ၊ စားရာ၏။ သောဗာလော၊ ထို သူမိုက်သည်။ သင်္ခါတမ္ပွာနံ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီးသော သင်္ခတ ဘရားရှိကုန်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။သောဠသိံ၊ တဆယ့်ခြောက်စိတ် စိတ်၍။ ကလံ၊ တစိတ်ကို။ နအဗ္ဗတိ၊ မထိုက်။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တဿ၊ ထိုဂါထာ၏။အံ့ဩဖွယ်၊အနက်ကား။အပရိညာတမမြော်၊မပိုင်းမြား အပ်သော တရားရှိသော။ သီလာဒိဂုဏာပရိဗာဟိရော၊ သီလ အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးမှ အပဖြစ်သော။ဗာလော၊မလိမ္မာသော သူသည်။ တိတ္ထာယတနေ၊ တိတ္ထိဘို့၏ကျောင်း၌။ပဋ္ဌဇိတော၊ရဟန်းပြုလျက်။ တပစရဏ်၊ ခြိုးခြီသော အကျင့်ကို။ ပူရေသောမိတိ၊ ဖြည့်အံ့ဟူ၍။ မာသေ မာသေ၊ လတိုင်း လတိုင်း။ ပတ္တော၊ ခွက်၌။ ကုသဂ္ဂေန၊ သမန်းမြက် ဖျားဖြင့်။ တောဇနံ၊ အစာကို။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ စားလျက်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာတို့ ပတ်လုံး။ တောဇနံ၊ ထမင်းကို။ သစေ-ဘုဉ္ဇေယျ၊ အကယ်၍ စားငြားအံ့။ နဃေဃ သင်္ခါတမမ္ပွာနံ ကလံ အဗ္ဗတိ-သောဠသိန္တိ၊ သောဠသိံ ဟူသောပုဒ်၌။ ဥာတမမ္ပွာ၊ သိအပ်သော တရားတို့ကို။ တုလိတမမ္ပွာ၊ နှိုင်းရည့်အပ်သော တရားတို့ကို။ သင်္ခါတမမ္ပွာ၊ သင်္ခါတမမ္ပတို့ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဟေသု၊ ထိုကရား၊တို့တွင်။ ဟေဋ္ဌိမ ကောဋိယာ၊ ယုတ်သော အဝိုင်းအခြားဖြင့်။ သေတာပန္နော၊ သောတာပန်သည်။ သင်္ခါတ-မမ္ပွာ၊ သင်္ခါတမမ္ပ မည်၏။ ဥပရိမဒုကောဋိယာ၊ အထက်ကို ပိုင်းခြားသောအား ဖြင့်။ ခီဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သင်္ခါတမမ္ပွာ၊ သင်္ခါတမမ္ပ မည်၏။ ဇုမေသံ သင်္ခါတမမ္ပွာနံ၊ ဤသင်္ခါတမမ္ပ ဖြစ်ကုန်သော အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ သောဠသိံ၊တဆယ့်ခြောက်စိတ် စိတ်၍။ကလံ၊ တစိတ်ကို။သောဗာလော၊ ထိုသူ

မိုက်သည်။ နအဗ္ဗတိ၊ မမိုနိုင်။ ဇုတိ၊ဤသည်ကား။ပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာနာ၊ ပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာန် ဖြစ်သော။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာတည်း။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား။ ဣဒေ၊ ဤဂါထာ၌။ အတ္ထော၊ ဓမ္မာမိဋ္ဌာန် အနက်တည်း။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ တပ စရဏံ၊ ခြိုးခြီသော အကျင့်ကို။ ပူရေန္တသာ၊ ဖြည့်ဆည်းသော။ တဿ၊ ထိုဇမ္ဗုကမ်း။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ စေတနာ၊ ခြိုးခြီစွာ ကျင့်အပ်သော စေတနာ သည်လည်းကောင်း။ ယာဝ၊ အကြင် ရွှေလောက်။ ကာလံဝါ၊ အခါကို လည်းကောင်း။ ဘတ္တံဝါ၊ ထမင်းကိုလည်း ကောင်း။ ကုဏ္ဍဟ္ဗောယိတ္ထာ၊ အလိုလို ရှိ၍။ အဘုဉ္ဇန္တာနံ၊ မစားကုန်သော။ သင်္ခါတမမ္ပွာနံ၊ သင်္ခါတ ဓမ္မဖြစ်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ကေ ဘတ္တရွှေဒန-ကုသလ စေတနာ၊ တကြိမ် ထမင်းကို ဖြတ်၍ ကျင့်သော ကုသိုလ်စေတနာသည်

လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုရှေးလောက်။ တဿာ စေတနာယ၊ ထိုထမင်းကို တကြိမ်ဖြတ်၍ ကျင့်အပ်သော ကုသိုလ်စေတနာ၏။ သောဌသိ၊ တဆယ့် ခြောက်စိတ် စိတ်၍။ ကလုံ၊ တစိတ်သည်။ တာဝ၊ ထိုရှေးလောက်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာသော ကာလပတ်လုံး။ သာ ပဝတ္တ စေတနာ၊ ထို ဖြစ်စေ အပ်သော စေ့ဆော်ခြင်းသည်။ နအ္ဆတိ၊ မမိနိုင်။ ဧတံ၊ ဤ အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သခ်ါတမ္ဘာနံ၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ တဿာ-စေတနာယ၊ ထိုစေတနာ၏။ ယံဖလံ၊ အကြင် အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအကျိုးကို။ သောဌသ ကောဋ္ဌာသေ၊ တဆယ့် ခြောက်စုတို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ တတော၊ ထိုတဆယ့်ခြောက်စုမှ။ ဧကေကံ၊ တစု တစုကို။ ပုန၊ တဘန်။ သောဌသ-သောဌသ ကောဋ္ဌာသေ၊ တဆယ့် ခြောက်စု တဆယ့် ခြောက်စုတို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ တတော၊ ထို တဆယ့်ခြောက်စုမှ။ ဧကဿ ကောဋ္ဌာသဿ၊ တစုတို့၏။ ယံဖလံ၊ အကြင်အကျိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဒေဝ၊ ထိုအကျိုးသည်လျှင်။ တဿ-ဗာလဿ၊ ထိုသူမိုက်၏။ ဘပ စရကတော၊ ရှိုးခြီသော အကျင့်ထက်။ မဟပ္ပလ-တရံ၊ အကျိုးကြီးမြတ်၏။ ဧတိ၊ ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ စတုရာသီတိယာ ပါဏသဟဿာနံ၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သောသတ္တဝါတို့အား။ ဓမ္မာဘိသမယော၊ သစ္စာလေးပါး ကို သိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

ကောဒသမံ၊ သော။ ဇမ္ဗုကဏ္ဍေ ရ ဝတ္ထု၊ သည်။
ဧတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၅-ဗာလဝဂ်၊ ၁၂-အဟိပေတ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ....ဇမ္ဗုက ဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ မြေပြိတ္တာဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ နဟိ ပါပံ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

နဟိ ပါပံ ကတံ ကမ္မန္တိ ဧမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နဟိ ပါပံ ကတံ ကမ္မံ - စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်ညွှတ်သည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ အဟိပေတံ၊ မြေပြိတ္တာကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကဥ္စိ ဟိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကေသွိ ဒိဝေ၊ တခုသောနေ့၌။ ဇဋိလ သဟဿဿ၊ ရသေ့ တဇာတ်၏။ အန္တေ ဧကရေ၊ အတွင်း၌။ ဩာယသ္မာ လက္ခဏဏ္ဍောစ၊ ရှင်လက္ခဏ မထေရ်သည် လည်းကောင်း။ မဟာ မောဂ္ဂလာနဏ္ဍောစ၊

ရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည် လည်းကောင်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ရာဇ-ဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့။ စရိယာမတိ၊ သွားကုန်အံ့ ဟူ၍။ ဂိဇ္ဈကူဋ်တော၊ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်မှ။ သြတရန်၊ ဆင်းကုန်၏။ တေသု၊ ထိုမထေရ် နှစ်ပါး တို့တွင်။ အာယသ္မာ မဟာ မောဂ္ဂလာနတ္ထေရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ ကေ-အဟိပေတံ၊ မြွေပြိတ္တာ တခုကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သိတံ ပါတွာကာသိ၊ ပြိုးခြင်းကို ထင်စွာပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ လက္ခဏတ္ထေရော၊ လက္ခဏ မထေရ်သည်၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် မောဂ္ဂလာန်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ သိတံ၊ ပြိုးခြင်းကို။ ပါတုကရောသိ၊ ထင်စွာ ပြုတိသနည်း။ ဇုတိ၊ သို့။ သိတကာရဏံ၊ ပြိုးခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အာဝုသော လက္ခဏ၊ ငါ့ရှင် လက္ခဏ။ အကာသော၊ ပြောခြင်းငှါ အခါမဟုတ်သေး။ ဇုမသာ ပဏ္ဍသာ၊ ဤပြဿနာကို။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပုစ္ဆေယျာသိ၊ မေးလေ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝေရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေသု၊ ထိုမထေရ် နှစ်ပါးတို့သည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရိတ္မာ၊ သွား၍။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂန္ဓာ၊ ရောက်၍။ နိသိန္နေသု၊ နေကုန်သည် ရှိသော်။ လက္ခဏတ္ထေရော၊ လက္ခဏ မထေရ်သည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အာဝုသော မောဂ္ဂလာန၊ ငါ့ရှင် မောဂ္ဂလာန်။ တွံ၊ သင်သည်။ ဂိဇ္ဈကူဋ်ဌာ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်မှ။ သြတရန္တော၊ ဆင်းသည်ရှိသော်။ သိတံ၊ ပြိုးခြင်းကို။ ပါတုကရိတ္မာ၊ ထင်စွာပြု၍။ မယာ၊ ငါသည်။ သိတကာရဏံ၊ ပြိုးခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည် ရှိသော်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပုစ္ဆေယျာသိတိ၊ မေးလေ့ဟု။ အဝစ၊ ဆိုကျား၏။ ဇုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တံကာရဏံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ကထေဟိ၊ ပြောဆိုပါလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝေရော၊ အရှင်လက္ခဏသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်လက္ခဏ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကေ ပေတံ၊ ပြိတ္တာ တခုကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သိတံ ပါတွာကာသိ၊ ပြိုးခြင်းကို ထင်စွာ ပြု၏။ တဿ၊ ထိုပြိတ္တာ၏။ အတ္တဘာဝေါ၊ သည်။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့ သတောရှိ၏။ အဿ၊ ထိုမြွေပြိတ္တာ၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ မနုဿသီသံဝိယ၊ လူ၏ ဦးခေါင်းကဲ့သို့ တည်း။ သေသော အတ္တဘာဝေါ၊ ကြွင်းသော အတ္တဘောသည်။ အဟိသရိယ၊ မြွေကဲ့သို့တည်း။ ဧသော အဟိပေတော နာမ၊ ဤမြွေပြိတ္တာ မည်သည်။ ပမာဏ-တော၊ အတိုင်းအရှည်အားဖြင့်။ ပဏ္ဍရိသတိ ယောဇနိကော၊ နှစ်ဆယ့်ငါးယူဇနာ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုပြိတ္တာ၏။ သီသတော၊ ခေါင်းမှ။ ဥဋ္ဌိတာ၊ ထွက်သော။ အဂ္ဂိ-ဇာလာ၊ မီးလျှံတို့သည်။ ယာဝနဂ်ဋ္ဌာ၊ အမြီးဖျားတိုင်အောင်။ ဂန္တွာ၊ လောင်၍ သွားကုန်၏။ နဂ်ဋ္ဌတော၊ အမြီးမှ။ ဥဋ္ဌိတာ အဂ္ဂိဇာလာ၊ ထွက်သော မီးလျှံတို့

သည်။ ယာဝသီသာ၊ဦးခေါင်းတိုင်အောင်။ဂ ဆ္ဆန္ဒာ၊လောင်၍သွားကုန်၏။ မဏ္ဍေ-သီသတော၊ ဦးခေါင်းလယ်မှ။ ဥဒ္ဓိတာ၊ ထွက်သော မီးလျှံတို့သည်။ ဒွေပဿာနိ၊ နံပါးနှစ်ဘက်ဘို့သို့။ဂ ဆ္ဆန္ဒာ၊ သွားကုန်၏။ ဒ္ဒိဟိ ပဝေသဟိ၊ နံပါး နှစ်ဘက်တို့မှ။ ဥဒ္ဓိတာ၊ ထွက်သော မီးလျှံတို့သည်။ မဗ္ဗ၊ အလယ်၌။ သြတရန္တိ၊ စုဝေးကုန်၏။ ဒ္ဒိန္နံယေဝ၊ နှစ်ခုသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော။ ပေတာနံ၊ မြွေပြိတ္တာ, ကျီးပြိတ္တာ တို့၏။ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်။ ပဠုဝိသတိ ယောဇနိကောကိရ၊ နှစ်ဆယ့် ၇၊ ယူဇနာ ရှိသတတ်။ အဝသေသာနံ၊ ကြွင်းသော ပြိတ္တာတို့၏။ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောသည်။တိဂါဝုတပ္ပမာဏောကိရ၊သုံးဂါဝုတ်ပမာဏရှိသတတ်။ဇုမသေ ဧဝ အဟိပေတသ၊ ဤမြွေပြိတ္တာ၏လည်းကောင်း။ ဇုမသ ကာကပေတသ၊ ဤကျီးပြိတ္တာ၏လည်းကောင်း။ ပဠုဝိသတိ ယောဇနိကော၊ နှစ်ဆယ့်၇၊ယူဇနာ ရှိသော အတ္တဘောသည်။အဟာသိ၊ဖြစ်၏။တေသု၊ထိုပြိတ္တာ နှစ်ခုတို့တွင်။ အယံ၊ ဤ ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ အဟိပေတော၊ မြွေပြိတ္တာတည်း။ ကာက ပေတံပိ၊ ကျီးပြိတ္တာ ကိုလည်း။ မဟာမောဂ္ဂလာနော၊ မဟာမောဂ္ဂလာန်သည်။ဂိဒ္ဓကူဋမတ္ထကေ၊ ဂိဒ္ဓကူဋ်တောင်ထိပ်၌။ ပစ္စမာနံ၊ ကျက်သည်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ တသ၊ ထို ကျီးပြိတ္တာ၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးမကောင်းမှု ကံကို။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ မေးလိုရကား။ ဇုမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဘော၊ အိုပြိတ္တာ။ဘော၊သင်၏။ ဒီဝ၊ ၂၊ လျှာသည်။ပဠုယောဇနိက၊ ၇၊ယူဇနာ ရှိ၏။ သီသံ၊ ဦးခေါင်းသည်။ နဝယောဇနံ၊ ကိုးယူဇနာရှိ၏။ တုယ္ဟံ၊ သင်၏။ ကာဒယာ၊ ကိုယ်သည်။ ပဠုဝိသတိယောဇနံ၊ နှစ်ဆယ့်၇၊ယူဇနာ တိုင်တိုင်။ အစ္ဆုဂ္ဂတော၊ မြင့်၏။ တွံ၊ သည်။ ကိ ံနုကမ္မံ၊ အဘယ်မည်သောကံကို။ကရိတ္ဝာန၊ ပြုခဲ့၍။ ဤဒိသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ဒုက္ခံ၊ဆင်းရဲခြင်းသို့။ ပတ္တော၊ရောက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့မေး၏။

အထ၊ ထို အခါ၌။ အဿ၊ ထို မောဂ္ဂလာန် အား။ ပေတော၊ ပြိတ္တာ သည်။ အာစိက္ခန္တော၊ ကြားလိုသည်ဖြစ်၍။

ဘန္တေမောဂ္ဂလာန၊အရှင်မောဂ္ဂလာန်။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကဿပဿ-မဟာသိနော၊ ကဿပဘုရား၏။ သံဃဿ၊ သံဃာတော်၏။ အာဘတံ ဘတ္တံ၊ ရှေးရှုခဆာင်ခဲ့သောဆွမ်းကို။ ယဒိ ဗ္ဗကံ၊အလိုရှိတိုင်း။ အာဟာရေသိ ံ၊ စားခြင်း ၄၂ ဆောင်ယူမိ၏။

ဇုတိ၊ဤသို့။ ဂါထံ၊ဂါထာကို။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကဿပ ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်၌။ သမ္မဟုလာ ဘိက္ခု၊ ၊ မျှားစွာသော ရဟန်းတို့သည်။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်း

အလို့ငှါ။ ပဝိသိ၁်သု၊ ဝင်ကုန်၏။ မနုဿာ၊လူတို့သည်။ ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို။ ဒိဿွာ၊မြင်၍။ သံပိယာယမာနာ၊ မြတ်နိုးတနာ ခင်မင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ အာသန-သာလာယံ၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌။ နိသိဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဓောဝိတွာ၊ ဆေး၍။ တေလေန၊ ဆီဖြင့်။ မက္ခေတွာ၊ လိမ်း၍။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ပါဒယတွာ၊ သောက်စေ၍။ ခဇ္ဇကံ၊ ခဲဘွယ်ကို။ ဒတ္တွာ၊ လှူ၍။ ပိဏ္ဍပါတကာလံ၊ ဆွမ်းစားအံ့သောအခါကို။ အာဂမယမာနာ၊ ငံ့သင့်ကုန်လျက်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တာ၊ နာကုန်လျက်။ နိသိဒိ၁်သု၊ နေကုန်၏။ ဓမ္မကထာဝသာနေ၊ တရားဟောတော်မူသောအဆုံး၌။ ထေရာနံ၊ မထေရ်တို့၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အတ္တနော အတ္တနော၊မိမိ မိမိ၏။ ဂေဟာ၊ အိမ်မှ။ နာနဂ္ဂရသ-ဘောဇနဿ၊ အထူးထူးသော မြတ်သော အရသာရှိသော ဘောဇဉ်ဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စေ၍။ အာဟာရိ၁်သု၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုသို့သော အခါ၌။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ကာကောဟုတွာ၊ ကျီးဖြစ်၍။ အာသန သာလာယ၊ နေရာစရပ်၏။ ဆဒန ပိဋ္ဌေ၊ အမိုးခေါင်ယောက်စွန်း၌။ နိသိနော၊ ပုန်းအောင်းလျက်။ တံ၊ ထိုဆောင်ယူခဲ့သော ဘောဇဉ်ကို။ ဒိဿွာ၊ မြင်၍။ကေန၊ တယောက်သည်။ဂဟိတ ပတ္တတော၊ယူခဲ့သောသပိတ်မှ။တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ မုခံ ပူရေန္တော၊ ခံတွင်းကို ပြည့်စေလျက်။ တယော ကမ္ပေ၊ သုံးလုပ်သော ထမင်း တို့ကို။ အဂ္ဂဟေသိ၁်၊ နှိုက်၍ ယူမိ စားမိခဲ့ပြီ။ တံ ပန ဘတ္တံ၊ ထိုဆွမ်းသည်။ သံဃဿ၊ သံဃာ၏။ နေဝ သန္တကံ၊ ဥစ္စာမဟုတ်သေး။ သံဃဿ၊ သံဃာအား။ * နိယျာဒေတွာ၊ ဆောက်နှင်း၍။ နဒိန္နံ၊ မပေး မလှူသေး။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဂဟိတာဝသေသကံ၊ ယူပြီး၍ အကြွင်းသည်။ နု၊ မဟုတ်။ အတ္တနော-အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ နိဟရိတွာ၊ ဆောင်၍။ မနုဿေဟိ-လူတို့သည်။ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗကံ၊ စားအပ်သော။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ သံဃံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။ အဘိဟဋမတ္တမေဝ၊ ရှေ့ရှေ့ဆောင်ကာမျှ သာလျှင်တည်း။ မယာ၊ သည်။ တတော၊ ထိုဆွမ်းမှ။ တယော ကမ္ပေ၊ သုံးလုပ်သောဆွမ်းတို့ကို။ ဂဟိတာ၊ ထိုး၍စားမိ၏။ မေ၊ ငါ၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးမကောင်းမှုကံသည်။ ဇွေကံ၊ ဤမျှတည်း။ သွာဟံ၊ ထိုငါသည်။ ကာလံကတွာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ တဿ-ကမ္မဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကံ၏။ ဝိပါကေန၊ အကျိုးဖြင့်။ အဝိစိမှိ၊ အဝိစိ၌။ ပစ္စိတွာ၊ ခံပြီး၍။ တတ္ထ၊ ထိုအဝိစိဝရဲ၌။ ပတ္ထာဝသေသေန၊ ကျက်ပြီးသည်မှ ကြွင်းသော အကုသိုလ်ကံဖြင့်။ ဇုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဂိဒ္ဓကူဋေ၊ ဂိဒ္ဓကူဋ်တောင်၌။ ကာက ပေတော၊ ကျီးပြိတ္တာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဇုမံဒုက္ခံ၊

---

* နိယမေတွာ (ဆဋ္ဌ)

ဆင်းရဲခြင်းကို။ ပစ္စာနုဘောမိ၊ခံစားရ၏။ ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဧုဒံ၊ဤသည်ကား။ ကာကပေတာသ၊ ကျိုးပြိတ္တာ၏။ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း။

ဧုဝပန၊ ဤအရာ၌ကား။ ထေရော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ အဟိ-ပေတံ၊ မြွေပြိတ္တာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သိတံပါတ္မာကာသိ၊ ပြိုးခြင်းကို ထင်စွာပြု၏။ ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်ညွှန်သည်။ အသ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။ သက္ခိဟုတ္မာဝိ၊ သက်သေထား၍လည်း။ ဥဒ္ဒါယ၊ ထခေတာ်မူ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မောဂ္ဂလာနော၊ မောဂ္ဂလာန်သည်။ သစ္စံ၊ ဟုတ်မှန်သောစကားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ မယာဝိ၊ ငါဘုရားသည်လည်း။ သေ၊ ဤပြိတ္တာကို။ သမ္ဗောဓိပတ္တ ဒိဝသေယေဝ၊ ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသော နေ့၌ပင်လျှင်။ဒိဋ္ဌော၊ မြင်တော်မူ၏။ အပိစခေါ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ နဗျာကာသိ၊ ဟောကြားတော်မမူ။ ယေ၊ အကြင်သတ္တဝါ တို့သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ နဿဒ္ဓေယျုံ၊ မယုံကြည်ကုန်ရာ။ တေသံ၊ ထိုသတ္တဝါတို့အား။ အဟိတာယ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှါ။ ဘဝေယုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ပရာနုဒ္ဒယာယ၊ တပါးသူကို သနားခြင်းဖြင့်။ နကထေသိ၊ ဟောတော်မမူပြု။ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဟိ၊ထိုစကားသင့်စ။လက္ခဏ-သံယုတ္တေပိ၊ လက္ခဏသံယုတ်၌လည်း။ မဟာမောဂ္ဂလာနေန၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်။ ဒိဋ္ဌကာလေယေဝ၊ မြင်သောအခါ၌ သာလျှင်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တ၊သ၊ ထိုမောဂ္ဂလာန်၏။ သက္ခိဟုတ္မာ၊ သက်သေပြု၍။ ဒိသတိဝတ္ထူနိ၊ နှစ်ဆယ်သော ဝတ္ထုတို့ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဧုဒံပိ၊ ဤအဟိပေတ ဝတ္ထုကိုလည်း။ တေန၊ ထိုမောဂ္ဂလာန်သည်။ တထေဝ၊လျှင်။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္မာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ တ၊သ၊ ထိုမြွေပြိတ္တာ၏။ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးမကောင်းမှုကို။ ပုစ္ဆိ'သု၊ မေးလျှောက်ကုန်၏။သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ဗာရာဏသိ'၊ ဗာရာဏသီပြည်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ နဒီ တီရေ၊ မြစ်နား၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓသ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ပဏ္ဏသာလံ၊ ဖက်ရွက်မိုးသော ကျောင်းကို။ ကရိ'သုကိရ၊ ဆောက်ကုန်သတတ်။ သော၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌။ ဝိဟာရဏ္ဍော၊ နေလျက်။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ နဂရေ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ပိဏ္ဍာယ စရတိ၊ ဆွမ်းခံသွား၏။ နာဂရာဝိ၊ ပြည်သူတို့သည်လည်း။ သာယံ ပါတံ၊ ည နံနက်။ ဂန္ဓပုပ္ဖါဒိ ဟတ္ထာ၊ နံ့သာပန်းစသည်ကို လက်စွဲကုန်လျက်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓသ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ဗာရာဏသိ ဝါသီ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌

နေသော၊ ကောပုရိသော၊ ယောက်ျားတယောက်သည်။ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုခရီးကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ ကသိ၊ ထွန်၏။ မဟာဇနော၊ လူများသည်။ သာယံ ပါတံ၊ည နံနက်။ပစ္စေကဗုဒ္ဓသ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ တံ ခေတ္တံ၊ ထိုလယ်ကို။ ဗဒ္ဓန္တော၊ နင်းနယ်လျက်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ ကဿကော၊ လယ်ထွန်ယောက်ျားသည်။ မေ၊ ဝါ၏။ ခေတ္တံ၊ လယ်တောကို။ မာမဗ္ဗထ၊ မဖျက်ဆီး မနင်းနယ် ပါကုန်သင့်။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝါရေန္တော၊ တားမြစ်ပါသော်လည်း။ ဝါရေတုံ၊ ဆီးတားခြင်း ငါ။နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုလယ်ထွန်ယောက်ျား၏။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ဧဒိသံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ၏။ပဏ္ဏာသာလာ၊ သစ်ရွက်မိုးသော ကျောင်းသည်။သစေ နဘဝေယျ၊ အကယ်၍ မဖြစ်ပြီးအုံ။ မေ၊ ဝါ၏။ ခေတ္တံ၊ လယ်ကို။ နမဗ္ဗေယျုံ၊ မနင်းလေကုန်ရာ။ ဧတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်၏။ သော၊ထိုလယ်ထွန်ယောက်ျားသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ပဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိဋ္ဌကာလေ၊ ဝင်သောအခါ၌။ပရိဘောဂ–ဘာဇနာနိ၊ သုံးဆောင်သော အိုးခွက်တို့ကို။ ဘိန္ဒိတ္တာ၊ ခွဲ၍။ ပဏ္ဏသာလံ၊ နေရာကျောင်းကို။ ဗျာပေသိ၊ မီးတိုက်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါပိ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်လည်း။ တံဗျာမံ၊ ထိုကျောင်းကိုမီးလောင်သည်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍။ ယထာသုခံ၊ချမ်းသာရာ အရပ်သို့။ ပက္ကာမိ၊ကြွသွားတော်မူလေ၏။ မဟာဇနော၊လူများသည်။ ဂန္ဓမာလံ၊ နံ့သာပန်းကို။အာဒါယ၊ယူ၍။အာဂတော၊ လာသည်ရှိသော်။ ဗျာမံ ပဏ္ဏသာလံ၊ မီးလောင်ရာကျောင်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အယျော၊ ငါတို့ အရှင်ဘုရားသည်။ ကဟံနုခေါ၊ အဘယ်အရပ်သို့လျှင်။ ဂတော၊ ကြွရာလေအုံ့နည်း။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုလယ်ထွန်ယောက်ျား သည်လည်း။ မဟာဇနေနေဝ၊ လူအပေါင်းနှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိ ဂတော၊ တကွလိုက်လာလျက်။ မဟာဇနမဇ္ဈေ၊ လူများအလယ်၌။ ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက်လျှင်။ ဝေဏအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မယာ၊ ငါသည်။ တဿ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏။ ပဏ္ဏသာလာ၊သစ်ရွက်မိုးသောကျောင်းကို။ ဗျာဝိတာ၊မီးတိုက်အပ်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုလယ်ထွန်ယောက်ျားကို။ဂဏှထ၊ ဖမ်းဆီးကုန်လော့။ ဧတမ်ပါဝိမံ၊ ဤလူယုတ်ကို။နိဿာယ၊ မှီ၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ဒဋ္ဌုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ နလဘိမှာတိ၊ မရကုန်ပြီဟူ၍။ ဒဏ္ဍာဒီဟိ၊လှန်ကန် စသည်တို့ဖြင့်။ ပေါ်ထေတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ ဗီဇိတဂ္ဂယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေသုံ၊ ရောက်စေ ကုန်၏။ သော၊ ထိုလယ်ထွန် ယောက်ျားသည်။ အဝိစိမှိ၊ အဝီစိ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊ ဖြစ်၍။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ အယံ မဟာပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်။ ယောဇနဝတ္တံ၊ တယူဇနာမျှ။ ဥဿဒ္ဓာ၊မြင့်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ နိရယော၊ ငရဲ၌။ ပစ္စိတွာ၊

ကျက်ပြီး၍။ ပတ္တာဝသေသေန၊ ခံပြီးသော အကြွင်း အကျန်ဖြင့်။ ဂိဠ္ဍကုဋ္ဌေ၊ ဂိဠ္ဍကုဋ်ကောင်ခ်။ အဟိပေတော၊ မြွေပြိတ္တာသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုမြွေပြိတ္တာ၏။ ဧဒံ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ဤရှေးမကောင်းမှုကို။ ကထေတ္ဝာ၊ ဟောပြီး၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေ ပါ ပကမ္မံ နာမ၊ ဤမကောင်းမှုကံ မည်သည်ကား။ ခီရ သဒိသံ၊ နို့ရည်နှင့်တူ၏။ ခီရံ၊ နို့ရည်ကို။ ဒုယ္ဘမာနံ၊ ညှစ်အပ်ပြီးသော ခဏ၌။ နပရိဏမတိ ဝေယထာ၊ လျင်စွာ မဖေါက်ပြန်သကဲ့သို့လျှင်။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ကယိရမာနမေဝ၊ ပြုဆဲ၌လျှင်။ ကမ္မံ၊ ကံသည်။ နဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးကို မဖြစ်စေ။ ယဒါ ပန၊ အကြင်အခါ၌ကား။ ဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဝေရ္ဗပေန၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဒုဂ္ဂေန၊ ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်။ သောစတိ၊ စိုးရိမ်ပူပန်ရ၏။ ဧတိ အနုသန္ဓိं၊ ဤသို့အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတ္ဝာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဧမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

(၂ဝ)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ သဇ္ဇုခီရံ၊ ညှစ်ခါစ ဖြစ်သော နို့ရည်သည်။ နမုစ္စတိ-ဧဝ၊ ပကတိနို့ သဘောကို လျင်စွာမစွန့်သကဲ့သို့။ ဟိ၊ ထို့အတူ၊ ကတံ၊ ပြုဆဲဆဲ ဖြစ်သော။ ပါပကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံသည်။ နဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးမပေးသေး။ တံ ပါပံ၊ ထိုမကောင်းမှုသည်။ ဗာလံ၊ သူမိုက်ကို။ ဒုဟံ ဒုဟန္တော၊ ပူလောင်စေသည်ဖြစ်၍။ အန္ဓေတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ယထာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ဘသ္မာ၊ ပြာဖြင့်။ ဆန္နော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ပါ ဝကော၊ မီးသည်။ အဂ္ဂန္တ္ဝါ ဇနံ၊ နင်းသောသူကို။ ဒုဟံ ဒုဟန္တော၊ လောင်လျက်။ အန္ဓေတိ ဧဝ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့တည်း။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သဇ္ဇုခီရံ ဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ တံခဏံယေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ ဓေနုယာ၊ နွားမ၏။ ထနေဟိ၊ သားမြတ်နို့ တို့မှ။ နိက္ခန္တံ၊ ထွက်သော။ အဇ္ဇုဏ္ဏံ၊ လောလောသော။ ခီရံ၊ နို့ရည်သည်။ နမုစ္စတိ နပရိဏမတိ၊ နို့ဓမ်းစသော အဖြစ်သို့ မပြောင်း။ ဧဒံ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဒံ သဇ္ဇုခီရံ၊ ဤလောလောသောနို့ရည်သည်။ တံခဏေညေဝ၊ ထိုညှစ်သော ခဏ၌လျှင်။ နမုစ္စတိ နပရိဏမတိ ယထာ၊ နို့ဓမ်း-စသောအဖြစ်သို့ မပြောင်းသကဲ့သို့။ ပကတိံ၊ ပြကာဝတ္ထုကို။ နဝိဇဟတိ ယထာ၊ မစွန့်သကဲ့သို့။ ယသ္မိံ ပန၊ အကြင်နို့ရည်ကိုကား။ ဘာဇနေ၊ အိုးခွက်၌။ ဒုဟိတ္ဝာ၊ ညှစ်ပြီး၍။ ဂဝိတံ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ တတ္ထ၊ ထိုအိုးခွက်၌။ တတ္ထာဒိ၊ ရက်တက် အစရှိသော။ အမ္ဘိလံ၊ အချဉ်ကို။ နပက္ခိပတိ၊ မထည့်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ ဒဓိဘာဇနာဒိကံ၊ နို့ဓမ်းအိုးခွက် အစရှိသော။ အမ္ဘိလဘာဇနံ၊ အချဉ်အိုးခွက်သို့။ နပါပုဏာတိ၊ မရောက်။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ ပကတိံ၊

ပကတိကို။ အဝိဇ္ဇာတိတ္ထာ၊ မစ္ဆန္ဒမူ၍။ပန္ဆာ၊ နောက်မှ။ဇာတိယထာ၊ စွန့်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူ။ ကယိရမာနမေဝ၊ ပြုဆဲသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ပါပကမ္မံပိ၊ မကောင်းမှုကံသည်လည်း။ နဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးကို မဖြစ်စေသေး။ ယဒါပိ ဝိပစ္စေယျ၊ အကယ်၍ လောလော အကျိုးကို ဖြစ်စေပြီးအံ့။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကံကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နဝိသဟေယျ၊ မတုံ့လေရာ။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ ကုသလာဘိ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ကုသိုလ်ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့သည်။မရန္တိ၊ထင်ရှားကုန်၏။တာဝ၊ထိုရွှေလောက်။ နံ၊ ထိုသူကို။တေ၊ ထိုအကုသိုလ်တို့သည်။ရက္ခန္တိ၊ စောင့်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ဘေဒါ၊ ခန္ဓာပျက်သည်မှ။ အပါယနိဗ္ဗတ္တာခန္ဓေသု၊ အပါယ်ဘုံ၌ ဖြစ်ကုန်သော ခန္ဓာတို့၌။ ဝိပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏၊ ဝိပစ္စမာနဉ္စ၊ အကျိုးပေးသော်လည်း။ ဒုယ္ခံ-ဒုယ္ခန္တော၊ လောင်လျက်။တံ၊ ထိုမကောင်းမှုသည်။ ဗာလံ၊ သူမိုက်သို့။ အန္ဓေတိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ကိ ဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုပြီးအံ့။ဘဿာ-ဆန္ဒောဝ ပါဝကော၊ ပြာဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သော မီးကဲ့သို့တည်း။ ဟိ။ ထိုစကား သင့်စွ။ ဆာရိကာယ၊ ပြာဖြင့်။ ပဋိစ္ဆန္နော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သော။ ဝိတစ္ဆိတင်္ဂါရော၊ အလျှံကင်းသော မီးကို။အတ္ထန္တော၊ နင်းခဲသော်လည်း။ ဆာရိကာယ၊ ပြာဖြင့်။ ပဋိစ္ဆန္နတ္တာ၊ဖုံးလွှမ်းအပ်သောကြောင့်။တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ နဒုယ္ဘတိ၊ မပူ။ဆာရိကံ ပန၊ ပြာကိုကား။ တာပေတ္တာ၊ ပူစေ၍။ စမ္ဘာဒိနံ၊ အရေစသည်တို့ကို။ ဒုဟန့-ဝသေန၊ လောင်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ယာဝ မတ္ထလုဂ်ါ၊ ဦးနှောက် တိုင်အောင်။ ဒုဟန္တော၊ လောင်လျက်။ ဂစ္ဆတိယထာ၊ သွားသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူ၊ ပါပကမ္မံပိ၊မကောင်းမှုကံကိုလည်း။ ယေန၊ အကြင်လူမိုက်သည်။ ကတံ၊ပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ ဗာလံ၊ ထိုလူမိုက်ကို။ဒုတိယေ ဝါ အတ္တဘာဝေ၊ နှစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော အတ္တဘောဌ် လည်ကောင်း။ တတိယေ ဝါ အတ္တဘာဝေ၊ သုံးခုမြောက် ဖြစ်သော အတ္တဘောဌ်လည်းကောင်း။ နိရယာဒီသု၊ ငရဲစသည်တို့ဌ်။နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဒုဟန္တံ၊ လောင်လျက်။ ဒဟနဂ္ဂေ တိ၊ အစဉ်လိုက်၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဂုါထာအနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန်-စသည်တို့သည်။အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဒ္ဓါဒသမံ၊ သော။ အဟိပေတ ဝတ္ထု၊ သည်။

ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၅-ဗာလဝဂ္ဂ၊ ၁၃-သဠိ ကုဋုမ္ဗေ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ.... အဟိပေတ, ကာကပေတ ဝတ္ထုဟု ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ သဠိကုဋုမ္ဗေပေတဝတ္ထုဟု ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်း ၄၂ ယာဝဒေဝ အနတ္ထာယ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ယာဝဒေဝ အနတ္ထာယာတိ ဇုမ် ဓမ္မဒေသနံ၊ ယာဝဒေဝ အနတ္ထာယ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ သဠိကုဋုမ္ဗေပေတံ၊ သဠိကုဋုမ္ဗပြိတ္တာကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ ပုရိမ နယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်လျှင်။ မဟာမောဂ္ဂလာ-နဏ္ဍောရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ လက္ခဏဏ္ဍောရေန၊ လက္ခဏမထေရ်နှင့်။ သဠိ၊ တကွ။ ဂိဇ္ဈကူဋေ၊ ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်မှ။ သြရောဟန္တော၊ ဆင်းလတ်သော်။ အညတရသ္မိံ ပဒေသေ၊ အမှတ်မရှိသောအရပ်၌။ သိတံပါတွာကာသိ၊ ပြိုးခြင်းကို ထင်စွာပြု၏။ ထေရေန၊ လက္ခဏ မထေရ်သည်။ သိတကာရဏံ၊ ပြိုးခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ပုဋ္ဌော၊ မေးလတ်သော်။ ဘဂဝတော သန္တိကေ၊ ဘုရားအထံ၌။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပုစ္ဆေယျာသိ၊ မေးလော့။ ဇုတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ ဆိုး၍။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်း အလို့ငှါ။ စရိတ္ဝာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ နိသိန္နကာလေ၊နေသောအခါ၌။ ပုန၊ တဘန်။ ပုဋ္ဌော၊ မေးလတ်သော်။ အာဟ၊ ဆိုး၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကေ၊ ပေတံ၊ ပြိတ္တာ တခုကို။ အဒ္ဒသံ၊ မြင်၏။ တသ၊ ထိုပြိတ္တာ၏။ တိဂါဝုတပ္ပမာဏေန၊ သုံးဂါဝုတ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အတ္တဘာဝေန၊ အတ္တဘောဖြင့်။ ဥပရိမတ္ထကေ၊ ဦးခေါင်း ထက်၌။ သမ္ဗဇ္ဇလိတာနိ။ အလျှံပြောင်ပြောင် တောက်ကုန်သော။ အာဒိတ္တာနိ၊ ရဲရဲ ညိုကုန်သော။ သဠိအယကူဋသဟဿာနိ၊ ခြောက်သောင်းကုန်သော သံတူတို့ သည်။ ပတိတ္ဝာ ပတိတ္ဝာ၊ ကျ၍ ကျ၍။ ဥဒ္ဓဟန္တိ၊ တက်ကုန်၏။ သိသံ၊ ဦးခေါင်း ကို။ ဘိန္ဒန္တိ၊ ခွဲကုန်၏။ ဘိန္နံ ဘိန္နံ၊ ကွဲပြီး ကွဲပြီး၍။ ပုန၊ တဘန်။ သမုဒ္ဒဟတိ၊ ဖြစ်ပြန်၏။ ဇုမိနာ အတ္တဘာဝေန၊ ဤ အတ္တဘောဖြင့်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဧဝ-ရူပေါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ အတ္တဘာဝေါ၊ အတ္တဘောကို။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ မမြင်စဘူး။ ဇုတိ၊ ထိုကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ ထိုပြိတ္တာကို၊ ဒိသ္ဝာ၊ ၍။ သိတံပါတွာကာသိ၊ ပြိုးခြင်းကို ထင်စွာပြု၏။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆိုး၏။ ဟိ၊ သင့်စ္ဆ။ ပေတဝတ္ထုသို့၊ ပေတဝတ္ထုဟု....

သော၊ အို-ပြိတ္တာ။ သဗ္ဗသော၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ ပြည့်ကုန်သော။ သဠိကုဋ သဟဿာနိ၊ ခြောက်သောင်းသော သံတူတို့သည်။

တုယ့်၊ သင်၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်းခ်ိ။နိပတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ တဝ၊ သင်၏။မတ္ထကံ၊ ထိပ်ကို။ ဘိန္ဒန္တိ၊ ခွဲ၏။

ဧတိအာဒိမ္ပိ၊ ဤသို့ အစရှိသည်၌။ ဧမမေဝ ပေတံ၊ ဤပြိတ္တာကိုလျှင်။ သန္ဓာယ၊ရည်၍။ဝုတ္တံ၊ဆိုအပ်၏။သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ထေရဿ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မယာပိ၊ငါဘုရားသည်လည်း။ သေ သတ္ထာ၊ ဤသတ္တဝါကို။ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌။ နိသိန္နေနေဝ၊ နေစဉ်လျှင်။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်၏။ ယေစပန၊ အကြင် သူတို့သည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ နာ သဒ္ဒဟေယျုံ၊ မယုံကြည်ကုန်ရာ။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ အဟိတာယ၊ စီးပွားမဲ့ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဘဝေယျုံ၊ ဖြစ်ကုန်ရာ၏။ ဧတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့ကို။ အနုကမ္ပာယ၊ သနားသဖြင့်။ နကထေသိ၊ ဟောတော်မမူ။ ဧဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ မောဂ္ဂလာနဿ၊ ငါ့သား မောဂ္ဂလာန်ကို။ သက္ခိဟုတ္ဝာ၊ သက်သေထား၍။ ကထေမိ၊ ဟောအံ့။ဧတိ-အာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဟသ၊ ထိုပြိတ္တာ၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးမကောင်းမှုကို။ ပုစ္ဆိ သု၊ မေးကုန်၏။ သတ္ထာပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် သည်လည်း။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အတီတေ၊ အတိတ်ကာလ၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်၌။ သာဠိတ္ထက သိပ္ပေ၊ကျောက်စရစ်ကိုပစ်သောအတတ်၌။ နိပ္ပတ္တိ သု၊အပြီးသို့။ပတ္တော၊ ရောက်သော။ဧကောဝိဌသ္ဝိ၊ လူ၄ဦးတယောက်သည်။အဟောသိ၊ဖြစ်၏။သော၊ ထိုခွေးလည်း။ နဂရဒ္ဒါရေ၊ ပြည်တံခါး၌။ ဧကဿ ဝဋ္ဋရုက္ခဿ၊ ပင်ညောင်ပင်တခု၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ နိသိန္နော၊ နေသည်ရှိသော်။ သက္ခရာနိ၊ ကျောက်စရစ်တို့ကို။ ခိပိတ္ဝာ၊ ပစ်၍။ တဿ၊ ထိုပညောင်ပင်၏။ ပဏ္ဏာနိ၊ အရွက်တို့ကို။ ဆိန္ဒန္တော၊ ပေါက်စေလျက်။ ဟတ္ထိရူပကံ၊ ဆင်ရုပ်ကို။ နော၊ ငါတို့အား။ ဒဿေဟိ၊ ပြလော့။ အဿ ရူပကံ၊ မြင်းရုပ်ကို။ နော၊ ငါတို့အား။ ဒဿေဟိ၊ ပြလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဂါမ ဒါရကေဟိ၊ ရွာသူသားငယ်တို့သည်။ ဝုစ္စမာနော၊ ဆိုလတ်သော်။ 'ဧဒ္ဓိတိ ဧဒ္ဓိတာနိ၊ အလိုရှိတိုင်းရှိတိုင်းကုန်သော။ ရူပါနိ၊ အရုပ်တို့ကို။ ဒဿေတ္ဝာ၊ ပြ၍။ တေသံ၊ ထိုသူငယ်တို့၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ခါဒနီယာဒီနိ၊ ခဲတွယ် စသည်တို့ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ဂန္တွန်တော်၊ ထွက်တော်မူသည်ရှိသော်။ တံပဒေသံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်။ ဝိဌသ္ဝိ ံ၊ ၄ဦးကို။ ပါရေဟန္တရေ၊ မြစ်ပျဉ်းကြား၌။ ကတ္ဝာ၊ ထား၍။ ပဏာယိ ံသု၊ ပြေးလေကုန်၏။ ရညော၊ မင်း၏။

ဌိတ မဏ္ဍနိကေ၊ မွန်းတည့်သောအခါ၌။ ရက္ခမူလံ၊ ပညောင်ပင်ရင်းသို့။ ပရိဗ္ဗဿ၊ ဝင်စည်။ ဆိန္ဒါ၀ဆိန္ဒ ဆာယာယ၊ အပေါက်အပေါက်ရှိသော အရိပ်ဖြင့်။သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ပဟာရတိ၊ ခတ်မိ၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ဧတံ၊ ဤသို့ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်သို့ အကြောင်းရှိသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်။ရက္ခပဏ္ဏော သု၊သစ်ရွက်တို့၌။ဟတ္ထိရုပကာ-ဒိနိ၊ ဆင်ရုပ် စသည်တို့ကို။ဒိသွာ၊ မြင်၍။ဧတံ ကမ္မံ၊ဤအမှုသည်။ကဿ၊အဘယ်သူ၏ အမှုနည်း။ ဇုတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မေးခြင်းကြောင့်။ ဝိဗ္ဗသဝိနော၊ လူငယ်ဆွေ၏ အမှုဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ဇုတိ၊ ဤသို့ တင်သောစကားကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ တံ၊ ထိုငယ်ဆွေကို။ ပဏ္ဏောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ် ပုဏ္ဏားသည်။ အတိ မုခရော၊ လွန်စွာ နှုတ်ကြမ်း၏။ အပ္ပမတ္တကေပိ၊ အနည်းငယ်ကိုမျှလည်း။ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဗဟုံ၊များစွာ။ ဘဏတိ ဧဝ၊ ဆိုလျက်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဥပဒ္ဒဝေတိ၊ နှိပ်စက်၏။တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ နာဠိမတ္တာ၊ တကွမ်းစား တပြည်မျှလောက် ကုန်သော။ အဇ-လဏ္ဍိကာ၊ ဆိတ်ချေးတို့ကို။ ခိပိတုံ၊ ပစ်ခြင်းငှါ။ သက္ခိဿသိ၊ သင် တတ်နိုင်အံ့လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။သက္ခိဿာမိ၊အကျွန်ုပ် တတ်နိုင်ပါအံ့။ အဇ လဏ္ဍိကံ၊ ဆိတ်ချေးကို။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ပုရောဟိတေန၊ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။တုမှေ၊အရှင်မင်းကြီးတို့သည်။ ဘဏိတွာ၊ ပြောဆို၍။ အန္တောသာဏိယံ၊ တင်းတိမ်တွင်း၌။ နိသိဒထ၊ နေတော်မူကုန်လော့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘြော၊ ဤအရာ၌။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သော အမှုကို။ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။ဇုတိ၊ ဤသို့တင်၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တဿ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ ဇုတရော၊ ဆွေသည်။ ကတ္တရိ-ယဝေန၊ ကပ်ကျေးဦးဖြင့်။ သာဏိယာ၊ တင်းတိမ်၌။ ဆိဒ္ဒကတွာ၊ အပေါက်ပြု၍။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေန္တဿ၊ ပြောဆိုသော။ ပုရောဟိတဿ၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏား၏။မုခေ၀ိ၀ဋမတ္တော၊ ခံတွင်းကိုဖွင့်ကာမျှ၌။ကေကံ အဇလဏ္ဍိ-ကံ၊ ဆိတ်ချေးတခု တခုကို။ ခိပိ၊ ပစ်၏။ ပုရောဟိတော၊ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည်။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ ပရိဋ္ဌံ ပရိဋ္ဌံ၊ ဝင်လေ ဝင်လေသော ဆိတ်ချေးကို။ ဂိလိ၊မျိုး၏။ ဝိဗ္ဗသဝို၊ ဆွေသည်။ အဇလဏ္ဍိကာသု၊ ဆိတ်ချေးတို့သည်။ခိတ္တာသု၊ ပစ်၍ကုန်ပြီးသည်ရှိသော်။ သာဏိံ၊ တင်းတိမ်ကို။ စာလေသိ၊ လှုပ်၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ တာယ သညာယ၊ ထိုအမှတ်ဖြင့်။ အဇလဏ္ဍိကာနံ၊ ဆိတ်ချေးတို့၏။ ခိတ္တဘာဝံ၊ ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဉတွာ၊ သိ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာစရိယ၊ ဆရာ။ အဟံ၊ ငါသည်။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေန္တော၊ ပြောဆိုလျက်။ကထံ၊ စကားကို။ နိဋ္ဌရိတုံ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ။ နု သက္ခိဿာမိ၊ မတတ်နိုင်။ တုမှေ၊ သင်တို့

သည်။အတိမုခရတာ၁ယ၊ လွန်စွာနှုတ်ကြမ်းသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ နာဠိမတ္တာ၁၊တပြည်မျှလောက်ကုန်သော။ အဇ လက္ခိကာ၁ဆိတ်ချေးတို့ကို။ ဂိလန္ဓာ၁ပိ၊ မျိုကုန်သော်လည်း။ တုဏ္ဍိတာ၁ပံ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၏အဖြစ်သို့။ နာပဇ္ဇယ၊ မရောက်ကုန်။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆိုအ်။ ပြာဟ္မဏော၁ ပုဏ္ဏား၁သည်။ မဏ္ဍိတာ၁ပံ၊ မျက်နှာမသာသည်၏အဖြစ်သို့။ အာ၁ဇ္ဇိတ္တာ၁ ရောက်၍။ ဟတော ပဇ္ဇာ၁ယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ဝိ၀ရိတ္တာ၁ဖွင့်၍။ရညာ၁မင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ သလ္လပိတုံ၊ စကား၁ပြောခြင်း၄ါ။ နာသက္ခိ၊ မတုံ၊ ရာဇာ၁ မင်း၁သည်။ပိဋ္ဌသပ္ပိဂုဏ်၊ ဆွမ်း၏ကျေးဇူးကို။ အနုဿရိတ္တာ၁ အောက်မေ့၍။ တံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ ပဏ္ဍောသာ၁ပေတ္တာ၁ ခေါ်စေ၍။ တံ၊ သင့်ကို။ နိဿာ၁ယ၊ မှီ၍။ မေ၊ ငါ့အား။ သုခံ၊ ချမ်း၁သာခြင်းကို။ လဒ္ဓန္တိ၊ ရ၏ဟု။ တုဋ္ဌော၁ နှစ်သက်သည်ဖြစ်၍။ တ၁သ၊ ထိုဆွမ်းအား။ သဗ္ဗဋ္ဌကံနာမ ဓနံ၊ သဗ္ဗဋ္ဌက အမည်ရှိသော ဥစ္စာကို။ ဒတ္တာ၁ ပေး၍။ နဂရ၁သ၊ ပြည်၏။ စတုသု ဒိ၁သာသု၊ အရပ်လေးမျက်နှာတို့၌။စတ္တာ၁ရော ဝရ၀ါမေ၊ အခွန်အတုတ် ထွက်သော လေးခုသော ရွာဆုတို့ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တမတ္ထံ၊ တိုအကြောင်းကို။ဝိဒိတ္တာ၁သိ၍။ရညော၁ မင်း၁အား။ အတ္ထဓမ္မာနုသာ၁သကော၁ အကျိုးစီးပွား၊ကို အစဉ်ဆုံးမတတ်သော။ အ၁ဓ္ဓော၁ အမတ်သည်။ ဧုမံ ဂါထံ၊ ဤ၀ါထာကို။ အာ၁ဟ၁ ဆို၏။

မ၁ာရာဇ၊ မြတ်သော၁မင်းကြီး။ သိပ္ပကံနာမ၊ အ၁တတ် မည်သည်ကာ၁။ သာ၁ခုခေါ်၊ ကော၁င်း၁သလျှင်ကတည်း။ ယာဒိသ ကိဒိသံ၁ပိ၊ အကြင်သို့သော၁ ရှိသော ဆွမ်းကို။ပ၁ဿ၊ရှု၀ါလော့။ ခဏ္ဍပ္ပဟာ၁ရေန၊ ဆွမ်း၏ လက်ပစ်အ၁တတ်ဖြင့်။ စတုဒ္ဒိသာ၊ မှ။ ဂါ၁မာ၊ တို့ကို။လဒ္ဓါ၊ရအပ်ကုန်၏။ ဧုတိ၊ဤသို့ဆို၏။

သော၁ပန အ၁ဓ္ဓော၁၊ထိုအ၁တတ်သည်။ တေနသ၁ယေန၊ထိုအခါ၌၊ အ၁ာ၁ေ၁ ဘ၀ဝါ၊ ငါ၁ာ့ရား၁သည်လျှင်။ အ၁ော၁သိ၊ ဖြစ်၏။ အ၁ထ၊ ထိုအခါ၌။ ကော၁-ပုရိသော၁၊ ယော၀ျား၁တယော၀်သည်။ ဝိဋ္ဌသပ္ပိနာ၊ ဆွမ်း၁သည်။ လဒ္ဓသမ္ဘတ္တိံ၊ ရအပ်သော စည်း၁စိမ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အ၁ယံ၊ ဤသူ၁သည်။ ဝိဋ္ဌသပ္ပိနာ၁မ၊ ဆွမ်း၁မည်သည်။ ဟုတ္တာ၁၊ ဖြစ်လျက်။ ဧုမံသိပ္ပံ၊ ဤအ၁တတ်ကို။ နိဿာ၁ယ၊ မှီ၍။ မ၁ာ၁သမ္ဘတ္တိံ၊ ကြီး၁စွာ၁သော စည်း၁စိမ်ချမ်း၁သာ၁ကို။ ပတ္ထော၁ ရောက်၏။ မ၁ာ၁ပိ၊ ငါ၁သည်လည်း။ တေ၁ံ၊ ဤအ၁တတ်ကို။ သိက္ခိတုံ၊ သင်ခြင်း၄ါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ ၁ော၁၊ ထိုယော၀ျား၁တယော၀်သည်။ တံ ၊ထိုဆွမ်းကို။ ဥ၀ယ၀်မိတ္တာ၁ ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၁ ရှိခိုး၍။ အာ၁စရိ၁ယ၊ ဆရာ။ မေ၊ငါ့အား။ ဧုဒံ သိပ္ပံ၊ ဤအ၁တတ်ကို။ ဒေထ၊ ပေး၀ါလော့။ ဧုတိအာ၁ဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာ၁ာ၊ အမေ၁ာ၏။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်း၄ါ။ နသက္ကာ၁ ၊ မတတ်နိုင်။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။၁ော၁ထိုယော၀ျား၁သည်။တေန၊ ထိုဆွမ်း၁သည်။ ပဋိဂ္ဂဏှော၁၊

ပယ်လတ်သော်။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ။နံ၊ ထိုခွေ့ကို။အာရာဇေဿာမိ၊ နှစ်သက်စေအံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုခွေ့၏။ ဟတ္ထပါဒ ပရိကမ္မာဒိနိ၊ လက်ခြေကို ဆုပ်နယ်ခြင်း စသည်တို့ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ စိရဿံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တံ၊ထိုခွေ့ကို။ အာရာဇေတွာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ ဝိဌသပ္ပိ၊ ခွေ့သည်။ အယံ၊ ဤယောကျ်ားသည်။ မေ၊ ငါ့အား။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဥပကာရော-တိ၊ ကျေးဇူးများ၏ဟု။ တံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ ပဋိဗာဟိတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ သိက္ခာပေတွာ၊ သင်စေ၍။ တာတ၊ အမောင်။ တေ၊ သင်အား။ သိပ္ပံ၊ အတတ်သည်။ နိပ္ဖန္နံ၊ ပြီးပြီ။ ဧဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကိं၊ အဘယ်သို့။ ကရိဿသိ၊ ပြုအံ့နည်း။ ဧတိ-အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဗဟိ၊ အပသို့။ ဂန္ဓွာ၊ သွား၍။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဝိမံ-သိဿာမိ၊ စုံစမ်းအံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကိं ကရိဿသိ၊ အဘယ်သို့ စုံစမ်းအံ့နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ ဂါဝိ ဝါ၊ နွားကိုလည်းကောင်း။ မနုဿံ ဝါ၊ လူကိုလည်းကောင်း။ ပဟရိတ္မာ၊ ပစ်၍။ မာရေဿာမိ၊ သေစေအံ့။ ကာတ၊ အမောင်။ ဂါဝိं၊ နွားကို။ မာရေန္တဿ၊ သတ်သည်ရှိသော်။ သတံ ဒဏ္ဍော၊ ဒဏ်တရာထိုက်၏။ မနုဿံ၊ လူကို။ မာရေန္တဿ၊ သတ်မိသည်ရှိသော်။သဟဿံ၊ ဒဏ်တထောင်ထိုက်၏။ တွံ၊ သင်သည်။ သပုတ္တဒါရောပိ၊ သားမယားနှင့်တကွ သည်လည်း။ တံ၊ ထိုအပြစ်ကို။ နိဿရိတုံ၊ ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ။ နသက္ခိဿသိ၊ မတတ်နိုင်အံ့။ မာဝိနဿ၊ မပျက်စီးစေလင့်။ ယဒိ၊ အကြင်သူကို။ ပဟာရေ၊ ပစ်သည်ရှိသော်။ ဒဏ္ဍော၊ ဒဏ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သတောရှိသော။ နိမာတာ ပိတိကံ၊ အမိအဘမရှိသော။ ကိဠိ၊ တစုံတခုသောသူကို။ ဥပဓာရေဟိ၊ စူးစမ်းလေလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ သက္ခရာ၊ ကျောက်စရစ်တို့ကို။ ဥစ္ဆင်္ဂေ၊ ခါးပိုက်၌။ ကတ္ဝာ၊ ထုပ်၍။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သတောရှိသော သူကို။ ဥပဓာရယမာနော၊ စူးစမ်းလျက်။ ဝိစရန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဂါဝိं၊ နွားကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်သည်ဖြစ်၍။ အယံ၊ ဤနွားသည်။ သသာမိကာ၊ အရှင်ရှိ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပဟရိတုံ၊ ပစ်ခြင်းငှါ။ နဝိသဟိ၊ မဝံ့၊ မနုဿံ၊ လူကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤသူသည်။ သမာတာ ပိတိကောတိ၊ အမိအဘရှိသောသူတည်းဟု။ ပရိဟရိတုံ၊ ပစ်ခြင်းငှါ။ နဝိသဟိ၊ မဝံ့။

တေနသမယေန၊ ထိုအခါ၌။ သုနေတ္တောနာမ၊ သုနေတ္တ အမည်ရှိသော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ တံနဂရံ၊ ထိုပြည်ကို။ နိဿာယ၊ **၍**။ ပဏ္ဍုသာလာယ၊ သစ်ရွက်မိုးသောကျောင်း၌။ ဝိဟရတိ၊ **နေ၏**။**သော**၊ **ထိုယောကျ်ား**

သည်။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပရိသန္ဓိ၊ ဝင်သော။ တံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ နဂရဒ္ဓါရန္တရေ၊ ပြည်တံခါး၏ အနီးအပါး၌။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤသူသည်။ နိမာတာ ပိတိကော၊ အဲမိအဘမရှိသူတည်း။ ဧမသ္မိံ၊ ဤသူကို။ ပဟဋ္ဌေ၊ ပစ်သည်ရှိသော်။ ဒဏ္ဍော၊ ဒဏ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧမံ၊ ဤသူကို။ ပဟရိတ္မာ၊ ပစ်၍။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ ဝိမံသိဿာမိ၊ စူးစမ်းအံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ အောက်မေ့၏။ သော၊ သို့ယောက်ျားသည်။ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓသ၊ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါ၏။ ဒက္ခိဏကဏ္ဏသောတံ၊ လက်ျာနားပေါက်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ သက္ခရံ၊ ကျောက်စရစ်ကို။ ခိပိ၊ ပစ်၏။ သာ၊ ထိုကျောက်စရစ်သည်။ ဒက္ခိဏေန ကဏ္ဏသောတေန၊ လက်ျာနားပေါက်ဖြင့်။ ပရိသိတ္မာ၊ ၍။ ဝါမေန၊ လက်ဝဲနားပေါက်ဖြင့်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ ဒုက္ခာ ဝေဒနာ၊ ဆင်းရဲခြင်း ဝေဒနာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်ကား။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရိတုံ၊ သွားခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ အာကာ-သေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်။ ပက္ကာသာလံ၊ နေရာကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ အနာ-ဂန္ဓနေ၊ မကြွေလာသည်ရှိသော်။ ကိန္တိ အဖါသုကံ၊ တစုံတခုမချမ်းသာခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧတိစိန္တေတ္မာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ ပရိနိဗ္ဗုတံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ရောဒိ ံသု၊ ငိုကြွေးကုန်၏။ ပရိဒေဝိ ံသု၊ အဘန်တလဲလဲငိုကြွေးကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုယောက်ျားသည်လည်း။ ဂန္ဓန်တံ မဟာဇနံ၊ လာသောလူအပေါင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို။ သဠာ-နိတ္မာ၊ သိ၍။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပရိသန္ဓော၊ ဝင်လာသည်ရှိသော်။ ဒ္ဝါရန္တရေ၊ တံခါးအနီး၌။ မမ၊ ငါ၏။ သံမုခီဘူတော၊ မျက်မှောက်ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ အတ္တာနောသိပ္ပံ၊ မိမိအတတ်ကို။ ဝိမံသန္တော၊ စုံစမ်းသည်ရှိသော်။ ဧမံ၊ ဤရှင်ပင်ကို။ ပဟရိ ံ၊ ပစ်မိပြီ။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဧမိနာ ပါပကေန၊ ဤလူယုတ်မာသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ၊ ကို။ ပဟရောဟိရ၊ ပစ်သတတ်။ ဂဏ္ဍာယ ဂဏ္ဍာယ၊ ဖမ်းကုန် ဆီးကုန်လော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပေါ်ထေတ္မာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ တတ္ထေव၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ နံ၊ ထိုလူယုတ်မာကို။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပေသုံ၊ ရောက်စေကုန်၏။ သော၊ ထိုလူယုတ်မာသည်။ အဝိစိမှိ၊ အဝိစိ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ အယံ မဟာပထဝိ၊ ဤမြေကြီးသည်။ ယောဇနမတ္တံ၊ တယူဇနာတိုင်တိုင်။ ဥဿန္နာ၊ မြင့်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ ပစ္ဆိတ္မာ၊ ကျက်၍။ ဝိပါကာဝသေသေန၊ အကျိုးကြွင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဂိဏ္ဍကူဋမတ္ထကေ၊ ဂိဏ္ဍကူဋ်တောင်ထိပ်၌။ သဠိကူဋပေတော၊ သဠိကူဋပြိတ္တာသည်။ ဟုတ္မာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တသ္မာ၊

ထိုပြိတ္တာ၏။ ဣမံ ပုဗ္ဗကမ္ပံ၊ ဤရှေးမကောင်းမှု ကံကို။ ကထေတွာ၊ ဟောပြီး၍။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဗာလဿ၊လူမိုက်၏။ သိပ္ပံဝါ၊ အတတ်သည်လည်းကောင်း။ ဣဿရိယံဝါ၊ စည်းစိမ်သည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံနာမ၊ ဖြစ်ခြင်းမည်သည်။ အနတ္ထာယ၊ အကျိုးစီးပွား မရှိခြင်းငှါ။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဗာလော၊ လူမိုက်သည်။ သိပ္ပံဝါ၊ အတတ်ကိုလည်းကောင်း။ ဣဿရိယံဝါ၊ စည်းစိမ်ကို လည်းကောင်း။ လဘိတ္တာ၊ ရ၍။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ အနတ္ထမေव၊ အကျိုးမဲ့ကိုသာလျှင်။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။

၇၂။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဗာလဿ၊ လူမိုက်၏။ ဥတ္တံ၊ အတတ်ပညာ စည်းစိမ် အခြေအရံအစိုးရခြင်း စသည်သည်။ ယာဝဒေဝ အနတ္ထာယ၊ မိမိအကျိုးမဲ့ပျက်စီး ခြင်းငှါသာလျှင်။ဟောယတိ၊၏။ ဗာလဿ၊ လူမိုက်၏။ တံဥတ္တံ၊ ထိုအတတ်ပညာ စသည်သည်။သုဏ္ဏံသံ၊ ဖြူစင်သော ကောင်းမှုအတွေ့ကို။ ဟန္တွာ နာသေတိ၊ ဖျက်ဆီး တတ်၏။ အဿ၊ ထိုလူမိုက်အား။ မုဠ္ဠံ၊ မိမိပညာသည်။ ဝိပါတယံ၊ ဖျက်ဆီးသည် ဖြစ်၍။ ဟန္တွာ၊ သတ်တတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌။ယာဝဒေဝါတိ၊ ယာဝဒေဝဟူသော ပုဒ်၌။အဝမိ ပရိဏ္ဍေ-ဒနတ္ထေ၊အပိုင်းအခြား အနက်၌။ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ဥတ္တွန္တိ၊ ဥတ္တံ ဟူသည်ကား။ ဗာနနဘာဝေါ၊ သိအပ်သော အဖြစ်တည်း။ ယံသိပ္ပံ၊ အကြင် အတတ်ကို။ ဗာနာတိ၊သိ၏။ ယဒိဝါ ဣဿရိယေ၊ အကြင်အစိုးရခြင်း၌ လည်း ကောင်း။ ယဒိဝါ ယသေ၊အကြင်အခြေအရံ၌ လည်းကောင်း။ယာယဝါ သမ္ဘတ္တိ-ယာ၊ အကြင် စည်းစိမ်၌ လည်းကောင်း။ဌိတော၊တည်လျက်။ ဗနေ၊လူအပေါင်း၌။ နပညာယတိ၊ မထင်ရှား။ ပညာတော၊ ပညာအားဖြင့်။ ပါကဋော၊ ထင်ရှား သည်။ ဟောတိ၊၏။ တသာ၊ ထိုပညာ၏။ ဧတံနာမံ၊ ဤအမည်တည်း။ ဟိ၊ ထို စကားသင့်စွ။ သိပ္ပံဝါ၊ အတတ်သည်လည်းကောင်း။ ဣဿရိယာဒိဘာဝေါဝါ၊ အစိုးရခြင်းစသော အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ ဗာလဿ၊ လူမိုက်၏။ အနတ္ထာ-ယေဝ၊ အကျိုးမရှိခြင်းငှါလျှင်။ ဗာယတိ၊ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုအတတ်ကို။နိဿာယ၊ မှီ၍။ သော၊ ထိုလူမိုက်သည်။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ အနတ္ထမေဝ၊ အကျိုးမဲ့ကိုသာ လျှင်။ ကရောတိ၊ပြု၏။ ဟန္တွာတိ၊ ဟန္တွာဟူသည်ကား။ ဝိနာသေတိ၊ ဖျက်ဆီးတတ် ၏။ သုဏ္ဏံသန္တိ၊ သုဏ္ဏံသံဟူသည်ကား။ ကုသလကောဋ္ဌာသံ၊ ကုသိုလ်အတွေ့ကို။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ ဗာလဿ၊ လူမိုက်၏။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်သော။ သိပ္ပံဝါ၊ အဘတ်သည်လည်းကောင်း။ ဣဿရိယံဝါ၊ စည်းစိမ်သည်လည်းကောင်း။

ကုသလကောဋ္ဌာသံ၊ ဖြူစင်သောအတို့ကို။ ဃာတေန္တမေဝ၊ ဖျက်ဆီး၍သာလျှင်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ မုဒ္ဓန္တိတေံ၊ မုဒ္ဓံ ဟူသော ဤအမည်သည်။ ပညာယ၊ ပညာ၏။ နာမံ၊ အမည်တည်း။ ဝိပါတယန္တိ၊ ဝိပါတယံ-ဟူသည်ကား။ ဝိဒ္ဓံသယမာနံ၊ ဖျက်ဆီးလျက်။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ တဿ၊ ထိုသူမိုက်၏။ တံ၊ ထို အတတ်သည်။ သုဏ္ဏံသံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ဟနန္တံ၊ ဖျက်ဆီးလျက်။ ပညာသင်္ခါတံ၊ ပညာဟု ဆိုအပ်သော။ မုဒ္ဓံ၊ အဘတ်သည်။ ဝိပါတေန္တံ ဝိဒ္ဓံသေန္တမေဝ၊ ဖျက်ဆီးသည်ဖြစ်၍လျှင်။ ဟန္တိ၊ သတ်တတ်၏။ ဇုတိ၊ ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်-စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

တေရသမံ၊ တဆယ့်သုံးခုမြောက်သော။ သဒ္ဓိကုဋုမ္ဗေတ ဝတ္ထု၊ သည်။
ဇုတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၅–ဗာလဝဂ္ဂ၊ ၁၄–စိတ္တဂဟပတိ ဝတ္ထု၊

အနုသန္ဓေ ... သဒ္ဓိကုဋုမ္ဗေတ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ သုမမ္ဘမထေရ်၏ ဒါယကာဖြစ်သော စိတ္တသူကြွယ် ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ အသန္တံ ဘာဝန-စသောပါဠိကို မိန့်အပ်၏။

အသန္တံ သာဝနမိစ္ဆေယျာတိ ဧဝမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အသန္တံ ဘာဝန မိစ္ဆေယျ စသောဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ သုမမ္ဘထေရံ၊ သုမမ္ဘ မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍေ၊ မစ္ဆိကာသဏ္ဍပြည်၌။ ဝါ၊ တံဝါ မြို့၌။ သမုဋ္ဌာယ၊ ဖြစ်၍။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးဆုံး၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍ နဂရသ္မိံ၊ မစ္ဆိကာသဏ္ဍမည်သော မြို့၌။ စိတ္တောနာမ ဂဟပတိ၊ စိတ္တမည်သော သူကြွယ်သည်။ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိယာနံ၊ ပဋ္ဌဝဂ္ဂိတို့၏။ အန္တိကေ၊ ရံ၊ အတွင်း၌ ဖြစ်သော။ မဟာနာမတ္ထေရံ နာမ၊ မဟာနာမ်အမည်ရှိသော မထေရ်သည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရမာနံ၊ သွားသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ တဿ၊ ထို မဟာနာမ် မထေရ်၏။ ဇုရိယာပထေ၊ ဇုရိယာပုထ်၌။ ပသီဒိတ္တာ၊ ကြည်ညိုပြီး၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝေသေတ္တာ၊ ဝင်စေ၍။ ဘောဇေတ္တာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ ဘတ္တကိစ္စာဝသာနေ၊ ဆွမ်းဘုန်းပေးပြီးသောအခါ၌။ မဟာနာမံ၊ တရားစကားကို။ သုဏန္တော၊ နာလျက်။ သောတာ-ပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၍။ အစလသဒ္ဓေါ၊ မတုန်မလှုပ်

သော ကြည်ညိုခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်။ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ အမ္မာ၌ကဝနံနာမ၊ အမည် ရှိသော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ကို။ သံဃာရာမံ၊ သံဃာ့အေရံ ကို၊ ကတ္တုကာမော၊ ပြုလိုက်။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ပါတေတ္တာ၊ ကျစေ၍။ နိယျာဒေသိ၊ ဆောက်နှင်း၏။ တတ္ထ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ဗုဒ္ဓသာသနံ၊ ဘုရား၏သာသနာသည်။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်ပြီ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဥဒကပရိယန္တံ၊ ရေအဆုံးရှိသည်ကို။ ဟတ္ထာ၊ ပြု၍။ မဟာပထဝီ၊ မြေကြီး သည်။ ကမ္ပိ၊ တုန်လှုပ်၏။ မဟာသေဋ္ဌိ၊ သေဋ္ဌေးကြီးသည်။ ဥယျာနေ၊ ဥယျာဉ်၌။ မဟာဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကြီးကို။ ကာရေတ္တာ၊ ဆောက်စေ၍။ သဗ္ဗဒိသာဟိ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်မျက်နှာတို့မှ။ အာဂတာနံ၊ ရောက်လာကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဝိဝဋ္ဋဒ္ဒါရော၊ ဖွင့်အပ်သော တံခါး ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍော၊ မစ္ဆိကာသဏ္ဍမြို့၌။ သုဓမ္မဇ္ဇောရောနာမ၊ သုဓမ္မအမည် ရှိသော မထေရ်ကည်။ နေဝါသိကော၊ ကျောင်းနေ ရဟန်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အပ်ရေန သမယေန၊တပါးသောအခါ၌။ စိတ္တသု၊ စိတ္တသူကြွယ်၏။ဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးနှင့်စပ်သောစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ဒ္ဝေအဂ္ဂသာဝကာ၊ နှစ်ယောက် သော အဂ္ဂသာဝကတို့သည်။ တသ၊ ထို စိတ္တသူကြွယ်အား။ သဂ်ဟံ၊ သင်္ဂြိဟ် ထောက်ပံ့ခြင်းကို။ ကတ္တုကာမော၊ ပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ မစ္ဆိကာသဏ္ဍံ၊ မစ္ဆိကာ သဏ္ဍမြို့သို့။ အဂမံသု၊ ရောက်လာကုန်၏။ စိတ္တောဂဟပတိ၊ စိတ္တသူကြွယ်သည်။ တေသံ၊ထိုရဟန်းတို့၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။သုတ္တာ၊ ကြား၍။အနုယောဇနမဂ္ဂံ၊ ယူဇနာခွဲမျှသော ခရီးကို။ ပစ္စုဂ္ဂန္ဒွာ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ တေ၊ ထိုရဟန်း တို့ကို။ အာဒါယ၊ ပင့်ခေါ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပဝေ-သေတ္တာ၊ ဝင်စေ၍။ အာဂန္တုကာ ဝတ္တံ၊ အာဂန္တုက ဝတ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြည့်စုံစေ၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ထောကံ၊ အနည်းငယ်။ခမ္ဗကထံ၊ တရား စကားကို။ သောတုကာမော၊ နာလိုသည်။ အမှိ၊ဖြစ်၏။ဇုတိ၊ ဤသို့။ခမ္ဗသေနာ-ပတိ ရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထို သူကြွယ်ကို။ထေရော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ဥပါသက၊ဒါယကာ။အဋ္ဌါနေန၊ အဓွန့်ရှည်သောခရီးဖြင့်။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ကိလန္တ-ရူပါ၊ ပင်ပန်းသောကိုယ်ရှိ၏။ အပိစ၊ အကယ်လျှင်ဖြင့်။ ထောကံ၊ အနည်း ငယ်ကို။ သုဏာတိ၊ နာလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။တသ၊ ထို စိတ္တသူကြွယ်အား။ ခမ္ဗံ၊ တရားကို။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ သော၊ ထို စိတ္တ သူကြွယ်သည်။ ထေရဿ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ ခမ္ဗံ၊ တရားထို။ သုဏန္တော၀၊ နာလျက်လျှင်။ အနာဂါမိ-ဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုစိတ္တ သူကြွယ်သည်။ ဒ္ဝေအဂ္ဂသာဝကေ၊ နှစ်ပါးသော အဂ္ဂသာဝကတို့ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊

အရှင်ဘုရားတို့။ သွေ့နက်ဖြန်။ဘိက္ခုသဟာယသေန၊ ရဟန်းတစောင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌၊ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှထ၊ ခံပါကုန်လော့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ နိမန္တေတွာ၊ ဘိတ်ပြီး၍။ ပဏ္ဍာ၊ နောက်မှ။ နေဝါသိကံ၊ ကျောင်းနေဖြစ်သော။ သုဓမ္မတ္ထေရံ၊ သုဓမ္မမထေရ်ကို။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုဋမှပိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်လည်း။ သွေ့ နက်ဖြန်။ ထေရေဟိ၊ မထေရ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ အာဂန္တွာ၊ ကြွပါကုန်လော့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ နိမန္တေသိ။ ဘိတ်၏။သော၊ ထိုသုဓမ္မမထေရ်သည်။ အယံ၊ ဤသူကြွယ်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ပဏ္ဍာ၊ နောက်မှ။ နိမန္တေတိ၊ ဘိတ်၏ဟူ၍။ကုဒ္ဒေါ၊ အမျက်ထွက်လျက်။ ပဋိကွိပိတွာ၊ ပယ်၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ ယာစိယမာနောပိ၊ တောင်းပန် သော်လည်း။ ပဋိကွိပိဧေ၊ ပယ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပညာယိသထ၊ သိရပြီ။ဧတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ ပက္ကမိတွာ၊ ဖဲ့၍။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သော နေ့၌။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ နိဝေသနေ၊ အိမ်၌။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကို။ သဇ္ဇေသိ၊ စီရင်၏။ သုဓမ္မတ္ထေရောပိ၊သုဓမ္မမထေရ်သည်လည်း။ ပစ္ဆူသ ကာလေယေဝ၊ မိုးသောက်သော အခါ၌သာလျှင်။ဂဟပတိနာ၊ သူကြွယ်သည်။ အဂ္ဂသာဝကာနံ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့အား။ ကိဒိသော၊ အဘယ်သို့သတောရှိသော။ သက္ကာရော၊ ပူဇော် လှူဒါန်းတွယ်ကို။ သဇ္ဇိတောနုခေါ၊ စီရင်သနည်း။ သွေ့နက်ဖြန်။ ဂန္ဓာ၊သွားရ၏။ ပဿိဿာမိ၊ ကြည့်ရှုအံ့၊ ဧတိ စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံဖြိုး၍။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ပတ္တ စီဝရံ၊ သင်္ဃာဋိ, သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။

သော၊ ထိုသုဓမ္မမထေရ်သည်။ ဂဟပတိနာ၊ ဒါယကာသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နိသီဒထ၊ ထိုင်တော်မူလော့။ ဧတိဝုစ္စမာနောပိ၊ ဤသို့ ဆိုသော်လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ နနိသီဒါမိ၊ မထိုင်အံ့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။စရိဿာမိ၊ သွားအံ့။ဧတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။အဂ္ဂသာဝကာနံ၊ အဂ္ဂသာဝကာတို့အား။ ပဋိယာဒိတံ၊ စီရင်အပ်သော။သက္ကာရံ၊ပူဇော်တွယ်ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်ကို။ ဇာတိယာ၊ အမျိုးအနွယ်ဖြင့်။ဃရေ့ဇေတုကာမော၊ ချုတ်ချယ်လိုသည်ဖြစ်၍။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။တေ၊ ၏။ သက္ကာရော၊ ပူဇော်တွယ်သည်။ ဥဠာရော၊ မြတ်ပေ၏။ အပိစ၊ စင်စစ်မူကား။ ဣဒေ၊ ဤဆွမ်းလှူတွယ်၌။ ကေ၊ ဩ၊ လှူတွယ်တပါး၊သာလျှင်။နတ္ထိ၊ မရှိ မပြည့်စုံ။ဧတိ၊ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံ၊ အဘယ် အလှူဝတ္ထု၊ မပြည့်စုံသနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တိလသက္ခဠိကာ၊ နှမ်းပြစ်မှုံသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းကြောင့်။ ဂဟပတိနာ၊ သူကြွယ်သည်။ ကာကောပမာယ၊ ကာက ဥပမာဖြင့်။

အပသာဒိတော၊ မောင်းမဲသည်ရှိသော်။ ကုဋ္ဌိတွေ၊ အမျက်ထွက်၍။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။ တေ၊ သင်၏။ သော၊ ဤသည်ကား။ အာဝါသော၊ ကျောင်းတည်း။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ပတ္တမိသာမိ၊ ဖဲအံ့။ ဧတိဝတ္ထု၊ ဤသို့ဆို၍။ ယာဝ တတိယံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်။ ဝါရိယမာနောပိ၊ တားမြစ်ပါသော်လည်း။ ပတ္တမိတွေ၊ ဖဲ၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂန္တွာ၊ ၍။ စိတ္တေနစ၊ စိတ္တ သူကြွယ်သည်လည်းကောင်း။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်းကောင်း။ ဝုတ္တဝစနံ၊ ဆိုအပ်သော စကားကို။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တယာ၊ သင်သည်။ သဒ္ဓေါ၊သဒ္ဓါတရား၌ပြည့်စုံသော။ ပသန္နော၊ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုသော။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာကို။ ဟိနေန၊ ယုတ်သောအားဖြင့်။ ခုံသိတော၊ ဆဲရေးတိ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ တဿေဝ၊ ထို ရဟန်းအား သာလျှင်။ ဒေါသံ၊ အပြစ်သို့။ အာရောပေတွာ၊ တင်၍။ ပဋိသာရဏီယ ကမ္မံ၊အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့အပ်သော အမှုကို။ ကာရာပေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ဂန္တ္ဝါ၊ သွား၍။ စိတ္တဂဟပတိ၊ စိတ္တ သူကြွယ်ကို။ခမာပေဟိ၊ သည်းခံစေလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ သော၊ ထိုသုခမ္မ ရဟန်းသည်။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဂဟပတိ၊ သူကြွယ်။သော၊ထိုအပြစ်ကား။မယှမေဝ၊ငါ၏သာလျှင်။ဒေါသော၊အပြစ်တည်း။ မေ၊ ငါ့အား။ ခမာဟိ၊ သည်းခံပါလော့။ ဧတိဝတ္ထုဝိ၊ ဤသို့ ဆိုသော်လည်း။ အဟံ၊ ဝါသည်။ နခမာမိ၊ သည်းမခံနိုင်။ ဧတိ၊ ဤသို့။ တေန၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ ပဋိက္ခိတ္တော၊ ပယ်သည်ရှိသော်။ မဂ္ဂံဘူတော၊ အရှိန်အစော် မဲ့သည်ဖြစ်လျက်။ တံ၊ ထိုသူကြွယ်ကို။ ခမာပေတုံ၊ သည်းခံစေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ပုန-ဒိဝသေ၊ တဘန်မိုးသောက်သော နေ့၌။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ပစ္စာ-ဂမာသိ၊ တဘန်ပြန်လာ၏။ သတ္ထာစ၊ ဘုရားသည်လည်း။ အာသ၊ ထိုမထေရ်အား။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ နခမိသတိ၊ သည်းမခံလတ္တံ့။ဧတိ၊ဤသို့။ ဇာနန္တော်ပါ၊ သိသော်လည်း။ သေ၊ ဤ မထေရ်သည်။ မာနထဒ္ဓေါ၊ မာန်ဖြင့် ခက်ထန်၏။ တာဝ၊ထိုရွှေလောက်။တိ ်သ ယောဇနံ၊ ယူဇနာ သုံးဆယ်ရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ပစ္စာဂစ္ဆတု၊ တဘန်ပြန်လာစေသတည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ခမနုပါယံ၊ သည်းခံခြင်း၏ အကြောင်းကို။ အနာစိက္ခိတ္တာဝ၊မကြားမူ၍ လျှင်။ဥယျောဇေသိ၊လွှတ်လိုက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ပုန၊ တဘန်။ အာဂတကာ-လေ၊ ရောက်သောသောအခါ၌။ နိဟတမာနသ၊ ကြိုးသောမာန်ရှိသော။ အသ၊ ထိုရဟန်းအား။ အနုဒ္ဒုတံ၊ တမန်သည်တို့၏အမှုကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ဂန္တ္ဝါ၊သွားခဲ့။ ဧတမိနာ၊ ဤရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိ ်၊တကွ။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဥပါသကံ၊ ဒါယကာကို။ ခမာပေဟိ၊ ကန်တော့လေလော့။ ဧတိဝတ္ထု၊ ဤသို့ ဆို၍။ သမဏေန နာမ၊ ရဟန်းမည်သည်။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ဝိဟာရော၊ နေရာကျောင်းတည်း။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။

နိဝါသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်တည်း။ မယ်ံ၊ ငါ၏။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာတည်း။ မယ်ံ၊ ငါ၏။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမတည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ မာနံဝါ၊ မာနကို လည်းကောင်း။ ဧသာဝါ၊ ပြုစုခြင်းကို လည်းကောင်း။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နဝဋ္ဌတိ၊ မအပ်။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကရောန္တ သ၊ ပြုသောရဟန်းအား။ ဧဋ္ဌာမာနာဒယော၊ မကောင်းသော အလိုရမ္မက်,မာန အစရှိကုန်သော။ကိလေသာ၊ကိလေသာ တို့သည်။ဝဋ္ဋနွယ်,ပွားကုန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ဟောလိုရကား။ ဧမာဂ၊ါ ဣတာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟော တော်မူ၏။

၂၃။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ယော ဗာလော ဘိက္ခု၊အကြင်မလိမ္မာသောရဟန်းသည်။ ဘိက္ခု၊သု၊ ရဟန်းတို့၌။ အသန္တံ ဘာဝနံ၊ ထင်ရှား မရှိသော ချီးမွမ်းခြင်းကို။ ဧဋ္ဌေယျ၊အလိုရှိရာ၏။ ပုရေက္ခာရဉ္စ၊ အခြေအရံကိုလည်း။ဘိက္ခု၊သု၊ ရဟန်းတို့၌။ ဧဋ္ဌေယျ ဧဋ္ဌတိ၊ အလိုရှိ၏။ အာဝါသေသု၊ သံဃိက ကျောင်းတို့၌လည်း ဧသရိယံ၊ အစိုးရခြင်းကို။ ဧဋ္ဌေယျ ဧဋ္ဌတိ၊ အလိုရှိ၏။ ပရကုလေသု၊ အမိ အဘမှ တပါးကုန်သော ဒါယကာတို့၌လည်း။ ပူဇာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ပူဇော် ခြင်းကို။ ဧဋ္ဌတိ၊ အလိုရှိ၏။

၂၄။ ယဿ ဗာလဿ၊ အကြင်မလိမ္မာသော ရဟန်းအား။ဥဘော၊ နှစ်ပါး ကုန်သော။ဂိဟိ ပဗ္ဗဇိတာ၊လူရဟန်းတို့သည်။ မမေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ကတံ၊အမှုခပ်သိမ်းပြီး၏ဟု။ မညန္တု၊ အောက်မေ့စေကုန်သတည်း။ ကိစ္စာ-ကိစ္စေသု၊ ယေကုန် ကြီးကုန်သော အမှုတို့တွင်။ ကိသ္မိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော ကိစ္စ၌။ မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ အတိဝသာ၊ အလိုသို့ လိုက်ကုန်သည်။ အဿု၊ ဖြစ်စေ ကုန်သတည်း။ ဧတိ၊ဤသို့။ သက်ပွေ၊အကြီးယုတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ဖြစ်၏။ တဿ-ဗာလဿ၊ ထိုမလိမ္မာသော ရဟန်းအား။ ဧဋ္ဌာစ၊ ယုတ်မာသော အလိုရမ္မက် သည်လည်းကောင်း။ မာနောစ၊ ကိုးပါးသော မာန်သည်လည်းကောင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ပွားများ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ အသန္တန္တိ၊ အသန္တံဟူသည်ကား။ ယောဗာလော ဘိက္ခု၊ အကြင်မလိမ္မာသောရဟန်းသည်။အဝိဇ္ဇမာနံ၊ထင်ရှားမရှိသော။ သမ္ဘာ-ဝနံ၊ ချီးမွမ်းခြင်းကို။ ဧဋ္ဌေယျ၊ အလိုရှိရာ၏။ အသဒ္ဓေါ ဝ သမာနော၊ သဒ္ဓါခြင်း မရှိသည်ဖြစ်လျက်လည်း။ သဒ္ဓေါတိ၊ သဒ္ဓါတရားရှိ၏ဟု။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ ဇာနာတူတိ၊ သိစေသတည်းဟု။ ဧဋ္ဌတိ၊ အလိုရှိ၏။ ပါပိစ္ဆတာ နိဒ္ဒေသေ၊ ပါပိစ္ဆတာနိဒ္ဒေသ၌။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုအပ်သောနည်း ဖြင့်လျှင်။ ဗာလော၊ မလိမ္မာသောသူသည်။ အသဒ္ဓေါ၊ မယုံကြည်သည်။ ဒုဿီ-

လော၊ သီလမရှိသည်။ အပ္ပသုတော၊ နည်းသော အကြားအမြင်ရှိသည်။ အပ္ပ-
ဝိဝိတ္တော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ မမွေ့လျော်သည်။ ကုသီတော၊ ပျင်းရိသည်။အနုပဋ္ဌိတ-
သတိ၊ မထင်သော သတိရှိသည်။ အသမာဟိတော၊ မတည်ကြည်သည်။
ဒုပ္ပညော၊ ပညာမရှိသည်။ အဒိဋ္ဌာသဝေါ၀၊ ရဟန္တာမဟုတ်သည် သာလျှင်။
သမာနော၊ ဖြစ်လျက်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ အယံ၊ ဤရဟန်း
သည်။ သဒ္ဓေါ၊သဒ္ဓါတရားရှိ၏။ သီလဝါ၊ သီလရှိ၏။ ဗဟုဿုတော၊များသော
အကြားအမြင်ရှိ၏။ ပဝိဝိတ္တော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌မွေ့လျော်၏။ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊
အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိ၏။ ဥပဋ္ဌိတ သတိ၊ ထင်သောသတိရှိ၏။ သမာဟိ-
(၅)တော၊တည်ကြည်၏။ ပညဝါ၊ ပညာရှိ၏။ ခီဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာတည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဇာနေယျ၊ သိပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ချေဖျောက်ကောင်းပါလေစွ၊ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဣဒံ အသန္တသမ္ဘာဝနံ၊ ဤသို့ ထင်ရှားမရှိသော ချီးမွမ်းခြင်းကို။ဣစ္ဆတိ၊
အလိုရှိ၏။ ပုရေဘွာရဏ္ဍိ၊ ပုရေဘွာရဏ် ဟူသည်ကား။ ပရိဝါရံ၊ အခြံအရံကို။ မံ၊
ငါ့ကို။ သကလ ဝိဟာရေ၊ အလုံးစုံသော ကျောင်း၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။
ပရိဝါရေတွာ၊ ခြံရံ၍။ ပဠုံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆန္တာ၊ မေးကုန်လျက်။ ဝိဟာရေယျုံ၊
နေရကုန်မူကား။ အဟောဝတ၊ ချေဖျောက်ကောင်းပါလေစွ။ ဣတိဝေါ၊ ဤသို့။
ဣစ္ဆာစာရေ၊ အလိုဆိုး၌။ ဌတ္ဝာ၊ တည်၍။ ပုရေဘွာရဏ္ဍ၊ ရှေ့သွားအကြီး၏အဖြစ်
ကိုလည်း။ ဘိက္ခူသု၊ ရဟန်းတို့၌။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ အာဝါသေသု၊
အာဝါသေသု ဟူသည်ကား။ သံဃိကေသုစ အာဝါသေသု၊ သံဃိကကျောင်း
တို့၌လည်း။ ဝိဟာရမဏ္ဍေ၊ ကျောင်းအလယ်၌။ ယာနိ ပဏီတသေနာသနာနိ၊
အကြင် မွန်မြတ်သော အိပ်ရာနေရာတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တာနိစ၊ ထို
ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာတို့ကိုလည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္ဒိဋ္ဌ သမ္ဘတ္တာဒီနံ၊
သန္ဒိဋ္ဌ သမ္ဘတ္တ အစရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ရဟန်းတို့အား။ တုမ္မေ၊ အရှင်တုရားတို့
သည်။ ဣဓ၊ ဤကျောင်း၌။ ဝသထာတိ၊ နေကုန်လော့ဟု။ ဝိစာရေန္တော၊ စိစဉ်
လျက်။ သယမ္ပိ၊ မိမိသည်လည်း။ ဝရတရံ သေနာသနံ၊ အလွန်မြတ်သော
ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို။ ပလိဗောဓေန္တော၊ သိမ်းဆည်း သုတ်သင်လျက်။
သေသာနံ၊ ကြွင်းကုန်သော။ အာဂန္တုကဘိက္ခူနံ၊ အာဂန္တုက ရဟန်းတို့အား။
ပစ္ဆိမာနိ၊ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော။ လာမက သေနာသနာနိစေဝ၊ ယုတ်မာသော
ကျောင်းတို့ကိုလည်းကောင်း။ အမနုဿ ပရိဂ္ဂဟိတာနိစ၊ ဘီလူးသိမ်းဆည်းအပ်
သော ကျောင်းတို့ကို လည်းကောင်း။ တုမ္မေ၊ အရှင်တုရား တို့သည်။ ဣဓ၊ ဤ
ကျောင်း၌။ ဝသထာတိ၊ နေကုန်လော့ဟု။ ဝိစာရေန္တော၊ စိစဉ်လျက်။ အာဝါ-
သေသု၊ ကျောင်းတို့၌။ ဣဿရိယံ၊ အစိုးရခြင်းကို။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏။ပဋိဘာ-
ပရကုလေသုစာတိ၊ ကုလေသုစ ဟူဆည်ကား။ နေဝ မာတာပိတူနံ၊ မိဘတို့၏

ဥစ္စာလည်း မဟုတ်။ နဘုတကာနံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏ ဥစ္စာလည်း မဟုတ်။ ပရေသု-ယေဝ ကုလေသု၊ တပါးသော ဒါယကာတို့၌သာလျှင်။ ဣမေ၊ ဤဒါယကာတို့သည်။ မယှမေဝ၊ ငါ့အား သာလျှင်။ ဒဒေယျုံ၊ လှူကုန်မူကား။ အညေသံ၊ တပါးသူတို့အား။ နဒဒေယျုံ၊ မလှူကုန်မူကား။ အဟောဝတ၊ ချေဖ်ကောင်းပါလေစု။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ စတုပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါး တို့ဖြင့်။ ပူဇံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ဣဏ္ဍတိ၊ အလိုရှိ၏။

မမေဝ ကတမညန္တု၊ တိ၊ မညန္တုဟူသည်ကား။ ယဿစ ဗာလဿ၊ အကြင်မလိမ္မာသော ရဟန်း၏လည်း။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဥပေါသထာဂါရာဒိ ကရဏဝသေန၊ ဥပုသ်အိမ် အစရှိသည်ကိုပြုခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ကတံ ပြုအပ်သော။ နဝကမ္မံ၊ အမှုသစ်စသည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထို အလုံးစုံသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ထေရေန၊ မထေရ်သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂိဟိစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇိတာစ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဥဘောပိ၊ နှစ်ဦးသော လူ,ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ မမေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ပရိကမ္မံ၊ ပရိကံမည်သည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ (ဣတိသဒ္ဒါကား ဂမ္ဘီရာနက်တည်း။) မညန္တု၊ တိ၊ အောက်မေ့စေ ကုန်သတည်း ဟု။ သက်ပွေါ၊ အကြီးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ မမေဝါ-တိဝသာ အသူတိ၊ အသု ဟူသည်ကား။ ဂိဟိဝါ၊ လူတို့သည် လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇိတာဝါ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း။ သဗ္ဗေပိ၊ ခပ်သိမ်းသော လူတို့သည်လည်း။ မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ ဝသေ၊ အလိုဌ။ ဝတ္တန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သကဒ္ဒ'ဂေါ၊ ဝါ သိ ဖရသု အာဒိနိဝါ၊ လျှည်း နွားပဲကွပ် ပေါက်ဆိန်အစရှိသည်တို့ကိုလည်း။ လဒ္ဓဗ္ဗာနိ၊ ရအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အန္တမသော၊ အယုတ်သဖြင့်။ ယာဂုဘတ္တံပိ၊ ယာဂုဆွမ်းကိုမျှလည်း။ တာပေတ္ဝာ၊ နှေး၍။ ပိဝနာဒိနိဝါ၊ သောက်ခြင်း စသည်တို့ကိုလည်း။ လဒ္ဓဗ္ဗာနိ၊ ရအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ ဣတိဧဝရူပေသု၊ ဤသို့ သဘော ရှိကုန်သော။ ဂိဟိဝါဂိဟေသု ခုဒ္ဒကမဟန္တေသု၊ အဝယ်အကြီး ဖြစ်ကုန်သော။ ကရဏီ-ယေသု၊ ပြုတွယ်ကိစ္စတို့၌။ ကိသ္မိဉ္စိ ဂေဟကိစ္စေပိ၊ တစုံတခုသော အမှု၌လည်း။ မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ ဝသေ၊ အလိုဌ။ ဝတ္တန္တု၊ ဖြစ်စေကုန် သတည်း။ မမေဝ၊ ငါ့ အားသာလျှင်။ အာပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ပန်၍။ ဂရောန္တု၊ ပြုစေကုန်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သက်ပွေါ၊ အကြီးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိဗာလသာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယဿ ဗာလဿ၊ အကြင်မလိမ္မာသော ရဟန်း၏။ ယာစ ဣစ္ဆာ၊ အကြင်အလိုဆိုးသည်လည်းကောင်း။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အယဉ္စသက်ပွေါ၊ ဤအကြီးသည်လည်းကောင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုမလိမ္မာသော ရဟန်း

အား။ ဝိပဿနာ၊ဝိပဿနာတို့သည်။ နေ၀ ၀ဆုန္တို့၊မပ္ပားကုန်။ မဂ္ဂဖလာနိ၊မဂ်ဖိုလ်တို့သည်။ နဝဆုန္တို့၊မပ္ပားကုန်။ ကေ၀လံပန၊ သက်သက်မူကား။အဿ၊ထိုမလိမ္မာသော ရဟန်းအား။ ဆန္ဒာဒယော၊ အလိုရမ္မက် စသည်တို့သည်။ သမုဒ္ဒဿ၊ သမုဒ္ဒရာ၏။ ဥဒကံ၀ိယ၊ ရေကဲ့သို့။ဆသု ဒ္ဒါရေသု၊ခြောက်ဒ္ဒါရတို့၌။ဥပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ဖြစ်ကုန်လျက်။ တဏှာ၀ေ၀ ၊ တဏှာသည် လည်းကောင်း။ နဝ၀ိဓ မာနော၀ ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော မာန်သည်လည်းကောင်း။ ၀ဆုတိ ၊ ပ္ပား၏။ ဧုတိ ၊ ဤကား ဂါထာ အနက်တည်း။

ဒေသနာ၀သာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်-စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ ံသု ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဧုတိ ၊ဤကား ဒေသနာ အပြီးတည်း။

သုဓမ္မဣေ့ရောပိ ၊ သုဓမ္မမထေရ်သည်လည်း။ ဧုမံ ဩ၀ါဒံ ၊ ဤ အဆုံးအမကို။ သုတ္ဝာ ၊ ကြား၍။ သတ္ထာရံ ၊ ဘုရားကို။ ၀န္ဒိတ္ဝာ ၊ ရှိခိုး၍။ အာသနာ ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ ၊ ထ၍။ ပဒက္ခိဏံ ၊ လက္ခဏာရစ် လှည့်သည်ကို။ ကတ္ဝာ ၊ ပြု၍။ အနုဋ္ဌေန ၊ တမန်အတု ဖြစ်သော။တေန ဘိက္ခုနာ ၊ ထိုရဟန်းနှင့်။သဒ္ဓိံ ၊ တကွ။ ဂန္ဓ္ဝာ ၊သွား၍။ ဥ၀ါသကဿ ၊ ဒါယကာ၏။ စက္ခုပထေ ၊ မျက်စိမြင်လောက်သော အရပ်၌။ အာ၀ဇ္ဇိံ ၊ အာ၀ဇ္ဇန်ကို။ ပဋိကရိတ္ဝာ ၊ ကုစား၍။ ဥ၀ါသကံ ၊ ဒါယကာကို။ ခမာ၀ေသိ ၊ သည်းခံစေ၏။ သော ၊ ထို သုဓမ္မရဟန်းကို။ ဥ၀ါသကေန ၊ ဒါယကာသည်။ အဟံ ၊ ၀ါသည်။ ခမာမိ ၊ သည်းခံ၏။ဘန္တေ ၊အရှင်ဘုရား။ မယှံ ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒေါသော ၊ ပြစ်မှားခြင်းသည်။ သစေဒေတ္ထိ ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အုံ့။ မေ ၊ ကျွန်ုပ်အား။ ခမထ ၊ သည်းခံပါလော့။ ဧုတိ ၊ ဤသို့။ ပဋိခမာ၀ိတော ၊ တဘန်ပြန်၍ ဒါယကာက ကန်တော့အပ်၏။ သတ္ထာရာ ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒိန္နေ ၊ ပေးအပ်သော။ ဩ၀ါဒေ ၊ အဆုံးအမ၌။ ဌတ္ဝာ ၊ တည်၍။ ကတိပါဟေနေ၀ ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်ဖြင့် သာလျှင်။ သဟ ပဋိသန္ဓိဒါဟိ ၊ ပဋိသန္ဓိဒါတို့နှင့် တကွ။ အရဟတ္တံ ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ ၊ ရောက်၏။ ဥ၀ါသကောပိ ၊ ဒါယကာသည်လည်း။ စိန္တေသိ ၊ ကြံ၏။ မယာ ၊ ၀ါသည်။ သတ္ထာရံ ၊ ဘုရားကို။ အဒိသ္မာ ၀ ၊ မမြင်မူ၍လျှင်။ သောတာ ပတ္တိဖလံ ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်သို့။ ပတ္တံ ၊ ရောက်၏။ အဒိသ္မာ ဧ ၀ ၊ မဖူးမြင်ရဘဲလျှင်။ အနာ၀ ါ မိ ဖလေ ၊ အနာ၀ ါ မိ ဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌိတော ၊ တည်၏။ မေ ၊ ၀ါ၏။ သတ္ထာရံ ၊ ဘုရားကို။ ဒဋ္ဌုံ ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ ၊ သင့်၏။ ဧုတိ ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော ၊ ထိုဒါယကာသည်။တိလ တဏ္ဍုလ ဖာဏိတ ၀ တ္ထုဆွာ-ဒနာဒိတို့၊ နှမ်း, ဆန်, ထောပတ်, တင်လဲ, အ၀တ်ပုဆိုး စသည်တို့ဖြင့်။ ပရိပူရာနိ ၊ ပြည့်ကုန်သော။ ပဋ္ဌသကဋ္ဌသတာနိ ၊ လှည်းငါးရာတို့ကို။ ယောဇေတ္ဝာ ၊ ဂ, ဧ

၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ဒဠ္ဘကာမာ၊ဖူးမြင်လိုကုန်သော သူတို့သည်။အာဂန္တုန္တု၊ လိုက်ခဲ့စေကုန်သတည်း။ ပိဏ္ဍာပါတာဒိဟိ၊ ဆွမ်းစသည်တို့ဖြင့်။ နကိလမိဿန္တိ၊ မပင်ပန်းကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ အာရောစာပေတွာ၊ ၍။ ဘိက္ခုနီ သံဃဿပိ၊ ရဟန်းမိန်းမ သံဃာအား လည်းကောင်း။ ဥပါသကာနံပိ၊ ဒါယကာ ယောကျား တို့အားလည်းကောင်း။ ဥပါ-သိကာနံပိ၊ ဒါယိကာ မိန်းမတို့အားလည်းကောင်း။ အာရောစာပေသိ၊ ကြား စေ၏။ တေန၊ ထိုသူကြွယ်နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ပဠ္ဌသတာ ပဠ္ဌသတာ၊ ငါးရာ ငါးရာ ကုန်သော။ဘိက္ခု။စ၊ ရဟန်း ယောကျားတို့ သည်လည်းကောင်း။ဘိက္ခုနိယောစ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း။ဥပါသကာစ၊ ဒါယကာ ယောကျားတို့သည် လည်းကောင်း။ ဥပါသိကာယောစ၊ ဒါယိကာ မိန်းမတို့သည် လည်းကောင်း။ နိက္ခမိ"သု၊ ထွက်ကုန်၏။ သော၊ ထို စိတ္တသူကြွယ်သည်။ တေသဉ္စေဝ၊ ထိုပရိသတ် လေးပါးတို့အားလည်းကောင်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပရိသာယစ၊ ပရိသတ်အား လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ တိဏ္ဏေနသဟသာနံ၊ သုံးထောင်သော လူတို့အား။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။တိ"သ ယောဇနမဂ္ဂေ၊ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသောခရီး၌။ ယာဝုတ္တာဒိဟိ၊ ယာဝုထမင်း စသည်တို့ဖြင့်။ ကိဠိ၊ တစုံတယောက်သောသူ အား။ ဝေကလ္လံ၊ မလုံမလောက်ချို့တဲ့ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တထာ၊ ထို အခြင်းအရာဖြင့်။သံဝိဒဟိ၊ စီရင်၏။တဿပန၊ ထိုသူကြွယ်၏ကား။ နိက္ခန္တဘာဝံ၊ ထွက်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥ တ္တာ၊ သိ၍။ယောဇနေ ယောဇနေ၊ တယူဇနာ တယူ ဇနာ၌။ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ခန္ဓာဝါရံ၊ သစ်ခက် သစ်တပ်ကို။ ပန္ဓိတ္တာ၊ ဖွဲ့ထား၍။ဒိဋ္ဌေဟိ၊နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ယာဂု ခဇ္ဇက ဘတ္တပါနကာဒိဟိ၊ ယာဂု, ခဲဘွယ်, ထမင်း, အဖျော် စသည်တို့ဖြင့်။ တံ မဟာဇနံ၊ ထိုလူအပေါင်းကို။ ဥပဋ္ဌဟိ"သု၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူအား။ ကေနစိ၊ တစုံတခု သော ယာဂု စသည်ဖြင့်။ ဝေကလ္လံ၊ ချို့တဲ့ခြင်းသည်။ နာဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒေဝတာဟိ၊ နတ်သည်။ဥပဋ္ဌိယမာနော၊ လုပ်ကျွေးလျက်။ ဒေဝသိကံ၊ နွေတိုင်း။ ယောဇနံ၊ တယူဇနာ တိုင်တိုင်။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည် ရှိသော်။ မာသေန၊တလဖြင့်။ သာဝတ္ထိ"၊ပြည်သို့။ သမ္ပာပုဏိ၊ရောက်၏။ပဠ္ဌသတဠုသတာနိ၊ လှည်းငါးရာတို့သည်။ ယထာပူရိတာနေဝ၊ ပြည့်မြဲတိုင်းတို့သာလျှင်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဒေဝတာဟိစေဝ၊ နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မနုဿေဟိစ၊ လူတို့ သည်လည်းကောင်း။ အဘိဟဋံ၊ ရှေးရှု ဆောင်အပ်သော။ ပဏ္ဍာကာရံ၊ လက်ဆောင်ထို။ ဝိဿဇ္ဇေန္တော၊ စွန့်လျက်လျှင်။ အဂမာသိ၊ ရောက်ထား၏။

သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ဝနုမာနကဿ ယာယ၊ နေ့မွန်း

ယိမ်းသောအခါ၌။ စိတ္တော ဂဟပတိ၊ စိတ္တသူကြွယ်သည်။ * ပဠူဟိ သကဋ-
သတေဟိ၊ လှည်းငါးရာ တို့ဖြင့်။ ပရိဝုတောဟု ခြုံရံလျက်။ အာဂန္ဓာ၊ လာ၍။ မံ၊
ငါဘုရားကို။ ဝန္ဒိဿတိ၊ ရှိခိုးလတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ တဿ၊ ထိုစိတ္တသူကြွယ်၏။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရား တို့အား။ ဝန္ဒနကာလေ၊
ရှိခိုးသောအခါ၌။ ကိန္တိ ပါဋိဟာရိယံ၊ တစုံတခုသော တန်းခိုး ပြာဋิဟာသည်။
ကိ ပနဘာဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။
ဘာဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိं၊
အဘယ်သို့ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။
အာဂန္ဓာ၊လာ၍။မံ၊ငါဘုရားကို။ဝန္ဒနကာလေ၊ရှိခိုးသောအခါ၌။ ရာဇမာနေန၊
မင်း၏ နှင်းရှည်ခြင်းဖြင့်။ အဋ္ဌ ကရီသမတ္တေ၊ ရှစ်မင်းပယ်စာ မျှလောက်သော။
ဥဒေသော၊ အရပ်၌။ ဇဏ္ဏုကမတ္တေန၊ ပုဆစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ဩဒိနာ၊
နစ်ခြင်းဖြင့်။ ပဠုဝဏ္ဏာနံ၊ ငါးပါးသော အဆင်းရှိကုန်သော။ ဒိဗ္ဗပုပ္ဖါနံ၊ နတ်ပန်း
တို့၏။ ဃနဝဿံ၊ တခဲနက်မိုးသည်။ ဝဿိဿတိ၊ ရွာလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့။
မိန့်တော်မူ၏။ တံ ကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ကြား၍။ နဂရဝါသိနော၊ ပြည်၌
နေကုန်သော သူတို့သည်။ဧဝံ၊ဤသို့။ မဟာပုညောသော၊စိတ္တောနာမ ဂဟပတိ၊
စိတ္တမည်သော သူကြွယ်သည်။ အာဂန္ဓာ၊လာ၍။အဇ္ဇ၊ယနေ့။သတ္ထာရံ၊ဘုရားကို။
ဝန္ဒိဿတိကိရ၊ ရှိခိုးလိမ့်သတတ်။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ရှိခိုးသည်ရှိသော်။ ပါဋิဟာရိယံ၊
တန်းခိုးပြာဋิဟာသည်။ ဘဝိဿတိကိရ၊ ဖြစ်လိမ့်သတတ်။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်
လည်း။ တံ မဟာပုညံ၊ မြတ်သောကောင်းမှုရှိသော ထိုစိတ္တသူကြွယ်ကို။ ဒဋ္ဌုံ၊
မြင်ခြင်းငှါ။ လဘိဿာမ၊ ရကုန်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ဤသို့ + သတ္ထာရံ၊ ပူဇော်သတ္တာရ
ကို။ အာဒါယ၊ယူ၍။ မဂ္ဂဿ၊ ခရီး၏။ ဥဘောသု ပဿေသု၊ နံပါးနှစ်ဘက်တို့၌။
အဋ္ဌံသု၊ နေကုန်၏။ ဝိဟာရသမီပေ၊ ကျောင်း၏အနီးသို့။ အာဂတကာလေ၊
ရောက်လာသောအခါ၌။ ပဠုဟိ ဣဿရသတာနိ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့သည်။ ပဌမံ၊
ရှေးဦးစွာ။ အာဂမိံသု၊လာကုန်၏။ စိတ္တော ဂဟပတိ၊ စိတ္တသူကြွယ်သည်။အမ္မာ၊
အမိတို့။ တုမှေ၊သင်တို့သည်။အမှာကံ၊ငါတို့၏။ ပဠုတောဝ၊နောက်မှ။ အာဂန္ဓ ထ၊
လာခဲ့ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ မဟာဥပါသိကာယော၊ မှားစွာသော
ဒါယိကာမတို့ကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ထားခဲ့၍။ ပဠုဟိ ဥပါသကသတေဟိ၊ ငါးရာ
သော ဒါယကာတို့ဖြင့်။ ပရိဝုတောဝ၊ ခြုံရံလျက်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။
အဂမာသိ၊ရောက်လာ၏။ဗုဒ္ဓါနံ၊ဘုရားတို့၏။ သမ္မုခဋ္ဌာနေပန၊ ရှေ့အရပ်၌ကား။
ဌိတာဝ၊ရပ်သောသူတို့သည်လည်းကောင်း။ နိသိန္နာဝ၊ ထိုင်သောသူတို့သည်

---

* ပဠုဟိ ဥပါသက သတေဟိ (ဆဋ္ဌ) + ပဏ္ဏာကာရံ (ဆဋ္ဌ)

လည်းကောင်း။ ဧုတောဝါ၊ ဤအရပ်မှ လည်းကောင်း။ ဣတ္ထောဝါ၊ ထိုအရပ်မှ လည်းကောင်း။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဗုဒ္ဓဝိထိယာ၊ ဘုရားကြွရာခရီးဌာ။ ဒ္ဒိသု-ပသေသု၊ နံပါးနှစ်ဘက်တို့ဌာ။ နိစ္စလာဝ၊ မတုန်မလှုပ်သာလျှင်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ နေကုန်၏။ စိတ္တော ဂဟပတိ၊ စိတ္တသူကြွယ်သည်။ မဟန္တံ၊ ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော။ ဗုဒ္ဓဝိထိ၊ ဘုရားကြွရာခရီးသို့။ သြတ္တမိ၊ သက်၏။ တိဏိ ဖလာနိ၊ ဖိုလ်သုံးပါးတို့သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်သော။ အရိယသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်ဖြစ်သော စိတ္တသူကြွယ်သည်။ သြလောကိတော လောကိတဋ္ဌာနံ၊ ကြည့်ရာကြည့်ရာ အရပ်သည်။ ကမ္မိ၊ တုန်လှုပ်၏။ ဧသော၊ ဤသူကား။ စိတ္တော ဂဟပတိကိရ၊ စိတ္တသူကြွယ်ဖြစ်သတဲ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ မဘာဇနော၊ လူအပေါင်းသည်။ သြလောကေသိ၊ ကြည့်၏။ သော၊ ထိုစိတ္တသူကြွယ်သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ ဆဗ္ဗဏ္ဏာနံ-ဗုဒ္ဓရသ္မိံ၊ ခြောက်သွယ်ကုန်သော ဘုရား ရောင်ခြည်တော်တို့၏။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ သတ္ထု၊ ဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ဌ။ ဒ္ဒိသု ဂေါ်ပွကေသု၊ ဖမျက်နှစ်ခုတို့ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ကိုင်၍။ ဝန္ဒိ၊ ရှိခိုး၏။ တံခဏံယေဝ၊ ထိုခဏ၌သာ လျှင်။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော။ ပုပ္ဖဝဿံ၊ ပန်းမိုးသည်။ ဝဿိ၊ရွာ၏။ သာဝုကာရ သဟသာနိ၊ ကောင်းချီးတထောင်တို့သည်။ ပဝတ္တယိ-သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုစိတ္တသူကြွယ်သည်။ ဧကမာသံ၊ တလတိုင်တိုင်။ သတ္ထု-သန္တိကေ၊ ဘုရားအထံ၌။ ဝသိ၊ နေ၏။ ဝသမာနော၊ နေလျက်လျှင်။ သကလံ၊ အလုံးစုံသော။ ဗုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ ဝိဟာရေယေဝ၊ ကျောင်းဌ၌သာလျှင်။ နိသိဒါပေတ္တာ၊ နေစေ၍။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ အဒါသိ၊ ၏။ အတ္တနော၊ မိမိနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂတေပိ၊ လာသော သူတို့ကိုလည်း။ အန္တောဝိဟာရေယေဝ၊ ကျောင်းတွင်းဌ၌သာလျှင်။ ဘတ္တာ၊ နေစေ၍။ ပဋ္ဌဇ္ဇိ၊ လုပ်ကျွေး၏။ ကေဒိဝသံ ပိ၊ တနေ့မျှလည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သကဋ္ဌေ-သု၊ လှည်းတို့ဌ။ ကိဋ္ဌ၊ တစုံတခုကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်သည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ ဒေဝ မနုဿေသဟိ၊ နတ်လူတို့သည်။ အာဘတ ပဏ္ဏာကာရေနေဝ၊ ဆောင်ယူ၍ ဆက်သသော လက်ဆောင်ဖြင့်သာလျှင်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိစ္စတို့ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုစိတ္တသူကြွယ်သည်။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဿာမိ တိ၊ ပေး အံ့ဟူ၍။ အာဂန္တုန္တော၊ လာသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ မာသံ၊ တလသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧုဧေဝ၊ ဤကျောင်းတော်ဌ သာလျှင်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ မာသော၊ တလသည်။ ဝိတိဝတ္တော၊ လွန်၏။ မယာ၊ တပည့်တော်သည်။ အာဘတံ၊ ဆောင်ယူခဲ့သော။ ကိဋ္ဌ၊ တစုံတခုသော။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်

ဆောင်ကို။ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ နလသာမိ၊ မရ။ ဣဿာ ကာလံ၊ ဤမျှကာလ တိုင်အောင်။ ဒေဝ မနုဿေဟိ၊ နတ်လူတို့သည်။ အာဘတ ပဏ္ဍာကာရေနေဝ၊ ဆောင်ယူခဲ့သော လက်ဆောင်ဖြင့်သာလျှင်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သောဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ ဣဒါနိ၊ ဤအရပ်၌။ သံဝစ္ဆရံ၊ တနှစ်တိုင်တိုင်။သစေ-ဝသိဿामि၊အကယ်၍နေသည်ဖြစ်အုံ့။မမ၊အကျွန်ုပ်၏။ ဒေယျမမ်ဟိ၊ လှူတွယ်ဝတ္ထု ကို။ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှါ။နေဝလတိဿामि၊ မရအုံ့။အဟံ၊အကျွန်ုပ်သည်။ သကဋ္ဌာနိ၊ လှည်းတို့ကို။ သြတာရေတွာ၊ ချ၍။ ဂန္ဓံ၊ သွားခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏။ ပဋိသာမနဋ္ဌာနံ၊ သိမ်းရာ အရပ်ကို။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ အာရောစာပေထ၊ ကြား ပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။

သတ္ထာ၊ သည်။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ဥပါသကဿ၊ ဒါယကာအား။ကေကံ ပဒေသံ၊ တခုခုသော အရပ်ကို။ တုဏ္ဍိ၊ အချည်းနှီးကို။ ကာရေတွာ၊ ပြုစေ၍။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ထေရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။တထာ၊ ဘုရားမိန့်တိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကဠိယဘူမိ၊ ကဠိယကုဋ္ဌိကို။ စိတ္တသာ ဂဟပတိနော၊ စိတ္တသူကြွယ်အား။ အနုညာတာဂတိရ၊ ခွင့်ပြုသတတ်။ ဥပါသကောပိ၊ ဒါယကာ သည်လည်း။အတ္ထနာ၊ မိမိနှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တကွ။အာဂတောဟိ၊ လာကုန်သော။ တိဟိ-ဇနသဟဿေဟိ၊ သုံးထောင်သော လူတို့နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တုဏ္ဍသကဋ္ဌေဟိ၊ အချည်းစည်းသော လှည်းတို့ဖြင့်။ ပုန၊ တဘန်။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ ပဋိပဇ္ဇိ၊ သွား၏။ ဒေဝ မနုဿာ၊ နတ် လူတို့သည်။ ဥဒ္ဓရာယ၊ ထ၍။ အယ္ယ၊ အရှင် သူကြွယ်။တယာ၊ သင်သည်။ တုဏ္ဍသကဋ္ဌေဟိ၊ အချည်းစည်းသောလှည်းတို့ဖြင့်။ ဂမနကမ္မံ၊ သွား အံ့သောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တဟိ ရတနေဟိ၊ ရတနာ ခုနစ်ပါးတို့ဖြင့်။ သကဋ္ဌာနိ၊ လှည်းတို့ကို။ ပူရယိ သု၊ ပြည့်စေကုန်၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ အတ္ထနော၊ ၏။ အာဘတ ပဏ္ဍာကာရေနေဝ၊ ဆက်သသော လက်ဆောင်ဖြင့်သာလျှင်။ မဟာဇနံ၊ လူများကို။ ပဋိဇဂ္ဂန္တော၊ လုပ်ကျွေးလျက်။ အဂမာသိ ၊ သွားလေ၏။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရား တို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂစ္ဆန္တောပိ၊ လာသော်လည်း။ မာသေန၊ တလဖြင့်။ အာဂတော၊ လာရ၏။ ဣဒါနိ၊ ဤခေါပိ၊ ဤ၌လည်း။ မာသမေဝ၊ တလသာလျှင်။ ဝုတ္ထော၊ နေရ၏။ ဣတော ကာလံ၊ ဤမျှ ကာလတိုင်အောင်။ ဒေဝ မနုဿေဟိ၊ နတ်လူတို့သည်။ အာဘတ ပဏ္ဍာကာရေနေဝ၊ ရှေးရှု ဆောင်ခဲ့ သော လက်ဆောင်ဖြင့်သာလျှင်။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ပဋ္ဌသကဋ္ဌသတာနိ၊ လှည်းငါးရာတို့ကို။ တုဏ္ဍာနိ၊အချည်းနှီး

တို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ မာသေနေ၀၊ တလဖြင့်သာလျှင်။ ဂမိသတိကိရ၊ သွားသတတ်။ ဧတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အသ၊ ထိုသူကြွယ်အား။ ဒေ၀ မနုဿာပန၊ နတ်လူတို့သည်ကား။ ဥဒ္ဒါယ၊ ထ၍။ အယျ၊ အရှင်သူကြွယ်။ တယာ၊ သင်သည်။ ဘုန္တ သကဒ္ဒေဟိ၊ အချည်းနှီးသော လှည်းတို့ဖြင့်။ ဂမနကမ္မံ၊ သွားခြင်းအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဧတိ၊ သို့။ ပဠ္ဆသကဒ္ဒသတာနိ၊ လှည်းငါးရာတို့ကို။ သတ္ထ-ရတနေဟိ၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့်။ ပူရယိ ံသု၊ ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ ပုန၊ တဘန်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ အာဘတ ပဏ္ဏာကာရေနေ၀၊ ယူခဲ့သော လက်ဆောင်ဖြင့်သာလျှင်။ မဟာဇနံ၊ လူများကို။ ပဋိဇဂ္ဂေန္တော၊ လုပ်ကျွေးလျက်။ ဂမိသတိကိရ၊ သွားသတတ်။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ တုမှာကံ၊အရှင်ဘုရားတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂ၀ဿန္တသေ၀၊ လာသည်သာလျှင်ဖြစ်သော။ တေသ၊ ဤသူကြွယ်အား။ အယံ သတ္ထာရော၊ ဤဘုရားခြင်းသည်။ ကိ ံပန ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်အံ့လော။ဥဒါဟု၊ထိုသို့မဟုတ်မူကား။အညတ္ထ၊တပါးသောအရပ်သို့။ဂန္တ္ဝါ သာပိ၊ သွားသော်လည်း။ ကိ ံပန ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်အံ့လော။ ဧတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ မမသန္တိကံ၊ငါ့အထံသို့။ အာဂ၀ဿန္တသာပိ၊ လာသော်လည်း ကောင်း။ အညတ္ထ၊ တပါးသောအရပ်သို့။ ဂန္တ္ဝါ သာပိ၊ သွားသော်လည်း ကောင်း။ ဧတေသ၊ ဤသူကြွယ်အား။ ဥပ္ပဇ္ဇတေ၀၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ တိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဓ။ အယံ ဥပါသကော၊ ဤဒါယကာသည်။ သဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိ၏။ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုခြင်းရှိ၏။ သမ္ဘန္တသိလော၊ သီလနှင့်ပြည့်စုံ၏။ဝေရ္ဂေါ-ပုဂ္ဂလော၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ယံယံ ပဒေသံ၊ အကြင် အကြင် အရပ်သို့။ ဘဇတိ၊ဆည်းကပ်သွားလာ၏။ အယ၊ ထိုသူအား။ တတ္ထ တတ္ထေ၀၊ ထိုထိုအရပ်၌သာလျှင်။လာဘသတ္ကာရော၊ လာဘ်ဟူဇော်သတ္ကာသည်။ နိပ္ဖဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတိ၀တ္ထု၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသခင်သည်။ ပဂိဏ္ဏက-၀ဏ္ဏေ၊ ပဂိဏ္ဏက ၀ဏ္ဏ။ ဧဒမ်ဝါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သဒ္ဓေါ၊ သဒ္ဓါတရားရှိ၏။ သီလေန၊ သီလနှင့်။ သမ္ဘန္နော၊ ပြည့်စုံ၏။ ယသေန၊ အခြီအရံနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဘောဂ သမဝိတော၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ကို။ ယံယံ ပဒေသံ၊ အကြင်အကြင်အရပ်သို့။ ဘဇတိ၊ ဆည်းကပ်၏။ တတ္ထ တတ္ထေ၀၊ ထိုထိုအရပ်၌လျှင်။ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

အယ၊ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထောပန၊အနက်သည်ကား။တတ္ထေ၀၊ ထိုပဂိဏ္ဏက ၀ဏ္ဏလျှင်။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။

ဝေဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဟောသည်ရှိသော်။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ စိတ္တာသ၊ စိတ္တာသုကြွယ်၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးကောင်းမှုကံကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အထ၊ထို အခါ၌။ အသ၊ ထိုအာနန္ဒာအား။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အာစိက္ခေ၊ ကြား လို၍။ အာဟ၊ မိန့်၏။

အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ။ အယံ၊ ဤသုကြွယ်သည်။ ပဒုမုတ္တရသ ဘဂဝတော၊ ပဒုမုတ္တရဘုရား၏။ ပါဒမူလေ၊ခြေတော်ရင်း၌။ ကတာဘိနိဟာရော၊ပြုအပ်သော ဆုတောင်းခြင်းရှိ၏။ ကဋ္ဌသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတသိန်း ကာလပတ်လုံး။ ဒေဝ-မနုဿေသု၊ နတ်ပြည် လူ့ပြည်တို့၌။ သံသရိတ္ဝာ၊ ကျင်လည်၍။ ကဿပ ဗုဒ္ဓ-ကာလေ၊ ကဿပဘုရား လက်ထက်၌။ မိဂလုဒ္ဓက ကုလေ၊ သားမူဆိုး မျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ဖြစ်၏။ ဝုဒ္ဓိं၊ ကြီးရင့်ခြင်းကို။ အန္ဝာယ၊ စွဲ၍။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဒေဝေ ဝဿန္တေ၊ မိုးရွာသည် ရှိသော်။ မိဂါနံ၊ သမင်တို့ကို။ မာရကတ္ထာယ၊ သတ်ခြင်းငှါ။ သတ္တိं၊ လုံ့မကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အရညံ၊တောသို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ မိဂေ၊ သမင်တို့ကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ကေသို့ အကတ-ပဋ္ဌာရေ၊ တစုံတယောက်သောသူသည် မပြုမစီရင်အပ်သော အလိုလိုဖြစ်သော တခုသော တောင်ခေါင်း၌။ သသိသံ ပါရုပိတ္ဝာ၊ ဦးခေါင်းနှင့်တကွရုံ၍။နိသိန္နံ၊ နေသော။ ကေ ဘိက္ခေ၊ ရဟန်းတပါးကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ကောဓ အယျော၊အရှင် ကောင်း တပါးသည်။ သမဏမဟံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အ၊သ၊ ထိုမထေရ်အား။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။အာဟရိဿာမိတိ၊ ဆောင်ယူခဲ့ဟု၍။ဝေဝေန၊လျှင်စွာ။ဂေဟံ၊အိမ်ဆီ။ အာဂန္တ္ဝာ၊လာ၍။ ကေသို့၊အိုးတလုံးကို။ ဥဒ္ဒနေ၊ ခုံလောက်၌။ ဟိယျော၊ယမန် နေက။ အာဘတ မံသံ၊ ဆောင်ယူခဲ့သော အမဲကို။ ကေသို့၊ အိုးတလုံး၌။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ ပစာပေတ္ဝာ၊ ချက်စေ၍။ အညေ ပိဏ္ဍပါတစာရိကေ ဘိက္ခူ။ပိဏ္ဍပါတ် ဆောက်တည် ကုန်သော တပါးရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ တေသံပိ၊ ထို ရဟန်းတို့၏လည်း။ ပတ္တေ၊ သပိတ်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ၍။ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်း အပ်သော နေရာ၌။ နိသီဒါပေတ္ဝာ၊ နေစေ၍။ ဘိက္ခေ၊ ဆွမ်းကို။ သမ္မာဒေတ္ဝာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ အယျေ၊ အရှင်တို့ကို။ ပရိဝိသထ၊ လုပ်ကျွေးကုန်လော့။ ဧကတိ၊ဆို။ အညံ၊ တပါးသူကို။ အာဏာပေတ္ဝာ၊ စေခိုင်း၍။ တံဘတ္တံ၊ ထိုဆွမ်းကို။ ပဋ္ဌကေ၊ ထုပ်စရာ ပုဝါ၌။ ပက္ခိပိတ္ဝာ၊ ထည့်စေ၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂန္တ္ဝန္တော၊သွား သည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ နာနာပုပ္ဖါနိ၊ အထူးထူးသော ပန်းတို့ကို။ ညြစိနိတ္ဝာ၊ ဆွတ်၍။ ဘတ္တပုဋေ၊ ထမင်းထုပ်၌။ ကတ္ဝာ၊ တင်၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ နိသိန္နဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ဆီ။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သင်္ဂဟံ၊ ထောက်ပံ့ခြင်းကို။ ကရောထ၊

ပြုပါကုန်လေ့။ ဧုတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုရ၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပူရေတ္တာ၊ ၍။ ထေရဿ၊ မထေရ၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဒ္ဒပေတ္တာ၊ ၍။ တေဟိ-ပုတ္တေဟိ၊ ထိုပန်းတို့ဖြင့်။ ပူဇံကတ္တာ၊ ပူဇော်ခြင်းကိုပြု၍။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း ဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အယံ ရသ ပိဏ္ဍပါတော၊ ဤဆွမ်းအရသာသည်။ ပုတ္တပူဇာယ၊ ပန်းပူဇော်ခြင်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တကွ။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ တောသေသိ ယထာ၊ နှစ်သက်စေသကဲ့သို့။ ဧवံ ယထာ၊ ထိုအတူ။ နိဗ္ဗတ္တ နိဗ္ဗတ္တဒ္ဒါနေ၊ ဖြစ်လေရာ ဖြစ်လေရာ အရပ်၌။ ပဏ္ဍာကာရ သဟာသာနိ၊ တထောင်သော လက်ဆောင်တို့သည်။ အာဂန္ဒာ၊ လာ၍။ မယှံ စိတ္တံ၊ အကျွန်ုပ်စိတ်ကို။ တောသေတ္တာ၊ နှစ်သိမ့်စေ၍။ ပဋ္ဌဝဏ္ဏ ကုသုမ ဝဿဒ္ဓ၊ ငါးပါးသော အဆင်းရှိသော ပန်းမိုး သည်လည်း။ ဝဿတု၊ ရွာစေသတည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သော၊ ထိုသူကြွယ်သည်။ ယာဝဇီဝံ၊ အသက်ထက်ဆုံး။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗတ္ဒ-ဒ္ဒါနေ၊ ဖြစ်ရာအရပ်၌။ ဇဏ္ဏုက မတ္ထေန ဩဒိနာ၊ ပုဆစ်တိုင်အောင်နစ်ခြင်းဖြင့်။ ဒိဗ္ဗပုပ္ဖဝဿံ၊ နတ်ပန်းမိုးသည်။ ဝဿိ၊ ရွာ၏။ ဧုဒါနိပိ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ အဿ၊ ထိုသူကြွယ်၏။ ဇာတဒိဝသေယေव၊ ဖွားသောနေ့၌ လည်းကောင်း။ ဧုဒေဝ၊ ဤအရပ်သို့လျှင်။ အာဂတဿ၊ လာစဉ်။ ပုပ္ဖဝဿ ဝဿနဒ္ဓ၊ ပန်းမိုးရွာခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍာကာရတိဟာရောစ၊ လက်ဆောင်ကို ရှေးရှု ဆောင်ခဲ့ခြင်း သည်လည်းကောင်း။ သတ္ထာ ဟိ ရတနေဟိ၊ ရတနာ ခုနစ်ပါးတို့ဖြင့်။ သကရွှေ၊ လှည်း၌။ ပူရဏဒ္ဓ၊ ပြည့်ခြင်းသည် လည်းကောင်း။ တယော ဝ ကမ္မဿ၊ ထိုကုသိုလ်ကံ၏ သာလျှင်။ နိဿန္ဒော၊ အကျိုးဆက်တည်း။

စုဒ္ဒသမံ၊ သော။ စိတ္တဂဟပတိ ဝတ္ထု၊ သည်။

ဧုတိသမတ္တံ၊ ပြီး၏။

၅-ဗာလဝဂ္ဂ၊ ၁၅-ဝနဝါသီ တိဿ သာမဏေရ ဝတ္ထု၊

အနုသန္ဓေ.... စိတ္တသူကြွယ် ဝတ္ထုဟု ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ဝနဝါသီ တိဿ သာမဏေရ ဝတ္ထုဟု ဟောရာ ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ အညာ ဟိ-စသော ပါဠိကို မိန့်အပ်၏။

☰ အညာ ဟိ လာဘူပနိသာတိ ဧုမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အညာ ဟိ လာဘူပနိသာ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ဝနဝါသိက တိဿတ္ထေရံ၊ တောကျောင်းနေ

တိသမထေရ်ကို။ အာရဇ္ဇ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်။ ဒေသနာ၊ ဒေသနာသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သမုဋ္ဌိတာ၊ ဖြစ်တော်။

သာရိပုတ္တာထွေရသား၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်တော်။ ပိတု၊ အဘဖြစ်သော်။ ဝင်္ကန္တ-ပြာဟ္မဏသား၊ ဝင်္ကန္တပုဏ္ဏား၏။ သဟာယကော၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။ မဟာ-သေန ပြာဟ္မဏောနာမ၊ မဟာသေန အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဝသတိကိရ၊ နေသတတ်။ သာရိပုတ္တာထွေရော၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သည်။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။စရန်ကြောင့်၊ သွားသည်ရှိသော်။ တသ၊ထိုပုဏ္ဏားအား။အနုကမ္ပာယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်။ ဂေဟ-ဒ္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်တော်။ သောပန၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်ကား။ ပရိက္ခီဏ ဝိဘဝေါ၊ ကုန်ပြီးသော စည်းစိမ်ချမ်းသာ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒလိဒ္ဒေါ၊ ဆင်းရဲ၏။ သော၊ထိုပုဏ္ဏားသည်။ မမပုတ္တော၊ ငါ့သားမထေရ်သည်။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ဂေဟဒ္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ။စရိတုံ၊သွားခြင်းငှါ။ အာဂ-တော၊ လာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အဟဟု၊ ငါသည်လည်း။ ဒုဂ္ဂတော၊ ဆင်းရဲသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ဒုဂ္ဂတဘာဝံ၊ ဆင်းရဲသည်၏ အဖြစ်ကို။ နဇာနာတိမညေ၊ မသိပါလေတကား။ မေ၊ငါ့ အား။ ကောစိဒေယျဓမ္မော၊ တစုံတခုသော လှူတွယ်ဝတ္ထုသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဧတိ၊ ဤသို့။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ထေရဿ၊ ရှင်သာရိ ပုတ္တရာ၏။ သမ္ဘုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ အသတ္ထောနော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ နိလိယိ၊ ပုန်း၏။ ထေရော၊ ရှင်သာရိ ပုတ္တရာသည်။ အပရံပိ ဒိဝသံ၊ နောက်နေ့၌လည်း။ အဂမာသိ၊ ၏။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။တထေဝ၊ထိုရှေးအတူသာလျှင်။နိလိယိ၊ ပုန်း၏။ကိဿဒေဝ၊ အမှတ်မဲ့ တခုခု လှူတွယ်ဝတ္ထုကိုလျှင်။ လတိတ္တာ၊ ရ၍။ ဒဿာမိ၊ လှူအံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေန္တောပိ၊ ကြံသော်လည်း။ နာလတိ၊ မရ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သည်။ ကေသို့ ပြာဟ္မဏဝါစကော၊ ပုဏ္ဏားတို့၏ အတတ်ကိုဆိုရာ၌။ ထူလ-သာဋကေန၊ ရုံ့ရင်းသော ပုဆိုးနှင့်။ သဒ္ဒီ၊တကွ။ ပါယသ ပါတိ၊ နို့ဆန်ခွက်ကို။ လတိတ္တာ၊၍။ အာဒါယ၊ ၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍လျှင်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။အနုဿရိ၊အောက်မေ့၏။ဧဒမံ ပိဏ္ဍပါတံ၊ဤဆွမ်းကို။မယာ၊ ငါသည်။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ အောက်မေ့၏။ ထေရောပိ၊ မထေရ်သည်လည်း။ တခ်ဏံ၊ ထိုခဏ၌။ ဈာနံ-သမာပဇ္ဇိတ္တာ၊ဈာန်ဝင်စား၍။ သမာပတ္တိတော၊သမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ တံ-ပြာဟ္မဏံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ဒေယျဓမ္မံ၊ အလှူဝတ္ထုကို။ လတိတ္တာ၊ရ၍။ မမ၊ငါ၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ပဠာသိသတိ၊ တောင့်တ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္တုံ ဝဋ္ဋတိ၊ သွားခြင်းငှါ

သင့်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့။သံဃာ၌ ပါရုပိတ္တာ၊ ဒုကုဋ်ကို ရုံ၍။ ပတ္တံအာဒါယ၊သပိတ်ကို ယူ၍။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ဂေဟဒ္ဒါရေ၊ အိမ်တံခါးဦး၌။ ဌိတမေव၊ ရပ်ထျက်သာလျှင်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ဒဿေသိ၊ ပြ၏။

ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍လျှင်။စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပသီဒိ၊ ကြည်ညိုမိ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမထေရ်သို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္တာ။ ရှိခိုး၍။ပဋိသန္ထာရံ ကတ္တာ၊ စေ့စပ်ခြင်းကိုပြု၍။အန္တောဂေဟေ၊ အိမ်တွင်း၌။နိသီဒါပေတ္တာ၊ နေစေ၍။ပါယာသပါတိ၊နို့ဆန်ခွက်ကို။ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ထေရသ၊ မထေရ်၏။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ အာကိရိ၊ လောင်း၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဥပနုံ၊ ထက်ဝက်ကို။ သမ္ပဋ္ဌိဿတ္တာ၊ ခံ၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဝိဒဟိ၊ ပိတ်၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံ ပါယသော၊ ဤနို့ဆန်သည်။ ကေ-ပဋိဝိသမတ္တောဝ၊ တယောက် စာလျှင်ဖြစ်၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ပရလောက-သင်္ဂဟံ၊ တမလွန်ဘဝ၌ ချီးမြှင့်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဧုမ လောက-သင်္ဂဟံ၊ဤပစ္စုပ္ပန်၌ ချီးမြှင့်ခြင်းကို။ မာကရောထ၊ မပြုကုန်လင့်။ နိရဝသေသမေဝ၊ အကြွင်းမဲ့သာလျှင်။ဒါတုကာမော၊ လှူလိုသည်။အမှိ၊ ဖြစ်၏။ဧုတိ၊ဤသို့ဆိုလျက်။ သမ္ဘံ၊အလုံးစုံကို။အာကိရိ၊ လောင်း၏။ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တတ္ထေဝ၊ထိုအိမ်၌လျှင်။ပရိဘုဥ္ဇိ၊ ဘုန်းပေး၏။အထ၊ ထိုအခါ၌။အဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ဘတ္တကိစ္စ-ပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းစားပြီးသော အဆုံး၌။ တဒဟိ သာဒုကံ၊ ထိုပုဆိုးကိုလည်း။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍၊ ဝန္ဒိတ္တာ၊ရှိခိုး၍။ဧဝံအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ အဟမ္ပိ၊ အကျွန်သည်လည်း။ တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ဒိဋ္ဌမမ္မမေဝ၊ သိမြင်သော တရားကိုသာလျှင်။ပါပုဏေယျုံ၊ ရောက်ရလိုမ်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဝေဟောတု၊ ဤသို့ တောင့်တ-တိုင်း ပြည့်စုံစေလော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ တဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ အနုမောဒနံ-ကတ္တာ၊ အနုမောဒနာပြု၍။ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ပဏ္ဍိတဿ၊ ဗဟုသုတ ရှိသော်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရန္တော၊ သွားလျက်။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ဒုဋ္ဌတ-ကာလေ၊ ဆင်းရဲသောအခါ၌။ ဒိန္နဒါနံပန၊ ပေးအပ်သော အလှူသည်ကား။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ တောသေတိ၊ နှစ်သက်စေတတ်၏။ ဧုတိ၊ဤသို့သိအပ်၏။ ဗြာဟ္မဏောပိ၊ ပုဏ္ဏားသည်လည်း။ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိလျက်။ သောမနဿ ဇာတော၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်၍။ ထေရေ၊ မထေရ်၌။ အဓိမတ္တံ သိနေဟံ၊ လွန်စွာ ချစ်ခြင်းကို။

အကာသိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ထေရေ၊ မထေရ်၌၊ သိနေဟေနေ၀၊ ချစ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ ကာလံကတ္တာ၊ စုတေခြင်းကိုပြု၍။ သာ၀တ္ထိယံ၊ သာ၀တ္ထိ ပြည်၌။ ထေရသာ၊မထေရ်၏။ဥပဋ္ဌာကကုလေ၊အလုပ်အကျွေး ဒါယကာအိမ်၌။ ပဋိသန္ဓိံ၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ တံခဏေယေ၀၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။အသ-ပန၊ ထိုသူယော်၏ကား။ မာတာ၊ အမိသည်။မေ၊ ငါ၏။ကုစ္ဆိယံ၊ ၀မ်း၌။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဋ္ဌိတောတိ၊ တည်၏ဟူ၍။ ဥ၀ တွာ၊ သိလျက်။ သာမိကဿ၊ လင်အား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။သော၊ ထိုခင်ပွန်းယောကျ်ားသည်။တဿာ၊ ထိုမယားအား။ဂဗ္ဘပရိဟာရံ၊ ကိုယ်ဝန်အစောင့် အရှောက်ကို။ အဒါသိ၊ပေး၏။

တဿာ၊ ထိုမယားအား၊ အစ္စုဏ္ဏာ အတိသီတ အတိအမ္မိလာဒိ ပရိဘောဂံ၊ အလွန် ပူခြင်း, အလွန် အေးခြင်း, အလွန် ချဉ်ခြင်း စသော အသုံးအဆောင်ကို။ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြဉ်၍။ သုခေန၊ ချမ်းသာခြင်းဖြင့်။ ဂဗ္ဘံ၊ ကိုယ်ဝန်ကို။ ပရိဟရိယ-မာနာယ၊ ဆောင်လျက်။ ဝေရ္ဘပေါ ဒေါဟဠော၊ဤသို့ သဘောရှိသော ချင်ခြင်း သည်။ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သာရိပုတ္တာ ဣတိ ပမုခါနိ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ် အမှူးရှိကုန်သော။ ပဉ္စ ဘိက္ခုသတာနိ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့ကို။ နိမန္တေတွာ၊ ဘိတ်၍။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိသီဒါပေတွာ၊ နေစေ၍။ အသမ္ဘိန္န-ဒိရပါယသံ၊ ရေနှင့် မရောသော နို့ဆန်ဆွမ်းကို။ ဒတ္တာ၊ လှူ၍။ သယမ္ပိ၊ မိမိ သည်လည်း။ ကာသာယ ၀တ္ထာနိ၊ ဖန်ရည်စွန်းသော အ၀တ်တို့ကို။ ပရိဒဟိတွာ၊ ၀တ်၍။ သုဝဏ္ဏ သရကံ၊ ရွှေခွက်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အာသန ပရိယန္တေ၊ နေရာအစွန်၌။ နိသီဒိတွာ၊ နေ၍။ ဇေတ္တကာနံ ဘိက္ခူနံ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ဥစ္ဆိဋ္ဌ ပါယသံ၊ စားကြွင်း နို့ဆန်ကို။ ပရိဘုဉ္ဇေယ္ယုံ၊ စားရပါမူ ကား။ အဟောဝတ၊ ကောင်းပါလေစု။ ဣတိ၊ ဤသို့ ချင်ခြင်းဖြစ်၏။ တဿာ၊ ထိုမယား၏။ ကာသာယ၀တ္ထ ပရိဒဟနေ ဒေါဟဠော၊ ဖန်ရည်စွန်းသောအ၀တ် ကို ၀တ်လိုခြင်း၌ ဖြစ်သော ချင်ခြင်းသည်။ ကုစ္ဆိယံ၊ ၀မ်း၌။ ပုတ္တသ၊ သား၏။ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊ ဘုရားသာနာ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်း ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ပုဗ္ဗနိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗနိမိတ်သည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသေဋ္ဌေးမ၏။ ဥတ်ကာ၊ အဆွေ အမျိုးတို့သည်။ နော၊ ငါတို့၏။ မိတာယ၊ ချစ်သို့း၏။ ဒေါဟဠော၊ ချင်ခြင်းသည်။ခမ္ဘိကော၊ တရားနှင့်လျော်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ သာရိပုတ္တတ္ထေရံ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်ကို။ သံဃတ္ထေရံ ကတ္တာ၊ သံဃာ့ထေရ် ပြု၍။ ပဉ္စန္နံ ဘိက္ခုသတာနံ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့အား။ အသမ္ဘိန္န ဒိရပါယသံ၊ ရေနှင့် မရောသော နို့ဆန်ဆွမ်းကို။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ သာပိ၊ ထိုသေဋ္ဌေးမ သည်လည်း။ ကေ ကာသာ၀ံ၊ သင်္ကန်းတထည်ကို။နိ၀ါသေတွာ၊ ၀တ်၍။ ကေ၊

တထည်ကို။ ပါရုပိတ္တာ၊ ရုံ၍။ သုဝဏ္ဏ သရကံ၊ ရွှေခွက်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ကိုင်၍။ အာသနပရိယန္တေ၊ နေရာအစွန်၌။ နိသိန္နာ၊ နေလျက်။ဥစ္ဆိဋ္ဌ ပါယသံ၊ စားကြွင်းနို့ဆန်ကို။ ပရိဘုဥ္ဇိ၊ စား၏။ ဒေါဟဠော၊ ချင်ခြင်းသည်။ ပဋိပဿဒ္ဓိ၊ ငြိမ်း၏။ တဿာ၊ ထိုသေဋ္ဌေးမ၏။ ယာဝ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနာ၊ ကိုယ်ဝန် ကျသည် တိုင်အောင်။ အန္တရန္တရာ၊ အကြားအကြား၌။ကတမင်္ဂလေသုပိ၊ပြုအပ်သောမင်္ဂလာတို့၌လည်း ကောင်း။ ဒသမာသစ္စယေန၊ ဆယ်လလွန်သဖြင့်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ဝိဇာတာယ၊ ဖွားမြင်သဖြင့်။ ကတမင်္ဂလေသုပိ၊ ပြုသော မင်္ဂလာတို့၌ လည်းကောင်း။ သာရိ-ပုတ္တတ္ထေရ ပမုခါနံ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ် အမှူးရှိကုန်သော။ ပဉ္စန္နံ ဘိက္ခု-သတာနံ၊ ငါးရာသောရဟန်းတို့အား။အပ္ပေါဒက မဓုပါယသမေဝ၊ ရေမရှိသော ပျားဆွမ်းကိုသာလျှင်။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ သော သဠော၊ ဤအလုံးစုံသည်။ ဒါရကေန၊ သူငယ်သည်။ ပြာဟွဏ ကာလေ၊ ပုဏ္ဏားဖြစ်သော အခါ၌။ ဒိန္န-ပါယသဿ၊ပေးအပ်သောနို့ဆန်၏။နိဿန္ဒောကိရ၊အကျိုးဆက် ဖြစ်သတတ်။ ဇာတာမင်္ဂလာဒိဝသေပန၊ ဖွားမြင်မင်္ဂလာပြုသောနေ့၌ကား။ တံဒါရကံ၊ထိုသူငယ် ကို။ပါတေတာ၊စောစောကလျှင်။နှာပေတ္တာ၊ရေချိုး၍။မဏ္ဍေတ္တာ၊တန်းဆာဆင်၍။ သိရိသယနေ၊အသရေရှိသောအိပ်ရာ၌။သတသဟဿဿ ဗ္ဗနိကဿ၊ အဘိုးတသိန်း ထိုက်သော။ ကမ္ဗလဿ၊ ကမ္ဗလာ၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ နိပ္ပဇ္ဇာပေသုံ၊ အိပ်စေ ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုကမ္ဗလာအိပ်ရာ၌။ နိပ္ပန္နကောဝ၊ အိပ် လျက်လျှင်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဩလောကေတ္တာ၊ ကြည့်၍။ အယံ၊ ဤမထေရ် သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပုဗ္ဗာစရိယော၊ ရှေးဆရာတည်း။ မယာ၊ ငါသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ နိဿာယ၊မှီ၍။ အယံ သမ္ဗတ္တိ၊ ဤစည်းစိမ်ကို။ လဒ္ဓါ၊ ရ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ဇုမသ၊ ဤမထေရ်အား။ ကေ ပရိစ္စာဂံ၊ တခုသော စွန့်ကြဲခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့၏။ သိက္ခာပဒ-ဝဏ္ဏနတ္ထာယ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ယူစေခြင်းငါ။ အာနိယမာနော၊ ဆောင်ခဲ့သည် ရှိသော်။ တံကမ္ဗလံ၊ ထိုကမ္ဗလာကို။ စူဠဂ္ဂိလိယာ၊ လက်သန်းဖြင့်။ ဝေဌေတ္တာ၊ ရစ်၍။အဂ္ဂဟေသိ၊ ဆွဲငင်၏။အယ၊ ထိုအခါ၌။အယ၊ ထိုသူငယ်၏။ အင်္ဂုလိယာ၊ လက်ညှိုးဖြင့်။ ကမ္ဗလော၊ ကမ္ဗလာသည်။ လဝေါတိ၊ ငြိ၏ဟု။ တော၊ ထိုမိတတို့ သည်။ တံ၊ ထို ကမ္ဗလာကို။ ဟရိတုံ၊ ပယ်ခြင်းငါ။ အာရတိ ံသု၊ အားထုတ် ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်။ပရောဒိ၊ ငိ၏။ ဥဋ္ဌာတာ၊ အဆွေအမျိုးတို့သည်။ အပေထ၊ ဖဲကုန်လော့။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ မာရောဒါပေထ၊ မငိုပါစေကုန်လင့်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ကမ္ဗလနေဝ၊ ကမ္ဗလာနှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ အာနယိ ံ-သု၊ ဆောင်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဝန္ဒန-ကာလေ၊ ရှိခိုးသောအခါ၌။ ကမ္ဗလတော၊ ကမ္ဗလာမှ။ အင်္ဂုလိ ံ၊ လက်ညှိုးကို။

အပကနိုတ္တာ၊ ဖဲ့၍။ ကမ္မလံ၊ ကမ္မလာကို။ ထေရသ ပါဒ မူလေ၊ မထေရ်၏ ခြေရင်း၌၊ ပါတေသိ၊ ကျစေ၏။ ဥတကာ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်။ ဒဟရ ကုမာရေန၊ သူငယ်သည်။ အဇာနိတ္တာ၊ မသိမူ၍။ ကတံ၊ ပြု၏။ ဧတိအဝတ္တာ၊ ဤသို့မဆိုမူ၍။ နော၊ ဝါတို့၏။ ပုတ္တေန၊ သားသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးလှူအပ်ပြီ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပရိစ္စတ္တမေဝ၊ စွန့်ခြင်းသည်ပင်လျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဧတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သတသဟဿဿ နိကေန၊ အတိုးတသိန်းထိုက်သော၊ ကမ္မလေန၊ ကမ္မလာဖြင့်။ ပူဇာကာရကသ၊ ပူဇော်ခြင်းကို ပြုသော။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဒါသဿ၊ ကျွန်သူငယ်အား။ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ဒေထ၊ ပေးပါကုန်လော့။ ဧတိအာဟံသု၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ အယံ ဒါရကော၊ ဤသူငယ်သည်။ ကောနာမော၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်

ဘေဘ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယျေန၊ အရှင်ဘုရားနှင့်။ သမာန နာမကော၊ တူသောအမည်ရှိ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်လော်။ သေ၊ ဤသူငယ်သည်။ တိဿော–နာမ၊ တိဿအမည်ရှိသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဂိဟိကာလေ၊ လူဖြစ်သောအခါ၌။ ဥပတိဿမာဏဝေါ–နာမ၊ ဥပတိဿ အမည်ရှိသော လုလင်သည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ အာသ၊ ထိုသူငယ်၏။ မာတာပိ၊ အမိ သည်လည်း။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မယာ၊ ဝါသည်။ ပုတ္တသ၊ သား၏။ အဏ္ဏာသယော၊ အလိုကို။ နဘိန္ဒိတဗ္ဗော၊ မဖျက်အပ်။ ဧတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဒါရကသ၊ သူငယ်၏။ နာမကရဏ မင်္ဂလံ၊ အမည်မှည့်ခြင်း၌မင်္ဂလာကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပုန၊ တဘန်။ တသ၊ ထိုသူငယ်၏။ အာဟာရ–ပရိဘောဂမင်္ဂလေပိ၊ ထမင်းခွဲ့ခြင်း မင်္ဂလာ၌လည်း ကောင်း။ ပုန၊ တဘန်။ တသ၊ ထိုသူငယ်၏။ ကဏ္ဏဝိဒ္ဓနမင်္ဂလေပိ၊ နှားထွင်းမင်္ဂလာ၌လည်း ကောင်း။ ဒုဿဂဟဏ–မင်္ဂလေပိ၊ ပုဆိုးဝတ်မင်္ဂလာ၌လည်း ကောင်း။ စူဠာကပ္ပန မင်္ဂလေပိ၊ ရောင်ထုံး မင်္ဂလာ၌ လည်း ကောင်း။ သာရိပုတ္တတ္ထေရ ပမုခါနံ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ် အမှူးရှိကုန်သော။ ပဉ္စန္နံ ဘိက္ခုသတာနံ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့အား။ အပ္ပေါဒက–မဓုပါယသမေဝ၊ ရေမရောသော နို့ဆန်ကိုလျှင်။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။

ဒါရကော၊ သူငယ်သည်။ ဝုဠိမန္ဒာယ၊ ကြိုးရင့်ခြင်းကို စွဲ၍။ သတ္တဝေသိက–ကာလေ၊ ခုနစ်နှစ် ရှိသောအခါ၌။ မာတရံ၊ အမိကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္ဗ၊ အမိ။ ထေရသ သန္တိကေ၊ မထေရ်အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိဿामि၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ပုဗ္ဗေဝ၊ ရှေး၌လျှင်။ အဟံ၊ ဝါသည်။ မယာ ပုတ္တသ၊ ငါ့သား၏။ အဏ္ဏာသယော၊ အလိုကို။ နဘိန္ဒိတဗ္ဗော၊ မဖျက်အပ်။ ဧတိ၊ ဤသို့။ မနံ၊ စိတ်ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ ပုတ္တ၊ ချစ်သား။ ပဗ္ဗဇ၊ ရဟန်းဖြစ်လေလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ နိမန္တာပေတ္တာ၊ ပင့်စေ၍

အာဂတသား၊ လာသော။ တဿ၊ထိုမထေရ်အား။ ဘိက္ခု၊ဆွမ်းကို။ ဒတ္တာ၊ပေး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဒါသော၊ ကျွန်သည်။ ပဋ္ဌဝိဿာမိတိ၊ ရဟန်းပြုအံ့ ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ ဧကမံ၊ ဤသူငယ်ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဿာယံ၊ ညအခါ၌။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အာဂမိဿာမိတိ၊ လာအံ့ ဟူ၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဥယျောဇေတ္တာ၊ လွှတ်လိုက်၍။ သာယန္ဟ သမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ မဟန္တေန၊ မျှားစွာသော။ သက္ကာရ သမ္မာနေန၊ မြတ်နိုး တနာ ပူဇော်ခြင်းဖြင့်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ထေရဿ၊မထေရ်အား။နိယျာဒေသိ၊ ဆောက်နှင်း၏။ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တေန၊ ထိုတိဿနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေန္တော၊ စကားဆို လျက်။ တိဿ၊တိဿ။ ပဋ္ဌဝိတာနာမ၊ရဟန်းတို့မည်သည်ကား။ ဒုက္ကရာ၊ ခဲယဉ်း၏။ ဥဏ္ဍေန၊ အပူဖြင့်။ အဝ္ထော၊ အလိုသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သီတလံ၊ အအေး ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ သီတေန၊ အအေးဖြင့်။ အဝ္ထော်သတိ၊ အလိုရှိသည်ရှိသော်။ ဥဏ္ဍံ၊ အပူကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ပဋ္ဌဝိတာ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကိဉ္စေန၊ ပြုပြင်ခြင်း ဖြင့်။ ဇီဝန္တိ၊ အသက်မွေးရကုန်၏။ တဿ၊ သင်သည်လည်း။ သုခေဓိတော၊ ချမ်းသာခြင်းဌာနတည်၏။ ဧဟိ၊ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ ဝါသည်။ တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဝုတ္တနိယာမေနေဝ၊ ဆိုတိုင်းသာလျှင်။ သဒ္ဓံ၊ အလုံးစုံကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ခိဿာမိ၊ တတ်နိုင်အံ့။ ဧဟိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ တဿ၊ ထိုတိဿအား။ ပဋ္ဌိကုလ မနုဿိကာရဝသေန၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်၌ အသင့်နှလုံး သွင်းသော အခြင်းအရာ၏အစွမ်းဖြင့်။တစပဏ္ဍက ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ တစပဏ္ဍက ကမ္မဋ္ဌာန်း ကို။ အာစိက္ခိတ္တာ၊ ကြားပြီး၍။ တံ၊ ထိုတိဿကို။ ပဋ္ဌာဇေသိ၊ ရဟန်းပြု၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သကလံပိ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ ဒွတ္တိ ်သာကာရံ၊ သုံးဆယ့် နှစ်ပါးသော အခြင်းအရာကို။ ကထေတုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိယေဝ၊ အပ်သည် သာလျှင်တည်း။သဒ္ဓံ ကထေတုံ၊အလုံးစုံကို စီးပြန်းခြင်းငှါ။ အသက္ကောဇ္ဇေန ပန၊ မတတ်နိုင်သောသူသည်ကား။ တစပဏ္ဍက ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ တစပဏ္ဍက ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထေတဗ္ဗမေဝ၊ စီးပြန်းအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဇုဒံ-ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ဤကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းသောဘုရားတို့အား။အဝိဇဟိတ-မေဝ၊မစွန့်အပ်သည်သာလျှင်တည်း။ကေသာဒီသု၊ ဆံအစရှိကုန်သော။ကေက-ကောဋ္ဌာသေသု၊ တခုတခုသော အစုတို့၌။အရဟတ္တံ၊ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပတ္တာနံ၊ ရောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏ လည်းကောင်း။ ဘိက္ခုနိန္တိ၊ ရဟန်း မိန်းမတို့၏လည်းကောင်း။ ဥပါသကာနန္တိ၊ ဒါယကာယောက်ျားတို့၏ လည်း ကောင်း။ ဥပါသိကာနန္တိ၊ ဒါယိကာမိန်းမတို့၏ လည်းကောင်း။ ပရိဏ္ဍေဒေါ၊

အဝိုင်းအခြားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဗျတ္တာ ဘိက္ခုပုန၊ မလိမ္ဘာသော ရဟန်းတို့သည်ကား။ ပဇ္ဇာဇေန္တာ၊ရဟန်းပြုကုန်သည်ရှိသော်။အရဟတ္တသ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယကို။ နာသေန္တိ၊ဖျက်ဆီးကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အာစိက္ခိတ္တာဝ၊ ကြားရှင်သာလျှင်။ ပဇ္ဇာဇေတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ဒသသု သီလေသု၊ ဆယ်ပါးသော သီလတို့၌။ ပတိဋ္ဌာပေသိ၊ တည်စေ၏။

မာတာပိတရော၊အမိအဘတို့သည်။ ပုတ္တဿ၊ သား၏။ ပဇ္ဇဝိတ သတ္တာရံ၊ ရဟန်းပြုရာ၌ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဝိဟာရေယေव၊ ကျောင်း၌သာလျှင်။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာအား။ အပ္ပေါဒက မဓုပါယသ မေव၊ ရေမရှိနို့ဆနာဆွမ်းကိုသာလျှင်။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ ဘိက္ခုပိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။အပ္ပေါဒက မဓုပါယသံ၊ရေမရှိသော နို့ဆနာဆွမ်းကို။ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ နာ သက္ကောမာတိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်ဟူ၍။ ဥဋ္ဌာယ သိုံ သု၊ ပြစ်တင်ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဟိသစ္ခိ၊ မှန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုတိသ၏။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့သည်။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ သာယံ၊ ညနေ့အခါ၌။ ဂဝဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမံသု၊ ပြန်လေကုန်၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ အဋ္ဌမေ ဒိဝသေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ ဘိက္ခုဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပိဏ္ဍာယ၊ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ သာဝတ္ထိဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိပြည်သူတို့သည်။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ကိရ၊ စင်စစ်။ ပဝိသိသတိ၊ ဝင်လာအံ့။ သတ္တာရံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ အဿ၊ ထိုသာမဏေအား။ ကရိဿာမ၊ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပဠဟိ သာဋ္ဌကသတေဟိ၊ ပုဆိုးငါးရာတို့ကို။ စုမ္ဗဋကာနိ ကတ္တာ၊အလိပ်တို့ကိုပြု၍။ ပဠုပိဏ္ဍပါတသတာနိ၊ ငါးရာသောဆွမ်းတို့ကို။ သဇ္ဇေတ္တာ၊ စီရင်၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပဒ္ဒိ-ပထေ၊ ခရီးရင်ဆိုင်။ ဌတ္တာ၊ ရပ်၍။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ ပုနဒိဝသေ၊ တဘန်မိုးသောက်သော နေ့၌။ ဝိဟာရသေ၊ကျောင်း၏။ ဥပစာရံ၊ဥပစာရဆို့။ အာဂန္တာ၊ လာ၍။ အဒံသု၊လှူကုန်၏။ ဒေဝ၊ဤသို့။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ ဒ္ဝိဟေဝ-ဒိဝသေဟိ၊ နှစ်ရက်တို့ဖြင့်သာလျှင်။ သာဋ္ဌက သဟဿေ ဟိ၊ သက်နှံးလျှာ ပုဆိုးတထောင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ပိဏ္ဍပါတ သဟဿံ၊ဆွမ်းတထောင်ကို။လဘိတ္တာ၊ ရ၍။ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာအား။ ဒါပေသိ၊ လှူစေ၏။ သော၊ ဤသို့ ပြည့်စုံခြင်းသည်။ ပြာဟ္မဏကာလေ၊ ပုဏ္ဏားဖြစ်သော ကာလ၌။ ဒိန္နဿ၊ လှူအပ်သော။ ထူလ သာဋ္ဌကဿ၊ ရုံ့ရင်းသော ပုဆိုး၏။ နိဿန္ဒောကိရ၊ အကျိုးဆက်ဖြစ်သတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသာမဏေအား။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း

တို့သည်။ ဗိဏ္ဍပါတ ဒါယက တိသော်တိနာမ်၊ ဗိဏ္ဍပါတ ဒါယက တိဿ အမည်ကိုသာလျှင်။ ကရိ ံသု၊ မှည့်ကုန်၏။

ပုန၊တဘန်။ကေဒိဝတ်၊ တနေ့သ၌။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ သိတ-ကာခလ၊ ဧသောအခါ၌။ ဝိဟာရစာရိကံ၊ ကျောင်းစဉ်ဒေသစာရိကို။ စရန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ အဋ္ဌ-သာလာဒီသု၊ မီးတင်းကုပ် စသည်တို့၌။ ဝိသိဗ္ဗေန္တေ၊ မီးလှုံသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ကိ ံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဝိသိဗ္ဗေန္တာ၊ မီးလှုံလျက်။ နိသိန္နာတ္ထ၊ နေကုန်သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သာမဏေရ၊သာမဏေ။ နော၊ငါတို့အား။ သီတံ၊ အသေည်။ ဝိဇ္ဇေတိ၊နှိပ်စက်၏။ ဇုတိ၊ ထိုကြောင့် မီးလှုံကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သိတကာလေ၊ ဧသော ကာလ၌။ ကမ္မလံ၊ ကမ္မလာကို။ ပါရုပိတုံ၊ ရုံခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိနာမ၊ အပ်မည်မဟုတ်လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သော၊ ထိုကမ္မလာသည်။ သီတံ၊ အချမ်းကို။ ပဋိဗာဟိတုံ၊ တားမြစ်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်။ သာမဏေရ၊ သာမဏော။ တွံ၊ သင်သည်။ မဟာပုညော၊ မြတ်သော ဘုန်းကံရှိ၏။ ကမ္မလံ၊ ကမ္မလာကို။ လဘေယျာသိ၊ ရလေရာ၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ကမ္မလော၊ကမ္မလာကို။ ကုတော၊ အဘယ်မှာရအံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတဖြိုး ကား။ ကမ္မလတ္ထိကာ၊ ကမ္မလာကို အလိုရှိကုန်သော သူတို့သည်။ မယာ၊ငါနှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊တကွ။အာဂစ္ဆန္တု၊ လိုက်စေကုန်သတည်း။ ဇုတိ၊ဤသို့။ သကလဝိဟာရေ၊ အလုံးစုံသော ကျောင်း၌။ အာရောစာပေသိ၊ ကြားစေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ သာမဏေရေန၊ သာမဏေနှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ကမ္မလံ၊ ကမ္မလာကို။ အာဟရိသာမာတိ၊ ဆောင်ကုန်အံ့ဟူ၍။ သတ္တ-ဝဿိက သာမဏေရံ၊ခုနစ်နှစ်ရှိသော သာမဏေကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဃဟသ-မတ္တာ ဘိက္ခူ၊တထောင်မျှလောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ နိက္ခမိ ံသု၊ ထွက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ ဘွောကာနံ ဘိက္ခူနံ၊ ဤမျှလောက် ကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ကမ္မလံ၊ကမ္မလာကို။ကုတော၊အဘယ်အရပ်မှာ။လတိသာ-မိတိ၊ ရအံ့နည်းဟု။ စိတ္တာမ္ပိ၊ စိတ်ကိုလည်း။ အနုပ္ပါဒေတ္တာ၊ မဖြစ်စေမူ၍။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အာဒါယ၊ပင့်ခေါ်၍။နဂရာဘိမုခေါ၊ ပြည်သို့ရှေးရှု။ ပါယာသိ၊ သွားလေ၏။ ဟိ၊ထိုစကားသင့်စွ။သုဒိန္နသ၊ကောင်းစွာပေးအပ်သော။ ဒါနသ၊ အလျှ၏။ ဝေရှပေါ၊ ဤသို့သတောရှိသော။ အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘော်သည်။ ဟောတိ၊ဖြစ်၏။သော၊ထိုသာမဏေသည်။ဗဟိနဂရေယေဝ၊မြို့ပဋ္ဌာန်သာလျှင်။ဃရ-ဝဋ္ဋိပါဋိယာ၊ အိမ်စဉ်ဖြင့်။ စရန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ပဋ္ဌကမ္မလ သတာနိ၊

ငါးရာသော ကမ္မလာတို့ကို။ လတိတ္ထာ၊ရ၍။အန္တောနဂရံ၊ပြည်တွင်းသို့။ပါ၀ိသိ၊ ဝင်လေ၏။ မနုဿာ၊လူတို့သည်။ ဧုတောာ စိတောာ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ ကမ္မလေ၊ ကမ္မလာတို့ကို။ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်၏။

ကောပန ပုရိသော၊ ယောကျ်ားတယောက်သည်။ အာပဏ ဒ္ဒါရေန၊ အိမ်ဈေးတံခါးဖြင့်။ အာဂ၀ိ ဆန္ဒော၊ လာသည်ရှိသော်။ပဋ္ဌကမ္မလ သတာနိ၊ ကမ္မလာ ငါးရာတို့ကို။ ပသာရေတွာ၊ ဖြန့်၍။ နိသိန္နံ၊ နေသော ။ကော် အာပဏိကံ၊ အိမ်ဈေးသည်တဦးကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္ဘော၊ အချင်း။ ကောသာမဏေရော၊ သာမဏေတပါးသည်။ ကမ္မလေ၊ ကမ္မလာတို့ကို။ သံဟရန္တော၊ ရုံးစုလျက်။ အာဂ၀ိတိ၊ လာ၏။ တ၀၊ သင်၏။ ကမ္မလေ၊ ကမ္မလာတို့ကို။ပဋိဿာ-ဒေဟိ၊ ဖုံးအုပ်ပါလော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ ဒိန္နကေ၊ လှူသောကမ္မလာတို့ကို။ ဂဏှာတိကိ ံ၀န၊ ယူသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ အဒိန္နကေ၊ မလှူသည်တို့ကို။ ဂဏှာတိကိ ံ၀န၊ ယူသလော။ ဧုတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ဒိန္နကေ၊လှူသည်တို့ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ပြောဆို၏။ ဧ၀ံသန္တေ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်။ သစေ ဧုဒ္ဓာမိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိသည်ဖြစ်အုံ့။ ဒဿာမိ၊ ပေးအုံ့။ နောစေ၊ အကယ်၍ အလိုမရှိသည်ဖြစ်အုံ့။ နဒဿာမိ၊ မလှူအုံ့။ တုံ၊ သင်သည်။ ဂဏ္ဍ၊ သွားလော။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မဏ္ဍရိနော၊ ဝန်တိုခြင်းရှိကုန်သော။ အန္ဓ-ဗာလာ၊အလွန်မိုက်ကုန်သောသူတို့သည်။ဝေရ္ဗေ၀ေသု၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဒမာနေသု၊ ပေးလှူကုန်သည်ရှိသော်။ မဏ္ဍရူယိတ္တာ၊ ဝန်တိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ အသဒိသဒါနံ၊ အသဒိသအလှူကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ မဏ္ဍရူ-ယန္တော၊ ဝန်တိုသော။ ကာဠော၀ိယ၊ ကာဠအမတ်ကဲ့သို့။ နိရယေ၊ ဝရဲ့။ နိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အာပဏိကော၊ အိမ်ဈေးသည်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံပုရိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဓမ္မတာယ၊ သဘောအား-ဖြင့်။ အာဂ၀ိ ဆန္ဒမာနော၊ လာလျက်။ တ၀၊ သင်၏။ ကမ္မလေ၊ ကမ္မလာတို့ကို။ ပဋိဿာဒေတိတိ၊ ဖုံးလော့ဟူ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အ၀ိ၊ စင်စစ်။သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ ဒိန္နကံ၊ လှူသည်ကို။ သစေ ဂဏှာတိ၊ အကယ်၍ ယူသည်ဖြစ်အုံ့။ အဟံ၊ငါသည်။ မမ သန္တကံ၊ ငါ၏ကမ္မလာကို။ သစေ ဧုဒ္ဓာမိ၊ အကယ်

၍ အလိုရှိအုံ့။ ဒဿာမိ၊ လှူအုံ့။ နောစေ၊ အကယ်၍ အလိုမရှိအုံ့။ နဒဿာမိ၊ မလှူအုံ့။ ဧုတိအ၀စံ၊ ဤသို့ဆိုမိပြီ။ ဒိဋ္ဌကံ၀န၊ မြင်၍တောင်းသော ဝတ္ထုပစ္စည်းကိုကား။ အဒေန္တော သ၊ မပေးသောသူအား။ လဇ္ဇာ၊ ရှက်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ ဖွားမြ၏။ အတ္တနော သန္တကံ၊ မိမိဥစ္စာကို။ ပဋိဿာဒေန္တော သ၊ ဖုံးအုပ်သောသူအား။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧုမေသု ပဋ္ဌကမ္မလ သတေသု၊ ဤ ငါးရာ

သော ကမ္မလာတို့တွင်။ဒွေ ကမ္မလာနှိ၊ နှစ်ထည်သော ကမ္မလာတို့သည်။သတ-
သဟဿဿနိကာနှိ၊ အဘိုးတသိန်းထိုက်ကုန်၏။ဧမဝနေဝ၊ ဤကမ္မလာ နှစ်ထည်
တို့ကိုသာလျှင်။ ပဋိစ္စာဒေတုံ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ သင့်၏ဟူ၍။ ဒွေပိ-
ကမ္မလေ၊ ကမ္မလာ နှစ်ထည်တို့ကိုလည်း။ ဒသာယ၊ အမြှိတ်အဆာဖြင့်။ ဒသံ၊
အမြှိတ်အဆာကို။သမ္ဘန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့၍။တေသံ၊ထိုကမ္မလာတို့၏။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။
ပက္ခိပိတ္ဝာ၊ ထည့်၍။ ပဋိစ္စာဒေသိ၊ ဖုံးအုပ်၏။ သာမဏေရောပိ၊ သာမဏေ
သည်လည်း။ သိက္ခာသဟသေန။ရဟန်းတထောင်နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ တံ ပဒေသံ၊
ထိုအရပ်သို့။ပါပုဏိ၊ရောက်လာ၏။အာပဏိကဿ၊ စျေးသည်သည်။သာမဏေရံ၊
သာမဏေကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍လျှင်။ ပုတ္တသိနေဟော၊ သားဖြစ်သော ချစ်ခြင်း
သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သကလသရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးသည်။ သိနေဟေန၊ ချစ်ခြင်း
ဖြင့်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။သော၊ထိုဒါယကာသည်။စိန္တေသိ၊
ကြံ၏။ ကမ္မလာနှိ၊ ကမ္မလာတို့ကို။ တိဋ္ဌတု၊ ထားဘိပြီး။ ဧမံ၊ ဤသာမဏေကို။
ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ဟဒယမံသံပိ၊ နှစ်လုံးခွဲသားကိုလည်း။ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှါ။ ယုတ္တရူပံ၊
သင့်သောသဘောရှိ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ကြံပြီးသော်။ တေ ဒွေပိကမ္မလေ၊ထိုကမ္မလာ
နှစ်ထည်တို့ကိုလည်း။နီဟရိတ္ဝာ၊ ထုတ်၍။ သာမဏေရဿ၊သာမဏေ၏။ ပါဒ-
မူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ဌပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
တယာ၊ သင်ချစ်သားသည်။ ဒိဋ္ဌမဗ္ဗဿ၊ မြင်အပ်သောတရား၏။ ဘာဂီ၊ အဘို
ရှိသည်။အဿ၊ ဖြစ်ရလို၏။ဧတိ အဝစ၊ ဤသို့ဆုတောင်း၏။သောပိ၊ ထိုသာမဏေ
သည်လည်း။ အဿ၊ ထိုဒါယကာအား။ ဧဝံ ဟောတူတိ၊ ဤသို့ တောင်းသည့်ဆု
အတိုင်း ပြည့်စုံစေလေဟု။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။

သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ အန္တော နဂရေပိ၊ ပြည်တွင်း၌လည်း။ဝဏ္ဏ-
ကမ္မလသတာနိ၊ ကမ္မလာငါးရာတို့ကို။ လဘိ၊ ရ၏။ဧဝံ၊ ဤသို့။ကေဒိဝသံယေဝ၊
တနေ့ခြင်း သာလျှင်။ ကမ္မလ သဟဿံ၊ ကမ္မလာတထောင်ကို။ လဘိတ္ဝာ၊ ရ၍။
သိက္ခာသဟဿဿ၊ ရဟန်းတထောင်အား။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ အယ၊ ထိုအခါ၌။
အဿ၊ ထိုသာမဏေအား။ ကမ္မလ ဒါယက တိဿတ္ထေရောတိ နာမံ၊ ကမ္မလ
ဒါယကတိဿဟူသော အမည်ကို။ကရိ သု၊ မှည့်ကုန်၏။ဧဝံ၊ဤသို့။နာမကရဏ-
ဒိဝသေ၊ အမည်မှည့်သောနေ့၌၊ ဒိန္နကမ္မလော၊ လှူသော သကလတ်၏ အကျိုး
သည်။ သတ္တဝဿိကကာလေ၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသောအခါ၌။ ကမ္မလ သဟဿ ဘာဝံ၊
သကသတ်ဘထောင်ရသောအဖြစ်သို့။ပါပုဏိ၊ရောက်၏။ဟိ၊ထိုစကားသင့်စ။ဗုဒ္ဓ-
သာသနံ၊ဘုရားသာသနာကို။ ဌပေတ္ဝာ ထား၍။အညံ၊ တပါးသောအရပ်သည်။
နတ္ထိ၊မရှိ။ယတ္ထ၊အကြင်အရပ်၌။ အပ္ပံ ဒိန္နံ၊ အနည်းငယ်ဖြစ်သော အလှူသည်။ ဗဟုံ၊

များ:ဖွာ အကျိုးရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ဗဟုံဒိန္နံ၊ များ:သောအလှူသည်။ ဗဟု-
တရံ၊ လွန်စွာများ:သော အကျိုးရှိ၏။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗုဒ္ဓ-
သာသနံဝေ၊ မြတ်စွာဘုရား:သာသနာတော်သည်သာလျှင်။အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ (အကုံ်ရ
နတ်သား: သိကြား:မင်:တို့ကို ထောက်၍ သိအပ်၏။ ။ဗုဒ္ဓသာသနံဝေ အတ္ထိ ပုဒ်
ကား: ဗျတိရိက်ပုဒ်ထည့်သည်။)တေန၊ ထို့ကြောင့်။ဘဂဝါ၊ဘုရား:သည်။ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်:တို့။ ယထာရူပေ၊ အကြင်သို့သဘောရှိသော။ဘိက္ခုသံ၊ ရဟန်:သံ၊
၌။ အပ္ပံ ဒိန္နံ၊ အနည်:ငယ်အလှူသည်။ ဗဟုံ၊ အကျိုးများ:သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဗဟုံဒိန္နံ၊များ:သော အလှူသည်။ ဗဟုတရံ၊ လွန်စွာအကျိုးများ:၏။ တထာရူပေ၊
ထိုသို့သဘောရှိသော။ အယံ ဘိက္ခုသံ၊သော၊ ဤရဟန်:သံ၊သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
ဧတိအာဟ၊ ဤသို့ဟော၏။ဝေဿာမကောရော၊ ဤသို့သဘောရှိသော သာမဏေ
သည်။ ကော ကမ္မလသ၊ ကမ္မလာတထည်၏။နိဿန္ဓေန၊ အကျိုးဆက်ပြင့်။သတ္တ-
ဝဿိကောဝ၊ ခုနစ်နှစ်အရွယ်ကလျှင်။ ကမ္မလ သဟဿံ၊ ကမ္မလာတထောင်ကို။
လဘိ၊ ရ၏။ ဧဇတဝနေ၊ ဧဇတဝန် ကျောင်:တော်၌။ ဝိဟရန္တဿ၊ နေသော။
တဿ၊ ထိုသာမဏေအား:။ အဘိက္ခဏံ၊ မပြတ်။ ညတိဒါယကာ၊ အဆွေအမျိုး
ဒါယကာတို့သည်။သန္တိကံ၊ အထံ၌။ အာဝန္တာ၊ လာ၍။ဇထာသလ္လာပံ၊ စကား:
များ:ခြင်:ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ သော၊ ထိုတိဿသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။
မယာ၊ ဝါသည်။ ဣဒ၊ ဤဧဇတဝန်ကျောင်:၌။ ဝသန္တေန၊ နေသော။
ညာတိ-ဒါယကေသု၊ ပေါက်ဖော်ဒါယကာတို့သည်။အာဝန္တာ၊ လာ၍။ ကထေန္တေသု၊
ပြောဆို ကုန်သည်ရှိသော်။ အကထေတုံပိ၊ မပြော မဆိုသဲ့ နေခြင်: ၄ါလည်:။
နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်:။ ဧတေပိ၊ ထိုပေါက်ဖော် သား:ချင်:တို့နှင့်။ သန္ဓိ-
တက္ခ။ ကထာ ပပညွေန ပန၊ စကား:ပြော၍ ကြာမြင့်ခြင်:ဖြင့်ကား:။ အတ္ထေနော
မိမိ၏။ပတိဋ္ဌံ၊ ကိုး:ကွယ်ရာကို။ကာတုံ၊ ပြုခြင်:၄ါ။နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်:။အဟံ၊
ဝါသည်။ သတ္ထုသန္တိကေ။ ဘုရား:အထံ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်:ကို။ ဥဂ္ဂဏှိတွာ၊
သင်ပြီး:၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသေယျံ၊ ဝင်ရမ္ယကား:။ ယံနူန၊ ကောင်:ပါလေစ့။
ဣတိ၊ ဤသို့ ကြံပြီး:သော်။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်၊ သတ္ထာ၏၊ ဘုရား:ထံ၊ ဥပ-
သင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ယာဝအရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သည်
တိုင်အောင်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်:ကို။ ကထာပေတွာ၊ ဟောစေ၍။ ဥပဇ္ဈာယံ၊
ဥပဇ္ဈာယ်ကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်,သင်္ကန်:ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။
ဝိဟာရာ၊ ကျောင်:မှ။နိက္ခမိတွာ၊ထွက်၍။အာသန္နဋ္ဌာနေ၊နီ:သောအရပ်၌။သစ-
ဝယိသာမိ၊ အကယ်၍ နေသည်ဖြစ်အုံ့။ ညာတကာ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။
ပဏ္ဍောသိသန္တိ၊ ပင်ခေါ်ကုန်လတ္တံ့, ဟူ၍။ဝိသ ယောဇနသတံ မဂ္ဂံ၊ ယူဇနာ
တရာ့နှစ်ဆယ် ရှိသော ခရီး:သို့။ အဂမာသိ၊ သွား:လေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။

ကေန ဂါမဒ္ဒါရေန၊ ရွာတံခါး တခုဖြင့်။ဂန္ဓန္ဓော၊သွားသည်ရှိသော်။ ကော်-
မဟလ္လက ပုရိသံ၊ယောက်ျားအို တယောက်ကို။ဒိသွာ မြင်၍။ပုစ္ဆိ၊မေး၏။မဟာ-
ဥပါသက၊ ဒါယကာကြီး။ ဧုမသ္မိံ ပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌။ ဝသန္တာနံ၊ နေသော
သူတို့၏။ အာရညက ဝိဟာရော၊ တောရကျောင်းသည်။ အတ္ထိ ကိံ နုခေါ၊
ရှိသလော။ဧုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ဥတေနဟိ၊ ထိုသို့
ဆိုတဖြီးကား။ မေ၊ ငါ့အား။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ အာစိက္ခာဟိ၊ ကြားပါလော့။ ဧုတိ၊
ဤသို့ဆို၏။ မဟလ္လကဥပါသကသပန၊ ဒါယကာကြီး၏ကား။ တံ၊ ထိုသာမဏေ
ကို။ ဒိသ္မာဝ၊ မြင်၍လျှင်။ ပုတ္တသိနေဟော၊ သားဌ ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းသည်။
ဥဒပါဒိ၊ ဖဝင်ရှားဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။အသ၊ ထိုသာမဏေအား။တတ္ထေဝ၊
ထိုအရပ်၌လျှင်။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ အနာစိက္ခိတ္တာ၊ မကြားမူ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်
ဘုရား။ ဟေ၊လာလတ္တိ။တော၊အရှင်ဘုရားအား။ အာစိက္ခိသာမိ၊ ကြားအံ့။ဧုတိ၊
ဤသို့။ ဂဟေတ္တာ၊ ခေါ်၍။အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေ
သည်။တေန၊ ထိုလူအိုနှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ဂန္ဓန္ဓော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အန္ဓရာ-
မဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ နာနာပုပ္ဖဖလ ပဒ္ဒိမဏ္ဍိတေ၊ အထူးထူးသော အပွင့် အသီး
တို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်ကုန်သော။ ရုက္ခပန္တိတပဒေသေ၊ သစ်ပင်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံ
သော တောင်အရပ်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ဥပါသက၊ ဒါယကာ။အယံ၊ ဤတော
သည်။ ကိံပဒေသောနာမ၊ အဘယ်အရပ် မည်သနည်း။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။
အယံ၊ ဤတောသည်။ ကိံပဒေသောနာမ၊ အဘယ်အရပ် မည်သနည်း။ ဧုတိ-
ပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။သောပိ၊ ထိုဒါယကာသည်လည်း။ အသ၊ထိုသာမဏေအား။
တေသံ၊ထိုတောအုပ် တောင်တို့၏။ နာမာနိ၊ အမည်တို့ကို။ အာစိက္ခန္တော၊ ကြား
လျက်။ အာရညက ဝိဟာရံ၊ တောကျောင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ဘန္တေ၊
အရှင်ဘုရား။ ဧုဒံ၊ ဤအရပ်သည်။ ဖါသုကဋ္ဌာနံ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသော အရပ်
တည်း။ ဧုမေဝ၊ ဤကျောင်း၌လျှင်။ ဝသာဟိတိ၊ နေလော့ဟူ၍။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ကော နာမော၊ အဘယ် အမည်
ရှိသနည်း။ ဧုတိ၊ဤသို့။ နာမံ၊အမည်ကို။ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေးသောကြောင့်။ ဥပါသက၊
ဒါယကာ။အဟံ၊ သည်။ ဝနဝါသိ တိဿောနာမ၊ မှည်၏။ ဧုတိဝတ္ဝေ၊ သော်။
သွေ၊ နက်ဖြန်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ဂါမေ၊ ရွာ၌။တိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။စရိတုံ၊
သွားခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ အပ်၏ဟူ၍။ ဝတ္တာ၊ ၍။ နိဝတ္တိတ္တာ၊ နစ်၍။ အန္ဓော-
ဂါမမေဝ၊ ရွာတွင်းသို့သာလျှင်။ ဂတော၊ သွား၏။ ဝနဝါသိ တိဿောနာမ၊
ဝနဝါသိ တိဿ မည်သော သာမဏေသည်။ ဝိဟာရံ၊ သို့။ အာဂတော၊လာ၏။
တဿ၊ ထိုသာမဏေအား။ ယာဂုဘတ္တာဒိနိ၊ ယာဂုဆွမ်း စသည်တို့ကို။ပဋိယာ-
ဒေသောတိ၊စိရင်ကုန်လေ့ဟူ၍။မနုဿာနံ၊ လူတို့အား။ အာရောစေသိ၊ကြား၏။

သာမဏေရော၊သာမဏေသည်။ပဌမမေဝ၊ရှေးဦးကလျှင်။တိသောနာမဟုတ္တာ၊ တိသ အမည်ရှိသည်ဖြစ်၍။တဘော၊ထို့နောင်မှ။ပိဏ္ဍပါတ ဒါယက တိသော၊ ပိဏ္ဍပါတ ဒါယက တိသ အမည်ရင်း။ ကမ္မလ ဒါယက တိသော၊ ကမ္မလ ဒါယက တိသ အမည်ရင်း။ ဝနဝါသီ တိသော၊ ဝနဝါသီ တိသ အမည်ရင်း။ ဧတိ၊ သို့။တိကိနာမာနိ၊ အမည်သုံးပါးတို့ကို။လဘိတ္တာ၊ရ၍။သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ် အတွင်း၌။ စတ္တာရိနာမာနိ၊ အမည်လေးပါးတို့ကို။ လဘိ၊ ရ၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ပုနဒိဝသေ၊မိုးသောက်သောနေ့၌။ ပါတော၊ စောစောစီးစီး။ တံဝါမံ၊ ထိုရွာသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဘိက္ခုံ၊ ဆွမ်းကို။ဒတ္တာ၊ လှူ၍။ဝန္ဒိ သု၊ရှိခိုးကုန်၏။သာမဏေရော၊သာမဏေသည်။ သုဒိတာ၊ ချမ်းသာကုန်သည်။ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ။ မုစ္စထ၊ လွတ်ကုန်လော့။ ဧတိအာဟာ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကော မနုဿောပိ၊ လူတယောက်မျှ သည်လည်း။ တဿ၊ ထိုသာမဏေအား။ ဘိက္ခုံဒတ္တာ၊ ဆွမ်းလှူ၍။ ပုန၊တဘန်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။သမ္ဘေ၊ ခင်ပွန်းသော သူတို့သည်။ ဩလောကေန္တာဝ၊ သာမဏေကို ကြည့်ကုန်၍လျှင်။အဋ္ဌံသု၊ နေကုန် ၏။သောပိ၊ ထိုတိဿသည်လည်း။ အတ္တနော၊၏။ ယာဝနမတ္တမေဝ၊ မျှလောက် ရုံသော ဆွမ်းကိုလျှင်။ ဂဏ္ဍိ၊ခံ၏။သကလဂါမဝါသိနော၊ အလုံးစုံရွာသူတို့သည်။ တဿ၊ ထိုတိဿ၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ဥရေန၊ ရင်ဖြင့်။ နိပ္ပဇ္ဇိတ္တာ၊ ဝပ်၍။ ဘဒန္တ၊ အရှင်ဘုရား။တုမှေသု၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ဇုမ်ံ တေမာသံ၊ ဤဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး။ ဇုဝ၊ ဤကျောင်း၌။ ဝသန္တေသု၊ နေကုန်သည် ရှိသော်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တိကိ သရဏာနိ၊ သရဏဂုံ သုံးပါးတို့ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ပဌမ-သိဒ္ဓလသု၊ ငါးပါးသိလတို့၌။ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ တေမာသသ၊ ဝါတွင်းသုံးလ ၏။အဋ္ဌင်ဥပေါသထကမ္မာနိ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော ဥပုသ်တို့ကို။ ဥပဝသိဿာမ၊ သုံး၍နေကုန်အံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ရင်း။ဇုဝ၊ ဤကျောင်း၌။ ဝသနတ္ထာယ၊ နေခြင်းငှါ။ ခနာ၊ ငါတို့အား။ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ရင်း ခလျှာက်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ဥပကာရံ၊ကျေးဇူးကို။သလ္လက္ခေတ္တာ၊ ၍။ တေသံ၊ ထို ဒါယကာတို့အား။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဒတ္တာ၊၍။ နိဗဒ္ဓံ၊ ပြတ်၊ တဒဟေ၊ ထို ရွာ၌လျှင်။ ပိဏ္ဍပါတစာရံ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်းကို။စရိ၏။ ဝန္ဒိတဝန္ဒိတဂ္ဂဏေစ၊ ရှိခိုးဆဲ ရှိခိုးဆဲ ခဏ၌လည်း။ သုခိတာ ဟောထ၊ ဒုက္ခာ-မုစ္စထာတိ၊ မုစ္စထဘုရား၏။ ပဒဒ္ဒယမေဝ၊ ပုဒ်နှစ်ခုကိုသာလျှင်။ ကထေတ္တာ၊ ဟော၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲ့၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ပဌမ-မာသဿ၊ ရှေးဦးလကိုရင်း။ဒုတိယမာသဿ၊ ဒုတိယလကိုရင်း။ဝိတိနာမေတ္တာ၊ လွန်စေ၍။ တတိယမာသေ၊ သီတင်းကျွတ်လသည်။ ဂစ္ဆန္တေစ၊ ရောက်သော်လျှင်။

သဟပဋိသန္ဓိဒါဟိ၊ ပဋိသန္ဓိဒါတို့နှင့် တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။ (ဥပဇ္ဈာယောမှာစပ်။) ပဝါရေတွာ၊ ပဝါရကာဖြို့၍။ ဝုတ္ထာဿကာလေ၊ ဝါကျွတ်သောအခါ၌။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာသည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဝန္ဒိတွာ၊ ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တိဿ သာမဏေရဿ၊ တိဿသာမဏေ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဂန္ဓ၊ သွားချေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ သော၊ ထိုသာရိပုတ္တရာ

သည်။ အတ္တနော ပရိဝါရေ၊ မိမိအခြံအရံဖြစ်ကုန်သော။ ပဉ္စသတေ ဘိက္ခူ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ပက္ကန္တော၊ ဘဲသည်ရှိသော်။ အာဝုသော-မောဂ္ဂလာန၊ ငါ့ရှင် မောဂ္ဂလာန်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တိဿသာမဏေရဿ၊ တိဿ သာမဏေ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာမိ၊ သွားအံ့ဟု၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ မဟာ-မောဂ္ဂလာနတ္ထေရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ ဂန္ဓာမိ၊ လိုက်အံ့ဟု၍။ ပဉ္စဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ရဟန်းငါးရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ တေနုပါယေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်။ မဟာကဿပတ္ထေရော၊ ရှင်မဟာ ကဿပ မထေရ် လည်းကောင်း။ အနုရုဒ္ဓ-တ္ထေရော၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်လည်းကောင်း။ ဥပါလိတ္ထေရော၊ ဥပါလိမထေရ်လည်း ကောင်း။ ပုဏ္ဏတ္ထေရော၊ ပုဏ္ဏမထေရ်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ အစရှိကုန်သော်။ သဒ္ဓေ မဟာသာဝကာ၊ အလုံးစုံသော မဟာသာဝက တို့သည်။ ပဉ္စဟိ ပဉ္စဟိ-ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ငါးရာငါးရာကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိက္ခမိံသု၊ ထွက်ကုန်၏။ သဒ္ဓေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ မဟာသာဝကာနံ၊ မဟာ သာဝကတို့၏။ ပရိဝါရာ၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော။ * စတ္တာရိ ဘိက္ခုသဟဿာနိ၊ လေးထောင်သော ရဟန်းတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ သည်။ ဝိသ ယောဇနသတ မဂ္ဂံ၊ ယူဇနာ တရာ့နှစ်ဆယ်ရှိသော ခရီးသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဝေါစရဂါမံ၊ ဆွမ်းခံရွာတွင်းသို့။ သမ္ပတ္တော၊ ရောက်သည် ရှိသော်။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေ၏။ နိဗဒ္ဓုပဋ္ဌာကော၊ မပြတ် အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ ဒ္ဝါရေယေव၊ ရွာတံခါး၌ သာလျှင်။ ဒိသ္သာ၊ မြင်၍။ ပစ္ဆုဂ္ဂန္ဒွာ၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ ဝန္ဒိ၊ ရှိခိုး၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုဒါယကာကို။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ ဣမသ္မိံ ပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌။

---

* စတ္တာလီသ ဘိက္ခုသဟဿာနိ (ဆဋ္ဌ)

အာရညက ဝိဟာရော၊ တောကျောင်းသည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သတိကွဲကော၊ ရဟန်းရှိသလော။ အတိကွဲကော၊ ရဟန်းမရှိသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သတိကွဲကော၊ ရဟန်းရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌။ ကောနာမော၊ အဘယ်မည်သော ရဟန်းသည်။ ဝသတိ၊ နေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝနဝါသိ-တိသော၊ ဝနဝါသီ တိဿ နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ နော၊ ငါတို့အား။ အာစိက္ခ၊ ကြားလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဟုမ္မေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ကော၊ အဘယ်သို့ သွားကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သာမဏေရသ၊ သာမဏေ၏။ သန္ဓိကံ၊အထံသို့။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ သြလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဓမ္မသေနာပတိ ရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ အာဒိ ကတွာ၊ အစပြု၍။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ မဟာသာဝကော၊ မဟာသာဝကတို့ကို။ သဠာနိတွာ၊ ၍။ သော၊ထိုဒါယကာသည်။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်ဘဲ။ ဒိတိယာ၊ ဝိတိဖြင့်။ ဖုဋ္ဌသရီရော-ဟုတွာ၊ တွေ့သော ကိုယ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တာဝ တိဋ္ဌထ၊ ရပ်ပါကုန်ဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ သာရိပုတ္တတ္ထေရံ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို။ အာဒိ ကတွာ၊ အစပြု၍။အယျာ၊အရှင်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ အသီတိမဟာသာဝကာ၊ ဤအသီတိ မဟာသာဝကတို့သည်။ အတ္ထနော အတ္ထနော ပရိဝါရေဟိ၊ မိမိမိမိ အခြံအရံတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ၊ တကွ။ သာမဏေရသ၊ သာမဏေ၏။ သန္ဓိကံ၊အထံသို့။ အာဂတာ၊ လာကုန်၏။ မဠ္ဠ ဝိဋ္ဌ ပစ္ဆတ္ထရဏ ဒီပတေလာဒိနိ၊ညောင်စောင်း အင်းပျဉ် အိပ်ရာခင်း ဆီမီး စသည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ ယူ၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ နိက္ခမထ၊ ထွက်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ဤသို့။ ဥဿ္ဘေ ၊သေသိ၊ ကြွေးကြော်၏။မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျင်။ မဠ္ဠာဒိနိ၊ ညောင်စောင်း စသည်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ထေရာနံ၊မထေရ်တို့၏။ပဒါနုပဒိကာ၊ ခြေရာကိုအစဉ်မှီးလျက်။ ဟုတွာ၊ ၍။ ထေရေဟိ၊ မထေရ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ယော၀၊ တကွပင်လျှင်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ပဝိသိ သု၊ ဝင်ကုန်၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ ဘိက္ခု-သံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ သဠာနိတွာ၊ သိ၍။ ပဒ္ဓိပါဒ္ဓိယာနံ၊ အစဉ်အတိုင်း လာကုန်သော။ မဟာထေရာနံ၊ မထေရ်ကြီးတို့၏။ ပတ္တစီဝရာနိ၊ သပိတ်သင်္ကန်းတို့ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဝတ္တံ၊ ဝတ်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ထေရာနံ၊ မထေရ်တို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ သံဝိဒဟန္တဿ၊ စီရင်စဉ်။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်

သက်ိန်းကို။ ပဋိသာမေန္တသော၀၊ သိမ်ိုးစဉ်လျှင်။ တဿ၊ ထိုသာမဏေအား။ အန္ဓကာရော၊ ညဉ့်အမှိုက်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာတို့ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ ဂန္ဓယ၊ သွားလေကုန်။ တုမ္မာကံ၊ သင်တို့အား။ အန္ဓကာရော၊ ညဉ့်မှိုက်ခြင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဇ္ဇ၊ယနေ့။ဓမ္မဿ ဒိ၀သော၊တရားနာအံ့သော နေ့တည်း။မယံ၊ငါတို့သည်။ နဂမိဿာမ၊ မသွားကုန်အံ့။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏိဿာမ၊ နာကုန်အံ့။ ဧဝတော၊ ဤနေ့မှ။ပဋ္ဌေ၊ ရှေး၌။ ဓမ္မဿ၀နံပိ၊ တရားနာခြင်းသည်လည်း။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတဖြိုးကံ့။ သာမဏေရ၊ သာမဏေ။ ဒီပံ၊ ဆီမီးကို။ ဇာလေတွာ၊ ညှိ၍။ ဓမ္မဿ၀နဿ၊ တရားနာခြင်း၏။ကာလံ၊ အခါကို။ ဃောသေဟိ၊ ကြွေးကြော်လော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ တထာ၊ ထိုမထေရ်ဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသာမဏေကို။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ တိဿ၊ တိဿ။ တ၀၊ သင်၏။ ဥပဇ္ဈာ၀ကာ၊ အလုပ်အကျွေးတို့သည်။ ဓမ္မံ သောတုကာမာ၊ တရားနာလိုကုန်သည်။အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတိ ဝဒန္တိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုဒါယကာတို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေဟိ၊ ဟောလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဥပါသကာ၊ဒါယကာတို့သည်။ကေ၀ဟာ၊ရေနေ၀၊ တဖြိုင်နက်သာလျှင်။ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အယျော၊ အရှင်ဖြစ်သော သာမဏေသည်။ သုခိတာ ဟောထ၊ ဒုက္ခာ မုစ္စထာတိ၊ မုစ္စထဟူ၍။ ဧမာနိ-ဒ္ဒေပဒါနိ၊ ဤနှစ်ပုဒ်တို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အညံ ဓမ္မကထံ၊ တပါးသော တရားစကားကို။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အညံ ဓမ္မကထိကံ၊ တပါးသော ဓမ္မကထိကကို။ ဒေထာတိ၊ ပေးပါကုန်လော့ဟူ၍။ ဝဒိံသု၊ဆိုကုန်၏။ ကဿာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဝဒိံသု၊ ဆိုကုန်သနည်း။ သာမဏေရောပန၊ သာမဏေသည်ကား။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တောပိ၊ ရောက်၍လည်း။ တေသံ၊ ထိုဒါယကာတို့အား။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ နေ၀ ကထေသိ၊ မဟောရသေး။ ဧတိတဿာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝဒိံသု၊ ဆိုကုန်၏။

တဒါပန၊ ထိုအခါ၌ကား။ နံ၊ ထိုသာမဏေကို။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ သာမဏေရ၊ သာမဏေ။ ကထံပန၊ အဘယ့်ကြောင့်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ကထံပန၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဒုက္ခာ မုစ္စန္တိ၊ ဆင်းရဲမှ လွတ်ကုန်သနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဧမေသံ ဒ္ဒိန္နံပဒါနံ၊ ဤနှစ်ပုဒ်တို့၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ နော၊ ငါတို့အား။ ကထေဟိ၊ ဟောလော့။ ဧတိအာဟ၊

ဤသို့ဆိုဏ်။သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဧကတိ၊ ဤသို့ ဝန်ခံလျက်။ စိတ္တဒိဋ္ဌိ၊ ဆန်းကြယ်သောယင်ကို။ ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ ဓမ္မာသနံ၊တရားဟောပလွင့်သို့။အာရုယှ၊ တက်၍။ပဠွဟိ နိကာယေဟိ၊ နိကာယ် ငါးပါးတို့မှ။ အတ္ထဿ၊ အကျိုးကို လည်းကောင်း။ ကာရဏဿ၊ အကြောင်းကို လည်းကောင်း။ အာဟရိတ္တာ၊ ဆွဲငင်၍။ ဃန ဝဿံ၊ တခဲနက်သော မိုးသည်။ ဝဿန္တော၊ ရွာသည်ရှိသော်။ စာတုဒ္ဒီပက မဟာမေဃောဝိယ၊ လေးကျွန်းလုံး၌ ရွာသောမိုးကြီးကဲ့သို့။ ခန္ဓ ရာတု အာယတန ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မေ၊ ခန္ဓာ ဓာတ် အာယတန ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့ကို။ ဝိဘဇန္တော၊ ဝေဘန်လျက်။ အရဟတ္တ-ဂုဏ္ဍေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်အထွတ်ဖြင့်။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေတွာ၊ ဟောမြဲ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေဝံ၊ ထို။ အရဟတ္တ ပတ္တသ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သောသူအား။ သုခံ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တောယေဝ၊ ရောက်သောသူသည်သာလျှင်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ။ မုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ သေသ ဇနာ၊ အရိယာမှ ကြွင်းသော ပုထုဇဉ်တို့သည်။ ဇာတိဒုက္ခာဒီဟိစေဝ၊ ဇာတိဒုက္ခစသည်တို့မှ လည်းကောင်း။ နိရယဒုက္ခာဒီဟိစ၊ နိရယဒုက္ခ စသည်တို့မှလည်း။ နပရိမုစ္စန္တိ၊ မလွတ်ကုန်။ ဧကတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သာမဏေရ၊သာမဏေ၊ သာဓု၊ ကောင်း၏။ တေ၊ သင်၏။ ပဋိဘာဏော၊ဆိုခြင်းသည်။ သုကထိတော၊ ကောင်းစွာ ဆိုခြင်းတည်း။ ဧဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သရ-ဘည်၊ သရဘညကို။ ဘဏာဟိ၊ ရွတ်လော့။ ဧကတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထို သာမဏေသည်။ သရဘညံ ပါ၊ ပါဠိရွတ်ခြင်းကိုလည်း။ ဘဏိ၊ ဆို၏။ အရဏေ၊ အရဏ်သည်။ ဥဋ္ဌဟိတ္တာ၊ တက်သည်ရှိသော်။ သာမဏေရ၊သ၊ သာမဏေ၏။ ဥပဇ္ဈာဂ မနုဿာ၊ အလုပ်အကျွေးလူတို့သည်။ ဒ္ဝေဘာဂါ၊ နှစ်တို့ရှိကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ နော၊ ငါတို့သည်။ ဧကတော၊ ဤမှ။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝေရ္ဗပေါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ကက္ခဠော၊ ခက်ထန်သောသူကို။ နဒ ဒ္ဒပုဗ္ဗေ၊ မမြင်စဘူး။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဝေရ္ဗပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ ဇာနန္တော၊ သိလျက်။ ဘွောကံ ကာလံ၊ ဤမျှကာလတိုင်အောင်။မာတာပိတုဌာနေ၊ မိဘအရာ၌။ဌတွာ၊ တည်၍။ ဥပဇ္ဈာဟန္တာနံ၊ လုပ်ကျွေးကုန်သော။ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား။ ကေဝိ-ဓမ္မပဒံ၊ တခုသော တရားပုဒ်ကိုလည်း။ ကထံနာမ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ နကထေသိ၊ မဟောဘဲ နေလေတိသနည်း။ ဧကတိကုဠ်ုံ ဆု၊ ဤသို့ အမျက်ထွက်ကုန်၏။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ နော၊ ငါတို့သည်။ လာဘာဝတ၊ ရတော်ပေစွတကား။ ယေမယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်။ ဝေရ္ဗပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဘဒန္တံ၊ ကောင်းသော။ ဂုဏ်ဝါ၊ ကျေးဇူးရှိသည်ကို လည်းကောင်း။

အဂုဏ်ဝါ၊ ကျေးဇူးမရှိသည်ကိုလည်းကောင်း။အဇာနန္တာပိ၊ မသိကုန်ဘဲလည်း။ ဥပဇ္ဈာယိမှ၊ လုပ်ကျွေးရကုန်၏။ ဇုဒါနိစ ပန၊ ယခုတမူကား။အသ၊ ထိုသာမဏေ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှါ။ လဘိမှာတိ၊ ရကုန်၏ ဟူ၍။ တုဿိ ံသု၊ နှစ်သက်ကုန်၏။

သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေါပိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ ပစ္ဆာ-သမယေ၊ မိုးသောက်ထအခါ၌။ လောကံ၊ ကျွတ်ထိုက်သောသတ္တဝါကို။ ဝေါ-လောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ဝနဝါသီ တိဿသ၊ ဝနဝါသီ တိဿ သာမဏေ၏။ ဥပဇ္ဈာကေ၊ အလုပ်အကျွေးတို့ကို။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ဉာဏဇာလသ၊ ဉာဏ်တော်ကွန်ရက်၏။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပရိဗ္ဗေ၊ ဝင်လာ သည်တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ကိ ံနုခေါ ဘဝိဿတိတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်လတ္တံ့ နည်း ဟု။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ဇုမမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဥပ-ဓာရေသိ၊ သိတော်မူ၏။ ဝနဝါသီ တိဿ သာမဏေရသ၊ ဝနဝါသီ တိဿ သာမဏေ၏။ ဥပဇ္ဈာကာ၊ အလုပ်အကျွေးဖြစ်ကုန်သော။ ကေစ္စေ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ တုဋ္ဌာ၊ နှစ်သက်ကုန်၏။ ကေစ္စေ၊ အချို့သော သူတို့သည်။ ကုဒ္ဓါ၊ အမျက် ထွက်ကုန်၏။ မယံ ံ ပုတ္တသ၊ ငါ့သား ဖြစ်သော။ သာမဏေရသ ပန၊ သာမဏေအား၊ ကုဒ္ဓါ၊ အမျက်ထွက်သော သူတို့သည်။ နိရယ ဘာဂိနော၊ ငရဲအတို့ ရှိကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်တော်မူလျက်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဂန္တ္ဗမေဝ၊ သွားအပ်သည် သာလျှင်တည်း။ မယိဂတေ၊ ငါကြွသည်ရှိသော်။ သဒ္ဓေါ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ် ကုန်သော။ တေ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်။ သာမဏေရေ၊ သာမဏေ၌။ မေတ္တာစိတ္တံ၊ မေတ္တာစိတ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပွားစေ၍။ ဒုက္ခာ၊ဆင်းရဲမှ။ မုစ္စိဿန္တိ၊ လွတ်ကုန်လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့သိတော်မူ၏။ တေဝ ိ မနုဿာ၊ ထိုလူတို့ သည်လည်း။ ဘိက္ခုသံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ နိမန္တေတွာ၊ဘိတ်၍။ဂါမံ၊ ရွာသို့။ဂန္တွာ၊ သွား၍။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ကာရေတွာ၊ဆောက်၍။ယာဂုဘတ္တာဒိနိ၊ ယာဂုဆွမ်း စသည်တို့ကို။ သမ္ဘာ-ဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညပေတွာ၊ ခင်း၍။သံဃဿ၊ သံဃာ၏။ အာဂမနံ ံ မဂ္ဂံ၊ လာခဲ့သောခရီးကို။ ဩလောကေန္တာ၊ ကြည့်ကုန် လျက်။ နိသိဒိ ံသု၊ နေကုန်၏။ ဘိက္ခူပိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ သရိရ ပဋိဇဂ္ဂနံ၊ ကိုယ်, လက်သုတ်သင်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊၍။ဘိက္ခာစာရဝေလာယ၊ဆွမ်းခံ သွားအံ့ သောအခါ၌။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိသန္တာ၊ ဝင်ကုန်သည် ရှိသော်။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ ပုစ္ဆိ ံသု၊ မေးကုန်၏။ တိဿ၊ တိဿ သာမဏေ။ အမှေဟိ၊ ငါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ အာဂမိဿသိကိ ံ၊ လိုက်လာ အံ့လော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မူကား။ ပစ္ဆာ၊ နောက်မှ။ အာဂမိဿသိကိ ံ၊

လာအုံ့လော။ ဧုတိ၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဂမန ဝေလာယမေဝ၊ သွားနေကျဖြစ်သော အခါ၌ သာလျှင်။ အာဂမိဿာမိ၊ လိုက်လာအုံ့။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။တုမ္ဟေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဂစ္ဆထ၊ ကြွလေကုန်လော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်, သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝပိသိ ံသု၊ ဝင်ကုန်၏။

ဩ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနသ္မိं ယေဝ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌သာ လျှင်။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ပါရုပိတ္မာ၊ ရုံ၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂေစိတ္တာကွဇဂေနေဝ၊ စိတ္တာကွဇက ဘုရားဖြင့်သောလျှင်။ ဂန္ဓာ၊ ကြ၍။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဋ္ဌိတမေဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်တော်ကို။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ အာဂတောတိ၊ ကြွလာ၏ဟု။ သကလဂါမေ၊ ရွာအလုံးစုံသည်။ သံခုဘိတ္မာ၊ ချောက်ချား၍။ ဧက ကောလာဟလော၊ တပြိုင်နက် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သည်။အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဥဒဂ္ဂစိတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဗုဒ္ဓပမုခံ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ဘုရား အမှူးရှိသော ရဟန်း သံဃာကို။ နိသီဒါပေတ္မာ၊ နေစေ၍။ ယာဝုံဒတ္မာ၊ ယာဂုလှူပြီး၍။ ခဇ္ဇကံ၊ ခဲဘွယ်ကို။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ ဘတ္တေ၊ ဆွမ်းဘုန်းပေးခြင်းသည်။ အနိဋ္ဌိတေ-ယေဝ၊ မပြီးမီလျှင်။ အန္တောဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့။ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ ဂါမဝါသိနော၊ ရွာသူရွာသားတို့သည်။နိဟရိတ္မာ၊ဆွမ်းကို ရှေးရှုဆောင်၍။ တဿ၊ထိုသာမဏေ အား။ သတ္ကစ္စံ၊ရိုသေစွာ။ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ သော၊ ထိုသာမဏေ သည်။ ယာပနမတ္တံ၊ မျှလောက်ရုံ။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရား အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ဥပနာမေသိ၊ ကပ်၏။သတ္ထာ၊ ဘုရား သည်။ တိဿ၊ တိဿ။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ပသာရေတ္မာ၊ဆန့်၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ။ တဝ၊ သင်၏။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေ၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ပဿ၊ မြင်၏လော။ဧုတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူလျက်။ ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာအား။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။သတ္ထုဟတ္ထဒတာ၊ ဘုရားလက်တော်မှ။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေအား။ ဒတ္မာ၊ ပေး၍။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပတ္တဋ္ဌာနေ၊ ရောက်သောနေရာ၌။ နိသီဒိသ္မာ၊ နေ၍။ဘတ္တကိစ္စံ၊ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကရောဟိတိ၊ပြုလေလော့ဟု။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဂါမဝါသိနော၊ ရွာသူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓပမုခံ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ဘုရား အမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို။ ပရိဝိသိတ္မာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊

ရှိခိုး၍။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ယာစိ သု၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကရောန္တော၊ ပြုတော်မူလျက်။ ဧတံ-အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ လာဘာဝတ၊ ရတော်စွတကား။ ယေတုမှေ၊ အကြင်သင်တို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ကုလူပကံ၊ ဆရာဖြစ်သော။သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာကိုလည်းကောင်း။ မောဂ္ဂလာနံ၊ မောဂ္ဂလာန်ကိုလည်းကောင်း။ ကဿပံ၊ ကဿပကို လည်းကောင်း။ အနုရုဒ္ဓံ၊ အနုရုဒ္ဓါကို လည်းကောင်း။ ဇုတိ၊ဤသို့ အစရှိကုန်သော။ အသီတိ မဟာသာဝကေ၊ ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကတို့ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ လဘထ၊ရကုန်၏။ အဟံပိ၊ ဝါဘုရားသည်လည်း။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ကုလူပကမေဝ၊ ဆရာဖြစ်သော သာမဏေကိုသာလျှင်။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အာဂတော၊ လာ၏။ ဇုတံ၊ ဤသာမဏေကို။ နိဿာယေဝ၊ မှီ၍သာလျှင်။ လဒ္ဓံ၊ရအပ်သော။ ဗုဒ္ဓဒဿနံပိ၊ ဘုရားအား ဖူးမြင်ခြင်းကိုလည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ လာဘာဝတ၊ ရတော်ကုန်စွတကား။ ဝေါ၊ သင်တို့သည်။ သုလဒ္ဓံ၊ ကောင်းစွာရအပ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ မိန့်တော်မူ၏။ မနုဿာ၊လူတို့သည်။ စိန္တယိ သု၊ တြေးကုန်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ ဗုဒ္ဓါနဉ္စေဝ၊ ဘုရားတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဘိက္ခုသံဃဿစ၊ ရဟန်းသံဃာကို လည်းကောင်း။ လာဘာ၊ ရခြင်းသည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိပေစ္ခ။အမှာကံ၊ တို့အား။ အာရာမန-သမဏ္ဍံ၊ နှစ်သက်ဘွယ်ကောင်းသော။ အယံ၊ အရှင်ကို။ ဒဿနာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ လဘာမ၊ ရကုန်၏။(ရကုန်အံ့,လည်းဟူ။) အသ၊ ထိုအရှင်အား။ ဒေယ္ယ-ဓမ္မဉ္စ၊ လှူတွယ်ဝတ္ထုကိုလည်း။ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှါ။ လဘာမ၊ ရကုန်၏။ (ရကုန်အံ့, လည်းဟူ။)ဇုတိ၊ ဤသို့။ သာမဏေရသ၊ သာမဏေအား။ ကုဒ္ဓါ၊ အမျက်ထွက်ကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တုသိ သု၊ နှစ်သက်ကုန်၏။ တုဋ္ဌာ၊ နှစ်သက်ကုန်ပြီးသော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ဘိယ္ယောသောမတ္တာယ၊ ရှေးထက်လွန်စွာ။ ပသီဒိ သု၊ ကြည်ညိုကုန်၏။ အနုမောဒနာစသာနေ၊ အနုမောဒနာဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့ကို။ ပါပုဏိ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဥဋ္ဌာယာသနာ၊နေရာမှ ထတော်မူ၍။ ပက္ကာမိ၊ ကြ၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ အနု-ဂန္တွာ၊ ဝိုလိုက်၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ နိဝတ္တိ သု၊ ပြန်လေကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ သာမဏေရေန၊ သာမဏေနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂစ္ဆန္တော၊ သွားစဉ်။ သာမဏေရ၊ သာ မဏေ။အယံ ပဒေသော၊ဤအရပ်သည်။ကောနာမောအာယ အမည်ရှိသနည်း။ အယံ ပဒေသော၊ သည်။ ကောနာမော၊ နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆေ၊ ၌။ တဿ၊ ထိုသာမဏေအား။ ဥပါသကေန၊ သည်။ ဒဿိတ ပဒေသော၊

ညွှန်ပြသောအရပ်တို့ကို။ မဝှသရေန၊ သာယာသောအသံဖြင့်။ ပုန္တွန္ကော၊ လျက်။ အဂမာသိ၊ လေ၏။ သာမဏေရောဝိ၊ သည်လည်း။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံ၊ ဤအရပ်သည်။ ဇုတ္ထုန္နာမော၊ ဤအမည်ရှိ၏။အယံ၊ ဤအရပ်သည်။ ဇုတ္ထုန္နာမော၊ ဤအမည်ရှိ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ အာစိက္ခမာနော ဝ၊ ကြားလျက်သာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုတိသ၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂန္တွာ၊ ရောက်၍။ ပဇ္ဇတ မတ္ထကံ၊ တောင်ထိပ်သို့။ အဘိရှုဟိ၊ တက်၏။ တတ္ထ၊ ထိုတောင်ထိပ်၌။ ဌိတာနံပန၊ နေသော သူတို့အား။ မဟာသမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒြာသည်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တိဿ၊ တိဿသာမဏေ။ ပဇ္ဇတ မတ္ထကေ၊ တောင်ထိပ်၌။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ဇုတောစိတောစ၊ ထိုမှ ဤမှလည်း။ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ပဿသိ၊ မြင်သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မဟာသမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒြာကို။ ပဿာမိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မဟာ-သမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒြာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒုက္ခိတ ဒုက္ခိတ ကာလေ၊ အလွန်ဆင်းရဲ အလွန်ဆင်းရဲသောအခါ၌။ရောဒန္တ သ၊ ငိုသည်ရှိသော်။စတ္တုဟိ မဟာသမုဒ္ဒေဟိ၊ လေးစင်းကုန်သော သမုဒ္ဒြာ ရေတို့ထက်။ အတိရေက တရေန၊ အထူးသဖြင့် လွန်သော။ အသုနာ၊ မျက်ရည်သည်။ဘရိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဇုတိဇုဒံ၊ ဤအခြင်းအရာကို။စိန္တေသိ၊ ကြံမိ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။တိဿ၊ တိဿသာမဏေ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ ဘော်၊ ဤသို့ ကြံခြင်းသည်။ ဘော်၊ အမှန်သာလျှင် ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကား ဆင့်စွ။ ဧကကသ သတ္တသ၊ တယောက် တယောက်သော သတ္တဝါ၏။ဒုက္ခိတ ကာလေ၊ အလွန်ဆင်းရဲသော အခါ၌။ပဠုရိတအသုနိ၊ ယိုစီးသောမျက်ရည်တို့သည်။စတ္တုဟိ မဟာသမုဒ္ဒေဟိ၊ သမုဒ္ဒြာလေးစင်းရေတို့ထက်။ အတိရေကတရာနေဝ၊အထူးသဖြင့် မျှားကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ဇုဒဠ္ဍပန၊ ဤစကားကိုလျှင်။ ဝတ္တွာ၊ မိန့်၍။ ဇုမံ-ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

သမ္ဘ၊ ကောင်းသော သဘောရှိသော သာမဏေ။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်။ ဖုဋ္ဌဿ၊ တွေ့သော။ နရဿ၊ သတ္တဝါအား။ သောစနာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော မျက်ရည်တို့သည်။ စတ္တသု သမုဒ္ဒေသု၊ သမုဒ္ဒြာလေးစင်းတို့၌။ ဇလံ၊ ရေသည်။ပရိတ္တကံ၊ နည်း၏။ တတော၊ ထို့ထက်။ အနပ္ပကံ၊ အတိုင်းမသိသော။ အဿုဇလံ၊ မျက်ရည်သည်။ ဗဟုံ၊ မျှား၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်း-ကြောင့်။ တုဝံ၊ သင်သည်။ ပမဇ္ဇသိ၊ မေ့လျော့တိသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသာမဏေကို။ ပုန၊ တဘန်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တိဿ၊ တိဿ။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ဝသသိ၊ နေသနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား။ ဧမသ္မိံ ပန္တာရေ၊ ဤတောင်ဝှမ်း၌။ ဝသာမိ၊ နေ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တတ္ထပန၊ ထိုတောင်ခေါင်း၌ကား။ ဝသန္တော၊ နေစဉ်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ စိန္တေသိ၊ ကြံသနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။မရန္တေန၊သေသဖြင့်။ဧမသ္မိံ ဌာနေ၊ဤအရပ်၌။ ကတသ-သရီရ နိက္ခေပသဒိ၊ ကိုယ်ကိုပစ်ခြင်းကို ပြုခြင်း၏။ ပရိစ္ဆေဒေါ၊ အဝိုင်းအခြား သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟု၍။ စိန္တေသိံ၊ ကြံမိပါ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တိဿ၊ တိဿ။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ တိဿ၊ တိဿ၊ ဧတံ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဧဝံ၊ကြံတိုင်းမှန်၏။ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဧမေသံ သတ္တာနံ၊ဤသတ္တဝါတို့၏။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။နိပ္ပဇ္ဇိတ္တာ၊ အိပ်၍။ အမတဌာနံနာမ၊ သေရာမဟုတ်သော အရပ်မည်သည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိဟု။ ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၏။

အသ္မိံ ပဒေသေ၊ ဤအရပ်၌။ ဥပသာဠကာ နာမာနိ၊ ဥပသာဠကာ အမည်ချည်း တွင်ကုန်သော။ စတုဒ္ဒသ သဟဿာနိ၊ တသောင်းလေးထောင်သော အကောင်တို့ကို။ ဒဿာနိ၊ သင်္ဂြိဟ်အပ်ကုန်၏။ လောကေ၊ လောကာ၌။ အနာမတံ၊ မသေဘူးသော အရပ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ယမ္ပိ၊ အကြောင်အရပ်၌။ သစ္ဆဋ္ဌ၊ သစ္စာလေးပါး သည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မောစ၊ လောကုတ္တရာ တရားသည် လည်းကောင်း။ အဟိ သာစ၊ မည်ဦးဆဲခြင်းသည် လည်းကောင်း။ သံယမောစ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ဒမောစ၊ ဆုံးမခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။တေ၊ဤအရပ်ကို။ အရိယာ၊သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏။ လောကေ၊ လောကာ၌။ တေ သော၊ ဤအရပ်သည်။ အနာမတံ၊ မသေဘူးသောအရပ်တည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ။(နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောအရပ်ကို ယူ)

ဒုကနိပါတေ၊ ဒုကနိပါတ်၌။ ဧမံ ဥပသာဠကာ ဇာတကံ၊ ဤဥပသာဠကဇာတ်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ သရီရ နိက္ခေပံ၊ ကိုယ်ကို ပစ်ချခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ပြု၍။မရန္တေသု၊ သေကုန်သောသူတို့တွင်။အမတ-ပုဗ္ဗပဒေသေ၊ မသေဘူးသောအရပ်၌။ မရန္တောနာမ၊ သေသောသူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုပြီးအံ့။ ပန၊ မသေဘူးသောအရပ်၌ သေဘူးသည်ကို ဆိုဦးအံ့။ အာနန္ဒတ္ထေရ သဒိသာ၊ အာနန္ဒာနှင့်တူသော သူတို့သည်။အမတပုဗ္ဗ-ပဒေသေ၊မသေဘူးသောအရပ်၌။ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်၏။ အာနန္ဒတ္ထေ-ရော၊ အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဝိသ ဝဿ သတိက ကာလေ၊ အသက် တရာ

နှစ်ဆယ်ရှိသောအခါ၌။ အာယုသင်္ခါရံ၊ အာယုသင်္ခါရကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ ပရိကို့ကဘာဝံ၊ ကုန်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ ဘော၊ သိ၍။ ဇရတော၊ ဤနေ့မှ၊သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ပရိနိဗ္ဗာယိဿာ-မိတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့ဟူ၍။ အာရောစေသိ ကိရ၊ ကြားသတတ်။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။သုတ္တာ၊ကြား၍။ ရောဟိနိ နဒိယာ၊ ရောဟနိမြစ်၏။ ဥဘယ တီရ-ဝါသိကေသု၊ကမ်းနှစ်ဘက်၌ နေကုန်သော။မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်။ သြရိမ-တီရ ဝါသိကာပိ၊ ဤမှာဘက်ကမ်းနား၌ နေကုန်သော လူတို့သည်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ ဗဟူပကာရာ၊ များသော ကျေးဇူးရှိကုန်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပရိနိဗ္ဗာယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုလတ္တံ့။ ဇုတိ ဝဒိ သု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ပရတိရ ဝါသိကာပိ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်း၌ နေကုန်သော လူတို့သည်လည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ ဗဟု-ပကာရာ၊ ကျေးဇူးများကုန်၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ပရိနိဗ္ဗာ-ယိဿတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလတ္တံ့။ဇုတိ ဝဒိ သု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တေသံ၊ ထိုလူတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဥဘယ တီရ ဝါသိနော၊ နှစ်ဘက်ကမ်းနား၌ နေကုန်သော လူတို့သည်၊ မယံ၊ ငါ့အား။ ဥပ-ကာရာ၊ ကျေးဇူးရှိကုန်၏။ ဇုမေနာမ၊ဤသူတို့သည်ကား။ အနုပကာရာ၊ကျေးဇူး မရှိကုန်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ နု သက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ အဟံ၊ ဝါသည်။သြရိမ တီရေ၊ဤမှာဘက်ကမ်းနား၌။ သစေ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊အကယ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ပရတိရ ဝါသိနော၊ ထိုမှာဘက်၌ နေကုန်သောလူတို့ သည်။ ဓာတုဂဟဏတ္ထံ၊ ဓာတ်တော်ကိုယူခြင်းငှါ။ တေဟိ၊ ထိုလူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကလဟံ၊ ငြင်းခုံခြင်းခိုက်ရန်ကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ပရတိရေ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်း၌။သစေ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ အကယ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ဖြစ်အံ့။ သြရိမ တီရ ဝါသိနောပိ၊ ဤမှာဘက်ကမ်း၌ နေကုန်သော လူတို့သည်လည်း။ တထာ၊ ထို့အတူ၊ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ ကလဟော၊ ငြင်းခုံခြင်း ခိုက်ရန်သည်။ဥဘုဇ္ဈမာနောပိ၊ ဖြစ်သော်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ နိဿာယေဝ၊ မှီ၍သာလျှင်။ ဥဘုဇ္ဈိဿတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ဂူပသမ မာနောပိ၊ရန်ငြိမ်းသော်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။နိဿာ-ယေဝ၊ မှီ၍သာလျှင်။ဂူပသမိဿတိ၊ရန်ငြိမ်းလတ္တံ့။ ဇုတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ သြရိမ တီရ ဝါသိနောပိ၊ ဤမှာဘက်၌ နေကုန်သော လူတို့သည်လည်း။ မယံ၊ ငါ့အား။ ဥပကာရာ၊ ကျေးဇူးများကုန်၏။ ပရတိရ ဝါသိနောပိ၊ ထိုမှာဘက်၌ နေကုန်သော လူတို့သည်လည်း။ မယံ၊ ငါ့အား။ဥပကာရာ၊ ကျေးဇူးများကုန်၏။ အနုပကာရာ၊ ကျေးဇူးမရှိကုန်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သြရိမ တီရဝါသိနော၊ ဤမှာ ဘက်၌ နေကုန်သော လူတို့သည်။ သြရိမ တီရေယေဝ၊၌သာလျှင်။ သန္ဓိပတန္တု၊

စည်းဝေးစေကုန်သတည်း။ ပရတိရ ဝါသိနှောပါ၊ ထိုမှာဘက်၌ နေကုန်သော လူတို့ သည်လည်း။ ပရတိရေယေဝ၊ ထိုမှာဘက်၌ သာလျှင်။ သန္ဓိပတန္တ၊ စည်းဝေးစေကုန်လော့။ ဤတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ သတ္တမေ-ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ မဇ္ဈေ နဒိယာ၊ မြစ်လယ်၌။ သတ္တတာလ-ပမာဏော၊ ထန်းခုနစ်ဆင့် အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ပလ္လင်္ကေန၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေခြင်းဖြင့်။ နိသိဒိတ္ထာ၊ နေ၍။ မဟာဇနဿ၊ လူအပေါင်း အား။ ဓမ္မံ ကထေတ္ထာ၊ တရားဟောမှ၏။ ဓမ္မ၊ ငါ၏။ သရိရံ၊ ကိုယ်သည်။ မဇ္ဈေ-ဘိဇ္ဇိတ္ထာ၊ ထက်ခြမ်းကွဲ၍။ ဧကောဘာဂေ၊ ထက်ဝက်အတွင်းရှိသော ကိုယ်တခြမ်း သည်။ ဩရိမ တီရေ၊ ဤမှာဘက်၌။ ပတတု၊ ကျစေသတည်း။ ဧကောဘာဂေ၊ ထက်ဝက်အတွင်းရှိသော ကိုယ်တခြမ်းသည်။ ပရတီရေ၊ ထိုမှာဘက်၌။ ပတတု၊ ကျစေသတည်း။ ဇုတိ အဓိဋ္ဌာယ၊ ဤသို့အဓိဋ္ဌာန်ခြင်းဖြင့်။ ယထာ နိသိန္နောဝ၊ ထိုင်လျက်သာလျှင်။ တေဇောဓာတုံ၊ တေဇောဓာတုကို။ သမာပဇ္ဇိ၊ ဝင်စား၏။ ဇာလာ၊ မီးလျှံတို့သည်။ ဥဋ္ဌဟိ သု၊ တက်ကုန်၏။ သရိရံ၊ကိုယ်သည်။ မဇ္ဈေ-ဘိဇ္ဇိတ္ထာ၊ အလယ်၌ ထက်ခြမ်းကွဲ၍။ ဧကော ဘာဂေ၊ တခုသော အတွင်းသည်။ ဩရိမ တီရေ၊ ဤမှာဘက်၌။ ပတိ၊ ကျ၏။ ဧကောဘာဂေ၊ တခုသော အတွင်း သည်။ ပရတီရေ၊ ထိုမှာဘက်၌။ ပတိ၊ ကျ၏။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ မဟာဇနော၊ လူအများသည်။ ပရိဒေဝိ၊ ငိုကြွေး၏။ ပထဝိ ဥန္ဒြိယန သဒ္ဒေါ၊ မြေကျွင်ဟီးသံကွဲသို့။ အာရောဒနသဒ္ဒေါ၊ ငိုကြွေးသောအသံသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

သတ္တ၊ ဘုရားသခင်ညှာ၏။ ရိပနိဗ္ဗာနေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူရာ၌။ အာရောဒန-သဒ္ဒတောပိ၊ ငိုကြွေးသောအသံထက်လည်း။ ကာရုညတရော၊ အထူးသဖြင့် သနားတွယ်ကောင်း၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ စတ္တာရောမာသေ၊ လေးလတို့ ပတ်လုံး။ ရောဒန္တာ၊ငိုကြွေးကုန်လျက်။ ပရိဒေဝန္တာ၊ မြည်တမ်းကုန်လျက်။ သတ္တ၊ ဘုရား၏။ ပတ္တစိဝရဂါဟကော၊ သပိတ်ဆက်နှင်းကို ဆောင်ယူတတ်သောသူသည်။ တိဋ္ဌန္တေ၊ ထင်ရှားတည်ပါသည် ရှိသော်။ သတ္တဒ္ဒိတ ကာလောဝိယ၊ ဘုရား ထင်ရှားရှိသောအခါကဲ့သို့။ နော၊ ငါတို့အား။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဇုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ နော၊ ငါတို့၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်သောဘုရား အာနန္ဒာသည်။ ပရိနိဗ္ဗုတောတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခဲ့ပြီဟု။ ဝိပ္ပလပန္တာ၊ ယောင်ယမ်း ကုန်လျက်။ ဝိရဝန္တာ၊မြည်တမ်း ငိုကြွေးကုန်လျက်။ ဝိစရိ သု၊ သွားလာကုန်၏။ ဇုတိ၊ဤကား အာနန္ဒာ၏ ပရိနိဗ္ဗာန်ယူခြင်းတည်း။

ပုန၊ တဘန်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တိဿ၊ တိဿ သာမဏေ။ ဇုမသ္မိ ဝနသဏ္ဍေ၊ ဤတောအုပ်၌။ ဒီပိ အာဒိနံ၊

သစ်အစရှိသော သတ္တဝါတို့၏။ သဒ္ဓေန၊ အသံဖြင့်။ ဘာယသိ၊ ကြောက်သလော။ နဘာယသိ၊ မကြောက်သလော။ ဧတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရား။ နဘာယာမိ၊ မကြောက်။ အပိစခေါပန၊ စင်စစ်မူကား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဧတေသံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဝနရတိနာမ၊ တော၌မွေလျော်ခြင်းမည်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတိ-ဝတ္တာ၊ ဤသို့ လျှောက်ခြင်းကြောင့်။ သဠိမတ္တာဟိ ဂါထာဟိပန၊ ခြောက်ဆယ်အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော ဂါထာတို့ဖြင့်ကား။ ဝနဝဏ္ဏနံနာမ၊ တော၏ ကျေးဇူးမည်သည်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောခဲ့တော်မူ၏။ အယ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသာမဏေကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တိဿာတိ၊ တိဿဟူ၍။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့မေး၏။ မယံ၊ ဝါတို့သည်။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။ တွံ၊ သင်သာမဏေသည်။ ဂမိဿသိ၊ လိုက်အံ့လော။ နိဝတ္တိဿသိ၊ နေရစ်အံ့လော။ ဧတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဂစ္ဆန္တေ၊ သွားသည်ရှိသော်။ အာဂမိဿာမိ၊ လိုက်ပါအံ့။ နိဝတ္တန္တေ၊ နေရစ်စေလိုသည်ရှိသော်။ နိဝတ္တေဿာမိ၊ နေရစ်ပါအံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်းသံဃာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပက္ကာမိ၊ ဘဲ၏။ သာမဏေရဿ ပန၊ သာမဏေ၏ကား။ အဇ္ဈာသယော၊ အလိုသည်။ နိဝတ္တိတုကာမော၊ နေရစ်လို၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဥတ္တာ၊ သိ၍။ တံ၊ ထိုသာမဏေကို။ တိဿ၊ တိဿ။ သစေပိ နိဝတ္တိတုကာမော၊ အကယ်၍ နေရစ်လိုသည် ဖြစ်ငြားအံ့။ နိဝတ္တာဟိတိ၊ နေရစ်လေလော့ဟု။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ သတ္ထာရဉ္စ၊ ဘုရားကိုလည်း။ ဘိက္ခုသံဃဉ္စ၊ ရဟန်းသံဃာကိုလည်း။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ နိဝတ္တိ၊ နေရစ်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနမေव၊ ဇေတဝန်ကျောင်းသို့သာလျှင်။ အဂမာသိ ရောက်တော်မူ၏။

ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထာ၊ စကားသည်။ ဥဒပါဒि၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဝနဝါသီ တိဿ သာမဏေရော၊ ဝန ဝါသီ တိဿ သာမဏေသည်။ ဝတ ဧကေန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ အဟောဒုက္ခရံ၊ ခြောက်ပြုနိုင်ခဲသောအမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ ပဋိသန္ဓိ ဂဟဏတော ပဋ္ဌာယ၊ ပဋိသန္ဓေနေသောအခါမှစ၍။ အဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။ ဥဒကာ၊ ဆွေမျိုးပေါက်ဖော်တို့သည်။ သတ္တသု မဂ်ယေသု၊ မဂ်လာခုနစ်ပါးတို့၌။ ပဋ္ဌန်နံ ဘိက္ခုသတာနံ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့အား။ အပ္ပေါဒက မမုပါယသ မေဝ၊ ရေမရှိသော နီ,ဃနာဆွမ်းကိုသာလျှင်။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ ပဋ္ဌဝိတ ကာလေ၊ ရဟန်းပြုသောအခါ၌။

အနေ့ကာ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတွင်း၌။ ဗုဒ္ဓပမုခသော ဘိက္ခုသံဃသော၊ ဘုရားအမှူး ရှိသော ရဟန်းသံဃာအား။ သတ္တဒိဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး။အပ္ပေါဒေက–မရုပါယသဒ္ဒမတ၊ ရေမရောသော နို့ဃနာဆွမ်းကိုလျှင်။အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ ပဋ္ဌ–ဇိတွာ၊ရဟန်းဖြူပြီး၍။ အဌမဒိဝသေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ အနေ့ကဝါမံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပဝိသနေ့ကာ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ဒ္ဒိဟေဝ ဒိဝသေဟိ၊ နှစ်ရက်တို့ဖြင့် သာလျှင်။သာဒုက သဟာသေန၊ ပုဆိုးတထောင်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဏ္ဏပါတ–သဟာသံ၊ ဆွမ်းတထောင်ကို။ လဘိ၊ ရ၏၊ ပုန၊ တဘန်။ ကေဒိဝသံ၊တနေ့သည်။ ကမ္မသ သဟာသံ၊ ကမ္မလာတထောင်ကို။ လဘိ၊ ရ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အသ၊ ထို သာမဏေ၏။ဧတမ၊ ဤအရပ်၌။ဝသန ကာလေ၊ နေသောအခါ၌။ မဟာလာဘ–သတ္တာရော၊ မျှားစွာသော လာဘ်ပူဇော် သတ္တာသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝေရုပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ လာဘသတ္တာရံ၊ လာဘ်ပူဇော် သတ္တာကို။ ဆဠေ့တွာ၊ စွန့်၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။မိဿကာ–ဟာရေန၊ နှောအပ်သော အစာဖြင့်။ယာပေတိ၊ မှီ၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေ သည်။ဒုက္ခရကာရကော ဝတ၊ ပြုနိုင်ခဲသော အမှုကို ပြုလေစွ။ ဧတိ၊ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အာဂန္တွာ၊ ကြွလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ဝေရတိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်စ်ကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္တာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထန၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဧတိပုန္ဆိတွာ၊ ,ဤသို့ မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်။ ဧမာယနာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားကြောင့် တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ နားတော် လျှောက်သည်ရှိသော်။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာမ၊ ပြုနိုင်ခဲသောအမှုကို ပြုသည် မှန်၏။ ဧသော လာဘူပနိသာနာမ၊ ဤ လာဘ်ရအံ့ဟု လာဘ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သော သူ၏ ဝုဘင် စသော အကျင့်သည်။ အညာ၊ တပါးတည်း။ နိဗ္ဗာနဂါမိနိပဋိပဒါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်သည်။ အညာ၊ တပါးတည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကျင့်သည်ရှိသော်။ လာဘံ၊ လာဘ်ကို။ လဘိဿာမိတိ၊ ရအံ့ဟူ၍။ အာရညကာဒိ ဝုတၱံ သမာဒါန ဝသေန၊ အရညကင်စသော ဝုတ္တင်ကို ဆောက်တည်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ လာဘူပနိသံ။ လာဘ်ရအံ့ဟု လာဘ်ကိုမှီ၍ကျင့်သော ဝုတ္တင် စသော အကျင့်ကို။ *ကရောန္တသ ဘိက္ခုနော၊ ပြုသောရဟန်းအား။ စတ္တာရော အပါယာ၊ အပါယ် လေးဘုံတို့သည်။ဝိဝဋ္ဋဒ္ဒါရာဒေ၊ တံခါးဟင်းလင်းပွင့်ကုန်၍ သာလျှင်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာနဂါမိနိယာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေခြင်းငှါ။ ပဋိပဒါယပန၊ အကျင့်၌ကား။ ဥပ္ပန္နံ လာဘသတ္တာရံ၊ ဖြစ်သော လာဘ်ပူဇော် သတ္တာကို။ပဟာယ၊ ပယ်၍။ အရညံ၊တောသို့။ ပဝိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ဃဋ္ဌေန္တော၊ စေ့ဆော်သည် ရှိသော်။ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လ ပြုသည် ရှိသော်။

* ရကွန္တသ ဘိက္ခုနော (ဆဋ)

အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဂကို၊ ယူ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဌေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဧမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၂၅။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ လာဘူပနိဿာ၊ လာဘ်ရအံ့ဟု လာဘ်ကို မှီ၍ ကျင့်သောသူ၏ ဓုတင် စသော အကျင့်သည်။ အညာဟိ၊ တပါးလျှင်တည်း။ နိဗ္ဗာနဂါမိနီ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော အကျင့်သည်။ အညာဟိ၊ တပါးလျှင်တည်း။ ဝေ၊ ဤသို့တူသောအားဖြင့်။ တေ၊ အကျင့်ဤနှစ်ပါးကို။ အဘိညာယ၊ သိ၍။ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရား၏။ သာဝကော ဘိက္ခု၊ တပည့်ဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ သက္ကာရံ၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာ အထူးကို။ နာဘိနန္ဒေယျ၊ အလွန် မနှစ်သက်မတောင့်တရာ။ ဝိဝေကံ၊ အခြွေအရံ ဟူသော အပေါင်းအဘော်, ကာမဂုဏ်ဟူသော အပေါင်းအဘော်, သခ်ါရဟူသော အပေါင်းအဘော်၌ မွေ့လျော်ခြင်းကို ကြဉ်ခြင်း, ဖျောက်ခြင်းတည်းဟူသော ကာယ ဝိဝေက စသော သုံးပါးသော ဝိဝေကကို။ အနုဗြူဟယေ၊ အစဉ်အတိုင်း ပွားစေရာ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အညာ ဟိ လာဘူပနိဿာ၊ အညာ နိဗ္ဗာနဂါမိနီတိ၊ အညာ နိဗ္ဗာနဂါမိနီဟူသည်ကား။ သော လာဘူပနိဿာနာမ၊ ဤ လာဘ်ရအံ့ဟု လာဘ်ကိုမှီ၍ ကျင့်သောသူ၏ ဓုတင် စသော အကျင့်သည်။ အညာဝေ၊ တပါးလျှင်တည်း။ နိဗ္ဗာနဂါမိနီ ပဋိပဒါ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော အကျင့်သည်။ အညာဝေ၊ တပါးလျှင်တည်း။ ဟိ၊ သင့်စ္ဆ။ လာဘုပ္ပါဒကေန၊ လာဘ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ အကုသလကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံကို။ ထောကံ၊ ငယ်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။။ ကာယဝက်ာဒီနိ၊ ကိုယ်ဖြင့် ကောက်ခြင်း စသည်တို့ကို။ ကာတဗ္ဗာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ ယသ္မိံ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌။ ကာယဝက်ာဒိသု၊ ကာယဝက် စသည် တို့တွင်။ ကိဉ္စိ၊ အမှတ်မဲ့ တပါးပါးကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ လာဘော၊ လာဘ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ ပါယသ ပါတိယံ၊ နှီးဃနာခွက်၌။ ဝက်ံ၊ ကောက်ခြင်းကို။ အကတ္တွာ၊ မပြုမူ၍။ ဥဇုကမေဝ၊ ဖြောင့်ဖြောင့်သာလျှင်။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ဩတာရေတ္တွာ၊ ချ၍။ ဥက္ခိပန္တဿ၊ ချီသောသူ၏။ ဟတ္ထော၊ လက်သည်။ မက္ခိတ မတ္တကောဝ၊ လိမ်းကျံကာမျှ ရှိသည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝက်ံ၊ ကောက်ခြင်းကို။ ကတ္တွာ၊ ပြု၍။ ဩတာရေတ္တွာ၊ ချ၍။ ဥက္ခိပန္တဿပန၊ ချီသောသူအားကား။ ပါယသ-ပိဏ္ဍံ၊ နှီးဃနာ အစိုင်ကို။ ဥဒ္ဓရန္တော၊ ထုတ်လွှတ်လျှင်။ နိက္ခမတိ၊ ထွက်၏။

ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ ကာယဝက်ာဒီနိ၊ ကာယဝက် စသည်တို့ကို။ ကရဏကာလေယေव၊ ပြုသောအခါ၌သာလျှင်။ လာဘသက္ကာရော၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာသည်။ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသို့ ကျင့်ခြင်းသည်။ အဓိမ္မိကာ၊ တရားနှင့် မလျော်သော။ လာဘူပနိသာနာမ၊လာဘ်ကိုမှီ၍ ကျင့်သောသူ၏ ဓုတင် စသော အကျင့်မည်၏။ ဥပဓိသမ္ပဒါ၊ဥပဓိနှင့် ပြည့်စုံခြင်းငင်း။ စီ၀ရဓာရဏံ၊ သင်္ကန်းကိုဆောင်ခြင်းငင်း။ ဗာဟုသစ္စံ၊ အကြားအမြင် များခြင်းငင်း။ ပရိ၀ါရော၊ အခြီအရံငင်း။ အရည-၀ါသော၊ တောကျောင်းနေခြင်းငင်း။ ဣတိ၊ သို့။ဝေရုဝေဟိ၊ ဤသို့သောရှိကုန်သော။ကာရဏေဟိပန၊ အကြောင်းတို့ဖြင့်ကား။ ဥပ္ပန္နော၊ဖြစ်သော။ လာဘော၊ လာဘ်သည်။ ဓမ္မိကောနာမ၊ တရားနှင့် လျော်ခြင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နိဗ္ဗာနဂါမိနိ ပဋိပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော အကျင့်ကို။ ပူရေန္တေန၊ ဖြည့်သော။ ဘိက္ခုနာပန၊ ရဟန်းသည်ကား။ ကာယဝက်ာဒီနိ၊ ကာယဝက် စသည်တို့ကို။ ပဟာဘဗ္ဗာနိ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ အနဇ္ဈနေ၀၊ မကန်းတဲကိုလျှင်။ အဇ္ဈနေ၀ ကန်းသကဲ့သို့။အမူဂေနေ၀၊မအူ,ဘဲလျှင်။ မူဂေ၀ယ၊ အ, သကဲ့သို့။ အ၀ဓိရေနေ၀၊ နား မထိုင်းဘဲလျှင်။ ၀ဓိရေ၀ယ၊နားထိုင်းသကဲ့သို့။ ဘ၀ိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အသဒ္ဒေန၊ မစဉ်းလဲခြင်းဖြင့်။ အမာယေန၊ မလှည့်ဖြားခြင်းဖြင့်။ ဘ၀ိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဧ၀မေတဿ၊ ဧ၀မေတံ ဟူသည်ကား။ဧတံ လာဘုပ္ပါဒနဲ့ ပဋိပဒဿ၊ အကျင့်ကိုဟု၏။ နိဗ္ဗာနဂါမိနိ ပဋိပဒဿ နိဗ္ဗာနဂါမိနိ အကျင့်ကိုဟု၏။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ဥ ဣတ္ထာ၊ သိ၍။ သဒ္ဒေသံ၊ ခင်ပါမ်ားကုန်သော။ ဃ၏တာသ၏ဘ၀မ္ဘာနံ၊ ဃ၏ဘ အ၀ယ်ဘ တရား ကို့ကို။ ဗုဒ္ဓနဒ္ဒေန၊ သိတတ်သော အနက်ကြောင့်ဟု၏။ ဗုဒ္ဓ၀ယ၊ ဘုရား၏။ ဝ၀ယနဒ္ဒေ၊ နေရာအနိုးခံ။ဗောဓဒ္ဒေနဝါ၊ဖြစ်သော အနက်ကြောင့်ဟု၏။ သြ၀ါဒါ-နုသာ၀ယနိ၊ သြ၀ါဒအနုသာ၀ယနိကို။ ဃ၀နဒ္ဒေနဝါ၊ နာခံတတ်သော အနက်ကြောင့်ဟု၏။ ဃာ၀ဝေကာ၊ တပည့်သားဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်။ အ၀ဓိကံ၊ တရားနှင့်ပလျော်သော။စတုပစ္စယ ဃ၏ရံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို။ နာဘိနန္ဒေယျ၊ လွန်စွာ မနှစ်သက် မတောင့်တရာ။ တ၀ေ၀၊ ထိုအတူလျှင်။ ဓမ္မိကံ၊တရားနှင့် လျော်သည်ကို။နပဋိဂ္ဂေါ်ပေယျ၊မမျှော်ဆိုးရာ။ကာယ၀ိ၀ေကာ-ဒိကံ၊ ကာယ၀ိ၀ေက အစရှိသော။ ၀ိ၀ေကံ၊ သုံးပါသော ၀ိ၀ေကကို။ အနုဗြူဟယော၊ အစဉ်ပွားစေရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုစကား၌။ ကာယ၀ိ၀ေကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာယ၀ယ၊ ကိုယ်၏။ ကေ၀ေ၀ါ၊ တခုတည်း၏ အဖြစ်တည်း။စိတ္တ-၀ိ၀ေကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အဌသမာပတ္တိယော၊ သမာပတ်ရှစ်ပါးတို့တည်း။ ဥ၀ဓိ ၀ိ၀ေကောတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာနံ၊ တည်း။ တေသု၊ ထိုသုံးပါတို့တွင်။ ကာယ၀ိ၀ေကော၊ သည်ကား ဃ၏ဘ၀ိတံ၊ အပေါင်းအတော်ကို မေ့လျော်ခြင်းကို၊

ဝိနောဒေတိ၊ ၏။ စိတ္တဝိဝေကော၊ သည်။ ကိလေသ သင်္ကိတံ၊ ကိလေသာ ဟူသော အပေါင်းအဘော်၌ မွေ့လျော်ခြင်းကို။ဝိနောဒေတိ၊၏။ဥပဓိဝိဝေကော၊ သည်။ သင်္ခါရ သင်္ကိတံ၊ သင်္ခါရ ဟူသောအပေါင်းအဘော်၌ မွေ့လျော်ခြင်းကို။ဝိနောဒေတိ၊ ၏။ ကာယဝိဝေကော၊ ကာယဝိဝေကသည်။ စိတ္တဝိဝေကဿ၊ စိတ္တဝိဝေကဏ်။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ စိတ္တဝိဝေကော၊ စိတ္တဝိဝေကသည်။ ဥပဓိ ဝိဝေကဿ၊ ဥပဓိဝိဝေကဏ်။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ ၊ ၏။ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကာယဝိဝေကောစ။ လ။ဂတာနန္တိ၊ ဂတာနံ ဟူ၍။ တေ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံဝိ၊ ဆိုအပ်သည်သာတည်း။ ကာယ-ဝိဝေကောစ၊ ကာယဝိဝေက သည်လည်း။ ဝိဝေကဋ္ဌ ကာယာနံ၊ ကိုယ်ဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို အလိုရှိကုန်သော၊ နေက္ခမ္မာဘိရတာနံ၊ တောထွက်ခြင်း၌ အလွန်မွေ့လျော်ကုန်သောသူတို့အား။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စိတ္တဝိဝေကောစ၊ စိတ္တဝိဝေက သည်လည်း။ပရိသုဒ္ဓစိတ္တာနံ၊ ဖြူစင်သောစိတ်ရှိကုန်သော။ ပရမဝေါဒါနံ၊ အလွန်ဖြူစင်ခြင်းသို့။ ဝတ္တာနံ၊ ရောက်ကုန်သော သူတို့အား။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပဓိ-ဝိဝေကောစ၊ ဥပဓိဝိဝေက သည်လည်း။ နိရုပဓိနံ၊ ဥပဓိမရှိကုန်သော။ ဝိသင်္ခါရ-ဂတာနံ၊ သင်္ခါရမှ ကင်းကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာနံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တိဝိဓံ၊ သုံးပါး အပြားရှိသော။ ဇုမ် ဝိဝေကံ၊ ဤဝိဝေကကို။ ဣဟယေ ဝနေယျ၊ ပွားစေရာ၏။ ဥပသမ္ပဇ္ဇ၊ ကပ်၍။ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။ ဇုတိ အဏ္ဍော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော လူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ပန္နရသမံ၊ သော။ ဝနဝါသီ တိဿ သာမဏေရဝတ္ထု၊ သည်။
ဇုတိသမတ္တံ၊ ပြီး၏။
ဗာလဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ၊ ဗာလဝဂ် အဖွင့်သည်။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီး၏။
ပဌမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီး၏။

၆-ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂ

၁-ရာဓဘော်ရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ.... တဆယ့်ငါးပါးသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့် ဝိုင်းခြားအပ်သော ဗာလ ဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဂါထာတို့၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ တဆယ့် တခုသောဝတ္ထုတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော ပဏ္ဍိတဝဂ်၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ တို့တွင် ရာဓဘော်ရဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ နိမိနံဝ ပဝတ္တာရံ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

💬 နိမိနံဝ ပဝတ္တာရန္တိ ဒုမံဝမ္မဒေသနံ၊ နိမိနံဝ ပဝတ္တာရံ-စသော ဤတရားဟော ခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟာရန္တော၊ နေစဉ်။ အာယသ္မန္တံ ရာဓတ္ထေရံ၊ အရှင်ရာဓထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ သော၊ ထိုရာဓသည်။ ဂိဟိကာလေ၊ လူ့လက် ထက်၌။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဒုဂ္ဂတဗြာဟ္မဏော၊ ဆင်းရဲစွာသော ပုဏ္ဏားသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သန္တိကေ၊အထံ၌။ဇိဝိသောမိတိ၊အသက်မွေးအံ့ဟု၍။ စိန္တေတွာ၊ကြံ၍။ ဝိဟာရံ-ဂန္တွာ၊ ကျောင်းသို့သွား၍။ အပ္ပဟံ ရိတကံ၊ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်ကို။ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ပရိဝေဏံ၊ပရိဝုဏ်ကို။ သမ္မဇ္ဇန္တော၊ တံမြက်လှည်းလျက်။ မုခဓောဝနာ-ဒီနိ၊ မျက်သစ်ရေ စသည်တို့ကို။ ဒဒန္တော၊ ပေးလျက်။ အန္တောဝိဟာရေယေဝ၊ ကျောင်းတွင်း၌သာလျှင်။ ဝသိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခူပိ၊ ရဟန်းတို့သည်လည်း။ နံ၊ ထို ပုဏ္ဏားဆင်းရဲကို။ သံဂဏှိ ံသု၊ ထောက်ပံ့ကုန်၏။ ပဇ္ဇာဇေတုံပန၊ရဟန်းပြုခြင်းငှါ ကား။ နဒုဏ္ဍန္တိ၊ အလိုမရှိကုန်။ သော၊ ထိုရာဓသည်။ ပဇ္ဇဇ်ံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ အလဘမာနော၊မရ၍။ ကိသော၊ကြီသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဘေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ပစ္စူသ ကာလေ၊ မိုးသောက်ထ အခါ၌။ လောကံ၊ လူကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်။ တံပြာဟ္မဏံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကိ ံနုခေါတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်လတ္တံ့နည်းဟု။ ဥပ-ဓာရေန္တော၊စူးစမ်းသည်ရှိသော်။ အရဟာ ဘဝိဿတိတိ၊ ရဟန္တာဖြစ်လတ္တံ့ဟု။ ဥတ္တာ၊သိ၍။သာယန္ဟသမယေ၊ညချမ်းသောအခါ၌။ဝိဟာရစာရိကံ၊ကျောင်းစဉ် ဒေသစာရိကို။ စရန္တောဝိယ၊ သွားသကဲ့သို့။ ပြာဟ္မဏဿ၊ ပုဏ္ဏား၏။ သန္တိကံ၊ အနီးသို့။ ဂန္တွာ၊ ရောက်၍။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကိ ံကရောန္တော၊ အဘယ်အမှုကို

ပြုလျက်။ ဝိစရသိ၊ သွားသနည်း။ ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဝတ္တ ပဋိဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ ကခရာခန္ဓာ၊ ပြုလျက်။ ဝိစရာမိ၊ ကျင်လည်ပါ၏ဘုရား။ ဧုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ သန္ဓိကာ၊ အထံမှ။ သင်္ဃံ၊ သင်္ဃာ်ခြင်းကို။ ကိ လဘသိ၊ ဘယ်သို့ရသနည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာဟာရ-မတ္တံ၊ ထမင်းမျှကို။ အာမ လဘာမိ၊ စားရပေ၏ဘုရား။ မံပန၊ တပည့်တော်ကို ကား။ နု ပဇ္ဇာဇေန္တိ၊ အိုလေပြီဟု ရဟန်းမပြုလိုကုန်။ ဧုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဧတသ္မိ နိဒါနေ၊ ဤအကြောင်း၌။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ သန္ဓိပါတာပေတ္တာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ တမတ္ထံ၊ ထို အကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေး၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧုမသာ ဗြာဟ္မဏသ၊ ဤပုဏ္ဏား၏။ အမိကာရံ၊ ကျေးဇူးကို။ သရတိ၊ အောက်မေ့နိုင်သော။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါလိမ့်မည်လော။ ဧုတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာရိ-ပုတ္တဿ ဟေ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သရာမိ၊ အောက်မေ့နိုင်၏။ အယံ၊ ဤပုဏ္ဏား အိုသည်။ ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရန္တသ၊ သွားသော။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အဘိဟာရံ၊ ရှေးရှုဆောင်ခဲ့သော။ ကဋ္ဌဆ္ဆုတိကံ၊ တယောက်မ-လောက်သော ဆွမ်းကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးလှူ၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧုမသ၊ ဤပုဏ္ဏား၏။ အမိကာရံ၊ ကျေးဇူးကို။ သရာမိတိ၊ အောက်မေ့ပါ၏ဟု။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ သော၊ ထိုသာရိပုတ္တရာကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ တေ၊ သင်သည်။ ဧဝံ ကတ္တုပကာရံ၊ ဤသို့ပြုအပ်သော ကျေးဇူး ရှိသောသူကို။ ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲမှ။ မောစေတုံ၊ လွတ်စေခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ ကိ ပန၊ အပ်၏မဟုတ်လော။ ဧုတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာမ၊ ကောင်းပါပြီ။ ပဇ္ဇာဇေသာမိတိ၊ ရဟန်းပြုအံ့ဟု၍ လျှောက်ပြီးသော်။ တံ ဗြာဟ္မဏံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ ပဇ္ဇာဇေသိ၊ ရဟန်းပြု၏။ တသ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌။ အာသန ပရိယန္တေ၊ နေရာအစွန်း၌။ အာသနံ၊ နေရာသည်။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ယာဝတတ္တာဒီဟိပိ၊ ယာဝဆွမ်း စသည်တို့ဖြင့်လည်း။ ကိလမတိ၊ ပင်ပန်း၏။ ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ တံ၊ ထိုရာဇကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ ပက္ကာမိ၊ ဘဲ၏။ အဘိက္ခဏ္ဍ၊ မပြတ်လျှင်။ နံ၊ ထိုရာဇကို။ ဧဒံ၊ ဤအမှုသည်။ တေ၊ သင်အား။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ ဧဒံ၊ ဤအမှုကို။ တေ၊ သင်သည်။ နု ကတ္တဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဩဝဒိ၊ ဆုံးမ၏။ အနုသာသိ၊ တားမြစ်၏။ သော၊ ထိုရာဇသည်။ သုဗ္ဗစော၊ ဆိုလွယ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပဒက္ခိဏဂ္ဂါဟီ၊ အဆုံးအမ ကိုခံ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။

ယထာနုသိဋ္ဌံ၊ ဆုံးမတိုင်း။ ပဋိပဇ္ဇမာနော၊ ကျင့်သည်ရှိသော်။ ကတိပါဟေနေဝ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်ဖြင့်သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ထေရော၊မထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုရှင်ရာဓကို။အာဒါယ၊ ခေါ်ခဲ့၍။ သတ္ထု၊သန္တိကံ-ဂန္တွာ၊ဘုရားအထံသို့ရောက်၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ရှိခိုး၍။နိသိဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ပဋိသန္ထာရံကတ္တာ၊ အစေ့အစပ်ပြု၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ အန္တေဝါသိကော၊ တပည့်ရာမသည်။ သုဒ္ဓစောနခေါ၊ ဆိုလွယ်ပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ အာမ သုဒ္ဓစော၊ ဆိုလွယ်ပါသည် ဘုရား။ ကိသ္မိဉ္စိ ဒေါသေ၊ တစုံတခုသော အပြစ်၌။ ဝုစ္စမာနေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ နု ကုဒ္ဓပုဗ္ဗော၊ အမျက်မထွက်စဘူး။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဝေရ္ဗပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သဒ္ဒါဝိဟာရိကော၊ အတူနေတပည့်ကို။ လဘန္တော၊ ရသည်ရှိသော်။ ကိတ္တကေ၊ အဘယ်မျှလောက်သော သူတို့ကို။ ဂဏ္ဍေယျာသိ၊ သင်ယူနိုင်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဗဟုကေပိ၊ များစွာကုန်သော တပည့်တို့ကိုလည်း။ ဂဏ္ဍေယျမေဝ၊ ယူအပ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားပြောဟောကုန်၏။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ကတညူ ကတဝေဒိ-ကိရ၊ ပြုအပ်သော သူ့ကျေးဇူးကို လွန်စွာသိသတတ်။ ကဋ္ဌ၏ ဘိက္ခာမတ္တံ၊ တယောက်မ မျှလောက်သောဆွမ်းကို။ ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးရှိသည်ကို။ သရိတ္တာ၊ အောက်မေ့၍။ ဒုဂ္ဂတပြောတ္တဂံ၊ ပုဏ္ဏားဆင်းရဲကို။ ပဇ္ဇာဇေသိ၊ ရဟန်းပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဆေရောပိ၊ မထေရ်သည်လည်း။ ဩဝါဒကွမော၊ ဆုံးမခြင်းဌာ ခံ၏။ ဩဝါဒကွမမေဝ၊ ဆုံးမခြင်းဌာ ခံသည်ကိုသာလျှင်။ လဘိ၊ ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ပြောကုန်၏။သတ္ထာ၊ဘုရားသည်။ တေသံ ကထံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏ စကားကို။ သုတ္တာ၊ကြား၍။ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုသာလျှင်။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘဝလည်း။ သာရိပုတ္တော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ ကတညူ ကတဝေဒိ-ယေဝ၊ပြုအပ်သော သူ့ကျေးဇူးကို လွန်စွာ သိတတ်သည် သာလျှင်တည်း။ဣတိ-ဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပကာသေတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဟဋ္ဌာ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ။ စမူ၊ သားရေဖြင့်ပြီးသော ကာ လှားမောက်တို့ မောက်ရှည်ရှိသော။ မဟတိသေနာ၊ များစွာသော စစ်သည်ဖိုလ်ပါသည်။ အလိနုစိတ္တံ၊အလိနစိတ္တမင်းကို။ နိသာယ။ မှီ၍။ သေနာ-

သန္တုဋ္ဌိ၊စစ်သည်ဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းရှိသော။ ကောသလံ၊ ကောသလမင်းကို။ ဇီဝ-ဂါဟံ၊ အရှင်ဖမ်းခြင်းကို။ အဂါဟယိ၊ ဖမ်းယူ၏။

ဝေ၊ ဤသို့။ နိဿယ သမ္ပန္နော၊ အမှီနှင့်ပြည့်စုံသော။ အာရဒ္ဓ ဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသော။ ကုသလမဓိ၊ ကုသိုလ်တရားကို။ ဘာဝယံ၊ ပွားစေခြင်းရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယောဂကျေမဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ပတ္တိယာ၊ ရောက်သဖြင့်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အတိုင်း ပယ်အပ်သော မဂ်ဖြင့်။ သဗ္ဗ-သံယောဇနကျွယံ၊ အလုံးစုံ သံယောဇဉ်ကုန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏေ၊ ရောက်ရာ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ ပြု၏။

ဒုကနိပါတေ၊ ဒုကနိပါတ်၌။ ဧကမ် အလိနစိတ္တဇာတကံ၊ ဤအလိနစိတ္တဇာတ်ကို။ ဝိတ္ထာရေတွာ၊ ချဲ့၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဝနုဝါသီဟိ၊ သင်္ဃသမာဂမတို့သည်။ ပါဒဿ၊ ခြေ၏။ အရောဂ ကရဏဘာဝေန၊ ထိုးမိသော ခြေကို ထုတ်ခြင်းဖြင့် အနာမရှိသည်ကို ပြုသောအဖြစ်ဖြင့်။ကတံ၊ပြုအပ်သော။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ သဗ္ဗသေတဿ၊ ကိုယ်အလုံးဖြူသော။ ဟတ္ထိပေါတကဿ၊ ဆင်ငယ်ကို။ ဒါယကော၊ ပေးတတ်သော။ ကေစာရိကော ဟတ္ထိ၊ တစီးတည်းသာ ကျက်စားခြင်းရှိသော ဆင်သည်ကား။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ အဟောသိ၊ ကိုရ၊ဖြစ်လာသတတ်။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ထေရံ၊ သာရိပုတ္တရာကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ ကထေတွာ၊ ဟောပြီး၍။ ရာဓတ္ထေရံ၊ ရာဓမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ ပြု၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခုနာနာမ၊ ရဟန်းမည်သည်။ ရာဓေနဝိယ၊ ရာဓမထေရ်ကဲ့သို့။ သုဗ္ဗစေန၊ ဆိုလွယ်သောစကားရှိသည်။ ထဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ဒဿေတွာ၊ ပြု၍။ ဩဝဒိယမာနေနပိ၊ ဆိုဆုံးမသဖြင့်လည်း။ နဂုဏ္ဍိတဗ္ဗံ၊ အမျက်မထွက်အပ်။ ဩဝါဒ ဒါယကောပန၊ အဆုံးအမပေးသော သူကိုကား။ နိမိ၊ ရွှေအိုးကို။ အာစိက္ခဏကောဝိယ၊ ကြားသောသူကဲ့သို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗော၊ မှတ်အပ်၏။ ဧတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်၍။ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုသည်ဖြစ်၍။ ဧဝမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။

၇၆။ နိမိနံ၊ ရွှေအိုးတို့ကို။ ပဝတ္တာရံဝ၊ ကြားပေသကဲ့သို့လျှင်။ ဝဇ္ဇဒဿိနံ၊ အပြစ်ကို မြင်ထသော။ နိဂ္ဂယ္ဟဝါဒိ၊ နှိပ်၍ဆိုလေ့ရှိသော။ မေဓာဝိ၊ ကို။ ယံ-ပဿေ၊ အကြင်ကြောင့် ဖူးမြင်ရာ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပဏ္ဍိတံ၊ ကို။ ဘဇေ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဘဇ-မာနဿ၊ ဆည်းကပ်သော သူအား။ သေယ္ယော၊ အထူးသဖြင့် မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပိယော၊ ယုတ်မာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ နိမိနန္တိ၊ နိမိနံ ဟူသည်ကား။တတ္ထ တတ္ထ၊ ထိုထိုအရပ်၌။ နိဒဟိတ္ဝာ၊ မြှုပ်၍။ ထပိတာနံ၊ ထားအပ်ကုန်သော။ ဟိရည သုဝဏ္ဏာဒိ ပူရာနံ၊ ရွှေ, ငွေ စသည်ဖြင့် ပြည့်ကုန်သော။ နိမိကုန္တိနံ၊ ရွှေအိုး, ငွေအိုးတို့၏။ (အ၍ စာ၌ ပဝတ္တာနံဟု ရှိသည်။ ဆင်ခြင်လေ။) ပဝတ္တာရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကိန္တု-ဇိဝိကော၊ ပြုပြင်သဖြင့် အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သော။ ဒုဂ္ဂတမနုဿေ၊ လူဆင်းရဲတို့ကို။ အနုကမ္ပံ၊ သနားခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဟေ၊ လာလတ္တဲ့။ သုခေန၊ လွယ်သဖြင့်။ ဇီဝနူပါယံ၊ အသက်မွေးခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ဒယေယသာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ နိမိဠာနံ၊ ရွှေအိုးထားရာသို့။ နေတ္ဝာ၊ ၍။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ပသာရေတ္ဝာ၊ ဖြန့်၍။ ဧဝမံ၊ ဤရွှေအိုးကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ သုခေန၊ လွယ်စွာ။ ဇီဝါဟိ၊ အသက်မွေးလေလော့ဟု။ အာစိက္ခိတာရံ ဝိယ၊ ကြားသော သူကဲ့သို့။ ဝဇ္ဇဒယိနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ နံ၊ ထိုဆိုနိုင်ခဲသောသူကို။ ဧဝမိနာ အသာရပ္ပေနဝါ၊ ဤမလျောက်ပတ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဧဝမိနာ ခလိတေနဝါ၊ ဤချော်ချွတ်ခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။သံဃမဇ္ဈေ၊သံဃာ့အလယ်၌။နိဂ္ဂဏှိယသာမိ၊ နှိပ်အံ့။ဧတိ၊ဤသို့။ဒ္ဝေ ဝဇ္ဇ-ဒယိခနာ၊ နှစ်ပါးသောအပြစ်ကို ပြသည်ရှိသော်။ရန္ဒ ဂဝေသကောစ၊ အမိုက်ကို ရှာသောသူသည်လည်း။ (အဝနု ဂဝေသကောစ လည်းရှိ၏။ ကြီးပွားခြင်းကို အလိုခရှိသောသူသည်,လည်းပေး။) အညာတံ၊ မသိအပ်သည်ကို။ ဥပနတ္ထာယ၊ သိစေခြင်းငှါ။ ဥတ်၊ သိပြီးသောသူကို။အနုဂ္ဂဟာယ၊ အစဉ်ချီးမြှင့်ခြင်းငှါ။ အသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ သိလာဒိနံ၊ သီလ စသည်တို့ကို။ ဝုဒ္ဓိကာမတာယ၊ ကြီးပွားခြင်း၌ အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ တံတံ ဝဇ္ဇံ၊ ထိုထို အပြစ်ကို။ ဩလောကနေန၊ ကြည့်သဖြင့်။ဥလ္လမ္ပနေ သဘာဝ ပဏ္ဍိတောစ၊ နှိုးနှောခြင်း သဘောဌာ ပညာရှိသည်သည်းဖြစ်သော။အယံ၊ ဤသူကို။ ဧဝ၊ ဤဒေသနာ၌။ အဓိပ္ပေတော၊ အလိုရှိအပ်၏။ ယထာဟိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ဒုဂ္ဂတ မနုဿော၊ လူဆင်းရဲသည်။ ဧဝမံ၊ ဤဥစ္စာကို။ ဂဏှာတိတိ၊ ယူလော့ဟူ၍။ တဇ္ဇေတ္ဝာပိ၊ ခြိမ်းချောက် မောင်းမဲ၍ လည်းကောင်း။ ပေါဏေတ္ဝာပိ၊ ပုတ်ခတ်၍လည်းကောင်း။ နိမိ ်၊ ရွှေအိုးကို။ ဒယေယန္တော၊ ပြသည်ရှိသော်။ ကောပံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ ပမောဒိတောဧဝ၊ ဝမ်းမြောက်သည်သာလျှင်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဧဝရူပေ ပုဂ္ဂလေ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၌။ အသာရပ္ပံဝါ၊ မလျောက်ပတ်ခြင်းကိုဝင်း။ ခလိတံဝါ၊ ချော်ချွတ်ခြင်းကိုဝင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အာစိက္ခန္တော၊ ကြားသည်ရှိသော်။ ကောပေါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို။ နကာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ တုဋ္ဌေနေဝ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်လျှင်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရား, တို့သည်။ မဟန္တံ ဂဏံ၊ မြတ်သော အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ မယ္ဟံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အာစရိယုပဇ္झာယ-

ဌာနေ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်အရာ၌။ ဌတ္ထာ၊ တည်၍။ သြဝဒန္တေဟိ၊ ဆုံးမခြင်းတို့ဖြင့်။ ပုနပိ၊ တဘန်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဝဒေယျာထ၊ ဆိုပါကုန်လော့။ ဧတိ၊ သို့။ ပဝါရေတဗ္ဗမေဝ၊ ဘိတ်အပ်သည် သာလျှင်တည်း။ နိဂ္ဂယ္ဟဝါဒိန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဓ။ ဂေဏ္ဍော၊ အချို့သောသူသည်။ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာဒီနံ၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိက စသည်တို့၏။ အသာရုပ္ပံဝါ၊ မလျောက်ပတ်ခြင်းကိုရင်း။ ခလိတံဝါ၊ ချော်ခ္ခွတ်ခြင်းကိုရင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤသူသည်။ မေ၊ ငါ၏။မုခေါဒကာ-ဒါနာဒီဟိ၊မျက်သစ်ရေ ပေးခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ဥပဋ္ဌဟတိ၊ လုပ်ကျေး၏။ နံ၊ ထိုသူကို။ သစေဝက္ခာမိ၊ အကယ်၍ ဆိုသည်ဖြစ်ငြားအံ့။ မံ၊ ငါ့ကို။ နဥပဋ္ဌဟိဿတိ၊ မလုပ်ကျေးလတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့မပေးသည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါ့အား။ ပရိဟာနိ၊ ယုတ်ခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့ဟူ၍။ ဝတ္တုံ၊ ၄ါ။ အဝိသဟန္တော၊ မဝံ့သောသူသည်။ နိဂ္ဂယ္ဟဝါဒိနာမ၊ နှိပ်နင်း၍ ဆိုလေ့ရှိသောသူ မည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဧဒိသော သာသနေ၊ ဤသာသနာ၌။ကစဝရံ၊ တံမြက်မှိုက်ဖြင့်။ အာကိရတိ၊ ပြွမ်း၏။ ယောပန၊ အကြင်သူသည်။ တထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ဝဇ္ဇံ၊ အပြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝဇ္ဇာနုရူပံ၊ အပြစ်အား လျော်စွာ။ တဇ္ဇေန္တော၊ ခြိမ်းချောက်လျက်။ ပဏာ-မေန္တော၊ နှိပ်ချလျက်၊ ဒဏ္ဍကမ္မံ၊ ဒဏ်ပေးခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ။ တံ၊ ထိုမလိမ္မာသောသူကို။ နိဟရန္တော၊ နှင်ထုတ်လျက်။ သိက္ခာပေတိ၊ ကျင့်စေ၏။ အယံ၊ ဤသူသည်။ နိဂ္ဂယ္ဟဝါဒိနာမ၊ နှိပ်၍ဆိုသောသူ မည်၏။ သေယ္ယထာပိ သမ္ဘာသမ္ဘုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားကဲ့သို့တည်း။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ နိဂ္ဂယ္ဟတိ။လ။ ဌဿတိတိ၊ ဟူ၍၊ တော်ဤစကားကို။ဝတ္တုံ၊ အပ်၏။ အာနန္ဒ၊အာနန္ဒာ။ အဟံ၊ ဝါသည်။ နိဂ္ဂယ္ဟ နိဂ္ဂယ္ဟ၊ နှိပ်၍ နှိပ်၍။ ဝက္ခာမိ၊ ဆို၏။ အဟံ၊ဝါသည်။ ယောနရော၊ အကြင်သူကို။ ပဂ္ဂယ္ဟ ပဂ္ဂယ္ဟ၊ ချီးမြှင့် ချီးမြှင့်၍။ ဝက္ခာမိ၊ ဆို၏။သော၊ ထိုသူသည်။ သြဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌။ ဌဿတိ၊ တည်လတ္တံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ မဟာဝိဇ္ဇိ၊ ဟူသည်ကား။ ဓမ္မောဇ ပညာယ၊ တရားကိုသိသော ပညာနှင့်။ သမန္နာဂတံ၊ ပြည့်စုံသော။ တာဒိသဇ္ဇိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝေရုပ်၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ ဘဇေယျ ပယိရုပါသေယျ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်ရာ၏။ တိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဓ။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော။ အာစရိယံ၊ ဆရာကို။ သဇမာနသ၊ ဆည်းကပ်သော။ အန္တေဝါသိကသ၊ တပည့်အား။ သေယ္ယော-ဟောတိ နုပါဟိယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝုစ္စတိယေဝ၊ ကြီးပွား သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရိဟာနိ၊ ယုတ်ခြင်းသည်။ နော၊ မဖြစ်။ ဧတိ၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာပရိယောသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသောသူတို့

သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ ံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ဇုတိပရိသမာပနံ၊ ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ဝဏ္ဏိတ ဝဂ်၌ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော ရာဓဝေ္ဌရဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဌမံ၊သော။ ရာဓဝေ္ဌရဝတ္ထု၊ သည်။ ဇုတိသမတ္တံ၊ ပြီး၏။

၆-ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂ၊ ၂-အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက ဝတ္ထု၊

အနုသန္ဓေ....ရာဓဝေ္ဌရဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏အနက်ကိုဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုကဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ သြဝဒေယျာတိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

သြဝဒေယျာတိ ဧကမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သြဝဒေယျ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုကေ၊ အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုက အမည်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ ဒေသနာပန၊ ဒေသနာသည်ကား။ ကိဉ္စာဝိရိသ္မိံ၊ ကိဉ္စာဝိရိ ဇနပုဒ်၌။ သမုဋ္ဌိတာ၊ ဖြစ်၏။

တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။အဂ္ဂသာဝကာနံ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့၏။ သဒ္ဓိဝိဟာရိ-ကာ ကိရ၊ ဥပဇ္ဈာယ်တပည့် ဖြစ်ကုန်သတတ်။ အလဇ္ဇိနော၊အရှက်မရှိကုန်သည်သာလျှင်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပါပဘိက္ခူ၊ ယုတ်မာသော ရဟန်းတို့တည်း။ ဘေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။အတ္တနော၊ မိမိ၏။ပရိဝါရေဟိ၊ အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော။ ပဠဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ရဟန်းငါးရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ကိဉ္စာဝိရိသ္မိံ၊ ကိဉ္စာဝိရိ ဇနပုဒ်၌။ ဝိဟရန္တာ၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ မာသာဝဏ္ဏံ၊ ပန်းပင်ယော်ကို။ ရောပေန္တိ ပိ၊ မိမိတို့လည်း စိုက်ကုန်၏။ ရောပါပေန္တိ ပိ၊သူတပါးကိုလည်း စိုက်စေကုန်၏။ ဇုတိအာဒိကံ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နာနပ္ပကာရံ အနာစာရံ၊ အထူးထူး အပြားပြား ယုတ်မာသော အကျင့်ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ကုလဒူသက-ကမ္မံ၊ ဒါယကာတို့အား ဖျက်ဆီးခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ တတော၊ ထိုကုလဒူသကမှ။ ဥပ္ပန္နေဟိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းတို့ဖြင့်။ ဇီဝိကံ၊ အသက်ကို။ ကပ္ပေန္တာ၊ မွေးကုန်လျက်။ တံ အာဝါသံ၊ ထိုကျောင်းကို။ ပေသလာနံ၊ သီသကို ချစ်မြတ်နိုးကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အနာဝါသံ၊ နေရာမဟုတ်သည်ကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်၊ တံ ပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတ္တာ၊ ၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မ ကုရ-ဏတ္ထာယ၊ ပဗ္ဗာဇနီယကံကို ပြုစေခြင်းငှါ။ သပရိဝါရေ၊ အခြံအရံနှင့် တကွ

ဖြစ်ကုန်သော။ ဒွေ အဂ္ဂသာဝကေ၊ အဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါးတို့ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ သာရိပုတ္တာ၊သာရိပုတ္တရာတို့။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ ယေ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ နာ ကရောန္တိ၊ မလိုက်နာကုန်။တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မံ၊ နှင်ထုတ်ခြင်း ကံကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ယေပန၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်ကား။ ကရောန္တိ၊ လိုက်နာခြင်းကို ပြုကုန်၏။ တေဝ၊ ထို ရဟန်းတို့ကိုလျှင်။ သြဝဒထ၊ ဆုံးမ ကုန်လော့။ အနုသာသထ၊ ကံ ဖြစ်ကုန်လော့။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ သြဝဒန္တော၊ ဆုံးမသည်ရှိသော်။ အနုသာသန္တော၊ တဘန် ဆုံးမသည် ရှိသော်။ အဝဏ္ဏိတာနံယေဝ၊ ပညာမရှိသော သူတို့အား သာလျှင်။ အဝိယော၊ မချစ်သည်။ အမနာပေါ၊ မနှစ်မြို့ ဝမ်းမသာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍိတာနံပန၊ ပညာရှိတို့ သည်ကား။ ပိယော၊ မြတ်နိုးသည်။ မနာပေါ၊ ဝမ်းမြောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ညွှန်ပြလိုရကား။ ဧဝမ်ဂါထံ၊ ကို။ အာဟ၊ ဟောတော်။

၇၇။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ သြဝဒေယ္ယ၊ အပြစ်ကိုပြ၍ အပြစ်နှင့်လျော်စွာ ဆုံးမရာ၏။ အနုသာသေယ္ယ၊ မှတ်ကွယ်ဆုံးမရာ၏။ တနည်းကား– သြဝဒေယ္ယ၊ တကြိမ် နှစ်ကြိမ်ဆုံးမရာ၏။ အနုသာသေယ္ယ၊ အဘန်ဘန် ဆုံးမရာ၏။ အသဗ္ဘာဟိ၊ မသင့်တင့်သော အကုသိုလ်မှလည်း။ နိဝါ-ရယေ၊ မြစ်ရာ၏။ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သော၊ ထိုဆုံးမတားမြစ်သော သူကို။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ပိယော၊ ချစ်မြတ်နိုးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသတံ၊ သူယုတ်မာတို့သည်။အဝိယော၊ မချစ်မမြတ်နိုးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သြဝဒေယ္ယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ အဏ္ဏာစာရ ဝတ္ထုသည်။ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဝဒန္တော၊ ဆိုသောသူသည်။ သြဝဒတိ-နာမ၊ဆုံးမသည်မည်၏။ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ လွန်ကျူးသောဝတ္ထုသည်။ အနုပ္ပန္နေ၊ မဖြစ်မီ။ တေ၊ သင့်အား။ အယသော၊ ဘေးပေါ်၊ အကျော်စောမဲ့သည်လည်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ဧတိ အာဒီဝသေန၊ ဤသို့ စသောအစွမ်းဖြင့်။အနာဂတံ၊လာလတ္တံ့သော အပြစ်ကို။ ဒဿေန္တော၊ ပြခြင်းသည်။ အနုသာသတိနာမ၊ အနုသာသတိမည်၏။ သမ္ဘုဒါ၊ မှတ်မှောက်။ဝဒန္တော၊ ဆိုသောသူသည်။ သြဝဒတိနာမ၊ ဆိုဆုံးမသည်မည်၏။ ပရမ္ဘုဒါ၊ မှတ်ကွယ်။ ဒုတံဝါ၊ တမန်ကိုလည်းကောင်း။ သာသနံဝါ၊ သတင်းစကားကို လည်းကောင်း။ ပေသေန္တော၊ စေလွှတ် ဆုံးမခြင်းသည်။ အနုသာသတိနာမ၊ အနုသာသတိ မည်၏။ သကိ၊ တကြိမ်။ ဝဒန္တော၊ ဆိုဆုံးမခြင်းသည်။ သြဝဒတိနာမ၊ သြဝဒတိမည်၏။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန် တလဲလဲ။

ဝဒန္တော၊ ဆိုဆုံးမခြင်းသည်။ အနုသာသတိနာမ၊ အနုသာသတိမည်၏။ ဝါ၊ ကား။ သြဝဒန္တောဝေ၊ ဆုံးမခြင်းသည်သာလျှင်။ အနုသာသတိနာမ၊ အနုသာသတိ မည်၏။ ဧုတိဝေ၊ ဤသို့။ သြဝဒေယ္ယ၊ ဆုံးမရာ၏။ အနုသာသေယ္ယ၊ ဆုံးမရာ၏။ အသဇ္ဇာတိ၊ အသဇ္ဇာဟူသည်ကား။ အကုသလာဓမ္မာ၊ အကုသိုလ်တရား၊ နိဝါရေယ္ယ၊ မြစ်ရာ၏။ ကုသလဓမ္မေ၊ ကုသိုလ်တရား၌။ ပတိဋ္ဌာပေယ္ယ၊ တည်စေရာ၏။ ဧုတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ သတ္ထိ သော ဝိယော-ဟောတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝေရ္ဗပေါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဗုဒ္ဓါဒီနံ၊ ဘုရား အစရှိကုန်သော။ သပ္ပုရိသာနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့အား။ ဝိယော၊ ချစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေပန၊ အကြင်သူတို့သည်ကား။ အဒိဋ္ဌမမ္ဘာ၊ မမြင်အပ်သော တရားရှိကုန်လျက်။ အဝိတိဏ္ဏာ ပရလောကာ၊ မကူးမြောက်သော တမလွန်လောက ရှိကုန်လျက်။ အာမိသ စက္ခုကာ၊ အာမိသကို သာယာကုန်လျက်။ ဇိဝိကဏ္ဌာယ၊ အသက်မွေးခြင်းငှါ။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ တွံ၊ သင်သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ နု ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်မဟုတ်။ နု အာစရိယော၊ ဆရာမဟုတ်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ သြဝဒသိ၊ ဆိုတိသနည်း။ ဧုတိဝေ၊ သို့။ မုခသတ္တိတိ၊ နှုတ်လှန်ထိုးခြင်းတို့ဖြင့်။ ဝိဗ္ဗန္ဒာနံ၊ ထိုးကုန်သော သူတို့အား။ အသတံ၊ သူတော်မဟုတ်ကုန်သော။ တေသံ၊ ထိုအလင်္ဂဠိတို့အား။ သော သြဝါဒ ဒါယကော အနုသာသကော၊ ထိုဆုံးမတတ်သောသူကို။ အပိယော၊ မချစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧုတိ၊ ဤကား ဝါထောအနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။သာရိပုတ္တာ မောဂ္ဂလာနာပိ၊ သာရိပုတ္တရာ မောဂ္ဂလာန်တို့ သည်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုကိဋာဂိရိသို့။ ဂန္ဒာ၊ သွား၍။ တောသိကၠ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ သြဝဒိံသု-အနုသာသိံသု၊ ဆုံးမကုန်၏။ တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ သြဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို။ သမ္မဒ္ဓိ ဗ္ဗိတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ သမ္ဘာဝတ္တိံသု၊ ကောင်းစွာကျင့်ကုန်၏။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သောရဟန်းတို့သည်။ ဝိဒ္ဒမိံသု၊ လူတွက်ကုန်၏။ ဧကစ္စေ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ ပဗ္ဗာဇနီယကမ္မံ၊ ပဗ္ဗာဇနီယကံသို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဧုတိပရိသမာပနံ၊ ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်ခဲသော ပဏ္ဍိတဝဂ်၌ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုကတ္ထေရဝတ္ထု၊ ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ အဿဇိ ပုနဗ္ဗသုကဝတ္ထု၊ သည်။ ဧုတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၆-ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂ၊ ၃-ဆန္ဒဇောရဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ....အဃာတိ ပုနဗ္ဗသုကတ္ထောရဝတ္ထုဒ္ဒ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဆန္ဒတ္ထောရဝတ္ထုဒ္ဒ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ နဘဇေ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

- ☰ နဘဇေ ပါပကေ မိတ္တေတိ ဧကမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ မိတ္တေ စသော ဤတရားဟော ခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေလတ်သော်။ ဆန္ဒတ္ထေရံ၊ ဆန္ဒထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော၏။

သော အာယသ္မာ၊ ထိုအရှင်ဆန္ဒသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အယျပုတ္တေန၊ အရှင်သားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မဟာဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်သော တောထွက်ခြင်းကို။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အညံ ကေပိ၊ ငါမှတပါး တယောက်ကိုမျှလည်း။ နပဿာမိ ကိရ၊ မမြင်သတတ်။ ဧဒါနိပန၊ ယခုမူကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ သာရိပုတ္တောနာမ၊ သာရိပုတ္တရာ မည်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ မောဂ္ဂလာနောနာမ၊ မောဂ္ဂလာန်မည်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အဂ္ဂသာဝကာ၊ အဂ္ဂသာဝကတို့သည်။ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဧကမေဝ၊ ဤသူတို့သည်လျှင်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာကုန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ ဒွေအဂ္ဂသာဝကေ၊ အဂ္ဂသာဝက နှစ်ပါးတို့ကို။ အတ္တောသတိ၊ ဆဲရေး၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဆန္ဒတ္ထေရံ၊ ဆန္ဒထေရ်ကို။ ပတ္ကောသာပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ ဩဝဒတိ၊ ဆုံးမ၏။ သော၊ ထိုဆန္ဒသည်။ တံခဏေယေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ တုဏ္ဍီဟုတ္တာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍။ ပုန၊ တဘန်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ထေရေ၊ မထေရ်တို့ကို။ အတ္တောသတိ-ယေဝ၊ ဆဲရေးသည် သာလျှင်တည်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ယာဝတတိယံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။ အတ္တောသန္တံ၊ ဆဲရေးသော ဆန္ဒကို။ ပတ္ကောသာပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဩဝဒိတ္တာ၊ ဆုံးမ၍။ ဆန္ဒ၊ ဆန္ဒရဟန်း။ ဒွေအဂ္ဂ-သာဝကာနာ၊ နှစ်ပါးသော အဂ္ဂသာဝကတို့မည်သည်။ တုယ္ဟံ၊ သင်၏။ ကလျာဏ-မိတ္တာ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဥတ္တမပုရိသာ၊ ယောကျ်ား မြတ်တို့တည်း။ ဝေရုပေ ကလျာဏမိတ္တော၊ ဤသို့သဘောရှိကုန်သော ကလျာဏ မိတ္တတို့ကို။ သေဝဿု၊ ပေါင်းဖော်မှီဝဲလော့။ ဘဇဿု၊ ဆည်းကပ်ခယလော့။ ဧတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်ပြီး၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ပြလိုရကား။ ဧကမ်ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟော၏။

၇၀။ ပါ၀ပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော။ မိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ နဘဧ၊ မဆည်းကပ်ရာ။ ပုရိသာ၀မေ၊ ကြမ်းထမ်းကုန်သော သူတို့ကို။ နဘဧ၊ မဆည်းကပ်ရာ။ မိတ္တေ ကလျာဏေ၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ ဘဧထ၊ ဆည်းကပ်ကုန်ရာ၏။ ပုရိသုတ္တမေ၊ မြတ်သောသူတော်ကောင်းတို့ကို။ ဘဧထ၊ ဆည်းကပ်ကုန်ရာ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဟောတော်။

တသာ၊ထိုဂါထာ၏။အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ကာယဒုစ္စရိတာဒိ အကုသလ-ကမ္မာဘိရတာ၊ ကာယဒုစရိုက်စသော အကုသိုလ်တို့၌ မွေ့လျော်ကုန်သောသူတို့သည်။ ပါ၀ပမိတ္တာနာမ၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်း မည်ကုန်၏။သန္ဓိဋ္ဌေဒနာ-ဒိကေ၀ါ၊ ခြီစင်ဖေါက်ခြင်းစသည်၌ လည်းကောင်း။ ကေဝိသတိ အနေသနာဒိ-ဘေဒေ၀ါ၊ နှစ်ဆယ့်တပါးသော အနေသန အစရှိသောအမှု၌လည်းကောင်း။ အဠာနေ၊ အရာမဟုတ်သည်၌။ နိယောဇကာ၊ ယှဉ်ခြင်းသည်။ ပုရိသာ၀မာနာမ၊ ပုရိသာ၀မမည်၏။ဥဘောပိ၀ါ၊နှစ်ပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ဧတေ၊ဤသူတို့သည်။ ပါ၀ပမိတ္တာစေ၀၊ပါ၀ပမိတ္တလည်းမည်ကုန်၏။ပုရိသာ၀မာစ၊ပုရိသာ၀မလည်း မည်ကုန်၏။တေ၊ထိုသူတို့ကို။နဘဧယျ နပယိရုပါသေယျ၊မဆည်းကပ်ရာ။ဝိပရိတာ-ပန၊ ထိုသဘောမှ ဖေါက်ပြန်သော သူတို့သည်ကား။ ကလျာဏမိတ္တာစေ၀၊ ကလျာဏမိတ္တလည်း မည်ကုန်၏။ သပ္ပုရိသာစ၊ သပ္ပုရိသလည်း မည်ကုန်၏။ တေ၊ထိုသူတို့ကို။ ဘဧထ ပယိရုပါသေထ၊ ဆည်းကပ်ကုန်ရာ၏။ ဇုတိ၊ ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။ ဒေသနာ၀သာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ပါပုဏိ-သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဆန္နတ္ထေရောပန၊ ဆန္နထေရ်သည်ကား။ တံဩ၀ါဒံ၊ ထိုအဆုံးအမစကားကို။ သုတ္ဝာပိ၊ ကြား၍လည်း။ ပုရိမနယေနေ၀၊ ရှေးနည်းဖြင့် သာလျှင်။ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အတ္ထောသတိ၊ ဆဲရေး၏။ ပရိဘာသတိ၊ရေရွတ်၏။ ပုနပိ၊ တဘန်လည်း။ သတ္ထု၊ ဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ဘုရားသည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခ၀ေ၊ ရဟန်းတို့။ မယိ၊ ၀ါဘုရားသည်။ ဓရန္တေ၊ထင်ရှားရှိစဉ်။ ဆန္နံ၊ ဆန္နထေရ်ကို။သိက္ခာပေတုံ၊ကျင့်စေခြင်း၌ နှ သက္ခိဿထ၊ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ မယိပန၊ ၀ါဘုရား သည်ကား။ ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်။သိက္ခာပေတုံ၊ကျင့်စေခြင်း၌ သက္ခိဿထ၊ တတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ဇုတိ၀တ္ထု၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ပရိနိဗ္ဗာနကာလေ၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော အခါ၌။ အာယသ္မတာ အာနန္ဒေန၊အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ဆန္နတ္ထေရေ၊ ဆန္နမထေရ်၌။ အမှေဟိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်ရအံ့နည်း။ ဇုတိ၀ုတ္တော၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ဆန္နသ ဘိက္ခု၊နော၊ ဆန္နရဟန်းအား။ ပြဟ္မဒဏ္ဍော၊

ပြဟ္မဒဏ်ကို။ ဒါတမ္ပေါ၊ ပေးအပ်၏။ ဧတိ အာဏာပေသိ၊ ဤသို့ အာဏာထားတော်မူ၏။ သော၊ထိုဆန္နသည်။သတ္ထုရိ၊ ဘုရားသည်။ပရိနိဗ္ဗုတေ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်။အာနန္ဒဿ ရေန၊အာနန္ဒာမထေရ်သည်။အာရောစိတံ၊ ကြားအပ်သော။ပြဟ္မဒဏ္ဍံ၊ပြဟ္မဒဏ်ကို။ သုတ္တာ၊ကြား၍။ဒုက္ခီ၊နှလုံးဆင်းရဲလျက်။ ဒုမ္မနော၊ နှလုံးမသာယာတဲ့။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ မုန္ဓိ တော၊ မိန်းမောရ်။ ပတိတ္တာ၊လည်း၍။ ဘဒန္တ၊ အရှင်ဘုရား။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ မာနာသယိတ္ထ၊ မဖျက်ဆီးပါလင့်။ ဧတိယာစိတ္တာ၊ဤသို့တောင်းပန်၍။သမ္ဘာ၊ကောင်းစွာ။ဝတ္ထုံ၊ ဝတ်ကို။ဟူရေ ရန္တော၊ ဖြည့်သည်ရှိသော်။နစိရသေဝ၊မကြာမြင့်မီလျှင်။ သဟပဒိသန္ဓိ ဒါဟိ၊ပဋိသန္ဓိဒါတို့နှင့်တကွ။အရဟတ္တံ၊အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ဧတိ ပရိသမာပနံ၊ ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပဏ္ဍိတဝဂ်၌ သုံးခုမြောက် ဖြစ်သော ဆန္နတ္ထေရဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

တတိယံ၊ သော။ ဆန္နတ္ထေရဝတ္ထု၊ တည်း။

၆-ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂ၊ ၄-မဟာကပ္ပိနတ္ထေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ....ဆန္နတ္ထေရဝတ္ထုဟု ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ မဟာကပ္ပိနတ္ထေရဝတ္ထုဟု ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ဓမ္မပိတိ စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဓမ္မပိတိ သုခံ သေတိ ဧဝမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သေတိ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊နေစဉ်။ မဟာကပ္ပိနတ္ထေရံ၊ မဟာကပ္ပိနမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်။

တတြ၊ ထိုသို့ဟောရာ၌။အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။အနုပုဗ္ဗီကထာ၊ အစဉ်သောစကားတည်း။ ကိရ၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသောအခါ၌။ အာယသ္မာ မဟာကပ္ပိနော၊ အရှင်ကပ္ပိန မထေရ်သည်။ ပဒုမုတ္တရဗုဒ္ဓဿ ပါဒ-မူလေ၊ပဒုမုတ္တရဘုရား၏ ခြေတော်ရင်း၌။ ကတာဘိနိဟာရော၊ ပြုအပ်ပြီးသော ဆုတောင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။သံသာရေ၊သံသရာ၌။သံသရန္တော၊ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ဗာရာဏသိတော၊ ဗာရာဏသီပြည်မှ။ အဝိဒူရေ၊မနီးမဝေးသောအရပ်၌။ ကေသွိ ပေသကာရဂါမေ၊ တခုသော ရက်ကန်းသည် ရွာ၌။ ဇေဋ္ဌက ပေသ-ကာရော၊ ရက်ကန်းသည်တို့၏ အကြီးသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ တဒါ၊ထိုအခါ၌။ သဟ ဿမတ္တာ ပစ္ဆေကဗုဒ္ဓါ၊ တထောင်မျှလောက် ကုန်သော

အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ အဌမာသော၊ ရှစ်လတို့ပတ်လုံး။ဟိမဝန္တေ၊ ဟိမဝန္တာ
၌။ ဝသိတ္ဌာ၊နေပြီး၍။ ဝဿိကော၊ မိုးတွင်းကာလ၌။ စတ္တာရောမာသော၊ လေးလ
တို့ ပတ်လုံး။ဇနပဒေ၊ဇနပုဒ်၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေ၊ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။
ကေဝါရံ၊ တတြိမ်။ ဗာရာဏသိယာ၊ ဗာရာဏသီပြည်၏။ အဝိဒူရေ၊ မနီးမဝေး
သော အရပ်၌။ သြတရိတ္ထာ၊ သက်ဆင်း၍။ သေနာသန ကရဏတ္ထာယ၊ ကျောင်း
ဆောက်စေခြင်းငှါ။ ဟတ္ထ ကမ္ပံ၊ လက်မှုကို။ ယာစယ၊ တောင်းလေကုန်လော့။
ဇုတိ၊ ဤသို့။ရညော၊ မင်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဌပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ရှစ်ဆူသော
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တို့ကို။ ပဟိဏိ ံသု၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ တဒါပန၊ ထို အခါ၌ကား။
ရညော၊ မင်း၏။ ဝပ္ပ မင်္ဂလကာလော၊ မျိုးကြဲမင်္ဂလာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
သော၊ ထိုမင်းသည်။ ကိရ၊ စင်စစ်။ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။အာဂတာ၊
ကြွလာကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့သော စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ တသ္မိံ ခဏေ၊
ထိုခဏ၌။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ အာဂတ ကာရဏံ၊ လာခြင်း၏ အကြောင်းကို။
ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အဇ္ဇ၊ယနေ့။ သြကာသော၊ အားလပ်
သော အခွင့်သည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။သေ့၊ နက်ဖြန်။အမှာကံ၊အကျွန်ုပ်တို့အား။ဝပ္ပမင်္ဂလံ၊
မျိုးကြဲ မင်္ဂလာတည်း။ ဘတိယ ဒိဝသေ၊ သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌။ ကရိဿာမိ၊
လုပ်ဆောင်ပါအုံ့။ ဇုတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့လျှောက်၍။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ပစ္စေက-
ဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ အနိမန္တေတ္ဝာဝ၊ မဘိတ်မူ၍လျှင်။ ပါဝိသိ၊ ဝင်လေ၏။
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ အညံ၊ တပါးသောရွာသို့။ ဂမိဿာမာတိ၊
သွားကုန်အုံ့ဟူ၍။ (ပဝိသိဿာမာတိ ဟူ၍လည်း, ရှိ၏။ ဝင်ကုန်အုံ့, ဟုပေး။)
ပက္ကာမိ ံသု၊ဖဲသွားကုန်၏။ တသ္မိ ံခဏေ၊ထိုခဏ၌။ ဇေ္ဗ ပေသကာရဿ၊ရက်ကန်း
သည် အကြီး၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ ကေနစိဒေဝ ကရဏီယေန၊ တစုံတခု
သော ပြုဘွယ် ကိစ္စဖြင့်။ ဗာရာဏသိ ံ၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့။ ဂစ္ဆန္တီ၊ သွားသည်
ရှိသော်။ တေ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ထို ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ရှိခိုး၍၊
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အဝေလာယ၊ အခါအချိန် မဟုတ်ပဲ။ ကိ ံ၊ အဘယ်
ကြောင့်။ အာဂတာ၊ ကြွသောကုန်ဘိ သနည်း။ ဇုတိပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့ မေး၍။
အာဒိတော ပဋ္ဌယ၊ အစက စ၍။ ကထေသုံ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ တံ ပဝတ္တိ ံ၊ ထို
အကြောင်းကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ သဒ္ဓါ သမ္မန္နာ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်ခြင်း ရှိသော။
ဉာဏသမ္မန္နာ၊ ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော။ ဇုတ္တိ၊ မိန်းမသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
သ့ေ၊ နက်ဖြန်။ အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှထာတိ၊ ခံပါ
ကုန်လော့ ဟူ၍၊ နိမန္တေသိ။ ဘိတ်၏။ ဘဂိနိ၊ ဒါယိကာမ။ မယံ၊ ဝါတို့သည်။
ဗဟုကာ၊ များကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။
ကိတ္တကာ၊ အဘယ်မျှ ရှိကုန်သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ သဟဿ မတ္တာ။

တယောင်မှ ရှိကုန်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား၊တို့။ ဧုမသို့ ဂါမေ၊ ဤရွာ၌။ သဟာသ ပေသကာရာ၊ ရက်ကန်းသည် တယောင် တို့သည်။ ဝသိမှ၊ နေကုန်၏။ကေကော၊တယောက် တယောက်သော ဒါယကာ သည်။ ကေကသ၊ တပါး တပါးသောအရှင်အား။ ဘိက္ခု၊ ဆွမ်းကို။ ဒဿတိ၊ လှူလတ္တံ့။ ဘိက္ခု၊ ဆွမ်းကို။ အဓိဝါသေထ၊ သည်းခံကုန်လော့။ အဟမေဝ၊ အကျွန်ုပ်သည်ပင်လျှင်။ ဝေါ၊ တို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနဋ္ဌိ၊ နေရာ ကျောင်းကိုလည်း။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့သည်။ အဓိဝါသယိ ံသု၊ သည်းခံကုန်၏။

သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ဥဿ္ဍေါသေတိ၊ ကြွေးကြော်၏။ အဟံ၊ ဝါသည်။ သဟာသမတ္တော၊ တယောင် အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ နိမန္တယိ ံ၊တိတ်၏။ အယျာနံ၊ အရှင်တို့၏။ နိသီဒနဋ္ဌာနံ၊ နေရာကျောင်းကို။ သံဝိဒဟထ၊ စီရင်ကုန်

လော့။ ယာဂုဘတ္တာဒိနိ၊ ယာဂုဆွမ်း စသည်တို့ကို။ သမ္မာဒေထ၊ ပြည့်စုံစေကုန်လော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ကြွေးကြော်လျက်။ ဂါမ မဇ္ဈေ၊ ရွာလယ်၌။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။ ကာရေတ္တာ၊ ဆောက်စေ၍။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ပညာပေတ္တာ၊ ခင်းစေ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သော နေ့၌။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ နိသီဒါ-ပေတ္တာ၊ နေစေ၍။ ပဏီတေန၊ မွန်မြတ်သော။ ခါဒနီယေန၊ ခဲတွယ်ဖြင့်ဂုဏ်း။ ဘောဇနီယေန၊ဘောဇဉ်ဖြင့်ဂုဏ်း။ ပရိဝိသိတ္တာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ ဘတ္တကိစ္စာဝသာ-နေ၊ ဆွမ်းစားပြီးသော အခါ၌။ တသ္မိ ံ ဂါမေ၊ ထိုရွာ၌။ သဗ္ဗာ ဧုတ္ထိယော၊ ခပ်သိမ်းသော မိန်းမတို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ တာတိ၊ ထိုမိန်းမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ တို့။တေမာသံ၊ ဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး။ ဝသနတ္ထာယ၊ နေစေခြင်းငှါ။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဒေထ၊ ပေးတော်မူပါ ကုန်လော့။ ဧုတိ၊ သို့။ တေသံ၊ ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏။ ပဋိညံ၊ ဝန်ခံခြင်းကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ပုန၊ တဘန်။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ ဥဿ္ဍေါ-သေတိ၊ ကြွေးကြော်၏။ အမ္ဘ တာတာ၊ အို-သမီတို့။ ကေက ကုလတော၊ တယောက် တယောက်သောသူ၏ အိမ်မှ။ ကေကော ပုရိသော၊ တယောက် တယောက်သော ယောကျ်ားသည်။ ဖရသု ဝါသိအာဒီနိ၊ ပေါက်ဆိန်, ပဲခွပ် စသည်တို့ကို။ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။အရညံ၊တောသို့။ပဝိသိတ္တာ၊ဝင်၍။ ဒဠ္ဌသမ္ဘာရေ၊ သစ်အဆောက်အဦတို့ကို။ အာဟရိတ္တာ၊ဆောင်၍။ အယျာနံ၊ အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာကျောင်းကို။ ကရောတု၊ ဆောက်လော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ နှိုးဆော်သည် ရှိသော်၊ဂါမ ဝါသိနော၊ရွာသူ ရွာသား တို့သည်။ တဿာယေဝ၊ ထိုမိန်းမ၏သာလျှင်။ ဝစနံ၊ စကားကို။သုတ္တာ၊ ကြား၍။ကေကော၊တယောက်

တယောက်သော ဒါယကာသည်။ကေကံ၊ တဆော်င်တဆောင်သော ကျောင်း
ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ရတ္တိဌာန ဒိဝါဌာနေဟိ၊ ညဉ့်သန့်စရာ နေ့သန့်စရာတို့နှင့်။သဒ္ဒိံ၊
ကို။ ပဏ္ဍာသာလ သဟာသံ၊ဖက်ရှက်မိုးသော ကျောင်းတထောင်ကို။ ကာရေတ္တာ၊
ဆောက်စေ၍။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ပဏ္ဍာသာလာယံ၊ သစ်ရွက်မိုး
သောကျောင်း၌။ ဝဿူပဂတော၊ ဝါသို့ကပ်ကုန်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
တို့ကို။ အဟံ၊သည်။သတ္တာနံ၊ရိသေစ္စာ။ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့။အဟံ၊ သည်။
သတ္တာနံ၊ ရိသေစ္စာ။ ဥပဋ္ဌဟိဿာမိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်လျက်။
သတ္တာနံ၊ ရိသေစ္စာ။ ဥပဋ္ဌဟိ ံသု၊ လုပ်ကျွေးကုန်၏။ ဝဿံ ဝုတ္ထကာလေ၊ ဝါကျွတ်
သောအခါ၌။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ပဏ္ဍာသာလာယ၊ သစ်ရွက်
မိုးသောကျောင်း၌။ ဝဿံဝုတ္ထာနံ၊ ဝါကျွတ်ကုန်သော။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနံ၊ ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါတို့အား။ စီဝရသာဋကေ၊ သင်္ကန်းလျှာ ပုဆိုးတို့ကို။ သဇ္ဇေယ၊ စီရင်ကုန်
လေ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမာဒပေတ္တာ၊ ဆောက်တည်စေ၍။ကေကသ၊ တပါး
တပါအား။ သဟသ သဟဿမ္ပိ လိကံ၊ အတိုးတထောင် တထောင်ထိုက်သော။
စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ဒါပေသိ၊ လှူစေ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ တို့သည်။ ဝုတ္ထဝဿာ၊
ဝါကျွတ်ကုန်သည် ရှိသော်။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။
ပက္ကာမိ ံသု၊ ဝဲကုန်၏။

ဝါမဝါသိနောပိ၊ ရှာသူ ရှာသားတို့သည်လည်း။ဗုဒ်ပုညကမ္မံ၊ ဤကောင်းမှု
ကံကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဗုတောပိ၊ ဤလူဖြစ်သည်မှ။ စုတာ၊ စုတေကုန်သည်ရှိသော်။
တာဝတိ ံသ ဘဝနေ၊ တာဝတိ ံသာ နတ်ပြည်၌။နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဂဏ ဒေဝ-
ပုတ္တာနာမ၊ တပေါင်းတည်း ဖြစ်သော နတ်သားတို့ မည်ကုန်သည်။ အဟေသုံ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထို နတ်သားတို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုတာဝတိ ံသာနတ်ပြည်၌။
ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ ံ၊ နတ်စည်းစိမ်ကို။ အနု ဘဝိတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်း ခံစား၍။ ကဿပ-
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပဘုရားလက်ထက်၌။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီ
ပြည်၌။ ကုဋုမ्बိကဂေဟေသု၊ သူကြွယ်အိမ်တို့၌။ နိဗ္ဗတ္တိ ံသု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇေဋ္ဌက-
ပေသကာရော၊ ရက်ကန်းသည် ကြီးသည်။ ဇေဋ္ဌက ကုဋုမ्बိကဿ၊ သူကြွယ်
ကြီး၏။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ အသ၊ ထိုသူ၏။ ဘရိယာပိ၊
မယားသည်လည်း။ ဇေဋ္ဌကကုဋုမ्बိကဿေव၊ သူကြွယ်ကြီး၏ သားလျှင်။ ဓီတာ၊
သွီးသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ တာသဗ္ဗာပိ၊ ထိုခပ်သိမ်းသော မိန်းမတို့သည်လည်း။
ဝယပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ ရောက်သည်ရှိသော်။ ပရကုလံ၊ လင့်အိမ်သို့။ဂန္တုံ ယောဝ၊
လိုက်ကုန်သည် ရှိသော်။ တေသံ တေသံယေव၊ ထိုသူ ထိုသူတို့၏ သားလျှင်။
ဂေဟာနိ၊ အိမ်တို့သို့။ အဂမိ ံသု၊ ရောက်လာကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။
ဇေဋ္ဌကပေသော၊ တနေ့သ၌။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌၊ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားနာခြင်း

သည်။ သံဃုဋ္ဌံ၊ ကြောင်ကြော ချောက်ချားမှု။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသတိ၊ ဟောလတ္တံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့သောစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြားရ။ သဒ္ဓေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ ကုဋုမ्बိကာ၊ ထို သူကြွယ်တို့သည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သောသောမာတိ၊ နာကုန်အံ့ဟု။ ဘရိယာဟိ၊ မယားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဂမိံသု၊ ရောက်လာကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူကြွယ်တို့၏။ ဝိဟာရမဏ္ဍ၊ ကျောင်းလယ်သို့။ ပဝိဋ္ဌကေ၊ ဝင်သော ခဏ၌။ ဝသံ၊ မိုးသည်။ ဥဋ္ဌဟိ၊ တက်၏။ ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား။ ကုလူပကာဝါ၊ ဆရာတို့သည် လည်းကောင်း။ ဥတိ သာမဏေရ-ဒယောဝါ၊ အဆွေအမျိုး သာမဏေ စသောသူတို့သည် လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထို ဒါယကာတို့သည်။ တေသံ၊ ထိုဆရာတို့၏။ ပရိဝေဏာနိ၊ ပရိဝုဏ်တို့သို့။ ပဝိသိံသု၊ ဝင်ကုန်၏။ တေသံ ပန၊ ထို သူကြွယ်တို့အားကား။ တထာရူပါ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ဆရာ, သာမဏေ တို့သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်။ (နံကား အနက်ရှိအံ့ မထင်။)တေ၊ထိုဆရာ,ဆွေမျိုးသာမဏေ မရှိသော သူကြွယ်တို့သည်။(ဤ၌လည်း တာယ-ဟု ပါ၌မျှားရှိ၏။ အဋ္ဌသု ကြိယာနှင့်မတန်။ယေသံ ဟူခဲသာ အနိယတ်က စွဲခဲ့သည့် လူအပေါင်းသာ ကတ္တား ဖြစ်ရမည်။ ထို့ကြောင့် တာယ မလို၊ တေ-သာ ရှိသင့်သည်။)ယတ္ထကတ္ထစိ၊ အမှတ်မဲ့အရပ်ဆို။ ပဝိသိတုံ၊ ဝင်ခြင်းငှါ။ အဝိသဟန္တာ၊ မဝံ့ကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဝိဟာရမဏ္ဍေ ယေဝ၊ ကျောင်းလယ်၌သာလျှင်။ အဋ္ဌံသု၊ နေကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထို သူကြွယ်တို့ကို။ ဇေဋ္ဌက ကုဋုမ्बိကော၊ သူကြွယ် ကြီးသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ဝိပ္ပကာရံ၊ ဖေါက်ပြန်ခြင်းကို။ ပဿထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ကုလပုတ္တေဟိ နာမ၊ အမျိုးသားတို့မည်သည်ကား။ တ္တေကေန၊ ဤမျှဖြင့်။ လဇ္ဇိတုံ၊ ရှက်ခြင်းငှါ။ယုတ္တံ၊ သင့်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အယျာ၊ သခင်တို့။ကိံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ကရောမ၊ ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိဿာသိက-ဌာနဿ၊ အကျွမ်းဝင်သော အရပ်၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်၊ ဧုမံ ဝိပ္ပကာရံ၊ ဤ တောက်ပြန်ခြင်းသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ သဒ္ဓေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။သံဃရိတ္တာ၊ရုံးစု၍။ပရိဝေဏံ၊ အာရာမ် ကျောင်းကို။ ကရောမ၊ ဆောက်ကုန်အံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ အယျ၊ သခင်။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ဇေဋ္ဌကော၊ သူကြွယ်ကြီးသည်။ သဟဿံ၊ ဥစ္စာတထောင်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော သူတို့သည်။ ပဉ္စ ပဉ္စသတာနိ၊ငါးရာ ငါးရာ ဥစ္စာတို့ကို။အဒံသု၊ပေးကုန်၏။ ဧုတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ အနုတေယျာနိ အနုတေယျာနိ သတာနိ၊ နှစ်ရာ့ငါးဆယ် နှစ်ရာ့ငါးဆယ် ဥစ္စာတို့ကို။ အဒံသု၊ ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ တံ ဓနံ၊ ထိုဥစ္စာကို။

သံဃရိတ္ထာ၊ ရုံးစုရ၏။ သဟသ ကုဋ္ဌာဂါရ ပရိဝါရံ၊ စုလစ်မွန်းချန် တင်သော ကျောင်းရုံ တထောင်ကို။ သတ္တု၊ ဘုရားအား။ ဝသနတ္ထာယ၊ နေစေခြင်းငှါ။ မဟာပရိဝေဏံနာမ၊ ကျယ်ဝန်းသော ပရိဝုဏ်ရှိသော ကျောင်းမည်သည်ကို။ အာရတိ ံသု၊ အားထုတ်ကုန်၏။ နဝကမ္မဿ၊ အမှုသစ်၏။ မဟန္တတာယ၊ ကြီးကျယ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ မနေ၊ ဥစ္စာသည်။ အပ္ပဟောန္တေ၊ မလောက်သည်ရှိသော်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဒိန္န ဓနတော၊ လှူပြီးသော ဥစ္စာမှ။ ပုန၊ တဘန်။ ဥပနုပနံ၊ ထက်ဝက်သော ဥစ္စာကို။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ ပရိဝေဏော၊ ပရိဝုဏ်သည်။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးလတ်သော်။ ဝိဟာရ မဟံ၊ ကျောင်းသာမုခေါ်ခြင်းကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်သောသူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ ဘိက္ခု သံဃဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာအား။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ဝိသတိယာ-ဘိက္ခုသဟဿာနံ၊ နှစ်သောင်းသော ရဟန်းတို့အား။ စီဝရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ သင်္ဂဏှိ ံသု၊ စီရင်ကုန်၏။

ဇေဠေက ကုဋုမ္ဘိကဿပန၊ သူကြွယ်ကြီး၏ကား။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံသော သူတို့နှင့်။ သမာနံ၊ အတူအမျှ။ အကတ္တာ၊ မပြုမူ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပညာယ၊ ပညာ၌။ ဌိတာ၊ တည်၏။ အတိရေကတရံ၊ အတိုင်းထက် အလွန်။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ပူဇေသာမိ၊ ပူဇော်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနောဇ ပုပ္ဖဝဏ္ဏော၊ အနော်ဇာပန်း အဆင်းနှင့် တူသော။ သဟဿ-မူလေန၊ အတိုးတထောင် ထိုက်သော။ သာဋကေန၊ ပုဆိုးနှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ အနောဇပုပ္ဖ စကၠဝဋကံ၊ အနော်ဇာပန်း ပုံတောင်းကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ အနုမောဒနကာလေ၊ အနုမောဒနာ ပြုသော အခါ၌။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ အနောဇပုပ္ဖေဟိ၊ အနော်ဇာပန်းတို့ဖြင့်။ ပူဇေတ္တာ၊ ပူဇော်၍။ တံသာဋကံ၊ ထို ပုဆိုးကို။ သတ္ထု၊ ဘုရား၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ဌပေတ္တာ၊ ထား၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နိဗ္ဗတ္တ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာ ဖြစ်လေရာအရပ်၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်အဆင်းသည်။ အနောဇ ပုပ္ဖဝဏ္ဏံ ယေဝ၊ အနော်ဇာပန်း အဆင်းနှင့်တူသည်သာလျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နာမံ၊ အမည်သည်။ အနောဇာဝေ၊ အနော်ဇာဟူသော အမည်သည်လျှင်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ပဋ္ဌပေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဝေံဟောတု၊ ဤသို့ တောင်းသည့် ဆုအတိုင်း ပြည့်စုံ စေလော့။ ဣတိ၊ သို့။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ အကာသိ၊ ပြုတော်မူ၏။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံ သည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်အတိုင်း၊ ဌတ္တာ၊ တည်၍။ တတော၊ ထိုကိုယ်အဖြစ်မှ။ စုတာ၊ စုတေသည် ရှိသော်။ ဒေဝ-လောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဣမသ္မိ ံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤငါတို့ဘုရား

ပွင့်လင်း ထွန်းပသည်ရှိသော်။ ဒေဝလောကာ၊ နတ်ပြည်မှ။ စပိတ္တာ၊ စုတေခဲ့၍။ ဗေဠုက ကုဋ္ဌမ္ဘိကော၊ သူကြွယ်အကြီးသည်။ ကုတ္တာ၊ ဌ ဝတိနာမ နဂရေ၊ ကုတ္တာ၊ ဌ ဝတိမည်သော ပြည်၌။ ရာဇကုလေ၊ မင်းမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။မဟာကပ္ပိနရာဇာနာမ၊ မဟာကပ္ပိနမည်သောမင်း သည်။အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။သေသာ၊ကြွင်းသောသူတို့သည်။ အမစ္စကုလေ၊အမတ်အမျိုး၌။နိဗ္ဗတ္တိ သု၊ဖြစ်ကုန်၏။ဗေဠုက ကုဋ္ဌမ္ဘိကဿ၊ သူကြွယ်ကြီး၏။ ဘရိယာ၊ မယား၊သည်။ မဒ္ဒရဋ္ဌေ၊ မဒ္ဒရာဇ်တိုင်း၌။ သာဂလ နဂရေ၊ သာဂလပြည်၌။ ရာဇ-ကုဋေ၊ မင်းမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ အဿာ၊ ထိုမင်းသွီး၏။ သရိရံ၊ ကိုယ်သည်။ အနောဇပုပ္ဖ ဝဏ္ဏမေဝ၊အနော်ဇာပန်းအဆင်းနှင့် တူသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။အဿာ၊ထိုမင်းသွီး၏။နာမံ၊အမည်ကို။ အနောဇာတ္တေဝ၊ အနော်ဇာဟူ၍ သာလျှင်။ ကရိ ံသု၊ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ကုန်၏။ သာ၊ထိုမင်းသွီးသည်။ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ရောက်သည်ရှိသော်။ မဟာကပ္ပိန ရညော၊ ကပ္ပိနမင်းကြီး၏။ ဂေဟံ၊ နန်းအိမ်သို့။ဂန္တ္ဝာ၊ရောက်၍။ အနောဇာဒေဝီနာမ၊ အနော်ဇာ မိဖုရားမည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သေသိတ္ထိယောပိ၊ ကြွင်းသောမိန်းမတို့သည်လည်း။ အမစ္ဗ-ကုဋေသု၊အမတ်အိမ်တို့၌။နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ဖြစ်၍။ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ ရောက်ကုန် သည်ရှိသော်။တေသံယေဝ အမစ္စပုတ္တာနံ၊ထိုအမတ်သား၊တို့၏သာလျှင်။ဂေဟာနိ၊ အိမ်တို့သို့။ အဂမံသု၊ သွားလေကုန်၏။တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသော သူတို့သည်။ ရညော၊ မင်း၏။ သမ္ဗတ္တိ သဒိသံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် တူသော။ သမ္ဗတ္တိ ံ၊ စည်းစိမ်သုခကို။ အနုဘဝိ ံသု၊ ခံစားကုန်၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သဗ္ဗာသက်ာရ ပဋိမဏ္ဍိတော၊ အလုံးစုံဆောတန်းဆာဖြင့် တန်းဆာ ဆင်လျက်။ ဟတ္ထိ ံ၊ ဆင်ကို။ အဘိရုဟိတ္တာ၊ စီး၍။ ဝိစရိ၊ သွား၏။ တဒါ၊ ထို အခါ၌။ တေပိ. ထိုအမတ်တို့သည်လည်း။ တထေဝ၊ - ထို့အတူလျှင်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားလေကုန်၏။ တသ္မိ ံ၊ ထိုမင်းသည်။ အဿေနဝါ၊ မြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ရထေနဝါ၊ ရထားဖြင့်လည်းကောင်း။ ဝိစရန္တေ၊ သွားသည်ရှိသော်။ တေပိ၊ ထိုသူတို့ သည်လည်း။ တထေဝ၊ ထို့အတူလျှင်။ ဝိစရန္တိ၊ လှည်းပတ် သွားလာ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ကေတော ဟုတ္တာ၊ တပေါင်းတည်း ဖြစ်၍။ ကတာနံ ပုညာနံ၊ ပြုအပ်သော ကောင်းမှုတို့၏။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ဖြင့်။ ကေတောဝ၊ တကွနက်သာလျှင်။ သမ္ဗတ္တိ ံ၊ စည်းစိမ်ကို။ အနု-ဘဝိ ံသု၊ ခံစားကုန်၏။ ရညောပန၊ မင်း၏ကား။ ဗလောစ၊ ဗလ မည်သော မြင်းလည်းကောင်း။ ဗလဝါဟနောစ၊ ဗလဝါဟန မည်သော မြင်းလည်း ကောင်း။ ပုပ္ပေါစ၊ ပုပ္ပ မည်သော မြင်းလည်းကောင်း။ ပုပ္ပဝါဟနောစ၊ ပုပ္ပဝါဟန မည်သော မြင်းလည်းကောင်း။ သုပတ္တောစ၊ သုပတ္တ မည်

သော မြင်းလည်းကောင်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ပဠွအသာ၊ မြင်းငါးစီးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တေသု၊ ထိုမြင်းငါးစီးတို့တွင်။ သုပတ္တ-အသံ၊ သုပတ္တမည်သော မြင်းကို။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ အာရောဟတိ၊ စီး၏။ ဧကရေ စတ္တာရော၊ သုပတ္တမြင်းမှတပါး လေးစီးသောမြင်းတို့ကို။ အသာရော-ဟာနံ၊မြင်းစီးသူရဲတို့အား။ သာသနာဟရဏတ္ထာယ၊ သတင်းစကားကို ဆောင်စေခြင်းငှါ။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ တေ၊ထိုတမန်တို့ကို။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ သောဇေတ္တာ၊ထမင်းကျွေး၍။ ဂန္ဓဟ၊ သွားယောက်ုန်။ ဒွေဝါ-ယောဇနာနိ၊ နှစ်ယူဇနာ ခရီးတို့ကို လည်းကောင်း။ တိဏိဝါ ယောဇနာနိ၊ သုံးယူဇနာ ခရီးတို့ကိုလည်းကောင်း။ အာဟိဏ္ဍိတ္တာ၊ လှည့်လည်၍။ ဗုဒ္ဓသဝါ၊ ဘုရား၏ လည်းကောင်း။ ဓမ္မသဝါ၊ တရား၏ လည်းကောင်း။ သံဃသဝါ၊ သံဃာ၏လည်းကောင်း။ ဥပ္ပန္နဘာဝံ၊ဖြစ်ခြင်းကို။ ဉတ္တာ၊ သိ၍။ မယှံ၊ ငါ့အား။ သုခသာသနံ၊ ချမ်းသာစွာ သတင်းစကားကို။ အာဟရထ၊ ဆောင်ကုန်လော့။ ဧကတိ၊ဤသို့။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ တေ၊ ထိုတမန်တို့သည်။ စတ္တာပိ ဒ္ဓါရေဟိ၊ တံခါးလေးမျက်နှာတို့မှ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ဒွေ တိဏိ ယောဇနာနိ၊နှစ်ယူဇနာ သုံးယူဇနာတို့သို့။ အာဟိဏ္ဍိတ္တာ၊ သွားလာလှည့်ပတ်၍။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ အလဘိတ္တာ၊မရမူ၍။ ပစ္ဆာ ဂန္ဓဟ၊ တုသန်ပြန်လာကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ သုပတ္တံ အသံ၊ သုပတ္တမြင်းကို။ အာရုယှ၊ စီး၍။ အမစ္စ သဟာသ ပရိဝုတော၊ အမတ်တထောင် ခြီရံလျက်။ ဥယျာနံ၊ဥယျာဉ်သို့။ ဂန္ဓဟ္ကော၊ ထွက်တော်မူသည်ရှိသော်။ ကိလန္တ-ရူပေ၊ ပင်ပန်းသော သတောရှိကုန်သော။ ပဠသတမတ္တေ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ ဝါဏိဇကေ၊ ကုန်သည်တို့ကို။ နဂရံ၊ နေပြည်တော်သို့။ ပုရိသဟ္ကေ၊ ဝင်လာသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဧကမေ၊ ဤသူတို့သည်။အဒ္ဓါနံ၊ အဓွန့်ရှည်စွာ လာ၍။ ကိလန္တာ၊ ပင်ပန်းကုန်၏။ အဒ္ဓါ၊ မချေတ်။ ဧကမေသံ၊ ဤကုန်သည်တို့၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ကေဝဒ္ဓကံ သာသနံ၊ သတင်းစကားကောင်း တခုကို။ သောသာမိတိ၊ ကြားနာရအံ့ဟူ၍။တေ၊ထိုကုန်သည်တို့ကို။ ပဏ္ဍောသာပေတ္တာ၊ ခေါ်စေ၍။ ကတော၊ အဘယ်အရပ်မှ။ အာဂဆ္ဆထ၊ လာကုန်သနည်း။ ဧကတိပုဆ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ဧကတော၊ ဤနေပြည်တော်မှ။ဝိသတိ ယောဇန-သတ မတ္ထကေ၊ ယူဇနာတရာ့နှစ်ဆယ်အထက်၌။ သာဝတ္ထိနာမ နဂရံ၊ သာဝတ္ထိ မည်သော ပြည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတော၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်မှ။ အာဂဆ္ဆာမ၊ လာခဲ့ကုန်၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်၏။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ပဒေသော၊ အရပ်၌။ ကိဠိ၊ တစုံတခုသော။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်သော။ သာသနံ၊ သတင်းသည်။ အတ္ထိပန၊

ရှိပါ၏လော။ ဧကတ်၊ ဤသို့ မေး၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ အည်း၊ ´တပါးသော။ ကိုယ်၊ တစုံတခုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သမ္မာသမ္ဗုद्ध ပန်၊ သစ္စာလေးပါးကို သိသော ဘုရားသည်ကား။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။ ဧကတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်သည် ရှိသော်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုဇာတ်လျှင်။ ပဋ္ဌ-ဝဏ္ဏာယ ဝိတိယာ၊ ဝါ၊ ဝါ၊ အကြောင်းရှိသော ဝိတိဖြင့်။ ဖုဋ္ဌသရီရော၊ တွေ့သောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ကိုယ်၊ တစုံတခုကို။ သလ္လက္ခေတုံ၊ မှတ်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ မုဟုတ္တံ၊ တခဏမျှကာလကို။ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ တာတာ၊ အချင်းတို့။ ကိုယ်၊ အသယ်ကို။ ဝဒေထ၊ ဆိုကုန်သနည်း။ ဧကတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ ရှင်မင်းကြီး။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။ ဧကတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်းကောင်း။ တတိယမ္ပိ၊ သုံးကြိမ်မြောက်လည်းကောင်း။ တထေဝ၊ ထို့အတူလျှင်။ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ စတုတ္ထေ ဝါရေ၊ လေးကြိမ်မြောက် ဆိုသောအခါ၌။ တာတာ၊ အချင်းတို့။ ကိုယ်-ဝဒေထ၊ အသယ်ကိုဆိုကုန်သနည်း။ ဧကတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေး၍။ ဒေဝ၊မင်းကြီး။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။ ဧကတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ သတသဟဿံ၊ ဥစ္စာတသိန်းကို။ ဒဒါမိ၊ပေးအံ့။ ဧကတိဝတွာ၊ ဤသို့ ဆိုရ၍။ အည်းပါ၊ သည်မှတပါးလည်း ဖြစ်သော။ ကိုယ်သာသနံ၊ တစုံတခုသော သတင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏လော။ ဧကတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။ ဧကတိ၊ ဤသို့ သံတော်ဦးတင်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တံပိ၊ ထိုစကားကိုလည်း။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ပုရိမနယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ တယောဝါရေ၊ သုံးကြိမ်တို့ကို။ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ စတုတ္ထေ ဝါရေ၊ လေးကြိမ်မြောက်သော အခါ၌။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။ ဧကတိ-ဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဧဝမ်ပိ၊ ဤတရား၌လည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ သတသဟဿံ၊ ဥစ္စာတသိန်းကို။ ဒဒ္မိ၊ ပေး၏။ ဧကတိဝတွာ၊ ဤသို့ ဆိုရ၍။ အပရံပိ သာသနံ၊ သည်မှတပါးသော သတင်းသည်လည်း။ တာတာ၊ အချင်းတို့။ အတ္ထိ၊ ရှိသလော။ ဧကတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သံဃရတနံ၊ သံဃာရတနာသည်။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဧကတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ တဒ္ဓိ၊ ထိုစကားကိုလည်း။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ တယောဝါရေ၊ သုံးကြိမ်တို့ကို။ ဝိတိနာမေတွာ၊ လွန်စေ၍။ စတုတ္ထေ ဝါရေ၊ လေးကြိမ်မြောက်သော အခါ၌။ သံဃောတိပဒေ၊ သံဃာဟူသောပုဒ်ကို။ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ ဧဝမ်ပိ၊ ၌လည်း။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ သတသဟဿံ၊ ဥစ္စာတသိန်းကို။ ဒဒ္ဓိတိ၊ ပေး၏ဟု။ ဝတွာ၊ ဆိုရ၍။ အမစ္စသဟဿံ၊ အမတ်တထောင်ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ တာတာ၊ အချင်းတို့။ ကိုယ်ကရိဿထ၊ အဘယ်သို့ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဧကတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့

မေးဏ်။ ဒေဝ၊ ရှင်မင်းကြီး။ တုမ္မေ၊ သခင်တို့သည်။ ကိုဏ်ကရိသာထ၊ အသယ်ဆို ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့လျှောက်ဏ်။ တာတာ၊ အချင်းတို့။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။ ဓမ္မော၊ တရားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ၊ သံဃော၊ သံဃာသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ပြီ။ ဧုတိ၊ ဤသို့သော စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ပုန၊တဖန်။ နနိ ဝတ္တိသာမိ၊နေပြည်တော်သို့ မပြန်အံ့။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍။ဂန္ဓာ၊သွား၍။တဿ၊ ထိုဘုရား၏။သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိသာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ။ မင်းကြီး။ မယံပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့ သည်လည်း။ တုမ္မေတိ၊ မင်းကြီးတို့နှင့်။သဒ္ဓိ၊ တကွ။ ပဗ္ဗဇိဿာမ၊ ရဟန်းပြုကုန်အံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့တင်ဏ်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သုဝဏ္ဏပရ္ရေ၊ ရွှေဝေ၌။ အကွရာနိ၊အကွရာတို့ကို။ လိခါပေတ္တွာ၊ရေးစေ၍။ဝါဏိဇကေ၊ ကုန်သည်တို့ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။အနောဇာနာမဒေဝိ၊ အနော်ဇာမည်သောမိဖုရားသည်။တုမ္ဘာကံ။ သင်တို့အား။ တိဏိ သတသဟဿာနိ၊ သုံးသိန်းသော ဥစ္စာတို့ကို။ ဒဿတိ၊ ပေးအံ့။ ဒေဝ္ဍပန၊ ဤသို့သော စကားကိုလည်း။ နံ၊ ထိုမိဖုရားကို။ ဝဒေယျာထ၊ ဆိုလေကုန်။ရညာ၊မင်းသည်။တေ၊ ရှင်မိဖုရားအား။ဧုဿရိယံ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ကို။ဝိဿဇ္ဇိတရ၊ စွန့်သတတ်။ ယထာသုခံ၊ ချမ်းသာစွာ အလိုရှိတိုင်း။ သဗ္ဗဏ္ဍိ၊ စည်းစိမ်ကို။ ပရိဘုဉ္ဇာဟိ၊ ခံစားလေလော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ကဟံ၊အဘယ်မှာ စံစား၍ နေသနည်း။ ဧုတိ၊ဤသို့။သစေဝန-ပုစ္ဆတိ၊ အကယ်၍ မေးသည်ဖြစ်အံ့။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ဧုတိဝတ္တွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဂတောဝ၊ ကြွတော်မူ၏။ဧုတိ-အာရောစေယျာထ၊ ဤသို့ကြားလေကုန်လော့။ဧုတိ၊ဤသို့မှာတော်မူ၍။အစ္ဆော-ပိ၊ အမတ်တို့သည်လည်း။ အတ္တနော အတ္တနော၊မိမိ မိမိ၏။ဘရိယာနံ၊မယားတို့ အား။ တထေဝ၊ ထို့အတူလျှင်။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ပဟိဏိံ သု၊စေလွှတ် ကုန်၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ ဝါဏိဇကေ၊ ကုန်သည်တို့ကို။ ဥယျောဇေတ္တွာ၊ လွှတ် လိုက်၍။ အသ္သံ၊ မြင်းကို။ အဘိရယ္ဟ၊ စီး၍။ အမစ္စသဟဿ ပရိဝုတော၊ အမတ် တထောင် ခြီရံလျက်။တံခဏံယေဝ၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။

သတ္ထာပိ၊ဘုရားသည်လည်း။တံဒိဝသံ၊ထိုနေ့၌။ ပစ္ဆ။သကာယေ၊မိုးသောက်ထ အခါ၌။လောကံ၊ လူကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ မဟာကပ္ပိန-ရာဇာနံ၊မဟာကပ္ပိနမင်းကို။သပရိဝါရံ၊အခြံအရံနှင့်တကွ။ဒိဿွာ၊ မြင်၍။ အယံ-မဟာကပ္ပိနော၊ ဤမဟာကပ္ပိန မင်းကြီးသည်။ ဝါဏိဇကာနံ၊ ကုန်သည်တို့၏။ သန္တိကာ၊အသံမှ။တိက္ခံရတနာနံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏။ ဥပ္ပန္နဘာဝံ၊ ဖြစ်ကြောင်း ကို။သုတ္တွာ၊ ၍။ တေသံ၊ ထိုကုန်သည်တို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ တိတိ သတ-

သဟသောဟိ၊ ဥစ္စာသုံးသိန်းတို့ဖြင့်။ ပူဇေတွာ၍။ ရဇ်၊ပြည်စည်းစိမ်ကို။ပဟာယ၊ စွန့်ပစ်၍။ အမစ္စ သဟသောဟိ၊ အမတ်တထောင်တို့ဖြင့်။ ပရိဝုတော၊ခြံရံလျက်။ မံ၊ ဝါဘုရားကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍။ပဗ္ဗဇိတုကာမော၊ ရဟန်းပြုလိုလျှင်။ သ္မေ၊နတ်ဖြန်။ နိက္ခမိဿတိ၊ ထွက်လတ္တံ့။ သော၊ ထို မင်းသည်။ သပရိဝါရော၊ အခြံအရံ နှင့် တကွ။ သဟပဋိ သန္ဓိဒါဟိ၊ ပဋိသန္ဓိဒါတို့နှင့် တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။အဿ၊ ထိုမင်းအား။ ပစ္စုဂ္ဂမနံ၊ ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်းကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟု၍။ ပုနဒိဝသေ၊တဘန် မိုးလောက်သော နေ့၌။ ခုဒ္ဒက ဂါမဘောဇကံ၊ ရွာစားမင်းငယ်ကို။ပစ္စုဂ္ဂမနံ၊ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တော၊ ကြွသွားသော။ စက္ကဝတ္တိဝိယ၊ စကြဝဠာ မင်းကဲ့သို့။ သယမေव၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ် သင်္ကန်းကို။ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ဝိသ-ယောဇန သတံ မဂ္ဂံ၊ ယူဇနာ တရာ့နှစ်ဆယ် ရှိသောခရီးကို။ ပစ္စုဂ္ဂန္တာ၊ ခရီးဦး ကြိုဆိုလျက်။ စန္ဒဘာဂါယ နဒိယာ၊ စန္ဒဘာဂါ မည်သော မြစ်၏။ တီရေ၊ ကမ်း နား၌။ နိဗြောရေကွမ္ဘလေ၊ပညောင်ပင်ရင်း၌။ ဆဗ္ဗญ္ဇ ရသ္မိယော၊ ခြောက်သွယ် သော ရောင်ခြည်တော်တို့ကို။ဝိဿဇ္ဇေန္တော၊ လွှတ်လျက်။ နိသိဒိ၊နေတော်မူ၏။ ရာဇာပိ၊ မင်းသည်လည်း။ အာဂန္တွာ၊ လာသည်ရှိသော်။ ဇေဋ္ဌဒိ၊ မြစ်တခု သို့။ ပတ္တာ၊ရောက်၍။ ဧသော၊ ဤမြစ်သည်။ ကာနာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ ဇုတိပုဏ္ဏိ၊ ဤသို့မေး၏။ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။အယံ၊ ဤမြစ်သည်။ အပရဏ္ဏာနာမ၊ အပရဏ္ဏာ အမည်ရှိ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တာတာ၊ အချင်းတို့။ အသာ၊ ထိုမြစ်၏။ ပရိမာဏာ၊ အတိုင်းအရှည်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ဂန္ဓိရတော၊ အစောက်အား၊ဖြင့်။ ဂါဝုတံ၊ တဂါဝုတ် ရှိ၏။ ပုထုလတော၊ အနံအား၊ဖြင့်။ ဒွေဂါဝုတာနိ၊ နှစ်ဂါဝုတ်ရှိကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ဣတ္ထ၊ ဤမြစ်၌။ နာဝါဝါ၊လှေသည်သည်းကောင်း။ ဥဠုမ္ပေါဝါ၊ ဖေါင်သည် သည်းကောင်း။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါ၏လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇုတိ၊ ဤသို့တင်၏။ နာဝါဒိနိ၊ လှေ စသည် တို့ကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်ကုန်သည်ရှိသော်။ အမှေ၊ ငါတို့ကို။ ဇာတိဇရံ၊ ပဋိသန္ဓေ နေခြင်း, အိုခြင်းသည်။ ဥပနေတိ၊ ဆောင်သည်မည်၏။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နိဗ္ဗေမတိကော၊ ယုံမှားကင်းသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ တိဏိ ရတနာနိ၊ ရတနာ သုံးပါးတို့ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်သည်ရှိသော်။ မေ၊ ငါ့အား။ တေသံ၊ ထို ရတနာသုံးပါးတို့၏။ အာနု-ဘာဝေန၊ အာနုဘော်ဖြင့်။ ဇုမံ၊ ဤမြစ်ရေ အယဉ်သည်။ ဥဒကံ ဥဒကံဝိယ၊ ရေကဲ့သို့ ရေကဲ့သို့။ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ တိဏ္ဏံ ရတနာနံ၊ ရတနာ သုံးပါးတို့၏။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဇုတိပိ-

သော ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓေါတိ၊ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓေါဟူ၍။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိံ၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အနုဿရန္တော၊ အောက်မေ့လျက်။ သပရိဝါရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ။ အဿသဟသေန၊ မြင်းတထောင်ဖြင့်။ ဥဒကပိဋ္ဌံ၊ရေအပြင်ကို။ ပက္ခန္ဒိ၊ ပျံသွား၏။ သိန္ဓဝါ၊ သိန္ဓောမြင်းတို့သည်။ ပိဋ္ဌိပါသာဏေ၊ ကျောက်ဖျာအပြင်၌။ ပက္ခန္ဒိံ သုဝိယ၊ ပျံသွားကုန်သကဲ့သို့။ ခုရာနံ၊ ခွါတို့၏။ အဋ္ဌာ၊ အဖျားတို့သည်။ နေဝ တောမိံသု၊ ရေမစွတ်ကုန်။

သော၊ ထိုမင်းသည်။ တံ၊ ထိုမြစ်ကို။ ဥတ္တရိတ္တာ၊ ကူး၍။ ပုရတော၊ ရှေ့သို့။ ဂန္တွန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ အပရံပိ နဒိံ၊ မြစ်တစင်းကိုလည်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤမြစ်သည်။ ကာနာမ၊ အဘယ် အမည်ရှိသနည်း။ ဇုတိပုန္ဓိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ နီလဝါဟနာ နာမ၊ နီလဝါဟနာ မည်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ အဿာ၊ ထိုမြစ်၏။ ပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ဂန္ဓိရတောပိ၊ အစောက်အားဖြင့်ရင်း။ ပုထုလတောပိ၊ အနံအားဖြင့်ရင်း။ အစုယောဇနံ၊ ယူဇနာခွဲ ရှိ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်။ ပုရိမသဒိသမေव၊ ရှေးနှင့် တူသည်သာလျှင်တည်း။ တံပန နဒိံ၊ ထိုမြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သွာဂ္ဂာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မောတိ၊ ဓမ္မောဟူ၍။ ဓမ္မာနုဿတိံ၊ ဓမ္မာနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အနုဿရန္တော၊ အောက်မေ့လျက်။ ပက္ခန္ဒိ၊ ကူးသွား၏။ တံပိ၊ ထိုမြစ်ကိုလည်း။ အတိဂ္ဂမိတ္တာ၊ လွန်၍။ ဂန္ဆန္တော၊ သော်။ အပရံပိ-နဒိံ၊ တပါးသောမြစ်ကိုလည်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အယံ၊ ဤမြစ်သည်။ ကာနာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ ဇုတိပုန္ဓိ။ ဤသို့ မေး၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ စန္ဒဘာဂါ-နာမ၊ စန္ဒဘာဂါ အမည်ရှိ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အဿာ၊ ထိုမြစ်၏။ ပရိမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ မင်းကြီး။ ဂန္ဓိရတောပိ၊ အနက်အားဖြင့် လည်းကောင်း။ ပုထုလတောပိ၊ အနံအားဖြင့်လည်းကောင်း။ ယောဇနံ၊ တယူဇနာရှိ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားသည်။ ပုရိမ သဒိသမေဝ၊ ရှေးနှင့် တူသည်သာလျှင်
ဤ တည်း။ ဇုမံပန နဒိံ၊ ဤမြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက-သံဃောတိ၊ သံဃော အစရှိသော။ သံဃာနုဿတိံ၊ သံဃာနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အနုဿရန္တော၊ အောက်မေ့လျက်။ ပက္ခန္ဒိ၊ ကူးသွား၏။ တမ္ပိ နဒိံ၊ ထိုမြစ်ကိုလည်း။ အတိဂ္ဂမိတ္တာ၊ လွန်၍။ ဂန္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ သတ္ထု၊ သရီရတော၊ ဘုရားကိုယ်တော်မှ။ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်ကုန်သော။ ဆဗ္ဗဏ္ဏ ရသ္မိယော၊ ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည် တို့ကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်၏။ နိဗ္ဗောဓ ရက္ခသ၊ ပညောင်ပင်၏။ သာခါဝိဋပ ပဏ္ဏဖလာနိ၊ အခက်အခွ အရွက်အသီးတို့သည်။ သောဝဏ္ဏမယာနိ–

ဝိယ၊ ရှေ့ဖြင့်ပြီးကုန်သကဲ့သို့။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ရာဇာ၊ မင်းသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။အယံပနသြေတာသော၊ ဤအရောင်သည်။စန္ဒသ၊ လ၏။နေစသြေတာသော၊ အရောင်မဟုတ်။ သူရိယသ၊ နေ၏။ နသြေတာသော၊ အရောင်မဟုတ်။ ဒေဝ–မာရ ဗြဟ္မ နာဂ သုပဏ္ဏာဒီနံ၊နတ်မင်း, မာရ်မင်း, ဗြဟ္မာမင်း, နဂါး, ဂဠုန်စသည် တို့တွင်။ အညတရသ။ တယောက်ယောက်၏။ နသြေတာသော၊ အရောင်မဟုတ်။ အဒ္ဓါ၊မဿုတ်။အဟံ၊ဝါသည်။သတ္ထာရံ၊ဘုရားကို။ ဥဒ္ဒိသ၊ရည်၍။ အာဂ၊ဆွန်လာ၊ လာသည်ရှိသော်။မဟာဂေါ၊တမဗုဒ္ဓေန၊ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်သည်။ဘဝိဿာမိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ဇုတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ထို မင်းသည်။တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ အဿ ဝိဒ္ဓေတာ၊ မြင်း ကျောက်ကုန်းမှ။ သြတရိတ္ဝာ၊ ဆင်း၍။ သြနတသရီရော၊ ညွှတ်သော ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ရတ္တိ–အနုသာရေန၊ ရောင်တော် အလင်းကို အစဉ်မှီးသဖြင့်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ မနောသိလာ ရသေ၊ ဆေးနန်းမြင်းသီလာ အရည်၌။ နိမုဇ္ဇန္တောဝိယ၊ဝုပ်လျှိုးသကဲ့သို့။ဗုဒ္ဓရတ္တိနံ၊ဘုရားရောင်မြည်တော်တို့၏။အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်သော အရပ်၌။ အမစ္စ သဟသေဟိ၊ အမတ်တထောင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ'၊ တကွ။ နိသိဒိ၊ နေ၏။သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုမင်းအား။ အနုပုဗ္ဗိ'ကထံ၊ အစဉ်သော တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ရာဇာ၊မင်းသည်။သပရိ'ဝါရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ။ သောတာ–ပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသောသူတို့သည်လျှင်။ ဥဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ ထ၍၊ပဋ္ဌင်္ဂ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ယာစိ'–သု၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇုမေသံ ကုလပုတ္တာနံ၊ ဤအမျိုးသား တို့အား။ ဇုဒ္ဓိမယ ပတ္တစီဝရံ၊ တန်းခိုးဖြင့်ပြီးသော သပိတ် သင်္ကန်းသည်။ အာဂမိဿတိ နုခေါ၊ ရောက်လာလတ္တံ့လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဥပဓာရေန္တော၊ စုံစမ်းသည်ရှိသော်။ ဇုမေ ကုလပုတ္တာ၊ ဤ အမျိုးသားတို့သည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ–သဟဿဿ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တထောင်အား။ စီဝရသဟဿံ၊ သင်္ကန်းတထောင်ကို။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ ကဿပ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပဘုရား လက်ထက်၌။ဝိသတိယာ ဘိက္ခုသဟဿာနံ၊နှစ်သောင်းသောရဟန်းတို့အား။ဝိသတိ–စီဝရသဟဿာနိပိ၊ နှစ်သောင်းသော သင်္ကန်း တို့ကိုလည်း။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ ဇုမေသံ၊ဤသူတို့အား။ ဇုဒ္ဓိမယ ပတ္တ စီဝရာဂမနံ၊ တန်းခိုးဖြင့် ပြီးသော သပိတ် သင်္ကန်း ရောက်လာခြင်းသည်။ အနုစ္ဆရိယံ၊ လျှောက်ပတ်၏။(အဆွေရိယံလည်းရှိ၏။ဤနေရာမှာ အလိုမရှိအပ်။) ဇုတိဉ္စ ဘော၊ ဤသို့သိ၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဒကွိဏဟတ္ထံ၊ လက်မှာလက်ကို။ ပသာရေတ္ဝာ၊ ဆန့်၍။ ဘိက္ခဝေါ၊ရဟန်းတို့။ယေ၊

လာလှည့်ကုန်။ ဒုက္ခသား ဆင်းရဲခြင်း၏။ အန္တကိရိယာယ၊ အဆုံးကို ပြုခြင်းငှါ။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို။ စရထ၊ ကျင့်ကုန်လော့။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌ ဗျင်။အဠဝပရိကွာရရဝရာ၊ပရိကွရာရှစ်ပါးကိုဆောင်ကုန်လျက်။ဝဿသဋ္ဌိကထွေရာ ဝိယ၊ အဝါခြောက်ဆယ် ရပြီးသော မထေရ်ကြီးတို့ကဲ့သို့။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တာ၊ ပျံတက်၍။ ပစ္စောရောဟိတ္တာ၊ တဘန်ဆင်း၍။ သတ္ထာရံ၊ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ရှိခိုး၍။ နိသိဒိံသု၊ နေကုန်၏။

တေဝိ ဝါ'ကိဇကာ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်လည်း။ ရာဇကုလံ၊ မင်းနေရာနန်းအိမ်သို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ရညာ၊ မင်းသည်။ ပဟိတာ သာသနံ၊ စေလိုက်သော သတင်းစကားကို။ အာရောစာပေတ္တာ၊ ကြားစေ၍။ ဒေဝိယာ၊ မိဖုရားသည်။ အာဂစ္ဆတူတိ၊ လာစေသတည်းဟု။ ဝုတ္တော၊ အမိန့်ရှိလတ်သော်။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌံသု၊ နေကုန်၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ နေ၊ထိုကုန်သည်တို့ကို။ ဒေဝိ၊မိဖုရားသည်။ တာတာ၊ အမောင်တို့။ ကိံ'ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အာဂတတ္ထ၊ လာကုန်သနည်း။ ဧတိပုန္ဓ၊ ဤသို့မေး၏။ ရညာ၊မင်းသည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်မိဖုရားတို့၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ မယံ၊ ကျွန်တော်တို့ကို။ ပဟိတာ၊ စေအပ်ကုန်၏။ နော၊ ကျွန်တော်တို့ အား။ ကိဏိ သတသဟဿာနိ၊ ဥစ္စာသုံးသိန်းတို့ကို။ ဒေထကိရ၊ စင်စစ်ပေးမည်လော။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာတာ၊ အမောင် ကုန်သည်တို့။ အတိဗဟုံ၊ အလွန်များစွာ။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဘဏထ၊ ဆိုကုန်၏။ တုမ္ဟေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ရညော၊ မင်း၏။ ကိသ္မိဋ္ဌိ၊ တစုံတခုသောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုသလော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ပသန္နော၊ ကြည်ညိုသနည်း။ ဘောကံ ဓနံ၊ ဤမျှလောက်သောဥစ္စာကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေသနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဒေဝိ၊ ရှင်မိဖုရား။ အည့်၊ တပါးသော။ ကိဋ္ဌိ၊ တစုံတခုသော အမှုကို။ နကတံ၊ မပြုအပ်။ ရညောပန၊ မင်းအား ကား။ ဘောကံ သာသနံ၊ ဤမျှလောက်သော သတင်းစကားကို။ အာရောစယိမှ၊ ကြားကုန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တာတာ၊ အမောင်တို့။ မယံ၊ ငါ့အား။ တံ၊ ထိုသတင်းစကားကို။ အာရောစေတုံ၊ ကြားခြင်းငှါ။ သတ္ထာပန၊ တတ်ကောင်းသလော။ ဧတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဒေဝိ၊မိဖုရား။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတဖြိုးကား။ သတ္ထာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တာတာ၊ အမောင်တို့။ ဝဒေထ၊ ဆိုကုန်လော့။ ဧတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝိ၊မိဖုရား။ လောကော၊ လောကဌ်။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ သာပိ၊ ထိုမိဖုရားသည်လည်း။ တံ၊ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ကြား၍။ ပုရိမ နယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်လျှင်။ ဝိတိယာ၊ ဝိတိဖြင့်။ ဖုဋ္ဌသရီရာ၊ တွေ့သော

ကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ တိကွတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ကိုဠိ၊ တစုံတခုကို။ အသလ္လကွေ့တွာ၊ မမှတ်နိုင်မူ၍။ စတုတ္ထေ ဝါရေ၊ လေးကြိမ်မြောက်၌။ ဗုဒ္ဓေါ တိပဒံ၊ ဗုဒ္ဓေါ ဟူသော ပုဒ်ကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ တာတာ၊ အမောင်တို့။ ဋ္ဌမသ္မိံ ပဒေ၊ ဤပုဒ်၌။ ရညာ၊ မင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်မျှဥစ္စာကို။ ဒိန္နံ၊ လှူသနည်း။ ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ မိဖုရား။ သတသဟဿံ၊ ဥစ္စာတသိန်းကိုပေး၏။ ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ တာတာ၊အမောင်တို့။ ဧဝရူပံ သာသနံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော သတင်းစကား ကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ သတသဟဿံ၊ တသိန်းကို။ ဒဒမာနေန၊ ပေးသဖြင့်။ ရညာ၊ မင်းသည်။ အနနုဿရိကံ၊ မလျှောက်ပတ်သည် ကို။ ကတံ၊ပြုလေတိ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဟံ၊ဝါသည်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ မမ၊ ဝါ၏။ ဒုဂ္ဂတ ပဏ္ဏာကာရာနိ၊ ဆင်းရဲသဖြင့် လက်ဆောင်လက်နက်ဖြစ်ကုန် သော။တိကိ သတသဟဿာနိ၊ သုံးသိန်းတို့ကို။ ဒဒ္မိ၊ ပေး၏။ ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အပရံပိ၊တပါးကိုလည်း။ တုမ္ဟေဟိ၊ သင်တို့သည်။ ရညော၊မင်းအား။ကိံ၊အဘယ် သို့။ အာရောစိတံ၊ ကြားအပ်သနည်း။ ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ တေ၊ ထိုကုန် သည်တို့သည်။ဋ္ဌဒဠ္ဌိဒ္ဓ၊ဤမည် ဤမည်သောအကြောင်းကိုလည်း။ အာရောစိတံ၊ ကြားအပ်၏။ ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဋ္ဌတရာနိ ဒွေသာသနာနိ၊ ဤမှတပါး သော သာသင်းစကားနှစ်ရပ်တို့ကို။အာရောစယိ သု၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဒေဝိ၊ မိဖုရားသည်။ပုရိမ နယေနေဝ၊ရှေးနည်းဖြင့်လျှင်။ ဝိတိယာ၊ ဝိတိဖြင့်။ ဖုဋ္ဌသရီရာ၊ တွေ့သော ကိုယ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ တိကွတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ကိုဠိ၊ တစုံတခုကို။ အသလ္လကွေ့တွာ၊ မမှတ်နိုင်မူ၍။ စတုတ္ထေ ဝါရေ၊ လေးကြိမ်မြောက်၌။ တထေဝ၊ ထို့အတူလျှင်။သုတ္တာ၊ကြား၍။တိကိ တိကိ သတသဟဿာနိ၊ သုံးသိန်း သုံးသိန်း သော ဥစ္စာတို့ကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုကုန်သည်တို့သည်။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဒ္ဝါဒသ သတသဟဿာနိ၊ တဆယ့်နှစ်သိန်းသော ဥစ္စာတို့ကို။ လတိ သု၊ ရကုန်၏။

အထ၊ထိုအခါ၌။ နေ၊ထိုကုန်သည်တို့ကို။ဒေဝိ၊ မိဖုရားကြီးသည်။ ပုစ္ဆိ၊မေး၏။ တာတာ၊ အမောင်တို့။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝိ၊အရှင်မိဖုရား။ သတ္ထာရံ၊ဘုရားကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍။ပဗ္ဗဇိသော-မိတိ၊ရဟန်းပြုအံ့ဟူ၍။ ဂတော၊ ကြွသွားလေပြီ။ ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မယ္ဟံ၊ ဝါ့အား။တေန၊ထိုမင်းသည်။ ကိံ၊အဘယ်ကြောင့်။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ နဒိန္နံ၊ မပေးလေတိသနည်း။ ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေန၊ ထိုမင်းသည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်မိဖုရားတို့အား။သဗ္ဗံ ဋ္ဌသရိယံ၊ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ကို။ ဝိဿဇ္ဇိတရ၊ စွန့်သတတ်။ တုမ္ဟေ၊ အရှင်မိဖုရားတို့သည်။ ယထာရုစိယာ၊ အလိုအတိုင်း။ သမ္ဗတ္တိ၊စည်းစိမ်ကို။အနုဘဝထ၊ခံစားကုန်သတတ်။ ဋ္ဌတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။

တာ၀တာ၊ အမောင်တို့။ အမစ္စာ၀နု၊ အမတ်တို့သည်ကား။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာ ရှိကုန်သနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေ၀ိ၊ မိဖုရား။ တေပိ၊ ထိုအမတ်တို့သည် လည်း။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ ယေ၀၊ တကွသောလျှင်။ ပဇ္ဇဋိသောမာတိ၊ ရဟန်း ပြုကုန်အံ့ဟု။ ဂတာ၊ သွားကုန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့တင်၏။ သာ၊ ထိုမိဖုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုအမတ်တို့၏။ ဘရိယာယော၊ မယားတို့ကို။ ပဏ္ဍောသာပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ အမ္မာ၊ အမိတို့။ တုမှာကံ၊ တို့၏။ သာမိကာ၊ လင်တို့သည်။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ပဇ္ဇဋိသောမာတိ၊ ရဟန်းပြုကုန်အံ့ဟူ၍။ ဂတာ၊ သွားလေ ကုန်ပြီ။ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ကရိဿထ၊ ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေ၀ိ၊ သိပ်တင်မ။ တေဟိ၊ ထိုအမတ် ယောကျ်ားတို့သည်။ ကိံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ အမ္မာကံ၊ တို့အား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိတံ၊ စေအပ်သနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ တေဟိ၊ ထိုအမတ် ခင်ပွန်း တို့သည်။ အတ္တနော သမ္မတ္တိံ၊ မိမိစည်းစိမ်ကို။ တုမှာကံ၊ တို့အား။ ဝိဿဇ္ဇာကိရ၊ စွန့်ပစ်ခဲ့ကုန်သတတ်။ တုမ္မေ၊ တို့အား။ တံသမ္မတ္တိံ၊ ထိုစည်းစိမ်ကို။ ယထာရုစိ၊ အလိုအတိုင်း။ ပရိဘုဉ္ဇထကိရ၊ ခံစားမည်မှန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဒေ၀ိ၊ သိပ်ခေါင်တင်မ။ တုမ္မေပန၊သခင်တို့သည်ကား။ ကိံ ကရိဿထ၊ အဘယ် သို့ ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အမ္မာ၊ အမိတို့။ သောရာဇာ၊ ထိုမင်း သည်။ ဘာ၀၊ ရှေးဦးစွာ။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ မဂ္ဂေ၊ ခရီး၌။ ဌိတကော၀၊ နေလျက်လျှင်။ တိဟိ သတသဟဿေဟိ၊ ဥစ္စာသုံးသိန်း တို့ဖြင့်။ တိဏိ ရတနာနိ၊ ရတနာသုံးပါးကို။ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍။ ခေဠပိဏ္ဍံ-ဝိယ၊ တံတွေးပေါက်ကဲ့သို့။ သမ္မတ္တိံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်ပစ်၍။ ပဇ္ဇဋိသောမိတိ၊ ရဟန်းပြုအံ့ဟူ၍။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်လေပြီ။ မယာပန၊ ဝါသည် ကား။ တိဏ္ဏံ ရတနာနံ၊ ရတနာသုံးပါးတို့၏။ သာသနံ၊ ဖြစ်ကြောင်း သတင်း စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ တိဏိ ရတနာနိ၊ ရတနာသုံးပါးတို့ကို။ နဝဟိ-သတသဟဿေဟိ၊ ကိုးသိန်းသော ဥစ္စာတို့ဖြင့်။ ပူဇိတာနိ၊ ပူဇော်အပ်ကုန်ပြီ။ သော သမ္မတ္တိ၊ ဤစည်းစိမ်သည်။ ခေါ၀ပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ ရညောယေ၀၊ မင်းအားသာလျှင်။ နဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းမဟုတ်။ မယှံပိ၊ ငါ့အား လည်း။ ဒုက္ခာ၀ေ၊ ဆင်းရဲခြင်းအကြောင်း သာလျှင်တည်း။ ကော၊ အဘယ် သူသည်။ရညော၊ မင်း၏။ ဆဋ္ဌိတံ၊ စွန့်လေထွေးလေပြီးသော။ ခေ၊ပိဏ္ဍံ၊ တံတွေး ပေါက်ကို။ ဇာဏုကေဟိ၊ ပုဆစ်တို့ဖြင့်။ ပတိဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ ခံယူ၍။ မုခေန၊ ခံတွင်း ဖြင့်။ ဂဏှိဿတိ၊ ယူရအံ့နည်း။ မယှံ၊ ငါ့အား။ သမ္မတ္တိယာ၊ နန်းစည်းစိမ်ဖြင့်။ နု အတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။ ဂန္တာ၊သွား၍။ ပဇ္ဇဋိသောမိ၊ရဟန်းပြုအံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေ၀ိ၊ မိဖုရား။

မယ်ပါ၊ ကျွန်မတို့သည်လည်း။ တုမ္မေယေဝ၊ ရှင်မိဖုရားတို့နှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ။ ပဇ္ဇဗိဿာမ၊ ရဟန်းပြုကုန်အံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ အမ္မာ၊ အမယ်တို့။ သစေ သင်္ဂေါ်ထ၊ အကယ်၍ တတ်နိုင်ကုန်ပြီးအံ့။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဒေဝိ၊ ရှင်မိဖုရား။ သင်္ဂေါမ၊ တတ်နိုင်ပါကုန်အံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဝန်ခံကုန်၏။ အမ္မာ၊ အမယ်တို့။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆို တပြီးကား။ ထေ၊ လာကုန်လော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ခေါ်လျက်။ ရထသဟဿံ၊ရထား တထောင်ကို။ ယောဇာပေတ္မာ၊ ကစေ၍။ ရထံ၊ ရထားကို။ အာရုယ္ဟ၊ စီး၍။ တာဟိ၊ ထိုမိန်းမတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ။ နိက္ခမိတ္မာ၊ ထွက်၍။ အန္တေပုရမဇ္ဈေ၊ခရီး အကြား၌။ ပဌမံ၊ရှေးဦးစွာ။ နဒီ၊မြစ်ကို။ ဒိသ္မာ၊၍။ ရညာ၊မင်းသည်။ပုဏ္ဏိတောယထာ၊ မေးသကဲ့သို့။ ဝေ၊ဤအတူ။ ပုဏ္ဏိတ္မာ၊ မေး၍။ သဗ္ဗပဝတ္တိံ၊ အလုံးစုံသော အကြောင်းကို။ သုတ္မာ၊ ကြား၍။ ရညော၊ မင်း၏။ ဂတမဂ္ဂံ၊ သွားသောခရီးကို။ ဩလောကေတ္မာတိ၊ ကြည့်ကုန်လော့ဟု။ ဝတ္မာ၊ ဆို၍။ သိန္ဓဝါနံ၊ သိန္ဓောမြင်းတို့၏။ ပဒဝလဉ္ဇံ၊ခြေရာကို။ ဒေဝိ၊ ရှင်မိဖုရား။ နုပသာမ၊ကျွန်မတို့ မမြင်ပါကုန်။ ဧုတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလေသော်။ရာဇာ၊မင်းသည်။တိဏိ ရတနာနိ၊ရတနာသုံးပါးတို့ကို။ဥဒ္ဒိဿ၊ရည်၍။အဟံ၊သည်။နိက္ခန္တော၊ ထွက်သည်။အသ္မိ၊ဖြစ်၏။ဧုတိ၊သို့။ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ ကတ္မာ၊ ပြု၍။ ဝတော၊ သွားသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်လျက်။ အဟံပိ၊ ဝါသည်လည်း။ တိဏိ ရတနာနိ၊ ရတနာသုံးပါးတို့ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်သည် ရှိသော်။ တေသမေဝ၊ ထိုရတနာသုံးပါးတို့၏ သာလျှင်။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ကြောင့်။ ဧုဒံ၊ ဤမြစ်သည်။ ဥဒကံ၊ ရေကဲ့သို့။ မာအဟောသိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့။တိဏ္ဏံ ရတနာနံ၊ရတနာသုံးပါးတို့၏။ ဂုဏံ၊ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။အနုဿရိတ္မာ၊ အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့၍။ ရထသဟဿံ၊ ရထားတထောင်ကို။ ပေသေသိ၊ နှင်သွားလေ၏။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ပိဋ္ဌိပါဟာဏ သဒိသံ၊ ကျောက်ဖျာ အပြင်နှင့် တူသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ စတ္တာနံ၊ ရထားလှည်းတီးတို့၏။ အဝ္ဝ၊ အဖျား အဖျား ဖြစ်ကုန်သော။ နေမိဝဋ္ဋိယောယေဝ၊ အကွင်အကန့်တို့ကို သာလျှင်။ တေမိ"သု၊ ရေစွတ်ကုန်၏။ ဘေနေဝ ဥပါယေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်လျှင်။ ဧုတရာ၊ သည်မှ တပါးကုန်သော။ ဒွေ နဒိယော၊ မြစ်နှစ်ခုတို့ကို။ ဥတ္တရိ၊ ကူးသွား၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တဿာ၊ ထိုအနော်ဇာ မိဖုရား၏။ အာဂမနဘာဝံ၊ လာလတ္တံ့သောအကြောင်းကို။ ဥ တ္မာ၊ သိ၍။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။အတ္တနော သန္တိကေ၊ကိုယ်တော်မြတ်အထံ၌။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်သော။

ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ နပညာယန္တို့၊မထင်ကုန်။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းဖြင့်။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သာပိ၊ ထိုမိဖုရားသည်လည်း။ ဂန္ဓဉ္စ ဂန္ဓဉ္စ၊ သွားတိုင်း သွားတိုင်း။ သတ္ထုသရီရတော၊ ဘုရားကိုယ်တော်မှ။ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်ကုန်သော။ ဆဗ္ဗဏ္ဏ-ရသ္မိယော၊ ရောင်ခြည်ခြောက်သွယ်တို့ကို။ဒိသ္မာ၊၍။တထေဝ၊ ထိုရှေးအတူလျှင်၊ စိန္တေတ္မာ၊ ကြံ၍။သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသို့။ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ ဋ္ဌိတာ၊ နေလျက်။ ပုန္ဓ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မဟာကဿနော၊ ကပ္ပိနမင်းကြီးသည်။ တုမှာကံ၊ အရှင် ဘုရားတို့ကို။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။ နိက္ခန္တာ၊ ထွက်ကုန်၍။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ အတ္ထိမညေ၊ ဖြစ်ယောင်၏ မဟုတ်ကုန်လော။သော၊ ထိုမင်းသည်။ကဟံ၊အဘယ်မှာရှိသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့မေးပြီးသော်။ အမှာကံပိ၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊သည်း။ နံ၊ ထိုမင်းကို။ ဒဿဿထ၊ပြပါကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ နိသီဒထ၊ ထိုင်ကြကုန်လော့။ တာဝတ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဇုဓေဝ၊ဤအရပ်၌ပင်လျှင်။ နံ၊ ထိုမင်းကို။ ပဿိဿထ၊ မြင်ရကုန်လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ တာသဗ္ဗာပိ၊ ထိုခပ်သိမ်းသော မိန်းမတို့သည်လည်း။ တုဋ္ဌစိတ္တာ၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဇုဓေဝ၊ ဤအရပ်၌လျှင်။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်သည် ရှိသော်။ သာမိကော၊ လင်တို့ကို။ ကိရ၊ စင်စစ်။ ပဿိဿာမ၊ ဖူးမြင်ရကုန်အံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။နိသိဒိ ထု၊နေကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သည်။ တာသံ၊ ထို မိန်းမတို့အား။ အနုပုဗ္ဗိ ကထံ၊ အစဉ်သော တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟောပြီ။ အနောဇာဒေဝိ၊ အနော်ဇာ မိဖုရားသည်။ ဒေသနာဝသာ-နေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌၊ သပရိဝါရာ၊ အခြံအရံတို့နှင့် တကွ။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိ ဖိုလ်သို့။ပါပုဏိ၊ ၏။မဟာကဿနတ္ထေရော၊ မဟာကဿနထေရ်သည်။ တာသံ၊ ထိုမိဖုရားတို့၏။ဝနိတမ္ဘဒေသနံ၊ပွားစေအပ်သောတရားကို။သုဏန္တော၊ လျက်။ သပရိဝါရော၊ အခြံအရံနှင့်တကွ။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့် တကွ။အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။တသ္မိံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တာသံ၊ ထို မိဖုရားတို့အား။ တေဘိက္ခု။ ထို ရဟန်းတို့ကို။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့။ ပတ္တေ၊ ရောက်သည်တို့ကို။ ဒဿေတိ၊ ပြ၏။ တာသံ၊ ထိုမိဖုရားတို့၏။ အာဂတဂ္ဂဏေယေဝ၊ လာသော ခဏ၌ သာလျှင်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ သာမိကော၊ လင်တို့ကို။ ကာသာဝ ဓရေ၊ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်တို့ကို ဆောင်လျက်။ မုဏ္ဍကသိသေ၊ ဦးခေါင်းပြည်းသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကေဝ်ံ၊ တည်ကြည်သည်။ ကိရ၊ စင်စစ်။ နဘဝေယ္ယ၊ မဖြစ်ရာ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ မဂ္ဂဖလာနိ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့ကို။ ပတ္တုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ နသတ္ထုဏေယ္ယုံ၊ မတတ်နိုင်ကုန်ရာ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အစလသဒ္ဒါယ၊မတုန်မလှုပ်သော ကြည်ညိုခြင်းဖြင့်။ ပတိဋ္ဌိတ ကာလေ၊ တည်သောအခါ၌။ တာသံ၊

ထိုမိဖုရားတို့အား။ တေဘိက္ခု။ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တေယေဝ၊ ရောက်သည်တို့ကိုသာလျှင်။ ဒသေသိ၊ ပြ၏။

တာဝိ၊ ထိုမိဖုရား တို့သည်လည်း။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပဋ္ဌ-ပတိဋ္ဌိတေန၊ ဝါးပါးသောတည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ တန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ကာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပဋ္ဌဇိတကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စသည်၊ မတ္ထကံ၊ အပြီးသို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်လေပြီ။ ဇုတိ ဝတ္မာ၊ ဤသို့ ဆို၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ ဋ္ဌိတာ၊ နေကုန်လျက်။ ပဋ္ဌဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိ သု၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ တောင်းပန်သည် ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဥပ္ပလဝဏ္ဏာယ၊ ဥပ္ပလဝဏ်၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ စိန္တေသိ ကိရ၊ ကြံသတတ်။ ဇုတိ၊ သို့။ ကေစ္စေ၊ အချို့သော ဆရာတို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သတ္ထာပန၊ ဘုရားသည်ကား။ တာဝိ-ဥပါသိကာယော၊ ထိုဒါယိကာမတို့ကိုလည်း။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သာဝတ္ထိ ပြည်သို့။ ဂန္ဒာ၊ သွား၍။ ဘိက္ခုနိဥပဿယေ ယေဝ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ ကျောင်း၌ သာလျှင်။ ပဋ္ဌာဇေထ၊ ရဟန်းပြုလေကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တာ၊ ထိုမိဖုရားတို့သည်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အားဖြင့်။ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုဒ်ဒေသစာရီကို။ စရမာနာ၊ သွားကုန်သည် ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ မဟာ-ဇနေန၊ လူအများသည်။ အတိဟဋ္ဌ သတ္တာရသမ္ဘာနာ၊ ရှေးရှု ဆောင်အပ်သော ပူဇော်ခြင်း, မြတ်နိုးခြင်းဖြင့်။ ပဒသာဝ၊ ခြေကျင်သာလျှင်။ ဝိသယောဇနသတိကံ၊ ယူဇနာ တရာ့နှစ်ဆယ်ရှိသော ခရီးကို။ ဂန္ဒာ၊ သွား၍။ ဘိက္ခုနိဥပဿယေ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ ကျောင်း၌။ ပဋ္ဌဇိတ္မာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ သတ္ထာပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။ ဘိက္ခု၊ သဟာယံ၊ ရဟန်းတထောင်ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ အာကာသေနေဝ၊ ကောင်းကင်ခရီး ဖြင့် သာလျှင်။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူလေ၏။ တတြ၊ ထိုဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ။(သုဒ်ကား အနက်မရှိ၊ နိပါတ်မျှသာ။)။ ။အာယသ္မာ မဟာကပ္ပိနော၊ မဟာကပ္ပိနသည်။ရတ္တိဋ္ဌာနေ ဒိဝါဋ္ဌာနာ-ဒိသု၊ ညဉ့်သန့်ရာ နေ့သန့်ရာ အရပ်စသည်တို့၌။ အဟောသုံ အဟောသုဆ္ဆိ၊ ညြော် ချမ်းသာစွ ချမ်းသာစွဟု။ ဥဒါနံ၊ နှစ်သက်သောစကားကို။ ဥဒါနေန္တော၊ ဥဒါန်းကျူးလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မဟာကပ္ပိနော၊ မဟာကပ္ပိနသည်။ အဟောသုံ အဟောသုဆ္ဆိ၊ ညြော်-ချမ်းသာပေစွ ချမ်းသာပေစွဟု။ ဥဒါနံ၊ နှစ်သက်သော စကားကို။ ဥဒါနေန္တော၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဆိုလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွား၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ကာမသုခံ၊

ကာမဂုဏ် ချမ်းသာကိုဂုဏ်း။ ရဇ္ဇသုခံ၊ ပြည်စည်းစိမ် ချမ်းသာကိုဂုဏ်း။ အာရဇ္ဇ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိမည်ကား၊ ဆိုပေမတ်ထင်ယောင်တကား။ ဧကတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုကပ္ပိနမထေရ်ကို။ ပဏ္ဍောသာ-ပေတွာ၊ ခေါ်စေ၍။ကပ္ပိန၊ကပ္ပိန။ တွံ၊သင်သည်။ကာမသုခံ၊ကာမဂုဏ် ချမ်းသာကို ဂုဏ်း။ ရဇ္ဇသုခံ၊ ပြည်စည်းစိမ် ချမ်းသာကိုဂုဏ်း။ အာရဇ္ဇ၊ အကြောင်းပြု၍။ဥဒါနံ၊ နှစ်သက်သောစကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ ကိရ၊ ပြောဆို၏ ဟူသည်။ သစ္စံ၊ မှန်သလော။ ဧကတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တံ၊ ထိုကာမဂုဏ်ကို။ အာရဇ္ဇ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥဒါနဘာဝံ ဝါ၊ ဆိုသည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ အနုဒါနဘာဝံ ဝါ၊ မဆိုသည်၏ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ ဇာနာတိ၊ သိတော်မူ၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရား သည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမ ပုတ္တော၊ ငါ့သားတော်သည်။ ကာမသုခံ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကိုဂုဏ်း။ ရဇ္ဇသုခံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကိုဂုဏ်း။ အာရဇ္ဇ၊ အကြောင်း ပြု၍။ ဥဒါနံ၊ နှစ်သက်သော စကားကို။ နု ဥဒါနေတိ၊ မဆို။ မေ ပုတ္တသဒိသ၊ ငါ့သားကား။ ဓမ္မဝိတိနာမ၊ တရားကို သောက်ခြင်း မည်သည်။ ဓမ္မရတိ-နာမ၊ တရားဌမ္မေလျော်ခြင်း မည်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထို ငါ့သား ကပ္ပိနသည်။ အမတ မဟာနိဗ္ဗာနံ၊ အမြိုက်ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရဇ္ဇ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဥဒါနံ၊ နှစ်သက်သော စကားကို။ ဥဒါနေသိ၊ ဆိုဏ်။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ အနုသန္ဓိ ံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဧကမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၇၉။ ဓမ္မဝိတိ၊ လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါး တည်းဟူသော အရသာကို သောက်သော သူတော်ကောင်းသည်။ ဝိပ္ပသန္နေန၊ အထူးသဖြင့် သန့်ရှင်း ကြည်လင်စွာသော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သေတိ၊ နေရ၏။ အရိယပ္ပဝေဒိတေ၊ ဘုရားစသော အရိယာတို့သည် ဟောကြားအပ်သော။ဓမ္မေ၊ ဗောဓိပက္ခိယတရား၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ဧကတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဓမ္မဝိတိတိ၊ ဓမ္မဝိတိ ဟူသည်ကား။ ဓမ္မပါယကော၊ လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါး ဟူသော အရသာကို သောက်သော သူသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ပိဝန္တော၊ သောက်သည်မည်၏။ ဧကတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ သေဓမ္မောနာမ၊ ဤတရားအရသာမည်သည်ကို။ဘာဝေနေန၊ အိုး ခွက်ဖြင့်။ယာဂု-အာဒိနိဝိယ၊ ယာဂု စသည်တို့ကို သောက်ခြင်းကဲ့သို့။ ပါတုံ၊ သောက်ခြင်းငှါ။ နု သတ္တာ၊ မတတ်ကောင်း။ နဝဝိဓံ၊ ကိုးပါး အပြားရှိသော။ လောကုတ္တရဓမ္မံပန၊

သောကုတ္တရာ တရားကိုကား။ နာမကာယေန၊ နာမကာယဖြင့်။ဖုသန္တော၊ တွေ့လျက်။ အာရမ္မဏတောဝါ၊အာရုံပြုသော အားဖြင့်။သစ္ဆိကရောန္တော၊ မျက်မှောက်ပြုလျက်။ ပရိညာတိသမယာဒီဟိ၊ ဝိုင်းခြားရ သိခြင်း စသည်တို့ဖြင့်၊ ဒုက္ခာဒိနိ-အရိယသစ္စာနိ၊ ဒုက္ခအစရှိကုန်သော အရိယသစ္စာတို့ကို။ပဋိဝိဇ္ဈန္တော၊ထိုးထွင်းရှာ သိသောသူသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝိဝ တိနာမ၊ သောက်သည် မည်၏။ သုခံ သေ-တိတိ ဧတံ၊ သုခံသေတိ ဟူသော ဤစကားသည်။ဒေသနာမတ္တံ၊ ဒေသနာမျှသာ တည်း။ စတ္ထာတိပိ၊ ထေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဇရိယာပဝေထေဟိ၊ ဇရိယာပုထိ တို့ဖြင့်။သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ဝိဟရတိ၊ နေရ၏။ဇုတိအတ္ထော၊ဤကားအနက်တည်း။ ဝိပ္ပသန္နေနာတိ၊ ဝိပ္ပသန္နေန ဟူသည်ကား။ အနာဝိလေန၊ နောက်ကျခြင်းမရှိ သော။နိရုပက္လိလေသေန၊ ညစ်ညူးခြင်းကို လွှဲလာခြင်း မရှိသော။အရိယပ္ပဝေဒိ-တေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓါဒီဟိ အရိယေဟိ၊ ဘုရားစသော အရိယာတို့သည်။ ပဝေဒိတော၊ ဟောကြားအပ်သော။ သတိပဋ္ဌာနာဒိတောဒေ၊ သတိပဋ္ဌာန် စသည် အပြားရှိသော။ ဗောဓိပက္ခိယ ဓမ္မေ၊ ဗောဓိပက္ခိယ တရားဌ။ သဒါ ရမတိတိ၊ သဒါရမတိ ဟူသည်ကား။ ဝေရူပေ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဓမ္မေ၊ တရားဌ။ ဝိတိ ဝိပ္ပသန္နေန၊ နှစ်သက်ခြင်းဖြင့် ကြည်လင်သော။ စေတသာ၊ စိတ်ဖြင့်။ ဝိဟရန္တော၊ နေသော။ ပဏ္ဍိစ္စေန သမန္နာဂတောဝ၊ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ရမတိ အတိရတိ၊ အလွန် မွေ့လျော်၏။ ဇုတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံးဌ။ ဗဟူ၊များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန် စသည် တို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇုတိ ပရိသမာဝနံ၊ ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော ပဏ္ဍိတ ဝဂ်ဌ လေးခုမြောက် ဖြစ်သော။ မဟာဂဝိနတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ ပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဍံ၊မှတ် အပ်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ မဟာဂဝိနတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ တည်း။

၆–ပဏ္ဍိတဝဂ်၊ ၅–ပဏ္ဍိတ သာမဏေရ ဝတ္ထု၊

အနုသန္ဓေ....ဂဝိနတ္ထေရဝတ္ထုဌ် ဟောအပ်သော ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ ပဏ္ဍိတ သာမဏေရ ဝတ္ထုဌ် ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ဥဒ္ဒကဝို-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဥဒကဝို နယန္တိ ဇုမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ နယန္တိ–စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ဇေတဝနေ၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဌ။ဝိဟရန္တော၊နေတော်

မှုစည်။ ပရိတ္တိတသာမဏေရံ၊ ပရိတ္တိတသာမဏေကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ အတီတေ၊ လွန်လေပြီးသော အခါ၌။ ကဿပ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊ ကဿပဘုရားသည်။ ဝိသတိ ဓိဏာသဝ သဟဿ ပရိဝါရော၊ ရဟန္တာနှစ်သောင်း ခြံရံလျက်။ ဗာရာဏသိ ံ၊ ဗာရာဏသီ ပြည်သို့။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူလာ၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗလံ၊ ခွန်အားကို။ သလ္လက္ခေတ္ဝာ၊မှတ်၍။ အဌပိ၊ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ လည်းကောင်း။ ဒသပိ၊ ဆယ်ရက်မြောက်သောနေ့၌ လည်းကောင်း။ ဧကေဝ၊ တဖေါင်းတည်း ပြု၍။ အာဂန္တုကာ ဒါနာဒီနိ၊ အာဂန္တုက အလှူစသည်တို့ကို။ အဒံသု၊ ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ သတ္ထာ၊ ကဿပဘုရားသည်။ ဘတ္တ-ကိစ္စ ပရိယောသာနေ၊ ဆွမ်းဘုန်းပေးပြီးသောအခါ၌။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။

ဥပါသကာ၊ဒါယကာတို့။ ဧဒိသ၊ ဤလောက၌။ ကေစ္စော၊ အချို့သောသူသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သန္တကမေဝ၊ ဥစ္စာကိုသာလျှင်။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ပရေန၊ တပါးသောသူကို။ သမာဒပိတေန၊ ဆောက်တည်စေသဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်းလျက်။ အတ္တနာဝ၊ မိမိသည် သာလျှင်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ နဿမာဒပေတိ၊ မဆောက်တည်စေ။ သော၊ ထိုသူသည်။ နိဗ္ဗတ္တ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်လေရာ ဖြစ်လေ ရာ အရပ်၌။ ဘောဂသမ္ပတ္တိ၊ ဥစ္စာ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ လဘတိ၊ရ၏။ ပရိဝါရသမ္ပတ္တိ၊ အခြံအရံ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ နော၊ မရအပ်။ ကေစ္စော၊ အချို့သော အမျိုးသား သည်။ ပရံ၊သူတပါးကို။ သမာဒပေတိ၊ နှိုးဆော်၏။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ နဒေတိ၊ မလှူ၊ သော၊ ထိုသူသည်။ နိဗ္ဗတ္တ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းသော ဘဝ၌။ ပရိဝါရသမ္ပတ္တိ၊ အခြံအရံ၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဘောဂသမ္ပတ္တိ၊ဥစ္စာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ နော၊မရအပ်။ ကေစ္စော၊အချို့သောသူသည်။အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ နဒေတိ၊ မလှူ၊ ပရံပိ၊ သူတပါးကိုလည်း။ နသမာဒပေတိ၊ မနှိုးဆော်။ သော၊ ထိုသူသည်။ နိဗ္ဗတ္တ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှသော ဘဝ၌။ ဘောဂ-သမ္ပတ္တိ၊ ဥစ္စာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ နေဝ လဘတိ၊ မရ။ ပရိဝါရသမ္ပတ္တိ၊ အခြံအရံ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို။ နလဘတိ၊ မရ။ ဝိဿာသာဒေါ၊ စားကြွင်းစားသည်လျှင်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဇီဝတိ၊ အသက်မွေး၏။ ကေစ္စော၊ အချို့သော သူသည်။ အတ္တနာစ၊ မိမိသည်လည်း။ ဒေတိ၊ လှူ၏။ ပရဉ္စ၊ သူတပါးကိုလည်း။ သမာဒ-ပေတိ၊ နှိုးဆော်တိုက်တွန်း၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ နိဗ္ဗတ္တ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ၊ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်းသောဘဝ၌။ ဘောဂသမ္ပဒမ္ပိ၊ ဥစ္စာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း။ လဘတိ၊

ရ၏။ပရိဝါရသမ္ဗဒ္ဓိ၊အခြေအရံ၏ ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း။ လဘတိ၊ရ၏။ ဣတိ၊ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တံ၊ ထိုတရားစကားကို။ သုတ္တာ၊ကြား၍။ သမိပေ၊အနီး၌။ ဋ္ဌိတော၊နေသော။ ဧကော ပဏ္ဍိတပုရိသော၊ ပညာရှိသော ယောကျ်ားတယောက်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့် ဘုရားဟော၏။ တထာ၊ ထိုဘုရားဟောတိုင်း။ ကရိဿာမိ၊အံ့။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒွေပိ-သမ္ဗတ္တိယော၊ နှစ်ပါးသော စည်းစိမ်တို့သည်လည်း။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ (သင့္တေ သမ္ဗတ္တိယောလည်းရှိ၏။ အလုံးစုံသော စည်းစိမ် တို့သည်, လည်းပေး) ဣတိ၊ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ သတ္ထာရံ၊ကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊၍။အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘဝန္တေ၊ ဘုရား။ သွေ့၊ နက်ဖြန်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ ဂဏှထ၊ ခံပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တေ၊ သင်သည်။ ကိတ္တကေဟိ-ဘိက္ခူဟိ၊ အဘယ်မျှလောက်သော ရဟန်းတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒေဝ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ပရိဝါရော၊ အခြေအရံ ရဟန်းသည်။ ကိတ္တကောပန၊အဘယ်မျှရှိသနည်း။ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘိက္ခူ။ ရဟန်းတို့သည်။ ဝီသတိ သဟဿာနိ၊ နှစ်သောင်းရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရား။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။သွေ့၊ နက်ဖြန်။ မယှံ ဘိက္ခံ၊အကျွန်ုပ်ဆွမ်းကို။ ဂဏှထ၊ ခံပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အဓိဝါသေသိ၊ သည်းခံ၏။ သော၊ ထိုဧယောကျ်ားသည်။ ဂါမံ၊ရွာသို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ အမ္မာတာတာ၊ ဒေါ့ဓိခင် ဘခင်တို့။မယာ၊အကျွန်ုပ်သည်။သွေ့ နက်ဖြန်။ဇုဒ္ဓပမုခေ ဘိက္ခုသံဃော၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို။ နိမန္တိတော၊ ဆွမ်းဘိတ်အပ်၏။ တုမှေ၊ သခင်တို့သည်။ ယတ္တကာနံ ဘိက္ခူနံ၊အကြင်မျှလောက်ကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှါ။ သက္ခိဿထ၊ တတ်နိုင်ကုန်၏။ တတ္တကာနံ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒေထ၊ လှူကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေတွာ၊ကြား၍။ ဝိစရန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ အတ္တနော အတ္တနောဗလံ၊ မိမိ မိမိ အားအစွမ်းကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဒသန္နံ၊ဆယ်ပါးသော ရဟန်းတို့အား။ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ဝီသတိယာ၊ နှစ်ကျိပ်သောရဟန်းအား။ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ သတဿ၊ တရာသောရဟန်းအား။ မယံ၊ငါတို့သည်။ ဗဟုသတာနံ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့အား။ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသောလူတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ၊ အစက စ၍။ ပဏ္ဏေ၊ စာရင်းတို့ကို။ အာရောပေသိ၊ တင်၏။

တေန သမယေန၊ ထိုအခါ၌။တသွေ့ နဂရေ၊ ထိုဗာရာဏသီပြည်၌။အတိဒုဂ္ဂတ-ဘာဝေနေ၀၊ အလွန်ဆင်းရဲသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လျှင်။ မဟာဒုဂ္ဂတောတိ၊မဟာဒုဂ်ဟူ၏။ ပညာတော၊ ထင်ရှားသော။ ကောပုရိသော၊ ယောကျ်ား တယောက်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထို ဆွမ်းဘိတ်သွားသော ယောကျ်ား တယောက်သည်။ တံပိ၊ ထိုမဟာဒုဂ် လူဆင်းရဲကိုလည်း။သမ္မုခါဠိတံ၊ မျက်မှောက်နေသည်ကို။ ဒိသွာ၊မြင်၍။ သမ္ဗ မဟာဒုဂ္ဂတ၊ အချင်းမဟာဒုဂ်။ မယာ၊သည်။ သွာတနာ-ယ၊ နက်ဖြန် ကောင်းမှု အကျိုးငှါ။ ဗုဒ္ဓပမုခေါ ဘိက္ခုသံ၊ဃော၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို။ နိမန္တိတော၊ဘိတ်အပ်ပြီ။သွေ့၊နက်ဖြန်။နဂရ၀ါသိနော၊ ပြည်သူပြည်သား၊တို့သည်။ ဒါနံ၊ကို။ဒဿန္တိ၊ ပေးကုန်လတ္တံ့။ တံ့၊ သည်။ ကတိ-ဘိက္ခု၊ အဘယ်မျှလောက်သော ရဟန်းတို့ကို။ ဘောဇေဿတိ၊ ဆွမ်းကျွေးအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ သမ္ဗ၊ အချင်း။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ ဘိက္ခု၊ဟိ၊ ရဟန်းတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ ဘိက္ခု၊ဟိနာမ၊ ရဟန်းတို့ ကိုးကွယ်ခြင်းမည်သည်။ သဓနာနံ၊ ဥစ္စာရှိကုန်သော သူတို့အား။ အတ္ထော၊ အလိုသည် ရှိလေရာ၏။ မယ္ဟံပန၊ ငါ့အား၊ကား။သွေ့၊နက်ဖြန်။ ယာဂု-အတ္ထောယ၊ ယာဂုကြိုစရာအကျိုးငှါ။ တဏ္ဍုလ နာဠိမတ္တမ္ပိ၊ ဆန်တကွမ်းစားသည်မျှလည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိခဲ့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘတိံ၊ကတ္တာ၊ အခစား၊ပြု၍။ ဇီ၀ါမိ၊ အသက်မွေးရ၏။ မေ၊ငါ့အား။ ဘိက္ခု၊ဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်မှာ အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သမာဒပကေန၊ နှိုးဆော်ချီးမြှင့်သောသူသည်။ ဗျတ္တေနနာမ၊ပညာရှိမည်သည်သာလျှင်။ဘ၀ိတဗ္ဗံ၊ဖြစ်ရာ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သော၊ ထိုဆွမ်းဆော်သည်။ တေန၊ ထိုမဟာဒုဂ်သည်။နတ္ထိတိ၊ မရှိဟူ၍။ ဝတ္တေပိ၊ ဆိုသော်လည်း။ တုဏ္ဍီဘူတောပိ၊ ဆိတ်ဆိတ်သည်လည်း။ အဟုတ္ဝာ၊ မဖြစ်မူ၍။ အာ၀ဇ္ဇာ၊ လာ၍။ ဧ၀ံအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သမ္ဗ မဟာဒုဂ္ဂတ၊ အချင်း မဟာဒုဂ်။ ဣမသ္မိံ နဂရေ၊ဤမြို့၌။ သုဘောဇနံ၊ ကောင်းသောဘောဇဉ်ကို။ ဘုဥ္ဇိတ္ဝာ၊စား၍။ သုခုမ ဝတ္ထုံ၊ သိမ်မွေ့သော အ၀တ်ကို။ နိ၀ါသေတ္ဝာ၊ ၀တ်၍။ နာနာဘရဏ-ပဋိမဏ္ဍိတာ၊ အထူးထူးသော တန်းဆာဖြင့် တန်းဆာဆင်ကုန်လျက်။ သိရိ သယ-နေ၊ အသရေရှိသောအိပ်ရာ၌။ သယမာနာ၊ အိပ်ကုန်သော။ ဗဟူဇနာ၊ များစွာသောသူတို့သည်။သမ္ဗတ္တိံ၊စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။အနုဘ၀န္တိ၊ ခံစားကုန်၏။ တွံပန၊ သင်သည်ကား။ ဒိ၀သံ၊ နေ့၌။ ဘတိံ၊ကတ္ဝာ၊ အခစား၊လုပ်၍။ ကုဋ္ဌိပုရဏမတ္တံပိ၊ ၀မ်းပြည့်လောက်ရုံမျှသော အစာကိုလည်း။ နလဘသိ၊ မရ။ ဧ၀ံသန္တေပိ၊ ဤသို့လျက်လည်း။ အဟံ၊ငါသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌။ပုညံ၊ကောင်းမှုကို။ အကတတ္တာ၊ မပြုခဲ့သောကြောင့်။ ကိဉ္စိ၊တစုံတခုကို။ နလဘာမိ၊ မရ။ ဣတိ၊ဤသို့။ နဇာနာသိ၊ မသိ။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သာမိ၊ သခင်သား ဆွမ်းဆော်။ ဇာနာမိ၊ ၏။

ဧုတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ အထ၊ ထိုသို့သိလျက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဧုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ နကရောသိ၊ မပြုလေတိသနည်း။ တွံပိ၊ သင်သည်လည်း။ ယုဝါ၊ ဟိုနု၏။ ဗလသမ္ပန္နော၊ အားနှင့် ပြည့်စုံ၏။ တယာ၊ သင်သည်။ ဘတိ၊ အခကို။ ကတ္တာပိ၊ ယူ၍လည်း။ ယထာဗလံ၊ အားနှင့် လျော်စွာ။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ ကိံ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်လေတိသနည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုမဟာဒုဂ်သည်။ ဘတ္တိံ၊ ထိုဆွမ်းဆော်သည်။ ကထေန္တော ယေव၊ ဆိုသည်ရှိသော် သာလျှင်။ သံဝေဂပ္ပတ္တော၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ မယ္ဟံပိ၊ ငါ့အား လည်း။ ကေ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းတပါးကို။ ပဏ္ဍေ၊ ကမ္ဘည်းစာရင်းသို့။ အာရောပေဟိ၊ တင်ပါထည့်ပါလော့။ ကိဉ္စိဒေဝ၊ တစုံတခုကိုလျှင်။ ဘတိ ကတ္တာ၊ အခစားလုပ်၍။ ကေသေ၊ ရဟန်းတပါးအား။ ဘိက္ခုံ ဒဿာမိ၊ ဆွမ်းလှူအံ့။ ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ဧုတရော၊ ဆွမ်းဆော်သည်။ ကေန ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းတပါးဖြင့်။ ပဏ္ဍေ၊ ကမ္ဘည်း၌။ အာရောပိတေန၊ တင်ခြင်းဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ နု အာရောပေသိ၊ စာရင်းမတင်။ မဟာဒုဂ္ဂတောပိ၊ မဟာဒုဂ်သည်လည်း။ ဧဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ နဂရ-ဝါသိနော၊ ပြည်သူပြည်သားတို့သည်။ ဩ၊ နက်ဖြန်။ သံဃဘတ္တံ၊ သံဃာအား ဆွမ်းကျွေးခြင်းကို။ ကရိဿန္တိ၊ ပြုကုန်လတ္တံ့။ အဟံပိ၊ ငါ့ကိုလည်း။ သမာဒ-ဝကေန၊ နှိုးဆော်သောသူသည်။ ဧကေသ၊ ရဟန်းတပါးအား။ ဘိက္ခုံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒေဟိတိ၊ လှူလော့ဟု။ ဝုတ္တော၊ ဆိုခြင်းကြောင့်။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဩ၊ နက်ဖြန်၊ ဧကေသ၊ ရဟန်းတပါးအား။ ဘိက္ခုံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒဿာမ၊ လှူကုန်အံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမဟာဒုဂ်၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဒလိဒ္ဒါ၊ ဆင်းရဲကုန်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တယာ၊ သင်သည်။ သမ္ဘဋ္ဌိတံ၊ ဝန်ခံလေတိသနည်း။ ဧုတိအဝတ္တာဝ၊ ဤသို့ မဆိုမူ၍လျှင်။ သာမိ၊ အရှင်။ တေ၊ သင်သည်။ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းခြင်းကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘဝ၌လည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ အဒတ္တာ၊ မလှူခြင်းကြောင့်။ ဧုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒုဂ္ဂတာ၊ ဆင်းရဲခြင်းတို့သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သာမိ၊ အရှင်။ မယံ ဥဘောပိ၊ နှစ်ယောက်သော ငါတို့သည်လည်း။ ဘတိ ကတ္တာ၊ အခစားလုပ်၍။ ဧကေသ၊ ရဟန်းတပါးအား။ ဘိက္ခုံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒဿာမ၊ လှူရလေကုန်အံ့။ ဧုတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဥဘောပိ၊ သို့မောင်နှံ နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း။ ဧဟာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ ဘတိဋ္ဌာနံ၊ အခစားလုပ်ရာသို့။ အဂမံသု၊ သွားကုန်၏။

မဟာသေဋ္ဌိ၊ သေဋ္ဌေးကြီးသည်။ တံ၊ ထိုမဟာဒုဂ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သမ္ဘ-မဟာဒုဋ္ဌတ၊ ဝါ့သား၊မဟာဒုဂ်၊ ကိံ၊အဘယ့်ကြောင့်။ဘတိ၊ အခကို၊ကရိဿသိ၊ လုပ်အံ့နည်း။ ဋုတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အယျ၊ အရှင်။ အာမ၊ လုပ်ဆောင်ပါအံ့သည် မှန်၏။ ဋုတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ကိံ ကမ္မံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ကရိဿသိ၊ လုပ်နိုင်အံ့နည်း။ ဋုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တုမှေ၊ အရှင်တို့သည်။ ယံ၊ အံ့ကြွင်အမှုကို၊ ကာရေဿထ၊ ပြုစေကုန်အံ့။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဋုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ မယံ၊ ဝါတို့သည်။ သ္မေ၊ နက်ဖြန်။ ဒ္ဝေတိဏိ ဘိက္ခုသတာနိ၊ နှစ်ရာ, သုံးရာသော ရဟန်းတို့ကို။ ဘောဇေဿာမ၊ ဆွမ်းကျွေးကုန်အံ့။ ဟေ၊ လာလော့။ ဒါရကာ၊ ထင်းတို့ကို။ ဖါလေဟိတိ၊ ပေါက်ခွဲလော့ဟု၊ ဝါသိ ဖရသုံ၊ ပဲခွပ်, ပေါက်ဆိန်ကို။ နီဟရိတ္ဝာ၊ ထုတ်၍။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ မဟာဒုဋ္ဌတော၊ မဟာဒုဂ်သည်။ ဒဠ္ဍံ၊ မြဲစွာ။ကန္ဓံ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ အောက်ဝိုးကျိုက်၍။ဝါ၊ ခါးတောင်းကျိုက်၍။ မဟာဥဿာဟပဋ္ဌော၊ လွန်စွာ အားထုတ်ခြင်းဆိုရောက်လျက်။ ဝါသိံ၊ ပဲခွပ်ကို။ ပဟာယ၊ ချထား၍။ ဖရသုံ၊ ပေါက်ဆိန်ကို။ဂဏှန္တော၊ ကိုင်လျက်။ ဖရသုံ၊ကို။ပဟာယ၊၍။ဝါသိံ၊ကို။ဂဏှန္တော၊ လျက်။ ဒါရုံ၊ ထင်းကို။ဖါလေတိ၊ ခွ၏။အထ၊ထိုအခါ၌။နံ၊ ထိုမဟာဒုဂ်ကို။သေဋ္ဌိ၊ သည်။ အာဟ၊ဆို၏။သမ္ဘ၊အချင်း။ တွံ၊ သင်သည် ။အဇ္ဇ၊ ယနေ့။အတိရိယ၊ အလွန်လျင်။ ဥဿာဟပဋ္ဌော၊ အားထုတ်ခြင်းဆိုရောက်လျက်။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ကရောတိ၊ပြု၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ဋုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊ ရှင်သခင်။အဟံ၊ကျွန်တော်သည်။ သ္မေ၊ နက်ဖြန်။ဂေါ်ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတပါးကို။ ဘောဇေဿာမိ၊ ဆွမ်းကျွေးအံ့။ ဋုတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ သေဋ္ဌိ၊ သေဋ္ဌေးသည်။ ပသန္နမာနသော၊ ကြည်ညိုသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ဋုမိနာ၊ ဤသူသည်။ ဒုက္ခရုံ၊ ပြုနိုင်ခဲသော အမှုကို။ကတံ၊ ပြု၏။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွ တကား။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ဒုဋ္ဌတောတိ၊ ဆင်းရဲ၏ တကားဟု။ တုဏ္ဍိဘာဝံ၊ ဆိတ်ဆိတ် နေခြင်းသို့။ အနာပဇ္ဇိတ္ဝာ၊မရောက်မူ၍။ ဘတိ ကတ္ဝာ၊ အခစားလုပ်၍။ဂေါ်ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းတပါးကို။ ဘောဇေဿာမိတိ၊ ဆွမ်းကျွေးအံ့ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ သေဋ္ဌိဘရိယာပိ၊ သူဌေးကတော်သည်လည်း။ တဿ၊ ထိုမဟာဒုဂ်၏။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။အမ္ဘ၊ချစ်သွီး။ကိံ ကမ္မံ၊ အဘယ်အမှုကို။ ကရိဿသိ၊ ပြုလတ္တံ့နည်း။ဋုတိပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ဤသို့မေးခြင်းကြောင့်။ တုမှေ။သခင်မတို့သည်။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို။ကာရေဿထ၊ပြုစေကုန်အံ့။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ကရောမိ၊ အံ့။ ဋုတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ဥဒုက္ခလသာလံ၊ မောင်းတင်းကုပ်သို့။ ပဒေဝေသတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ သုပ္ပ မုသလာဒီနိ၊ မန်း, ကျည်ပွေ့ စသည်တို့ကို။ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်။နစ္ဆန္ဒိရိယ၊ ကချေသည်မကဲ့သို့။

တုဋ္ဌ ပဟဋ္ဌာ၊ လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်လျက်။ ဝိဟိ၊ စပါးကို။ ကောဋ္ဌေတိစေ၀၊ ထောင်းလည်းထောင်း၏။ သြဖုနာတိစ၊ ပြာလည်း ပြာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။နံ၊ ထိုမိန်းမကို။ သေဋ္ဌိဘရိယာ၊ သေဋ္ဌေးကတော်မသည်။ပုဏ္ဏ၊ မေး၏။အမ္မ၊အမိ.တို့၊ သင်သည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ တုဋ္ဌ ပဟဋ္ဌာ၊ လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်လျက်။ ကမ္ပံ၊ အမှုကို။ ကရောသိ၊ ပြု၏။ တေ၊ ၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား။ ကိံ နု၊ အဘယ်နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အယျေ၊ ကျေးဇူးရှင် သေဋ္ဌေးမ။ ဇုမံဘတိ.၊ ဤအခကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။မယံစိ၊ ကျွန်မတို့သည်လည်း။ကေ ဘိက္ခေ၊ ရဟန်းတပါးကို။ ဘောဇေဿာမ၊ ဆွမ်းကျွေးပါကုန်အံ့။ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ သေဋ္ဌိဘရိယာပိ၊ သေဋ္ဌေးမသည်လည်း။ တဿံ၊ ထိုမိန်းမ၌။ အယံ၊ ဤမိန်းမသည်။ဒုက္ကရကာရိကာတိ၊ ပြုနိုင်ခဲသောအမှုကိုပြု၏ဟူ၍။ ပသီဒိ၊ ကြည်ညို၏။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ရှိစွ၊ သေဋ္ဌိ၊ သေဋ္ဌေးသည်။ မဟာဒုဂ္ဂတသ၊ မဟာဒုဂ်၏။ ဒါရုနံ၊ ထင်းတို့ကို။ ဖါလိတ ကာလေ၊ ခွဲသောအခါ၌။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ တေ၊ သင်၏။ ဘတိတိ၊ လုပ်ခ တည်းဟု။ သာလိနံ၊ သလေးစပါးတို့၏။ စတသော နာဠိယော၊ လေးကွမ်းစားတို့ကို။ ဒါပေတွာ၊ ပေးပြီး၍။ အယံ၊ဤသည်ကား။ တေ၊ သင့်အား။ ဘုဇ္ဇိဒါယောတိ၊ နှစ်သက်၍ ပေးကုန်သည်ဟု။အပရာပိ စတသော နာဠိယော၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော စပါးလေးပြည်တို့ကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။သော၊ ထိုမဟာဒုဂ်သည်။ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ဂန္ဓွာ၊ ၍။ ဘရိယံ၊ မယားကို။ အာဟ၊ ဆို၏။မယာ၊ ဝါသည်။ ဘတိ ကတ္ဝာ၊ အခလုပ်၍။ သာလိ၊ သလေးစပါးကို။ လဒ္ဓေါ၊ ရခဲ့ပြီ။ အယံ၊ဤစပါးသည်။ နိ၀ါပေါ၊ အစာရိက္ခာသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တံယာ၊ သင်သည်။ လဒ္ဓါယ၊ ရခဲ့သော။ ဘတိယာ၊ အခဖြင့်၊ ဒမိ တေလ ကဠ္ဠက ဘဏ္ဍာနိ၊ နှီခမ်း, ဆီ,ငြုတ်,ချင်း စသော ဘဏ္ဍာတို့ကို။ ဂဏှာဟိ၊ ဝယ်ချေလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သေဋ္ဌိဘရိယာပိ၊ သေဋ္ဌေး မယားသည်လည်း။ပုန၊တဘန်။တ သ ဿ ၊ ထိုသူရင်းငှါးမအား။ကေ သ ဘိ ၊ ထောပတ်တအိုးကိုဝင်း။ ကရောဒိကဠော ၀ ၊ ဆီဥကိုဝင်း။ ဒမိ ဘာဇနဿ ၊ နှီ.ခမ်းအိုးကိုဝင်း။ကဠ္ဠကဘဏ္ဍဿ ၊ ငြုတ်,ချင်း စသောဘဏ္ဍာကိုဝင်း။သုဒ္ဓသာလိ ဘဏ္ဍုလ နာဠိဿ ၊ သလေးဆန်ဖြူတဖြည်ကိုဝင်း။ ဒါပေသိ၊ပေးစေ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့၊ ဥတိန္ဒမ္ပိ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့အား၊လည်း။ နဝ ဘဏ္ဍုလ နာဠိယော၊ ဆန်ကိုးကွမ်းစားတို့သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုသို့ခင်ပွန်းတို့သည်။နော၊ ဝါတို့အား။ ဒေယျ ၀ မ္ဘော၊ လှူတွယ်ဝတ္ထုကို။ လဒ္ဓေါ ဘိ ၊ ရပြီဟု။ တုဋ္ဌ ဟဋ္ဌာ၊ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ။ပါ ဘော ၀ ၊ စောစောကလျှင်။ ဥဋ္ဌယိ သု ၊ ထကုန်၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ မဟာဒုဂ္ဂတံ၊ မဟာဒုဂ်ကို။အာဟ၊ ဆို၏။ သာမိ ၊ သခင်သား။ဂန္ဓ ၊ သွားချေ၊ ပဏ္ဍံ၊ ဟင်းရွက်ကို ။ ပရိယေသိတ္ဝာ ၊ ရှာ၍။ အာဟရ ၊ ဆောင်ချေလော့။

ဧုတိ၊ ဤသို့ဆိုဏ်။ သော၊ ထိုမဟာဒုဂ်သည်။ အန္တရာပဏေ၊ အိမ်ဈေးခွင်။ ပဏ္ဍံ၊ ဟင်းရွက်ကို။ အလတိတ္ဝာ၊ မရမ္ဘူ၏။နဒီတီရံ၊ မြစ်ဆိပ်ကမ်းနား သို့။ ဂန္ဓာ၊သွား၍။ အဇ္ဇ၊ယနေ့။အယျာနံ၊အရှင်တို့အား။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို။ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှါ။ လတိသာမိတိ၊ ရလတ္တံ့ဟူ၍။ ပဟဋ္ဌမာနသော၊ အလွန် ရွှင်သော စိတ်ဖြင့်။ ဂါယန္တော၊ သီချင်းသီလျက်၊ပဏ္ဍံ၊ ဟင်းရွက်ကို။ ဥစ္စိနတိ။ ရွေး၏။ မဟာဇာလံ၊ ကွန်ကြိုးပိုက်ကြီးကို။ ဓိပိတ္ဝာ၊ ချ၍။ ဋ္ဌိတော၊ နေသော။ ကေဝဋ္ဋော၊ တံငါသည်။ မဟာဒုဂ္ဂတ သဒ္ဒေန၊ မဟာဒုဂ်၏ အသံသည်။ ဘရိတဗ္ဗန္တိ၊ ဖြစ်ရာ၏ဟု။ တံ၊ ထို ထိုမဟာဒုဂ်ကို။ပဋ္ဌောသိတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ အတိဝိယ၊အလွန်လျင်။ တုဋ္ဌ-စိတ္တော၊ ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိ၍၊ ဂါယတိ၊ သီချင်းကို သီ၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သမ္မ၊အချင်း၊ ပဏ္ဍံ၊ ဟင်းရွက်ကို။ ဥစ္စိနာမိ၊ ရွေး၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ကရိဿသိ၊ ပြုအံ့နည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဧကံ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းတပါးကို။ ဘောဇေဿာမိ၊ ဆွမ်းကျွေးအံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၏၊ သုဓိတော၊ ချမ်းသာစွာ။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။တဝ၊ သင်၏။ပဏ္ဍံ၊ ဟင်းရွက်ကို။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။အဟော ခါဒိဿတိ၊ ဩကာ စားနိုင်လေအံ့နည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ သမ္မ၊ အချင်း။ ကိံ ကရောမိ၊အဘယ်သို့ပြုအံ့နည်း။ အတ္ထနာ၊ မိမိသည်။ လဒ္ဓပဏ္ဍေန၊ရသောဟင်းရွက်ဖြင့်။ ဘောဇေဿာမိ၊ ဆွမ်းကျွေးအံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ဟေ၊ လာလော့။ဧုတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သမ္မ၊ အချင်း။ ကိံ ကရောမိ၊ အဘယ်သို့ ပြုရအံ့နည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဧုမေ မဏ္ဍေ၊ ဤငါးတို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ပါဒဋ္ဌနကာနိ၊ တမတ်ထိုက်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အဓုဋ္ဌနကာနိ၊ အခဲ့ ထိုက်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ကဟာပဏဋ္ဌနကာနိစ၊ တကျပ်ထိုက်သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဥဒ္ဒါ-နာနိ၊ သီသောငါးတို့ကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ဧုတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုမဟာဒုဂ်သည်။တထာ၊ ထိုတံငါ သူကြီးဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ဗဒ္ဓေ ဗဒ္ဓေ၊ သီတိုင်း သီတိုင်း ဖြစ်ကုန်သော။မဏ္ဍေ၊ ငါးတို့ကို။ နဂရဝါသိနော၊ ပြည်သူ ပြည်သားတို့သည်။ နိမန္တိတ နိမန္တိတာနံ၊ ဘိတ်အပ် ဘိတ်အပ် ကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဟရိ ံသု၊ ဆောင်ယူကုန်၏၊ မဏ္ဍုဒ္ဒါနာနိ၊ ငါးသီတို့ကို။ ကရောန္တသော၊ ပြုသည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ တဿ၊ ထိုမဟာဒုဂ်အား။ ဘိက္ခာစာရဝေလာ၊ ဆွမ်းခံအံ့သော အခါသည်။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုမဟာဒုဂ်သည်။ ဝေလံ၊အခါကို။ သလ္လက္ခေတ္ဝာ၊ မှတ်၍။ သမ္မ၊ အချင်း တံငါသူကြီး။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဂမိဿာမိ၊သွားအံ့။အယံ၊ဤအခါသည်။ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ အာဂမန ဝေလာ၊ ကြွလာအံ့သော အခါတည်း။ ဧုတိ အာဟ၊

ဤသို့ဆိုဏ်။ ကိုယ်ခြိုး တစုံတခုသော။ မနုဿနှါနံ့ ဝါးသိသည်။ အတ္ထိဝန၊ ရှိပါ၏ လော။ဧုတိ၊ ဤသို့မေး၏။သမ္ဘ၊ အချင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံသော ဝါးသိ တို့သည်။ ဒိဏာနိ၊ ကုန်ခဲ့ပြီ။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဆိုဏ်။ တေနဟိ၊ ထိုထို့ ဆိုတပြီးကား။ မယာ၊ ဝါသည်။ အတ္ထာနော၊ မိမိ၏။ အတ္ထာယ၊ အလို့ငှါ။ ဝါယုကာယ၊ သင်္ခ။ နိခဏိတ္ဝာ၊ မြှုပ်၍။ စတ္ထာရော၊ လေးကောင်ကုန်သော။ရောဟိတမစ္ဆာ၊ ဝါးကြင်း တို့ကို။ ဌပိတာ၊ ထားအပ်ကုန်၏။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ ဘောဇေတု ကာမော၊ လုပ်ကျွေးလိုသည်။ သစေပိ အသိ၊ အကယ်၍မူလည်း ဖြစ်ငြားအုံ့။ ဧုမေ၊ ဤ ဝါးကြင်း လေးကောင်တို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဂစ္ဆ၊ သွားလေလော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။တေမစ္ဆေ၊ ထိုဝါးတို့ကို။တာသ၊ ထိုမဟာဒုဂ်အား။အဒါသိ၏။

တံဒိဝသံပန၊ ထိုနေ့၌ကား။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ပစ္ဆာ့သ ကာလေ၊ မိုးသောက်ထ အခါ၌။ လောကံ၊ လူကို။ ဝေါလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်။ မဟာဒုဋ္ဌတံ၊ မဟာဒုဂ်ကို။ အတ္ထာနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ဥဏဇာလသ၊ ဥဏ်ကွန်ရက်၏။ အန္တော၊ အတွင်းသို့၊ ပဝိဋ္ဌံ၊ ဝင်လာသည်ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍ ကိုံနုခေါ ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ဧုတိ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်သည် ရှိသော်။ မဟာဒုဋ္ဌတော၊ မဟာဒုဂ်သည်။ ဧကံ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်း တပါးကို။ဘောဇေသာမိတိ၊ ဆွမ်းကျွေးအုံ့ဟု။ ဘရိယာယ၊ မယားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဟိယ္ယော၊ ယမန်နေ့က။ ဘတိံ၊ အခစား အမှုကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ကဘရံနုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ လဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ့နည်း။ ဧုတိစိန္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ကြံ၍။မနုဿာ၊လူတို့သည်။ပဏ္ဏေ၊ စာရင်းတို့ကို။ အာရောပိတ သညာယ၊ တင်ပြီးသော အမှတ်ဖြင့်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ပင့်၍။ အတ္ထာနော အတ္ထာနော ဂေဟေသု၊ မိမိ မိမိအိမ်တို့၌။ နိသီဒါပေဿန္တိ၊ နေစေကုန်လတ္တံ့။ မဟာဒုဋ္ဌတော၊ မဟာဒုဂ်သည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ အညံ၊ ငါမှတပါးသော။ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ နလဘိဿတိ၊ မရလတ္တံ့။ ဧုတိဥပမာရေသိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်တော်မူ၏။ ဇဒ္ဓါ၊ ဘုရားတို့သည်။ဒုဋ္ဌတေသု၊ ဆင်းရဲသူတို့၌။ အနုကမ္ပံ၊ သနားခြင်းကို။ ကရောန္တိကိရ၊ ပြုကုန်သတတ်။ တတ္ထ၊ ထို့ကြောင့်။ သတ္ထာ ဘုရားသည်။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျင်။သရိရ ပဋိဇဂ္ဂနံ၊ ကိုယ် လက် သန့်ရှင်း ခြင်းကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ မဟာဒုဋ္ဌတံ၊ မဟာဒုဂ်ကို။ သင်္ဂဟိဿာမိ၊ သင်ပြိုတ် ချီးမြှင့်အုံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ အောက်မေ့လျက်။ ဂန္ဓကုဋိံ၊ ဂန္ဓကုဋိသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ဝင်၍။နိသိဒိ၊ နေ၏။မဟာဒုဋ္ဌတေပိ၊မဟာဒုဂ်သည်လည်း။ မစ္ဆေ၊ ငါးတို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ပဝိသန္တော၊ ဝင်သည် ရှိသော်။ သတ္ဌာသ၊ သိကြားမင်း၏။ ပဏ္ဏာကမ္မလ သိလာသနံ၊ ပဏ္ဏာကမ္မလာ ကျောက်

နေရာသည်။ ဥဏ္ဏာကာရံ၊ ပူသောအခြင်းအရာကို။ ဒယေယိ၊ ပြု၏။ သော၊ ထို သိကြားမင်းသည်။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဇုတိသြလောကေန္တော၊ ဤသို့ ကြည့်လတ်သော်။ ဟိယျော၊ ယမန်နေ့က။ မဟာဒုဂ္ဂတော၊ မဟာဒုဂ်သည်။ ဧကဿ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းတပါးအား။ ဘိက္ခံ ဒဿာမိတိ၊ ဆွမ်းလှူအံ့ဟု။ အတ္တနော ဘရိယာယ၊ မိမိ မယားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဘတိံ၊ အခစား အမှုကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ကတရံ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ လတိဿတိ၊ ရလတ္တံ့နည်း။ ဇုတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တဿ၊ ထိုမဟာဒုဂ်အား။ အညော၊ ဘုရားမှ တပါးသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ နတ္ထေဝ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း။ သတ္ထာ-ပန၊ ဘုရားသည်ကား။ မဟာဒုဂ္ဂတဿ၊ မဟာဒုဂ်အား။ သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှင့်ခြင်းကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူ၏။ မဟာဒုဂ္ဂတော၊ မဟာဒုဂ်သည်။ တထာဂတဿ၊ ဘုရားဘဋ္ဌည်းအား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ဥပဂပ္ပနကံ၊ လျှောက်ပတ် ထိုက်တန်သော။ ယာဂုဘတ္တံ၊ ယာဂုဆွမ်းကို ၎င်း။ ပဏ္ဏာသူပေယျမ္ပိ၊ လက်သုပ် ဟင်းလျှောကိုလည်း။ ဒဒေယျ၊ လှူလေရာ၏။ ။ (ဤအရာ၌ တထာဂတဿ-ဟုပါ၌ရှိ၏။ ရှိအံ့သို့ မထင်) အဟံ၊ ငါသည်။ မဟာဒုဂ္ဂတဿ၊ မဟာဒုဂ်၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ ဘတ္တကာရက-ကမ္ပံ၊ဆွမ်းလှူရာပြုအပ်သောအမှုကို။ကရေယ္ယံ၊ ပြုရမ္မကား။ ယံ နူန၊ကောင်းလေစွ။ ဇုတိ၊ ဤသို့ကြံပြီးသော်။ သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ အညာတက ဝေသေန၊ မထင်ရှားသောအသွင်ဖြင့်။ တဿ၊ ထိုမဟာဒုဂ်၏။ ဂေဟသမီပံ၊ အိမ်၏အနီးသို့။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ ကိဿ၊ တစုံတခု သော။ ဘတိယာ၊ အခဖြင့်။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောအမှုသည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိသလော။ ဇုတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ မဟာဒုဂ္ဂတော၊ မဟာဒုဂ်သည်။ တံ၊ ထိုသိကြားကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ သမ္မ၊ အချင်း။ ကိံ ကမ္ဘံ၊ အဘယ် အမှုကို။ ကရိဿသိ၊ ပြုအံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ သခင်သား။ အဟံ၊ ငါသည်။ သမ္ဘသိဝိဂေါ၊ အလုံးစုံသောအတတ်ရှိ၏။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ အဇာနန-သိပ္ပံနာမ၊ မသိအပ်သောအတတ်မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယာဂုဘတ္တာဒိနိဝိ၊ ယာဂုဆွမ်း စသည်တို့ကိုလည်း။ သမ္ဘာဒေတုံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ဇုတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ သမ္ဘ၊ အချင်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တဝ၊ သင်၏။ ကမ္မေန၊ အမှုဖြင့်။ အတ္ထိကာ၊ အလိုရှိကုန်၏။ တုယ္ဟံပန၊ သင်အားကား။ ကိဿ၊ တစုံတခု သော။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်သော။ ဘတိံ၊ အခကို။ နု ပဿာမ၊ မမြင်ကုန်။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေ၊ သင်သည်။ ကိံ ပန၊ အဘယ်သို့။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ကေသ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းတပါးအား။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။

ဒါတုကာမော၊ လှူလိုသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ယာဝုတ္တ-သံဝိဓာနံ၊ ယာဝုဆွမ်းခံ စီရင်ခြင်းကို။ ဒုဗ္ဗာမိ၊ အလိုရှိ၏။ ဒုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘိက္ခုသ၊ ရဟန်းအား။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ သစေ ဒဿသိ၊ အကယ်၍ လှူလိုသည် ဖြစ်အုံ့။ မေ၊ ငါ့အား။ ဘတိယာ၊ အခဖြင့်။ နအတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ မမ၊ ငါ့အား။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ နဝဍ္ဎတိကိံ၊ အဘယ့်ကြောင့် မဖြစ်လေအုံ့နည်း။ ဒုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဝေဿန္တရ၊ ဤသို့ဖြစ်လတ်သော်။ သမ္မ၊ အချင်း။ သာဓု၊ကောင်းပြီ။ ပရိသ၊ ဝင်လော့။ ဒုတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ သော၊ ထိုသိကြား မင်းသည်။ တဿ၊ ထိုမဟာဒုဂ်၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပရိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ တေလ-တဏ္ဍုလာဒိနိ၊ ဆီ, ဆန်စသည်တို့ကို။ အာဟရာပေတ္ဝာ၊ ဆောင်စေ၍။ ဂန္ဓ၊ သွားချေ။ အတ္တနော၊မိမိအား။ပတ္တဘိက္ခုံ၊ ရောက်သောရဟန်းကို။အာနေဟိတိ၊ ပင့်ခေါ်ချေလော့ဟု။ တံ၊ ထိုမဟာဒုဂ်ကို။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ ဒါန-ဝေယျာဝဋ္ဌိကောပိ၊အလှူ၌ အမှုယေါ်ကိုရှက်ဆောင်သော သူသည်လည်း။ ပတ္ထေ၊ ကမ္ဘည်းတို့ကို။ အာရောပိတ နိယာမေနေဝ၊ တင်သောအမှတ်ဖြင့်လျှင်။ တေသံ-တေသံ၊ ထိုထိုသူတို့၏။ ဂေဟာနိ၊ အိမ်တို့သို့။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။

မဟာဒုဂ္ဂတော၊ မဟာဒုဂ်သည်။ တဿ၊ ထိုဆွမ်းညွှန်၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံ၌။ ဂန္ဓွာ၊၍။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ ပတ္တဘိက္ခုံ၊ရောက်သောရဟန်းကို။ ဒေဟိတိ၊ ပေးပါလော့ဟု။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုနှီးဆော်သော သူသည်။ တတ္ထ ဘဏ္ဍေ၊ ထိုခဏ၌။ သတိ လတိတ္ဝာ၊ သတိရ၍။ အဟံ၊ ငါသည်။ တဝ၊ သင်အား။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ ပမုဋ္ဌော၊ သတိမေ့၍ စာရင်းမတင်မိပါ။ ဒုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။မဟာဒုဂ္ဂတော၊ မဟာဒုဂ်သည်။ တိဝိဏာယ၊ထက်လှစွာသော။ သတ္တိယာ၊ လှံမဖြင့်။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။ ပဟရိတ္ဝာ၊ ထိုးတိသကဲ့သို့။ သာမိ၊ အရှင်။ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ မံ၊ငါ့ကို။ နာသေသိ၊ဖျက်ဆီးတိသနည်း။ အဟံ၊ ငါ့ကို။တယာ၊ သင်သည်။ဟိယျော၊ယမန်နေ့က။သမာဒပိတော၊နှီးဆော်ခြင်းကြောင့်။ဘရိယာ-ယ၊ မယား၏။ သန္ဓိ၊ တက္ခ။ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ ဘတိ ကတ္ဝာ၊ အခစား လုပ်၍။အဇ္ဇ၊ယနေ့။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ပဏ္ဏတ္ထာယ၊ ဟင်းရွက်အလို့ငှါ။ နဒီတီရေ၊ မြစ်နား၌။ အာဟိဏ္ဍိတ္ဝာ၊ လှည့်လည်၍။ အာဂတောဝ၊လာခဲ့၏။ မေ၊ ငါ့အား။ ကေဝိတ္ဝါ၊ ရဟန်းတပါးကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ ဗာဟာ၊ လက်တို့ကို။ ပဂ္ဂယ္ဟ၊ ချီ၍။ ပရိဒေဝိ၊ ငိုကြွေး၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ သန္ဓိပတိတ္ဝာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ မဟာဒုဂ္ဂတ၊ မဟာဒုဂ်။ ကေ၊ ဤသို့ ငိုကြွေးခြင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်အကြောင်းရှိသနည်း။ ဒုတိပုစ္ဆိ သု၊ ဤသို့မေးကုန်၏။သော၊ ထိုမဟာဒုဂ်သည်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ပြောကြား၏။

တော၊ ထိုလူတို့သည်။ ဝေယျာဝဋိကံ၊ ဆွမ်းဆောက်ကို။ ပုစ္ဆိ ံသု၊ မေးကုန်၏။ သမ္ဘ၊ ဆွမ်းဆောက်မင်း။ တယာ၊သင်သည်။ သေ၊ဤမဟာဒုဂ်ကို။ ဘတိ ံကတ္တာ၊ အခစား လုပ်၍။ ကေသ ဘိက္ခု၊ဿ၊ရဟန်းတပါး၏အား။ ဘိက္ခံ၊ ဆွမ်းကို။ဒေဟိ၊လှူလော့။ ဧတိ၊ဤသို့။ သမာဒပိတော၊နှိုးဆော်၏ဟူသည်။ သစ္စံကိရ၊မှန်သလော။ အယျာ၊ အရှင်တို့။ သမာဒပိတော၊ နှိုးဆော်မိသည်။ အာမ၊အမှန်ဖြစ်ပေ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ တေ၊ သင်သည်။ ဘာရိယံ ကမ္မံ၊ ဝန်ထမ်းသောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ယောတ္ထံ၊ အကြင်သင်သည်။ ဘွော၊ကေ ဘိက္ခု၊၊ ဤမျှလောက်သော ရဟန်းတို့ကို။ သံဝိဒဟန္တော၊စီရင်လျက်။ တေသ၊ဤမဟာဒုဂ်အား။ကေ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတပါးကို။ နအာဒါသိ၊ မပေး။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုဆွမ်းဆော် သည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ မဂ်ုဘူတော၊ မျက်နှာမသာ သည် ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုမဟာဒုဂ်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ သမ္ဘ မဟာဒုဋ္ဌတ၊ အချင်း မဟာဒုဂ်။ မံ၊ ဝါ့ကို။ မာနာသယိ၊ မဖျက်ဆီးပါလင့်။ အဟံ၊ ဝါသည်။ တဝ-ကာရဏာ၊ သင်၏အကြောင်းကြောင့်။ မဟာဝိဟေသံ၊ ကြီးစွာသောပင်ပန်းခြင်း ဟု။ ပတ္တော၊ ရောက်ခဲ့ပြီ။ မနုဿာ၊လူတို့သည်။ ပဏ္ဍော၊ကဉ္ဇည်းဟု။အာရောဝိတ-နိယာမေနေဝ၊ တင်ပြီးသောအမှတ်ဖြင့်လျှင်။ အတ္တနော အတ္တနော၊မိမိ မိမိအား။ ပတ္ထာ၊ ရောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊၊ ရဟန်းတို့ကို။ နယိ ံသု၊ ပင့်ခေါ်ကုန်၏။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ နိသိန္နေ၊ နေကုန်သော။ ဘိက္ခု၊၊ရဟန်းတို့ကို။ နိဟရိတ္တာ၊တဖန်ထုတ်ဆောင်၍။ ဒေန္တော နာမ၊ ပေးသောသူမည်သည်" ဒုတ္ထိ၊မရှိ။ သတ္ထာပန၊ ဘုရားသည်ကား။ မုခံ ဝေါဝိတ္တာ၊ မျက်နှာသစ်၍။ ဂန္ဓကုဋိယမေဝ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်၌သာလျှင်။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ရာဇ ယုဝရာဇ သေနာပတိ အာ-ဒယော၊ မင်း, အိမ်ရှေ့မင်း, အမတ် စစ်သူကြီးစသော သူတို့သည်။ သတ္ထု၊ဘုရား၏။ ဂန္ဓကုဋိတော၊ ဂန္ဓကုဋိမှ။ နိက္ခမနံ၊ ထွက်ခြင်းကို။ ဩလောကေန္တာ၊ ကြည့်ကုန်လျက်။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်၏။ သတ္ထု၊ ဘုရား၏။ ပတ္တံ၊သပိတ်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ငံ့လင့်နေကုန်၏။ ဗုဒ္ဓါနာမ၊ ဘုရား တို့မည်သည်ကား။ ဒုဋ္ဌတော၊ ဆင်းရဲသောသူတို့ကို။ အနုကမ္ပန္တိ၊ သနားကုန်၏။ တွံ၊ သင်သည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တာ၊ သွား၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒုဋ္ဌတော၊ ဆင်းရဲသည်။ အမှိ၊ဖြစ်၏။ မမ၊အကျွန်ုပ်အား။ သင်္ဃံ၊ သင်္ဃာတ်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုပါကုန်လော့။ ဧတိ၊ ဤသို့လျှောက်လျက်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရား ကို။ ဝန္ဒ၊ရှိခိုးလော့။ တေ၊ သင်၏။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ သစေအတ္ထိ၊အကယ်၍ ရှိအံ့။ အဒ္ဓါ၊မဆွတ်။ လဗ္ဘသိ၊ ရလိမ့်သတည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

သော၊ ထိုမဟာဒုဂ်သည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ နံ၊ထိုမဟာဒုဂ်ကို။ အညေသု ဒိဝသေသု၊ တပါးသောနေ့တို့၌။

ဝိဟာရေ၊ကျောင်း၌။ဝိဿာသသာဒ ဘာဝေန၊ စားကြွင်းစား၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဒိဋ္ဌတ္ထာ၊ မြင်သောကြောင့်။ ရာဇ ယုဝရာဇာဒယော၊ မင်း, အိမ်ရှေ့မင်း စသောသူတို့သည်။ မဟာဒုဋ္ဌတာ၊ မဟာဒုဂ်။ ဘတ္တကာလော၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးသော အခါသည်။ နတာဝ ဟောတိ၊ အချိန်တန်သည် မဖြစ်သေး။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ တုံ၊ သင်သည်။ အာဂစ္ဆသိ၊ လာသနည်း။ ဇုတိအာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုမဟာဒုဂ်သည်။ သာမိ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဘတ္တကာလော၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးသော အခါကို။ နတာဝ ဇာနာမိ၊ ကျွန်ုပ်မသိ။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာရံပန၊ ဘုရားကိုကား။ ဝန္ဒိတုံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ။ အာဂစ္ဆာမိ၊ ရောက်လာပါ၏။ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တော၊ဆိုလျက်။ ဂန္ဓာ၊သွား၍။ ဂန္ဓကုဋိယာ၊ဂန္ဓကုဋိ၏။ ဥမ္မာရေ၊တံခါးခုံ၌။ သီသံ ဌပေတွာ၊ ဦးခေါင်းတင်၍။ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော်တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဇုမသ္မိံ နဂရေ၊ ဤပြည်၌။ မယာ၊တပည့်တော် အောက်။ ဒုဋ္ဌတတရော၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပါပြီ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အဝဿယော၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်တော်မူပါလော့။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှင့်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပါလော့။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာပန၊ ဘုရားသည်ကား။ ဂန္ဓကုဋိဒ္ဒါရံ၊ဂန္ဓကုဋိတံခါးကို။ ဝိဝရိတ္တာ၊ ဖွင့်၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ နီဟရိတ္တာ၊ ထုတ်၍။ တဿ၊ ထိုမဟာဒုဂ်၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဌပေသိ၊ ထားတော်မူ၏။ သော၊ ဒုဂ်သည်။ စတ္တာ ဝတ္ထိသိရိံ၊ စကြဝဠာတော်မင်း၏ အသရေသို့။ ပတ္တောဝိယ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ရာဇ ယုဝရာဇာဒယော၊ မင်း, အိမ်ရှေ့မင်း စသောသူတို့သည်။ အည-မညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ မုခါနိ၊ မျက်နှာတို့ကို။ ဩလောကယိံသု၊ ကြည့်ကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသည်။ ဒိန္နပတ္တံ၊ ပေးအပ်သောသပိတ်ကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ဇုဿရိယ ဝသေန၊အစိုးရသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧဝံပန၊ ဤသို့ကား။ ဝဒေါ်သု၊ ဆိုကုန်၏။ သမ္မ မဟာဒုဋ္ဌတာ၊ အချင်းမဟာဒုဂ်။ အမှာကံ၊ငါတို့အား။ သတ္ထုပတ္တံ၊ဘုရားသပိတ်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ တေ၊သင်အား။ ဇော့ကံနာမ ဓနံ၊ ဤမျှလောက်သောဥစ္စာကို။ ဒဿာမ၊ ပေးကုန်အံ့။ တုံ၊သင်သည်။ ဒုဋ္ဌတော၊ ဆင်းရဲ၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဂဏှာဟိ၊ယူလော့။ တေ၊ သင်အား။ ပတ္တေန၊ သပိတ်ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ မဟာဒုဋ္ဌတော၊ မဟာဒုဂ်သည်။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူအား။ နဒဿာမိ၊ မပေးအံ့။ မေ၊ ငါ့အား။ ဓနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ နအတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ သတ္ထာရံယေဝ၊ ဘုရားကိုသာလျှင်။ တောဇေဿာမိတိ၊ ဆွမ်းကျွေးအံ့ ဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ အဝ်ဿသာ၊ ကြွင်းသော သူတို့သည်။ တံ၊ ထိုမဟာဒုဂ်ကို။

ယာဝစိတ္ထာ၊ တောင်းပန်၍။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အလတိတ္ထာ၊ မရခြင်းကြောင့်။ နိဝတ္တိံသု၊ ပြန်နစ်လေကုန်၏။ ရာဇာဝန၊ မင်းသည်ကား။စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။မဟာ-ဒုဂ္ဂတော၊ မဟာဒုဂ်သည်။ဧနေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ပလောဘိယမာနောပိ၊ ဖြားယောင်း၍ ဆိုသော်လည်း။ သတ္ထု၊ ဘုရား၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်တော်ကို။ နဒေတိ၊ မပေး။ သတ္ထာရာစ၊ ဘုရားသည်လည်း။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ ဒိန္နပတ္တံ၊ ပေးအပ်သော သပိတ်ကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ ဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဇုမသာ၊ ဤမဟာဒုဂ်၏။ ဒေယျဓမ္မောနာမ၊လှူတွယ်ဝတ္ထုမည်သည်။ ကိတ္တကော၊ အဘယ်မျှရှိသည်။ ဘရိယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဇုမိနာ၊ ဤမဟာဒုဂ်သည်။ဒေယျဓမ္မသာ၊လှူတွယ်ဝတ္ထုကို။ ဒိန္နကာလေ၊ လှူသော အခါ၌။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ အာဒါယ၊ ပင့်၍။ ဂေဟံ၊ နန်းတော်သို့။ နေတ္မာ၊ ခေါ်ဆောင်၍။ မယှံ၊ ငါ၏။ သမ္ပာဒိတံ၊ ပြည့်စုံစွာ စီရင်အပ်သော။ အာဟာရံ၊ဆွမ်း

(၅) ကို။ ဒဿာမိတိ၊ လှူအံ့ဟူ၍။ စိန္တေတ္မာ၊ ကြံ၍။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားနှင့်။သဒ္ဓိ-ယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ သကြော်ပိ ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားနတ်မင်း သည်လည်း။ ယာဝ ခဏ္ဍက ဘတ္တ သူပေယျ ပဏ္ဏာဒိနိ၊ ယာဝ ခဲတွယ်ဟင်းလျှာ လက်သုပ်စသည်တို့ကို။ သမ္ပာဒေတ္မာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာ ဘုရားအား။ နိသိန္နာရဟံ၊ နေခြင်းငှါ ထိုက်သော နေရာကို၊ ပညပေတ္မာ၊ခင်း၍။ နိသိဒိ၊ နေ၏။

မဟာဒုဂ္ဂတော၊ မဟာဒုဂ်သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ နေတ္မာ၊ ပင့်ဆောင်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပဝိသထ၊ ဝင်တော်မူပါလော့။ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။အယ၊ထိုမဟာဒုဂ်၏။ ဝသန ဂေဟဠ္ဆ၊ နေရာအိမ်သည်လည်း။နိစ်၊ နိမ့်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အနောနုတေန၊ မညွတ်မူ၍။ ပဝိသိတုံ၊ ဝင်ခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဇုဒ္ဓါစနာမ၊ ဘုရားတို့ မည်သည်ကား။ ဂေဟံ၊ သို့။ ပဝိသန္တာ၊ ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်။ သြနမိတ္မာ၊ ညွတ်၍။ နပဝိသန္တိ၊ မဝင်ကုန်။ ဟိ၊ထိုစကား သင့်စွ။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသန ကာလေ၊ ဝင်သောအခါ၌။ မဟာပထဝိဝါ၊ မြေကြီးသည်လည်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်သို့။ သြဂ္ဂန္တြတိ၊ သက်ဝင်၏။ ဂေဟံဝါ၊ အိမ်သည်လည်း။ ဥဋ္ဌံ၊ အထက်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ တက်၏။ ဇုဒံ၊ ဤသည်ကား။ တေသံ၊ထိုဘုရားရှင်တို့၏။သုဒိန္ဒ ဒါနသ၊ကောင်းစွာလှူအပ်သောအလှူ၏။ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။ ပုန၊ တဘန်။ နိက္ခမိတ္မာ၊ ထွက်၍။ ဂတကာလေ၊ ကြွသွားသော အခါ၌။ သဒ္ဒံ၊ အလုံးစုံသည်။ ပါကတိကမေဝ၊ပြကတော့သည်သာလျှင်၊ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ဌိတကောဝ၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ပဝိသိတ္မာ၊ ဝင်၍။ သကြော်နု၊ သိကြားမင်းသည်။ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းအပ်သော နေရာ၌၊ နိသိဒိ၊နေ၏။ သတ္ထရိ၊ ဘုရားသည်။ နိသိန္နေ၊နေသည်

ရှိသော်။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ သမ္မ မဟာဒုဋ္ဌတ၊ အချင်းမဟာဒုဋ်။ တယာ၊ သင်သည်၊အမှာကံ:ငါတို့၏။ယာစန္တောနံပါ၊တောင်းပန် ကုန်သော်လည်း။ သတ္ထု၊ဘုရား၏။ ပတ္တော၊သပိတ်ကို။ နဒိန္နော၊ မပေး။တာဝ၊ရှေးဦးစွာ။ပဿာမ၊ ကြည့်ကုန်အုံ့။ တေ သင်သည်။သတ္ထု၊ဘုရားအား။ ကိဒိသော၊အဘယ်သို့သတော ရှိသော။ သတ္ကာရော၊ ပူဇော်သတ္ကာကို။ ကတော၊ ပြုသနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထော၊ သိကြား:မင်းသည်။ အသ၊ ထိုမဟာဒုဋ်၏။ ယာဂု-ခဇ္ဇကာဒိနိ၊ ယာဂု ခဲတွယ် စသည်တို့ကို။ (ယာဂုဘာဇနာဒိနိလည်း ရှိ၏။ ယာဂု ထမင်းအိုး စသည်တို့ကို ပေး)။ ။ဝိဝရိတ္တာ၊ ဖွင့်၍။ ဒသ္သေသိ၊ ပြ၏။ တေသံ၊ ထိုယာဂုစသည်တို့၏။ ဝါသဂန္ဓော၊ လှိုင်သောအနံ့သည်။ သကလ-နဂရံ၊ ပြည်အလုံးကို။ ဆာဒေတွာ၊ လွှမ်းမိုး၍။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ ရာဇာ၊ မင်း သည်။ ယာဂုအာဒိနိ၊ ယာဂုစသည်တို့ကို။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားသခင်ကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ် သည်။ မဟာဒုဋ္ဌတဿ၊ မဟာဒုဋ်၏။ ဒေယျဓမ္မော၊ လှူတွယ်ဝတ္ထု၊သည်။ ကိတ္တ-ကော၊ အဘယ်မျှ။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ဧဒိသော၊ ဤ မဟာဒုဋ်သည်။ ဒေယျဓမ္မော၊ လှူတွယ်ဝတ္ထု၊ကို။ ဒိန္နော၊ လှူသည်ရှိသော်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ နေတွာ၊ ဆောင်၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သမ္မာဒိတံ၊ ပြည့်စုံစွာ စီရင်အပ်သော။ အာဟာရံ၊ ဆွမ်းကို။ဒဿာမိတိ၊လှူအုံ့ဟူ၍။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ အာဂတော၊ လာ၏။ မယာ၊ တပည့်တော်သည်။ ဝေရုပေါ၊ ဤ သို့သတော ရှိသော။ အာဟာ၊ ဆွမ်းကို။ နဒိဒ္ဒပုဗ္ဗော၊ မမြင်စဘူး။ ဧဒေ၊ ဤအရပ်၌။ မယိ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဌိတော၊ နေသည်ရှိသော်။ မဟာဒုဋ္ဌတော၊ မဟာဒုဋ်သည်။ ကိလမေယ္ယ၊ ပင်ပန်းခဲ့ရာ၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဂန္ဓာမိ၊ သွားပါ၏အုံ့။ ဧဒေ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲလေ၏။ သတ္ကော၊ သိကြားမင်းသည်လည်း။ သတ္ထာရံ၊ ကဿပဘုရားရှင်ကို။ ယာဂု-အာဒိနိ၊ ယာဂုစသည်တို့ကို။ ဒတ္တာ၊ လှူ၍။ သက္ကစ္စံ၊ အရိုအသေ။ ပရိဝိသိ၊ ဆွမ်းလုပ်ကျေး၏။ သတ္ထာပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ဆွမ်းစား ခြင်းကို ပြီးပြီးသော်။ အနုမောဒနံ ကတ္တာ၊ အနုမောဒနာပြု၍။ အာသနာ၊နေရာမှ။ ဥट्ठာယ၊ ထ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲ၏။

သတ္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ မဟာဒုဋ္ဌတဿ၊ မဟာဒုဋ်အား။သည်း၊ အမှတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ သော၊ ထိုမဟာဒုဋ်သည်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ အနုဂစ္ဆိ၊ ပို့လိုက်၏။ သတ္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ နိဝတ္တိတွာ၊ ပြန်ခဲ့၍။ မဟာဒုဋ္ဌတဿ၊ မဟာဒုဋ်၏။ ဂေဟဒ္ဒါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ ဌိတော၊ ရပ်လျက်။ အာကာသံ၊ ကောင်းကင်ကို။ ဩလောကေသိ၊ ကြည့်၏။

တာဝဒေဝ၊ထိုခဏ၌လျှင်။ အာကာသတော၊ကောင်းကင်မှ။ သတ္တရတန ဝဿံ၊ ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော မိုးကြီးကို။ဝဿိတ္တာ၊ရွာစေ၍။ တဿ၊ ထိုမဟာဒုဂ်၏။ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ သဗ္ဗဘာဇနာနိ၊ ခပ်သိမ်းသောအိုးတို့ကို။ ပူရေတ္တာ၊ ပြည့်စေ၍။ သကသ်ဂေဟံ၊ အိမ်အလုံးကို။ ပူရေသိ၊ ပြည့်စေ၏။ တဿ၊ ထိုသူဆင်းရဲ မဟာဒုဂ်၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ သြကာသော၊ လင်းသောအရပ်သည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။ တဿ၊ထိုမဟာဒုဂ်၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ ဒါရကေ၊ သူငယ်တို့ကို။ ဟဏ္ဍေသု၊လက်တို့၌။ ဂဟေတ္တာ၊ ဆွဲ၍။ နိဟရိတ္တာ၊ ထုတ်၍။ ဗဟိ၊ အပ၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ သော၊ထိုမဟာဒုဂ်သည်။ သတ္ထာရံ၊ဘုရားကို။အနုဂန္တ္ဝာ၊ရှိလိုက်၍။ နိဝတ္တော၊ ပြန်လာသည်ရှိသော်။ ဒါရကေ၊သူငယ်တို့ကို။ ဗဟိ၊အပ၌။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဧဒံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဧတိပုဏ္ဏေ၊ ဤသို့မေး၏။ သာမိ၊ အရှင်သား။ နော၊ငါတို့၏။ သကသ်ဂေဟံ၊အိမ်အလုံးသည်။ သတ္တဟိ-ရတနေဟိ၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့်။ ပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်၏။ ပဝိသိတုံ၊ဝင်ခြင်းငှါ။သြကာ-သော၊ အရပ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုမဟာဒုဂ်သည်။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့လျှင်။ မေ၊ ငါ၏။ ဒါနေန၊ အလှူသည်။ ဝိပါကော၊ အကျိုးကို။ ဒိန္နော၊ ပေးပြီ။ ဧတိစိန္တေတ္တာ၊ ဤသို့ဆင်ခြင်အောက်မေ့လျက်။ ရညော သန္တိ-ကံ၊ မင်းအထံသို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ အဋ္ဌာသိ၊နေ၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ အာဂတောဝ၊ လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ သော၊ ထိုမဟာဒုဂ်သည်။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ မေ၊ ၏၊ ဂေဟံ၊ အိမ်သည်။ သတ္တရတနေဟိ၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့်။ ပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်၏။ တံ၊ခနုံ၊ ထိုဥစ္စာကို။ ဂဏ္ဍထ၊ ယူတော်မူကုန်လေ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့အား။ ဒိန္နဒါနံ၊ ပေးအပ်သော အလှူသည်။ အဟော၊ အံ့ဘွယ်ကြီးလေ၏။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ မတ္ထကံ၊ အပြီးသို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်လေပြီ။ ဧတိစိန္တေတ္တာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တံ၊ ထိုမဟာဒုဂ်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ၊အဘယ်ကို။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှါ။ ဝန္ဒတိ၊ သင့်မည်နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ ဓနဟာရကဏ္ဍာယ၊ ဥစ္စာကိုဆောင်ယူခြင်း အကျိုးငှါ။ သကဋ္ဌ သဟာသံ၊ လှည်းတထောင်ကို။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှါ ဝန္ဒတိ၊ သင့်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့တင်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သကဋ္ဌ သဟာသံ၊ လှည်း တထောင်ကို။ ပေသေတ္တာ၊ စေလွှတ်၍။ ခနုံ၊ ဥစ္စာကို။ အာဟရာပေတ္တာ၊ ဆောင်စေ၍။ ရာဇာ်ကော၊ -မင်းယင်ပြင်၌။ သြကိရာပေသိ၊ စုပုံထားစေ၏။ တာလပ္ပမာဏော၊ ထန်းတဆင့် အတိုင်းအရှည် ရှိသော။ ရာသိ၊ အစုသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ရာဇာ၊မင်းသည်။ နာဂရေ၊ပြည်သူတို့ကို။ သန္နိပါတာပေတ္တာ၊ စည်းဝေးစေ၍။ ဧမသ္မိံ နဂရေ၊ ဤပြည်၌။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော်သူ

သည်။ ထွေကံခန်း၊ ဤမျှလောက်သော ဥစ္စာသည်။အတ္တိ၊ ရှိသလော။ ဧုတိ ပုန္ဓ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ဒေဝ၊ ဤသို့ဖြစ်သော်။ မဟာဓနဿ၊ ဥစ္စာများသောသူအား။ ကိं၊ အဘယ်ကို။ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်မည်နည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ သေဋ္ဌာနံ၊ သေဋ္ဌေးအရာကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ တဿ၊ထိုမဟာဒုဂ်အား။ ဟောသတ္ထာရံ၊ မျှားစွာသော ပူဇော်သတ္တာကို။ကထွာ၊ ပြု၍။ သေဋ္ဌဋ္ဌာနံ၊သေဋ္ဌေးအရာကို။ ဒါပေသိ၊ ပေးစေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။အဿ၊ ထိုမဟာဒုဂ်အား။ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌။ ကေသ သေဋ္ဌေနာ၊ သေဋ္ဌေး တယောက်၏။ ဂေဟဋ္ဌာနံ၊ အိမ်ဆောက်ရာ အရပ်ကို။ အာစိက္ခိတ္ထွာ၊ ကြားရ၍။ဣဒ္ဓ၊ ဤအရပ်၌။ ဇာတေ ဂဏ္ဍေ၊ ပေါက်သောချုံတို့ကို။ ဟရာပေတ္ထွာ၊ ခုတ်ထွင် ဆောင်ယူစေ၍။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ဥဋ္ဌာပေတ္ထွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဝသာဟိ၊ နေလေလော့။ ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ တဿ၊ ထိုမဟာဒုဂ်အား။တဲ-ဌာနံ၊ ထိုအရပ်ကို။ သောဓာပေတ္ထွာ၊ သုတ်သင်စေ၍။ သမံကတ္ထွာ၊ အညီအညွှတ်ပြု၍။ ဘူမိယာ၊ မြေကို။ ခညမာနာယ၊ တူးသည်ရှိသော်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အာဟစ္စ၊ ထိခိုက်၍။ နိမိ ကုန္ဓိယော၊ ရွှေအိုးတို့သည်။ဥဋ္ဌဟိ သု၊ ပေါ်ကုန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ရညော၊ မင်းအား။အာရောစိတော၊ ကြားသည်ရှိသော်။တဝ-ပုညေန၊ သင်၏ ကောင်းမှုကြောင့်။ နိဓိတ္ထာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တွမေव၊ သင်သည် သာလျှင်။ ဂဏှာဟိတိ၊ ယူလေလော့ဟု။ အာဟ၊ ဆို၏။ သော၊ ထိုမဟာဒုဂ် သေဋ္ဌေးသည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်ကို။ ကာရေတ္ထွာ၊ ဆောက်ပြီး၍။သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ဗုဒ္ဓပမုခဿ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာအား။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။တတော၊ ထိုမှ။ပရံပိ၊ နောက်၌လည်း။ ယာဝတာယုကံ၊ အသက်အတိုင်း။ တိဋ္ဌန္တော၊ တည်လျက်။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ကရိတ္ထွာ၊ ပြု၍။ အာယုပရိယောသာနေ၊ အသက်အဆုံး၌။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။

ကော်ဗုဒ္ဓန္တရ၊ နှစ်ဆူသောဘုရားတို့၏ တခုသောအကြားပတ်လုံး။ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ၊ နတ်စည်းစိမ်ကို။ အနုဘဝိတ္ထွာ၊ ခံစား၍။ ဧုမသ္မိं ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ ဤ ငါတို့ဘုရားပွင့်လင်း ထွန်းပသောအခါ၌၊ တတော၊ ထိုနတ်ပြည်မှ။ စုတော၊ စုတေခဲ့သည်ရှိသော်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာ ထေရ်၏။ဥပဋ္ဌာက ကုလေ၊အလုပ်အကျွေး အိမ်၌။သေဋ္ဌိဓီတု၊ သေဋ္ဌေးသျှီး၏။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓिं၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဏှိ၊ ယူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသျှီး၏။ မာတာ ဝိတရော၊ အမိ အဘတို့သည်။ ဂဗ္ဘဿ၊ ကိုယ်ဝန်၏။

ပတိဋ္ဌိတဘာဝံ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ ့တွား၊သိ၍။ ဂဠ္ဆပရိဟာရံ၊ ကိုယ်ဝန်
အစောင့်အရှောက်ကို။ အဒံသု၊ပေးကုန်၏။တဿာ၊ထိုသတ္တိသို့အား။အပရေန-
သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ ဧဝရူပေါ ဒေါဟဠော၊ ဤသို့ သဘောရှိသော
ချင်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ငါသည်။ ဓမ္မသေနာပတိ ံ၊ တရားစစ်သူကြီး
ဖြစ်သော ရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ အာဒိ ံကတွာ၊ အစပြု၍။ ပဉ္စန္နံ ဘိက္ခုသတာနံ၊
ငါးရာသောရဟန်းတို့အား။ ရောဟိတ မစ္ဆရသေန၊ ငါးကြင်းသားအရသာဖြင့်။
ဒါနံ၊အလှူကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ကာသာယာနိ ဝတ္ထာနိ၊ ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်
တို့ကို။ နိဝါသေတ္တာ၊ ဝတ်၍။ အာသနပရိယန္တေ၊ နေရာအစွန်၌။ နိသိန္နာ၊
နေလျက်။ တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဥဒ္ဓိဋ္ဌဘတ္တံ၊ စားကြွင်းထမင်းကို။
ပရိဘုဉ္ဇေယ္ယုံ၊ စားရပါမူကား။ အဟောဝတ၊ ကောင်းပါလေစွ။ ဣတိ၊ ဤသို့
ချင်ခြင်းဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုသတ္တိသို့သည်။ မာတာပိတူနံ၊ မိဘတို့အား။ အာရောစေတွာ၊ ကြား၍။ တထာ၊ ထိုသတ္တိသို့ဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဒေါဟဠော၊
ချင်ခြင်းသည်။ ပဋိပဿဒ္ဓိ၊ ငြိမ်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုသတ္တိသို့၏။
တတော၊ထိုချင်ခြင်းမှ။အပရေသုပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တမဂ်လေသု၊
ခုနစ်ပါးသော မဂ်လာတို့၌။ ရောဟိတမစ္ဆရသေနေဝ၊ ငါးကြင်းသား အရသာ
ဖြင့်သာလျှင်။ ဓမ္မသေနာပတိတ္ထေရ ပမုခါနိ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ် အမှူးရှိကုန်
သော။ ပဉ္စဘိက္ခုသတာနိ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့ကို။ ဘောဇေသုံ၊ ဆွမ်းကျွေး
ကုန်၏။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားကို။ တိဿကုမာရသ၊ တိဿ သတ္တိသား၏။
ဝတ္ထုမှိ၊ ဝတ္ထု၌။ ဝုတ္တနိယာမေနေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်လျှင်။ဝေဒိတဗ္ဗံ၊
သိအပ်၏။ ဣမသ္မိ ပန၊ ဤသတ္တိသား၏ကား။ မဟာဒုဂ္ဂတကာလေ၊ မဟာဒုဂ်
ဖြစ်သောအခါ၌။ ဒိန္နဿ၊ ပေးလှူအပ်သော။ ရောဟိတ မစ္ဆရသ ဒါနဿေव၊
ငါးကြင်းသားအရသာကို လှူခြင်း၏သာလျှင်။ နိဿန္ဒော၊ အကျိုးဆက်တည်း။
အဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ နာမဂဟဏ ဒိဝသေပန၊ အမည်မှည့်ခံသော နေ့၌ကား။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေါ၊ အရှင်တုရားတို့၏။ ဒါသဿ၊ ကျွန်ဖြစ်သောသူငယ်
အား။ သိက္ခာပဒါနိ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။ ဒေထ၊ ပေးပါကုန်လော့။ ဣတိ။ ဤသို့။
မာတရာ၊ အမိသည်။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏။ အယံ ဒါရကော၊ ဤသူငယ်သည်။ ကောနာမော၊ အဘယ်အမည်
ရှိသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣမဿ ဒါရကဿ၊
ဤသူငယ်၏။ ကုဋုမ्बိယံ၊ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိဂဟဏတော ပဋ္ဌာယ၊ ပဋိသန္ဓေနေသည်မှ
စ၍။ ဣမသ္မိ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ ဇဠောဇေမှဂါပိ၊ အရိအရွဲယိုသော သူငယ်,
တင်ကော်ကော်စကားမပြု၍ အ-သော ဆွံ့သော သူငယ်တို့သည်လည်း။ ပဏ္ဍိတာ၊
ပညာရှိကုန်သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မေ ပုတ္တဿ၊

တပည့်တော်မသားအား။ ပဏ္ဍိတောဝေ့ဝ နာမံ၊ ပဏ္ဍိတဟူသော အမည်သည် သာလျှင်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧကတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ သိက္ခာပဒါနိ၊သိက္ခာပုဒ်တို့ကို။အဒါသိ၊ပေး၏။ ဇာတဒိဝသတော၊ ဖွားသောနေ့မှ။ ပဋ္ဌာယပန၊ စ၍ကား။ အသ မမ ပုတ္တသ၊ သို့ငါ့သား၏။ အဗ္ဗာသယံ၊မြတ်သောအလိုကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နဘိန္ဒိဿာမိတိ၊မဖျက်အံ့ဟူ၍။ မာတုစိတ္တံ၊ အမိစိတ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ သို့သူယေသည်။ သတ္တဝဿိက ကာလေ၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသောအခါ၌။ မာတရံ၊ အမိကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္မ၊ အမိ၊ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိဿामि၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဧကတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ အဟံ၊ ငါသည်။တဝ၊ချစ်သား၏ဦး၏။ အဗ္ဗာသယံ၊မြတ်သောအလိုကို။ နဘိန္ဒိဿာမိ၊ မဖျက်အံ့။ ဧကဿ ဝံ၊ ဤသို့သာလျှင်။ မနံ၊ နှစ်သက်သောစိတ်ကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေပြီ။ ဧကတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ထေရံ၊ရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ နိမန္တေတ္တာ၊ ဘိတ်၍။ ဘောဇေတ္တာ၊ ဆွမ်းကျွေး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဒါသော၊ကျွန်ယေတပည့် လုကလေးသည်။ ပဗ္ဗဇိတုကာမော၊ ရဟန်းပြုလိုပါ၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်မသည်။ ဧကမံ၊ ဤသူယေကို။ သာယန္ဟသမယေ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။အာနေဿာမိ၊ခေါ်ခဲ့ပါအံ့။ ဧကတိ၊ဤသို့လျှောက်ပြီးသော်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဥယျောဇေတ္တာ၊ ကြွစေ၍။ ဥတကေ၊ ဆွေမျိုးတို့ကို။ သန္ဓိပါတာပေတ္တာ၊ စည်းဝေးစေ၍။မမ ပုတ္တသ၊ ငါ့သား၏။ ဂိဟိကာလေ၊ လူလက်ထက်၌။ ကတ္တဗ္ဗသက္ကာရံ၊ ပြုအပ်သော ပူဇော်သတ္တာကို။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ ကရိဿာမာတိ၊ ပြုကုန်အံ့ဟူ၍။ မဟန္တံသက္ကာရံ၊ မျှားစွာသော ပူဇော်ဘွယ်ကို။ကာရေတ္တာ၊ပြုစေ၍။ တံ၊ထိုပဏ္ဍိတမည်သောသားကို။ အာဒါယ၊ ဆွဲငင်၍ထမ်းလျက်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဧကမံ၊ဤသူယေကို။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ရဟန်းပြုတော်မူပါလော့။ ဧကတိ၊ ဤသို့တောင်းပန်လျက်။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌။ ဒုက္ခရဘာဝံ၊ ဆင်းရဲပြုပြင်စွာ ကျင့်ရသည်၏ အဖြစ်ကို။ အာစိက္ခိတ္တာ၊ ကြား၍။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရား တို့၏။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမ ပေးတော်မူသမျှကို။ ကရိဿာမိ၊ ရိုသေစွာလိုက်နာကျင့်ပါအံ့။ ဧကတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ဇဟိ၊ လာလော့။ဧကတိ၊ ဤသို့ခေါ်ပြီးသော်။ ကေသေ၊ဆံပင်တို့ကို။ တေမေတ္တာ၊ ရေဆွတ်၍။တစပဋ္ဌက-ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ တစပဋ္ဌက ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အာစိက္ခိတ္တာ၊ ကြား၍။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြုစေ၏။ အဿ၊ ထိုပဏ္ဍိတသားမကေ၏။ မာတာပိတရောပိ၊ မိဘတို့သည်လည်း။

သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင်။ ဝိဟာရေယေဝ၊ ကျောင်းဌသာလျှင်။ ဝသန္တာ၊ နေကုန်လျက်။ဗုဒ္ဓပမုခသဃ ဘိက္ခု သံဃသည်၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်း သံဃာ အား။ ရောဟိတမစ္ဆ ရသေနေဝ၊ ငါးကြင်းသား အရသာဖြင့် သာလျှင်။ ဒါနံ၊ ပေးအပ်သောအလှူကို။ ဒတ္တာ၊ စွန့်ကြဲလှူဒါန်း၍။ သတ္တာမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက် မြောက်သောနေ့၌။ သာယံ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမံသု၊ ပြန်သွားကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အဌမေ ဒိဝသေ၊ရှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ အန္တောဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ဂန္တွန္တော၊ သွားသည် ရှိသော်။ တံ၊ ထို သာမဏေကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဂန္တတိ၊ ကြွသွား၏။ ဘိက္ခုသံဃေန၊ ရဟန်း သံဃာနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နာဂမာသိ၊ အတူမသွား။ ကိံကာရဏာ၊ အသယ် ကြောင့် အတူမကြွသနည်းဟူမူကား။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။အဿ၊ထိုသာမဏေ၏။ စိဝရပတ္တဂဟဏာနိ၀ါ၊သင်္ကန်းသပိတ်ကိုယူခြင်း၀တ်ခြင်းတို့သည်လည်းကောင်း။ ဇုရိယာပထေ၊ ဇုရိယာပုထ်၌။ ပါသာဒိကော၀ါ၊ ကြည်ညိုဖွယ် ရှိသည်လည်း ကောင်း။ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေး၊ အပိစ၊ စင်စစ်မူကား။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ ကတ္တဗ္ဗ၀တ္တံ၊ ပြုအပ်သော ဝတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ထေရောပိစ၊ မထေရ်သည်လည်း။ ဘိက္ခုသံဃေ၊ ရဟန်းသံဃာသည်။ အန္တောဂါမံ၊ရွာတွင်းသို့။ ပဝိဋ္ဌေ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ သကလဝိဟာရံ၊ ကျောင်းအလုံးကို။ ဝိစရန္တော၊ လှည့်ပတ်လျက်။ အသမ္ဘဇ္ဇနဋ္ဌာနံ၊ တံမြက် မလှည်းသော အရပ်ကို။ သမ္ဘဇ္ဇိတ္ဝာ၊ တံမြက်လှည်း၍။ တုဏ္ဍဘာဇနေသု၊ ရေမရှိသော အိုးတို့၌။ ပါနိယ-ပရိဘောဇနီယာနိ၊ ရေသောက်အိုးတို့ကို။ဥပဋ္ဌပေတ္ဝာ၊ တည်ထား၍။ဒုန္ဒိုက္ခိတ္ဝာ-နိ၊ မကောင်းသဖြင့် ခင်းသားအပ်ကုန်သော။ မဏ္ဍပိဋ္ဌာဒီနိ၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ် စသည်တို့ကို။ပဋိသာမေတ္ဝာ၊ သိမ်းသိမ်းဆည်း၍။ ပဏ္ဍာ၊ နောက်မှ။ ဂါမံ၊ရွာသို့။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ အညတိတ္ထိယာ၊ သာသနာမှအပပြစ်သော တိတ္ထိ တို့သည်။ တုဏ္ဍပိဟာရံ၊ သံဃာတော်မရှိသဖြင့် ဆိတ်သောကျောင်းသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ သမဏာသ ဂေါတမဿ၊ ရဟန်းဂေါတမ၏။ သာ၀ကာနံ၊ တပည့်တို့၏။ နိသိန္ဒ-ဋ္ဌာနာနိ၊ နေရာအရပ်တို့ကို။ ပဿဏ္ဍ၊ ကြည့်ပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အရိပ် အမြွက်အားဖြင့်။ အပိ၀တ္ထုံ၊ စည်းလယ်ဆိုစရာမျှကိုလည်း။ မာလတိ ဿုတိ၊ မရ စေကုန်သတည်းဟု။သကလဝိဟာရံ၊ ကျောင်းအလုံးကို။ပဋိဇဂ္ဂိတ္ဝာ၊သုတ်သင်၍။ ပဏ္ဍာ၊နောက်မှ။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ တံဒိ၀သံပိ၊ ထိုနေ့၌ လည်း။ သာမဏေရေန၊ သာမဏေကို။ ပတ္တစီ၀ရံ၊ သပိတ် သင်္ကန်း ကို။ ဂါဟာပေတ္ဝာ၊ ယူစေ၍။ ဒိ၀ါတရံ၊ နေမြင့်မှ။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပါ၀ိသိ၊ ဝင်လေ၏။

သာမဏေရာ၊ သာမဏေသည်။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ ဥပဇ္ဈာယ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ ဂန္ဓဟတ္ထော၊ အတူတကွ သွားကြသည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ခရီးအကြား၌။ မာတိကံ၊မြောင်းကို။ဒီသွာ၊မြင်၍။ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဧဒံ၊ဤသည်ကား။ ကိံ နာမာတိ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်းဟု။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သာမဏေရ၊ သာမဏေ။ မာတိကာနာမ၊ မြောင်းမည်၏။ ဧတိ၊ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဧမာယ မာတိကာယ၊ဤရေမြောင်းဖြင့်။ ကိံ ကရောန္တိ၊ အဘယ်သို့ ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဧတောစိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သဿကမ္ပံ၊ လယ်လုပ်ခြင်းအမှုကို။ သမ္ဘာဒေန္တိ၊ ပြည့်စုံစေကုန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဥဒကဿ၊ ရေ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အတ္တိကိံ ပန၊ ရှိလေသလော။ ဧတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ တပည့်ရင်းပဏ္ဍိတသာမဏော၊ နတ္ထိ၊ရေမှာစိတ်မရှိ။ ဧတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေရုပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ အစိတ္တကံ၊ စိတ်မှကင်းသော ရေကို။ အတ္တနော၊၏။ဧဒိတ္ထိ ဘဒ္ဒာနံ၊ အလိုရှိရာအရပ်သို့။ ဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူကုန်သလော။ ဧတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ဝါရုင် ပဏ္ဍိတသာမဏော။ အာမ၊ ဆောင်ယူသည် မှန်ကုန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ သော၊ ထိုပဏ္ဍိတ သာမဏော သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ဝေရုပံ၊ဤသို့သဘောရှိသော။အစိတ္တကံပါ၊ စိတ်မရှိသော ရေကိုလည်း။ အတ္တနော၊ ၏။ ဧဒိတ္ထိ ဘဒ္ဒာနံ၊ အလိုရှိရာ အလိုရှိရာ အရပ်သို့။ ဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ ကမ္ပံ၊ လယ်လုပ်ခြင်း စသော အမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ သစိတ္တကဿ ပိ၊ စိတ်ရှိသော သူ၏ တို့သည်လည်း။ စိတ္တံ၊စိတ်ကို။ အတ္တနော ဝသေ၊ မိမိအလိုနှင့်ဝံသို့။ဝတ္တေတ္ဝာ၊လိုက်စေ၍။သမဏ-ဓမ္မံ၊ရဟန်းတရားကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်း၌။ နသက္ကိုဿန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သနည်း။ ဧတိ၊ဤသို့ အပြစ်တင်စကားဆို၏။ အထ၊ ထို့နောင်မှ။ ဧသော၊ ထို သာမဏော သည်။ ပုရတော၊ ရှေ့သို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွားလတ်သော်။ ဥသုကာရေ၊ လေးသမား သည်။သရဒဏ္ဍကံ၊ မြားကို။ အဋ္ဌမိ၊မီး၌။ တာပေတ္ဝာ၊ပူစေ၍။ အဏ္ဍိ ကောဋိယာ၊ ချက်စိတစ္ဆန်းဖြင့်။ ဩလောကေတ္ဝာ၊ ကြည့်၍။ ဥဇုကံ၊ ဖြောင့်မတ်သည်ကို။ ကရောန္တေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဧဒေ၊ဤသည် တို့ကား။ကေနာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိကုန်သနည်း။ ဧတိပုစ္ဆိ၊ဤသို့မေး၏။အာဝု-သော၊ ဝါသား သာမဏေ၊ ဥသုကာရာနာမ၊ လေးသမား မည်ကုန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဧတေ၊ ဤသူတို့သည်။ ကိံ ပန၊ အဘယ်အမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်သနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ အဋ္ဌမိ၊မီး၌။ တာပေတ္ဝာ၊ ပူစေ၍။ သရဒဏ္ဍကံ၊ မြားကို။ ဥဇုံ ကရောန္တိ၊ ဖြောင့်မတ် သည်ကို ပြုကုန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧသော၊ ဤမြားသည်။ သစိတ္တကော၊

စိတ်ရှိသလော။ ဧကတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့တပည့် သာမဏေ ပဏ္ဍိတ။ အစိတ္တကော၊ စိတ်မရှိ။ ဧကတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ သော၊ ထိုသာမဏေ သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။အစိတ္တက ၊စိတ်မရှိသောမြားကို။ဂဟေတွာ၊ယူ၍။ အင်္ဂုမ်ိ၊ မီးခဲ့။ တာပေတွာ၊ ပူစေ၍။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်သည်ကို။ သစေ ကရောန္တိ၊ အကယ်၍ ပြုကုန်သည် ဖြစ်အုံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ပြုကုန်သည် ရှိသော်။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ သစိတ္တကာပိ၊ စိတ်ရှိသော သူ ငါ တို့သည်လည်း။ အတ္တနောစိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို။ အတ္တနောဝသေ၊ မိမိအလိုသို့။ (အတ္တနောကာ၊ ဒန္ဓောပုဗ္ဗဖြစ်၍ ဝသေ-နှင့် လည်း ယှဉ်သည်။) ဝတ္တေတွာ၊လိုက်စေ၍။ သမဏမဏ္ဍံ ရဟန်းတရားကို၊ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နာသက္ခိသန္တိ၊ မတတ်နိုင်လေကုန်တိသနည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့အပြစ်တင် စကားဆို၏။ အထ၊ ထို့နောင်မှ။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ ပုရတော၊ ရှေ့သို့။ ဂန္တွာ၊ သွားလေသော်။ဒါရုနိ၊ သစ်တို့ကို။ အရုနေမိ နာသိအာဒိနိ၊ အကန့် အကွက် ထောက် စသည်တို့ကို။ တဏ္ဍုလေ၊ ရွေကုန်သည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဘဒန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧကမေ၊ ဤသည်တို့ကား။ ကေနာမ၊ အဘယ်အမည် ရှိကုန် သနည်း။ ဧကတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် သာမဏော။ တဏ္ဍုလာနာမ၊ တံစည်း, ပဲခွပ်သမားတို့ မည်ကုန်၏။ဧကတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ဧတေ၊ ဤသူတို့ သည်၊ ကိံပန၊ အဘယ်အမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်သနည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဒါရုနိ၊ သစ်တို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ယာနကာဒိနံ၊ လှည်း စသည်တို့၏။ စက္ကာဒိနိ၊ လှည်းဘီးစက် စသည်တို့ကို။ ကရောန္တိ၊ပြုကုန်၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ဘဒန္တေ၊အရှင်ဘုရား။တောနိပန၊ဤသစ်တို့သည်ကား။သစိတ္တ-ကာနိ၊စိတ်ရှိကုန်၏လော။ ဧကတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။အစိတ္တ-ကာနိ၊ စိတ်မရှိကုန်။ ဧကတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ အသ၊ ထိုသာမဏေ ၏။ တေ၊ ဤအကြောင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အစိတ္တကာနိ၊ စိတ်မရှိကုန်သော။ ကဋ္ဌကလိဂ်ရာနိ၊ သစ်တုံးတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ စက္ကာဒိနိ၊ လှည်းပုံတောင်း စက်ဝန်း စသည်တို့ကို။ သစေ ကရောန္တိ၊ အကယ်၍ ပြုကုန်သည်ဖြစ်အုံ့။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ သစိတ္တကာ၊ စိတ်ရှိကုန်သော သူတို့သည်။ အတ္တနော စိတ္တံ၊မိမိ စိတ်ကို။ အတ္တနောဝသေ၊ မိမိ အလိုသို့။ ဝတ္တေတွာ၊ လိုက်စေ၍။ သမဏမဏ္ဍံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ခိသန္တိ၊ မတတ်နိုင်လေကုန်အုံ့နည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ သော၊ ထို သာမဏေသည်။ ဧကမာနိ ကာရဏာနိ၊ ဤ အကြောင်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဘဒန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရား တို့၏၊ ပတ္တစီဝရေ၊ သပိတ် သင်္ကန်းတို့ကို။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ သစေ-ဂဏ္ဍောယျာထ၊ အကယ်၍ယူကုန်သည်ဖြစ်ငြားအုံ့၊အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။နိဝတ္တေ-ယုံ၊ ပြန်ပါအုံ့။ ဧကတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အယံ၊ ဤ

သာမဏေသည်။ အဓုနာ၊ ယခု။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရှင်ပြုသော။ ဒဟရ သာမဏေရော၊ သာမဏေငယ်သာတည်း။ မံ၊ ငါ့နောက်သို့။ အနုဗန္ဓမာနော၊ အစဉ်အတိုင်း နောက်ကလိုက်လျက်။ ဧဝံဝဒေတိ၊ ဤသို့ ဆိုရမည်လောဟု။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အနုပ္ပါဒေတွာဝ၊ မဖြစ်စေမူ၍လျှင်။ သာမဏေရ၊ ငါ့သားသာမဏေ။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဧတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ ဆို၍။ အတ္တနော ပတ္တစီဝရံ၊ မိမိသပိတ်သက်နှင်းကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏။

သာမဏေရောပိ၊ သာမဏေသည်လည်း။ ဥပဇ္ဈာယံ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ နိဝတ္တေန္တော၊ ပြန်သည်ရှိသော်။ သနေ့၊ အရှင်ဘုရား။ မယ္ဟံ၊ ၏။ အာဟာရံ၊ ဆွမ်းကို။ အာဟရေန္တော၊ ဆောင်တော်မူသည်ရှိသော်။ ရောဟိတမစ္ဆရသေနေ၊ ငါးကြင်းသား အရသာနှင့် ယှဉ်သော ဆွမ်းကိုသာလျှင်။ အာဟရေယျာထာတိ၊ ဆောင်ယူခဲ့ပါ၊ လော့ဟူ၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင် ပဏ္ဍိတ သာမဏေ။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာ။ လဘိဿာမ၊ ရပါကုန်အံ့နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ အတ္တနော၊ ကိုယ်တော်၏။ ပုညေန၊ ဘုန်းကံဖြင့်။ အလဘန္တော၊ မရသည် ရှိသော်။ မမ၊ တပည့်တော်၏။ ပုညေန၊ ရှေးကောင်းမှု ကံဖြင့်။ လဘိဿထာတိ၊ ရပါကုန်လတ္တံ့ဟူ၍။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဒဟရသာမဏေရဿ၊ သာမဏေငယ်၏။ ဇဟိ၊ အပလွင့်ပြင်အရပ်၌။ နိသိန္နကဿ၊ နေသည်ရှိသော်။ ပရိပန္ထောပိ၊ ဘေးရန်သည်လည်း။ သဝေယျာတိ၊ ပြစ်ရာချေအံ့ဟူ၍။ ကုဋိကံ၊ သေတ္တံကျင် သံကောက်ကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေးလိုက်၍။ မယှံ ဝသန ဝန္ဒဿ၊ ငါနေသော တိုက်ခန်း၏။ ဒ္ဒါရံ၊ တံခါးကို။ ဝိဝရိတ္ဝာ၊ ဖွင့်၍။ အန္တော၊ အတွင်းသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ၍။ နိသီဒေယျာသိ၊ နေလေလော့။ ဧတိ–အာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ တထာ၊ ထိုမထေရ် မှာလိုက်တိုင်း။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကရဇကာယေ၊ ကရဇကာယ်၌။ ညဏံ၊ ညဏ်ကို။ ညြတာရေတ္ဝာ၊ ချ၍။ အတ္တဘာဝံ၊အတ္တဘောကို။ သမ္ဘသန္တော၊ ထုံးသပ်လျက်။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။ ဂုဏ–တေဇေန၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးအာနုဘော်ဖြင့်။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ အာသနံ၊ ပဏ္ဍုကမ္ဗလာ ကျောက်နေရာသည်။ ဥဏ္ဍာကာရံ၊ ပူသော အခြင်း အရာကို။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ သော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား။ ကိ–နဒေါ၊ အဘယ်သို့ ရှိပါလိမ့်မည်နည်း။ ဧတိဥပမာရေန္တော၊ ဤသို့ ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ပဏ္ဍိတ သာမဏေရော၊ ပဏ္ဍိတ သာမဏေသည်။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်အား။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သက်နှင်းကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေးလိုက်၍။ သမဏမဏ္ဍံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ နိဝတ္တော၊ ပြန်လာ၏။ မယာပိ၊ ငါသိကြားမင်းသည်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုသာမဏေ ရှိရာ၌။ ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှါ။

ဝန္ရတိတိ၊သင့်၏ဟူ၍။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ စတ္တာရော မဟာရာဇေ၊ စတုမဟာရာဇ်
နတ်မင်းကြီးလေးယောက်တို့ကို။ အာမန္တေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဝိဟာရသာ၊ ကျောင်း
တော်၏။ *ဥဿာရေ၊ ဥပစာရ၌။ ဝသန္တေ၊ နေကုန်သော။ သကုဏေ၊ ငှက်
တို့ကို။ပလာပေတွာ၊ ပျံသွားစေ၍။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ အာရက္ခံ၊
အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏ္ဍဌာတိ၊ ယူကုန်သော့ဟူ၍။ဝတ္တာ၊ မိန့်တော်မူ၍။
စန္ဒဒေဝပုတ္တံ၊ လနတ်သားကို။ စန္ဒမဏ္ဍလံ၊ လဝန်းကို။ အာကဠိတွာ၊ ငင်ဆွဲ၍။
ဂဏ္ဍာဟိ၊ ဆီးတားလော့။ သူရိယ ဒေဝပုတ္တံ၊ နေနတ်သားကို။သူရိယမဏ္ဍလံ၊
နေဝန်းကို။ အာကဠိတွာ၊ ငင်ဆွဲ၍။ ဂဏ္ဍာဟိ၊ တားမြစ်လော့။ ဧတိဝတ္ထာ၊ဤသို့
ဆိုး၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဂန္ဓာ၊သွား၍။အာဝိဉ္ဇန ရဇ္ဇုဠ္ဠာနေ၊ တံခါး သံကောက်
ကြိုးကို ဆွဲရာ အရပ်၌။အာရက္ခံ၊အစောင့်အရှောက်ကို။ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။အဠာသိ၊
နေ၏။ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ပတန္တသာပိ၊ကြွေကျသည်လည်းဖြစ်သော။ပုရာဏ-
ပဏ္ဏသ၊ သစ်ရွက်လျော်၏။ပတိတသဒ္ဒေါ၊ကြွေ၍ကျရာ၌မည်သံသည်။နာဟော-
သိ၊ မဖြစ်။ သာမဏေရသ၊ သာမဏေ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ကေဠံ၊ ဝေတုန်လှုပ်
တည်ကြည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ အန္တရာ-
ဘဏ္ဍေယေဝ၊ ဆွမ်းမစားမီ အကြား၌သာလျှင်။ အတ္တဘာဝံ၊ ကိုယ်၏ အဖြစ်ကို။
သမ္မသိတွာ၊ သုံးသပ် ဆင်ခြင်၍။ တိဏိ ဖလာနိ၊ ဖိုလ်သုံးပါးတို့သို့။ ပါပုဏိ၊
ရောက်၏။

ထေရောဝိ၊ မထေရ်သည်လည်း။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ ဝိဟာရေ၊
ကျောင်း၌။ နိသိန္နော၊ နေသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။ ဥပဂပ္ပနကံ၊
သုံးဆောင် ဘုန်းပေးအပ်သော။ ဘောဇနံ၊ ဆွမ်းကို။ အသုက ကုလေနာမ၊ ဤ
မည်သောအမျိုး၌။ လဒ္ဓံ၊ ရခြင်းငှါ။ သတ္တာ၊ တတ်ကောင်း၏။ ဧတိ၊ ဤသို့
အောက်မေ့လျက်။ ပေမ ဂါရဝယုတ္တံ၊ ချစ်မြတ်နိုးခြင်း, ရိုသေခြင်းဖြင့်ယှဉ်သော။
ဧကံ ဥပဋ္ဌာကကုလံ၊ တယောက်သော အလုပ်အကျွေးအိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ ကွ
တော်မူ၏။ တတ္ထစ၊ ထိုအလုပ်အကျွေးအိမ်၌လည်း။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တံ-
ဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ ရောဟိတမစ္ဆေ၊ငါးကြင်းတို့ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ထေရဿေဝ၊
မထေရ်၏လျှင်။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်။နိသိဒိ-
သို့၊ နေကုန်၏။ တေ၊ ထိုဒါယကာတို့သည်။ အာဂစ္ဆန္တံ ထေရံ၊ လာသောမထေရ်
ကို။ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဧဒေ၊ ဤအိမ်သို့။
အာဂစ္ဆန္တေဟိ၊ လာခြင်းတို့ဖြင့်။ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းသောလာခြင်းကို။ ကတန္တို့
ပြုပေ၏ဟု။အန္တောဂေဟေ၊အိမ်တွင်းသို့။ ပဝေသေတွာ၊ သွင်း၍၊ယာဂု ခဇ္ဇကာ-
ဒိနိ၊ ယာဂုခဲတွယ် စသည်တို့ကို။ ဒတ္ဝာ၊ လှူ၍။ ရောဟိတမစ္ဆရသေန၊ ငါးကြင်း

* ဥပဝနေ (ဆင်ခြေ)

သား ဟင်းလျှာဖြင့်။ အသ၊ ထိုမထေရ်၏။ ဝတ္တေ၊ သပိတ်၌။ဘောဇနံ၊ဘောဇဉ်
ကို။ပူရေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ ထေရော၊
မထေရ်သည်။ ဟရဏာကာရံ၊ ဆောင်ယူအံ့သောအကြောင်းကို။ ဒသ္သေသိ၊
ပြု၏။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပရိဘုဥ္ဇထ၊
ဘုဉ်းပေးပါ ကုန်လော့။ ဟရဏက ဘတ္တံ၊ ကျောင်းထို့ ဆောင်ယူ အပ်သော
ဆွမ်းကို။ လဘိဿထ၊ ရကုန် လတ္တံ့။ ဧတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ ဆိုမူ။ ထေရဿ၊
မထေရ်၏။ ဘတ္တကိစ္စာဝသာနေ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော အခါ၌။ ပတ္တံ၊ သပိတ်
ကို။ ရောဟိတ မစ္ဆရသဿ သောဏနဿ၊ ငါးကြင်းသား ဟင်းလျှာ ရှိသော
သောဇဉ်ဖြင့်။ ပူရေတွာ၊ ပြည့်စုံစေ၍။ အဒံသု၊ လှူကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်
သည်။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ ဆာတောတိ၊ မွတ်သိပ် ခဲ့ပြီ ဟု။
သိဿံ၊ လျှင်စွာ။ အဂမာသိ၊ ကြွလာ၏။ သတ္ထာပိ၊ ဘုရား သည်လည်း။ တံ
ဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ ကာလသော ဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဘုဇ္ဇိတ္တာ၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေး
၍။ ဝိဟာရံ ဂန္တာ၊ ကျောင်းတော်သို့ ကြွ၍။ ဧဝံ အာဝဇ္ဇေသိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင်
တော်မူ၏။ ပဏ္ဍိတ သာမဏေရော၊ ပဏ္ဍိတ သာမဏေသည်။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊
ဥပဇ္ဈာယ်အား။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။သမဏဝမ္မံ၊ ရဟန်း
တရားကို၊ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ နိဝတ္ထော၊ပြန်လာ၏။ အသ၊ ထိုသာမဏေ
၏။ ပဒ္ဓဇိတ ကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စသည်။ နိပ္ဖဇ္ဇိဿတိနုခေါ၊ အပြီးတိုင် အံ့လော။
ဧတိ ဥပဓာရေန္တော၊ ဤသို့စူးစမ်းသည်ရှိသော်။ တိဏ္ဏံ ဖလာနံ၊ ဖိုလ်သုံးပါးတို့
သို့။ ပတ္တဘာဝံ၊ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကို။ ဉ ဘတ္တာ၊ သိ၍။ အရဟတ္တသ၊
အရဟတ္တဖိုလ်၏။ ဥပနိဿယော၊ အကြောင်းသည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိအံ့လော။
နတ္ထိနုခေါ၊ မရှိအံ့လော။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်လတ်သော်။ အတ္ထိ
တိ၊ ရှိ၏ဟု။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပုရေဘတ္တမေव၊ ဆွမ်းမစားမီလျှင်။ အရဟတ္တံ၊
အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပတ္တုံ၊ ရောက်ခြင်းငှါ။ သက္ခိဿတိ၊ တတ်နိုင်အံ့လော။
နု သက္ခိဿတိ၊ မတတ်နိုင်အံ့လော။ ဧတိဥပဓာရေန္တော၊ ဤသို့စူးစမ်းသည်
ရှိသော်။ သက္ခိဿတီတိ၊ တတ်နိုင်လတ္တံ့ဟု။ အညာသိ၊ သိတော်မူ၏။ အထ၊
ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုသဒ္ဓညုဘုရား၏။ တေ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ သာရိပုတ္တောဝ၊ သာရိပုတ္တရာသည်။သာမဏေရသ၊ သာမဏေ၏။ ဘတ္တံ၊
ဆွမ်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ သိဃံ၊ လျှင်စွာ။ အာဂန္တ္ဝါ၊ လာ၏။ အသ၊
ထို သာမဏေအား။ အန္တရာယမ္ပိ၊ အန္တရာယ်ကိုမူလည်း။ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏။
ဒ္ဝါရကောဋ္ဌကေ၊ မုတ်ဦး၌။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ယူ၍။
နိသီဒိဿာမိ၊ နေအံ့။ အထ၊ ထိုမုတ်ဝ၌။ နံ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာကို။ စတ္တာရော၊
ပဠေ၊ ပြဿနာခေါ်းပါးတို့ကို။ ပုစ္ဆိဿာမိ၊ မေးအံ့။ တသ္မိ ပဠေ၊ ထိုပြဿနာကို။

ဝိဿဇ္ဇိယမာနေ၊ ဖြေသည်ရှိသော်။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ သဟ ပဒ္ဒိ-
သန္ဓိဒါဟိ၊ ပဒ္ဒိသန္ဓိဒါတို့နှင့်တကွ။အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိသတိ၊
ရောက်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်၏။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ ဂန္ဓာ၊ ကြွေ၍။
ဒ္ဒါရကောဋ္ဌကေ၊ မုတ်ဦးခ်ိုင်း။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ သမ္ဗတ္တံ၊ ရောက်လာသော။ ထေရံ၊
မထေရ်ကို။ စတ္တာရော ပဋ္ဌေ၊ ပြဿနာလေးပါးတို့ကို။ပုစ္ဆိ၊၏။ ပုဋ္ဌံ ပုဋ္ဌံ၊ မေးတိုင်း
မေးတိုင်း။ ပဋိ၊ ပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ၏။

တတြ၊ ထိုစကားခ်ီ။ ဣဒံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ပုစ္ဆာ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ အမေး
အဖြေတည်း။ကိရ၊ စင်စစ်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။နံ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာကို။ အာဟ၊
မိန့်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သားသာရိပုတ္တရာ။ တေ၊ သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။
လဒ္ဓံ၊ရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာဟာရော၊
အာဟာရကိုရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဖြေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ အာဟာရော-
နာမ၊ အာဟာရမည်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ အာဟရတိ၊ ဆောင်သနည်း။ဣတိ၊
ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာကိုဆောင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
ဖြေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။
အာဟရတိ၊ ဆောင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ရူပံ၊
ရုပ်ကိုဆောင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ရူပံပန၊ ရုပ်သည်
ကား။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ အာဟရတိ၊ ဆောင်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။
ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဖဿံ၊ ဖဿကိုဆောင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဖြေ၏။ တတြ၊
ထိုစကားခ်ီ။ အယံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ အဓိပ္ပါယော၊ အဓိပ္ပါယ်တည်း။ ဟိ၊
ထိုစကားသင့်စွ။ ဇီဝန္တိတေန၊ မွတ်သိပ်သောသူသည်။ ပရိဘုဥ္ဇော၊ စားအပ်
သော။ အာဟာရော၊ အစာသည်။ တဿ၊ ထိုမွတ်သိပ်သောသူ၏။ ခုဒ္ဒံ၊ မွတ်
သိပ်ခြင်းကို။ ပရိဟရိတ္ဝာ၊ ပယ်၍။ သုခံ ဝေဒနံ၊ သုခဝေဒနာကို။ အာဟရတိ၊
ရှုက်ဆောင်၏။အာဟာရ ပရိဘောဂေန၊အစာအာဟာရကို သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်။
သုဒိတဿ၊ ချမ်းသာသောသူအား။ သုခါယ ဝေဒနာယ၊ သုခဝေဒနာသည်။
ဥပ္ပဇ္ဇမာနာယ၊ ဖြစ်ခြင်းဖြင့်။ သရီရေ၊ ကိုယ်၌။ ဝဏ္ဏသမ္ပတ္တိ၊ အဆင်း၏ ပြည့်စုံ
ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝေဒနာ၊ သည်။ ရူပံ၊ရုပ်ကို။အာဟရတိ၊
ရှုက်ဆောင်၏။ သုခိတောပန၊ ချမ်းသာသော သူအားကား။ အာဟာရဇရူပ-
ဝသေန၊ အာဟာရဇရုပ်၏ အစွမ်းဖြင့်။ဥပ္ပန္နသုခသောမနဿော၊ဖြစ်သော သုခ
ဝေဒနာဖြင့် ဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ ငါ့အား။
အဿာဒေါ၊ သာယာခြင်းသည်။ ဇာတောတိ၊ ဖြစ်၏ဟူ၍။ နိပ္ပဇ္ဇန္တောဝါ၊
အိပ်ယျက် လည်းကောင်း။ နိသီဒန္တောဝါ၊ ထိုင်ယျက် လည်းကောင်း။ သုခ-
သမ္ဘဿံ၊ ကောင်းသောအတွေ့ကို။ ပဋိလဘတိ၊ ရ၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဣမေသု-

စတူသု ပဒေသု၊ ဤပြဿနာလေးပါးတို့ကို။ ဝိဿဇ္ဇနေသု၊ ဖြေအပ်ကုန်သည် ရှိသော်။ သာမဏေရော၊ သည်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ သတ္ထာပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဂဏ္ဍ၊ သွားလော။ တဝ၊ သင်၏။ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းကို။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေအား။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဒ္ဝါရံ၊ တံခါးကို။ အာကောဋေသိ၊ ခေါက်၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။နိဗ္ဗမိတ္တာ၊ထွက်၍။ ထေရဿ၊မထေရ်၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ ဌပေတ္တာ၊ ထား၍။ တာလဝဏ္ဏေန၊ ထန်းရွက်ယပ်ဖြင့်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ဗီဇေ၊ ယပ်ခတ်၏။ အဃ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသာမဏေကို။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာမဏေရ၊ သာမဏေ၊ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှေပန၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်ကား။ ကရောဟိ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကိုပြုပြီးလော။ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ တုံ၊ သင်သည်။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သတ္တာဝသိကော ဒါရကော၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသော သူငယ်သည်။ ပဋ္ဌဝိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အဋ္ဌမေ ဒိဝသေ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ တံခဏံ၊ ထိုခဏ၌။ ဝိကသိတ ပဒုမ္ပလ သဒိသော၊ ပွင့်သစ်သော ပမုခကြာနှင့်တူစွာ။ အရဟတ္တပ္ပတ္တော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၏။ ပစ္စဝေက္ခိတဗ္ဗာနံ၊ ဆင်ခြင်အပ်သော အရာကို။ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်လျက်။ နိသိဒိတ္တာ၊ နေ၍။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ တေန၊ ထိုပရိတ္တိတသာမဏေသည်။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဓောဝိတ္တာ၊ ဆေး၍။ ပဋိသာမိတကာလေ၊ သိမ်းဆည်းပြီးသော အခါ၌။စန္ဒဒေဝပုတ္တော၊ လနတ်သား သည်။ စန္ဒမဏ္ဍလံ၊ လဝန်းကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်၏။ သူရိယ ဒေဝပုတ္တော၊ နေနတ်သားသည်။ သူရိယံ၊ နေဗိမာန်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ လွှတ်၏။ စတ္တာရော-မဟာရာဇာနော၊ စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့သည်။ စတုဒိသာ၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှ။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသုံ၊ လွှတ်ကုန်၏။ သတ္ထော ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားနတ်မင်းသည်။ အာဝိဇ္ဇနကော၊ တံခါးကြီးကို ဆွဲဖွင့်အရပ်၌။အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊လွှတ်၏။ သူရိယော၊ နေဗိမာန်သည်။ မဇ္ဈဋ္ဌာနတော၊ မွန်းတည့်ရာ အလယ်အရပ်မှ။ ဂလိတ္တာ၊ လျှောကျ၍။ဂတော၊သွား၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ဥဒ္ဓစ္စာယိ သု၊ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချကုန်၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်သည်။ အဓိကပ္ပမာဏာ၊ အလွန်အားဖြင့် အတိုင်းအရှည်ရှိသည်။

ဇာတာ၊ ဖြစ်လေပြီ။ သူ့ရိယောဟု နေသည်။ မင်္ဂ၏ဌာနတော၊ မွန်းတည့်ရာမှ။ ဂလိတ္ထာ၊ လျှောကျ၍။ ဂတော၊ သွားခဲ့ပြီ။ သာမဏေရေနစ၊ သာမဏေ သည်လည်း။ ဣဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ ဘုတ္တံ၊ ဆွမ်းစားခဲ့၏။ တေံ၊ ဤသို့ နံနက်ကာလသာ စား၍ မွန်းတည့်လျှင်ပင် နေဝင်လွယ်ခြင်းသည်။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်သို့ အကြောင်း ရှိလေအံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တံပဝတ္တိံ၊ ထို အကြောင်းကို။ ဥ ဘတ္တာ၊ သိ၍။ အာဂန္ဒာ၊ ကြွတော်မူလာ၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိံ၊ အဘယ်စကားကို။ ကထေထ၊ ပြောဆိုကုန်ကြသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒံနာမ၊ ဤအကြောင်းကို ပြောဆိုပါ ကုန်သည်ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပုညဝတော၊ ဘုန်းကံရှိသောသူ၏။ သမဏမဲ့ံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရုဏာကာလေ၊ စိုးမြန်း အားထုတ်သောအခါ၌။ စန္ဒဒေဝပုတ္တော၊ လနတ်သားသည်။ စန္ဒမဏ္ဍလံ၊ လဝန်းကို။ အာကမိတ္ဝာ၊ ဆွဲဝင်၍။ ဂဏ္ဍိ၊ တားမြစ်ရ၏။ သူရိယဒေဝပုတ္တော၊ နေနတ်သား သည်။ သူရိယမဏ္ဍလံ၊ နေဝန်းကို။ အာကမိတ္ဝာ၊ ဆွဲဝင်၍။ ဂဏ္ဍိ၊ ဆီးတားရ၏။ စတ္တာရော မဟာရာဇာနော၊ နတ်မင်းကြီး လေးယောက်တို့သည်။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတော်၌။ ဥပဝနေ၊ ဇေတဝန်၏အနီး တော၌။ စတုဒ္ဒိသံ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ မှ။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏ္ဍိ ံသု၊ ယူကုန်၏။ သတ္ထော ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားမင်းသည်။ အာဝိဇ္ဇနကေ၊ တံခါးကြီးဆွဲရာ၌။ အာရက္ခံ၊ အစောင့် အရှောက်ကို။ ဂဏ္ဍိ၊ ၏။ အဟံဝိ၊ ငါတုရားသည်လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါး ကို သိတည်။ အမှိတိ၊ ဖြစ်၏တကားဟု။ အပ္ပေါသုတ္တော၊ ကြောင့်ကြမဲ့။ နိသိဒိ-တုံ၊ နေခြင်းငှါ။ နာလတ္ထုံ၊ မရအပ်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဒ္ဒါရကောဋ္ဌကေ၊ မုတ်ဦးဌ။ မမ ပုတ္တာသ၊ ငါ့သားအား။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ အဂ္ဂဟေသိ ံ၊ ယူ၍ မ, စရ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ မာတိကာယ၊ ရေမြောင်းဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ ဟရန္တော၊ ဆောင်ကုန်သော။ နေတ္ထိကေစ၊ လယ်လုပ်သမားတို့ကို လည်းကောင်း။ ဥသုံ၊ မြားကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်သည်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုကုန်သော။ ဥသုကာရေ၊ လေးသမားတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒါရုနိ၊ သစ်တို့ကို။ တစ္ဆန္တော၊ ရွေသူတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ တ္တောကံ၊ ဤမျှ လောက်သော။ အာရမ္ဘကံ၊ အာရုံကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ပဏ္ဏိတာ၊ ပညာရှိသော သူတို့ဘည်။ အတ္ထာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒမေတ္ဝာ၊ ဆုံးမ၍။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဂဏ္ဍန္တိယေဝ၊ ယူကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋေတ္ဝာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ တောလိုရကား။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၇၀။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ နေတ္တိကာ၊ ရေကို ဆောင်သော သူတို့သည်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ နယန္တိ၊ မိမိတို့လိုရာ အရပ်သို့ ဆောင်ကုန်၏။ ဥသုကာရာ၊ လေးသမားတို့သည်။ တေဇနံ၊ မြားကို။ နမယန္တိ၊ ဖြောင့်အောင် ဆုံးမကုန်၏။ တစ္ဆကာ၊ သစ်ရွေသမားတို့သည်။ ဒါရုနိ၊ သစ်တို့ကို။ နမယန္တိ၊ မိမိတို့ အလိုရှိတိုင်း ဖြောင့်အောင်ရွေကုန် ဆုံးမကုန်၏။ ပဏ္ဍိတာ၊ပညာရှိတို့သည်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဒမယန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ပထဝိယာ၊မြေ၏။ ထလဋ္ဌာနံ၊မြင့်ရာအရပ်ကို။ ခဏိတွာ၊ တူး၍။ အာဝါဋဋ္ဌာနံ၊ နိမ့်ရာအရပ်ကို။ ပူရေတွာ၊ ဖြည့်စေ၍။ မာတိကံဝါ၊ မြောင်းကိုလည်း။ ကတွာ၊ ပြု၍။ ရုက္ခဒေါဏိံဝါ၊ ရေတံလျှောက်ကိုလည်း။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ အတ္တာနာ၊ မိမိသည်။ ဇနဿ တိဋ္ဌတိ ဋ္ဌာနံ၊ လိုရာ လိုရာ အရပ်သို့။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ နေန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ နေတ္တိကာ၊ နေတ္တိက မည်ကုန်၏။ တေဇနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကဏ္ဍံ၊ မြားတည်း။ ဣဒံ၊ ဤအမိုဝါယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နေတ္တိကာ၊ လယ်လုပ်သော သူတို့သည်။ အတ္တာနာ၊ မိမိ၏။ ရစိယာ၊ အလိုအားဖြင့်။ ဥဒကံ၊ရေကို။ နယန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ ဥသုကာရာပိ၊ လေးသမားတို့သည်လည်း။ တာပေတွာ၊ မီးကင်၍။ တေဇနံ၊ မြားကို။ နမယန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။ ဥသုံ၊ မြားကို။ ဥဇုံ၊ ဖြောင့်စွာ။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ တစ္ဆကာပိ၊ လက်သမားတို့ သည်လည်း။ နေမိအာဒိနံ၊ အကွင်စသည်တို့၏။ အတ္တာယ၊ အကျိုးငှါ။ တစ္ဆန္တာ၊ ရွေကုန်လျက်။ ဒါရုံ၊ သစ်ကို။ နမယန္တိ၊ ဖြောင့်ကုန်၏။ အတ္တနော ရစိယာ၊ မိမိအလိုဖြင့်။ ဥဇုံဝါ၊ ဖြောင့်သည်ကို လည်းကောင်း။ ဝကံ်ဝါ၊ ကောက်သည်ကို လည်းကောင်း။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဧဝံ၊ဤသို့။ ဣဒ္ဓေကံ အာရမ္ဘကံ၊ ဤမျှလောက်သောအာရုံကို။ ကတွာ၊ပြု၍။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂါဒိနိ၊ သောတာပတ္တိမဂ်စသည်တို့ကို။ ဥပ္ပါဒေန္တာ၊ ဖြစ်စေကုန်လျက်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒမယန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။ အရဟတ္တံပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ကား။ ပတ္တေန၊ ရောက်သဖြင့်။ ကေန ဒန္တာနာမ၊ စင်စစ်ယဉ်ကျေးခြင်း မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသည်ကား ဂါထာအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ ပရိသမာပနံ၊ ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပဏ္ဍိတဝဂ်၌ ငါးခုမြောက် ဖြစ်သော ပဏ္ဍိတသာမဏေရ ဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဌံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဌမံ၊ သော။ ပဏ္ဍိတသာမဏေရ ဝတ္ထု၊ တည်း။

၆–ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂ၊ ၆–လကုဏ္ဍက ဘဒ္ဒိယတ္ထေရ ဝတ္ထု၊

အနုသန္ဓေ...ပဏ္ဍိတသာမဏေရဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ လကုဏ္ဍက ဘဒ္ဒိယတ္ထေရ ဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ သေလော ယထာ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

သေလော ယဿာတိ ဇုမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယထာ ဤသို့စသော တရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ လကုဏ္ဍက ဘဒ္ဒိယတ္ထေရံ၊ လကုဏ္ဍက ဘဒ္ဒိယထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်း၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ပုထုဇ္ဇနာ၊ ပုထုဇဉ် ဖြစ်ကုန်သော။ သာမဏေရ ဒဟရာဒယော၊ သာမဏေ ပဉ္စင်းယောသူတို့သည်။ ထေရံ၊ ဘဒ္ဒိယထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သီသေပိ၊ ဦးခေါင်း၌လည်းကောင်း။ကဏ္ဌေသုပိ၊ နားရွက်တို့၌လည်းကောင်း။နာသာယပိ၊ နှာခေါင်း၌လည်းကောင်း။ ဂဟေတ္မာ၊ ဆွဲ၍ သုံးသပ်၍။ စုဠပိတ၊ ဘဏ္ဍား။ သာသနသ္မိံ၊ သာသနာတော်၌။နဥ္ဇကဗ္ဗာသိ၊မဆန့်ကျင်သလော။ အတိရမတိတိ၊ မွေ့လျော်သလောယု။ ဝဒန္တိ၊ ပြောကုန်ရယ်စကားဖြင့် မနာလိုအောင် ဆိုကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တေသု၊ ထိုမလိမ္မာသော သာမဏေ ရဟန်းယ်တို့၌။ နေဝကုဏ္ဍတိ၊ အမျက်မထွက်။ နဒုဿတိ၊မပြစ်မှား။ ဓမ္မသဘာဝံ၊ တရားသဘာဝ၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ လကုဏ္ဍက ဘဒ္ဒိယတ္ထေရံ၊ လကုဏ္ဍက ဘဒ္ဒိယမထေရ်ကို။ ပဿထ၊ ကြည့်ပါကုန်လော့။ သာမဏေရာဒယော၊ သာမဏေ စသော သူတို့သည်။ ဒိသ္မာ၊ ဘဒ္ဒိယကို မြင်၍။ ဝေဠု ဝေဠု၊ ဤသို့ ဤသို့ဆို၍။ ဝိဟေဋ္ဌေန္တိ၊ ညှဉ်းပန်းကုန်၏။ သော၊ ထို ဘဒ္ဒိယသည်။ တေသု၊ ထိုသာမဏေ စသောသူတို့၌။နေဝကုဏ္ဍတိ၊ အမျက်မထွက်။ နဒုဿတိ၊ ဒေါသမူစိတ်မရှိ။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ပြောဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အာဂန္တွာ၊ ကြွလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိံ၊ အဘယ်စကားကို။ ကထေထ၊ ပြောကုန်သနည်း။ ဇုတိပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့ မေးခြင်းကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဇုမံနာမ၊ ဤမည်သော စကားကို ပြောဆိုပါ၏။ ဇုတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာမ၊ အမျက်မထွက် စိတ်မဆိုးသည် မှန်၏။ ဒိဏာသဝါနာမ၊ ရဟန္တာတို့မည်သည်ကား။ နေဝ ကုဏ္ဍန္တိ၊ အမျက်မထွက်ကုန်။ နဒုဿန္တိ၊ စိတ်မဆိုးကုန်။ ဧတေ၊ ဤ ရဟန္တာတို့သည်။ ဃနသေလ သဒိသာ၊ တခဲနက် ထူသော ကျောက်နှင့်တူကုန်၏။ အစလာ အကမ္ပိယာ၊ မတုန်မလှုပ်ကုန်။ ဇုတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတ္တာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ဟောလိုရကား။ ဇုမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို။အာဟ ၊မိန့်၏။

၈၁။ ကေဝဋနော၊ တခဲနက်သော။ ဃသလော၊ ကျောက်အတိ ပြိုးသော တောင်သည်။ ဝါတေန၊ လေဖြင့်။ နသမိရတိယထာ၊ မတုန်မလှုပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ နိန္ဒာ ပသံသာသု၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း, ချီးမွမ်းခြင်းတို့၌။ နသမိဇ္ဇန္တိ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း, ဝမ်းမြောက်ခြင်း၏-အစွမ်းဖြင့် မတုန်မလှုပ်ကုန်။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌။နိန္ဒာ ပသံသာသူတိ၊ ဟူသည်ကား။ဧတ၊ဤဂါထာ၌။ ဒ္ဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။လောကဓမ္မာ၊ လောကဓံတရား၊တို့ကို။ကိဿ ပါဝုတ္ထာ၊အကယ်၍ကား ဟောအပ်၏ရှင်။ ပန၊ ထိုသို့ဟောအပ်သော်လည်း။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ အဋ္ဌန္ဒို၊ရှစ်ပါးသော လောကဓံတို့၏လည်း။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကေဝဋနော၊ တခဲနက်သော။ အသုသိရော၊ တောင်ခေါင်းမရှိသော။ ဃသလော၊ ကျောက်တောင်သည်။ဝုရတ္ထိမာဒိတောဒေန၊ အရှေ့မျက်နှာစသော အပြားရှိသော။ ဝါတေန၊ လေဖြင့်။နသမိရတိ နဇ္ဇုတိ-နစလတိယထာ၊ မတုန်မလှုပ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ အဋ္ဌသု လောကဓမ္မေသု၊ လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့သည်။ အဗ္ဗောဟာရေန္တေသု၊ လွှမ်းမိုး ဘိစီးကုန်သည်ရှိသော်။ ပဏ္ဍိတာ၊ပညာရှိတို့သည်။ နသမိဇ္ဇန္တိ၊ မတုန်မလှုပ်ကုန်။ ပဋိဃဝေသန-ဝါ၊ ပဋိဃ၏ အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း။ အနုသယဝေသနဝါ၊ အနုသယ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်းကောင်း။ နစလန္တိ နကမ္ပန္တိ၊ မတုန်မလှုပ်ကုန်။ ဧတိ၊ဤကား ဂါထာ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဧတိပရိသမာပနံ၊ခြောက်ခုမြောက် ဖြစ်သော ပဏ္ဍိတဝဂ်၌ ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်စုံကြောင်း ဖြစ်သော လကုဏ္ဌက ဘဒ္ဒိယတ္ထေရ ဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ လကုဏ္ဌက ဘဒ္ဒိယတ္ထေရဝတ္ထု၊ တည်း။

၆–ဝဏ္ဏိတဝဂ္ဂ၊ ၇–ကာဏမာတာ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ ...လကုဏ္ဌက ဘဒ္ဒိယဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ကာဏမာတာဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ယထာပိ ရဟဒေါ စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ယထာပိ ရဟဒေါတိ ဧကမ် ဓမ္မဒေသနံ၊ ရဟဒေါ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ဘုရားသည်။ ဇေတာဝနေ၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ဝိဟရန္တော၊နေစဉ်။ ကာဏမာတရံ၊ ကာဏမည်သော သတို့သမီး၏ အမိကို။ အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍။

ကထေသိ၊ ဟောဏ်။ ဝတ္ထု၊ သက်သေဖြစ်သော ဝတ္ထုသည်။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်း ဝိဋ္ဌကတ်၌။ အာဂတမေဝ၊ လာသည်သာလျှင်တည်း။

တဒါပန၊ ထိုအခါ၌ကား၊ ကာဏမာတရာ၊ ကာဏအမိသည်။ တုဋ္ဌဟတ္ထံ၊ လက်ချည်းစည်း။ ဓိတရံ၊ သွီးကို။ ပတိကုလံ၊ လင်အိမ်သို့။ ပေသေတုံ၊ စေလွှတ်ခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ပုဗ္ဗေသု၊ မုံ့တို့ကို။ ပက္ကေသု၊ ကြော်ကုန်ပြီး သည်ရှိသော်။ စတုက္ခတ္ထုံ၊ လေးကြိမ်။ စတုန္နံ၊ လေးယောက်ကုန်သော။ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ ဒိန္နကာလေ၊ လှူသောအခါ၌။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသည်။ တဿိ-ဝတ္ထုဿိ၊ ထိုဝတ္ထု၌။ သိက္ခာပဒေ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ ပညတ္တေ၊ ပညတ်သည်ရှိသော်။ ကာဏာယ၊ ကာဏ၏။ သာမိကေန၊ လင်သည်။ အညာယ ပဇာပတိယာ၊ တပါး မယားကို။ အာနိတာယ၊ ဆောင်ယူပြီးသော်။ ကာဏာ၊ ကာဏသည်။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဇုမေဟိ၊ ဤရဟန်းတို့သည်၊ မေ၊ ငါ၏။ ဃရာဝါသော၊ အိမ်ထောင်ကို။ နာသိတောတိ၊ ဖျက်ဆီး၏ဟု။ ဒိဋ္ဌဒိဋ္ဌေ၊မြင်တိုင်း မြင်တိုင်းကုန်သော။ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့ကို။အက္ကောသတိ၊ဆဲရေး၏။ ပရိဘာသတိ၊ ရေရွတ်၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ တံ ဝိထိံ၊ ထိုခရီးကို။ ပဋိပဇ္ဇိတုံ၊ သွားခြင်းငှါ။ နဝိသတိ သု၊ မဝံ့ကုန်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ ဥတ္တွာ၊ သိ၍။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်ဆို။အဂမာသိ၊ကြွသွား၏။ကာဏမာတာ၊ ကာဏ အမိသည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းပြီးသော နေရာ၌။ နိသီဒါပေတ္ဝာ၊ နေစေ၍။ ယာဂုခဇ္ဇံ၊ ယာဂုခဲဘွယ်ကို။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ကတပါတရာသော၊ နံနက်စာ ဆွမ်းဘုန်းပေး ပြီးသော်။ ကာဏာ၊ ကာဏသည်။ ကတံ၊ အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ဇုတိပုတ္တ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သော၊ ဤကာဏသည်။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ မဂ္ဂံဘူတာ၊ မျက်နှာမသာလျက်။ ရောဒန္တိ၊ ငိုကြွေးလျက်။ ဌိတာ၊နေ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့် ငိုလေတိသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သော၊ သည်။ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့ကို။အက္ကော-သတိ၊ ဆဲရေး၏။ ပရိဘာသတိ၊ ရေရွတ်မောင်းမဲ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တုမှေ၊ အရှင်တို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ မဂ္ဂံဘူတာ၊ မျက်နှာမသာသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ရောဒမာနာ၊ ငိုကြွေးလျက်။ ဌိတာ၊ နေရ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုသို့လျှောက်သည်ရှိသော်၊ နံ၊ ကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ပက္ကောသာပေတ္ဝာ၊ ခေါ်စေ၍။ ကာဏေ၊ ကာဏ။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ မံ၊ ငါ့ဘုရားကို၊ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ မဂ္ဂံဘူတာ၊ မျက်နှာမသာသည် ဖြစ်၍။ နိလီယိတ္ဝာ၊ ပုန်းကွယ်၍၊ ရောဒသိ၊ ငိုသိသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ္သာ၊ ၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ တာယ၊ ထို ကာဏသည်။ ကတ ကိရိယံ၊ ပြုအပ်

သော အမှုအရာကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကာဏအဓိကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကာဏ မာတေ၊ ကာဏ၏ အဓိဒါယိကာမ။ ကိ ပန၊ အသို့နည်း။ မမ၊ ဝါ ဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ တယာ၊ သင်သည်။ ဒိန္နကံ၊ လှူသောမုံ့ကို။ ဂဏှိ သု၊ ခံယူကုန်သလော။ အဒိန္နကံ၊ မလှူသည်ကို။ ဂဏှိ သု၊ ခံယူကုန်သလော။ ဧတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဒိန္နံ၊ လှူသည်ကို။ ဂဏှိ သု၊ ယူကုန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ မမ သာဝကာ၊ ဝါ့တပည့်တို့သည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရန္တာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ တဝ၊ သင်ဒါယိကာမ၏။ ဂေဟဒ္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏။ တယာ၊ သင်သည်။ ဒိန္နကံ၊ လှူသောမုံ့ကို။ သစေ ဂဏှိ သု၊ အကယ်၍ ယူကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ တေသံ၊ ထိုသာဝကတို့အား။ ကောဒေါသော၊ အဘယ်မှာ အပြစ်ရှိအံ့နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယျာနံ၊ တို့အား။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တေသာယေव၊ ဤချစ်သို့ကာဏ၏သာလျှင်။ ဒေါသော၊ အပြစ်တည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ကာဏံ၊ ကာဏကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကာဏေ၊ ကာဏ။ မယှံ၊ ငါ၏။ သာဝကာ၊ တပည့်တို့သည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရမာနာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ဂေဟဒ္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ အာဂတာကိရ၊ ရောက်ကုန်သတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ တဝ၊ သင်၏။ မာတရာ၊ အမိသည်။ ပူဝါ၊ မုံ့တို့ကို။ ဒိန္နာ၊ လှူအပ်ကုန်၏။ ဣတိ ဤသို့လှူရာ၌။ မမ သာဝကာနံ၊ ဝါ့တပည့်တို့အား။ ကောနာမ ဒေါသော၊ အဘယ်အပြစ်ရှိသနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယျာနံ၊ အရှင်ကောင်းတို့အား။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပေ။ မယှ-မေဝ၊ ကျွန်တော်မ အားသာလျှင်။ ဒေါသော၊ ပြစ်မှားခြင်းရှိ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီးသော်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ခမာပေသိ၊ ကန်တော့သည်းခံစေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုကာဏအား။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အနုပုဗ္ဗိ-ကထံ၊ အစဉ်သော တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ သာ၊ ထိုကာဏသည်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်၊ အာသနာ၊ နေရာမှ။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ ကြွသည်ရှိသော်။ ရာဇဂဟေန၊ မင်းရင်ပြင်ဖြင့်။ ပါယာသိ၊ ကြွသွားတော်မူ၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဘဏေ၊ အချင်းတို့။ သတ္ထာဝိယ၊ ဘုရားကဲ့သို့ တကား။ ဧတိပုဏ္ဍိတွာ၊ ဤသို့အမိန့်ရှိခြင်းကြောင့်။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ အာမ၊ ဘုရားစင်စစ် မှန်ပါသည်ဘုရား။ ဧတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ တင်သည်ရှိသော်။ ဂန္ဓထ၊

ပင့်သွားချေကုန်။ မမ၊ ဝါ့နန်းတော်သို့။ အာဂန္တာ၊ ကြွရောက်၍။ ဝန္ဒနဘာဝံ၊ ရှိခိုးသည်၏ အဖြစ်ကို။ အာရောစေထ၊ ကြားလျှောက် ကုန်လော့။ ဧုတိ ပေ-သေတ္တာ၊ ဤသို့ အပင့်စေလွှတ်၍။ ရာဇဂိဟေ၊ မင်းရင်ပြင်၌။ ဋ္ဌိတံ၊ နေတော်မူသော။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဟံ၊ ဘယ်သူ့အိမ်သို့။ ဂတတ္ထ၊ ကြွတော်မူသနည်း။ ဧုတိပုဗ္ဗေ၊ ဤသို့ မေးလျှောက်၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ ကာဏမာတာယ၊ ကာဏမာတာ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂတောမှိ၊ သွား၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်ကြွသနည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ကာဏာ၊ ကာဏမည်သော ဒါယိကာမသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ အဂ္ဂေါသတိကိရ၊ ဆဲရေးခဲ့သတတ်။ ပရိဘာသတိကိရ၊ ရေရွတ်ခဲ့သတတ်။ တံ ကာရဏာ၊ ထိုအကြောင်းကြောင့်။ ဂတောမှိ၊ သွားသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဝေါ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ တသ္သာ၊ ထိုကာဏ၏။ အနုဂ္ဂေါသန ဘာဝေါ၊ ဆဲရေးခြင်းမှ ကင်းလွတ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ကိံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကတောမှိ၊ ပြုသနည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ မဟာ-ရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး။ အာမ၊ အပြစ်မရှိအောင် ပြုသည်မှန်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ ဘိက္ခု၊ နန္ဒ၊ ရဟန်းတို့၏လည်း။ အနုဂ္ဂေါသိကာ၊ ဆဲရေးခြင်း မရှိသည်ကို။ ကတာ၊ ပြုလျက်။ လောကုတ္တရ ကုဋ္ဌာမ္ဘိက သာမိနိ၊ လောကုတ္တရာ ဥစ္စာရှင်ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်း ဖြစ်စေ။ တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ အသ္သာ၊ ထိုကာဏအား။ လောကုတ္တရ ကုဋ္ဌာမ္ဘိက သာမိနိ၊ လောကုတ္တရာ ဥစ္စာရှင်ကို။ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ အဟံပန၊ အကျွန်ုပ်သည်ကား။ နံ၊ ထိုကာဏကို။ လောကိယ-ကုဋ္ဌာမ္ဘိက သာမိနိ၊ လောကိဥစ္စာရှင်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုပါအံ့။ ဧုတိဝတ္တွာ၊ ဤသို့လျှောက်၍။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ပဒက္ခိဏံ ဝတ္ထောဟ၊ ဆုတ်နစ်၏။ ပဒ္ဓိဏ္ဍန္ဒ မဟာယောဂ်ံ၊ ဖုံးလွှမ်းသော ယာဉ်ကြီးကို။ ပဟိဏိတ္မာ၊ စေလွှတ်၍။ ကာဏံ၊ ကာဏကို။ ပဝတ္ထောသာပေတ္မာ၊ ခေါ်စေ၍။ သဗ္ဗာသဒ်ရဏေဟိ၊ အလုံးစုံသောတန်းဆာတို့ဖြင့်။ ။(သဗ္ဗာလင်္ကာရေဟိ-လည်း ရှိ၏။ အနက်အတူတူပင် သဒ္ဒါမျှသာကွဲ၏)။ ။အလင်္ကရိတ္မာ၊ တန်းဆာဆင်၍။ ဇေဋ္ဌမိတုဋ္ဌာနေ၊ သို့အကြီးအရာ၌။ ဌပေတ္မာ၊ ထား၍။ မမ ဓိတရံ၊ ဝါ့သို့ကို။ ပေါသေတုံ၊ မွေးကျွေး သုတ်သင် ခြင်းငှါ။ သမတ္ထာ၊ စွမ်းနိုင် သူတို့သည်။ ဂဏ္ဍန္တု၊ ယူကုန်လော့။ ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကော၊ တယောက်သော။ သဗ္ဗတ္ထက မဟာမတ္တော၊ အမှုခပ်သိမ်းကို ပြီးစေနိုင်သော အမတ်သည်။ ဒေဝ၊ ရှင်မင်းကြီး။ အဟံ၊ သည်။ ဒေဝဿ၊ ရှင်မင်းကြီး၏။ ဓိတရံ၊

သွေးကို။ ပေါသိသောမိ၊ လုပ်ကျွေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ပြီးသော်။ တံ၊ ထို ကာဏကို။ အတ္တနောဂေဟံ၊ မိမိအိမ်သို့။ နေတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ သဗ္ဗံ ဣယရိယံ၊ အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ကို။ ပဋိဿာဒေသိ၊ ဆောက်နှင်း၏။ ယထာရုစိ၊ အလို အတိုင်း။ ပုညာနိ၊ ကောင်းမှုတို့ကို။ ကရောဟိတိ၊ ပြုလော့ဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ တဒတ္ထာပဋ္ဌာယ၊ထိုအခါမှစ၍။ ကာဏာ၊ကာဏသည်။စတူသု ဒ္ဒါရေသု၊ တံခါး လေးမျက်နှာတို့၌။ ပုရိသေ၊ လုလင်ယောကျ်ားတို့ကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ အတ္တနာစ၊ ကိုယ်တိုင်သည်ပင်။ ဥပဋ္ဌာတမ္ဘေ၊ လုပ်ကျွေးထိုက်ကုန်သော။ ဘိက္ခူစ၊ ရဟန်း ယောကျ်ားတို့ကိုလည်း။ ဘိက္ခုနိယောစ၊ရဟန်းမိန်းမတို့ကိုလည်း။ ပရိယေသမာနာ-ပိ၊ ရှာသော်လည်း။ နလဘတိ၊ မရ။ ကာဏာယ၊ ကာဏ၏။ ဂေဟဒ္ဒါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ ပဋိယာဒေတ္ဝာ၊ စီရင်၍။ ဌပိတေန၊ ထားအပ်သော။ ခါဒနီယေန၊ ခဲတွယ်ဖွယ်။ ဘောဇနီယေန၊ ဘောဇဉ်ဖွယ်။ မဟောဃောရိယ၊ ကြီးစွာသော ရေအယဉ်ကဲ့သို့။ ဝတ္တတိ၊ ကုသိုလ်အယဉ်သည်ဖြစ်၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုट्ठာပေသုံ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ စတ္တာရော မဟာလ္လကတ္ထေရာ၊ မထေရ်ကြီး လေးယောက်တို့သည်။ ကာဏာယ၊ ကာဏ၏။ ဝိပ္ပဋိသာရံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်း ကို။ ကရိံသု၊ ပြုကုန်၏။ သာ၊ ထိုကာဏသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝိပ္ပဋိသာရိနီ၊ နှလုံး မသာယာခြင်းရှိသည်။ဟုတ္တာပိ၊ ဖြစ်လျက်လည်း။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍။ သဒ္ဓါသမ္ပန္နံ၊ သद္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို။ လဘိ၊ ရ၏။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရား သည်။ ပုန၊တဘန်။ တဿာ၊ ထိုကာဏ၏။ ဂေဟဒ္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ ဥပသင်္ကမနာရဟံ၊ အလှူခံကပ်ခြင်းငှါ ထိုက်သည်ကို။ ကတံ၊ ပြုပေ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဥပဋ္ဌာတမ္ဘေ၊ လုပ်ကျွေးအပ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ၀ါ၊ ရဟန်း ယောကျ်ားတို့ကိုလည်း။ ဘိက္ခုနိယောဝါ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့ကိုလည်း။ ပရိယေသမာ-နာပိ၊ လုပ်ကျွေးလို၍ ရှာသော်လည်း။ နလဘတိ၊ မရ။ ဒုဒ္ဒါနာမ၊ ဘုရားတို့ မည်သည်ကား။ အဟောအစ္ဆရိယဂုဏာ၊ အံ့ဩ၍ မကုန်နိုင်သော ဂုဏ်ကျေးဇူး ရှိကုန်၏။ ဣတိ၊ဤသို့ ပြောဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ဘုရားသည်။ အာဂန္တ္ဝာ၊ကြွတော်မူလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရတိ၊ယခုအခါ၌။ကာယ ကထာယ၊အဘယ် စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိ-ပုန္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်ခြင်းကြောင့်။ ဣမာယနာမာတိ၊ ဤ မည်သောစကားကြောင့် တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ နားတော် လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဣဒါနေ၀၊ ယခုသာလျှင်။ တေဟိ မဟာလ္လကဘိက္ခူဟိ၊ ထိုရဟန်းကြီးလေးယောက်တို့သည်။ ကာဏာယ၊ကာဏ၏၊ ဝိပ္ပဋိသာရော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းကို။ ကတော၊ ပြုသည် ကား။ နမဟုတ်သေး။ ပုဗ္ဗေပိ၊လည်း။ ကရိ ံသုယေ၀၊ ပြုတူးသည်သာလျှင်တည်း။

ဇုဒါနေဝ၊ ယခုအခါ၌သာလျှင်။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ကာဏာ၊ ကာဏကို။ မမဝစန ကာရိကာ၊ငါဘုရားစကားကို လိုက်နာစေခြင်းကို။ နစ ကတာ၊ ပြုသည် မဟုတ်၊ ပုဒ္ဓေပိ၊ ရှေးဘုံလည်း။ ကတာယေဝ၊ ပြုဘူးသည်သာလျှင်တည်း။ ဇုတိ-ဝတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သောတုကာမေဟိ၊ နာလိုကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သည် ဖြစ်၍။

ယတ္ထ၊အကြင်အရပ်၌။ ကေဝ ဗဟု၊ ကြောင်တခုသည်။ မူသိကံ၊ ကြွက်ကို။ လဘတေ၊ ရ၏။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဒုတိယောစ၊ နှစ်ခုသော ကြောင်သည်လည်း ကောင်း။ တတိယောစ၊ သုံးခုသော ကြောင်သည်လည်းကောင်း။ စတုတ္ထောစ၊ လေးခုသော ကြောင်သည်လည်းကောင်း။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇုဒံ၊ ဤကျောက်ဂူသည်။ တေဗဟု၊ကာ၊ ထိုကြောင်တို့သည်။ ဗိဠံ၊ ကြွက်တို့ကိုညှဉ်းဆဲရာဂူတည်း။

ဇုတိ ဇုဒံ ဗဟုဇာတကံ၊ ဤဗဟုဇာတ်ကို။ ဝိတ္ထာရေန၊ အကျယ်အားဖြင့်။ ကထေတ္ဝာ၊ ဟောမူ။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ စတ္တာရော မဟာလ္လကတိက္ခူ၊ လေးယောက်သော ရဟန်းကြီးတို့သည်။ စတ္တာရော ဗိဠာရာ၊ ကြောင်လေးခုတို့သည်။ အဟေသုံ၊ဖြစ်ကုန်ပြီ။ မူသိကာ၊ကြွက်သည်။ ကာဏာ၊ ကာဏသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မဏိကာရော၊ရွှဲထွင်းသမား၊သည်။ အဟမေဝ၊ ငါဘုရားသာလျှင်တည်း။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ဇာတကံ၊ ဇာတ်ကို။ သမောဓာနေတ္ဝာ၊ ပေါင်း၍။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဧဝံ၊ဤသို့။ အတီတေပိ၊ လွန်လေပြီးသောအခါလည်း။ ကာဏာ၊ ကာဏသည်။ ဒုမ္မနာ၊ နှလုံးမသာယာရှိသည်။ အာဝိလ စိတ္တာ၊ နောက်ကျုံ့သော စိတ်ရှိသည်။ ဝိကိဏ္ဏ စိတ္တာ၊ပျံ့လွင့်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ မမဝစနေန၊ ငါ့စကား ဖြင့်။ ပသန္နော၊ ကြည်လင်သော။ ဥဒက ရဟဒေါ၊ဝိယ၊ ရေအိုင်ကဲ့သို့။ ဝိပ္ပသန္န-စိတ္တာ၊ အထူးသဖြင့် ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဇုတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋေတ္ဝာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုရကား။ ဇုမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဂ ၂။ ဂန္ဓိရော၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်နှက်သော။ ရဟဒေါ၊မဟာသမုဒ္ဒရာ သည်။ ဝိပ္ပသန္နော၊ မနောက်ကျုံ့သည်ဖြစ်၍ ကြည်လင်သည်။ အနာဝိလော၊ မတုန်မလှုပ်သည်ဖြစ်၍ မနောက်ကျုံ့သည်။ဟောတိယထာပိ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့လည်း။ ဧဝံ၊ ဤအတူ၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဓမ္မာနိ၊ ဟောကြားအပ်သောတရား တို့ကို။ သုတ္ဝာန၊ နာကုန်၍။ ဝိပ္ပသီဒန္တိ၊ အထူးအားဖြင့် ကြည်ညိုကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။

(၅) တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ရဟဒေါတိ၊ ရဟဒေါ ဟူသည်ကား။ ယော၊ အကြင်သမုဒ္ဒရာသည်။ စတုရင်္ဂိနိယာ၊ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော။ သေနာယ၊ စစ်သည်ဖြင့်လည်း။ ဩဂါဟန္တိယာ၊ ထူးသွားသည် ရှိသော်။ နခုဘတိ၊ မချောက်ချားနိုင်။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဥဒကက္ကာဝေါ၊ သမုဒ္ဒရာသည်။ သဗ္ဗာ-ကာရေနပန၊ အလုံးစုံသော အခြင်းအရာဖြင့်ကား။ စတုရာသီတိ ယောဇနသဟဿ ဂန္ဓိရော၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင် နက်သော။ နီလမဟာသမုဒ္ဒေါ-ညိုသောရေရှိသော သမုဒ္ဒရာသည်။ ရဟဒေါနာမ၊ ရဟဒမည်၏။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စ္ဆ။ တဿ၊ ထိုသမုဒ္ဒရာ၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ စတ္တာလီသ ယောဇနသဟဿ-မတ္တေ ဌာနေ၊ ယူဇနာလေးသောင်းမျှရှိသောအရပ်၌။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ မ ဣတိ၊ ငါ၏ဖြင့်။ စလတိ၊ တုန်လှုပ်၏။ ဥဝရိ၊ အထက်၌။ တာဝတ္တကေယေ ဌာနေ၊ ထိုမျှလောက်သောအရပ်၌သာလျှင်။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ဝါတေန၊ လေဖြင့်။ စလတိ၊ တုန်လှုပ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌လည်း။ စတုယောဇနသဟဿမတ္တေ ဌာနေ၊ ယူဇနာလေးထောင်မျှရှိသော အရပ်၌။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ နိစ္စလံ၊ မတုန်မလှုပ်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ အယံ၊ ဤသမုဒ္ဒရာသည်။ ဂန္ဓိရော၊ အစောက်နက်သော။ ရဟဒေါနာမ၊ သမုဒ္ဒရာမည်၏။ ဧဝံ ဓမ္မာနိ တိ၊ ဧဝံ ဓမ္မာနိ ဟူသည်ကား။ ဒေသနာ ဓမ္မာနိ၊ ဟောအပ်သော တရားတို့ကို။ ဇာနံ၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ရဟဒေါ၊ သမုဒ္ဒရာသည်။ အနာဂုလတာယ၊ နှောင့်ရှက်ခြင်း မရှိသဖြင့်။ ဝိပ္ပသန္နော စ၊ အထူးသဖြင့်လည်း ကြည်လင်သည်။ အစလတာယ၊ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသဖြင့်။ အနာဝိလော၊ နောက်ကျခြင်းမရှိသည်။ ဟောတိ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧवं၊ ဤအတူ။ မမ ဒေသနာ ဓမ္မံ၊ ငါဟောအပ်သော တရားမမ္မကို။ သုတ္တာ၊ နာရ၍။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂါဒိ ဝသေန၊ သောတာပတ္တိမဂ်စသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ နိရုပတ္တိ လေသ စိတ္တတံ၊ ညစ်ညူးခြင်းမရှိသော စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်သို့။ အာပဇ္ဇန္တာ၊ ရောက်ကုန်သော။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ဝိပ္ပသိဒန္တိ၊ အထူးအားဖြင့် ကြည်ညိုကုန်၏။ အရဟတ္တပ္ပတ္တာ ပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၍ကား။ ကေ နု ဝိပ္ပသန္နာ ဝ၊ စင်စစ်အထူးသဖြင့် ကြည်လင်ကုန်သည် သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ ပရိသမာ ပနံ၊ ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပဏ္ဍိတဝဂ်၌ ခုနစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ကာဏမာတာ ဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ ကာဏမာတာ ဝတ္ထု၊ တည်း။

၆–ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂ၊ ၈–ပဠွသတဘိက္ခု ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ ...ကာဏမာတာ ဝတ္ထုဌ် ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ ပဠွသတဘိက္ခုဝတ္ထုဌ် ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ သဗ္ဗတ္ထ-စသည် မိန့်အပ်၏။

သဗ္ဗတ္ထ ဝေ သပ္ပုရိသာ စဇန္တိ တိ ဇုမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ စဇန္တိ-စသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ဇေတဝန်ကျောင်းဌ်။ဝိဟာရန္တေ၊ နေလျက်။ပဠွသတေဘိက္ခူ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော၏။ ဒေသနာ၊ သည်။ ဝေရဇ္ဇာယံ၊ ဝေရဇ္ဇာပြည်ဌ်။ သမုဋ္ဌိတာ၊ ဖြစ်၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်၏။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသည်။ ပဌမဗောဓိယံ၊ ပဌမဗောဓိဌ်။ ဝေရဉ္ဇံ၊ ဝေရဇ္ဇာပြည်သို့။ ဂန္တွာ၊ ကြွ၍။ ဝေရဉ္ဇေန ပြာဟ္မဏေန၊ ဝေရဇ္ဇာ ပုဏ္ဏားသည်။ နိမန္တိတော၊ ဘိတ်အပ်သည် ဖြစ်၍။ ပဠွဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ရဟန်းငါးရာတို့နှင့်။သဒ္ဓိ'တက္ခ။ဝဿံဥပဂန္တ္မိ၊ဝါဆိုတော်မူ၏။ ဝေရဉ္ဇော ပြာဟ္မဏော၊ ဝေရဇ္ဇာ ပုဏ္ဏားသည်။ မာရာဝဇ္ဇနေန၊ မာရ်လှည့်ပတ်သဖြင့်။အာဝဇ္ဇော၊လည်၍။ ကေဒိဝသံပိ၊ တနေ့မျှလည်း။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ အာရဗ္ဘ အာရုံပြု၍။ သတိ'၊ အောက်မေ့ခြင်းကို။ နဥပ္ပါဒေသိ၊ မဖြစ်စေ။ဝေရဇ္ဇာပိ၊ ဝေရဇ္ဇာပြည်သည်လည်း။ ဒုဗ္ဘိက္ခာ၊ ငတ်မွတ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခူ။ ငါးရာ အတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သန္တရ ဗာဟိရံ၊ အတွင်းအပြင်နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ဝေရဉ္ဇံ၊ ဝေရဇ္ဇာပြည်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ စရိတ္တာ၊ သွား၍။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ အလဘန္တာ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကိလမိ'သု၊ ပင်ပန်းကုန်၏။ ဇတသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ အဿဝါ'ကိဇကာ၊ မြင်းကုန်သည်တို့သည်။ ပတ္ထပတ္ထမ္ပလကံ၊ တက္ခမ်းစား, တက္ခမ်းစားစီ။ဘိက္ခံ၊ဆွမ်းကို။ပညာပေသုံ၊ ဝတ်တည်ကုန်၏။ကိလ-မန္တန်၊ ပင်ပန်း ကုန်သော။ တေ၊ထိုရဟန်းတို့ကို။ဒိသွာ၊ မြင်၍။မဟာမောဂ္ဂလာန-ဗ္ဗော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်သည်။ ပထဝေါ'ဇံ၊ မြေဆီညြဇာ အရသာကို။ သောဇေတုကာမော၊ စားစေလိုသည်ရင်း။ ဥတ္တရကုရုဒ္ဓ၊ မြောက်ကျွန်းသို့လည်း။ ပိဏ္ဍာယ၊ ငှါ။ ပေသေတုကာမော၊ စေခြင်းငှါ အလိုရှိသည်ရင်း။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တံ၊ ထိုရှင်မောဂ္ဂလာန် တောင်းပန်သော စကားကို။ ပဋိက္ခိပိ၊ပယ်တော်မူ၏။ဘိက္ခူနံ၊ရဟန်းတို့အား။ကေဒိဝသံ၊တနေ့သဌ်။ပိဏ္ဍပါ'တံ၊ ဆွမ်းကို။အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍။ ပရိတာသော၊မွတ်သိပ်ဆာလောင်ခြင်းသည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်၊ ဇုဏ္ဏာစာရံ၊ မကောင်းသော အလိုရမ္မက်ကို။ ဝဇ္ဇေတ္တာဝေ၊

ကြည့်၍သာလျှင်။ ဝိဟာရိ ံသု၊ နေကုန်၏။သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။တတ္ထ၊ ထိုဝေရဇ္ဇာ ပြည်၌။ တေမာသံ၊ သုံးလပတ်လုံး။ ဝသိတ္တာ၊ နေ၍။ ဝေရဇ္ဇံ ဗြာဟ္မဏံ၊ဝေရဇ္ဇာ ပုဏ္ဏားကို။ အပလောကေတ္တာ၊ ပန်ကြား၍။ တေန၊ ထို ဝေရဇ္ဇာ ပုဏ္ဏားသည်။ ကတာသတ္ကာရ သမ္မာနော၊ပြုအပ်သော ပူဇော်မြတ်နိုးခြင်းရှိလျက်။ တံ၊ထိုဝေရဇ္ဇာ ပုဏ္ဏားကို။ သရဏေသု၊ သရဏဂုံတို့၌။ ပတိဋ္ဌာပေတ္တာ၊ တည်စေ၍။ တတော၊ ထိုဝေရဇ္ဇာပြည်မှ။ နိက္ခမ္မေန၊ ထွက်။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်။ စာရိကံ-စရမာနော၊ ဒေသစာရီ ကြွလတ်ထွက်ခဲ့လတ်သော်။ကေသ္မိ ံသမယေ၊ တခုသော အခါ၌။ သာဝတ္ထိ ံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၍။ ဇေတဝနေ၊ဇေတဝန် ကျောင်း၌။ ဝိဟာသိ၊ နေ၏။ သာဝတ္ထိဝါသိနော၊ သာဝတ္ထိပြည်သူတို့သည်။ သတ္ထု၊ ဘုရားအား။ အာဂန္တုကာ ဘတ္တာနိ၊အာဂန္တုက ဘတ်တို့ကို။ ကရိ ံသု၊ ပြုကုန်၏။ တဒါပန၊ ထိုအခါ၌ကား။ ပဏ္ဍိတမတ္တာ၊ဂါးရာပမာဏရှိကုန်သော။ ဝိဿာသာဒါ၊ စားကြွင်းစား ထမင်းတောင်းတို့သည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အန္ဓောဝိဟာရေယေဝ၊ ကျောင်းတွင်း၌သာလျှင်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေ၊ထိုစားကြွင်းစားတို့သည်။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဘုတ္တာဝသေ-သာနိ၊ ဘုဉ်းပေးကြွင်းဖြစ်ကုန်သော။ ပဏီတ သောဇနာနိ၊ မွန်မြတ်သော သောဇဉ်တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ စား၍။ နိဒ္ဒါယိတ္တာ၊ အိပ်၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။နဒီတိရံ၊ မြစ်ဆိပ်သို့။ ဂန္တ္မာ၊ သွား၍။ နဒန္တာ၊ ကြွေးကြော်ကုန်လျက်။ ဝဂ္ဂန္တာ၊ ခုန်ကုန် ကျော်ကုန်လျက်။ မလ္လမုဋ္ဌိယုဒ္ဓံ၊ လက်ပမ်းပေါက်ခတ်ခြင်းကို။ ယုဇ္ဈန္တာ၊ ယှဉ်ကုန် လျက်။ ကီဠန္တာ၊ ကစားကုန်လျက်။ အန္ဓောဝိဟာရေပိ၊ ကျောင်းတွင်း၌ဝင်း။ ဗဟိဝိဟာရေပိ၊ ကျောင်းပ၌ဝင်း။ အနာစာရမေဝ၊ မလျောက်ပတ်သောအကျင့် ကိုသာလျှင်။ စရန္တာ၊ ကျင့်ကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ သွားလာ လှည့်ပတ်ကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာ၃ယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားပြောဆိုကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ပဿထ၊ ကြည့်ပါကုန်လော့။ ဣမေ ဝိဿာသာဒါ၊ ဤစားကြွင်းစားတို့သည်။ ဒုဿီကွကာလေ၊တော်မွတ် ခေါင်း ပါးသောအခါ၌။ ဝေရဇ္ဇာယံ၊ ဝေရဇ္ဇာပြည်၌။ ကိဠိဝိကာရံ၊ တစုံတယောက် ဖေါက်ပြန်ခြင်းကို။ နဒသေသုံ၊ မမြင်ကုန်။ ဣဒါနိပန၊ ယခုအခါ၌ကား။ ဝေ-ရှပါနိ၊ ဤသို့သောဘေရှိကုန်သော။ ပဏီတသောဇနာနိ၊ မွန်မြတ်သော သောဇဉ် တို့ကို။ ဘုဉ္ဇိတ္တာ၊ စား၍။ အနေကပ္ပကာရံ၊ များသော အပြားရှိသော။ ဝိကာရံ၊ ဖေါက်ပြန်ခြင်းကို။ ဒဿန္တာ၊ ပြကုန်လျက်။ ဝိစရန္တိ၊ လှည့်ပတ် သွားလာ ကုန်၏။ ဘိက္ခုပန၊ ရဟန်းတို့သည်ကား။ ဝေရဇ္ဇာယံပိ၊ ဝေရဇ္ဇာပြည်၌လည်း။ ဥပသန္တရှပါ၊ ငြိမ်သက်သော သဘောရှိကုန်လျက်။ ဝိဟရိတ္တာ၊ နေ၍။ ဣဒါနိပိ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ ဥပသန္တုပသန္တာဝ၊ ငြိမ်သက်ကုန် ငြိမ်သက်ကုန်သည် ဖြစ်၍

လျှင်။ ဝိဟာရန္တိ၊ နေကုန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ ပြောဟောကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရား သည်။ ဓမ္မသဘံ၊တရားသဘင်သို့။ ဂန္တွာ၊ကြွ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိ-ကထေထ၊ အဘယ်စကားကို ပြောဆိုကုန်သနည်း။ ဧတိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့ အမိန့် ရှိခြင်းကြောင့်။ ဧဒံနာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားတည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ နှားတော် လျှောက်လတ်သော်။ ဧတေ၊ ဤ သူတို့သည်။ ပုဗ္ဗေပိ၊ ရှေးဘ၌လည်း။ ဂဒြိတ ယောနိယံ၊မြေအမျိုးဘ၌ နိဗ္ဗတ္တာ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ပဠွသတာ ဂဒြိတာ၊ ငါးရာ သော မြေတို့သည်။ ဟုတ္တာ၊ဖြစ်ကုန်၍။ပဠွသတာနံ အာဇာနီယ သိန္ဓဝါနံ၊အာဇာ နည် သိန္ဓောမြင်း ငါးရာတို့၏။ ဝိတာဝေသေသံ၊ သောက်ကြင်း ဖြစ်သော။ အလ္လရသ မုဒ္ဓိကပါနကံ၊အရသာရှိသော မုဒရက်သီး အဖျော်ကို။ဥစ္ဆိဋ္ဌ ကသင်္ဂံ၊ သိန္ဓောမြင်းတို့၏ စားကြွင်းအဖတ်ကို။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ မဒ္ဒိတ္တာ၊ နယ်၍။ မကစိ ဝိလောတိကာဟိ၊ ဝိုက်ဆံလျှော်ဖြင့် ရက်သော ပုဆိုးနွမ်းတို့ဖြင့်၊ပရိသာ ဝိတတ္တာ၊ စစ်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါလောဒကန္တိ၊ ဝါလောဒကံဟူ၍။ သင်္ခံ၊ ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသို့။ ဂတံ၊ ရောက်သော။ အပ္ပရသံ၊ နည်းသော အရသာ ရှိသော။နိဟီနံ၊ ယုတ်သောအဖျော်ရည်ကို။ ပိဝိတ္တာ၊ သောက်၍။ မဓုမတ္တာဝိယ၊ အရသာရှိသည်ကိုသောက်၍ ယစ်ခြင်းကဲ့သို့။ နဒန္တာ၊ ဟစ်ကြော် ကုန်လျက်။ ဝိစရိံသု၊ သွားလာကုန်၏။ ဧတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။

ဝါလောဒကံ၊ ဝါလောဒကမည်သော။ အပ္ပရသံ၊ နည်းသော အရသာ ရှိသော။ နိဟီနံ၊ ယုတ်သောအရည်ကို။ ပိတ္တာ၊ သောက်၍။ ဂဒြိတာနံ၊ မြေတို့၏။ မဒေါ၊ ယစ်ခြင်းသည်။ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဏီတံ၊ မွန်မြတ်သော။ ဧကမဿ ရသံ၊ ဤသို့အရသာရှိသော မုဒရက်သီးအဖျော်ကိုလျှင်။ ပိတ္တာန၊သောက်ခြင်းကြောင့်။ သိန္ဓဝါနံ၊ သိန္ဓောမြင်းတို့အား။ မဒေါ၊ ယစ်ခြင်းသည်။ နဿ ဝါယတိ၊ မဖြစ်။ ဇနိန္ဒ၊ မင်းမြတ်။ နိဟီန ဇစ္စော၊ ယုတ်သော အမျိုးရှိသော။ သော၊ ထိုသူသည်။ အပ္ပပိ၊ အနည်းငယ်သော မုဒရက် အဖျော်ကိုလည်း။ ပိဝိတ္တာန၊ သောက်၍။ တေန၊ ထို မုဒရက်ရည်သည်။ ဖုဋ္ဌော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ မဇ္ဇတိ၊ ယစ်၏။ ဓောရယ္ဟ သိလိစ ကုလမှိ၊ဝန်ကိုရွက်ဆောင်ခြင်းဌာနမှ နိုင်သော အလေ့ရှိသော အမျိုးဘ၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်သော သိန္ဓောမြင်းသည်။အဂ္ဂရသံ၊မြတ်သော အရည်ကို။ ပိဝိတ္တာ၊ သောက်ခြင်းကြောင့်။ နမဇ္ဇတိ၊ မယစ်။

ဧဝမံ ဝါလောဒက ဇာတကံ၊ ဤဝါလောဒက ဇာတ်ကို၊ဝိတ္ထာရေန၊အကျယ် အားဖြင့်။ ကထေတ္တာ၊ ဟောမြ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သပ္ပုရိသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ လောကမဇ္ဈံ၊ လောကဓံတရားကို။ဝိဝဇ္ဇေတ္တာ၊ ကြဉ်၍။ သုခိတကာလေပိ၊ ချမ်းသာသောအခါ၌ လည်းကောင်း။ ဒုက္ခိတ ကာလေပိ၊

ဆင်းရဲသော အခါ၌ လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗိကာရာဝ၊ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိကုန်သည် သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေကို။ စသဒ္ဒေတ္မာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားတို့ကို။ဒေသေန္တာ၊ ဟောလိုရကား။ ဧမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၈၃။ သပ္ပုရိသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခန္ဓာဝါးပါး စသော အပြားရှိကုန်သော ခပ်သိမ်းသော ဓမ္မတို့ကို။ စဇန္တိ၊ ဆန္ဒရာဂကို စွန့်ကုန်၏။ သန္တော၊ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ကာမ ကာမာ၊ဝတ္ထု၊ကာမကို အလိုရှိကုန်၍။ နလပယန္တိ၊ မပေါ်လွင်ကုန်၊ ဝါ-မပြောမပလွှားကုန်။ သုခေန၊ ချမ်းသာခြင်းဖြင့်။ အထဝါ၊ ထိုမြို့။ ဒုခေန၊ ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်။ ဖုဋ္ဌာ၊ တွေ့ကုန်သည် ရှိသော်။ ဥစ္စာဝစံ၊ နှစ်သက်အပ်သော အဖြစ်, မျက်နှာ မသာမရှင်သော အဖြစ် အားဖြင့် မြတ်သော ယုတ်သော အခြင်းအရာကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ နဒဿယန္တိ၊ မပြကုန်။ ဧတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သဗ္ဗတ္ထာတိ၊ သဗ္ဗတ္ထဟူသည်ကား။ ပဋ္ဌဝ္ဌန္ဓာဒိ ဘေဒေ-သု၊ ခန္ဓာအစရှိသည် အပြားရှိကုန်သော။ သဗ္ဗဓမ္မေသု၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့၌။ သပ္ပုရိသာတိ။ သုပုရိသာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ စဇန္တိတိ၊ ဟူသည်ကား။ အရဟတ္တ မဂ္ဂညာဏေန၊ အရဟတ္တမဂ်ညာဏ်ဖြင့်။ အပကဒ္ဒန္တာ၊ ဆွဲငင်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဆန္ဒရာဂံ၊ ဆန္ဒရာဂကို။ ဝိဇဟန္တိ၊စွန့်ကုန်၏။ နု ကာမ ကာမာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာမေ၊ ဝတ္ထု၊ကာမတို့ကို။ ကာမယန္တာ၊ တောင့်တကုန်၏။ကာမ ဟေတု ကာမ ကာရဏာ၊ ဝတ္ထု၊ကာမဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ နလပယန္တိ၊ မပြောပကုန်။ သန္တောတိ၊ သန္တောဟူသည်ကား။ ဗုဒ္ဓါဒယော၊ ဘုရားအစရှိ ကုန်သော သူတို့သည်။ သန္တော၊ သန္တမည်ကုန်၏။ ကာမဟေတု၊ ဝတ္ထု၊ကာမ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ အတ္ထနာ၊သည်။ နေဝ လပယန္တိ၊ မပြောကုန်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ နလပါပေန္တိ၊ မပြောပစေကုန်။ ဟိ၊ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ ယေ၊ အကြင် သူတို့သည်။ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလိုင့်။ ပရိဗ္ဗာ၊ ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဧဇ္ဆာ-စာရေ၊ ယုတ်မာသောအလိုဌ။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်လျက်။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ တေ၊ သင်ဒါယကာ၏။ ပုတ္တဒါရသ၊သား၊မယား၊တို့အား။ ကိံ၊ အဘယ်သို့ရှိကုန် သနည်း။ သုခံ၊ လွန်စွာချမ်းသာခြင်းသည်။ ကိံ ဟောတိ၊ ဖြစ်ပါ လေ၏ လော။ ရာဇစောရာဒိနံ၊ မင်းခိုးသူ စသည်တို့၏။ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်။ ဒ္ဝိပဒ စတုပ္ပဒေသု၊ အခြေနှစ်ချောင်း အခြေလေးချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့၌။ကောစိဥပဒ္ဒဝေါ၊တစုံ တခုသော ဘေးရန်သည်။ ကိံ နတ္ထိ၊ ကင်းပါ၏လော။ ဧတိအာဒိနိ၊ ဤသို့စသော စကားတို့ကို။ ဝဒန္တာ၊ ဆိုကုန်လျက်။ တာဝ ဝဒေဝ၊ ထိုမျှဖြင့်သာလျှင်။ လပယန္တိ-နာမ၊ ပြောဟောသည်မည်ကုန်၏။ တထာ၊ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ ဝတ္တာပန၊ ဆိုရ

ကား။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ပြောကျမ်းသာ၏။ သင်္ဘေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။နော၊အကျွန်ုပ်တို့အား။ သုခံ၊ ချမ်းသာ၏။ ကောစိ ဥပဒ္ဒဝေါ၊ တစုံတခုသော ဘေးရန်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သည်။ ပဟူတ အန္နပါနံ၊ များသောထမင်း အဖျော်ရှိ၏။ ဧဒေဝ၊ ဤအရပ်၌လျှင်။ ဝသထ၊နေကုန်လော့။ ဧတိ၊ဤသို့မိန့်၏။အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ နိမန္တာပေတွာ၊ ဘိတ်စေ၍။ လပါပေန္တိနာမ၊ ပြောဟော စေသည် မည်၏။ သန္တောပန၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်ကား။ ဧဒံဥဘယံပိ၊ ဤနှစ်ပါးစုံကိုလည်း။ နကရောန္တိ၊ မပြုကုန်။ သုခေန ဖုဋ္ဌာ အထဝါ ဒုခေနာတိ ဧတံ၊ ဟူသည်။ ဒေသနာမတ္တံ၊ဒေသနာမျှသာတည်း။ အဋ္ဌဟိ ပန လောကဓမ္မေဟိ၊ ရှစ်ပါးသော လောကမံတို့ဖြင့်။ ဖုဋ္ဌာ၊ ထွေကုန်သည်ရှိသော်။ တုဋ္ဌိဘာဝ မကုံဘာဝ ဝသေန-ဝါ၊ နှစ်သက်သည်၏ အဖြစ်, မျက်နှာမသာသည်၏ အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ဝဏ္ဏဘဏန-အဝဏ္ဏဘဏန ဝသေနဝါ၊ကောင်းသဖြင့်ဆိုခြင်း မကောင်းသဖြင့်ဆိုခြင်း အစွမ်းဖြင့်ရင်း။ ဥစ္စာဝစံ အာကာရံ၊ မြတ်သောအခြင်းအရာ ယုတ်သော အခြင်းအရာကို။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ နဒဿယန္တိ၊ မပြကုန်။ ဧတိ၊ ဤကား ဂါထာ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒီနိ၊သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ပါပုဏိ-သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဧတိပရိသမာပနံ၊ ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော ပဏ္ဍိတဝဂ်၌ ရှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပဌသတတိကွ၊ ဝတ္ထု၊ ပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဍံ၊ မှတ်အပ်၏။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ ပဌသတတိကွ၊ ဝတ္ထု၊ တည်း။

၆-ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂ၊ ၉-ဓမ္မိကဏ္ဍေရ ဝတ္ထု၊

အနုသန္ဓေ....ပဌသတ ဘိကွ၊ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ဓမ္မိကဏ္ဍေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ နိ အတ္တဟေတု-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

နိ အတ္တဟေတူတိ ဧမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဟေတု-စသော ဤ တရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ဓမ္မိကဏ္ဍေရံ၊ ဓမ္မိကထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော၏။

ကိရ၊ကြားဘူးသည်ကား။သာဝတ္ထိယံ၊သာဝတ္ထိပြည်၌။ကောဥ၊ပါသကော၊ တယောက်သော ဒါယကာသည်။ ဓမ္မေန သမေန၊ တရားနှင့်အညီ။ အဂါရံ၊ လူ၏ဘောင်၌။အဗျာဝဝသတိ၊ နေ၏။သော၊ ထိုဒါယကာသည်။ပဇ္ဇဇိတုကာမော-

ဟုတ္တာ၊ ရဟန်းပြုလိုသည်ဖြစ်၍။ ကေဒိဝသံ၊တနေ့သ၌။ ဘရိယာယ၊ မယားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။နိသိဒိတ္တာ၊နေ၍။သုခကထံ၊ချမ်းသာသောစကားကို။ ကထေန္တော၊ ပြောလျက်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမအိမ်ရှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရဟန်းပြုခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ သာမိ၊ သခင်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကုဋ္ဌိဂတံ၊ ဝမ်းခ်ရှိသော။ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ဝိဇာယာမိ၊ ဖွားမြင်အံ့။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ အာဂမေဟိ၊ နေဦးလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထိုဒါယကာသည်။ အာဂမေတ္တာ၊ ငုံလင့်၍။ ဒါရကဿ၊ သူငယ်၏။ ပဒသာ၊ခြေဖြင့်။ ဂမနကာလေ၊ သွားနိုင်သော အခါ၌။ ပုန၊ တဘန်။ တံ၊ ထိုမယားကို။ အာပုစ္ဆိတ္တာ၊ ပန်၍။ သာမိ၊ သခင်သား။ အယံ၊ဤသူငယ်သည်။ ဝယပ္ပတ္တော၊ အရွယ်ကြီးရင့်ခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ အာဂမေဟိ၊ ငုံဦးလော့။ ဣတိ-ဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဣမာယ၊ ဤမိန်းမအား။ အပလောကိတာယ ဝါ၊ ပန်ကြားသဖြင့် လည်းကောင်း။ အနပလောကိတာယ ဝါ၊ မပန်ကြားသဖြင့် လည်းကောင်း။ မေ ဝါ့အား။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဒုက္ခနိဿရဏံ၊ ဝဋ္ဋဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်ရာကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ဘဒ္ဒေန္တော၊ စေ့ဆော်လျက်။ ဝါယမန္တော၊ လုံ့လပြုလျက်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စကို။ နိဋ္ဌာပေတ္တာ၊ ပြီးစေ၍၊ တေသံ၊ ထိုသား,မယားတို့ကို။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ကြည့်ရှုခြင်းငှါ။ ပုန၊ တဘန်။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ဂန္တာ၊ သွားလေ၍။ ပုတ္တသ၊ သားအား။ မမ္ဗကထံ၊ တရားစကားကို။ ကထေသိ၊ ပြောဟော၏။ သောပိ၊ ထိုသားသည် လည်း။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ ပဗ္ဗဇိတ္တာစ ပန၊ ရဟန်းပြုပြီး၍ ကား။ နစိရသ္သေ ဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုမမ္ဗိကရဟန်း၏။ ပုရာဏဒုတိယိကာပိ၊ ခင်ပွန်းဟောင်း မယားသည်လည်း။ ယေသံ၊ အကြင် သား,လင်တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ အဟံ၊ ငါသည်။ဃရာ ဝါ သေ၊လူ၏ဘောင်၌။ ဝ သေယုံ၊ နေရာ၏။ တေ ဥဿောပိ၊ ထို နှစ်ယောက်သော သား,လင်တို့သည်လည်း။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ ဝါ့အား။ ဃရာ ဝါ သေန၊ ဃရာ ဝါ သဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ် ပြုအံ့နည်း။ ပဗ္ဗဇိ သာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ ပဗ္ဗဇိတ္တာစ ပန၊ ရဟန်းပြုပြီး၍ကား။ နစိရသ္သေ ဝ၊ မကြာမြင့်မီလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊

ပြောဟောကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဓမ္မိက ဥပါသကော၊ဓမ္မိက ဒါယကာ သည်။ အတ္တနာပိ၊ မိမိသည်လည်း။ ဓမ္မေ၊ တရား၌။ ပတိဋ္ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ ပဋ္ဌဝိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့။ ပဓတ္တာ၊ ရောက်၏။ ပုတ္တဒါရသာပိ၊ သားမယား တို့သည်လည်း။ ပတိဋ္ဌာ၊ မှီခိုကိုးကွယ်ရာတို့သည်။ ဇာတာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ပြောဟော ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အာဂန္တွာ၊ ကြွလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်။ သန္နိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဇုတိပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူခြင်းကြောင့်။ ဇုမာယ နာမာတိ၊ ဤမည်သောစကားကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ နားတော် လျှောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဏ္ဍိတေနနာမ၊ ပညာရှိ သောသူ မည်သည်ကား။ အတ္ထဟေတု၊ မိမိဟူသောအကြောင်းကြောင့်။ သမိဒ္ဓိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို။ နေဝဇုစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ အလိုမရှိအပ်။ပရဿဟေတုဝါ၊သူတပါး ဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း။ သမိဒ္ဓိ၊ ပြည့်စုံကြွယ်ဝခြင်းကို။ နဇုစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ အလိုမရှိအပ်။ ဓမ္မိကေနေဝ၊ တရားဖြင့်သာလျှင်။ ဓမ္မပဋိသရဏေန၊ တရားကို ကိုးကွယ် ဆောက်တည်ခြင်းဖြင့်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတ္တာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဇုမ်ဝါထံ၊ ဤဝါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၇၄။ ပဏ္ဍိတောနာမ၊ ပညာရှိသောသူ မည်သည်။ အတ္ထဟေတု၊ မိမိ၏ အကြောင်းကြောင့်။ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဟေတု၊အကြောင်းကြောင့်။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊နကရောတိ၊ မပြု။ ပါပကမ္မေန၊ ယုတ်မာသောအမှုဖြင့်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ နဇုစ္ဆေယ္ယ၊ အလိုမရှိရာ။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ နဇုစ္ဆေယ္ယ၊ အလိုမရှိရာ။ ရဋ္ဌံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ နဇုစ္ဆေယ္ယ၊ အလိုမရှိရာ။ အဓမ္မေန၊ မတရားသဖြင့်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ သမိဒ္ဓိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ပြည့်စုံ ခြင်းကို။ နဇုစ္ဆေယ္ယ၊ အလိုမရှိရာ။ ဓမ္မိကော၊ တရားကိုကျင့်သော။ သော၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သီလဝါ၊ သီလရှိသည်လည်း။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပညဝါ၊ ပညာရှိသည်လည်း။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အညာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာသဘောသည်။ နသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌။ နအတ္ထဟေတူတိ၊ ဟေတုဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတောနာမ၊ ပညာရှိသောသူ မည်သည်။ အတ္ထဟေတုဝါ၊ မိမိဟူသော အကြောင်းကြောင့် လည်း။ ပါပံ၊မကောင်းမှုကို။ နကရောတိ၊ မပြု။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဟေတုဝါ၊

အကြောင်းကြောင့်လည်း။ ပါပံ၊မကောင်းမှုကို။ နကရောတိ၊မပြု။ နပုဗ္ဗမိဿ္ဆတိ၊ မိန်ဆွေဟူသည်ကား။ပုဗ္ဗံဝါ၊သားကိုလည်း။ ပါပကမ္မေန၊ယုတ်မာသောအမှုဖြင့်။ နဒုဿ္ဆေယျ၊အလိုမရှိရာ။ ဓနံဝါ၊ဥစ္စာကိုလည်း။ နဒုဿ္ဆေယျ၊ အလိုမရှိရာ။ရဋ္ဌံဝါ၊ ပြည်ကိုလည်း။ နဒုဿ္ဆေယျ၊ အလိုမရှိရာ၊ တောနိပိ၊ ဤအလုံးစုံ တို့ကိုလည်း။ ဒုဿ္ဆန္တော၊ အလိုရှိလျက်။ ပါပကမ္မံ၊ မကောင်းမှုကို။ နကရောတိယေဝ၊မပြုအပ် သည်သာလျှင်တည်း။ ဒုတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ သမိဒ္ဓိမတ္တနောတိ၊ မတ္တနော ဟူသည်ကား၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ယာသမိဒ္ဓိ၊ အကြင် ပြည့်စုံခြင်း သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံပိ၊ထိုစည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကိုလည်း။ အဝမ္မေန၊ မတရားသဖြင့်။ နဒုဿ္ဆေယျ၊ အလိုမရှိရာ။ သမိဒ္ဓိကာရဏာပိ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း။ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို။ နကရောတိ၊ မပြုသင့်။ ဒုတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ သသိလဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝေရုပေါ၊ ဤသို့သောဝေရှိသော။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ သော-ပုဂ္ဂလောဝေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်သာလျှင်။ သိလဝါစ၊ သီလလည်းရှိ၏။ ပညဝါစ၊ ပညာလည်းရှိ၏။ ဓမ္မိကောစ၊ တရားကို ကျင့်သည်လည်း။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ နအညော၊တပါးမဟုတ်။ ဒုဘိအဒဏ္ဍော၊ ဤကား အနက်တည်း။ဒေသနာဝသာ-နေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာ-ဒိနိ၊သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ပါဝုဏိ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဒုတိပရိသမာ-ပနံ၊ ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သော ပဏ္ဍိတဝဂ်၌ ကိုးခုမြောက်ဖြစ်သော ဓမ္မိကတ္ထေရ ဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

နဝမံ၊ သော။ ဓမ္မိကတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ တည်း။

၆-ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂ၊ ၁၀-ဓမ္မသဝန ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ.... ဓမ္မိကတ္ထေရ ဝတ္ထုဌ္ဌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဓမ္မသဝန ဝတ္ထုဌ္ဌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ အဝကာ တေ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

အပ္ပကာ တေ မနုဿေသု၊ တိ ဗုဒ္ဓမေ ဓမ္မ ဒေသနံ၊ မနုဿေသု – စသော ဤ တရားဟောခြင်းကို။ သဏ္ဌာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေတော်မူစဉ်။ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို။ အာရဗ္ဘ၊အကြောင်း ပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ကေဠိယိယာ၊ တခုသော ခရီး၌။ ဝါသိနော၊ နေကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ သမဂ္ဂါ-ဟုတ္တာ၊ အညီအညွတ်ဖြစ်ကုန်၍။ ဂဏဗန္ဓေန၊အပေါင်းအစုပွဲသဖြင့်။ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ သဗ္ဗရတ္တိ၊ ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။ ဓမ္မသဝနံ၊ တရားနာခြင်းကို။ ကာရေသုံ၊ ပြုစေကုန်၏။ သဗ္ဗရတ္တိ ပန၊ ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံးကား။ ဓမ္မံ-တရားကို။ သောတုံ၊ ကြားနာခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ သု၊ မတတ်နိုင်ကြကုန်။ ကေဒစ္ဆ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ ကာမရတိ၊ ကာမဂုဏ်၌ မွေလျော်ခြင်းကို။ နိဿိတာဟုတ္တာ၊ မှီကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပုန၊ တဘန်။ဂေဟမေဝ၊ အိမ်သို့ သာလျှင်။ ဂတာ၊ပြန်သွားကုန်၏။ ကေစ္ဆေ၊အချို့သောသူတို့သည်။ ဒေါသနိဿိတာဟုတ္တာ၊ ဒေါသကို မှီကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကေစ္ဆေ၊ အချို့သောသူတို့သည်။ မာနနိဿိတာ-ဟုတ္တာ၊ မာနကို မှီကုန်သည်ဖြစ်၍။ ကေစ္ဆေ၊ တို့သည်။ ထိနမိဒ္ဓသမဂ္ဂိနော၊ ငိုက်မျဉ်းခြင်းရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ တတ္ထေဝ၊ ဤအရပ်၌လျှင်။ နိသိဒိတ္တာ၊ ထိုင်၍။ ပစလာယန္တာ၊ လျှပ်ပေါ်ကုန်လျက်။ သောတုံ၊ နာခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ သု၊မတတ်နိုင်ကုန်။ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ တံပဝတ္တိ၊ ထိုအကြောင်းကို။ဥ ဟုတ္တာ၊သိ၍။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။အာဂန္တ္ဝာ၊ကြွလာ၍။ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဟေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့်။သန္ဓိသိန္ဒာ၊စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထေန၊ဖြစ်ကုန်သနည်း။ဧတိပုဗ္ဗိတ္ထာ၊ ဤသို့အမိန့်ရှိခြင်းကြောင့်။ ဧမာယ နာမာတိ၊ဤမည်သော စကားကြောင့် တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ နားခံတော်လျှောက်သည်ရှိသော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧမေသတ္ထာနာမ၊ ဤသတ္တဝါတို့ မည်သည်ကား။ယေဘုယ္ယေန၊ များသောအားဖြင့်။ ဘဝနိဿိတာ၊ ဖြစ်ရာဘဝကို မှီကုန်၏။ ဘဝေသုဝေ၊ ဘဝတို့၌သာလျှင်။လဂ္ဂါ၊ ငြိတပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ဝိဟရန္တိ၊နေကုန်၏။ ပါရဂါမိနော နာမ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်သော သတ္တဝါတို့မည်သည်။ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်၏။ နု၊ များသည်မဟုတ်ကုန်။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတ္တာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တာ၊ ဟောလိုရကား။ ဧမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၇၅။ မနုဿေသု၊ လူဘို့ဘင်။ ယေဇနာ၊ အကြင်လူဘို့သည်။ ပါရဂါမိနော၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ သွားကုန်၏။တေဇနာ၊ ထိုလူတို့သည်။ အပ္ပကာ၊ နည်းကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတရာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားသောသူမှ တပါးကုန်သော။ ယေဇနာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်။ တီရမေဝ၊ သတ္တာယဒိဋ္ဌိဟူသော ဤမှာဘက်သို့ သာလျှင်။ အနုဓာဝတိ၊ အစဉ်ပြေးသွား၏။ အယံ၊ ဤသတ္တဝါသည်။ ဗဟုဇနာ၊ အလွန်များကုန်၏။

၇၆။ ဓမ္မေ၊ဒေသနာဓမ္မကို။သမ္မဒက္ခာတေ၊ကောင်းစွာဟောအပ်သည်ရှိသော်။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်ကား။ ခေါ၊ စင်စစ်။ သုတ္တာ၊ နာကုန်၏။ ဓမ္မာနုဝတ္တိ-နော၊ လောကုတ္တရာ တရားနှင့် လျော်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကုန်၏။ တေဇနာ၊ ထိုလူတို့သည်။ မစ္စုမေယျံ၊ မစ္စုမာရ်၏ အရာဖြစ်သော။ သုဒုတ္တရံ၊ အလွန်ကူးနိုင်ခဲသော သံသရာစက်ဝဲသြဃဟူသော တေဘူမကဝဋ်ကို။ တရိတ္တာ၊ ကူးကုန်၏။ ပါရံ၊နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကမ်းတဘက်သို့။ ဃေသ္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။အပ္ပကာတိ၊ အပ္ပကာဟူသည်ကား။ ထောကာ၊ နည်းကုန်၏။ပဟူစ၊များကုန်သည်လည်း။ နမဟုတ်ကုန်။ ပါရဂါမိနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာနဂါမိနော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ လားကုန်၏။အထာယံဧတရာ ပဇာတိ၊ ပဇာဟူသည်ကား။ အဝသေသာ၊ သော။ယာပနအယံပဇာ၊အကြင်သတ္တဝါသည်။သတ္ကာယ-ဒိट्ठि တိရမေဝ၊ သတ္ကာယဒိट္ဌိဟူသော-ဤမှာဘက်ကမ်းသို့သာလျှင်။ အနုဓာဝတိ၊ အစဉ်ပြေး၏။ အယမေဝ၊ ဤသတ္တဝါသည်သာ၊လျှင်။ ဗဟုတရာ၊ အလွန်များစွာ၏။ ဧတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ သမ္မဒက္ခာတေတိ၊ တေဟူသည်ကား။ သမ္မာ၊ကောင်းစွာ။ အက္ခာတေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်။ သုကထိတေ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သည်ရှိသော်။ဓမ္မေတိ၊ဟူသည်ကား။ဒေသနာဓမ္မေ၊ဒေသနာဓမ္မကို။ ဓမ္မာနုဝတ္တိနောတိ၊ နောဟူသည်ကား။ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို။ သုတ္တာ၊ နာ၍။ တဒနုစ္ဆဝိကံ၊ ထိုလောကုတ္တရာ တရားနှင့် လျော်သော။ ပဋိပဒံ၊ အကျင့်ကို။ ဟုံရတ္တာ၊ဖြည့်၍။မဂ္ဂဖလ သစ္စိကရဏေန၊မဂ်ဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုသဖြင့်။ဓမ္မာ-နုဝတ္တိနော၊ တရားနှင့်လျော်စွာကျင့်သောသူတို့သည်။ပါရမေယန္တိတိ၊မေယန္တိ ဟူသည်ကား။ ဝေရ္ဗပါ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ တေဇနာ၊တို့သည်။နိဗ္ဗာန-ပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကမ်းတဘက်သို့။ ဂမိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ မစ္စု-မေယျန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကိလေသ မာရသင်္ခါတဿ၊ ကိလေသမာရ်ဟု ဆိုအပ်သော။ မစ္စုဿ၊သေမင်း၏။ နိဝါသဋ္ဌာနဘူတံ၊ နေရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ တေဘူ-မိက ဝဋ္ဋံ၊တေဘူမိက ဝဋ်ကို။ သုဒုတ္တရန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယေဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ဓမ္မာနုဝတ္တိနော၊ တရားနှင့်လျော်စွာ ကျင့်ကုန်၏။ တေဝေ၊ ထိုသူတို့သည်သာလျှင်။ သုဋ္ဌု၊ကောင်းစွာ။ ဒုတ္တရံ၊ကူးခပ်နိုင်ခဲသော။ ဒုရတိက္ကမံ၊လွန်နိုင်ခဲသော။ မာရဓေယျံ၊မာရ်၏အရာကို။ တရိတ္တာ၊ ကူး၍။ အတိက္ကမိတ္တာ၊ လွန်၍။ နိဗ္ဗာနပါရံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကမ်းတဘက်သို့။ ဂမိဿန္တိ၊ ရောက်ကုန်လတ္တံ့။ ဧတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာ ပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဧတိပရိသမာပနံ၊ ခြောက်ခုတို့၏

ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပဏ္ဍိတဝဂ်၌ ဆယ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ဓမ္မသဝနဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဍံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဒသမံ၊ သော။ ဓမ္မသဝန ဝတ္ထု၊ တည်း။

၆-ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂ၊ ၁၁-ပဋ္ဌသတ အာဂန္တုက ဘိက္ခု ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ....ဓမ္မသဝနဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ပဋ္ဌသတ အာဂန္တုက ဘိက္ခုဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ကဏ္ဍံ ဓမ္မံ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ကဏ္ဍံဓမ္မံ ဝိပ္ပဟာယာတိ ဇုမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ပဟာယ-စသောဤတရားဟောခြင်းကို။သတ္ထာ၊ဘုရားသည်။ဇေတဝနေ၊ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ဝိဟရန္တော၊နေစဉ်။ပဋ္ဌ-လတော၊ ငါးရာကုန်သော။အာဂန္တုကေ ဘိက္ခူ၊ချည့်သည်ရဟန်းတို့ကို။အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူပေ၏။ ကောသလရဋ္ဌေ၊ ကောသလတိုင်း၌။ ပဋ္ဌသတာ ဘိက္ခူ၊ ငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်။ ဝဿံဝသိတွာ၊ ဝါဆိုပြီး၍။ ဝုဋ္ဌဝဿာ၊ ဝါကျွတ် ကုန်ပြီးသည် ရှိသော်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝဿိဿာမဘတိ၊ ဖူးမြင်ကုန်အံ့ဟူ၍။ ဇေတဝနံ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ ရောက်၍။ သတ္ထာရံ၊ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊တင့်အပ်သောအရပ်၌။ နိသိဒိ ဿုကိရ၊ နေကုန်သတတ်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တေသံ၊ သိုရဟန်းတို့၏။ စရိယ ပဋိပက္ခံ၊ စရိုက်၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ကို။ နိယာမေတွာ၊မှတ်၍။ ဓမ္မံ၊တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဇုမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၇၃။ ပဏ္ဍိတောဝ၊ ပညာရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ကဏ္ဍံ ဓမ္မံ၊ မည်းညစ်သော ကာယဒုစရိုက် အစရှိသည် အပြားရှိသော အကုသိုလ် ဓမ္မကို။ ဝိပ္ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍။ သုက္ကံ ဓမ္မံ၊ ဖြူစင်သော ကာယ သုစရိုက် အစရှိသည် အပြားရှိသော ကုသိုလ်ဓမ္မကို။ ဘာဝေထ၊ ပွားစေရာ၏။ ကထံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘာဝေထ၊ ပွားစေရာသနည်း။ သြကာ၊တဏှာ၏အရာဖြစ်သောကာမမှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ အနောကံ၊တပ်ရာမဟုတ်သောနိဗ္ဗာန်ကို။ အာဂမ္ဘ၊စွဲ၍။ ဘာဝေထ၊ပွားစေရာ၏၊ ယတ္ထ ဝိဝေကေ၊ အကြင် အနာလယဟု ဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန် တည်းဟူသော ဝိဝေကမှ။ ဒုရမံ၊ သတ္တဝါတို့သည် မွေ့လျော်နိုင်ခဲ၏။

၇၄။ တတြ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌။ ပဏ္ဍိတောဝ၊ ပညာရှိသောသူသည်။ အဘိရတိံ၊ လွန်စွာ မွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဇုဋ္ဌေယျ၊ အလိုရှိရာ၏။ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမ

ကိလေသာကာမတို့ကို။ ဟိတ္ထာ၊ စွန့်၍။ အကိုင်္ဂနော၊ ရာဂစသော စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ တတြ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ဝိဝေကသို့။ အဘိရတိ၊ လွန်စွာ မွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဒုဇ္ဇယော၊ အလိုရှိရာ၏။ စိတ္တဿ ဣတ္ထေသေဟိ၊ စိတ်ကို ညစ်ညူးစေ တတ်ကုန်သော နီဝရဏတို့မှ။ အတ္ထာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ပရိယောဒပေယျ၊ ဖြူစင်စေ ရာ၏။

၇၉။ ယေသံ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ သမ္ဗောဓိယင်္ဂေသု၊ သမ္ဗောဓိ၏ အကြောင်းဖြစ်သော ဗောဇ္ဈင်တို့ကို။ သမ္မာ၊ အသင့်သော အကြောင်းဖြင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ သုဘာဝိတံ၊ ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်ပြီ။ အနုပါဒါယ၊ လေးပါး သော ဥပါဒါန်တို့ဖြင့် တစုံတခုကိုမျှ မစွဲ မလမ်းမူ၍။ အာဒါန ပဋိနိဿဂ္ဂေ၊ မြဲစွာစွဲလမ်းခြင်းမှ စွန့်ရာ နိဗ္ဗာန်၌။ ယေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ရတာ၊ မွေ့လျော် ကုန်၏။ ခိဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါရှိကုန်သော။ ဇုတိမန္တော၊ ဘုန်း တန်းခိုး အာနုဘော်ရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ လောကေ၊ ခန္ဓာ စသော လောကတွင်။ ပရိနိဗ္ဗုတာ၊ နှစ်ပါးသော နိဗ္ဗာန ဓာတ်ဖြင့် ငြိမ်းကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ ကဏ္ဌံ ဓမ္မန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာယဒုစ္စရိတာဒိ-ဘေဒံ၊ ကာယဒုစရိုက် စသည် အပြားရှိသော။ အကုသလံ ဓမ္မံ၊ အကုသိုလ်မွေကို။ ဝိပ္ပဟာယ ဇဟိတ္ထာ၊ စွန့်၍။ သုဋ္ဌု ဘာဝေထာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ အဘိနိက္ခမနတော၊ မြတ်သော တောထွက် ခြင်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ယာဝအရဟတ္တမဂ္ဂါ၊ အရဟတ္တမဂ် တိုင်အောင် ဖြစ်သော။ ကာယသုစရိတာဒိ ဘေဒံ၊ ကာယသုစရိုက် စသည် အပြားရှိသော။ သုဋ္ဌုဓမ္မံ၊ ကုသိုလ်တရားကို။ ဘာဝေယျ၊ ပွားစေရာ၏။ ကထံ ဩကာ အနောက ဟောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာလယော၊ တပ်ခြင်းကို။ ဩကံ၊ ဩကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အနာလယော၊ မတပ်ခြင်းကို။ အနောကန္တိ၊ အနောကဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာလယတော၊ တပ်ခြင်းမှ။ နိက္ခမိတ္ထာ၊ ထွက်၍။ အနာလယသံဓိတံ၊ အနာ လယဟု ဆိုအပ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ ပတ္ထယမာနော၊ တောင့်တသည်ရှိသော်။ ဘာဝေယျ၊ ပွားစေ ရာ၏။ဇုတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။တတြ ဘိရတိမိစ္ဆေယျာတိ ဟူသည် ကား။ အနာလယသံဓိတော၊ အနာလယဟု ဆိုအပ်သော၊ ဝိဝေကေ၊ ဆိတ်ငြိမ် ခြင်း ရှိသော။ ယသ္မိံ နိဗ္ဗာနေ၊ ၌။ ဇုမေတိ သတ္ထော၊ ဤသတ္တဝါ တို့သည်။ ဒုရဘိရမံ၊ မွေ့လျော်နိုင်ခဲ၏။ တတြ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌။ အဘိရတိံ၊ လွန်စွာမွေ့လျော် ခြင်းကို။ ဇုဋ္ဌေယျ၊ အလိုရှိရာ၏။ ဟိတ္ထာ ကာမေတိ၊ ဟူသည်ကား။ဝတ္ထုကာမ-

ကိလေသ ကာမေဟိ၊ ဝတ္ထုကာမ, ကိလေသာ ကာမတို့ကို။ ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ အကိဉ္စနော၊ ရာဂစသော စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိဝေကော၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ဝိဝေကခု။ အသိရတိ၊ လွန်စွာမွေ့လျော်ခြင်းကို။ ဇာနေယ္ယ၊ အလိုရှိရာ၏။ ဇုတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ စိတ္တလ္လေသေဟိဟိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဋ္ဌဟိ နိဝရဏေဟိ၊ ငါးပါးသော နိဝရဏတို့မှ။ အတ္တာနံ၊ ကို။ပရိယောဒပေယ္ယ-ဝေါဒါပေယ္ယ ပရိသောဓေယ္ယ၊ ဖြူစင်စေရာ၏။ ဇုတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ သမ္ဘောဓိယင်္ဂေသူတိ၊ ဟူသည်ကား။ သမ္ဘောဇ္ဈင်္ဂေသု၊ သမ္ဘောဓိ၏အကြောင်းဖြစ်တော် ဗောဇ္ဈင်တို့၌။ သမ္မာ စိတ္တံ သုဘာဝိတန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟေတုနာ နယေန၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်။ စိတ္တံ၊စိတ်ကို။ သုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ ဘာဝိတံ ဝဍ္ဎိတံ၊ ပွားစေအပ်ပြီ။ အာဒါနေ ပဋိနိဿဂ္ဂေတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဂဟဏံ၊ စွဲလမ်းခြင်းကို။ အာဒါနံ၊ အာဒါနဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ အပ်၏။ ပဋိနိဿဂ္ဂ သင်္ခါတော၊ ပဋိနိဿဂ္ဂဟု ဆိုအပ်သော။ တဿ၊ ထိုအာရုံကို။ အဂ္ဂဟဏော၊ မစွဲလမ်းခြင်း၌။ စတူဟိ ဥပါဒါနေဟိ၊ လေးပါးသော ဥပါဒါန်တို့ဖြင့်။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကိုမျှ။ အနုပါဒိယိတ္ဝာ၊ မစွဲလမ်းမူ၍။ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ရတာ၊ မွေ့လျော်ကုန်၏။ ဇုတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဇုတိမန္တော၊ ဟူသည်ကား။ အနုသာဝဝန္တော၊ အာနုဘော်ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အရဟတ္တမဂ္ဂ-ဉာဏ ဇုတိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် ဟူသော ထွန်းလင်းခြင်းဖြင့်။ ခန္ဓာဒိဘေဒေ၊ ခန္ဓာ စသည် အပြားရှိသော။ ဓမ္မေ၊ တရား၌။ ဇောတေတ္ဝာ၊ ထွန်းလင်း၍။ ဌိတာ၊ တည်ကုန်၏။ ဇုတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ တေ လောကေတိ၊ ဟူသည်ကား။ တေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဇုမသ္မိံ ခန္ဓာဒိလောကေ၊ ဤခန္ဓာစသော လောက၌။ ပရိနိဗ္ဗုတာနာမ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်မည်သည်ကား။ အရဟတ္တ-ပတ္တိတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ကိလေသ ဝဋ္ဋသ၊ ကိလေသဝဋ်၏။ခေပိတတ္တာ၊ ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဥပါဒိ သေသေနစ၊ သ ဥပါဒိသေသေ နိဗ္ဗာန ဓာတ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ စရိမစိတ္တ နိရောဓေန၊ ပရိနိဗ္ဗာန် စိတ်၏ ချုပ်ခြင်းကြောင့်။ ခန္ဓဝဋ္ဋသ၊ ခန္ဓာဝဋ်၏။ ခေပိတတ္တာ၊ ကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနုပါဒိသေသေနစ၊ အနုပါဒိသေသ ဓာတ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဒွိဟိ ပရိနိဗ္ဗာနေဟိ၊ နှစ်ပါးသော ပရိနိဗ္ဗာန်တို့ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းကုန်၏။ အနုပါဒါနော၊ ဆိမ်းစာမရှိသော။ ပဒီပေါဝိယ၊ဆိမ်းကဲ့သို့။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ အပဏ္ဏတ္တိက ဘာဝံ၊ တသန်မဖြစ်ခြင်းသို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။ ဇုတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဇုတိပရိသမာပနံ၊

ခြောက်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော ပဏ္ဍိတဝဂ်၌ တဆယ့် တခုမြောက် ဖြစ်သော ပဠွယတ အာဂန္တုကတိက္ခု ဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဠံ၊ မှတ်အပ်၏။

ကောဒသမံ၊ သော။ ပဠွယတ အာဂန္တုကတိက္ခုဝတ္ထု၊ တည်း။
ပဏ္ဍိတဝဂ္ဂ ဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။
ဆဋ္ဌော ဝဂ္ဂေါ။

၇-အရဟန္တဝဂ္ဂ၊ ၁-ဇီဝကပဠု ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ....ဆယ့်တစ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် ဝိုင်းခြားအပ်သော ပဏ္ဍိတဝဂ်၌ ဟောရာ ဂါထာတို့၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ၌ တဆယ့်ရှစ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် မှတ်အပ်, ဝိုင်းခြားအပ်သော အရဟန္တဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဒေသနာ ဂါထာတို့တွင် ဇီဝကပဠုဝတ္ထု၌ ဟော်ရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ရှေးဦးစွာ ဖွင့်ခြင်းငှါ ဂတဒ္ဓိနော-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဂတဒ္ဓိနောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဂတဒ္ဓိနော-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇီဝကမ္ဗဝနေ၊ ဇီဝက၏ သရက်ဥယျာဉ်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ဇီဝကေန၊ ဇီဝကသည်။ ပုဋ္ဌပဠုံ၊ မေးအပ်သော ပြဿနာကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဇီဝကဝတ္ထု၊ ဇီဝက ဝတ္ထုကို။ ခန္ဓကေ၊ စူဠဝါခန္ဓကဋ္ဌ။ဝိတ္ထာရိတမေव၊ အကျယ်ဟောအပ်သည်သာလျှင်တည်း။

ကေသွိံ ပန သမယေ၊ တပါ၊သောအခါ၌။ ဒေဝဒတ္တော၊ ဒေဝဒတ်သည်။ အဇာတ သတ္တုနာ၊ အဇာတသတ် မင်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကေတော ဟုတ္ဝာ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်၍။ ဂိဇ္ဈကူဋံ၊ဂိဇ္ဈကူဋ်တောင်သို့။အတိရုဟိတ္ဝာ၊တက်၍။ပဒုဒ္ဓ-စိတ္တော၊ ပြစ်မှားလိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝဓိသာမိတိ၊ သတ်အံ့ဟု၍။ သိလံ၊ ကျောက်ကို။ ပဝိဇ္ဈိ၊လွှဲမ့်၏။ တံ၊ထိုကျောက်တောင်ထွတ်ကို။ ဒ္ဝေပဗ္ဗတကူဋာနိ၊ တောင်ထွတ်နှစ်ခုတို့သည်။ သမ္ဗဒ္ဓိတ္တာ၊ ခံကုန်၏။ တတော၊ ထိုလိမ့်သောကျောက်မှ။ဘိဇ္ဇိတ္ဝာ၊ဆတ်၍။ဂတာ၊သွားသော။ ပဝဋ္ဋကာ၊ကျောက်လွှာသည်။ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏။ ပါဒံ၊ ခြေကို။ ပဟရိတ္ဝာ၊ ခတ်၍။လောဟိတံ၊ သွေးကို။ ဥပ္ပါဒေသိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဘုသာ ဝေဒနာ၊ ပြင်းစွာဖြစ်သော ကျင်နာခြင်း ဆင်းရဲဝေဒနာတို့သည်။ပဝတ္တိံ သု၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ မဒ္ဒကုစ္ဆိပဗ္ဗတံ၊ မဒ္ဒကုစ္ဆိတောင်သို့။ နယိံ သု၊ ဆောင်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တတောပိ၊ ထိုမဒ္ဒကုစ္ဆိမှလည်း။ ဇီဝကမ္ဗဝနံ၊ ဇီဝကသရက်ဥယျာဉ်သို့။ ဝန္တုကာမော၊ ကြွလိုရှိ၍။ တတ္ထ၊ ထိုဥယျာဉ်သို့။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ နေထ၊ ဆောင်ကုန်, ဖို့ကုန်လော့။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့

သည်။ ဘဂဝန်၊ ဘုရားကို။ အာဒါယ၊ ဆောင်ယူ၍။ ဇီဝကမ္ဗဝနံ၊ ဇီဝက သရက် ဥယျာဉ်သို့။ အဂမိ သု၊ သွားလေကုန်၏။ ဇီဝကော၊ သည်။ တံ-ပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံ သို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ ဝဏ်၊ အနာကို။ ပဋိကမ္မတ္ထာယ၊ ဆေးကုအံ့သောငှါ။ တိဝိဏ-ဘေသဇ္ဇံ၊ ထက်စွာသော ဆေးကို။ ဒတ္တာ၊ ပေး၍။ ဝဏ်၊ အနာကို။ ဗန္ဓိတ္တာ၊ စည်း၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ အဝေါစ၊ လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ တပည့်တော်သည်။ အန္တောနဂရေ၊ ပြည်တွင်း၌။ ကေသေ မနုဿဿ၊ လူတယောက်အား။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ ကတံ၊ ကုရ၏။ တဿ၊ ထိုလူ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာပန၊ သွားပြီး၍ကား။ အာဂမိဿာမိ၊ ပြန်လာအံ့။ ဇုဒံ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဤဆေးကို။ ယာဝ မမာဂမနာ၊ ပြန်လာသည် တိုင် အောင်။ ဗဒ္ဓနိယာမေနေဝ၊ ဖွဲ့တိုင်းစည်းတိုင်းသာလျှင်။ တိဋ္ဌတု၊ တည်ပါစေလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သော၊ ထိုဇီဝကသည်။ ဂန္ဓာ၍။ တဿ ပုရိသဿ၊ ထို ယောကျ်ားအား။ ကတ္တာ ဗဒ္ဓကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စကို။ ကတ္တာ၊ ပြုပြီး၍။ ဒ္ဝါရ ပိဒဟန-ဝေလာယ၊ တံခါးပိတ်သောအခါ၌။ အာဂန္တွန္တော၊ လာသည်ရှိတော်။ ဒ္ဝါရံ၊ တံခါးကို။ နသမ္ဘာဝုဏိ၊ မမိနိုင်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဇီဝကအား။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ဘာရိယံ ကမ္ဗံ၊ ဝန်လေးစွာသော အမှုကို။ အဟောကတံ၊ ပြေပြပြီ၏။ သွာဟံ၊ ထိုငါသည်။ အညတရဿ၊ မထင်ရှားသော။ ပုရိသဿ ဝိယ၊ ယောကျ်ားကိုကဲ့သို့။ တယာ ဂတဿ၊ ဘုရား ရှင်၏။ ပါဒေ ခြေ၌။ တိဝိဏ ဘေသဇ္ဇံ၊ ထက်စွာသောဆေးကို။ ဒတ္တာ၍။ ဝဏ်၊ အနာကို။ ဗန္ဓိတ္တာ စည်း၍။ အယံ၊ ဤအခါသည်။ တဿ၊ ထိုစည်းပြီးသောအဖွဲ့ ကို။ မောစနဝေလာ၊ ဖြေအံ့သော အခါတည်း။ တဿ၊ ထိုအစည်းအဖွဲ့ကို။ အမုစ္စမာနေ၊ မဖြေချေသည်ရှိသော်။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်တော်၌။ ပရိဠာဟော၊ ပူပန်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့အကြံဖြစ်၏။ တဿ ခဏော၊ ထိုခဏ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အာနန္ဒတ္ထေရံ၊ အာနန္ဒာမထေရ်ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ ဇီဝကော၊ ဇီဝကသည်။ သာယံ၊ ညချမ်းသောအခါ၌။ အာဂန္တွန္တော၊ လာလတ်သော်။ ဒ္ဝါရံ၊ တံခါးကို။ နသမ္ဘာဝုဏိ၊ မမိနိုင်။ အယံ၊ ဤအခါသည်။ ဝဏဿ၊ အနာကို။ မောစန ဝေလာ၊ ဖြေအံ့သောအခါတည်း။ ဇုတိပန၊ ဤသို့ လျှင်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ နံ၊ ထိုအစည်းအဖွဲ့ကို။ မောစေယိ၊ ဖြေလော့။ ဇုတိဝုတ္တံ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ထေရော၊ အာနန္ဒာသည်။ မောစေသိ၊ ဖြေ၏။ ဝဏော၊ အနာသည်။ ရက္ခတော၊ သစ်ပင်မှ။ ဆလ္လိဝိယ၊ အပွေးကဲ့သို့။ အပဂတော၊ အသားနုတက်၏။ ဇီဝကော၊ ဇီဝကသည်။ အန္တောအရုဏေယေဝ၊ အရုဏ်

၄ ၃ ၃ ၃

သောကဿ၊ စိုးရိမ်ခြင်း၏။ ဝိဂတတ္တာ၊ ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဝိသောကဿ၊ ကင်းပြီးသော စိုးရိမ်ခြင်း ရှိသော။ ဝိပ္ပမုတ္တဿ သဗ္ဗဓိတိ၊ ကား။ သဗ္ဗေသု ခန္ဓာဒိမဇ္ဈေသု၊ အလုံးစုံ ခန္ဓာစသော မဇ္ဈတို့၌။ ဝိပ္ပမုတ္တဿ၊ လွတ်ပြီးသော။ သဗ္ဗဂန္ထပ္ပဟီနဿာတိ၊ ကား။ စတုန္နံဝိ ဂန္ထာနံ၊ ဂန္ထလေးပါးတို့ကို လည်း။ပဟီနတ္တာ၊ ပယ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗဂန္ထပဟီနဿ၊ အလုံးစုံ ဂန္ထကို ပယ်ပြီးသော၊ ပရိဠာဟော နဝိဇ္ဇတိတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာယိကောစ၊ ကိုယ်၌ ဖြစ်သော ပူပန်ခြင်းလည်းကောင်း။ စေတသိကောစ၊ စိတ်၌ဖြစ်သော ပူပန်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပရိဠာဟော၊ ပူပန်ခြင်းသည်။ ဒုဝိဓော၊ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ခီဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာအား။ သိတုကာမဒိဝသေန၊ သိတ, ဥဏှစသည်၏အစွမ်းဖြင့်။ ဥပ္ပန္နတ္တာ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ကာယိက ပရိဠာဟော၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော ပူပန်ခြင်းသည်။ အနိဋ္ဌတောဝ၊ မငြိမ်းသည်သာလျှင်တည်း။ တံ၊ ထိုပရိဠာဟကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဇီဝကော၊ ဇီဝကသည်။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး၏။ သတ္ထာပန၊ ဘုရားသည်ကား။ ဓမ္မရာဇတာယ၊ တရားမင်းဖြစ်သောကြောင့် လည်းကောင်း။ ဒေသနာဝိဓိ ကုသလတာယ၊ ဒေသနာအစဉ်၌ လိမ္မာသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် လည်းကောင်း။ စေတသိက ပရိဠာဟ ဝသေန၊ စိတ်၌ဖြစ်သော ပူပန်ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဒေသနံ၊ ဒေသနာကို။ ဝိနိဝတ္တေန္တော၊ အထူးဖြစ်စေလျက်။ အာဝုသော ဇီဝက၊ ဒါယကာဇီဝက။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပရမတ္ထေန၊ ဖြင့်။ (ပဋိပသဒ္ဓေနလည်းရှိ၏။ ငြိမ်းခြင်းဖြင့်, ပေး)။ ။ဝေရုပသ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ခီဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာအား။ ပရိဠာဟော၊ ပူပန်ခြင်းသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိပရိသမာပနံ၊ ခုနစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟန္တဝဂ်၌ ရှေးဦးစွာဖြစ်သော ဇီဝကပဌမဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဌံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဌမံ၊ သော။ ဇီဝကပဌမဝတ္ထု၊ တည်း။

၇-အရဟန္တဝဂ်၊ ၂-မဟာကဿပတ္ထေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ.. ဇီဝကဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ မဟာကဿပတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ဥယျာဉ်နန်း-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဥယျာဉ်ဆန်တိ ဧကမ် ဓမ္မဒေသနံ၊ ဥယျာဉ်ဆန် စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌။ဝိဟာရေ၊နေတော်မူစဉ်။ မဟာကဿပတ္ထေရံ၊ မဟာကဿပ မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကေသွိ သမယေ၊ တပါးသောအခါ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ရာဇဂဟေ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝုဋ္ဌဝေသာ၊ ဝါကျွတ်ပြီးသော်၊ အနုမာသစ္စယေန၊ လခွဲကိုလွန်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ ပဋ္ဌမိသာမိ၊ ကြွအံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အာရောစာပေသိ၊ ကြားသိစေ၏။ ဧတံ၊ ဤသို့ကြားခြင်းသည်။ ဇဒ္ဓါနံ၊ ဘုရားတို့၏။ ဝတ္တံကိရ၊ ဝတ်ဖြစ်သတတ်။ဘိက္ခူဟိ၊ ရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရိတုကာမာနံ၊ တို့အား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပတ္တပစန စီဝရ-ရဇနာဒီနိ၊ သပိတ်ဖုတ်ခြင်း သင်္ကန်းဆိုးခြင်း စသည်တို့ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဂမိဿန္တိ၊သွားကုန်လတ္တံ့ ။ဧဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ အနုမာသစ္စယေန၊ လခွဲလွန်သဖြင့်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ ပဋ္ဌမိသာမိ၊ ကြွလတ္တံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အာရောစာပနံ၊ ကြားစေခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခူသုပန၊ ရဟန်းတို့တွင်ကား။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပတ္တပစနာဒီနိ၊ သပိတ်ဖုတ်ခြင်းစသည်တို့ကို။ ကရောန္တေသု၊ပြုကုန်သည်ရှိသော်။မဟာကဿပ-ထေရောပိ၊ မဟာကဿပ ထေရ်သည်လည်း။ စီဝရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ ဝေါ၊ ဖွင်၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဥဋ္ဌာယိ သု၊ ပြစ်တင်ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ စီဝရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ ဝေဝတိ၊ ဖွင်လျှော်ဘိ သနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ဧမသ္မိ နဂရေ၊ ဤပြည်၌။ အန္ဓော ဝုစ၊ အတွင်း၌လည်းကောင်း။ ဗဟိစ၊ အပ၌လည်းကောင်း။ အဌာရသ-ကောဋိယော၊ တဆယ့်ရှစ်ကုဋေ ရှိကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တတ္ထ၊-ထိုအရပ်၌။ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ထေရဿ၊ ရှင်ကဿပ ၏။ နဉ္ဇာဘကာ၊ အဆွေအမျိုး မဟုတ်ကုန်။ တေ၊ ထိုလူတို့သည်။ ဥပဋ္ဌာကာ၊ အလုပ်အကျွေး ဖြစ်ကုန်၏။ ယေ၊ အကြင် သူတို့သည်။ နဉ္ဇပဋ္ဌာကာ၊ အလုပ်အကျွေးမဟုတ်ကုန်။ တေ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဥဘတကာ၊ အဆွေအမျိုး ဖြစ်ကုန်၏။ ထေရဿ၊ မထေရ်အား။ စတူဟိ ပစ္စယေဟိ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့်၊ သမ္ဘာန-သတ္တာရံ၊ ပူဇော်သတ္တာ မြတ်နိုးတနာကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤမျှ လောက်သော။ ဥပကာရံ၊ ကျေးဇူးကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ သေ၊ ဤမထေရ်သည်၊ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿတိ၊ သွားအံ့နည်း။ သစေပိ ဂစ္ဆေယျ၊ အကယ်၍ မူလည်း သွားပြီးအံ့။ မာဝမာဒ ကန္ဒရတော၊ မာဝမာဒချောက်မှ၊ ပရံ၊ အရပ်

တပါးသို့။ နဂမိသတိ၊မသွားလတ္တံ့ သတည်း။ ဧကတိ၊ဤသို့ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ယံကန္ဒရံ၊ အကြင်မာပမာဒမည်သော ချောက်သို့။ ပတ္တာ၊ရောက်၍။ နိဝတ္တေတမ္ဘ ယုတ္တကော၊ နစ်အပ်သည်နှင့် ယှဉ်ကုန်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဘုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ ဧကတော၊ ဤအရပ်မှ။ နိဝတ္တထ၊ နစ်ကုန်လော့။ မာပမဇ္ဇိတ္ထ၊ မမေ့မလျော့ကုန်လင့်။ ဧကတိ၊ဤသို့။ ဝဒတိကိရ၊ ဆိုသတတ်။ တံ၊ ကို။မာပမာဒ-ကန္ဒရန္တိ၊ မာပမာဒကန္ဒရဟု၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တံ၊ ထိုကန္ဒရကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

သတ္ထာပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ ပတ္တမန္တေ၊ ဗဲသည်ရှိသော်။ စိန္တေသိ၊ ၏။ ဧကမတ္တိ နဂရေ၊ ဤပြည်၌။ အန္တောစ၊ အတွင်း၌ ၎င်း။ ဗဟိစ၊ အပ၌ရင်း။ အဌာရသ ကောဋိယော၊ တဆယ့်ရှစ်ကုဋေ ကုန်သော။ မနုဿာ၊ တို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား။ မဂ်လာမဂ်လ-ဌာနေသု၊ မဂ်လာရှိရာ မဂ်လာမရှိရာ အရပ်တို့၌။ ဘိက္ခု၊ဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဂန္ဓမ္ဗံ၊သွားအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ တုဏ္ဍံ၊ အချည်းစည်း။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်သူတို့ကို။ နိဝတ္တေဿာမိ၊ ပြန်စေရအံ့နည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့ ကြံတော်မူ၏။ အထ၊ ထို့နောင်မှ။ အဿ၊ ထိုဘုရားအား။ ဧတံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိ၊ ၏။ ကဿပဿ၊ ကဿပအား။ ဧတေ မနုဿာ၊ ဤလူတို့သည်။ ဥတကာစ၊ အဆွေအမျိုးလည်း ဖြစ်ကုန်၏။ ဥပဇ္ဈာကာစ၊ အလုပ်အကျွေးလည်း ဖြစ်ကုန်၏။ ကဿပံ၊ ကို။ နိဝတ္တေတုံ၊ ပြန်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်၏။ သော၊ ထို ဘုရားသည်။ ထေရံ၊ ရှင်ကဿပကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ကဿပ၊ ကဿပ။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို။ တုဏ္ဍံ၊ အချည်းစည်း။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း။ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား။ မဂ်လာမဂ်လဌာနေသု၊ မဂ်လာရှိရာ အရပ်, မဂ်လာမရှိရာ အရပ်တို့၌။ ဘိက္ခု၊ဟိ၊ ရဟန်းတို့ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တုံ၊ သင်သည်။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ပရိသာယ၊ ပရိသတ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိဝတ္ထသု၊ ပြန်လေလော့။ ဧကတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းပါပြီ။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ထေရော၊ ရှင်ကဿပသည်။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ နိဝတ္တိ၊ ပြန်လာ၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဥဋ္ဌာယိ သု၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဝေါ၊ ငါ့ရှင်တို့သည်။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်၏လော။ ဧဒါနေဝ၊ ယခုပင်လျှင်။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဝုတ္ထံနနု၊ ကဲ့ရဲ့၏မဟုတ်လော။ မဟာကဿပေါ၊ မဟာကဿပသည်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ စိဝရာနိ၊ သင်္ကန်းတို့ကို။ ဓောဝတိ၊ ဖွပ်သနည်း။ သော၊ ဤကဿပသည်။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နဂမိသတိ၊ မလိုက်လေတိသနည်း။

ဧုတိ၊ ဤသို့ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ အမေ့ဟိ၊ ငါတို့သည်။ ယံ၊ အကြင်စကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ တဒေဝ၊ ထိုစကားသည်လျှင်။ ဇာတံ၊ ဆိုတိုင်း အမှန်ဖြစ်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ရှုတ်ချကုန်သည် ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ကြား၍။ နိဝတ္တေတွာ၊ ပြန်လည်၍။ ဒ္ဝိတော၊ ရပ်လျက်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိံ နာမ၊ အဘယ် အကြောင်း ကြောင့်။တေ၊ ဤစကားကို။ ကထေထ၊ ဆိုကုန်ဘိသနည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ် သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မဟာကဿပတ္ထေရံ၊ ရှင်မဟာ ကဿပမထေရ် ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေမ၊ ဆိုပါကုန်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ အတ္ထနာ၊ မိမိသည်။ ကထိတ နိယာမေနေဝ၊ ဆိုပြီးသော နည်းဖြင့်သာလျှင်။ သဒ္ဒံ၊အလုံးစုံ ကို။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ ကဿပံ၊ ငါ့ သား ကဿပကို။ ကုလေသုစ၊ အလုပ်အကျွေး ဒါယကာတို့၌ လည်းကောင်း။ ပစ္စယေသုစ၊ ပစ္စည်းတို့၌လည်းကောင်း။ လဂ္ဂေါတိ၊ ကပ်ငြိသောစိတ် ရှိ၏ ဟူ၍။ နဝဒေထ' မဆိုကုန်လင့်၊ သော၊ ထိုငါ့သားကဿပသည်။ မမဝစနံ၊ ငါဆိုသော စကားကို။ ကရိဿာမိတိ၊ လိုက်နာအံ့ဟူ၍။ နိဝတ္တော၊ ပြန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ သော၊ ဤ ကဿပတည်း။ ပုဗ္ဗ၊ ရှေး၌။ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ ကရောန္တော်ယေဝ၊ ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ စတူသု ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းလေးပါး တို့၌။ အလဂ္ဂေါ၊ ငြိတွယ်ခြင်းမရှိ။ စန္ဒူပမော၊ လ,နှင့်တူသော ဥပမာရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။ ကုလာနိ၊ ဒါယကာတို့သို့။ ဥပသင်္ကမိတုံ၊ ကပ်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သည်။ ဘဝေယ်ံ၊ ဖြစ်ရလို၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ပတ္ထနံ၊ ဆုတောင်းခြင်းကို။ အကာသိ၏။တေသ၊ ဤကဿပအား။ ကုလေဝါ၊ ဒါယကာ၌ လည်းကောင်း။ ပစ္စယေဝါ၊ ပစ္စည်း၌လည်းကောင်း၊ လဂ္ဂေါ၊ ငြိတွယ်ခြင်းသည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။စန္ဒောပမံ၊ လနှင့်တူသော်။ပဋိပဒဿေဝ၊ အကျင့်ကိုလည်းကောင်း။ အရိယဝံသ ပဋိပဒဿ၊ အရိယဝံသ အကျင့်ကို လည်းကောင်း။ ကထေန္တော၊ ဟောသည်ရှိသော်။ မမပုတ္တံ၊ ငါ့သား ဖြစ်သော။ ကဿပံ၊ ကဿပကို။ အာဒိ~ ကတ္ဝာ၊ အစပြု၍။ ကထေသိ'၊ ဟောတော်မူ၏။ဧုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

☰ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ပုစ္ဆိ'သု၊ မေးလျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဒါပန၊ အဘယ်အခါ၌လျှင်။ ထေရေန၊ မထေရ်သည်။ ပတ္ထနာ၊ ဆုတောင်းခြင်းသည်။ ဌပိတာ၊ ထားအပ်သနည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့မေး ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သောတုကာမာ၊ နာလိုကုန်သည်။ အတ္ထု၊ဖြစ်ကုန် ၏လော။ ဧုတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။အာမ၊ နာပါလိုကုန်၏။ဧုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည် တေသံ၊ ထိုရဟန်း တို့အား။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတေ၊ ဤကမ္မာမှ။ ကပ္ပသတ သဟဿ မတ္တကေ၊ ကမ္မာတသိန်းထက်၌။ ပဒုမုတ္တရောနာမ ဗုဒ္ဓေါ၊ ပဒုမုတ္တရ မည်သော ဘုရား သည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှား ဖြစ်တော်မူ၏။ ဧတိဝတ္ထု၊ ဤသို့ မိန့်ပြီး၍။ ပဒုမုတ္တရ ပါဒမူလေ၊ ပဒုမုတ္တရ ဘုရား ခြေရင်းတော်၌။ တေန၊ ထိုမယထေရ်သည်။ ဌပိတ ပတ္ထနံ၊ ထားအပ်သော ဆုတောင်းခြင်းကို။ အာဒိ-ကတ္တာ၊ အစပြု၍။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသော။ ထေရသ၊ မထေရ်၏။ ပုဗ္ဗစရိတံ၊ ရှေး အကျင့်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောကုန်။ တံ၊ ထိုစကားကို။ ထေရပါဠိယံ၊ ထေရပါဠိတော်၌။ ဝိတ္ထာရိတမေဝ၊ အကျယ်ဟောအပ် သည်သာ လျှင်တည်း။ သတ္ထာပန၊ ဘုရား သည်ကား။ ထေရသ၊ မထေရ်၏။ ဧကမံ ပုဗ္ဗစရိတံ၊ ဤ ရှေးအကျင့်ကို။ ဝိတ္ထာ-ရေတွာ၊ ခွဲပြီး၍၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတိဧေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ အဟံ၊ ဝါသည်။ စဒန္ဓာပမံ၊လ,နှင့်တူသော။ ပဒ္ဒိပဒဗ္ဗေ ဝ၊ အကျင့်ကိုလည်းကောင်း။ အရိယဝံသ ပဒ္ဒိ-ပဒဗ္ဗ၊ အရိယဝံသ အကျင့်ကိုလည်းကောင်း။ မမပုတ္တံ၊ ငါ့သားဖြစ်သော။ ကဿပံ၊ ကဿပကို။ အာဒိ ကတ္တာ၊ အစပြု၍။ ကထေသိ ၊ ဟောကုန်။ မမပုတ္တသ၊ ငါ့သား ဖြစ်သော။ ကဿပဿ၊ ကဿပအား။ ပစ္စယေသုဝါ၊ ပစ္စည်းတို့၌လည်းကောင်း။ ကုလေသုဝါ၊ ဒါယကာတို့၌ လည်းကောင်း။ ဝိဟာရေသုဝါ၊ ကျောင်းတို့၌ လည်းကောင်း။ ပရိဝေဏေသုဝါ၊ ပရိဝုဏ်တို့၌ လည်းကောင်း။ လဗ္ဘေါနာမ၊ ကပ်ငြိခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပလ္လလေ၊ ရေအိုင်သို့၊ ဩတရိတ္တာ၊ ဆင်း၍။ ကတ္ထ၊ ထိုအိုင်၌။ စရိတ္တာ၊ ကျက်စား၍။ ဂဠ္ဆန္ဧာ၊ သွားသော။ ရာဇဟံသော-ဝိယ၊ ဟသ်ာမင်းကဲ့သို့။ ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသော အာရုံ၌။ မမပုတ္တော၊ ငါ့သား သည်။ အသတ္ထေါယေဝ၊ မပြို မကပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ အနုသန္ဓိ ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဧဝမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၉၁။ သတိမန္တော၊ ပြန့်ပြောသော သတိရှိကုန်သော ရဟန္တာတို့သည်။ ပဒ္ဓိဝိဒ္ဓ ဂုဏေသု၊ထိုးထွင်း၍ သိအပ်ကုန်သော ဈာန်, ဝိပဿနာစသော ဂုဏ်တို့၌။ ဥယျုဉ္ဇန္တိ၊ ဆင်ခြင်ခြင်းစသည်ဖြင့် လုံ့လပြုကုန်၏။ တေ၊ ထို ရဟန္တာတို့သည်။ နိကေတေ၊ ငဲ့ကွက်ရာအောက်မေ့ရာဖြစ်သောပစ္စည်း,ဒါယကာ,ကျောင်း,ပရိဝုဏ် စသည်၌။နုရမန္တိ၊ တဏှာအားဖြင့် မမွေ့လျော်ကုန်။ ဟံသော၊ ဟသ်ာငှက်သည်။ ပလ္လလံ၊ ကျက်စားရာ ရေအိုင် ညွှန်ပျောင်းကို။ အနပေက္ခော၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိဘဲ။ ပဝိတ္တာ၊စွန့်၍။ဂဠ္ဆတိ ဧဝ၊ သွားသကဲ့သို့။ တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ သြကမောကံ၊ အလုံးစုံငဲ့ကွက်ရာဟူသမျှကို။ ဇဟန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဥယျုဉ္ဇန္တိ သတိမန္တောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သတိ-ဝေပုလ္လပ္ပတ္တာ၊ သတိ၏ပြန့်ပြောခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော။ဒိဋ္ဌာသဝါ၊ ရဟန္တာတို့

သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပဋိလဒ္ဓ ဂုဏေသု ဈာနဝိပဿနာဒီသု၊ ထိုးထွင်း၍ သိအင်ကုန်သော ဈာန်,ဝိပဿနာ စသောဂုဏ်တို့၌။ အာဝဇ္ဇန သမာပဇ္ဇန ဝုဋ္ဌာ-နာဓိဋ္ဌာန ပစ္စဝေက္ခဏာဟိ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း ထခြင်း အဓิဋ္ဌာန်ခြင်း အဘန်တလဲလဲ ဆင်ခြင်ခြင်းတို့ဖြင့်။ ယုဇ္ဇန္တိ စာဒ္ဒေန္တိ၊ လုံ့လပြုကုန်၏။ နိ နိကေတေ ရမန္တိ-တေတိ၊ တေဟုသည်ကား။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့အား။ အာလယေ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်း၌။ ရတိနာမ၊မွေ့လျော်ခြင်းမည်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဟံသာဝါတိဇေတံ၊ ဟံသာဝဟူသော ဤစကားသည်။ ဒေသနာ သီသံ၊ ဒေသနာကို အရင်းပြုကာမျှတည်း။ အယံပန၊ ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား။ ဣဒ္ဓ၊ ဤဒေသနာ၌။ အဣဒ္ဓ၊ အနက်တည်း။ ဂေါစရသမ္ပန္နေ၊ ကျက်စားရာဖြစ်သော။ ပလ္လလေ၊ ညွန်ပျောင်း၌။ သကုဏာ၊ ၄က်တို့သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂေါစရံ၊ ကျက်စားရာအရပ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဂမနကာလေ၊ သွားသောအခါ၌။ မမ၊ ငါ၏။ ဥဒကံ၊ ရေတည်း။ မမ၊ ငါ၏။ ပဒုမံ၊ပဒုမာတည်း။ မမ၊ ငါ၏။ ဥပ္ပလံ၊ ကြာတည်း။ မမ၊ငါ၏။ ကဏ္ဏိကာ၊ အချက်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တသ္မိံ ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌။ ကိဏ္ဍ၊ တစုံတခုသော။ အာလယံ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်းကို။ အကတ္ဝာ၊ မပြုမူ၍။ အနပေက္ခဝေ၊ မငဲ့ကုန်မူ၍လျှင်။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအရပ်ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဥပ္ပတိတ္ဝာ၊ ပျံ၍။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ကိဠမာနာ၊ ကစားမြူးထူးကုန်လျက်။ ဂစ္ဆန္တိ ယထာ၊ သွားကုန်သကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ခီဏာသဝါ၊ ရဟန္တာတို့သည်။ ယတ္ထကတ္ထစိ၊ အမှတ်မရှိသော အရပ်၌။ ဝိဟရန္တာပိ၊ နေကုန်သော်လည်း။ ကုလာဒီသု၊ ဒါယကာစသည်တို့၌။ အလဂ္ဂါ ဧဝ၊ မငြိတွယ်မူ၍သာလျှင်။ ဝိဟရိတ္ဝာ၊ နေ၍။ ဂမန-သမယေပိ၊ သွားသော အခါ၌လည်း။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအရပ်ကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ မမ ဝိဟာရော၊ ငါ့ကျောင်း။ မမ ပရိဝေဏံ၊ ငါ့ပရိဝုဏ်။ မမ ဝတ္ထာဒိကာ၊ ငါ၏အလုပ်အကျွေး။ ဣတိ၊ ဤသို့ စသည်ဖြင့်။ အနာ-လယာ၊ အာလယမရှိတဲ့။ အနပေက္ခာ ဝ၊ ငဲ့ကွက်ခြင်း မရှိကုန်မူ၍လျှင်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ သြကမောကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အာလယာလယံ၊ လွန်စွာ တပ်မက်မောခြင်းကို။ သဒ္ဒါလယေ၊ အလုံးစုံငဲ့ကွက်ရာဟူသမျှတို့ကို။ ပရိစ္စဇန္တိ၊စွန့်ကုန်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာ ပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ ပရိသမာပနံ၊ ခုနစ်ခု တို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော အရဟန္တဝဂ်၌ နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ကဿပတ္ထေရ ဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဍံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဒုတိယံ၊ သော၊ မဟာကဿပတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ တည်း။

၇-အရဟန္တဝဂ်၊ ၃-ပေလဋ္ဌသီသတ္တေရ ဝတ္ထု၊

အနုသစ္ခေ ...ကဿပတ္တေရ ဝတ္ထုဟု ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ပေလဋ္ဌသီသတ္တေရ ဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ယေသံ သန္ဓိစယော-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ယေသံ သန္ဓိစယော နတ္ထိတိ ဧကမံ ဓမ္မဒေသနံ၊နတ္ထိစသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ အာယသ္မန္တံ ပေလဋ္ဌသီသံ၊ ရှင်ပေလဋ္ဌသီသကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ဟော၏ .သော အာယသ္မာ၊ ထိုရှင်ပေလဋ္ဌသီသသည်။ အန္တောဂါမေ၊ ရွာတွင်း၌။ ကေဝိယိ ံ၊ ခရီးတခု၌။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ စရိတ္တာ၊ သွား၍။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပုန၊ တဘန်။ အပရံပိ ဝိယိ ံ၊ တပါးသော ခရီးသို့လည်း။စရိတ္တာ၊ ဆွမ်းခံ သွား၍။ သုဏ္ဌာဟာရံ၊ ထမင်းခြောက်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဟရိတ္တာ၊ ဆောင်၍။ ပဋိသာမေတ္တာ၊ သိုမှီး၍။ နိဗဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ ဝိဏ္ဏာပါတပရိယေသနံနာမ၊ ဆွမ်းကို ရှာမှီးရခြင်း မည်သည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ အောက်မေ့၍။ ကတိ-ပါဟံ၊ နှစ်ရက်, သုံးရက်။ ဗျာန သုခေန၊ ဗျာန်ချမ်းသာဖြင့်။ ဝိတိနာမေတ္တာ၊ လွန်စေ၍။ အာဟာရေန၊ အာဟာရဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုသည်။ သတိ၊ ရှိလတ်သော်။ တံ၊ ထိုထမင်းခြောက်ကို။ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ စား၏။ သိက္ခာ။ ရဟန်းတို့သည်။ ဥ ုတ္တာ၊ သိ၍။ ဥဗ္ဗာယိတ္တာ၊ ကဲ့ရဲ့၍။ တမတ္ထံ၊ ထို အကြောင်းကို။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားအား။ အာရောစေသုံ၊ လျှောက်ထားကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တေသွိ ံ နိဒါနေ၊ ဤအကြောင်း၌။ အာယတိ ံ၊ နောင်အခါ၌။ သန္ဓိဓိကာရ ပရိဝဇနတ္ထာယ၊ သိုမှီးခြင်းကို ပြုခြင်းမှ ကြဉ်စေခြင်းငှါ။ သိက္ခာနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ သိက္ခာပဒံ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို ပညပေသိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ ထေရေန ပန၊ မထေရ်သည်ကား။ သိက္ခာပဒေ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို။ အပညတ္တေ၊ မပညတ်မီ။ အပ္ပိစ္ဆတံ၊ အလိုနည်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ကဘတ္တာ၊ ပြုခြင်းကြောင့်။ တဿ၊ ထိုပေလဋ္ဌသီသအား။ နိဒ္ဒေါသ ဘာဝံ၊ အပြစ်မရှိခြင်းကို။ ပကာသေန္တော၊ ထုတ်ရှားပြလျက်။ အနုသန္ဓိ ံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတ္တာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ။ တရားကို။ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဧကမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၉.။ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန်း တို့အား။ သန္ဓိစယော၊ ကံ, ပစ္စည်း အားဖြင့် နှစ်ပါးသော ဆည်းပူးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယေ၊ အကြင် ရဟန်းတို့သည်။ ပရိညာတ ဘောဇနာ၊ ပိုင်းခြား၍ သိအပ်ပြီးသော အစာဘောဇဉ် ရှိကုန်၏။

ယေသံ၊အကြင်ရဟန်းတို့၏။ဂေါ၀ါစရော၊ ကျက်စားရာ အာရုံသည်။ သုညတောစ၊ ရာဂ စသည် မရှိသဖြင့် သုညတလည်းဖြစ်၏။ အနိမိတ္တောစ၊ ရာဂ စသော နိမိတ် မရှိသဖြင့် အနိမိတ္တလည်း ဖြစ်၏။ဝိမောက္ခောစ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ဝိမောက္ခလည်း ဖြစ်၏။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ သကုန္တာနံ၊ ငှက်တို့၏။ ဂတိ၊ သွားရာကို။ ဒုရန္နယာ၀၊ သိခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသကဲ့သို့။ တေသံ၊ ထိုသို့ သတောရှိကုန်သော ရဟန်းတို့၏။ ဂတိ၊ လားရာကို။ ဒုရန္နယာ၊ သိခြင်းငှါ မတတ်ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။သန္ဓိစယောတိ၊ ဟူသည်ကား။ သန္ဓိစယာ၊ သန္ဓိစယတို့သည်။ ကမ္မသန္ဓိစယောစ၊ ကံကိုဆည်းပူးခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ပစ္စယ သန္ဓိ-စယောစ၊ပစ္စည်းကို ဆည်းပူးခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒွေ၊ နှစ်ပါး တို့တည်း။ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ ကုသလာ ကုသလ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ်ကံ, အကုသိုလ်ကံသည်။ ကမ္မသန္ဓိစယောနာမ၊ ကမ္မသန္ဓိစယမည်၏။ စတ္တာရော-ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့သည်။ ပစ္စယသန္ဓိစယောနာမ၊ ပစ္စယသန္ဓိစယမည်၏။ တတ္ထ၊ထိုပစ္စည်းတို့တွင်။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ဝသန္တ သား၊နေသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း၏။ကော်ဂုဠပိဏ္ဍံ၊ တခုသော တင်လဲစိုင်ကို လည်းကောင်း။ စတုဘာဂမတ္တံ၊ လေးဘို့ တဘို့မျှသော။သင်္ဂိ ဝါ၊ ထောပတ်ကိုလည်းကောင်း။ ကေဠ တက္ကုလ-နာဠိ ံ၊ တက္ကမ်းစားသော ဆန်ကို လည်းကောင်း။ ဌပေန္တ သား၊ ထားသော ရဟန်းအား။ ပစ္စယသန္ဓိစယော၊ ပစ္စည်းကိုဆည်းပူးခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တဒတာ၊ ထိုထက်။ ဥတ္တရိ၊ လွန်သည် ဖြစ်မူကား။ ဟောတိ၊ ဆည်းပူးခြင်း ဖြစ်၏။ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့အား။ဒုဝိဓောပိ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အယံ သန္ဓိစယော၊ ဤသန္ဓိစယသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ပရိညာတ ဘောဇနာ၊တိ၊ ဟူသည်ကား။ တိတိ ပရိညာဟိ၊ ပရိညာသုံးပါးတို့ဖြင့်။ ပရိညာတ ဘောဇနာ၊ ဝိုင်းခြား၍ သိအပ်သော ဘောဇဉ်ရှိကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ယာဝုအာဒီနံ၊ ယာဝုစသည်တို့တွင်။ ယံကိဉ္စိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ယာဝုဘာ၀ါဒိ၊ ယာဝုအဖြစ် စသည်ကို။ ပရိဇာနနံ၊ သိခြင်းသည်။ ဉာတပရိညာ၊ ဉာတပရိညာ မည်၏။ အာဟာရေ၊ အာဟာရ၌။ ပဋိကူလ သညာ ဝသေနပန၊ ပဋိကူလ သညာ၏ အစွမ်းဖြင့် ကား။ ဘောဇနသ၊ ဘောဇဉ်ကို။ ပရိဇာနနံ၊ သိခြင်းသည်။ တီရဏ ပရိညာ၊ တီရဏ ပရိညာမည်၏။ ကတ္ထစ္ဆ ကဗဠိကာရာဟာရေ၊ ပြုအပ်သော ကဗဠိကာရာဟာရ၌။ ဆန္ဒရာဂ အပကာ၊နုန ဉာဏံ၊ ဆန္ဒရာဂကို ပယ်ခြင်း၌ သိခြင်းသည်။ ပဟာန ပရိညာ.ပဟာနပရိညာမည်၏။ ဣမာဟိ တိတိ ပရိညာဟိ၊ ဤပရိညာ သုံးပါး တို့ဖြင့်။ယော၊အကြင်သူတို့သည်။ ပရိညာတ ဘောဇနာ၊ ဝိုင်းခြား၍ သိအပ်သော ဘောဇဉ်ရှိကုန်၏။ သုညတော အနိမိတ္တောစာတိ ဣဒ္ဓေ၊ ဤပါဠိ၌။အပ္ပဏိဟိတ-

ဝိမောက္ခောပိ၊ အပ္ပကိဟိတ ဝိမောက္ခကိုလည်း။ ဂဟိတောယေव၊ ယူအပ်သည် သာလျှင်တည်း။ တောနိ တိကိပိစ၊ ဤသုံးမျိုးတို့သည်လည်း။ နိဗ္ဗာနသော၊ နိဗ္ဗာန်၏သာလျှင်။ နာမာနိ၊ အမည်တို့တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ပ။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ရာဂ ဒေါသ မောဟာနံ၊ရာဂဒေါသ မောဟတို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။သုညတော၊ သုညတ မည်၏။တေဟိစ၊ ထိုရာဂ စသည်တို့မှလည်း။ ဝိမုတ္တံ၊ အထူးသဖြင့် ကင်းလွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ သုညတော ဝိမောက္ခော၊ သုညတ ဝိမောက္ခမည်၏။ တထာ၊ ထို့အတူ၊ ရာဂါဒိ နိမိတ္တာနံ၊ ရာဂ စသော အကြောင်းတို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ အနိမိတ္တံ၊ အနိမိတ္တမည်၏။ တေဟိစ၊ထိုရာဂ စသည်တို့မှလည်း။ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အနိမိတ္တော ဝိမောက္ခော၊ အနိမိတ္တ ဝိမောက္ခမည်၏။ရာဂါဒိ ပဏိဓိနံ ပန၊ ရာဂစသော ဆောင့်တခြင်းတို့၏ ကား။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ အပ္ပကိဟိတံ၊ အပ္ပကိဟိတမည်၏။ တေဟိစ၊ ထိုရာဂ စသည်တို့မှလည်း။ ဝိမုတ္တံ၊ လွတ်ပြီ။ ဣတိ၊ထို့ကြောင့်။ အပ္ပကိဟိတော-ဝိမောက္ခော၊ အပ္ပကိဟိတ ဝိမောက္ခမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဖလသမာပတ္တိဝသေန၊ ဖလသမာပတ်၏ အစွမ်းဖြင့်။တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။အာရမ္မဏံ-ကတ္ဝာ၊ အာရုံပြု၍။ ဝိဟရန္တာနံ၊ နေကုန်သော။ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့အား။ တိဝိမော၊ သုံးပါးအပြားရှိသော။ အယံ ဝိမောက္ခော၊ ဤဝိမောက္ခသည်။ ဂေါ-စရော၊ကျက်စားရာမည်၏။ ဂတိ တေသံ ဒုရန္နယာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယထာ-နာမ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ အာကာသေန၊ ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်။ ဂတာနံ၊ ပျံသွားကုန်သော။ သကုဏာနံ၊ ငှက်တို့၏။ ပဒနိက္ခေပဿ၊ ခြေချရာကို။ အဒဿနေန၊ မမြင်သဖြင့်။ ဂတိ၊ သွားရာကို။ ဒုရန္နယာ၊ သိနိုင်ခဲ၏။ ဇာနိတုံ၊ သိခြင်းငှါ။ နသက္ကာယထာ၊ မတတ်နိုင်သကဲ့သို့။ ဧवမေव၊ ဤအတူလျှင်။ ယေသံ၊ အကြင်ရဟန္တာတို့အား။ ဒုဝိမော၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော။ အယံ သန္ဓိ-စယော၊ ဤသန္ဓိစယသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣမာဟိစ တီဟိ ပရိညာဟိ၊ ဤပရိညာ သုံးပါးတို့ဖြင့်လည်း။ ပရိညာတ ဘောဇနာ၊ ပရိညာတ ဘောဇဉ် ရှိကုန်၏။ ယေသဉ္စ၊ အကြင်ရဟန္တာတို့အားလည်း။ဝုတ္တပ္ပကာရော၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အပြား ရှိသော။ အယံဝိမောက္ခော၊ ဤဝိမောက္ခသည်။ ဂေါစရော၊ ကျက်စားရာမည် ၏။ တေသံ၊ထိုရဟန္တာတို့အား။ တယော ဘဝါစ၊ ကုံသုံးပါးတို့လည်းကောင်း။ စတသော ယောနိယောစ၊ ယောနိလေးပါးတို့လည်းကောင်း။ ပဉ္စဂတိယောစ၊ ဂတိငါးပါးတို့ လည်းကောင်း။ သတ္တဝိညာဏဋ္ဌိတိယောစ၊ ခုနစ်ပါးသော ဝိညာဏဋ္ဌိတိတို့ လည်းကောင်း။ နဝသတ္တာဝါသာစ၊ ကိုးပါးသောသတ္တဝါသ တို့လည်းကောင်း။ ဣတိ ဣမေသု ပဉ္စသု ကောဋ္ဌာသေသု၊ ဤငါးပါးသော အစုတို့တွင်။ ဣမိနာနာမ၊ ဤမည်သောအတို့မှ။ ဂတာ၊ လားရာ၏။ ဣတိ၊ ဆို။

ဂမနသာ၊ လားရာအရပ်၏။ အပညာယနံတောဝ၊ မထင်ခြင်းကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့၏။ ဂတိ၊ လားရာသည်။ ဒုရန္နယာ၊ သိနိုင်ခဲ၏။ ပညာပေတုံ၊ သိခြင်းငှါ။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။ ဒေသနာ-ဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ-ဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ-ပရိသမာပနံ၊ ခုနစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟန္တဝင်္ဂ သုံးခုမြောက် ဖြစ်သော ဗေလဋ္ဌသီသတ္ထေရဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

တတိယံ၊ သော။ ဗေလဋ္ဌသီသတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ တည်း။

၇-အရဟန္တဝဂ်၊ ၄-အနုရုဒ္ဓတ္ထေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ.... ဗေလဋ္ဌသီသတ္ထေရ ဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ၌ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ယဿာသဝါတိ စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ယဿာသဝါတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သဝါ စသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန် ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရံ၊ အနုရုဒ္ဓါ မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားဘင့်စွ။ ကေသွိ ဒိဝသေ၊ တခုသောနေ့၌။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဇိဏ္ဏစီဝရော၊ ဆွေးမြည့်သော သင်္ကန်းရှိ၍။ သင်္ကာရ-ကူဋေ၊ ဒီသု၊ တံမြက်ချေးစု စသည်တို့၌။ စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ပရိယေသတိ၊ ရှာမှီး၏။ တဿ၊ ထိုမထေရ်၏။ ဣတော၊ ဤဘဝမှ။ တတိယေ အတ္တဘာဝေ၊ သုံးခုမြောက်သော ကိုယ်အဖြစ်၌။ ပုရာဏ ဒုတိယိကာ၊ မယားဟောင်း ဖြစ်ဘူးသော မိန်းမသည်။ တာဝတိံသ ဘဝနေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဇာလိနီနာမ၊ ဇလိနီ အမည်ရှိသော။ ဒေဝဓီတာ၊ နတ်သွေးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုနတ်သွေးသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ စောဠကာနိ၊ ပုဆိုးတို့ကို။ ပရိယေသမာနံ၊ ရှာသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ တေရသ ဟတ္ထာယတနာနိ၊ တဆယ့်သုံးတောင် အလျားရှိကုန်သော။ စတုဟတ္ထ ဝိတ္ထတာနိ၊ အနံလေးတောင် ရှိကုန်သော။ တိဏိ ဒိဗ္ဗဒုဿာနိ၊ သုံးထည်ကုန်သော နတ်၏ ပုဆိုးတို့ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ အဟံ၊ ဂါသည်။ ဣမာနိ၊ ဤနတ်၏ပုဆိုးတို့ကို။ ဣမိနာ နိဟာရေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ သစေဒဿာမိ၊ အကယ်၍ လှူသည်ဖြစ်အုံ့။ ထေရောပိ၊ မထေရ်သည်လည်း။ နဂဏ္ဍိဿတိ၊ မယူလတ္တံ့။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ စောဠကာနိ၊ ပုဆိုးတို့ကို။ ပရိယေသမာနဿ၊

ရှာသော။ တဿ၊ ထိုအနုရုဒ္ဓါ၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ဧကသ္မိံ သက်ာရကူရေ၊ တခုသော တံမြက်ချေးစုဌ်။ ဒေသံ၊ ထိုပုဆိုးတို့၏။ ဒသန္တမတ္တမေဝ၊အမြှီတ်စွန်းမျှ ကိုလျှင်။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ပညာယတိ၊ ထင်၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်း ဖြင့်။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တေန မဂ္ဂေန၊ ထိုခရီးဖြင့်။ စောဠကံ၊ ပုဆိုးကို။ ပရိယေသနံ၊ ရှာဖွေသောဌာ။ စရန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ ဒေသံ၊ ထိုပုဆိုးတို့၏။ ဒသန္တံ၊ အမြှီတ်အဆာကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်ဌာလျှင်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အာကာသမာနော၊ ဆွဲငင်သည်ရှိသော်။ ဝုတ္တ-ပမာဏာနိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ဒိဋ္ဌဒုဿာနိ၊ နတ်ပုဆိုး တို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဇုဒံ၊ ဤပုဆိုးသည်။ ဥတ္တရဋ္ဌပံသုကူလံ ဝတ၊ ဥတ္တရဋ္ဌပံသုကူ သက်နှံးဖြစ်သတတ်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပတ္တာမိ၊ ဖမ်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမထေရ်အား။ စိဝရ ကရဏဒိဝသေ၊ သက်နှံးချုပ်သော နေ့၌။သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ပဠုသတဘိက္ခု၊ ပရိဝါရော၊ ရဟန်းငါးရာခြံရံလျက်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ကြွ၍။နိသိဒိ၊နေတော်မူ၏။အသိတိ မဟာထေရာပိ၊ ရှစ်ကျိပ်သော မထေရ်ကြီးတို့ သည်လည်း။ တတ္ထေဝ၊ ထိုကျောင်း၌ သာလျှင်။ နိသိဒိံသု၊ နေကုန်၏။ စိဝရံ၊ သက်နှံးကို။ သိဗ္ဗေတုံ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ မဟာ-ကဿပတ္ထေရော၊ ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်သည်၊ မူလေ၊ အနိုး၌။နိသိဒိ၊ နေ၏။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည်။အဂ္ဂေ၊ သက်နှံး၏ အဖျားဌ်။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခုသံဃော၊ ရဟန်းသံဃာသည်။ သုတ္တံ ဝဠ္ဆေသိ၊ အပ်ချည် ကျစ်၏။ ✉ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ သူစိပါသကော၊ အပ်နဖူးဌ်။ အာဝုဏိ၊ အပ်ချည်တပ်၏။ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရော၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်။ ယေန ယေန၊ အကြင် အကြင် အကြောင်းဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ တံ တံ၊ ထိုထို အကြောင်းကို။ ဥပနေန္တော၊ ရွက်ဆောင်လျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာရှာဖွေ၏။

ဒေဝမိတာပိ၊ နတ်သွီးသည်လည်း။ အန္တောဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ဘောန္တာ၊ အရှင်တို့။ နော၊ ငါတို့၏။ အယျဿ၊ အရှင် ဖြစ်သော။ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရဿ၊ အနုရုဒ္ဓါ မထေရ်၏။ စိဝရံ၊ သက်နှံးကို။ ကရောန္တော၊ချုပ်သည် ရှိသော်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အသိတိ မဟာသာဝကေ ပရိဝုတော၊ ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကဖြင့် ခြံရံလျက်။ ပဠုဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ၊ ရဟန်း ငါးရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းဌ်။ နိသိဒိ၊ နေတော်မူ၏။ ယာဝုအာဒိနိပိ၊ ယာဝု စသည်တို့ကိုလည်း။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်း သို့။ ဂန္ဆထ၊ သွားကြကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဘိက္ခုံ၊ ဆွမ်းကို။ သမာဒပေတိ၊ ပြဿ်ခိုဏ်စေ၏။ ဟိ၊ သင့်စွ။ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရောပိ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန် မထေရ်

သည်လည်း။ အန္တရာဘတ္တော၊ ဆွမ်းမစား၊ မိအကြား၌။ မဟာဇမ္ဗုပေသိ၊ ဇမ္ဗု
သပြေသီးကို။ အာဟာရိ၊ ဆောင်ယူ၏။ ပဠုသတာ ဘိက္ခု၊ ငါးရာသော ရဟန်း
တို့သည်။ ပရိက္ခိဏံ၊ ကုန်အောင်။ ခါဒိဟုံ၊ စား၊ ခြင်းငှါ။ နဿတ္ထိ သု၊ မတတ်နိုင်
ကုန်။ သတ္တော၊ သိကြား၊ မင်းသည်။ စိဝရ ကရဏတ္ထာနေ၊ သက်နှုန်းချုပ်ရာအရပ်၌။
ဘူမိ၊ မြေကို။ ပရိဘဏ္ဍံ၊ ညှိညှယ်သည်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဘူမိ၊ မြေသည်။
အလတ္တက ရသ ရဠိတာဝိယ၊ ချိပ်ရည်ဖြင့် ဆိုးသကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
ဘိက္ခု၊ ဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပရိဘုတ္တာ ဝသေသာနံ၊ ဘုဉ်းပေး၍ ကြွင်းကုန်သော။
ယာဂုခဇ္ဇက ဘတ္တာနံ၊ ယာဂုခဲတွယ် ဆွမ်းတို့၏။ မဟာရာသိ၊ အစုကြီးသည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဥဒ္ဓရိတ္ဝာ ကိံ သု၊ ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်ကုန်၏။
ဣတ္ထောကာနံ ဘိက္ခု၊ နံ၊ ဤမျှလောက်ကုန်သောရဟန်းတို့အား။ ဧဝံ၊ သို့။ ဗဟုကေဟိ-
ယာဂု အာဒီဟိ၊ များစွာကုန်သော ယာဂုစသည်တို့ဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့
နည်း။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ သလ္လက္ခေတွာ၊ မှတ်၍။ ဣတ္ထကံ နာမ၊ ဤမျှဖြင့်
လျှင်။ အာဟရထ နနုနာမ၊ ဆောင်အပ်၏ မဟုတ်ကုန်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကဲ့ရဲ့
ကုန်၏။ ဥဘဝကာစ၊ အဆွေအမျိုးတို့ကို လည်းကောင်း။ ဥပဋ္ဌာကာစ၊ အလုပ်
အကျွေးတို့ကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္ထုဗ္ဗာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်။ သိယျုံ နနုနာမ၊ ဖြစ်၏
မဟုတ်ကုန်လော။ အနုရုဒ္ဓဗ္ဗော ဣတိ ရော၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။
ဥတိ ဥပဋ္ဌာကာနံ၊ အဆွေအမျိုး အလုပ်အကျွေးတို့၏။ ဗဟုဘာဝံ၊ များသည်၏
ဒုက္ခကို။ ဥပဓေတုကာမောမဟေ၊ သိစေလိုယောင်တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့
ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိံ၊ အဘယ်စကားကို။ ကထေထ၊ ဆိုကြကုန်သနည်း။
ဣတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣဒံ-
နာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားတည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ နားတော်လျှောက်လတ်သော်။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ကိံ ပန၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။
အနုရုဒ္ဓဗ္ဗော ရေန၊ အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်။ ဣဒံ၊ ဤယာဂု စသည်ကို။ ဥတိ-
ဥပဋ္ဌာကာနံ၊ ဆွေမျိုး အလုပ်အကျွေးတို့အား။ ဗဟု အာဟရာပိတံ၊ များစွာ
ဆောင်အပ်၏။ ဣတိမညထ၊ ဤသို့မှတ်ထင်ကုန်သလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်
မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ အထင်ရှိသည်မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်
လတ်သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမပုတ္တော၊ ငါ့သားဖြစ်သော။ အနုရုဒ္ဓေ၊
အနုရုဒ္ဓါသည်။ ဝေရုမ်ပံ၊ ဤသို့ ဆောင်ယူစေခြင်းကို။ နဝဒေတိ၊ မဆို။ ဟိ၊
ထိုစကားသင့်စ။ ဒိဏ္ဏာသဝေါ၊ ရဟန္တာတို့သည်။ ပစ္ဆယ ပဋိသံယုတ္တံ၊ ပစ္စည်းနှင့်
စပ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ နကဒေဿန္တိ၊ မဆိုကုန်။ အယံ ပန ပိဏ္ဍပါတော၊
ဤဆွမ်းသည်ကား။ ဒေဝတာနုဘာဝေန၊ နတ်၏အာနုဘော်ဖြင့်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။

ဤတို၊ ဤသို့။ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဌေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဤမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၉၃။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာသဝါ၊ အာသဝ လေးပါးတို့သည်။ ပရိက္ခီဏာ၊ ကုန်လေပြီ။ အာဟာရေစ၊ ဆွမ်းစသော အာဟာရ ၌လည်း။ အနိဿိတော၊ တဏှာ, ဒိဋ္ဌိအားဖြင့် မှီဝဲခြင်းမရှိ။ သုညတောစ၊ ဆိတ်လည်း ဆိတ်၏။ အနိမိတ္တောစ၊ အကြောင်းလည်းကင်း၏။ ဝိမောက္ခော၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဂေါစရော၊ အာရုံတည်း။ ။အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ သကုန္တာနံ၊ ပျံသွားကုန်သော ၄က်တို့၏။ ပဒံ၊ ခြေရာကို။ ဥတ္တံ၊ သိခြင်း၄ါ။ နသက္ကာယထာ၊ မတတ်နိုင် သကဲ့သို့။ တဿ၊ ထို ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ပဒံ၊ ကျက်စားရာ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒုရန္နယံ၊ သိခြင်း၄ါ ခဲယဉ်း၏။ ဤတို၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယဿာသဝါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား။ စတ္တာရောအာသဝါ လေးပါးသော အာသဝတို့သည်။ ပရိက္ခီဏာ၊ ကုန်ပြီ။ အာဟာရေစ နိဿိတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ အာဟာရသို့စ၊ အာဟာရ၌လည်း။ တဏှာဒိဋ္ဌိ နိဿယယောဟိ၊ တဏှာ, ဒိဋ္ဌိဟူသော မှီဝဲခြင်းတို့ဖြင့်။ အနိဿိ-တော၊ အမှီမရှိ။ ပဒံ တဿ ဒုရန္နယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဂစ္ဆန္တာနံ၊ ပျံသွားကုန်သော။ သကုဏာနံ၊ ၄က်တို့၏။ ဇုမသို့-ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ ပါဒေဟိ၊ ခြေတို့ဖြင့်။ အဂ္ဂမိတ္တာ၊ နင်း၍။ ဂတာ၊ ပျံကုန်၏။ ဇုဒံ ဌာနံ၊ ဤအရပ်ကို။ ဥရေန၊ ရင်ဖြင့်။ ပဟာရိတ္တာ၊ ထိခိုက်၍။ ဂတာ၊ ပျံသွားကုန်၏။ ဇုဒံ ဤအရပ်ကို။ သီသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ ပဂ္ဂေဟိ၊ အတောင်တို့ဖြင့်။ ပဟာရိတ္တာ၊ ခတ်၍။ ဂတာ၊ ပျံသွားကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဥတ္တံ၊ သိခြင်း၄ါ။ နသက္ကာယထာ၊ မတတ်နိုင်သကဲ့သို့။ ဝေဝေ၀၊ ဤအတူလျှင်။ ဝေရူပဿ ဘိက္ခု-နော၊ ဤသို့သော ရှိသော ရဟန်း၏။ နိရယ ပဒေန၊ ငရဲဟူသော အရပ်သို့။ ဂတော၊ လား၏။ ဇုတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ တိရစ္ဆာနယောနိ ပဒေန၊ တိရစ္ဆာန်မျိုး အရပ်သို့။ ဂတော၊ လား၏။ ဇုတိ ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း။ ဇုတိ-အာဒိနာ နယေန၊ ဤသို့ စသောနည်းဖြင့်။ ပဒံ၊ လားရာကို။ ပညာပေတုံနာမ၊ သိစေခြင်းမည်သည်။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ဇုတိ၊ ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာ-ပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဇုတိပရိသမာပနံ၊ ခုနစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော အရဟန္တဝဂ်၌ လေးခု မြောက်ဖြစ်သော အနုရုဒ္ဓထေရဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဍံ၊ မှတ်အပ်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ အနုရုဒ္ဓထေရဝတ္ထု၊ တည်း။

၂-အရဟန္တဝဂ္ဂ၊ ၅-မဟာကစ္စာယနတ္ထေရဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ....အနုရုဒ္ဓတ္ထေရ ဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ မဟာကစ္စာယနတ္ထေရ ဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်း ၄၂ ယသိန္ဒြိယာနိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ယသိန္ဒြိယာနိတိ ဧကမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယသိန္ဒြိယာနိ စသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗာရာမေ၊ပုဗ္ဗာရုံကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ မဟာကစ္စာယနတ္ထေရံ၊ ရှင်မဟာကစ္စည်း ထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိစကားသင့်စ္ဆ။ ကေသ္မိ သမယေ၊ တပါးသောအခါ၌။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသည်။ မဟာပဝါရဏာယ၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့၌။ ဗိဂါရမာတုယာ၊ ဝိသာခါ၏။ ပါသာဒသေ၊ ပြာသာဒ်၏။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။ မဟာသာဝက-ပရိဝုတော၊ သာဝကအများခြံရံလျက်။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုအခါ၌။ မဟာကစ္စာယနတ္ထေရော၊ ရှင်ကစ္စည်းမထေရ်သည်။ အဝန္တိသု၊ အဝန္တီတိုင်းတို့၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သောပန အာယသ္မာ၊ ထိုရှင်ကစ္စည်းမထေရ်သည်။ ဒုရတောပိ၊ ဝေးသော အရပ်မှလည်း။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဓမ္မသဝဏံ၊ တရားနာခြင်းကို။ ပဋ္ဌဟာတိယေဝ၊ ချီးမြှင့်သည် သာလျှင်တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ မဟာ-ထေရာ၊ မထေရ်ကြီး တို့သည်။ နိသိဒန္တာ၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ မဟာကစ္စာ-ယနတ္ထေရသ၊ ရှင်ကစ္စည်းမထေရ်၏။ အာသနံ၊ နေရာကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ နိသိဒိ သု၊ နေကုန်၏။ သတ္ထာ ဒေဝရာဇာ၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဒ္ဒိဟိ ဒေဝ-လောကေဟိ၊ နတ်ပြည်နှစ်ထပ်၌ ဖြစ်ကုန်သော။ ဒေဝ ပရိသာဟိ၊ နတ်ပရိသတ်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဒိဗ္ဗ ဂန္ဓမာလာဒီဟိ၊ နတ်၌ ဖြစ်သော နံ့သာပန်း စသည်တို့ဖြင့်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ပူဇေတွာ၊ ပူဇော်၍။ ဌိတောဝ၊ ရပ်လျက်။ မဟာကစ္စာယနတ္ထေရံ၊ ရှင်ကစ္စည်းမထေရ်ကို။ အဒိသ္မာ၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။ မမ၊ ဝါ၏။ အယျော၊ ရှင်ကစ္စည်းမထေရ်ကို။ နဒိဿတိ၊ မမြင်။ကိံ-နခေါ။ အဘယ်မှာရှိလေသနည်း။ ခေါပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ အယံ၊ ထိုမထေရ်အား။ သမေအာဂန္တွေယျ၊အကယ်၍လာမူကား၊ သာဓု၊ ကောင်းလေစ္ဆ။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ထေရောပိ၊ မထေရ်သည်လည်း။ တံခဏညေဝ၊ ထိုခဏ၌ သာလျှင်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ အာသနေ၊ နေရာ၌၊ နိသိန္န-မေဝ၊ နေလျက်လျှင်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။ သတ္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ဂေါ့ဂေသု၊ ဖမျက်တို့၌။ ဒဏ္ဍံဂဟေတ္တာ၊ မြီစာ ကိုင်ဆွဲ၍။ မေ၊ ဝါ၏။ အယျော၊ အရှင်ဘုရား

သည်။သာဓု၊ကောင်းစွ။ အာဂတောဝတ၊ ကြွလာပေစွတကား။ အဟံ၊ငါသည်။ အယျသ၊ အရှင်ဘုရား၏။ အာဂမနမေဝ၊ လာခြင်းကိုသာလျှင်။ ပစ္စာသီသာမိ၊ တောင့်တ၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုရ၏။ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်နှစ်သက်တို့ဖြင့်။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ သမ္မာဟိတ္တာ၊ သုံးသပ်၍။ ဂန္ဓမာလာဒိဟိ၊ နံ့သာပန်းစသည်တို့ဖြင့်။ ပူဇေတ္တာ၊ ပူဇော်၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္ဒံ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဥဋ္ဌာယိ"သု၊ ပြစ်တင်ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ သိကြားမင်းသည်။ မုခံ၊ သြလောကေတ္တာ၊ မျက်နှာကြည့်၍။ သတ္ထာရံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အဝသေသ မဟာသာဝကာနံ၊ ကစ္စည်းထေရ်မှ ကြွင်းကုန်သော သာဝကတို့အား။ ဝေရှမ်း ဤသို့သဘောရှိသော။ သတ္ထာရံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို။ အကရိတ္တာ၊ မပြုမူ၍။ မဟာကစ္စာယနံ၊ ရှင်မဟာကစ္စည်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဂေါ့ကေသု၊ ဖမျက်တို့၌။ ဂဟေတ္တာ၊ ဆွဲ၍။ မေ၊ ငါ၏။ အယျော၊ အရှင်ဘုရားသည်။ အာဂတောဝတ၊ ကြွလာပေခြင်းတကား။ သာဓု၊ ကောင်းပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ အဟံ၊ ငါသည်။ အယျသ၊ အရှင်ဘုရား၏။ အာဂမနမေဝ၊ လာခြင်းကိုသာလျှင်။ ပစ္စာသီသာမိ၊ တောင့်တ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ ဥဘောဟိ ဟတ္ထေဟိ၊ လက်နှစ်သက်တို့ဖြင့်။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ သမ္မာဟိတ္တာ၊ သုံးသပ်၍။ ပူဇေတ္တာ၊ ပူဇော်၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္ဒံ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌ ဌိတော၊ ရပ်လေ ဘိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ တံကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမ ပုတ္တေန၊ ငါ့သားဖြစ်သော။ မဟာကစ္စာယနေန၊ ရှင်ကစ္စည်းနှင့်။ သဒိသာ၊ တူကုန်သော။ ဇုန္ဒြိယေသု၊ စကျွစ်သော ဇုန္ဒြေတို့၌။ ဂုတ္တဒ္ဒါရာ၊ လုံခြုံသော တံခါးအိမ်ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ ဒေဝါနံပိ၊နတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မနုဿာနံပိ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း။ ပိယာယေဝ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန် သည်သာလျှင်တည်း။ ဇုတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ"၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတ္တာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဇုမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၉၄။ သာရထိနာ၊ ရထားထိန်းသည်။ သုဒန္တော၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမအပ်ကုန်ပြီးသော။ အဿာယထာ၊ မြင်းတို့ကဲ့သို့။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန္တာ ပဋိ(လ်၏။ ဇုန္ဒြယာနိ၊ ဇုန္ဒြေတို့သည်။ သမထံ၊ ငြိမ်သက် တည်ကြည်ခြင်းသို့။ ဂတာနိ၊ ရောက်ကုန်၏။ ပဟီနမာနဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော မာနရှိသော။ အနာသဝဿ၊ အာသဝေါမရှိသော။ တာဒိနော၊ ကောင်း၊ မကောင်းသော အာရုံတို့၌ မတုန်

မလှုပ်သော သဘောရှိသော။ တသ၊ထိုရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း။ ပိဟယန္တိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

▤ တသ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ ယသ သိက္ခုနော၊ အကြင်ရဟန်း၏။ ဆေကေန၊ လိမ္မာသော။ သာရထိနာ၊ ရထားထိန်းသည်။ သုဒန္တော၊ ကောင်းစွာ ဆုံးမ သွန်သင်အပ် ကုန်သော။ အသာဝိယ၊ မြင်းတို့ ကဲ့သို့။ ဆဇ္ဇန္တြိယာနိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော ဇရန္ဒြေတို့သည်။ သမထံ၊ ငြိမ်သက်ခြင်းသို့။ ဒန္တဘာဝ နိဗ္ဗိသေဝန ဘာဝံ၊ ယဉ်ကျေးသည်၏အဖြစ်, အဆိပ်မရှိသည်၏အဖြစ်သို့။ ဂတာနိ၊ ကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤကား အနက်တည်း။ တသ၊ ထိုရဟန္တာအား။ နဝ ဝိခံ-မာနံ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော မာန်ကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဌိတတ္တာ၊ တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဟီနမာနသ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောမာနရှိသော။ စတုန္နံ အာသဝါနံ၊ လေးပါးသော အာသဝတို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ အနာသဝသ၊ အာသဝေါမရှိသော။ တာဒိနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ တာဒိဘာဝ သဏ္ဌိတသ၊ တာဒိဘောဝ်တည်သော။ တထာရူပဿ၊ ထိုသို့သောဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း။ ပိဟယန္တိ၊ ချစ်မြတ်နိုးကုန်၏။ မနုဿာပိ၊ လူတို့သည်လည်း။ ဒဿနဿ၊ မြင်လိုခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အာဂမနဿ၊ ကြွလာခြင်းကို လည်းကောင်း။ ပတ္ထေန္တိ ယေဝ၊ တောင့်တကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ ဇုတိ၊ ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။ ဒေဝနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဇုတိပရိသမာပနံ၊ ခုနစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တဝင်္ဂ ဝါးခုနမြောက်ဖြစ်သော မဟာကစ္စာယနတ္ထေရ ဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဍံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဋ္ဌမံ၊ သော။ မဟာကစ္စာယနတ္ထေရဝတ္ထု၊ တည်း။

၇-အရဟတ္တဝဂ်၊ ၆-သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု

အနိသန္ဓေ....မဟာကစ္စာယနတ္ထေရ ဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထုဟု ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ပထဝိသမော-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ပထဝိသမောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သမော စသော ဤတရားဟောခြင်းကို၊ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ သာရိပုတ္တဇ္ဇေဋ္ဌံ၊သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

တိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကေသွိ ဘမယော၊ တပါးသောအခါ၌။ အာယသ္မာ-သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဝုဋ္ဌဝေသော၊ ဝါကျွတ်ပြီးသော်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ ပတ္တမိတုကာမော၊ သွားလိုသည် ဖြစ်၍။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားကို။ အာပုစ္ဆိတွာ၊ ပန်၍။ ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိခိုး၍။ အတ္တနော ပရိဝါရေန၊ မိမိအခြံအရံနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ အညေပိ၊ တပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူ ဘိက္ခူ၊ များစွာသော ရဟန်းတို့သည်။ ထေရံ၊ မထေရ်သို့။ အနုဂစ္ဆိ ံ သု၊ အစဉ်လိုက်ကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ နာမဂေါတ္တဝေသေန၊ အမည်အမျိုး၏အစွမ်းဖြင့်။ ပညာယ-မာနေ၊ ထင်ရှားကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ နာမဂေါတ္တဝေသေန၊ အမည်အမျိုး၏အစွမ်းဖြင့်။ ကထေတွာ၊ ပြောဆို၍။ နိဝတ္တာပေသိ၊ ပြန်သွားစေ၏။ အည-တရော၊ အမှတ်မရှိသော။ နာမ ဂေါတ္တ ဝသေန၊ အမည် အမျိုး၏ အစွမ်းဖြင့်။ အပါကဋ္ဌော၊ မထင်ရှားသော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟော-ဝတ၊ အံ့ဘွယ်ရှိလတ္တံ့။ မံ ပိ ဝါ ကိုလည်း။ နာမဂေါတ္တဝေသေန၊ အမည်အမျိုး၏ အစွမ်းဖြင့်။ ပဋ္ဌဏ္ဍာ ခန္ဓာ၊ ချီးမြှင့်လျက်။ ကထေတွာ၊ ပြောဆို၍။ နိဝတ္တာပေယ္ယ၊ ပြန်စေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ထေရော၊ မ ထေရ်သည်။ မဟာဘိက္ခု၊ သံဃာ၊ ရဟန်းသံဃာ အများ၏။ အန္တရေ၊ အတွင်း၌။ တံ၊ ထိုအခြင်းအရာကို။ နသလ္လက္ခေသိ၊ မမှတ်မိ။ သော၊ ထို မထင်ရှားသော ရဟန်းသည်။ အညေ ဘိက္ခူ၊ ဝိယ၊ တပါး ရဟန်းတို့ ကဲ့သို့။ မံ၊ ငါ့ကို။ နပဋ္ဌာတိ၊ မချီးမြှင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့ အောက်မေ့၏။ ထေရေ၊ မထေရ်၌၊ အာဃာတံ၊ ရန်ငြိုးကို။ ဗန္ဓိ၊ ဖွဲ့၏။ ထေရသာပိ၊ မထေရ်၏လည်း။ သံဃာဒိုကခဏ္ဍော၊ ဒုကုဋ်စွန်းသည်။ တသ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ဖုသိ၊ ထိ၏။ ဘေနာပိ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း။ အာဃာတံ၊ ရန်ငြိုးကို။ ဗန္ဓိယေဝ၊ ဖွဲ့သည်သာလျှင်တည်း။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဝိဟာရူပစာရံ၊ ကျောင်း၏ ဥပစာရကို။ အတိက္ကန္တော၊ လွန်သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ ဥ တွာ၊ ဤသို့သိ၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ အာယသ္မာ-သာရိပုတ္တော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ အဋ္ဌသာ၀-ကော၊ အဋ္ဌသာ၀ကသည်။ အမှိတိ၊ ဖြစ်၏ဟု၍။ ကတ္ကာသက္ခလိ ံ ဘိန္ဒန္တော၊ ဝိယ၊ နားကွဲအံ့သကဲ့သို့ ကဲ့ရဲ့အပ်သော စကားရှိ၏။ ပဟရိတွာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ အခမာ-ပေတွာ၀၊ သည်းမခံ စေတဲလျှင်။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ ပတ္တန္တော၊ ဖဲသွား၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ပတ္ထေသာပေသိ၊ ခေါ်စေ၏။

တတ္ထ ံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရော စ၊ ရှင်မောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည် လည်းကောင်း။ အာနန္ဒတ္ထေရော စ၊ အာနန္ဒာ မထေရ်သည် လည်း

ကောင်း။ စိန္တေသုံ၊ ကြီကုန်၏။ အမှာကံ၊ငါတို့၏။အဂ္ဂသာဝက ဇေဋ္ဌတာတရာ၊ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်၍ နောင်တော်ကြီးဖြစ်သော သာရိပုတ္တရာသည်။ နော၊ ငါတို့ ၏။ သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်လျက်။ ဗုမသ ဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန်း၏။ အပဟဋ္ဌဘာဝံ၊ ပုတ်ခတ်သည်၏အဖြစ်ကို။ နု ဇာနာတိ၊ မသိတကား။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ သီဟနာဒံ၊ ရဲရင့်သော စကားကို။ နဒါပေတုကာမော၊ ဆိုစေလိုသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဗုတိ၊ ထိုကြောင့်။ ပရိသံ၊ ပရိသတ်ကို။ သန္ဓိပါတာပေဿာမ၊ စည်းဝေးစေကုန်အံ့။ ဗုတိ၊ ဤသို့ကြီကုန်၏။ တေ၊ ထိုမောဂ္ဂလာန်, အာနန္ဒာတို့သည်။ ကုဋ္ဌကဟတ္ထာ၊ သံကောက်လက်စွဲကုန်လျက်။ ပရိဝေဏ ဒ္ဒါရာနိ၊ ပရိဝုဏ်တံခါး တို့ကို။ ဝိဝရိတ္ဝာ၊ ဖွင့်၍။ အာယသ္မန္တော၊ အရှင်တို့။ အတိတ္တမယ၊ ထွက်ကြကုန်လော့၊အာယသ္မန္တော.အရှင်တို့။ အတိတ္တမယ၊ ထွက်ကြကုန်လော့။ ဗုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏။ သုမ္ဘုခါ၊ မျက်မှောက်၌။ သီဟနာဒံ၊ မကြောက်မရွံ့သော စကားကို။ နဒိဿတိ၊ ဆိုလတ္တံ့။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ မဟာဘိက္ခုသံဃံ၊ မှားစွာသော ရဟန်းသံဃာကို။ သန္ဓိပါတေသုံ၊ စည်းဝေးစေကုန်၏။ ထေရောပိ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်း။ အာဂန္ဒာ၊ လာ၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသာရိပုတ္တရာကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကို။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နု ပဟတ္ဌော၊ မပုတ်ခတ်ရပါ။ ဗုတိ၊ ဤသို့။ အဝတ္ဝာ၊ မလျှောက်မူ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂုဏကထံ၊ ကျေးဇူးစကားကို။ ကထေန္တော၊ ဆိုလျက်၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ယသ၊အကြင်ရဟန်း၏။ ကာယေ၊ ကိုယ်၌။ ကာယဂတာသတိ၊ ကာယဂတာသတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အနုပဋ္ဌိတာ၊ မအောက်မေ့အပ်သည်။ အသ နုန၊ ဖြစ်လေရာ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဗုမ ဤသာသနာ၌။အည့ဝတရံ၊အမှတ်မရှိသော။ ပြဟ္ဓစာရီ၊ မြတ်သော အကျင့်ရှိသောသူကို။ အာသဇ္ဇ၊ ထိခိုက်ပြစ်မှား၍။ အပ္ပဋိနိဿဇ္ဇ၊ မဆင်ခြင်မအောက်မေ့ဘဲ၊ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ ပတ္တမေယ္ယ၊ ဖဲလေရာ၏။ ဗုတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့လျှောက်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သေယ္ယထာပိ၊ ဥပမာ မည်သည်ကား။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ သုစိ ဝိ၊ သန့်ရှင်းသော ဝတ္ထုကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ချကုန်၏။ အသုစိ ဝိ၊ မစင်ကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ချပစ်ကုန်၏။ ဗုတိအာဒိနာ နယေန၊ ဤသို့စသော နည်းဖြင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပထဝိ သမစိတ္တတဋ္ဌ၊ မြေနှင့်တူစွာ စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။အာပေါ တေဇော ဝါယော ရဇောဟရဏ-စက္ကာလကုမာရက ဥသဘာဆိန္န ဝိသာဏ သမစိတ္တတဋ္ဌ၊ ရေနှင့်တူစွာ စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်, မီးနှင့်တူစွာ စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်,လေနှင့်တူစွာ စိတ်ရှိသည်၏

အဖြစ်, ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းနှင့်တူစွာ စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်, ဒွန်းစက္ကားသတ္တိသား နှင့်တူစွာ စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်, ဦးချိုကျိုးသော နွားလားဥသဘနှင့်တူစွာ စိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။ အဟိကုဏပါဒိဟိုဝိယ၊ အစွယ် ကျွတ်သော မြွေပွေး, မြွေဟောက်,အကောင်ပုပ် စသည်တို့ကဲ့သို့။ အတ္တနော၊ ၏။ ကာယေန၊ ဖြင့်။ အန္ဓိယနဋ္ဌ၊ ငြိုးငွေ့သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း။မေဒ ကသာလိကာဝိယ၊ အသီးထည့်သော ခွက်ကဲ့သို့။အတ္တနော ကာယပရိဟရဏဋ္ဌ၊ မိမိကိုယ်ကို ဆောင်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ပကာသေသိ၊ ပြု၏။ ဧကမာဟိစ ပန နဝဟိ ဥပမာဟိ၊ ဤကိုးပါးသော ဥပမာတို့ဖြင့်။ ထေရေ၊ မထေရ်သည်၊ အတ္တနော ဂုဏေ၊ မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ကထေန္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ နဝသုပိ ဌာနေသု၊ ကိုးပါးသော အရာတို့၌လည်း၊ ဥဒက ပရိယန္တံ၊ ရေအဆုံး ရှိသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ မဟာပထဝိ၊မြေကြီးသည်။ကမ္ဘိ၊ တုန်လှုပ်၏။ရေဇောဟရဏ စက္ကာလ ကုမာရက-မေဒ ကသာလိဒကာ ပမံ၊ ခြေသုတ်ကြိုးဝန်းဥပမာ, ဒွန်းစက္ကား သတ္တိသား ဥပမာ, အသီးထည့်သောခွက် ဥပမာကိုကား။ အာဟရဏ ကာလေ၊ ဆောင်၍ ဆိုသော အခါ၌။ ပုထုဇ္ဇနာ ဘိက္ခူ။ ပုထုဇဉ် ရဟန်းတို့သည်။ အဿုနိ၊ မျက်ရည်တို့ကို။ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်စေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိုံသု၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ ဒီဃာသဝါနံ၊ ရဟန္တာတို့အား။ ဓမ္မသံဝေဂေါ၊ တရားသဖြင့် ထိတ်လန့်ခြင်းသည်။ဥဒပါဒိ၊ ထင်စွာဖြစ်၏။

ထေရေ၊ မထေရ်သည်။အတ္တနောဂုဏံ၊မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ကထေန္တေယေဝ၊ ဆိုစဉ်လျှင်။ အန္ဓာစိက္ခဏကသာ ဘိက္ခုနော၊ စွပ်စွဲ ကဲ့ရဲ့သော ရဟန်း၏။ သကလသရီရေ၊ အလုံးစုံသော ကိုယ်၌။ ခုဒ္ဒေ၊ ပူလောင်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ တာဝဒေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌။ ပတိတ္တာ၊ ဝပ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အန္ဓာစိက္ခဏ-ဒေါသံ၊ မဟုတ်မလျားသောအားဖြင့် စွပ်စွဲမိသော အပြစ်ကို။ ပကာသေတ္တာ၊ ထင်စွာပြု၍။ အစ္ဆယံ၊ အပြစ်ကို။ ဒေသေသိ၊ ကြား၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်၊ ထေရံ၊ မထေရ်ကို၊ အာမန္တေတ္တာ၊ ခေါ်၍။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဧကမသ-မောဃပုရိသဿ၊ ဤမဂ်ဖိုလ်မှ အချည်းနှီး ဖြစ်သော ယောကျ်ားအား။ ခမ၊ သည်းခံပါလော့။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။အဿ၊ ထိုမောဃပုရိသ၏။ မုဒ္ဓါ၊ ဦးခေါင်းသည်။ သတ္တဓာ၊ ခုနစ်စိတ်။ နဖလတိ၊ မကွဲမီ။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက် ကာလမတိုင်မီ သည်းခံလော့။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်၏။ထေရော၊မထေရ်သည်၊ ဥတ္တုဠိကံ၊ ဆောင့်ကြောင့်။ နိသီဒိတ္တာ၊ ထိုင်၍။ အဠုလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယ္ဟ၊ ချီ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာယသ္မတော၊ အသက်ရှည်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ခမာမိ၊ သည်းခံ၏။ အာယသ္မာ၊ အသက်

ရှည်သော ရဟန်းသည်။ မယ်၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒေါသော၊ ပြစ်မှားခြင်းသည်။ သစေအတ္တိ၊ အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အုံ့။ ဝေ်သတိ၊ ဤသို့ ရှိခဲ့သော်။ မေ၊ ငါ၏။ ဒေါသံ၊ အပြစ်ကို။ ခမတု၊ သည်းခံစေချင်၏။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကထယိ သု၊ ဆိုကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အနောပမ ဂုဏ်၊ ဥပမာမရှိသော ကျေးဇူးရှိသော။ ဝေရူပဿနာမ၊ ဤသို့ သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ ထေရဿ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ ကတံ၊ ပြုတော်မူခြင်းကို။ ပဿထ၊ ရှုကုန်လော့။ မုဿာ ဝါ ဒေန၊ မဟုတ် မမှန်သော စကားဖြင့်။ အဿ ဘိက္ခုစ ကဿ ဘိက္ခုနော၊ စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့သော ရဟန်း၏။ ဥပရိ၊ အထက်၌။ အပ္ပမတ္တကမ္ပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း ဖြစ်သော။ ကောပံ ဝါ၊ အမျက်ကိုရင်း။ ဒေါသံ ဝါ၊ အပြစ်ကိုရင်း။ အကတ္တာ၊ မပြုမူ၍။ သယမေဝ၊ မိမိ အလိုလို ကျင်။ ဥက္ကုဋိကံ၊ ဆောင့်ကြောင့်။ နိသိဒိတ္တာ၊ နေထိုင်၍။ အဠ္ဆလိ ၊ လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂယ္ह၊ ချီ၍။ ခမာပေတိ၊ သည်းခံစေ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တံကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိ ၊ အဘယ်စကားကို။ ကထေထ၊ ပြောဟောကုန်သနည်း။ ဇုတိပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့ မေး၍။ ဘဒန္တ၊ အရှင်ဘုရား။ ဇုဒံနာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားပါတည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သာရိပုတ္တ သဒ်ဒါသာနံ၊ သာရိပုတ္တရာနှင့် တူကုန်သော သူတို့အား။ ကောပံ ဝါ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဒေါသံ ဝါ၊ ပြစ်မှားခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဥပ္ပါဒေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ နဲ့ သတ္ထာ၊ မတတ်ကောင်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သာရိပုတ္တသ၊ သာရိပုတ္တရာ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ မဟာပထဝီ သဒ်ဒိသံ၊ မြေကြီးနှင့် တူ၏။ ဇုန္ဒခီလ သဒ်ဒိသံ၊ တံခါးခုံနှင့် တူ၏။ ပဿန္ဒ ဥဒက ရဟဒသဒ်ဒိသဉ္စ၊ ကြည်သော ရေရှိသော အိုင်နှင့် လည်းတူ၏။ ဇုတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတ္တာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုသော ဘုရားသည်။ ဇုမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၉၅။ ယော ဒိဏာသဝေါ၊ အကြင် ရဟန္တာသည်။ တာဒိ၊ လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့ဖြင့် မတုန်မလှုပ် ပကတိ သဘောရှိသည်။ သုဒ္ဓတော၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ နောဝိရုဇ္ဈတိ၊ အမျက်ဒေါသဖြင့် မဆန့်ကျင်။ ပထဝိသမောစ၊ မြေကြီးနှင့်လည်း တူ၏။ ဇုန္ဒခီလုပမောစ၊ မြို့တံခါး၌ စိုက်ထား အပ်သော တံခါးတိုင်နှင့်လည်း တူ၏။ အပေတ ကဒ္ဒမော၊ ကင်းသော ညွန်ရှိသော။ ရဟဒေါ၊ ရေအိုင်သည်။ ပဿန္နော ဒကော၊ ကြည်သော ရေရှိသည်။ ဟောတိ ဇုဝ၊ ကဲ့သို့။ အပေတ ကဒ္ဒမော၊ ကင်းသော ရာဂဟူသော ညွန်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ပဿန္နော၊ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဒိနော၊ မတုန် မလှုပ်သော

သဘောရှိသော။ ဝေရှုပသ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော ရဟန္တာအား။ သံသာရာ၊ သုဂတိ,ဒုဂ္ဂတိတို့၌ ကျင်လည်ခြင်းတို့သည်။ နဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

တဿ၊ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနုက်ကား။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယထာ၊ ဥပမာမည်သည်ကား။ ပထဝိယံ၊ မြေ၌။ သုစိနိပိ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဂန္ဓမာလာဒိနိပိ၊ နံ့သာပန်းစသည်တို့ကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ချထားကုန်၏။ အသုစိနိ၊ မသန့်မစင်ကုန်သော။ မုတ္တကရီသာဒိနိပိ၊ ကျင်ငယ်, ကျင်ကြီးစသည်တို့ကိုလည်း။ နိက္ခိပန္တိ၊ ချထားစွန့်ပစ်ကုန်၏။ ယထာနာမ၊ ဥပမာ မည်သည်ကား။ နဂရဒ္ဒါရေ၊ ပြည်တံခါး၌။ နိခါတံ ဗုန္ဒမိလံ၊ စိုက်ထား အပ်သော တံခါးခုံကို။ ဒါရကာဒယော၊သူငယ်စသော လူတို့သည်။ ဩမုတ္တေန္တိပိ၊ ကျင်ငယ်မူလည်း စွန့်ကုန်၏။ ဥိဟဒန္တိပိ၊ မစင်မူလည်း ပစ်ကုန်, စွန့်ကုန်၏။ အပရေပန၊ တာဝါးသူတို့သည်ကား။ တံ၊ ထိုမြေ စသော အရပ်ကို။ ဂန္ဓမာလာဒီဟိ၊ နံ့သာပန်း စသည်တို့ဖြင့်။ သက္ကရောန္တိ၊ အရိအသေ ပြုကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌။ ပထဝိယာစ၊ မြေ၏လည်းကောင်း။ ဗုန္ဒမိလသဿစ၊ တံခါးခုံ၏ လည်းကောင်း။ အနုရောဓော၊ဆန့်ကျင်ခြင်းသည်။ နေဝ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊မဖြစ်။ ဝိရောဓော၊ ဖေါက်ပြန်ခြင်းသည်။ နဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဖြစ်။ ဝေမေဝ၊ဤအတူလျှင်။ ယွာယံ-ယောအယံ ဒိဏာ-သဝေါ ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန္တာဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ အဋ္ဌဟိ လောကဓမ္မေဟိ၊ ရှစ်ပါးသော လောကဓံတို့ဖြင့်။ အကမ္ပိယ ဘာဝေန၊ တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ တာဒိ၊ တာဒိမည်၏။ ဝတာနံ၊ အကျင့်တို့၏။ သုန္ဒရတာယ၊ ကောင်းသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်, သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသောအကျင့်ရှိ၏။ သော၊ ထိုရဟန္တာသည်။ ဇုမေ၊ ဤသူတို့သည်,မံ၊ ငါ့ကို။စတူဟိ ပစ္စယေဟိ၊ပစ္စည်းလေးပါး တို့ဖြင့်။ သက္ကရောန္တိ၊ ရိုသေစွာပြုကုန်၏။ ဇုမေပန၊ ဤသူတို့ကား။မံ၊ ငါ့ကို။နသက္ကရောန္တိ၊ ရိုသေစွာမပြုကုန်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ သက္ကာရဠု၊ အရိအသေပြုခြင်းကိုလည်းကောင်း။ အသက္ကာရဠု၊ အရိအသေမပြုခြင်းကို လည်းကောင်း။ ကရောန္တေသု၊ ပြုသောသူတို့၌။ နေဝ အနုရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ အကရောန္တေသု၊ မပြုကုန်သော သူတို့၌။ နောဝိရုဇ္ဈတိ၊ မဆန့်ကျင်။ အထခေါ၊ စင်စစ်သဖြင့်။ ပထဝိသမောစ၊ မြေနှင့်တူသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗုန္ဒမိလုပမောဝေစ၊ တံခါးခုံနှင့် တူသည်သာလျှင်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အပဂတ ကဒ္ဒမော၊ ကင်းသော ညွန်ရှိသော။ ရဟဒေါ၊ ရေအိုင်သည်။ ပသန္နောဒကော၊ ကြည်သောရေရှိသည်။ ဟောတိ ယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ အပဂတ ကိလေသတာယ၊ ကင်းသော ကိလေသာဖြင့် ငြိမ်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ရာဂ ကဒ္ဒမာဒီဟိ၊ ရာဂညွန်စသည်တို့ဖြင့်။ အကဒ္ဒမော၊ ညွန်မရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိပ္ပသန္နောဝ၊ အလွန်ကြည်လင်သည်

သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဒိနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝေရုပဿ၊ ဤဆိုသတောရှိသော။ တဿပန၊ ထိုရဟန္တာအား၊ကား။ သုဂတိ ဒုဂ္ဂတိ သံသရဏ-ဝသေန၊ သုဂတိ, ဒုဂ္ဂတိ ဟူသော သံသရာ၏ အစွမ်းဖြင့်။ သံသရာနာမ၊ ကျင်လည်ခြင်း ဖြစ်ခြင်းတို့သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဧတိ၊ ဤကား ဂါထာ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ နဝတိကွေ့သဟဿာနိ၊ ကိုးထောင်သော ရဟန်းတို့သည်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါတိ၊ ပဋိသम्भिဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဧတိပရိသမာပနံ၊ ခုနှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟန္တဝဂ်၌ ခြောက်ခုမြောက် ဖြစ်သော သာရိပုတ္တာထေရဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ သာရိပုတ္တာထေရ ဝတ္ထု၊ တည်း။

၇–အရဟန္တဝဂ်၊ ၇–ကောသမ္ဗိဝါသီ တိဿထေရ သာမဏေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ.....သာရိပုတ္တာထေရဝတ္ထုတွင် ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ ကောသမ္ဗိဝါသီ တိဿထေရဝတ္ထုတွင် ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ သန္တန္တသ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

သန္တံတဿ မနံ ဟောတိတိ ဧကမ် ဓမ္မဒေသနံ၊ ဟောတိ စသော ဤတရား ဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန် ကျောင်းတွင်၊ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ တိဿတ္ထေရဿ၊ တိဿမထေရ်၏၊ သာမဏေရံ၊သာမဏေကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ ကောသမ္ဗိဝါသီ၊ ကောသမ္ဗီပြည်တွင် နေသော။ ဧကော ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသားတယောက်သည်။ သတ္ထုသာသနေ၊ ဘုရားသာသနာ၌။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ လဒ္ဓူပသမ္ပဒေါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ရပြီးသည် ရှိသော်။ ကောသမ္ဗိ ဝါသီ တိဿတ္ထေရောတိ၊ ကောသမ္ဗီနေ တိဿထေရ ဟူ၍။ ပညာယိ၊ ကျော်စောထင်ရှား၏။ ကောသမ္ဗိယံ၊ ကောသမ္ဗီပြည်၌။ ဝုဋ္ဌဝဿော၊ ဝါကျွတ်ပြီးသော။ တဿ၊ထိုမထေရ်၏။ဥပဇ္ဈာကော၊ အလုပ်အကျွေး ဒါယကာသည်။ တိစီဝရဿ ဝ၊သင်္ကန်းသုံးထည်ကိုရင်း။ သပ္ပိဖါဏိတဿ၊ ထောပတ်,တင်လဲကိုရင်း။ အာဟရိတ္တာ၊ ဆောင်၍။ပါဒမူလေ၊ခြေရင်း၌။ ဌပေသိ၊ထား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအလုပ်အကျွေးကို။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ ဧဒံ၊ ဤသည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဧတိ၊ ဤဆိုဆိုလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရား တို့ကို။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝဿံ၊ ဝါကို။ ဝါသိတာနနု၊ ဆိုစေအပ်သည် မဟုတ်လော။

အမှာကဋ္ဌ၊ ငါတို့၏လည်း။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းဌာ။ ဝုဋ္ဌဝ သောနန္ဒ၊ ဝါကျွတ်ကုန်၏ မဟုတ်လော။ ဧကမံ လာဘံ၊ ဤလာဘ်ကို။ လဘန္တိ၊ ရကိုက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဂဏ္ဍယ၊ ခံယူကုန်လော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ ဟောတု၊ ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ၊ မယှံ၊ ငါ့အား။ ဧမိနာ၊ ဤထောပတ်စသည်ဖြင့်။ နိ အတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ၊ မမ သန္တိကေ၊ ငါ့အထံ၌။ ကဋ္ဌိယကာရကော၊ ကဋ္ဌိယကာရကဖြစ်သော။ သာမဏေရောပိ၊ သာမဏေသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကဋ္ဌိယ ကာရကော၊ ကဋ္ဌိယကာရကသည်။ သစေ နတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိသည်ဖြစ်အံ့။ မမ ပုတ္တော၊ ကျွန်ုပ်သားသည်။ အယျသ၊ အရှင်ဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အမိ ဝါသေသိ၊ သည်းခံ၏။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ သတ္တာဝသိကံ၊ ခုနစ်နှစ်ရှိသော။ အတ္တနော ပုတ္တံ၊ မိမိသားကို။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ နေတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ ဧကမံ၊ ဤသတ္တိသားကို။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရဟန်းပြုပါကုန်လော့။ ဧတိ အဒါသိ၊ ဤသို့အပ်နှင်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အဿ၊ ထိုသူငယ်၏။ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ တေမေတ္ဝာ၊ ရေဆွတ်၍။ တစပဋ္ဌက ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ တစပဋ္ဌက ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြု၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ ခုရဂ္ဂေ ဃေ ဝ၊ ဆံရိတ်သော အဆုံး၌လျှင်။ သဟ ပဋိသန္ဓိ ဒါဟိ၊ ပဋိသန္ဓိ ဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ပဗ္ဗာဇေတ္ဝာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အနုမာသံ၊ ထပ်ခွဲပတ်လုံး။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌။ ဝသိတ္ဝာ၊ နေပြီး၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ပဿိဿာမိတိ၊ ဖူးမြင်အံ့ဟူ၍။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ ဘဏ္ဍကံ၊ ပရိက္ခရာကို။ ဂါဟာပေတ္ဝာ၊ ယူစေ၍။ ဂန္တ္ဝါ၊ သွားလတ်သော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ကေ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းတခုသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်၏။ သေနာသနံ၊ အိပ်ရာနေရာကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ပဋိဇဂ္ဂိ၊ သုတ်သင်၏။ တံ၊ ထိုနေရာကို။ တဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။ ပဋိဇဂ္ဂန္တော ဃေ ဝ၊ သုတ်သင်စဉ်လျှင်။ ဝိကာလော၊ နေဝင်မိုးချုပ်ခြင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ နေရာကို။ ပဋိဇဂ္ဂိတုံ၊ သုတ်သင်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဥပဇ္ဈာန ဝေလာယံ၊ ညီမူအံ့သောအခါ၌။ အာဂန္တ္ဝာ၊ လာ၍။ နိသိန္နံ၊ နေသော။ နံ၊ ထိုသာမဏေကို။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ပုစ္ဆိ၊ ဟေး၏။

သာမဏေရ၊သာမဏေ။ တေ၊ သင်အား။ အတ္တနော ဝသနဋ္ဌာနံ၊မိမိနေရာ အရပ်
ကို။ ပဋိဇဂ္ဂိတံ၊ သုတ်သင်ပြီးလော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
ပဋိဇဂ္ဂိတုံ၊ သုတ်သင်ခြင်းငှါ။ ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ နာလတ္ထုံ၊ မရအပ်။ ဣတိ၊
ဤသို့လျှောက်၏။ ဧတနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ မမ၊ ဝါ၏။ ဝသနဋ္ဌာနေယေဝ၊
နေရာအရပ်၌သာလျှင်။ ဝသ၊ နေလော့။ အာဂန္တုကဋ္ဌာနေ၊ ည့်သည် အရာ၌
တေ၊သင်အား။ဧဟိ၊ အပ၌။ ဝသိတုံ၊နေခြင်းငှါ။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့
တံ၊ ထိုနေရာကို။ ဂဟေတ္ဝာဝ၊ ယူ၍လျှင်။ သေနာသနံ၊ ကျောင်းသို့။ ပါ၀ိသိ၊
ဝင်၏။ ထေရောပန၊မထေရ်သည်ကား။ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်ဖြစ်၏။နိဋ္ဌနမဂ္ဂေါ၀၊
လျှောင်းကာမျှဖြင့်လျှင်။နိဒ္ဒံ၊အိပ်ပျော်ခြင်းသို့။ သြက္ကမိ၊ရောက်၏။ သာမဏေရော၊
သာမဏေသည်။ စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ အဇ္ဇ၊ယနေ့။ မေ၊ဝါ၏။ ဥပဇ္ဈာယေန၊ဥပဇ္ဈာယ်
နှင့်။သဒ္ဓိံ၊တကွ။ တယော ဒိ၀သာ၊ သုံးရက်တို့ဝတ်လုံး။ ကေသေနာသနေ၊တမိုး
တရံတည်းသော ကျောင်း၌။ ဝသန္တသ၊ နေလျက်။ နိပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ အိပ်၍။ သစေ-
နိဒ္ဒါယိဿာမိ၊ အကယ်၍ နိုးသည်ဖြစ်အံ့။ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သဟသေယ္ယံ၊
သဟသေယျ အာပတ်သို့။ အာပဇ္ဇေယ္ယ၊ရောက်ခဲ့ရာ၏။ ဣတိ၊ဤသို့ကြံ၏။နိသိန္န-
ကောဝ၊ ထိုင်လျက်သာလျှင်။ ဝိတိနာမေသာမိ၊ လွန်စေအံ့။ ဣတိ၊ဤသို့ ဆင်ခြင်
လျက်။ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်၏။မဟ္ဓက သမီပေ၊ညောင်စောင်းအနီး၌။ပလ္လင်ံ၊
ထက်ဝယ်ကို။ အာဘုဇိတ္ဝာ၊ ခွေ၍။ နိသိန္နကောဝ၊ ထိုင်လျက်သာလျှင်။ ရတ္တိ၊
ညဉ့်ကို။ ဝိတိနာမေသိ၊လွန်စေ၏။ ထေရော၊သည်။ ပစ္ဆူသ ကာလေ၊ မိုးသောက်
ထ အခါ၌။ ပစ္ဆုဋ္ဌာယ၊ထ၍။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ နိက္ခမာပေတုံ၊ ထွက်စေ
ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မဟ္ဓက ပသေ၊ ညောင်စောင်းတဘက်
နံပါး၌။ ဌပိတ ဗီဇနိံ၊ ထားသော ယပ်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဗီဇနိပဏ္ဍေ၊ သ၊
ယပ်ရိုး၏။ အဂ္ဂေန၊ အစွန်းဖြင့်။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေ၏။ ကဋ္ဌသာရကံ၊
သပေါ့သင်ဖြူးကို။ ပဟရိတ္ဝာ၊ ခတ်မိ၍။ ဗီဇနိံ၊ ယပ်ကို။ ဥဋ္ဌဟိ၊ အံ့ထက်သို့။ ဥက္ခိ-
ပန္တော၊မြှောက်လျက်။ သာမဏေရ၊သာမဏေ။ ဧဟိ၊ အပသို့။နိက္ခမ၊ထွက်လော့။
ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဗီဇနိပဏ္ဍဒဏ္ဍကော၊ ယပ်ရိုးသည်။ အက္ခိမှိ၊ မျက်စိ၌
ပဋိဟညိ၊ ထိခိုက်၏။ တာ၀ဒေ၀၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ အက္ခိ၊ မျက်စိသည်။ ဘိဇ္ဇိ၊
ပျက်၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိं၊ အဘယ်နည်း။
ဣတိ၀တ္ဝာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ ဧဟိ၊အပသို့။နိက္ခမ၊ထွက်လော့။ ဣတိ-
ဝတ္ဝေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ ဝါ၏။ အက္ခိ၊ မျက်စိ
သည်။ ဘိန္နံ၊ ကွဲပျက်လေပြီ။ ဣတိအ၀တ္ဝာ၊ ဤသို့ မဆိုမူ၍။ ဧကေန ဟတ္ထေန၊
လက်တဘက်ဖြင့်။ ပဋိစ္ဆာဒေတ္ဝာ၊ ဖုံးအုပ်၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ ဝတ္တကရဏ-
ကာလေ ပန၊ ဝတ်ကိုပြုသောအခါ၌ကား။ မေ၊ဝါ၏။ အက္ခိ၊မျက်စိသည်။ဘိန္နံ၊

ပျက်လေပြီ။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ တုဏ္ဏီ၊ ဆိတ်ဆိတ်။ အနိသိဒိသွာ၊ မနေမှု၍။ ဧကေန-
ဟတ္ထေန၊ လက်တဘက်ဖြင့်။အဂ္ဂိံ၊ မျက်စိကို။ ဂဟေတ္မာ၊မ၍။ဧကေန ဟတ္ထေန၊
လက်တဘက်ဖြင့်။ မုဋ္ဌိသမ္ဘုဋ္ဌနိံ၊ လက်ဆုပ် တံမြက်စည်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။
ဝစ္စကုဋိံ၊ ရေအိမ်ကို လည်းကောင်း။မုခဓောဝနဋ္ဌာနဋ္ဌ၊ မျက်နှာသစ်ရာအရပ်
ကို လည်းကောင်း။သမ္မဇ္ဇိတ္မာ၊ တံမြက်လှည်း၍။ မုခဓောဝနောဒကဋ္ဌ၊ မျက်နှာ
သစ်ရေကိုလည်း။ ဌပေတ္မာ၊ ထား၍။ ပရိဝေဏံ၊ ပရိဝုဏ်ကို။ သမ္မဇ္ဇိ၊ တံမြက်
လှည်း၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်အား။ ဒန္တကဋ္ဌံ၊
ဒန်ပူကို။ ဒဒမာနော၊ ပေးသည်ရှိသော်။ ဧကေနေဝ ဟတ္ထေန၊ လက်တဘက်
ဖြင့်လျှင်။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသာမဏေကို။ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်။အာဟ၊
ဆို၏။အယံသာမဏေရော၊ ဤသာမဏေသည်။ အသိကွိတောဝတ၊ သိက္ခာပုဒ်ကို
မသင်သော သူကဲ့သို့တကား။ အာစရိယုပဇ္ဈာယာနံ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ် တို့အား။
ဧကေန ဟတ္ထေနေ၊ လက်တဘက်ဖြင့်။ ဒန္တကဋ္ဌံ၊ ဒန်ပူကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။
နဝဋ္ဌတိဝတ၊ မအပ်လေစွ တကား။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။
အဟံ၊ ဝါသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဝဋ္ဌတိတိ၊ ပြုအပ်၏ဟူ၍။ ဇာနာမိ၊ သိပါ၏။ ပန၊
ထိုသို့သိသော်လည်း။မေ၊ ဝါ၏။ကောဟတ္ထော၊ လက်တဘက်သည်။နတုဏ္ဍော၊
အချည်းနှီးမဟုတ်။ဧုတိ၊ ဤသို့ဆိုထတ်သော်။သာမဏေရ၊ သာမဏေ။ကိံ၊အဘို့
နည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ၊အစမှ
စ၍။တံပဝတ္တိံ၊ထိုအကြောင်းကို။အာရောစေသိ၊ကြား၏။ထေရော၊မထေရ်သည်။
သုတ္တာဝ၊ ကြား၍လျှင်။ သံဝိဂ္ဂမာနသော၊ ထိတ်လန့်သော နှလုံးရှိလျက်။ မယာ၊
ဝါသည်။ ဘာရိယံ ကမ္မံ၊ ဝန်ထမ်းသော အမှုကို။ကတံ၊ ပြုခြင်းသည်၊အဟော-
ဝတ၊ အံ့ဘွယ် ရှိလှ၏။ ဧုတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ သပ္ပုရိသ၊ သူတော်ကောင်း။
မေ၊ ဝါ့အား။ ခမာဟိ၊ သည်းခံလော့။ ဘော၊ ဤအမှုကို။ အာဝုသော၊ အကြီးကွယ်ရာသည်။ ဟောဟိ၊
ဖြစ်လော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ အဠုလိံ၊ လက်ဆုပ်ကို။ ပဏ္ဍယ၊ ချီ၍။ သတ္ထာ ဝသိက-
ဒါရကဿ၊ ခုနစ်နှစ် ရှိသော သူငယ်၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်းခံ၌။ ဥက္ကုဋိကံ၊
ဆောင့်ကြောင့်။နိသိဒိ၊ နေ၏။အထ၊ ထိုအခါ၌။နံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ သာမဏေရော၊
သာမဏေသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ ဝါသည်။
တေဒဏ္ဍာယ၊ ဤသို့ရှိခိုးစေခြင်းငှါ။ နကထေသိ၊ မဆို။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရား
တို့၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အနုရက္ခန္တေန၊ စောင့်စေလိုသဖြင့်။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ဧဝံဝုတ္တံ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဧတ္တော ၌။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ နေဝ ဒေါသော၊
အပြစ်မဟုတ်။ မယ္ဟံ၊ ဝါ၏။ နဒေါသော၊ အပြစ်မဟုတ်။ ဧသော၊ ဤအမှုသည်။

ဝန္ဒသေဝ၊ ဝဋ်၏သာလျှင်။ ဒေါသော၊ အပြစ်တည်း။ မာစိန္တယိတ္ထ၊ မကြီးလင့်။ မယာ၊ ဝါသည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဝိပွဋ္ဌိသာရံ၊နှလုံး မသာယာခြင်းကို။ ရက္ခန္တေနေဝ၊ စောင့်သဖြင့် သာလျှင်။ နာရောစိတံ၊ မကြားအပ်။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သာမဏေရေန၊ သာမဏေသည်။ အဿာသိယမာနောပိ၊နှစ်သိမ့်စေသော်လည်း၊ အနဿာသိတ္တာ၊မနှစ်သိမ့်မူ၍။ ဥပ္ပန္နသံဝေဝေါ၊ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းရှိလျက်။သာမဏေရဿ၊ သာမဏေ၏။ ဘဏ္ဍကံ၊ ပရိက္ခရာကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ သတ္ထု သန္တိကံ၊ ဘုရား အထံသို့။ ပါယာသိ၊သွားလေ၏။ သတ္ထာပိ၊ ဘုရားသခင်သည်လည်း။အဿ၊ထိုသာမဏေ၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လျက်လျှင်။ နိသိဒိ၊ နေ၏။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ ဂန္ဓာ၊သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ အတူတကွ။ ပဋ္ဌိသမ္ဘောဒနံ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ၌ပြောဟောခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ပြု၍။ဘိက္ခု၊ရဟန်း။တေ၊သင်အား။ခမနိယံ၊ ခံ၏လော။ ကိဿ၊တစုံတခုသော။ အတိရေကံ၊ လွန်စွာဖြစ်သော။ အဟါသုကံ၊ မချမ်းသာခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ။ အပိစခေါပန၊ စင်စစ်မူကား။ မေ၊ ဝါ၏။အယံ-ဒဟရသာမဏေရော ဝိယ၊ ဤသာမဏေယ် ကဲ့သို့။ အညော၊ တပါးသော။ အတိရေက ဂုဏော၊ အလွန်ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိသောသူကို။ နဒ ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ မမြင်စဖူး။ ဧတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကိံ ပန၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဧဒိနာ၊ ဤသာမဏေယ်သည်။ ကတံ၊ ပြုသနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။အာဒိတော ဝဋ္ဋာယ၊ အစမှ စ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားအား။အာရောစေန္တော၊ ကြားလျက်။အာဟ၊ လျှောက်၏။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧဝံ ဤသို့။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ခမာဝိယ-မာနော၊ သည်းခံစေသည်ရှိသော်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ဧဝံဝဒေသိ၊ဤသို့ဆို၏။ဣဒေ၊ ဤအရာ၌။တုမှာကံ၊အရှင်ဘုရားတို့၏။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိ။ မယှံ၊ ဝါ၏။ ဒေါသော၊ အပြစ်သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။သော၊ဤသို့ ပြစ်ခြင်းသည်။ ဝဋ္ဋသော ဝ၊ ဝဋ်၏သာလျှင်။ဒေါသော၊အပြစ်တည်း။တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ မာစိန္တယိတ္ထ၊ မကြီးလင့်ကုန်။ ဧတိ၊ ဤသို့။ မံ၊ တပည့်တော်ကို။ အဿာသေတိ-ယော ဝ၊ နှစ်သိမ့်စေသည် သာလျှင်တည်း။ မယိ၊ ဝါ၌။ ကောပံ၊ အမျက်ထွက်ခြင်းကို။ နေဝ အကာသိ၊ မပြု။ဒေါသံ၊ ရန်မူခြင်းကို။ နအကာသိ၊ မပြု။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧဝရူပေါ ဂုဏသမ္ပန္နော၊ ဤသို့ ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့်

ပြည့်စုံသောသူကို။ နဒိဌ္ဌပုဗ္ဗော၊ မမြင်စဘူး။ ဧတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အထ၊ ထို အခါ၌။ နံ၊ ထိုမထေရ်ကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ဒိဏ္ဏာသဝါ-နာမ၊ ရဟန္တာတို့ မည်သည်ကား။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူအား။ နကုပ္ပန္တိ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း မရှိကုန်။ နဒုဿန္တိ၊ ပြစ်မှားခြင်းမရှိကုန်။သန္တိဋ္ဌိယာ၊ ငြိမ်သက်သော ဇနေ့ရှိကုန်သည်။ သန္တမာနသာဝ၊ ငြိမ်သက်သော စိတ်ရှိကုန်သည်သာလျှင်။ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏။ဧတိ ဝတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်၍။အနုသန္ဓိ ံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတွာ၊ စပ်၍။ဗမ္ဘံ၊ တရားကို။ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဧဝံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။

(၅) ၉၆။ သမ္မာ၊ သင့်သောအကြောင်းဖြင့်။ အညာ၊ သိ၍။ ဝိမုတ္တာသ၊ လွတ်ပြီးသော။ ဥပသန္တာသ၊ ရာဂ စသော ပူပန်ခြင်း မရှိသဖြင့် ငြိမ်းသော။ တာဒိနော၊ မတုန် မလှုပ်သော သဘောရှိသော။ တသ၊ ထိုရဟန္တာ၏။ မနံ၊ စိတ်သည်။ သန္တံ၊ အတိဗျာ စသည် မရှိသဖြင့် ငြိမ်သက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝါစာစ၊ ဝစီကံ သည်လည်းကောင်း။ ကမ္မံစ၊ ကာယကံ သည်လည်းကောင်း။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သန္တံ တသ္သာတိ၊ ဟူသည်ကား။ တသ ဒိဏ္ဏာသဝ-သာမဏေရသ၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်သော သာမဏေအား။ အတိဗျာဒီနံ၊ အတိဗျာအစရှိသည်တို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။မနံ၊ စိတ်သည်။ သန္တမေဝ၊ ငြိမ်သက်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပသန္တံ နိဗ္ဗုတံ၊ ငြိမ်းခြင်းတည်း။ တထာ၊ ထို့အတူ။ မုသာဝါဒါဒီနံ၊ မုသာဝါဒ စသည်တို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ ဝါစာစ၊ ဝစီကံ သည်လည်းကောင်း။ ပါဏာတိပါတာဒီနံ၊ ပါဏာတိပါတ စသည်တို့၏။ အဘာဝေန၊ မရှိသဖြင့်။ ကာယကမ္မဉ္စ၊ ကာယကံ သည်လည်းကောင်း။ သန္တမေဝ၊ ငြိမ်သက်သည်သာလျှင်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္မဒညာ-ဝိမုတ္တာသာတိ၊ ဟူသည်ကား။ နယေန ဟေတုနာ၊ သင့်သော အကြောင်းဖြင့်။ ဇာနိတ္ဝာ၊ ၍။ပဠူဟိ ဝိမုတ္တိဟိ၊ တို့မှ။ ဝိမုတ္တာသ၊ လွတ်ပြီးသော။ ဥပသန္တာသာတိ၊ ဟူသည်ကား။အဗ္ဘန္တရေ၊ ကိုယ်တွင်း၌၊ရာဂါဒီနံ၊ ရာဂ စသည်တို့၏။ဥပသမေန၊ ငြိမ်းသဖြင့်။ ဥပသန္တာသ၊ ငြိမ်းပြီးသော။ တာဒိနောတိ၊ ဟူသည်ကား။တထာ-ရူပသ၊ ထိုသို့သဘောရှိတော။ ဂဏသမ္ဘဒ္ဓေ၊ ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော သူအား။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ကောသမ္ဗိဝါသီ တိဿတ္ထေရော၊ ကောသမ္ဗီနေ တိဿမထေရ်သည်။သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ภิဒါတို့နှင့် တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သေသ မဟာဇနသာပိ၊ ကြွင်းသော လူအပေါင်းအားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ တရား ဟောခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတိ ပရိသမာပနံ၊ ခုနစ်ခုတို့၏

ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟတ္တဝင်္ဂ် ခုနစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော တိသဏ္ဌေရ ဝတ္ထုပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဍဗ္ဗ၊ မှတ်အပ်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ ကောသမ္ဗိဝါသီ တိသဏ္ဌေရ

သာမဏေရ ဝတ္ထု၊ တည်း။

၇–အရဟတ္တဝဂ်၊ ၈–သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ တိသဏ္ဌေရ ဝတ္ထုဌ် ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထုဌ် ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ အသဒ္ဓေါ–စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

အသဒ္ဓေါတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ အသဒ္ဓေါ–စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဧတဝေနေ၊ ဧတဝန်ကျောင်းဌ်။ ဝိဟရန္တော၊ နေလတ်သော်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရံ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဂဇထသိ၊ဟောတော်မူ၏။

တိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကေသွိ ံသမယေ၊ တပါးသောအခါဌ်။တိ ံသမတ္တာ၊ သုံးကျိပ်မျှဖြစ်ကုန်သော။ အာရညကာ၊ တောကျောင်း နေကုန်သော။ ဘိက္ခူ။ ရဟန်းတို့သည်။ ဧကသွိ ံ ဒိဝသေ၊ တခုသော နေ့ဌ်။ သတ္ထု၊ သန္ဓိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ နိသိဒိ ံသု၊ နေကုန်၏။သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ သဟပဋိသန္ထာရဒါဟိ၊ ပဋိသန္ထာရတို့နှင့် တကွ။အရဟတ္တသ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏။ ဥပနိဿယံ၊ ဥပနိဿယည်းကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ သာရိပုတ္တတ္ထေရံ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို။အာမန္တေတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။သာရိ-ပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ တွံ၊ သင်သည်။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေကို။ ဘာဝိတံ၊ ပွားစေအပ်သည် ဖြစ်၍။ ဗဟုလီကတံ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုသည် ဖြစ်၍။ အမတောဂဓံ၊ အမြိုက်အရသာ ရှိသော နိဗ္ဗာန်သို့ သက်ဝင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အမတ-ပရိယောသာနံ၊ အမြိုက် နိဗ္ဗာန် အဆုံးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုသောစကားကို။ သဒ္ဒဟသိ၊ ယုံကြည်အံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးတော်မူ၏။ဧဝံ၊ ဤသို့။ပဋိဗ္ဗိယာနိ၊ ဣန္ဒြေငါးပါးတို့ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ပဠုံ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဣတ္ထေ၊ ဤအရာ၌။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားအား၊ သဒ္ဓါယ၊ ယုံကြည်သောအားဖြင့်။ ဩဟ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နခေါဂ္ဂါမိ၊ မလာ, မဆည်းကပ်။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေကို။လ။အမတ-ပရိယောသာနံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန် အဆုံးရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုသော စကားကို။ နခေါ သဒ္ဒဟာမိ၊ မယုံနိုင်ပါ။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ယေသံ၊ အကြင် သူတို့သည်။

တံ၊ ထိုသဒ္ဓါနှေ့ စသည်ကို။ အညာတံ၊ မသိအပ်သည်။ အပဿံ၊ မရှုအပ်သည်။ အဒိဋ္ဌံ၊ မမြင်အပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အဝိဒိတံ၊ မထင်။ အသစ္ဆိကတံ၊ မျက်မှောက်မပြုအပ်။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ အဖုသိတံ၊ မတွေ့။ ဧတ၊ ထိုသူ တို့သည်။ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်၌။ ပရေသံ၊ တပါးသော သူတို့၏။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါနှေ့ဖြင့်။ နနု ဂန္ဓော ယျုံ၊ မရောက်လေကုန်ရာ။ သဒ္ဓါနှိယံ၊ သဒ္ဓါနှေ့ကို။လ။ အမတ ပရိယောသာနံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန် အဆုံးရှိ၏။ ဧတိဧဝံ၊ ဤသို့။ တံ ပဏ္ဍိ၊ ထိုပြဿနာကို။ ဗျာကာသိ၊ ကြား၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကထံ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ စကားပြောဆိုကုန်၏။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ မိန္ဓာ ဂဟဏံ၊ မိန္ဓာအယူကို။ နေဝ ဝိသဇ္ဇေသိ၊ မစွန့်။ အဇ္ဇာပိ၊ ယနေ့လည်း။ သမ္ဘာသမ္ဘဒ္ဓသ၊ ဘုရားသဘည်ကို။ နသဒ္ဒဟတိ-ယေဝ၊ မယုံကြည်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုကုန်၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်။ ဝဒေယ၊ ဆိုကုန်ဘိသနည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ပဋိဇ္ဇိယာနိ၊ ဧနေ့ငါးပါးတို့ကို။ အဘာဝေတ္ဝာ၊ မပွားစေမူ၍။ သမထ-ဝိပဿနံ၊ သမထ ဝိပဿနာကို။အဝဇ္ဇေတ္ဝာ၊ မစီးပြန်းမူ၍။ မဂ္ဂဖလာနိ၊ မဂ်ဖိုလ်တို့သို့၊ သစ္ဆိကာတုံ၊ မျက်မှောက် ပြုခြင်းငှါ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူ မည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ တွံ၊ သင်သည်။ သဒ္ဒဟသိ၊ ယုံကြည်သလော။ ဧတိပုဏ္ဏံ၊ ဤသို့မေး၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သစ္ဆိကရောနေ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြုသော။ သော၊ ထိုသူသည်။ အတ္ထိနာမ၊ ရှိသည်မည်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ နသဒ္ဒဟာမိ၊ မယုံနိုင်ပါ။ ဧတိ ကထေသိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ နဒိန္နသံ ဝါ၊ မပေးသော သူအား၎င်း။ နကတသံ ဝါ၊ မပြုသောသူအား၎င်း။ ဖလံ ဝိပါကံ၊ ကံ၏အကျိုးကို။ နသဒ္ဒဟတိ၊ မယုံကြည်။ ဥဒ္ဓါဒိနံ၊ ဘုရားစသည်တို့၏။ ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ နာပိ သဒ္ဒဟတိ၊ မယုံကြည်ရာ။ ဧသာပန၊ ဤသာရိပုတ္တရာသည်ကား။ အတ္ထနာ၊ မိမိသည်။ ပဋိလဒ္ဓေသု၊ ရအပ်ကုန်သော။ ဗျာနဝိပဿနာ မဂ္ဂဖလမဗ္ဗေသု၊ ဗျာန်, ဝိပဿနာ, မဂ်, ဖိုလ် ဓမ္မတို့၌။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ သဒ္ဒါယ၊ ယုံကြည်၍။ နဂန္ဓတိ၊ မလာ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ အနုပဝဇ္ဇော၊ မကဲ့ရဲ့အပ်။ ဧတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတ္ဝာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေနေ္တာ၊ ဟောလိုရကား။ ဧဒမဝေါစ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၉၇။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ အဿဒ္ဓေါ၊ မိမိရအပ်သော ဂုဏ်ကို သူတပါးတို့ပြုအပ်သော ယုံကြည်ခြင်းဖြင့် မယုံကြည်။အကတညူ၊ အကြောင်းတရားတို့သည် မပြုအပ်သော နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း သိ၏။သန္ဓိစ္ဆေဒေါ၊ သံသရာဝဋ်

ဟူသော အစပ်ကို ဖြတ်ပြီး၍လည်း တည်၏။ ဟတ္ထာဝကာသော၊ သတ်အပ်ပြီးသော ကုသိုလ်, အကုသိုလ်မျိုးစေ့ဟူသော အရာလည်းရှိ၏။ ဝန္ဓာသော၊ ထွေးအန်ပြီးသော အလုံးစုံသော အာသာ တဏှာလည်းရှိ၏။ သောနရော၊ ထိုသူသည်။ ဥတ္တာမပုရိသော၊ မြတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်၍ အထွတ်ထို ရောက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တသေ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ပဒိုဝိဒ္ဓ-ဂုဏံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ ကထေယ၊ ပြောဆိုသဖြင့်။ နသဒ္ဓဟတိ၊ မယုံကြည်။ ဇုတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အသဒ္ဓေါ၊ အသဒ္ဓမည်၏။ အကတံ၊ အကြောင်းတရားတို့သည် မပြုအပ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ ဇုတိ၊ ထို့ကြောင့်။ အကတညူ၊ အကတညူ မည်၏။သန္ဓိကတနိဗ္ဗာနော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်သော နိဗ္ဗာန်ရှိ၏။ဇုတိအတ္ထော၊ ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။ ဝန္ဒသန္ဓိ သံသာရသန္ဓိ၊ သံသရာ ဟူသော ဝဋ်အစပ်ကို။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ ဌိတော၊ တည်၏။ ဇုတိ၊ ထို့ကြောင့်။ သန္ဓိဆ္ဆေ-ဒေါ၊ သန္ဓိဆ္ဆေဒမည်၏။ ကုသလာကုသလကမ္မ ဗီဇသော၊ ကုသိုလ်, အကုသိုလ်တံ ဟူသော မျိုးစေ့၏။ဒိဋ္ဌတ္တာ၊ကုန်ခြင်းကြောင့်။ အသေ၊ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဟတော၊ သတ်အပ်သော။ နိဗ္ဗတ္တနာဝကာသော၊ ဖြစ်ပြီးသော အရာသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဇုတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဟတ္ထာဝကာသော၊ ဟတ္ထာဝကာသမည်၏။ စတ္ဌဟိ မဂ္ဂေဟိ၊ မဂ်လေးပါးတို့ဖြင့်။ ကတ္တဗ္ဗ ကိစ္စသော၊ ပြုအပ်သော ကိစ္စကို။ ကတတ္တာ၊ ပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သဗ္ဗာအာသာ၊ အလုံးစုံသော တောင့်တခြင်းကို။ ဇုမိနာ၊ ဤသူသည်။ ဝန္ဓာ၊ ထွေးအန်ခြင်းရှိ၏။ ဇုတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝန္ဓာသော၊ ဝန္ဓာသမည်၏။ ဝေရူပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ သောနရော၊ ထိုသူသည်။ သ စေတိ၊ ဟူသည်ကား။ (အ၀ိ)စာ၌ သ ဝေ ရှိ၏။) ပဒိုဝိဒ္ဓ လောကုတ္တရ-မဂ္ဂတာယ၊ ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော လောကုတ္တရာတရား ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပုရိသေသု၊ ယောကျ်ားတို့တွင်။ ဥတ္တမဘာဝံ၊ မြတ်သော အဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဇုတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ပုရိသုတ္တမော၊ ပုရိသုတ္တမမည်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဟောလတ်သော်။ ဂါထာဝသာနေ၊ ဂါထာဝသာန်း၌။ အာရညကာ၊ တောကျောင်းနေကုန်သော။ တီ သမတ္တာ၊ သုံးကျိပ်မျှ ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ-ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသम्भिदा တို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ သေသ ဇနသာပိ၊ ကြွင်းသော လူအပေါင်းအားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဇုတိ ပရိသမာပန်၊ ခုနစ်ခုတို့၏ ပြည့်

ကြောင်းဖြစ်သော အရဟန္တဝဂ်၌ ရှစ်ခုမြောက် ဖြစ်သော သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ ပြီးခြင်းကို။ ဒဠ္ဍပ်၊ မှတ်အပ်၏။

အဋ္ဌမံ၊ သော။ သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ တည်း။

၇-အရဟန္တဝဂ်၊ ခဒိရဝနိယ ရေဝတတ္ထေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ....သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ခဒိရဝနိယ ရေဝတတ္ထေရ ဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ဂါမေဝါ စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဂါမေဝါတိ ဧကံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဂါမေဝါ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ခဒိရဝနိယ ရေဝတတ္ထေရံ၊ ရှားတော၌နေလေ့ရှိသောရေဝတထေရ်ကို။အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။ အာယသ္မာ သာရိပုတ္တော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ သတ္တာသီတိ ကောဋိဝနံ၊ ရှစ်ဆယ့်ခုနစ်ကုဋေသော ဥစ္စာကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ စာလာ၊ စာလာ လည်းကောင်း။ ဥပစာလာ၊ ဥပစာလာ လည်းကောင်း။ သီသူပစာလာ၊ သီသူပစာလာ လည်းကောင်း။ ဧတေ၊ ဤသို့။ တေသော ဘဂိနိယော၊ နှမသုံးယောက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ စုန္ဒောစ၊ စုန္ဒ လည်းကောင်း။ ဥပသေနောစ၊ ဥပသေန လည်းကောင်း။ ဧတမေဒ္ဓေ ဘာတရော၊ ဤ ညီနှစ်ယောက်တို့ကို လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြုစေ၏။ ရေဝတ-ကုမာရော၊ ရေဝတ သတို့သားသည်။ ဧကောဝ၊ တယောက်တည်းသာလျှင်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ အဝသိဒ္ဓော၊ ကြွင်းကျန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုသတို့သား၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မမ ပုတ္တော၊ ငါ့သားဖြစ်သော။ ဥပတိသော၊ ဥပတိဿသည်။ ဇေဋ္ဌကံ ဓနံ၊ ဤမျှလောက်သော ဥစ္စာကို။ ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ရဟန်းပြု၍။ တေသောစ ဘဂိနိယော၊ နှမသုံးယောက်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဒွေစ ဘာတရော၊ ညီနှစ်ယောက်တို့ကိုလည်းကောင်း။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြုစေ၏။ ရေဝတော ဧကောဝ၊ ရေဝတ တယောက်သည်လျှင်။အဝသေသော၊ ကြွင်း၏။ဧတမ်ပိ၊ ဤရေဝတကိုလည်း။သစေ ပဗ္ဗာဇေဿတိ၊ အကယ်၍ ရဟန်းပြုချေသည်ဖြစ်အုံ့။ နော၊ ငါတို့၏။ ဇေဋ္ဌကံ ဓနံ၊ ဤမျှလောက်သော ဥစ္စာသည်။ နဿိဿတိ၊ ပျက်စီးလတ္တံ့။ ကုလဝံသော၊ အမျိုးအနွယ်သည်၊ ပန္ဓိဿတိ၊ ပြတ်လတ္တံ့။ ဒဟရကာလေယေဝ၊ ငယ်စဉ်ကပင်လျှင်။ နံ၊ ထိုရေဝတကို။ ဃရာဝါသေန၊ အိမ်ရာထောင်ခြင်းဖြင့်။ ဗန္ဓိဿာမိ၊ နှောင်ဖွဲ

အံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ကြ၏။ သာရိပုတ္တာ ထွေရောပါ၊ သာရိပုတ္တာရာ မထေရ်သည်လည်း။ ပဋိကစ္စေဝ၊ မဆွရှေးဦးကလျှင်။ ဘိက္ခု၊ ကို။ အာဏာပေသိ၊ စေလွှတ်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ရေဝတောဝ၊ ရေဝတသည်။ ပဇ္ဇဇိတုကာမော၊ ရဟန်းပြုလိုမျှ။ သစေ-အာဂ ဆိုတိ၊ အကယ်၍လာသည်ဖြစ်အံ့။ အာဂတမတ္တမေဝ၊ လာကာမျှဖြင့်လျှင်။ နံ၊ ထိုရေဝတကို။ ပဇ္ဇာဇေယျာထ၊ ရဟန်းပြုလေကုန်လော့။ မမ၊ ငါ၏။ မာတာ-ပိတရော၊ အမိအဘတို့သည်။ မိဆွာဒိဋ္ဌိကာ၊ မိဆွာအယူရှိကုန်၏။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ တေ၊ ထိုမိဘတို့ကို။ အာပုစ္ဆိတေဟိ၊ ပန်ကြားခြင်းတို့ဖြင့်။ ကိं၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ အဟမေဝ၊ ငါသည်ပင်လျှင်။ တဿ၊ ထိုရေဝတ၏။ မာတာစ၊ အမိလည်း မည်၏။ ပိတာစ၊ အဘလည်း မည်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ စေလွှတ်၏။ အဿ၊ ထိုရေဝတ၏။ မာတာပိ၊ အမိသည်လည်း။ ရေဝတ ကုမာရံ၊ ရေဝတ သတ္တိသား ကို။ သတ္တဝဿိကမေဝ၊ ခုနစ်နှစ်ကပင်လျှင်။ ဃရဗန္ဓနေန၊ အိမ်ရာ ထောင်ခြင်းဖြင့်။ ဗန္ဓိတုကာမာ၊ နှောင်ဖွဲ့လိုမျှ။ သမာနဇာတိကော၊ တူသော အမျိုးရှိသော။ ကုလေ၊ အနွယ်၌။ ဒါရိကံ၊ သတ္တိသွီးငယ်ကို။ ဝါရေတွာ၊ မြစ်၍။ ဒိဝသံ၊ နေ့ကို။ ဝဝတ္ထပေတွာ၊ မှတ်ထား၍။ ကုမာရံ၊ သတ္တိသားကို။ မဏ္ဍေတွာ-ပသာဓေတွာ၊ ဝတ်စားတန်းဆာ ဆင်ယင်၍။ မဟာတာ ပရိဝါရေန၊ များစွာ သော အခြံအရံနှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ကုမာရိကာယ၊ သတ္တိ သွီးငယ်၏။ ညာတိဃရံ၊ မိဘအိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ ဒွိန္နံပိ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်တို့၏လည်း။ ကတမင်္ဂလာနံ၊ ပြုအပ်သော မင်္ဂလာ တို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ညာတကေသု၊ ဆွေမျိုးပေါက်ဖော် တို့သည်။ သန္ဓိပတိတေသု၊ စည်းဝေးကုန်သည်ရှိသော်။ ဥဒကပါတိယံ၊ ရေခွက်၌။ ဟတ္ထေ၊ လက်တို့ကို။ ဩတာရေတွာ၊ ချ၍။ မင်္ဂလာနိ၊ မင်္ဂလာစကားတို့ကို။ ဝတ္တွာ၊ ဆိုရ။ ကုမာရိကာယ၊ သတ္တိသွီးငယ်၏။ ဝုဋိं၊ ကြီးပွားခြင်းကို။ အာကင်္ခမာနာ၊ တောင့်တကုန်သည်ရှိသော်။ ညာတကာ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်။ တဝ၊ သင်၏။ အယျိ-ကာယ၊ အတွားမ၏။ ဒိဋ္ဌမङ္ဂလံ၊ မျက်မှောက်။ ပဿိတွာ၊ မြင်၍။ အယျိကာဝိယ၊ အတွားမကဲ့သို့။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ အမ္ဘ၊ ချစ်သွီး။ ဇီဝ၊ အသက်ရှည်လော့။ ဧုတိ-အာဟံသု၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ ရေဝတ ကုမာရော၊ ရေဝတ သတ္တိသားသည်။ ဧုမိဿာ အယျိကာယ၊ ဤအတွားမ၏။ ဒိဋ္ဌမङ္ဂေ၊ မျက်မှောက်မြင်ခြင်း သဘော သည်။ ကောနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဧုတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြ၍။ ဧုမိဿာ အယျိ-ကာ၊ ဤအတွားမ၏သဘောသည်။ ကတရာ၊ အဘယ်နည်း။ ဧုတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရေဝတကို။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တာတ၊ ချစ်သား။ ကိं၊ အဘယ်ကို။ နပဿသိ၊ မမြင်အံ့နည်း။ ဝိသ ဝဿသတိကံ၊ အသက် တရာ့နှစ်ဆယ် ရှည်ခြင်းရှိသော။ ဧမံ ခဏ္ဍဒန္တံ၊ ဤသို့ သွားကျိုးခြင်းသည်ရင်း။

ဧာမံ ပလိတ ကေသံ၊ ဤသို့ဆံဖြူခြင်းသည်ရင်း။ ဧာမံ ဝလိတ္တစံ၊ ဤ အရေတွန့်လိမ်ခြင်းသည်ရင်း။ဧာမံ တိလကာဟတဂတ္တံ၊ ဤ မှည့်ပေါက်ခြင်း ကိုယ်ရှိသည်ရင်း။ ဧာမံ ဂေါပါနသိ ဝင်္ကာ၊ ဤနံရိုးပေါ်၍ ကိုင်းခြင်း,ကောက်ခြင်းသဘောသည်ရင်း။ သော၊ ဤသည်ကား။တေသာ အယျိကာ၊ ဤအတွားမ၏ သဘောတည်း။ဧာတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အယံပိ၊ ဤ သတ္တိသွေးသည်လည်း။ ဝေရူပါ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်။ ဘရိယတိ ကိ ံပန၊ ဖြစ်လတ္တံ့လော။ ဧာတိ၊ ဤသို့မေး၍။တာတ၊ချစ်သား။သစေ-ဇီဝိယတိ၊အကယ်၍အသက်ရှည်သည်ဖြစ်ခဲ့။ဘရိယတိ၊ဖြစ်လတ္တံ့။ဧာတိ၊ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သော၊ ထို ရေဝတသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဝေရူပံပိနာမ၊ ဤသို့သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်သော။ သရီရံ၊ ကိုယ်သည်။ ဇရာယ၊ အိုခြင်းဖြင့်။ဧာမံ-ဝိပ္ပကာရံ၊ ဤဖေါက်ပြန်ခြင်းသို့။ ပါပုဏိယတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ဧာတိ၊ဤသို့ကြံ၏။ မေ၊ ငါ၏။ဘာတရာ၊ နောင်တော်ဖြစ်သော။ဥပတိသေန၊ ဥပတိသသည်။ ဧာဒံ၊ ဤသဘောကို။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်သည်။ ဘရိယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ မယာ၊ငါသည်။ ပလာယိတ္တာ၊ ထွက်ပြေး၍။ပဗ္ဗဇိတုံ၊ ရဟန်း ပြုခြင်းငှါ။ ဝန္ဒတိ၊ သင့်၏။ ဧာတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထို့နောင်မှ။ နံ၊ ထိုရေဝတကို။ ဥတကာ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်။ ကုမာရိကာယ၊ သတ္တိသွေးယဉ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကေ ံ ယာနံ၊ ယာဉ်တခုသို့။ အာရောဝေတ္တာ၊ တင်၍။ အာဒါယ၊ ဆောင်ယူ၍။ ပတ္တမိ ံသု၊ သွားကုန်၏။

သော၊ ထိုရေဝတသည်။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ သရီရကိစ္စံ၊ ကိုယ်သက် သုတ်သင်ခြင်း ကိစ္စကို။ အပဒိသိတ္တာ၊ ညွှန်၍။ တာဝ၊ တခဏမျှ။ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို။ ဌပေတ၊ ရပ်လင့်ကုန်လော့ ဟု။ ဩတရိတ္တာ၊ ဆင်း၍။ အာဂမိဿာမိ၊ ပြန်လာခဲ့အုံ့။ဧာတိ၊ဤသို့ဆိုလျက်။ယာနာ၊ယာဉ်မှ။ ဩတရိတ္တာ၊ ဆင်း၍။ ကေသ္ဓိ ံ ဂုမ္ဗေ၊ တခုသော ချုံ၌။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ ပဝဋ္ဌကတ္တာ၊ ကြာမြင့်စွာပြု၍။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ပုနပိ၊ တဘန်လည်း။ ထောကံ၊ အတန်ငယ် ကာလ။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တေနေဝ အပဒေသေန၊ ထိုသို့ ညွှန်ခြင်းဖြင့်သာ လျှင်။ ဩတရိတ္တာ၊ဆင်း၍။ အဘိရဟိ၊ တက်၏။ ပုနပိ၊ တဘန်လည်း။တဏ္ဍေ၊ ထိုရှေးအတူလျှင်။ အကာသိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုရေဝတ၏။ ဥတကာ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်။ အဒ္ဓါ၊ မချွတ်။ဒုမသ၊ ဤရေဝတ၏။ ဥဒ္ဒါနာနိ၊ ထကြွခြင်းတို့သည်။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (အဒ္ဓါနာနိ ဟူ၍လည်း ပါဠိအချို့ရှိ၏။ အရာမဟုတ်ခြင်းတို့သည်, ပေးလေ!) ဧာတိသလ္လကွေတ္တာ၊ဤသို့မှတ်၍။အတိဒဏ္ဍံ၊ အလွန်မြဲမြံစွာ။ အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ နကရိ ံသု၊ မပြုကုန်။ သော၊ ထိုရေဝတသည်။ ပုနပိ၊ တဘန်လည်း။ ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တေနေဝ အပဒေသေန၊ ထိုသို့ ညွှန်ခြင်းဖြင့်။ ဩတရိတ္တာ၊ဆင်း၍။ တုမ္ဗေ၊

သင်တို့သည်။ ပါဇေန္တာ၊ နှင်ထွားကုန်သည်ရှိသော်။ ပုရတော၊ ရှေးသို့။ဂန္ဓထား ထွားလင့်ကုန်လော့။ မယံ၊ ဝါတို့သည်။ ပန္ထတော၊ နောက်မှ။ သကိုကံ၊ ဖြေး ဖြေး။ အာဂမိဿာမ၊ လာကုန်အံ့။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုမူ။ ဩတိဝတ္တာ၊ ဆင်း၍။ ဂုမ္ဗာဘိမုခေါ၊ ချုံသို့ ရှေးရှု။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ အဿ၊ ထို ရေဝတ၏။ ဥတကာပိ၊ ဆွေမျိုးတို့ သည်လည်း။ ပန္ထတော၊ နောက်မှ။ အာဂမိဿတိ၊ လာလတ္တံ့။ ဣတိသညာယ၊ ဤသို့ အမှတ်ဖြင့်။ ယာနံ၊ ယာဉ်ကို။ ပါဇေန္တာ၊ နှင်ကုန်လျက်။ အဂမိ သု၊ထွားကုန်၏။ သောပိ၊ ထိုရေဝတသည်လည်း။တတော၊ ထို့နောင်မှ။ ဝလာယိတ္တာ၊ပြေး၍။ကောသို့ ပဒေသေ၊ တခုသောအရပ်၌။ တိ သ-မဏ္ဍာဘိက္ခု။ သုံးကျိပ်မျှလောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ပဇ္ဇာဇေထ၊ရဟန်းပြု ပါကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ တွံ၊ သင်သည်၊ သဗ္ဗာလက်ာရ ပဋိမဏ္ဍိတော၊ခပ်သိမ်းသော တန်းဆာဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်၏။ မယံ၊ ဝါတို့သည်။ တေ၊ သင်၏။ ရာဇပုတ္တာဘာဝံဝါ၊ မင်းသား၏အဖြစ်ကိုဝင်း။ အမစ္စပုတ္တဘာဝံဝါ၊ အမတ်သား၏ အဖြစ်ကိုဝင်း။ နဇာနာမ၊ မသိကုန်။ ကထံ၊ အဘယ်သို့။ ပဇ္ဇာဇေဿာမ၊ ရဟန်း ပြုရကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ မံ၊ ကို။ နဇာနာထ၊ မသိ ကုန်သည် မည်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ။ နဇာနာမ၊ မသိသည်မည်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဥပတိဿသ၊ ဥပတိဿ၏။ ကနိဋ္ဌဘာတိကော၊ ညီအငယ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ သေဥပတိသောနာမ၊ ဤဥပတိဿ အမည်ရှိသော သူသည်။ ကော၊ အဘယ်သူနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ဘဒ္ဒန္တာ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။မမဘာတရံ၊ကျွန်ုပ်နောင်တော်ကို။သာရိပုတ္တောတိ၊သာရိပုတ္တရာ ဟူ၍။ဝဒန္တိ၊ဆိုကုန်၏။တသ္မာတို့ကြောင့်။မယာ၊အကျွန်ုပ်သည်။ ဥပတိသောတိ၊ ဥပတိဿဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုသည်ရှိသော်။ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တွံ၊ သင်သည်။သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ကနိဋ္ဌဘာတိကော-ကိ ပန၊ ညီငယ်စင်စစ် မှန်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဩော်-မှန်ပေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ဟေ၊ လာလှည့်။ တေ၊ သင်၏။ ဘာတရာ၊ နောင်တော်သည်။ အနုညာတမေဝ၊ အခွင့် ပြုပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ ဆို၍။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ တဿ၊ ထိုရေဝတ၏။ အာဘရဏာနိ၊ တန်းဆာတို့ကို။ ဩမုဉ္စာပေတ္တာ၊ ချွတ်စေ၍။ ကေမဿ်ံ၊ တင့်အပ်သော အရပ်၌။ ဌပါပေတ္တာ၊ ထားစေ၍။ တံ၊ထိုရေဝတ

ကို၊ ပဋ္ဌာဇေတွာ၊ ရဟန်းပြု၍။ ထေရသ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာအား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိ ံသု၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားအား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာရညိကဘိက္ခူ၊ ဟိ၊ တောကျောင်းနေ ရဟန်းတို့သည်၊ ရေဝတော၊ ရေဝတကို။ ပဋ္ဌဇိတောဂိရ၊ ရဟန်း ပြုသတတ်။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိ ံသု၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တံ၊ ထိုရေဝတကို။ ပဿိတ္ဝာ၊ ကြည့်ရှုခဲ့၍။ အာဂမိဿာမိ၊ ပြန်လာ ပါအုံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ တာဝအမိ ဝါသေဟိ၊ သည်းခံဦးလော့။ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်လျက်။ဂန္ဆုံ၊ သွားခွင့်ကို။ နအဒါသိ၊ မပေး။ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ပုန၊ တဘန်။ကတိပါဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက်, သုံးရက် လွန်သဖြင့်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။အာပုစ္ဆိ၊ ပန်ကြား၏။သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။အမိ ဝါသေဟိ၊ သည်းခံဦးလော့။ မယံ ပိ၊ ဝါတို့သည်လည်း။ဝမိဿာမ၊ သွားကုန်ဦးအုံ့။ ဇုတိ ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဂန္ဆုံ၊ သွားခွင့်ကို။ နေဝ အဒါသိ၊ ပေးတော်မမူ။

သာမဏေရောပိ၊ သာမဏေ ရေဝတသည်လည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇုဝ၊ ဤအရပ်၌။ သစေ ဝသိဿာမိ၊ အကယ်၍ နေသည် ဖြစ်အုံ့။ ဥတ္တကာ၊အဆွေ အမျိုးတို့သည်။မံ၊ငါ့ကို။ အနုဗန္ဓိတ္ဝာ၊လိုက်၍။ပတ္ထေါသိဿန္တိ၊ခေါ်ကုန်လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ဤသို့နှလုံးသွင်းလျက်။တေသံ ဘိက္ခူနံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ယာဝ အရဟတ္တာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သည် တိုင်အောင်။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဥဂ္ဂဏှိတ္ဝာ၊ သင်၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ စာရိကံ စရမာနော၊ ဒေသစာရီ သွားသည်ရှိသော်။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ တိ ံသယောဇနိကေ ဌာနေ၊ ယူဇနာ သုံးဆယ်ရှိသော အရပ်၌။ ခဒိရဝနံ၊ ရှားတောသို့၊ ဂန္ဆာ၊ ရောက်၍။ အန္တော ဝဿေယေဝ၊ ဝါတွင်း၌သာလျှင်။ တေမာသဿ ဗ္ဗန္ဓရေ၊သုံးလအတွင်း၌။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ထေရောပိ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ သည်လည်း။ ပဝါရတ္ဝာ၊ ပဝါရဏာပြု၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ပုန၊ တဘန်။ တတ္ထေ ထိုရှားတောသို့။ ဂမနတ္ထာယ၊ သွားခြင်းငှါ။ အာပုစ္ဆိ၊ ပန်ကြား၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ မယံ ပိ၊ ငါတို့ သည်လည်း။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အုံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီးသော်။ ပဌမံ ဘိက္ခု၊ သတေဟိ၊ ရဟန်း ငါးရာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ ထောကံ ဂတကာလေ၊ အတန်ငယ် သွားသော ကာလ၌။ အာနန္ဒတ္ထေရော၊ အာနန္ဒာ မထေရ် သည်။ ဒ္ဒေမာ ပထေ၊ နှစ်ကွဲရှိသော ခရီး၌။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို အာဟ၊

လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ရေဝတသား ရေဝတ၏။ သန္ဓိကံ၊ အံ့ထံသို့။ ဂမန မဂ္ဂေသု၊ သွားရာ ခရီးတို့၌၊ အယံ၊ ဤခရီးကား။ ပရိဟာရပထော၊ မဖြောင့်သော ခရီးတည်း။ သဒ္ဓိယောဇနိကော၊ ယူဇနာ ခြောက်ဆယ် ရှိ၏။ မနုဿာ-ဝါသော၊ လူတို့၏ နေရာဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤခရီးကား။ ဥဇုမဂ္ဂေါ၊ ဖြောင့်သော ခရီးတည်း။ တိံ သယောဇနိကော၊ ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိ၏။ အမနုဿပရိဂ္ဂဟိတော၊ ဘီလူးတို့သည် သိမ်းဆည်းအပ်၏။ ကတရေန၊ အတယ်ခရီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆာမ၊ ကြွတော်မူကုန်အံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ သိဝလိပန၊ ရှင်သိဝလိသည်ကား။ အမှေဟိ၊ ငါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ အာဂတော၊ သွားအံ့လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ သွားပါအံ့ သည်တုန်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သိဝလိ၊သိဝလိသည်။သစေအာဂတော၊ အဂါယ်၍ သွားသည်ဖြစ်အံ့။ ဥဇုမဂ္ဂမေဝ၊ခရီးဖြောင့်သည်ကိုသာလျှင်။ဂဏ္ဍာဟိ၊ ယူလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ သတ္ထာ၊ တုန်းသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ယာဂုဘတ္တံ၊ ယာဂုဆွမ်းကို။ ဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့။ ဥဇုမဂ္ဂံ၊ ခရီးဖြောင့်ကို။ ဂဏ္ဍာဟိ၊ ယူလော့။ ဇုတိအဝတ္ထာ၊ဤသို့မဆိုမူ၍။ တေသံ တေသံ ဇနာနံ၊ ထိုထိုလူတို့၏။ ပုညဿ၊ ကောင်းမှု၏။ တေ၊ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝိပါကဒါနဋ္ဌာနံ၊ အကျိုးပေးရာ အရပ်တည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဥ ုတ္ထာ၊ သိ၍။ သစေ သိဝလိ အာဂတော၊ ဥဇုမဂ္ဂံ ဂဏ္ဍာဟိတိ၊ ဂဏ္ဍာဟိဟူ၍။ အာဟာရိ၊ ဆိုသတတ်။ သတ္ထုရိပန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်ကား။ တံမဂ္ဂံ၊ ထိုခရီးကို။ ပဋိပန္နော၊ ကြွသည်ရှိသော်။ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အယျသ၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သိဝလိတ္ထေရဿ၊ သိဝလိမထေရ်အား။ သတ္ထာရံ၊ ပူဇော် သတ္တာကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုကုန်အံ့ဟူ၍။ စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ကေဝ ယောဇနေ၊ တယူဇနာ တယူဇနာ၌။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်းတို့ကို။ ကာရေတွာ၊ ဆောက်စေ၍။ ကေ-ယောဇနတော၊တယူဇနာမှ။ဥဒ္ဓံ၊ အထက်သို့။ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှါ။အဒတွာ၊မပေးမူ၍။ ပါတော၀၊ စောစောကလျှင်။ ဥဋ္ဌာယ၊၍။ဒိဋ္ဌယာဂုအာဒိနိ၊ နတ်၏ယာဂုစသည်တို့ကို။ဂဟေတွာ။ ၍။ နော၊ တို့၏။ အယျော သိဝလိတ္ထေရော၊ ရှင်သိဝလိ မထေရ်သည်။ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်၌။ နိသိန္နော၊ နေသနည်း။ဇုတိ၊ဤသို့။ဝိစရန္တိ၊ လှည့်ပတ် ရှာဖွေကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အတိဟင်္ဂုံ၊ ရှေးရှုဆောင်ခဲ့သော ဆွမ်းကို။ဗုဒ္ဓပမုခဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော။ သိက္ခာသံဃဿ၊ ရဟန်း သံဃာအား။ ဒါပေသိ၊ လှူစေ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ သပရိ၀ါရော၊အခြံအရံနှင့်တကွ။ တိं သယောဇနိကံ၊ ယူဇနာ သုံးဆယ်ရှိသော။ ကန္တာရံ၊ ခရီးခဲကို။ သိဝလိတ္ထေရဿ၊ အရှင်သိဝလိ ထေရ်၏ သာလျှင်။ ပုညံ၊ ကို။အနုဘ၀မာနော၊ ခံစားလျက်။ အဂမာသိ၊ ကြွတော်မူ၏။ရေ၀တတ္ထေရောပိ၊

ရေဝတမထေရ်သည်လည်း။ သတ္တု၊ ၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏။ ဂန္ဓကုဋိ ကို။ မာပေတွာ၊ ဖန်ဆင်း၍။ ပဋ္ဌကုဋ္ဌာဂါရ-သတာနိ၊ အထွတ်ငါးရာရှိကုန်သော။ ပဋ္ဌစက်မန သတာနိ၊ စင်္ကြံကျောင်းငါးရာ ရှိကုန်သော။ ပဋ္ဌရတ္တိဋ္ဌာန ဒိဝါဋ္ဌာန သတာနိ၊ ငါးရာကုန်သော ညဉ့်သန့်စရာ နေ့သန့်စရာ တို့ကိုလင်း။ မာပေသိ၊ ဖန်ဆင်း၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ တဿ၊ ထိုရေဝတ၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ မာသမတ္တမေဝ၊ တလမျှလျှင်။ ဝသိ၊ နေတော်မူ၏။ တတ္ထ ၊ ထိုအရပ်၌။ ဝသမာနောပိ၊ နေသော်လည်း။ သီဝလိတ္ထေရသေဝ၊ သီဝလိမထေရ်၏လျှင်။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ အနုဘဝိ၊ သုံးဆောင်ခံစား၏။

တတ္ထပန၊ ထိုအရပ်၌ကား။ ဒွေ မဟာလုက ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းကြီးနှစ်ယောက်တို့ သည်။ သတ္တု၊ ဘုရား၏။ ခဒိရဝနံ၊ ရှားတောသို့။ ပရိသနကာလေ၊ ဝင်သော အခါ၌။ ဧကော၊ ဤသို့။ စိန္တယိ သု၊ ကြံကုန်၏။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ထေရော၊ ဤမျှလောက်သော။ နဝကမ္မံ၊ အမှုသစ်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ကိ သက္ခိဿတိ၊ ဘယ်မှာ တတ်နိုင်အုံ့ နည်း။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ သာရိပုတ္တာ ဿ၊ သာရိပုတ္တရာ၏။ ကနိဋ္ဌော၊ ညီဖြစ် သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို။ မုခေါ ၊ လောကနံ၊ မျက်နှာကြည့်ခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ဝေရုပဿ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ နဝကမ္မိကဿ၊ အမှုသစ်ကို ရွက် ဆောင်လေ့ရှိထသော။ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာဂတော၊ ကြွတော်မူ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ကြံကုန်၏။ သတ္ထာပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ ပစ္ဆူသ ကာလေ၊ မိုးသောက်သအခါ၌။ လောကံ၊ လူကို။ ဝေါလော-ကေတွာ၊ ကြည့်၍။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်း တို့၏။ စိတ္တာစာရံ၊ စိတ်အကြံကို။ ဉတ္မာ၊ သိတော်မူ၏။ တဿ ၊ ထို့ကြောင့်။ တတ္ထ ၊ ထိုအရပ်၌။ မာသမတ္တံ၊ တလမျှ။ ဝသိတ္မာ ၊ နေ၍။ နိက္ခမနဒိဝသေ၊ ထွက်ခဲ့ သောနေ့၌။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ တေဘိက္ခူ ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အတ္တနော ၊ မိမိ၏။ တေလနာဠိဋ္ဌ ၊ ဆီကျည်တောက်ကိုလင်း။ ဥဒကတုမ္ဗဋ္ဌ ၊ ရေဗူးကို လင်း။ ဥပါဟနာနိစ ၊ ဘိနပ်တို့ကိုလင်း။ ပမုဿန္တိ ၊ မေ့လျော့ကုန်၏။ ဝ ထာ ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ အမိဋ္ဌဟိတ္မာ ၊ ဆောက်တည်၍။ နိက္ခမန္တော ၊ ထွက်ခဲ့လတ်သော်။ ဝိဟာရပစ္စာရတော ၊ ကျောင်း၏ဥပစာမှ။ ဗဟိ ၊ အပသို့။ နိက္ခန္တကာလေ ၊ ထွက် သောအခါ၌။ ဧဒိ ၊ တန်းခိုးကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ ၊ လွှတ်၏။ အထ ၊ ထိုအခါ၌။ တေ-ဘိက္ခူ ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ မယာ ၊ ငါသည်။ ဧဒဒ္ဓိဒဠ္ဌ ၊ ဤမည် ဤမည်သော ဝတ္ထု ကိုလည်း။ ပမုဋ္ဌံ ၊ မေ့လျော့၏။ မယာ ဝိ ၊ ငါသည်လည်း။ ပမုဋ္ဌံ ၊ မေ့လျော့၏။ ဧတိ ၊ ဤသို့ဥဿောပိ ၊ နှစ်ဦးသော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ နိဝတ္တိတ္မာ ၊ ပြန်၍။ တံဌာနံ ၊

ထိုအရပ်ကို။ အသလ္လကျွေတွာ၊ မမှတ်မိ၍။ ခဒိရရက္ခ ကဏ္ဍကေဟိ၊ ရှားပင်ဆူးတို့ ဖြင့်။ ဝိဇ္ဇမာနာ၊ စူးကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိစရိတွာ၊ သွားလာ၍။ ကေသို့ ခဒိရရက္ခေ၊ တခုသောရှားပင်၌။ ဩလမ္ဗန္တံ၊ ဆွဲထားခဲ့သော။ အတ္တနော ဘဏ္ဍိကံ၊ မိမိဥစ္စာ ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အာဒါယ၊ ယူဝင်၍။ ပတ္တမိ သု၊ ဖဲသွားကုန်၏။ သတ္ထာပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။ ဘိက္ခုသံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ အာဒါယ၊ ယူဆောင်၍။ ပုန၊ တဘန်။ မာသမတ္တေနေဝ၊ တလဖြင့်သာလျှင်။ သိဝလိတ္ထေရဿ၊ သိဝလိ ထေရ်၏။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ အနုဘဝမာနော၊ ခံစားလျက်။ ပဋိဂန္ဓာ၊ အစဉ် သဖြင့် သွား၍။ ပုဗ္ဗာရာမံ၊ ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းသို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်တော်မူ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ တေမဟလ္လက ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းကြီး နှစ်ယောက်တို့သည်။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ မုခံဓောဝိတွာ၊မျက်နှာသစ်၍။အာဂန္တုကာ ဘတ္တ-ဒါယိကာယ၊ ညှဉ်သည်တို့အား ဆွမ်းလှူသော။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၏။ ဃရံ၊ အိမ်သို့။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ဝိဝိသာမာတိ၊ သောက်ကုန်အံ့ဟူ၍။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ဝိဝိတွာ၊ သောက်၍။ ခဇ္ဇကံ၊ ခဲဘွယ်ကို။ ခါဒိတွာ၊ စား၍။ နိသိဒိ သု၊နေကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။နေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဝိသာခါ၊ ဝိသာခါ သည်။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။တုမှေပိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်လည်း။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားနှင့်။သဒ္ဓိ၊တကွ။ ရေဝတတ္ထေရဿ၊ ရေဝတမထေရ်၏။ဝသန-ဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ အဂမိတ္ထ၊ ကြွကုန်၏လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဥပါသိ-ကေ၊ ဒါယိကာမ၊ အာမ၊ သွားကြကုန်သည် မှန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ထေရဿ၊ ရေဝတမထေရ်၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သည်။ ရမဏီယံ၊ မွေ့ လျော်ဘွယ် ရှိ၏လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမ။ တဿ၊ ထိုရေဝတ၏။ တံ၊ထိုနေရာသည်။ကုတော ရမဏီယံ၊ အဘယ်မှာ မွေ့လျော်ဘွယ် ရှိအံ့နည်း။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ သုဒ္ဓကံ၊ တပါးသစ်ပင်နှင့်မရော သက်သက်။ ကဏ္ဍက ခဒိရရက္ခဂဟနံ၊ ဆူးရှိသော ရှားပင်တောအုပ်ရှိ၏။ ပေတာနံ၊ ပြိတ္တာ တို့၏။ နိဝါသနဋ္ဌာန သဒိသံ၊ နေရာအရပ်နှင့်တူ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ပြောကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အညေ၊ တပါးကုန်သော။ ဒွေ ဒဟရ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းငယ် နှစ်ယောက်တို့သည်။ အာဂမိ သု၊ လာကုန်၏။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမသည်။ တေသံပိ၊ ထိုရဟန်းငယ်နှစ်ယောက်တို့အားလည်း။ ယာဂုခဇ္ဇကံ၊ ယာဂုခဲဘွယ် ကို။ ဒတ္တာ၊ လှူ၍။တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ပဋိပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းငယ် နှစ်ယောက်တို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမ။ ဝဏ္ဏေတုံ၊ ချီးမွမ်းခြင်းငှါ။ နု သက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သည်။ ဇုဒ္ဓိယာ၊ တန်းခိုးဖြင့်။ အတိသခ်ံတံဝိယ၊ ပြုပြင်အပ်သကဲ့သို့

ဖြစ်၏။ သုဓမ္မ ဒေဝသဘာ သဒိသံ၊ သုဓမ္မာနတ်သဘင်နှင့်တူ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဥပါသိကာ၊ ဒါယိကာမသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အာဂတာ၊ လာကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝဒိ သု၊ ဆိုကုန်၏။ ဧတမေ၊ ဤရဟန်းယောက်တို့သည်။ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။အာဂတာ-ဘိက္ခူ၊ လာသောရဟန်းတို့သည်။ ကိဠိဒေဝ၊ တစုံတခုကိုလျှင်။ ပမုဿိတ္တာ၊ မေ့လျော့၍။ ဧဒ္ဓိယာ၊ တန်းခိုးဖြင့်။ ဝိဿဇ္ဇကာလေ၊ လွှတ်သောကာလ၌။ ပဋိနိဝတ္တိတ္တာ၊ ပြန်၍။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သတတ်။ ဧဒုမေဟန်၊ ဤရဟန်းတို့သည်ကား။ ဧဒ္ဓိယာ၊ တန်းခိုးဖြင့်။ အတိသခ်ရိတ္တာ၊ ပြုပြင်စီရင်၍။နိမ္မိတကာလေ၊ ဖန်ဆင်းသောအခါ၌။ ဂတာ ဘဝိဿန္တိ၊ သွားသည်ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဧတိ၊သို့။ အတ္ထာနော၊ မိမိ၏။ ပဏ္ဍိတဘာဝေန၊ ပညာရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဧတမတ္ထံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ဥ တ္တာ၊ သိ၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။အာဂတ-ကာလေ၊ ကြွလာသောအခါ၌။ ပုစ္ဆိ သာမိတိ၊ မေးအံ့ဟု၍။ အဌာသိ၊ နေ၏။ တတော၊ ထိုနောင်မှ။ မုဟုတ္တံ ယေဝ၊ တခဏလျှင်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ဘိက္ခု-သံဃပရိဝုတော၊ ရဟန်းသံဃာ ခြံရံလျက်။ ဝိသာခါယ၊ ဝိသာခါ၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွားလေ၍။ ပညတ္တာသနေ၊ ခင်းအပ်သော နေရာ၌။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ သာ၊ ထိုဝိသာခါသည်။ ဇုဒ္ဓပမုခံ၊ ဘုရား အမှူးရှိသော။ ဘိက္ခု သံဃံ၊ ရဟန်းသံဃာကို။ သက္ကစ္စံ၊ ရိုသေစွာ။ ပရိဝိသိတ္တာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ ဘတ္တကိစ္စာ-ဝသာနေ၊ ဆွမ်းစားပြီးသော အခါ၌။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ပဋိပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂတဘိက္ခူ သု၊ သွားကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်။ ကေစ္စေ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ ရေဝတထေရသ၊ ရေဝဘမထေရ်၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ခဒိရ ဂဟနံ၊ ရှားပင်ရှိသော။ အရညန္တိ၊ တောဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ကေစ္စေ၊ အချို့သော ရဟန်းတို့သည်။ ရမဏီယန္တိ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိ၏ ဟူ၍။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့မေး၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ သတ္ထာ၊ သည်။ ဥပါသိကေ၊ ဒါယိကာမ၊ ဂါဒမာဝေါ၊ ရှာ သည်မှုလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ အရညံ ဝါ၊တော သည်မှုလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ယတ္ထ ဌာနေ၊ အကြင်အရပ်၌။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့သည်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တံ၊ ထိုအရပ်သည်။ ရမဏီယမေဝ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသည်သာလျှင်တည်း။ဧတိဝတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတ္တာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဧဒမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၉၇။ ဂါမေ၀ါ၊ ရွာ၌မူလည်း ဖြစ်စေ။ ယဒိ၊ ထိမ္ပျိ။ အရညေ၀ါ၊ တောင်မူလည်းဖြစ်စေ။ ယဒိ၊ ထိမ္ပျိ။ နိန္နေ၀ါ၊ ချိုင့်ဝှမ်းရာ နိမ့်ရာ အရပ်၌မူလည်းဖြစ်စေ။ ထလေ၀ါ၊ ကြည်းကုန်းမြင့်ရာ အရပ်၌မူလည်းဖြစ်စေ။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့သည်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏။ တံဘူမိ၊ ထိုနေရာအရပ်သည်။ ရာမဏေယျကံ၊ မွေ့လျော်နှစ်သက်ဖွယ်ရှိ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။

တသ္မာ၊ ထိုဂါထာ၏။ အတ္ထော၊ အနက်ကား။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့သည်။ ဂါမန္တေ၊ ရွာနီးကျောင်း၌။ ကာယဝိ၀ေကံ၊ ကာယဝိ၀ေကကို။ ကိဉ္စာပိ-နလဘန္တိ၊ အကယ်၍ကား မရကုန်၏ရှင့်။ ပနတထာပိ၊ ထိုသို့ မရကုန်သော်လည်း။ စိတ္တဝိ၀ေကံ၊ စိတ္တဝိ၀ေကကို။ လဘန္တေ၀၊ ရကုန်သည်သာ လျှင်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တေသံ၊ထိုရဟန္တာတို့အား။ ဒိဋ္ဌပဋိဘာဂ နိ၀ိ၊ နတ်၌ဖြစ်သောအာရုံနှင့် တူသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ အာရမ္မဏာနိ၊ အာရုံတို့သည်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ စာလေတုံ၊ တုန်လှုပ်စေခြင်းငှါ။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဂါမောဝါ၊ ရွာသည် မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ အရညာဒီနံ၊ တောစသည်တို့တွင်။ အညတရံ၊တပါးပါးသည်မူလည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ။ ယတ္ထ၊အကြင်အရပ်၌။ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့သည်။ ဝိဟရန္တိ နေကုန်၏။ တံဘူမိရာမဏေယျကန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ သော ဘူမိပဒေသော၊ ထိုနေရာအရပ်သည်။ရမဏီယောဇေ၀၊ မွေ့လျော်ဖွယ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဇုတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာ၀သာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒီနိ၊သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ပါပုဏိ-သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဇုတိ၊ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။

အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ပြောဆိုကုန်၏။ အာ၀ုသော၊ငါ့ရှင်တို့။ ကေနနုခေါ-ကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ သိ၀လိတ္ထေရော၊ သိ၀လိ မထေရ်သည်။ သတ္တာဒိ၀သ သတ္တမာသာမိကာနိ၊ ခုနစ်ရက်, ခုနစ်လ အလွန် ရှိကုန်သော။ သတ္တ၀ဿာနိ၊ခုနစ်နှစ်တိုင်တိုင်။ မာတုကုစ္ဆိယံ၊ အမိ၀မ်း၌။ ၀သိ၊ နေရသနည်း။ ကေန၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်။ နိရယေ၊ ငရဲ၌။ပစ္စိ၊ခံရသဖြင့် ကျက်သနည်း။ ကေန နိဿန္ဒေန၊ ဘယ်အကျိုးဆက်ကြောင့်။ လာဘဂ္ဂယသဂ္ဂပ္ပတ္တော၊ လာဘ်ပြန့်ပြောခြင်း အခြံ အရံဖြင့် ပြန့်ပြောခြင်းသို့ ရောက်လေခြင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ပြောဟောကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တံကထံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားရ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိံ၊ အဘယ်စကားကို။ ကဓဏ၊ ပြောဆို ကုန်သနည်း။ ဇုတိပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့မေးခြင်းကြောင့်။ ဘန္တေ၊

ဒေရှင်ဘုရား။ ဧုဒံနာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားကြောင့် တည်းဟု။ ဝုစ္စေ၊ လျှောက်လတ်သည် ရှိသော်။ အာယသ္မတော၊ အသက်ရှည်သော။ တဿ၊ ထို အရှင် သီဝလိ၏။ ပုဗ္ဗကမ္မံ၊ ရှေးကောင်းမှုကံကို။ ကထေန္တော၊ ဟောလိုသည် ဖြစ်၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ဧုတော၊ဤကမ္ဘာမှ။ကေနဝုတိကပ္ပေ၊ကိုးဆယ့်တကမ္ဘာ ထက်၌။ ဝိပဿိတထဝါ၊ ဝိပဿီမည်သော ဘုရားသည်။ လောကေ၊ လောက၌။ ဥပ္ပန္နိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ကေသ္မိံ သမယေ၊ တပါးသောအခါ၌။ ဇနပဒစာရိကံ၊ ဇနပုဒ်ဒေသစာရိကို။ စရိတ္တာ၊ သွားရ၍။ ဝိတု နဂရံ၊ ခမည်းတော်၏ နေပြည်တော်သို့။ ပစ္စာဂမာသိ၊ တဘန်ရောက်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ဗုဒ္ဓပမုခဿ ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာအား။ အာဂန္တုကဒါနံ၊အာဂန္တုကအလှူကို။ သဇ္ဇေတ္တာ၊ စီရင်၍။ နာဂရာနံ၊ ပြည်သူတို့အား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။အာဂန္တွာ၊လာ၍။မယှံ၊ ငါ၏။ဒါနသဟာယကာ၊ အလှူ၌ ညီတော်, ညီတော် တို့သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။ဧုတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တေ၊ ထိုပြည်သူတို့သည်။ တထာ၊ ထို အခြင်းအရာဖြင့် မင်းဆိုတိုင်း။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ရညာ၊မင်းသည်။ဒိန္နဒါနတော၊ ပေးသောအလှူထက်။အတိရေက-တရံ၊ အတိုင်းထက် အလွန်။ ဒဿာမ၊ ပေးလှူကုန်အံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့၊ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ နိမန္တေတွာ၊ ဘိတ်၍။ ပုနဒိဝသေ၊ တဘန် မိုးသောက်သောနေ့၌။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ပဋိယာဒေတွာ၊ စီရင်၍။ ရညော၊ မင်းအား။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိံသု၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ ရာဇာ၊မင်းသည်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ တေသံ၊ ထိုပြည်သူတို့၏။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဧုတော၊ဤအလှူထက်။ အမိဟတရံ၊ လွန်စွာ။ဒဿာမိတိ၊ လှူအံ့ဟု၍။ ပုနဒိဝသဏ္ဌာယ၊ တဘန် နက်ဖြန် အကျိုးငှါ။သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ နိမန္တေသိ၊ ဘိတ်၏။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။နာဂရေ၊ ပြည်သူတို့ကို။ပရာဇေတုံ၊ ရှုံးစေခြင်းငှါ။ နေဝ သက္ခိ၊မတတ်နိုင်။ နာဂရာ၊ပြည်သူတို့သည်။ ရာဇာနံ၊ မင်းကို။ ပရာဇေတုံ၊ ရှုံးစေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိံသု၊မတတ်နိုင်ကုန်။နာဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်။ ဆဗ္ဗေ ဝါ၊ရေ၊ခြောက်ကြိမ်မြောက်သောအခါ၌။ သွေး၊ နက်ဖြန်။ ဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ ဧုမသ္မိံ ဒါနေ၊ ဤအလှူ၌။ ဧုဒံနာမ၊ ဤမည်သော လှူတွယ်ဝတ္ထုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္တုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်းသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဧဝံ၊ ဤအခြင်းဖြင့်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဿာမာတိ၊ လှူကုန်အံ့ ဟူ၍။စိန္တေတွာ၊ ကြံ၍။ ပုနဒိဝသေ၊ မိုးသောက်သော နေ့၌။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ပဋိယာဒေတွာ၊ စီရင်၍။ ဧတ္ထ၊ ဤအလှူ၌။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်ဒါနဝတ္ထုသည်။ နတ္ထိတိ၊ မရှိသနည်းဟု။ သြလောကေန္တော၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ အလ္လမဓုမေဝ၊ ပျားသစ်ကိုသာလျှင်။

နဲ့ အဋ္ဌသံသု၊ မမြင်ကုန်။ ပဏ္ဍိတမဟုပန၊ ပျားကျက်သည်ကား။ ဗဟုံ၊များစွာ။အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ထို ပြည်သူတို့သည်။ အလ္လမဟုကတ္ထောယ၊ အအုံနှင့်တကွ ဖြစ်သော ပျားလပို့ အကျိုးငှါ။ စတူသု နဂရဒ္ဒါရေသု၊ ပြည်တံခါး လေးမျက်နှာ တို့၌။ စတ္တာရိ ကဟာပဏ သဟဿာနိ၊ အသပြာလေးထောင်တို့ကို။ ဂါဟာပေတွာ၊ ယူစေ၍။ ပဟိဏိံသု၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော ဇနပဒ-မနုဿော၊ ဇနပုဒ်ရွာသား တယောက်သည်။ ဂါမဘောဇကံ၊ ရွာစားမင်းကို။ ပဿိတုံ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ အာဂဏ္ဆိ၊ လာလတ်သော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီး အကြား၌။ မဟုပဋ္ဌလံ၊ ပျားအုံကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ မဂ္ဂိကာ၊ ပျားကောင်တို့ကို။ ပလာပေတွာ၊ ပျံသွားစေ၍။ သာခံ၊ သစ်ခက်ကို။ ဆိန္ဒိတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ သာခ-ဒဏ္ဍကေနေဝ၊ အခက်အတံနှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဒီ၊ တကွ။ မဟုပဋ္ဌလံ၊ ပျားအုံကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဂါမဘောဇကဿ၊ရွာစားမင်းအား။ဒဿာဒိတိ၊ ဆက်သအံ့ ဟူ၍။ နဂရံ၊ ပြည်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ မဟုအတ္ထောယ၊ ပျားအလို့ငှါ။ ဂတောဿ၊ သွားသောသူသည်။ တံ၊ ထိုဇနပုဒ်သား ယောက်ျားကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ အမ္ဘော၊ အို ယောက်ျား။ မဓုံ၊ ပျားကို။ ဝိတ္ထိဏိယံ၊ ရောင်းအံ့လော။ ဧတိပုန္ဓိ၊ ဤသို့-မေး၏။ သာမိ၊ သခင့်သား။ တံ၊ ထိုပျားကို။ နဝိတ္ထိဏိယံ၊ မရောင်း။ ဟန္ဒ၊ ယခု၊ ဧမံ ကဟာပဏံ၊ဤအသပြာကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုး၏။ သော၊ ထိုပျားရှင် ယောက်ျားသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ဧမံ မဟု-ပဋ္ဌလံ၊ ဤပျားအုံသည်။ပါဒမတ္တံပိ၊ တမတ်မျှ သည်လည်း။ နဲ့ အဗ္ဗတိ၊မထိုက်။ အယံပန၊ ဤသူသည်ကား။ ကဟာပဏံ၊ အသပြာကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ကဟာ-ပဏကော၊ အသပြာသည်။ ဗဟု မညေ၊ များယောင်ထင်၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ဝဓေတုံ၊ ကြီးပွားစေခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထို နောင်မှ။ နံ၊ ကို။ နဒေမိတိ၊ မပေးအံ့ဟူ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ တေနဟি၊ ထိုသို့ တမူကား။ ဒွေ ကဟာပဏေ၊ နှစ်အသပြာတို့ကို။ဂဏှာဟိ၊ ယူလော့။ဧတိ၊ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဒ္ဒိဟိပိ၊ နှစ်အသပြာ တို့ဖြင့်လည်း။ နဒေမိ၊ မပေးအံ့။ ဧတိဝေ၊ ဤသို့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝဓေသိယေဝ၊ ပွားစေသည်သာလျှင်တည်း။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တေနဟি၊ ထိုသို့ ဆိုတဖြိုးကား။ဧဒံ သဟဿံ၊ ဤအသပြာ တထောင်ကို။ ဂဏှာဟိတိ၊ယူလော့ဟူ၍။ ဘဏ္ဍိကံ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို။ ဥပနေသိ၊ အနီးသို့ ဆောင်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုဝယ်သူကို။ သော၊ ထိုပျားသည်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ကိံ နုခေါ၊ အသို့နည်း။ တွံ၊ သင်သည်။ဥမ္မတ္တကောရှေးသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မူကား။ ကဟာပဏာနံ၊ အသပြာတို့၏။ ဌပနောကာသံ၊ ထားရာ အရပ်ကို။ နလဘသိ၊ မရလေသလော။ ပါဒံပိ၊ တမတ်မျှ ကိုလည်း။ နဲ့ အဗ္ဗနကံ၊

မထိုက်သော။ မခုံ၊ ပျားကို။ သဟာသံ၊ တထောင်ကို။ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ဒေဟိတိ၊ ပေးလေ့ဟု။ ဝဒသိ၊ ဆိုး၏။ ဧတံ၊ ဤသည်ကား။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုး၏။ ဘော၊ အချင်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣမိနာ-ပန၊ ဤပျားဖြင့်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ကမ္မံ၊ အမှုသည်။အတ္ထိ၊ ရှိ၏။တေန၊ထို့ကြောင့်။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝဒါမိ၊ ငါဆို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ပြော၏။ သာမိ၊ သခင်သား။ ကိံ ကမ္မံ၊ အဘယ်အမှုနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အမ္ဘေတိ၊ ငါတို့သည်။ * အဌသဋ္ဌိ-သမဏာ သဟသဟဿ ပရိဝါရသ၊ရဟန္တာ တသိန်းခြောက်သောင်းရှစ်ထောင် အခြံအရံရှိသော။ ဝိပဿီ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဝိပဿီဘုရားအား။ မဟာဒါနံ၊ အလှူကြီးကို။ သဇ္ဇိတံ၊ စီရင်အပ်၏။ တတြ၊ ထိုအလှူ၌။ ဧကံ အလ္လမဓုမေဝ၊ ဤပျားလပို့တခု သည်သာလျှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝေဠဂ္ဂာမိ၊ ဤသို့ အတိုးမတန် သော်လည်း ဝယ်၏။ ဣတိ ဝေဠသန္တေ၊ ဤသို့ ဘုရားအား လှူလိုသည်ရှိသော်။ အဟံ၊ ငါသည်။ မူလေန၊ အတိုးဖြင့်။ နဒဿာမိ၊ မပေးအံ့။ အဟံပိ၊ ငါသည် လည်း။ ဒါနေ၊ အလှူ၌။ ပတ္တိံ၊ အတို့ဝေခြင်းကို။ သစေ လဘိဿာမိ၊အကယ်၍ ရသည်ဖြစ်အံ့။ ဒဿာမိ၊ ပေးအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုဝယ်သူသည်။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ နာဂရာနံ၊ပြည်သူတို့အား။ တမတ္ထံ၊ထိုအကြောင်းကို။အာရော-စေသိ၊ ကြား၏။ နာဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်။ တဿ၊ ထိုပျားသည်၏။ သဒ္ဓါယ-ဗလဝဘावံ၊ သဒ္ဓါခြင်း အားကြီးသည်၏ အခြစ်ကို။ဉ ဘုတ္ဝာ၊ သိ၍။သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ, ကောင်းစွ။ ပတ္တိကော၊ အလှူအတို့သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော့။ ဣတိပဋိဇာနိ ဘု၊ ဤသို့ ဝန်ခံကုန်၏။ တေ၊ ထိုပြည်သူတို့သည်။ ဗုဒ္ဓပမုခ ဘိက္ခု-သံဃံ၊ ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို။ နိသီဒါပေတ္ဝာ၊ နေစေ၍။ ယာဂု-ခဇ္ဇကံ၊ ယာဂုခဲဘွယ်ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ မဟာတိ ၊ ကြီးစွာသော။ သုဝဏ္ဏပါတိ ၊ ရွှေခွက်ကို။ အာဟရာပေတ္ဝာ၊ ဆောင်စေ၍။ မဓုပဋ္ဌလံ၊ ပျားလပို့ကို။ဝိဇ္ဇာပေသုံ၊ ညွှန်စေကုန်၏။ တေနေဝ မနုဿေန၊ ထိုလူသည်ပင်လျှင်။ ပဏ္ဏာကာရတ္ထာယ၊ လက်ဆောင်အလို့ငှါ။အာဟရေ၊ဆောင်ယူလာခဲ့သော။ဒမိဝါရကောပိ၊ နှိုးခမ်း အိုးသည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိသေး၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တံပိ ဒမိ ၊ ထို နှိုးခမ်းကိုလည်း။ ပါတိယံ၊ ခွက်၌။ အာကိရိတ္ဝာ၊ လောင်း၍။ တေန မဓုနာ၊ ထို ပျားနှင့်။ သံသန္ဒိတ္ဝာ၊ ရောရ၍။ မဒ္ဒိတ္ဝာ၊ နယ်၍။ ဗုဒ္ဓပမုခ ဘိက္ခု သံဃဿ။ ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာအား။ အာဒိတော၊ အစဖြစ်သော ဘုရားမှ။ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အဒါသိ၊ လှူ၏။ တံ၊ ထို ပျားနှိုးခမ်းသည်။ ယာဝဒတ္ထံ၊ အလိုအတိုင်း။ ဂဏ္ဍာနုနံ၊ အလှူခံကုန်သော၊ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသော ဘုရား, ရဟန်းသံဃာတို့

---

* အဌသဋ္ဌိ သမဏ သဟဿ ပရိဝါရဿ (ဆဋ္ဌ)

အား။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ဥတ္တရိပ၊ အလွန်လည်း။ အဝသိဋ္ဌ၊ အကြွင်းသည်။ အဟောသိယေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဝေ၊ ဤသို့။ ထောက်၊ အနည်းငယ်သော။ မဓု၊ ပျားအလှူသည်။ ကထံ၊ အသို့မူ၍။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပဟုနံ၊ များစွာသော သူတို့အား။ ပါပုဏိတိ၊ ရောက်၏နည်းဟု။ နစ္ဆေတဗ္ဗ၊ မကြိုက်အပ်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တံ၊ ထိုအကျိုးသည်။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ဘုရားအာနုဘော်ဖြင့်။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ ဗုဒ္ဓဝိသယောစ၊ ဘုရားအရာ၌လည်း။ နစ္ဆေတဗ္ဗော၊ မကြိုက်အပ်။ ဟိ၊ သင့်စွ။ အစ္ဆေယျာနိ၊ မကြိုက်အပ်သည်တို့ကို။ စတ္တာရိတိ၊လေးပါးတို့ဟူ၍။ ဝုတ္တာနိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ တာနိ၊ ထိုမကြိုက်အပ်သည်တို့ကို။ စိန္တေန္တော၊ ကြံသောသူသည်။ ဥမ္မာဒဿေဝ၊ ရူးခြင်း၏ သာလျှင်။ ဘာဂီ၊ အတို့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ တွေ့ကံ-ကမ္ဘံ၊ ဤမျှလောက်သော ကောင်းမှုကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အာယုပရိယောသာနေ၊ အသက်အဆုံး၌။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ တွေ့ကံ-ကာလံ၊ ဤမျှကာလတိုင်တိုင်။ သံသရန္တော၊ ကျင်လည်သည်ရှိသော်။ ကေသွိ သမယေ၊ တခုသောအခါ၌။ ဒေဝလောကာ၊ နတ်ပြည်မှ။ စရိတ္တာ၊ စုတေ၍။ ဗာရာဏသိယံ၊ ဗာရာဏသီပြည်၌။ ရာဇကုလေ၊ မင်းမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပိတုအစ္စယေန၊အဘနတ်ရွာလားသဖြင့်။ ရဇ္ဇံ၊ မင်း၏အဖြစ်သို့။ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ကေနဂရံ၊ ပြည်တခုကို။ ဂဏ္ဍိသာမိတိ၊ ယူအံ့ဟူ၍။ ဂန္ဒာ၊ ၍။ ပရိဝါရေသိ၊ ခြိုရံ၏။ နာဂရာနဉ္စ၊ ပြည်သူတို့အားလည်း။ သာသနံ၊ သတင်းစကားကို။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏၊ ရဇ္ဇံဝါ၊ ပြည်ကိုမူလည်း။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒေန္တု၊ ပေးကုန်အံ့လော။ ယုဒ္ဓံဝါ၊ စစ်ကိုမူလည်း ထိုးကုန်အံ့လော။ ဧတိ၊ ဤသို့စေ၏။ တေ၊ ထိုပြည်သူတို့သည်။ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။နေဝ-ဒဿာမ၊ ငါတို့ မခပေးလိုကုန်။ နယုဒ္ဓံ၊ စစ်မဆိုးလိုကုန်။ ဧတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ ဆို၍။ စူဠဒ္ဒါရေဟိ၊ မလွယ်တံခါးတို့ဖြင့်။ နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ ဒါရဒကာဒိနိ၊ ထင်း, ရေ စသည်တို့ကို။ အာဟရန္တိ၊ ဆောင်ယူကုန်၏။ သဇ္ဇကိစ္စာနိ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိစ္စတို့ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏။

ဧတရောပိ၊ ဗာရာဏသီမင်းသည်သည်း။ စတ္တာရိ မဟာဒ္ဒါရာနိ၊ တံခါးမလေးခုတို့ကို။ ရက္ခဒန္တာ၊ စောင့်ရှောက်လျက်။ သက္ကမာသာမိကာနိ၊ ခုနစ်လ အလွန် ရှိကုန်သော။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ နဂရံ၊ ပြည်ကို။ ဥပရုဇ္ဈိ၊ ဆီးတား ဝန်းရံ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုမင်း၏။ မာတာ၊ မယ်တော်သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပုတ္တော၊ သားတော်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ကရောတိ၊ ပြုသနည်း။ဧတိပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့မေး၍။ ဒေဝိ၊ မယ်တော်မိဖုရားကြီး။ ဧဒံနာမာတိ၊ ဤမည်သော အမှုတည်းဟု။ တံပဝတ္တိံ၊ ထို လျှောက်သော အကြောင်းကို။

သုတ္တာ၊ ကြားရ၏။ မမ ပုတ္တော၊ ငါ့သားတော်သည်။ ဗာလော၊ မလိမ္မာစွတကား။ ဂန္ဓထ၊ သွားလေကုန်။ တသ၊ ထိုမင်းအား။ စူဠဒွါရာနိပိ၊ တံခါးငယ်တို့ကို လည်း။ ပိဓေထ၊ ပိတ်၍။ နဂရံ၊ ပြည်ကို။ ဥပရန္ဒတ္ထတိ၊ ဆီးတားလော့ဟု။ ဝဒေထ၊ ဆိုလေကုန်လော့။ ဧတိ၊ ဤသို့စေလွှတ်၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ မာတုသာသနံ၊ အမိသတင်းစကားကို။ သုတ္တာ၊ကြားရ၍။ တသာ၊ထိုအမိဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ နာဂရာပိ၊ ပြည်သူတို့သည်လည်း။ ဗဟိ၊ အပသို့။ နိက္ခမိတုံ၊ ထွက်ခြင်းငှါ။ အလတ္တန္တာ၊ မရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ အတ္တနော ရာဇာနံ၊ မိမိပြည့်ရှင်မင်းကို။ မာရေတ္တာ၊သတ်၍။ (ဓာရေတ္တာလည်းရှိ၏ ဆောင်၍ပေး)။ ။တသ၊ ထိုဗာရာဏသီ မင်းအား။ ရဇ္ဇံ၊ ပြည်စည်းစိမ်ကို။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။ သော၊ ထိုမင်းသည်။ ဧကမံ ကမ္မံ၊ ဤမကောင်းမှုကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အာယုပရိယောသာနေ၊ အသက်အဆုံး၌။ အဝိစိမှိ၊ အဝီစိ၌။ နိဗ္ဗတ္တိတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ အယံ ပထဝီ၊ ဤမြေကြီးသည်။ ယောဇနမတ္တံ၊ တယူဇနာမျှ။ ဥဿဒ္ဓံ၊ မြင့်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ နိရယော၊ ငရဲ၌။ ပစ္စိတ္တာ၊ ကျက်၍။ စတုန္နံ စူဠဒွါရာနံ၊ တံခါးငယ်လေးခုတို့ကို။ ပိဒဟိတတ္တာ၊ ပိတ်ခြင်းကြောင့်။ တတော၊ ထိုငရဲမှ။ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်။ တသာ၀ေ မာတု၊ ထိုအမိ၏သားလျှင်။ ကုစ္ဆိသ္မိं၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိं၊ ပဋိသန္ဓေကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ သတ္တမာသာဓိကာနိ၊ ခုနစ်လအလွန်ရှိကုန်သော။ သတ္တဝဿာနိ၊ ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး။ အန္တောကုစ္ဆိသ္မိं၊ အမိဝမ်း၌။ ဝသိတ္တာ၊ နေ၍။ သတ္တဒိဝသာနိ၊ ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင်။ ယောနိမုခေ၊ ယောနိအဝ၌။ တိရိယံ၊ ဖိလာ။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သီဝလိ၊ သီဝလိသည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ နဂရံ၊ ပြည်ကို။ ဥပရန္ဒိတ္တာ၊ ဝန်းရံ၍။ ဂဟိတ-ကမ္မေန၊ ယူတူးသော မကောင်းမှုဖြင့်။ ဣတော ကာလံ၊ ဤမျှကာလပတ်လုံး။ နိရယော၊ ငရဲ၌။ ပစ္စိတ္တာ၊ ကျက်၍။ စတုန္နံ စူဠဒွါရာနံ၊ တံခါးငယ် လေးခုတို့ကို။ ပိဒဟိတတ္တာ၊ ပိတ်ခြင်းကြောင့်။ တတော၊ ထိုကိုယ်မှ။ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်။ တသာ၀ေ မာတု၊ ထိုအမိ၏ သားလျှင်။ ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။ ပဋိသန္ဓိं ဂဟေတ္တာ၊ပဋိသန္ဓေယူ၍။ ဣတော ကာလံ၊ဤမျှကာလတိုင်တိုင်။ကုစ္ဆိယံ၊ ဝမ်း၌။ ဝသိ၊ နေရ၏။ နဝ မဓုနော၊ အသစ်စက်စက်ပျားတို့ကို။ ဒိန္နတ္တာ၊ လှူဘူးသောကြောင့်။ လာဘဂ္ဂ ယသဂ္ဂပ္ပတ္တော၊ လာဘ်ပြန့်ပြောခြင်း အခြေအရံ ပြန့်ပြောခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ပုန၊ တဘန်။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့သည်။ ကထံ၊စကားကို။ သမုट्ठာပေသုံ၊ ဖြစ်စေကုန်၏။ သာမဏေရသ၊ သာမဏေ၏။ လာဘော၊ လာဘ် ပြန့်ပြောခြင်းသည်။ အဟောပုညံ၊ အံ့ဘွယ်ဘုန်းရှိ၏။ ယေန၊ အကြင် သာမဏေသည်။

ကေကေန၊ တယောက်တည်းဖြင့်လျှင်။ ပဠုန္ဒီ ဘိက္ခုသတာနံ၊ ရဟန်းငါးရာတို့၏။ ပဠုကူဋဿဝဂါရ သတာဒိနိ၊ စုလစ်မွန်းချန်တစ်သော ငါးရာသော ကျောင်းတို့ကို။ ကတာနိ၊ ပြုအပ်ကုန်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဖြစ်စေကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အာဝန္ဒာ၊ လာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘေရဝေ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ-ဂတာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္ဒာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထန၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဧုတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မိန့်ခြင်းကြောင့်။ ဧုမာယနာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားတည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မယုံပုတ္တသ၊ ငါ့သားအား၊ ဝုညံ၊ ကောင်းမှုသည်။ နေဝတ္ထိ၊ မရှိ။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ အသ၊ ထိုသာမဏေအား။ ဥဘယံ၊ ကောင်းမှု မကောင်းမှုနှစ်ပါး ကို။ ပဟီနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ဧုတိဝတ္တွာ၊ ဤသို့မိန့်ပြီး၍။ ဗြာဟ္မဏ ဝဂ္ဂေ၊ ဗြာဟ္မဏ ဝဂ်၌။ ဧုမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်သာလျှင်။ ဝုညဉ္စ၊ ကောင်းမှု ကိုလည်းကောင်း။ ပါပဉ္စ၊ မကောင်းမှုကို လည်းကောင်း။ သင်္ခ၊ အာရုံ၌ကပ်ငြိ ခြင်း ရှိသော။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးစုံကို။ ဥပစ္စဂါ၊ ပယ်စွန့်အပ်၏။ အသောကံ၊စိုးရိမ် ခြင်းမရှိ။ ဝိရဇံ၊ မြူမရှိ။ သုဒ္ဓံ၊ စင်ကြယ်၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗြာဟ္မဏံ၊ဗြာဟ္မဏဟူ၍။ ဗြူမိ၊ ဆို၏။ ဧုတိပရိသမာပနံ၊ ခုနစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်း ဖြစ်သော အရဟတ္တဝင်္ဂ ကိုးခုမြောက်ဖြစ်သော ရေဝတထေရဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

နဝမံ၊ သော။ ဒဒိရဝနိယ ရေဝတထေရ ဝတ္ထု၊ တည်း။

၇–အရဟတ္တဝဂ်၊ ၁၀–အညတရဧဝတိ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ.... ရေဝတထေရ ဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ပိဏ္ဍပါတိက ဝတ္ထုဟု ဟောရာ ဂါထာ၏, တနည်းကား- အမှတ်မရှိသော ပြည့် တန်းဆာမ ဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ရမဏီယာနိ စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ရမဏီယာနိတိ ဧုမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ရမဏီယာနိ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ အညတရံ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဧဝတ္ထိ၊ မိန်းမကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ ကေဝ၊ တယောက်သော။ ဝိဏ္ဍပါတိကော၊ပိဏ္ဍ ပါတ် ဆောက်တည်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ သတ္ထု၊ သန္ဓိကော၊ ဘုရားအထံ၌။

ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ကော် ဇိဏ္ဏဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်ဟောင်း တခုသို့။ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍။ သမဏမဟံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောတိကိရ၊ ပြုသတတ်။ နဂရသောဘိကာ၊ ပြည်၏မျက်စိဖြစ်၍ တင့်တယ်ခြင်းရှိသော။ ကောဇုတ္တိ၊ မိန်းမတယောက်သည်။ ပုရိသေန၊ ယောကျ်ားနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ အဟာ၊ ဝါသည်။ အသုကဋ္ဌာနံနာမ၊ ဤမည်သောအရပ်သို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ တံ၊ သည်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ အာဂဋ္ဌေယျာသိ၊ လာခဲ့လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ သကေဟိ ကတ္တာ၊ ချိန်းချက်ခြင်းကိုပြု၍။ အဂမာသိ၊ သွားလေ၏။ သော-ပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ နာဂန္ဓိ၊ မသွား။ သာ၊ ထိုပြည့်တန်းဆာမသည်။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ အာဂမန မဂ္ဂံ၊ လာရာခရီးကို။ ဩလောကေန္တီ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ တံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ အဒိသွာ၊ မမြင်၍။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထို၍။ ဆန္ဒကျင်သည်ဖြစ်၍။ ဇုတော စိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ ဝိစရမာနာ၊ စုံစမ်းရှာဖွေသည်ရှိသော်။ ဥယျာနံ၊ ဥယျာဉ်သို့။ ပရိသိတွာ၊ ဝင်၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ပလ္လင်္ကံ-အာဘုဇိတွာ၊ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ၍။ နိသိန္နံ၊ နေသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဇုတော-စိတောစ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ အညံ၊ တပါးကို။ ဩလောကိယမာနာ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ အညံ၊ တပါးသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ အဒိသွာ၊မမြင်၍။ အယဉ္စ၊ ဤရဟန်းသည်လည်း။ ပုရိသောဧဝ၊ ယောကျ်ားသာတည်း။ ဇုမယ၊ ဤရဟန်း၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ပမောဟေဿာမိ၊ တွေဝေစေအံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ကြံလျက်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ၊ ဌတွာ၊ ရပ်၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်ဘန်။ နိဝတ္ထ-သာဋကံ၊ဝတ်သော ထမိတဘက်ကို။ မောစေတွာ၊ချွတ်၍။ နိဝါသေတိ၊ ဝတ်၏။ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ မုဋ္ဌိတွာ၊ ဖြေ၍။ ဗန္ဓတိ၊ ထုံး၏။ ပါဏိံ ပဟရိတွာ၊ လက်ခုပ်တီး၍။ ဟသတိ၊ ရယ်၏။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ သံဝေဂေါ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဖြစ်၍။ သကလ သရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးသည်။ ဝိတိယာ၊ ဝိတိဖြင့်။ ဖရိ၊နှံ့၏။ ဇသာ၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဇုဒံ၊ ဤသည်ကား။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဇုတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ကြံ၏။သတ္ထာပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။ မမ သန္တိကေ၊ ဝါ့အထံ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ သမဏမဟံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ ဂတဿ၊ သွားလေသော။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ ပဝတ္တိ၊ အကြောင်းကား။ ကာနုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဇုတိ ဥပမာရေန္တော၊ ဤသို့ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ တံ ဇုတ္တိ၊ ထိုမိန်းမကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဘဿ၊ ထိုမိန်းမ၏။ အနာစာရ ကိရိယံ၊ ယုတ်မာသောအမူအရာကို လည်းကောင်း။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏လည်း။ သံဝေဂုပ္ပတ္တိံ၊ ထိတ်လန့်ခြင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကို လည်းကောင်း။ ဥ တွာ၊ သိ၍။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌။ နိသိန္နောဝ၊ နေလျက်လျှင်။ တေန၊ ထိုရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ကထေသိ၊ ပြောဟော၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း။ ကာမ ဂဝေ-

သကာနံ၊ ကာမဂုဏ်ကို ရှာကုန်သောသူတို့အား။ အရမဏ္ဍာနမေဝ၊ မမ္မေလျော်ရာ အရပ်သည်သာလျှင်။ ဝိတရာဂါနံ၊ ရဟန္တာတို့၏။ ရမဏ္ဍာနံ၊ မွေ့လျော်ရာ (၅) အရပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ဧတိဝေ ဣတိပန၊ ဤသို့သော စကားကိုလျှင်။ ဝတ္တာ၊ မိန့်၍။ ဩဘာသံ ဖရိတ္တာ၊ ကိုယ်တော်ရောင်ဖြင့်နှံ့၍။ တသ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဧဝမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၉၉။ ယတ္ထ၊ အကြင်တော်၌။ ဇနော၊ ကာမဂုဏ်ကိုရှာသော သတ္တဝါ အပေါင်းသည်။ နုရမတိ၊ မမ္မေလျော်။ ဝိတရာဂါ၊ ကာမ၌ တပ်ခြင်းကင်းကုန်သော ရဟန္တာတို့သည်။ ရမိသန္တိ၊ မွေ့လျော်ကုန်လတ္တံ့။ အရညာနိ၊ တောတို့သည်။ ရုမဏီယာနိ၊ မွေ့လျော်တွယ်ရှိကုန်၏။ ကဿ၊ အတယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ နကာမဂဝေသိနော၊ ကာမကို ရှာတော်မမူကုန်။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန့်အပ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အရညာနိတိ၊ အရညာနိ ဟူသည်ကား။ သုပုဗ္ဗိတ-တရုဝနသဏ္ဍ ပဋိမဏ္ဍိတာနိ၊ ကောင်းစွာပွင့်သော နုမျိုသော သစ်ပင်ရှိသော တောအုပ်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်ကုန်သော။ ဝိမလ သလိလ သမ္ဘဏ္ဍာနိ၊ အညစ်အကြေး ကင်းသောရေနှင့် ပြည့်စုံသောအရပ်တို့သည်။ အရညာနိနာမ၊ ကြီးစွာသော တောအုပ်မည်ကုန်၏။ ရမဏီယာနိ၊ မွေ့လျော်တွယ်ရှိကုန်၏။ ယတ္ထာတိ၊ ယတ္ထဟူသည်ကား။ ယေသု အရညေသု၊ အကြင်တောတို့၌။ ဝိကသိတေသု၊ ပွင့်ကုန်သော။ ပဒုမဝနေသု၊ ပဒုမ္မာကြာတောတို့၌။ ဂါမမက္ခိကာ၊ ယင်မ ခဲရိုင်းတို့သည်။ နရမန္တိ ဝိယ၊ မမ္မေလျော်ကုန်သကဲ့သို့။ ကာမ ဂဝေသကော၊ ကာမကို ရှာသော။ ဇနော၊ သတ္တဝါသည်။ နရမတိ၊ မမ္မေလျော်။ ဝိတရာဂါတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝိတရာဂါ၊ ရာဂ ကင်းကုန်သော။ ခီဏာသဝါနာမ၊ ရဟန္တာတို့မည်သည်ကား။ ဘဝရ မဓုကရာ၊ ချိုမြိန်သော ဝတ်ရည်ကို ပြုတတ်ကုန်သော ဗျားပိတုန်းတို့သည်။ ပဒုမဝနေသု၊ ပဒုမ္မာကြာတောတို့၌။ ရမန္တိ ဝိယ၊ မွေ့လျော်ကုန်သကဲ့သို့။ တထာရူပေသု၊ ထိုသို့ သတောရှိကုန်သော။ အရညေသု၊ တောတို့၌။ ရမိသန္တိ၊ မွေ့လျော်ကုန်လတ္တံ့၊ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား။ နတေ-ကာမဂဝေသိနောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ ကာမ ဂဝေသိနော၊ ကာမဂုဏ်ကို ရှာကုန်သည်။ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ ဧတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ သောတေရော၊ ထိုမထေရ်သည်။ ယထာနိသိန္နောဝ၊ ထိုင်မြဲတိုင်းလျှင်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသम्भिदा တို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၍။ အာကာသေန၊ ကောင်း

ကင် ခရီးဖြင့်။အာဂန္ဆာ၊ လာ၍။ထုတိ၊ ချီးမွမ်းခြင်းကို။ ကရောန္တော၊ပြုလျက်။ တထာဂတသ၊ ဘုရား၏။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ အဂမာသိ၊ ပြန်သွားယေ၏။ ဧုတိပရိသမာပနံ၊ ခုနစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော အရဟန္တ ဝဂ်၌ ဆယ်ခုမြောက်ဖြစ်သော ပိဏ္ဍပါတိက ဝတ္ထု၊ ပြီးခြင်းကို။ တနည်းကား... အမှတ်မရှိသော ပြည့်တန်းဆာမဝတ္ထု၊ ပြီးခြင်းကို၊ ဒဠ္ဍံ၊ မှတ်အပ်၏။

ဒသမံ၊သော။ အညတရ ဧတ္ထိဝတ္ထု၊ တည်း။
အရဟန္တဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ နိဋ္ဌိတာ။
သတ္တမော ဝဂ္ဂေါ။

၈-သဟာသဆဝ္ဂ၊ ၁-တမ္ဗဒါဋ္ဌိက စောရဃာတက ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ ...ဆယ်ဝတ္ထုတို့ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော အရဟန္တဝဂ်၌ ဟောရာဂါထာတို့၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ တဆယ့်လေးခုတို့ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော သဟာသဆဝဂ်၌ ဟောရာဂါထာတို့တွင် တမ္ဗဒါဋ္ဌိကဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ သဟာသမပိ စေ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

(ရှေ) သဟာသမပိ စေ ဝါစာတိ ဧကံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဝါစာ ဤသို့စသော တရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ တမ္ဗဒါဋ္ဌိကစောရဃာတကံ၊ နီသောမှတ်ဆိတ် ကြင်စွယ်ရှိသောခိုးသူသတ်ယောက်ျားကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကျွန်ုပ်ငယ်သတော၊ တယောက်ဖြင့် ယုတ်သော ငါးရာအတိုင်းအရှည် ရှိကုန်သော။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဂါမဃာတကာဒီနိ၊ ရွာကိုဖျက်ခြင်း စသည်တို့ကို။ ကရောန္တာ၊ ပြုကုန်လျက်။ ဇီဝိတံ၊ အသက်မွေးခြင်းကို။ ကပ္ပေသုံကိရ၊ ပြုကုန်သတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နိဗ္ဗိဒ္ဓ ဝိဂ်လော၊ မျက်စိတဖက် ပျက်သော။ တမ္ဗဒါဋ္ဌိကော၊ ကြေးနီကဲ့သို့ မှတ်ဆိတ် ကြင်စွယ် ရှိသော။ ကောဝ ပုရိသော၊ ယောက်ျားတယောက်သည်။ တေသံ၊ ထိုခိုးသူတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့၊ ဂန္တွာ၊ ၍။ အဟံပိ၊ ငါသည်လည်း။ တုမှေဟိ၊ သင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဇီဝိဿာမိ၊ အသက်မွေးပါအုံ့။ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။နံ၊ ထိုယောက်ျားမျက်စိ တဖက်ကန်းကို။ စောရဇေဋ္ဌကဿ၊ ခိုးသူကြီးအား။ ဒဿေတွာ၊ ပြ၍။ အယံပိ၊ ဤသူသည်လည်း။ အမှာကံ သန္တိကေ၊ ငါတို့အထံ၌။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ၊ ဧုန္တိ၊ အလိုရှိ၏။ ဧုတိအာဟံသု၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုတမ္ဗဒါဋ္ဌိကကို။ စောရ ဇေဋ္ဌကော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ အယံ၊ ဤသူသည်။ မာတုထနံ၊ အမိနို့ကို။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ကိုက်ဖြတ်၍၊

ပိတု ဂလလောဟိတံ၊ အဘ လည်ချောင်းသွေးကို။ နိဟရိတ္တာ၊ထုတ်၍။ခါဒန-
သမတ္ထော၊ စားခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။ အတိကဋ္ဌဥော၊ အလွန် ကြမ်းထမ်းသော
သတောရှိသော သူတည်း။ ဣတိစိန္တေတ္တာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တေသာ၊ ဤသူအား။
အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝသနဋ္ဌာ၊ နေခြင်း ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊
မရှိ။ ဣတိပဋိဇ္ဈိတ္ဝါ၊ ဤသို့ ပယ်၏။ သော၊ ထိုတမ္ဗဒါဋ္ဌကသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။
ပဋိဇ္ဈိတ္ဝေါ၊ ပယ်သော်လည်း။ အာဂန္ဒာ၊ လာ၍။ တသ္သ ဝ၊ ထိုခိုးသူကြီး၏
သားလျှင်။ ကေ အန္တေ ဝါသိကံ၊ အတွင်းတပည့် တယောက်ကို။ ဥပဋ္ဌဟန္တော၊
လုပ်ကျွေးသည်ရှိသော်။ အာရာဓေသိ၊ နှစ်သိမ့်စေ၏။ သော၊ ထိုအန္တေ ဝါသိက
တပည့်သည်။ တံ၊ ထိုတမ္ဗဒါဋ္ဌကကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ စောရဇေ္ဌကံ၊ ခိုးသူ
ကြီးသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊ သခင်။ သော
ဤသူသည်။ ဘဒ္ဒကော၊ ကောင်းသော သတောရှိ၏။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။
ဥပကာရကော၊ ကျေးဇူးရှိ၏။ နံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ သင်ဏ္ဍယ၊ ပြုစုချိုးမြှင့်ပါ
ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယာစိတ္ဝာ၊ တောင်းပန်၍။ စောရဇေ္ဌကံ၊ ခိုးသူကြီး
ကို။ ပဋိဆ္ဆာပေသိ၊ ဆောက်နှင်းစေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တစ်နေ့
သ၌။ နာဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်။ ရာဇပုရိသေဟိ၊ မင်းချင်း ယောကျ်ားတို့နှင့်။
သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကေတောဟုတ္ဝာ၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်၍။ တေစောရေ၊ ထိုခိုးသူ
တို့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဘမ်း၍။ ဝိနိစ္ဆယ မဟာအမစ္စာနံ၊ တရားသူကြီး အမတ်တို့
၏။ သန္တိကံ၊ အထံ၌။ နယိံသု၊ ပို့ဆောင်ကုန်၏။ အမစ္စာ၊ အမတ်တို့သည်။
တေသံ၊ ထိုခိုးသူတို့အား။ ဖရသုနာ၊ ပေါက်ဆိန်ဖြင့်။ သီသဿ ဆေဒံ၊ ဦးခေါင်း
ဖြတ်ခြင်းကို။ အာဏာပေသုံ၊ စေလွှတ်ကုန်၏။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ ကော-
နုခေါ၊ အသယ်သူသည်လျှင်။ ဣမေ၊ ဤခိုးသူတို့ကိုကို။ မာရေယာတိ၊သတ်နိုင်
အံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။ ပရိယေသန္တာ၊ သတ်အံ့သောသူကို ရှာကုန်သည်ရှိသော်။
တေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို။ မာရေတုံ၊ သတ်ခြင်းငှါ။ ဣဿန်ဆံ၊ အလိုရှိသော။ ကိဉ္စိ၊
တစုံတယောက်သောသူကို။ အဒိသ္ဝာ၊ မမြင်မူ၍။ စောရဇေ္ဌကံ၊ ခိုးသူကြီးကို။
အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တွံ၊ သင်သည်။ ဣမေ၊ ဤခိုးသူတို့ကို။ မာရေတ္ဝာ၊ သတ်၍။
ဇီဝိတာဟ္ဟော၊ အသက်ရှည်ခြင်းကိုလည်း။လဘိဿသိ၊ ရလတ္တံ့။ သမ္ဘာနဿ၊မြတ်နိုး
ခြင်းကိုလည်း။ လဘိဿသိ၊ရလတ္တံ့။နေ၊ ထိုခိုးသူဘို့ကို။ မာရေဟိ၊ သတ်လော့။
ဣတိ၊ဤသို့ဆို၏။ သောပိ၊ထိုခိုးသူကြီးသည်လည်း။ အတ္တာနံ၊မိမိကို။ နိဿာယ၊
မှီ၍။ဝသိတတ္တာ၊ နေသူတပည့်ဖြစ်သောကြောင့်။ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို။ မာရေတုံ၊
သတ်ခြင်းငှါ။ နဇ္ဇိ၊ အလိုမရှိ။ ဧတေနုပါယေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ကျွန်-
ပဏ္ဍသတေ၊ တခုယုတ် ငါးရာသော ခိုးသူတို့ကို။ ပုစ္ဆိ ံသု၊ မေးကုန်၏။ သဗ္ဗေပိ၊
ခပ်သိမ်းသော ခိုးသူတို့သည်လည်း။ နဇ္ဇိ ံသု၊ အလိုမရှိကုန်။ သဗ္ဗပဏ္ဍာ၊

ခပ်သိမ်း ကုန်သောသူတို့၏ နောက်မှ။ နိဗ္ဗိဒ္ဓ ပိဏ်လံ၊ မျက်စိတဖက် ပျက်သော။ တံ တမ္ဘဒါဋ္ဌိကံ၊ ထိုတမ္ဘဒါဋ္ဌိကကို။ ပုစ္ဆိ ံသု၊ မေးကုန်၏။ သော၊ ထိုတမ္ဘဒါဋ္ဌိက သည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်း၏ဟု၊သမ္ဗဒ္ဓိစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ တေသဗ္ဗေပိ၊ ထို အလုံးစုံ သော ခိုးသူတို့ကိုလည်း။ မာရေတ္ဝာ၊ သတ်၍။ ဇိဝိတဗ္ဗေ၀၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို လည်း။လဘိ၊ ရ၏။ သမ္ဘာနဉ္စ၊ မြတ်နိုးခြင်း ကိုလည်း။ လဘိ၊ ရ၏။ တေနူပါ-ယေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်။ နဂရသ၊ ပြည်၏။ ဒက္ခိဏတောပိ၊ တောင်အရပ်မှ လည်း၊ ပဠုစောရသတာနိ၊ ခိုးသူငါးရာတို့ကို။အာနေတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ အမစ္စာနံ၊ အမတ်တို့အား။ ဒသေတ္ဝာ၊ ပြ၍။ တေဟိ၊ ထိုအမတ်တို့သည်။ တေသံပိ၊ ထို ခိုးသူတို့၏လည်း။ သီသဿ ဆေဒေ၊ ဦးခေါင်း ဖြတ်ခြင်းကို။ အာဏတ္တေ၊ စေအပ် သည်ရှိသော်။ စောရဇေဋ္ဌကံ၊ ခိုးသူကြီးကို။ အာဒိ ံကတ္ဝာ၊ အစပြု၍။ ပုစ္ဆန္တာ၊ မေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ကိဠ်ဠ၊ တစုံတယောက်သောသူကို။ မာရေတုံ၊ သတ် ခြင်းငါ။အနိစ္ဆန်၊ အလိုမရှိသည်ကို။ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ပုရိမဒိ၀သေ၊ ရှေးဖြစ်သော နေ့၌။ ဧကော ပုရိသော၊ ယောကျ်ား တယောက်သည်။ ပဠုသတေ စောရေ၊ ငါးရာခန်သော ခိုးသူတို့ကို။မာရေသိ၊ သတ်၏။သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ကတံ-နုခေါ၊ အဘယ်မှာ နေသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ အသုကဋ္ဌာနေ၊ ဤမည်သော အရပ်၌။ အမ္ဟေတိ၊ ငါတို့သည်။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်၏။ ဇုတိ၀ုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ တံ၊ ထို တမ္ဘဒါဋ္ဌိကကို။ ပတ္ထေသာပေတ္ဝာ၊ ခေါ်ဝေ၍။ ဇုမေ၊ ဤသူတို့ကို။ မာရေဟိ၊ သတ်လော့။ သမ္ဘာနံ၊ ကောင်းမြတ်သော ဆုကို။ လစ္ဆသိ၊ ရလတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဆို။ အာဏာပေသုံ၊ စေခိုင်းကုန်၏။ သော၊ ထိုတမ္ဘ ဒါဋ္ဌိကသည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ သမ္ပဋိစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဝန်ခံ၍။ တေသဗ္ဗေပိ ထို ခပ်သိမ်းသော သူတို့ကိုလည်း။ မာရေတ္ဝာ၊ သတ်၍။ သမ္ဘာနံ၊ မြတ်နိုးအပ်ထော ဆုကို။ လဘိ၊ ရ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုတမ္ဘဒါဋ္ဌိကကို။ အယံပုရိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်။ ဘဒ္ဒကော၊ ကောင်းသော သဘောရှိ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ နိ၀ဒ္ဓံ၊ မပြတ်။ စောရဿာတကမေ၀၊ ခိုးသတ်မှုကိုသာလျှင်။ တေံ၊ ထိုယောကျ်ား ကို။ကရိဿာမိတိ၊ပြုစေအံ့ဟူ၍။မန္တေတ္ဝာ၊ တိုင်ပင်၍။တသ္မေ၀၊ ထိုတမ္ဘဒါဋ္ဌိက အား သာလျှင်။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုအရာထူးကို။ ဒတ္ဝာ၀၊ ပေး၍လျှင်။ သမ္ဘာနံ၊ မြတ်နိုးအပ်သောဆုကို။ကရိ ံသု၊ ပြုကုန်၏။သော၊ ထိုတမ္ဘဒါဋ္ဌိကသည်။ ပစ္ဆိမ-ဒိသတောပိ၊ အနောက် မျက်နှာ အရပ်မှ လည်းကောင်း။ ဥတ္တရ ဒိသတောပိ၊ မြောက်မျက်နှာ အရပ်မှ လည်းကောင်း။ အာနိတေ၊ ဆောင်ခဲ့ ကုန်သော။ ပဠုသမတ ပဠုသတေ၊ငါးရာ ငါးရာကုန်သော။စေးရေ၊ခိုးသူတို့ကို။ဃာတေသိ-ယော၊ သတ်သည် သာလျှင်တည်း။ ဧ၀ံ၊ ဤအတူ၊ စတူဟိ ဒိသာဟိ၊အရပ် လေးမျက်နှာတို့မှ။အာနီတာနိ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်သော။ ဒွေသဟဿာနိ၊ နှစ်ထောင်

ကုန်သော ခိုးသူတို့ကို။ မာရေတ္တာ၊ သတ်၍။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုမှစ၍။ ဒေဝ-သိကံ၊ နေ့တိုင်း။ အာနိတာနိ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်သော။ကေ၊ ဒွေတယော၊ တယောက်နှစ်ယောက်, သုံးယောက်ဖြစ်ကုန်သော။ တေမနုဿေ၊ ထိုလူတို့ကို။ မာရေတ္တာ၊ သတ်၍။ ပဋ္ဌပဏ္ဏာသ သံဝစ္ဆရာနိ၊ ငါးဆယ့်ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ စောရဃာတက-ကမ္မံ၊ ခိုးသူသတ် အမှုကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။

- သော၊ ထိုတမ္မဒါဋ္ဌိကသည်။ မဟာလ္လကတာလေ၊ အိုသောအခါ၌။ ကေဠဟာရေ-နေ၀၊ တချက်ခြင်းဖြင့် သာလျှင်။ သိသံ၊ ဦးခေါင်းကို။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဒွေတယော ၀ါ ရေ၊ နှစ်ကြိမ်,သုံးကြိမ်။ ပဟာရန္တော၊ ပုတ်ခတ်သည်ဖြစ်၍။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ကိလမေတိ၊ ပင်ပန်းစေ၏။ နာဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်။ စိန္တယိံသု၊ ကြံကုန်၏။ အညောပိ၊ တပါးသူသည်လည်း။ စောရဃာ-တကော၊ ခိုးသတ် ယောကျ်ားသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အယံ၊ ဤ သူသည်။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ မနုဿေ၊ လူတို့ကို။ ကိလမေတိ၊ ပင်ပန်း ဆင်းရဲစေ၏။ ဇုမိနာ၊ ဤတမ္မဒါဋ္ဌိကဖြင့်။ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ကြံကုန်၏။ တဿ၊ ထိုတမ္မဒါဋ္ဌိက၏။ တံ ဌာနန္တရံ၊ ထိုသူသတ်အရာကို။ ဟရိံသု။ ပယ်ကုန်, ချကုန်၏။ သော၊ ထို တမ္မဒါဋ္ဌိကသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘ၌။ စောရဃာတက ကမ္မံ၊ ခိုးသူသတ်အမှုကို။ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်။ အဟာတသာဋကေ၊ အစာမကြေ သောပုဆိုးတို့ကို။ နိ၀ါသေတုံ၊ ၀တ်ခြင်းငှါ။ နဝ သပ္ပိနာ၊ ထောပတ်သစ်ဖြင့်။ သခ်-တံ၊ စိရင်အပ်သော။ ခိရယာဂုံ၊ နို့ဃနာကို။ ပိ၀ိတုံ၊ သောက်ခြင်းငှါ။ သုမနပုပ္ဖါနိ၊ မုလေးပန်းတို့ကို။ ပိလန္ဓိတုံ၊ ပန်ခြင်းငှါ။ ဂန္ဓေ၊ နံ့သာတို့ကို။ ဝိလိမ္ပိတုံ၊ လိမ်းကျံခြင်းငှါ။ ဇုဘိဇုမာနိစတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့ကို။ နလဘိ၊ မရ။သော၊ ထို တမ္မဒါဋ္ဌိကသည်။ဌာနာ၊ သူသတ်အရာမှ။စာ၀ိတဒိ၀သေ၊ ရွှေလျှောသောနေ့၌။ မေ၊ ငါ့အား။ ခိရယာဂုံ၊ နို့ဃနာကို။ ပစထ၊ ချက်ကြကုန်လော့။(ဒေထလည်း ရှိ၏။ ပေးကြကုန်လော့, ပေး။) ဇုတိ ၀တ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။အဟာတ ဝတ္ထာနိ၊ အစာမကြေ သော ပုဆိုးသစ်တို့ကိုဝင်း။ သုမနမာလာ ၀ိလေပနာနိ၊ မုလေးပန်း,နံ့သာပျော်ဝင်းတို့ကိုဝင်း။ ဂါဟာ့ပေတ္တာ၊ ယူစေ၍။ နဒီ၊ မြစ်သို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ဒ္ဒတ္တာ၊ ရေချိုး၍။ အဟာတ ဝတ္ထာနိ၊ တို့ကို။ နိ၀ါသေတ္တာ၊ ဝတ်၍။မာလာနိ၊ ပန်းတို့ကို။ ပိလန္ဓိတ္တာ၊ ပန်၍။ ဂန္ဓေဟိ၊ နံ့သာတို့ဖြင့်။ အနုလိတ္တာဂတ္တော၊ လိမ်းကျံအပ်သော ကိုယ်ရှိလျက်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဂန္ဒာ၊ လာ၍။ နိသီဒိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထို အခါ၌။ အဿ၊ ထို တမ္မဒါဋ္ဌိက၏။ နဝ သပ္ပိနာ၊ ထောပတ်သစ်ဖြင့်။ သခ်တံ၊ စိရင်အပ်သော။ ခိရယာဂုံ၊ နို့ဃနာကို။ ပုရတော ဌပေတ္တာ၊ ရှေတွင်ထား၍။ ဟတ္ထ ဓောဝနောဒကံ၊ လက်ဆေးရေကို။ အာဟရိံသု၊ ဆောင်ယူခဲ့ကုန်၏။ တဿိ ခဏေ၊ တို ခဏ၌။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။

သမ၁ပတ္တိတော၊ သမာပတ်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ အဇ္ဇ၊ယနေ့။ ကတ္ထနုခေါ၊ အဘယ် အိမ်ရှိလျှင်။ မယာ၊ ဝါသည်။ ဂန္ဓဗ္ဗ၊ သွားအပ်သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဆင်ခြင် လျက်။ အတ္တနော၊ ၏။ ဘိက္ခာစာရံ၊ ဆွမ်းခံချိန်ကို။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့် လတ်သော်။ တဿ၊ ထိုတမ္ဘဒါဋ္ဌိက၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဒိရယာဂုံ၊ နို့ဆန်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မေ၊ ဝါ့အား။ သောပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ သင်္ဂဟံ၊ ချီးမြှင့်ခြင်းကို။ ကရိဿတိနုခေါ၊ ပြုနိုင်အုံ့လော။ ဇုတိ ဥပဓာရေန္တော၊ ဤသို့ စုံစမ်းသည်ရှိသော်။ မံ၊ ဝါ့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မမ၊ ဝါ့အား။ သင်္ဂဟံ၊ ထောက်ပံ့ ခြင်းကို။ ကရိဿတိ၊ ပြုလတ္တံ့။ ကရိတ္တာစပန၊ ပြုပြီး၍ကား။ အယံကုလပုတ္တော၊ ဤအမျိုးသားသည်။ မဟာသမ္ဘတ္တိ၊ ကြီးစွာသော စည်းစိမ် ချမ်းသာကို။ လဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ ဇုတိဥ တ္တာ၊ ဤသို့သိ၍။ စီဝရံ၊ သင်္ဃာန်းကို။ ပါရုပိတ္တာ၊ ရုံ၍။ ပတ္တံ၊သပိတ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ တဿ၊ ထိုတမ္ဘဒါဋ္ဌိက၏။ ဂေဟဒ္ဒါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ ဋ္ဌိတမေव၊ ရပ်လျက်သာလျှင်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဒဿေသိ၊ ပြ၏။

သော၊ ထိုတမ္ဘဒါဋ္ဌိကသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ ပသန္နစိတ္တော၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ မယာ၊ ဝါသည်။ စိရံ၊ ကြာမြင့်စွာ။ စောရဿာတက ကမ္မံ၊ ခိုးသူသတ်အမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဗဟူ၊ မနုဿာ၊ များစွာသောလူတို့သည်။ မာရိတာ၊ သေကုန်ပြီ။ ဇုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မေ၊ ဝါ၏။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ဒိရယာဂု၊ နို့ဆန်ကို။ ဝဋ္ဋိယတ္တာ၊ စီရင်အပ်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။အာဂန္တွာ၊ကြွလာ၍။ မမ ဂေဟဒ္ဒါရေ၊ဝါ့အိမ်တံခါး၌။ ဋ္ဌိတော၊ ရပ်၏။ ဇုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ မယာ၊ ဝါသည်။ အယျဿ၊ အရှင်အား။ ဒေယျဓမ္မံ၊ လှူဘွယ်ဝတ္ထုကို။ ဒါတုံ၊ လှူခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိတိ၊ အပ်၏ဟူ၍။ ပုရတော၊ ရှေမှ။ ဌပိတ ယာဂုံ၊ ထားအပ်သော ယာဂုကို။ အပနေတ္တာ၊ ဖယ်၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုးဦး၍။အန္တောဂေဟေ၊ အိမ်တွင်း၌။ နိသီဒါပေတ္တာ၊ နေစေ၍။ ပတ္တေ၊ သပိတ်၌။ ဒိရယာဂုံ၊ နို့ဆန်ကို။ အာကိရိတ္တာ၊ လောင်း၍။ နဝသပ္ပိံ၊ ထောပတ်သစ်ကို။ အာသိဉ္စိတ္တာ၊ သွန်း၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဗီဇမာနော၊ ယပ်ခတ်လျက်။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထို အခါ၌။ အဿ၊ ထိုတမ္ဘဒါဋ္ဌိက၏လည်း။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာ။ အလဒ္ဓ-ပုဗ္ဗတာယ၊ ရှေးဦးမရဘူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဒိရယာဂုံ၊ နို့ဆန်ကို။ ပါတုံ၊ သောက်ခြင်းငှါ။ဗလဝ အဗ္ဘာ့သယော၊ အားကြီးသောအလိုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ အဗ္ဘာသယံ၊ အလို ကို။ ဥ တ္တာ၊ သိ၍။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ တုံ၊ သည်။ အတ္တနော ယာဂုံ၊ မိမိ၏ ယာဂုကို။ ပိဝ၊ သောက်လော့။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုတမ္ဘဒါဋ္ဌိက

သည်။ အညြားသား သူတပါး၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဗိဇနီ၊ ယပ်ကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ ယာဂုံ၊ ယာဂုကို။ ပိဝိ၊ သောက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ဗိဇမာနံ၊ ယပ်ခတ်သော။ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ တွံ၊ သင်သည်။ ဝဋ္ဋ၊ သွားလေ။ မေ၊ ငါ့အား။ မာဗိဇာဟိ၊ ယပ်မခတ်လင့်။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုတမ္ဗဒါဋ္ဌိကသည်။ ဗိဇမာနော၊ ယပ်ခတ်စဉ်။ ကုန္ဓိပုရံ၊ ဝမ်းပြည့်အောင်။ ယာဂုံ ပိဝိတ္မာ၊ ယာဂုသောက်၍။ အာဂန္တ္မာ၊ ၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဗိဇမာနော၊ ယပ်ခတ်လျက်။ ဌတ္မာ၊ တည်၍။ ကတဘတ္တ ကိစ္စသား ဆွမ်းစားပြီးသော။ ထေရသား ရှင်သာရိပုတ္တရာ၏။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တဿ၊ ထိုတမ္ဗဒါဋ္ဌိကအား။ အနုမောဒနံ၊ တရားဟောခြင်းကို။ အာရဘိ၊ အားထုတ်၏။ သော၊ ထိုတမ္ဗဒါဋ္ဌိကသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဓမ္မဒေသနာနုယောဂံ၊ တရားဒေသနာ၌ ယှဉ်ခြင်းကို။ (ဓမ္မဒေသနာနုဂတံလည်း ပါဠိအချို့ရှိ၏။ တရားဒေသနာကို အစဉ်လျှောက်ခြင်းကို ပေးလေ) ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သလ္လက္ခေတ္မာ၊ မှတ်၍။ ဥဝါသက၊ ဒါယကာ။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ ဒေသနာနုယောဂံ၊ ဒေသနာ၌ယှဉ်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကောသိ၊ မတတ်နိုင်ဘိသနည်း။ ဇုတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာ။ ကက္ခဋကမ္ပံ၊ ကြမ်းထမ်းသောအမှုကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဗဟုမနုဿာ၊ များစွာသော လူဘို့ကို။ မာရိတာ၊ သတ်အပ်၏။ တံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ အတ္တနောကမ္မံ၊ မိမိပြုအပ်သောမကောင်းမှုကို။ အနုဿရန္တော၊ အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍။ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို။ အယျဿ၊ အရှင်ဘုရား၏။ ဒေသနာနုယောဂံ၊ ဒေသနာနှင့် ယှဉ်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နာသက္ခိံ၊ မတတ်နိုင်။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ နံ၊ ထိုတမ္ဗဒါဋ္ဌိကကို။ ဝဏ္ဏေသာမိ၊ လှည့်ပတ်အံ့။ ဇုတိစိန္တေတ္မာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တွံ၊ သင်သည်။ အတ္တနော ရုစိယာ၊ မိမိအလိုဖြင့်။ အကာသိကိံ ပန၊ ပြုသလော။ အညေဟိ၊ တပါးသူတို့သည်။ ကာရာပိတော၊ ပြုစေအပ်သည်။ အသိကိံ ပန၊ ဖြစ်သလော။ ဇုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ကာရေသိ၊ ပြုစေ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ တေ၊ သင်သည်။ ဝေ၊သန္တေ၊ ဤသို့ပြုရသည်ရှိသော်။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်သည်။ ကိံ နုခေါ၊ ဟောတိ၊ အဘယ်မှာဖြစ်အံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ မန္ဒဓာတုကော၊ ပညာနုံ့သော သဘောရှိသော။ ဥပါသကော၊ ဒါယကာသည်။ ထေရေန၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဧဝံ ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ မယုံ၊ ငါ့အား။ အကုသလံ၊ အကုသိုလ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဇုတိသသိ၊

ဤသို့အမှတ်ရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတ ပြီးကား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ကထေထ၊ ဟောတော်မူပါလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သော၊ ထိုတမ္ဗဒါဋ္ဌိကသည်။ ထေရေ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ ကထေန္တေ၊ ဟောလတ်သော်။ ကေဋ္ဌ စိတ္တော၊ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုဏန္တော၊ နာလတ်သော်။ သောတာပတ္တိမဂ္ဂဿ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏။ သြရတော၊ ဤမှာ ဘက်မှ။ အနုလောမိကံ ခန္တိ၊ အနုလောမိက ဟူသော ခန္တီကို။ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ် စေ၏။ ထေရောပိ၊ မထေရ်သည်လည်း။ အနုမောဒနံ၊ အနုမောဒနာကို။ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ပက္ကာမိ၊ ဗဲ၏။

ထောကံ၊ အတန်ငယ်။ ထေရံ၊ ကို။ အနုဂန္တ္ဝာ၊ ပို့လိုက်၍။ နိဝတ္တမာနံ၊ ပြန်လာသော။ဥပါသကံ၊ဒါယကာကို။ ကော ယကွိနိ၊ ဘိလူးမတယောက်သည်။ ဓေနုဝေသေန၊ နွားမ အသွင်ဖြင့်။ အာဂန္တ္ဝာ၊ လာ၍။ ဥရေ၊ ရင်၌။ ပဟာရိတ္တာ၊ ခွေ၍။ မာရေသိ၊သတ်၏။ သော၊ထိုတမ္ဗဒါဋ္ဌိကသည်။ ကာလံကတ္တာ၊ သေခြင်း ကို ပြု၍။ တုသိတပုရေ၊ တုသိဘာနတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခူ၊တို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ပြောဟောကုန် ၏။ စောရဿာတကော၊ ခိုးသူသတ်ယောက်ျားသည်။ ပဠုပဏ္ဏာသ ဝဿာနိ၊ ငါးဆယ့် ငါးနှစ်တို့ ပတ်လုံး။ ကက္ခဠကမ္မံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော အမှုကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ တတော၊ ထိုကြမ်းကြုတ်သော အမှုမှ။ မုတ္တော၊ လွတ်ပြီးသော်။ အဇ္ဇော၊ယနေ့ပင်လျှင်။ ထေရဿ၊မထေရ်အား။ ဘိက္ခံ၊ဆွမ်းကို။ ဒတ္တာ၊ လှူ၍။ အဇ္ဇေဝ၊ ယနေ့ပင်လျှင်။ ကာလံကတော၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ကဟံ- နုခါ၊ အဘယ်အရပ်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေအံ့နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ပြောဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ တုရားသည်။ အာဂန္တ္ဝာ၊ ကြွလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အဘယ်စကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန် သည်။ အတ္ထန၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဧတိပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်ခြင်းကြောင့်။ ဧမာယ- နာမာတိ၊ဤမည်သောစကားပါတည်းဟု။ဝတ္တော၊လျှောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုသိတပုရေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌။ သော၊ထိုတမ္ဗဒါဋ္ဌိကသည်။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်၏။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိ- ဝဒေထ၊ အဘယ်သို့ မိန့်တော်မူတိသနည်း။ တွေကံ ကာလံ၊ ဤမျှ ကာလ တိုင် တိုင်။ တွေကေ မနုဿေ၊ ဤမျှလောက် ကုန်သော လူတို့ကို။ ဃာတေတ္တာ၊ သတ်၍။ တုသိတ ဝိမာနေ၊ တုသိတာနတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်လေတိသနည်း။ ဧတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာမ၊ တုသိတာ၌ဖြစ်သည်မှန်၏။ တေန၊ ထိုဘမ္ဗဒါဋ္ဌိကသည်။ မဟန္တော၊ မြတ်သော။ ကလျာဏမိတ္တော၊ အဆွေ

ခင်ပွန်းကောင်းကို။လဒ္ဓေါ၊ရအပ်၏။ သော၊ထိုတမ္မဒါဋ္ဌိကသည်။ သာရိပုတ္တသ၊ သာရိပုတ္တရာ၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားဒေသနာကို။ သုတ္တာ၊ နာရ၍။ အနုလောမ-ညာဏံ၊ အနုလောမညာဏ်ကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဧုတော၊ ဤဘဝ ဤကိုယ် အဖြစ်မှ။ စုတော၊ စုတေသည်ရှိသော်။ တုသိတဝိမာနေ၊ တုသိတာ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တောဝ၊ ဖြစ်၏။ ဧုတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ဧုမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ နဂရေ၊ ရာဇဂြိဟ်ပြည်၌။ စောရဃာတကော၊ ခိုးသူသတ်သည်။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်သောတရားကို။ သုဏိတ္ဝာန၊ နာရ၍။ အနုလောမ ခန္တိ ံ၊ အနုလောမညာဏ်ကို။ လဒ္ဓါန၊ ရ၍။ တိဒိဝံ ဂတော၊ နတ်ပြည်သို့ ရောက်လျက်။ မောဒတိ၊ မွေ့လျော်ရ၏။ ဧုတိ၊ဤသို့ဟောဏ်။

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အနုမောဒန ဓမ္မကထာနာမ၊ အနုမောဒနာပြု၍ တရားဟောခြင်းမည်သည်။ နဗလဝါ။ အားမကြီး။ တေန၊ ထိုတမ္မဒါဋ္ဌိကသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ အကုသလကမ္မံ၊ အကုသိုလ်ကံသည်။ မဟန္တံ၊ အားကြီးစွာ များလှ၏။ ကထံ၊ ဘယ်သို့ ဘယ်အကြောင်းဖြင့်။ ဧတ္တကေန၊ ဤမျှလောက်သော ဓမ္မသဝဏ ကုသိုလ်သည်။ ဝိသေသံ၊ အကျိုးထူးကို။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်နိုင်လေခြင်းသည်။ အသိ၊ ဖြစ်အံ့နည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့လျှောက်သော်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မယာ၊ ငါသည်။ ဒေသိတ ဓမ္မသ၊ ဟောအပ်သောတရား၏။ အပ္ပံဝါ၊ နည်းသည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ ဗဟုံဝါ၊ များစွာသည်မူလည်း ဖြစ်စေ။ ဝိသေသံ၊ အကျိုးထူးကို။ နိဗ္ဗတ္တော၊ ဖြစ်စေနိုင်၏။ ဧုတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ပမာဏံ၊ နည်းသော အတိုင်းအရှည်ကို။ မာဝကာ၊ မမှတ်လင့်ကုန်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ကေဝါစာပိ၊ တခွန်းသော စကားသည်လည်း။ အတ္ထနိဿိတာ၊ အကျိုးစီးပွားကို မှီခြင်းကြောင့်။ သေယျော၀၊ မြတ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဧုတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဧုမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊မိန့်တော်မူ၏။

၁၀၀။ အနတ္ထပဒ သံဟိတာ၊ အကျိုးမရှိသည်ကို ပြုတတ်သော ပုဒ်တို့နှင့် ယှဉ်သော။ ဝါစာ၊ စကားသည်။ သဟဿမပိ၊ တထောင်နှစ်ထောင်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်လင့်ကစား။ နသေယျော၊ မမြတ်။ ယံ၊ အကြင် အကျိုးစီးပွားကို ပြုတတ်သော တခုသောပုဒ်ကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြားနာရ၍။ ဥပသမ္ဘတိ၊ ရာဂအစရှိသည်၏ ငြိမ်းခြင်းဖြင့် ငြိမ်း၏။ ကေ၊ တခုသော။ တံ အတ္ထပဒံပိ၊ ထို အကျိုးစီးပွားကို ပြီးစေတတ်သော ခန္ဓာစသည်ကို ပြုတတ်သော ပုဒ်သည်လည်း။ သေယျော၊မြတ်၏။ ဧုတိ၊ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ သဟဿမပိ စေတိ၊ စေ-ဟူသည်ကား။ ပရိစ္ဆေဒဝစနံ၊ အယုတ်အားဖြင့် ဝိုင်းခြားသော စကားတည်း။ ကေသဟဿံ၊ တထောင်၊ဒွေ-သဟဿာနိ၊ နှစ်ထောင်တို့၊ ဇုတိဝေ၊ ဤသို့။ သဟဿေန၊ တထောင်ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္နဝါစာ၊ ဝိုင်းခြားအပ်သော စကားသည်။ စေပိဟောဟိ၊အကယ်၍လည်း ဖြစ်အံ့။ တာစ ပန၊ ထို စကားသည်ကား။ အနတ္တူပဒ သံဟိတာ၊ အကျိုးမဲ့ကို ပြုတတ်သော ပုဒ်နှင့်စပ်သည်။စေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။အာကာသဝဏ္ဏန-ပဗ္ဗတဝဏ္ဏန ဝနဝဏ္ဏနာဒိနိ၊ ကောင်းကင်ကိုချီးမွမ်းခြင်း, တောင်ကိုချီးမွမ်းခြင်း တောကို ချီးမွမ်းခြင်း စသည်တို့ကို။ ပကာသကေဟိ၊ ပြုတတ်ကုန်သော။ အနတ္ထ-ကေဟိ၊ အကျိုးမဲ့ကုန်သော။ အနိယျာန ဒိဋ္ဌိကေဟိ၊ ဝဋ္ဋမှ ထွက်မြောက်ကြောင်း မဟုတ်သည်ကို ပြုတတ်ကုန်သော။ ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့နှင့်။ သံဟိတာ၊ စပ်သော စကားသည်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ ဗဟုကာ၊ များသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ ပါပိကာဝေ၊ ယုတ်မာသည်သာလျှင် ဖြစ်၏။ ဇုတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ကေ အတ္ထပဒန္တိ၊ ဟူသည်ကား။အယံ၊ဤသည်ကား။ ကာယော၊ ရူပကာယတည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ကာယဂတာသတိ၊ ဆံအစရှိသော ကာယအစုကို အောက်မေ့ခြင်းတည်း။ ဇုမေ၊ ဤသည်တို့ကား။ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့တည်း။ဇုတိ၊ ဤသို့။ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ် အတိုင်း ရောက်အပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူး အပေါင်းကို။ ကတံ၊ ပြုအပ်၏။ ဝေရုပ်၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဗုဒ္ဓသာ၊ဘုရား၏။ ယံပန သာသနံ၊အကြင် အဆုံး အမသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ တံ၊ ထိုအဆုံးအမဖြစ်သော။ ကေ၊ တခုသော။ အတ္ထပဒံပိ၊ အနက်နှင့် စပ်သော ပုဒ်ကိုလည်း။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ရာဂါဒိ ဂူပသမေန၊ ရာဂစသည်တို့၏ ငြိမ်းခြင်းဖြင့်။ ဥပသမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း၏။ အတ္ထသာဓကံ၊ အကျိုးကို ပြီးစေတတ်သော။ နိဗ္ဗာန ပဋိသံယုတ္တံ နိဗ္ဗာန်နှင့် စပ်သော။ ခန္ဓ ဓာတု အာယတန ဇုန္ဒြိယ ဗလ-ဗောဇ္ဈင် ဈာတိပဋ္ဌာန ပရိဒီပကံ၊ ခန္ဓာ, ဓာတ်, အာယတန, ဇုန္ဒြေ, ဗိုလ်, ဗောဇ္ဈင် သတိပဋ္ဌာန်ကို ပြုတတ်သော။ ဧကဓိ၊ တခုတည်း ဖြစ်သော။ တံပဒံ၊ ထိုပုဒ်သည်။ သေယ္ယောယေဝ၊မြတ်သည်သာလျှင်ဖြစ်၏။ဇုတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။သောတာ-ပတ္တိ ဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ သု၊ရောက်ကုန်၏။ ဇုတိ ပရိသမာပနံ၊ ရှစ်ခုတို့၏ ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော သဟဿဝဂ်၌ ရှေးဦးစွာ သော တမ္ဗဒါဋ္ဌိက ဝတ္ထု ပြီးခြင်းကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

ပဌမံ၊ သော။ တမ္ဗဒါဋ္ဌိက စောရဃာတက ဝတ္ထု၊ တည်း။

၈-သဟသ၀ဂ္ဂ၊ ၂-ဗာဟိယဒါရုစီရိယတ္ထေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ...တမ္မဒါဋ္ဌိက ဝတ္ထုဟု ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ ဗာဟိယ ဒါရုစီရိယတ္ထေရ ဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ သဟသမပိ စေ-ဂါထာ စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

သဟသမပိ စေ ဂါထာတိ ဧကမံ မဇ္ဈဒေသနံ၊ ဂါထာ ဤသို့ စသော တုရားဟောခြင်းကို။သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ဒါရုစီရိယတ္ထေရံ၊ ဒါရုစီရိယ မထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဟိ ဝိတ္ထာရေမိ၊ ချဲ့ဦးအံ့။ကောသွိ ကာလေ၊တခုသော အခါ၌။ ဗဟူမနုဿာ၊ များစွာသော လူတို့သည်။ နာ၀ါယ၊ လှေဖြင့်။ မဟာ-သမုဒ္ဒံ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကို။ ပက္ခန္ဒိတ္ထာ၊ ကူးသွား၍။ အန္တော မဟာ သမုဒ္ဒေ၊ မဟာသမုဒ္ဒရဲ့ အတွင်း၌။ နာ၀ါယ၊ လှေသည်။ ဘိန္နာယ၊ကွဲ ပျက်သည်ရှိသော်။ မဿ ကဿ ပဘဏ္ဍာ၊ ဝါး, လိပ် အစာတို့သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကော-ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်တယောက်သည်။ ကေ၀လကံ၊ ပျဉ်ချပ်တခုကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ဝါယမန္တော၊ လှုံ့လပြုလျက်။သုပ္ပါရကပဋ္ဋနတိံ၊ သုပ္ပါရက သင်္ဘောဆိပ် နားသို့။ သြတ္ထာမိ၊ ရောက်၏။ တဿ၊ ထိုယောက်ျား၏။နိ၀ါသန ပါရုပနံ၊အ၀တ်အရံ ပုဆိုးသည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။သော၊ထိုယောက်ျားသည်။အညံ၊တ၀ါ၊သော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုကို။ အ၀ဿန္တော၊ မမြင်ခြင်းကြောင့်။သုက္ခကဋ္ဌ ဒဏ္ဍကေ၊ထင်းခြောက် ၀ါးခြောက် တို့ကို။ ဝါကေတိ၊ လျှော်တို့ဖြင့်။ ပလိ၀ေဌေတ္ဝာ၊စည်း၍။နိ၀ါသန-ပါရုပနံ၊ အ၀တ်အရံ ပုဆိုးကိုကဲ့သို့။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဒေ၀ကုလတော၊ နတ်စင်မှ။ ကပါလံ၊ ခွက်ကို။ဂဟေတ္ဝာ၊ယူ၍။သုပ္ပါရက ပဋ္ဋနံ၊ သုပ္ပါရက သင်္ဘောဆိပ်သို့။ အဂမာသိ၊ရောက်လာ၏။မနုဿာ၊လူတို့သည်။တံ၊ထိုပျဉ်ချပ်ဝတ်ယောက်ျားကို။ ဒိသ္ဝါ၍။ယာဂုဘတ္တာဒိနိ၊ယာဂုထမင်း စသည်တို့ကို။ဒတ္ဝာ၊၍။အယံ၊ဤသူကား။ ဧကော အရဟာတိ၊ ရဟန္တာတပါးတည်းဟု။သမ္ဘာ၀ေသုံ ချီးမွမ်းပြောဆိုလျက် ပူဇော်ကုန်၏။ သော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ဝတ္ထေသု၊ အ၀တ်တို့ကို။ဥ၀နိတေသု၊ ဆောင်၍ ပေးကုန်သည် ရှိသော်။ အဟံ၊ ဝါသည်။ သစေ နိ၀ါသိဿာမိ ၀ါ၊ အကယ်၍ မူလည်း ဝတ်ပြေးအံ့။ သစေ ပါရုပိဿာမိ ၀ါ၊ အကယ်၍ မူလည်း ရုံပြေးအံ့၊ မေ၊ ဝါ့အား။ လာဘသတ္ကာရော၊ လာဘ် ပူဇော် သတ္ကာ သည်။ ပရိဟာယိဿတိ၊ ယုတ်လတ္တံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ ကြံ၍။ တာနိ ဝတ္ထာနိ၊ ထိုပုဆိုးတို့ကို။ ပဋိက္ခိပိတ္ဝာ၊ ၍။ ဒါရုစိရာနေ၀၊ သစ်သား ပျဉ်ချပ် တည်းဟူသော အ၀တ်တို့ကိုလျှင်။ ပရိဟရိ၊ ရွက်ဆောင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဗဟူဟိ၊ များစွာ သော လူတို့သည်။ အရဟာ အရဟာတိ၊ ရဟန္တာ ရဟန္တာဟူ၍။ ဝုစ္စမာနဿ၊

ဆိုအပ်သော။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။စေတသော ပရိုဝိတက္ကော၊စိတ်အကြံ သည်၊ ဥဒပါဒि၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ကေစိ၊ အချို့ကုန်သော။ ယေခေါ၊အကြင်သူတို့သည်။အရဟန္တောဝါ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ လည်းကောင်း။ အရဟတ္တမဂ္ဂံဝါ၊ အရဟတ္တ မဂ်သို့ လည်းကောင်း။ သမာပန္နာ၊ ရောက်ကုန် ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေသံ၊ ထိုသူတို့တွင်၊ အညတရော၊ တယောက်ယောက် ဖြစ်ဟန်ရှိ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ အကြံမှား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုပျဉ်ချပ် ဝတ်သူ၏။ ပုရာဏ သာလောဟိတာ၊ ရှေး၌ အဆွေ တော်ဘူးသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သည်။ ဝေ စိန္တေသိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။

ပုရာဏသာလောဟိတာတိ၊ သာလောဟိတာ ဟူသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ကေတော၊ တက္ကနက်။ ကတသမဏဓမ္မော၊ ရဟန်းတရားကို ပြုဘူးသူတည်း။ ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ကဿပ ဒသဗလဿ၊ ကဿပ ဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာသည်။သြဝါဒတွင်မှာနေ၊ ဆုတ်ယုတ်သည် ရှိသော်။ သာမဏေရာဒိနံ၊ သာမဏေ စသည်တို့၏၊ ဝိပ္ပကာရံ၊ ဖေါက်ပြန်သော အမှု အရာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သတ္တ ဘိက္ခူ၊ ခုနစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ သံဝေဝပ္ပတ္တာ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်လျက်။ ယာဝ၊ အကြင်ရွှေလောက်။ သာသနဿ၊ သာသနာတော်၏။ အန္တရဓာနံ၊ ကွယ်ခြင်းသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ တာဝ၊ ထိုရွှေလောက်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပတိဋ္ဌံ၊ ကိုးကွယ်ရာကို။ ကရိဿာမာတိ၊ ပြုကုန်အံ့ဟူ၍။သုဝဏ္ဏစေတိယံ၊ ရွှေစေတီကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ဝင်ကုန်၍။ ကေပ်ပဋ္ဌတံ၊ တောင်တခုကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဇိဝိတေ၊ အသက်ရှည်ခြင်း၌။သာလယာ၊တပ်ခြင်းရှိကုန်သည်ရှိသော်။ နိဝတ္တန္တု၊ နစ်ကုန်လော့။ နိရာလယာ၊ တပ်ခြင်း ကင်းကုန်သည် ရှိသော်။ ဇုမံ ပဋ္ဌတံ ဤ တောင်ကို။ အဘိရဟန္တု၊ တက်ကုန်လော့။ ဇုတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။နိသေဏိ၊ ထန်းကျင့် လှေကားကို။ ဗန္ဓိတ္တာ၊ ဖွဲ့၍။ သဗ္ဗေပိ၊ ခုနစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့ သည်လည်း။ တံ၊ ထိုတောင်ကို။ အဘိရုယှ၊ တက်၍။ နိသေဏိ၊ ထန်းကျင့် လှေကားကို။ ပါတေတွာ၊ တွန်းချ၍။ သမ္ဗဏဓမ္မံ၊ ရဟန်း တရားကို။ကရိ၊သု၊ ပြုကုန်၏။ တေသု၊ ရဟန်းတို့တွင်။ သံဃထေရော၊ သံဃာ့ထေရ်သည်။ ကေ-ရတ္တာတိတ္တမေနေဝ၊ တညဉ့်ကို လွန်ခြင်းဖြင့်လျှင်။ အရဟတ္တံ၊ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ သော၊ ထိုသံဃာ့ထေရ်သည်။ အဒနာတတ္တာဒဟော၊ အနော တတ်အိုင်နား၌။နာဂ်လတာဒန္တကဋ္ဌံ၊ ကွမ်းရိုးဒန်ပူကို။ ခါဒိတ္တာ၊စား၍။ဥတ္တရ-ကုရုတော၊ မြောက်ကျွန်းမှ။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ အာဟရိတ္တာ၊ ဆောင်၍။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။အာဟ၊ ဆို၏၊ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဇုမံ ဒန္တ-

ကဠဲ၊ ဤဒန်ပူကို။ ခါဒိတ္ထာ၊ စား၍။ မုခံဓောဝိတ္ထာ၊ မျက်နှာသစ်၍။ ဣဒံ ဝိဏ္ဏ-ပါတံ၊ ဤဆွမ်းကို။ပရိဘုဥ္ဇထ၊ သုံးဆောင်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမှေဟိ၊ ဝါတို့သည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ ကတိကာ၊ ကတိကဝတ်ကို။ ကတာကိ ံပန၊ ပြုကုန်သလော။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏာတိ၊ ရောက်၏။ တေန၊ ထိုသူသည်။ အာဘတံ၊ ဆောင်ယူခဲ့သော။ ဝိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ အဝသေသာ၊ ကြွင်းသော ရဟန်းတို့သည်။ ပရိဘုဥ္ဇိသန္တိ၊ သုံးဆောင်ကုန်လတ္တံ့။ဣတိ၊ဤသို့ ကတိကဝတ် ပြုကုန်ကုန်သလော။ အာဝုသော၊ ဝါ့ရှင်တို့။ တေ၊ ဤသို့ ကတိကဝတ် ပြုခြင်း သည်။ နောဟိ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း။ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီး ကား။မယံပိ၊ ဝါတို့သည်လည်း။ တုမှေဝိယ၊ သင်တို့ကဲ့သို့။ ဝိသေသံ၊ အထူးကို။ သစေ နိဗ္ဗတ္တေယ္ယာမ၊ အကယ်၍ ဖြစ်စေနိုင်ကုန်ငြားအံ့။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။အာ-ဟရိတ္ထာ၊ ဆောင်၍။ ပရိဘုဥ္ဇိယာမ၊ စားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ နဏ္ဍ ံ ့ သ၊ အရှင်ဘုရား ဆောင်ခဲ့သော ဆွမ်းကို အလိုမ်ရှိကုန်။ ဒုတိယ ဒိဝသေ၊ နှစ်ရက် မြောက်သော နေ့၌။ ဒုတိယတ္ထေရော၊ ဒုတိယ ထေရ်သည်။ အနာဂါမိဖလံ၊ အနာဂါမိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။သောပိ၊ ထိုမထေရ်သည်လည်း။တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဝိဏ္ဏပါတံ၊ ဆွမ်းကို။ အာဟရိတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ ဣတရေ၊ တပါး ရဟန်းတို့ကို။ နိမန္တေသိ၊ ဖိတ်၏။ တေ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဝေ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အမှေဟိ၊ ဝါတို့သည်။ ဝေ၊ ဤသို့။ကတိကာ၊ ကတိကဝတ်ကို။ ကတာကိ ံပန၊ ပြုကုန်သလော။ မဟာထေရေန၊ မထေရ် ကြီးသည်။ အာဘတံဝိဏ္ဏပါတံ၊ ဆောင်ခဲ့သောဆွမ်းကို။ အဘုဥ္ဇိတ္ဝာ၊ မစားမူ၍။ အနုထေရေန၊ မထေရ်ငယ်သည်။အာဘတံ၊ဆောင်ခဲ့သောဆွမ်းကို။ ဘုဥ္ဇိယာမ၊ စားကုန်အံ့။ဣတိ၊ဤသို့ ကတိကဝတ်ပြုကုန်သလော။ အာဝုသော၊ ဝါ့ရှင်တို့။ တေ၊ဤသို့ပြုခြင်းသည်။ နောဟိ၊ မရှိသလျှင်ကတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဝေ-သန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တုမှေဝိယ၊ သင်တို့ကဲ့သို့။ မယံပိ၊ ဝါတို့သည် လည်း။ ဝိသေသံ၊ အထူးကို။ နိဗ္ဗတ္တေတ္ဝာ၊ဖြစ်စေ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပုရိသ-ကာရေန၊ ယောဂျားတို့၏ အစွမ်းဖြင့်။ ဘုဥ္ဇိတုံ၊ စားခြင်ငှါ။ သတ္ထောန္တော၊ တတ်နိုင်ကုန်သည်ရှိသော်။ဘုဥ္ဇိယာမ၊ စားကုန်အံ့။ဣတိ၊ထို့ကြောင့်။ နဏ္ဍ ံ ့ သ၊ အလိုမရှိကုန်။ တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ပတ္တော-တိဘဋ္ဌ၊ ရောက်သော ရဟန်းသည်။ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ အနာဂါမိ၊ အနာဂါမ်သည်၊ ဗြဟ္မလောကေ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ဖြစ်၏ ဣတရေ၊ ဤမှ တပါး ကုန်သော။ ဝဏ္ဏထေရာ၊ ငါးဦးသော မထေရ်တို့သည်။ ဝိသေသံ၊ ဈာန် မဂ်ဖိုလ်အထူးကို။နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ဖြစ်စေခြင်းငှါ၊အသတ္ထောန္တော၊မတတ်နိုင်ကုန်သည်

ဖြစ်၍။သုသိတွာ၊ခြောက်တပ်၍။သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။
ကာလံကတွာ၊ စုတေခြင်းကိုပြု၍။ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တိတွာ၊
ဖြစ်၍။ ဣမသ္မိံ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒေ၊ဤဘဝ၌တို့ဘုရား ပွင့်သောအခါ၌။တတော၊ထိုနတ်ပြည်
မှ။ စရိတ္ဝာ၊စုတေ၍။ တတ္ထတတ္ထ ကုလဃရေသု၊ ထိုထိုအမျိုးအိမ်တို့၌။ နိဗ္ဗတ္တိ သု၊
ဖြစ်ကုန်၏။ တေသု၊ ထိုသူ ဝါးယောက် တို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သည်။
ပုတ္တုသောတိ၊ပုတ္တုသောတိ အမည်ရှိသော။ ရာဇာ၊ မင်းသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။
ဧကော၊ တယောက်သည်။ ကုမာရကဿပေါ၊ ကုမာရကဿပသည်။အဟော-
သိ၊ဖြစ်၏။ဧကော၊တယောက်သည်။ဒါရုစီရိယော၊ဒါရုစီရိယသည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ဧကော၊ တယောက်သည်။မလ္လပုတ္တောဒဠ္ဟော၊ မလ္လာမင်း၏သား ဒဠ္ဟသည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ သဘိယော ပရိဗ္ဗာဇကော၊
သဘိယ ပရိဗိုဇ်သည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ထိုဝါးယောက်သော ရဟန်းတို့
တွင်။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ပြဟ္မလောကေ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်၌။ နိဗ္ဗတ္တော၊
ဖြစ်၏။ တံဘိက္ခုံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ပုရာဏ သာလေဟိတာ-
ဒေဝတာတိ၊ ဒေဝတာဟူသော။ ဧတံ၊ ဤစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဆ။ တဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော။ ပြဟ္မုနော၊ ပြဟ္မာ၏။
ဧတံ၊ ဤအကြောင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ၊ဤသူသည်။ မယာ၊ငါနှင့်။သဒ္ဓိံ၊
တက္ခ။ နိသေဏိံ၊ ထန်းကျင့်လှေကားကို။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ဖွဲ့၍။ ပဗ္ဗတံ၊တောင်ထိပ်သို့။
အဘိရုဟိတ္ဝာ၊ တက်၍။ သမဏ ဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ အကာသိ၊ ပြုဘူး၏။
ဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌။ ဣမံ လဒ္ဓိံ၊ ဤအယူကို။ဂဟေတ္ဝာ၊စုံစမ်းရှာဖွေ၍ ယူလျက်။
ဝိဘရန္တော၊လှည့်ပတ်သည်ရှိသော်။ဝိနသေယျ၊ပျက်စီးလေရာ၏။နံ၊ထိုဒါရုစီရိယ
ကို။ သံဝေဇေသာမိ၊ ထိတ်လန့်စေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ ထို့နောင်မှ။
နံ၊ ထိုဒါရုစီရိယသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ကပ်၍။ ဧဝံ၊ဤသို့။ အာဟ၊ဆို၏။ ဗာဟိယ၊
ဗာဟိယ။တွံ၊သင်သည်။ယာယ၊ အကြင်အကျင့်ဖြင့်။ အရဟာဝေါ၊ ရဟန္တာ သည်
လည်း။ အသေ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့။ ပဋိပန္နောဝေါ၊ ရောက်
အောင် ကျင့်သောသူသည်လည်း။ အသေ၊ရာ၏။ သာပိ ပဋိပဒါ၊ ထိုအကျင့်သည်
လည်း။ တေ၊ အာဟ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗာဟိယ၊ ယ။ တွံ၊သင်သည်။ နေဝခေါ အရဟာ၊
ရဟန္တာလည်း မဟုတ်။ အရဟတ္တမဂ္ဂံဝါ၊ သို့လည်း။ နာပိ သမာပန္နော၊မရောက်။
ဣဘိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဗာဟိယော၊ ဗာဟိယ အကျင့်ရှိသော ဒါရုစီရိယ
သည်။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ ကထေန္တံ၊ဆိုသော။မဟာ-
ပြဟ္မာနံ၊ ပြဟ္မာကြီးကို။ ဩလောကေတ္ဝာ၊ ကြည့်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊
ဝါသည်။အရဟန္တော၊ရဟန္တာသည်။အမှိတိ၊ဖြစ်၏ဟူ၍။စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ အယဉ္စ၊
ဤပြဟ္မာသည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ တွံ၊ သင်သည်။ နအရဟာ၊ ရဟန္တာ မဟုတ်။

အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့။ နသမာပန္နော၊ မရောက်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတိဝိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။ မယာ၊ ဝါသည်။ ဘာရိယံကမ္မံ၊ ဝန်လေးလှသော အမှုကို။ အဟောကတံ၊ ပြေပြေမိ၏။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ အညော၊ ဝါမှတပါးသော။ အရဟာ၊ရဟန္တာသည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိအံ့လော။ ဧတိ၊ဤသို့။ စိန္တေသိ၊ကြံ၏။ အထ၊ ထို့နောင်မှ။ နံ၊ ထိုပြဟ္မာကြီးကို။ ပုစ္ဆိ၊မေး၏။ ဒေဝတေ၊ ပြဟ္မာကြီး။ တေရဟိ၊ ယခု။ လောကေ၊ လောကဋ္ဌ။ အရဟာဝေါ၊ ရဟန္တာသည်လည်း။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိသလော။ အရဟတ္တမဂ္ဂံ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့။သမာပန္နောဝေါ၊ နောက်သော သူသည်မူလည်း။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိသလော။ ဧတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုဒါရုစိရိယအား။ ဒေဝတာ၊ ပြဟ္မာကြီးသည်။ အာစိက္ခိ၊ ကြား၏။ ဗာဟိယ၊ အိုဗာဟိယ။ ဥတ္တရေသု ဇနပဒေသု၊ ဂင်္ဂါမှမြောက်ဖြစ်သော ဇနပုဒ်တို့၌။ သာဝတ္ထိနာမ နဂရံ၊ သာဝတ္ထိမည်သော ပြည်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုသာဝတ္ထိပြည်၌။ သောတာဝေါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဧတေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ အရဟံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံထိုက်၏။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊သစ္စာလေးပါးကိုသိ၏။ ဟိ၊မှန်၏။ ဗာဟိယ၊ဗာဟိယတတ္တတ္ထန်း။ သောတာဝေါ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားသည်။ အရဟာစေဝ၊ ရဟန္တာလည်း မည်၏။ အရဟတ္တဗ္ဗာယ၊ အရဟတ္တမဂ် အကျိုးငှါလည်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ ဧတိ၊ဤသို့ကြား၏။

ဗာဟိယော၊ ဗာဟိယသည်။ ရတ္တိဘာဂေ၊ ညဉ့်အဘို့၌။ ဒေဝတာယ၊ ပြဟ္မာကြီး၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ သံဝိဂ္ဂမာနသော၊ ထိတ်လန့်သောနှလုံးရှိ၏။ တံခဏံယေဝ၊ ထိုခဏခြင်းမင်လျှင်။ သုပ္ပါရကာ၊ သင်းဘောဆိပ်မှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ သမုဒ္ဒေ၊ ခပ်သိမ်းသော အရပ်၌။ ကေရတ္တိဝါသေန၊ တည်ခြင်းဖြင့်။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ ဝိသ-ယောဇန သတိကံ၊ ယူဇနာတရာ့ခုနှစ်ဆယ်ရှိသော။သမုဒ္ဒမဂ္ဂံ၊အလုံးစုံသော ခရီးကို။ ကေရတ္တိဝါသေနေဝ၊ တည်ခြင်းဖြင့်သာလျှင်။အဂမာသိ၊သွား၏။ဂစ္ဆန္တော စ-ပန၊ သွားသော်လည်း။ ဒေဝတာနုဘာဝေန၊ နတ်၏အာနုဘော်ဖြင့်။ ဂတော၊ သွား၏။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ဘုရား၏အာနုဘော်ဖြင့်။ ဥတော၊ ရောက်၏။ ဧတိဝိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝဒန္တိယေဝ၊ ဆိုကုန်သလျှင် ကတည်း။ တတ္ထ ပန ခဏေ၊ ထိုခဏ၌ကား။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုဒါရုစိရိယသည်။ ဘုတ္တပါတရာသေ၊ နံနက်စာစားပြီးကုန်သော။ကာယ အာလသိယ ဝိမောစနတ္ထံ၊ ကိုယ်၏ ပျင်းရိခြင်း ပင်ပန်းခြင်းမှ လွတ်စေခြင်းငှါ။ အဇ္ဈောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ စင်္ကမန္တေ၊ စင်္ကြံသွားကုန်သော။ သမ္ဗဟုလေ ဘိက္ခူ၊ များစွာသော

ရဟန်းတို့ကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာ ရှိသနည်း။ ဣတိပုဗ္ဗေ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့သည်။ သာဝတ္ထိ၊ သာဝတ္ထိ ပြည်သို့။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ပြောပြီး ၍။ တံ၊ ထိုဒါရုစီရိယကို။ ပုစ္ဆိ သု၊ မေးကုန်၏။ တွံမန၊ သင်သည်ကား။ ကုတော၊ အဘယ်အရပ်က။ အာဂတော၊ လာခဲ့သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးကုန်၏။ သုပ္ပါရကာ၊ သတော်ဆိပ်မှ။ အာဂတော၊ လာသည်။ အမှိ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ကဒါ၊ တယ်နေက။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်ခဲ့သည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလတ်သော်။ ဟိယ္ယော၊ ယမန်နေက။ သာယံ၊ ညအခါ၌။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်ခဲ့သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဒူရတောပိ၊ အဝေးမှလည်း။ အာဂတော၊ လာသည်။ အသိ၊ ၏။ နိသီဒ၊ ထိုင်ဦးလော့။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို။ ဓောဝိတ္တာ၊ ဆေး၍။ တေလေန၊ ဆီဖြင့်။ မက္ခိတ္တာ၊ လိမ်း၍။ ထောကံ၊ အဘန်ယော်။ ဝိဿမာဟိ၊ အပင်အပန်းဖြေဦးလော့။ အာဂတ-ကာလေ၊ ကြွလာသောအခါ၌။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဒက္ခိဏာသိ၊ ဖူးမြင်ရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သတ္ထု-ဝါ၊ ဘုရား၏ဂုဏ်း။ အတ္ထနော ဝါ၊ မိမိ၏ဂုဏ်း။ ဇိဝိတန္တရာယံ၊ အသက်အန္တရာယ်ကို။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ ကေရတ္တေနေဝ၊ တည်ခိုခြင်းဖြင့် သာလျှင်။ ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသောအရပ်၌။ အဌတ္တာ၊ မရပ်မနားမူ၍။ အနိသီဒိတ္တာ၊ မထိုင်ခဲ့ မူ၍။ ဝိဿယောဇန သတိကံ၊ ယူဇနာတရာ့နှစ်ဆယ်ရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ အာ-ဂတော၊ လာသည်။ အမှိ၊ ၏။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ပဿိတ္တာပိ၊ ဖူးမြင်၍လည်း။ ဝိဿမိဿာမိ၊ အပင်အပန်းကို ဖျောက်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုဒါရု စီရိယသည်။ ဧवं၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ တရမာနရူပေါ၊ အဆောတလျင်သာလျှင်။ သာဝတ္ထိ၊သာဝတ္ထိပြည်သို့။ ပဝိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ဆဂဝန္တံ၊ ဘုရားကို။ အနော-ပမာယ၊ နှိုင်းယှဉ်စရာ ဥပမာမရှိသော။ ဗုဒ္ဓသိရိယာ၊ ဘုရား၏ ကြက်သရေဖြင့်။ ပိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရန္တံ၊ ကြွသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ မေ၊ ဝါသည်။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသခင်ညကို။ ဝတ၊ စင်စစ်။စိရဿံ ဒိဋ္ဌော၊ ကြာမြင့်သောအခါမှ မြင်ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌ-ဋ္ဌာနတော၊ မြင်ရာအရပ်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဩနတ သရီရော၊ ကိုင်းညွှတ်သော ကိုယ်ရှိလျက်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ အန္တရ ဝီထိယမေဝ၊ ခရီးအကြား၌ သာလျှင်။ ပဠုပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ဂေါပ္ပကေသု၊ ဖမျက်တို့၌။ ဒဋ္ဌံဂဟေတ္တာ၊ မြဲစွာဖက်၍။ ဧवံအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဘဂဝါ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်

မူတတ်သော ဘုရားသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတု၊ ဟောတော်မူပါလော့။ ယံ၊ အကြင်တရားသည်။ မမ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဒီဃရတ္တံ၊ ရှည်ကြာစွာ ကာလပတ်လုံး။ ဟိတာယ၊စီးပွားခြင်းငှါ။ သုခါယ၊ ချမ်းသာခြင်းငှါ။ အသု၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုနောင်မှ။ နံ၊ ထိုဒါရုစီရိယကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဗာဟိယ၊ဗာဟိယ အကျင့်ရှိသော ဒါရုစီရိယ။တာဝ အကာလော-ခေါ၊ တရားဟောချိန်ကာလမဟုတ်သေး။ အန္တရဃရံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇုတိပဋိကွိပိ၊ ဤသို့ပယ်၏။

တံ၊သိုဘုရားမိန့်တော်မူချက် စကားကို။သုတ္တာ၊ကြား၍။ဗာဟိယော၊ဗာဟိယသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ သံသရန္တေန၊ ကျင်လည်ရခြင်းဖြင့်။ ကဗဠီကာရာဟာရော၊ ကဗဠီကာရ အာဟာရကို။ အလဒ္ဓပုဗ္ဗော၊ မရဘူးသောအခါ မည်သည်။ နု၊ မရှိ။ တုမှာကံ ဝါ၊ အရှင်တို့၏ဂုဏ်း။ မယှံ ဝါ၊ အကျွန်ုပ်၏ဂုဏ်း။ ဒီဝိတန္တရာယံ၊ အသက်အန္တရာယ်ကို။ နု ဇာနာမိ၊ မသိနိုင်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတု၊ မဆိုင်းမလင့် ဟောတော်မူပါလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဒုတိယံပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ ပဋိက္ခိပိယေဝ၊ ပယ်သည်သာလျှင်တည်း။ အသု၊ ထိုဘုရား၏။ ဧဝံ၊ ဤအကြံသည်။ အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ဇုမသု၊ ဤသူသည်။ မံ၊ ငါဘုရားကို။ ဒိဋ္ဌကာလတော ပဋ္ဌာယ၊ မြင်သောအခါမှစ၍။ သကလသရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးသည်။ ဝိတိယာ၊ နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ အဗ္ဗောစ္ဆိဒံ၊ ပျံ့နှံ့လွှမ်းမိုးခြင်းရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗလဝ ဝိတိဝေဝေါ၊ အားကြီးသော ဝိတိအဟုန်ရှိသောသူသည်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ သုတ္တာပိ၊ နာ၍လည်း။ ပဋိဝိဇ္ဈိတုံ၊ ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှါ။ နသက္ခိဿတိ၊ မတတ်နိုင်လတ္တံ့။ မဏ္ဍူကော၊ပေကွာယ်၊ လျှစ်လျူရှုခြင်းဖြင့်။ တာဝ တိဋ္ဌတု၊ တည်လင့်စေဦးလော့။ ကေရဠော နေဝ၊ တည်ခဲ့ခြင်းဖြင့် သာလျှင်။ ဝိသ ယောဇနသတိကံ၊ ယူဇနာတရာနှစ်ဆယ်ရှိသော။ မဂ္ဂံ၊ ခရီးကို။ အာဂတတ္တာ၊ လာခြင်းကြောင့်။ ဒရထောပိ၊ ပူပန်ခြင်းသည်လည်း။ အသု၊ ထိုဒါရုစီရိယအား။ ဗလဝါ၊ အားကြီး၏။ သောပိ၊ ထိုပူပန်ခြင်း သည်လည်း။ တာဝ ပဋိပ္ပဿမ္ဘတု၊ ငြိမ်းစေဦးလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ကြံတော်မူ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဒ္ဝိက္ခတ္တုံ၊ နှစ်ကြိမ်။ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍။ တတိယံပိ ၊သုံးကြိမ်မြောက်လည်း။ ယာစိတော၊ တောင်းပန်အပ်သော ဘုရားသည်။ အန္တရဝိထိယံ၊ ခရီးမဲ့။ ဌိတောဝ၊ ရပ်လျက်လျှင်။ တသ္မာတိဟ တေ-ဗာဟိယ ဧဝံ သိက္ခိတမ္ဗန္တိ ဒိဋ္ဌေ ဒိဋ္ဌမတ္တံ ဘရိဿတိတိ အာဒိနာ၊ ဘရိဿ တိ ဤသို့ အစရှိသော။ နယေန၊ နည်းဖြင့်။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်။

ဗာဟိယ၊ ဗာဟိယ အကျင့်ရှိသောသူ။တော၊ သင်သည်။ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်ရာ၌။ ဒိဋ္ဌမတ္တံ၊ မြင်ကာမျှသည်။ ယသ္မာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဧဟိ၊ ဤလောကမ်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ဧဟိ၊ ဤသို့ ဟောအ၏။ သော၊ ထို ဗာဟိယသည်။ သတ္တု၊ ဓမ္မံ၊ ဘုရား တရားကို။ သုဏန္တောယေव၊ နာစဉ်ပင်လျှင်။ သဗ္ဗာသဝေ၊ အလုံးစုံသော အာသဝေါ တို့ကို။ ခေပေတ္မာ၊ ကုန်စေ၍။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသम्भिဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။တာဝဒေဝစ ပန၊ ထိုရဟန္တာ ဖြစ်သော ခဏ၌ပင်လျှင်။ ဘဂဝန္တံ၊ ဘုရားကို။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်း အဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ တေ၊ သင့်အား။ ပတ္တစီရံ၊ သင်္ဃာဋိ,သင်္ကန်းသည်။ ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်စုံပြီလော။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပုဗ္ဗေ၊ မေးတော်မူလတ်သော်။ နု ပရိပုဏ္ဏံ၊ မပြည့်စုံပါ။ ဧသး။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထို့နောင်မှ။ နံ၊ ထိုဒါရုစီရိယ ကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ ပတ္တစီဝရံ၊သင်္ဃာဋိ, သင်္ကန်းကို။ ပရိယေသာဟိ၊ ရှာချေလော့။ ဧတိဝတ္မာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီး၍။ ပက္ကာမိ၊ ဖဲလေ၏။

ဝိသတိဝဿ သဟဿာနိ၊ အနှစ်နှစ်သောင်း တိုင်တိုင်။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်း တရားကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသော။ သောဘိက္ခု၊ ထိုဒါရုစီရိယ ရဟန်းသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ပစ္စယေနာမ၊ ပစ္စည်းမည်သည်တို့ကို။ လဘိတ္မာ၊ ရ၍။အညံ၊ တပါးသူကို။ အနောလောကေတ္မာ၊ မငဲ့မကြည့်မူ၍။ သယမေव၊ မိမိချည်းသာ လျှင်။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း လျက်။ ဧက ဘိက္ခုဿပိ၊ တပါးသော ရဟန်း အားမူလည်း။ ပတ္တေနဝါ၊ သင်္ဃာဋိဖြင့်ရင်း၊ စီဝရေနဝါ၊ သင်္ကန်းဖြင့်ရင်း။ သင်ဟံ၊ သင်ဖြိုတ်ချီးမြှင့်ခြင်း ကို။ နအကာသိကိရ၊ မပြုသတတ်၊ တေန၊ထို့ကြောင့်။အသ၊ ထိုဒါရုစီရိယအား။ ဧဒ္ဓိမယ ပတ္တစီဝရံ၊ တန်းခိုးဖြင့် ပြီးသော သင်္ဃာဋိ, သင်္ကန်းသည်။ နဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ မဖြစ်နိုင်လတ္တံ့။ ဧတိဉ္စ တ္မာ၊ ဤသို့သိတော်မူ၍။ဟေဘိက္ခု၊ ဘာဝေန၊ ဟေသိက္ခု ရဟန်းအဖြစ်ဖြင့်။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ နအဒါသိ၊ ပေးတော်မမူ။ ပတ္တစီဝရံ– သင်္ဃာဋိ, သင်္ကန်းကို။ ပရိယေသမာနမေဝ၊ ရှာလျက် သွားသည် သာလျှင် ဖြစ်သော။ တံဝိ၊ ထိုဒါရုစီရိယကိုလည်း။ ဧကော ယက္ခိနီ၊ ဘီလူးမ တယောက် သည်။ ဓေနုရူပေန၊ နွားမအဟန် ဘန်ဆင်း၍။ အာဂန္တ္မာ၊ လာ၍။ ဝါမဥိုရုမ္ဘိ၊ လက်ဝဲပေါင်၌။ ပဟာရိတ္မာ၊ တိုးခွေ၍။ ဇီဝိတက္ခယံ၊ အသက်ကုန်ခြင်းသို့။ပါပေ- သိ၊ ရောက်စေ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရိတ္မာ၊ သွား၍။ ကတဘတ္တကိစ္စော၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသည် ရှိသော်။ သမ္ဗဟုလေဟိ-

ဘိက္ခု။ဟိ၊ မျှားစွာကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်။ သ ဒ္ဓိं၊ တက္ခ။နိက္ခန္တော၊ ထွက်လတ်သော်။ဗာဟိယသ၊ ဗာဟိယဖြစ်သော ဒါရုစီရိယ၏။ သရိရံ၊ကိုယ်ကို။သက္ခိ၍-ဌာနေ၊ တံမြက်ချေးစုဌ်။ ပတိတံ၊ ကျလျက်ရှိသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ ဘိက္ခု။၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာဏာပေသိ၊ စေတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ကေသို ဝေဟဒ္ဓါရေ၊ တခုသော အိမ်တံခါးအနီးဌ်။ ဌတ္မာ၊ တည်၍။ မဇ္ဈကံ၊ ညောင်စောင်းကို။ အာဟရာပေတ္မာ၊ ဆောင်စေ၍။ ဧကမံသရိရံ၊ဤဒါရုစီရိယ၏ အလောင်းကို။နဂရတော၊ ပြည်မှ။ နီဟရိတ္မာ၊ ၍။ စျာပေတ္မာ၊သင်္ဂြိဟ်၍။ ထူပံ၊ စေတီကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ စေလွှတ်တော်မူ၏။ ဘိက္ခု။၊ ရဟန်းတို့သည်။ တထာ၊ ဘုရား မိန့်တော်မူတိုင်း။ ကရိ ံသု၊ ပြုကုန်၏။ ကတ္မာစပန၊ ပြုကုန် ပြီး၍ကား။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ဝန္ဒိတ္မာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသို့။ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ကပ်၍။ အတ္ထနာ၊ မိမိသည်။ ကတကိစ္စံ၊ ပြီးပြီးသော ကိစ္စကို။ အာရောစေတ္မာ၊ ကြား၍။ တဿ၊ ထိုဗာဟိယ၏။ အဘိသမ္ဘရာယံ၊ တဘဝသို့လားခြင်းကို။ ပုစ္ဆိ ံသု၊ မေးကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါဌ်။ ဘဂဝါ၊ ဘုရားသည်။ နေသံ၊ ထိုရဟန်း တို့အား။ တဿ၊ ထိုဗာဟိယ၏။ ပရိနိဗ္ဗုတဘာဝံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုကြောင်းကို၊ အာစိက္ခိတ္မာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမ၊ ဝါ၏။ သာဝကာနံ၊ သာဝက ဖြစ်ကုန်သော။ ဒိဋ္ဌါဘိညာနံ၊ လျင်သော အဘိညာဉ် ရှိကုန်သော။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့ထက်။ ယဒိဒံ ယောအယံ ဗာဟိယော ဒါရုစီရိယော၊ အကြင် ဗာဟိယဒါရုစီရိယသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။တေသော ဗာဟိယော ဒါရုစီရိယော၊ထိုဗာဟိယဒါရုစီရိယသည်။ အဂ္ဂံအဂ္ဂေါ၊ မြတ်၏။ဧတိ၊ ဤသို့။ တေဒဂ္ဂေ၊ တေဒဂ်အရာဌ်။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ အထ၊ ထိုအခါဌ်။ နံ၊ ထိုဘုရားကို။ ဘိက္ခု။၊ ရဟန်းတို့သည်။ ပုစ္ဆိ ံသု၊ လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဗာဟိယော၊ဗဟိယကို။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ပတ္တောတိ၊ ရောက်ပြီဟူ၍။ ဝဒေထ၊ မိန့်တော်မူကုန်၏။ ကဒါ၊ အဘယ်အခါဌ်။ သော၊ ထိုဗာဟိယသည်။ အရဟတ္တံ ပတ္တော၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်သနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ လျှောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမ ဓမ္မံ၊ ဝါ့တရားကို။ သုတကာလေ၊ နာသောအခါဌ်။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ ကဒါပန၊ အဘယ်အခါဌ်ကား။ အဿ၊ ထိုဗာဟိယအား။ တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဓမ္မော၊ တရားကို။ ကထိတော၊ ဟောအပ်သနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်။ ဝိဏ္ဏာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ စရန္တေန၊ သွားသော ။ မယာ၊ ဝါဘုရားသည်။ အန္တရဝီထိယံ၊ ခရီးမ အကြား၌။ ဌတ္မာ၊ ရပ်၍၊ ဓမ္မော၊ ကို။ ကထိတော၊ ဟောအပ်၏။ဧတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ အန္တရဝီထိယံ၊ ခရီးမ၌။ ဌတ္မာ၊ ရပ်၍။ကထိတ ဓမ္မော၊ ဟောအပ်သော တရားသည်။ အပ္ပမတ္တကောဟိ၊

အနည်းငယ် သာလျှင်တည်း။ ဂဟဲ၊ အဘယ်သို့။ သော၊ ထိုဗာဟိယသည်၊ တာဝတ္တိံဘဝကနေ၊ သိမ္မာတည်းဖြင့်။ ဝိဒေသသံ၊ မဂ်ဖိုလ်အထူးကို။ နိဗ္ဗတ္တေသိ၊ ဖြစ်ဝေ လေအုံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏၊ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်၊ နေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကိं၊ အဘယ်သို့ သိုကုန်ဘိသနည်း။ မမ ဓမ္မံ၊ ငါ့ဘုရားကို။အပ္ပဝါတိ၊အနည်းငယ်ဟူ၍လည်းကောင်း။ဗဟုဝါ၊အများ ဟူ၍လည်းကောင်း။ ပမာဏံ၊ အတိုင်းအရှည်ကို။ မာဝဏ္ဏယ၊ မမှတ်လင့်ကုန်။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အနေကာနိပိ၊ များသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဂါထာ-သဟဿာနိ၊ ဂါထာ တထောင် တို့သည်။ အနတ္ထနိဿိတာနိ၊ အကျိုးမဲ့ကို မှီကုန်သည်ရှိသော်။ နိ သေယျော၊ မမြတ်။ အတ္ထနိဿိတံ၊ အကျိုးကို မှီသော။ ဧကံပိ၊ တခုလည်းဖြစ်သော။ ဂါထာပဒံပနိ၊ ဂါထာပုဒ်သည်ကား။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိं၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋေတ္တာ၊ စပ်၍။ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၀၁။ ဂါထာ၊ဂါထာသည်။သဟဿမပိ၊ အထောင်မကများသော်လည်း။ စေ အနတ္ထပဒသံဟိတာ၊ အကယ်၍ အကျိုးမဲ့ကို ပြုတတ်သောပုဒ်နှင့် ယှဉ်သည် ဖြစ်အုံ့။ နသေယျော၊ မမြတ်။ယဲ၊ အကြင် ဂါထာကို။ သုတ္တာ၊ နာ၍။ ဥပသမ္မတိ၊ ရာဂစသည် ငြိမ်း၏။တံကော်ဂါထာပဒံ၊ထိုတခုသောဂါထာပုဒ်သည်။သေယျော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။

တတ္ထ ထိုဂါထာ၌။ကော်ဂါထာပဒံ သေယျောတိ၊ သေယျော ဟူသည်ကား။ အပ္ပမာဒေါ အမတံပဒံ ။လ။ ယထာ မတာတိ၊ မတာဟူသော။ ဝေရုပါ၊ ဤသို့ သဒ္ဒာရှိသော။ ကောဂါထာပါ၊ တခုသော ဂါထာသည်လည်း။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကားကို။ ပုရိမ နယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့်သာလျှင်။ဝေဒိတဗ္ဗံ'သိအပ်၏။ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံ'သု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဒုတိယံ၊ သော။ ဗာဟိယဒါရုစီရိယတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ သည်။
ဇုတိသမတ္တံ၊ ပြီး၏။

၈–သဟသဝဂ္ဂ၊ ၃–ကုဏ္ဍလ ကေသိတ္ထေရီ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ....ဗာဟိယ ဒါရုစီရိယဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ကုဏ္ဍလကေသိတ္ထေရီဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကိုဖွင့်ခြင်းငှါ ယောစ ဂါထာ သတ်–စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ယောစ ဂါထာသတံ ဘာသေတိ ဇုမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဘာသေ စသော ဤ တရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ကုဏ္ဍလကေသိ ၊ ကုဏ္ဍလကေသိကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ရာဇဂဟေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌။ သောဠသ ဝဿုဒ္ဒေသိကာ၊ တဆယ့်ခြောက်နှစ်အသက်ရှိသော။ အဘိရူပါ၊ အလွန် အဆင်းလှသော။ ဂေါ သေဋ္ဌိဓီတာ၊ တယောက်သော သေဋ္ဌေး သျှီးသည်။ အဟောသိ ကိရ၊ ရှိသည် ဖြစ်သတတ်။ ဒဿနီယာ ကိရ၊ ရှုတွယ်ဘနန်း ရှိသတတ်။ ပါသာဒိကာကိရ၊ ကြည်ညိုတွယ် ရှိသတတ်။တသ္မိံ စ ဝယေ၊ ထိုအရွယ်၌လျှင်။ ဒ္ဝိတာ၊ တည်ကုန်သော။နာရိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ ပုရိသဗ္ဗာသယာ၊ ယောကျ်ားကို အလိုရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ပုရိသလောလာ၊ ယောကျ်ား၌ လျှပ်ပေါ် လော်လည် ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုချစ်သျှီးကို။ မာတာ ဝိတရော၊မိ, ဘ တို့သည်။ သတ္တဘူမိကဿ ပါသာဒဿ၊ ဘုံခုနစ်ဆင့် ရှိသော ပြာသာဒ်၏။ ဥပရိမတလေ၊အထက်အပြင်၌။ သိရိဂဗ္ဘေ၊ အသရေရှိသော တိုက်၌။ နိဝါသာ–ပေသုံ၊နေစေကုန်၏။အဿာ၊ ထိုသတ္တိသျှီးအား။ ကေမေဝ၊ တယောက်သာလျှင် ဖြစ်သော။ ဒါသိပရိစာရိကံ၊ အလုပ်အကျွေး ကျွန်မယ်ကို၊အဒံသု၊ဝေးကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ စောရ ကမ္ပံ၊ ခိုးမှုကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုသော။ ကေဠကုလပုတ္တံ၊ အမျိုးသား တယောက်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ဘမ်း၍။ ဗန္ဓာဗာဟံ၊ လက်ပြန်ကြိုးကို။ ဗန္ဓိတ္ဝာ၊ ချည်နှောင်၍။စတုက္ကေ စတုက္ကေ၊ ခရီးလေးဆုံ ခရီးလေးဆုံ၌။ ကသာဟိ၊ ကြိမ်လုံးတို့ဖြင့်။ ပဟရိတ္ဝာ၊ ပုတ်ခတ်၍။ အာဃာတနံ၊ လူသတ်ရာ သင်းချိုင်း တစပြင်ထို့။ နယိ သု၊ ဆောင်ယူကုန်၏။ သေဋ္ဌိဓီတာ၊ သျှေဋ္ဌေးသျှီးသည်။မဟာ–ဇနဿ၊ လူအပေါင်း၏။သဒ္ဒံ၊ အသံကို။သုတ္ဝာ၊၍။တေ၊ဤအသံသည်။ကိ နုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပါသာဒတလေ၊ ပြာသာဒ်အပြင်၌။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ ဩလောကေန္တီ၊ ကြည့်သည်ရှိသော်။ တံ၊ တိုခိုးသူကို။ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍။ပဋိဗဒ္ဓစိတ္တာ–ဟုတ္ဝာ၊ တပ်သော စိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ တံ၊ ထိုခိုးသူ ကို။ ပတ္ထယမာနာ၊ တောင့်တ လျက်။ အာဟာရံ၊ထမင်းကို။ပဋိဂ္ဂဏှိတ္ဝာ၊ ပယ်၍။မဇ္ဈကေ၊ညောင်စောင်း၌၊နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသျှေဋ္ဌေးသျှီးကို။မာတာ၊ အမိသည်။ပုစ္ဆိ၊မေး၏။

အမ္မ၊ချစ်သွီး။ ဧုဒံ၊ ဤသို့ထမင်းမစား၊ဘဲနေခြင်းသည်။ ကိုံ၊ အဘယ်အကြောင်းရှိ သနည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ စောရောတိ၊ ခိုးသူဟူ၍။ ဂဟေတ္မာ၊၍။ နိယျမာနံ၊ ဆောင်ယူသော။ တံပုရိသံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ သစေ လဘိသာမိ၊ အကယ်၍ ရသည်ဖြစ်အံ့။ ဇီဝိသာမိ၊ အသက်ရှင်အံ့။ နောစေ လဘိသာမိ၊ အကယ်၍ မရ သည် ဖြစ်အံ့။မေ၊ ငါ၏။ ဇီဝိတံ၊ အသက်သည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ ဧုဓေဝ၊ ဤ၌ပင်လျှင်။ မရိဿာမိ၊ သေအံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အမ္မ၊ ချစ်သွီး။ ဝေဠ၊ ဤသို့။ မာကရိ၊ မဆို မပြုလင့်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ဇာတိယာစ၊အမျိုးဖြင့်လည်းကောင်း။ ဂေါတ္တေနစ၊ အနွယ်ဖြင့် လည်းကောင်း။ ဘောဂေနစ၊ စည်းစိမ်ဖြင့်လည်းကောင်း။ သဒိသံ၊ တူသော။ ဧကံ၊ သော။ အညံ၊ တပါးသော။ သမာနဇာတိကံ၊ တူသော အမျိုး အနွယ်ရှိသော ယောကျ်ားကို။ လဘိဿတိ၊ ရလတ္တံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ အညေန၊ တပါးသော ယောကျ်ားဖြင့်။ ကိဠိကိစ္စံ၊ တစုံတခုသော ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧုမံ၊ ဤယောကျ်ားခိုးသူကို။ အလတမာနာ၊ မရသည် ရှိသော်။ မရိဿာမိ၊ သေပင်သေအံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ဓီဘရံ၊ သွီး;ကို။ သညာပေတုံ၊ သက်သာရာရစေခြင်းငှါ။ အယဏ္ဍောန္တိ၊ မတတ် နိုင်သည် ဖြစ်၍။ ဝိတုဒ္ဒနာ၊ အဘသေဌေးအား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ သောပိ၊ ထိုအဘသည်လည်း။ နံ၊ ထိုသွီးကို။ သညာပေတုံ၊ နှစ်သိမ့်စေခြင်းငှါ။ အသဏ္ဍောန္တော၊ မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍။ ကိံ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်း ငှါ။ သဏ္ဌာ၊ တတ်နိုင်အံ့နည်း။ ဧုတိစိန္တေတ္မာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ တံစောရံ၊ ထိုခိုးသူ ကို။ဂဟေတ္မာ၊ယူ၍။ ဂန္ဓဉ္စ နဿ၊သွားသော။ရာဇပုရိသဿ၊ မင်းချင်းယောကျ်ား အား။ သဟဿ ဘဏ္ဍိကံ၊ ဥစ္စာတခုထောင်ကို။ ပေသေသိ၊ စေလွှတ်၏။ ဧုမံ၊ ဤဥစ္စာကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ တေပုရိသံ၊ ဤယောကျ်ားကို။ မယ္ဟံ၊ ငါ့အား။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့စေလွှတ်၏။ သော၊ ထိုသူသတ်ထောင်မှူးသည်။ သာဓူတိ၊ ကောင်း၏ဟု။ ကဟာပဏေ၊ အသပြာတို့ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ တံ၊ ထိုခိုးသူကို။ မုဠ္ဆိတ္မာ၊ လွှတ်၍။ အညံ၊ တပါးသူကို။ မာရေတ္မာ၊ သတ်၍။ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး။ စောရော၊ခိုးသူကို။ မာရိတော၊ သတ်အပ်ပြီ။ ဧုတိ၊ သို့။ ရညော၊ မင်းအား။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ သေဋ္ဌိပိ၊ သေဌေး သည်လည်း။ တဿ၊ ထိုခိုးသူအား။ ဓီတရံ၊ သမီးကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။

သာ၊ ထိုသဌေးသွီးသည်။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ အာရာဓေယျာမိတိ၊ နှစ်သက်စေအံ့ဟူ၍။ သဗ္ဗာသာရဏာ ပဋိမုတ္တိတာ၊ ခပ်သိမ်းသော တန်းဆာဖြင့် တန်းဆာဆင်လျက်။ သယမေဝ၊ ကိုယ်တိုင်သာ လျှင်။ တဿ၊ ထိုခိုးသူအား။ ယာဂုအာဒိနိ၊ ယာဂုစသည်တို့ကို။ သံဝိဒဟတိ၊ စီရင်၏။ စောရော၊ ခိုးသူသည်။ ကတိပါဟစ္စယေန၊ နှစ်ရက် သုံးရက် လွန်

သဖြင့်။ စိန္တေသိ၊ ကြေ၏။ ကဒါနုခေါ၊ အာဘယ်အခါ၌လျှင်။ ဧကမံ၊ ဤသေဋ္ဌေး သို့။ မာရေတ္တာ၊ သတ်၍။ တေသာ၊ ဤသေဋ္ဌေးသို့၏။ အာဘရဏာနိ၊ တန်းဆာတို့ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ကေသို့ သုရာဂေဟေ၊ တခုသော သုရာ သည်၏ အိမ်၌။ ဝိက္ကိဏိတ္တာ၊ ရောင်း၍။ ခါဒိတုံ၊ စား၊သောက် ခြင်းငှါ။ လဘိဿာမိ၊ ရအံ့နည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့ကြေ၏။ သော၊ ထိုခိုးသူသည်။ သော-ဥပါယော၊ ဤအကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧကတိစိန္တေတ္တာ၊ ဤသို့ ကြံပြီး၍။ အာဟာရံ၊ ထမင်းအစာကို။ ပဋိဂ္ဂဏှိတ္တာ၊ ပယ်၍။ မဏ္ဍကေ၊ ညောင်စောင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုခိုးသူကို။ သာ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသို့သည်။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ကပ်၍။ သာမိ၊ သခင်သား။ တေ၊ သင်အား။ ကိံ ရုဇ္ဇတိ၊ အာဘယ်သို့ နာကျင်ခြင်းရှိသနည်း။ ဧကတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ မေ ဝါ့အား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခု နာကျင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧကတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ မေ ဝါ၏။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့သည်။ တုယှံ၊ သင်အား။ ကစ္စိပန၊ အာဘယ်သို့ လျှင်။ ကုဒ္ဓါ၊ အမျက်ထွက်သနည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ နကုဇ္ဈန္တိ၊ အမျက်မထွက်ကုန်။ ဧကတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ အထ၊ ထိုသို့ဆိုလျက်။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ကိံ နာမ၊ အာဘယ်နည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ အဟံ၊ ဝါသည်။ တံဒိဝသံ၊ ထိုနေ့၌။ ဗန္ဓိတ္တာ၊ နှောင်ဖွဲ့၍။ နိယျမာနော၊ ဆောင်ယူသည်ရှိသော်။ စောရ ပဝါတေ၊ ခိုးသူတို့ကို ချရာချောက်၌။ အဓိဝတ္ထောယ-ဒေဝတာယ၊ စောင့်ရှောက်သော နတ်အား။ ဗလိကမ္မံ၊ ဗလိနတ်စာကို။ ပဋိဿုဏိတ္တာ၊ ဝန်ခံ၍။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ကို။ လဘိ၊ ရသည်ဖြစ်ပြီ။ တွံပိ၊ သင့်ကိုလည်း။ မယာ၊ ဝါသည်။ တဿာဒေ၊ ထိုနတ်၏သားလျှင်။ အာနုဘာဝေန၊ အာနုဘော်ဖြင့်။ လဒ္ဓါ၊ ရအပ်၏။ မေ၊ ဝါသည်။ ဒေဝတာယ၊ နတ်အား။ တံ-ဗလိကမ္မံ၊ ထိုဗလိနတ်စာကို။ ဌပိတံ၊ ပေးကမ်းအပ်၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ စိန္တေမိ၊ ကြေ၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သာမိ၊ သခင်သား။ မာစိန္တယိ၊ မစိုးရိမ်လင့်။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဗလိကမ္မံ၊ ဗလိနတ်စာကို။ ဝဒေဟိ၊ ဆိုလော့။ ကေန၊ အာဘယ်ဝတ္ထုဖြင့်။ အတ္ထော၊ အလိုရှိသနည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ အဠေါဒက မဓုပါယသေနစ၊ ရေမရှိသော နို့ဃနာဖြင့်ရင်း။ လာဇ-ပဏ္ဍမက ပုပ္ပေဟိစ၊ ပေါက်ပေါက်လျှင် ဝါးခုမြောက်ရှိသော ပန်းပွင့်တို့ဖြင့်ရင်း။ အတ္ထော၊ အလိုရှိ၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်သား။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ပဋိယာဒေဿာမိ၊ စီရင်အံ့။ ဧကတိ၊ ဤသို့ဝန်ခံလျက်။ သာ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသို့သည်။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသော။ ဗလိကမ္မံ၊ ဗာလိနတ်စာကို။ ပဋိယာ-ဒေတ္တာ၊ စီရင်၍။ သာမိ၊ သခင်။ ဟေ၊ လာလော့။ ဂစ္ဆာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဧကတိ-အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ တေနဟि၊ ထိုသို့ဆိုတဖြီးကား။ ဘဝ၊ သင်၏။

ဥာဘကေ၊ ဆွေမျိုးတို့ကို။ နိဝတ္တာပေတွာ၊ ပြန်လည်စေ၍။ မဟာရာဇာနိ၊ အဖိုးများစွာ ထိုက်ကုန်သော။ ဝတ္ထာဘရဏာနိ၊ ပုဆိုးအဝတ် တန်းဆာတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ အလင်္ကရောဟိ၊ တန်းဆာဆင်လော့။ ဟသန္တာ၊ ရယ်ရွှင်ကုန်လျက်။ ကီဠန္တာ၊ ကစားကုန်လျက်။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီးသည်။ တထာ၊ ထိုခိုးသူဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီးကို။ ပဇ္ဇတပါဒံ၊ တောင်ခြေရင်းသို့။ ဂတကာလေ၊ ရောက်သောအခါ၌။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ ဣတော၊ ဤအရပ်မှ။ ပဏ်၊ နောက်၌။ ဥဘောဝ ဇနာ၊ နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လျှင်။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သေသဇနံ၊ ကြွင်းသောလူကို။ ယာနကေန၊ ယာဉ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ နိဝတ္တာပေတွာ၊ ပြန်လည်စေ၍။ ဗလိကမ္မ-ဘာဇနံ၊ ဗာလိနတ်စာအိုးကို။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ရွက်၍။ ဂဏ္ဍာဟိ၊ ယူခဲ့လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ သာ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီးသည်။ တထာ၊ ထိုခိုးသူဆိုတိုင်း။ အကာသိ၊ ပြု၏။ စောရော၊ ခိုးသူသည်။ တံ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီးကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ စောရပဝါတ ပဇ္ဇတံ၊ ခိုးသူတို့ကို ချရာချောက်ရှိသော တောင်သို့၊ အဘိရုဟိ၊ တက်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တဿ၊ ထိုတောင်၏။ ဧကေန ပဿေန၊ တခုသော နံပါးဖြင့်။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ အဘိရုဟန္တိ၊ တက်ကုန်၏။ ဧကံပဿံ၊ နံပါးတဘက်သည်။ ဆိန္နပပါတံ၊ ပြတ်သောချောက်ရှိ၏။ တတ္ထ ပဇ္ဇတမတ္ထကေ၊ ထိုတောင်ထိပ်၌။ ဌိတာ၊ ရပ်လျက်။ တေန ပဿေန၊ ထိုနံပါးဖြင့်။ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို။ ပါတေန္တိ၊ ချကုန်၏။ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ ခဏ္ဍာခဏ္ဍံ၊ အပိုင်းအပိုင်းအတုံးအတုံး။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပတန္တိ၊ ကျကုန်၏။ တဿာ၊ ထိုကြောင့်။ စောရပပါတောတိ၊ စောရပပါတဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သာ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီးသည်။ တဿ ပဇ္ဇတဿ၊ ထိုတောင်၏။ မတ္ထကေ၊ ထိပ်၌။ ဌတ္ဝာ၊ ရပ်၍။ သာမိ၊ သခင်သား။ တေ၊ သင်၏။ ဗလိကမ္မံ၊ နတ်စာပေးခြင်းကို။ ကရောဟိ၊ ပြုလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုခိုးသူသည်။ တုဏ္ဍီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ပုန၊ တဘန်။ တာဝ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီးသည်။ သာမိ၊ သခင်။ ကဿာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ တုဏ္ဍီဘူတော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တံ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီးကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ဗလိကမ္မေန၊ ဗာလိနတ်စာအမှုဖြင့်။ နု အတ္ထော၊ အလိုမရှိ။ တံ၊ သင့်ကို။ ဝဇ္ဇေတ္ဝာပန၊ လွှတ်စေ၍ကား။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ အာဂတော၊ လာသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊ သခင်။ ကာ့ရဏာ၊ အကြောင်းကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့

မေးလတ်သော်။တံ၊ သင့်ကို။ မာရေတ္တာ၊ သတ်၍။တဝ၊ သင်၏။ အာဘရဏာနိ၊ တန်းဆာတို့ကို။ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ ပလာယနဋ္ဌာယ၊ ပြေးခြင်းငှါ။ အာဂတောဝ၊ လာ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သာ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီးသည်၊ မရဏဘယ-တဇ္ဇိတာ၊ သေဘေးဖြင့် မြိမ်းချောက်ခြင်းကြောင့်။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်။ အဟဉ္စ၊ ဝါသည်လည်းကောင်း။ အာဘရဏာနိစ၊ တန်းဆာတို့ သည်လည်းကောင်း။ တဝ၊ သင်၏။ သန္တကာနေဝ၊ ဥစ္စာတို့သည်သာလျှင်တည်း။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဝေ်ဝဒေယိ၊ ဤသို့ဆိုလေတိသနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ သာ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီးသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ မာကရောဟိ၊ မပြုလင့်။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပုနပ္ပုနံ၊အဘန်တလဲလဲ။ ယာစိယမာနာပိ၊တောင်းပန်ပါသော်လည်း။ မာရေတိ-ဝေ၊ သတ်လိုသည် သာလျှင်တည်း။ ဧတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဝေ်သန္တေ၊ ဤသို့သတ်လိုသည်ရှိသော်။ ဟေ၊ သင်အား။ မမ မရဏေန၊ ငါ၏သေခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဧမာနိ အာဘရဏာနိ၊ ဤတန်းဆာတို့ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ မယ္ဟံ၊ ငါ၏။ ဒိဝိတံ၊ အသက်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဧတောဝ ပဋ္ဌာယ၊ ဤအခါမှစ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ မတာတိ၊ သေပြီဟု။ ဓာရေဟိ၊ မှတ်လော့။ ဟေ၊ သင်၏။ ဒါသိဝါ၊ ကျွန်မသည်မူလည်း။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ကမ္ဘံ၊ အမှုကို။ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဧတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ ဆိုလို၍။ ဧမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

သာမိ၊ အရှင်သား။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဧမေ သုဝဏ္ဏာ ကေယူရာ၊ ဤရွှေခြေကျင်း လက်ကောက် ဘယက် တန်းဆာတို့သည်။ သဗ္ဗေ ဝေဠုရိယာ-မယာ၊ အလုံးစုံ ကျောက်မျက်ရွှဲဖြင့် ပြီးကုန်၏။ ဘဒ္ဒန္တေ၊ ချစ်လင်း။ သဗ္ဗဉ္စ၊ အလုံးစုံသော ကိုယ်တန်းဆာကိုလည်း။ ဂဏှ၊ ယူလော့။ မမံ၊ ငါ့ကို။ ဟေ၊ သင်၏။ ဒါသိဉ္စ၊ ကျွန်မအဖြစ်ကိုလည်း။ သာဓယ၊ ပြီးစေလော့။

ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ စောရော၊ ခိုးသူသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဟဟေ၊ ပြုသည်ရှိသော်။ ဘဒ္ဒေ၊ သင်သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ မာတာပိတရံ၊ မိဘတို့အား။ အာစိက္ခိဿသိ၊ လတ္တံ့။ တံ၊သင့်ကို။ မာရေဿာမိ-ယေဝ၊ သတ်လိုသည် သာလျှင်တည်း။ ဗာဠ်ဠ၊ ပြင်းစွာ။ မာပရိဒေဝသိတိ၊ မငိုကြွေးလင့်ဟု၊ ဝတ္တာ၊ ဆိုလို၍။ ဧမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဗာလေ၊ မလိမ္မာသောမိန်းမ။ ဗာဠ်ဠ၊ ပြင်းစွာ။ မာပရိဒေဝေသိ၊ မငိုကြွေးလင့်။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ဘဏ္ဍိကံ၊ တန်းဆာကို။ ဗန္ဓာဟိ၊ ချုတ်၍ထုတ်လော့။ တုယ္ဟံ သင်၏။ ဒိဝိတံ၊ အသက်သည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ။ သမ္ဘံ၊ အလုံးစုံသော။ ဘဏ္ဍကံ၊ ဆင်ယင်သော တန်းဆာကို။ ဂဏှာမိ၊ ယူအံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

သာ၊ထိုသေဒ္ဓေးသွီးသည်။စိန္ဓေသိ၊ ကြီ၏။ ဧုဒံကမ္ပံ၊ ဤအမှုသည်။အဟော-ဘာရိယံ၊ ဩဿ ဝန်လေးလှ၏တကား။ပညာနာမ၊ ပညာမည်သည်ကို။ ပစိတွာ၊ ချက်၍။ ခါဒနတ္ထာယ၊ စားခြင်းငှါ။နှ ကတာ ၊ မပြုအပ်။အထခေါ်၊ စင်စစ်မူကား။ ဝိစာရဏတ္ထာယ၊ စိစဉ်ခြင်းငှါ။ကတာ၊ ပြုအပ်၏။အသ၊ ထိုခိုးသူအား။ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောအမှုတို့။ ဇာနိဿာမိ၊ သိရအံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ကြီ၏။ အယ၊ ထို့နောင်မှ။ နံ၊ ထိုခိုးသူကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်သား။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ တွံ၊ သင့်ကို။ စောရောတိ၊ ခိုးသူဟူ၍။ဂဟေတွာ၊ ဘမ်း၍။နိယသိ၊ ဆောင်ယူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ အဟံ၊ ငါသည်။ မာတာ ပိတူနံ၊ မိ ဘတို့အား။ အာစိက္ခိ၊ ကြား၏။ တေ၊ ထိုအမိအဘ တို့သည်။ ဧုမံ သဟဿံ၊ ဤ ဥစ္စာတထောင်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်၍။ တံ၊ သင့်ကို။ အာဟရာပေတွာ၊ ဆောင်စေ၍။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ကရိ ံသု၊ နေထိုင်စေသည်ကို ပြုကုန်၏။ တတော ပဋ္ဌာယ၊ ထိုမှစ၍။အဟံ၊ ငါသည်။ တုယ္ဟံ၊ သင့်အား။ ဥပကာရိကာ၊ ကျေးဇူးကြီး၏။ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မေ၊ ငါ့အား။သုဒိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာမြင်ခြင်းကို။ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဝန္ဒိတုံ၊ ရှိခိုးခြင်းငှါ။ ဒေဟိ၊ပေးလော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။သော၊ ထိုခိုးသူသည်။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ သာဓု၊ ကောင်း၏။ သုဒိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ မြင်ခြင်းကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဝန္ဒာဟိ၊ ရှိခိုးလော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ပဋ္ဌတန္တေ၊ တောင်စွန်းကမ်းပါးပြတ်အနား၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုခိုးသူကို။ သာ၊ ထိုသေဒ္ဓေးသွီးသည်။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ပဒက္ခိဏံကတ္တာ၊ လက်ျာရစ် လှည့်သည်ကို ပြု၍။ စတူသုဒ္ဓာနေသု၊ လေးပါးသောအရပ်တို့၌။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ သာမိ၊ အရှင်သား။ဧုဒံ၊ ဤမြင်ခြင်းသည်။ မေ၊ ငါ၏။ ပစ္ဆိမ ဒဿနံ၊ အဆုံးစွန် မြင်ခြင်းတည်း။ ဧုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တုယ္ဟံ ဝါ၊ သင့်အားလည်း။ မမ၊ ငါ့ကို။ ဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းသည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ မယ္ဟံ ဝါ၊ ငါ့အားလည်း။ တဝ၊ သင့်ကို။ ဒဿနံ၊ မြင်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧုတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ပုရတောစ၊ ရှေမှလည်းကောင်း။ ပစ္ဆတောစ၊ နောက်မှလည်းကောင်း။ အာ့လိဝိတ္တာ၊ လည်ဖက်၍။ ပမတ္တံ၊ မေ့လျော့သည်ကို။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ပဋ္ဌတန္တေ၊ တောင်ကမ်းပါးပြတ်၌။ဌိတံ၊ နေသောခိုးသူကို။ပိဋ္ဌိပဿေ၊ နောက်ပါး၌။ ဌတ္တာ၊ ရပ်၍။ ဧကေန ဟတ္ထေန၊ လက်တဖက်ဖြင့်။ ခန္ဓေ၊ ပခုံးတို့ကို။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍။ ဧကေန၊ လက်တဖက်ဖြင့်။ ဝိဋ္ဌကဋ္ဌာယ၊ နောက်အောက်ပိုးကြား၌။ ဂဟေတွာ၊ ကိုင်၍၊ ပဋ္ဌတပပါတေ၊ ဒတောင်ကမ်းပါးပြတ်၌။ ခိပိ၊ ပစ်၏။ သော၊ ထိုခိုးသူသည်။ ပဋ္ဌတကုဋ္ဌိယံ၊ တောင်ဝမ်းကို။ ပဋိဟတော၊ တိုက်ခိုက်သည်ရှိသော်။ ခဏ္ဍာ ခဏ္ဍိကံ၊ အဝိုင်းအဝိုင်း။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ပတိ၊ ကျလေ၏။ စောရပပါတမတ္ထကေ၊ စောရပပါတ တောင်ထိပ်၌။ အဓိဝတ္ထာ ဒေဝတာ၊ တောင်စောင့်နတ်သည်။တေသံ ဒ္ဝိန္နံပိ၊ ထိုသူနှစ်ယောက်

တို့၏လည်း။ ကိရိယံ၊ အမှုအရာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တသာ ဇာတ္တိယာ၊ထိုမိန်းမ အား၊ သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ ဒတ္မာ၊ ပေး၍။ ဇာမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

ဘော၊ အချင်းတို့။ သဗ္ဗေသု ဌာနေသု၊ အလုံးစုံသော အရာတို့၌။ ပုရိသော-ဟိ၊ ယောကျ်ားသည်သာလျှင်။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ နု ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇာတ္တိပိ၊ မိန်းမသည်လည်း။ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထို သင့်ဘင့် လျောက်ပတ်သော အခါ၌။ ဝိစက္ခဏာ၊ ပညာ အမြော် အမြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သာပိ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီးသည်လည်း။ စောရံ၊ ခိုးသူကို။ ပဝါတေ၊ ကမ်းပါး ပြတ်၌။ခိပိတ္မာ၊ ပစ်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။အဟံ၊ ဂါသည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်ဆို။ သစေ-ဂမိဿာမိ၊ အကယ်၍ ပြန်သည်ဖြစ်အုံ့။ တေ၊ သင်၏။ သာမိကော၊ လင်သည်။ ကုဟိं၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဇာတိပုတ္တိဿန္တိ၊ ဤသို့မေးကုန်လတ္တံ့။အဟံ၊ ဂါသည်။ ဧဝံပုဋ္ဌာ၊ ဤသို့မေးကုန်သည်ရှိသော်။ မေ မယာ၊ ဂါသည်။မာရိတော၊ သတ်အပ်ပြီ။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ သစေ ဝက္ခာမိ၊ အကယ်၍ ဆိုသည်ဖြစ်အုံ့။ ခုဇ္ဇိနီတော၊ မိန်းမယုတ်။ သဟသိ၊ ဥစ္စာတယောင်ကို။ ဒတ္မာ၊ ပေး၍။ တံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ အာဟရာပေတ္မာ၊ ဆောင်စေ၍။ဇာဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ မာရေသိ၊ သတ်လေတိ၏။ ဇာတိ၊ ဤသို့။မံ၊ ဂါကို။ မုခသတ္တိဟိ၊ နှုတ်လှန်ထိုးခြင်းတို့ဖြင့်။ ဝိဇ္ဈိဿန္တိ၊ ထိုးကုန်လတ္တံ့။ အာဘရဏတ္ထာယ၊ တန်းဆာအကျိုးငှါ။ မံ၊ ဂါကို။ သော၊ ထိုလင်သည်။ မာရေတုကာမော၊ သတ်လိုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိ ဝုတ္တောဒိ၊ ဤသို့ ဆိုသော်လည်း။ နု သဒ္ဒဟိဿန္တိ၊ ယုံကြည်ကုန်လတ္တံ့။ မေ၊ ဂါ့အား။ဂေဟေန၊ အိမ်ဖြင့်။ အလံ၊ ပြန်သွားခွင့်မရှိ။ ဇာတိ၊ ဤသို့။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်၌လျှင်။ အာဘရဏာနိ၊ တန်းဆာတို့ကို။ ဆဋ္ဌေတ္မာ၊ စွန့်၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတ္မာ၊ဝင်၍။အနုပုဗ္ဗေန၊အစဉ်လိုက်သဖြင့်။ဝိစရန္တိ၊သွားသည် ရှိသော်။ ပရိဗ္ဗာဇိကာနံ၊ ပရိဗိုဇ်မတို့၏။ ဇေတံ အဿမံ၊ နေရာသင်ခန်းတခုသို့။ ပတ္မာ၊ ရောက်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်မတို့။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်အား။ တုမှာကံ၊ သင်မတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ဒေထ၊ ပေးပါကုန်လော့။ ဇာတိ အာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသေဋ္ဌေ၊ သွီးကို။ ပဗ္ဗာဇေသုံ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ သာ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီးသည်။ ပဗ္ဗာဇေတ္မာဝ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍လျှင်။ ပုတ္တိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား။ တုမှာကံ၊ အရှင်တုရားတို့၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းပြုခြင်း၌၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သောအကျင့်သည်။ ကိं၊ အဘယ်နည်း။ ဇာတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ညီမ။ ဒသသု၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ ကသိဏေသု-ဝါ၊ ကသိဏ်း တို့၌လည်း။ ပရိကမ္မံ၊ ပရိကံကို။ ကတ္မာ၊ ပြု၍။ ဗျာနံ၊ ဗျာန်ကို။

နိဗ္ဗတ္တေတဲ့၊ ဖြစ်စေအာပ်၏။ ဝါဒ သဟာသံဝါ၊ အယူ တထောင်ကို မူလည်း။ ဥဂ္ဂဏ္ဍိတဲ့၊ သင်အပ်၏။ အယံ၊ ဤသည်လျှင်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌။ ဥတ္တမတ္ထော၊ မြတ်သော အကျိုးတည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဗျာနံ၊ ဗျာန်ကို။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ၊ နိဗ္ဗတ္တေတုံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ။ အဟံ၊ ဝါသည်။ နသက္ခိဿာမိ၊ မတတ်နိုင်အံ့။ ဝါဒသဟာသံပန၊ အယူ တထောင်ကို ကား။အယျာ၊သခင်မတို့။ဥဂ္ဂဏ္ဍိဿာမိ၊သင်နိုင်ပါအံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီးကို။ တေ၊ ထို ပရိဗိုဇ်တို့သည်။ဝါဒ သဟာသံ၊ဝါဒ တခေါင်ကို။ ဥဂ္ဂဏှာပေတွာ၊ သင်စေ၍၊ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ တေ၊သင့်အား။ ဆိပ်ပ်၊ အတတ်သည်။ ဥဂ္ဂဟိတံ၊ သင်၍ ပြည့်စုံပြီ။ ဇုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တွံ၊ သင်သည်။ ဇမ္ဗုဒီပတလေ၊ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းအပြင်၌။ ဝိစရိတွာ၊ လှည့်ပတ်သွားလာ၍။ အတ္ထနာ၊ မိမိနှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ပဋ္ဌံ၊ ပြဿနာကို။ကထေတုံ၊ ဖြေခြင်းငှါ။သမတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သောသူတို့ကို။ ဩလောကေဟိ၊ ကြည့်ချေလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ တဿာ၊ထိုသေဋ္ဌေးသွီး ပရိဗိုဇ်မ၏။ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ ဇမ္ဗုသာခံ၊ ဇမ္ဗုသပြေခက်ကို။ ဒတ္တွာ၊ ပေး၍။ ဥယျောဇေသုံ၊ လွှတ်ကုန်၏။ ဘဒ္ဒေ၊ ညီမ။ဂစ္ဆ၊ သွားလေလော့။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော။ ဂိဟိ ဘူတော၊ လူဖြစ်သော သူသည်။ တယာ၊ သင်နှင့်။သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ပဋ္ဌံ၊ ပြဿနာကို။ ကထေတုံ၊ ဖြေခြင်းငှါ။ သစေ-သဏ္ဌောတိ၊ အကယ်၍ တတ်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ တဿေဝ၊ ထိုသူ၏ သာလျှင်။ ပါဒပရိစာရိကာ၊ ခြေရင်း အလုပ်အကျွေးသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ စေလွှတ်လိုက်ကုန်၏။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်။ သစေ သဏ္ဌောတိ၊ အကယ်၍ ဖြေနိုင်သည်ဖြစ်အံ့။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇာဟိ၊ရဟန်းပြုလေလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။

သာ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီးသည်။နာမေန၊ အမည်အားဖြင့်။ ဇမ္ဗုပရိဗ္ဗာဇိကာ နာမ၊ ဇမ္ဗုပရိဗ္ဗာဇိက အမည်တွင်သည်။ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။တတော၊ထိုအရပ်မှ။နိက္ခမိတ္တာ၊ ထွက်၍။ဒိဋ္ဌေ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်တိုင်း မြင်တိုင်းသော သူတို့ကို။ပဋ္ဌံ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆန္တီ၊ မေးလျက်။ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်၏။ တာယ၊ ထိုဇမ္ဗု ပရိဗိုဇ်မနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေတုံ၊ ဖြေခြင်းငှါ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူမည်သည်။ နာဟောသိ၊ ရှိသည် မဖြစ်။ ဇုတော၊ ဤအရပ်မှ။ ဇမ္ဗု ပရိဗ္ဗာဇိကာ၊ ဇမ္ဗု ပရိဗိုဇ်မသည်။ အာဂဏ္ဆတိ၊ လာ၏။ ဇုတိ သုတ္တာဝ၊ ဤသို့သော စကားကို ကြား၍ လျှင်။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ပလာယန္တိ၊ ပြေးသွားကုန်၏။ သာ၊ ထိုပရိဗိုဇ်မသည်။ ဂါမံဝါ၊ ရွာသို့လည်းကောင်း။ နိဂမံဝါ၊ နိဂုံသို့ လည်းကောင်း။ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ ပဝိသန္တိ၊ ဝင်သည်ရှိသော်။ ဂါမဒ္ဒါရေ၊ ရွာတံခါး၌။ ဝါလုကရာသိံ၊ သဲပုံစုကို။ ကတ္တာ၊ပြု၍။ တတ္ထေव၊ ထိုသဲစု၌လျှင်။ ဇမ္ဗုသာခံ၊ ဇမ္ဗုသပြေ

ခက်ကို။ ဌပေတွာ၊ စိုက်ထား၍။ မယာ၊ ဝါနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေတုံ၊ ဖြေ
ခြင်းငှါ။ သမ္ဘတ္ထော၊ စွမ်းနိုင်သူသည်။ ဇမ္ဗုသာခံ၊ ဇမ္ဗုသပြေခက်ကို။ မဒ္ဒတု၊
နင်းနယ် ဖျက်ဆီးစေသတည်း။ ဇုတိဝတွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ပါဝိသိ၊
ဝင်၏။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဥပသက်မိတုံ၊ ချဉ်းကပ်ခြင်းငှါ။ သမ္ဘတ္ထောနာမ၊
စွမ်းနိုင်သောသူ မည်သည်။ နာဟောသိ၊ ရှိသည်မဖြစ်။ သာပိ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီး
သည်လည်း။ သာခါယ၊ သပြေခက်သည်။ မိလာတာယ၊ ညှိုးသည် ရှိသော်။
အညံဇမ္ဗုသာခံ၊ တပါးသပြေခက်ကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ ဇုမိနာ နိဟာရေန၊ ဤသို့
သော နည်းဖြင့်။ ဝိစရန္တီ၊ သွားလာသည်ရှိသော်။ သာဝတ္ထိံ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့။
ပတ္တာ၊ ရောက်၍။ ဂါမဒ္ဒါရေ၊ ရွာတံခါး၌။ ဝါလုကရာသိံ၊ သဲပုံစုကို။ ဇမ္ဗုသာခံ၊
သပြေခက်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ ဝုတ္တနယေနေဝ၊ ဆိုပြီးသော နည်းဖြင့်လျှင်။
ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ သမ္ဘဟုလာ၊ များစွာ
ကုန်သော။ ဂါမဒ္ဒါရကာ၊ ရွာသူ သားယောက်တို့သည်။ ဇမ္ဗုသာခံ၊ သပြေခက်ကို။
ပရိဝါရေတွာ၊ ခြီရုံ၍။ အဋ္ဌံသု၊ နေကုန်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ သာရိပုတ္တတ္ထေရော၊
သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရိတ္တာ၊ သွား၍။ ကတ-
ဘတ္တကိစ္စော၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော်။ နဂရာ၊ ပြည်မှ။ နိက္ခန္တော၊ ထွက်လတ်
သော်။ တေဒါရကေ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ဇမ္ဗုသာခံ၊ သပြေခက်ကို။ ပရိဝါရေတွာ၊
ခြီရုံ၍။ ဌိတေ၊ နေသည်တို့ကို။ ဒိသ္သာ၊ မြင်၍။ ဇုဒံ၊ ဤသည်ကား။ ကိံ၊ အဘယ်
နည်း။ ဇုတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဒါရကာ၊ သူငယ်တို့သည်။ ထေရဿ၊ မထေရ်
အား။ တံပဝတ္တိံ၊ ထို အကြောင်းကို၊ အာစိက္ခိံသု၊ ကြားကုန်၏။ ဒါရကာ၊
သူငယ်တို့။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုဘပြီးကား။ ဇုမံ သာခံ၊ ဤသပြေခက်ကို။ မဒ္ဒထ၊
နင်းနယ်ကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာယာမ၊
ကြောက်ပါကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဌံ၊ ပြဿနာကို။
ကထေဿာမိ၊ ဖြေအံ့။ တုမ္ဟေ၊ သင်တို့သည်။ မဒ္ဒထ၊ မကြောက်မန္ဒံ လွတ်လွတ်
နင်းနယ် ဖျက်ဆီးကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ တေ၊ ထိုသူငယ်တို့
သည်။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ ဝစနေန၊ စကားဖြင့်။ သဠာတုဿ ဟာ၊ ကောင်းစွာ
ဖြစ်သော အားထုတ်ခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ တတ္ထ၊ ထိုရှင်သာရိပုတ္တရာ
မိန့်ဘိုင်း။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ မဒ္ဒန္တာ၊ နင်းနယ်ကုန်လျက်။ ဇမ္ဗုသာခံ၊ သပြေခက်ကို။
ဥက္ခိပိံသု၊ ပစ်လွှင့်ကုန်၏။ ပရိဗ္ဘာဇိကာ၊ ပရိဗိုဇ်မသည်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။
တေ၊ ထိုသူငယ်တို့ကို။ ပရိဘာသေတွာ၊ ရေရွတ် မောင်းမဲ၍။ တုမ္ဟေဟိ၊ သင်တို့
နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မမ၊ ငါ့အား။ ပဠေန၊ ပြဿနာဖြင့်။ ကိစ္စံ၊ ပြောရန်ဆိုရန်
ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ကသ္မာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ မေ၊ ငါ၏။ သာခံ၊ သပြေခက်ကို။
မဒ္ဒထ၊ နင်းနယ်ကုန်သို့ သနည်း။ ဇုတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အယျေန၊ အရှင်

သာရိပုတ္တရာသည်။ အမှာကံ၊အကျွန်ုပ်တို့အား။ မဒ္ဒါပိတာ၊ နင်းနယ် ဖျက်ဆီး စေအပ်သည်။ အမှာ၊ကုန်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ သာဓု၊ သပြေခက်ကို။ မဒ္ဒါပိတာ၊ နင်းနယ် ဖျက်ဆီး စေကုန်သလော။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ဘဂိနိ၊ နှမပရိဗိုဇ်မ။ အာမ၊ ညြော် ဖျက်ဆီးစေသည် မှန်၏။ဧုတိ၊ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ မယာ၊ကျွန်မနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ ပဏ္ဍိ ပြဿနာကို။ ကထေထ၊ ဖြေတော် မူပါကုန် လော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သာမု၊ ကောင်းပြီ။ ကထေဿာမိ၊ ဖြေအံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။

သာ၊ ထိုပရိဗိုဇ်မသည်။ ဝစုမာနကဲ့ဆ္ဆာယာယ၊ နေမွန်းယိမ်းသော အခါ၌။ ပဏ္ဍိ၊ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိတုံ၊ မေးခြင်းငှါ။ ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ သကယ နုဂရံ၊ သာဝတ္ထိပြည် အလုံးသည်။ သဒ္ဒံဘိ၊ ကြောင်ကြောချောက်ချား၏။ ဒ္ဝိန္နံ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိနှစ်ဦးတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုဏိဿာမ၊ နာယူကုန်အံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ နာဂရာ၊ ပြည်သူတို့သည်။ တာယ၊ ထိုပရိဗိုဇ်မနှင့်။ သဒ္ဓိံ ယေဝ၊ တကွသာလျှင်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေ မန္ဒံ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ နိသိဒိံသု၊ နေ ကုန်၏။ ပရိဗ္ဗာဇိကာ၊ ပရိဗိုဇ်မသည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေ၊ အား။ ပဏ္ဍိ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးပါအံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ ပုစ္ဆ၊ မေးလော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ သာ၊ ထို ပရိဗိုဇ်မသည်။ ဝါဒသဟဿံ၊ ဝါဒ တထောင်ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ပုစ္ဆိတံ ပုစ္ဆိတံ၊ မေးတိုင်း မေးတိုင်းသော ပြဿနာကို။ ဝိဿဇ္ဇေသိ၊ ဖြေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပရိဗိုဇ်မကို။ ထေရော၊ မထေရ် သည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ တေ၊သင်၏။ ပဏ္ဍာ၊ အမေးပုစ္ဆာ ပြဿနာသည်။ ဘော်ကာဝေ၊ ဤမျှပင်လော။ အညေပိ၊ တပါးသော ပြဿနာတို့သည်လည်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်သေး၏လော။ ဧုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဘော်ကာဝေ၊ ဤတထောင်မျှသာလျှင် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။ ဧုတိ၊ ဤသို့လျှောက် ၏။ တယာ၊ သင်သည်၊ ဗဟူ၊ များစွာ။ ပဏ္ဍာ၊ ပြဿနာကို။ ပုဋ္ဌာ၊ မေးလေပြီ။ မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း။ ဧကံ၊ တခုသောပြဿနာကို။ ပုစ္ဆာမ၊ မေးကုန်အံ့။ ဝိဿဇ္ဇိဿသိ၊ သင်ဖြေအံ့လော။ နောဝိဿဇ္ဇိဿသိ၊ မဖြေအံ့လော။ဧုတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရား။ တေရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ဇာနမာနာ၊ သိမြင်ပါသည် ရှိသော်။ ဝိဿဇ္ဇိဿာမိ၊ ဖြေပါအံ့။ ဘဒ္ဒေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပုစ္ဆထ၊ မေးတော် မူပါလော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ကေ၊နာမ၊ ဧကာ မည်သည်။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ပဏ္ဍိ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။

သာ၊ ထိုပရိဝိဇ်မသည်။ သေ၊ ဤသည်ကား။ ဝေဠုနာမ၊ ဤအမည် ရှိ၏ဟု။ ဝိဿဇ္ဇနတဲ့ဟောတိ၊ ဖြေအပ်၏ဟူ၍။ အဇာနန္တိ၊ မသိသည်ဖြစ်၍။ ဘဂ္ဂေ၊အရှင်ဘုရား။ ဝေတိ၊ ဤကေဟူသည်။ ကိံ နာမ၊ အဘယ်အမည်ရှိသနည်း။ ဇုတိပုဏ္ဏိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘဝိန်၊ နမ။ ဒုဒ္ဓဖဏ္ဍောနာမ၊ ကေဟူသည် ဘုရားပြဿနာမည်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ တံ၊ ထိုပြဿနာကို။ မယ္ဟံ ဝိ၊ အကျွန်ုပ်အား လည်း။ ဒေထ၊ ပေးပါလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ မာဒိသာ၊ ဝါနှင့်တူသည်။ သစေ ဘဝိဿသိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အုံ့။ ဒဿာမိ၊ ပေးအုံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘေနဟိ၊ ထိုသို့တပြီးကား။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ ပဇ္ဇာဇေထ၊ ရဟန်းပြုပါကုန်လော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်။ ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဘိက္ခုနိုနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့အား။ အာစိက္ခိတ္တာ၊ ကြား၍။ ပဇ္ဇာဇေသိ၊ ရဟန်းပြုစေ၏။ သာ၊ ထိုပရိဝိဇ်မသည်။ ပဇ္ဇဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြုပြီး၍။လဒ္ဓ||ပသမ္ပဒါ၊ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို ရပြီးသော်။ ||ကုက္ကုလ ကေသိတ္ထေရိနာမ၊ ကုက္ကုလကေသီ ထေရီအမည်ရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ကတိပါဟ||ယေနေဝ၊ နှစ်ရက် သုံးရက်ဖြင့် သာလျှင်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသम्भिदा တို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

ဘိက္ခု||၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဓမ္မသဘာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ကထံ၊ စကားကို။ သမုဋ္ဌာပေသုံ၊ ပြောဟောကုန်၏။ ကုက္ကုလ ကေသိတ္ထေရိယာ၊ ကုက္ကုလကေသီ ထေရီမသည်။ဓမ္မသဘာ ဝနဋ္ဌ၊ တရားနာရခြင်းသည်လည်း။ ဗဟုံ၊ များစွာ။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အဃာ၊ ထိုကုက္ကုလကေသီ ထေရီအား။ ပဇ္ဇဇိတကိစ္စဋ္ဌ၊ ရဟန်းကိစ္စသည်လည်း။ မတ္ထကံ၊ အပြီးသို့။ ပတ္တံ၊ ရောက်၏။ ကေနေန စောရေန၊ ခိုးသူတယောက်နှင့်။ သဒ္ဓိ ်၊တကွ။ မဟာ သံဂါမံ၊ ကြီးစွာသော စစ်ထိုးခြင်းကို။ ဂတ္တာ၊ပြု၍။ ဇိနိတ္တာ၊ အောင်၍။ အာဂတာဂိရ၊ လာသတတ်။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ပြောဟောကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အာဂန္ဒာ၊ ကြွလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ ကထာယ၊ အတယ်စကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္နာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထနု၊ ဖြစ်ကုန်သနည်း။ ဇုတိပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်ခြင်းကြောင့်။ ဇုမာယ–နာမာတိ၊ ဤမည်သော စကားကြောင့်တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဧသိတမ္ဗေ၊ ဟောအပ်သောတရားကို။ အပ္ပံ ဝါတိ၊ နည်း၏ဟူ၍ လည်းကောင်း။ ဗဟုံ ဝါတိ၊ များ၏ဟူ၍ ထည်းကောင်း။ ပမာဏံ၊ အတိုင်း အရှည်ကို။ မာဝဏ္ဏထာတိ၊ မယူကုန်လင့်ဟု။ အနုဇ္ဇကံ၊ အကျိုးမဲ့နှင့်စပ်သော။ ပဒ သတံဝိ၊ အရာသော ပုဒ်သည်လည်း။ ဧသယျော၊ မြတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဓမ္မပဒံပန၊ အကျိုးရှိသော ပုဒ်သည်ကား။ ဧကံပိ၊ တခုသည်လည်း။ ဧသယျော၊ မြတ်သည် သာလျှင်တည်း။

အဝသေသ စောရေ၊ ကြွင်းသော ခိုးသူတို့ကို။ ဇိနန္တသာ၊ အောင်ပြီးသောသူ အားလည်း။ ဇယောနာမ၊ အောင်ခြင်းမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။အဗ္ဗတ္တိက-ကိလေသ စောရေ၊အဗ္ဗတ္တိက ကိလေသာခိုးသူတို့ကို။ဇိနန္တသော၊အောင်သော သူအား၊သာလျှင်။ ဇယောနာမ၊ အောင်ခြင်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဝတ္ထာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋေတ္ဝာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟော၏။

၁၀၂။ ယောစ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် သည်လည်း။ အနတ္ထပဒ သံဟိတံ၊ တောင်းကင်ကို ချီးမွမ်းခြင်း စသည်အားဖြင့် အကျိုးမဲ့ကို ပြုတတ်သောပုဒ်နှင့် ဟုဠ်သော။ ဂါထာ သတံပိ၊ အရာသော ဂါထာကိုလည်း။ ဘာသေ၊ ဆိုဘိုးအုံ့။ နသေယ္ယော၊ မမြတ်။ ယံဓမ္မပဒံ၊ အကြင်အကျိုးကို ပြီးစေတတ်သောတရားပုဒ်ကို။ သုတ္တာ၊ နာ၍။ ဥပသမ္မတိ၊ ရာဂ စသည် ငြိမ်း၏။ တံ ဂေါ်ဓမ္မပဒံ၊ ထိုအကျိုးကို ပြီးစေတတ်သော တခုသောတရားပုဒ်သည်။ သေယ္ယော၊ မြတ်၏။

၁၀၃။ ယော၊ အကြင်စစ်သူရဲသည်။ သဟဿေန၊ တထောင်ဖြင့်။ဂုဏိတံ၊ မြောက်အပ်သော။ သဟဿံ သဟဿေ၊ တထောင်ကုန်သော။ မာနုသေ၊ လူတို့ကို။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်ထိုးရာမြေ၌။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အယံ၊ ဤစစ်အောင်သော သူသည်။ ဥတ္တမော၊ မြတ်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ယောပန၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ် သည်ကား။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ စေဇေယျ၊ အကယ်၍ အောင်အုံ့။ သော၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သံဂါမဇုတ္တမော၊ စစ်ထိုးရာ၌ အောင်ကုန်သော သူရဲတို့ထက် အထူးသဖြင့် မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ ဂါထာသတန္တိ၊ သတံဟူသည်ကား။ ယောစ-ပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ် သည်လျှင်။ သတပရိမ္ဆေဒါ၊ တရာ အပိုင်းအခြားရှိ ကုန်သော။ ဗဟူပိ၊ များသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဂါထာ၊ ဂါထာ တို့ကို။ ဘာသေယျ၊ဆိုရာ၏။ ဣတိအတ္ထော၊ဤကားအနက်တည်း။အနတ္ထပဒ သံဟိတန္တိ၊ တံ ဟူသည်ကား။ အာကာသဝဏ္ဏနာဒိဝသေန၊ ကောင်းကင်ကို ချီးမွမ်းခြင်း စသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အနတ္ထကေဟိ၊ အကျိုးမဲ့ကို ပြုစတတ် ကုန်သော။ ပဒေဟိ၊ ပုဒ်တို့နှင့်။ သံဟိတာ၊ စပ်သော။ ကောဒ၊ တခုသော တရားသည်။ ဓမ္ম-ပဒန္တိ၊ ပဒံဟူသည်ကား။ အတ္ထသာဓကံ၊ အကျိုးကို ပြီးစေတတ်သော။ ခန္ဓာဒိ-ပဋိသံယုတ္တံ၊ ခန္ဓာစသည်နှင့် စပ်သော။ စတ္တာရိ၊ လေးပါး ကုန်သော။ ဣမာနိ-ပရိဗ္ဗာဇက ဓမ္မပဒါနိ၊ ဤပရိဗိုဇ်တို့၏ ကျင့်ရာ အကြောင်းတို့တည်း။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးတို့ဟူသည်။ ကတမာနိ၊ အဘယ်သည် တို့နည်း ဟူမူကား။ အနဘိဇ္ဈာ-

ပရိဇ္ဇာဇက ဓမ္မပဒံ၊ အနတိဏ္ဍာဟူသော ပရိဇ္ဇာဇက ဓမ္မပဒရင်း။ အဗျာပါဒေါ၊ အဗျာပါဒဟူသော ပရိဇ္ဇာဇကဓမ္မပဒရင်း။သတိ၊သမ္မာသတိဟူသော ပရိဇ္ဇာဇက ဓမ္မပဒရင်း။ သမ္မာသမာဓိ ပရိဇ္ဇာဇကဓမ္မပဒံ၊ သမ္မာသမာဓိဟူသော ပရိဇ္ဇာဇက ဓမ္မပဒရင်း။ ဣတိဝေါ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တော သု၊ ဟောအပ်ကုန်သော။ စတူသု ဓမ္မပဒေသု၊ လေးပါးကုန်သော ဓမ္မပဒတို့တွင်။ ကော်ဝိ ဓမ္မပဒံ၊ တခုသော ဓမ္မပဒသည်လည်း။ သေယ္ယော၊ မြတ်၏။ ယော သဟသဿံ သဟသေနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ယော-ဧကော သံဂါမယောဓေ၊ အကြင် စစ်သူရဲ တယောက်သည်၊ သဟသေန၊ တထောင်ဖြင့်။ ဂုဏိတံ၊ မြှောက်အပ်သော။ သဟဿံ၊တထောင်သော။မာနုသေ၊ လူတို့ကို။ ကေသွိ ံ သံဂါမေ၊ တခုသော စစ်မြေအရပ်၌။ ဇိနေယျ၊ အောင်ရာ၏။ ဒသမနုဿ သတ သဟဿံ၊ ဆယ်သိန်းသော လူကို။ ဇိနိတ္မာ၊ အောင်၍။ ဇယံ၊ အောင်ခြင်းကို။ အာဟာရေယျ၊ဆောင်ရာ၏။ အယံပိ၊ ဤသူသည်လည်း။သံဂါမ-ဇိနတံ-သံဂါမ ဇိနန္တာနံ၊ စစ်မြေ၌ အောင်ကုန်သော သူတို့တွင်, သူတို့ထက်။ ဥတ္တမော ပဝရော နာမ၊ မြတ်ခြင်းမည်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ကေဠ ဇေယျ-မတ္တာနန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ယော၊ အကြင်ယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ရတ္တိဋ္ဌာန-ဒိဝါဋ္ဌာနေသု၊ ညဉ့်သန့်စရာ နေ့သန့်စရာ အရပ်တို့၌။ အဏ္ဍတ္ထိက ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ အဏ္ဍတ္ထိက ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ သမ္မသန္တော၊ သုံးသပ်လျက်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ လောဘာဒိ ကိလေသဿ၊ လောဘ စသော ကိလေသာကို။ဇယေန၊အောင်ခြင်းဖြင့်။အတ္တာနံ၊မိမိကိုယ်ကို။ ဇိနေယျ၊ အောင်ရာ၏။ သ ဝေ သံဂါမဇုတ္တမောတိ၊ ဇုတ္တမော ဟူသည်ကား။ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သံဂါမ ဇိနာနံ၊ စစ်မြေပြင်၌ အောင်ကုန်သော သူတို့တွင်, သူတို့ထက်။ ဥတ္တမော ပဝရော၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍။ သံဂါမ သီသယောဓေ၊ စစ်ဘုရင်ချုပ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာအနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ ံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

တတိယံ၊ သော။ ကုဏ္ဍလ ကေသိတ္ထေရိဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၈-သဟသဝဂ္ဂ၊ ၄-အနတ္တပုဗ္ဗက ဗြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ...ကုဏ္ဍလကေသိတ္ထေရီ ဝတ္ထုဌ္ဌ ဟောရာ ဂါထာတို့၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ အနတ္တပုဗ္ဗက ဗြာဟ္မဏဝတ္ထုဌ္ဌ ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ အတ္တာ ဟဝေတိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

အတ္တာ ဟဝေတိ ဧကမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဟဝေ–စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဧတဝနေ၊ ဧတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ အနတ္တပုဗ္ဗကံပြာဟ္မဏံ၊အနတ္တပုဗ္ဗက မည်သော ပုဏ္ဏားကို။အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သော ပြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ကိံ နုခေါ၊အသို့နည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရား သမ္မာသည်သည်။ အတ္ထမေဝ၊ အကျိုးရှိသည်ကို သာလျှင်။ ဇာနာတိကိရ၊ သိလေသလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့ မဟုတ်မူကား။ အနတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွား မရှိသည်ကို။ ဇာနာတိကိံ နုခေါ၊ သိလေသလော။ ဧဝံ၊ ဤသို့ နှလုံးသွင်းလျက်။ နံ၊ ထိုဘုရားသမ္မာသည်ကို။ ပုစ္ဆိ သာမိ၊ မေးအံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တာ၊ ကပ်၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်။အတ္ထမေဝ၊ အကျိုးစီးပွားရှိသည်ကိုသာလျှင်။ဇာနာထမည်ဟု၊သိယောင် တတား။ အနတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားမဲ့ကို။ နော မည်ဟု၊ သိမည် မထင်ပါ တကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့မေး၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ အတ္ထဉ္စ၊ အကျိုး စီးပွားကိုလည်း။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ အနတ္ထဉ္စ၊ အကျိုးစီးပွား မရှိသည်ကိုလည်း။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ဧဝံ၊ ဤသို့မိန့်၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား။ မေ၊ ငါ့အား။ အနတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားမဲ့ကို။ ကထေထ၊ ပြောဟော ပါကုန်လော့။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ သတ္ထာ၊ ဘုရား သည်။ ဧကမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဟော၏။

ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဥဿုရ သေယျံ၊ နေထွက်အောင် အိပ်ကြွေးသောသူသည် လည်းကောင်း။ အာလသျံ၊ ပျင်းရိသော သူသည် လည်းကောင်း။ စက္ခိတ္တံ၊ ကြမ်းကြုတ် ခက်ထန်သော သူသည်လည်းကောင်း။ ဒီဃသောက္ခိယံ၊ အရှည် သေသောက်ကြွေးသော သူသည်လည်းကောင်း။ ကေဿ၊ တယောက် အထိ။ တည်း။အဒ္ဓါန ဂမနံ၊ အဓွန့်ရှည်သောခရီးကို သွားသောသူသည်လည်းကောင်း။ ပရဒါရူပ သေဝနံ၊ သူတပါး မယားကို မှီဝဲသသူသည်လည်းကောင်း။အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တေ၊ ဤသို့ သတောရှိသော သူကို။ သေဝဿု၊ မှီဝဲ ဆည်းကပ်သည်ဖြစ်ကုန်မူကား။ တေ၊ သင့်အား။ အနတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားမဲ့သည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်။သာဓုကာရံ၊ ကောင်းချီးကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ ဂဏာစရိယ၊ ဂိုဏ်းဆရာ။ ဂဏ်ဇေဋ္ဌက၊ ဂိုဏ်းတို့၏ အမြတ်ဖြစ်သူဘုရား။ သာဓု သာဓု၊ ကောင်းစွ ကောင်းစွ။ တုမှေ၊ တို့သည်။ အတ္ထဉ္စ၊ အကျိုးကိုလည်း။ ဇာနာထ၊ သိကုန်၏။ အနတ္ထဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ဇာနာထ၊ ကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်။ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧဝံခေါ၊

ဤသို့လျှင်။ အတ္ထောနတ္ထ ဇာနနတောနာမ၊ အကျိုးကိုသိသောသူ, အကျိုးမဲ့ကို သိသောသူမည်သည်။ မယော၊ ငါနှင့်။ သဒိသော၊ တူသောသူသည်။နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ အတ၊ တိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ သည်။အသ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ အဗ္ဗာသယံ၊ အလိုကို။ဥပဓာရေတွာ၊ စူးစမ်း၍။ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ကေနကမ္မေန၊ အသယ်အမှုဖြင့်။ ဇီဝသိ၊ အသက်မွေးသနည်း။ ဧတိပုစ္ဆိ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘော ဂေါတမ၊ အရှင်ဂေါတမ။ဧတကမ္မေန၊ အနှစ်ကစားသောအမှုဖြင့်။ ဇီဝါမိ၊ အသက်မွေး၏။ ဧတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။တေ၊သင်၏။ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်။ ဟောတိကိ ံပန၊ ဖြစ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား။ပရာဇယော၊ ရှုံးခြင်းသည်။ ဟောတိကိ ံပန၊ ဖြစ်သလော။ ဧတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဇယောပိ၊အောင်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပရာဇယောပိ၊ ရှုံးခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတိဝတ္ထေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ ပြာဟ္မဏ၊ပုဏ္ဏား။သေ၊ ဤအောင်ခြင်းသည်။ အပ္ပမတ္တကော၊ အနည်းငယ်သာတည်း။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ ဖိနန္တသ၊ အောင်သောသူ၏။ ဇယောနာမ၊ အောင်ခြင်းမည်သည်။ နသေယ္ယော၊ မမြတ်။ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား။ ကိလေသ ဇယေန၊ ကိလေသာကို အောင်ခြင်းဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဖိနာတိ၊ အောင်၏။ တသ၊ ထိုသူ၏။ ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်။ သေယ္ယော၊ မြတ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ တံဇယံ၊ ထိုမိမိကိုယ်ကို အောင်သူကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ အပဇယံ၊ ရှုံးခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်။ ဧတိဝတ္ထာ၊ ဤသို့ မိန့်ဘော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ ံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတွာ၊ စပ်၍။ မမ္ပံ ဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုသော ဘုရားသည်။ ဧဝမာ ဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

၁၀၄။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧတရာ၊မိမိကိုယ်မှတပါး၊သော။ ယာစာယံပဇာ၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ ယံဇိတံ၊ အကြင်အောင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဇိတံ၊ သည်။ နသေယ္ယော၊ မမြတ်။ အတ္တာဟာဝေ အတ္တာဝေ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်။ ဇိတံ ဇိတော၊ အောင်ခြင်းသည်။သေယ္ယော၊မြတ်၏။နိစ္စံ၊အမြဲ။သညတ စာရိနော၊ ကိုယ်, နှုတ်, နှလုံး သုံးပါးကို စောင့်ရှောက်ခြင်း တည်းဟူသော အကျင့်ရှိသော။ အတ္တဒန္တသ၊ မိမိကိုယ်ကို ယဉ်ကျေး စေပြီးသော။ ပေါသသ၊ ယောကျ်ား ဖြစ်သော။

၁၀၅။ တထာရူပဿ၊ ဘိက္ခု သဘောရှိသော။ ဇန္တုနော၊ သတ္တဝါ၏။ ဇိတံ၊ အောင်ခြင်းကို။ အပဇိတံ၊ တဘန်ရှုံးအောင်။ ဒေဝေါ၊ နတ်သည်။နေဝ-ကယိရာ၊ မပြုနိုင်ရာ။ ဂန္ဓဗ္ဗော၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်သည်။ နကယိရာ၊ မပြုနိုင်ရာ။ပြဟ္မုနာ၊

ပြဟ္မာနဉ္စ။ သဟ၊ တက္ခ။ မာရော၊ မာရိနတ်သားသည်။ နကယိရာ၊ မပြေနိုင်ရာ။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာတို့တွင်။ဟဝေတိ၊ ဟဝေဟူသည်ကား။ နိပါတော၊ နိပါတ်ပုဒ်တည်း။ ဇိတန္တိ၊ ဇိတံဟူသည်ကား။လိင်္ဂဝိပလ္လာသော၊လိင်ပြောင်းသောပုဒ်တည်း။ အတ္တနော ကိလေသ ဇယေန၊ မိမိကိလေသာကို အောင်ခြင်းဖြင့်။အတ္တာဇိတော၊ မိမိကိုယ်ကို အောင်သောသူသည်။ သေယ္ယော၊ မြတ်၏။ ဧုတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ယာစာယံ ဧုတရာ ပဇာတိ၊ ပဇာဟူသည်ကား။ အဝသေသာ၊ မိမိကိုယ်ကို အောင်သောသူမှ ကြွင်းသော၊ ယာပနာယံပဇာ၊ အကြင်သတ္တဝါသည်။ ဇူတေနဝါ၊ အနိုင်ကစားခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ဓနဟရဏေနဝါ၊ ဥစ္စာကို ခိုးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ သင်္ဂါမေနဝါ၊ စစ်ထိုးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း။ ဓနလာဘိဘာဝေန၊ ဥစ္စာကိုရသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ဇိတာ၊ အောင်ခြင်းသည်။ ဘဝေယ္ယ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသူတပါးကို။ဇိနန္တေန၊ ကြွေအန်လောင်းရှိနိုင်သော အောင်ခြင်းဖြင့်။ ယံဇိတံ၊ အကြင်အောင်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဇိတံ၊ ထို အောင်ခြင်းသည်။ နသေယ္ယော၊ မမြတ်။ ဧုတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ကသ္မာဝနု၊အဘယ်ကြောင့်ကား။တဒေဝ ဇိတံ၊ထိုကိုယ်ကို အောင်ခြင်းသည်သာ လျှင်။ သေယ္ယော၊ မြတ်သနည်း။ ဧုဒံ၊ ဤအနိုက်စားခြင်း စသည်ဖြင့် အောင်ခြင်းသည်။ နသေယ္ယော၊ မမြတ်သနည်း။ ဧုတိ၊ ဤဆိုမေးပြားအံ့။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ အတ္တဒန္တသာ။လ။ တထာရူပဿ ဇန္တုနောတိ၊ ဇန္တုနော ဟူသည်ကား။ ဧုဒံ အယံ အဓိပ္ပါယော၊ ဤဆိုသော အဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလို သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွ။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ နိတ္တိလေသတာယ၊ ကိလေသာ မရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ အတ္တဒန္တော၊ ကိုယ်ကို ဆုံးမသော။ ယွာယံ ပေါသော၊ အကြင် ယောကျ်ားသည်။ သေယ္ယော၊ မြတ်၏။ တသ အတ္တဒန္တသ၊ ထို ကိုယ်ကို ဆုံးမသော ယောကျ်ား၏။ ကာယာဒီဟိ၊ ကိုယ်စသည်တို့ဖြင့်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သညတစာရိနော၊ စောင့်ရှောက်သော အားဖြင့် ကျင့်ခြင်းရှိသော။ ဝေရူပဿ၊ ဤဆိုသတောရှိသော သူအား။ ဧုမေဟိ ကာယ-သမာစာရာဒီဟိ၊ ဤကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ကျင့်ခြင်း စသည်တို့ဖြင့်။ သညတသ၊ ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်သော။ ဇန္တုနော၊ သတ္တဝါအား။ ဒေဝေါဝါ၊ နတ်သည်လည်းကောင်း။ဂန္ဓဗ္ဗောဝါ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်သည်လည်းကောင်း။ပြဟ္မုနာ၊ ပြဟ္မာနဉ့်။ သဟ၊ တက္ခ။ မာရောဝါ၊ မာရိနတ်သည်လည်းကောင်း။ ဥဒ္ဒဟိတ္တာ၊ ထ၍။ အဟံ၊ ပါသည်။ အသ၊ ထိုသူ၏။ ဇိတံ၊ အောင်ခြင်းကို။ အပဇိတံ၊ ရှုံးသည်ကို။ ကရိသာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ မဂ္ဂဘာဝနာယ၊ မဂ်ကို ပွားစေခြင်းဖြင့်။ ပဟိနေ၊ ပယ်အပ်ကုန်သော။ ကိလေသေ၊ တို့ကို။ ပုန၊ တဘန်။ဥပ္ပါဒေဿာမိ၊ ဖြစ်စေအံ့။

ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဃဋ္ဌေန္ဓောပိ၊ စေ့ဆော်သော် ၎င်း။ ဝါယမန္ဓောပိ၊ လုံ့လ ပြုသော်၎င်း။ ဓနာဒိဟိ၊ ဥစ္စာ စသည်တို့ဖြင့်။ ပရာဇိတော၊ ရှုံးသည်ဖြစ်၍။ ပုန၊ တဘန်။ ဇိနန္ဓော၊ အောင်လိုသည်ဖြစ်၍။ ပတ္ထန္ဓရော၊ အကူအညီ.အပင်း အသင်းကို ရှာသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ဇုတရေန၊ မိမိမှတပါးသော သူသည်။ ဇိတံ၊ အောင်လေသည်ကို။ အပဇိတံ၊ တဘန်ရှုံးခြင်းကို။ ကရေယျယထာ၊ ပြုရာ သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ အပဇိတံ၊ တဘန်ရှုံးသည်ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။နေဝ-သုဗ္ဗကေယျ၊ မတတ်နိုင်ရာ။ ဇုတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဒေသနာ-ဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ-ဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ'သု၊ ရောက်ကုန်၏။

စတုတ္ထံ၊ သော။ အနုတ္ထုပန္ဆက ပြာဟ္မဏဝတ္ထု၊ သည်။
ဇုတိသမတ္ထံ၊ ပြီးပြီ။

၀-သဟသ္ဿဝတ္ထု၊ ၅-သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ မာတုလပြာဟ္မဏ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ....အနုတ္ထုပန္ဆက ပြာဟ္မဏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ မာတုလ ပြာဟ္မဏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ မာသေ မာသေ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

☰ မာသေ မာသေတိ ဇုမ်ံ ဓမ္မဒေသနံ၊ မာသေ မာသေ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ မာတုလပြာဟ္မဏံ၊ ဦးရီးပုဏ္ဏားကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟော၏။

ထေရော၊ သာရိပုတ္တရာသည်။ တဿ၊ ထိုဦးရီးပုဏ္ဏား၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ အာဟကိရ၊ မေးသတတ်။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကိ'နုခေါ၊ အသို့နည်း။ ကိဋ္ဌဒေဝ၊ တစုံတခုသောလျင် ဖြစ်သော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကရောသိ၊ ပြု၏လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား။ ကရောမိ၊ ပြုပါ၏၊ ဇုတိ၊ ဤသို့ပြော၏။ ကိ'၊ အဘယ်ကို။ ကရောသိ၊ ပြုသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ မာသေ မာသေ၊ လတိုင်း လတိုင်း။ သဟဿ ပရိစ္စာဂေန၊ တထောင်သော ဥစ္စာကို စွန့်ကြဲသဖြင့်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဒ္ဓိ၊ ပေး၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ကဿ၊ အဘယ်သူအား။ ဒေသိ၊ ပေးသနည်း။ဇုတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား။ နိဂဏ္ဌာနံ၊ တက္ကတွန်းတို့အား။ ဒေမိ၊ ပေး၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ကိ'၊ အဘယ် အကျိုးကို။ ပတ္ထယန္တော၊ တောင့်တ၍ ပေးသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်တုရား။ ဗြဟ္မ လောကံ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်ကို။

ပတ္ထယန္တော၊ တောင့်တ၍ပေး၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ ကိုံပန၊ အသို့နည်း။ အယံ၊ ဤသို့ပေးခြင်းသည်။ ပြဟ္မလောကဿ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်၏။ မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်းလော။ ဧုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ဩော် ပြဟ္မာ့ပြည်၏ အကြောင်းမှန်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆိုသနည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ ဝါ၏။ အာစရိယော၊ ဆရာတို့သည်။ ကထိတံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တွံ၊ သည်။ ပြဟ္မလောကဿ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်၏။ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းကို။ နေဝ ဇာနာသိ၊ မသိ။ တေ၊ သင်၏။ အာစရိယာပိ၊ ဆရာတို့သည်လည်း။ နဇာနန္တိ၊ မသိကုန်။ ဧကော၊ တဦးသော။ သတ္ထာဝ၊ ဘုရားသည်သာလျှင်။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဟေ၊ လာလော့။ တေ၊ သင်အား။ ပြဟ္မလောကဿ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်၏။ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းကို။ ကထာပေဿာမိ၊ ပြောစေအံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ တံ၊ ထို ပုဏ္ဏားကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ နေတ္မာ၊ သွေးဆောင်၍။ ဘန္တေ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား။ အယံ ပြာဟ္မဏော၊ ဤပုဏ္ဏားသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေတ္မာ၊ ကြား၍။ သာဓုဝတ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ အဿ၊ ထိုပုဏ္ဏားအား။ ပြဟ္မလောကဿ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်၏။ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းကို။ ကထေထ၊ ပြောတော်မူပါလော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧဝံကိရ၊ ဤသို့ပြဟ္မာ့ပြည်၏ အကြောင်းကို သိလို၏ဟူသည် မှန်သလော။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတ္မာ၊ မေး၍။ ဘောဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ။ အာမ၊ ဩော် သိလိုသည် မှန်ပေ၏။ ဧုတိဝုတ္တော၊ ဤသို့လျှောက်လတ်သော်။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တယာ၊ သင်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဒဒမာနေန၊ ပေးသဖြင့်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာ တိုင်တိုင်။ ဒိန္နဒါနတောပိ၊ ပေးအပ်သော အလှူထက်လည်း။ မုဟုတ္တမတ္တံ၊ တခဏမျှ။ ပသန္နစိတ္တေန၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့်။ မမ သာဝကဿ၊ ငါ့တပည့် ရဟန်း သံဃာအား။ ဩလောကနံ ဝါ၊ ကြည့်ခြင်းသည် ၎င်း။ ဂန္ဓ-ဘိက္ခာမတ္တာ ဒါနံ ဝါ၊ တယောက်မ မျှသော ဆွမ်းကိုလှူခြင်းသည်၎င်း။ မဟပ္ဖလ-တရံ၊ လွန်စွာအကျိုးကြီးမြတ်၏။ ဧုတိ ဝတ္မာ၊ ဤသို့ မိန့်လျက်။ အနုသန္ဓိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋေတ္မာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုရကား။ ဧုမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။

၁၀၆။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ သတံ သမံ၊ အနှစ်တရာ ပြည့်အောင်။ မာသေ မာသေ၊ လတိုင်းလတိုင်း။ သဟဿေန၊ တထောင်သော ဥစ္စာကို စွန့်သဖြင့်။ ယဇေထ၊ လှူဒါန်းပူဇော်ရာ၏။ ယော စ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ဧကဿ၊ တခုခုသောမဂ်ကိုလည်း။ ဘာဝိတတ္တာနံ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသော

အရိယာပုဂ္ဂိုလ် ကို။ မဟုတ္တမပိ၊ တာဒကမ္ပသည်း။ ပူဇယေ၊ ပူဇော်ရာ၏။ ဧုတဓရေန၊ သီလမရှိသောသူကို လှူသောသူသည်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာ တိုင်တိုင်။ ယံဟုတံ၊ အကြင်သီလ မရှိသောသူကို ပူဇော်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတော၊ ထိုသီလမရှိသောသူကို ပူဇော်ခြင်းထက်။သာယေဝ ပူဇနာ၊ထိုအရိယာ ကို ပူဇော်ခြင်းသည် သာလျှင်။ သေယ္ယော၊ မြတ်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ဃဟသေဿနာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သဟာသ ဝရိစ္စာဝေန၊ တထောင်သောဥစ္စာကို စွန့်သဖြင့်။ ယော ယဇေထ သတံ သမန္တိ၊ သမံဟူသည် ကား။ ယော၊အကြင်သူသည်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ မာသေ မာသေ၊ လတိုင်းလတိုင်း။ သဟာသံ၊ တထောင်သော ဥစ္စာကို။ ဝရိစ္စဇ္ဇေန၊ စွန့်လျက်။ လောကိယ မဟာဇနဿ၊ လောကီ လူအပေါင်းအား။ ဒါနံ၊အလှူကို။ ဒဒေယျ၊ ပေးရာ၏။ ဧကဿ ဘာဝိတတ္တာနန္တိ၊ နံဟူသည်ကား။ ယောပန၊ အကြင်သူသည် ကား။ ဧကံ၊ တယောက်သော။ သီလာဒိ ဂုဏဝိသေသေန၊ သီလစသော ဂုဏ် အထူးဖြင့်။ ဝနိတအတ္တာနံ၊ ပွားစေ အပ်ပြီးသော ကိုယ်ရှိသော သူကို။ ဟေဋ္ဌိမ ကောဋ္ဌိယာ၊ ယုတ်သောအစွန်းဖြင့်။ သောတာပန္နံ၊ သောတာပန်ကို။ ဥပရိမ ကောဋ္ဌိယာ၊ မြတ်သော အစွန်းဖြင့်။ ဒိဋ္ဌာသဝံ၊ ရဟန္တာကို။ ဃရဒ္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးသို့။ သမ္ဗတ္တံ၊ ရောက်လာသည်ကို။ ကဒ္ဒနုဒ္ဒါ ဘိက္ခာမတ္တာ ဒါနဝသေန၊ ဆွမ်းတယောက်မျှကို ပေးသည်၏ အစွမ်းဖြင့်။ ယာပနမတ္တာ အာဟာရ ဒါန-ဝသေနဝါ၊မျှလောက်ရုံသော အာဟာရကို လှူသည်၏အစွမ်းဖြင့် လည်းကောင်း။ ထူလသာဋ္ဌက ဒါနမတ္တေနဝါ၊ပုဆိုးကြမ်းကိုလှူခြင်းမျှဖြင့်လည်းကောင်း။ပူဇေယ္ယ၊ ပူဇော်ရာ၏။ဧုတဓရေန၊ သာသနာပကိုလှူသောသူသည်။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာ ပတ်လုံး။ ယံဟုတံ၊အကြင်ပူဇော်၏။ တတော၊ ထိုပူဇော်ခြင်းထက်။ သာယေဝ-ပူဇနာ၊ ထို ပူဇော်ခြင်းသည်သာလျှင်။ သေယ္ယော သေဋ္ဌော ဥတ္တမော၊ မြတ်၏။ ဧုတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဟောလတ်သော်။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။ အညေ၊ တပါး ကုန်သော။ ဗဟူပိ၊ များစွာသော သူတို့သည်လည်း။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ပဋ္ဌမံ၊ သော။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ မာတုလဗြာဟ္မဏဝတ္ထု၊ သည်။
ဧုတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၈-သဟဿဝဂ္ဂ၊ ၆-သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ ဘာဂိနေယျ ဝတ္ထု၊

အနုသန္ဓေ....သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ မာတုလပြာဟ္မဏဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ ဘာဂိနေယျဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကိုဖွင့်ခြင်းငါ်ယောစ ဝဿသတံ-စသည်ကိုမိန့်အပ်၏။

ယောစ ဝဿသတံ ဇန္တု။တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ဇန္တု ဤသို့စသော တရားဟော ခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ ဘာဂိနေယျံ၊ တူကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ။တံပိ၊ ထိုတူပုဏ္ဏားကိုလည်း။ ထေရော၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာ သည်။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ကပ်၍။ အာဟ၊ မေး၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ကိံ၊ အသို့ နည်း။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကရောသိ၊ ပြုရ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ပြုရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကိံ၊ အဘယ် အခါ ဘယ်ကောင်းမှုကို။ ကရောသိ၊ ပြုရသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ မာသေ-မာသေ၊လတိုင်း လတိုင်း။ ဧကံ ဧကံပသုံ၊ နွားတခု နွားတခုကို။ ဃာတေတ္တာ၊ သတ်၍။ အဋ္ဌိ၊ မီးကို။ ဝရိစရာမိ၊ လုပ်ကျွေးရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကိမတ္ထံ၊ အဘယ်အကျိုးငါ။ ဧဝံကရောသိ၊ ဤသို့ပြုသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဧသော၊ ဤမီးကို လုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ ပြဟ္မလောက မဂ္ဂေါကိရ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်၏ အကြောင်းဖြစ်သတတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ကထိတံ၊ ပြောဟောသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဘဒ္ဒန္တ၊ အရှင်ဘုရား။ အာစရိယေဟိ၊ ဆရာတို့သည်။ ကထိတံ၊ ပြောဟောအပ်၏။ဣတိ၊ဤသို့ ဆိုလတ် သော်။ တွံ၊ သင်သည်။ ပြဟ္မလောကဿ၊ ပြဟ္မာ့ပြည်၏။ မဂ္ဂံ၊ အကြောင်းကို။ နေဝ ဇာနာသိ၊ မသိ၊ တေ၊ သင်၏။ အာစရိယာပိ၊ ဆရာတို့ သည်လည်း။ နဇာနန္တိ၊မသိကုန်။ဟေ၊ လာလေ့။ သတ္ထု၊သန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ အမိန့်ရှိလျက်။ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ သတ္ထု၊သန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ နေတ္တာ၊ သွေးဆောင်ဖြားယောင်း၍။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်း ကို။ အာရောစေတ္တာ၊ ကြား၍။ ဘဒ္ဒန္တ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော ဘုရား။ ဣမဿ၊ ဤပုဏ္ဏားအား။ ပြဟ္မလောကဿ မဂ္ဂံ၊ပြဟ္မာ့ပြည်သို့ ရောက်ကြောင်းကို။ကထေ-ထ၊ ဟောတော်မူပါကုန်လော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရား သည်။ ဧဝံကိရ၊ ဤသို့ပြဟ္မာ့ပြည်၏ အကြောင်းကို သိလို၏ဟူသည် မှန်၏ လော။ ဣတိပုန္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်ခြင်းကြောင့်။ ဆောဂေါတမ၊ အို ရှင်ဂေါတမ။

ဧ၀ံ၊ မှန်ပေ၏ဘုရား။ ဧတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ လျှောက် လတ်သော်။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဝဿ သတံပိ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံးလည်း။ ဧ၀ံ၊ ဤသို့။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ပရိစရန္တော၊ လုပ်ကျွေးသော။ တ၀၊ သင်၏။ အဂ္ဂိပါရိစရိယာ၊ မီးကိုလုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ မမ သာ၀ကာ၊ ငါ့တပည့်သံဃာအား။ တံခဏမတ္တံ၊ ထိုခဏမျှ။ ပူဇံပိ၊ ပူဇော်ခြင်းကိုလည်း။ နပါပုဏာတိ၊ မမိနိုင်။ ဧတိ၀တ္ထု၊ ဤသို့ အမိန့်ရှိလျက်။ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတွာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုသော ဘုရားသဒ္ဒါသည်။ ဧမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ.မိန့်၏။

၁၀၇။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ယော၀ ဇန္တု၊ အကြင်သတ္တ၀ါသည်။ နိပ္ပပဉ္စ-ဘာ၀ံ၊ ပပဉ္စကင်းသောသူ၏အဖြစ်ကို။ ပတ္ထေနာယ၊ တောင့်တသဖြင့်။ ၀ဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ၀နေ၊ တော၌။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ပရိစရေ၊ လုပ်ကျွေးရာ၏။ ယော၀၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ကေ၀ဠ၊ တခုခုသောမဂ်ကိုလည်း။ ဘာ၀ိတတ္တာနံ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မုဟုတ္တမပိ၊ တမုဟုတ် တခဏမျှလည်း။ ပူဇယေ၊ ရာ၏။ ဧတရေန၊ မီးကို ထုပ်ကျွေးသောသူသည်။ ၀ဿသတံ၊ တိုင်တိုင်။ ယံဟုတံ၊ အကြင်လုပ်ကျွေးခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတော၊ ထိုမီးကိုလုပ်ကျွေးခြင်းထက်။ သာယေ၀ ပူဇနာ၊ ထိုဘုရား၏ တပည့်သား သံဃာကို ပူဇော်ခြင်းသည်သာလျှင်။ သေယ္ယော၊ မြတ်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌။ဇန္တု၊တိုတော်၊ဇန္တုဟူသော ဤစကား၊သည်။ သတ္တာဓိ၀စနံ၊ သတ္တ၀ါကို ဟောသော ပုဒ်တည်း။ အဂ္ဂိ ပရိစရေ ၀နေတိ၊ ၀နေ ဟူသည်ကား။ နိပ္ပပဉ္စဘာ၀ံ၊ ပပဉ္စကင်းသည်၏ အဖြစ်ကို။ ပတ္ထေနာယ၊ တောင့်တသဖြင့်။ ၀နံ၊ တောသို့။ ပ၀ိသိတ္တာ၀ါ၊ ၀င်၍လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုတော၌။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို။ ပရိစရေယ္ယ၊ လုပ်ကျွေးရာ၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသော စကား၊သည်။ ပုရိမ သဒိသမေ၀၊ ရှေးနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ဧတိ၊ ဤကား ဂါထာ၏ အနက်တည်း။

ဒေသနာ၀သာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏား၊သည်။ သောတာ၀ပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။ အညေပိ၊ တပါး၊လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ၀ဟု၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာ၀ပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့၊ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

ဆဋ္ဌံ၊ သော။ သာရိပုတ္တတ္ထေရ၊ ၏။ ဘာဂိနေယျ ၀တ္ထု၊ သည်။
ဧတိသမတ္တံ၊ ပြီး၏။

၈-သဟဿဝဂ္ဂ၊ ၇-သာရိပုတ္တာထေရဿ သဟာယကပြာဟ္မဏ ဝတ္ထု၊

အနုသန္ဓေ....သာရိပုတ္တရာ၏တူ ပုဏ္ဏား ဝတ္ထုဟု ဟောရာ ၈ါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ သာရိပုတ္တရာ၏ အဆွေခင်ပွန်း ပုဏ္ဏား ဝတ္ထုဟု ဟောရာ ၈ါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ယံကိဉ္စိ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ယံကိဉ္စိ ယိဒ္ဓံ၀ါတိ ဧကမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ယိဒ္ဓံ၀ါ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဝေဠုဝနေ၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ သာရိပုတ္တာထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ သဟာယက ပြာဟ္မဏံ၊ အဆွေခင်ပွန်း ပုဏ္ဏားကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တဗ္ဗိ၊ ထိုပုဏ္ဏားသို့လည်း။ ဥပသက်မိတ္တာ၊ ကပ်၍။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ကိံ၊ အသို့နည်း။ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကရောသိ၊ ပြုရ၏လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။အာမ၊ ပြုရ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကိံ၊ အဘယ်သို့။ ကရောသိ၊ ပြုရသနည်း။ဇုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ယိဒ္ဓယာဂံ၊ ယဇ်ပူဇော်ခြင်း မဂ်လာကို။ ယဇာမိ၊ ပူဇော်ရ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။တဒါ၊ထိုအခါ၌။တံယာဂံ၊ထိုယဇ်ပူဇော်ခြင်းကို။ မဟာပရိစ္စာ၀ေန၊ ဥစ္စာအများကို စွန့်သဖြင့်။ ယဇန္တိကိရ၊ ပူဇော်ကုန်သတတ်။ ဇုတော ပရံ၊ ဤမှနောက်ဖြစ်သောစကားကို။ထေရော၊ သည်။ပုရိမနယေနေ၀၊ ဖြင့်လျှင်။ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ မေး၍။ တံ၊ ထိုပုဏ္ဏားကို။ သတ္ထု သန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ နေတ္ဝာ၊ ခေါ်ခဲ့၍။ တံပ၀တ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧမယာ၊ ဤပုဏ္ဏားအား။ ဗြဟ္မလောကသာ မဂ္ဂံ၊ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့ရောက်ကြောင်းကို။ ကထေထ၊ ဟောတော်မူပါကုန်လော့။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဧ၀ံကိရ၊ ဤသို့ ဗြဟ္မလောက မဂ္ဂကို သိလို၏ ဟူသည် မှန်သလော။ ဇုတိပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်ခြင်းကြောင့်။ ဘောဂေါတမ၊ အို အရှင်ဂေါတမ။ ဧ၀ံ၊ မှန်ပေသည်ဘုရား။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ ပြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ တယာ၊ သင်သည်။ သံ၀ဏ္ဏရံ၊ တန္ခစ်တိုင်တိုင်။ ယိဒ္ဓယာဂံ၊ ယစ်ပူဇော်ခြင်းကို။ ယဇန္တေန၊ ပူဇော်လိုသဖြင့်။ လောကိယ မဟာဇနဿ၊ လောကီလူအပေါင်းအား။ ဒိန္နဒါနံ၊ပေးအပ်သော အလှူသည်။ ပသန္နစိတ္တေန၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ဖြင့်။ မမ သာ၀ကာနံ၊ ငါ့တပည့် အရိယာတို့အား။ဝန္ဒနာနံ၊ ရှိခိုးသောသူတို့၏။ ဥပ္ပန္ဒ ကုသလစေတနာယ၊ ဖြစ်သော ကုသိုလ်စေတနာ၏။ စတု-ဘာဂမတ္တံပိ၊ လေးဘို့တဘို့မျှကိုလည်း။ နအဗ္ဗတိ၊ မထိုက်။ ဇုတိ၀တ္ဝာ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီး၍။အနုသန္ဓေ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃ၀ဋ္ဋတ္ဝာ၊ စပ်၍။ခမ္ဓံ၊တရားကို။ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဧကမံ ၈ါထံ၊ ဤ၈ါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၀၀။ မြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ လောကေ၊ လောကမ္ဘာ။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံအကြွင်းမရှိသော။ယိဋ္ဌဉ္စ၊ မင်္ဂလာပြုသောနေ့တို့၌ ပေးကမ်းပူဇော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း။ ဟုတဉ္စ၊ကံ,ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်၍ပေးခြင်းကိုလည်းကောင်း။သံဝစ္ဆရံ၊တနှစ်ပတ်လုံး။ ပုညပေက္ခော၊ ကောင်းမှုကို အလိုရှိ၍။ ယဇေထ၊ ပူဇော်ကြားအုံ့။ ဥဇုဂတေသု၊ဖြောင့်သောအကျင့်ရှိကုန်သော အရိယာတို့၌။ အသိဝါဒနာ၊အထူးအားဖြင့် ရှိခိုးခြင်းသည်။ သေယ္ယော၊ မြတ်၏။ တတော၊ ထိုကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍ ရှိခိုးသော စေတနာ၏ အကျိုးမှ။ စတုသာဂံ၊ လေးတို့တွင် တတို့ကို မျှလည်း။ တံသဗ္ဗံပိ၊ ထိုယဇ်ပူဇော်ခြင်း၏ အလုံးစုံသောအကျိုးသည်။ နတော၊မမိနိုင်။ ဧတိ၊ ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ယံကိဉ္စိတိတော်၊ ယံကိဉ္စိ ဟူသော ဤသဒ္ဒါသည်။အနဝဇ္ဇသော ပရိယာဒါနဝစနံ၊ အကြွင်းမရှိ အလုံးစုံကိုယူကျုံ့၍ ဟောသော သဒ္ဒါတည်း။ ယိဋ္ဌန္တိ၊ယိဋ္ဌံဟူသည်ကား။ ယေဘုယ္ယေန၊ များသောအားဖြင့်။ မင်္ဂလကိရိယာဒိဝသေသု၊ မင်္ဂလာပြုသော နေ့တို့၌။ ဒိန္နဒါနံ၊ ပေးအပ်သော အလှူတည်း။ဟုတန္တိ၊ ဟုတန္တိဟူသည်ကား။ အာသိသခ်ရိတ္စာ၊ အလွန်ပြုပြင် စီရင်၍။ ကတံ၊ပြုအပ်သော။ ပါဟုန ဒါနဗ္ဗေဝ၊ ညှို့သည်တို့အား ပေးအပ်သောအလှူကိုလည်းကောင်း။ ကမ္မဉ္စ၊ ကံကို လည်းကောင်း။ ဖလဉ္စ၊ ကံ၏အကျိုး ကိုလည်းကောင်း။ သဒ္ဒဟိတ္စာ၊ ယုံကြည်၍။ ကတဒါနဉ္စ၊ ပြုအပ်သော အလှူလျှင်တည်း။ သံဝစ္ဆရံ ယဇေထာတိ၊ ယဇေထ ဟူသည်ကား။ ကေသံဝစ္ဆရံ၊ တနှစ်ပတ်လုံး။ နိရန္တရမေဝ၊ မပြတ်သာလျှင်။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်သော အပြားရှိသော၊ ဒါနံ၊ အလှူကို။ သကလ စတ္တာဝါ ဥဒေပိ၊ အလုံးစုံ စကြဝဠာတိုက်၌လည်း။ လောကိယ-မဟာဇနသ၊ပြိုန်ဖျင်းသော လူအပေါင်းအား၊ဒဒေယျ၊ပေးရာ၏။ပုညပေက္ခော-တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။ ဇုဇုဂတေသု၊ အလိုရှိသော သူသည်။ ဥဇုဂတေသူတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဟေဋ္ဌိမ ကောဋိယာ၊ ယုတ်သော အဝိုင်းအခြားအားဖြင့်။ သောတာပန္နေသု၊ သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ဥပရိမ ကောဋိယာ၊ မြတ်သော အဝိုင်းအခြားအားဖြင့်။ဓိဏာသဝေသု၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ဧတ်အယံ အဓိပ္ပါယော၊ ဤအဓိပ္ပါယ်ကို။ ဝုတ္တံ ဝုတ္တော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေရ္ဓမေသု၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ ပသန္နစိတ္တေန၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့်။ သရိရံ၊ ကိုယ်ကို။ သြနမိတ္စာ၊ ညွှတ်၍။ ဝန္ဒန္တသ၊ ရှိခိုးသောသူ၏။ ကုသလစေတနာယ၊ ကုသိုလ်စေတနာ၏။ ယံဖလံ၊ အကြွင်အကျိုးသည်။အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတော၊ ထိုအကျိုးမှ။ စတုဘာဂံပိ၊ လေးတို့တွင် တတို့ကိုမျှလည်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော။ တံဒါနံ၊ ထိုအလှူသည်။ နအဗ္ဗတိ၊ မထိုက်။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။

ဥဇ္ဇဂဝတော သု၊ ဖြောင့်သော အကျင့်ရှိ ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌။ အတိ၀ါဒနမေ၀၊ ရှိခိုးခြင်းသည်သာလျှင်။သေယျော၊မြတ်၏။ဇုတိ၊ ဤကား ၀ါထာအနက်တည်း။

ဒေသနာ၀သာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ သော ဗြာဟ္မဏော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သောတာပတ္တိဖလံ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၏။အညေပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာသောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

သတ္တမံ၊ သော။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ သဟာယက ဗြာဟ္မဏ၀တ္ထု၊ သည်။
ဇုတိသမတ္တံ၊ ပြီး၏။

၈-သဟာသ၀ဂ္ဂ၊ ၈-အာယုဝဏ္ဏနကုမာရ ၀တ္ထု၊

အဠဝိသန္ဓေ ...သာရိပုတ္တရာ၏ အဆွေခင်ပွန်း ပုဏ္ဏား၀တ္ထု၌ ဟောရာ၀ါထာ၏ အနက်ကိုဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ အာယုဝဏ္ဏနကုမာရ ၀တ္ထု၌ ဟောရာ၀ါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ အတိ၀ါဒန-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

(၁) အတိ၀ါဒန သီလိသာတိ ဇုမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သီလိသ-စသော ဤတရား ယောခြင်းကို။သတ္ထာ၊ဘုရားသည်။ဒီဃလစ်သိကံ၊ ဒီဃလစ်သိကပြည်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။အရညကုဋိယံ၊ တောခကျောင်းကုဋိ၌။ဝိဟရန္တော၊နေလျက်။ဒီဃာယုကုမာရံ၊ ဒီဃာယုသတ္တိသား၊ကို။အာရဗ္ဘ၊အကြောင်းပြု၍။ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဒီဃလစ်သိက နဂရ ၀ါသိနော၊ ဒီဃလစ်သိကပြည်၌ နေကုန်သော။ဒ္ဝေ ဗြာဟ္မဏာ၊ ပုဏ္ဏားနှစ်ယောက်တို့သည်။ ဗာဟိရက ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ သာသနာမှ အပဖြစ်သော ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ အဌစတ္တာလီသ ၀ဿာနိ၊ လေးဆယ့်ရှစ်နှစ်တို့ တိုင်တိုင်။ တပ စရဏံ၊ ပူပန်သော အကျင့်ကို။ ကရိ်သု၊ ပြုကုန်သတတ်၊ တေသု၊ ထိုပုဏ္ဏား နှစ်ယောက်တို့တွင်။ ဧကော၊ တယောက်သည်။ မေ၀ါ၏။ပဝေဏိ၊အနွယ်အဆက်သည်။နသိယတိ၊ပျက်စီးလတ္တံ့။ဝိဇ္ဇမိသ ၀ါ၊ လူထွက်အံ့။ ဇုတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ တပံ၊ အကျင့်ကို။ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား။ ဝိတ္ထိဏိတွာ၊ ရောင်း၍။ ဂေါသတေနစေ၀၊နွားတရာနှင့် လည်းကောင်း။ကဟာပဏသတေနစ၊အသျှပြာတရာနှင့်လည်းကောင်း။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဘရိယံ၊ မယား၊ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ ကုဋုမ္ဗံ၊ ဥစ္စာကို။ သဏ္ဌပေသိ၊ တည်စေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အသ၊ ထိုပုဏ္ဏား၏။ ဘရိယာ၊ မယား၊သည်။ ပုတ္တံ၊ သား၊ကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွား၏။ အသ၊ ထိုလူထွက်

ပုဏ္ဏား၏။ ဧုတရော သဟာ့ယကောပန၊ တယောက်သော အဆွေခင်ပွန်းပုဏ္ဏား သည်ကား။ ပစ္စဝါသံ- အရပ်တပါး၊ ဟု။ ဝန္ဒာ၊ ၍။ ပုနဒေဝ၊ တဘန်လျှင်။တံနဂရံ၊ ထိုဒီဃလဿိကပြည်ကို။ ပစ္ဆာဂမိ၊ တဘန် ပြန်လာ၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ တဿ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းပုဏ္ဏားရဟန်း၏။ အာဂတဘာဝံ၊ လာသည်၏ အဖြစ်ကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ပုတ္တ ဒါရံ၊ သား, မယား၊ ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍၊သဟာ-ယကဿ၊ ကို။ ဒဿနတ္ထာယ၊ ဖူးမြင်ခြင်းငှါ။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ ဝန္ဒာ၊ ရောက်ပြီး၍။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ မာတုဟတ္ထေ၊ အမိလက်၌။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဝန္ဒိ၊ ရှိခိုး၏။ မာတာပိ၊ အမိ သည်လည်း။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ ပိတုဟတ္ထေ၊ အဘလက်၌။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ သယံ၊ မိမိသည်။ ဝန္ဒိ၊ ရှိခိုး၏။သော၊ထိုပရိဗိဇ်ရဟန်းသည်။ ဒီဃာယုကာ၊ ရှည်သော အသက်တို့သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ ပုတ္တောပန၊ သားကိုကား၊ ဝန္ဒာပိဧတာ၊ ရှိခိုးစေသည် ရှိသော်။ တုဏ္ဏီ၊ ဆိတ်ဆိတ် နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ကသ္မာ၊အဘယ့်ကြောင့်။ အမ္မေဟိ၊ ငါ!တို့သည်။ ဝန္ဒိတော၊ ရှိခိုးသည် ရှိသော်။ ဒီဃာယုကာ၊ အသက် ရှည်ကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ ဧုတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ ဆို၍။ ဧုမဿ၊ ဤသူငယ်၏။ ဝန္ဒန ကာလေ၊ ရှိခိုးသောအခါ၌။ကိဠိ၊ တစုံတခုန်းသော စကားကို။ နဝဒေထ၊ မဆိုလေဘိသနည်း။ ဧုတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဧုမဿ၊ ဤသူငယ် အား။ ကော အန္တရာယော၊ တခုသော အန္တရာယ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကိတ္တကံ၊အဘယ်မျှလောက်။ ဇီဝိဿတိ၊ အသက်ရှည်ပါ အုံ့နည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်မျှ အသက်ရှည်လတ္တံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ ပဒ္ဓိဗာဟန ကာရဏံ၊ တားမြစ် နိုင်အုံ့သော အကြောင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါအုံ့လော။ ဧုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အတ္ထိ၊ ငါသည်။ ပဒ္ဓိဗာဟနကာရဏံ၊ တားမြစ်အုံ့သော အကြောင်းကို။ နဇာနာမိ၊ မသိ။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ဘဂ္ဂေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကောပန၊ အဘယ်သူသည်လျှင်။ ဇာနေယ္ယ၊ သိနိုင်ပါအုံ့နည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ သမဏော ဂေါတမော၊ ရဟန်း ဂေါတမသည်။ ဇာနေယ္ယ၊ သိနိုင်ရာ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဝန္ဒာ၊ သွား၍။ ပုစ္ဆာဟိ၊ မေးလေလော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားရှိရာသို့။ ဝန္ဒန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်။ တပ ပရိဟာနိတော၊ ပြိုးခြီသောအကျင့်၏ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းမှ။ ဘာယာမိ၊ ကြောက်လှ၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေ၊ သင်၏။ ပုတ္တေ၊ သား၌။ သိနေဟော၊ ချစ်ခြင်းသည်။သစေအတ္ထိ၊အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အုံ့။ တပ ပရိဟာ-နိ ၊ပြိုးခြီသောအကျင့်၏ ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို။ အစိန္တေတ္ဝာ၊ မစိုးရိမ်မူ၍။ တဿ၊

ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ သန္ဓိကံ၊ အထံသို့။ ဝန္ဒာ၊ သွား၍။ ပုစ္ဆာဟိ၊ မေးလေ
လော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။

သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ သတ္ထုသန္ဓိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဝန္ဒာ၊ သွား၍။
သယံ၊ မိမိသည်။ တာဝ၊ရှေးဦးစွာ။ဝန်း၊ရှိခိုး၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဒီဃာယု-
ကော၊ အသက်ရှည်သည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်စေလော့။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့မိန့်၏။
ပဇာပတိယာ၊ မယား၊သည်။ ဝန္ဒနကာလေပိ၊ ရှိခိုးသောအခါ၌လည်း။ တဿာ၊
ထိုမယားအား။ တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ ဝတ္တာ၊ မိန့်ပြု၍။ ပုတ္တသ၊ သား၊ကို။
ဝန္ဒာပန ကာလေ၊ရှိခိုးစေသောအခါ၌။ တုက္ခိ၊ဆိတ်ဆိတ်နေသည်။ အဟောသိ၊
ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ ပုရိမ နယေနေဝ၊ ရှေ့နည်းဖြင့် သာလျှင်။
သတ္ထာရံ၊ ဘုရား၊ကို။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ သတ္ထာပိ၊ ဘုရား၊သည်လည်း။ တထေဝ၊ ထို
ရှေ့အတူလျှင်။ဗျာကာသိ၊ကြား၏။သောပြာဟ္မဏော၊ထိုပုဏ္ဏား၊သည်။သဇ္ဇုတ-
ညာဏံ၊ သဇ္ဇုတ ညာဏ်ကို။ အပဋိဝိဇ္ဈိတ္တာဝ၊ မထိုးထွင်းမူ၍လျှင်။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။မန္ဒံ၊ဗေဒင်ကို။သဇ္ဇုတညာဏေန၊သဇ္ဇုတညာဏ်ဖြင့်။သံသန္ဒေသိကိရ၊
နှိုးနှောသတတ်။ ပဋိဗာဟနုပါယံပန၊ အန္ဓရာယ်ကို တား၊မြစ်ခြင်း အကြောင်း
ကိုကား။ နဇာနာတိ၊ မသိ။ ပြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏား၊သည်။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရား၊ကို။
ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဘဂ္ဂေ၊အရှင်ဘုရား။ ပဋိဗာဟနုပါယော၊ အန္ဓရာယ်ကို တား၊မြစ်
နိုင်ခြင်း အကြောင်း၊သည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိပါ၏လော။ ဧတိ၊ဤသို့မေး၏။ ပြာဟ္မဏ၊
ပုဏ္ဏား။ ဘဝေယျ၊ တား၊မြစ်နိုင်သည်ဖြစ်ရာ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ကိံ ဘဝေယျ၊
အဘယ်သို့ တား၊မြစ်နိုင်ခြင်း၊သည် ဖြစ်ရာအံ့နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ တွံ၊
သင်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂေဟဒ္ဓါရေ၊ အိမ်တံခါး၌။ မဏ္ဍပံ၊ မဏ္ဍပ်ကို။
ကာရေတွာ၊ ဆောက်စေ၍။ တဿ၊ ထိုမဏ္ဍပ်၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌၊ ဝိဌကံ၊
အင်းပျဉ်ကို။ ကာရေတွာ၊ခင်းထား၊စေ၍။ တံ၊ ထိုအင်းပျဉ်ကို။ ပရိက္ခိပန္တော၊
ခြီရံလျက်။ အဋ္ဌဝါ၊ ရှစ်ခုလည်း၊ဖြစ်ကုန်သော။ သောဠသ ဝါ၊ တဆယ့်ခြောက်ခု
လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ အာသနာနိ၊ နေရာတို့ကို။ ပညာပေတွာ၊ ခင်း၊စေ၍။
တေသု၊ ထိုအင်းပျဉ်တို့၌။ မမ သာဝကေ၊ ငါ၏ တပည့် ရဟန်း သံဃာတို့ကို။
နိသိဒါပေတွာ၊ နေ၊စေ၍။ သတ္ထာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ ပရိတ္တံ၊
ပရိတ်ကို။ ကာတုံ၊ ရွတ်စေခြင်းငှါ။ သစေ သတ္ကာ၊ကောယျာသိ၊အကယ်၍တတ်နိုင်
သည်ဖြစ်ပြီး၊အံ့။ ဝေါ၊ ဤသို့တတ်နိုင်သည်ရှိသော်။ အဿ၊ထိုသူ၊ယော်၏။ အန္ဓရာ-
ယော၊ အန္ဓရာယ်သည်။ နသေယျ၊ ပျောက်လေရာ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။
သောဂေါတမ၊ အိုရှင်ဂေါတမ။ မယာ၊ ငါသည်။ မဏ္ဍပါဒိနိ၊ မဏ္ဍပ် စသည်
တို့ကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်နိုင်၏။ တုမှာကံပန၊ အရှင်ဘုရား တို့၏
ကား။ သာဝကေ၊ တပည့်တို့ကို။ ကထံလဿာမိ၊ အဘယ်မှာ ရနိုင်အံ့နည်း။

ဧုတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။ တယာ၊ သင်သည်။ ဇွေကော၊ ဤမျှကို။ ကတော၊ ပြုသည် ရှိသော်။ အဟံ၊ ဝါသည်။ မမ သာဝကော၊ ဝါ့တပည့် တို့ကို။ ပဟိဏိသာမိ၊ စေလွှတ်အံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဘောဝေါတမ၊ အိုရှင်ဝေါတမ။ သာဓု၊ ကောင်းလှပါပြီ။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်လျက်။ သော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်။ အတ္တနော ဂေဟဒ္ဒါရေ၊ မိမိအိမ်တံခါး၌။ သဗ္ဗကိစ္စံ၊ အလုံးစုံသော အမှုကို။ နိဋ္ဌာပေတ္မာ၊ပြီးမေ၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ သတ္ထာ၊ဘုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။တော၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တတ္ထ၊ ထိုအင်းပျဉ်၌။ နိသိဒိ သု၊ နေကုန်၏။ ဒါရကံပိ၊ သူငယ်ကိုလည်း။ ဝိဇ္ဇိကာယံ၊ အင်းပျဉ်ထက်၌။ နိပ္ပဇ္ဇာပေသုံ၊ အိပ်စေကုန်၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။သတ္တ ရတ္တိန္ဒိဝံ၊ခုနစ်ညဉ့်ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။နိရန္တရံ၊မပြတ်။ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ်ကို။ ဘဏိ သု၊ ရွတ်ကုန်၏။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက် မြောက်သောနေ့၌။ သယံ၊ ကိုယ်တော်တိုင်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အာဂန္တ္မာ၊ ကြွလာ၏။ တတ္ထ ဌိ၊ ထိုဘုရားသည်။ အာဂတော၊ ကြွလတ်သော်။ သဗ္ဗစတ္တုဝါ ဒေဝတာ၊ အလုံးစုံစကြဝဠာ၌ နေကုန်သော နတ်တို့သည်။ သန္ဓိပတိ သု၊ စည်းဝေးကုန်၏။ အဝရဒ္ဓကောနာမ၊ အဝရဒ္ဓက အမည်ရှိသော။ ကောပန ယက္ခော၊ ဘီလူး တယောက်သည်။ ဒ္ဝါဒသ သံဝစ္ဆရာနိ၊ တဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ တိုင်တိုင်။ ဝေဿဝဏံ၊ ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းကို။ ဥပဋ္ဌဟိတွာ၊ လုပ်ကျွေး၍။ တဿ၊ ထို နတ်မင်း၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ ဝရံ၊ဆုကို။ လဘန္တော၊ ရသည်ရှိသော်။ ဧုတော၊ ဤနေ့မှ။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက် မြောက်သောနေ့၌။ ဧုမံ ဒါရကံ၊ ဤသူငယ်ကို။ ဂဏ္ဍေယျာသိ၊ ယူလေလော့။ ဧုတိလဘိ၊ ဤဆုကို ရ၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ သော၊ ထိုအဝရဒ္ဓကဘီလူးသည်လည်း။ အာဂန္တ္မာ၊ လာ၍။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။

သတ္ထုရိပန၊ဘုရားသဗ္ဗညုသည်ကား။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂတော၊ သွားလေသော်။ မဟေသက္ခာသု ဒေဝတာသု၊ တန်းခိုးကြီးကုန်သော နတ်တို့သည်။ သန္ဓိပတိဓာသု၊ စည်းဝေးကုန်သည် ရှိသော်။ အပ္ပေသက္ခာ ဒေဝတာ၊ တန်းခိုးနည်းသော နတ်တို့သည်၊ သြသက္ကိတွာ သြသက္ကိတွာ၊ ဆုတ်၍ဆုတ်၍။သြကာသံ၊ နေရာအရပ်ကို။ အလဘမာနာ၊မရကုန်သည်ဖြစ်၍။ဒ္ဝါဒသ ယောဇနာနိ၊ တဆယ့်နှစ်ယူဇနာတိုင်တိုင်။ ပဋိက္ကမိ သု၊ ဖဲရကုန်၏။ အဝရဒ္ဓကောပိ၊ အဝရဒ္ဓကဘီလူးသည်လည်း။ တထေဝ၊ ထို့အတူလျှင်။ ပဋိက္ကမိ၊ ဖဲသွားရ၏။ သတ္ထာပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။ သဗ္ဗရတ္တိ ဌ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး။ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ်ကို။ အကာသိ၊ ရွတ်၏။ သတ္ထာဟေ၊ ခုနစ်ရက်သည်။ ဝိတိဝတ္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်။ အဝရဒ္ဓကော၊ အဝရဒ္ဓကဘီလူးသည်။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ နလဘိ၊ မရ။ အဋ္ဌမေ ဒိဝသေ၊

ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ အရဏော၊ အရဏ်သည်။ ဥဂ္ဂတမတ္တော၊ တက်ကာမျှ ဖြစ်လတ်သော်။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ အာနေတ္ဝာ၊ ဆောင်ယူ၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္ဒာပေသုံ၊ ရှိခိုးစေကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဒီဃာယုကော၊ အသက်ရှည်သည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လေ့။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။ သော-ဂေါတမ၊အိုရှင်ဂေါတမ။ဒါရကော၊သူငယ်သည်။ကိံ စိရံပန၊အဘယ်မျှကာလ တိုင်အောင်လျှင်။ ဌဿတိ၊ တည်ပါအံ့နည်း။ ဧတိ၊ဤသို့လျှောက်၏။ ပြာဟွဏ၊ ပုဏ္ဏား။ ဒိသတိဝဿသတံ၊ တရာ့နှစ်ဆယ် အသက်ရှည်လတ္တံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသူငယ်ကို။ အာယုဝဏ္ဏ ကုမာရောတိနာမံ၊ အာယုဝဏ္ဏ သတ္တိသားဟူသော အမည်ကို။ ကရိ ံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ သော၊ ထို အာယုဝဏ္ဏသည်။ဝုဏ္ဏိ ံ၊ ကြီးရင့်ခြင်းကို။အန္ဓာယ၊စွဲ၍။ပဠေဟိ ဥပါသကသတေဟိ၊ သီဘင်းသည် ဝါးရာတို့ဖြင့်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်။ ဝိစရိ၊ လှည့်ပတ် သွားလာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ဗမ္ဗသဿာယံ၊ တရားသဘင်၌။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကထံ သမုट्ठာပေသုံ၊ စကားပြောဟောကုန်၏။ အာဝု-သော၊ ဝါ့ရှင်တို့။ ပဿထ၊ မြင်ကုန်၏လော။ အာယုဝဏ္ဏ ကုမာရေန၊ အာယု ဝဏ္ဏသတ္တိသားသည်။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌။ မရိတဗ္ဗံ၊ သေအပ်လတ္တံ့သည်။ အဘဝိဿ ကိရ၊ ဖြစ်လေမည် ဧကန်မှန်ပြီ။ သော၊ ထို သတ္တိသားသည်။ ဧဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝိသဝဿ သတဗ္ဗာယိ၊ အသက် တရာ့ နှစ်ဆယ်ရှိသည်။ ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍။ပဠေဟိ ဥပါသက သတေဟိ၊သီဘင်းသည် ဝါးရာ တို့ဖြင့်။ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ ဧတမေသံ သတ္တာနံ၊ ဤ သတ္တဝါတို့၏။ အာယုဝဏ္ဏ ကာရဏံ၊အသက်ရှည်ခြင်း အကြောင်းသည်။အတ္ထि-မညေ၊ ရှိယောင်တကား။ ဧတိ၊ ဤသို့ ပြောဟောကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အာဂန္တ္ဝာ၊ ကြွလာ၍။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဟေရတိ၊ ယခုအခါ၌။ ကာယ၊ အဘယ်မည်သော စကားဖြင့်။ သန္ဓိသိန္ဒာ၊ စည်းဝေးကုန်သည်။ အတ္ထန၊ ဖြစ် ကုန်သနည်း။ ဧတိပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်ခြင်းကြောင့်။ ဧမာယနာမာတိ၊ ဤမည် သော စကားကြောင့်တည်းဟု။ဝုတ္တေ၊လျှောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ရဟန်းတို့။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အာယုဝဏ္ဏမေဝ၊ အသက်ရှည်ခြင်း သည်သာလျှင်။ နု၊ မဟုတ်သေး။ ဧမေဝနု သတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ ဂုဏဝန္တော၊ ဂုဏ်ရှိသော သူတို့ကို။ ဝန္ဒန္တာ၊ လက်အုပ်ချီကုန်သည် ရှိသော်။ အဘိဝါဒေန္တာ၊ ဂုဏ်ကိုဆို၍ ရှိခိုးကုန်သည်ရှိသော်။ စကူဟိ ကာရဏေဟိ၊ လေးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်။ ဝဏ္ဏိ၊ ပွားများကုန်၏။ ပရိဿယတော၊ သေးရန်မှ။ မုစ္စန္တိ၊ လွတ်ကုန်၏။ ယာဝတာယုကမေဝ၊ အသက်အတိုင်းသာလျှင်။ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်ကုန်၏။ ဧတိ-ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်ပြီး၍။ အနုသန္ဓိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋေတ္ဝာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ၊

ဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုသော ဘုရားသည်။ ဒုမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။

(၁၀၉)။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဝုဏ္ဏာပစာယိနော၊ ကြီးသောသူကို အရိုအသေ ပြုခြင်းရှိသော။ အဘိဝါဒနသီလိဿ၊ ရိုသေစွာရှိခိုးလေ့ရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာယုစ၊ ဇီဝိတမ်နှင့် ဟူသော အသက်သည်လည်းကောင်း။ ဝဏ္ဏောစ၊ အဆင်း သည်လည်းကောင်း။ သုခဉ္စ၊ ချမ်းသာခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ဗလဉ္စ၊ ခွန်အားကြီးခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဒုတိ၊ ဤသို့။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည်။ ဝဍ္ဎန္တိ၊ ပွားများကုန်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အဘိဝါဒနသီလိဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဝန္ဒန သီလိဿ၊ ရှိခိုးလေ့ရှိသောသူအား။ အဘိဏှံ၊ မပြတ်။ ဝန္ဒနကိစ္စံ၊ ရှိခိုးခြင်းကိစ္စကို။ ပဋုတဿ၊ လေ့လာသောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဒုတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဝုဏ္ဏာပစာယိ-နောတိ၊ နောဟူသည်ကား။ ဂိဟိသဝါ၊ လူအားမူလည်း။ ဝုဏ္ဏတရေ ဂုဏ ဝုဏ္ဏေပိ၊ အထူးသဖြင့် အသက်အရွယ်ကြီးသောသူ, သီလ-စသော ဂုဏ်ဖြင့်ကြီးသောသူ၌ လည်းကောင်း။ တဒဟု ပဗ္ဗဇိတော၊ ထိုနေ့ရှင်ဖြစ်သော။ ဒဟရသာမဏေရေပိ၊ သာမဏေငယ်၌ လည်းကောင်း။ ပဗ္ဗဇိတသဝါပန၊ ရဟန်း သာမဏေ အား မူလည်း။ ဝုဏ္ဏတရေ ဂုဏဝုဏ္ဏေ၊ ကြီးသော။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယသဝါ၊ သာမဏေ၌လည်းကောင်း။ ဥပသမ္ပဒါယသဝါ၊ ပဋိဗုद्ध်၌လည်းကောင်း။ အပစာယမာနဿ၊ အရိုအသေ မြတ်နိုးကြင်ညား ရှိသောသူ၏။ အဘိဝါဒနေနဝါ၊ ရိုသေစွာ ရှိခိုးခြင်းဖြင့်လည်း။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ ဇဏ္ဏဿ၊ ပူဇော်သော သူအား။ ဒုတိ အတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။ ဘတ္တာရော ဓမ္မာ ဝဍ္ဎန္တိ၊ ဝဍ္ဎန္တိ ဟူသည်ကား။ အာယုမ္ပိ အသက်သည်။ ဝဍ္ဎမာနေ၊ ပွားများသည်ရှိသော်။ ယတ္ထကံ ကဏ်ံ၊ အကြင်မျှကာလတိုင်တိုင်။ တံ၊ ထို အသက်သည်။ ဝဍ္ဎတိ၊ ပွားများ၏။ တတ္ထကံ၊ ထိုမျှကာလပတ်လုံး။ ဒုတရေပိ၊ ဝဏ္ဏ သုခ ဗလတို့သည်လည်း။ ဝဍ္ဎန္တိယေဝ၊ ပွားကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ယေန၊ အကြင်သူသည်။ ပညာသ ဝဿံ၊ အနှစ်ဝါးဆယ်။ အာယု သံဝတ္တနိကံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော။ ကုသလံ၊ ကုသိုလ်ကို။ ကတံ၊ ပြု၏။ အာသ၊ ထိုသူ၏။ ပဗ္ဗဇိသတိ ဝဿကာလေ ဝ၊ နှစ်ဆယ်ဝါးနှစ် ရှိသော ကာလ၌လျှင်။ ဇီဝိတန္တရာယော၊ အသက်အန္တရာယ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သော၊ ထိုအန္တရာယ်သည်။ အဘိဝါဒန သီလတာယ၊ ရှိခိုးလေ့ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ ပဋိပ္ပဿဒ္ဓော၊ ငြိမ်း၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သော၊ ထိုသူသည်။ ယာဝတာယုကမေဝ၊ အသက်အတိုင်း သာလျှင်။ ဘိက္ခတိ၊ တည်၏။ အာသ၊ ထိုသူ၏၊ ဝဏ္ဏာဒယောပိ၊ အဆင်းစသည်တို့သည်လည်း။ အာယုနာ၊ အသက်နှင့်။

သင်္ခိုဏ်၊ တက္ခ။ ဝဲခုန်ကို၊ ပွားကုန်၏။ ဧရတော၊ ဤမှ။ ဥတ္တရိပါ၊ အထက်၌လည်း။ သေဝ နယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိသတည်း။ * အန္တရာယေန၊ အန္တရာယ် ဖြင့်။ပတ္တသ၊ရောက်သောသူအား။ အာယုနော၊ အသက်၏။ဝခုနံနာမ၊ ပွားခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဒေသနာ ဝသာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ အာယုဝခုန-ကုမာရော၊အာယုဝခုနသတ္တိသား၊သည်။ပဋ္ဌမ ဥပါသကသတေဟိ၊သိတင်းသည် ဝါးရာတို့နှင့်။ သင်္ခိုဏ်၊ တက္ခ။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။အညေပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာသောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ'သု၊ ရောက်ကုန်၏။

အဌမံ၊ သော။ အာယုဝခုန ကုမာရဝတ္ထု၊ သည်။
ဧတိသမတ္တံ၊ ပြီး၏။

၄-သဟဿဝဂ္ဂ၊ ၉-သံကိစ္စသာမဏေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ....အာယုဝခုန ကုမာရဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ သံကိစ္စ သာမဏေရ ဝတ္ထုဟု ဟောရာဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ယောစ ဝဿသတံ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ယောစ ဝဿသတံ ဇီဝေတိ ဧကမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဇီဝေ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ သံကိစ္စသာမဏေရံ၊ သံကိစ္စသာမဏေကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ **ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။**

ကိရ၊ အဆင့်စကား ကြားဘူးသည်ကား။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌ တိ'သ မတ္တာ၊ သုံးကျိပ်မျှလောက်ကုန်သော။ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးသားတို့သည်။ သတ္ထု၊ ဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရားစကားကို။ သုတ္ဝာ၊ နာရ၍။သတ္ထု၊သာသနေ၊ ဘုရားသာသနာ၌။ ဥရံ၊ ရင်ကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ပဗ္ဗဇိ'သု၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပဋ္ဌင်းခံသည်မှ။ ပဋ္ဌဝဿာ၊ ဝါးဝါတို့သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်ကုန်၍။ သတ္ထာရံ၊ ကို။ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ၊ ၍။ ဂန္ဓဓုရံ၊ ဂန္ဓဓုရလည်းကောင်း။ ဝိပဿနာဓုရံ၊ ဝိပဿနာ ဓုရလည်းကောင်း။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဒွေဓုရာနိ၊ ဓုရနှစ်ပါးတို့ကို၊သုတ္ဝာ၊နာခံ၍။ မယံ၊ တို့သည်။မဟာလွက ကာလေ၊အိုမင်းသော ကာလ၌။ ပဗ္ဗဇိတာယ၊ ရဟန်းပြုခြင်းကြောင့်။ ဂန္ဓဓုရေ၊ စာပေသင်ကြားခြင်း၌။ ဥဿာဟံ၊ အားထုတ်ခြင်းကို။ အကတ္ဝာ၊ မပြု နိုင်၍။ ဝိပဿနာဓုရံ၊ ဝိပဿနာ

---

* အနန္တရာယေန၊ (ဆင့်)

ဝုရကို။ ပူရေတုကာမာ၊ ဖြည့်လိုကုန်သည်ဖြစ်၍။ ယာဝအရဟတ္တ ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ အရဟတ္တဖိုလ် တိုင်အောင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ကထာပေတွာ၊ ဟောစေ၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကော် အရညာယတနံ၊ တခုသော တောကျောင်းသို့။ ဂမိဿာမ၊ သွားကုန်အံ့။ ဧတိ၊ ဤသို့။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။အာပုစ္ဆိ ထု၊ပန်ကြားကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ကတရံ ဌာနံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿထ၊ သွားကုန်အံ့နည်း။ဧတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေးပြီး၍။အသုကံ နာမာတိ၊ဤမည်သောအရပ်တည်းဟု။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်လတ်သော်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ တေသံ၊ တိုရဟန်းတို့အား။ ကော်ဝိဿာသာဒံ၊ တယောက်သော စားကြွင်းစားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တဿ ပန၊ ထိုဘေးကိုကား။ သံကိစ္စ-သာမဏေရေ၊ သံကိစ္စသာမဏေသည်။ ဂတေ၊ သွားလတ်သော်။ ဝူပသမိဿတိ၊ ငြိမ်းလတ္တံ့။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ပဋ္ဌဝိတကိစ္စံ၊ ရဟန်းကိစ္စသည်။ ပါရိပူရိ၊ အပြီးအဆုံးသို့။ ဂမိဿတိ၊ ရောက်လတ္တံ့။ ဧတိအညာသိ၊ ဤသို့ သိတော်မူ၏။

☰ သံကိစ္စသာမဏေရောနာမ၊ သံကိစ္စသာမဏေ မည်သည်ကား။ သာရိပုတ္တ-တ္ထေရဿ၊ ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏။ သာမဏေရော၊ တပည့်သာမဏေတည်း။ ဇာတိယာ၊ ဖွားမြင်သည်မှ။ သတ္တဝဿိကော၊ခုနစ်နှစ်ရှိ၏။တဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ အနုကုလဿ၊ ကုံလုံကြွယ်ဝသော အမျိုးသေဋ္ဌေး၏။ ဓီတာ၊ သွေးတည်း။

သာ၊ ထိုအမိသည်။ တတ္ထ၊ ထို သံကိစ္စ သာမဏေသည်။ ကုစ္ဆိဂတော၊ ဝမ်း၌သန္ဓေတည်သည်ရှိသော်။ကောနဗျာမိနာ၊ တခုသောအနာကြောင့်။ တံခဏညေ-ဝ၊ သာလျှင်။ ကာလမကာသိကိရ၊ သေခဲ့သတတ်။ တဿာ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွေး၏ အလောင်းကို။ စျာပိယမာနာယ၊ ဘုတ်ကြည်းသင်္ဂြိုဟ်သည်ရှိသော်။ဂဟမံသံ၊ သန္ဓေအိမ်ကို။ ဌပေတွာ၊ ထား၍။ သေသံ၊ ကြွင်းသော ကိုယ်သည်။ စျာယိ၊ ကျွမ်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿာ၊ ထိုအမိ၏။ ဂဟမံသံ၊ သန္ဓေအိမ်ကို။ စိတကတော၊ ထင်းပုံမှ၊ဩတာရေတွာ၊ ချ၍။ ဒ္ဝိသု တိသု ဌာနေသု၊ နှစ်ခု, သုံးခုသောအရပ်တို့၌။ သူလေယိ၊ တံစူးဝါးတို့ဖြင့်။ ဝိဇ္ဈိ သု၊ ထိုးဆွကုန်၏။သူလ-ကောဋိ၊ တံစူးဝါးအစွန်းသည်။ ဒါရကဿ၊ သူငယ်၏။ အက္ခိကောဋိ၊ မျက်စိအစွန်းကို။ ပဟရိ၊ ခတ်မိ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဂဟမံသံ၊ သန္ဓေအိမ်ကို။ ဝိဇ္ဈိတွာ၊ ထိုး၍။ အင်္ဂါရ ရာသိမှိ၊ မီးကျီးစု၌။ ခိပိတွာ၊ ပစ်၍။ အင်္ဂါရေဟေဝ၊ မီးကျီးတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ၊ ဖုံး၍။ ပက္ကမိ သု၊ ဗဲသွားကုန်၏။ ဂဟမံသံ၊ သန္ဓေအိမ်သည်။ စျာယိ၊ ကျွမ်း၏။ အင်္ဂါရမတ္ထကေပန၊ မီးကျီးစု၏ အထက်၌ကား။ သုဝဏ္ဏဗိမ္ဗသဒိသော၊ ရွှေဆင်းတုနှင့် တူသော။ ဒါရကော၊ သူငယ်

သည်။ပဒုမဂန္ဓော၊ ပဒုမာကြောတိုက်၌။ နိပ္ပန္နောဝိယ၊ အိပ်သကဲ့သို့။ အဟောသိ၊ ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ပစ္ဆိမ ဘဝိကဿ သတ္တဿ၊ ပစ္ဆိမ ဘဝိက ဖြစ်သော သတ္တဝါအား။ သိနေရုနာ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ဖြင့်။ သြတ္ထရိယမာနဿာပိ၊ ဘိလေသော်လည်း။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ အပတ္တာ၊ မရောက်မူ၍။ ဧကိုဝိတက္ခယောနာမ၊ အသက်ကုန်ခြင်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ပုနဒိဝသေ၊တဘန်မိုးသောက်သောနေ့၌။ စိတကံ၊ကြွင်းသောထင်းကို။ နိဗ္ဗာပေဿာမာတိ၊ ငြိမ်းစေကုန်အံ့ဟူ၍။ အာဂတာ၊ လာသောသူတို့သည်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်။ နိပ္ပန္နံ၊ အိပ်သော။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ အန္ဓရိယန္တ္ဟုတ စိတ္တဇာတာ၊ အံ့ဘွယ်သရဲမဖြစ်ဘူးမြဲ ဖြစ်ခြင်းဟူသော ဆန်းကြယ်သောဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ ကထဉ္စိ-နာမ၊ အဘယ်အကြောင်း ကြောင့်လျှင်။ ဧတ္တကေသု ဒါရကေသု၊ ဤမျှလောက်ကုန်သော ထင်းတို့သည်။ ဒိယမာနေသု၊ လောင်၍ကုန်သည်ရှိသော်။ သဏဍသရိရေ၊ ကိုယ်အလုံးသည်။ ဈာပိယမာနေ၊ ကျွမ်းလေသည်ရှိသော်။ ဒါရကော၊ သူငယ်သည်။ နဈာယိ၊ မလောင်မကျွမ်း။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်သို့။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဒါရကံ၊ သူငယ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ အန္ဓောဂါမံ၊ ရွာတွင်းသို့။ ဥန္ဒာ၊ သွား၍။ နိမိတ္တကေ၊ နိမိတ်ဖတ်တတ်သော သူတို့ကို။ ပုစ္ဆိ ံသု၊ မေးကုန်၏။ နိမိတ္တကာ၊ နိမိတ်ဖတ်သူတို့သည်။ အယံ ဒါရကော၊ ဤသူငယ်သည်။ အဂါရံ၊ အိမ်ထောင်သော်လူ၏ဘောင်၌။သစေအဇ္ဈာဝသိဿတိ၊ အကယ်၍ နေသည်ဖြစ်အံ့။ ယာဝသတ္တမာ ကုလပရိဝဋ္ဋာ၊ ဆွေခုနစ်ဆက်လည်သည်တိုင်အောင်။ ဥဒကာ၊ ပေါက်ဖေါ်သားချင်းတို့သည်။ ဒဂ္ဂတာ၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါး ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ သစေ ပဗ္ဗဇိဿတိ၊ အကယ်၍ ရဟန်းပြုသည်ဖြစ်အံ့။ ပဗ္ဗဇိ သမဏသတေဟိ၊ ရဟန်းဝါးရာတို့ဖြင့်၊ ပရိဝုတော၊ ခြံရံလျက်။ ဝိစရိဿတိ၊ သွားလတ္တံ့။ ။ဇုတိအာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုသတို့သား၏။ အက္ခိကောဋိယာ၊ မျက်စိအစွန်းကို။ သက္ခိနာ၊ တံစူးဝါးဖြင့်။ဘိန္ဒတ္တာ၊ ထိုးမိခြင်းကြောင့်။ သံကိစ္စန္တိနာမံ၊ သံကိစ္စ-ဟူသော အမည်ကို။ ကရိ ံသု၊ မှည့်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ သံကိစ္စောတိ၊ သံကိစ္စဟူ၍။ ပညာယိ၊ ထင်ရှား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ နံ၊ ထိုသူငယ်ကို။ ဥဒကာ၊ ဆွေမျိုးတို့သည်။ ဟောတု၊ ထိုသို့ဆင်းရဲအံ့သည်ပင်ဖြစ်စေ။ ဝနိဘကာလေ၊ ကြီးရင့်သောအခါ၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အယျဿ၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာ၏။ သန္တိကေ အထံ၌။ပဗ္ဗာဇေဿာမ၊ ရဟန်းပြုစေကုန်အံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပေါသိ ံသု၊ မွေးကျွေး သုတ်သင်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်။ သတ္တဝဿိက ကာလေ၊ ခုနစ်နှစ် ရှိသောအခါ၌။ တာတ၊ ချစ်သား။ တဝ၊ သင်၏၊ ကုဋုမ्बိယံ၊ ဝမ်း၌။

ဝသနကာလေ၊ ပဋိသန္ဓေနေသော အခါ၌။ တေ၊ သင်ချစ်သား၏။ မာတာ၊ အမိသည်။ ကာလမကာသိ၊ သေ၏။ တဿာ၊ ထိုအမိ၏။ သရီရေ၊ ကိုယ်သည်။ ဈာပိယမာနေပိ၊ မီးလောင်ကျွမ်းသော်လည်း။ တံ၊ သင်ချစ်သားကို။ နဲ ဈာယိ၊ မကျွမ်းမလောင်။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်၊ ကုမာရော၊ သတ္တိသားသည်။ ညတကာနံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ဧဝရူပါ၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ ဘယာ၊ ဘေးမှ။ မုတ္တောကိရ၊ လွတ်ပေစ္ဆ တကား။ မေ၊ ငါ့အား။ ဃရာဝါသေန၊ အိမ်ရာ ထောင်သော လူ၏ဘောင်၌ နေခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ၊ ရဟန်းပြုအံ့ဟူ၍။ ညတကာနံ၊ ဆွေမျိုးတို့အား။ အာရောစေသိ၊ ကြား၏။ တေ၊ ထိုညတကာတို့ သည်။ တာတ၊ ချစ်သား။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဝန်ခံလျက်။ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ သာရိပုတ္တရာ မထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ နေတ္ဝာ၊ ဆောင်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဧမံ၊ ဤသူငယ်ကို။ ပဗ္ဗာဇေထ၊ ရဟန်းပြုပါ ကုန်လော့။ ဧတိအဒံသု၊ ဤသို့ အပ်နှင်းပေးထားကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ တစပဋ္ဌက ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ တစပဋ္ဌက ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဒတ္ဝာ၊ ပေး၍။ ပဗ္ဗာဇေသိ၊ ရဟန်းပြု၏။ သော၊ ထိုသူငယ်သည်။ ခုရဂ္ဂေယေဝ၊ ဆံရိတ်သော အဆုံး၌လျှင်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာ အဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

အယံ၊ ဤသာမဏေသည်။ သံဝိစ္ဆသာမဏေရော နာမ၊ သံဝိစ္ဆသာမဏေ အမည်ရှိ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ တေသွိ ဝတေ တံဘယံ ဂူပဝသမိဿတိ၊ အထ-နေသံ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ ပါရိပူရိ ဝမိဿတိတိ၊ ဝမိဿတိ-ဟူ၍။ ဥ ဘွာ၊ သိ၍။ တိက္ခဝ၊ ရဟန်းတို့။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဇေဋ္ဌဘာတိကံ၊ အစ်ကိုကြီး ဖြစ်သော။ သာရိပုတ္တတ္ထေရံ၊ သာရိပုတ္တရာ ထေရ်ကို။ ဩလောကေတ္ဝာ၊ ကြည့်၍။ ဝန္ဓထ၊ သွားလေကုန်။ ဧတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သာဓူတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ ဝတ္ဝာ၊ လျှောက်၍။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ သွား၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ကိံ၊ အဘယ်အကြောင်းရှိကုန်သနည်း။ ဧတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရားအထံ၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ အရညံ၊ တောသို့။ ပဝိသိတုကာမာ၊ ဝင်လိုကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ အာပုစ္ဆိ ံမှာ၊ ပန်ကြားပါ ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့မိန့်၏။ တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဇေဋ္ဌဘာတိကံ၊ နောင်တော်ကြီးကို။ ဩလောကေတ္ဝာ၊ ကြည့်၍။ ဝန္ဓထ၊ သွားလေကုန်။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ဧဒေ၊ ဤအရပ်သို့။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။

အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသည်။ ဧုမေ၊ ဤသူတို့ကို။ ကေ၊ ကာရဏံ၊ တခုသော အကြောင်းကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဧုမ၊ ဤအရပ်သို့။ ပဟိတာ၊စေလွှတ်ကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ တေ၊ ဤအကြောင်းသည်။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်နည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ အာဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်လတ်သော်။ တမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ ဉတ္ဝာ၊ သိ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ဝါရှင်တို့။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ သာမဏေရော၊ အလုပ်အကျွေးသာမဏေ တပည့်သည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိ၏လော။ ဧုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော။ ဝါရှင်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဧုတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ သစေ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိသည်ဖြစ်အုံ့။ ဧုမံ-သံကိစ္စ သာမဏေရံ၊ ဤသံကိစ္စ သာမဏေကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ အာဝုသော၊ ဝါရှင်။ အလံ၊ အလိုမရှိ။နော၊ ဝါတို့အား။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။နိဿာယ၊ ၍။ပလိဗောဓော၊ ကြောင့်ကြခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အရညေ၊ တောင်၌။ ဝသန္တာနံ၊ နေကုန်သော ဝါတို့အား။ သာမဏေရေန၊ သာမဏေဖြင့်။ ကိံ၊ အကျိုးမရှိပြီ။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ အာဝုသော၊ ဝါရှင်တို့။ ဧုမံ၊ ဤသံကိစ္စ သာမဏေကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ နု ပလိဗောဓော၊ ကြောင့်ကြမျာပါရ မရှိသင့်။ အပိစ ခေါပန၊ စင်စစ်မူကား။ တုမှေ၊ သင်တို့ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဧုမသ၊ ဤသာမဏေအား။ ပလိဗောဓော၊ မျာပါရသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သတ္ထာပိ၊ ဘုရားသည်လည်း။ တုမှေ၊ သင်တို့ကို။ မမ သန္တိကံ၊ ဝါ့အထံသို့။ ပဟိဏန္တော၊ စေလွှတ်လိုက်ခြင်းသည်။ တုမှေဟိ၊သင်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သာမဏေရသ၊ သာမဏေကို။ ပဟိဏနံ၊ စေလွှတ်ခြင်းကို။ ပစ္စာသိ-သန္တော၊ တောင့်တလျက်။ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်၏။ ဧုမံ၊ဤသာမဏေကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။ ဂစ္ဆထ၊ သွားလေကုန်။ ဧုတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သာဓုတိ၊ ကောင်းပြီဟု။ အဓိဝါသေတ္ဝာ၊ သာယာ၍။ သာမဏေရေ-နေဝ၊ သာမဏေနှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဧကတိံသဇနာ၊ သုံးကျိပ်တပါးသော ရဟန်းတို့သည်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ အပလောကေတ္ဝာ၊ ပန်ကြား၍။ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ။ နိက္ခမ္မ၊ ထွက်ကုန်၍။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ စရန္တာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ဝိသ ယောဇနသတ မတ္တကေ၊ ယူဇနာတရာ့နှစ်ဆယ် ထက်၌။ သဟဿကုလံ၊ အမျိုးတထောင်တို့၏ နေရာဖြစ်သော၊ ဧကံဂါမံ၊ ရွာတခုသို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။

မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ပသန္နစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။သက္ကစ္စံ၊ရိုသေစွာ။ ပရိဝိသိတ္ဝာ၊ ဆွမ်းလုပ်

ကျွေး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ ကတ္တ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿထ၊ ကြွသွားကုန်အံ့နည်း။ ဧတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေး၍။ အာဝုသော၊ ဒါယကာတို့။ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ ဖာသုကဋ္ဌာနံ၊ ချမ်းသာရာအရပ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့် ချမ်းသာရာသို့ သွားကုန်အံ့။ ဧတိဝတ္ထေ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ၊ ဝပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ အယျသု၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ဧဝမ်ဋ္ဌာနံ၊ ဤအရပ်ကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ အန္တောဝဿံ၊ ဝါတွင်းကာလပတ်လုံး။ ဝသန္တေသု၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ ပဏ္ဍသိလံ၊ ဝါးပါးသီလကို။ သမာဒါယ၊ ဆောက်တည်၍။ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဥပုသိသုံးသောအမှုကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဧတိယာစိ သု၊ ဤသို့ တောင်းပန်ကုန်၏။ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်။ အမိဝါသေသုံ၊ သည်းခံသာယာကုန်၏။ အထ၊ ထို့နောင်မှ။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ရတ္တိဋ္ဌာန ဒိဝါဋ္ဌာန စင်္ကမန ပဏ္ဏသာလာဒယော၊ ညဉ့်သန့်စရာ နေ့သန့်စရာ အရပ် စင်္ကြံ သစ်ရွက်မိုးသော စရပ်စသည်တို့ကို။ သံဝိဒဟိတ္ဝာ၊ စီရင်ခန့်ရန်၍။ အဇ္ဈဝသေ။ မယံ၊ ဝါတို့သည်။ သ္မေ၊ နက်ဖြန်။ မယံ၊ ဝါတို့သည်။ ဧတိ၊ ဤသို့ တိုင်ပင် ချိန်းချက်ကုန်လျက်။ ဥဿာဟပတ္ထာ၊ အားထုတ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဥပဋ္ဌာနံ၊ ဆည်းကပ်လုပ်ကျွေးခြင်းကို။ အကံသု၊ ပြုကုန်၏။ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်။ ဝဿူပနာယိကဒိဝသေ၊ ဝါဆိုအံ့သော နေ့၌။ ကတိကဝတ္ထုံ၊ ကတိကဝတ်ကို။ ကရိ သု၊ ပြုကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အမှေဟိ၊ ဝါတို့သည်။ ဓရမာနက ဗုဒ္ဓဿ၊သက်တော်ထင်ရှားရှိသောဘုရား၏။ သန္တိကေ၊အထံ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟိတံ၊ ယူအပ်ပြီ။ ပဋိပတ္တိသမ္ဗဒါယ၊ မြတ်သောအကျင့်၏ပြည့်စုံခြင်းကို။ အညတြ၊ထား၍။ ဗုဒ္ဓေ၊ဘုရား၌။ အာရောဓေတုံ၊နှစ်သက်စေခြင်းငှါ။ နခေါပန သက္ကာ၊မတတ်နိုင်။ အမှာကံ၊ ငါတို့အား။ အပါယဒ္ဒါရာနိ၊ အပါယ်တံခါးတို့သည်။ ဝိဝဋာနေဝ၊ ဟင်းလင်းသာလျှင် ပွင့်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျှင်။ ဘိက္ခာစာရဝေလံ၊ ဆွမ်းခံသွားသော အခါကိုလည်းကောင်း။ ဿာယံ၊ ညအခါ၌။ ထေရုပဋ္ဌာန ဝေလဉ္စ၊ မထေရ်အားဆည်းကပ်သော အခါကိုလည်းကောင်း။ အညတြ၊ ထား၍။ သေသကာလေ၊ ကြွင်းသော အခါ၌။ ဗုဒ္ဓေ၊ နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ကေဋ္ဌာနေ၊ တခုခုသာအရပ်၌။ နတာဝိဿာမ၊ မဖြစ်ကုန်အံ့။ယဿ၊အကြင်သူ၏။ အဝါသုကံ၊ မချမ်းသာခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ တေန၊ထိုရဟန်းသည်။ ဆဏ္ဍိယာ၊ ကျောက်စည် ခေါင်းလောင်းကို။ ပဟဋ္ဌာယ၊ ထိုးခတ်သည် ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ သွား၍။ ဘေသဇ္ဇံ၊ဆေးကို။ ကရိဿာမ၊ ကုတုန်အံ့။ ဧတေ၊ ဤအခါမှ။ အညတ္ထိ ရတ္တိဘာဂေ ဝါ၊ တပါး သော ညဉ့်အတွင်း

လည်းကောင်း။ ဒိဝသဘာဂေဝါ၊ တပါးသောနေ့အဖို့၌လည်းကောင်း။ အဝ-
မတ္တာ၊မမေ့မလျော့ဘဲ။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ အနုယုဉ္ဇိသာမ၊ စီးပြန်းကုန်အုံ့။
ဧတိ၊ ဤသို့ ကတိကဝတ် ပြုကုန်၏။

ဝေါ၊ ဤသို့။ ကတိကံ၊ ကတိကဝတ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ တေသု၊ ထိုရဟန်းတို့
သည်။ ဝိဟာရန္တေသု၊ နေကုန်သည်ရှိသော်။ ဧကော ဒုဋ္ဌတပုရိသော၊ လူဆင်းရဲ
တယောက်သည်။ မိတရံ၊ သမီးကို။ ဥပနိဿာယ၊မှီ၍။ ဇီဝန္တော၊ အသက်မွေးရ
သည်ရှိသော်။ တတ္ထ ဌာနေ၊ ထိုအရပ်၌။ ဒုဿ္ဂေ၊ ဝတ်မွတ်ခြင်းသည်။ ဥဋ္ဌေ၊
ဖြစ်သည်ရှိသော်။ အပရံ မိတရံ၊ အခြားသွီးတယောက်ကို။ ဥပနိဿာယ၊ မှီ၍။
ဇိဝိတုကာမော၊အသက်မွေးလိုလျှင်။မဋ္ဌံ၊ ခရီးကို။ပဋ္ဌိပဇ္ဇိ၊ သွား၏။ ထေရာပိ၊မထေရ
တို့သည်လည်း။ ဂါမေ၊ ရွာ၌။ ပိဏ္ဍာယ၊ ဆွမ်းအလို့ငှါ။ စရိတ္တာ၊ သွား၍။
ဝဿဝုဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ အာဂန္တွာ၊ ပြန်လာကုန်သည်ရှိသော်။ အန္တရာ-
မဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ကေသဝ နဒိယာ၊ မြစ်တခု၌။ နှတ္တာ၊ ရေချိုး၍။ ဝါလုက
ပုလိနေ၊ သဲစု၌။ နိသိဒိတ္တာ၊ ထိုင်၍။ ဘတ္တကိစ္စံ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို။ ကရိ ံသု၊
ပြုကုန်၏။ တတ္ထ ံ ခဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သောပုရိသော၊ ထို ယောကျ်ားလူဆင်းရဲ
သည်။ တံ ဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဝတ္တာ၊ ရောက်၍။ကေမန္ဒီ၊တင့်အပ်သောအရပ်၌။
အဌာသိ၊ နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုယောကျ်ား လူဆင်းရဲကို။ ထေရာ၊
မထေရ်တို့သည်။ ကတ်၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂစ္ဆသိ၊ သွားအုံ့နည်း။ ဧတိပုစ္ဆိ ံသု၊
ဤသို့မေးကုန်၏။ သော၊ထိုလူဆင်းရဲသည်။ တမတ္ထံ၊ထိုအကြောင်းကို။အာရော-
စေသိ၊ ကြား၏။ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်။ တတ္ထ ံ၊ ထိုလူဆင်းရဲ၌။ ကာရုညံ၊
သနားခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတ္တာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာ။အတိဝိယ၊ အလွန်
လျှင်။ ဆာတော၊ ဆာလောင် မွတ်သိပ်ခြင်းသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သလော။ ဂစ္ဆ၊
သွားချေ။ ပဏ္ဏံ၊ ဖက်ရွက်ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ယူခဲ့လော့။ ဧကမေကံ၊ တပါး
တဆုပ်စီ၊ တေ၊သင်အား။ ဘတ္တပိဏ္ဍံ၊ ထမင်းခဲကို။ ဒဿာမ၊ ပေးကုန်အုံ့။ဧတိ-
ဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆိုခြင်းကြောင့်။ တေန၊ ထိုလူဆင်းရဲသည်။ ပဏ္ဏေ၊ ဖက်ရွက်တို့ကို။
အာဟရေ၊ ဆောင်ယူခဲ့သည်ရှိသော်။ အတ္တနာ အတ္တနာ၊ မိမိ မိမိသည်။ ဘုဉ္ဇန-
နိယာမေနေဝ စားသောနည်းဖြင့်လျှင်။သူပဏ္ဍုနေဟိ၊ ဟင်းလက်သုပ်စမဲ တို့ဖြင့်။
သန္ဓဟိတ္တာ၊ စိုစေ၍။ ဧကေဧကံ ပိဏ္ဍံ၊ တဆုပ်တဆုပ်သော ထမင်းခဲကို။ အဒံသု၊
ပေးကုန်၏။ ဘောဇနကာလေ၊ စားသောကာလ၌။ အာဂတာသေ၊ ရောက်လာ
သောသူအား။ ဘတ္တံ၊ ထမင်းကို။ ဒဒမာနေန၊ ပေးလိုသော၊ ဘိက္ခုနာ၊ရဟန်း
သည်။ အဝ္ဝတ္ထံ၊ ဆွမ်းဦးကို။ အဒတ္တာ၊ မ,ပေးမူ၍။အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဘုဉ္ဇန-
နိယာမေနေဝ၊ စားသောနည်းဖြင့်လျှင်။ ဧသောကံဝါ၊ အနည်းငယ်ကိုရင်း။ ဗဟုံ-

ဝါ၊ အမျှားကိုရင်း။ ယံဒါတဗ္ဗံ၊ အကြင်သို့ပေးအပ်၏။ တေဒေဝ၊ ထိုသို့ပေးခြင်းသည်လျှင်။ ဝတ္ထုံကိရ၊ ဝတ်ဖြစ်သတတ်။တသ္မာ၊ထို့ကြောင့်။ တေပိ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း။ တထာ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသောအတိုင်း။ အဒံသု၊ ပေးကုန်၏။သော၊ ထိုလူဆင်းရဲသည်။ကတတဘတ္တကိစ္စော၊ ထမင်းစားကိစ္စ ပြီးပြီးသော်။ထေရေ၊မထေရ်တို့ကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍။ ပုန္တိ၊ မေး၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ အယျာ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ နိမန္တိတာကိ၊ ဘိတ်မန်အပ်ကုန်သလော။ ဇုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ဥပါသက၊ ဒါယကာ။နိမန္တနံ၊ ဘိတ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ မနုဿာ၊လူတို့သည်။ ဒေဝသိက၊ ဒနေတိုင်း။ ဝေရုပမေ၀၊ ဤသို့သဘောရှိသည်သာလျှင်။ အာဟာရံ၊ ဆွမ်းကို။ ဒေန္တိ၊ လှူကုန်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။သော၊ထိုလူဆင်းရဲသည်။စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။မယံ၊ ဝါတို့သည်။နိစ္စကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဥဋ္ဌာယ၊ ထကြွလုံ့လပြုသဖြင့်။ သမုဋ္ဌာယ၊ လွန်စွာအားထုတ်သဖြင့်။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကရောန္တာပိ၊ ပြုကုန်သော်လည်း။ ဝေရုပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အာဟာရံပိ၊ ထမင်းအစာကိုလည်း။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှါ။ နသက္ကောမ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ မေ၊ ဝါ့အား။ အညတ္တ၊ တပါးသောအရပ်သို့။ ဂတေန၊ သွားသဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ ဇုမေသံ၊ ဤရဟန်းတို့၏။ သန္တိကေယေ၀၊ အထံ၌သာလျှင်။ ဇီဝိဿာမ၊ အသက်မွေးအံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ အထ၊ထိုအခါ၌။ နေ၊ထိုရဟန်းတို့ကို။ အာဟ၊ လျှောက်၏။ အဟံ၊ တပည့်တော်သည်။ ဝတ္ထု-ပဋိဝတ္ထုံ၊ ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ အယျာနံ၊ အရှင်ဘုရား တို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝသိတုံ၊နေခြင်းငှါ။ ဇုဆ္ဆာမိ၊အလိုရှိ၏။ ဇုတိ၊ဤသို့လျှောက်လတ်သော်။ ဥပါသက၊ ဒါယကာ။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဇုတိ၊ဤသို့ မိန့်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူဆင်းရဲသည်။ တေဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊တကွ။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်သို့။ ဂန္တ္မာ၊ရောက်၍။သာဓုကံ၊ကောင်းစွာ။ ဝတ္ထုပဋိဝတ္ထုံ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်။ ဘိက္ခူ၊ရဟန်းတို့ကို။ အဘိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ အာရာမေတ္မာ၊ နှစ်သက်စေ၍။ ဒ္ဝေမာသစ္စယေန၊ နှစ်သလွန်သဖြင့်။ ဓိတရံ၊ သွီးကို။ ဒဠ္ဌကာမော၊ ကြည့်ရှုလိုသည်။ ဟုတ္မာ၊ဖြစ်၍။ အယ္ယ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ သစေ အာပုစ္ဆိ သေ၊မိ၊ အကယ်၍ ပန်ကြားသည်ဖြစ်အံ့။ မံ၊ဝါ့ကို။ နဝိဿဇ္ဇိဿန္တိ၊ ခွင့်မလွှတ်ကုန်လတ္တံ့။ အနာပုစ္ဆာ၊ မပန်ကြားဘဲ။ ဂမိဿာမိတိ၊ သွားအံ့ဟု။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ အနာစိက္ခိတ္မာ၀၊ ခွင့်မတောင်းဘဲသာလျှင်။ နိက္ခမိ၊ ထွက်လေ၏။ တ္တေကမေ၀၊ ဤမျှသည်သာလျှင်။ အဿ ထိုလူဆင်းရဲအား။ သြဠာရိကံ၊ ရှုန့်ရင်းသော။ ခလိတံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းသည်။အဟောသိကိရ၊ ဖြစ်သတတ်။ ယံ၊ အကြင်ပန်ကြားခြင်းအမှုကို။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့အား။ အနာရောစေတ္မာ၊ မပန်ကြားမူ၍။ ပက္ကာမိ၊ ဗဲသွား၏။

တဿပန၊ ထိုလူဆင်းရဲယောကျ်ား၏ကား။ ဂမနမဂ္ဂေ၊ သွားရာ လမ်းခရီး၌။ ကော အဋ္ဌိ၊ တောအုပ်တခုသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတ္ထ၊ ထိုတောအုပ်၌။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဇုမံအဋ္ဌိ ံ၊ ဤတောအုပ်သို့။ ပဝိသတိ၊ ဝင်၏။ တံ၊ ထိုလူကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ တဿ၊ ထိုလူသေ၏။ မံသ လောဟိတေန၊ အသား အသွေး ဖြင့်။ တုယ်ံ၊ အရှင်နတ်မင်းအား။ ဗလိကမ္မံ၊ ဗလိနတ်စာကို။ ကရိဿာမ၊ ဆက်ပါ ကုန်အံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဒေဝတာယ၊ နတ်အား။ အာယာစနံ၊ တောင်းပန်ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ ဝသန္တာနံ၊ နေကုန်သော၊ ပဌမတာနံ စောရာနံ၊ ငါးရာကုန်သော ခိုးသူတို့အား။ သတ္တမော ဒိဝသော၊ ခုနစ်ရက်မြောက်သော နေ့သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ကြောင့်။ သတ္တမေ ဒိဝသေ၊ ခုနစ်ရက် မြောက်သော နေ့၌။ စောရဇေ္ဌကော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ ရက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။ အာရုယ္ဟ၊ တက်၍။ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်လတ်သော်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ တံ၊ ထိုလူဆင်းရဲကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စောရာနံ၊ ခိုးသူတို့အား။ သညံ၊ အမှတ်ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ တေ၊ ထို ခိုးသူတို့သည်။ တဿ၊ ထို လူဆင်းရဲ၏။ အဋ္ဌိ မဏ္ဍံ၊ တောအုပ် အလယ်သို့။ ပဝိဋ္ဌဘာဝံ၊ ဝင်လာသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဉတ္တာ၊ သိ၍။ ပရိက္ခိပိတ္တာ၊ ဝန်းရံ၍။ တံ၊ ထိုလူဆင်းရဲကို။ ဂဏှိတ္တာ၊ ဘမ်းဆီး၍။ ဂါဠ္ဟဗန္ဓနံ၊ မြဲစွာနှောင်ဖွဲ့ခြင်းကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ အရဏိ သဟိတေန၊ ပွတ်ခုံနှင့်တကွ။ အဂ္ဂိံ၊ မီးကို။ နိဗ္ဗတ္တေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဒါရူနိ၊ ထင်းတို့ကို။ သံကဍိတွာ၊ ရုံးစု၍။ မဟန္တံ အဂ္ဂိခန္ဓံ၊ မီးပုံကြီးကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ သူလာနိ၊ တံကျင်တို့ကို။ တတ္ထ ံ သု၊ ရွေ့ကြကုန်၏။ သော၊ လူဆင်းရဲ သည်။ တေသံ၊ ထိုခိုးသူတို့၏။ တံကိရိယံ၊ ထို သတ်အံ့သော အခြင်းအရာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ သာမိ၊ အရှင်တို့။ ဇုသ္မိ ံ ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ သူကရာ၊ ဝက်တို့ သည်။ နေဝဒိဿန္တိ၊ မထင်မမြင်ကုန်။ မိဂါဒယော၊ သမင် စသော သတ္တဝါတို့ ကို။ နဒိဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်။ ကိ ံ ကာရဏာ၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်။ ဇုမံ၊ ဤမူအရာကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်ဘိသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တံ၊ သင့်ကို၊ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ တဝ၊ သင်၏။ မံသ လောဟိတေန၊ အသား, အသွေးဖြင့်။ ဒေဝတာယ၊ နတ်မင်းအား။ ဗလိ ကမ္မံ၊ ဗလိနတ်စာကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုလူဆင်းရဲယောကျ်ားသည်။ မရဏ ဘယ-တဇ္ဇိတော၊ သေရအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်။ ဘိက္ခူနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ တံ-ဥပကာရံ၊ ထိုကျေးဇူးကို။ အစိန္တေတွာ၊ မကြံမူ၍။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ ဇီဝိတမေဝ၊ အသက်ကိုသာလျှင်။ ရက္ခမာနော၊ စောင့်လျက်။ ဧဝံ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်တို့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝိဿာသာဒေါ၊ စားကြွင်းစားတည်း။ ဥစ္ဆိဋ္ဌဘတ္တံ၊ စားကြွင်းထမင်းကို။ ဘုဉ္ဇိတွာ၊ စား၍၊ ဝမ်ိ-တော၊ ကြီးရင့်သော။ ဝိဿာသာဒေါနာမ၊ စားကြွင်းစားသောသူမည်၏။ ကာဠ-

ကဏ္ဍိကော၊ လူယုတ်မာတည်း။ အယျာပန၊ အရှင်ကောင်းတို့သည်ကား။ ယတော၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်။ တတော၊ ထိုလူ၏သောင်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ ပဗ္ဗဇိတာဝိ၊ ရဟန်းပြုကုန်သော်လည်း။ ခတ္တိယာဝ၊ ခတ္တိယသာလျှင် ဖြစ်ကုန်၏။ အသုကဿိ ဌာနေ၊ ဤမည်သောအရပ်၌။ကေတိ သ ဘိက္ခု။ သုံးကျိပ် တယောက်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ မာရေတွာ၊သတ်၍။ပဿိကမ္မံ၊ ပလိနတ်စာပေးခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ဒေဝတာ၊နတ်သည်။ တုဿိဿတိ၊ နှစ်သက်လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ကြား၍။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ ဘဒ္ဒကံ ဝေ၊ ကောင်းသောစကားကို သာလျှင်။ ဝဒေယိ၊ ဆို၏။ ဇုမိနာ ကာဠကဏ္ဍိနာ၊ ဤလူယုတ်မာဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ခတ္တိယော၊ ခတ္တိယဖြစ်သော ရဟန်းတို့ကို။ မာရေတွာ၊ သတ်၍။ ပလိကမ္မံ၊ ပလိ နတ်စာကို။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဇုတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ ဟေ၊ လာလတ္တည်း၊ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဝသနဋ္ဌာနံ၊ နေရာအရပ်ကို။ ဒယော်ဟိ၊ ညွှန်ပြလော့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တမေဝ၊ ထိုလူဆင်းရဲ စားကြွင်းစားကိုပင်လျှင်၊ မဝွဒေသကံ၊ ခရီးညွှန်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဝတ္တွာ၊ ရောက်၍။ ဝိဟာရမဇ္ဈေ၊ ကျောင်းလယ်၌။ ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့ကို။ အဒိဿွာ၊မ မြင်၍။ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ နံ၊ ထိုစားကြွင်းစားကို။ ပုစ္ဆိ သု၊မေးကုန်၏။ သော၊ ထိုလူဆင်းရဲသည်။ ဒ္ဒေမာသေ၊ နှစ်လတို့ပတ်လုံး။ ဝသိတတ္တာ၊ နေဘူးသောကြောင့်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ကတိကဝတ္တံ၊ ကတိကဝတ်ကို။ ဇာနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍။ ဝေဒါဟာ၊ ဤသို့ဆို၏။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ ဒိဝါဌာန ရတ္တိဌာနေသု၊ နေ့သန့်စရာအရပ်, ညဉ့်သန့်စရာ အရပ်တို့၌။ နိသိန္နာ၊ နေကုန်၏။ ဘေတံ ဃဏ္ဍိ၊ ဤခေါင်းလောင်းကို။ ပဟရထ၊ ထိုးကုန်လော့။ ဃဏ္ဍိ သဒ္ဒေန၊ ခေါင်းလောင်းသံဖြင့်။ သန္ဓိပတိသန္တိ၊ စည်းဝေးကုန် လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ စောရဇေ္ဌကော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ ဃဏ္ဍိ၊ ကျောက်စည်ကို။ ပဟရိ၊ခတ်၏။

ဘိက္ခု။ ရဟန်းတို့သည်။ ဃဏ္ဍိသဒ္ဒံ၊ ကျောက်စည်သံကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ အကာလေ၊ အခါမဟုတ်သည်၌။ ဃဏ္ဍိ၊ ကျောက်စည်ကို။ ပဟဒ္ဒာ၊ ခတ်ကုန်၏။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သော သူ၏။ အဓါသုကံ၊ မချမ်းသာခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့အောက်မေ့လျက်။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ ဝိဟာရမဇ္ဈေ၊ ကျောင်းလယ်၌။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ပညွှောသု၊ ခင်းထားအပ်ကုန်သော။ ပါသာဏ ဖလကေသု၊ ကျောက်ဖျာတို့၌။ နိသိဒိ သု၊

နေကုန်၏။ သံဃဿ ထေရော၊ သဃဿ ထေရိသည်။ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို၊ ဩလောကေတွာ၊ ကြည့်၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ ကေန၊ အဘယ်သူသည်။ အယံဃဏ္ဍီ၊ ဤခေါင်းလောင်းကို။ ပဟရာ၊ ခတ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ စောရဇေဋ္ဌကော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မယာ၊ အကျွန်ုပ်ခတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့် ခတ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်။ အဋ္ဌ၀ိ ဒေ၀တာယ၊ တောခိုးနတ်အား။ အာယာစိတံ၊ တောင်းပန် ခဲ့ယခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿာ၊ ထိုနတ်အား။ ဗလိကမ္မ ကရဏတ္ထာယ။ ဗလိနတ်စာ ပြုခြင်း အကျိုးငှါ။ ဧကံ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းတပါးကို။ ဂဟေတွာ၊ ခေါ်၍။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ မဟာထေရော၊ မထေရ်ကြီးသည်။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ အာ၀ုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သာ၀တိ-ကာနံ၊ ညီနောင်တို့တွင်။ ဥပ္ပန္နကိစ္စံ နာမ၊ ဖြစ်သောကိစ္စမည်သည်ကို။ ဇေဋ္ဌ သာ၀တိ-ကေန၊ အစ်ကိုအကြီးသည်။ နိဋ္ဌရိတဗ္ဗံ၊ ထုတ်ဆောင်အပ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ ဇီ၀ိတံ၊ အသက်ကို။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ပရိစ္စဇိတ္တာ၊ စွန့်၍။ ဣမေဟိ၊ ဤခိုးသူ ဒါယကာတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂမိဿာမိ၊ လိုက်လေအံ့။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့အား။ အန္တ ရာယော၊ အန္တ ရာယ်သည်။ မာ-ဟောတု၊ မဖြစ်စေသတည်း။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့။ သမဏမဲ့ ရဟန်းတံ ရားကို။ ကရောထ၊ ပြုရစ်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့မှာထား၏။ အနုထေရော၊ မထေရ်ငယ်သည်။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဇေဋ္ဌ သာ၀တုကိစ္စံ နာမ၊ အစ်ကို၏ ကိစ္စမည်သည်။ ကနိဋ္ဌ ဿ၊ ညီငယ်၏။ ဘာရော၊ ဝန်တည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဂမိဿာမိ၊ လိုက်ပါအံ့။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဣမိနာ ဥ၀ါယေန၊ ဤသို့သော နည်းဖြင့်၊ အဟမေ၀ အဟမေ၀၊ ငါသည် ငါသည် သာ သျှင်။ ဂမိဿာမိ၊ လိုက်ပါအံ့။ ဣတိ၀တ္တွာ၊ ဤသို့ဆို၍။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ တိ ံ သ ဇနာပိ၊ သုံးကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ဥဋ္ဌဟိ ံသု၊ ထကုန်၏။ ဧ၀ံ သန္တေ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ကေသ ဝ ဟာ ဟုယာ၊ တယောက်သောအမိ၏။ နေ၀ ပုတ္တာ၊ သားမဟုတ်ကုန်။ ကေ ဝ ပိတုနော၊ တယောက်သော အဘ၏။ နပုတ္တာ၊ သား မဟုတ်ကုန်။ ဝိတရာ ဂါ၊ ရာဂကင်းကုန်သည်။ နာ ပိ ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။ အထ ဝ ပန၊ ထိုထို ဖြစ်လျက်လည်း။ အ ဝ ဿ ဿာနံ၊ ကြင်းသောသူတို့၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ဇီ ဝ ိတံ၊ အသက်ကို။ ပ ရိ စ္စ ဇိ ံ သု၊ စွန့်ကုန်၏။ ဧ ကော သု၊ ဤရဟန်းတို့တွင်။ ဧ ကော ပိ၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်မျှလည်း။ တွံ၊ သင်သည်။ ယာ ဟိ၊ လိုက်လေလော့။ တွံ၊ သင်သည်။ ယာ ဟိ၊ သွားလေလော့။

ဧကတိ၊ ဤသို့။ ဝတ္ထုံ၊ ဆိုခြင်းငှါ။ သမဏော နာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူ မည်သည်။ နာဟောသိ၊ မဖြစ်။

သံကိစ္စသာမဏေရော၊ သံကိစ္စသာမဏေသည်။ တေသံ၊ ထိုခိုးသူတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ဘန္တေ၊ ဘုရားတို့။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ တိဋ္ဌထ၊ နေမြဲသာ နေပါကုန်လော့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ တုမှာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့အား။ ဒီဝိတံ၊ အသက်ကို။ ပရိစ္စဇိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ ဂမိဿာမိ၊ လိုက်ပါအံ့။ ဧကတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာမဏေ။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ကေ တေ၊ တပေါင်း တရက်တည်း။ မာရိယမာနာပိ၊ သေကုန်သော်လည်း။ ကေ ကံ၊ တယောက်အထိုးတည်း။ တံ၊ သင့်ကို။ နဝိဿဇ္ဇိဿာမ၊ မလွှတ်လိုက်ကုန်အံ့။ ဧကတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ကာ ရဏာ၊ အကြောင်းကား။ ကိံ၊ အဘယ်နည်း။ ဧကတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်သာမဏေ။ တွံ၊ သင်သည်။ ဓမ္မသေနာပတိ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ၊ တရားစစ်သူကြီး သာရိပုတ္တရာ ထေရ်၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေတည်း။ တံ၊ သင့်ကို။ သစေ ဝိဿဇ္ဇိဿာမ၊ အကယ်၍ လွှတ်လိုက်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ မေ၊ ငါ၏။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ စောရာနံ၊ ခိုးသူတို့အား။ နိယျာဒိ သု၊ ဆောက်နှင်းပေးအပ်ကုန်၏။ ဧကတိ၊ ဤသို့။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ နော၊ ငါတို့အား။ ဂရဟိဿတိ၊ ကဲ့ရဲ့လတ္တံ့။ တံ နိန္ဒံ၊ ထိုကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၊ နိဿရိတုံ၊ ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ။ နာသက္ခိဿာမ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ တံ၊ သင့်ကို။ နဝိဿဇ္ဇိဿာမ၊ ငါတို့မလွှတ်ဝံ့ကုန်။ ဧကတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘုရားသမ္ဗုဒ္ဓသည်။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။ မမ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ အကျွန်ုပ်ဥပဇ္ဈာယ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံ သို့။ ပဟိဏန္တော ပိ၊ စေလွှတ်သော်လည်း။ မမ ဥပဇ္ဈာယော၊ အကျွန်ုပ် ဥပဇ္ဈာယ်သည်။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ တုမှေဟိ၊ အရှင်ဘုရားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ပဟိဏန္တော ပိ၊ စေလွှတ်ခြင်း သည်လည်း။ ဧဒဓမေဝ ကာရဏံ၊ ဤ အကြောင်း ကိုလျှင်။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ ပဟိဏိ၊ စေလွှတ်တော်မူ၏။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရား တို့သည်။ တိဋ္ဌထ၊ နေတော်မူကုန်လော့။ အဟမေဝ၊ အကျွန်ုပ်သာလျှင်။ ဂမိဿာမိ၊ လိုက်သွားအံ့။ ဧကတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ သော၊ ထိုသံကိစ္စသာမဏေသည်။ တိ သ ဘိက္ခူ၊ သုံးကျိပ်သော ရဟန်းတို့ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒေါသော၊ ပြစ်မှားခြင်းသည်။ သစေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ခမထ၊ သည်းခံပါကုန်လော့။ ဧကတိ–ဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ ဆို၍။ နိက္ခမိ၊ ထွက်၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဘိက္ခူ နံ၊ ရဟန်းတို့အား။ မဟာသံဝေဝေါ၊ ကြီးစွာသော ထိတ်လန့်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝိနိ၊

မျက်စိတို့သည်။ အသုဘဏ္ဍာနိ၊ မျက်ရည်တို့ဖြင့် ပြည့်ကုန်၏။ ဟဒယ မံသံ၊ နလုံးခွံသားသည်။ ပဝေဓိ၊ တုန်လှုပ်၏။ မဟာထေရော၊ မထေရ်ကြီးသည်။ စောရေ၊ ခိုးသူတို့ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ အယံ ဒဟရ-ကော၊ ဤသူငယ်သည်။ တုမ္မေ၊ သင်တို့သည်။ အဋ္ဌိ၊ မီးကို။ ကရောန္တေ၊ ထည့်ကုန်သည်တို့ကို။ သူလာနိ၊ တံစူးတို့ကို။ တစ္ဆန္တေ၊ ချွန်ကုန်သည်တို့ကို။ ပဏ္ဏာနိ၊ သစ်ရွက်တို့ကို။ အတ္ထရန္တေ၊ ခင်းသည်တို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဘာယိဿတိ၊ ကြောက်လတ္တံ့။ ဧတံ၊ ဤသူငယ်ကို။ ကေမန္တေ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ ဌပေတ္မာ၊ ထား၍။ တာနိ ကိစ္စာနိ၊ ထိုကိစ္စတို့ကို။ ကရေယျာထ၊ ပြုလေကုန်လော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ ဂန္တ္မာ၊ သွား၍။ ကေမန္တေ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ ဌပေတ္မာ၊ ထား၍။ သဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ ခပ်သိမ်းသောကိစ္စတို့ကို။ ကရိ သု၊ ပြုကုန်၏။

ကိစ္စ ပရိယောသာနေ၊ ပြုတွယ်ကိစ္စ ပြီးသောအခါ၌။ စောရဇေ္ဌကော၊ ခိုးသူကြီးသည်။အသိ ၊သန်လျက်ခဲ့ကို။အဗ္ဘာဟိတ္မာ၊အိမ်မှနှုတ်၍။သာမဏေရံ၊ သာမဏေသို့။ ဥပသင်္ကမိ၊ ကပ်၏။ သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ နိသိဒ-မာနော၊ ထိုင်လျက်။ ဗျာနံ၊ ဗျာန်ကို။ သမောပဇ္ဇိတ္မာဝ၊ ဝင်စား၍သာလျှင်။နိသိဒိ၊ နေ၏။ စောရဇေ္ဌကော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ အသိ ၊ သန်လျက်ကို။ ပရိဝတ္တိတ္မာ၊ ဝင့်၍။ သာမဏေရဿ၊ သာမဏေ၏။ ခန္ဓေ၊ ပခုံးဦး။ ပါတေသိ၊ ချ၏။ အသိ၊ သန်လျက်သည်။ နမိတ္မာ၊ ညွှတ်၍။ ဓာရာယ၊ အသွားဖြင့်။ ဓာရံ၊ အသွားကို။ ပဟရိ၊ ခတ်မိ၏။ သော၊ ထိုခိုးသူကြီးသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ။ နပဟရိ ၊ မခုတ်မိပြီ။ ဧတိ၊ ဤသို့။ မညမာနော၊ အောက်မေ့လျက်။ ပုန၊ တဘန်။ တံ၊ ထိုသန်လျက်ကို။ ဥဇုံကတ္မာ၊ ဖြောင့်မတ်စွာပြု၍။ပဟရိ၊ ခုတ်၏။ အသိ၊သန်လျက်သည်။ တာလပဏ္ဏံဝိယ၊ ထန်းရွက်ကဲ့သို့။ ဝေဇ္ဇယမာနော၊ ကွေးလျက်။ ထရ-မ္ဘလံ၊ အရိုးရင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ တသ္မိ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌။ သိနေရုနာ၊ မြင့်မိုရ်တောင်ဖြင့်။ အဝတ္ထရန္တောပိ၊ ဘိသေက်လည်း။ မာရေတုံ၊ သေစေခြင်းငါ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သောသူ မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အသိနာ၊ သန်လျက်ဖြင့်။ ပဝေဝ၊ အတယ်မှာ သေနိုင်အံ့နည်း။ တံပါဠိဟာရိယံ၊ ထိုတန်းခိုးပြောင်ဟာကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ စောရဇေ္ဌကော၊ ခိုးသူကြီးသည်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဦး။ မေ၊ ဝါ၏။ အသိ၊ သန်လျက်သည်။ သိလာထမ္ဘံဝါ၊ ကျောက်သည်တိုင်ကို လည်းကောင်း။ ခဒိရခါဏုံဝါ၊ ရှားနှစ်ငုတ်ကို လည်းကောင်း။ ကဠိရံဝိယ၊ ကြာစွယ်ကြောရင်းကို ကဲ့သို့။ဆိန္နတိ၊ ပြတ်၏။ ဧဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ကေဝါရံ၊ တကြိမ်။ နမိ၊ ညွှတ်၏။ ကေဝါရံ၊ တကြိမ်။တာလပတ္တဝေဇ္ဇကောဝိယ၊ ထန်းရွက်ကွေးသကဲ့သို့။ဇာတော၊

ဖြစ်၏။ အယံ၊ ဤသန်လျှက်သည်။ အစေတနော၊ စိတ်မရှိသည်။ ဟုတ္တာပိနာမ၊ ဖြစ်လျှက်လည်း။ ဣမဿ၊ ဤသာမဏေ၏။ ဂုဏ်၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သစေတနောပိ၊ စိတ်ရှိပါလျှက်လည်း။ နဇာနာမိ၊ သာမဏေ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို မသိခဲ့တကား။ ဣတိ၊ ဤသို့ နောင်တပူပန်လျှက်။ သော၊ ထိုခိုးသူကြီးသည်။ အသိ၊ သန်လျှက်ကို။ ဘူမိယံ၊ ၌။ ခိပိတ္တာ၊ ပစ်၍။ တဿ၊ ထိုသာမဏေ၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်း၌။ ဥရေန၊ရင်ဖြင့်။ နိပ္ပဇ္ဇိတ္တာ၊ ဝပ်၍။ တဏ္ဍုလ၊ အရှင်ဘုရား၊ မယ်၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဓနဓာရဏာ၊ ဥစ္စာဟူသော အခြောင်းခြောင့်။ အဋ္ဌိ၊ တောအုပ်သို့။ ပဝိဋ္ဌာ၊ ဝင်ကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အခမ္ဘ ငါတို့ကို။ ဒုရတောဝ၊အဝေးမှလျှင်။ ဒိဿ၊ မြင်၍။သဟသ-မတ္တာပိ၊ တထောင်မျှလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ ပဝေဓန္တိ၊ တုန်လှုပ်ကုန်၏။ ဒ္ဝေ တိသော၊ နှစ်ယောက် သုံးယောက်သော သူတို့သည်။ ကထံ၊ စကားကို။ ကထေတုံ၊ အခြောင်းနှင့်လျော်စွာ ပြန်လှန်၍ ပြောဆိုခြင်း ငှါ။ နသက္ကောန္တိ၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ တဝပန၊ အရှင်ဘုရား၏ကား။ သန္တာသ-မတ္တံပိ၊ ထိတ်လန့်ခြင်းမျှ သည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဥက္ကာမုခေ၊ ဖိုဝမှ ထုတ်ခါစ ဖြစ်သော။ သုဝဏ္ဏံပိယ၊ ရွှေကဲ့သို့ဝင်း။ သုပုပ္ဖိတ ကဏိကာရံပိယ၊ ပွင့်သစ်စ ဖြစ်သော မဟာလှေကားပန်းကဲ့သို့ဝင်း။ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏။ မုခံ၊ မျက်နှာ သည်။ ဝိရောစတိ၊တင့်တယ်၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းကား။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ် နည်း။ ဣတိပုဗ္ဗန္တော၊ ဤသို့ မေးလိုသည်ဖြစ်၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ ဆို၏။

တေ၊ အရှင်ဘုရားအား။ တာသော၊ ထိတ်လန့်ခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်း သည်လည်းကောင်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဘိယျော၊ လွန်စွာ။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်။ ပသီဒတိ၊ ကြည်လင်တတ်ရှိ၏။ ဝေရူပေ၊ ဤသို့သောဝ ရှိသော။ မဟန္တယေ၊ အားကြီးသောဘေးရှိလျှက်။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်။ နပရိဒေဝေသိ၊ မငိုကြွေးသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေး၏။

သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ စျာနာ၊ စျာန်မှ။ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍။ တဿ၊ ထိုခိုးသူအား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ အာဝုသော ဂါမဏိ၊ ငါ့ရှင်ခိုးမှူးကြီး။ ခိဏာသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ အတ္တာဘာဝေါ-နာမ၊ အတ္တဘော မည်သည်ကား။ကိံ ဝိယ၊ ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား။ ယဿ၊ အကြင်သူအား။သိသေ၊ဦးခေါင်း၌။ဌပိတဘာရော၊ ထားအပ်သောဝန် သည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။တတ္ထ ၊ထိုဦးခေါင်းဝန်သည်။ ဘိဇ္ဇန္တေ ဝါ၊ ကွဲသော်လည်းကောင်း။ နဿန္တေ ဝါ၊ ပျက်စီးသော်လည်းကောင်း။ တုဿတေ ဝ၊

နှစ်သက်သည် သာလျှင်တည်း။ နာ ဘာယတိ၀ိယ၊ မကြောက် သကဲ့သို့။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ၊ တူ။ သော၊ ထိုရဟန္တာသည်။ တသ္မိं၊ ထိုအတ္တဘော ၀နိ်သည်။ ဘိဇ္ဇန္တေ ၀ါ၊ သော်၎င်း။ နသန္တေ ၀ါ၊ သော်၎င်း။ တုဿတေ ၀၊ လျှင်တည်း။ နာ ဘာယတိ၊ မကြောက်။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဝေါရောပေတုကာမော၊ ချခြင်းငါအလိုရှိ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ နာ ဘာယတိ၊ မကြောက်။ ဣတိ ၀တ္ထာ၊ ဤသို့ဆိုရ။ ဣမာ ၀ါ ထာ၊ ကို့ကို။ အဘာသိ၊ ဆိုပြီ။

ဂါမဏိ၊ ခိုးမှုးကြီး။ အနပေက္ခသ၊ ကိုယ်အသက်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသောသူ အား။ စေတသိကံ၊ စိတ်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဓိဏ-ဆံယောဇနော၊ ကုန်ပြီးသော သံယောဇဉ်ရှိသော။ ဣသိ၊ ရဟန္တာသည်။ သဗ္ဗ-ဘယံ၊ အလုံးစုံသော ကြောက်ခြင်းကို။ အတိတ္တန္တော၊ လွန်ပြီ။

ယထာ ယေန ကာရဏေန၊ ကြောင့်။ ဒိဋ္ဌ၀မ္မေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ ဓိဏာယ ဘ၀နေတ္တိယာ၊ ကုန်ပြီးသော ဘ၀တဏှာ တည်းဟူသော ကြိုးသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တထာ တေန ကာရဏေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်။ မရဏံ၊ ကို။ နိ ဘယံ၊ မကြောက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ကိံ ဝိယ၊ ဥပမာအဘယ် ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား။ ဘာရ ဝေါရောပနံ ယထာ၊ ဝန်ကိုချခြင်းငါ အလိုရှိသော သူကဲ့သို့တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဘာသိ၊ ဆိုပြီ။

သော၊ ထိုခိုးမှုးကြီးသည်။ တသ္မာ၊ ထိုသာမဏေ၏။ ကထံ၊ ကို။ သုတ္ဝာ၊ ၍။ ပဗ္ဗစောရ သတာနိ၊ တို့ကို။ ဩလောကေတ္ဝာ၊ ကြည့်၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်။ ကိံ ကရိဿထ၊ အဘယ်သို့ ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆို၏။ သာမိ၊ အရှင်။ တုမှေ ပန၊ သခင်တို့သည်ကား။ ကိံ ကရိဿထ၊ အဘယ်သို့ပြုကုန် အံ့နည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ ဘော၊ အချင်းတို့။ မမ၊ ဝါ့အား။ ဝေရှပ်၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ပါဠိဟာရိယံ၊ တန်းခိုးပြာဋိဟာကို။ တာ၀၊ ရှေးဦးစွာ။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အဂါရ၀ေ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌။ ကမ္မံ၊ ပျော်ပါး လိုသော အမှုသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ အယျသ၊ အရှင်ဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ တထေ ၀၊ ထို့အတူသာလျှင်။ ကရိဿာမ၊ ပြုကုန်အံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ တာတာ၊ အမောင်တို့။ သာဓု၊ ကောင်းပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလျက်။ တတော၊ ထို့နောင်မှ။ ပဗ္ဗဿတာပိ၊ ငါးရာလည်းဖြစ်ကုန်သော။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ သာမဏေရံ၊ သာမဏေကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိံသု၊ တောင်းပန် ကုန်၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ တေသံ၊ ထိုခိုးသူတို့၏။ အသိဝေရာဟိ ၀ေ၊

သန်လျှက်သွားတို့ဖြင့်သုံးလျှင်။ ကေသေစေဝ၊ ဆံတို့ကို လည်းကောင်း။ ဝတ္ထု-
ဒသာစ၊ ပုဆိုးမြိတ်တို့ကို လည်းကောင်း။ ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ဖြတ်၍။ တမ္မမတ္တိကာယ၊
မြေနီဖြင့်။ ရဇိတ္ဝာ၊ ဆိုး၍။ တာနိ ကာသာယာနိ၊ သိုသင်္ကန်းတို့ကို။ အဋ္ဌာဒါ-
ပေတ္ဝာ၊ ဝတ်စေ၍။ ဒသသု သီလေသု၊ ဆယ်ပါးသောသီလတို့၌။ ပတိဋ္ဌာပေတ္ဝာ၊
တည်စေ၍။ တေ၊ ထိုရဟန်းသစ်တို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်ခဲ့၍။ ဂန္ဓဋ္ဌေ၊ သွား
စဉ်။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေ ထေရေ၊ ထိုမထေရ်တို့ကို။ အဒိသ္မာ ဝ၊
ဖူးမြင်၍လျှင်။ သစေဂမိဿာမိ၊ အကယ်၍သွားချေသည်ဖြစ်အံ့။ တေ၊ ထိုရဟန်း
တို့သည်။ သမဏမဒ္ဒံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကာတုံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ နသက္ခိဿန္တိ၊ မတတ်
နိုင်ကုန်လတ္တံ့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊
ယူ၍။ နိက္ခန္တုကာလတော၊ ထွက်သွားသောအခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ အစပြု၍။ တေသု၊
ထိုရဟန်းတို့တွင်။ ကေစိ၊ တယောက်သော ရဟန်းသည်မျှလည်း။ အသ္ဌိ၊
မျက်ရည်တို့ကို။ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်တန့်စွာ ခိုင်စေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။
သာမဏေရော၊ သာမဏေသည်။ မာရိတောနုခေါ၊ သေလေသလော။ နော-
နုခေါ၊ ရှင်ပါလေအံ့လော။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ စိန္တေန္တာနံ၊ ကြံစည်ကုန်သော ရဟန်း
တို့အား။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့။ အတိမုခံ၊ ရှေးရှု၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့။
တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ နေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ ဝ၊ ဖူးမြင်၍သာလျှင်။ ဂမိဿာမိ၊
သွားအံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။ ပဏ္ဍုသတသိကဿ ပရိဝါရော၊
ရဟန်းငါးရာခြံရံလျက်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်သို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ ၍။ အတ္ထနော၊ မိမိကိုယ်ကို။
ဒဿနနု၊ မြင်သဖြင့်။ ပဋိလဒ္ဓ အဿာသေဟိ၊ ရအပ်သော နှစ်သိမ့်ခြင်း ရှိကုန်
သော။ ဇေဟိ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်။ သပ္ပုရိသ၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်သော။
သံဃိစ္ဆ၊ သံဃိစ္ဆသာမဏေ။ တေ၊ သင်အား။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို။ လဒ္ဓံ-
ကိ၊ ရပါ၏လော။ ဇုတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။
အာမ၊ အရှင်ဘုရားတို့ မေတ္တာအားဖြင့် အသက်မသေ ချမ်းသာပေ၏။ ဇုမေ၊
ဤသူတို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ မာရေတုကာမာ၊ သတ်လိုကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ၍။
မာရေတုံ၊ သတ်ခြင်းငှါ။ အသက္ကောန္တာ၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မမ ဂုဏေ၊
အကျွန်ုပ် ဂုဏ်ကျေးဇူး၌။ ပသီဒိသ္မာ၊ ကြည်ညိုမိ၍။ ဓမ္မံသုတ္ဝာ၊ တရားနာ၍။
ပဋ္ဌဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဘုမ္မေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို။
ဒိသ္မာ ဝ၊ ဖူးမြင်၍သာလျှင်။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အာဂတောရောက်
လာပါ၏။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မပျောက်။ သမဏမဒ္ဒံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောထ၊
အားထုတ်၍ ပြုကြပါကုန်လော့။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရား
အထံသို့။ ဂမိဿာမိ၊ ပြန်သွားပါအံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်ပြီးသော်။ တေဘိက္ခူ၊
ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ ဇုဘရေ၊ အသစ်ရဟန်းခိုးသူတို့ကို။ အာဒါယ၊

ခေါ်၍။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ ၍။ သံကိစ္စ၊ သံကိစ္စသာမဏေ။ တေ၊ သင်သည်။ အန္တေ၀ါသိကာ၊ တပည့်တို့ကို။ လဒ္ဓါကိ၊ ရအပ်သလော။ ဇုတိ၀ုတ္တေ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ရြောက်ရခဲ့သည်မှန်ပေ၏ ဘုရား။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ တံ ပ၀တ္တိ၊ ထို အကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ ထေရေန၊ ဆရာသာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်။ သံကိစ္စ၊ သံကိစ္စသာမဏေ။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ပဿာဟိ၊ ဖူးမြင်လေလော့။ ဇုတိ၀ုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သာ၀ကေ၊ ကောင်းပါပြီဟု။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဝန္ဒိတ္ဝာ၊ ရှိခိုး၍။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ အာဒါယ၊ ခေါ်၍။ သတ္ထု၊ သန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ သတ္ထာရာပိ၊ ဘုရားသမ္ဗညူ သည်လည်း။ သံကိစ္စ၊ သံကိစ္စသာမဏေ။ အန္တေ၀ါသိကာ၊ အန္တေ၀ါသိက တပည့်တို့ကို။ တေ၊ သင်သည်။ လဒ္ဓါကိ၊ ရခဲ့သလော။ ဇုတိ၀ုတ္တေ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ ရြောက်ဘုန်းတော်ကို အမှီပြု၍ ရခဲ့ သည် မှန်ပေ၏ ဘုရား။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ တံ ပ၀တ္တိ၊ ထို အကြောင်းကို။ အာရာ-စေသိ၊ ကြားလျှောက်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခ၀ေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေါကိရ၊ ဤသို့ဖြစ်၏ ဟူသည် မှန်သလော။ ဇုတိ၀ုတ္တေ၊ ဤသို့ အမိန့်ရှိခြင်း ကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ မှန်ပေ၏ ဘုရား။ ဇုတိ၀ုတ္တေ၊ ဤသို့ လျှောက်လတ် သော်။ ဘိက္ခ၀ေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ စောရကမ္မံ၊ ခိုးမှုကို။ ကတ္ဝာ၊ ပြု၍။ ဒုဿီ၀သ၊ သီလမရှိသောအရာ၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ ၀ဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ဇီ၀နဘော၊ အသက်ရှည်ခြင်းထက်။ ဇုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သီလေ၊ သီသင့်။ ပတိဋ္ဌာယ၊တည်၍။ကေဒိ၀သံ၀ိ၊တရက်မျှလည်း။ဇီ၀ိတံ၊အသက် ရှည်ခြင်းသည်။ သေယ္ယော၊ မြတ်၏။ ဇုတိ၀တ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတ္ဝာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုသောဘုရား သမ္ဗညူသည်။ ဇုမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၁၀။ ဒုဿီလော၊ သီလမရှိသော။ အသမာဟိတော၊ တည်ကြည်ခြင်း မရှိသော့။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ၀ဿသတံ၊ အနှစ်တရာ ပတ်လုံး။ ဇီ၀ေ၀၊ အသက်ရှည်သည်ဖြစ်ငြားအံ့။ နသေယ္ယော၊ မမြတ်။ သီလ၀န္တဿ၊ သီလ ရှိသော။ ဈာယိနော၊ နှစ်ပါးသော ဈာန်ကို ဝင်စားလေ့ရှိသောသူ၏။ ကောဟံ၊ တရက်မျှ။ ဇီ၀ိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်။ သေယ္ယော၊ မြတ်၏။

တတ္ထ၊ သိဂါထာ၌။ ဒုဿီလောတိ၊ ဒုဿီလော-ဟူသည်ကား။ နိဿီလော၊ သီသမရှိဘူတည်း။ သီလ၀န္တဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒုဿီလဿ၊ သီလမရှိ သောသူ၏။ ၀ဿသတံ၊အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ဇီ၀နံတော၊အသက်ရှည်ခြင်းထက်။ သီလ၀န္တဿ၊ သီလရှိသောသူ၏။ ဒ္ဝိဟိ ဈာနေဟိ၊ နှစ်ပါးသော ဈာန်တို့ဖြင့်။

ဗျာယိနော၊ ဗျာနှ်ရှိသောသူ၏။ ကေဒိဝသံပိ၊ တရက်မျှလည်း။ ကေမုဟုတ္တမ္ပိ၊ တမုဟုတ်မျှလည်း။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်။ သေယ္ယော၊ မြတ်၏။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏။ ဧုတိအတ္ထော၊ ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာ အဆုံး၌။ ပဠွသတာပိ၊ ငါးရာလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တေဘိက္ခူ။ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသम्भिदါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ သမ္ဘတ္တ-မဟာဇနသာပိ၊ ရောက်လာသော လူအပေါင်းအားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊ ဓမ္မဒေသနာသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

အဝရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ သံဂါမ္ဘော၊ သံဂါမ္ဘ သာမဏေသည်။ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို။လသိတ္ထာ၊ ရ၍။ ဒသဝဿော ဟုတ္ဝာ၊ ဆယ်ဝါရှိသည်ဖြစ်၍။သာမဏေရံ၊သာမဏေကို။ဂဏှိ၊ လက်ခံ၏။သောပန၊ ထိုသာမဏေသည်ကား။ တဿ ဝ၊ ထိုသံဂါမ္ဘ၏ သာလျှင်။ ဘာဂိနေယ္ယော၊ တူတည်း။ အမိမုတ္တ သာမဏေရောနာမ၊ အမိမုတ္တသာမဏေမည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုသာမဏေကို။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ပရိပုဏ္ဏ ဝဿကာလေ၊ အသက်နှစ်ဆယ် ပြည့်သောအခါ၌။ အာမန္တေတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။ တေ၊ သင့်အား။ ဥပသမ္ပဒံ၊ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့။ ဂစ္ဆ၊ သွားချေ။ ဥဘတကာနံ၊ ဆွေမျိုးတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝဿ ပရိမာဏံ၊ အသက်အရိုင်းအခြား၏ နှိုင်းရည့်ခြင်းကို။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ မေး၍။ ဟေတိ၊ လာခဲ့လော့ဟု။ ဥယျောဇေသိ၊ လွှတ်လိုက်၏။ သော၊ ထိုသာမဏေသည်။မာတာပိတူနံ၊ မိ ဘတို့၏။သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂန္တွာ၊သွားလေသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌၊ ပဋ္ဌသတေဟိ စောရေဟိ၊ ငါးရာသောခိုးသူတို့သည်။ ဗလိကမ္မတ္ထာယ၊ ဗလိနတ်စာ အကျိုးငှါ။ဟရိယမာနော၊ ဆောင်သည်ရှိသော်။ တေသံ၊ ထိုခိုးသူတို့အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတ္ဝာ၊ ဟောရ်။ ပဿန္တစိတ္တေဟိ၊ ကြည်ညြိစွာ စိတ်ရှိကုန်သော။တေဟိ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ဧုမသ္မိ-ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အတ္ထိဘာဝေါ၊ ရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ တေ၊ သင်သည်။ နု အာရောစေတဗ္ဗော၊ မကြားတိုက်။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဝိဿဇ္ဇေတ္ဝာ၊ လွှတ်လိုက်သည်ရှိသော်။ ပဋိပထေ၊ ခရီးရင်ဆိုင်။ အာဂစ္ဆန္တေ၊ လာကုန်သော။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့ကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ တမေဝ မဂ္ဂံ၊ ထိုခရီးကိုလျှင်။ ပဋိပဇ္ဇန္တာနံ၊ သွားကုန်သော။ တေသံပိ၊ ထိုသူတို့အားလည်း။ သစ္ဆံ၊ သစ္စာကို။ အနုရက္ခန္တော၊ စောင့်ရှောက်လိုသည်ဖြစ်၍။ တေသံ၊ ထိုမိဘတို့အား။ နာရောစေသိ၊ မကြား။ တေသံ၊ ထိုမိဘတို့ကို။စောရေ-ဟိ၊ ခိုးသူတို့သည်။ဝိဟေဌိယမာနာနံ၊ညှဉ်းပန်းကုန်သည်ရှိသော်။တွံပိ၊ သင်သည်

လည်း။ စောရေဟိ၊ ခိုးသူတို့နှင့်။ သဒ္ဓိ'၊ တက္ခ။ ဧကတော၊ တူသောစိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္တာမည်ရ၊ ဖြစ်လေယောင်တကား။အမှာကံ၊ တို့အား။နာရောစေသိ၊ မကြား။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ပရိဒေဝန္တာနံ၊ ငိုကြွေးကုန်သောမိဘတို့၏။ သဒ္ဒံ၊ အသံကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ တေန၊ ထိုသာမဏေသည်။ တေသံ မာတာ ပိတူနံ၊ ထိုမိဘတို့အား လည်း။အနာရောစိတဘာဝံ၊ မကြားသည်၏အဖြစ်ကို။ ဥ တ္တာ၊သိ၍။ပဿန္တစိတ္တာ၊ ကြည်ညိုသောစိတ် ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပဒ္ဓဇ်ံ၊ရဟန်းအဖြစ်ကို။ယာစိ'သု၊ တောင်းပန် ကုန်၏။ သော၊ ထိုအဓိမုတ္တ သာမဏေသည်လည်း။ သံကိစ္စ သာမဏေရော-ဝိယ၊ သံကိစ္စ သာမဏေကဲ့သို့။ တေသဒ္ဓေ၊ ထိုအလုံးစုံသော ခိုးသူတို့ကို။ ပဒ္ဒာ-ဧတ္တာ၊ ရဟန်းပြုစေ၍။ ဥပဇ္ဈာယဿ၊ ဥပဇ္ဈာယ်၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ အာနေတ္တာ၊ ဆောင်၍။ တေန၊ ထို ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာသည်။ သတ္ထု၊ သန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ပေသိတော၊ စေလွှတ်ခြင်းကြောင့်။ ဂန္ဓာ၊ သွား၍။ တံပဝတ္တိ'၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ ကြားပေ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝံ ကိရ၊ ဤသို့ သာမဏေဆိုတိုင်း မှန်လေသလော။ ဇုတိ ပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့မိန့်ခြင်းကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ မှန်ပေသည်ဘုရား။ ဇုတိ-ဝုတ္တေ၊ ဤသို့ လျှောက်လတ်သော်။ ပုရိမ နယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့် သာလျှင်။ အနုသန္ဓိ'၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋေတ္တာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ ဒေသေန္တော၊ တရားဟောလို ရကား။ ဇုမမေဝ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကိုလျှင်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ယောစ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊ ဒုဿီလော အသမာဟိတော။
ကောဟံ ဇီဝိတံ သေယ္ယော၊ သီလဝန္တဿ ဈာယိနော'တိ။

(ဂါထာအနက် ရှေးနှင့် တူ၏။)

ဇုဒဒ္ဓိ အဓိမုတ္တ သာမဏေရ ဝတ္ထု၊ သည်လည်း။ ဝုတ္တနယမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီး သော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။

နဝမံ၊ သော။ သံကိစ္စ သာမဏေရဝတ္ထု၊ သည်။
ဇုတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၄-သဟဿဝဂ္ဂ၊ ၁၀-ခ၊ ဣကုကောဏ္ဍညတ္ထေရ ဝတ္ထု၊

အနုသန္ဓေ... သံကိစ္စ သာမဏေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ ခ၊ ဣကုကောဏ္ဍညတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ယောစ ဝဿသတံ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ယောစ ဝဿသတန္တိ ဇုမံ ဓမ္မဒေသနံ၊သတံ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ခါဏုကောဏ္ဍညတ္ထေရံ၊ ခါဏုကောဏ္ဍည ထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သော ထေရော၊ ထိုခါဏုကောဏ္ဍည ထေရ်သည်။ သတ္ထုသန္တိကေ၊ ဘုရား အထံ၌။ ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ အရညေ၊ တောင်၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပတ္တွာ၊ ရောက်၍။ သတ္ထု၊ ဘုရားအား။အာရောစေသောမိတိ၊ ကြားအံ့ဟု၍။ တတော၊ ထိုအရပ်မှ။ အာဂန္တွန္တော၊ လာခဲ့သည်ရှိသော်။ အန္တရာမဂ္ဂေ၊ ခရီးအကြား၌။ ကိလန္တော၊ ပင်ပန်းသည် ဖြစ်၍။ မဂ္ဂါ၊ ခရီးမှ။ သြက္ကမ္မ၊ ဖဲ၍။ ကေသိဿ ဝိဋ္ဌပါသာဏေ၊ တခုသော ကျောက်ဖျာအပြင်၌။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ ဗျာနံ၊ ဗျာန်ကို။သမာပဇ္ဇိ-ကိရ၊ ဝင်စားသတတ်။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေ ဂါမံ၊ ရွာတခုကို။ ဝိလုမ္ပိတွာ၊ လုယက် ဖျက်ဆီး၍။ ပဠ္ဆသတာ စောရာ၊ ငါးရာသော ခိုးသူတို့သည်။အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဗသာနုရူပေန၊ အားနှင့်လျော်စွာ။ ဘဏ္ဍိကံ၊ အထုပ်ကို။ ဗန္ဓိတွာ၊ ဖွဲ့၍။ သီသေန၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။ အာဒါယ၊ဆောင်၍။ ဂစ္ဆန္တာ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ဒူရံ၊ အဝေးသို့။ ဂန္ဒွာ၊ရောက်၍။ ကိလန္တရူပါ၊ပင်ပန်းသော သတောရှိကုန်သည် ဖြစ်၍။ ဒူရံ၊ ဝေးသောအရပ်သို့။ အာဂတာ၊ လာကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဇုမသ္မိံ ဝိဋ္ဌပါသာဏေ၊ ဤကျောက်ဖျာအပြင်၌။ ဝိဿမိဿာမ၊ အပင်အပန်း ဖြေကုန်အံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ မဂ္ဂါ၊ ခရီးမှ။ သြက္ကမ္မ၊ ဖဲ၍။ ဝိဋ္ဌပါသာဏသ၊ ကျောက်ဖျာ၏။ သန္တိကံ၊ အနီးအပါးသို့။ ဂန္ဒွာ၊ သွား၍။ ထေရံ၊မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာဝိ၊ မြင်၍လည်း။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ခါဏုကော၊ သစ်ငုတ်တည်း။ ဇုတိသည်နော၊ ဤသို့ အမှတ်ရှိကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဧကော စောရော၊ ခိုးသူ တယောက်သည်။ ထေရဿ၊ မထေရ်၏။ သီသေ၊ ဦးခေါင်း၌။ ဘဏ္ဍိကံ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို။ ဌပေသိ၊ထား၏။အပရော ဝိ၊ ခိုးသူတယောက် သည်လည်း။ တံ၊ ထိုမထေရ်ဦးခေါင်းကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ဘဏ္ဍိကံ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို။ ဌပေသိ၊ ထား၏။ ဧဝံ၊ ဤအတူ။ ပဠ္ဆသတာပိ စောရာ၊ ငါးရာသော ခိုးသူတို့ သည်လည်း။ ပဠ္ဆဟိ ဘဏ္ဍိကေ သတေဟိ၊ ငါးရာသော ဥစ္စာထုပ်တို့ဖြင့်။ ထေရံ၊ မဒေ့ထရ်ကို။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ ခြံရံ၍ ဘိလျက်။ သယံပိ၊ မိမိတို့သည်လည်း။နိသိန္နာ၊ ထိုင်ကုန်လျက်။ နိဒ္ဒါယိတွာ၊ အိပ်၍။ အရဏ္ဍဂ္ဂမနကာလေ၊ အရုဏ်တက်သော အခါ၌။ ဝုဋ္ဌိတွာ၊ နိုး၍။ အတ္တနော အတ္တနော၊ မိမိ မိမိ၏။ ဘဏ္ဍိကံ၊ ဥစ္စာထုပ်ကို။ ဂဏှန္တာ၊ ယူကုန်သည်ရှိသော်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အမနုဿောတိ သညာယ၊ ဘိလူးဟူသောအမှတ်ဖြင့်။ ပလာယိတုံ၊ ပြေးခြင်းငှါ။

အာရတိ ံသု၊ အားထုတ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေ၊ ထိုခိုးသူတို့ကို။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဥပါသကာ၊ ဒါယကာတို့။ မာ-ဘာယိတ္ထ၊ မခြောက်လင့်ကုန်။ အဟံ၊ ဝါသည်။ ပဒ္ဓဇိတော၊ ရဟန်းတည်း ဘိလူး မဟုတ်။ ဧတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ တေ၊ ထိုခိုးသူတို့သည်။ ထေရသ၊ မထေရ်၏။ ပါဒမူလေ၊ ခြေရင်းခံ၌။ နိပ္ပဇ္ဇိတ္ဝာ၊ ဝပ်၍။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ခမထ၊ သည်းခံပါကုန်လော့။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ခါဏုက သည်နော၊ သစ်ငုတ် အမှတ်ရှိကုန်သည်။ အဟုမှာ၊ ဖြစ်ခဲ့ကုန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ အသနားခံလျက်။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ခမာပေတ္ဝာ၊ ပူဇော်ကန်တော့၍။ စောရဇေ္ဌကေန၊ ခိုးသူကြီးသည်။ အဟံ၊ ဝါသည်။ အယျဿ၊ ရှင်ကောဏ္ဍည၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ပဒ္ဓဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့။ ဧတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ သေသာ၊ ကြွင်းသော ခိုးသူတို့သည်။ မယံပိ၊ ဝါတို့သည်လည်း။ ပဒ္ဓဇိဿာမ၊ ရဟန်းပြုကုန်အံ့။ ဧတိဝုတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍။ သဗ္ဗေပိ၊ ခပ်သိမ်းသော ခိုးသူတို့သည်လည်း။ ကေစ္စန္ဒ၊ တူသော အလိုရှိကုန်သည်။ ဟုတ္ဝာ၊ ဖြစ်၍။ ထေရံ၊ မထေရ်ကို။ ပဒ္ဓဇ္ဇုံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိ ံသု၊ တောင်းပန်ကုန်၏။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ သံဂိစ္စသာမဏေရော-ဝိယ၊ သံဂိစ္စ သာမဏေကဲ့သို့။ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအလုံးစုံသော ခိုးသူတို့ကို။ ပဒ္ဓာ-ဇေသိ၊ ရဟန်းပြုစေ၏။ တတောပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ ခါဏုကောဏ္ဍညောတိ၊ ခါဏု ကောဏ္ဍညဟူ၍။ ပညာယိ၊ ကျော်စော ထင်ရှား၏။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ တေဟိ ဘိက္ခူဟိ၊ ထိုရဟန်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိं၊ တကွ။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂန္တ္ဝာ၊ ရောက်၍။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ကောဏ္ဍည၊ ချစ်သား ကောဏ္ဍည၊ အနွေ့ဝါသိကာ၊ တပည့်တို့ကို။ တေ၊ သင်သည်။ လဒ္ဓါကိ ံ၊ ရခဲ့သလော။ ဧတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ မိန့်လတ်သော်။ တံပဝတ္တိ ံ၊ ထိုအကြောင်းကို။ အာရောစေသိ၊ လျှောက်ထား၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေံကိရ၊ ဤသို့ သာမဏေဆိုတိုင်း မှန်သလော။ ဧတိပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ ဤသို့ မေးတော်မူခြင်းကြောင့်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အာမ၊ လျှောက်တိုင်းမှန်ပေသည်ဘုရား။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်။ ဝေရှပေါ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ အညဿ၊ တပါးသူ၏။ အာနုဘာဝေါ၊ အာနုဘော်ကို။ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗော၊ မမြင်စဖူး။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ပဒ္ဓဇိတာ၊ ရဟန်းပြုကုန်သည်။ အမှာ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ လျှောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေရှပေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဒုပ္ပညကမ္မေ၊ ပညာနည်းသော သူတို့၏ အမှု၌။ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ဇီဝနတော၊ အသက်ရှည်ခြင်းထက်။ ဧဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ပညာသမ္ဘဒါယ၊ ပညာ၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။ ပဝတ္တမာနာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ကောဟံ၊ တရက်မျှလည်း။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်း

သည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဒုတိဝတ္ထု၊ ဤသို့မိန့်၍။ အနုသန္ဓေ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတွား၊စပ်၍။ ဓမ္မံဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုသောတုရားသည်။ ဒုမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၁၁။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာမရှိသော။ အသမာဟိတော၊ သမာဓိမရှိသော။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ဝဿ သတံ၊အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ဇီဝေ၊အသက်ရှင်လေငြားအုံ့။ နှ သေယျော၊ မမြတ်။ ပညဝန္တဿ၊ ပညာရှိသော။ ဈာယိနော၊ ဈာန်ဝင်စားသောသူ၏။ ကောဟံ၊ တရက်မျှသာ၊ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။

တတ္ထ၊ထိုဂါထာ၌။ ဒုပ္ပညောတိ၊ ဒုပ္ပညောဟူသည်ကား။ နိပ္ပညော၊ ပညာမရှိသူတည်း။ ပညဝန္တဿာတိ၊ ဟူသည်ကား။ သပ္ပညဿ၊ ပညာရှိသောသူအား။ သေသံ၊ကြွင်းသော စကားသည်။ ပုရိမ သဒိသမေဝ၊ ရှေးနှင့်တူသည် သာလျှင်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ပဉ္စသတာပိ၊ ငါးရာလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသम्भिဒါတို့နှင့်တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ သမ္ဘတ္တ-မဟာဇနသာပိ၊ ရောက်လာသော လူအပေါင်း အားလည်း။ သာတ္ထိကာ၊ အကျိုးရှိသော။ ဓမ္မဒေသနာ၊သည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။

ဒသမံ၊ ဆယ်ခုမြောက်သော။ ခါဏုကောဏ္ဍညတ္ထေရ ဝတ္ထု၊ သည်။
ဒုတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

ဂ-သဟဿဝဂ္ဂ၊ ၁၁-သပ္ပဒါသတ္ထေရ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ...ခါဏုကောဏ္ဍည ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ သပ္ပဒါသတ္ထေရ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ယောစ ဝဿသတံ-စသည်ကို မိန့်သတည်း။

ယောစ ဝဿသတံ ဇီဝေတိဒုမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဇီဝေ-စသည်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ သပ္ပဒါသတ္ထေရံ၊ သပ္ပဒါသထေရ်ကို။ အာရဗ္ဘ၊ အခြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဧကော ကုလ-ပုတ္တော၊ အမျိုးသားတယောက်သည်။ သတ္ထု၊ ဘုရား၏။ ဓမ္မဒေသနံ၊ တရားတော်ကို။ သုတ္တာ၊ နာရ၍။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ လဒ္ဓူပသမ္ပဒေါ၊ ပဋိဉာဏ်ဖြစ်

ပြီးသည်ရှိသော်။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသော အခါ၌။ ဥဏ္ဏဏ္ဍိတွာ၊ ဆန့်ကျင် ပြီးမြှော်၍။ မာဒိသဿ၊ ငါကဲ့သို့ သတောရှိသော။ ကုလပုတ္တဿ၊ အမျိုးသားအား။ ဂိဟိဘာဝေါနာမ၊ လူဖြစ်ခြင်း မည်သည်။ အဲယုတ္တောဝ၊ မသင့် မလျောက်ပတ်။ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌။ ဌတွာ၊ တည်၍။ မရဏမ္ပိ၊ စုတေမနေ သေရခြင်းသည်လည်း။ မေ၊ ငါ့အား။ သေယ္ယော၊ မြတ်၏။ ဇုတိ-စိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မရဏူပါယံ၊ သေခြင်း၏ အကြောင်းကို။ စိန္တေန္တော၊ ကြံအောက်မေ့လျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျင်။ ကတဘတ္တကိစ္စာ၊ ဆွမ်းစားပြီးကုန်သော။ ဘိက္ခူ၊ ရဟန်းတို့သည်။ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့။ ဂန္တွာ၊ သွား၍။ အဋ္ဌိသာလာယ၊ မီးတင်းကုပ်၌။ သပ္ပံ၊ မြွေကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ တံ၊ ထိုမြွေကို။ ကေသို-ကုဋ္ဌေ၊ တခုသောအိုး၌။ ပက္ခိပိတ္မာ၊ ထည့်၍။ ကုဋံ၊ အိုးကို။ ပိဒဟိတ္မာ၊ ပိတ်၍။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝိဟာရာ၊ ကျောင်းမှ။ နိက္ခမိ သု၊ ထွက်သွားကုန်၏။ ဥဏ္ဏဏ္ဍိတ-ဘိက္ခုပိ၊ ဆန့်ကျင်သောရဟန်းသည်လည်း။ ဘတ္တကိစ္စံ ကတ္မာ၊ ဆွမ်းစားခြင်းကို ပြု၍။ အာဂန္တွန္တော၊ လာလတ်သော်။ တေ၊ ဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဇုဒံ၊ ဤသည်ကား။ ကိं၊ အဘယ်နည်း။ ဇုတိ-ပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေး၍။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ သပ္ပေါ၊ မြွေတည်း။ ဇုတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ဆိုကုန်သည်ရှိသော်။ ဇုမိနာ၊ ဤမြွေဖြင့်။ ကိं၊ အဘယ်သို့။ ကရိဿထ၊ ပြုကုန်အံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့မေးလတ်သော်။ နံ၊ ထိုမြွေကို။ ဆဏ္ဍေဿာမ၊ စွန့်ပစ်ကုန်အံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတ္မာ၊ ကြား၍။ ဇုမိနာ၊ ဤမြွေဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဘုံသာပေတ္မာ၊ ကိုက်စေ၍။ မရိဿာမိ၊ သေအံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ အကြံဖြစ်လျက်။ အာဟရထ၊ ဆောင်ခဲ့ကုန်လော့။ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ ထိုမြွေကို။ ဆဏ္ဍေဿာမိ၊ စွန့်ပစ်အံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ဟတ္ထတော၊ လက်မှ။ ကုဋံ၊ အိုးကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူ၍။ ကေသို ဌာနေ၊ တခုသောအရပ်၌။ နိသိန္နော၊ နေလျက်။ တေန သပ္ပေန၊ ထိုမြွေဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဘုံသာပေတိ၊ ကိုက်စေ၏။ သပ္ပေါ၊ မြွေသည်။ ဘုံသိတုံ၊ ကိုက်ခြင်းငှါ။ နဇ္ဇတိ၊ အလိုမရှိ။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ကုဋေ၊ အိုး၌။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ဩတာရေတ္မာ၊ ချ၍။ ဇုတော စိတော စ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ အာလောလေတိ၊ မွှေနှောက်၏။ ဃောရဝသပ္ပဿ၊ မြွေ၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းကို။ ဝိဝရိတ္မာ၊ ဖွင့်လှစ်၍။ အင်္ဂုလိံ၊ လက်ညှိုးကို။ ပက္ခိပတိ၊ ထည့်သွင်း၏။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ သပ္ပေါ၊ မြွေသည်။ နေဝ ဘုံသိ၊ မကိုက်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အယံ၊ ဤမြွေသည်။ နု အာသီဝိသော၊ မြွေဟောက် မြွေပွေးမဟုတ်။ ဃရသပ္ပေါ၊ ကြိုင်းကောင်တည်း။ (ထန်းခေါင်းမြွေ, လည်းဟု)ဇုတိ၊ ဤသို့။ တံ၊ ထိုမြွေကို။

ပဟာယ၊ စွန့်၍။ ဝိဟာရ်၊ ကျောင်းသို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ အထ၊ ထို အခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ တေ၊ သင်သည်။ သပ္ပေါ၊ မြွေကို။ ဆဋ္ဌိတော၊ ပစ်ခဲပြီးသော။ ဧတိအာဟံသု၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သော၊ ဤမြွေကား။ နဿောရသပ္ပေါ၊ မြွေဆိုးမဟုတ်။ သော၊သည်ကား။ ဃရသပ္ပေါ၊ ကြိုင်းကောင် တည်း။ (ထန်းခေါင်းမြွေ, လည်းဟု) ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဃောရသပ္ပေါယေဝ၊ မြွေကြမ်းသည်သာလျှင်တည်း။ မဟန္တံဖဏံ၊ ပါးပျဉ်းကြီး ကို။ ကတ္တာ၊ ပြု၍။ သုသုယန္တော၊ သူသူမြည်လျက်။ အမ္ဟေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ဒုက္ခေန၊ ဆင်းရဲပြုံကြင်ခြင်းဖြင့်။(ရက္ခေန-ဟု ရှိခြင်းကား မိုးတင်းကုပ်၌ မြင်သည် ဆိုသော စကားနှင့် ဆန့်၍ ပါ၌ပျက်) ဂဟိတော၊ ဖမ်းယူအပ်၏။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တွံ၊ သင်သည်။ ဝဒေသိ၊ ဆိုပါလေတိ သနည်း။ ဧတိ အာဟံသု၊ ဤသို့ အပြစ်တင်ကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အဟံ၊ ငါ သည်။ တေန၊ ထိုမြွေသည်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ ဘုံသာပေန္တောပိ၊ ကိုက်စေသော် လည်းကောင်း။ မုခေ၊ ခံတွင်း၌။ အဂ္ဂိလိ၊ လက်ညှိုးကို။ ပက္ခိပန္တောပိ၊ ထည့် သော်လည်းကောင်း။ တံ၊ ထိုမြွေကို။ ဘုံသာပေတုံ၊ ကိုက်စေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ တုဏှီ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်သည်။ အဟောသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ ကေဒိဝသံ၊ တနေ့သ၌။ နာဝိတော၊ ဆေတ္တာသည်သည်။ ဒွေတယောခုရေ၊နှစ်စင်း, သုံးစင်းသော သင်ခုန်းတို့ကို။အာဒါယ၊ယူ၍။ဝိဟာရံ- ဂန္တာ၊ ကျောင်းသို့သွား၍။ ကံခုရံ၊ သင်ခုန်းတခုကို။ ဘူမိယံ ဌပေတွာ၊ မြေ၌ ထား၍။ ဧကေန၊ သင်ခုန်းတစင်းဖြင့်။ ဘိက္ခုနံ၊ရဟန်းတို့၏။ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ ဩဟာရေတိ၊ ချ၏။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ဌပိတံ၊ ထားအပ် သော။ ခုရံ၊ သင်ခုန်းကို။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ ဧဝမိနာ၊ ဤသင်ခုန်းဖြင့်။ ဂိဝံ၊ လည်ကို။ ဆိန္ဒိတွာ၊ ဖြတ်၍။ မရိဿာမိတိ၊ သေအံ့ဟု၍။ ကေသို့ ရက္ခေ၊ သစ်ပင်တခု၌။ ဂိဝံ၊လည်ကို။ ဥပနိဓာယ၊ ထား၍။ ခုရ ဓာရံ၊ သင်ခုန်းသွားကို။ ဂလနာဠိယံ၊ ရေမျိုး၌။ ကတ္တာ၊ ထား၍။ ဌိတောရုဝ်လျက်။ဥပသမ္ပဒကာလတော၊ ပဋ္ဌင်းဖြစ်သော အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အတ္တနောသီလံ၊ မိမိသီလကို။ အာ- ဝဇ္ဇေန္တော၊ ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်။ ဝိမလ စန္ဒမဏ္ဍလံဝိယစ၊ အညစ်အကြေးကင်း သော လပြည့်ဝန်းကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ သုဓောတ မဏိခန္ဓမိဝစ၊ ကောင်းစွာ ပွတ်အပ်သော ပတ္တမြားနှစ်တုံးကဲ့သို့လည်းကောင်း။ နိမ္မလံ၊ အညစ်အကြေးမရှိ သော။ သီလံ၊ သီလကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်၏။ တံ၊ ထိုသီလကို။ သြလောကေန္တသ၊

ကြည့်ရှုဆင်ခြင်သော။ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သကလသရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးကို။ ဖရန္တိ၊ ပျံ့နှံ့လျက်။ ဒိတိ၊ ဒိတိသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုမထေရ်သည်။ ဒိတိ၊ ဒိတိကို။ ဒိက္ခ၊ မြင်တွာ၊ ခွါ၍။ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို။ ဝဝေ၊ ခွဲ၍ကြောင့်။ ပွားစေလျက်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ၊ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်၍။ ခုရံ၊ သင်ဓုန်းကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဝိဟာရမဇ္ဈေ၊ ကျောင်းလယ်သို့။ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတော၊ သွားချေသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဇုတိပုဏ္ဏံ သု၊ ဤသို့မေးကုန်၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ ဇုမိနာ ခုရေန၊ ဤသင်ဓုန်းဖြင့်။ ဂလနာဠိံ၊ ရေမျိုလည်ချောင်းကို။ ဆိန္နတ္တာ၊ ဖြတ်၍။ မရိယာဒိ-တိ၊ သေအံ့ဟူ၍။ ဂတော၊ သွားသည်။ အမှိ၊ ဖြစ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အထ၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျက်။ ကတ္ထ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ မတော၊ သေခြင်းသည်။ နအသိ၊ မဖြစ်ပါ၊ လေတိသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ ဇုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ သတ္ထံ၊ လက်နက်ကို။ အာဟရိတုံ၊ ဆောင်ခြင်းငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်သည်။ အမှိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇုမိနာ ခုရေန၊ ဤသင်ဓုန်းဖြင့်။ ဂလနာဠိံ၊ ရေမျိုကို။ ဆိန္နိသာမိတိ၊ ဖြတ်အံ့ဟူ၍။ ဥဏ္ဏခုရေန၊ ဥဏ္ဏ တည်းဟူသော သင်ဓုန်းဖြင့်။ သဠကိလေသေ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့ကို။ ဆိန္ဒိ၊ ဖြတ်အပ်ပြီ။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ အဘူဒတန၊ မဟုတ်ခမှန်သ ဖြင့်။ အည်ံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို။ ဗျာကရောတိတိ၊ ကြား၏ဟူ၍။ ဘဂဝတော၊ ဘုရားသခင်ညွှတ်အား။ အာရောစေသုံ၊ ကြားလျှောက်ကုန်၏။ ဘဂ၀ါ၊ ဘုရားသည်။ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒိဏ္ဏာသ၀ါနာမ၊ ရဟန္တာတို့မည်သည်။ သ ဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို။ ဇီဝိတာ၊ အသက်မှ။ နဝေါရောပေန္တိ၊ မချကုန်။ ဇုတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ ဇုမံ၊ ဤရဟန်းကို။ ဒိဏ္ဏာသ၀ေါတိ၊ ရဟန္တာဟူ၍။ ဝဒထ၊ ဆိုတော်မူကုန်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ရဟန္တာ ဖြစ်သည် ရှိသော်။ အရဟတ္တုပနိဿယ သမ္ပန္နောပန၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ ဥပနိဿယနှင့် ပြည့်စုံ လျက်ကား။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ ကတ္ထ၊ အဘယ့်ကြောင့် ဥဏ္ဏဂုတိ၊ ဆန့်ကျင်လေတိ သနည်း။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ အရဟတ္တုပနိဿယ ကာရဏံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ဥပနိဿယအကြောင်းသည်။ ကိံ၊ အဘယ်ပါနည်း။ ကတ္ထ၊ အဘယ့်ကြောင့်။ သော သပ္ပေါ၊ ထိုမြွေသည်။ ဧတံ၊ ဤရဟန်းကို။ နဒ္ဒုံသတိ၊ မကိုက်လေတိ သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ ရဟန်းတို့။ တာ၀၊ ရှေးဦးစွာ။ သော သပ္ပေါ၊ ထိုမြွေသည်။ ဇုမ သ၊ ဤရဟန်း၏။ ဇုတော၊ ဤဘ၀မှ။ တတိယေ အတ္တဘာ၀ေ၊ သုံးခုသော

ကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ ဒါသော၊ ကျွန်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ခဲ့တူး၏။ သော၊ ထို ခြေသည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သာမိကဿ၊ သခင်၏။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ ဥသိတုံ၊ ကိုက်ခြင်းငှါ။ နဝိသဟတိ၊ မတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ တာဝ၊ ရှေးဦး စွာ။ နေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဧကံ ကာရဏံ၊ တခုသော အကြောင်းကို။ အာစိက္ခိ၊ ကြားတော်မူ၏။ တတ္ထ ပဋ္ဌာယ၊ ထိုအခါမှစ၍။ သော– ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ သပ္ပဒါသော နာမ၊ သပ္ပ ဒါသ မည်သည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။

ကဿပ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ကာလေ၊ ကဿပဘုရား လက်ထက်တော်၌။ ကောဂ– ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးသား တယောက်သည်၊ သတ္ထု၊ ဘုရား၏။ ဓမ္မကထံ၊ တရား စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဥပ္ပန္နေ သံဝေဂေ၊ ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းရှိလျက်။ ပဗ္ဗဇိတ္တာ၊ ရဟန်းပြု၍။ လဒ္ဓူပသမ္ပဒေ၊ ပဋ္ဌင်း ဖြစ်ပြီးသည်ရှိသော်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သမယေန၊ အခါ၌။ အနတိရတိယာ၊ မမ္မေ မလျော်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နာယ၊ ဖြစ်လတ်သော်။ သဟာယကဿ၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော။ ကေဿ– ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းတပါးအား။ အာရောစေသိ ကိရ၊ ကြားသတတ်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား။ အဘိဏှံ၊ မပြတ်။ ဂိဟိဘာဝေ၊ လူ့ အဖြစ်၌။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ကထေသိ၊ ဟောပြော၏။ တံ၊ ထိုစကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဣတရော၊ ဤမှ တပါးသော ရဟန်းသည်။ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌။ အဘိရမိတ္တာ၊ အလွန်မွေ့လျော်၍။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ အနတိရတ– ကာလေ၊ မမ္မေမလျော်သော အခါ၌။ မလဂ္ဂဟိတေ၊ အညစ်အကြေးကပ်ကုန်သော သမဏပရိက္ခာရေ၊ ရဟန်းပရိက္ခရာတို့ကို။ ကေသို ဘောက္ခို ဘိရေ၊ တခုသော ထုံးအိုင်နား၌။ နိမ္မလေ၊ အညစ်အကြေးမရှိသည်တို့ကို။ ကရောန္တော၊ ပြုလျက်၊ နိသိဒိ၊ နေ၏။ သဟာယကောပိ၊ အဆွေခင်ပွန်း ရဟန်းသည်လည်း။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သန္တိကေယေव၊ အထံ၌သာလျှင်။ နိသိန္နော၊ နေသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အထ၊ ထိုဒေခါ၌။ နံ၊ ထိုအဆွေရဟန်းကို။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဝေ– အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇေန္တော၊ လူထွက် လို၏။ ဣမေ ပရိက္ခာရေ၊ ဤပရိက္ခရာတို့ကို။ တုယ္ဟံ၊ သင့်အား။ ဒါတုကာမော၊ ပေးလိုသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလျက်။ သော၊ ထိုရဟန်းသည်။ လောဘံ ဥပ္ပါဒေတ္တာ၊ လောဘကိုဖြစ်စေ၍။ စိန္တေသိ၊ တြေးပြန်၏။ ဣမိနာ၊ ဤ ပရိက္ခရာဖြင့်။ မယှံ၊ ငါ့အား။ ပဋ္ဌဝိတေနဝါ၊ ရှေ့ဟန်းဖြစ်သဖြင့်ဝင်း။ ဥပ္ပဇ္ဇိတေန– ဝါ၊ လူထွက်သဖြင့် ဝင်း။ ကော အတ္ထော၊ အဘယ် အကျိုး ရှိအံ့နည်း။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ပရိက္ခာရေ၊ ပရိက္ခရာတို့ကို။ နာသေဿာမိ၊ ပျက်စေအံ့။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆန္ဒကျင်သော ရဟန်းသည် ကြံ၏။ သော၊ ထို အဆွေခင်ပွန်းရဟန်း

သည်။ တတော ပဌာယ၊ ထိုနေ့ကစ၍။ဒါနိ၊ ယခု။အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ဇီဝိတေန၊ အသက်ရှင်ခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ယေမယံ၊ အကြင် ငါတို့သည်။ ကပါလ ဟတ္ထာ၊ ခွက်လက် စွဲကုန်လျက်။ ပရကုလေသု၊ သူတပါးအိမ်တို့၌။ဘိက္ခာယ၊ ဆွမ်းအလိုငှါ။ စရာမ၊ သွားရကုန်၏။ ပုတ္တဒါရေ-ဟိ၊ သား,မယားတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။အာလာပ သလ္လာပံ၊ စကာပြောဟောခြင်းကို။ နှ ကရောမ၊ မပြုရကုန်။ဧတိအာဒီနိ၊ဤသို့စသော စကားတို့ကို။ ဝဒန္တော၊ ဆိုလျက်။ ဂိဟိဘာဝဿ၊ လူအဖြစ်၏။ ဂုဏ်၊ဂုဏ်ကျေးကို။ ကထေသိ၊ ဆိုခဲ့၏။ သော၊ ထိုမမ္မေလျော်သော ရဟန်းသည်။ တဿ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်း ရဟန်း၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ပုန၊ တဘန်။ဥတ္တရိတော၊ပြီးဌေသည်။ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဥတ္တရိတော၊ လူထွက်လိုသည်။ အမှိတိ၊ ဖြစ်ခဲ့ပြီဟု။ ဝုတ္တော၊ ဆိုလတ်သော်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ ဂိဟိဘာဝေ၊ လူ့အဖြစ်၌။ အာဒီနဝံ၊ အပြစ်ကို။ ကထေတွာ၊ ဟောပြောပြီး၍။ ဧဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အဘိဏှံ၊ မပြတ်။ ဂုဏ်၊ လူ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ကထေတိ၊ ပျော်ပါးစရာ မျှားဟု ဆိုပြန်ခဲ့၏။ ကာရဏံ၊ အကြောင်းသည်။ ကိံ နုခေါ၊ အဘယ်ဆို ရှိလေသနည်း။ ဧတိ စိန္တေန္တော၊ ဤသို့ ကြံလတ်သော်။ ဧတမေသု-သမဏပရိက္ခာရေသု၊ ဤ ရဟန်းပရိက္ခရာတို့၌။ လောဘေန၊တပ်မက်မောသဖြင့် လိုချင်၍ ဆို၏။ဧတိဥ,တွာ၊ ဤသို့ဆတ်ဆတ်သိ၍။သယမေဝ၊အလိုလိုသာလျှင်။ အတ္တနောစိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို၊ နိဝတ္တေသိ၊ လူထွက်ခြင်းမှ နှစ်စေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ကဿပသမ္မာသမ္ဘုဒ္ဓကာလေ၊ ကဿပဘုရား လက်ထက်၌။ ဧကဿ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းတပါးအား။ ဥတ္တရောပိတတ္တာ၊ သံဃနာတော်မှ ဆန့်ကျင်စေတူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဧဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ အနတိရတိ၊မမ္မေ လျော်ခြင်းသည်။ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်၏။ တေနေဝ၊ ထိုရဟန်းသည်လျှင်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ ဝိသတိဝဿ သဟဿာနိ၊ အနှစ် နှစ်သောင်းတို့ ပတ်လုံး။ ယောပန-သမဏမမ္မော၊ အကြင်ရဟန်းတရားကို။ ကတော၊ ပြုကျင့်ခဲ့တူး၏။ အဿ၊ ထိုရဟန်း၏။ သော၊ ထို ကျင့်ခဲ့တူးသော သမဏမမ္မသည်။ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌။ အရဟတ္တုပနိဿယော၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ ဥပနိဿယသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

ဧမ မတ္ထံ၊ ဤကြောင်းကို။ တေဘိက္ခူ၊ ထို ရဟန်းတို့သည်။ ဘဂဝတော၊ ဘုရား၏။ သန္တိကာ၊ အထံမှ။ သုတ္တာ၊ ကြား၍။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်။ ပုစ္ဆိ ံသု၊ မေးကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အယံ ဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းသည်။ ခုရခါရံ၊ သင်မုန်းသွားကို။ ဂလနာဠိယံ၊ ရေမျိုခြင်း။ ကတ္တာ၊ တင်ထား၍။ ဌိတောဝ၊ ရပ်လျက်။

လျှင်။အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ပါဝုကာတိကိရ၊ ရောက်သတတ်။ဣတ္ထေကေန-ခဏေန၊ ဤမျှလောက်သော ခဏဖြင့်။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်။ ဥပဂ္ဂတိနုခေါ၊ ဖြစ်ရာအံ့လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာမ၊ ဖြစ်ရာ၏။အာရဒ္ဓဝိရိယဿ၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသော။ဘိက္ခု-နော၊ ရဟန်း၏။ ပါဒံ၊ ခြေကို။ ဥက္ခိပိတ္တာ၊ ကြွ၍၊ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ဌပေန္တဿ၊ ထားသည်ရှိသော်၊ ပါဒေ၊ခြေသည်။ဘူမိယံ၊မြေသို့။အသမ္ဘဿေယေဝ၊မရောက်မီ သာလျှင်။ အရဟတ္တမဂ္ဂေါ၊ အရဟတ္တမဂ်သည်။ ဥပဂ္ဂတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိ၊ သင့်စွ။ ကုသိတဿ၊ ပျင်းရိသော။ပုဂ္ဂလဿပန၊ပုဂ္ဂိုလ်၏ကား။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာ ပတ်လုံး။ ဇီဝနတော၊ အသက်ရှင်ခြင်းထက်။ အာရဒ္ဓဝိရိယဿ၊ အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ခဏမတ္တံဝိ၊ တခဏမျှလည်း။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်ပြီး၍၊ အနုသန္ဓိ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတ္တာ၊ စပ်၍။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။

၁၁၂။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ကုသီတော၊ ပျင်းရိခြင်း ရှိသည်။ ဟီနဝီရိယော၊ လျော့သော လုံ့လရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဝဿသတံ၊အနှစ်တရာပတ်သုံး။ ဇီဝေ၊ အသက်ရှင်ခြားအံ့။ နု သေယျော၊ မမြတ်။ ဝီရိယံ၊လုံ့လကို။ ဒဠှံ၊ မြဲစွာ။ အာရဘတော၊ အားထုတ်သောသူ၏။ ဧကာဟံ၊ တရက်မျှ။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ ကုသီတောတိ၊ ဟူသည်ကား။ ကာမဝိတက္ကာဒိဟိ၊ ကာမဝိတက် အစရှိကုန်သော။ တီဟိ ဝိတက္ကေဟိ၊ သုံးပါးသော ကြံခြင်းတို့ဖြင့်။ ဝိတိနာမေန္တော၊ကာလကိုလွန်စေသော။ပုဂ္ဂလော၊ ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ဟီနဝီရိယော-တိ၊ ဟူသည်ကား။နိဒ္ဒီရိယော၊ လုံ့လ မရှိဆုတည်း။ ဝီရိယမာရဘတော ဒဠှန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ဒုဝိဓဗျာနံ၊ ဈာန်နှစ်ပါးကို။ နိဗ္ဗတ္တေန သမတ္ထံ၊ ဖြစ်စေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော။ ထိရံ ဝီရိယံ၊ မြဲစွာသော လုံ့လကို။ အာရဘန္တဿ၊ အားထုတ်သော သူ၏။သေသံ၊ ကြွင်းသောစကားသည်။ ပုရိမသဒိသမေဝ၊ ရှေးနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိဖလာဒီနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ-သု၊ ရောက်ကုန်၏။

ကောဒသမံ၊ သော။ သပ္ပဒါသတ္ထေရဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၈-သဟာသ၀ဂ္ဂ၊ ၁၂-ပဌာစာရိထေရိ ၀တ္ထု၊

အနုသန္ဓေ ...သပ္ပဒါသတ္ထေရ ၀တ္ထုဟု ဟောရာ၀ါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ပဌာစာရိ၀တ္ထုဟု ဟောရာ၀ါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ယောစ ၀ဿသတံ စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ယောစ ၀ဿသတန္တိ ဧကမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ သတံ စသည်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတ၀နေ၊ ဇေတ၀နကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ပဌာစာရိနာမ ထေရိ၊ ပဌစာရိမည်သော ထေရီမကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သာ၊ ထိုထေရီမသည်။ သာ၀တ္ထိယံ၊ သာ၀တ္ထိပြည်၌။ စတ္တာလီသ ကောဋိ-ဝိသ၀ဿ၊ကုဋေလေးဆယ် ဥစ္စာကြွယ်သော။ သေဋ္ဌိနော၊ သေဋ္ဌေး၏။ ဓီတာ၊သွေးသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်သတတ်။ အတိရူပါ၊ အလွန်အဆင်းလှ၏။ တံ၊ ထိုသတ္တိသွေးကို။ သောဠသ ၀ဿုဒ္ဒေသိက ကာလေ၊ တဆယ့်ခြောက်နှစ် အရွယ်ရှိသောအခါ၌။သတ္တဘူမိက ပါသာဒဿ၊တုံ၃နှစ်ဆင့်ရှိသောပြာသာဒ်၏။ဥပရိမ တလေ၊ အထက်အပြင်၌။ ရက္ခန္တော၊ စောင့်ရှောက်ကုန်လျက်။ ၀ါသာပေသုံ၊ နေစေကုန်၏။ ဝေဝံသန္တေပိ၊ ဤသို့အလုံအခြုံ စောင့်သည်ဖြစ်လျက်မူလည်း။ သာ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွေးသည်။ အတ္တနော ဧကေန စူဠ္ဠ-ပဌာကေန၊ မိမိ၏ အလုပ်အကျွေးဝယ် တယောက်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဝိပ္ပ-ဋိပဇ္ဇိ၊ မှားယွင်း၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အယာ၊ထိုသတ္တိသွေး၏။ မာတာပိတရော၊မိဘတို့သည်။ သမာနဇာတိက ကုလေ၊ တူသော အနွယ်အဆက်ရှိသောအမျိုး၌။ ဧကဿ ကုမာရဿ၊ တယောက်သော သတ္တိသားအား။ ပဋိသုကိတ္တာ၊ ၀န်ခံ၍။ ဝိ၀ါဟ ဒိ၀သံ၊ ထိမ်းမြား မင်္ဂလာ ဆောင်အံ့သောနေ့ကို။ ဌပေသုံ၊ အချိန်းအချက်ကို ထားကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနေ့သည်။ ဥပဂဋ္ဌေ၊ နီးလတ်သော်။ သာ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွေးသည်။ တံ စူဠ္ဠ-ပဌာကံ၊ထိုအလုပ်အကျွေးဝယ် လင်ကို။ အာဟ၊ ဆို၏။ မံ၊ ငါ့ကို။ အသုကကုလဿနာမ၊ ဤမည်သော အမျိုးသားအား။ ကိရ၊ မဆွတ်။ ဒဿန္တိ၊ ပေးကုန်လတ္တံ့။ မယိ၊ ငါသည်။ ပတိကုလံ၊ လင်အိမ်သို့။ ဂတော၊ သွားရသည် ရှိသော်။ မမ၊ ငါ၏။ ပဏ္ဏာကာရံ၊ လက်ဆောင်ကို။ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။အာဂတောပိ၊ လာသော်လည်း။ တတ္ထ၊ ထိုလင်အိမ်သို့။ ပဝေသနံ၊ ဝင်ရခြင်းကို။ နလဘိဿသိ၊ မရလတ္တံ့။ တေ၊ သင်၏။ မယိ၊ငါ၌။ သိနေဟေ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ သစေ အတ္ထိ၊အကယ်၍ ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ ဧဒါနေ၀၊ ယခုပင်လျှင်။ မံ၊ငါ့ကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ဆောင်ယူ၍။ ယေန၀ါ၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်။ မုစ္စတိ၊ လွတ်၏။ တေန၀ါ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်။ ပလာယဿု၊ ခိုးဝှက်ပြေးလော့။ ဧတိ၊ ဤသို့နားချ၍ ဖြားယောင်း၏။ သော၊ ထိုအလုပ်အကျွေး

လင်ငယ်သည်။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ သာမု၊ ကောင်းပြီ။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ သွေ၊ နက်ဖြန်။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျင်။ နဂရဒ္ဒါရသ၊ ပြည်တံခါး၏။ အသုကဋ္ဌာနေနာမ၊ ဤမည်သောအရပ်၌။ ဝသာမိ၊ နေအံ့။ တွံ၊ သင်သည်။ ဧကေန ဥပါယေန၊ တခုသော ဥပါယ် တံမျဉ်ဖြင့်။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်ခဲ့၍။ တတ္ထ၊ ထိုမြို့တံခါး အနီးအပါးသို့။ အာဂစ္ဆေယျာသိ၊ လာခဲ့လော့။ ဧုတိဝတွာ၊ ဤသို့ ဆို၍။ ဒုတိယဒိဝသေ၊ နှစ်ရက်မြောက်သော နေ့၌။ သကေ်တဋ္ဌာနေ၊ ချိန်းချက်ရာအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေနှင့်၏။ သာပိ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသို့သည်သည်း။ ပါတောဝ၊ စောစောကလျင်။ ကိလိဋ္ဌံ၊ ညစ်နွမ်းသော။ ဝတ္ထံ၊ ထမီတဘက်ကို။ နိဝါသေတွာ၊ ဝတ်၍။ ကေသေ၊ ဆံပင်တို့ကို။ ဝိကိရိတွာ၊ ဖရိဖရဲပြု၍။ ကုဏ္ဍကေန၊ ဆန်ကွဲမှုန့်ဖြင့်။ သရီရံ၊ ကိုယ်ကို။ မက္ခိတွာ၊ လိမ်းကျံ၍။ ကုဋံ၊ အိုးကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဒါသိယာ၊ ကျွန်မတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဂန္တ္ဝါ ဝိယ၊ တပိုတပါးသွားလေဟန် ကဲ့သို့။ ဃရာ၊ အိမ်မှ။ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်လာ၏။ သော၊ ထိုစုဠေ။ ပဌာကသည်။ တံ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသို့။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ဒုရံ ဂန္ဓာ၊ အဝေးသို့သွား၍။ ကေသို ဂါမေ ရှာတခုခု။ နိဝါသံ၊ နေခြင်းကို။ ကပ္ပေတွာ၊ ပြု၍။ အရညေ၊ တော၌။ ခေတ္တံ-ကသိတွာ၊ လယ်ထွန်၍။ ဒါရု ပဏ္ဏာနိ၊ ထင်း ဟင်းရွက်တို့ကို။ အာဟရတိ၊ ဆောင်ယူ၏။ ဧုတရာ၊ သေဋ္ဌေး သို့သည်။ ကုဋ္ဌေန၊ အိုးဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အာဟရိတွာ၊ ရွက်ဆောင်၍။ သဟတ္ထာ၊ မိမိလက်ဖြင့်။ ကောဋ္ဌန ပစနာဒီနိ၊ မောင်းထောင်းခြင်း ထမင်း ချက်ခြင်း – စသည် တို့ကို။ ကရောန္တီ၊ ပြုလျက်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပါဝသ၊ မကောင်းသော အမှု၏။ ဖလံ၊ အကျိုးကို။ အနုဘောတိ၊ ခံစားရ၏။ အယ၊ ထိုအခါ၌။ အယသ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသို့၏။ ကုဋ္ဌယံ၊ ဝမ်း၌။ ဂဠော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ သာ၊ ထိုသေဋ္ဌေး သို့သည်။ ပရိပုဏ္ဏဂဠာ၊ ကိုယ်ဝန် ရင့်လတ်သော်။ ဧုဝ၊ ဤရှာ၌။ မေ၊ ငါ့အား။ ကောစိ-ဥပကာရော၊ တစုံတယောက်သော ကျေးဇူးပြုမည့် သူသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ မာတာ-ပိတရောနာမ၊ မိဘတို့ မည်သည်ကား။ ပုတ္တေသု၊ သားသို့တို့၌။ မုဒုဟဒယာ၊ နူးညံ့သော စိတ်နှလုံး ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုမိဘတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ မံ၊ ငါ့ကို။ နေတိ၊ ပို့ပါလော့။ တတ္ထ၊ ထိုမိဘနေရာ အိမ်၌။ မေ၊ ငါ့အား။ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနံ၊ သားဖွားခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ သော၊ ထိုလင်သည်။ ဘဒ္ဒေ၊ နှမ။ ကိံ ကထေသိ၊ အဘယ်ဆိုပါ့လေတိသနည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ တဝ၊ နှမ၏။ မာတာပိတရော၊ မိဘသေဋ္ဌေးတို့သည်။ ဝိဝိဓာနိ ကမ္မကရဏာနိ၊ အထူးထူးသော ကမ္မကရဏတို့ကို။ ကရေယျုံ၊ ပြုကုန်ရာ၏။ မယာ၊ ငါသည်။ ဂန္တုံ၊ သွားခြင်းငှါ။

နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ ဧုတိပဋိကွိပိ၊ ဤသို့ပယ်၏။ သာ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီးသည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ ယာစိတ္ဝာပိ၊ တောင်းပန်၍လည်း။ ဂမနံ၊ သွားခွင့်ကို။ အလဘမာနာ၊ မရသည်ရှိသော်။ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ အရညံ၊ တောသို့။ ဂတကာလေ၊ သွားသောအခါ၌။ ပဋိဝိဿကေ၊အိမ်နီးချင်းတို့ကို။အာမန္တေတ္ဝာ၊ ပန်ကြား၍။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ အာဂန္တွာ၊ တောက လာ၍။မံ၊ငါ့ကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ရှိသော်။ ကဟံ၊ အဘယ်အရပ်သို့။ ဂတာ၊ သွားလေသနည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ သစေ ပုစ္ဆိဿတိ၊ အကယ်၍ မေးသည် ဖြစ်ငြားအုံ့။ မမ၊ ငါ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ကုလဿ၊ မိဘတို့အိမ်သို့။ ဂတဘာဝံ၊သွားသည်၏ အဖြစ်ကို။ အာစိက္ခေယျာထ၊ ကြားလိုက်ပါကုန်လော့။ ဧဟိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆိုး၍။ဂေဟဒ္ဒါရံ၊ အိမ်တံခါးကို။ပိဒဟိတ္ဝာ၊ ပိတ်၍။ ပတ္တာမိ၊ဖေ၏။ သောပိ၊ ထိုလင်သည်လည်း။ အာဂန္တွာ၊ လာ၍။ တံ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီးကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်သည်ရှိသော်။ ပဋိဝိဿကေ၊ အိမ်နီးချင်းတို့ကို။ ပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ မေး၍။ တံ၊ ပဝတ္တိံ၊တို့အကြောင်းကို။ သုတ္ဝာ၊၍။ နံ၊ ထိုမယားကို။ နိဝတ္တေဿာမိ၊ပြန်လည်စေအုံ့။ ဧုတိအနုမန္ဓိတ္ဝာ၊ ဤသို့အမှီလိုက်၍။ တံ၊ ထို ပဌာစာရိကို။ ဒိသ္ဝာ၊ မြင်၍။ နာနပ္ပကာရံ၊ အထူးထူး အပြားပြား။ ယာစိယမာနောပိ၊ တောင်းပန်သော်လည်း။ နိပတ္တေတုံ၊ ပြန်လည်စေခြင်းငှါ။ နာသက္ခိ၊ မတတ်နိုင်။ အထ၊ ထို အခါ၌။ သာ၊ ထိုပဌာစာရိသည်။ ဧကဿ ဒ္ဝာနေ၊ တခုသောအရပ်၌။ ကမ္မဇ-ဝါတာ၊ ကမ္မဇလေတို့သည်။ စလိ သု၊ လှုပ်ချောက်ချားကုန်၏။ သာ၊ ထို သတ္တိသွီးသည်။ ဧကံ ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ ချုံတခုအတွင်းသို့။ ပဝိသိတ္ဝာ၊ ဝင်၍။ သာမိ၊ အမောင်။ ကမ္မဇဝါတာ၊ ကမ္မဇ လေတို့သည်။ မေ၊ ငါ့အား။ စလိတာ၊ လှုပ်ချောက်ချားကုန်၏။ ဧုတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့ဆိုး၍။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ နိဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊ခေါ်ရ၍။ သမ္ဗရိဝတ္ထမာနာ၊ တပြောင်းပြန်ပြန် လူးလဲလျက်။ ကိဿ၊ ဆင်းရဲပြုပြင်ခြင်းဖြင့်။ ဒါရကံ၊ သားယောကို။ ဝိဇာယိတ္ဝာ၊ ဖွားမြင်၍။ ယဿ၊ အကြင်သားလေ၏။ အတ္ထာယ၊ ဖွားမြင်ခြင်းအကျိုးငှါ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ကုလဿ၊ မိဘအိမ်သို့။ ဂစ္ဆေယ္ယံ၊ သွားရ၏။ သော အတ္ထော၊ ထိုသားယောကို ဖွားမြင်ခြင်းအကျိုးသည်။ နိပ္ပန္နော၊ ပြီးပြီ။ ဧုတိ၊ ဤသို့။ ပုနဒေဝ၊ တဘန်လျှင်။ တေန၊ ထိုလင်နှင့်။ လဒ္ဓိ၊ တကွ။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အာဂန္တွာ၊ လာကြ၍။ ဝါသံ၊ နေခြင်းလို့။ ကပ္ပေသိ၊ ပြု၏။

တဿာ၊ ထိုမယားအား။ အပရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ ပုန၊ တဘန်။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ ပတိट္ဌဟိ၊ တည်ပြန်၏။ သာ၊ ထိုပဌာစာရိသည်။ပရိပုဏ္ဏ ဂဗ္ဘာ၊ ရင့်သောကိုယ်ဝန်ရှိသည်။ဟုတ္ဝာ၊ဖြစ်၍။ ပုရိမ နယေနေဝ၊ ရှေးနည်းဖြင့် သာလျှင်။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ ယာစိတ္ဝာ၊ တောင်းပန်၍။ ဂမနံ၊

သွားခွင့်ကို။ အလဘမာနာ၊ မရသည်ရှိသော်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အကော်နှ၊ ခါးစောင်းတင်ပါးဖြင့်။ အာဒါယ၊ ချီ၍။တဏေ၀၊ တိုရှေးအတူလျှင်။ပဏ္ဍိတွာ၊ ဖဲ၍။ တေန၊ ထိုလင်သည်။ အနုဗန္ဓိတ္ဝာ၊လိုက်၍။ တိဋ္ဌာတိ၊ နေဦး ရပ်ဦးလော့။ ဣတိဝုတ္တော၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ နိ၀တ္တေတုံ၊ ပြန်ခြင်းငှါ။ နဿ ဣစ္ဆိ၊ အလိုမရှိ။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နေသံ၊ ထိုသူတို့သည်။ ဂစ္ဆန္တာနံ၊ သွားကြကုန်စဉ်။မဟာ-အကာလ မေ၊ သော၊ အခါမဲ့ရှာသော မိုးကြိုးသည်။ ဥဒပါဒि၊ ထင်ရှားဖြစ်၏။ သမန္တာ၊ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ ဝိဇ္ဇုလတာ၊ ဟိ၊ လျှပ်စစ်နယ်တို့သည်။ အာဒိတ္တံ၀ိယ၊ ရဲရဲညိုသကဲ့သို့။ မေ၊ သ၊ ဒ္ဒေန၊ မိုးချုန်းသံ ဟိန်းသံဖြင့်။ ဘိဇ္ဇမာနံ၀ိယ၊ ကွဲပြိုအံ့သကဲ့သို့။ * ဓာရာနိ၊ အလျဉ်တို့သည်လည်းကောင်း။ ဝါတာ၊လေတို့သည်လည်းကောင်း။ နိရန္တရံ၊ မပြတ်။ နဘံ၊ ကောင်းကင်ယံသည်။ အဟောသိ၊ဖြစ်၏။ တသ္မိं-ခဏေ၊ထိုခဏ၌။တ၊ သ၊ သ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရီအား။ ကမ္မဇ ဝါတာ၊ ကမ္မဇလေတို့သည်။ စလိ ံသု၊ လှုပ်ရှားကုန်၏။ သာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရီသည်။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ အာမန္တေတ္ဝာ၊ ခေါ်၍။ သာမိ၊ သခင်သား။ မေ၊ ဝါ့အား။ ကမ္မဇဝါတာ၊ ကမ္မဇ လေသည်။ စလိတာ၊ လှုပ်ချောက်ချား၏။ သန္ဓာရေတုံ၊ တည်တံ့စွာ နေခြင်းငှါ။ နဿ သက္ကောမိ၊ မတတ်နိုင်။ အနောဝ၀ သကဋ္ဌာနံ၊ မိုးမစွတ်ရာအရပ်ကို။ မေ၊ ဝါ့အား။ ဇာနာဟိ၊ သိပါလော့။ ဣတိ အာဟ၊ ဤသို့ဆို၏။ သော၊ ထိုယောကျ်ားသည်။ ဟတ္ထဂတာယ၊ လက်၌ပါသော။ ဝါသိယာ၊ ပဲကွပ်ဖြင့်။ ဣတော စိတော စ၊ ထိုမှဤမှလည်း။ဥပဓာရေန္တော၊စူးစမ်းသည်ရှိသော်။ကေသို-ဝမ္ဘိက မတ္ထကေ၊ တခုသော တောင်ဝှိထိပ်၌။ ဇာတံ၊ ပေါက်သော။ ဂုမ္ဗံ၊ ချုံကို။ ဒိသ္ဝာ၊မြင်၍။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ။ အာရဘိ၊ အားထုတ်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုယောကျ်ားကို။ ဝမ္ဘိကတော၊ တောင်ဝှိမှ။ နိက္ခမိတ္ဝာ၊ ထွက်၍။ ဃောရ-ဝိသော၊ ကြမ်းသောအဆိပ်ရှိသော့။ အာသီဝိသော၊ မြွေဟောက်သည်။ ဒုံထိ၊ ကိုက်၏။ တံ ခဏညေ၀၊ ထိုခဏ၌သာလျှင်။ အဃ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ သရီရံ၊ ကိုယ် အလုံးသည်။ အန္ဓောသမုဋ္ဌိတာဟိ၊ အတွင်းမှထကုန်သော။အဂ္ဂိဇာ၊လာဟိ၊ မီးလျှံတို့ဖြင့်။ ဃုယ္ယမာနံ၀ိယ၊ လောင်သကဲ့သို့။ နိလ၀ဏ္ဏံဟုတ္ဝာ၊ တကိုယ်လုံးညိုသော အဆင်းရှိသည် ဖြစ်၍။ တတ္ထေ၀၊ ထိုတောင်ဝှိ၌လျှင်။ ပတိ၊ လဲ၏။ ဣတရာပိ၊ ပဋ္ဌာစာရီသည်လည်း။ မဟာဒုက္ခံ၊ ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို။ အနုဘ၀-မာနာ၊ ခံစားလျက်။တ၊ သ၊ ထိုလင်၏။ အာဂမနံ၊ လာခြင်းကို။ ဩလောကေန္တီ၊ မျှော်လင့် သော်လည်း။ တံ၊ ထို ယောကျ်ားကို။ အဒိသ္ဝာ၀၊ မမြင်မူ၍လျှင်။ အ၀ရဒ္ဓိ၊ တယောက်လည်းဖြစ်သော။ ပုတ္တံ၊ သားငယ်ကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွားမြင်၏။

---

* ဥဒကဓာရာ နိပါတ နိရန္တရံ (ဆဋ္ဌ)

ဒ္ဒေဒါရကာ၊ သားငယ်နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဝါတဝုဠ္ဌဝေဂံ၊ လေ,မိုးအဟုန်ဖြင့် အေးခြင်းကို။ အသဟမာနာ၊ သည်းမခံနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍။မဟာဝိရဝံ၊သည်းစွာ သော ငိုမြည်ခြင်းကို။ဝိရဝန္တိ၊ ငိုမြည်ကုန်၏။သာ၊ ထိုပဌာစာရိသည်။ ဥတောပိ၊ နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ တေ၊ ထိုသားငယ်တို့ကို။ ဥရန္တရေ ကတ္တာ၊ ရင်ကြားဌ ထားသည်ကိုပြု၍။ဒ္ဒိဟိ ဇက္ကာ,ကေဟိ စေဝ၊ ပုဆစ် နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်ရင်း။ ဟတ္ထေဟိစ၊ လက်တို့ဖြင့်ရင်း။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌။ ဥဋ္ဌိဠ္ဠေတ္မာ၊ ထောက်၍။ တတ္ထ၊ ထို အရပ်၌။ ဋ္ဌိတာဝ၊ နေလျက်လျှင်။ ရတ္တိ ံ၊ ညဉ့်အခါကို ။ဝိတိနာမေတိ၊ လွန်စေ၏။ သကလသရီရံ၊ ကိုယ်အလုံးသည်။ နိလ္လောဟိတံဝိယ၊ သွေးမရှိသကဲ့သို့။ ပဏ္ဏာ-ပလာသဝဏ္ဏံ၊ ဖက်ရွက်လျော် အဆင်းရှိသည်။အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သာ၊ ထိုပဌာ စာရိသည်။ အရဏ္ဏေ၊ အရဏ်သည်။ ဥဋ္ဌိတေ၊ တက်လတ်သော်။ မံသပေသိဝဏ္ဏံ၊ သားတစ်အဆင်းနှင့်တူသော။ကေပုတ္တံ၊သားတယောက်ကို။အကော်နှ၊ ရင်ခွင်ဖြင့်။ အာဒါယ၊ ချီ၍။ဧဒုဘရံ၊ သားငယ်တယောက်ကို။ အဂ္ဂိလိယာ၊ လက်ချောင်းဖြင့်။ ဂဟေတ္မာ၊ ဆွဲငင်၍။တာတာ၊ ချစ်သားတို့။ဟေ၊လာလော့။တေ၊သင်တို့၏။ပိတာ၊ အာဘသည်။ဧဒုတော၊ ဤလူမနိုးရာတောကြီးအရပ်မှ။ဂတော၊ ထွက်လေပြီ။ဧတိ-ဝတ္မာ၊ဤသို့ဆို၍။ သာမိကေန၊ လင်သည်။ဂတမဂ္ဂေန၊ သွားလေသောခရီးလမ်း ဖြင့်။ ဂန္ဆန္တီ၊ ခြေရာခံ၍ လိုက်သည်ရှိသော်။ ဝဠ္ဠိက မတ္ထကေ၊ တောင်ပို့ထိပ်၌။ ကာလံကတ္မာ၊ သေခြင်းကိုပြု၍။ ပတိတံ၊ မှောက်ခုံလဲသော။ နိလဝဏ္ဏံ၊ ကိုယ်လုံး မဲခဲသာ အဆင်းရှိသော။ ထဒ္ဒသရိရံ၊ ခက်ထရော်ကိုယ်ရှိသော။တံ၊ ထိုသေသော လင်ကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ နိသာယ၊ မှီ၍။ မမ သာမိကော၊ ငါ့လင်သည်။ ပန္ဆေ၊လမ်းခရီး၌။မတော၊ သေခြင်းသို့ ရောက်ခဲ့ပြီ။ ဧတိ၊ဤသို့ဗျာပါကြီးလျက်။ ရောဒန္တီ၊ ငိုလျက်။ ပရိဒေဝန္တီ၊ မြည်တမ်းလျက်။ ပါယာသိ၊ သွားလေ၏။

သာ၊ ထို ပဌာစာရိသည်။ သကလရတ္တိ ံ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး။ ဒေဝေန၊မိုးသည်။ ဝုဋ္ဌတ္တာ၊ ရွာသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အစိရဝတိ ံ နဒိ ံ၊အစိရဝတီမြစ်ကို။ဒိသ္မာ၊၍။ ဇက္ကာ,ပဿမာဏေန၊ ပုဆစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ ကဋိပဿမာဏေန၊ ခါး အတိုင်း အရှည်ရှိသော။ထနပ္ပမာဏေန၊ရင်အတိုင်းအရှည်ရှိသော။ဥဒကေန၊ရေဖြင့်။ပရိ-ပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်သည်ကို။ဒိသ္မာ၊ ၍။အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မန္ဒဗဒ္ဓိတာယ၊ ပညာ နုံ့သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ဒ္ဒိဟိ ဒါရကေဟိ၊ သားငယ်နှစ်ယောက်တို့နှင့်။ သဒ္ဓိ ံ၊ တကွ၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့။ဩတရိတုံ၊ ကူးသွားခြင်းငှါ။အဝိသဟန္တီ၊မဝံ့သည်ဖြစ်၍။ဇေဋ္ဌပုတ္တံ၊ သား အကြီးကို။ ဩရိမ တီရေ၊ ဤမှာဘက်ကမ်း၌။ ဌပေတ္မာ၊ ထားခဲ့၍။ဧတရံ၊ မွေးစ သားငယ်ကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပရတီရံ၊ ထိုမှာဘက်ကမ်းသို့။ ဂန္တ္မာ၊ သွား၍။ သာခါဘင်္ဂံ၊ သစ်ခက်ကို။အတ္ထရိတ္မာ၊ ခင်းရှိ၊နံ၊ ထိုသားငယ်ကို။နိပ္ပဇ္ဇာပေတ္မာ၊ အိပ်စေ၍။ ဧတရသ္မာ၊ သားအကြီး၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ဂမိဿာမိ၊ သွားအံ့။

ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဗာလပုတ္တကံ၊ မွေးစ သားငယ်ကို။ပဟာယ၊ ပစ်ခဲ့၍။ တရိတုံ၊ ကူးခြင်းငှါ။ အသတ္တောနဿ၊ မတတ်နိုင်သည် ဖြစ်၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန် တလဲလဲ။ နိဝတ္တိတွာ၊ လည်၍။ သြလောကယမာနာ၊ ပြန်ကြည့် ပြန်ကြည့်။ ပါယာသိ၊သွားလေ၏။အထ၊ထိုအခါ၌။ အသာ၊ ထိုသေဋ္ဌေးသွီးပဋာစာရိ၏။ နဒီမဇ္ဈေ၊မြစ်လယ်သို့။ ဂတကာလေ၊ ရောက်သောအခါ၌။ ဧကော သေနော၊ စွန်တကောင်သည်။ တံကုမာရံ၊ ထိုမွေးစ သူငယ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။မံသပေသိတိ သညာယ၊သားတစ်ဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ အာကာသတော၊ ကောင်းကင်မှ။ ဘသိ၊ လျှောကျ၏။ သာ၊ ထို သေဋ္ဌေးသွီးသည်။ တံ၊ ထိုစွန်ကို။ ပုတ္တသညာယ၊ သားငယ်ကို ချီ၍ ပွေ့ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဘသန္တံ၊ ဝဲ၍ ကျသည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ဥဘော ဟတ္ထေ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့ကို။ ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီ၍။ သူသူတိ၊ သူသူဟူ၍။ တိက္ခတ္တုံ၊သုံးကြိမ်။ မဟာသဒ္ဒံ၊ သည်းစွာသော အသံကို။ နိစ္ဆာရေသိ၊ မြွက်၏။ သေနော၊ စွန်သည်။ ဒုရဘာဝေန၊ ဝေးသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ တံ၊ ထိုချောက်သံကို။ အသုတ္တာဝ၊မကြားမူ၍လျှင်။ ကုမာရံ၊ မွေးစ သူငယ်ကို။ ဂဟေတွာ၊ ချီ၍။ ဝေဟာသံ၊ ကောင်းကင်သို့။ ဥပ္ပတိတွာ၊ ပျံ၍။ ဂတော၊ သွားလေ၏။ သြရိမ တီရေ၊ ဤမှာဘက်ကမ်း၌။ ဋ္ဌိတပုတ္တော၊ ထားခဲ့သော သားကြီးသည်။မာတရံ၊ အမိကို။နဒီမဇ္ဈေ၊ မြစ်လယ်၌။ ဥဒကာ ဟတ္ထေ၊ လက်နှစ်ဘက်တို့ကို။ဥက္ခိပိတွာ၊ ချီ၍။မဟာသဒ္ဒံ၊သည်းစွာသော

အသံကို။ နိစ္ဆရယမာနံ၊ မြွက်သည်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ မံ၊ ငါ့ကို။ပတ္ထောသတိတိ သညာယ၊ ခေါ်ပြီဟူသော အမှတ်ဖြင့်။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ပတိ၊ ဆင်း၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အသာ၊ ထိုပဋာစာရိ၏။ ဗာလ ပုတ္တံ၊ မွေးစ ဖြစ်သော ရင်သွေးသားငယ်ကို။ သေနော၊ စွန်သည်။ ဟရိ၊ ဆောင်ခဲ့ပြီ။ ဇေဋ္ဌပုတ္တော၊ သားကြီးသည်။ ဥဒကေန၊ ရေအယဉ်ဖြင့်။ ဝုယ္ဟော၊ မျှောခဲ့ပြီ။ သာ၊ထိုပဋာစာရိသည်။မေ။ ငါ၏။ ဧကောပုတ္တော၊ သားငယ်တယောက်ကို။ သေနေန၊ စွန်သည်။ ဂဟိတော၊ ချီလေခဲ့ပြီ။ ဧကော၊ သားတယောက်သည်။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ ဝုယ္ဟော၊ မျှောခဲ့ပြီ။ပန္နော၊ သွားရာလမ်းခရီး၌။မေ၊ငါ၏။ပတိ၊ လင်သည်။မတော၊ သေခဲ့ပြီ။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ရောဒန္တိ၊တရှတ်ရှတ်ငိုလျက်။ပရိဒေဝန္တိ၊ မြည်တမ်းလျက်။ ဂစ္ဆမာနာ၊ သွားသည်ရှိသော်။ သာဝတ္ထိတော၊ သာဝတ္ထိပြည်မှ။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသော။ ကော် ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားတယောက်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ ပုစ္ဆိ၊ မေး၏။ တာတ၊ အမောင်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဝါသိကော၊ နေသည်။ အသိ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အမ္မ၊ အမိ၊ သာဝတ္ထိဝါသိကော၊သာဝတ္ထိပြည်သားသည်။ အမ္မိ၊ ဖြစ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊သာဝတ္ထိနဂရေ၊သာဝတ္ထိပြည်၌။ အသုက ဝိထိယံ၊ ဤမည်သော မင်းလမ်း၌။ ဝေရှပ်၊ ဤသို့ သဘောရှိသော။ အသုကကုလံနာမ၊ ဤအမည်ရှိသော အမျိုးသည်။အတ္ထိ၊ရှိ၏။တာတ၊အမောင်။

တံ၊ ထိုအမျိုးကို။ ဇာနာသိ၊ သိပါ၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ အမ္မ၊ အမိ။ ဇာနာမိ၊သိ၏။တံပန၊ထိုအမျိုးသေဋ္ဌေးကိုကား။ မာပုစ္ဆိ၊ ပြောခြင်းငှါ အားနာ၍ မမေးစေချင်ပြီ။ အညံ၊ တပါးကို။ သစေ ဇာနာသိ၊ အကယ်၍ သိသည်ဖြစ်အုံ့။ ပုစ္ဆ၊ မေးပါလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆိုလတ်သော်။ မေ၊ ငါ့အား။ အညေန၊ တပါး သူဖြင့်။ ကမ္မံ၊ မေးအပ်သော အမှုသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။တာတ။ မောင်တော်၊ တဖော၊ ထိုသေဋ္ဌေးမျိုးကိုသာလျှင်။ ပုစ္ဆာမိ၊ မေးလို၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အမ္မ၊ အမိ။ တွံ၊ သင်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ အနာစိက္ခိတုံ၊မကြားစေခြင်းငှါ။ နဒေယိ၊ မပေးသည်ဖြစ်အုံ့၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ တေ၊ သင်သည်။ သဗ္ဗရတ္တိ၊ တညဉ့်ပတ်လုံး။ ဒေ၀ေါ ၀ယဿ္ဇော၊ မိုးရွာသည်ကို။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်၏လော။ ဣတိ၊ ဤသို့ မေးလေသော်။တာတ၊ အမောင်။ မေ၊ ငါသည်။ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ မယှမေ၀၊ ငါ့အားသာလျှင်။ သဗ္ဗရတ္တိ၊ အလုံးစုံညဉ့်ပတ်လုံး။ ဧသော ဝုဋ္ဌော၊ ဤမိုးစွတ်ခြင်းသည်။ ဇာတော၊ ဖြစ်သင့်၏။ အညဿ၊ တပါးသူ အား။ နဇာယတိ၊ မဖြစ်သင့်။ မယှံပန၊ ငါ၏ကား။ ဝုဋ္ဌကာရဏံ၊ မိုးရွာခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ပဿာ၊ နောက်မှ။ တေ၊သင့်အား။ကထေဿာမိ၊ပြောအုံ့။ တာ၀၊ ရှေးဦးစွာ။ မေ၊ ငါ့အား။ ဇေတဝေ္ဍ သေဋ္ဌိဂေဟေ၊ ထိုသေဋ္ဌေးအိမ်၌။ ပ၀တ္တိံ၊ အကြောင်းကို။ ကဒ၊ထဟိ၊ ပြောဦးလော့။ ဣတိ၊ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ အမ္မ၊အမိ။ အဇ္ဇရတ္တိ၊ ယနေ့ညဉ့်၌။ သေဋ္ဌိ၊ သေဋ္ဌေးသည်လည်းကောင်း။ သေဋ္ဌိဘရိယာ၊ သေဋ္ဌေးမယားသည် လည်းကောင်း။ သေဋ္ဌိပုတ္တာ၊ သေဋ္ဌေးသား သည်လည်း ကောင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တယောဝိ ဇနေ၊ သုံးယောက်သော သူတို့ကိုလည်း။ ၀ါတ၀ုဋ္ဌိ အ၀တ္ထရမာနံ၊ လေမိုးဖိခြင်းကြောင့်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သည်။ ပတိ၊ ပြိုခဲ့ လဲခဲ့၏။ တေ၊ ထိုသားမ် သားဘ သုံးယောက်တို့ကို။ ဂေစိတကတ္ထိံ၊ ထင်းပုံ တခု၌။ စျာယန္တိ၊ သင်္ဂြိဟ်ကုန်၏။ အမ္မ၊ အမိ။သေ ဝူမော၊ ဤမီးခိုးသည်။ ပညာ-ယတိ၊ ထင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ သာ၊ သေဋ္ဌေးသို့ပဌာစာရိသည်။ တတ္ထိ ခဏော၊ ထိုခဏ၌။ နိ၀တ္ထ ၀တ္ထံ၊ ဂတ်သောထမိတဘက်သည်။ ပတမာနံ၊ ကျတ်၍ ကျသည်ကို။ နသဠာနိ၊ မသိ။ ဥမ္မတ္တိကာဘာ၀ံ၊ ရူးသည်၏အဖြစ်သို့။ပတ္တာ၊ရောက်၍။ ယထာ ဇာတာ၀၊ ဖြစ်တိုင်းသော ဖွားတိုင်းသောကိုယ်ဖြင့်လျှင်။

ဥဘော ပုတ္တာ ကာလကတ်တာ၊ ပန္ဓေ မယှံ ပတိ မတော၊
မာတာပိတာစ ဘာဂကာစ၊ ဂေ စိတမှိ ဍဟျရေတိ။

ဥဘော။လ။ဍဟျရေတိ၊ရေဟူ၍။ရောဒန္တိ၊ငိုလျက်။ပရိဒေ၀န္တိ၊မြည်တမ်းလျက်။

(ဂါထာ အနက်ကား-) ဥဘတာပုတ္တာ၊ သား နှစ်ယောက် ဟိုသည်။ ကာလကတ်တာ၊ သေခဲ့ကုန်ပြီ။ မယှံ၊ ငါ၏။ ပတိ၊ လင်သည်။ ပန္ဓေ၊ သွားရာ

လမ်းခရီးခ်ီ။ မတောဲသေခ့ဲပြီ။ မာတာဝိတာစ၊ အမိအဘတို့သည် လည်းကောင်း။ ဘာတာစ၊ မောင်သည် လည်ကောင်း။ ကေစိတမ္ပိ၊ ထင်းပုံတခုခ်ီ။ ဥယ္ယရေ၊ သင်္ဂြိဟ်ခ်ီ လောင်လေကုန်ပြီ။

ဝိလပန္တိ၊ ယောင်ယမ်းမြည်တမ်းလျက်။ ပရိဒ္ဒမိ၊ ချာချာလည်၏။ မဲနုဿာ၊ လူတို့သည်။ တံ၊ ထိုအရှေ့မ ပဋ္ဌာစာရိကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်ခ်ီ။ ဥမ္မတ္တိကာ ဥမ္မတ္တိကာတိ၊ အရှေ့မ အရှေ့မ ဟူခ်ီ။ ကစဝရံ၊ တံမြက်ချေးအမှိုက်ကို။ ဂဟေတ္မာ၊ ယူခ်ီ။ ပံသုံ၊ မြေမှုန့်ကို။ဂဟေတ္မာ၊ ယူခ်ီ။ မတ္ထကေ၊ ဦးခေါင်းပေါ်ခ်ီ။ ဩကိရန္တာ၊ ကြဲကုန် သောင်းကုန်လျက်။ လေဠုဟိ၊အုတ်ခဲ,လှန်ကန်တို့ဖြင့်။ ပဟရန္တိ၊ ပစ်ခတ်ကုန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသမ္ဗညူသည်။ ဇေတဝနမဟာဝိဟာရေ၊ ဇေတဝန် မည်သော ကျောင်းကြီးခ်ီ။ အဋ္ဌ ပရိသမဇ္ဈေ၊ ပရိသတ် ရှစ်ပါးတို့၏ အလယ်ခ်ီ။ နိသိဒိတ္မာ၊ နေတော်မူ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောသည်ရှိသော်။ အာဂန္တ္မာနံ၊ ရောက်လာသော။ ကပ္ပသတသဟဿံ၊ ကမ္ဘာတွာသိန်း ကာလပတ်လုံး။ ပူရိတ–ပါရမိ၊ ဖြည့်အပ်သော ပါရမီရှိသော။ အတိနိဟာရသမ္ပန္နံ၊ ဆုတောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော။ တံ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရိကို။ အဒ္ဒသ၊ မြင်တော်မူ၏။ သာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရိ သည်။ပဒုမုတ္တရ ဗုဒ္ဓကာလေ၊ပဒုမုတ္တရဘုရားလက်ထက်ခ်ီ။ ပဒုမုတ္တရသတ္တာရာ၊ ပဒုမုတ္တရဘုရားသည်။ ကေ ဝိနယဓရထေရိ ံ၊ ဝိနည်းမိုရ်ထေရီမတယောက်ကို။ ဗဟဟာယ၊ လက်ချာလက်တော်ဖြင့်။ဂဟေတ္မာ၊ ချီ၍။နန္ဒနဝနေ၊ နန္ဒဝန်ဥယျာဉ်ခ်ီ။ ဌပေန္တိ ဝိယ၊ ထားသကဲ့သို့။ တေဒဂ္ဂဋ္ဌာနေ၊ ဧတဒဂ် အရာခ်ီ။ ဌပိယမာနံ၊ ထားသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်ခ်ီ။အဟံဝိ၊ ငါသည်လည်း။တုမှာဒိသဿ၊ အရှင်ဘုရား ကဲ့သို့သော။ ဗုဒ္ဓဿ၊ဘုရား၏။ သန္တိကေ၊ အထံခ်ီ။ ဝိနယဓရဇ်ထေရိနံ၊ ဝိနည်းကို ဆောင်ကုန်သော မထေရ်မတို့၏။ အဋ္ဌေ၊ အတွင်းခ်ီ။ အဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊ မြတ်သော အရာကို။ လဘေယျံ၊ ရလိုပါ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ အမိကာရံ ကတ္မာ၊ ဆုတောင်း ခြင်းကိုပြု၍။ ပတ္ထနံ၊ ဟောင့်တခြင်းကို။ ဌပေသိကိရ၊ ထားသတတ်။ ပဒုမုတ္တရ–ဗုဒ္ဓေါ၊ ပဒုမုတ္တရ ဘုရားသည်။ အနာဂတံသ ညာဏံ၊ အနဂတံသ ညာဏ်ကို။ ပတ္ထရိတ္မာ၊ ဖြန့်၍။ ပတ္ထနာယ၊ ဆုဟောင်းခြင်း၏။သမိဒ္ဓနဘာဝံ၊ပြည့်စုံအံ့သော အဖြစ်ကို။ ဥ ဟတ္မာ၊ သိ၍။ အနာဂတေ၊ နောင်အခါခ်ီ။ ဂေါတမ ဗုဒ္ဓဿ နာမ၊ ဂေါတမ မည်သော ဘုရား၏။ သာသနေ၊ သာသနာခ်ီ။ အယံ၊ ဤသူသည်။ ပဋ္ဌာစာရိနာမေန၊ ပဋ္ဌာစာရိ အမည်ဖြင့်။ ဝိနယဓရထေရိနံ၊ ဝိနည်းမိုရ် ထေရိမတို့ တွင်။ "ထေရိမတို့ထက်"။ အဂ္ဂါ၊ မြတ်သော တပည့်မသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ် လတ္တံ့။ ဇုတိဗျာကာသိ၊ ဤသို့ကြား၏။ ဝေ်။ဤသို့။ပတ္ထိတပတ္ထနံ၊ တောင့်တအပ် သော ဆုတောင်းခြင်း ရှိသော။ အတိနိဟာရသမ္ပန္နံ၊ ဆုတောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံ

သော။ တံ၊ ထိုပဌာစာရိကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဒူရတောဝ၊ အဝေးမှလျှင်။ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာသည်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဣမိဿာ၊ ဤပဌာစာရိသည်။ မံ၊ ငါ ဘုရားကို။ ဌပေတ္မာ၊ ထား၍။ အညော၊ တပါးသော။ အဝဿယော၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထောနာမ၊ စွမ်းနိုင်သူမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိစိန္တေတ္မာ၊ ဤသို့ ကြံစည်တော်မူ၍။ တံ၊ ထိုပဌာစာရိကို။ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းဖြင့်။ ဝိဟာရာတိမုခံ၊ ကျောင်းသို့ရှေးရှု။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤ အခြင်းဖြင့်၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့သည်။ တံ၊ ထိုပဌာစာရိကို။ ဒိသ္မာဝ၊မြင်၍လျှင်။ ဣမိဿာ ဥမ္မတ္တိကာယ၊ ဤအရူးမသည်။ ဣတော၊ ဤဘုရား ရှိရာသို့။ အာဂန္တုံ၊ လာစေခြင်းငှါ။ မာဒဒိတ္ထ၊ မပေးလင့်ကုန်။ ဣတိအာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သတ္ထာ၊ဘုရားသည်။ အပေထ၊ ဖဲကြကုန်လော့။ နံ၊ထိုပဌာစာရိကို။ မာဝါရယိတ္ထ၊ မမြစ်မဆီးတားကုန်လင့်။ ဣတိဝတ္မာ၊ ဤသို့မိန့်၍။ အဝိဒူရ-ဋ္ဌာနံ၊ မနီးမဝေးသောအရပ်သို့။ အာဂတကာလေ၊ ရောက်သောအခါ၌။ ဘဂိနီ၊ ဒါယိကာမ။ သတိံ၊ သတိကို။ ပဋိလဘ၊ ရလော့။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ မိန့်၏။ သာ၊ ထိုပဌာစာရိသည်။ တံခဏံယေဝ၊ ထိုခဏ၌လျှင်။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ဘုရား အာနုဘော်ဖြင့်။ သတိံ၊ သတိကို။ ပဋိလဘိ၊ ရ၏။ တသ္မိံကာလေ၊ ထို အခါ၌။ နိဝတ္ထ ဝတ္ထသ၊ ဝတ်သောထမိ၏။ ပတိတဘာဝံ၊ ကျွတ်၍ ကျသည်၏ အဖြစ်ကို။ သလ္လက္ခေတ္မာ၊ မှတ်၍။ ဟိရောတ္ထပ္ပံ၊ အရှက် အကြောက်ကို။ ပစ္စုပဋ္ဌာပေတ္မာ၊ ဖြစ်စေ၍။ ဥက္ကုဋိကံ၊ ကြို့ကြို့။ နိသီဒိ၊နေ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ အဿ၊ ထိုပဌာစာရိအား။ ကော ပုရိသော၊ ယောကျ်ားတယောက်သည်။ ဥတ္တရသာဋကံ၊ အပေါ်ရုံပုဆိုးကို။ ခိပိ၊ ပစ်၏။ သာ၊ ထိုပဌာစာရိသည်။ တံ၊ ထိုပုဆိုးကို။ နိဝါသေတ္မာ၊ ဝတ်၍။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္မာ၊ကပ်၍။ သုဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏောသု၊ ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်သော။ သတ္ထုပါဒေသု၊ ဘုရား၏ ခြေတော်တို့၌။ ပဋ္ဌပတိဋ္ဌိတေန၊ ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ အဝဿယော၊ မှီခိုရာသည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ပါကုန်လော့။ မေ၊အကျွန်ုပ်၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ရာသည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ပါကုန်လော့။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စ္ဓ။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ကေ ပုတ္တကံ၊သားတယောက်ကို။ သေနော၊ စွန်သည်။ ဂဏှိ၊ ချီခဲ့ပြီ။ ကော၊ သားတယောက်သည်။ဥဒကေန၊ရေဖြင့်။ ဝုယ္ဟော၊မျောလေပြီ။ ပန္တေ၊ လမ်းခရီး၌။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပတိ၊ လင်သည်။ မတော၊ သေခဲ့၏။ မာတာပိတရော၊ မိဘတို့သည်လည်းကောင်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဘာတာစ၊ မောင်သည်လည်းကောင်း။ ဂေဟေန၊ အိမ်ဖြင့်။ အဝတ္ထဋာ၊ ဖိမိလေကုန်လျက်။ ကေ စိတကသ္မိံ၊ တခုသော ထင်းပုံ၌။ စျာယန္တိ၊ သင်္ဂြိဟ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့လျှောက်၏။

သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်၊ တဿာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရိ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ ပဋ္ဌာစာရေ၊ ပဋ္ဌာစာရိ။ မာစိန္တယိ၊ မစိုးရိမ်လင့်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။ တာဏံ၊ ပုန်းအောင်းရာသည်။ သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာသည်။ အဝဿယော၊ မိုဃိုရာသည်။ ဘရိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ သမတ္ထသ၊ စွမ်းနိုင်သော ဘုရား၏။ သန္ဓိကံဝေ၊ အထံသို့လျှင်။ အာဂတာ၊ ရောက်လာသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဇုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တဝ၊ သင်၏။ ကောပုတ္တကော၊ သားတယောက်ကို။ သေနေနစွန်သည်။ ဂဟိတောယထာ၊ ချီသကဲ့သို့။ ကော၊ သားတယောက်သည်။ ဥဒကေန၊ ရေဖြင့်။ ဝုယ္ဟောယထာ၊ မျောသကဲ့သို့။ ပဇ္ဇေ၊ လမ်းခရီး၌။ ပတိ၊ လင်သည်။ မတောယထာ၊ သေသကဲ့သို့။ မာတာပိတရော-စဝ၊ မိဘတို့ သည်လည်းကောင်း။ ဘာတာစ၊ မောင်သည်လည်းကောင်း။ ဂေဟေန၊ အိမ်ဖြင့်။ အဝတ္ထဌာယထာ၊ ဝိမိသကဲ့သို့။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဇုမတ္ထိ ဘံသာရေ၊ ဤသံသရာ၌။ ပုတ္တာဒိနံ၊ သားစသောသူတို့၏။ မတကာလေ၊ သေသောအခါ၌။ တဝ၊ ၏။ ရောဒန္တိယာ၊ ငိုကြွေးသည်ရှိသော်။ ပဿရိတ-အသု၊ ယိုသော မျက်ရည်သည်။ စတုန္နံ မဟာသမုဒ္ဒါနံ၊ မဟာသမုद्रာ လေးစင်းတို့၏။ ဥဒကတော၊ ရေထက်။ ပဟုတရံ၊ လွန်စွာများ၏။ ဇုတိဝတ္ထု၊ ဤသို့ဆို၍။ ဇုမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟး ဟောတော်မူ၏။

ပဋ္ဌာစာရေ၊ ပဋ္ဌာစာရိ။ ဒုက္ခေန၊ သင်းရဲခြင်းဖြင့်။ ဖုဋ္ဌသ၊ တွေ့သော။ နရသ၊ သတ္တဝါအား။ သောစနာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တတော၊ ထိုစိုးရိမ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော။ အဿုဇလံ၊ မျက်ရည်လည်။ အနပ္ပကံ၊ အံတိုင်းမယိ။ ဗဟုံ၊ များ၏။ စတူသု သမုဒ္ဒေသု၊ တို့၌။ ဇလံ၊ ရေသည်။ ပရိတ္တကံ၊ နည်းစွာ၏။ အမ္ဗ၊ ချစ်သို့။ တုဝံ၊ သင်သည်။ ကိံ ကာရဏာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ပမဇ္ဇသိ၊ မေ့လျော့ဘိသနည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ သတ္ထရိ၊ ဘုရားသည်။ အနမတဂ္ဂ ပရိယာယံ၊ အနမတဂ္ဂသုတ္တန်ကို။ ကထေန္တေ၊ ဟောသည်ရှိသော်။ တဿာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရိ၏။ သရိရေ၊ ကိုယ်၌။ ဣသောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းသည်။ တနုတ္တံ၊ ခေါင်းပါးသည်၏အဖြစ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရိကို။ တနုဘူတ သောကံ၊ ခေါင်းပါးသော စိုးရိမ်ခြင်းရှိသည်ကို။ ဥ ဘတ္တာ၊ သိ၍။ ပုန၊ တဘန်။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ အာမန္တေတ္တာ၊ ခေါ်၍။ ပဋ္ဌာစာရေ၊ ပဋ္ဌာစာရိ။ ပုတ္တာဒယောနာမ၊ သားအစရှိသော သူတို့မည်သည်။ ပရလောကံ၊ ဘဝလွန်ဘဝသို့။ ဂစ္ဆန္တိ သ၊ သွားလေ-သူ၏။ တာဏံ ဝါ ဧကောဝ ရှောက်ရာသည်လည်းကောင်း။ လေဏံ ဝါ ပုန်းအောင်းရာ သည်လည်းကောင်း။ သရဏံ ဝါ ကိုးကွယ်ရာသည်လည်းကောင်း။ ဘရိတုံ၊

ဖြစ်ခြင်းငှါ။ နသကြောန်၊ မတတ်နိုင်ကုန်။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်။ တေ၊ထိုသားသွေး စသည်တို့သည်။ ဝိဇ္ဇမာနာပိ၊ ထင်ရှားရှိကုန် သော်လည်း။ နု သန္တိယော၀၊ မရှိသည်မည်ကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ ပဏ္ဍိတေန ပန၊ ပညာရှိသော သူသည်ကား။ သိလံ၊ သီလကို။ ဝိသောဓေတွာ၊ သုတ်သင်၍။ အတ္တာနော၊ မိမိ၏။ နိဗ္ဗာန-ဂါမိမဂ္ဂမေ၀၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း လမ်းခရီးကိုသာလျှင်။ သောဓေတုံ၊ သုတ်သင်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဣတိ ဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောလိုရကား။ ဣမာဂါထာ၊ ဤဂါထာတို့ကို။ အဘာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

☰ အန္တကေန၊ သေမင်းသည်။ အဓိပန္နဿ၊ နှိပ်စက်သောသူအား။ ပုတ္တာ၊ သားသွေးတို့သည်။ တာဏာယ၊ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ နု သန္တိ၊ မရှိကုန်။ ပိတာ၊ အဓိအဆတို့သည်။ တာဏာယ၊ငှါ။နု သန္တိ၊ ကုန်။ ဗန္ဓ၀ါ၊ တို့သည်။ တာဏာယ၊ ငှါ။ နု သန္တိ၊ ကုန်။ ညာတိသု၊ အပေါင်းအဖော်တို့၌။ တာဏတာ၊ ၏အဖြစ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

ဥရ၀ေါ၀၊မြေသည်လျှင်။ ဇိဏ္ဏံ၊ဟောင်းမြင်းပြီးသော။ တစံ၊အရေကို။ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ သန္တနံ၊ အသစ်ဖြစ်သော အရေနုသော ကိုယ်အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတိ ယထာ၊ ရောက်သကဲ့သို့။ ဧ၀ံ၊ ဤအတူ။ သရီရေ၊ ကိုယ်သည်။ နိဿောဝေ၊ ခန္ဓာ၀ါးပါး ကင်းလတ်သော်။ ပေတော ကာလကတော၊ သေခြင်းသည်။ သတိ၊ရှိသော်။ ဥတိနံ၊ ပေါက်ဖော်သားချင်းတို့၏။ ပရိဒေ၀ိတံ၊ ငိုကြွေးကုန်စည်။ မညိ၊ မထိမဲ့မြင်။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ ဒုယ္ဘမာနာ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါ အလိုရှိကုန်၏။ တသွာ၊ ထိုကြောင့်။ ယော၊ အကြင် သူသည်။ ဂတော၊ တမလွန်သ၀ဿိသွား၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ယာဂတိ၊ အကြင်လားရာသ၀သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထို လားရာဂတိကို။ နု-သောစာမိ၊ မစိုးရိမ်လင့်။ ။(ဤဥရ၀ေါ စသော နှစ်ဂါထာသည် အချို့. အဌကထာ၌ ပါဟန်ထင်၏။ အချို့မှာ မပါ။)

ဘေမတ္ထု၀ဿံ၊ ဤအကြောင်းထူးကို။ ဥ ဘွာ၊သိ၍။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော သူသည်။ သီလသံ၀ုတော၊ သီလကို ရိုသေစွာ စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းလျက်။ နိဗ္ဗာနဂမနံမဂ္ဂံ၊နိဗ္ဗာန်သို့သွားရာလမ်းခရီးကို။ဝိသုဒ္ဓမေ၀၊လျှင်စွာသာလျှင်။ဝိသော-ဓယေ၊ သုတ်သင်ရာ၏။ ဣတိအဘာသိ၊ ဤသို့ဟော၏။

ဒေသနာ၀သာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ပဌာစာရိ၊ ပဌာစာရိသည်။ မဟာ-ပထ၀ိယံ၊မြေကြီး၌။ ပံသုပရိမာဏော၊ မြေမှုန့်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော။ ကိလေ-သေ၊ ကိလေ သာတို့ကို။ ဈာ၀ေတွာ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် အကျွမ်း လောင်စေ၍။

သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊တည်၏။ အညေပိ၊ တပါး လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟု၊ များစွာသောသူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဒိနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိ သု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ သာပန၊ ထိုပဋ္ဌာစာရိသည်ကား။ သောတာပန္နာဟုတ္တာ၊ သောတာပန်ဖြစ်၍။သတ္ထာရံ၊ဘုရားကို။ ပဋ္ဌဇ္ဇ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်း ပန်၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။တံ၊ထိုပဋ္ဌာစာရိကို။ ဘိက္ခူနိနံ၊ ရဟန်း မိန်းမတို့၏။ သန္တိကံ၊ အထံသို့။ ပဟိဏိတ္တာ၊ စေလွှတ်၍။ ပဋ္ဌာဇေသိ၊ ရဟန်းပြုစေ၏။ သာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရိသည်။လဒ္ဓူပသမ္ပဒါ၊ ပဋ္ဌင်းဖြစ်ပြီးသော်။ ပဋ္ဌိတာ စာရတ္တာ၊ လိမ္မာ သော အကျင့် ရှိခြင်းကြောင့်။ ပဋ္ဌာစာရိတ္တေ၀၊ ပဋ္ဌာစာရိဟူ၍သာလျှင်။ နာမံ၊ အမည်သည်။ ပညာယိ၊ ထင်ရှား၏။ သာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရိသည်။ ကေဒိ၀သံ၊ တနေ့ သ၌။ ကုဋ္ဌေန၊ အိုးဖြင့်။ ဥဒကံ၊ ရေကို။ အာဒါယ၊ ယူ၍။ ပါဒေ၊ခြေတို့ကို။ ဓောဝန္တီ၊ ဆေးသည်ရှိသော်။ အာသိဒ္ဓိတံ၊ သွန်းလောင်းအပ်သော။ ဥဒကံ၊ ရေသည်။ ထောကံ ဌာနံ၊ အတန်ငယ်အရပ်သို့ဟန္ဒာ၊၍။ပစ္ဆိဒ္ဒ၊ပြတ်၏။ ဒုတိယ-ဝါရေ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်၌။ အာသိတ္တံ၊ သွန်းအပ်သောရေသည်။ တတော၊ ထို ထက်။ ဒုရတရံ၊ ဝေးသောအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ ၏။ တတိယ၀ါရေ၊ သုံးကြိမ် မြောက်၌။ အာသိတ္တံ၊ သွန်းအပ်သောရေသည်။ တတောပိ၊ ထို့ထက်လည်း။ ဒုရတရံ၊ ဝေးစွာအရပ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ ဣတိ၊ဤသို့သော အခြင်းအရာ ဖြင့်။ သာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရိသည်။ တဒေ၀ အာရမ္ဘဏံ၊ ထိုရေ အတိုင်းအရှည် ရောက် သော အာရုံကို။ ဂဟေတ္တာ၊ ယူ၍။ တယော ၀ယော၊ အရွယ်သုံးပါး တို့ကို။ ပရိစ္ဆိန္နိတ္တာ၊ ဝိုင်းခြား၍။မယာ၊ ဝါသည်။ ပဌမံ အာသိတ္တံ၊ ရှေးဦးစွာ သွန်းအပ် သော။ဥဒကံ၀ိယ၊ရေကဲ့သို့။ ဣမေသတ္တာ၊ဤသတ္တ၀ါတို့သည်။ပဌမ ၀ယေ၀ိ၊ပဌမ အရွယ်၌လည်း။ မရန္တိ၊ သေကုန်၏။ တတော၊ ထိုရေထက်။ ဒုရတရံ၊ ဝေးသော အရပ်သို့။ ဂတံ၊စီးသော။ဒုတိယ၀ါရေ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်၌။ အာသိတ္တံ၊သွန်းအပ် သော။ ဥဒကံ၀ိယ၊ ရေကဲ့သို့။ မဇ္ဈိမ ၀ယေ၀ိ၊ မဇ္ဈိမ အရွယ်၌လည်း။ မရန္တိ၊သေ ကုန်၏။ တတော၊ထို့ထက်။ ဒုရတရံ၊ ဝေးစွာအရပ်သို့။ ဂတံ၊ စီးသော။ တတိယ-ဝါရေ၊ သုံးကြိမ်မြောက်၌။ အာသိတ္တံ၊ သွန်းလောင်း အပ်သော။ ဥဒကံ၀ိယ၊ ရေကဲ့သို့။ ပစ္ဆိမ ၀ယေ၀ိ၊ ပစ္ဆိမ အရွယ်၌လည်း။ မရန္တိ ဧ၀၊ သေကုန်သည်သာ လျှင်တည်း။ ဣတိစိန္တေသိ၊ ဤသို့ ကြံ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌။နိသိန္နော၀၊နေလျက်လျှင်။ သြဘာသံ၊ ကိုယ်ရောင်ကို။ဖရိတ္တာ၊ နှံ့စေ၍။ တဿာ၊ ထိုပဋ္ဌာစာရီ၏။ သမ္မုခေ၊ မျက်မှောက်၌။ ဌတ္တာ၊ ရပ်၍။ တထေဒ္ဓော-ဝိယ၊ ဟောသကဲ့သို့။ ပဋ္ဌာစာရေ၊ ပဋ္ဌာစာရီ၊ တော်၊ ဤအကြောင်းသည်။ ဧ၀ံ၊ကြောင်းကို ဝိုင်း သာလျှင်မှန်၏။ ပဋ္ဌန်ဠိ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာ၀ါးပါးတို့၏လည်း။ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ အဖြစ်

အပျက်ကို။ အပဿဒ္ဓိသ၊ မမြင်သောသူအား။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာ တိုင်တိုင်။ ဇီဝနတော၊ အသက်ရှင်ခြင်းထက်။ တေသံ၊ ထိုခန္ဓာငါးပါးတို့၏။ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ အဖြစ်အပျက်ကို။ ပဿဒ္ဓိသ၊ မြင်သောသူ၏။ ကောဟံ၊ တရက်မျှလည်း။ ကေဋ္ဌကံ၊ တခဏမျှလည်း။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ သေယ္ယော၊ မြတ်၏။ ဣတိ ဝတ္တာ၊ ဤသို့ မိန့်၍။ အနုသန္ဓိံ၊ အနုသန္ဓေကို။ ဃဋ္ဋေတ္တာ၊ စပ်၍။ ဓမ္မံ-ဒေသေန္တော၊ တရားဟောသိုရကား။ ဣမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ။ မိန့်၏။

၁၁၃။ ယောစ၊ အကြင် သူသည်လည်း။ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ အဖြစ် အပျက်ကို။ အပဿံ၊ မရှုဘဲ။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာ ပတ်လုံး။ ဇီဝေ၊ အသက်ရှင်ငြားအုံ့။ နုသေယ္ယော၊ မမြတ်။ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ အဖြစ်အပျက်ကို။ ပဿတော၊ ရှုသောသူ၏။ ကောဟံ၊ တရက်မျှ။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ သေယ္ယော၊ မြတ်၏။

တတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အပဿံ ဥဒယဗ္ဗယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ ပဉ္စန္နံ ခန္ဓာနံ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့၏။ ပဉ္စဝိသတိယာ လက္ခဏေဟိ၊ နှစ်ဆယ့် ငါးပါးသော လက္ခဏာတို့ဖြင့်။ ဥဒယဗ္ဗ၊ အဖြစ်ကို လည်းကောင်း။ ဝယဗ္ဗ၊ အပျက်ကို လည်းကောင်း။ အပဿန္တော၊ မရှုမူ၍။ ပဿတော ဥဒယဗ္ဗယန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ တေသံ၊ ထိုခန္ဓာတို့၏၊ ဥဒယဗ္ဗ ဝယဗ္ဗ၊ အဖြစ်,အပျက်ကိုလည်း။ ပဿန္တော၊ ရှုသောသူ၏။ ဣတရဿ၊ မရှုသောသူ၏။ ဇီဝနတော၊ အသက် ရှင်ခြင်းထက်။-ကောဟံ၊-ဇီဝိတံ၊ တရက်မျှ အသက်ရှင်ခြင်း သည်လည်း။ သေယ္ယော၊ မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤကား ဂါထာ အနက်တည်း။ ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ပဋာစာရိ၊ သည်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသम्भिဒါတို့နှင့် တကွ။ အရဟတ္တံ၊ ရဟန္တာအဖြစ်သို့။ ပါပုဏိ၊ ရောက်၏။

ဒ္ဝါဒသမံ၊ သော။ ပဋာစာရိထေရိဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၄-သဟဿဝဂ္ဂ၊ ၁၃-ကိသာဂေါတမီ ဝတ္ထု

အနုသန္ဓေ.....ပဋာစာရိ ဝတ္ထုဟု ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ကိသာဂေါတမီ ဝတ္ထုဟု ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ယောစ ဝဿသတံ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ယောစ ဝဿသတံ ဇီဝေတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ၊ ဇီဝေ-စသော ဤတရားဟောခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ တုရားသည်။ ဇေတဝနေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။

ကိသာဂေါတမိ၊ ကိသာဂေါတမိကို။ အာရဏ္ဍ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ကေသ သေဋ္ဌိသ၊ သေဋ္ဌေးတယောက်၏။ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ စတ္တာလီသ ကောဋိခနံ၊ ကုဋေသောင်းဆယ်သော ဥစ္စာသည်။ အဂ်ါရာဝေ ဟုတ္တာ၊ မီးသွေးဖြစ်ကုန်၍ကျေင်။ အဋ္ဌာသိ၊ တည်၏။ သေဋ္ဌိ၊ သေဋ္ဌေးသည်။ တံ၊ ထိုမီးသွေးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဥပ္ပန္နဿ သောကော၊ စိုးရိမ်ခြင်းဖြစ်၍။ အာဟာရံ၊ အာဟာရကို။ ပဋိက္ခိပိတ္တာ၊ ပယ်၍။ မဗ္ဗကော၊ ညောင်စောင်း၌။ နိပ္ပဇ္ဇိ၊ အိပ်၏။ တဿ၊ ထိုသေဋ္ဌေး၏။ ဧကော သဟာယကော၊ အဆွေခင်ပွန်းတယောက်သည်။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။အာဂန္တ္ဝာ၊ လာ၍။သမ္ဘ၊ သူငယ်ချင်း ရှင်သေဋ္ဌေး။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ သောစသိ၊ စိုးရိမ်သနည်း။ ဧတိ-ပုစ္ဆိတ္တာ၊ဤသို့မေး၍။ တံပဝတ္တိံ၊ ထိုအကြောင်းကို။သုတ္တာ၊ ၍။သမ္ဘ၊သူငယ်ချင်း။ မာသောစိ၊လင့်။အဟံ၊ငါသည်။ကေဥပါယံ၊ တခုသောအကြောင်းကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ တံ၊ ထိုအမှုကို။ ကရောတိ၊ ပြုသော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ သမ္ဘ၊ အချင်း။ ကိံ ကရောမိ၊ အဘယ်သို့ ပြုရအံ့နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့မေး၏။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ အာပကော၊ အိမ်ရှေ့၌။ ကိသဠံ၊ ဖျာကို။ ပသာရေတ္တာ၊ ဖြန့်၍။ တတ္ထ၊ ထိုဖျာ၌။ တေ အဂ်ါရေ၊ထိုမီးသွေးတို့ကို။ ရာသိံ ကတ္တာ၊ အစုပြု၍။ဝိတ္ထိဏန္တော-ဝိယ၊ ရောင်းသကဲ့သို့။ နိသီဒ၊ နေလော့။ အာဂတာဂတေသု၊ လာကုန် လာကုန်သော။ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်။ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်။ဝေံ ဝဒန္တိ၊ဤသို့ဆိုကုန်အံ့။ သေသဇနာ၊ကြွင်းသောလူတို့သည်။ဝတ္ထု တေလ မဓု ဖာဏိတာဒိနိ၊ အဝတ်ဆီ ဖျား တင်လဲ စသည်တို့ကို။ ဝိတ္ထိဏန္တိ၊ ရောင်းကုန်၏။ တွံပန၊ သင်သည်ကား။ အဂ်ါရေ၊ မီးသွေးတို့ကို။ ဝိတ္ထိဏန္တော၊ ရောင်းလျက်။ နိသိန္နော၊ နေတိ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်အံ့။တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ဝဒေယျာသိ၊ ဆိုလေလော့။ အတ္ထနော၊ မိမိ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို၊ အဝိတ္ထိဏန္တော၊ မရောင်းသည်ရှိသော်။ ကိံ ကရောမိ၊ အဘယ်ပြုရအံ့နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုလော့။ ယောပန၊ အကြင်သူသည်ကား။တံ၊သင့်ကို။ ဝေံဝဒတိ၊ ဤသို့ဆိုရာ၏။သေသဇနာ၊ ကြွင်းသော လူတို့သည်။ဝတ္ထု တေလ မဓု-ဖာဏိတာဒိနိ၊ အဝတ်,ဆီ,ဖျား,တင်လဲ စသည်တို့ကို။ ဝိတ္ထိဏန္တိ၊ ရောင်းကုန်၏။ တွံပန၊ သင်သည်ကား။ ဟိရည သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ, ငွေကို။ဝိတ္ထိဏန္တော၊ ရောင်းလျက်။ နိသိန္နော၊ နေ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ ဆိုကုန်ရာ၏။ တံ၊ ထိုသူကို။ ဝေံဝဒေယျာသိ၊ ဤသို့ ဆိုလေလော့။ ဟိရည သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ, ငွေသည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့မေးလော့။ ဧဒံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ဧတိစ၊ဤသို့လည်း။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ နံ၊ ထိုရွှေ, ငွေကို။ တာဝ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၍။ ဃဏ္ဍေဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်။ ပဋိဗ္ဗေယျာသိ၊ ခံလေလော့။ ဝေ၊ ဤသို့။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်

သည်ရှိသော်။ တဝ၊ သင်၏။ ဟတ္ထေ၊ လက်၌။ဟိရညျသုဝဏ္ဏံ၊ သည်။ဆဝိဿတိ၊ ဖြစ်သတ္တံ့။သာဝန္ဒ ထိသူသည်ကား။ကုမာရိကာ၊သတ္တိသွီးသည်။ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ တဝ ဂေဟေ၊ သင့်အိမ်၌။ပုတ္တာသ၊ သားအား။ နံ၊ ထိုသတ္တိသွီး ငယ်ကို။အာဟရိတ္မာ၊ဆောင်၍။စတ္တာလီသ ကောဋိခနံ၊ ကုဋေ လေးဆယ်သော ဥစ္စာကို။ တဿာ၊ ထိုသတ္တိသွီးငယ်အား။နိယျာဒေတ္မာ၊ ဆောက်နှင်း၍။ တာယ၊ ထိုသတ္တိသွီးငယ်သည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သောအသုံးအဆောင်ကို။ ဝလဉ္ဇေယျာသိ၊ သုံးဆောင်လေ့။ ကုမာရကော၊ ယောကျ်ား ငယ်သည်။ သစေ ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ တဝ ဂေဟေ၊ သင့်အိမ်၌။ ဝယပတ္တံ၊ အရွယ်သို့ရောက်သော။ ဓီတရံ၊ သွီးငယ်ကို။ တဿ၊ ထို သတ္တိသားအား။ ဒတ္မာ၊ ပေး၍။ စတ္တာလီသ ကောဋိခနံ၊ ကုဋေ လေးဆယ်သော ဥစ္စာကို။ နိယျာဒေတ္မာ၊ ဆောက်နှင်း၍။ တေန၊ ထိုသတ္တိသားသည်။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သော ရွှေ, ငွေဥစ္စာကို။ ဝလဉ္ဇေယျာသိ၊ သုံးဆောင်လေ့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုး၏။ သောဥပါယောဟိ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ သဒ္ဓကော၊ ကောင်းခြင်းရှိ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့။အတ္တနော၊ မိမိ၏။ အာဝကော၊ အိမ်ရှေ့၌။အင်္ဂါရရာသိ ၊မီးသွေးစုကို။ကတ္မာ၊ထား၍။ဝိတ္ကိဏ္ဏော-ဝိယ၊ ရောင်းသကဲ့သို့။ နိသိဒိ၊နေ၏။ ယော၊ အကြင်သူတို့သည်။ နံ၊ ထိုသေဋ္ဌေးကို။ ဧဝမာဟံသု၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။သေသဇနာ၊ ကြွင်းသောလူတို့သည်။ဝတ္ထု တေလ-မဓု ဖာဏိတာဒိနိ၊ ပုဆိုး, အဝတ်, ဆီ, ပျား, တင်လဲ စသည်တို့ကို။ ဝိတ္ကိဏန္တိ၊ ရောင်းကုန်၏။ တွံပန၊ သင်သည်ကား။ အင်္ဂါရေ၊ မီးသွေးတို့ကို။ ဝိတ္ကိဏန္တော၊ ရောင်းလျက်။ကိ ်၊ အဘယ့်ကြောင့်။ နိသိန္နော၊ နေသနည်း။ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား။ အတ္တနော၊ ၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာကို။ အဝိတ္ကိဏန္တော၊ မရောင်းသည်ရှိသော်။ ကိ ်၊အဘယ်ကို။ ကရိဿာမိ၊ ပြုရအံ့နည်း။ ဧတိ၊ ဤသို့ ပဋိဝစနံ၊ စကားတုံ့ကို။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ ဂေါတမီနာမ၊ ဂေါတမီ အမည် ရှိသော။ ကော ကုမာရိကာ၊သတ္တိသွီးငယ် တယောက်သည်။ ကိသ သရီရတာယ၊ ကြွီလှိသောကိုယ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ကိသာဂေါတမီ-တိ၊ ကိသာဂေါတမီဟူ၍။ ပညာယမာနာ၊ ထင်သောအမည်ရှိလျက်။ ပရိဇိဏ္ဏ-ကုလဿ၊ ဖျက်စီး ပြိန်းတီးသော သေဋ္ဌေး၏။ ဓီတာ၊ သွီးဖြစ်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဂေဟေ ကိဉ္စိ ဧနေ၊ တခုသော ကိစ္စမြင့်။ အာဝဏဒ္ဒါရံ၊ အိမ်ရှေ့တံခါးသို့။ ဂန္ဒွာ၊ ရောက်၍။ တံ သေဋ္ဌိ ်၊ ထိုသေဋ္ဌေးကို။ ဒိသ္မာ၊မြင်၍။ ဝေဝ်အာဟ၊ ဤသို့ ဆိုး၏။ တာတ၊ ဘခင် သေဋ္ဌေးမင်း။ သေသဇနာ၊ ကြွင်းသော လူတို့သည်။ ဝတ္ထု-တေလ မဓု ဖာဏိတာဒိနိ၊ ပုဆိုး, ဆီ, ပျား, တင်လဲ စသည်တို့ကို။ဝိတ္ကိဏန္တိ၊ ရောင်းကုန်၏မဟုတ်လော။ တွံ၊ သင်သည်။ ဟိရညျ သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေငွေကို။ ဝိတ္ကိ-ဏန္တော၊ ရောင်းလျက်။ နိသိန္နော၊ နေသည်။အသိ၊ ၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆိုး၏။ အမ္မ၊

ချစ်သွီး။ ဟိရည သုဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ,ငွေ သည်။ ကဟံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ ဧုတိ၊ ဤသို့ မေး၏။ တွံ၊ သင်သည်။ တဒေဝ၊သိုရွှေ,ငွေကိုလျှင်။ ဂဟေတွာ၊ကိုင်၍။နိသိန္နော၊ နေသည်။အသိနုန္ဒ၊ ဖြစ်၏မဟုတ်လော။ ဧုတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ အမ္ဘ၊ ချစ်သွီး၊ နံ၊ သိုရွှေ, ငွေကို။ တာဝ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ သာ၊ သိုကိသာဂေါတမီသည်။ ဟတ္ထပုရံ၊ လက်ပြည့်အောင်။ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍။ တဿ၊ သိုသေဋ္ဌေး၏။ ဟတ္ထေသု၊ လက်တို့၌။ ဌပေသိ၊ ထား၏။တံ၊ သိုမီးသွေး သည်။ ဟိရညသုဝဏ္ဏမေဝ၊ ရွှေ, ငွေသည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။

အထ၊ သိုအခါ၌။ နံ၊ သိုကိသာဂေါတမီကို။ သေဋ္ဌိ၊ သေဋ္ဌေးသည်။ အမ္ဘ၊ ချစ်သွီး။တော၊ သင်၏။ဂေဟံ၊ အိမ်သည်။တတရံ၊ အဘယ်မှာနည်း။ဧုတိပုစ္ဆိတွာ၊ ဤသို့မေး၍။ အသုကံနာမာတိ၊ ဤမည်သော အရပ်၌ ရှိ၏ဟု။ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ တဿာ၊ သိုကိသာဂေါတမီ၏။ အသာမိက ဘာဝံ၊ လင်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဉတ္ဝာ၊ သိ၍။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ပဋိသာမေတွာ၊ သိုမှီးစေ၍။ တံ၊ သိုကိသာဂေါတမီကို။ အတ္တနော ပုတ္တဿ၊ မိမိ သားအား။ အာနေတွာ၊ ဆောက်နှင်း၍။ စတ္တာလီသ ကောဋိဓနံ၊ ကုဋေ လေးဆယ်သော ဥစ္စာကို။ ပဋိစ္ဆာပေသိ၊ ဝန်ခံစေ၏။ တံပိ သ၀ဏ္ဏံ၊ သိုအလုံးစုံသည်လည်း။ ဟိရည သုဝဏ္ဏမေဝ၊ ရွှေ,ငွေ သည်သာလျှင်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။တဿာ၊သိုကိသာဂေါတမီအား။အပရေန-သမယေန၊ တပါးသော အခါ၌။ ဂဟ္ဌော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။-ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ သာ၊ သိုကိသာဂေါတမီသည်။ ဒသမာသစ္စယေန၊ ဆယ်လလွန်သဖြင့်။ ပုတ္တံ၊ သားယောကျ်ားကို။ ဝိဇာယိ၊ ဖွားမြင်၏။ သော၊ သိုသူငယ်သည်။ ပဒသာ၊ ခြေဖြင့်။ ဂမနကာလေ၊ သွားနိုင်သောအခါ၌။ ကာလမကာသိ၊ သေခဲ့၏။ သာ၊ သိုကိသာဂေါတမီသည်။ အဒိဋ္ဌ ပုဗ္ဗမရဏတာယ၊ သေသောသူကို ရှေးဦး မမြင်ဘူးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တံ၊ သိုသေသော သားကို။ စျာပေတုံ၊ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းငှါ။နိဟရန္တေ၊ ထုတ်ယူသည်တို့ကို။ ဝါရေတွာ၊ မြစ်၍။မေ ပုတ္တဿ၊ ငါ့သား အား။ ဘောသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ ပုစ္ဆိ ဿာမိ၊ မေးအံ့။ ဧုတိ၊ ဤသို့ မတ ကဇ္ဇေ ဝရံ၊ သေလေပြီးသော သူငယ်အကောင်ကို။ အကော်နှ၊ ရင်ခွင်ခါးပိုက်ဖြင့်။ အာဒါယ၊ ပိုက်ချီ၍။ မေ ပုတ္တဿ၊ ငါ့သား၏။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ရှင်အံ့သောဆေးကို။ ဇာနာထ-အဝိနု၊ သိကြပါကုန်၏လော။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆန္တီ၊ တကြော်ကြော်မေးလျက်။ ဃရပဋိပါဋိယာ၊ အိမ်စဉ်အတိုင်း။ ဝိစရတိ၊ သွားလာလှည့်ပတ်၏။ အထ၊ သိုအခါ၌။ နံ၊ သိုကိသာဂေါတမီကို။ မနုဿာ၊ လူတို့သည်။ အမ္ဘ၊ အမိ။ တွံ၊ သင်သည်၊ ဥမ္မတ္တိကာ ဇာတာ၊ ရူးခြင်း ဖြစ်သလော။ မတက ပုတ္တဿ၊ သေလေပြီးသော သားယော်၏။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ ပုစ္ဆန္တီ၊ မေးလျက်။ ဝိစရသိ၊ သွားလာသိ၏။ ဧုတိဝဒန္တိ၊ ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သာ၊ သိုကိသာဂေါတမီသည်။ အဝယံ၊

မရှုတ်။ မမ ပုတ္တာယ၊ ငါ့သားဏ်။ ဘေသဇ္ဇ၊ အသက်ရှင်အံ့သော ဆေးကို။ ဇာနနကံ၊ သိသောသမားတော် ဆေးသမားကို။ လတိသာမိ၊ ရပါအံ့သတည်း။ ဣတိမညမာနာ၊ ဤသို့မှတ်ထင်လျက်။ ဝိစရတိ၊ သွားလာလှည့်လည်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကိသာဂေါတမီကို။ ကော ပဏ္ဍိတ ပုရိသော၊ ပညာရှိ တယောက်သည်။ ဒိသွာ၊ မြင်၍။ မမ၊ ငါ၏။ အယံဓီတာ၊ ဤချစ်သွေးသည်။ ပဌမံ ပုတ္တံ၊ သားဦးရတနာကို။ ဝိဇာတာ၊ ဖွားမြင်သည်။ ဘရိယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗ မရဏာ၊ ရှေးဦးသေခြင်းကို မမြင်ဘူးသည်။ ဘရိယတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ မယာ၊ ငါသည်။ ဣမိနာ၊ ဤကိသာဂေါတမီသည်။ အဝသ-ယေန၊ မိခိုရာဖြင့်။ ဘရိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိစိန္တေတွာ၊ ဤသို့ကြံ၍။ အာဟ၊ ဆို၏။ အမ္မ၊ ချစ်သွေး။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ နု ဇာနာမိ၊မသိ။ဘေသဇ္ဇ ဇာနနကံပန်၊ဆေးကိုသိသော သမားကောင်းကိုကား။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တာတ၊ သားတော်။ ကော၊ အဘယ်သခင်သည်။ ဇာနာတိ၊ သိပါသနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့မေး၏။ အမ္မ၊ ငါ့သွေး။ သတ္ထာ၊ဘုရားသည်။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ဝဏ္ဏ၊သွားလေ။ တံ၊ထိုဘုရားကို။ ပုစ္ဆာဟိ၊ မေးလေလော့။ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၏။သာ၊ထိုကိသာဂေါတမီသည်။ တာတ၊သားတော်။ ဂမိဿာမိ၊သွားပါအုံ့။ တာတ၊သားတော်။ပုစ္ဆိ ဿာမိ၊မေးပါအုံ့။ ဣတိ ဝတ္တွာ၊ဤသို့ဆို၍။ သတ္ထာရံ၊ဘုရားသို့။ ဥပသင်္ကမိတ္တွာ၊ကပ်၍။ ဝန္ဒိတ္တွာ၊ ရှိခိုး၍။ ကေမန္တံ၊ တင့်အပ်သောအရပ်၌။ ဋ္ဌိတာ၊ နေလျက်။ ပုစ္ဆိ၊မေး၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ တုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်။ ကိရ၊ စင်စစ်။ မေ ပုတ္တာယ၊ တပည့်တော်မ သား၏။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ရှင်ပါအုံ့သောဆေးကို။ ဇာနာထ၊သိပါကုန်၏လော။ ဣတိ၊ဤသို့မေး၏။ အာမ ဇာနာမိ၊ဟြောင်ပါသိသည်မှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်လတ်သော်။ ကိံ၊ အဘယ်ဆေးမြစ်ကို။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊သင့်သနည်း။ ဣတိ၊ဤသို့မေး၏။အဋ္ဌရဂ္ဂဟဏမတ္တေ၊တလက်ဆွမ်းမျှ ကုန်သော။ သိဒ္ဓတ္ထကော၊ မုန်ညင်းစေ့တို့ကို။ လဒ္ဓုံ၊ ရခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့မိန့်၏။ ဘန္တေ၊အရှင်ဘုရား။ လတိသာမိ၊ ရအောင်ရှာပါအုံ့။ ကဿပန၊ အဘယ်သူ၏ကား။ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ လဒ္ဓုံ၊ရခြင်းငှါ၊ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်ပါအုံ့နည်း။ ဣတိ၊ဤသို့မေး၏။ ယ ဿ၊ အကြင်သူ၏။ ဂေဟေ၊အိမ်၌။ ပုတ္တောဝါ၊ သားသည်လည်းကောင်း။ ဓီတာဝါ၊ သွေးသည်လည်းကောင်း။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ နု မတပုဗ္ဗော၊ မသေဘူးသည်ဖြစ်၏။ တဿ ဂေဟေ၊ထိုသူအိမ်၌။ လဒ္ဓုံ၊ ရသော မုန်ညင်းစေ့သည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ သင့်၏။ ဣတိ၊ဤသို့ မိန့်၏။ သာ၊ထိုဂေါတမီသည်။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ သာဓု၊ ကောင်းလှပါပြီ ဘုရား။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ။ သတ္ထာရံ၊ ဘုရားကို။ ဝန္ဒိတ္တွာ၊ ရှိခိုး၍။ မတပုတ္တကံ၊ သားသေကို။ အကေ်နာ၊ ရင်ခွင်ဖြင့်။ အာဒါယ၊ ပိုက်၍။ အန္တောဂါမံ၊ ရွာတွင်း

သို့။ ပရိသိတ္တာ၊ ဝင်၍။ ပဌမ ဂေဟာဿ၊ ရှေးဦးစွာအိမ်၏။ ဒွါရေ၊ တံခါး၌။ ဌတ္တာ၊ ရပ်၍။ ဧကမဿိ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ သိဒ္ဓတ္ထကော၊ မုန်ညင်းဆံသည်။ အတ္ထိနုခေါ၊ ရှိပါ၏လော။ မေ၊ ဝါ၏။ ပုတ္တာဿ၊ သားအား။ တေံ၊ ဤမုန်ညင်းဆံသည်။ ဘေသဇ္ဇံကိရ၊ ဆေးဖြစ်သတတ်။ ဧတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ဆို၍တောင်းလတ်သော်။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟု။ ဝုတ္တေ၊ ဆိုလတ်သော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ဒေထ၊ ပေးပါကုန်လော့။ ဧတိ၊ ဤသို့ဆို၏။ တေဟိ၊ ထိုလူတို့သည်။ အာဟရိတ္တာ၊ ဆောင်၍။ သိဒ္ဓတ္ထကေသု၊ မုန်ညင်းစေ့တို့ကို။ ဒိယျမာနေသု၊ ပေးကုန်သည် ရှိသော်။ အမ္မ၊ အမိ။ ဧကမဿိ ဂေဟေ၊ ဤအိမ်၌။ ပုတ္တောဝါ၊ သားသည်လည်းကောင်း။ ဓီတာဝါ၊ သွီးသည်လည်းကောင်း။ ကိဠိ မတပုဗ္ဗော၊ တစုံတယောက်သေဘူးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပါလေအံ့လော။ ဧတိပုစ္ဆိတ္တာ၊ ဤသို့မေးခြင်းကြောင့်။ အမ္မ၊ ချစ်သွီး။ ကိံ ဝဒေသိ၊ အဘိုးဆိုပါလေတိသနည်း။ တိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ ဇီဝမာနာ၊ အသည်ရှည် ကုန်သော သားသွီး တို့သည်။ ကတိပယာ၊ နှစ်ယောက်သုံးယောက်သာ ရှိကုန်၏၊ မတကာဝေ၊ သေသော သားတို့သည် သာလျှင်။ ဗဟုကာ၊ များကုန်၏။ ဧတိဝုတ္တေ၊ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်။ တေနဟိ၊ ထိုသို့ဆိုတပြီးကား။ ဝေါ၊ သင်တို့၏။ တေ သိဒ္ဓတ္ထကေ၊ ထို မုန်ညင်းစေ့တို့ကို။ ဂဏှထ၊ ယူရစ်ပါကုန်လော့။ မမ ပုတ္တာဿ၊ ငါ့သားအား။ တေံ၊ ဤမုန်ညင်းစေ့သည်။ နသေသဇ္ဇံ၊ ဆေးဖေါ်ခြင်းငှါ မလျောက်ပတ်။ ဧတိ၊ ဤသို့။ ပဋိအဒါသိ၊ ပြန်၍ တဖန်ပေးခဲ့၏။

သာ၊ ထိုကိသာဂေါတမီသည်။ ဧတမိနာ နိယာမေန၊ ဤသို့သောနည်းဖြင့်။ အာဒိတော ပဋ္ဌာယ၊ အစမှစ၍။ ပုန္နန္တိ၊ မေးလျှက်။ ဝိစရတိ၊ လှည့်လည်၏။ သာ၊ ထိုကိသာဂေါတမီသည်။ ကေ ဂေဟေ၊ တခုသောအိမ်၌။ သိဒ္ဓတ္ထကေ၊ မုန်ညင်းစေ့တို့ကို။ အဂဟေတ္တာ၊ မယူမူ၍။ သာယန္ဟ သမယေ၊ ညချမ်းသော အခါ၌။ စိန္တေသိ၊ ကြံ၏။ ကမ္ပံ၊ အမှုသည်။ အဟောသာဝိယံ၊ ညြောင်ဝန်လေးလှ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်။ ပုတ္တော၊ သားသည်။ မတောတိ၊ သေ၏ ဟူ၍။ သည်း၊ အမှုတ်ကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ သကလ ဂါမေပန၊ အလုံးစုံသော ရွာ၌ကား။ ဇီဝန္တေဟိ၊ အသက်ရှင်သောသူတို့ထက်။ မတကာဝ၊ သေသူတို့ သည်သာလျှင်။ ဗဟုတရာ၊ များကုန်၏။ ဧတိ၊ ဤသို့ကြံ၏။ တဿာ၊ ထိုကိသာဂေါတမီ၏။ ဝေ၊ ဤသို့။ စိန္တယမာနာ၊ ကြံစည်လျှက်။ ပုတ္တသိနေဟံ၊ သားခ်ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းရှိသော။ မုဒုကံ ဟဒယံ၊ နူးညံ့သော နှလုံးသည်။ ထဒ္ဓဘာဝံ၊ ခက်ထရော်အဖြစ်သို့။ အဂမာသိ၊ ရောက်၏။ သာ၊ ထိုကိသာဂေါတမီသည်။ ပုတ္တံ၊ သားကို။ အရညေ၊ တောခ်၌။ ဆဍ္ဍေတ္တာ၊ ပစ်၍။ သတ္ထုသန္တိကံ၊ ဘုရားအထံသို့။ ဂန္တ္မာ၊ သွား၍။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုး၍။ ဧကမန္တံ၊ တဝှမ်းသောအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ နေ၏။

အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကိသာဂေါတမီကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ တေ၊ သင် အား။ ကေန္ဆရမတ္တာ၊ တလက်ဆွမ်းမျှသော။ သိဒ္ဓတ္ထကာ၊ မုန်ညင်းဆံကို။ လဒ္ဓါ၊ ရ၏လော။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့မေး၏။ သန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ နု လဒ္ဓါ၊ မရနိုင်ပါ။ သကလဂါမေ၊ ရွာအလုံး၌။ ဗီဝန္တေဟိ၊ အသက်ရှင်သူတို့ထက်။ မတကာဝ၊ သေသူတို့သည်သာလျှင်။ ဗဟုတရာ၊ လွန်စွာများကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ လျှောက်၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုကိသာဂေါတမီကို။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ တံ၊ သည်။မမေဝ ပုတ္တောဝါ၊သား၊သာလျှင်။ မတောတိ၊သေ၏ဟု။ သလ္လက္ခေသိ၊ မှတ်၏။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ သော၊ ဤသေခြင်းသည်။ ခုဝ ဝမ္မော၊ မြဿော သဘောတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ မစ္စုရာဇာ၊ သေမင်းသည်။ သဗ္ဗသတ္တေ၊ အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ကို။ အပရိပုဏ္ဏဗျာသယေဝ၊ အလိုမပြည့်စုံမီသာလျှင်။ မဟောဃောဝိယ၊ ပြင်းစွာလာသော ရေအလျဉ်ကဲ့သို့။ ပရိကဋ္ဌမာနောယေဝ၊ ငင်ဆွဲ၍သာလျှင်။ အပါယသမုဒ္ဒေ၊ အပါယ်ဟူသော သမုဒ္ဒရာ၌။ ပက္ခိပတိ၊ ပစ်ချ၏။ ဣတိဝတ္ဝာ၊ ဤသို့မိန့်၍။ ဧမ္မံ ဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။

ဂေါတမီ၊ ကိသာဂေါတမီ။ မဟောဃော၊ ပြင်းစွာလာသော ရေအလျဉ် သည်။ သုတ္တံဝါမံ၊ အိပ်ပျော်သော ရွာသူရွာသား အပေါင်းကို။ အာဒါယ၊ တိုက်၍။ ဂစ္ဆတိ ဣဝ၊ သွားသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ မစ္စု၊ သေမင်းသည်။ ပုတ္တ ပဇု သမ္မတ္တံ၊ ဘား,သွီး, နွား, ကျွဲ,ဆင်, မြင်း စသော သတ္တဝါ၌ချစ်မြတ်နိုး ခြင်းရှိသော။ဗျာသတ္တ မာနသံ၊အထူးထူးသောအာရုံ၌ ကပ်ငြိလောစိတ်ရှိသော။ တံနရံ၊ ထိုသတ္တဝါကို။ အာဒါယ၊ ဆွဲငင်၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ဂတိပါးပါးသို့ သွား၏။

ဂါထာပရိယောသာနေ၊ ဂါထာအဆုံး၌။ ကိသာဂေါတမီ၊ ကိသာဂေါတမီ သည်။ သောတာပတ္တိဖလေ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။ အညေပိ၊ တပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဗဟူ၊ များစွာသော သူတို့သည်။ သောတာပတ္တိ ဖလာဓိဋ္ဌာနိ၊ သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့။ ပါပုဏိံသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ဝေဒိတဗ္ဗံ၊၏။ သာပန၊ထိုကိသာ ဂေါတမီသည်ကား၊ သတ္တာရံ၊ ဘုရားကို။ ပဇ္ဇဠ်၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ သတ္တာ၊ ဘုရားသည်။ တံ၊ ထို ကိသာဂေါတမီကို။ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏။သန္တိကံ၊ အထံသို့။ပေသေတွာ၊ စေလွှတ်၍။ ပဇ္ဇာဇေသိ၊ ရဟန်းပြုစေ၏။ သာ၊ထိုကိသာဂေါတမီသည်။ လဒ္ဓူပ-သမ္မဒါ၊ ပဋ္ဌင်းဖြစ်ပြီးသော်။ ကိသာဂေါတမီ ထေရီတိ၊ ထေရီဟူ၍။ ပညာယိ၊ ထင်ရှား၏။ သာ၊ထိုကိသာဂေါတမီသည်။ ကေဒိဝသံ၊တနေ့သည်။ဥပေါသထာ-ဂါရေ၊ဥပုသ်အိမ်၌။ဝါရံ၊ဝတ်ပြုရန်အလှည့်သို့။ပတ္တာ၊ရောက်၍။ဒီပံ ဇာလေတ္တာ၊ ဆီမီးညှိကွန်း၍။ နိသိန္နာ၊နေစဉ်။ ဒီပဇာလာ၊ ဆီမီးလျှံတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိယောစ၊

ဖြစ်ကုန်သည် တို့ကိုလည်းကောင်း။ ဘိဇ္ဇန္တိယောစ၊ ပျက်ကုန်သည် တို့ကိုလည်း ကောင်း။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူလျှင်။ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါတို့ သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိစေဝ၊ ဖြစ်လည်း ဖြစ်ကုန်၏။ နိရုဇ္ဈန္တိစ၊ ချုပ်လည်း ချုပ်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာနပ္ပတ္တာဝေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်မှသာလျှင်။ နပညာယန္တိ၊ မထင်ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရမ္ဘဏံ၊ အာရုံကို။ အဂ္ဂဟေသိ၊ ယူ၏။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဂန္ဓ-ကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌။ နိသိန္နောဝ၊ နေလျက်လျှင်။ ဩဘာသံ၊ အရောင်ကို။ ဖရိတ္မာ၊ နှံ့စေ၍။ တဿာ၊ ထိုကိသာဂေါတမိ၏။ သမ္မုခေ၊ မျက်မှောက်၌။ နိသိဒိတ္မာ၊ နေ၍။ ကထေန္တောဝိယ၊ ဟောသကဲ့သို့။ ဂေါတမိ၊ ဂေါတမီ။ ဝေမေဝ၊ ဤသို့ သင် နှလုံးသွင်းသည့် အတိုင်း မချွတ်မှန်သည်သာဖြစ်၏။ ဣမေသတ္တာ၊ ဤသတ္တဝါ တို့သည်။ ဒိပဇာလာဝိယ၊ ဆီမီးအလျှံကဲ့သို့။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိစေဝ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်ကုန်၏။ နိရုဇ္ဈန္တိစ၊ ချုပ်လည်းချုပ်ကုန်၏။ နိဗ္ဗာနပ္ပတ္တာဝေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်မှသာလျှင်။ နပညာယန္တိ၊ မထင်ကုန်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အပသဿန္တာနံ၊ မမြင် ကုန်သောသူတို့၏။ ဝဿသတံ၊အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ဇီဝနတောဝ၊အသက်ရှင်ခြင်း ထက်။နိဗ္ဗာနံ၊နိဗ္ဗာန်ကို။ ပဿန္တဿ၊မြင်သောသူ၏။ ခဏမတ္တမ္ပိ၊ တခဏမျှလည်း။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ သေယ္ယော၊ မြတ်၏။ ဣတိဝတ္မာ၊ ဤသို့ မိန့်၍။ အနုသန္ဓိံ ဃဋ္ဋေတ္မာ၊ အနုသန္ဓေကိုစပ်၍။ဓမ္မံဒေသေန္တော၊တရားဟောလိုရကား။ ဣမံဂါထံ၊ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်၏။

၁၁၄။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ အမတံ ပဒံ၊ သေခြင်းကင်းမသေ နိဗ္ဗာန်ကို။ အပဿံ၊ မမြင်တဲ့။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ဇီဝေ၊ အသက် ရှင်ခြားအုံ့။ နု သေယ္ယော၊ မမြတ်။ အမတံ ပဒံ၊နိဗ္ဗာန်ကို။ ပဿတော၊ မြင်သော သူ၏။ ဧကာဟံ၊ တရက်မျှ။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ သေယ္ယော၊ မြတ်၏။ ဣတိအာဟ၊ ဤသို့ ဆို၏။

ဟတ္ထ၊ ထိုဂါထာ၌။ အမတံ ပဒန္တိ၊ ပဒံဟူသည်ကား။ မရဏ ဝိရဟိတံ၊ သေခြင်းမှကင်းယော။ ကောဋ္ဌာသံ၊ အတို့အစုသည်။ အမတ မဟာပရိနိဗ္ဗာနံ၊ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်မည်၏။ ဣတိအတ္ထော၊ ဤကားအနက်တည်း။ သေသံ၊ အကြွင်း သည်။ ပုရိမ သဒိသမေဝ၊ ရှေးနှင့်တူသည်သာလျှင်တည်း။

ဒေသနာဝသာနေ၊ ဒေသနာအဆုံး၌။ ကိသာ ဂေါတမီ၊ ကိသာ ဂေါတမီသည်။ ယထာ နိသိန္နာဝ၊ ထိုင်မြဲတိုင်းသာလျှင်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့် တကွ။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။

ကေရသမံ၊ သော။ ကိသာဂေါတမီ ဝတ္ထု၊ သည်။
ဣတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

၈-သဟသ၀ဂ္ဂ၊ ၁၄-ဗဟုပုတ္တိကဏ္ဍရီ ၀ဏ္ဍ၊

အနုသန္ဓေ.... ကိသာဂေါတမီ ထေရီ၀ဏ္ဍ၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ဗဟုပုတ္တိကဏ္ဍရီ ၀ဏ္ဍ၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှါ ယောစ ၀ဿ သတံ-စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ယောစ ၀ဿ သတံ ဇီ၀ေတိ ဇုမ် ဓမ္မဒေသနံ၊ ဇီ၀ေ စသော ဤတရားဟော ခြင်းကို။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဇေတ၀နေ၊ ဇေတ၀နိ်ကျောင်း၌။ ဝိဟရန္တော၊ နေစဉ်။ ဗဟုပုတ္တိကံ ထေရိံ၊ ဗဟုပုတ္တိက ထေရီကို။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍။ ကထေသိ၊ ဟောတော်မူ၏။

ကိရ၊ ကြားဘူးသည်ကား။ သာ၀တ္ထိယံ၊ သာ၀တ္ထိပြည်၌။ ကေသို ကုလေ၊ တခုသောအမျိုးအိမ်၌။ သတ္တပုတ္တာစ၊သားခုနစ်ယောက်တို့သည်လည်းကောင်း။ သတ္တဓီတရောစ၊သွီးခုနစ်ယောက်တို့သည် လည်းကောင်း။ အဟေသုံ၊ဖြစ်ကုန်၏။ တေသဗ္ဗေပိ၊ ထိုအလုံးစုံသော သူတို့သည်လည်း။ ဝယပ္ပတ္တာ၊ အရွယ်သို့ ရောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဂေဟေ၊ အိမ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိတ္ဝာ၊တည်စေ၍။ အတ္တနော၊မိမိ၏။ ဓမ္မတာယ၊ သဘောဖြင့်။ သုခပ္ပတ္တာ၊ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်။အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ပိတာ၊ အဘသည်။ အ၀ရေန သမယေန၊ တပါးသောအခါ၌။ ကာလံ၊စုတေခြင်းကို။ အကာသိ၊ ပြု၏။ မဟာဥ၀ါသိကာ၊ ဒါယိကာမကြီးသည်။ သာမိကေ၊ လင်သည်။ နဋ္ဌေပိ၊သေသော်လည်း။ ကုဋုမ္ဗံ၊ အမွေဥစ္စာကို။ နဘာ၀ ဝိဘဇတိ၊ မ၀ေမခွဲခြမ်း။အဃ၊ ထိုအခါ၌။နံ၊ ထိုအမိကို။ ပုတ္တာ၊ သား သွီးတို့သည်။ အာဟံသု၊ ဆိုကုန်၏။ အမ္ဘ၊ အမိ။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ ပိတရိ၊ အဘသည်။ နဋ္ဌေ၊ သေလတ်သော်။ တုယှံ၊ သင်အမိအား။ ကုဋုမ္ဗေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ ကော အတ္ထော၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ တံ၊ ထိုဥစ္စာကို။ ဥပဋ္ဌာတုံ၊ တည်စေခြင်းငှါ။ ကိံ နသက္ကာမ၊ အဘယ့်ကြောင့် မတတ်နိုင်ဘဲ ရှိကုန်အံ့နည်း။ ဇုတိ၊ဤသို့ ဆိုကုန်၏။ သာ၊ထိုအမိသည်။ တေသံ၊ ထိုသား သွီးတို့၏။ ကထံ၊ စကားကို။ သုတ္ဝာ၊ ကြား၍။ တုဏ္ဍိဘူတာ၊ ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်၍။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ။ တေဟိ၊ ထိုသား သွီးတို့သည်။ ဝုစ္စမာနာ၊ ဆိုကုန်သော်။ ပုတ္တာ၊ ငါ့သား သွီးတို့သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပဋိဇဂ္ဂိဿန္တိ၊ လုပ်ကျွေးကုန်လတ္တံ့။ ဇုတိ၊ ဤသို့ကြ၍။ မေ၊ ငါ့အား။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ကုဋုမ္ဗေန၊ ဥစ္စာဖြင့်။ ကိံ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗံ သာ၀တေယ္ယုံ၊ အလုံးစုံသော

ဥစ္စာနှစ်ကို။ မရွှေ့၊ အလယ်၌။ ဘိန္ဒိတ္ထာ၊ ထက်ဝက်ခွဲ၍။ အဒါသိ၊ ပေး၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ နံ၊ ထိုအမိကို။ (အာဟာမှာ စပ်။) ကတိဝါဟာစွယေန၊ နှစ်ရက်သုံးရက် လွန်သဖြင့်။ ဧဋ္ဌ ပုတ္တသာ၊ သားအကြီး၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ အဂမာသိ၊ သွား၏။ ဧဋ္ဌ ပုတ္တသာ၊ သားအကြီး၏။ ဘရိယာ၊ မယားသည်။ အမှာကံ၊ ငါတို့၏။ အယျာ၊ အရှင်ဖြစ်သော ယောကျ္မာသည်။ အဟော၊ အံ့တွယ်ရှိပေစ။ မေ၊ ငါ၏။ ဧဋ္ဌ ပုတ္တော၊ သားအကြီးတည်းဟု။ ဒွေ ကောဋ္ဌာသေ၊ နှစ်စု အမွေဥစ္စာတို့ကို။ ဒတ္တာဝိယ၊ ပေးလေသကဲ့သို့။ ဇုမမေဝ ဂေဟံ၊ ဤငါတို့ အိမ်သို့သာလျှင်။ အာဂစ္ဆတိ၊ လာရှာခဲ့၏တကား။ ဇုတိအာဟ၊ ဤသို့ မလိုတမာ ဆို၏။ သေသ-ပုတ္တာနံ၊ ကြွင်းသော သားခြောက်ယောက်တို့၏။ ဘရိယာပိ၊ မယားတို့သည်လည်း။ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်။ ဝဒိံသု၊ ဆိုကုန်၏။ ဧဋ္ဌမိတရံ၊ သို့အကြီးကို။ အာဒိံ ကတ္တာ၊ အစပြု၍။ တာသံ၊ ထိုသို့တို့၏။ ဂေဟံ၊ အိမ်သို့။ ဂတကာလေပိ၊ သွားသောအခါ၌လည်း။ နံ၊ ထိုအမယ်ကြီးအိုမကို။ ဧဝမေဝ ဝဒိံသု၊ ဤအတူလျှင် ဆိုကုန်၏။ သာ၊ ထို အမယ်ကြီးသည်။ အဝမာနပုတ္တာ၊ မထီမဲ့မြင် ပြုခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဇုမမေဝ၊ ဤဝူတို့၏။ သန္တိကေ၊ အထံ၌။ ဝုဋ္ဌေန၊ နေခြင်းဖြင့်။ ကိံ၊ အာဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။ ဘိက္ခုနီ၊ ရဟန်းမိန်းမသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ ဇိဝိသာမိတိ၊ အသက်မွေးအံ့ဟု၍။ သိက္ခုနီ ဥပသယံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ ကျောင်းသို့။ ဂန္တ္မာ၊ သွား၍။ ပဗ္ဗဇ္ဇံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို။ ယာစိ၊ တောင်းပန်၏။ တာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့သည်။ နံ၊ ထိုအမယ်ကြီးကို။ ပဗ္ဗာဇေသုံ၊ ရဟန်းပြုကုန်၏။ သာ၊ ထိုအမယ်ကြီးသည်။ လဒ္ဓူပသမ္ပဒါ ဟုတ္တာ၊ ပဉ္စင်းဖြစ်ပြီး၍။ ဗဟုပုတ္တိကတ္ထေရိတိ၊ ဗဟုပုတ္တိကထေရီ ဟူ၍။ ပညာယိ၊ ထင်ရှား၏။ သာ၊ ထိုထေရီမကြီးသည်။ အဟံ၊ ငါသည်။ မဟာလွက ကာလေ၊ အိုမင်းသောကာလ၌။ ပဗ္ဗဇိတာ၊ ရဟန်းပြုရ၏။ မေ၊ ငါ့အား။ အပ္ပမတ္တာယ၊ မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်။ ဘဝိတဗ္ဗန္တိ၊ ဖြစ်အပ်၏ဟူ၍။ ဘိက္ခုနီနံ၊ ရဟန်းမိန်းမ တို့အား။ ဝတ္တ ပဋိဝတ္တံ၊ ဝတ်ကြီး, ဝတ်ငယ်ကို။ ကရောန္တိ၊ ပြုလျက်။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊ ဝဿာ၌ပတ်လုံး။ သမဏ-ဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရိဿာမိတိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍။ ဟေဋ္ဌာပါသာဒေ၊ ပြာသာဒ်အောက်၌။ ဧကံ ထမ္ဘံ၊ သည်တိုင်တခုကို။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ဂဟေတ္တာ၊ ကိုင်ဆွဲ၍။ တံ၊ ထိုသည်တိုင်ကို။ အာဝိဇ္ဇမာနာဝ၊ လည်လျက်ယျင်။ သမဏဓမ္မံ၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ စက်မ မာနာပိ၊ စက်ကြီ သွားသော်လည်း။ အန္ဓကာရဋ္ဌာနေ၊ မှောင်မိုက်ရာ အရပ်၌။ ရက္ခေါ၊ သစ်ပင်၌ လည်းကောင်း။ မဗ္ဗကေ၊ ညောင်စောင်း၌ လည်းကောင်း။ ကတ္ထစိ၊ တစုံ တခု၌ လည်းကောင်း။ မေ သီသံ၊ ငါ၏ ဦးခေါင်းကို။ ပဋိဟညေယျ၊ ထိခိုက်ခဲ့ရာ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ တံ ရက္ခံ၊ ထိုသစ်ပင်ကို။ ဟတ္ထေန၊ လက်ဖြင့်။ ဂဟေတ္တာ၊ ကိုင်၍။ တံ၊

ထိုသစ်ပင်ကို။ အာဝိဇ္ဇမာနာဝ၊ လည်လျက်လျှင်။ သမဏမဲ့၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သတ္ထာရာ၊ ဘုရားသည်။ ဒေသိတမဗ္ဗမေဝ၊ ဟောရာတရားကို သာလျှင်။ ကရိသာမိတိ၊ လိုက်နာအံ့ဟူ၍။ ဝမ်း အာဝဇ္ဇေတွာ၊ တရားကို ဆင်ခြင်၍။ ဝမ်း အနုသရမာနာဝ၊ တရားကို အဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့လျက်သာလျှင်။ သမဏမဲ့၊ ရဟန်းတရားကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌။ သတ္ထာ၊ ဘုရားသည်။ ဂန္ဓကုဋိယံ၊ ဂန္ဓကုဋိ၌။ နိသိန္နောဝ၊ နေလျက်လျှင်။ ဩဘာသံ၊ ရောင်ခြည်ကို။ ဖရိတွာ၊ နှံ့စေ၍။ သမ္ဗုဒ္ဓေ၊ မျက်မှောက်၌။ နိသိန္နောဝိယ၊ နေသကဲ့သို့။ တာယ၊ ထိုထေရီမနှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ကထေန္တော၊ ပြောဟောလျက်။ ဗဟုပုတ္တိကော၊ ဗဟုပုတ္တိက။ မယာ၊ ငါဘုရားသည်။ ဒေသိတမဲ့၊ ဟောအပ်သော တရားကို။ အနာဝဇ္ဇေန္တသာ၊ ဆင်ခြင်ခြင်း မရှိသောသူ၏။ အပသာန္တသာ၊ မမြင်သော သူ၏။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာ ပတ်လုံး။ ဇီဝနတော၊ အသက်ရှင်ခြင်းထက်။ မယာ ဒေသိတံ ဝမ်း၊ ငါဟောအပ်သောတရားကို။ ပသာန္တသာ၊ မြင်သောသူ၏။ မုဟုတ္တံပိ ဇီဝိတံ၊ တခဏမျှ အသက်ရှင်ခြင်း သည်လည်း။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဇုတိဝတွာ၊ ဤသို့မိန့်၍။ အနုသန္ဓိံ ဃဋ္ဋေတွာ၊ အနုသန္ဓေကို စပ်၍။ ဝမ်း ဒေသေန္တော၊ တရားဟောလိုရကား။ ဇုမံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၁၁၅။ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း။ ဥတ္တမံ ဝမ်း၊ မြတ်သောလောကုတ္တရာ တရားကိုးပါးကို။ အပသံ၊ မမြင်ဘဲ။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ဇီဝေ၊ အသက်ရှင်ခြားအံ့။ နု သေယျော၊ မမြတ်။ ဥတ္တမံ ဝမ်း၊ မြတ်သော တရားကို။ ပသာတော၊ မြင်သောသူ၏။ ကောဟံ ဇီဝိတံ၊ တရက်မျှ အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။

တတ္ထ၊ တိုဂါထာ၌။ ဝမ္ဗ မုတ္တမန္တိ၊ ဟူသည်ကား။ နဝဝိဓံ လောကုတ္တရ ဝမ်း၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားကို။ ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွ။ သော၊ ထို ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားသည်။ ဥတ္တဇမာ ဝမ္ဗောနာမ၊ ဥတ္တမဝမ္ဗမည်၏။ ယောဟိ၊ အကြင်သူသည်လျှင်။ တံ၊ ထိုလောကုတ္တရာဝမ္ဗကို။ နပသတိ၊ မမြင်။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ ဝဿသတံ၊ အနှစ်တရာပတ်လုံး။ ဇီဝနတော၊ အသက်ရှင်ခြင်းထက်။ တံ ဝမ်း၊ ထိုတရားကို။ ပသန္တသာ၊ မြင်သောသူ၏။ ပဋိဝိဇ္ဈန္တသာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိသောသူ၏။ ကောဟံပိ၊ တရက်မျှလည်း။ ကေဝလံပိ၊ တဏှာမျှ လည်း။ ဇီဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းသည်။ သေယျော၊ မြတ်၏။ ဂါထာပရိယော-

သာနေ၊ ဂါထာ၏ အဆုံး၌။ ဗဟုပုတ္တိကတ္ထေရိ၊ ဗဟုပုတ္တိကတ္ထေရိသည်။ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ၊ ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့် တကွ။ အရဟတ္တေ၊ အရဟတ္တဖိုလ်၌။ ပတိဋ္ဌဟိ၊ တည်၏။

စုဒ္ဒသမံ၊ သော။ ဗဟုပုတ္တိကတ္ထေရီ ဝတ္ထု၊ သည်။
ဇုတိသမတ္တံ၊ ပြီးပြီ။

သဟသဝ္ဘဝဏ္ဏာနာ၊ သဟသဝဝ် အမွှင့်သည်။
နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

အဋ္ဌမော၊ သော။ ဝဂ္ဂေါ၊ သည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ
ဒုတိယတွဲ ပြီး၏။